ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீபகவத்விஷயம்.

பகவத்விஷயம்.

௬- ௭- ௮- ௯- ௰- பத்துக்கள்.

இதில்.

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி, இருபத்திநாலாயிரப்படி, வ்யாக்யானங்களாய்

ஸ்ரீபகவத்விஷயத்துப்ரமாணத்திரட்டு, ஸ்ரீபகவத்விஷயஸாரம்,

இவைகளடங்கியது.

சண்டப்பாளையம்,

அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

பலமாத்ருகா ஸ்ரீகோசங்களோடுஒத்துப்பார்த்து

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சண்டப்பாளையம் "ஸாமவதவஸீடுதி" முத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவதுஸம்புடம்.

1913

மூ— செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும்* கைகொள்சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு*
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்வினையாட்டியேன்காதன்மையே* ॥௨॥
காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங்கருநாராய்* வேதவேள்வியொலிமுழங்குந்

ஆ— மெய்ஸ்வபத்தாலே என்னை மறந்திருக்கிறவெம்பெருமானைக்கண்டுனைக்காசனையைக்கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையென்று சிலகுருகுகளை நோக்கி அருளிச்செய்கிறாள். ॥௨॥

இ— பிராட்டியானவள் தானித்தனைக்லேசப்படச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே மானவானாய் ஸவஜ்ஞனாய் ஸர்வநியந்தாவாய் ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸத்ய நாயகனாயிருக்கிற வெம்பெருமானைத்திருவண்வண்டூரில் ஸம்ஸ்லேஷம் நம்மை நினையாதபடி பண்ணுகையாலே நம்தசையை யறியாமையால் வாராதொழிந்தான்; இந்தசையை யறிவித்தால் வருமென்றுபார்த்துத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதிகம். (சிலகுருகுகளையிட்டு) தன் பரிஜநங்களெல்லாரும் தன் க்லேசத்தைக்கண்டு மிகவும் க்லேசப்பட்டிருக்கையாலே அவர்களிலே யவன்பக்கல் போய்வரவல்லாரொருவரையுங் காணாமையாலே ஸத்ருசரோவிலேயாய் தன்னுற்றமையாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே கழிக்கரையிலேசென்றங்கே யளவன்றிக்கேயிருக்கிற சிலபக்ஷிகளைக்கண்டு தான் விரஹவ்யஸநாதிசயத்தாலே அவை தன்வார்த்தையறியாவென்று விவேகிக்கமாட்டாதே அவைத்தைத்தூதுவிடுகிறாளென்றுகருத்து. ॥௨॥

ப— பில் ஜாதியேகம். இனம் - கூட்டம், இதற்குச்சொல்லீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். செய் - கழனியை. கொள் - கொள்ளாநிற்கிற, ஒரோருமுதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படி ஸஸாரவங்களான வென்றபடி. செந்நெல் - ச்ரேஷ்டங்களான நெற்பயிர்கள், உயர் - உயராநிற்கிற, ஆகாசவ்யாபியாயும் வளராநிற்கிறவென்றபடி. திரு - ஸ்ரீமத்தான, பநயாநாதிஸம்ருத்தமான வென்றபடி. வண் - ஸாரமான, ரத்நஸமய திவ்யாயதந ஸ்தடாகாதிகளாலே ஸதிரமணீயமான வென்றபடி. வண்டூர் - வண்டூரிலே, "வைஷ்யஹேஹராஜ்ய" என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யஸ்தானத்திலேயென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிற 'செய்துபோனமாயங்களும்', மென்று ஏப்பிட வேண்டாதபடி நித்யஸந்நிஹிதனை வென்றபடி. கைகொள் - கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கெல்லாம் தான்தானே ஆபரணமாயிருக்கிற வென்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தை யுடையவனை' சக்கரத்தை யுடையவன் - சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று ஸமாஸம். என் - என்னுடையவனை, கையுந் திருவாழியுமான அழகாலும் கனிவாயாலு மெனக்கு ஸேவ்யனானவென்றபடி. கனிவாய் - விம்பாதரனை; கனிபழம், இங்கேவிம்பமென்னும் விவக்ஷிதம். பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு - நானநுபவிக்கவாசைப்படுகிற விஷயத்தை நீங்களெனக்குமுன்னே காணப்புகுகிறீர்களென்று கருத்து. கைகள்கூப்பி - அஞ்ஜலி பண்ணி, அங்குப்போன விடத்திலே பிராட்டிபக்கல் நின்றும் வந்தோமென்றுதூதராயிராதே ஸவிநயராய் அஞ்ஜலி பண்ணியென்றபடி. குருகுகள் கைகூப்புகையாவது விநயகார்யமாகச்சிறகுகளை யசைக்கை. வினையாட்டியேன் - விஶ்லேஷஹேதுவான பாவத்தை யுடையவளான வென்னுடைய, வினையை யுடையவள் வினையாட்டி, தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். காதன்மை - அபிநிவேசாதிசயத்தை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * * * * * ॥௨॥

ஶ காதல் - ஸ்நேஹத்துக்காரணமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்நேஹந்தான்வடிவுகொண்டாப்போலிருக்கிற, காதல் - ஸ்நேஹம். மென் - ம்ருதுக்களான, ம்ருதுஸ்வபாவைகளானவென்றபடி. பெடையோடு - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளோடே, உடன் - கூட, ஸ்த்ரீயினுடையகாதலையறிந்துகூடத்திரியும்சேவலும் (ஸ்நேஹமு) முண்டாவதேயென்று விஸ்மிதையாய்ச்சொல்லுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, "ஊதமேபுஜிஸம்ஸாத:" என்னுமாப்போலேபேடைக்குநானூட்டித்திரிகிறவென்றுகருத்து. கரு - கறுத்திருக்கிற, பேடையோடேகூடத்திரிகையாலே யுடம்பு வெளுக்காதே காந்திபெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலேவிரஹிகளாயிருப்பார்க்கிறேயுடம்பு வெளுப்பதென்றுகருத்து. நாராய் - நாரவ்யக்ஷிபே, இதுக்குப்பணியீர் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். முன்புபோகவிட்ட தூதர் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் தூதுவிடுகிறாள். வேதவேள்வி - வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களினுடையவும். ஒலி - கோஷமானது, வேள்வி - யஜ்ஞம், வேதகோஷமும் யஜ்ஞத்தில் ஸாமாதிகோஷங்களுமென்றபடி. முழங்கும் - முழங்

மூ— தண் திருவண்வண்டூர்* நாதன் ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக் கண்டு* பாதங்கைதொழுது பணியீர் அடியேன் திறமே* ॥௨॥

திறங்களாகி யெங்குஞ்செய்களூடுழல் புள்ளினங்காள்* சிறந்த செல்வம் மல்கு திருவண்வண்டூருறையும்*
கறங்கு சக்கரக்கைக் கனிவாய்ப் பெருமானைக் கண்டு* இறங்கி நீர் தொழுது பணியீர் அடியேனிடரே* ॥௩॥
இடரில் போகம் மூழ்கி யிணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்* விடலில் வேதவொலி முழங்குந் தண் திருவண்வண்டூர்*

ஆ—(சாதல்) வைகுந்தாதிகளைப்பற்றி ஸௌலப்யமாயிருக்க திருவண்வண்டூர்நாதனைக் கண்டு பாதங்கைதொழுது பணியீரடியேன் திறமென்கிறாள். ॥௨॥

(திறங்களாகி) ஸ்ரீகவிபாதிரஸநகாதிகளைப்போலே சூழ்ந்த திருவாழியை திருவரைகலனாகவுடையனாய் ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யஸௌலப்யங்களுடையனான பெருமானைக் கண்டு இறங்கி நீர் தொழுது பணியீர் அடியேனிடரென்கிறாள். ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— ஞாலமெல்லாமுண்டவென்கிறதற்குக் காட்டுமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராணிகளுமென்று). நம்பெருமானென்கிறதற்குக் காட்டுமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்காதிபால்). ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கறங்குசக்கரக்கையென்கிறதற்குக் காட்டுமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்காதிபால்) கனிவாயென்கிறதற்குக் காட்டுமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஷித்தாதிபால்) இந்துவதநமென்றது - திருப்பவளத்தை ॥௩॥

ஶ— காண்கிற தண் - ஸீதளமான, ஸர்வஸ்ரீகதாவஸ்தட்டாதிருக்கிறவென்றபடி. திருவண்வண்டூர்நாதன் - திருவண்வண்டூருக்கு நாதனான, ஞாலமெல்லாம் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், உண்ட - வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனான, நம்பெருமானைக்கண்டு - நம்முடைய ஸ்வாமியைக்கண்டு, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - 'கையாலே தொழுது, தீவ்ரப்ரணாமம்பண்ணியென்றபடி. கைகள் கூப்பியென்னுமதுபோதாது; அவர்மிகவும்பெரியவராயிருப்பார் கிடீகோள்? ஸாவயாநமாகத்தீவ்ரப்ரணாமம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன்திறம் - என்னையவனோடே கூடப்பண்ணவிருக்கிற உங்களுக்கு தாஸபூதையான வென்னுடைய விஷயமாக, திறம் - விஷயம். பணியீர் - விண்ணப்பம்பண்ணவேணும், வாசிகமாகச்சொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீரென்று வெகுவசநமாகச்சொன்னது பெடைகளையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி. * * * * ॥௨॥

ஶ திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - ஸர்வத்ர, செய்கள் - கழனிகளுடைய, ஊடு - உள்ளத்திலே, உழல் - ஸஞ்சரிக்கிற, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிக்கூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப்பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வாநரமுதலிகளடங்கலுந்திரண்டு நாலுதிக்கும்புகுந்து அங்குமிங்குந்திரிந்தாப்போலே யிவையுந்திரிகிறனவென்றிருக்கிறாள். சிறந்த - ஸம்ருத்தமான, தன்னுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு அநுரூபமானவென்றபடி. சிறக்கை - ஸம்ருத்தமாகை. செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - வர்த்திக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஊர்த்வஸ்வர்கதிவ்யதேஸம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இதுபெருமானுக்கு விசேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, ஸ்ரீகவிபாதிரஸநகவைரயாலே சுழலாநிற்கிறவென்றபடி. சக்கரக்கை - சக்கரத்தைக்கையிலேயுடையவனான, கனிவாய் - பிம்பஸத்ருசமான திருப்பவளத்தையுடையனான, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு, நீர் - நீங்கள், இறங்கித்தொழுது - ஸஞ்சாரத்தைவிட்டு நன்றாக வணங்கி ப்ரணாமத்தைப்பண்ணி, அடியேனிடர் - என்னுடைய காயமும் உங்கள் ஸரீரமாம்படிக்குங்களுக்கு பரதந்த்ரையானவென்னுடைய க்லேசத்தை, இடர் - க்லேசம். பணியீர் - சொல்லவேணும், ॥௩॥

ஶ இடரில் - விஸ்லேஷமேயில்லாத. இடர் - விஸ்லேஷம் போகம் - போகத்திலே, மூழ்கி - அவகாஹித்து, நான் செய்தபடி செய்கிறேன்? இப்படி ஸம்ஸ்லேஷித் திருப்பாரையுஞ் சாணப்பெற்றோமே யோகத்திலேயென்று கருத்து. இணைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதேயென்றபடி. ஆடும் - ஸஞ்சரிக்கிற, மட - ஸௌந்தர்யங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், விடல் - விச்சேதம், இல் - இல்லாத, வேதவொலி - வேதகோஷமானது. முழங்கும் - முழங்காநிற்கிற தண் - ஸீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர்—

மூ:—கடல்மேனிப்பிரான் கண்ணனை நெடுமாலைக்கண்டு* உடல்நைந்தொருத்தியுருகுமென்றுணர்த்துமினே* ॥௬॥
உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயுமடவன்னங்காள்* திணர்த்தவண்டல்கண்மேற்சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர்*
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானைக்கண்டு* புணர்த்தகையினராயடியேனுக்கும் போற்றுமினே॥ரு

ஆ—(இட்டில்) ஸஜாதீயஸ்வபாவமுள்ளவாதலால் ஸஹாயமானவர்களான அவனைக்கண்டு அப்போ! ஒருத்தியெம்பாடே இதுவென்றுசொல்லுங்கோளென்று சிலவன்னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

(உணர்த்தல்) நாங்களுமுன்னிருமாகச் சொல்லும்வார்த்தையை அவன் கேட்டருளாதொழியிற் செய்வதென்னென்னில்? உங்களுடையசேவல்களுங்களோடுள்ள ஊடலாலே தொழுதுங்களை யூடல்தீர்த்தாப்போலே நீங்களுமெனக்காக அவனைத்தொழுது என்னோடுள்ள வூடல்தீர்த்துப் பின்னையென்திறஞ்சொல்லுவது.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—. த்ருதீயவாக்யத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்த்யெ-த்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போ இத்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவைத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன சங்கதிப்பிக்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) கீழ் தான் சொல்லச்செய்தேயு மவை போகாதிருந்தவாறே "அவன் நாங்கள் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேளா தொழியிற்செய்வதென்" என்று போகாதிருந்தனவாகவுத்ப்ரேக்ஷித்துச்சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடைய வித்யாதியால்) சேவல் - ஸஹசரவர்க்கம், ஊடல் - ப்ரணயகலஹம், உங்களோடுள்ளவூடலாலேயென்றது - உங்களாலே தங்களுக்குண்டான ப்ரணயகலஹத்தாலேயென்றபடி. ஊடல்தீர்த்தாப்போலே ஐதிஹ்யமோபாக்யவாக்ய தாத்பர்யம். இவ்வாக்யத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸமுச்சயத்தோற்றுகையாலிவ்வாக்யத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து

ப—[illegible]. திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. ஸமுத்ரம்போலே ஸ்யாமளமாய் ப்ரகாசமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் - உபகாரகனை, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, நெடுமாலை - ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹமுடையவனை, மால் - வ்யாமோஹம். கண்டு - இதுக்கு உணர்த்துமின் என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருத்தி - ஒருஸ்த்ரீயானவள், உடலம் நைந்து - சரீரம் சிதிலமாய், உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்று உணர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். * * ॥௬॥

ல— உணர்த்தல் - உணர்த்தலையும். ஊடல் - ஊடலையும், உணர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? முற்பட ஊடலை அநுபவித்து ஸம்ஸ்லேஷித்துப்பின்பு உணர்த்தலைச்செய்தறிந்தென்றபடி. ஊடலாவது - சிலபோது நாயிகையினுடைய ஸந்நிதானத்தை விட்டிருந்துவந்துகூடின விபக்ஷனுக்கு நிர்ஹேதுகமாக அவளால் வரும் ப்ரணயகலஹ விசேஷம். அதாவது நானில்லாதிருக்க நீ ஸபத்நிகளைப், ஸம்போகங்களைப்பார்த்தாய், உன்னுடம்பு ஸம்போக ஸூசகமாயிருக்கின்றது, என்றுப்போலேவரும் கலஹம். உணர்த்தலாவது தன்னைத்தெளிவிக்கை. அதாவது உனக்காகவிருந்தேனல்லேன், உனக்குமென்னுமென் வாஸனைகளைப்பார்த்தேன், என்றுப்போலே தெளிவிக்கை. இந்த ஹம்ஸங்களுந்தங்களுடைய பேடைகளோடேயிவ்வூடலையுமுணர்த்தலையு மநுபவித்திருக்கிறவென்று கருத்து. உடன்மேயும் - கூடமேயாநிற்கிற, இப்படியூடலையநுபவித்து க்லேசப்பட்டுப் பின்புணர்த்தலைச் செய்தறிந்து இனியொருக்காலுமிப்படியூடல் வாராதிருக்கவேணுமென்று கூடவே திரியாநிற்கிற வென்றபடி. மட - ஸௌந்தர்யயுக்தங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், இதுக்குப்போற்றுமின் என்கிறதோடே அந்வயம். திணர்த்த - நிபிடமான, வண்டல்கண்மேல் - ஜலதீரத்தின் வண்டல்மேல், சங்கு - ஸங்கங்கள், சேரும் - தங்கள்வேகத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டூர் - [illegible], அவ்வூரிலிருக்கிறவென்றபடி. இது நம்பெருமானுக்கு விசேஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, பூம் - ரமணீயமான, தண் - சீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயையுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நம்பெருமானை - ஸ்வஸ்வாமியை, கண்டு - , புணர்த்த - பரஸ்பர ஸம்ஸ்லேஷங்களான, கையினராய் - கைகளையுடையவர்களாய், அஞ்ஜலிஹஸ்தராயென்றபடி. கைகளையுடையவர் கையினர். அடியேனுக்கும் - உங்களுக்கு சேஷபூதையான வெனக்காக்

மூ — போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்* சேற்றில்வாளைதுள்ளுந் திருவண்வண்டூருறையு*
மாற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே ॥௬॥

ஆ — உங்களுக்குத்தானித்தனை வருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன்தானித்தனைபோதிங்கே யெழுந்தருளுகைக்காக வொப்பித்தருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள். ॥௫॥

(போற்றியான்) ஆஸ்ரிதர்க்காத்மதாநம்பண்ணிலும் ஒன்றும்செய்யாதானாயிருக்கும் ஸ்வாமியைப், ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாக ஸுதர்சநதிவ்யாயுதபாணியைப், ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷைகபோகனாயிருந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமென்கிறாள். ॥௬॥

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சோலைகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் ஸம்ருத்

இ — ஸாபேக்ஷத்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடியே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்யாதியால்) வருத்தம் - ஆயாஸம். ஒப்பித்தருளாநிற்குமென்றது - அலங்கரித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்றது - நீங்கள்போய் என்னுடைய தசையை யவனுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கிற மாத்ரமே வேண்டுவதென்றபடி. ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ஆழியங்கை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித விரோதீத்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷேத்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதீயமானார்த்தத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ — வும் போற்றுமின் - போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஸ்துதிக்கை. ஸ்தோத்ரோசிதமாம்படி மௌனவித்துவார்த்தைசொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடைய வல்லபர்கள் ப்ரணயகலஹஸமயத்திலே உங்களை மௌனவித்து வார்த்தைசொன்னாப்போலே நீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை மௌனவித்து ஒருவார்த்தைசொல்லவேணுமென்றுகருத்து. * * * * * * * * ॥௫॥

ப — புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி ஸௌகுமார்யமான ஆஸ்ரயத்திலே ஸாவமாக வஸியாநிற்கிற வுங்களைப்போகவிடுகை யுக்தமாயிருந்ததோ? ஆகிலுமென்னுடைய வார்த்தையாலே செய்கிறேன், ராஜ்யத்திலே யிருந்தால் வனவாஸம்கிடையாதென்று பெருமாளும்பிராட்டியுமாகக்கூட்டி லேவனவாஸமாக ஆஸ்ரமத்துக்குப் போகாநிற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்து தோற்றினாப்போலே உங்கள் ஆஸ்ரமத்துக்கு நான்விஸ்லேஷம்பண்ணத்தோற்றினேனென்று கருத்து. பூம் - தர்சநீயங்களான, குயில்காள் - கோகிலங்காள், யான் - அநந்யகதிகையான நான், போற்றி - உங்களுக்கு மங்களாஸாஸநம்பண்ணி. இரந்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், உங்களையிதிலெனக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேனல்லேனோ? ப்ரார்த்திக்கிறேனென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - மத்ஸ்யங்கள், துள்ளும் - ஸம்ருத்தத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, மத்ஸ்யங்கள் கலிகாலங்கள் போலே மேகஸம்ருத்தத்தாலே ஸமுத்ரஜலங்களையுஞ் சேறுக்கியதிலே துள்ளாநிற்கிறனவென்று கருத்து. திருவண்வண்டூர் - ஊரு × உக்ஷம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, இது பெருமானுக்கு விசேஷணம். ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனை, ஆற்றுகை - ஆஸ்வஸிப்பிக்கை, ஆஸ்வஸிப்பிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. அதாவது ஆஸ்ரிதர்க்காத்மதாநம்பண்ணினாலும் ஒன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. ஆழி - உதாரத்தாலே, அம் - ஸாந்த்ரமான, ஸமாக்ருதமான வென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனை, அமரர்பெருமானை - நித்யஸூரிநாயகனை. கண்டு - இதுக்குகொண்டருளீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், மையல் - மோஹமானது, இந்த விரஹக்லேஸத்தால் வந்த வென்னுடைய மோஹமானதென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - தீரும்படியானதொரு ப்ரகாரத்தாலே, வண்ணம் - ப்ரகாரம். எப்படியானாலிந்த மோஹம்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி. மாற்றம் கொண்டு - ப்ரத்யுத்தரம்கொண்டுவந்து. மாற்றம் - வார்த்தை, அங்கே இஸ்லேஷம் ப்ரத்யுத்தரந்தைச்சொல்லுகிறது. அருளீர். க்ருபைபண்ணவேணும், ஸாதித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥௬॥

மூ—ஒருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கெனக் கொன்றுரை யொண்கிளியே* செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்வேலைத் திருவண்வண்டூர்* கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக்கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ॥எ॥

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண் திருவண்வண்டூர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகில்போற்

ஆறு—ஸாரமான வழக்குகளிலே பக்கப்படாதே யொரு வண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னோடுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும் திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையுந் திருவடிகளையும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு நிரூபகமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருந்தக்கண்டு, எனக்கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ॥எ॥

(திருந்த) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான வழகுகாணிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ॥அ॥

இ—(என்னோடுள்ள விஶ்லேஷத்தால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீக்ருதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலு மந்வயிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜ்வலங்களான அவயவங்கள் ஸாயுத்ங்களைப்போலே அவனுக்கே அஸாதாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் சிஹ்நங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அவனுக்கடையாளமேதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ப—ஒண் - விலக்ஷணமான, ஸ்வரவைலக்ஷண்யத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனோடொத்திருக்கிறவென்றபடி, கிளியே - ஶுகமே, இதுக்கு உரையென்கிறத்தோடே அந்வயம், செரு - ஸ்பர்த்தையாநின்ற, செருகை - ஸ்பர்த்தைக்கை, இதுபொழிலுக்குவிஶேஷணம், ஒண்பூ - ஒள்ளியபுஷ்பங்களை யுடையவையான, பரஸ்பர ஸ்பர்த்தைக்களைப்போலே யிசலியிசலி ஶ்ரேஷ்டமாகப்புஷ்பியாநின்றவையானவென்றபடி.பொழில்- உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, இதுஊருக்கு விஶேஷணம்,செக்கர் - சிவந்ததான,ஸாயம்ஸந்த்யாவிஷய கவிவிதீத ஸௌஹார்த்தஜநிமோதாநுபவமானவென்றபடி, வேலை-கடலாரதீரங்களையுடைத்தான, கடலாராணைஸமுத்ரஸஹ்யாதவ்யவாஸ்தாதீரவாழியானமென்யஸூத்தாலேகடலார தீரத்தைப்புவயிக்கிறது. திருவண்வண்டூர்- ஶ்ரீவல்லவாபம், திருவண்வண்டூரிலேயென்றபடி, இதுக்குச்சென்றுபுக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருவண்ணம்-ஒருப்ரகாரம்,சென்றுபுக்கு,போய்ப்ரவேஶித்து,அவ்வூரிலுள்ள நாக்ஷஸ்தளதேஶத்திலேயகப்பட்டுநில்லாதேயொருப்ரகாரம்போய்அவன்ஸந்நிதியில்ப்ரவேஶித்தென்றபடி.கருவண்ணம்- திருமேனியில்நீலவர்ணமும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும், செய்யகண் – "ஸாமேரஸேஷமேவநே:" என்கிறபடியேசிவந்தகண்களும், செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் – சிவந்ததிருவடிகளும், செரும் - ஸ்பர்த்தைவான, ஸ்ஶோபயமெகயாலே ஸதாயமோதநவமானவென்றபடி.ஒண் - ஶோபநமான, சக்கரம் - ஸுதர்ஶநமும், சங்கு - ஶங்கமுமாகிற, அடையாளம் - அவனுடையசிஹ்நங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டு, ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைப்பட்டு க்லேஶிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று – ஒருவார்த்தை, அவனருளிச்செய்ததொரு வார்த்தையையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். * ॥எ॥

ஶ - ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி லகுஶரீரமான வென்றபடி. பூவாய் - ஶாரிகையே, இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே அந்வயம். செருந்தி- வ்ருக்ஷவிஶேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்பதொரு லதாவிஶேஷம், மகிழ் - வகுளவ்ருக்ஷம், புன்னை - புந்நாகம், சூழ் - இவைகளாலே பரிவ்ருதமான தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் - ஶ்ரீவல்லவாபம். திருவண்வண்டூரிலிருக்கிற வென்றபடி. இது ஸாதிக்கு விஶேஷணம். பெரும் - அதிவிஶாலங்களான, தண் - அதிஶீதளங்களான. தாமரைக்கண் - புண்டரீகங்களான நேத்ரங்களையுடையவரான,பெருநீள்- மிகவும்நீண்ட, ஸர்வாதிராஜ்யஸூசகமாம்படி அதிதீர்க்கமானவென்றபடி. முடி- கிரீடத்தையுடையவரான, நாற்றடந்தோள்- விஶாலங்களானநாலுபுஜங்களையுடையவரான. தடம் - விஶாலம். கரும்- நீலவர்ணமான, திண் - த்ருடமான, காலமேகவர்ணமேகம் வாராதே ஸவர்ணவர்ணமானவென்றபடி,மாமுகில்போல்-மஹாமேகம்போலே

மூ—திருமேனியடிகளை* ॥அ॥

அடிகள் கைதொழுது அலர்மேல் அசையு மன்னங்காள்* விடிவை சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டூருறையும்*
கடியமாயன்றன்னைக் கண்ணனை நெடுமாலைக் கண்டு* கொடியவல்வினையேன் றிறங்கூறுமின் வேறுகொண்டே ॥ (௯)
வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்*

ஆ—(அடிகள்) சென்றவிடங்களுக்குக் காலடியிருக்குமோவென்ன; நீங்கள் செல்லும்போதில் திருப்பள்ளி யுணர்க்கைக்குக் காலமாம், திருப்பள்ளி யுணர்ந்தருளினவாறே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் ஒரு க்ஷணத்திலே போக்யதையும் ஸஹாஸனாய், ஸ்ரீக ஸாமீப்யஹனாயிருந்தவனைக்கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் திறம் கூறுமின்வேறுகொண்டென்கிறாள். ॥கூ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுக்களிலே ஹம்ஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஹம்ஸங்களைச்சொல்லுவா னேனென்ன கவதரிப்பிக்கிறார் (சென்றவிடங்களுக்கித்யாதியால்) முன்புபோகச்சொன்ன ஹம்ஸங்கள் பின்னைப்போகாதிருந்தவாறே நாங்கள்போனால் காலமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்து அவைத்தைக்குறித்து விஸ்ராவகைநந்தரபத்தாலே உதாரப்செல்லுகிறாளென்றுகருத்து சங்கொலிக்கும் விடிவையென்று சுவயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவா றேயென்கிறதற்குச் சண்டு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கடியமாயன்தன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய வித்யாதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக ஸாமீப்யஹனாயிருந்தவென்று) ॥கூ॥

ப—யிருக்கிற, கருந்திண்மாமுகில்போலென்று ஸஹேதுகோவமெ. திருமேனி - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளை - ஸ்வாமிகளை, அடி - ஸ்வாமி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விசதமாகவென்றபடி. கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, எனக்கு - அவரபிப்ராயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவர்சொன்னதொருவார்த்தையையென்றபடி. உரையாய் - சொல்லவேணும், எனக்கு அவனுக்கொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ॥அ॥

மூ - அலர்மேல் - வ்ருக்ஷங்களின் மேலே, ஸரஸ்ஸில் தாமரைவ்ருக்ஷங்களின் மேலே யென்றபடி. அசையும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்காள்? - ஹம்ஸங்காள், தூங்குமெத்தையில்போலே சாவிகளிலே பள்ளிகொண்டு ஸுகமாகாதேசஹமயில் அசையாநிற்கிற ஹம்ஸங்காளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நான் வ்ருக்ஷங்களைக்கண்டால் தக்ஷயாகாநிற்க உங்களுக்குவ்ருக்ஷங்களிலே கால்பொருந்துகை உசிதமேவென்றுகருத்து. சங்கு - ஸங்கமானது, ஒலிக்கும் - த்வநியாநிற்கிற, விடிவை - ப்ரபாதம், நித்யக்ருத்யங்களை அநுஷ்டானப்பண்ணுகைக்காகஸங்கம் த்வநியாநிற்கிற ப்ரபாதஸமயமென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிறபோதென்று சேஷம். திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, கடிய - வேகவானை, ஸ்ரீகவிரோதிநிரஸநத்திலே அதிசீக்ரகாரியானவென்றபடி. மாயன்தன்னை - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸ்ரீகவிரோதிவிஷயத்தில் தாக்ஷிண்யமற்றிருக்கை யாகிற ஆஸ்சர்யத்தை யுடையவனை யென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனையவதரித்த ஸர்வஜ்ஞனை, நெடுமாலை - தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை யுடையனானவனை, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது - கைகளாலே ஸேவித்து, வேறுகொண்டு-விஜிக்ஷத்தை ஸாவாஷித்து, ஏகாந்த ஸமயத்தைப்பார்த்தென்றபடி. வேறு - விவிக்தம். கொடிய - க்ரூரமான, அத்யந்த ப்ரிதாவமேதவான வென்றபடி. வல் - ப்ரபலங்களான, வினையேன் - பாபங்களை யுடையவளானவென்னு டைய, திறம் - விஷயமாக, கூறுமின் - வார்த்தைசொல்லுங்கோள். * * ॥கூ॥

ம - வெறிவண்டினங்காள் - பரிமளஸம்ருத்த ப்ரமரஸங்காள்? வெறி - பரிமளம். வெறிவண்டென்று ஸமாஸவாக்யம்வகுத்து. இனம் - ஸமூஹம், உம்மை - பாவித்தாருடைய காரியஞ்செய்தல்லது நிற்க மாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - ப்ருதக்கரித்துப்பண்ணி, வேறு - ப்ருதக்த்வம். "விசேஷணதாஸீ லோ ஹநந்தத்யக்ஷதாய" என்னுமாப்போலே கீழ்ச்சொன்ன குருகுமுதலானவை யெல்லாவற் றிலுங்காட்டிலும் உங்களை யதிசயிதராக வெண்ணியென்றபடி. யான் - உங்களையொழிய கதியின்றிக்கே

மூ—தேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத்திருவண்வண்டூர்* மாறில்போரரக்கன்மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த* ஏறு சேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே* ॥௰॥

மின்கொள்சேர்புரிநூற்குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட* வன்கள்வனடிமேற் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

ஆ—(வேறுகொண்டு) தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தாலே ஸகலஜகத்காரணமும் ஸர்வாதிகமாய்ச் செல்லாநிற்கச்செய்தே, திருவண்வண்டூரிலுள்ள தன்னுடைய விபவவிஶேஷங்களாலே யென்னைமறந்திருந்தவனுக்கு, தனக்கு ரக்ஷணீயையாயிருப்பாள் நானுமொருத்தியுளளென்று சொல்லவேண்டுமென்று சிலவண்டுகளைப்ரேக்ஷிக்கிறாள். ॥௰॥

(மின்கொள்) இப்பிராட்டி, ஒருபடியாலும் விரஹவ்யஸநமாற்றவும் முடியாதத்தொரு க்ஷணமாவரச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதொழிந்தவாறே, தன்னழகாலே ஸௌந்தர்யத்தைத்தோற்பித்து அவனகல்ஞால

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—மாறில்வீர்யசாலி சேவகனார்க்கிருக்குமதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவீர்யசாலியால்) ஸ்ரீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூர் சாலியால்) என்னையுமுளளென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிசாலியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டூரெம்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை "குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட" உக்தியாலே வாமநவிஷயமாகச் சொல்லுவானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியிசாலியால்) ஒழிந்தவாறே என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்பிராட்டிதான் மிகவும் க்லேசப்படச்செய்தேயும் திருவண்வண்டூரெம்பெருமான் வாராதொழிந்தவாறே அவன் ஸௌந்தர்யவனாக னென்று கிஞ்சித்காரமாத்ரமும் யாசகனாய்க்கொண்டு தூதுவிட்டாளென்றுமிடம் தோற்றுகைக்காக திருவண்வண்டூரெம்பெருமானுக்கு வாமநத்வம் தோற்றும்படி அவனை வாமநனாக வ்யவஹரித்து இத்திருவாய்மொழியை வாமநவிஷயமாகச்சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. "கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்" "பாதங்கைதொழுது பணியீர்" என்றாப்போலே பாட்டுதோறும் கார்பண்யதோஷம் தோற்றும்படிசில உபாஸக விஶேஷங்கள் ப்ரதிபாதிக்கின்றனவிறே. (தன்னழகாலே ஸௌந்தர்யத்தைத்தோற்பித்து) என்றதுமின்கொள் சேர்புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் தாத்பர்யம். அவனகல்ஞாலமென்றது-அவனுடைய அகல்ஞாலமென்றபடி.

ப—யிருக்கிற நான், இரங்கீதன் - ப்ராயஶ்சித்தேன், தேறு - ப்ரஸந்நமான, நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, பம்பை - பம்பையினுடைய, வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் - உத்தரபார்ஶ்வஸ்தமான திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. பாலைஸம்பும் - ஸமவாயி, இது சேவகனார்க்குவிஶேஷணம். மாறில் - ப்ரதிஸம்பந்தமில்லாத, மாறு - ப்ரதிஸம்பந்தம், போர் - யுத்தத்தையுடையவனை, போர் - யுத்தம், அரக்கன் - ராக்ஷஸனை யும், ராவணனையுமென்றபடி. மதிள் - அவன்பட்டணத்தின் ப்ராகாரத்தையும், நீறெழ - நீறாகவெழும்படி, நீறு - பஸ்மம், பஸ்மமாகக்காற்றிலே பறந்துபோய்ப்படியாகவென்றபடி. செற்று - நிரஸித்து, உகந்த - ஹ்ருஷ்டரான, ஏறுசேவகனார்க்கு - ஏறுநிற்கிற சேவகத்தையுடையவர்க்கு, சேவகம் - பராக்ரமம், "மௌக்ஷ்யதவனாமஷம்" "ஸமித்ராஸ்த்வதீய ஸ்வாஜநீயஸ்விகம் மம்" என்கிறபடியே ஸநாதநவஸ்துக்ஷேமம் எல்லாருடையநெஞ்சிலுமேறி ஸ்வபாவம்ஸமாநமாகநிற்கிற பராக்ரமத்தை யுடைய பெருமானுக்கென்றபடி. என்னையும் - ஸநாதரமெக்ஷயான வென்னையும், உளளென்மின்கள் - உளளென்னுங்கோள்? உளள் - விஶ்லேஷதிகை, பராக ஸ்தம்பத்தாலே லோகமெல்லாம்ரக்ஷிக்கிறவுமக்கு இன்று மொருத்தி ரக்ஷணீயையாயிருக்கிறாளென்றென்னையு மெம்பெருமானுகருச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௰॥

ப—மின்கொள் - மின்னலைக் கொள்ளாநிற்கிற, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை. காந்தியாலே யஜ்ஞோபவீதத்தை ஜயியாநிற்கிறவென்றபடி. சேர் - ஸநாதநவமான, ஸ்வாபாவமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாய்க் கொண்டு ஸநாதநமாயானவென்றபடி. புரிநூல் - யஜ்ஞோபவீதத்தை யுடையவனை, குறளாய் - வாமனனாய், குறள் - வாமநன், அகல் ஞாலம்-விஸ்தீர்ணமான ப்ருதிவியை, கொண்ட - ஸ்வாதீனம் பக்கல்நின்றும் க்ரஹித்தவனை, வன்கள்வன் - ஸௌந்தர்யவனானவனுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளின்விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

மூ—பண்கொளாயிரத்துள் இவைபத்தும் திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர் மின்னிடையவர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—கைகொண்டவன் கள்வனுடைமேல் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் ஸௌந்தர்யமாப்போலே யெம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் போக்யராவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—அந்த ஸம்பந்தியினுடைய ஸம்பந்தியினவையென்கை. (வன்கள்வனிஷ்ட்டி) இத்திருவாய்மொழி ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தம் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடையவர்க்கே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கித்யாதியால்) மதனர் மின்னிடையவர்க்கு என்றது ப்ரதிவசனார்த்தமாய்த்தென்றுகருத்து. இக்கன்னிக்கே பாவகர்க்கு போக்யராவரென்று யதாச்ருதம் அர்த்தங்கொள்ளில் "பலசொல்லிப் படிப்பாயோ! பெறுத்திட்டமை இன்னும் கெடுப்பாயோ!" என்று சாஸ்த்ரவிரோதார்த்தத்தை நிஷேதிக்கிற ஸ்வவசனத்தோடு விரோதமாமென்றுகருத்து. ॥கக॥

ஸ—ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள்-பண்ணிலே கொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண்-ராகம், பண்ணிலே தன்னுள்ளே யடக்கிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வென்றபடி. அதாவது:—ராகமே ப்ரதானமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் அந்தர்பூதமாம்படியிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, திருவண்வண்டூர்க்கு - இங்குற்ற ஷஷ்டீ தாதர்த்யமிறே. திருவண்வண்டூருடையானுக்காக ப்ரவ்ருத்தங்களானவென்றபடி. இன்கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று - இனிமை, அதாவது: போக்யதை, போக்யங்களானவென்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாடலும், இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு- மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, வித்யுதாகாரமத்யமத்தையுடையவர்களான பாவகிகளுக்கென்றபடி. மதனர் - மதநராவர், இது ப்ரதிவசனார்த்தமயோக்தி. பாவுகிகளுக்குமதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போக்யராவரென்றபடி. ॥

ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜார்யகிருதத்ராவிடோபநிஷத்பாஷ்யதீபிகாயாம் பஞ்சமம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

ஹஸ்தாத்தாரோத்ருசக்ரம் ப்ரதிவிதததனும் மோஹநம் விம்பவக்த்ரம்
க்ருஷ்ணாபம் ஸ்வாத்மநீஹா விதசதனுமிதா ஸாஸ்ரநாதம் த்ருதாச்வம்
ரக்தாம்போஜாங்கமஸ்மை ப்ரதிகதஸுபகம் த்வாரகாவாஸிநந்தம்
துர்வோதம் ஸ்வாமிநம் ஸ்மார்த்தபதி கதிமாத்மாவ்யதத்வோ ப்ரஸாதம் ॥௭௦॥

(ஹஸ்தாத்தாரோத்ருசக்ர) கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைக்கையிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாத்மநீஹா விதசதனுமிதா) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - ப்ரளயாவஸ்தையிலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேச்வரனாகையாலும், (விம்பவக்த்ர ஹஸ்தாக) கனிவாய்ப்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே சிவந்தவடிவான திருவதரத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணாபம் ஸ்யாம) கடன்மேனிப்பிரான் - ஸமுத்ரம்போலே ச்யாமளமான திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ப்ரதிதாநவிதபா) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஸாஸ்ரநாதம் த்ருதாச்வ) அமரர்பெருமானை - அயர்வறுமமரர்களதிபதியாகையாலும்,. (ரக்தாம்போஜாங்க ஹஸ்தாக) செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்ததிருப்பவளம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனாகையாலும், (ப்ரதிகதஸுபகம்) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குத்தகுதியான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனாகையாலும்.(துர்வோதம் ஸ்வாமிநம் ஸ்மார்த்த) கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனை - அபராதங்களானவைகளைச்செய்

கூ — தா — தருளுமவனுகையாலும், (ஸங்க்ராமஸாஹஸ்ரமாதில்போரரக்கன்படுதிணிசெழுச்செற்றுகர்த-பராக்ரமம்" என்ற திரம்புகோத்த ராவணனுடைய ஸம்ருத்தியை யழித்தருளினவனுகையாலும், திருவண்வண்டூர்நம்பெருமானை தேஶிகர் ஸாக்ஷாத்காரமாக அடையப்படுமவனாக "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற தஶகத்தில் ஸகலஹஸ்ரர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௰௦

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னை நான் நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்திருக்கச்செய்தேயும் உபேக்ஷிக்கவொண்ணாதபடி...

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பிறந்த உத்கண்டாதிஶயத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பக்ஷிகளை நோக்கி எம்பெருமானுக்கென்னுடைய தஶையை யறிவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாயிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பீ" "எம்மைநீகழறேலே" "கழகமேறேல் நம்பீ" என்றுப்போலே எம்பெருமானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதுடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உக்தரீத்யாவென்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னையொழிய வேறேசில ஸ்த்ரீமார்பக்கலென்றபடி. "ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதபோயிருந்" இத்யாதியாலே க்ருஷ்ணனுடைய வேணுமாநாதி வ்யாபாரவிஶேஷமிறே இங்குசொல்லுகிறது, இத்தாலிங்கு ப்ரணயகலஹவிஷயமாயிருக்கிறவனு மொரு ஸ்த்ரீவைசாதிஶேயென்று ஸம்பவிசமாய்த்து. ஆழ்வார் தாம் மாசறுசோதிதுடங்கி இவ்வளவாக விரஹத்தாலே பஹுவிதவ்யஸநங்களை யநுபவிக்கச்செய்தேயும் வடிகூடாவத்தாலே ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே யக்ருதஜ்ஞஸவஜ்ஞராய் ப்ரணயரோஷாவிஷ்டராய் இனி யவன் வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷித்தல் அவனோடு ஸம்பாஷித்தல் செய்யச்சடவோமல்லோமென்று ப்ரணயரோஷத்தாலே துணிந்துநிற்க, எம்பெருமானும் "வேறுகொண்டும்மையானிரந்தே" னென்று முன்பு தாமாக ப்ரதிஜ்ஞம்பண்ணின வார்த்தையைக்கேட்டு ஊடலுதியை உபஸாந்தநாதிகள் ஸந்நிதியிலே நலியாநிற்க-அவள் "ஸ்த்ரீஜிதா?" வென்று க்ருஷ்ணாத் ப்ரதிஜ்ஞம்பண்ணின வார்த்தையைக் கேட்டபோதுபோலேயும் ஸாஶ்வதசரான ஸ்ரீவிபீஷணர் உபஸ்ஸையை யநாதரித்தபோதுபோலேயும் மிகவும்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிவ்வளவினை நோவுபடாநிற்க நாமுதவப்பெற்றிலோமே நமக்கிஸ்ஸாக்ஷம் வந்ததன்! என்று ஊஜ்ஜாஹம்பக்களினாலே விஷண்ணனாப் மிகவும் விஷணனாப் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் "ஸத்ரிஷூஷாபராதயாயஸம்ப்ரயாமோ யிதிஜாதித்ரநாமஜஜஸ்ஜராஜமய" என்கிறபடியே தாமிருந்தவிடத்தே ஸக்ஸெளபோடேவந்து தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே கிட்டவொண்ணாதபடியிருக்கிறவிருப்பைக்கண்டு "க்ஷமணவிமதபஷிரமஹாzதிஜ்வலஹ:" என்கிறபடியே மிகவும் க்ருதார்த்தனாய், தம்மை யநுநயித்துத் தம்முடைய ப்ரஸாதத்தை யபேக்ஷிக்க அவனைக் குறித்துத்தாம் ப்ரணயரோஷாதிஶயத்தாலே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும் பின்னையுமவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் தன்னுடைய ஆர்த்திஶயத்தையு மாவிஷ்கரித்துத்தம்மை ப்ரஸாதிப்பித்துத் தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்துக் கரைகண்டபடியையும் அநுபாவதஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறாரித்திருவாய்மொழியிலென்றுகருத்து. இத்தால் ஸ்வயம்வேத்ய தகமென்கிற ஸஹஸ்ரநாமத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

ரோஷிப்பானவர்களை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு மதுக்கடியான ப்ரணயரோஷமும் ஶேஷபூதரான விவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? "ப்ரணயாஜ்ஞாதிரோதாஜ்ஞ ஹரிஹிக்ஷவாஸ்வம்" "நிஶ்சார்த்ததோஷ: ஷிதாஜிதிமாஷ: ராஜ? ஜாதாதரம் ப்ராஸ்ய ஷிபம் பராக்ஷவிஶ்வம்"

ஆ—ணைப்பண்ணைச்செய்தேயும் எம்பெருமான்ப்ரத்யுத்தமனம்பண்ணாதே முற்கூற்றிடை ஈசவ்யாபாரவ்யாபாரத்தா
லே என்னை உபேக்ஷித்து அவர்கள்பக்கலுள்ள ப்ராஸ்த்யத்தாலே அவர்களை விச்லேஷிக்கில் அஸ்திகமாட்டா
மையாலேயென்று நிரூபித்து க்ருதஜ்ஞையாய், ப்ரணயரோஷம்பண்ணிப்புகுந்த ப்ரணயரோஷத்
தாலே தோழிமாரோடேகூடி அவன்பூவைகளை ஒளித்துத் தன்னுடைய லீலோபகரணங்களோடுங்கூட. நாமவ
ன்வந்தாலுமவனைக்கடாக்ஷிக்கவுங்கடவோமல்லோமென்று வாசலையடைத்துக்கொண்டு அவனெழுந்தருளினாலும் வந்த
னுக்கொன்றுக்கொருபடியாக அஸஹநீயையாயிருக்க, எம்பெருமானும்பிரிந்த நிர்வேதாதிஶயத்தாலே

இ—உக்திகளாலே ஜநகராஜன்திருமகள் பெருமாளோடுண்டான விரஹாவிஷயமான ஸஹாஸத்தா
லும் என்னுடைய பாத்ரமென்கிற ஸம்பந்தஸம்பத்தாலும் அவளை உபேக்ஷித்து வார்த்தைசொன்ன
னிறே: அப்படியே "வக்ரோக்தாவஸஹாஸேஹ்ருணயிநஸ்ஜநம் த்ருஷ்டவீர்யாநுகம்ப்ய" என்கிறபடியே
எம்பெருமான்பக்கல் பிராட்டிமாரோடொத்த ஸம்ஶ்லேஷத்தையுடையவரான ஆழ்வாருக்கும் விஶ்லேஷம்
பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ரணயரோஷமுமுதயமாக ஸநாதநித்து வார்த்தைசொல்லுகையுமுண்டாகக்
குறையில்லை. ஆனாலும் ஸம்ஶ்லேஷத்திலே வேறேசில போகிமாரென்கிற ஸ்தானத்திலே ஸ்வாபதேஶத்தி
லே வேறேசில ஸம்ஸாரிஜநங்களாயிற்ற செல்லவேண்டியது. ஆனபின்பு அந்த போகிமிகளுக்கு
க்ருஷ்ணன் வேறேசில போகிமார்பக்கலிலே பாவஜ்ஞனாயிருந்தானென்று ப்ரணயரோஷமுண்டாகை ஸ்வபாவ
த்தாலே ஸம்ஸாரிகளானவும் பாவஸூசகரூபமான ஸாமபதஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவிகராயிருக்கிற ஆழ்வாரு
க்கு என்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலிலே ஸ்வஜ்ஞனாயிருந்தானென்று ப்ரணயரோஷமுண்டாகக்கூடு
மோவென்னில்? இவர்க்கங்ஙனேயன்று ப்ரணயரோஷமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெ
டுங்காலம் விஶ்லேஷித்து வ்யஸநவாஸநைகளாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன்வந்தாலும் அவ
னோடே ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாஸஹமாயல்லதிராதென்று நிரூபிக்கையாலுமவனோடின்னும் ஸம்ஶ்லேஷித்து
மீளவும் விஶ்லேஷித்து து:க்கவாஸநைகளை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதே யொழிந்தாமுடி
ந்தாலிந்த து:க்கங்களை யநுபவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு ப்ரணயரோஷமுண்டா
னது. அந்த போகிமிகளுக்கு ப்ரணயரோஷமுண்டானதும்ப்படியேயென்று நஞ்சீயர்முதலானோர் நிர்வஹிப்
பார்கள். (என்னையுபேக்ஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) வித்யாதியான விஸ்தாரத்துக்கு மப்படியே தாத்பர்யங்
கொள்ளலாம் எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் ஸ்நேஹத்துக்கு ப்ரத்யாஸத்திருக்கிறபோலே என்
பக்கலுமவனுக்கு ப்ரத்யாஸத்திருக்கப்பெற்றிலேன், நானுபேக்ஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன்
னிழவை யநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞையாய் ப்ரணயரோஷமுமாமென்று இவ்வாக்யத்துக்
குத் தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்படியால் தன்னுடைய ஸாத்ஸாக்ஷாத்காரத்தினாலே ப்ரணயரோ
ஷமத்தனைபொழிய ஸம்ஸாரிஜநங்களிலவரக்ஷாதிகளில்லையென்று ஸமிக்கையால் இவருடைய
ஸாஜநகமும் ஸாக்ஷிகமாயிற்று. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வாக்யத்தைஸம்ஶ்லேஷங்களிரண்டிலும் ப்ரண
யரோஷ எம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாஸக்தனாயிருந்தானென்றுமிதுவாகவே பிறந்ததென்றும்
ஸமஸ்திஷ்யாவிவிஶேஷ விஶ்லேஷமாகையாலே கூடிநாடுவதென்று அருளிச்செய்வர். ஸலிகளை
க்கொண்டாதல் ப்ரகாஶாதிரண்வாத லவனுக்கிவளுடைய கோபத்தைத்தீர்க்கலாமோவென்ன அருளிச்செ
ய்கிறார் (அந்தப்ரணயரோஷத்தாலேயிருவுதி) ஊடுதல்த்விஷயம் பண்ணச்செய்தேயும் வாராதிருந்தவ
னிப்போது வாராநின்றானோ? இவளித்தனை ஸாஹஸம்பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னை விஶ்லேஷித்து
நெடுங்காலம் து:க்கப்படுகையாலும் பெரியவார்த்தைபோலே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை ஸஹிப்
பிக்கிற ஸாஹஸித்தங்களாலுமவன்தான் நமக்குவிஶ்லேஷைகவிஶேஷமாயிருக்க விஶ்லேஷித்துப்போனப்போ
லே நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷைகவிஶேஷமாயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கவருவானொரு விபரீதஜ்ஞகையாலும் நம்முடைய
ஸௌஹ்ருதத்தாலுமவன் வரவுதப்பாதென்று பார்த்தாளென்றுகருத்து. ஸம்ஶயம் - ஸந்தேஹம், அனு
குணை - கிட்டுகை. அஸஹநீயையாயென்றது - ஸாம்யவசநாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாத நிர்ப
யத்தையுடையவளாயென்றபடி. அஸஹநீயைகளாயிருக்கையாலே என்கிறத்துக்கும் அஸஹநீயமென
யாலேயென்று மேலிரண்டிடத்தைச்சொன்னத்துக்கும் பெருமையாலேயென்கிறதோடேசுவயம். இப்படி ஸுய

ஆ — க ச்ரு. ஐ. அஞ்ஞுப்வந்து இவளுடைய தோழிமார் ஸந்நிஹிதைகளாயிருக்கையாலே யவர்களைச்சென்றணு கியவர்களோட்வ்யாபாரஷகாரமாக்கிக்கொண்டு இவளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து ஸாபராதத்தை க்ஷமிப்பித்து ஸம்ச்லேஷிக்கப்ராரம்பம்பண்ணுதல்? தன் திருநாமங்களைக்கற்பித்துவளர்த்த இவளுடைய கிளிகள்பூவைகளானவற்றின் ஸம்வாதஸ்தாநங்களிலுடைய ஸந்நிதாநமின்மையாலே யவற்றைச்சென்றடுத்துத் தன்திருநாமங்களைச்சொல்லிவைத்ததை சொல்லக்கேட்டாச்வஸித்தல்? இப்பிராட்டி தன்னுடைய ஸந்நிதாநமின்மையாலே யிவளைவந்தணுகியிவளோடே ஸம்ச்லேஷித்துப்ராரம்பம் பண்ணுதல்? செய்யப்பெறுமையாலே யாத்யாரணக்ஷணத்தை ன்றிப்பெயராத்யாரணாஸ்வாதமாக ஸகலஸாதாரவிஸம்வாதக்ஷமமான இவளுடைய பந்துகழல்களென்றவகைகந டானவிளையாட்டுஉபகரணங்களையெடுத்து அவற்றை ஸ்பர்சாதிகளாலும் ஸ்பர்சித்தும் வீக்ஷணம்பண்ணியும் ஆச்வஸித்து உத்யாத்யாரணனுயிருந்த இவனை யபாங்கவீக்ஷணத்தாலே பார்த்து, நிரவயிக ஸௌந்தர்யமான யாமென்கைகளாயுள்ள நற்குடிப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங்கழலுமல்லகாணிவை, என்னுடையபந்துங்கழலுமென் னே? அன்றோவென்னென்ன? என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை யவர்கள் காணில் செய்வதெ ன்னென்ன? ஸந்நிஹிதைகளாயிருக்கிற வவர்கள் காண்கைக்குவாயமென்னென்ன? நான் ஸந்நிஹிதையா

இ — யிட்டுக்கொண்டிருந்தாளாகி இவளவனோடேவார்த்தைசொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (த்ருத யாரணாஸ்வமாகவித்யாதி) த்ருதபாரணாஸ்வமாக என்கிறத்திற்கு எடுத்தும் ஸ்பர்சித்தும் வீக்ஷணம் பண்ணியுமென்கிற மூன்றிடத்திலுமந்வயம். விஸம்வாதம் — அநபிமதகாரம், அபேக்ஷிதமாகையாலே விஸம்வா தாக்ஷமமென்றுகருத்து. வீக்ஷணம்பண்ணியுமென்கிறவிடத்திலே "ஹ்ருஷிகாமெவ்ருக்ஷாணாமலாமதம்ப: க்ரவிஸ்ருஷ்டம் । ஸதம்பராதிவஸாத்ராவாத ஜாநகீரோஷிதாமவக்" என்கிற ந்யாயம் அநுஸந்தேயமா கிறது. (ஈவாம்மெத்யாதி) நானிதஞ்சவனென்று சொல்லாதே நானதஞ்சவனென்று வமிராக்ஷம்போலே நிஷேதிக்கையா லிவளெம்பெருமானை முகம்பாராதேயிருந்து வார்த்தைசொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகைவா லே யபாங்கவீக்ஷணத்தாலே பார்த்துஎன்கிறார். பார்த்து உத்ஸவதாரிமெக. மேல்முதற்பாட்டுக்குவ்யா க்யானம். என்னுடையவென்கிறவதத்தாலே ஸம்பந்திசமாய் வ்யவஹாரத்திலஹிதமான வஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகெத்யாதிபால்) அவர்கள்முன்னே இப்பந்தையும் கழலையும் நீயெடுக்கிறதற்கு நா னஞ்சாநின்றேனென்று சொல்லும்போது இவை யவர்களுடையவையல்ல வென்னுமிடமும் என்னுடையவை யென்னுமிடமும் வஸித்தாலல்லது சொல்லவெண்ணுமையா விஷயத்திற் வ்யவஹாரத்திலே யஹிதவ்ய மென்றுகருத்து. இப்பந்துங்கழலு மிவளுடையவை யென்னுமிடமறிந்தே யவனிற்றை யெடுத்தவனாயிரு க்க இவ்வர்த்தம் சொல்லவேணுமோவென்னில்? இவனித்தை இத்தனையாதரிக்கிறது நம்பக்கல் ஸ்நேஹத்தா லேயாகி லித்தனைகாலம் நம்மை யிவனிப்படியுபேக்ஷித்து வாராதிருக்கக்கூடாது, ஆதலாலவனிங்குநின்றும் போனபின்பு வேறேசிலர்பக்கலிலே ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யவர்களோடே கலந்துவிச்லேஷித்து விரஹஸஹ ஸிக்கமாட்டாமையாலே கலங்கி நம்முடைய பந்துகழல்களை யவர்களுடையவையாக ப்ரமித்து இவற்றைக் கொண்டிங்ஙனே யாச்வஸிக்கிறானென்று நிரூபித்தப்படிசொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஸௌந்தர்யேணுமானா ரோக்தம். இங்கு மானஸம் வ்யவஹார்தமானவாம். ஸௌந்தர்யத்தாலே மின்னிடை யாரம்பும் மானரூபத்தாலே மடவார்களென்கிறதினமும்வஸிதம். இவனை இத்தனை கலங்கப்ப ண்ணுகையாலே யமார்களுடைய ஸௌந்தர்யமானக்கள் நிரவயிகங்களென்ற நதீத்துச் சொல்லுகிறாளெ ன்றுகருத்து. அவர்களிங்கே ஸந்நிஹிதைகளாகாதிருக்க நின்னருள்சூடுவார் முன்பு என்று சொல்லக்கூடு மோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அறைவித்யாதிஉவாடமென்னென்ன என்னுமளவாலே) என்னுடைய பந்துங்கழலுமெடுத்து விளையாடுகிறவித்தை என்கிறவித்ாதலே யதென்கிற வதத்தினமும்வஸிதம். (ஸந்நிஹிதைகளாயித்யாதி) இப்பந்துகழல்களை யெடுத்ததெல்லாம் உன்ப க்கல் ப்ரீதியாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்கத் தனக்கு வேறேசில ப்ரியதமைகளுளராக வொப்புக்கொ ண்டு வார்த்தைசொல்லுவானேனென்னில்? ஒருவாய்மெய்யோடே தலைக்கட்டிப்போகாதே உத்தரோத்தரமி வளுடையவாய்மெய்களைக்கேட்கவேணுமென்கிற வாஞ்சத்தாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். அதுமின்னிடை மடவார்கள் நின்னருள்சூடுவார்முன்பு என்றுமைபித்திதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்ஸந்நிஹித்தை

மூ — மின்னிடைமடவார்கள் நின்னருள் சூடுவார் முன்பு நானஞ்சுவன் * மன்னுடையிலங்கையரண் காய்ந்தமாய

ஆ — ருக்கச்செய்தே அவர்களோடே வந்து புறமே நிற்கிறவள் மெத்தனக் கண்டபடி? அப்படியே அவர்களுஞ் சாண் பர்களன்றோ என்னைக் கண்டால்தான் வருவதென்னென்ன? தங்கள் ஸௌபாக்யத்தாலே இருந்தவன்னை உபேக்ஷிப் பாரென்று பார்த்து நானஞ்சாநின்றேனென்ன? உனக்கென்தேறுவில்லையாகில் வருவதென்னென்ன? என்னு டைய ஸௌஶீல்யத்தாலே உனக்கு நீஈடும் வருகிறதென் தஞ்சக்கிற வாத்தனை? உறவினுள்ளவென்றிவள் சொல்ல; இப்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தக்களை பாஸக்கிக்கிறதென்? ஸௌந்தர்யமேதைம் உருவைக்கு ஸ்வரூபம் முண்டோ? உன்பக்க லுள்ள வைஷம்யத்தாலே உன்னைப் பிரிந்து படிக்கமாட்டாமையாலே வந்தேனத்தனையென்றருளிச்செய்ய;

இ — ப்ரதிஜ்ஞையால்) நீயஞ்சவேணுமென்று சொல்லவேண்டியிருக்க நானஞ்சுவனென்பானேனென்ன வ்யக்தீபிக்கிறார் (கண்டால்தானி த்யாதியால்) அவன் தானஞ்சாதே அணித்திருக்கையாலே இவள் நானஞ் சாநின்றேன் என்கிறளென்றதாயிற்று. நானஞ்சுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்கள்ஸௌபா க்யேத்யாதியால்) நாயகன்செய்த களவு நீத்துக்குத் தன்னை அவர்கள் வெறுப்பாரென்றிவளுக்கஞ்ச ஸ்வாசக்தி யில்லாமையாலே நானஞ்சுவனென்கிறதுக்கிப்படியே தாத்பர்யமாகை யுக்தமென்றுகருத்து. அஞ்சுவனெ ன்கிற உத்தமபுருஷனாலே நானென்றெடுத்திருக்க இவ்விடத்திலே நானென்கிறவளும் வ்யர்த்தமன்றோ! வென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யக்தீபிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) உன்னருள்சூடுப்பிறர்தவர்கள் அவர்களென்று தனக்கவற்றோடு உறவில்லாததாகச்சொன்னாளிறே. நானென்கிறது ஸ்வாதந்த்ர்யமிகையாலே வாஸ்யாகாரவிஶிஷ்டமாகையாலே இந்த ஸ்வாவிஶிஷ்டமான இவளைச்சொல் லுகிறதுஎன்றுநினைத்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) ஸௌஶீல்யத்தாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சுகிறேனத்தனையென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஸ்வேஷனைக்குறித்து இலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவனேயென்று ஸாதனாத்தாலே விஶேஷிக்கை ப்ரயோஜனம் என்னென்ன வ்யக்தீ ப்பிக்கிறார் (இப்படிஸம்ஶ்லேஷித்தக்களையித்யாதி ஸம்ஶ்லேஷிக்கக்கூடுமோவென்றுமளவாலே) தன்பக்கல்

ஈ — அது - அந்த வ்யாபாரமானது, பந்தைப்பூங்கழலைப் பறித்து நீ விளையாடுகிற வந்த வ்யாபாரமானதென்ற படி. இதுக்குமுன்பு என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இதென்னவேண்டியிருக்க அதென்கிறுள் - ஏகாந்தம் பாராதே வ ராதமானமாயிருந்து சொல்லுகிறளாகையாலே. மின்னிடை - மின்போலேயிருக்கிற இடையை உடையவர்களா ன, வித்யுத்போலே தந்தாம் ப்ரகாஶித்தான ஸத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. மடவார்கள் - ஸௌந்தர்யமான, மடப்பம் - ஸௌஶீல்யம். ஸௌலப்யம் முதலான குணங்களையுடையவர்களானவென்றபடி. ஐயோ! அவர்களுடைய ஸம்பந்தப்ராப்திகுணங்களுன்னைப் பிச்சேறப்பண்ணித்தே பென்கிற ஶீகப்ராயத்தாலே பற்றுமநினைக்கிறபடி. நின்னருள் - உன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை, சூடுவார் - ஶிரஸாவஹிக்கத்தக்கவர்களுடைய, உன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான உடனிருக்கையை உடையப்பிறந்தவர்களுடைய ஸ்வபதபத்னிகளுடையவெ ன்றபடி. ஸ்வாபாவிகமாய்ச்சொல்லுகிறவிவள் உன் தலையில் கால்வைப்பாரென்று சொல்ல ஸ்ராவ்யமா யிருக்க நின்னருள்சூடுவார் என்பானேனென்னில்? அப்படி கொவந்தோற்ற வாஸனை சொன்னாகில் அவ னுக்கவகாஶங்கொடுத்ததாமே, அவனெழுந்திருத்தோற்று திருக்கிறவளைப்படி சொன்னாளிறே முன்பு - கண்மு ன்னே, பந்துகழல்களை எடுத்து நீ பண்ணுகிற வ்யாபாரமானது அவர்கள் கண்முன்னே யென்றபடி. அவர் களித்தை யவஸரம் கண்டு பிடிப்பார்களென்று தாத்பர்யம். நான் - ஸ்வாவராவலம்பமான நான், உன்னைப் போலே திவ்யமானவல்லேனாங்கான்! நாங்கள். நீயிங்கே நிற்கும்போது விளம்பித்துப்போனால் அவர்களுன்னைப ரைக்ஷணம் முகம்பாராதே இருந்தால் நீ பொறுக்கமாட்டாதே கிடந்துதுடிக்கும் துடிப்புநான்காணமாட்டேன்; கலந்துபிரிய வல்லனும் துடிப்புக்காண வல்லனும் நீயே காணென்று கருத்து. அஞ்சுவன் - அஞ்சாநின்றேன், அவர்களுன்னை உபேக்ஷிப்பாரென்று பார்த்தேன் ஸௌஶீல்யத்தாலே நான் ஸஹப்படாநின்றேன் என்றுவாக்யதா த்பர்யம். மன்னுடை - ஐஶ்வர்யத்தையுடைத்தான, மன் - ஐஶ்வர்யம். ஸமுத்ராவிஶேஷ்த்தாகேஸௌக்யமானவென் றபடி. இலங்கை - லங்கையாகிற, அரண் - ரக்ஷையை, ராவணன் தனக்குரக்ஷையாகப்பண்ணிக்கொண்டப ட்டணத்தையென்றபடி. காய்ந்த - நிரஸித்தவனான, மாயவனே - வஞ்சகனே? ஸம்போதி. ஸ்ரீராமாவதாரத்திலே ப்பிராட்டிக்காக நீசெய்தவையெல்லாம் என்னை வசப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காகச் செய்த வஞ்சனமன்றோ! வென்று

மூ—வினை* உன்னுடைய சண்டாயம் நானறிவன் இனியது கொண்டு செய்வதென்* என்னுடைய பந்துங் கழலுந் தந்து போகு நம்பீ* ௧॥

போகு நம்பி உன் தாமரை புரை கண்ணிணையுஞ் செவ்வாய் முறுவலும்* ஆகுலங்கள் செய்ய அழிதற்கே நோற்றோமே

ஆ—என்பக்கலுனக்கு ஸ்நேஹமானது பொய்யிறேயென்ன, நானோரொருவரோடே பரிமாறினேனவர்கள் பக்கல் பொய்யான ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுமவனோ வென்றருளிச்செய்ய, உனக்காரேனுமொருவர் திறத்திலே மெய்யான ஸ்நேஹமுண்டாகில் அவர்களையின்றொன்று சொல்லிக்காணென்ன? அசோகவநிகையிலே யிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜதநயை திறத்து நான் பண்ணின ஸ்நேஹம் மெய்யன்றோவென்றருளிச்செய்ய, அதுவும் பொய் யென்றிவள் சொல்ல, அவள் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் பொய்யாகில் அவளுக்காக லங்கையை யழிக்கக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துகைக்குச் செய்த வஞ்சனையென்னுமிட மறியேனோ? ஆதலால் என்னுடைய பந்துங்கழலுந் தந்து போகுநம்பி என்று சொல்லுகிறாள். * * ௨॥

(போகுநம்பி) இப்படியெம்பெருமானையுபேக்ஷித்து தான் சொன்ன வார்த்தைகளாகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யவனுஜ்ஜீவித்து நிராசயனாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையு முடையனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக்கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு "இவ்வழகையாசைப்

இ—மெய்யுண்டென்று காட்டுகைக்காக ப்ராப்ய ப்ராபகத்தை இவனுபாஸித்தவாறே அதுவும் வஞ்சனமென்று சொல்லுகைக்காக விவளத்தை யநுபவிக்கிறவளாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதென்னையித்யாதியால்) ௩॥

அவர்களையுன்னுடைய க்ருத்யத்துக்கு விஷயமாக்கு. நாங்களதுக்கு விஷயமாகோமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேவிஜித்திருக்க விப்பாட்டிலுமத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) புதுக்கணித்தவென்றது — நவீநத்வஸௌந்தர்யமான என்றபடி. உன்தாமரையித்யாதி நோற்றோமேயாமித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகையித்யாதியால்) மாயவென்றது — மரிக்க

ஈ—கருத்து. உன்னுடைய சண்டாயம் - உன்னுடைய ஸாமர்த்யத்தை, தன்னை யாச்ரயித்த பெண்பிள்ளைகளை இவன் கைவிடானென்று வ்யாதியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வசீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாபாரத்தையென்றபடி. சண்டாயம் - ஸாமர்த்யம். நான் - நீ செய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் போலன்றிக்கே உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறியத்தக்கவளான நான்; அறிவன் - முன்பே அறிந்திராநின்றேன், இனி - இப்படி நானறிந்திருந்தபின்பு, அதுகொண்டு செய்வதென்?- அத்தைக்கொண்டு செய்யத்தக்கதேது? அத்தையாவிஷ்கரித்து உன்னாலே யென்னை வசீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நம்பி - பூர்ணனே? இது ஸபாஸ முகப்பழக்கமுமின்றிக்கே பூர்ணருமாயிருப்பாரைச் சொல்லுமாப்போலே நம்பீ? என்று ஸம்போதிக்கிறாள், உன்னை நான் கண்டறிவோமோ வென்றிப்படி விரஹிதோஷம் யுநிக்ஷைக்காக. என்னுடைய பந்தும் கழலும் - என்னுடைய பந்தையுங்கழல்களையும், என்னுடைய பந்தென்று தனக்கவனோடுறவறுத்துச் சொல்லுகிறாள். பூணையிகள் மொழியிலே உன்னதென்னதென்று விபாகம் நினைக்கையிறே! யுறவறுக்கைபாவது. தந்து எனக்குக் கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப் போகமாட்டானென்றிந்த நிர்ப்பந்தமாகையாலே, தந்துபோகு என்கிறாள். போகு - அவர்களுன்னையுபேக்ஷிக்கத் துடங்குவதற்குமுன்னே யங்கேபோ, ஸிதநீல ரக்த ஸஞ்சார விரஹிதமான பந்தையும் கூடாரிக்கைகளுடைய நீராவிஸேஷாலங்காரமாகையாலே பஞ்சஸந்யங்களாயிருக்கிற கழல்களையும் அவன் க்ஷபித்தானென்றது - ஸாவஹேஷத்திலே யாழ்வாருடைய மநோஜ்ஞமான ஸரீரத்தையும் ஸௌந்தர்ய வஸ்துத்தையும் அவன் தன்விஷயமாக வஹித்து விரும்பினபடியைச் சொன்னபடி. இவரவற்றைத்தரச்சொன்னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் பழைய ஸரீரஸம்பந்தங்களே யமையுமென்னுங் கருத்தாலே. * ௪॥

அ— உன் - உன்னுடைய, தாமரைபுரை - தாமரைஸஸத்ருஸமான, புரை - ஸத்ருஸம். கண்ணிணையும் — நேத்ரத்வயமும், செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் - மந்தஸ்மிதமும், ஆகுலங்கள் செய்ய - ஆகுலங்களைப்பண்ண, ஆகுலம் — ஆர்த்தவம். உன்னையாசைப்பட்டுப் பெறுதே கிடக்கிறஎங்களுக்கு ஆர்த்தவங்களைப் பண்ண என்றபடி. அழிதற்கு - அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, சிதிலராய்ப்போகைக்கென்றபடி. நோற்றோமே

ஈ—பாங்* தோகைமாமயிலார்களின்னருள் சூடுவார் செவியோசைவைத்தெழ* வாகள்போகவிட்டுக்

ஆ—பட்டும்பெறாதே பலஸமெனுகளாப் பரப்பிறந்தவர்கள்காண் நாங்கள்; இவ்வழகைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களெல்லாம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார்; நீபுகுங்கேபோயவர்களோடே கலந்து பரிமாறு என்றிவள்சொல்லப் பின்னைப்புமவன் எழுந்தருளாதேநின்றவாறே போருமவர்களைச்சந்திக்கைக்கு உபாயமறியாமேநிற்கிறாயோ? ஆகில் நல்லதொருபாயமுண்டு, அதென்னென்னில்? பசுக்களைக்கழியப் போகவிட்டவற்றை

இ—யென்றபடி. போகுநம்பி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபுகுதி த்வாதியால்) அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷி என்றுசொன்னவள் பசுக்களைப்போகவிட்டுக் குழலூதுஎன்று வேறேயொருகார்யத்தைச்சொல்லுகை பலமசமன்றோவென்ன லங்கிப்பிக்கிறார் (பின்னைப்புமி த்யாதி அதென்றென்னிலென்னுமளவாலே); நின்றவாறேயென்கிறதுக்குச சொல்லுமென்கிறதோடே சம்பம். சந்திக்கைக்குஎன்கிறது - காண்கைக்கு, என்றபடி. ஆகள்போகவிட்டு என்பதனைப்புரைக்கிறார் (பசுக்களையி த்யாதிபால்) குழலூதென்றிவ்வளவே சொல்லவமைந்திருக்க ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனைசொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றைபழைக்கிறபாயென்று) பெண்களையழைக்கக் குழலூதுகிறானென்றெல்லாரும் சொல்லுவார்கள். அதெனக்கு பாகமன்றென்றிவள்சொல்ல வதுக்குப்வரிஹாரஞ்சொல்லுகைக்காக ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனை சொல்லுகிறானென்றதாய்த்து. குழலூதினபாதத்திலே நாட்டாரப்படிசங்கிக்கை ஸம்பாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலின்லாவகத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆய்ச்சியர்க்கேயி த்யாதியால்);

ஈ—யாம் - நோற்றுவைத்தவர்களோநாங்கள், நோன்பு - ஸுக்ருதாநுஷ்டாநம். ஸம்ச்லேஷாகைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே ஸுக்ருதம்பண்ணிவைத்தவர்களோநாங்கள்? அல்லது உன்னோடுஸம்ச்லேஷித்து ரஸிக்கநோற்றவர்களான வந்த மோஷிகளல்லோமென்றபடி. எங்களையவர்களாக ப்ரமியாதேகொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக் கண்டுங்களுக்கு மோஹிஷ்யம்வருகிறதென்னோடுஸம்ச்லேஷாஸமன்றோ. ஆதலாலிந்தமோஹிஷ்யம்போம்படி மேல்காரியம்செய்துகொள்ளீகோள் என்னச்சொல்லுகிறாள், அழிதற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் மோஹிஷ்யாநுபவம் ஸம்ச்லேஷிக்கப் பிறந்தோமல்லோம்? இங்ஙனே ஸம்ச்லேஷமாய்ப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படி சொல்லிவிட்டிவ ளவனைப்பாராதே வாஸ்ஸல்யமாயிருக்க விவளுடைய ஸ்வஹாரத்தைப் பார்த்து, இந்த ஸ்வஹாங்களிருக்கிற கார்யமென்னென்றிவள்சொல்ல விதுவும் ஈர்ஷ்யாஸம்ங்கியாலேசொல்லுகிறாளென்று பார்த்து, கண்டார்களையெல்லாமவர்களாக ஸங்கிக்கும்படியுன்னை இங்ஙனேயிச்சேறப்பண்ணினார்களிறே, என்கிற வபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறாள். தோகைமாமயிலார்களி த்யாதி. தோகைமா - தோகையாலே ஸ்வத்துக்களான, தோகை - பக்ஷம். ஸ்ரீகாயகஞ்ஜயைஷஜ திவ்யபக்ஷஸமானிகளானவென்றபடி. மயிலார்கள் - பேடையிலீனாயிருக்கிறவர்கள், இதுவிருவகாந்தமுயோக்தி. விதகபக்ஷங்களைபோலே ஸ்நிக்தமான கேசங்களையுடைய மோஷிகளென்றபடி. நின்னருள் - உன்னுடைய க்ருபையை, சூடுவார் - ஸிரஸாவஹப்பார்கள், தங்களுடைய ப்ராப்தியை ஸாதித்துக்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலர்கிடாயுன்க்ருபைக்குவிஷயபூதராயிருப்பாரென்று. உன்தாமரைபுரையி த்யாதியாக விவ்வளவுக்குப்பொருளும். நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கு வியசனங்கள்வாத்ஸல்யமாயிருக்க எங்களாலுனக்கு ஸம்வேதன யுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுகுங்கே போ, அவர்களை விச்லேஷித்து நோவுபட்டிராதே யவர்களோடேபோய் ஸம்ச்லேஷி என்றபடி. அவர்களைக் காண்கைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோ வென்னச்சொல்லுகிறாள். ஓசை - வேணுத்வநியை, செவி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்து - ஸாவதாநமாகக்கேட்டு; அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோ வென்றுகாது கொடுத்துக்கொண்டே யிருக்கிறவர்களாகையாலே பக்ஷிவைபாகக்கேட்கையன்றிக்கே இப்படி ஸாவதாந மாகமாகக் கேட்பாரென்கிற வபிப்ராயத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழ - எழும்படி, குழலோசை கேட்டவுடனே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஸம்ப்ரமமாகக்கிளம்பியோடிவரும் படியென்கை. இதுக்குக்குழலூது என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஸமயம் ஸமயத்திலே ஸமுத்ரங்கள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லாம் முன்காற்கீழே வந்து விழுவார்கள்காண் என்றுகருத்து. ஆகள் - பசுக்களை, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர். போகவிட்டு - மறியாதேக்ஷேத்ரத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டுபசுக்களையழைக்கிறோமென்று நாட்டார்க்கு பாவனை

௬ — [illegible] பெருந்தே* ‖ ௨ ‖

போயிருந்துநின் புள்ளுவமறியாதவர்க்குரைநம்பிநின்செய்ய* வாயிருங்கனியுங்கண்களும்விபரீதமிந்நாள்*
வே[illegible]றித்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல்*மாயிருங்கடலை

ஆ [illegible]ப்பிடர்க்கே ஸநம்நீக்குழலைப்போயிருந்தாது என்றுசொல்லுகிறாள். ‖ ௨ ‖

[illegible] இப்படி இவன் மேன்மேலான விலநுடைய ஸ்ரூதெ ஸ்வரமான வார்த்தைகளைக்கேட்டதி
ரு- [illegible]ப்ரவ்ரித்தாலே ஸத்ருஹாதிஸயிகவைணூபமான திருப்பவளத்தையுந் திருக்கண்களை
யு [illegible] விநீதனுபருளிச்செய்ய இவற்றையெல்லாமுன்னுடைய ஆஸ்ரிதமறியாதார்க்குப்
பெ[illegible]சொல்லென்றவனை புஜா[illegible]த்துவைத்து உன்னுடைய திருக்கண்களினுடையவும் திருப்பவளத்
தி[illegible]யிருந்தபடியென்? கண்டுங்கேட்டுமறியாததொருபடியான விவ்வழகு திருப்பாற்கடலிலே யத்ருத
[illegible] யவதீமெனைப்பாய் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே [illegible] ஸவளாஸ்ரூப [illegible]

இ- [illegible] தழுவாதுகிறதென்றால் மஹாவிகளுக்கேயென்று [illegible]யிருக்கையாலே அப்படிமறுகித்தை
வ[illegible]துகருத்து. ‖ ௨ ‖

[illegible]டையசன்டாயம் நானறிவன்என்று கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இப்[illegible]மும் கண்ணி
[illegible]யாய்முறுவலுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தாலே [illegible]மும் நின்னருள்சூடி
[illegible] கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இவ்வுத்தராயத்தினமும் [illegible]மன்றோவென்ன ஸுதரிப்பித்
[illegible]பயபித்ரு[illegible]ழிபால்) விநீதனையருளிச்செய்தவென்றது - நான் ஜாதரு[illegible]யாகையாலே குழ
லு[illegible]த்தனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறி
[illegible]? தழுவாதுபோயிருந்தென்று நீ சொல்லுவானேன்? என்னைப்போலே சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செ
ய்தவாறேயென்றபடி. வார்த்தைத்தைக்காட்டிலும் ஸத்ருஹாதிஸயிகவைணூபம் அவனுக்குப்பிறக்கை
யாலும் விநீதனுபருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொன்னவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே [illegible]
சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. [illegible]த்தையுரைக்கிறாள் (இவற்றையெல்லாமித்ருழிபால்) உன்
னாலே யென்னவேண்டியிருக்க பெருமாளாலேயென்று வரோக்ஷத்தில்போலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன?
அவன்சொன்னதுக்கு உத்தரத்தைச்சொல்லிப் பின்னையும் [illegible]விபாய்க்கொண்டு தானாக [illegible]
ருமென்று [illegible]விப்பிக்கிறாள் (உ[illegible]த்துவைத்துஎன்று) [illegible]க்குந் [illegible]மருளிச்செய்
றா (உன்னுடையவித்ருழிபால்) [illegible]த்தைச்சொல்லுகிற [illegible]க்குந் [illegible]மருளிச்

ஸ—பன்னுகைக்காகவவற்றைந[illegible]த்திலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூது[illegible]ம். குழலூதவேபெண்களெ
ல்லாம் உன்காற்கீழே வந்துவிழுவாரென்றிவள். சொன்னத்தைக்கேட்டவன் இங்கே இருந்தே யூதத்தொடங்கின
வாறே சொல்லுகிறாள். போயிருந்து - உன்னுடைய வியகமெல்லாகள்வந்து சேரும்படியான [illegible]ங்களிலே போ
யிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகீழோடே ஸம்பம். உன்னுடையவ்ய[illegible]கள்வந்துசேருகைக்கிறே நானுடா
யந்சொன்னது. உனக்கிங்கு வியபைகளில்லையே என்றுகருத்து. * ‖ ௨ ‖

ப— நின்புள்ளுவம் - உன்னுடைய கள்ளவார்த்தைகளை, புள்ளுவம் - கள்ளவார்த்தை. அறியாதவர்க்கு - புதிதா
க உன்னோடு கலந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண்களுக்கு, இதுக்குஉரையென்கிறத்தோடே ஸம
ம்பம். போயிருந்து — உன்பொய்களை யறிந்திருக்கிற எங்கள் [illegible]யினின்றும் போய்அவையறியாதபெண்கள்
கோஷ்டியிலே யிருந்து, உரை — சொல்லு, நீ சொல்லுகிறவையெல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி - [illegible]
னே, உனக்கெங்களால் [illegible]யுண்டோ வென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, செய்யவாய் - [illegible]
மாகிற, இரும் - பெரியதான, [illegible]மானவென்றபடி. கனியும் [illegible]; [illegible]மென்றபடி. கண்களும்
[illegible]ங்களும், இந்நாள் - இப்போது, விபரீதம் - [illegible]ருக்காலத்திலுமில்லாத ஸத்ருஹ[illegible]
[illegible]ராயிராநின்றது. வேய்- மூங்கிலிற்காட்டிலும், இரும்- ஸதிஸயிதமான, [illegible]த்திற்
காட்டிலும் [illegible]யாலே ஸதிஸயிதமான, வென்றபடி. தடம் - விஸாலமான, [illegible]மானவென்ற
படி. தோளினார் - தோள்களையுடையவராய், இதுக்குப்பெறுவார் என்கிறத்தோடே ஸம்பம். மா - [illegible]த்தான,
[illegible]மானவென்றபடி. இரும் - [illegible], [illegible]மென்றபடி. கடலை - [illegible]த்தை, கடைந்த

மூ—க்கடைந்தபெருமானுடைய* ॥ ரு ॥

ஆலினிலைப்பேருலகுமுண்டன்றுநீ கிடந்தாயுன்மாயங்கள்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைநீகழறேலே* ॥ ச ॥

ஆ— ஸர்வஜ்ஞ பாவநீய ஸர்வாதிசாயி மாணவர்களையும் ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபைகதேசமாய் ஸமஸ்தரூபியான பெரியபிராட்டியாரோடன்று கலந்தகலவியாலும் பிறந்ததில்லை, இப்படி பெரியபிராட்டியிற்காட்டிலும் பூர்ணமாக ஸேவ்யனாய் உன்னை யாஜிக்கப்பிறந்தவர்களாரோ வென்கிறாள். ॥ ரு ॥

(ஆலினிலை) நம்முடைய வைபவம் நிற்க வின்றுடைய விளையாட்டுக்கு காரணமென்றுபார்த்து நான் ஸர்வகந்தனல்லனோ? எனக்குப்பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ ஆனையால்விளம்பித்தேன், மற்றொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றவனருளிச்செய்ய ஸமஸ்தலோகங்களை யுமமுதுசெய்து ஆலிலைப்பேலே கண்வளர்ந்தருளின விசித்ரஸ்வரூபத்தையுடையவனுக்குப் பசுமேய்க்கப்போ னேனென்றிருப்பதைக் கேட்டார்க்கு மெய்யென்றிருக்கும்படி சொல்லுகை பாஸ்யமோ? பசுமேய்க்க ப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார் விளையாடும் மணல்குன்றுகளிலேநின்றனே

இ—செய்கிறாள் (திருப்பாற்கடலிலே உதாரஜ்யால்) இத்திருக்குன்பெறுமவர்யவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (இப்படிபெரியவித்யாஜ்யால்) இவனுக்கித்த ஸர்வஜ்ஞதாதிகளெல்லாம் நம்மை யவர்களாக ஜீவித்துவந்தேன்று விஸ்தரித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥ ரு ॥

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

க்ருஷ்ணனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடிவுபாயிவருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகை ஸமஸ்தமன்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நம்முடையவித்யாஜ்யால்) வாதாத்ருனல்லனோவென்றது - வித்யாதிகளுக்கென்றுகருத்து. வடிவஸ்யமத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தலோகங்களையும் ஸ்வாதி ஸ்வரூபமோனன்றுபவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல் லுகையென்கிறதோடே அந்வயம். நீ பசுமேய்த்ததுபொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ப—உயநப்பண்ணினவனை, பெருமானுடைய ஸ்வாமியாலே - இத்திருவருள்-இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணவையை, நங்கள்தோ ளழகைக்கண்டால் ஸர்வஜ்ஞதயநஸர்வஸாக்ஷிதந்த ஸ்ரீமந்வைபவம் ஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் அத்விதீயதவநவிஷயநனுப்பக்கண்டு உகந்தநருகைபாகிற இந்த க்ருஷ்ணவையை பென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திரு க்கிறவர்கள், யவர்கொல்- எந்தமாஹாத்மகர்களோ, நாமவர்கள்அல்லோமே? இவளிப்படியை ஹ ஜிக்கிறானென்றபடி.।

ம. ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த ப்ரளயகால த்திலே, ஆலின் - வடவ்ருக்ஷத்தினுடைய, நீள் - நீளாநிற்கிற ஸங்கோசமென்பது கழிந்து அப்போதுதானீள நிற்கிற வென்றபடி. ஆலின்நீள் என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய நகாரமேவில வர்ணநகாரஸ்யமோவா [உத்தரஸ்யவர்ணஸ்வர ஜ்வகாரா] இவ்வசூத்திரத்திலே; நீ - ஸர்வபாலகத்தில் வீழ்வாமென்றறிய மாட்டாதபடியான ஸௌஸல்யத்தையுடையவனான நீ, கிடந்தாய். கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னு டைய சேஷ்டிதங்களை, மேலைவானவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிகளும், அறியார்- அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாத பின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய பாரமோ, எங்க ளுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின்-வேலுக்கு, வேலென்கிற ஆயுதவிசேஷத்துக்கு; வேலென்று ஹஸ்த ஸௌலக்ஷமான ஸமுத்துக்குப்பேர். ஏர் - ஸத்ருசமான, வேல்போலே ஸர்வஜ்ஞப்ரமாணத்தாலே வாரர்த்தஷனை யழிக்கத்தக்கதான வென்றபடி. தடம் - விசாலமான, கண்ணினார் - கண்களை யுடையவர்களான - பெண்க ளானவர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்தலமான; சூழலை - ஸ்தலங்களை, பாதஸ்தலங்களை யென்றபடி. சூழ வே நின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக் கொண்டே நின்று என்றபடி. காலி- மொக்களை, மேய்க்கவல்லாய் - வயிறு நிறைக்கைக்கு ஸமர்த்தனானவனே, இது உபாலம்பமான ஸம்போதி. த்ருணமும்கிடையாத வனதேசங்களிலே பசுக்களைமேய்க்கை ஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. நீ — ஸத்யவாதித்வமே ஸ்வபாவமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய சேஷ்டிதங்களை யறிந்திருக்கிற வெங்களை, கழறேலே- அஸம்பாவிதவார்த்தைசொல்லாதே கொள், கழறுகை - அஸம்பாவிதவார்த்தைசொல்லுகை. * ॥ ச ॥

௫ — கழறேனம்பியுன்கைதவமண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்களின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடும்

ஆ — காவிமேப்பபது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ॥ச॥

(கழறேல்) இப்படித்தன்னையுழிஸ்று மேன்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்து ஆஸ்வதிபாநின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்புண்டோ" என்று தான் அருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருவிசேஷஞ்சொல்லக்கேள், அதேதென்னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்ஙனேநின்று எங்.

இ — சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனமைபொய்போவென்னிலென்று) எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களின்த்ராஷியால்) ॥ச॥

*** ஐந்தாம்பாட்டு. ***

உன்மாயங்களின்த்ராஷியாலே உனக்கு ஸூக்திகள் ஸந்நிதங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவமின்த்ராஷியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் ஸாதிவகீபங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று ஸ்வபாவத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியோடுங் குழகேலேஎன்கையும் ஸங்கதமோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியின்த்ராஷியால்) ஸ்வயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவின்த்ராஷியால்) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையின்த்ராஷியால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவின்த்ராஷியால்)குழறுபூவையென்றும்

ஸ — நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்பாக உபபாதித்ததாக்கியென்னை இப்படிக்ஷூக்தி ஏகச்சொல்லலாமோ வென்றிவள் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று.) நம்பி — பெரியவனே? கழறேல்-அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்லோகமும், நன்கு-நன்றாக, அறியும் - அறிந்திருக்கும், திண் - த்ருடமான ஜயத்ருயவதத்தினன்று பகலையிரவாக்க வேணுமென்றுநீயொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல ஸௌந்தர்யத்தை யுடைத்தான என்றபடி, நிழறு- தேஜஸ்ஸ்வபாவியான, நிழறுகை- தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரகாசிக்கை, சக்கர - சக்ராயுதமாகிற, தொல்படையாய் - ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல்- ஸ்வாபாவிகம், படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான், படையா யென்று ஸம்போதநபிரதமவும், பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரவதவ்ருத்தாந்தம் இந்த மெளலிகைக்கு ஸவிஸ்வத்தானும் "நவமாநிமௌலிகாநாதேநாஸவாநவிமமேஷ்நா உதாராஷ்ட்ரஸ்க் ।விவநஸாதிர்தேசாவிஸ்ஸமவ்யேஸவஉதேப்யிவாநாஸாகவ தாகசமேஷ" என்றுக்ருஷ்ணனுடைய ஸந்தேஹாராத்ஸ்வாதிகளையும் ஆசினிளிலேயென்றிவனுடைய வடிவஜபயநாதிகளையும் அவனுடைய ஸ்வாபவிசேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறப்போலே இந்த ஸவிஷ்யத்தைபும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ஸ்ரீவிநயத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ருயவ வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க வாசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருவிசேஷத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு — மழலையான, அவ்யக்த ஸ்ருஷ்டஜநித்ஸ்வரமொதயாலே மந்த்ரமானதென்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேன்போலே அதிஸ்வாது வான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் — உன்னுடைய க்ருபையை ஸிரஸா வஹிக்கிறவர்கள், ஸார்தநாம யநுராதநாஸம்பாநவப்ரமக்கம் அவஸக்ருபாவாத்ருஸப்ரதரான பெண்களென்றபடி. மனம்வாடிநிற்க-நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவர்கள்மனஸ்ஸுவாடிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடாய்?யென்றுகருத்து. எங்-எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தைசொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஸாரிகை களோடேயும்,

மூ—கழறேனம்பியுன்கைதவமண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்கணின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடும்

ஆ—காவிமெய்ப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ௱௬௰

(கழறேல்) இப்படிதன்னையுழிஸ்ரீ யேன்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்துக்கு ஶ்லவிபாநின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்புண்டோ" என்று தானருளிச்செய்ய, உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலையிரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருஹிதஞ்சொல்லக்கேள், அதேதென்னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில் நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இங்ஙனேநின்று எங்.

இ—சொல்லுகை யஸம்மதமன்றேவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனமைபொய்யோவென்னிலென்று), எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களிதுராதியால்) ॥௬௰॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

உன்மாயங்களிதுராதியாலே உனக்குக்ருதி ஐங்கள் ஸம்ருங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவமிதுராதியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் ஊதிஸவநீயங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று ப்ராவேஶத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியோடுங் குழகேலென்கையும் ஸங்கதமோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுராதியால்) ப்ரஶ்நவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதுராதியால்) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையிதுராதியால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவிதுராதியால்)குழறுபூவையென்றும்

ஈ.—நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்பாக உபபாதித்ததாக்கியென்னை இப்படிக்ருதி ஐகச்சொல்லலாமோ வென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று.) நம்பி – பெரியவனே? கழறேல்- அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், நன்கு-நன்றாக, அறியும்- அறிந்திருக்கும், திண் - த்ருடமான ஜயத்ருதவ்யத்தினன்று பகலையிரவாக்க வேணுமென்றுநீயொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல த்ருடத்வத்தை யுடைத்தான என்றபடி. நிழறு- தேஜஸ்ஸ்வாமியான, நிழறுகை- தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரகாஶிக்கை. சக்கர - சக்ரமாகிற, தொல்படையாய்- ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல்- ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதநமிதுவும். பகலையிரவாக்கின உன்னுபாயமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரதவ்ருத்தாந்தம் இந்த மௌஸலைக்கு ஹவிஷ்யத்சாலாம் 'நவமம் மௌஸலம் நாமநவமேஹநி ஜயத்ரதஸ்ய | விவநஸா ததோ தாவிஶ்ரமாத்யேயஸ வதேயிவாஞ்ஜாகம் தாகாமே' என்றுக்ருஷ்ணனுடைய ஸர்ஜயாத்ரதாதிகளையும் அஶ்வினீதிலையென்றினுடைய வடிவுஸயதாதிகளையும் அவனுடைய ப்ரபாவவிஶேஷத்தாலேயறிந்து சொல்லுகிறப்போலே இந்த ஹவிஷ்யத்வர்த்தத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ப்ராவிநஜத்தில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க வாசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருஹிதத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு – மழலையான, அவ்யக்த ஜநிதபாவஸ்வபாவத்தையாலே மதுரமானவென்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேன்போலே சுஸ்வாதுவான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் – உன்னுடைய க்ருபையை ஶிரஸா வஹிக்கிறவர்கள், ஸாதநாம யத்ருதாநுஸம்பாதநமிவர்க்கம் அநந்யப்ரயோஜநரான பெண்களென்றபடி. மனம்வாடிநிற்க-நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவர்கள்மனஸ்ஸு வாடிவிட்டால் பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடாய்? யென்றுகருத்து. எம் - எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தை சொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஶாரிகைகளோடேயும்,

மூ:—கிளியொடு பூவைகளே* ௪ ||

குழகியெங்கள் குழமணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்து கன்மமொன்றில்லை* பழகியாமிருப்போம் பரமேயித்திருவருள்கள்* அழகியார் இவ்வுலகமூன்றுக்கும் தேவிமைதகுவார் பலருளர்*

ஆ—களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன் திருநாமங்களைச் சொல்லி அழைத்துக்கொண்டு கேளாதே உன்னுடைய மழுமொழியார்களைச் சொல்லி அழைத்துக்கொண்டு கேகமென்கிறாள். ௪ ||

(குழகி) முற்படவிவளைப் பணுகைக்கு இருந்த வெம்பெருமான் இப்படியிவள் தன்னைக் குறித்துச் சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னவாறே அதுவே பற்றாசாக நிவர்த்தனாய்ச் சென்றணுகி இவர்கள் போட்டிருந்த குழமணனை யெடுத்தருள 'குழகியெங்கள் குழமணன்கொண்டு அடிக்கழிவு செய்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு' என்றிவள் சொல்ல, என்னுடைய ஆஜ்ஞானுசாரியாக வெடுத்தேனென்று அவன் அருளிச்செய்ய, நாங்களிப்போய் உனக்குப் பழகியமல்லோமே? உன்னுடைய இந்த்ரியவச்யமான ஸந்நிவேசத்துக்கு நாங்கள் விஷயமாகப் போதுவோமோ? என்றிவள் சொல்ல, செல்லுமற்றெனக்கு ஸ்வாதீனமாய் விஷயமுண்டோ?

இ—மழறுந்தேன்மொழியென்றும் ஊராரவத்தில் பேரிலாக விசேஷணத்துக்கு ஸ்வாபதேசம் அருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடைய வித்ருதியால்) ஸேஷோல்லேகம். ௫ ||

இப்பிராட்டி விச்லேஷமாயிருக்கையாலே கிட்டவொட்டாதே யிருந்த இவன் இப்போதும் இவர் ஸம்ச்லேஷிக்கையிருக்க இவருடைய குழமணனையெடுக்க ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே இப்ரயோஜனத்தில் உக்தி ஸாமர்த்யமென்றேயென்ன ஸ்வதர்ப்பிக்கிறார் (முற்படவித்ருதியால்) பாடே - ஸ்வீவத்திலே, ப்ரயோஜனத்தைப் புரைக்கிறார் (குழகிவித்ருதியால்) அடிக்கழிவு - விச்லேஷம், அதாவது:- இவர்களுடைய ஸம்ச்லேஷமும் தம்முடைய கையிலே யகப்பட்டபின்பு விவாதம்தீர்ந்ததென்று ஜயித்தவனுகை. இதீ பவாதம் ஸம்ச்லேஷாதரக்யங்களொன்றேதும் ஸம்பிக்கவில்லையேயென்ன ஸ்வதர்ப்பிக்கிறார் (என்னுடையவித்ருதியால்) பழகியாமிருப்போமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்ருதியால்) பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஇந்த நிரவயிகமானவித்ருதியால்) உனக்குவிபவதேவிகள் ஸந்நிகரென்று விசேஷித்து தேவீ ஸமக்ஷசொல்லியிருக்க பலருளர் என்றிப்போது ஸாயித்திருப்போலே சொல்லுகை ஸாமர்த்யமென்றேயென்ன ஸ்வதர்ப்பிக்கிறார் (நீஅல்லதித்ருதியால்) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்றதைத்துக்கொண்டு ச்லேஷவாதத்துக்குக் தாத்பர்ய

ப—கிளியோடும் - ஸாநந்தமோடேயும். குழகிகள் - விலாஸம் கொண்டாடாதே கொள். குழகுகை - விலாஸபண்ணிவலிக்கை. எங்குழலூவை - நின்னருள்சூடுவார் - தேன்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை ஸம்ஜ்ஞாயதிசேஷணங்கள். இப்பூவைகிளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு ஸேவ்யமாய்ப்படி வார்த்தைசொல்லவறியாமையாலும் அவர்கள் நின்னருள்சூடுவாராகையாலும் தேன்மொழியாராகையாலும் இவற்றைப்போகட்டுவிட்டு அவர்கள் ஸந்நிதிக்கே போகையேயுனக்கு ஹிதமென்று கதிருதயம். இந்தப்பூவையும் கிளியுமென்கிறது ஸாவதேசத்திலே ஆழ்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யோக்யமான த்ரவ்யாந்தரத்தையுடைய ஸாதுஸஜ்ஜநத்தையும், சிஷ்ட ஸச்சித்ராய் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷகராரான உபாஸகர்களையும் ஸம்பவிப்பிக்கிறது. ||(5

ப—குழகி - எங்களை வசீகரிக்கைக்காக ச்ருங்காரசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி, எங்கள் குழமணன் - எங்களுடைய விளையாட்டுக்குரிய வஸ்துவை, குழமணன் - ஸாதாரணவிளையாட்டுக்குரிய வஸ்து. கொண்டு - கவர்ந்துக்கொண்டு, கோயின்மை - மேன்மையை, நாம் ஜயித்தோமென்றிருக்கையைச் செய்து - ஸூசித்து, கன்மம் - கர்மம், ப்ரயோஜனமான ப்ரயோஜநமென்றபடி. ஒன்றில்லை. யாம் - நாங்கள், பழகியிருப்போம் - உன்னுடைய பொய்களிலே பழகியிருப்போம், ஸ்வபாவம் அறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்திருவருள்கள் - இந்த ஸ்ரீக்ருபைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த வ்யாபாரங்களெல்லாமென்றபடி. பரமே - எங்களுக்கு பரமோ, எங்களுக்கு உசிதங்களோ - எங்களுக்கு ஏற்கத்தக்கவைகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும் - இந்த லோகங்கள் மூன்றுக்கும், விசேஷணமாயான பூமிகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் - ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவர்களாய், தேவிமை - தேவிகளாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகுவார் - யோக்யரானவர்கள், பலர் - பஹுகள், உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், அங்கேபோவென்று தாத்பர்யம்.

மூ — கழகமேறேனம்பியுனக்குமிளைதேகன்மமே* | ௬ ||
கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பதுகடன்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலா!நெடியாயுனக்கேலும்பிழைபி

ஆ — வென்றவளருளிச்செய்ய, (மெத்தூலோகஸ்த்திலுள்ளாரிது மறியாருனக்கே தேவிமைக்குறுப்பாயிருப்பார் எத்தனைபருளர்; அதுநிற்க, நீ முந்துறவெங்கள் வஸிஷ்டத்தில்வந்தேறாதேகொள், இதுவுனக்கு மிளைபதானகர்ம மென்கிறாள். | ௬ ||

(கன்மமன்று) இப்படியவன் நிர்வாயசனைஞிருக்கச்செய்தேயும் இவளுடையவஸிஷ்டத்திலேயேறி இவருடையகையிற் பாவையைப்பறித்தருள, எங்கள்கையிற்பாவையைப்பறிப்பது உனக்கு ஸ்வரூபவிரோதமாம்,

இ — மருளிச்செய்கிறார் (மெத்தூலோகஸ்த்திலிச் சூக்தியால்) எத்தனைவருளரென்றது - எத்தனைபேருண்டாயிருக்கிறார்களென்றபடி. ஸ்வாமித்ரன்றோவென்று தாத்பர்யம். கழகமேறேல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (எங்களி ஸ்ருதிபால்) * * * * * || ௬ ||

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

கழகமேறேனம்பியென்றித்தனை யநாதரித்திருக்கச்செய்தே அவனிவள்கையில் பாவையைப்பறிக்கை ஸாஹஸிகமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவையைப்பறிப்பது" என்கை யஸம்பதமன்றோவென்னவ வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிபிஸ்ருஷியால்) கழகமேறேல் என்றிவள் நிஷேதிக்கையாலே இவருடையகோஷ்டியிற்புகிரப்பெறாதொழிந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதொன்றும் காணாமையாலே இவருடைய லீலோபகரணமான பாவையைச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவளுடைய உம்மித்தையறிந்து பிராட்டியுந்தோழிமாருமாகப் பாவையைச்சென்று தாங்கள்எடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில் பாவையைப்பறித்தாரென்றுகருத்து. கன்மமென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குஸ்வரூபவிரோதமாமென்று) நின்ம

ஸ — இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வஸிஷ்டத்திலேவந்து புகிரப்புக்கான், அத்தைக் கண்டு சொல்லுகிறாள். நம்பி - பூர்ணனே, கழகம் - எங்களுடைய வஸிஷ்டத்தை, கழகம் - வஸிஷ்டம், ஏறேல் - ஏறாதேகொள்ளீர், பெரியவராகையாலே பாலைகளானவெங்கள் கோஷ்டியிலே யேறாதேகொள்ளுமென்றபடி. "தீமைசெய்புகுந்தீரோ" என்று எனக்கு ஸ்வயம்பாகையாலே நாலுபெண்கள் இருந்தவிடத்தே தீம்புசெய்கையுனக்கு ஸ்வபாவமன்றோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கும் - தீமையே ஸ்வபாவமான உனக்கும். இளைதே - யோக்யமேயான, கன்மம் - கர்மம். எங்கள் கோஷ்டியிலே புகுருகை யுனக்கும் யோக்யமான க்ருத்யமென்றபடி. இவ்விடத்தே பட்டர் அருளிச்செய்வதோர்வார்த்தையுண்டு, "ஸோஸ்யசஸ்ருஷ்ணாமணாதலமுப ஸவிஸந்திபாத்துறுப் ஸவர்யிகளுப் ஸவரஷிபஞாயிருக்கிற ஸ்வேச்சுராள் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிடத்தேபுக்கல்லதுநிற்கமாட்டாதளவு த்ராஸ்ருஷ்திஸபம்பதிலைய' அவர்கள். நீஇங்குபுகிராதேகொள் என்ன, விலக்கிட்டாப்போலே போகவும் திரிபவும் மாட்டாதே தடுமாறு நின்றான்னென்கிற வளவிடஞம் அறிந்துகொண்டாட ஸ்ரீவாஷிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" வென்றருளிச்செய்வர். இங்குகுழமணனென்றது ஸாவதெரஷத்திலே ஆழ்வார் பாகவதரொயிலே பாகவதர்கள் ஒன்றுஞ்செய்யக் காணப் பெற்றிலோமென்று ஆற்றாமையாலே பாதுஷஸூஸ்ஸவகளான உடையநங்கையார் முதலானோர் இவர்எழுந்தருளியிருக்கிற திருப்புளியின்கீழே கொண்டு வந்திட்டு வைத்திருக்கிற குழமணன் முதலான பாகவதோபகரணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறது. * * * * * * * | ௬ ||

ம — எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலேயிருக்கிற, பாவை - க்ரீடோபகரணமான பாவையை. பறிப்பது - எங்களைத் திண்டிப்பறிக்கை, கன்மமன்று - கர்மமன்று, க்ருத்யமன்று? உனக்குஸ்வரூபவிரோதமா மென்றபடி. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரவேஷ்டிதமான ப்ருத்வியை, உண்டிட்ட - பூஜித்தவனே, வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனேயென்றபடி. நின்மலா - நிர்மலனே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கொரு ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷிக்கையாகிற தோஷமற்றவனேயென்றபடி. இப்படிக்ஷூத்ரமனைாயிருக்கிறவனுக்கித்து ஸ்வரூபமாமோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கேலும் - உனக்கானாலும், ஸர்வஜ்ஞனான விஸிஷ்டனானவனுக்கானாலுமென்றபடி. பிழைபிழையே - அபராதங்களானவெங்களைத்திண்டிப்பறிக்கையாகிற ஸ்வரூபமானது அபராதமேயாயிருக்கும்,

மூ— றைபே* வன்மமேசொல்லியெம்மை நீவிளையாடுதிஅதுகேட்கிலென்னைமார்* தன்மபாவமென்னா ரொருநான்றுதடிபிணக்கே* ॥௭॥

பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழைபாமற்பேதித்தும் பேதியாததோர்* கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர் ஞானமூர்த்தியினாய்* இணக்கியெம்மையெந்தோழிமார்

ஆ— சுநகூடுபொஜராப்போன்டு ஸகலத்தாக்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷணந்தவிர்த்தாப் போலே இத்தனையுமுனக்கு உஷ்ஷுக்ஷத்தைவிளைக்கிறதென்றிவள் சொல்ல, அதின்மேலேபனிமொழிகளை யிவனருளிச்செய்ய, இங்ஙனே சக்ஷுஸஹமான வாக்யங்களைப்பேசொல்லி யெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகே ட்கிலென்னைமார், இதுகூடும்கூடாது என்றுபாராதே உன்னையும்வெகுளித்தொருநாளும் கடாக்ஷிப்பதும் செய் யாரென்கிறாள். ॥௭॥

(பிணக்கி) இப்படியிவன் க்ருத்ரிமஞ்செய்து நம்மைப்பிக்கிருந்து விளையாடவொட்டானாகில் நாமிங்குநின்றும் போவோமென்றுபார்த்துத் தன்தோழிமாரோடே கூப்பிடப்போகப்புக நான்போகவொட்டேன் என்றவன்

இ— லாமென்கிறதற்குக் காதூபம்மருளிச்செய்கிறார் (சநகேந்த்ராதிபால்) ஞாலமுண்டிட்டவென்கிறதற்குத் காதூபம்மருளிச்செய்கிறார் (ஸவேலத்ராதிபால்) உனக்கேநாம்பிழைபிழையேயென்கிறதற்குத் காதூபம்மருளி ச்செய்கிறார் (இத்தனையும் உதூராதிபால்) பாவைபேடுத்து விளையாடுதிடென்கையே இந்த ஸமதமாயிருக்க வன்மமேசொல்லி விளையாடுகிறன்பானேனென்ன சுவகரிப்பிக்கிறார் (அதின்மேலேபிதூராதிபால்) பனிமொ ழிகளை - ஸ்ரீதவமானஉக்திகளை, வன்மமேசொல்லியிதூராதிக்குக் காதூபம்மருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேஉதூரா தியால்) தன்மபாவமென்னார்என்கிறதற்குத் காதூபம்மருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடும்பிதூராதிபால்) ஒருநான் றுதடிபிணக்கேன்கிறதற்குத் காதூபம்மருளிச்செய்கிறார் (உன்னைபிதூராதிபால்) ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கழகமேறேல்நம்பியென்று தொழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி வ்யூஹமிட்டுக்கொ ண்டிருக்கிற விவள் உணக்கிநீவளைத்தாலென்று தங்களைபவன்வளைக்கிறதாகச்சொல்லுகை சுஸமசமன்றோவெ ன்னசுவகரிப்பிக்கிறார் (இப்படிபிதூராதிபால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தோமையென்கிறதற்குத் காதூபம்மருளிச்செய்கிறார் (அபிபாதேதபிதூராதிபால்) உணக்கியென்கிறதற்குத் காதூபம்மருளிச்செய்கிறார்

ஶ— இப்போதுங்களைத்திண்டலாகாதென்கிறதென்? வடிவம் ஸம்ப்ரேஷஸமயத்தில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனே யன்றோ? வென்னும்போலே சில உக்திகளை அவனருளிச்செய்தவாறேசொல்லுகிறாள். வன்மமே - உக்த்தையே, எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி. நீ விளையாடுதி - நீ விளையாடா நிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக ஒருவக்ஷம்சொல்ல-இவள் அத்தைவிளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்தவிளையாட்டை, என்னை மார் - என்னு டைய ஆனுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடையவகீஸஹோதரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று வகீஸஹோ தரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மபாவமென்னார் - யக்ஷம்வாவமென்றுபாரார்கள், உன்னைமிகவும் வாயிப்பரென்றபடி. அவர்களித்தைக்காணார்களிறேயென்ன சொல்லுகிறாள்:—ஒருநான்று ஒன் றேனு மொருநாள்வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே கலஹமாம்; உன்னை சத்ருணமுவெகுளிப்பரென்றபடி. ॥(

)— யாவையும் - ஸகல வேதநங்களையும், யாவரும் - ஸகல வேதநரையும், பிணக்கி - பிணைத்து, ஸாகமா க்கியென்றபடி. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் சவிஸக்ஞநாமரூபங்களாக்கியென்கை. பிழையாமல் - தப்பாமல், அவ்வே வேதநருடைய கர்மங்களுக்கு ஸாகம்பம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் - ஹவித்தும், ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விஸக்ஞநாமரூபங்க ளாக்கிலுமென்றபடி. பேதியாதது - ஹவியாததான, தஷவிகாஸஹோவ ஸாவஷாவாதி ஹேதுக்களாலே ஸபம்ஸம்ஸ்ருஷ்டமல்லாததானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, இது ஞானத்துக்கு விசேஷணம். கணக்கில் - ஸம்வேயமில்லாத, கீர்த்திவெள்ளம் - கல்யாணஸமூஹத்தை யுடைத்தா ன, கதிர் - திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வரூபமான, ஞானமூர்த்தியினாய் - ஸம்ஜ்ஞாரூபஜ்ஞானத்தை ஸக்திரூபமாக - ஸ்வரூபமாகவுடையவனே, ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூப நிரூபகமாக உடையவனே யென்றபடி. ஸம்பாஷி. எம் தோழிமார் - எங்களுடைய ஸகிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொ ண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையும்படி வார்த்தைசொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

மூ—விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை* யுணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே* ॥அ॥
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளின்* னகவலைப்படுப்பா

ஆ—தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய நிரவயிகஸௌந்தர்யத்தாலே வியூவித்துக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரனான நீ வளைத்தால் உன்னைப்புகவாதாருனக்கென்னபழிசொல்லார்; உனக்கெங்களோடுஸம்ஶ்லேஷம் வ்ருத்தமென்றும் சொல்லுவரிறே. ஆனபின்பு இதிடல்லவென்று அவனைஉபாலம்பிக்கிறாள்.॥

(உகவையால்) தன்னையெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கடாக்ஷியாதேயிருந்து தான் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளதுகடாக்ஷமல்லது தனக்கு தாரணையில்லாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாலிவள் நம்மைக்கடாக்ஷிக்கஅமையுமென்றுபார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடையசிற்றிலைத் தன்னுடையதிருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வஶீக்ருதையாய், உன்பக்கலுள்ள

இ—(உன்னுடையவித்யாதியால்) வ்ருத்தாந்தத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரஸ்வபாவத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதாரித்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமென்று விதவனுக்கிஷ்டாவதியென்றோவென்ன இதுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைஉபாலம்பிக்கிறாளென்று) நாங்களுமக்கத்வேஷிகளோ? எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமென்றால் உமக்கு ஹாஸ்யமன்றோவென்று உபாலம்பமாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவனைமுகம்பாராதே கடாக்ஷித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தானவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன கருத்தைப் ப்ரதிபிக்கிறார் (தன்னைபித்யாதியால்) சிற்றிலிழைத்துஎன்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறட்டென்றது - திப்பிச்சோறுசமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையானக்ருஹங்கள், இழைக்கை - விகலிதெதகளாலே ரசிக்கை, சிறுசோறு - சிறியவாதுங்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அடுகை - பாகம்பண்ணுகை, இவன் போகவொட்டேனென்றுவளைத்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றத்யவஸித்து பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென் றெண்ணியிருக்குமிவனென்றுபார்த்து கத்யமாகத்தோற்றச் சிலவ்யாபாரங்களைச் செய்யத்துடங்கினானென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாலென்றது - கோபத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தையித்யாதி) சிற்றிலைபழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸங்கல்பத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப் பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து. உகவையால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதியால்) கண்டுநின்முக

ப—விளையாட - விளையாடுகைக்கு, போதுமின் என்ன - போருங்கோள் என்ன, ஸகாமைகளாய் வாருங்கோளென்று சொல்லுகையாலேயென்றபடி. போந்தோமை - போந்த வெங்களை, நீ இங்கிருக்கிறதை யறியாதேவந்தவெங்களையென்றபடி. உணக்கி - உணங்கும்படிபண்ணி, உணங்குகை ஶோஷிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி க்லேஶப்படுத்தியென்றபடி. நீ - ஸர்வேஶ்வரனான நீ, வ்ருத்தாந்தத்தில் ஸர்வேஶ்வரத்வம் சொல்லிற்றே; வளைத்தால் - போகவொட்டோமென்று தகைந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ப்ரீதியில்லாதவர்கள், உதாஸீனருந்ப்ரதிகூலருமென்றபடி. என்சொல்லார் - எந்தஹாஸ்யத்தைச்சொல்லார், ஸர்வேஶ்வரனுமிருக்கிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்றிப்படி ஹாஸ்யத்தைச்சொல்லுவார்களென்றபடி. இங்குஇணங்கின தோழிமாரென்றது ஸாஜாத்யத்தாலே கலந்து ஸ்வாபாவ்யாஜத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே மூட்டும் ஸாமர்த்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது. * * * * * ॥அ॥

தெ - உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் - எங்களுடைய மனஸ்ஸானது, உள்ளுருகி - உள்ளுங்கூடவுருகி, இதுக்கு அகப்பட வென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன் - உன்னுடைய தாமரைத் தடம் - தாமரஸதடாகமாயிருக்கிற, தத்ஸதீஶைகவிஸாலாதணீயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - நேத்ரங்களுடைய, விழிகளின்வலையென்றநயிப்பது - விழிகளாகிறவலையிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலையிலே யென்றபடி. விழி - வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக்கிவேணவுடையவனாய், எங்கள்

ஞா — னழித்தாயுன் திருவடியால்* நசவு செய்ததெங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்* முகவொளி
திகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே* ௰
நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்கா லரசுகளைகட்ட*

ஆ — ஸ்ரீக்ருஷ்ணபத்தாலே சேர்ந்துக்கொண்டு உன் தாமரைத்தடங்கண் விழிகளாகிற வலையிலே நாங்கள் அகப்படுகைக்காக எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன் திருவடியால் அழித்தருளினாய். நாங்கள் விளையாடுகிறபடியைக் கண்டுகந்துகொண்டு நிற்கமாட்டிற்றில்லை; ஒன்றும் க்ஷமையில்லையாகாதேயென்றுகொண்டு தன்னுடைய ஸம்ப்ரவலாயத்தை யெம்பெருமான் தன்னழகாலே யழித்ததாக அவனையின்னதாகிறாள். ௰

இ — வெளியிக்ருஷிக்குக் காருபமருளிச்செய்கிறார் (எங்கள்விளையாடுகிறவக்ருஷியால்) தாவிலேயேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒன்றுங்க்ஷமையில்லையாகாதேயென்று) இவளை அவன்தன்னுடைய திருக்கண்களினழகிலே யகப்படும்படிசெய்துகொண்டதே கூவாகாபமாயிருக்க க்ஷமையில்லையென்கிற சொல்லனையென்ன இதுக்குப் வாக்காருபமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருஷியால்) ஸம்ப்ரவலாயத்தையென்றது. இவனோடெங்கள் ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்கிற நிரூபத்தைத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - ஶ்ரீஶுமாக்கினதாகவென்றபடி. மேல்பாட்டிலேயிறே ஆணைகொளவும் விஶ்லேஷிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது. இன்னதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் ஸம்ப்ரவலாயத்தை யழித்தானென்கிறவித்தை ஸாலேமேவ ஸம்பன்னிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறப்போலே வெளிக்குவாவித்து வெறுக்கிறாளென்றுகருத்து. அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷணமாபல்லதிராமையாலே அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து ஊர்வவாஸல்வர்களை ஸநாஸவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயிருப்பதே நமக்கு ஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின வ்யவப்ருவலாயத்தைக்கலக்கின லவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே. ஸங்கல்பம்பண்ணி இவன் சிற்றிலையழித்தவாறே சிற்றம்ஸமேதமாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்வராவஷ்டமாயிருக்க அவனைக்குறித்து வாலெதிர்சொல்லுகையும் நின் முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே தனக்கவிஶ்லேஷம்தோற்றும்படி உணர்க்கையும் இவளுடைய ஸம்ப்ரவலாயம் அழிந்ததற்கு ஜ்ஞாபகமென்றுகருத்து. ௰

பத்தாம்பாட்டு.

அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்றுண்டான இவளுடைய ஸம்ப்ரவலாயம் கிஞ்சிஸம்ஶிதமாய்த்தே

ப — எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - க்ருஹம், ஶோஸல்மாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட க்ருஹங்களையுமென்றபடி. யாம் அடு - நாங்கள் அடுகிற, எங்களாலே ஸமைக்கப்படுகிறவென்றபடி. அடுகை - ஸமைக்கை. சிறுசோறும் - சிறிய பாத்ரங்களிலே யிருக்கிற சோறுகளையும், உன் திருவடியால் - ஸ்வீயம் ஸம்ஶ்லேஷத்தாலழிக்கலாவது தன் சிற்றிலோ; இவர்களுடைய சிற்றிலாகைடாலே இவற்றை ஸ்பர்ஶித்தழிக்கவேணுமேயிவனுக்கு. “ஸ்வாஸமேஶஸல்லவம்” என்று ஜமத்தேதல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிறே. அழித்தாய் - கலைத்துவிட்டாய், கண்டு - எங்களுடைய ஶோஸிமைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்குநின்றிலையென்கிறதோடே ஸமயம். நின் முகவொளி - உன்னுடைய ஶ்ரீவத்ஸாரவிந்தமானது, திகழ - ஸதாஶ்ரீயத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாய் ப்ரகாஶிக்க, முறுவல் செய்து - மந்தஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு. நின்றிலையே - நின்றாயில்லையே, நசவு - க்ஷமையை, செய்திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணினாயில்லை, எங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிக்கும்படி க்ஷமை பண்ணினாயில்லையென்றபடி. உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்போமல்லோமென்று நாங்கள் பண்ணின ஸங்கல்பத்தையெல்லாம் அழித்துவிட்டாயென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன் திருவடியாலழித்தாய் என்கிறவித்தாலே ஸ்வாபதேஶத்தில் இனியெம்பெருமான் இத்தனைஉபேக்ஷிக்கணைபின்பு இந்த ஸம்ஸாரியாஜிகளைக் கொண்டு பழையபடியையுண்டுபடுத்து ஸம்ஸாரியாய்த் திரியோமென்று ப்ரணயகோபத்தால் பிறந்த வாழ்வாருடைய ஸங்கல்பத்தைத் தன் திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி ஸூசிதமாகிறது. * ௯

ம — நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, முடியினாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் - முடியினன். முடியினாய் என்று ஸம்போதனையில் ரூபம். இருபத்தோர்கால் - ஏகவிம்ஶதி வாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - ஊரஸாராவதாரத்திலே உந்மூலநம்பண்ணின, களைகட்டுகை -

மூ—வென்றிநீள்மழுவாய்வியன்ஞாலமுன்படைத்தா * யின்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர்* நின்றன்னால்நலிவேபடுவோ மென்றுமாய்ச்சியோமே* ।௰॥

ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுட் சீற்ற

ஆ—(நின்றிலங்கு) இப்படியெம்பெருமானுடையவழகாலும் ஸவிஶேஷஜநித நிரவதிகாவஸாதத்தாலுமாகத் தன்னுடையவுடலெல்லாம்தீர்ந்து தன்னையசப்படுத்தின, அவனுடையஅழகையும், ஸௌலப்ய காருண்ய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையும்பேசி, இப்படி குணவானாயிருந்துவைத்து விஶ்லேஷவ்யஸநங்களாலே யெங்களையென்று மிங்ஙனே நலிவேசெய்துபோனாய், ஆய்ச்சிபோமாய்ப்பிறந்து நாங்களுன்னாற்பட்டது உன்னைப்பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமறியாத நீ யறிவாய்காண்? என்கிறாள். ।௰॥

இ—யாகிலும் ஆஶ்ரயகௌரவமெல்லாம் நிர்ஹேதுகமாம்படி அவனிவளுடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து ப்ரஸாதம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாதிருக்க "நின்றன்னால்நலிவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே" என்றுதனக்கவனேநிருபாதிகமாக வுறவுதோற்றும்படி யிவள்வார்த்தைசொல்லுகை பரமசேதநன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படிப்ராப்தியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் தீர்ந்துஎன்கிறதோடே அந்வயம். இப்படியென்றது-மேற்பாட்டிலுக்தப்ராப்தியென்றபடி. அதாவது:—அவனை ப்ராப்யமாகப்பாராதேயிருந்த இவள்தன்சிற்றிலே அவன்அழித்தவாறே சீற்றம்பிறந்து தன்ஸ்வரூபஸ்வபாவத்தைமறந்துவாத்ஸல்யஹேதுவாக அவனைப்பார்க்கையாலே அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டதென்றபடி. ஸவிஶேஷஜநிதவென்கிறவிடத்தில் ஸம்பூர்வம் இந்தப்பிராட்டியைப்பற்றிச்சொல்லுகிறது. உடல் - ஆஶ்ரயகௌரவம் நின்றிலங்குமுடியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஅழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறதின்தாத்பர்யமும் இதிலே ஸங்க்ருஹீதம். இருபத்தோரிகால் மழுவாயிதென்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யஸ்வபாவத்தாலே) அநுகூலரையிருந்த தங்களைஜயித்தப்ரஸங்கத்தாலே அவனுடையஸௌலப்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுன்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸ்வபாவத்தாலே) இன்றிவ்வாயரிகாளில் தோன்றியவிதென்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸ்வபாவத்தாலே) தாஸீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிகுணவானாயிருந்தால்) ।௰॥

ப—உத்தமநம்பன்னுகை. வென்றி - ஜயத்தையுடைத்தான, நீள் - பெரியதான, மழுவாய் - பரஶுவை யுடையவனே, மழு- பரஶு, மழுவுடையவன்-மழுவான், மழுவாயென்று ஸம்போதநம். ராஜாக்களையெல்லாம் ஜயித்தவுனக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கை ஓரரூபமோ வென்றுகருத்து. வியன் - விஸ்தீர்ணமான, ஞாலம்-ஜகத்தை, முன் - பூர்வகாலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுவும்ஸம்போதநம். இன்று- இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தகோபர்களுடைய குலத்தை: வீடுய்யவிட்டோடேஉய்யும்படி, "ஸவம்ஸ்துவள த்ருஹிணம்" என்கிறபடியேஸவம்ஶ்யமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. தோன்றிய - அவதரித்தவனே, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நம்போன்றதேஜஸ்ஸையுடையவனே? ஸம்போதநம். ஆய்ச்சியோம் - இடைச்சிகளாகியநாங்கள், அறிவில்லாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. ஆயர் - இடையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்தன்னால் - உன்னாலே, நின்ரூபத்தின் மேலே ஸாமீப்யசன் ரூபம். என்றும் - ஸர்வகாலமும், நலிவேபடுவோம் - பாதையையே அநுபவியாநின்றோம். உன்னுடைய விஶ்லேஷவ்யஸநங்களால் நாங்கள் மிகவும் க்லேஶப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட துக்கங்களையெல்லாம் ப்ரணயரோஷமாக அவனோடே சொல்லிக்குரோஶிக்கிறபடி. * * * * ।௰॥

ஈ— ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான, அன்னையால் - தாயாலே, க்ருஷ்ணனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீஒருதாயும் இடைச்சிஒருதாயுமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. யஶோதைப்பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சீற்றமுண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். ஒருக்கால்பெற்று விட்ட தேவகியைப்போலன்றிக்கே க்ருஷ்ணனுடைய ஶைஶவசேஷ்டிதமெல்லாம் அநுபவியாநிற்கிறவளாகையாலே அதிஸௌலப்யமுடையவளான யஶோதைப்பிராட்டி பொறுத்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. அன்று - பூர்வகாலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் - அந்நிலே வெண்ணெய்களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி. சீற்றம் - கோபத்தை

மூ—மூண்டடூ* கூத்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோப* னேத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர் பத்திசையொடு* நாத்தன்னானவிலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ‖௧௧‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆய்ச்சியாகிய) சக்ரவர்த்தியான யசோதைப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதுபோலே ஆழ்வார்தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே "எம்பெருமானோடுகலப்பேனல்லேன்" என்றகல அதுபொறுக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யநுஸந்தித்தினியராய் அவ்வெம்பெருமானையேத்தின வித்திருவாய்மொழியை பிரஸவவ்யுத்பத்தியின்றிக்கே சொன்னார்க்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிதிகளையிருக்கச்செய்தே பிறங்கித்தாய்பட்ட து:க்கப்படவேண்டாவென்கிறார். ‖௧௧‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—ஆய்ச்சியித்யாதி அப்பன்தன்னையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்த்திஜ இத்யாதியால்) பொடிந்தபோதென்றது - ஸத்யதர்சனம்பண்ணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - க்ருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியராயென்றது - ப்ரீதராயென்றபடி. நாத்தன்னால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ரஸவவ்யுத்பத்தியின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றதைபித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) பிறங்கியென்றது - விச்லேஷராயென்றபடி. ‖௧௧‖

ஸ.—உண்டு- அநுபவித்து, தாயாலே கோபகார்யமான ஸத்யதர்சனத்தை அநுபவித்தென்றபடி. அடூ- ரோஷம்பண்ணினவனை, கூத்த - கூத்தையுடையவனை, தோப்புக்கரணமிடுகையாகிற கூத்தையுடையவனென்றபடி. ஸார்வபௌமனான க்ருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது நடிநம்பண்ணினாப்போலே ஸௌலப்யமாயிருக்கையாலே அதைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, உபகாரகனையென்றபடி. தன்னையென்று ஸ்வார்த்தபர்யாயம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்பஷ்டம், ஏத்திய - ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யாதி குணவ்யஞ்ஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்தோத்ரரூபமானவென்றபடி. இதுபத்துக்குவிசேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ராவிடசந்தங்களுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் வகாராகர்த்தைப் பத்தோடேயந்வயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், இசையொடு - கானத்தோடே, நாத்தன்னால் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வா, நா சப்தத்தின்மேலே ஸ்வார்த்தகதன்சப்தம். அந்யவிலேஸாவிசேஷமின்றிக்கே வாசிகமாத்ரத்தாலேயாகிலு மென்றபடி. நவில - சப்திக்கும்படி, நவிலுகை - சப்திக்கை, உரைப்பார்க்கு - சொல்லுகிறவர்களுக்கு, சப்திக்கும்படிசொல்லுகையாவது அக்ஷரம்தோற்றும்படி உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம்; இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யத்துக்குப்பேர். பகவத்ஸம்ச்லேஷாபாவமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. அவிச்சிந்நமாக பகவத்ஸம்ச்லேஷம்பெறுவரென்று தாத்பர்யம். ‖௧௧‖

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேவதி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மின்னிடைமடவார்கள்,)

யூநோர்கோபநாரீஜநஸமுதயாசௌசதர்பாபஹாரே
ந்யக்கார்யாசையபாதிஸாமயா ஸ்ரீதேவீஸுகத்வாத் ।
நிக்ராஹ்யத்வாத்ஸமக்ராபராதவியுக்தயஸ்ஸ்வேச்சயா க்ருஷ்ணா
க்ராஹ்யத்வஸத்யவ்ரதஸ்வதாஹரிஷாம் ஸ்ரீதாமாக்ருஷ்ணம்ஸமாநதி: ‖௪௯‖

(யூநோர்கோபநாரீ) பந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பி - சுவராஸ்வாதஸ்வகாரணைகையாலும், (கோபநாரீஜநஸமுதயா) தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் – ஸ்ரீகோபிமாருக்கு ஸமுதாயமைகையாலும், (சௌசதர்பாபஹாரே) மாயிருஞ்சோலைக்கடைந்த- பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளு

உ—தா—னையாலும், (நிர்மேயாமேயமஹிமா) ஆலினிலைப் பெருமையுண்டன்று நீகிடந்தாய்-ஏழுலகுங் கங்கையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டாலிலைமேலே சதுர்புஜமாசக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலும்; (சரிஸங்கதயா) திண்சக்கரநிறுதொல்படையாய் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீபூமிநீளாபதிஸ்வாமீ) அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந் தேவிமைதகுவார்பலருளர் - பெரியபிராட்டியாருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருக்கும் வல்லபனானையாலும், (நிர்தோஷநிர்தோஷ மஹாவாஸ) நின்மலா நெடியாய்-ஹேயப்ரத்யநீகனாய் ஓஹோஸ்தனானையாலும், (நிரவதிகயஸ) கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளம் - நிரவதிக கீர்த்தியையுடையவனாகையாலும், (ஸகலசிதசித்ரக்ஷக) தாமரைத்தடங்கண்விழிகளின கவலைப்படுப்பான் - ஆச்ரிதரை வசீகரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (கோவர்த்தநோத்பாவ) ஆயர்குலத்தை வீடுபெத்தோன்றிய - ஆச்ரிதரானவர்களுடைய உத்தாரணத்தில் ஐச்வர்யத்தையுடையவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமான் ஆச்ரிதரிருந்தவிடத்தே தானேவந்து மேல்விழுந்து ரக்ஷித்தருளுமென்று "நின்னிடையேனல்லேன்" என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். [எஉ]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நல்குரவுஞ்செல்வு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையுநட்பும்விடமுமமுதமுமாய்ப்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ—(நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான்திறத்துப்படுவோமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடேஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸம்ச்லேஷாபிஜநிதமான கவலாதத்தாலும் நிவ்ருத்தப்ரணயகோபராய் அவனோடே ஸம்ச்லேஷித்து தத்ஸம்ச்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸஹ்ருதமாக அந்தத்திருவிண்ணகரிலே தாமவனைக்கண்டு ஸம்ச்லேஷித்தபடியையும் ஸர்வசக்தியான ஜகதைச்வர்யத்தையும் ஸர்வதேசவிரோதிப்ரத்யநீகஸ்வஸௌந்தர்ய ஸம்வ்யூஹ கல்யாணகுணங்களையும் பேசுகிறார். தாரித்ர்யஸம்பந்ததாஸகலமாதா ஸ்வஸ்வரூபவிரோதிக

இ—இப்படி எம்பெருமானோடு கலப்போமல்லோமென்று ப்ரணயகோபயுக்தராயிருந்த ஆழ்வார் தன்னையெம்பெருமான்வந்தநாரயித்து சஹிதாவமாக்கிக்கொண்ட வநந்தரம் ஸர்வவிச்லேஷதசைகளாலே தாம்பட்டக்லேசங்களையெல்லாம் அவனுக்கு விசேஷண அறிவித்து நீ இனியென்னையொருநாளும் விச்லேஷியாதிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவுத்யுக்தராயிருக்க அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வாதராத்ஸ்வாதிகளைப்பேசுகை ஸமயமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியிருப்பால்) ப்ரீதிநிரவதிகமாகையாலே ஸ்வகார்யத்தைமறந்து அவனுடைய வைலக்ஷண்யங்களைப்பேசுகை ஸமயமென்றதாய்த்து. ஸ்வஸம்ச்லேஷாஸஹவென்றது - ஆழ்வாருடைய ஸம்ச்லேஷாஸஹவென்றபடி ஸர்வ ஸமானமென்றது - பிணக்கியாவையும்யாவருமென்கிறவிடத்திலே ஸ்ரீஸமானமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

வஹிவர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்யாதியால்) விவியனென்றது - பரஸ்வ

ப—நல்குரவும் - தாரித்ர்யமும், செல்வும் - ஸம்பத்தும், நரகும்- நரகமும், சுவர்க்கமுமுமாய் - ஸ்வர்க்கமுமாய்; தத்ஸ்வாதீநகாரகனென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்லுகை - ஜயிக்கை. சத்ருக்களை ஜயிக்கும்படியான வென்றபடி. பகையும்- சத்ருவமும், நட்பும்-மித்ரத்வமும்; விடமும்-விஷமும், அமுதமுமாய்-அம்ருதமுமாய், தத்ஸ்வாதீநகாரகனென்றபடி. இச்சப்தங்களெல்லாம் தத்ஸ்வாமிகளை உபலக்ஷணங்கள். பல்வகையும்பரந்த-இப்படி பஹுவிதகாரங்களாலே வ்யாப்தனை, விசித்ரநாநாப்ரகாரநாயகனை

ஸ்ரீ—பெருமானென்னையாள்வானைச்* செல்வம் மல்குகுடித்திருவிண்ணகர்க் கண்டேனே* ॥௧॥

கண்டவின்பந் துன்பங் கலக்கங்களுந் தேற்றமுமாய்* தண்டமுந் தண்மையுந் தழலும் நிழலுமாய்* கண்டு கொள்தற்கரிய பெருமானென்னையாள்வானூர்* தெண்டிரைப்புனல் சூழ்திருவிண்ணகர்நன்னகரே* ॥௨॥

ஆ— ஸுஜாதீ விஜாதீயங்களான ஸகல பதார்த்தங்களும் ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரகாரமாயிருக்கும்படி வைத்து என்னையடிமை கொண்டருளின எம்பெருமானை ஏகதேசஸ்தர்க்கு ஸமாச்ரயணீயமான திருவிண்ணகரிலே கண்டேனென்கிறார். ॥௧॥

(கண்டவின்பம்) உபயவிபூதியுக்தனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸ்ரீசோரத்தை? ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அவனுக்குப் பரதந்த்ரமாயிருக்கும் ஸர்வேச்வரனை நான்கண்டு கொண்ட படியைச் சொன்னபடி புதுக்கருளின திருநாட்டிலே திருவிண்ணகரான் திருநகரியை அநுபவிக்கிறார். ॥௨॥

இ—விபூதியங்களானவென்றபடி. பெரியாழ்வார் வ்யாக்யானத்திலே அப்படிச் சொல்லப்படுகிறதிறே; இத்தால் பாஹ்யவிபூதியங்களான ஸகலபதார்த்தங்களைத் தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடைப்பித்துக்கொண்டு நிற்கையாகிற லக்ஷணத்தை யுடைக்குமென்கிற அர்த்தமாக இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸாதிக்கிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஓராண்டிதி மேலும் ஸாதிக்கும். எங்ஙனேயென்னில்? கீழேவராயிரு ந்தவர்களை கவிசொல்லிப்பண்ணின இந்த விபூதியுக்தவாக்யத்தாலே அவனுடைய கவிதையான வுபகாரங்களையெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிறாரென்று ஸாதிக்கிறது. பெருமா னென்கிறதற்குக் காதுயருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனிதர்பால்) என்னையாள்வானென்கிறதற்குக் காதுயருளிச்செய்கிறார் (என்னொடெதிர்பால்) செல்வம்மல்கு குடியென்கிறதற்குக் காதுயருளிச் செய்கிறார் (ஏகதேசஸ்தயதர்பால்) ॥௩॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாழ்வதாயத்துக்குக் காதுயருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதிநாதர்பால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதற்குக் காதுயருளிச்செய்கிறார் (நான்கண்டுகொள் தர்பால்) ॥௨॥

ஈ—இவ்வநுவாதம், பெருமான்- ஸர்வேச்வரனை, என்னையாள்வானை- கீழேவருமிருந்தவென்னை கவிதாலே ஆட்கொண்டவனை, செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - சமிருத்தமாயிருக்கிற, ஸம்பத்தெயிருக்கக் செய்தே கிட்டப்பெறுகிற கிட்டுர ஸம்ருத்தியான்பெற்றன்றிக்கே "ஸ்ரீ:க்ஷேத்ரவைஷ்ணவம்" என்னும்படி கிட் டநின்றநகரையெப்பி யிளைப்பெருமாளைப்போலே ஏகதேச ஸந்நிதிபுக்தநென்றபடி. குடி - ஸ்ரீவை ஷ்ணவர்களையுடைத்தான, திருவிண்ணகர் - ஸ்ரீவைகுண்டம். திருவிண்ணகரிலே, கண்டே னே - காணவேணுமென்றுநான் இருக்கச்செய்தே தேசாந்தரஸ்தர் பண்ணின ப்ரமாணத்தாலேபோய்க் கா ணவேணுமென்னும்படி பூத்த இடத்தே சொறுபெருமாள்போலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற் றேனே என்றபடி. * * * * ॥௧॥

ஸ்ரீ - கண்ட - ப்ரத்யக்ஷமான, விஷயஜந்யமாய் வர்த்திக்குமானவென்றபடி. இன்பம் - ஸுகம், துன்பம் - து:கம், கலக்கங்களும் - துர்வ்ருத்தவர்த்தியான விதர்க்கங்களும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுகத் தாலும் வந்த ஹர்ஷமாய், ஸம்ஸாரவிஷாதகாரணங்களென்றபடி. தண்டமும் - உக்ரமும், நிழ லும் விதர்க்கங்களுமாகவரும்வனம்முமென்றபடி. தண்மையும் - ஸாமம், விதர்க்கமுமாகவருமென்றபடி. தழலும் கொடுமையுமான ஓஷ்ணத்தை யுடைத்தான அக்னியும், நிழல் - கழல் நிழலுமாய்- விஷ்ணுஸமான ஸந்தத்தை யுடைத்தான ஸ்வரூபமாய், தத்தத்வ ஸஹகாரங்களென்றபடி. கண்டுகொ ள்தற்கு - ஸ்வயத்னத்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - துர்லபனான, பெருமான் - ஸர்வேச்வரனான, என்னை யாள்வானூர் - என்னைஇழக்கமாட்டாமல் பின்னிடைமடவாரில் நான்செய்த மிறுக்கெல்லாம் பட்டென்னை ஆத் மாவேனாக்கியடிமை கொண்டவனுடைய திவ்யதேசமான, இது திருவிண்ணகருக்கு விசேஷணம், தெண் - தெ ளிந்ததான, திரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தெண்டிரை என்கிறவிடத்தில்ணகாரம் தகாரஸஹ டகாரமானபோது. புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - வளைந்ததான, திருவிண்ணகர்-திருவிண்ணகரானது, நன்னகர்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்காட்டிலும் நல்லநகரம். கீழ்நடந்த ஸ்வதுஹ்கமெல்லாம் விடுபதமுகங்காட்டாத ஸ்ரீவை குண்டமும் ஓரு தேசமாகமாட்டுமோவென்று கருத்து. * * ॥௨॥

மூ—நகரமுநாடுகளும்ஞானமுமூடமுமாய்*நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய்நிலனாய்விசும்பாய்ச்* சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லையாவர்க்கும்புண்ணியமே* ॥ ௨ ॥

புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்* எண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்த்* திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்*

ஆ—(நகரமும்) நகரஜநபதஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதேஜஸ்தம: ப்ருதிவ்யாகாசாதி ஸர்வப்ரகாரனாய் ஸ்ரீமத்ஸௌதநிபத்தாவாயிருந்த சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய நிரவதிககாருண்யமல்லது மற்றுஜீவநோபாயமில்லையென்று தமக்குஜீவநோபாயமானகாருண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ॥ ௨ ॥

(புண்ணியம்) புண்யபாபதத்பலபூத இஷ்டாநிஷ்ட ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷ ஸ்மரணவிஸ்மரணஸத்பாவாஸத்பாவாதி ஸகலபதார்த்தப்ரகாரதயா வ்யாப்தனாயிருந்துவைத்தே தத்கததோஷஸம்பந்தரஹிதனாயிருந்த திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடையக்ருபையாலே ஸகலபதார்த்தஸாக்ஷாத்காராய ந

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ—பதத்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகரேத்யாதியால்) ஸ்ரீமந்ஸௌதநிபத்தாவா யென்றது - ஸ்ரீமத்ஸௌதநிபத்தாவாயென்றபடி. இங்கு விசும்பாயென்னுமளவான ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசம் ஸரீராத்மபாவநிபந்தநமாகையாலே ஸமஸ்தவஸ்துஸம்பந்தநிபந்தநமான ப்ரகாரவைசிஷ்ட்யமென்று கருத்து. புகர்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புண்ணியமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநோபாயமென்று) ॥ ௨ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இன்மையாயிதற்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புண்யேத்யாதியால்) ஸத்பாவாஸத்பாவ என்கிறவிடத்தில் அஸத்பாவமாவது பதார்த்தஸ்வரூபமான அவஸ்தாவிசேஷம். அல்லனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்கதேத்யாதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை த்ருதீயாந்தமாகவுரைக்கிறார் (க்ருபையாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) க்ருபையாலே

ப—நகரமும் - நகரமும், நாடுகளும் - ஜநபதங்களும், நகரஜநபதங்களுக்கு உபலக்ஷணங்களாலே ஸர்வபதார்த்தங்களும் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் - ப்ரகாசமும், மூடமுமாய் - அஜ்ஞாநமுமாய், நிகரில் - ஸத்ருசரஹிதமான, ப்ரகாசநஸக்தியாலே வஸ்துக்களுக்குள்ளே அதிசயிதமான என்றபடி. சூழ் - வ்யாப்தமான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாய், இருளாய் - தத்விருத்தமான அந்தகாரமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியான ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - வ்யாப்தியான ஆகாசமுமாய். தத்தத்ப்ரகாரகனாயென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்த வென்கிறதோடே அந்வயம். சிகரமாடங்கள் - பர்வதசிகரங்கள்போலேயிருக்கிற ஸௌதங்களாலே. மாடம் - ஸௌதம். சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, ரக்ஷித்து வஸியாநிற்கிறவென்றபடி. பிரான் - உபகாரகனுடைய, புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - ஒளி ஜ்வலம். திருவிண்ணகரிலே சேருகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்காட்டிலும் விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. கீர்த்தியல்லால் - கீர்த்தியொழிய, இங்கே கீர்த்தி ஸப்தம் கீர்த்திஹேதுவான காருண்யத்தை லக்ஷிக்கிறது அவனுடையகாருண்யமொழியவென்றபடி. யாவருக்கும் - ஸர்வருக்கும், புண்ணியம் - உஜ்ஜீவநோபாயமானது, இல்லை -, அவனுடையகாருண்யமே ப்ராபநோபாயமென்றபடி. * ॥ ௨ ॥

ப— புண்ணியம் - ஸாதநஸாத்யமான புண்யமும், பாபம் - தத்ஹேதுவானபாபம், புணர்ச்சி - ஸம்ஸ்லேஷம், புண்யபலமான இஷ்டவிஷய ஸம்ஸ்லேஷம், பிரிவு - விஸ்லேஷம், பாபபலமான அநிஷ்ட விஷய விஸ்லேஷம், என்றிவையாய் - என்கிற இப்பதார்த்தங்களாய், இப்பதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாயென்றபடி. எண்ணமாய் - ஸ்மரணமாய், மறப்பாய் - விஸ்மரணமாய், உண்மையாய் - ஸத்பாவபதார்த்தங்களாய், இன்மையாய் - அஸத்பாவங்களாய், பதார்த்தஸ்வரூபமான அவஸ்தாவிசேஷ ப்ரகாரகனாயென்றபடி. அல்லனாய் - இப்பதார்த்தங்களெல்லாம் அல்லாதவனாய், தத்கததோஷாஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் தத்கததோஷஸம்பந்தரஹிதனாயென்றபடி. திண்ண - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - ஸௌதங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய,

மூ— கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள் கைதவமே* ॥௪॥

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமைமுதுமைபுதுமைபழமையுமாய்ச்* செய்த
திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥௫॥
மூவுலகங்களுமாயல்லனுமாயுகப்பாய்முனிவாய்ப்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தௌவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்*

ஆ— ஸமஸ்தகாரணத்வாதி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தாஸ்பதங்களும் ஸ்வரூபமான இவ்வர்த்தம் திருவிண்ணகரிலே ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௪॥

(கைதவம்) ருஜுத்வாநாஜுத்வாதிநிமித்த ஸ்வாஸ்த்யஸ்வஸ்தவ நவயுக்த நவதாநவதாதிரூபவனானவெம்பெ
ருமான் ஸ்ஹாஸ்ஸம்பந்நிதிஜநவாஸிவர்ணமான ஸர்வலோகங்களுக்கும்ரக்ஷகனென்கிறார் ॥௫॥

(மூவுலகங்களுமாய்) நிலமொகதுவர்த்தி ஸ்ரீ த்ருஸ்ரீ தி ஐச்வர்யவக்ஷீகர்த்தீக்ருதி ப்ரக்ருதிகளா
னவெல்ல ஸகலவஸ்தாநாஸ்ர தத்வரூபத்தைப் கல்யாணவஸ்தாநவ்யாப்தியாலே யாதொருபடிதோஷத்

இ— என்கிற க்ருதிகையாலே வஹித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமென்று) கண்டுகொண்மின்
கள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேபித்ராதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வருணாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஜுத்வேதாதியால்) ருஜுத்வம்- ஜநோவாக்காயா
நாநோகாரத்வம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஹேதாதியால்)
பெய்தகாவுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனென்று) ॥௫॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

அல்லனுமென்கிறவதுபொழிப் வருணாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிலமெ
தாதியால்) தநாதர்த்தியென்றது - ஸ்ரீக்ருதிவிஷேஷணம். அல்லனுமென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொ
ல்லியிருக்க இங்குமத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குந்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(கல்யாணவஸ்தா

ஈ— கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய. இன் - மோஹ்யமான. அருளே - க்ருபையாலே, த்ருதீயாஸ்த்
ப்ரயமா. கைதவம் - க்ருதகம், காயமார்த்தமான காரணகல்வாதிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம்
அவனுடையக்ருபையாலே யுண்டானவையென்றுஸவிதாஸ்தம். கண்டு கொண்மின்கள்— கண்டுகொள்ளுங்
கோள், இவ்வர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு கொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்குங்காணலாம்படி அவனு
டையக்ருபை திருவிண்ணகரிலே ஸத்ப்ரவாஹமாயிருக்கிற தென்றுகருத்து. * ॥௪॥

யா— கைதவம் - அநாஜுத்வம், காபிஸ ஸாத்யஸ்தவமென்றபடி. செம்மை - ருஜுத்வம். ஜநோவாக்காயாநா மே
காரத்வமென்றபடி. கருமை - நைலயம், வெளுமையுமாய் - தாவல்யமுமாய், மெய் - ஸத்யம், பொய் -
அஸத்யம், இளமை - பால்யம், முதுமை - வார்த்தக்யம், புதுமை - நூதநத்வம் - பழமையுமாய் - ப்ராசீந
த்வமுமாய், தத்தத்வஸ்து ப்ரகாரகனென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே அந்வயம். செய்த-
செய்யப் பட்டதான, காலம் செல்லச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிறவென்றபடி.
திண் - த்ருடமான, மதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான. திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்
ந்த - பொருந்திவஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டீர், உத்யாநம்
கிடீர், காவு - உத்யாநம். பெருந்தேவுடை-பெரியதேவர்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மாதிதேவாயிவதிஸஹிதமா
னவென்றபடி. மூவுலகு - த்ரைலோக்யமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் என்றுகீழோடே அந்வயம். உத்யாந
மானது உத்யாநகர்த்தாவினுடையவேக்ஷையை யுடைத்தாயிருக்குமாப்போலே த்ரைலோக்யமும் ஸர்வேஸ்வரனுடையவே
க்ஷையை யுடைத்தானதென்று தாத்பர்யம். * * ॥௫॥

யா — மூவுலகங்களுமாய் - க்ருதகம்- அக்ருதகம்-க்ருதகாக்ருதகம். என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும்
ப்ரகாரங்களாக உடையனும், உகப்பாய் - ப்ரீதியாய், முனிவாய் - அப்ரீதியாய், பூவில் - பத்மத்திலே, வா
ழ் - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணாய், லக்ஷ்மியென்றபடி. தௌவ்வையாய் - ஜ்யேஷ்டாதேவியாய், தௌ
வ்வை- ஜ்யேஷ்டாதேவி. புகழாய் - ஐச்வர்யகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ கீர்த்தியாய், பழியாய் - ஜ்யேஷ்டாக
டாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ அபகீர்த்தியாய், ப்ரீத்யாதிதத்வஸ்து ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனும்-இவை

மூ— தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடரே* ॥ ௬ ॥
பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்* கரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்தும்விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையாவர்க்கும்வன்சரணே ॥ (7)

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியே ஸர்வஸாக்ஷாத்கார ஸ்வஶக்தியாலும் நிரபேக்ஷனாயிருக்கும், அதெங்ஙனே யறிந்தபடியென்னில்? ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஹேயஸ்வபாவமான என்னுடையநெஞ்சிலேபுகுந்துவைத்து ஒருதோஷமுந்தட்டாதே நிரதிசயதீப்தியுக்தனாயிருக்கையாலே யென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(பரஞ்சுடர்) நிரவதிகதேஜோரூபதிவ்யவிக்ரஹனாய் ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஹேயஸ்வபாவ ஸகலஜங்கமஶரீரனாய் ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஹேயராஹித்யனாய் தாவிர்ப்ஜ்ஞயன யாஶ்ரிதஸமாஶ்ரயணமாகப்பிறந்தருளியும் அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து ஆஶ்ரிதரல்லாதவர்க்குக் கைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களால்வணங்குந் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய திருவடிகளல்லதொருவருக்கு ரக்ஷகமில்லையென்கிறார். ॥ ௭ ॥
(வன்சரண்) தன்திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கைக்கு விரோதியான ஸம்ஸ்காரங்களையும்போக்கி ஆஶ்ரிதரைத்

இ— ஸர்வஶக்தியாலேஇத்யாதியால்) இப்போது ஸந்தோஷமெய்தியிருக்கப் பாவியேனென்கை கூடுமோ என்றேயென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாதியால்) பாவியேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஹேயஸ்வபாவேத்யாதியால்) இங்கு ஸஹிதாஶமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷித்யாதியால்) கரந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாவிர்ப்ஜ்ஞயனையென்று) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸமாஶ்ரயணமித்யாதியால்) நின்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ॥ ௭ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வன்சரண்சுரர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) தன்சரண்நிழற்

ப— இத்தனையுமாகாதவனைப், தத்த்வஸ்வரூபத்தோஷஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுமென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்தவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தேவர் - நித்யஸூரிகள். மேவி - ஆஶ்ரயித்து, தொழும் - ஸேவியாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - ப்ரீத்து வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகன், பாவியேன் - ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஹேயஸ்வபாவனான வென்னுடைய, மனத்தே - மனஸ்ஸிலே, உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிற, பரஞ்சுடர் - உத்க்ருஷ்ட தேஜஸ்ஸ்வரூபன், என்னுடைய மனஸ்ஸிலே வஸிக்கச்செய்தேயும் நிரதிஶய தீப்தியுக்தனாயிராநின்றானென்றபடி. * * * * * * ॥ ௬ ॥

பெ - பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான அப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹஸமாஶ்ரயனாய், அழுக்குப்பதித்த உடம்பாய் - ஸகலஜங்கமஸ்தாவரரூபஶரீரனாய், கரந்தும் - மறைந்தும், ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கச்செய்தேயும் "யமாத்மா நவேத" என்கிறபடியே அத்ருஶ்யனென்றபடி. தோன்றியும் - ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண ப்ரகாஶித்தும், நின்றும் - ஆஶ்ரிதர்க்காக நூறுண்டு பதினோராயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும், கைதவங்கள்செய்தும் - க்ருத்ரிமங்கள்பண்ணியும், அதாவது:— அவதரித்துநிற்கச்செய்தே தன்படிகள் ஶிஶுபாலாதிகளுக்குத் தோன்றாதபடி பண்ணியுமென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். விண்ணோர் - நித்யஸூரிகள், விண் - பரமவ்யோமம், விண்ணிலேயிருக்குமவர்விண்ணோர். சிரங்களால் - ஶிரஸ்ஸுக்களால், வணங்கும் - வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குப்பாதமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வரங்கொள் - ஶ்ரேஷ்ட்யத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - ஶ்ரேஷ்டம். 'தேவாநாம்தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்ய மதிதைவதம்', என்கிறபடியே அவ்யக்தமிஶ்ரனும் கிட்டலாம்படியான ஶ்ரேஷ்ட்யத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. பாதமல்லால் - திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞானவான்களுக்கும், வன்சரண் - வலியசரணம், த்ருடமானஉபாயம். இல்லை. * * * * ॥ ௭ ॥

மூ—வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்*தென்சர
ண்டிசைக்குத்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரா* னென்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே*௮॥
என்னப்பனெனக்காயிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்* பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ—தன் திருவடிகளின்கீழிலே வைத்தருளும்ஸ்வபாவனாய் ஆச்ரிதவிரோதிகளைத்தன் திருவடிகளில்சே ராதே அவர்களுக்கநிஷ்டகாரமாய் ம்ருத்யுவாயிருந்த எம்பெருமான் தென்றிசைக்குப்புகலிடமான திரு விண்ணகரிலேபுகுந்தருளியிருந்தெனக்கு ப்ராப்யமாய் எனக்குரக்ஷிதாவாய் என்னைக்கொண்டு ஸகலசேஷவ்ரு த்தியுங்கொண்டருளி எனக்குஸ்வாமியானானென்கிறார். ॥௮॥

(என்னப்பன்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னொளியையும் ஸ்வச்சமான ரத்னத்தினொளியையுமுடைத்தான திருவுடம்பையுடையனுமாய் அழகியனுந்தன்னொப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன் னழகாலே எனக்குஸ்வாமியாய் தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவஸ்து வத்தையென்பக்கலிலேபண்ணி ஸ்வவிசேஷஜநிதமான என்னுடைய நிரவதிகஸந்தோஷமெல்லாம்போம்படி

இ—கீழுலகம்வைத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரையித்யாதியால்) வையாதுமித்யாதிக் குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதிகளையித்யாதியால்) அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதியால்) தாம்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

பொன்னப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்தவித்யாதியால்) மணியப்பனெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வச்சமித்யாதியால்) முத்தப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அழகியனுமென்று) தன்னொப்பாரின்றியே யிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிசேஷணம். என் னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயித்யாதியால்) இகுளாயென்னை ப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸௌசீல்யத்தாலே யித்யாதியால்) தந்தனன்தனதாளை யென்னமைத்திருக்க தனதாள்கீழேயென்று கீழ்வயஸ்ஸமாகச்சொன்னத்தால்

ப—சுரர்க்கு - தேவஜாதிகளுக்கு, வன்சரணாய் - த்ருடமானஉபாயமாய் ஸம்ஸாரவிரோதிஸகலவாவ நிவர்த்தகனுமென்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, நிழல்கீழ் - சாயையின்கீழே, உலகம் - லோகத்தை, ஸாகஸ்யேநஜநே. அந்தஆச்ரிதஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும், வையாதும் - ப்ரதிகூலரை அப்படிவைத்துக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு - ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு, வெங்கூற் றமுமாய் - உக்ரமான ம்ருத்யுவுமாய், கூற்றம் - ம்ருத்யு. கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குச் சேர்ந்த என்கிற த்தோடேஅந்வயம். தென் - தக்ஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - சரணமான, ஸம்ஸாரபய நிவ்ருத்தியு ஞமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த - ரக்ஷித்து வஸிக்கிறவனான, பிரான் - உப காரகன், என்சரண் - எனக்கு சரணம், உபாயப்ராப்யமென்றபடி. என்கண்ணன் - எனக்கு ரக்ஷிதாவா ன், ரக்ஷிவகஸகலகார்யஸாதநமென்றபடி. கண்ணாயிருக்குமவன் கண்ணன். யதா - இருடீகேசன் என்கிறவிடத்திற்போலே கண் சப்தத்தின் மேலே ஸ்வார்த்த அன் சப்தம். என்னை ஆளுடை - என்னை தாஸ னாகவுடையவன், என்னைக்கொண்டுசேஷவ்ருத்திகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவ னென்றபடி. என்னப்பன் - எனக்கு ஸ்வாமீ. * * * * ॥௮॥

ஶ - பொன்னப்பன் - கநகம்போலே உஜ்ஜ்வலரூபனான ஸ்வாமியான, மணியப்பன் - ரத்னம்போலே கநகத் தில் காட்டிலும் - ஸ்வச்சமான திருமேனியையுடைய ஸ்வாமியான, முத்தப்பன் - முக்தாபலவத் ஸுந்தர விக்ரஹனான ஸ்வாமியான, அப்பன் அப்பனென்று பஹுவாரம்சொல்லுகிறதுப்ரீத்யதிசயத்தாலே. என்னப் பனுமாய் - எனக்குபகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லா மெனக்குக் காட்டின மஹோபகாரகனென்றபடி. தன்னொப்பார் - உபகாரகத்திலே தனக்கு ஸத்ருசர், ஒப்பார் - ஸத்ருசர், இல்லப்பன் - இல்லாத ஸ்வாமியா ன, அதாவது. மின்னிடை மடவாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா,,வென்று நான் தள்ளத்தள் ள, நீ, உனக்குஹிதமறிந்தாயோ? நானுனக்குவேணுங்கா,ணென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனுகையாலே

௯—னுமாய்* மின்னப்பொன்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்* தன்னொப்பாரில்லப்பனெந்தனன்றன தாணிழலே இருமை ॥௯॥

நிழல்வெய்யிற்சிறுமைபெருமைகுறுநெடுமையுமாய்ச்* சுழல்வனநிற்பனமற்றுமாயவையல்லனுமாய்* மழலை வாய்வண்டுவாழ்திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்* கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலங்காண்மின்களே* ॥௰॥

ஆ— ஸகலஸ்ருஷ்டமாய் உஜ்ஜீவநமான தன்திருவடிகளின்நிழலையெனக்குத்தந்தருளினானென்கிறார். ॥௯॥

(நிழல்) ஸாயாதபாதி ஸகலத்வந்த்வங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாய், மதுரமாகப்பாடுகிற வண்டுகள்வாழுகிற திருவிண்ணகரென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றதேஶமாகையால் இனிஸ்தாவரமாக இவ்விடத்தைவிடேன் என்றெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது நமக்குமற்றொருகதியில்லை. அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுவதற்குமுன்பு என்னுடைய ஸம்பந்தமில்லாமையாலும் அவன் கடாக்ஷித்தருளினவாறே நானுளனாகையாலும் நமக்கவனல்லது கதியில்லையென்னுமிடம் எல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௰॥

(காண்மின்கள்) ஸ்ரீதாநாஸ்ரீதவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ—ஸர்வவிதமான ஸம்பந்தத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஶ்லேஷத்வாதியால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்தருளினானென்கிறதோடே ஸம்பம். ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஸகலத்வந்த்வங்களென்றது - ஸாவயநிர்தேஶம். ஸகலஸாஸத்வந்த்வங்களென்றபடி. உடையவனையென்கிறதற்கு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதோடே ஸம்பம். திருவிண்ணகர்மன்னுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவித்யாதியால்) காண்மின்களேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையகடாக்ஷித்வாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) ஆணையென்கிற

ப— உபகாரகத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனை என்றபடி. மின்ன - மின்னும்படி, காந்திகள் ப்ரகாசிக்கும்படியென்றபடி. பொன்மதிள் - ஸ்வர்ணப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்தஅப்பன் - சேர்ந்துவஸிக்கிற ஸ்வாமியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பனாய் என்றந்வயம். எனக்கானஎன்னுடையஸ்வாமியா யென்றபடி. அதாவது. எனக்கே ஸாதாரணனான என்னுடைய ஸ்வாமியா யென்கை. இகுளாய் - வளர்த்ததாயாய், இகுளென்றுவளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய் - வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றியேபத்துமாஸம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளானஜநநியுமாய், இவர்களைப் போலேஎன்பக்கல் ஸந்தேஹமில்லாவென்றபடி. தனதாள் - தன்திருவடிகளினுடைய, நிழல் - ஸாயையை, தந்தனன் - எனக்குத்தந்தருளினான், விரஹாபேக்ஷயாயிருந்தவென்னைத்தன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தானென்று தாத்பர்யம். ॥௯॥

ரு— நிழல் - தாபஶமநியானஸாயை, வெய்யில் - தாபஜநகமானஆதபம், சிறுமை - ஸௌக்ஷ்மம், பெருமை - ஸ்தௌல்யம், குறுமை - ஹ்ரஸ்வம், நெடுமையுமாய், தீர்க்கமுமாய், ஸர்வஶீதோஷ்ணாதி த்வந்த்வங்களான ஸாதாரணவஸ்துக்களைப் ப்ரகாரமாகவுடையவனென்றபடி. சுழல்வன - ஜங்கமங்களான, ஜங்கமங்களானவென்றபடி. நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன ஸாயாதபாதிகளான ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனையென்றபடி. அவையல்லனுமாய் - அந்தபதார்த்தங்களாகாதவனுமாய், தத்கததோஷரஹிதனுமா யென்றபடி. இதுக்கு - மன்னு என்கிறதோடே ஸம்பம். மழலை - முக்தமான, வாய் - வாக்வ்யாபாரத்தையுடையவையான, வண்டு - ப்ரமரங்கள், வாழ் - ஸம்ருத்தியாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. மன்னு - ஸ்திரமாக வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளொழிய, மற்றோர் - வேறேயொரு களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, இலம் - இல்லாதவர்கள். நாம்அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவையுடையோமல்லோ மென்றபடி. காண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வர்த்தம் என்னிடத்தில் காணலாமென்றுகருத்து. * * * * * ॥௰॥

மூ:— காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த* தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வாணையாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ர்கள்கண்முகப்பே நிமிர்ந்த தாளிணையன் தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன வாயிரத்துளெம்பெருமானுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அமர்வருமமரர்களுக்கு நித்யஸேவ்யராக ப்ரஶஸ்யஸம்மாந்யராவரென்கிறார். ॥ ௧௧ ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிஸ்த்ருதிபால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸேவ்யமாகவென்று) குரவர்களென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ப்ரஶஸ்த்யாதிபால்) ॥ ௧௧ ॥

ஶ— உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிறஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஸ்ரீவாமநத்தைக்கண்டு க்ருதார்த்தராகும்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள்கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த - த்ரிவிக்ரமவேஷமபியிலே வளர்ந்த, தாளிணையன்றன்னை - பாதத்வந்த்வமுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வப்ரகாஶநார்த்தம். குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை - ஆஜ்ஞாரூபமான, அவனுடைய ஜகத்ப்ரஶா ஸநஸாமர்த்யவாசகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்ப்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கிறவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றமாத்ரத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் பூஜ்யனாகக்கூடுமோவென்கிற விவாதமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தத்திலிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாதப்பண்ணவொண்ணாதென்று கருத்து. ஸர்வதோஷநிவர்த்தகனுப் ஸாதநஸாத்யரூபதேஶத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸமஸ்தகல்யாணகாரத்தாலே மீள விஶேஷத்ருஷ்டாந்தஸம்பாதநம்பண்ணுகிற வித்தை இங்கேயிருந்தே கிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே நம்முடையதேஶகளிவர்க்குண்டாவதேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப்பூஜிக்கையில் விவாதமில்லையென்று தாத்பர்யம். விண்ணோர்க்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள் - மாநார்ஹர்களாக, பூஜநீயராகவென்றபடி. ஆவர்—. ॥ ௧௧ ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநாநாநிலயஸ்ரீமத்வரதநாராயணகுருதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நல்குரவும்.)

ஸம்பத்தாரித்ர்யபாவாத்ஸாதாஸாதக்ருதே: பத்தநக்ராமபாவாத்
புண்யாபுண்யாதிபாவாத்கபடருஜுதயாஸர்வலோகாதிபாவாத் ।
திவ்யாதிவ்யாங்கபாவாத்ஸுராதிதிஜமஹத்ரோஹஸாஹாய்யக்ருத்யா
ச்சாயாதபாதிபாவாதபி சகடகஸம்ரக்ஷணம் ஸௌரிராஹ ॥ ௭௨ ॥

(ஸம்பத்தாரித்ர்யபாவாத்) நல்குரவுஞ்செல்வும் - ஐஶ்வர்யதாரித்ர்யாதிகளைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவனாகையாலும், (ஸாதாஸாதக்ருதே:) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸாதாஸாதாதிகளைப்பண்ணுகையாலும், (பத்தநக்ராமபாவாத்) நகர்முநாடுகளும் - நகரக்ராமாதிகளை விபூதியாக உடையவனாகையாலும், (புண்யாபுண்யாதிபாவாத்) புண்ணியம்பாவம் - புண்யபாபஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷாதிகளைப் பண்ணுகையாலும், (கபடருஜுதயா) கைதவஞ்செம்மை - கபடார்ஜவாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாதிபாவாத்) மூவுலகங்களுமாயல்லனுய் - லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதியையும் உடையவனாகையாலும்; (திவ்யாதிவ்யாங்கபாவாத்) பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் - அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைக்கொண்டும் ப்ராக்ருதஜங்கமஶரீரங்களைக்கொண்டுமிருக்கையாலும், (ஸுராதிதிஜமஹத்ரோஹஸாஹாய்யக்ருத்யா) வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவதைகளுக்கு ஸஹாயனுமாய் தைத்யர்களுக்கு ம்ருத்யுவுமாகையாலும், (ச்சாயாதபாதிபாவாத்) நிழல்வெய்யில் - ச்சாயாதபாதிகளையுண்டாக்கு

ரு—தா— கையாலும், இவற்றாலே; ஸர்வேச்வர ஸாயாதவங்களைப்போலே ப்ரகாசகமான "என்னப்பனெனக்காய்" இத்யாதியாலே பூர்வோக்தியையில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தவிசேஷங்களும் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. இப்படி விரோதிநிவ்ருத்திகளுகையாலே திருவிண்ணகர்பெருமானை ஸ்வபிதவடநாஸகருக "நல்குரவும்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௭௨॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❦ ✳ ❦

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியது* முரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்ததுமுட்பட

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை யநுபவித்து நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான் ப்ரீதனுய் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீரும்படி தன்னுடைய திவ்யாவதாரம்துடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடுவுள்ள ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையுங்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்து ததநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே பரிபூர்ணரான நாராயணனை

❦ நாலாந்திருவாய்மொழி. ❦

இ—கீழ்த்திருவாய்மொழியின் பூர்வார்த்தத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடே ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டித்திருவாய்மொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை யநுபவிக்கை ஸ்வஸம்மதமன்றோவென்ன ஸ்வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அவன் காட்டியருளுகையாலே இவரவற்றை யநுபவிக்கை ஸம்மதமென்றதாயிற்று. மற்றவதாரங்களிருக்க க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாற்றிலித்யாதியால்) ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தில் திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தத்திலே ஸக்தராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே அந்த க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே காட்டியருளினனென்று கருத்து. இத்தால் பரிமேதுராஸ்ரிதவித்தாஸக்தத்வமென்கிற ஸமவத்குணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இங்குகாட்டியருளுகையாவது:— மாநஸாநுபவத்தையாகிலும் நான் பிரியனுகாதேநின்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் அபேக்ஷித்தபடியே ப்ரத்யக்ஷமன்றிக்கே மாநஸாநுபவிக்கப்பண்ணுகை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த க்ருஷ்ணசரித்ரங்களெல்லாமிப்போதாழ்வாருக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகிறதென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகச்சொல்லுகிறார் *

❦ ✳ முதற்பாட்டு ✳ ❦

"நாமவபத்மகமாஸ்யஜ்யோத்ஸ்நாமதோதாமபாராவாரீம்" என்று நாமமாயிரமும் ஸ்வதாரகமாகையாலே

ப—குரவை - குரவையிலே, ஹஸ்தஹஸ்தீகம்வஹம், ராஸகோஷ்டியிலேயென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - கோபிகளோடே, கோத்ததும் - மணிமாலையிலே மணிகோத்தாப்போலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடி தன்னைப் பெண்களிலே ஒருவனுக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த ஆச்சர்யசேஷ்டிதமுமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருபர்வதத்தை, குன்றம் - பர்வதம். கோவர்த்தநத்தையென்றபடி. ஏந்தியதும் - திருக்கையிலே ஸாகாரமாகப் பூவேந்தினுப்போலே நிரதிசய ஸௌகுமார்யமாக அநாயாஸேந யரித்துநின்றதுவும், உரவு - உரத்ததான, பலிஷ்டமானவென்றபடி. அதாவது - காளியவிஷஜ்வாலையாலே துர்த்தர்ஷமானவென்றபடி. நீர் - ஜலத்தை யுடைத்தான, பொய்கை - ஹ்ரதத்திலே, பொய்கை - ஹ்ரதம். நாகம் - நாகத்தை, காளியநாகத்தையென்றபடி. காய்ந்ததும் - ப்ரதவித்ததும், நிக்ரஹித்ததுமென்றபடி. உட்பட - இவைமுதலாக

மூ—மற்றும்பல*அரவிற்பள்ளிப்பிரான்றன் மாயவினைகளையேயலற்றி* இரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை யெனக்கே* ||க||

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் நிரைமேய்த்ததுங் கெண்டையொண்கண்* வாசப்பூங்குழற்பின்னைதோள்கள் மணந்தது

ஆ—வென்கிறார். நாமரூபங்களாயிபான பதார்த்தங்கள் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனாய்வந்துபிறந்தருளி ஆச்ரிதஜநஸம்ச்லேஷகுணாதிசயத்தாலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளோடே திருக்குரவைகோத்து ஸம்ச்லேஷித்தருளினபடியையும் ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநமாகையாலே ஸம்ச்லேஷத்திற்காட்டிலும் தனக்கு போக்யமான சைசவசேஷ்டிதங்களையும் விஷாந்நஜலாசநவிஷவஹ்நிப்ரஹாராதிவாலி காளியநிரஸநப்ருதிகளான ஸர்வசேஷ்டிதங்களையும் மநோஹரவிக்ரஹஸௌந்தர்யவ்ருத்தியாலே அநுபூதிமத்தனுபவத்தையேயலற்றி இரவுநன்பகலும் நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ||க||

(கேயத்தீங்குழல்) வேதநாதேவநஸஜ்ஜாதாநோக்களும் நீராகுதும்படி குழலூதிக்கொண்டு தீவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்து நிரைமேய்த்தருளினபடியையும் பசுமேய்க்கவெழுந்தருளின ஆயாஸத்தால்வந்த

இ— அரவில்பள்ளிப்பிரான் என்கிறத்தை ஸ்பஷ்டமாக்குகிறார் (நாமேத்யாதியால்) பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவேத்யாதியால்) குரவையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதஜநஸம்ச்லேஷேத்யாதியால்) குன்றமொன்று சுமந்ததும்என்றதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் ஸந்நிதமான தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதஜநவிரோதிநிரஸநேத்யாதியால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாநவேத்யாதியால்) மாயவினைகளேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸுஸ்பஷ்டேத்யாதியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் தாத்பர்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அநுபூதிமத்தனென்று) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கேயத்தீமென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீவத்திலுமித்யாதியால்) திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகந்த்தி

ப—மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுவினைகளுக்கு விசேஷணம். அரவில் - ஸர்ப்பத்தில், பள்ளி - சயநத்தையுடையவனான, பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, ஸாமாந்யேந ஸ்வபாவம். 'ஹமதேயேகா தாஸத்வ ஹ்ருதிஸ்தோ யாமவேதிஸ', என்கிறபடியே, அந்த நாமரூபநாசத்தில்நின்றும்வந்த உபகாரகனுடையவென்றபடி. மாயவினைகளையே - ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, வினைஸ்வபாவம் - சேஷ்டிதாவதாரங்களாகி. அலற்றி - ஸ்ரீக்ருஷ்ணபத்தாலே அநேகவாரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்ஸ்வபாவம் காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இரண்டிலும் அந்வயிக்கும். நன் - நல்லதான, க்ருஷ்ணாநுபவத்தாலே ஸ்வாத்யாஸாதனமானவென்றபடி. விச்லேஷகாலமில்லாததால் தாஸ்யமாயிருப்பதென்று கருத்து. இரவும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், தவிர்கிலன் - ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிறவெனக்கு, என்ன குறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அநாஹ்வ்யஸம்ச்லேஷத்தால் வருங்குறையுண்டோ? அநாஹ்வ விச்லேஷத்தால் வருங்குறையுண்டோ? என்றுகருத்து. தவிர்கிலமென்ன குறை நமக்கென்று பாடமுமுண்டு. ||க||

ஶ — கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - மேயத்தோடே ஸ்வரமானவேணுவையூதினதும்; கேயம் - மேயம், பாட்டு, ஓம் என்றுஸ்வரத் துக்குப்பேர். தான்நினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துப்பாட்டாகாவித்து வேணுவிலேஸ்வரமாகமாரம்பண்ணினசூஷ்யமுமென்றபடி. நிரை - மேய்பஜ்ஜியை, மேய்த்ததும் - ரக்ஷம். பெண்களையழைக்கைக்கும்பசுமேய்க்கைக்கும் ஒன்றேவழிகளாம். குழலூதவேபசுக்கள்வழிநிறையும். உக்ரவதித்திருமகனுக்கு வில்லு மிகவும் வச்யமாயிருக்குமாப்போலே யாய்த்து க்ருஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் வச்யமாயிருக்கும்படி. கெண்டை - மத்ஸ்யம்போலே, ஒண் - அதிஸாதரமான, கண் - நேத்ரங்களை யுடையவளான, வாச - வாஸநாஸ்வாமியான, பிநஸழிக்க வரிஜைவஸாஜங்களான வென்றபடி. பூம் - ஸாதநங்களான, ஸுகந்திகாதிஷை ஸாதநங்களானவென்றபடி. குழல் - காந்தங்களையுடையவளான, பின்னை - நீளையினுடைய, தோள்கள் - ஸாஜங்களோடே மணந்ததும் - ஸம்ச்லேஷித்ததும், வரயத்தினன்று, "ஸகப்ராரவிஷஸ்ஜே"

ரு— மற்றும்பல* மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* நேயத்தோடுகழிந்த போதெனக்கெவ்வுலகங்கிகரே* ॥ ௨ ॥

நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்ததுநீணெடுங்கைச்* சிகரமாகளிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்பிறவும்*

ஆ— ஸ்ரீயும் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பிரிகையால்வந்த வஸாதமும் திருக்கைக்குமிழிமிசைவாவாரமாக அவளு டைய ப்ரதிமய ஸௌந்தர்யலாக்ஷ்மீகளை திவ்யாவயவாகராதி லக்ஷணாவிஷிஷ்டருமாய், தீப்யமானருமாய வாஸிகாநகதிமதுராக்ஷ ஸவர்ஸ்வரிதஸாநந்தவதிர தினுப்பக்கொண்டு அவளுடைய ப்ரதிமயலாவண்ய மேயமான திருத்தோள்களை தேபுணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸவதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நினைந்துமன ங்குழைந்திப்படி ஸ்நேஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனக்குத் திருநாட்டில்த்தான் ஸத்ருசருள ரோவென்கிறார். ॥ ௨ ॥

இ— செய்களியாடெங்களையர்தேவே" என்கிறபாசுரம் இங்கேஅபிப்ரேதம். நிவத்திலுமென்றது – ந்காட்டிலுமென்றபடி, இங்குத்ஸமாவது 'த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" என்கிறவுபநிஷத். அங்குள்ளாரெல் லாரும் தன்னோடு ஸமஸாம்யவஞராயிருக்கையாலே தமெநேஹநீய ப்ரஸம்ஶ்லேஷாஸிக்ஷமாகிற ஸௌ ஶீல்யஸாமாத்துக்குதங்கே விஷயங்கிடையாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்பதே அவ னுக்குதக்குமென்றுகருத்து. கெண்டையொண்கண் என்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (பசுமேய்க்கவெழுந்தருளினவிதூரிபால்) வாசப்பூங்குழலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீபெநூரிபால்) தீப என்கிறதற்குக் ஸவர்ஶ்யத்தோடே ரூபம். நேயத்தோடென்கிறதையுரைக்கி றார் (ஸ்நேஹத்தோடேயென்று) எவ்வுலகம்நிகரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லேயிதூரிபால்) ॥ ௨ ॥

※ மூன்றும்பாட்டு. ※

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தை யிங்குஞ்சொல்லுகை வ்யாக்யானமன்றோவென்ன

ஈ— என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்தஶ்ரமமெல்லாம்போம்படி நப்பின்னைப்பிராட்டி தானுமாய் கர்பூரதாஸாரஸீதளமான தன் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி அழகிய திருக்குழலில் பரிம ளத்தாலே அவன் திருமேனியை வாஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷி த்ததுமென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விஶேஷணம். மற்றும்பல வெ ன்றது மற்றப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, வஸுதேவதிருமகனுக்கு ஷோடஶஸஹஸ்ர ஸ்த்ரீ ஸம்ஶ்லேஷங்களுண்டாயாப்போலே யிவனுக்கெல்லை யில்லையிறே. மாயக்கோல- ஆஶ்சர்யமா ன திருக்கோலத்தை யுடையவனை, நீலாவர்ஷஸமஸாந்தாலே ஆஶ்சர்யமான அழகையும் தத்ஸா மாதிகளுமான நாநாவிதரூபங்களையு முடையவனையென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - திவ்யசேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - நெஞ்சு நீர்ப்பண்டமாய், நேயத் தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகநின்றன, எனக்கு - இ ப்படி காலம்போக்காநின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் – எந்தலோகந்தான், நிகர் - ஸத்ருஶம். ஒருவரும் ஸத்ரு ஶராக மாட்டாரென்றபடி. ॥ ௨ ॥

ரு — நிரை - கோவ்ருந்தத்தை, மேய்த்ததும் - ஸ்பஷ்டம். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு த்ருஷ்டாந்தமும். நிகரில் – ஸத்ருஶரஹிதரான, நிகர் - ஸத்ருஶம், "ஶ்ரேயநோ நாமஸமர்தஸ்ஸஹஸ்ரநாமஹஸ்திகஜ கர்நா ஶோபமாநோஸ்ய வேஷதக்ஷாக்ஷாமத்ருஷ்ய: ஸ்வயம்ராவணோபமாகபி:" என்கிறபடியே ஸாக்ஷா த்ராவணனை தனக்கு ஸஜாதீயநிலுதூரமுள்ள ஶரீரதயா ஸத்ருஶவிஸத்ருஶரான வென்றபடி. மல்லரை – சாணூரமுஷ்டிகாதிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த வ்ருத்தாந்தமும், நீள்நெடும்-அத்யந்ததீர்க்கமான, நீள் என்றும் நெடும் என்றும் இரண்டுபதங்களும் தீர்க்கவாசி களாகையாலே அத்யந்ததீர்க்கத்வம் விவக்ஷிதம். கை ஹஸ்தத்தையுடைத்தான. ஶுண்டையையுடைத்தானவென்றபடி. சிகர-பர்வதஶிகரம்போலே, மா - மஹ த்தான, களிறு - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நஶிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும். இவைத்துக் துல்யங்களான, இந்த ஸம்ஹாராதிகளைப்போலே ஆஶ்சர்யங்களான வென்றபடி. பிறவும்- மற்

ஞானப்புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்றும்* நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கென்னினிநோவதுவே* ॥௩॥

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணைச்* சாவப்பாலுண்டதுமூர்சகடமிறச்சாடிய

ஆ—(புகரில்) பசுமேப்பத்தருளி விரோதிநிரஸநம்போலே அநாயாஸேந செய்தருளின அதிமாநுஷமான சேஷ்டிதங்களை ஸாஹஸ்ர திவ்யசேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே அத்யந்தம் மகிழ்ந்து கொண்டு ஆநந்தித்து அநுபவிக்கப்பெற்றேன் எனக்கினி ஒரு நோவில்லையென்கிறார். ॥௩॥

(நோவவாய்ச்சி) உரலோடே கட்டுண்டு வைக்கலாம்படி ஸுலபனாய் இருக்கும் ஸௌசீல்யத்தையும் சகடம் போல் வந்த அஸுரனை நிரஸித்த ஸர்வசக்தித்வத்தையும் அநுஸந்தித்து அது தொடக்கமாக உள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்மரித்

இ—அநந்தரம் ஞானமென்கிறார் (பசுமேப்பத்தருளி ஸூத்ரவிபால்) புகரில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிமாநுஷ ஸூத்ரவிபால்) செய்கைகளென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீமத்ஸூத்ரவிபால்) ஸ்ரீமத்ஸுந்தர ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி ஸஹஸ்ர திவ்யசேஷ்டிதங்கள். இவைபோல்வனவும் பிறவும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தித்தாலியால்) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் அத்யந்தமான ஆநந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநமாத்ரத்திலேயே ஸூத்ரவிபால்) ॥௩॥

※ நாலாம்பாட்டு. ※

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க இரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடே ஸூத்ரவிபால்) மனங்குழைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஹஸ்தத்தோடேயென்று) ॥௪॥

ப—ஞானமுள்ள கௌஸ்துபாதிகளும், புகர்கொள் - தேஜஸ்ஸையுடைத்தான, 'ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப ஸோபாதி கைரண்டாலஜ்வால்'என்று ஸர்வப்ரகாசகமாக அநுபவிக்கும்படி ப்ரணயநீய ஸ்வரூபத்தை உடைத்தான வென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஸர்வகாரணமான திவ்ய விக்ரஹத்தையுடையவனை என்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டலற்றிக்கொண்டு. என்றும் - ஸர்வதா, நுகர - அநுபவிக்கும்படி, அநுபவிக்கும்படியென்கை. நுகருகை - போஜிக்கை. வைகல் - காலமானது, வைகப்பெற்றேன் - மிகவும் செல்லப்பெற்றேன், தேஹயாத்ராதிவ்யாபாரங்களும் மேல் விஷயமும் இல்லாமையாலே காலமெல்லாம் இவ்வநுபவத்துக்கே உபயோகமாகப் பெற்றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது - வ்யஸநப்படுவது, என்? - எதற்காக, ஒன்றுக்கும் வ்யஸநப்படவேண்டாவென்றபடி. அநுபவகாலமில்லாமல் வ்யஸநப்படவேணுமோ? அநுபவம் ஸர்வமல்லாமல் வ்யஸநப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ॥௩॥

ஸ்ரீ—நோவ - நோவும்படி, ஆழ்வார்தம்முடைய திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினப்போலேயிருக்கையாலே நோவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள், யசோதைப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உலூகலத்தோடே, ஆர்க்க - இறுக்கக்கட்டினவாறே, இரங்கிற்றும் - இரங்கினதும், ஸுகமாயிருந்ததுவுமென்றபடி. இரக்கம் - ஸௌலப்யமே, ஸர்வசக்தியானவன் ஸ்ரீஹஸ்தங்களைக் கட்டின மனத்தால் தான் ஓர் கயிற்றைக்கட்டின கட்டவிழ்த்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே நின்றதுகைஸ்வபாவமாயிருந்த ஸௌலப்யமுமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணை - மாத்ருவேஷத்தைக்கொண்டு வஞ்சிக்கையாய்வந்தபெண்ணை, வஞ்சிக்கையையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, ராக்ஷஸியைப்போலே ஸம்ஹாரம் பண்ணிவிட்டு பூதனைவிழப்போகாதே அவள் முடிந்தேபோம்படியாகவென்றபடி. பால் - ஸ்தந்யத்தை, உண்டதும் - பாநம்பண்ணினதுவும், பெண்ணைப்பாலுண்டதுமென்று இதுக்கும் ஸ்ரீபாதமாவர். நற்றாய்க்கு ஸத்ருசியிருந்தாப்போலே பெற்றதாய்க்கு மகன் ஸஹ்ருதயனிருந்துவிடாதொழியப்பெற்றேனென்று கருத்து. ஊர் - ஸஞ்சாரவேசத்தாலே ஸம்பந்தமாயூர்ந்து வாராநிற்கிற, சகடம் - சகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை - முறிகை, சாடியதும் - சாடினதுவும், திருவடியாலேயுதைத்ததுமாகிறவென்றபடி. இதுக்குச்செய்கையென்கிறு

மூ — தூந்தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து* மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கெ னினிவேண்டுவதே* ॥௪॥

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்ப்* பூண்டன்றன்னைப்புலம்பப்போயங்கோராய்க்கு லம்புக்கதும்* காண்டலின்றிவளர்ந்துகஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்தது* ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெ னக்கென்னிகலுளதே* ॥௫॥

ஆ — தோடேயநுஸந்திக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். ॥௪

(வேண்டி) ஸம்ஹாரநிஷ்கர்ஷார்த்தமாக ஸந்நிதியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமெ ன்று தேவர்கள் ப்ரார்த்திக்கத் தானாசைப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளி னபடியையும் "த்ராத்ராவான கம்ஸன்காணிற்செய்வதென்" என்று ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும் பயப்பட்டலற்ற அவர்களுடையபயம்போம்படியாக அதிவேகஸஞ்சாரஸ்வரூபமான யமுநாதீர்த்தத்திலே தன்னுடைய வதஸாமர்த்த்யாதிஶயம் ப்ரகாஶமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளினப டியும் அங்கே கம்ஸப்ரேரிதாஸுரர்களறியாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும் இவை.

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

இ — தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரேத்யாதியால்) வேண்டியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானாசைப்பட்டுக்கொண்டென்று) அன்னைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதேவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவ ஸுதேவருக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவருமித்யாதியால்) வீங் கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவேகஸஞ்சாரேத்யாதியால்) ஆய்க்குலம்புக்கது மென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார். (தன்னுடையவித்யாதியால்) காண்டலி ன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) இகலுளதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய—

ஈ — தோடே அந்வயம். தேவக்கோல - தேவஸஜாதீயரூபத்தையுடையவனை, இவையெல்லாம் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யபிமானித்துச்செய்கையன்றிக்கே அஸ்ரீகத்ருஷ்டிபராஶ்ரிதஸ்ருஹவானுமிருந்தே செய்தவனையென்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, மனங்குழைந்து - த்ரவீபூதமாய். மேவ - ஆஶ்ரயிக்கும்படி, இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும்படியென்கை. காலங்க ள்கூடினேன் - காலங்கள்வாய்க்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதென்? - எனக் குப்ராப்யமேது? இவ்வநுபவமே பரமப்ராப்யமென்றுகருத்து. ॥௪॥

ஈ — தேவர் - தேவர்கள், இரக்க - யாசிக்க, ஸம்ஹார நிஷ்கர்ஷார்த்தம் அவதரிக்க வேணுமென்று ப்ரார் த்தித்தவாறே என்றபடி. வேண்டி - "விசாரமோப்யபாகேஸ" என்கிறபடியே தானாசைப் பட்டு, வந்து - க்ஷீரா ப்தியில் நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலே வந்து. பிறந்ததும் - அவதரித்த ப்ரகாரத்தையும், அன்ற ன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், பதிவ்ரதையான தேவகியானவ ளென்றபடி. பூண்டு - ப்ரேமஸ்நேஹத்தாலே மார்போடே கட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று ப்ரலபித்த வாறே, இதுக்குப் போய் என்கிறதோடே அந்வயம். வீங்கு - அபிவ்ருத்திக்கிற, இருள்வாய் - அந்தகாரத்திலே வாயென்று ஸப்தம்யர்த்தம். போய் - அந்த தேவகியிருந்த காராக்ருஹத்தில்நின்றும் தப்பிப்போய், அங் கு - அந்த கம்ஸனுடைய தேஶத்துக்குள்ளே, ஓர் - அத்விதீயமான, கம்ஸனுக்குபயப்படாதே இவனைமறைத்து வைத்து ரக்ஷிக்கும்படி அத்விதீயமான வென்றபடி. ஆய்க்குலம் - கோபகுலத்தை, புக்கதும் - ப்ரவே ஶித்ததும். காண்டலின்றி - காண்கையில்லாமல், காண்டல் - காண்கை. கம்ஸாதிகள் காணாமல் என்றபடி. வள ர்ந்து - அபிவ்ருத்தனாய். கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச - நஶிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நஶிக்கை. வஞ்சம் - க்ருத்ரிமம், செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்போது, நானலற்றப்பெற்றேன் - நான் ப்ரீதிவிஶயத்தாலே பி ன்னையும் பின்னைபுகழ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்னவிரோ தம், இகலென்றுவிரோதத்துக்குப்பேர். என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் ஸமுதாயகாரமஶை, என்ன ஸமஸ்த விரோதமென்றபடி. உளது - உண்டு, ஒரு விரோதமுமில்லையென்றபடி.

*

மூ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமில்லேறுகள்செற்றதுவு* முயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்பட மற்றும்பல* வகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே* ௬

மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து* தனக்கும்வேண்டுருக்கொண்டுதான்றனசிற்றத்தினைமுடி

ஆ—எல்லாவற்றையும் இக்கதுகதைப்பெற்றேன், எனக்கினிதுக்கவேலுண்டோ! வென்கிறார். ௫

(இகல்கொள்) ஸமஸ்தஸுரதர்சநீயமஹிமாவை தாத்த்வேஷ கூடபாவஸானமிர. ஸந ப்ரவ்ருத்திவாபதேசாத் ஷீவ்ருமஷ்டித்தங்கள் ஸம்ஸாரமுதிர்த்தப்பெற்ற நான் ஸாவதேஸவ்ருநிதாயனைமேனென்கிறார். ௬

(மனப்பரிப்போடு) ப்ரணதஜநஸம்ஷ்லித தீவ்ரஸம்ஸவிஷய ஸ்ரீநாராயணனுக்கொண்டு ஸர்வேஷ

இ—யருளிச்செய்கிறார் (தாவேமுண்டோவென்று) ௫

✳ஆறும்பாட்டு.✳

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸுரதீபால்) இமில்லேறுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாதத்வேஷவென்று) குருந்தொசித்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூடஹூதீபால்) எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவதேஸ்தீபால்) ௬

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணதேதீபால்) தான்பிறந்தனென்கிற

ஸ—இகல்கொள் - இகலைக் கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோதம், ஸ்வஸ்வரூபநாசத்தாலே பாதகமாயிருக்கிறவென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, பகாஸுரனையென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும், இமில்லேறுகள் - ஸ்கந்தஸ்தானத்தையுடையவைகளானவ்ருஷபங்களை, இமில் - ஸ்கந்தம். செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர் - உச்ச்ராயம், அத்யுந்நதமானவென்றபடி. சோலை - சோலையாயிருக்கிற, அத்யுந்நதமாயிருக்கிறவென்றபடி. குருந்து - குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித்ததும், உட்பட - இவைமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான. இதுமாயங்களுக்கு விசேஷணம். அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாயளந்தவனான, மாயன் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான, என்னப்பன்தன் - இத்தனையுமெல்லாமெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே - ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே. பகலிரா - திவாநக்தம், காட்டார் ப்ரயோஜநவிஷயங்களை ஸாதிக்கைக்குப்பாரிக்கிறாயென்று கூறிட்ட காலமெல்லாம் எனக்கிவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கைக்கு உபயோகமாகப்பெற்றேனென்றுகருத்து. பரவப்பெற்றேன் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - லப்தமநோரதனானவெனக்கு, மனப்பரிப்பு - மநோதுக்கம் என்ன, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரிவென்றுதுக்கம். அதில்பரிப்பென்றுமுடைத்தானதும் அவ்வர்த்தத்தையேசொல்லும். * * * ௬

ஸ—மனப்பரிப்போடு - மநோதுக்கத்தோடே, ஸ்ரீதேவகீவஸுதேவாதிகளுடைய காராக்ருஹத்தோடே யென்றபடி. துக்கமுடையான பரிப்புமாவும் இங்கு அக்ஷணமா காராக்ருஹமாம். அழுக்குமானிடசாதியில் - ஹேயமான ஸஜாதீயஜாதியிலே, அழுக்குமானிடசாதியென்று ஹேயவாசகமேவதாஸம், ஸகலவிலக்ஷணமான மநுஷ்யஜாதியிலேயென்றபடி. தான் - ஸர்வேஸ்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணனான், பிறந்து - அவதரித்து. பத்துமாஸம் கர்ப்பத்திலே வயிக்கையாலும் தாய்மாருக்கு முலைசுரக்கையாலும் அவர்களுக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை யெளியனாக்கிவைக்கையாலும் ஸ்வசாபத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகிறார். நாநாவித ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு கர்மம்பண்ணிவைத்த ஸம்ஸாரிபுங்கூட ஜாமாத்ருக்குப்படியான ஜந்மத்திலே பிறந்தான்கிடீர்? ஸ்ரீதேவகிதேவியுடைய தாபம்பொறுக்க மாட்டாமையாலேயென்றுகருத்து. தனக்கு வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபத்தை, மத்ஸ்யகூர்மாதிஜாதிகளான் வேண்டினவிக்ரஹங்களை யென்றபடி. கொண்டு - பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, 'க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தி' இரேகு தான் - ஸ்வயம், தனசிற்றத்தினை - தன்னுடைய சிற்றத்தை, சிற்றம் - கோபம். முடிக்கும் - ஸ்ரீகவிரோதி நிரஸநத்தாலே தீர்த்துக்கொள்ளும்

மூ—ந்தும்* புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* நினைக்குநெஞ்சுடையேனெனக்கி னியார்நிகர்நீணிலத்தே* ॥௭॥

நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து* வாணனாயிரந்தோடுணித்ததுமுட்படமற்றும்

ஆ—தேவாஸுர ஸஜாதீயிலே ஸமாஸ்ரயணீயரூபத்தோடே வந்துபிறந்தருளி ஸாதித்த திவ்யசேஷ்டிதங்களை பாஹ்ய நம்பண்ணிக்கொண்டு விரோதிநிரஸநம்பண்ணி வரிவண்ண ஸௌசீல்யனாகையாலே அதிவிசேஷ தாஸஸ்ரோதஸ்ஸம்ஸ்ரயமாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப சேஷ்டிதங்களையே நினைக்கும்நெஞ்சாகிற உபாதியையுடையனான வென்னோடொக்க இந்தலோகத்தில் ஸத்ருசன் உண்டோவென்கிறார். ॥௭॥

(நீணிலத்தொடு) வாணவிஜயப்ரதமான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்வரூப

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாஸ்ரயணீய த்வாதியால்) தனக்குவேண்டுருக்கொண்டென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதித்தெத்வாதியால்) தான்தனசிற்றத்தினைமுடிக்குமென்கிறதற்குத்தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதீ த்யாதியால்) புனத்துழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவிசேஷ த்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இத்திருவாய்மொழி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையேசொல்ல ப்ரவ்ருத்தமாயிற்றேயாகிலும் “அசல்கோ வைபமளந்த” என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே “மாணியுருவிலங்கொண்ட” என்று இப்பாட்டிலும் சொல்லுகிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸ்ரீராமவ்ருத்தாந்தத்திலும் தாத்பர்யமுண்டென்று நினை த்தருளிச்செய்கிறார். (மற்றுமித்யாதியால்) ஸாக்ஷமான ராவணவதத்தையாலும் த்ரிவிக்ரமனைப் வளர்ந்து ஸம்பந்தவாதாரவிஸ்தரம எல்லாரையுந்தீண்டுகையாலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் வத்ஸலத்தாலும் ஆஸ்ரித

ப—கொள்ளுமவனை, ஆஸ்ரிதருக்குவிரோதியைப்போக்கிக்கொடுத்தானாயிருக்கையன்றிக்கேதான்தன்னுடைய கோபத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டு தன்காரியம் செய்துகொண்டவனாயிருக்குமவனை வென்றபடி. புனத்து ழாய் - தன்னிலத்தில் துழாயை, புனம் - பயிர்விளையத்தக்க நிலம். திருமேனியில் ஸம்பந்தத்தாலே தன்னிலத்தி லேநின்றாப்போலே அதிபோக்யமாய் ஸௌகந்த்யஸம்ருத்தமான தாஸவிலை யென்றபடி. முடி- ஸிரஸ்ஸிலேயுடை யவனான, மாலை மார்பன்- அந்த தாஸவிசேஷமுடைய மார்பினுடையவனை, ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்கி ஸ்வாத்மானைத்திருவநந்தனமாடியருளி தாஸவிசேஷங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கிறவனை வென்றபடி. என் னப்பன் தன் - இவ்வழகை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே- ஸ்வரூப சேஷ்டிதங்க ளையே, நினைக்கும் நெஞ்சு-ஸதாநுஸந்திக்கும்படி விஷயமான உபாதியை, உடையேன்- உடையவனான, எனக்கு, இனி-இப்படிய நுபவம்பெற்றபின்பு. நீள்- விஸ்தாரமான, நிலத்து- ஸ்ருஷ்டியிலே, நீள்நிலம் என்கிறவிடத்தில் ப்ரகா ரத்திற நகாரை ஸகாரவர்ணகார்யம். வ்யவஸ்தா த்ருஷ்டவ்யம். யார்நிகர் - யார்ஸத்ருசர் ஒருவருமில்லை யென்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்குஸதிருசரில்லையென்று கீழ்ச்சொல்லியிருக்க இந்தலோகத்திலே ஸத்ருசரில்லை யெ ன்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னில்? ஆநந்தவர்த்தக மில்லாத ஸாம்ஸாரிகமான தேசத்திலேயிருந்து எம்பெருமானையநுபவிப்பதிற்காட்டில் இருள்தருமா ஞாலத்திலிருந்து அநுபவிக்கைதானே அதிசயமாகையா லே இங்கிருந்தநுபவிப்பாரிலும் எனக்கு ஸத்ருசரில்லையென்கிறார். இதுஸஹ்ருதயாகூதாநுஸந்தாநம் பண்ணுகிறபடி.

* * * * * ॥௭॥

மூ. நீள் - விஸ்தாரமான, நிலத்தொடு - ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, வான் - ஆகாசமானது, ஜநா: கோ(ர)ாஸித்தி எக் ஷணமா ஸ்ருஷ்டிஸ்தஸாமாநாஷ்ர ஜாதிகளும் ஆகாசஸ்தஸாமாநதேவஜாதிகளுமென்றபடி. வியப்ப - விஸ்மயப் பட, இதுக்குச்செய்து என்கிறத்தோடந்வயம். நிறை - பூர்ணங்களான, ஸேநாபத்யாதி வரிகரங்களாலே பூர்ணங்களானவென்றபடி. பெரும்போர்கள் - உபாயங்களை, வாணனொருவனோடும் தனித்தனியே ப்ரதாநரான ஸாத்யகிராத்யாதிகளோடே தனித்தனியே யுத்தங்கள் பண்ணுகையாலே போர்களென்று பஹுவ சனம். செய்து, வாணனாயிரந்தோள் - வாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர ஸங்க்யாகபுஜங்களை, துணித்ததும்- சேதித்ததும், உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமநேகங்களான, இது யாயங்களென்கிறதற்கு

மூ—பல* மாணியாய்ச் சிலங்கொண்ட மாயனென்னப்பன் தன் மாயங்களே* காணு நெஞ்சுடையேனெனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே* ॥அ॥
கலக்கவேழ் கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடாய்* உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமு முற்படமற்றும்பல* வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே* ॥௯॥

ஷ—திவ்ய சேஷ்டிதங்களையும் அநுஸந்தித்து நெஞ்சுடையேனானவெனக்கு இனிக்கலக்கமுண்டோ வென்கிறார்॥
(கலக்க) வைதிகனான ப்ராஹ்மணபுத்ரர்களைக் கொடுத்தருளின படியைக் கண்டு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸங்கல்பத்தாலே வைதிகனோடே ஸப்த ஸமுத்ரங்களும் கூடினபடி ஸப்தலோகங்களையுங்கழிய கடாவிச் சென்று திருத்தேரைத் திருநாட்டிலே செல்லநடாவியருளின ஆஸ்சர்யமும் மற்றுமுள்ள ஸர்வ திவ்ய சேஷ்டிதங்களையும் ஸுஸ்திரமான திவ்யாயுதங்களையுடைய ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸகல திவ்யாயுதங்களையும் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானைப் புகழ்ந்து திருப்படி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற என்னோடொப்பாருளரோ? இந்தலோகத்திலென்கிறார். ॥௯॥

இ—ஸர்வாதிகனாய் க்ருஷ்ணனான கர்மங்களைச் செய்கையாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடொத்திருக்கையாலே ஸ்ரீவாமனாவதாரத்தை இங்கே அநுஸந்திக்கை யுக்தமென்று கருத்து. ॥அ॥

※ ஒன்பதாம்பாட்டு. ※

ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கலக்கவென்றதைப்பற்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைதிகன் புத்ராதிபால்) நற்கடவுள் வைதிகபுத்ரர்களைக் கொடுத்தருளினபடியைக் கண்டதனாலே வைதிகனோடே கூட ஸகலலோகங்களையுங் கழியக்கடாவினது தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசக்த்யாதிபால்) உலக்கவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே செல்லவென்று) வெவ்வேறு திவ்ய சேஷ்டிதங்களையுமென்கிறதுக்கு அழகையுமென்கிறதோடே கூடும். திவ்யாயுதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஸ்திரதிவ்யாயுதாதிபால்) அழகையுமென்கிறதுக்கு ஏற்றப்பத்த என்கிறதோடே கூடும் மலக்குநாவுடையேற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைப் புகழாதிபால்) கடாவினதை விவரிக்கைக்குகை; மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரிதாதிபால்) ॥௯॥

ப—விசேஷணம். மாணியாய்- ப்ரஹ்மசாரியாய், வாமனவேஷதாரியாயென்றபடி. சிலம்- ஸ்வபாவம். கொண்ட- ஊர்த்வ லோக கமன ஹேது பூதமான, மாயன்- ஆஸ்சர்யசக்திகனான, என்னப்பன் தன்- அந்தவாமனாவதாரத்தாலே என்னைவசீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவனுடைய, திருவுலகளந்த திருவடிகளிலே என்றிருக்கிறார். மாயங்களே- ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்- காணும்படியான நெஞ்சையுடையேனான எனக்கு, ஆழ்வார் ஸ்வபாவம் கரணங்களையுடையவராகையாலே நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் பற்றவும் சொல்லவும் பற்றியிருக்குமென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று வ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு, என்னகலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி. ॥அ॥
பூ- ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்த குலபர்வதங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்களும், கலக்க - கலங்க, வைதிகபுத்ரானயனார்த்தமாக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸங்கல்பத்தாலே ஸ்தம்பிதங்களாம்படி யென்கை. கழிய - இவையெல்லாவற்றையும் அதிக்ரமிக்கும்படி, கடாய் - திருத்தேரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலே செல்லும்படியாகவென்றபடி. தேர்கொடு - ரதத்தைக்கொண்டு, சென்றமாயமும் முற்பட - போனவாஸ்சர்யமும் முதலாக, மற்றும்பல - இன்னுமநேகங்களும் வைதிகபுத்ரர்களுடைய ஸமாநயநமும் கம்ஸவதமும் முதலாக மற்றுமுள்ள ஆஸ்சர்யங்களுமென்றபடி. வலக்கை- தக்ஷிண ஹஸ்தத்திலே, ஆழி - சக்ரமும், இடக்கை - வாமஹஸ்தத்திலே, சங்கம் - ஸங்கமும், இவையுடை - இவையித்தனையு முடையவனான, மால்வண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலங்கப்பண்ணத்தக்கதான, ஸஹ்ருதயர்கள் ஸங்கல்பத்தாலே வ்யாகுலமாம்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையுடையவனான வெனக்கு, வாக்ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸம்ருத்தகவிதாவைலக்ஷண்ய முடையவனானவெனக்குஎன்றபடி. இம்மண்ணின்மிசை - இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி. மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, ஒப்பாருண்டோ? ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸஹஜமாக யுடையார் வேறு ஸத்ருசியில்லையென்று ஸ்வாஸ்யத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறபடி.

ஈ—தா— தேவகிக்குத்தனயனுப்வர்த்துப்பிறந்து அந்தக்ஷணத்திலேதானே ஸ்வகாரத்தோடேகூடின ஸ்வப்ராப்தியிலே அவ்வ்புலம்ப கோகுலத்திலேபோய் கம்ஸனறியாதபடி வளர்ந்தவ்ருத்தாந்தங்களாலும், (கம்ஸபெருத்ராதிஷ்டாசிதேஃ) இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமித்யாதி - கம்ஸஸம்ப்ரேஷிதாஸுரவ்ருத்திகளை நிரஸித்ததுமுதலான சேஷ்டிதங்களாலும், (வ்ராஜநாரீஜநநேத்ரவீத்ஸவம்) மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து - ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஸஜாதீயஸம்ஸ்தானத்தோடேகூட ஸஜாதீயநாஷ்ர ஸஜாதீயனுபவதரித்தருளின ஆஸ்ரயங்களாலும், (ஸம்ஸாரஸாஜயநத்ஸுநுஸெவ்யஸௌந்தர்யம்) நீணிலத்தொடுவான்வியப்பவித்யாதி - ஸந்மஷ்யர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் விஸ்மயாவஹமான வாணாஸுரஸமாவநதேவநவ்யாபாரத்தாலும், ஸேவ்யஸௌலப்யத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டில் 'கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்' 'மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க' இத்யாதியால்சொல்லப்படுகிற சேஷ்டிதஸௌந்தர்யஸாரதம்யகாரணங்கள்ஸம்ருத்திகள். ஸவம்ஸஸ்தவசிஹ்நங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் எல்லாருடையஸேவ்யும் ஆஸ்ரிதப்ரதிநிற்கிறானென்று 'குரவையாய்ச்சியர்' என்கிற ப்ரபந்தத்திலே காரிஸுநு அருளிச்செய்தானென்கிறார்.

ஈ-௬

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம꞉. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(துவளில்) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்துடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே யெழுந்தருளியிருந்திருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுணங்களையு மநுஸந்தித்த ப்ரீதியையும் அவனோடே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்பெறாமையாலேவந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தையும் அந்யாபதேஸத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். ஒருபெண்பிள்ளை திருத்துலைவில்லிமங்கல

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராகாநின்றஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் அன்னைமீர்காள்? இனிபுமக்காசையில்லை. இவளைவிடுங்கோள் என்றாப்போலே சிலவசனங்களைப்பேசுகை ஸ்வஸம்பந்தமென்றுவென்ன ஸ்வதிப்பிக்கிறார் (இப்படிபித்யாதிபால்) உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே இத்யாதிகளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரீதியுந்தோற்றுகிறதென்று அபிப்ராயம். (நிரவயிகேத்யாதி) ஜ்ஞாநஸாதநத்தால்வந்தப்ரீதியும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவத்தால் உண்டான வ்யஸநமுமிரண்டும் அதிப்ரவ்ருத்தமாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை அலற்றுகிறாரென்றுகருத்து. (அந்யாபதேஸத்தாலேயித்யாதி) எங்குமந்யாபதேஸமேதேசொல்லிக்கொண்டுபோந்தவரிங்கு ஸ்வாபதேஸமும் அந்யாபதேஸமும் தனித்துச்சொன்னது, இத்திருவாய்மொழிக்குக்கீழும்மேலும் எம்பெருமானைக்கவிபாடினர். இத்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய ப்ரக்ருதியையருளிச்செய்கிறாரென்றுதோற்றுமபயத்தாலே. அவ்யந்யாபதேஸமாவதெங்ஙனே யென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபெண்பிள்ளையித்யாதி) கீழ் இப்படி க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களிலே அவகாஹித்து அத்யந்தஹ்ருஷ்டரான ஆழ்வாருடைய இந்தஜ்ஞாநஸாதநம் முதிர்ந்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே அபிநிவேஸத்தைப்பிறப்பிக்க அவ்வபிநிவேஸாநுரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே அத்யுத்கடவ்ஸநாய் அவன்பக்கலிலே அதிமாத்ரப்ராவண்யராகக்கொண்டு இவர்படுகிற வ்யஸநங்களை அறிவுஞ்தாங்களோ இவரை ஸமர்ப்பித்து அவன்ஸந்நிதியிலேகொண்டு போய்விட்ட இவருடைய பாவங்கள்கண்டுவரை பிழைக்கிறோமென்னும்பயத்தாலே இவருடைய அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கப்பார்க்க இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்த ஸாத்விகஜநங்கள் இனிஇவரை நிவர்த்திப்பிக்கை அஸக்யமென்றுசொல்லிக்கொண்டு அஸக்யதைக்கு ஜ்ஞாபகமாக இவருடையப்ராவண்யாதிஸயஜநிதவிகாரங்களையும் அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியை இவ்வந்யாபதேஸத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் ஆஸ்ரிதரை எம்பெருமான் ஸவிஷயப்ராவண்யத்தாலே பாவங்களைவிடும்படிபண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்று ஸூசிதம். நோக்கியென்கிறதந்து ஜ்ஞாநவாக்யத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். நோக்கிபித்ருசேஷதாசிகை.

மூ— துவளில்மாமணி மாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்* இவளை நீரினியன்னைமீர் உமக்காசையில்லை விடுமினோ* தவளவொண்சங்கு சக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கணென்றும்*

ஆ—தம் பெருமானைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப் பெறாமையாலே அதூஷமவஸ்தையாய் அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக்கண்டு இவளுடைய திருத்தாயாரும் பந்துக்களும் இவளையிழக்கிறோமென்னும் பயத்தாலே இவளுக்குவரப்புகுகிற அனர்த்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவளுடைய தொழுகையை நிஷேதிக்க; இவளுடைய தோழி ஸ்ரீவைகுண்டநிர்ப்பந்தவிஷயத்திலே நிகாவிராவிஷயமாயிருக்குமவனான திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவள் அவனுடைய அதிஶயமாய் ஸர்வகுணமயமாயிருந்த திருச்சங்கு திருவாழியாகிற திவ்யாயுதங்களையும் ஸௌந்தர்யங்களையும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின்கீழிலே வளர்க்கட்டவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

மேல்முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம்.

இ—துவளில்லென்கிறதையுரைக்கிறார் (அபேதஶ்ரன்று) மாஹாத்ம்யத்தையுரைக்கிறார் (அபாஸ்ரயவென்று) ம ணிஸ்தம்பம் ஸாதநயாகையாலே ஸகலதுர்லபமென்று காட்டுகிறார் (விதிவேதத்வாதிபால்) இத்திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் ஶக்தியைச்சொல்லப்புகுகிறதென்று ஈடுகளிலெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப் பேரவிரும்பியிருப்பார்களென்று ஸங்கதிப்பிக்கைக்காகப்பாட்டுக்கொளும் அதிஸௌபவஸாதநத்வமாகியத வைவஸ்வதஶ்ஶாலே ஸ்வாஶ்ரயத்தைச்சொல்லுகிறார். தவளவொண்சங்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிஜப்ரபத்த்யாதிபால்) குவளையொண்மலர் என்கிறவிடத்தில் நின்றவளுக்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தாம்மைப்ரத்யாதிபால்).

ஶ—துவளில்—துவளில்லாத, துவள் - கவடும், அபேதஶ்மானமென்றபடி. மா - மஹத்துக்களான, அபாஸ்ரயகாம்ஸிஸ்காமிகளான என்றபடி. மணிமாடம் - ரத்னங்களாலே சமைந்த மாளிகைகள், ஓங்கு - உயர்ந்திருக்கிற, அவ்வூருக்கு ஸந்நிதிமேயாகையாலே விமோசித்தபோது அவன் அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண் வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறானென்று இவ்விஶேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயம். தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேஶத்தை, தொழுமிவளை - தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம்," என்கிறகணக்கிலே தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இதுவாவிப்ராயவிஶேஷம். இத்தனைஅதிமிரீடையான இவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றபிப்ராயம். இதுந்தவிடுங்கோ ளென்கிறத்தோடேஅபம். அன்னைமீர்- தாய்மார்காள், ஸம்ஶ்லேஷத்திலே அபேக்ஷிக்கையன்றோ உங்களைதில்லையோ? கேவலம் ஶரீரத்தையுண்டாக்கினவை அநுவர்த்திக்கைபோராதோ?என்று ஸம்போதநத்துக்குக்கருத்து. நீர்- அடியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்தொலைவில்லிமங்கலத்திலேழக்கைக்காட்டினநீங்கள், விடுமினோ - விடுங்கோள், இவளைவிடுகையாவது- இவளுங்களுக்குமியைபையென்கிற வைஸீமை விடுங்கோள்என்றபடி. இவளுடைய அநுபவத்துக்குத்தண்ணீர்த்துரும்பாகாதே இவளுக்கேடுகிற பலத்தைக்கண்டுகொண்டு நிற்கப்பாருங்கோளென்று கருத்து- இனி-இவள் அதிமாத்ர ப்ரவணையானபின்பு, தொழுகையேஸ்வபாவமாயாவதற்குமுன்னேயன்றோ மீட்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு, ஆசையில்லை, இவளை ஆசைப்படஅவகாஶமும் இல்லை ப்ராப்தியுமில்லை யென்றபடி. ப்ராப்யபளவிலேநகளாறுபக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராப்தியுண்டோ? புக்கவிடத்தே ப்ரவணைகளாகநிற்பாரைப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கை யுசிதமோவென்றுக்கருத்து. இப்படி இவளை ஆசைப்பட அவகாஶமில்லையென்கிற தேத்தாலேயென்ன? இவளுடைய ஶப்தஸௌகளைப்பார்க்கலாகாதோ வென்றவற்றைச்சொல்லுகிறாள். தவள - ஶுத்தமான, ஶுப்ரமான, அவன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி தர்ஶநீயமான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, "உண்பதுசொல்லி உலகளந்தான் வாயமுதங்கண்படைகொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றுபிராட்டிமார் கொண்டாடும்படி அதிஶயிதமான வென்றபடி. சங்கு - ஶங்கம், சக்கரம் - இப்படி பொருவிஶேஷணமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாதவழகையுடைய சக்ரம், என்றும்- இப்படிசொல்லியும், தாமரைத்தடங்கண்- அரவிந்தாக்ஷம்போலே

மூ— குவளையொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்கநின்றுநின்றுகுமிறுமே* ௧

குமிறுமோசைவிழவொலித் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்* கமுதமென்மொழியாளைநீருமக்காசையின்

றியகற்றினீர்* திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கு மற்றிவடேவதேவபிரானென்றே*

ஆ— நீர்மல்க நின்றுநின்றுகுமிறுநிற்கும், இவளையாசைப்படவேண்டாவென்கிறாள். ௧௯

(குமிறும்) ஸம்ஸாரவிஷயமோஹவாத்ஸல்யப்ராப்திஜநகவோஷத்தையுடைத்தான உத்ஸவம் செல்லாநிற்க திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்குகோள். அன்றுதுடங்கி விரஹவ்யஸநத்தாலே விக்ருதி-தச்சையைப்போலே, யொருவஸ்துகூடுயென்றியே நின்று அதிஸ்பாராஸ்யமாக தேவதேவபிரானென்றே சொல்லிச்

❋ இரண்டாம்பாட்டு. ❋

இ— ப்ரயோவாகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்யாதியால்) இத்தால் இவளை அவ்வூரிலே கோண்டுபோகவேண்டினால் திருநாளிலே கொண்டுபோவாருண்டோவென்கிறாளென்று, ஸம்பந்திஸூசிதை. திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுதுடங்கியித்யாதியால்) அமுதமென்மொழியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸ்பாரேத்யாதியால்) நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அமுதுஎன்று) அகற்றினீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ப— அதிவிஸ்தீர்ணங்களானதிருக்கண்கள். தடம்- விஸாலம். என்றும்- இப்படிசொல்லியும், ஸம்வத்ஸங்களென்றும் அரவஸவிஸாலநேத்ரங்களென்றும் சொல்லியென்றுவ்யாக்யானம். இவைகளைக்காணவேணுமென்றுசொல்ல ஆவேசித்து வ்யஸநிபாலே அவ்வளவுசொல்லமாட்டாதே அவஸ்தையிலேவிஸதித்தென்றபடி. அதிலும்சங்கு சக்கரம்தாமரைத்தடங்கணென்றிப்படி யொருக்கால்சொல்லமாட்டாதேசங்குசக்கரமென்று சொல்லிவிஸதித்தபின்புதாமரைத்தடங்கணென்று சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. குவளை - கருநெய்தலினுடைய, ஒண்- அழகியதான, மலர்- புஷ்பம்போலேயிருக்கிற, கண்கள்- நேத்ரங்களானவை, நீர்மல்க- ஜலங்கள் ப்ரவஹிக்கும்படி, இதுக்கு குமிறுமென்கிறத்தோடன்வயம். நின்று நின்று- ஆத்யாரணம் பண்ணிப்பண்ணி. க்ஷணேக்ஷணே ஸம்ஸிமாகிற ஆதாவை யலித்து யலித்தென்றபடி. குமிறும்-வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே யுள்ளேகுமிறுநிற்கிறாள் ௧௯

குமிறும் - குமிறுநிற்கிற, நாநாவிதவாத்ய ஸங்கமநத்தாலே அவ்யக்தவிஸேஷமாகக்குமிறுநிற்கிற வென்றபடி. ஓசை - த்வநியை யுடைத்தான, விழவு- உத்ஸவத்தில், ஒலி - கோஷத்தை யுடைத்தான, "கோஷா ஸ்ருஞ்யாஹவோஷைர்மஹீஸ்ராவஸ: ஸ்யோயஸாவக்ஷராயாபோஸததய்நாதநாதி:" என்கிறபடியே உத்ஸவகோலாஹலங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. பாவியே இது நிவேசிப்பட்டால் இவளைக்கொண்டுமீளவன்றோவடுப்பது? அவ்வூரையுந்திருநாளையும் அங்குள்ள உத்ஸவகோஷங்களையும் கண்டுவைத்து இவளைக்கொண்டு புகுருவாருண்டோ வென்றுகருத்து. தொலைவில்லிமங்கலம்.- திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக்கூடக்கொண்டுபோய் ப்ரவேஸித்து. இதுக்கு அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். அமுத - அம்ருதம்போலே, ஸரஸமான, மென்- ம்ருதுவான, மொழியாளை- பாஷணத்தை யுடைய இவளை, இதுக்கும் அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே அந்வயம், மொழி - பாஷணம். அம்ருததுல்யங்களான இவளுடைய பாஷணங்களை நீங்கள் கேளாதபடி ஸாமரஸ்யங்களாவதே என்றுகருத்து. ஆதாவது? அவ்வூரில் புக்கபின்பு இவர்களோடே இவள் வார்த்தை சொல்லத்தவிர்ந்தாளாய்த்து. நீர்- இவளுடையவார்த்தையின் ரஸ்யத்தையறிந்திருக்கிற நீங்கள், உமக்காசையின்றி - உங்களுக்கிவள் பக்கலாசையில்லாமல், இவள்பக்கலாசை யுண்டானால் இவளை யவ்வூரில் கொண்டுபோவுதிகோளோவென்றுகருத்து. அகற்றினீர்- அகலும்படிபண்ணினீகோள், அகலுகை - விஸ்லேஷிக்கை. உங்களை விட்டகன்றுபோம்படி பண்ணிக்கொண்டிகோளென்றபடி. இவளுங்களைவிட்டுப்போம்படியானதென்கைக்கு ஆரவகமதென்ன? இவளுடைய தஸைகளைப் பாருங்கோளென்கிறாள். திமிர்கொண்டால் ஒத்துநிற்கும் - ஸரீரம் திமிர்ப்பதினால் யாதொரு ஆகாரமுண்டு? அந்த ஆகாரத்துக்கு ஸத்ருஸையாயிராநின்றாள், திமிர்- தேஹத்திலே வாதவிகாரத்தாலே வரும் ஸ்தம்பம், ஒரு சேஷ்டைக்கும் க்ஷமையல்லாதபடி ஸ்தப்தையாகாநின்றாளென்றபடி. மற்று- அப்படியன்றிக்கே ஒரு சேஷ்டைக்கு க்ஷமையானபோது என்றபடி. இவள்- அவன்பக்கல் அதிமாத்ரப்ராவண்யையான இவள், தேவதேவபிரானென்றே. தேவர்களான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் தேவரான ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநாதிகளுக்குத்தலைவனே

ஞா—விழியும் வாய்மொழிகண்கணீர்மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே* ॥௨॥

கரைகொள்பைம்பொழிற்றண்பணைத் தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்கு* உரைகொளின்மொழியாளை நீரு
மக்காசையின்றியகற்றினீர்* திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் திசைஞாலந்தாவியளந்ததும்*

ஆ—சொல்லிக்கொண்டழுது நெக்கொசிந்து கரைபுகாநிற்கும், ஆகையால் அங்கேகொண்டுபுக்கு வசிய இழந்
தீர்கோள், இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிறாள். ॥௨॥

(கரைகொள்) ஸகிஜநோதஸாஸாஹிராஜத்ஸ்ரீஸஹ விடபவிராஜித ஸகலஜலாவகாஹிதாரா-
நிகரவிவ்ருதவைபக்ஷத்தையுடைத்தான தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்றுதொடங்கி அவனைப்பி
ரிந்தவ்யஸநத்தாலே ஸஞ்ஜாதகம்பவிகம்பாத்கொண்டு ஸத்ருக்ஷமானமான சொற்களாலே திருப்பாற்கடலிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாநிதுத்யாதியால்) வசியவென்றது- வசியிலென்றபடி. உமக்காசையின்றியன்
றிறத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளைமித்யாதியால்). ॥௨॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

தண்பணையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகிஜநோஜாதேத்யாதியால்) பைம்பொழில்எ
ன்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸகலஜலேத்யாதியால்) கரைகொள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ரீ
ஹ்யாதித்யாதியால்) இத்தால் திருநாளிலேதான் கொண்டுபோகவேண்டினால் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட்
டுக்கொண்டு போவாருண்டோ? இவளை அத்திருச்சோலையுள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்தீர்கோளென்கிறு
ளென்று ஸூசிதமென்கை, உத்தரார்த்தத்திலே ஸம்க்ஷேபமான ஸம்க்ஷேபத்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்று
தொடங்கித்யாதியால்). உரைகொளின்மொழியாளையென்றதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருக்ஷமானமித்ய
டியால்) பௌவத்துச்சேர்ந்தது மென்கிறதைபுரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) நிரைகள்மேய்த்தது

ஞா— ஸநாதவிக்கக்கொடுக்கிற உபகாரகனைன்றேசொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லமாட்டாதே இவ்வளவே
சொல்லியென்றிவ்வவயானைத்துக்குத் தாத்பர்யம். விழியும் வாய்மொழி - உச்சரிக்கிறவாய்மொழி.
கிழிதல் - தெளிதல், கண்ணீர் - நேத்ரஜலங்கள், மல்க - ப்ரவஹிக்கும்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஞாத்ரு
த்வாயத்தாலே ஹ்ருதயம் நைகவயம் நெகிழ்ந்து என்றபடி. ஒசிந்து - சக்ஷணம் ப்ரவிசிதமாய், கரை
யும் - நீராயுருகாநின்றாள். ✳ ✳ ✳ ॥௨॥

தண் - சீதளங்களான; பாஷவதாஸதியாக கொள்ளளங்களானவென்றபடி. பணை - பணைத்த, ஸா
லைகளை யுடையவையான வென்றபடி. கரைகொள் - கரைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - வயஷே
ஸம், வபஷ்வுதேஸங்களையெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி. பைம் - பச்சைகளான, ஸ்நி
க்தியா ஸ்ரீஸ்வங்களான வென்றபடி, பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொ
லைவில்லிமங்கல மென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் ப்ரவேசித்து இதுக்கு
அகற்றினீர் என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். உரைகொள் - உரைகொள்ளப் படுகிறதான, ஸம்க்ஷேபம் போகாதே
ஸர்வரும் கேட்டநுபவிக்கப் படுகிறதான வென்றபடி. இன் - போக்யமான; ஸம்ப்ரக்க ஸர்வரும்
மே கேட்டநுபவிக்கும்படி அதிபோக்யமானவென்றபடி. மொழியாளை - பாஷணத்தையுடையவளான இவ
ளை, நீர் - இவள்ஸ்வரூபத்தையறிந்திருந்த நீங்களே, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்கு ஆசை
யில்லாமல், ஆசையுண்டானால் இப்படி செய்வீர்கோளோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகையெ
ன்றும் இவள் பக்கலாசையில்லாமை யென்றும் அபிப்ராயம். இவள்வேண்டாவென்றன்றோ நீங்கள் இவளை அ
ங்கேகொண்டுபுக்கதென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - விஸ்லேஷிப்பித்தீர்கோள், அகலுகை - விஸ்லேஷிக்கை. இவள்
உங்களோடுறவற்று விஸ்லேஷித்துப்போம்படி பண்ணிக்கொண்டீர்கோளென்றபடி, இவளிப்படியானதுக்கு ஹேது
வானதென்னச் சொல்லுகிறாள். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை - தரங்கம், உத்துங்கதரங்க
நிபாத ஜநிதஸாந்த்ரநாத பஹுளமான அரங்க தரங்கவிஸிஷ்டமான வென்றபடி. பௌவத்து - க்ஷீரஸமு
த்ரத்திலே, பௌவம் - ஸமுத்ரம். சேர்ந்ததும் - ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண்வளர்ந்தது
வும், திசைஞாலம் - திக்குக்களோடே கூடின ப்ருதிவியை, தாவியளந்ததும் - திருவடிகளை நீட்டி அளந்து

மூ— தாமரைக்கண் மேய்த்த நம்மே யென்று நெடுங்கண்கள் நீர்மல்க நிற்குமே* ॥௩॥

நிற்கும் நான்மறைவாணர் வாழ்தொலைவில்லிமங்கலம் கண்டபின்* அற்கமொன்றுமறவுறாள் மலிந்தாள்கண் டீரிவளன்னைமீர்* கற்கும் கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே* ஒற்கமொன்றுமிலள் உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்து குழையுமே* ॥௪॥

ஆ— கன்வளர்த்த நினைபடியையும் இந்த தேசத்தை யனர்த்த நினைபடியையும் பசுமேய்த்த நினைபடியையும் முதலாகவுள்ள திவ்ய சேஷ்டிதங்களையெல்லாம் தன்னுடைய திருக்கண்கள் பரப்புமாறும்படி நீர்மல்க நிற்கும், அதனாலே அவனுக்கு இவளையிவ விழந்தோமென்கிறாள். ॥௩॥

(நிற்கும்) சகல வேதங்களுக்கும் வேதார்த்தங்களுக்கும் பூர்வ வக்தாக்களான திவ்யஜனங்கள் வேதவேத்யமான ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு வாழுகிற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைக் கண்டபின் ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவமான மர்யாதையைக் கடந்து ஒருவர்க்கும் விதேயையன்றியே சொல்லும் சொல்லெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே யெப்போதும் சொல்லி ஒரு குறையுமின்றியே அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லச்சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ப்ரீதியையுடையளானாள்.

இ— மேல் பிறந்ததைப் புரைக்கிறார் (பரவித்யாஷியால்) இது உடைமையென்று காட்டுகிறார் (முதலாகவித்யாஷியால்) நெடுங்கண் என்ற கண்ணை விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாஷியால்) பரப்பு - விஸ்தாரம், மாறும்படி - பர்ஷங்களாலே சுவருதலாம்படி, விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதனாலிவித்யாஷியால்) வழியென்றது - வழுவிலென்றபடி. ॥௩॥

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

நிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சகலவேதவென்று) இத்தால் ஸமித்தமென்று சொல்லுகிறார் (திவ்யஜனவென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவித்யாஷியால்) வாழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேத்யவித்யாஷியால்) அற்கமொன்று மறவுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீவித்யாஷியால்) மலிந்தாள்கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமிவித்யாஷியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிவித்யாஷியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு குறையுமிவித்யாஷியால்) உகந்துகந்து என்கிறவிடத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருநாமங்க

ப— கொண்டாட்டம், தாமரைக்கண் மேய்த்த நம்மே - பசுக்களை மேய்த்த நம்மே, சஹகாரணம் இவளுக்குத்தப்போடு ஸஹஜ தனையிலிலைகளுடைகொண்டு வ்யஜிப்பிக்கைக்காக. பிறந்தி - வெள்ளத்தாலே சுகுமோக ஸஜலித்து நெடுங்கண் - சகவிராமமான விஶாலங்கள், இவையிரண்டும் க்ஷீரஸாகரங்களென்னலாம்படி ககிவிஶா லங்களான இக்கண்களுக்கும் - பரிணாமமாம்படி வர்ஷமுண்டாவதே! யென்று கருத்து. நீர்மல்க - ஜலம் ப்ரவஹிக்கும்படி, நிற்கும் - நில்லாநின்றாள். பிறப்பவும் க்ஷமையன்றியே ஸ்தப்தையாகாநின்று ளென்றபடி. ॥௩॥

(௪) அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இவள், நிற்கும் - நிற்கத்தக்கவையான, சகலாவேஷங்களான திவ்யஜங்களான வென்றபடி. நான்மறை - நாலுவேதங்களுக்கு, வாணர் - நிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வாழ் - வாழா நின்ற, உபஜீவனத்தாலே வ்யாபிக்கிறவென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில் லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அற்கம் - ஸ்த்ரீஸ்வபாவமான அடக்கத்தை, அற்கம் - அடக்கம், ஒன்றும் - லேசத்தும், அற - மிகவும், உறாள் - அடையாநிற்கிறாளில்லை, மலிந்தாள்கண்டீர் - கம்பமலிந்தினாள்கிடீர், நமக்கு விதேயையாகாதொழிந்தாளென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்லாம் - அப்யஸிக்கிற வார்த்தைகளெல்லாம், அப்யஸிக்கிறப்போலே ஸப்ரகமாகச்சொல்லுகிற வார்த்தைகளெல்லாமென்றபடி. இதுக்கு என்றே என்கிறதோடே அந்வயம். கருங்கடல்வண்ணன் - நீலஸமுத்ரவர்ணனான, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாய்த்தன்வடிவழகை என்னையநுபவிப்பித்த உபகாரகன், என்றே - இப்படிசொல்லி, சொல்லும் வார்த்தைகளெல்லாம் இப்படியேசொல்லியென்றபடி. ஒற்கம் - ஹானி, ஒன்றும் - லேசத்தும், இலள் - இல்லாதவள், உகந்துகந்து - ஸந்தோஷித்து, ஸந்தோஷித்து திருநாமம் சொல்லுகிறதாலே உத்தரோத்தரம் ப்ரீதியாகாநின்றென்றபடி. உள்மகிழ்ந்து - உள்ளேமிகவும் குதூஹலித்து, குழையும் - ஸ்திலையாகாநின்றாள். ॥

குழையும் வாண்முகத்தேழையைத் தெருவில் வீதிக்கலந்து கொண்டுபுக்கு இழைகொள் சோதிச் செந்தாமரைக் கட்பிரானிருந்தமை காட்டினீர் மழைபெய்தாலொக்கும் கண்ணநீரொடு அன்று தொட்டு மையாந்து

அ — அத் தேவவமிஜைப்பார்க்கின்றன், இப்படி அவள் திறத்தில் அவிசித்தலுடைய இவளை யென்னால் திருத்தி நிர்ப்பிக்க வொண்ணாதென்கிறாள்.

(குழையும்) திருவயிக்கவைராக்யத்தை யுடையளாய் ஆஸ்ருதியான திருமுகத்தையுடையவளாய் பண்டே எம்பெருமான் திறத்தில் அகப்பட்டிருந்த இவளைத் திருத்துவிலீயிக்கலத்திலே கொண்டு புக்கு தன்னுடைய திவ்யாபரணங்களுடைய தேஜஸ்ஸினுடைய வெள்ளமெல்லாம் தன்னுள்ளே அடங்கும்படி பெருகின் திருவயிகாயான தேஜஸ்ஸின் வெள்ளத்திலே சுபாவத்தோடே அவிர்ந்த தேஜஸ்ஸு கடாக்ஷத்தினுடைய குளிர்த்தியையு மழகையுமுடைத்தான திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமான் எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்று தொடக்கி மழைபெய்தாலொக்கும் கண்ணநீரோடு மயங்கி

இ — வைதிக்யத்தால்) குழையும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கத்ஸ்ருதிக்யத்தால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) இதுவே பாட்டுக்குப் பொருள் என்று கொள்வது. ௪௯

✻ சேர்ப்பாட்டு ✻

குழையும் வாண்முகத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவயிக்கைக்யத்தால்) அதில் வைராக்யத்தாலே வாண்முகமும் வைராக்யத்தாலே குழையுமென்கிறதினுடைய அந்வயம். ஏழையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டேயிருக்கையால்) இழைகொள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிருக்கையால்) சோதியென்கிறதை ஸவிசேஷமாக்கி விவரிக்கிறார் (திருவயிகாய தேஜஸ்ஸின் விருக்கையால்) வெள்ளத்தி லென்கிறதற்கு இருந்ததிருப்பையென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபாவத்தோடே அவிர்ந்து இருந்தவிருப்பைக்காட்டினீரென்கிறவித்தாலே அங்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தியைக்காட்டினவன்றிக்கே இவளுக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடைய அழகையும் காட்டிக்கொடுத்தீகோளென்கிறார் என்று ஸமஜிக்கப்பட்டது. மையாந்தென்கிறதை யுபாக்கிறார் (மயங்கியென்று)

உ — அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், குழையும் - குழையாநிற்கிற, ஏழை - ஆசையாளை. திவைராக்யாதுரா யிருக்கிற என்றபடி. வாண்முகத்து - காந்தி யுக்தமான முகத்தையுடையவளான, வாள் - காந்தி. வாண்முகமென்று ஸமாஸமாகையாலே, வாண்முகத்தென்கிறவிடத்திலே ஏகார வ்யஞ்ஜகமில்லை யென்னது கொள்க; வாண்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேழையையென்று அந்வயம். ஏழையை வைராக்யம், பண்டே அவன் விஷயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிற இவளை. தெருவில் வீதிக்கலம் - தெருவில் விழுங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்ப் ப்ரவேசித்து, இதுக்குக்காட்டினீரென்கிறதோடே அந்வயம். இழைகொள் - ஆபரணங்களைக் கொண்டு நிற்கிற. இழை - ஆபரணம். திருமேனியில் சாற்றியிருக்கிற திவ்யாபரணங்களுடைய காந்திகளையெல்லாம் வெள்ளத்திலே ஓர் சேஷமாகத் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொள்ளாநிற்கிற என்றபடி. சோதி - தேஜஸ்ஸிலே, “ஸ்வபாவஸ்த்ரீ பதார்த்த ஸம்பந்தம் ஸ்வபாவம்” என்னும்படியிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு இருந்தமை யென்கிறதோடே அந்வயம், செந்தாமரைக்கண் - சந்த்ர தாமரை விசேஷணமானது, கேஸ்ஸிலே பெருங்கோபாலம் வாத்ஸல்யாதிகளெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அதிசயிதங்களான விலக்ஷணங்களை யுடையவனென்றபடி. பிரான் - “கேவல ஸ்வார்த்த தோஷ நாசக” என்கிறபடியே அவ்வழகை ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் உபகாரகன், கண்பிரான் என்கிறவிடத்தில் ஸ்வகார்த்திக்ய உபகாரமான ஸ்வபாவம். இருந்தமை - இருந்த படியை, “சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு” வென்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குள்ளே எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. காட்டினீர் - இவளுக்குக் காட்டினீர்கோள். அன்று தொட்டு - அன்று தொடங்கி, மழைபெய்தால் - வர்ஷம் வர்ஷித்தால், ஒக்கும் - ஒவ்வாநிற்கிற, மழைபெய்தாப்போலே யிருக்கிற என்றபடி. கண்ணநீரொடு - நேத்ரஜலங்களோடேகூட, மையாந்து - மோஹித்து, மையாறுகை - மோஹிக்கை.

மூ—இவள் நுழைபுந்சிந்தைய ளன்னைமீர்தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே* ।௫।
நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை* வாய்க்குந்தண்பொருநல்வடகரை
வண்டொலைவில்லிமங்கலம்* நோக்குமேலத்திசையல்லான்மறுநோக்கிலள்வைகல்நாடொறும்* வாய்க்கொள்
வாசகமு மணிவண்ணனாமமேயிவளன்னைமீர்* ।௬।

ஆ— அக்கண்களையே பகினைந்து அந்தஜிக்கைநோக்கித் தொழாநிற்கும்; இனிஇவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்கிறாள். ।௫।

(நோக்கும்) சர்வதிக்கிலும் கரும்புகளோடேகூட ஸம்ருத்தமான செந்நெல்களாலும் ஓங்கு செந்தாமரைகளாலும் ஸம்ருத்தமான பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்று தொடங்கி கண்களாலல்லது காணாள், வாயால் மணிவண்ணனாமமல்லது சொல்லாள்; இனி இவளை நிவர்த்திப்பிக்க முடியுமோவென்கிறாள். ।௬।

இ— நுழையும்சிந்தையளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களேயெங்கினைத்தென்று) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிஇவளையித்யாதியால்). ।௫।

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஸ்ரீயபதியுடைய ஸ்தலவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சர்வதிக்கித்யாதியால்) திருப்பதியிலே ஸர்வதிக்குகளிலும் ஸம்ருத்தமாயிருக்கும். செந்நெலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரும்புகளோடேகூட இத்யாதியால்) ஸம்ருத்தம், ஸம்ருத்தம், ஸமீ, வ்ரீஹி, ஓங்குசெந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தமான இத்யாதியால்) நோக்கும்பக்கமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தமானவென்று) நோக்குமேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவித்யாதியால்) அத்திசையல்லால் மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலித்யாதியால்) இத்தால் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி என்று கீழ்ச்சொன்னத்தை வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கிறதென்று ஸங்கதியறிவது. பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளையித்யாதியால்) ।௬।

ஸா— இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நுழைபுந் சிந்தையள் - நுழையாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவள், சிந்தை - நெஞ்சு, ஸௌந்தர்யத்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலே உள்ளேயுள்ளே நுழையாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவளாய்க் கொண்டு என்றபடி. அத்திசை - அந்தஜிக்கை, அவனெழுந்தருளியிருக்கிறதொலைவில்லிமங்கலத்தின் திக்கையென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்பார்வையெல்லாம் அந்த திக்கிலேதானே ப்ரவணமாம்படியாக வென்றபடி. "ஸகலஜநபதம் ..." என்னுமாப்போலே. நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - அஞ்ஜலிபண்ணாநின்றாள். * * * * * ।௫।

(௬) அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - இக்ஷுக்களோடேகூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள், ஸர்வ திக்குகளிலும் ஸம்ருத்தங்களாயிருக்கிற வ்ரீஹிகளென்றபடி. ஓங்கு - செழிப்பாலே உன்னதங்களான, கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலைச்செய்யும்படி உன்னதங்களான, செந்தாமரை - சிவந்த தாமரைகள், நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - பார்ச்வம், உபயபார்ச்வங்களிலுமென்றபடி. வாய்க்கும் - வாயாநிற்கிற, ஸம்ருத்தங்களாகாநிற்கிற வென்றபடி. தண் - சீதளமான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, வடகரை - உத்தரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, ஸகலஸம்பத்ஸம்ருத்தமானவென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, வண்தொலைவில்லி யென்கிறவிடத்தில் - ணகாரத்விரதகாரேட காரவணகாலோபம். நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு என்றபடி. இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்தஜிக்கை ஒழிய, மறு - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்கிறாளில்லை, வைகல்நாடொறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுதல் - கழிதல், நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரத்விரதகாரேடகாரவணகாலோபம், ஸாவகாசமுமென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயிலே கொள்ளுகிற, இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிற வென்றபடி. வாசகமும் - வாசகசப்தமும், மணிவண்ணனாமமே - நீலமணிவர்ணனானவனுடைய திருநாமமே, மணிபோலே முடிந்து ஆளலாம்படியானவனுடைய ஸௌலப்யாதி வாசகங்களான திருநாமங்களென்றபடி. * * ।௬।

மூ—அன்னைமீர் அணிமாமயில் சிறுமானிவள் நம்மைக் கைவலிந்து* என்னவார்த்தையுங் கேட்குறாள் தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்* முன்னம் நோற்றவிதிகொலோ முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ அவன்* சின்னமுந் திருநாமமும் இவள்வாயனகள் திருந்தவே* ॥அ॥

ஆ—(அன்னைமீர்) அதிசயிதமான ரூபத்தையுடைத்தாய் ஆகிருதியைப் போலே ஸௌகுமார்யத்தையுடையவளாயிருந்த இச்சிறுப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய சிக்ஷையை அதிக்ரமித்துத் தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லது மற்றொன்றுங் கேளாள். சேஷ்டிதங்களும் அப்படியே. அவன் சின்னங்களாகிற திவ்யாயுதங்களையும் திருநாமங்களையும் இவள் வாயாலே சொல்லா நிற்கும்; இப்படி இவளுக்கு நெஞ்சிருந்த இவளுடைய விதியோ [illegible] தெய்வமோ? அன்றியே அவனுடைய திருவடிகளில் ஆஸக்தியாலே வந்ததோ? என்று விஸ்மிதைகளாய்ப் பேசுகிறாள். ॥எ॥

(திருந்த) அவ்வடிவழகுக்கேற்ற ஸ்வரூபமாம் ஸ்வதந்த்ரமாம் ஸ்வதத்தமாம்.

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ — அணிமாமயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிசயமென்கிறதால்) சிறுமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகுமார்யத்தால்) ஆகிருதியைப்போலே என்கிறத்தை பருவமுதிரா பெண்ணென்றுருவத்தை ஸம்பாதித்துப்போவது. நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய சிக்ஷையால்) என்னவார்த்தையும் கேட்குறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றொன்றுங் கேளாளால்) திருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேஷ்டிதங்களாலும்) அவன் சின்னமுமென்கிறதைப் புரைக்கிறார் (அவனுடைய திவ்யாயுதங்களால்) திருநாமமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமங்களால்) இவள்வாயனகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லா நிற்கையால்) இத்தால் வாய்க்கொள்ளாத பூயன்று கேட்கொண்ணாத்தை விளக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸம்பந்தம். இந்த நெஞ்சிருந்த இவளுக்கு ஆதாரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியால்) முன்னம் நோற்றவிதிகொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரத்தால்) முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயால்) பாட்டுக்குப் பலம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி விஸ்மிதைகளால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

திருந்தவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வடிவால்) பின்னையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரமால்) திருநாமங்களைச் சொன்னது உபலக்ஷணம்.

ப— அன்னைமீர்- தாய்மார்காள்! அணி - அழகியதான, மா - பெருமையையுடைத்தான, மா ஶப்தம் பெருமைவாசி. மயில் - மயிலையொத்திருக்கிற, மயிலைப்போலே ஸௌகுமார்யமுடையளாயிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - மான் குட்டியினையான, மான் குட்டியைப்போலே ஸௌகுமார்யமுடையளான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னையருக்கிளையாளாயிருக்கிற நம்மை, கைவலிந்து - அதிக்ரமித்து, நமக்கு வசமல்லாதவளாயென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிறவார்த்தை தவிர, என்னவார்த்தையும் - வேறொரு வார்த்தையையும்; கேட்க - கேட்கைக்கு, உறாள் - ஸந்நிதியாள்; கேளாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் - அவனுடைய சின்னங்களும், தவளவொண் சங்குசக்கரமென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யாயுதங்களும், திருநாமமும் - ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யாதி குணவாசகங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலே, திருந்த - திருந்தும்படி, உஜ்ஜ்வலமாம்படி, சின்னங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்பு உஜ்ஜ்வலங்களாயின வென்று கருத்து. முன்னம் - பூர்வஜந்மத்திலே, நோற்ற - இவளாலே அநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ? - ஸாதநமோ, முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ - தேவனுடைய ஸ்வரூபமோ, அவனழகைக் கண்டவாரூபமோ வென்றபடி. இவளிப்படி சின்னங்களையும் திருநாமங்களையும் இத்தனை யழகாகச் சொல்லும்படியான ஆஸக்தி [illegible] வந்ததோ? அவன் ஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையால் வந்ததோ என்றபடி.

மூ— திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமுமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்தொலைவில் லிமங்கலந்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாட்டொடங்கியின்றொடு* இருந்திருந்தரவிந்தலோசனவெ ன்றென்றேநைந்திரங்குமே ॥அ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ இவள்

ஆ— வேதாநவிஸம்ஹிதைகளோடு யஜ்ஞங்களோடு ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி ப்ரப்ருதிகளாலே ஸதா ஸேவ்யனுமாய்க்கொண்டு ஸமஸ்தஸம்பத்துக்களோடு ஸர்வேஶ்வரன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பிற்காட்டில் ஸம்ருத்தமாயெழுந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே இழைகொள் சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு நெய்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்க ளாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றொரு மிருந்திருந்தக்கண்களைப்பெரிதுத்து அரவிந்லோசனா! அரவிந்லோசனா என்றென்றேசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி

இ— மென்கிறார் (ஶக்த்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) மலிந்தென்கிற தந்தத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலம்கைதொழுமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுமித்யாதி - இத்தாலவளைத் தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான விவளுடைய மோஹத்தைச்சொல்லுகிறாள் என்று ஸம ததியும்ஸூசிதமிதி. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

ரா— திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வாவஸ்யாதிக ளெங்கள் தப்பாதிருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங் களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - மஹ தீ, மாணிக்யஶ்ரேஷ்டையென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் ஶப்தத்துக்கு மகளிரென்று பஹுவசனம் ஸம்மா னம், பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி தாம் - தாமும். ஸர்வேஶ்வரன்தானுமென்றபடி. பஹுவசனம் ஸம்மானம், மலிந்து. திருநாட்டிலும் ஸம்ருத்திவைபவத்தோடே இருந்து ஸம்ருத்தமாக எழுந்தருளியிருந்து; வாழ் - வா ழ்கிற, இது அவ்வூருக்கு விஶேஷணம். பொருநல் வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில்; விர ஜைக்கரையென்னுமாப்போலே சொன்னபடி. வண் - ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தொலைவில்லி மங்கலம் - திருத் தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, ஸஜாதீய ஸ்ஸமுதாயமாய் அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கருத்ததையான, "ஸிதாஸிதாக்ஷீ" யென் றபடி. மேயதாவிதுவித கடாக்ஷங்களை நீங்குமானவென்றபடி. தடங்கண்ணி - படாவடையாலே ஸாவகாஶ மாயிருக்கிற கண்களையுடையவளான விவள், தடம் - தடாகம், கருங்கண்ணி - கண்ணழகுக்கு வள் ஸவிலக்ஷணையோடொக்கும். தடங்கண்ணியென்று அவளிற் காட்டிலிவளுக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிற து. அவளைபநாமவிக்கையால் வந்தவழகாரும்றே அவள்கண்ணுக்கு, அதில்த்ரஷ்டமழகுமுண்டிறே கஷ்டியப நத்தை பங்காமவிக்கையால் இவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்றுதொடங்கி. கண்டுஸேவித்து வந்தவன்றுதொடங்கி, நாள்தொடங்கியென்கிறவிடத்திலே ளகாரலோபமே தகாரமே டகாரமானவாதேஶம். இன்றொடாறும் - இப்பாலுண் டான நாள்தோறும், இதுக்கு இரங்குமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றுமையாலே பார்த்திரு க்கமாட்டாதவள் க்ஷணந்தோறும் ஸ்மரணமெல்லாமாகக் பரவாஸபண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்த லோசன - ஸம்போதனம், என்றென்றே - ஒருக்கால்சொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலுமப்படியே சொல்லிய ழைத்து, நைந்து - ஶிதிலமாயே பாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை. ॥அ॥

௬௯ இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரிலுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய மென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொ றும் - நாள்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பரவஶமாகச் சொல்லியென்றபடி.

௯—கண்ணநீர்களலமர* மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோவென்று கூவுமால்* துரங்கம்வாய்பிளந்
தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்* கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்த்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே* ॥௯॥
பின்னைகொல்நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல்பிறந்திட்டாள்* என்னமாயங்கொலோ இவள் நெடுமாலென்

௯—கற்றதற்பின் விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலே ஸர்வகாலமும் பகவந்நாமங்களையே வாய்வெருவி அபிநிவேசமான மரங்களுங்கூட இரங்கும்படி ஶோகித்து மணிவண்ணனேயென்று கூப்பிட்டழைத்துத் துரங்கம் வாய்பிளந்தான் தன் ஸந்நிதியுண்டாம்படி வெளித்தோன்றியிருக்கிற தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லித் தன்கைகளைக்கூப்பித் தொழாநிற்கும். ஆதலால் அவ்வூரின் பெயர்க்கு அவ்வூர்த்திருநாமத்தைக் கற்பித்துக் கெடுத்தீர்களென்கிறாள். ॥௯॥

(பிள்ளைசொல்) நீங்கள் இவளை இத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்று தொடங்கி அவனுடைய பரிவேஷகமான ஸுஶீலத்வத்திலே ஈடுபட்டுச் செவிக்கேட்டுத் தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குத் தானவதரிப்பதற்கு முன்பே எம்பெருமான் வந்திருந்துகொண்டு நின்றிருந்துறைகின்ற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால் வணங்கி அவ்வூர்த்திருநாமத்தையே கேட்பதென்று சிந்தியாநிற்கும். இப்படி ஸம்பந்தமுண்டான பக்தி பரிபூர்த்தியுடைத்தான இவள் நப்பின்னை

இ—இராப்பகலென்கிறதற்குக் காலபேதமறியாமல் (வியஸநோத்ரேகத்தாலே) வாய்வெரீஇ என்கிறதற்குக் காட்டைக்குறிக்கின்றார் (அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லிக்கூவி) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை என்கிறதுக்கு விரோதியைக்குறிக்கின்றார் (அத்தனுடைய விரோதிகளைக் கெடுத்தவன்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யத்தைக் குறிக்கின்றார் (ஆதராதிஶயத்தால்) ॥௯॥

※ பத்தாம்பாட்டு ※

நெடுமாலென்றே நின்றுகூவும் என்கிறவிடத்தில் ஈடுபாட்டைக் குறிக்கின்றார் (வ்யாமோஹாதிஶயத்தால்) நெடுமாலென்று நின்றுகூவுமென்கிறதற்குக் காரணத்தைக் குறிக்கின்றார் (அவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றி) கூப்பிடுகின்றதற்கு வணக்கமென்கிறவிடத்தே கலங்கி, புள்ளினம் என்கிறதற்குக் காரணத்தைக் குறிக்கின்றார் (தன் ஜீவனம்மத்தால்) தன் ஜீவனென்பது - இப்பாட்டுப்பாடின பெண்பிள்ளை; ஜகந்நாதனாகவும் - கலங்காமையாகவென்றபடி. ஆனந்தகரமான வண்ணத்துக்குள்ளே - பிராட்டி ஸமாகாரமானவளுக்கு என்றபடி. நின்றிருந்துறையும் என்கிறதற்குக் காரணத்தைக் குறிக்கின்றார் (பக்தபராதீனத்தாலே) அவ்வூர்த்திருநாமங்கேட்பது சிந்தையே என்கிறதற்குக் காரணத்தைக் குறிக்கின்றார் (அவ்வூரின் ஆதரத்தால்) ஊரின் ஆதரத்துக்குக் காரணத்தைக் குறிக்கின்றார் (இப்படிப்பட்ட ப்ரேமாதிஶயத்தால்) பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல்

௯—கண்ணநீர்கள் - மிக்க கண்ணீர்கள், அலமர - ஈரமாம்படி பாய்கையாலும் ஸ்தாவரங்களான வ்ருக்ஷங்களுங்கூட, இரங்கும்வகை - இரங்கும்படி, நின்று கூப்பிடுகைக்கு உருகிப்போம்படியென்கை, மணிவண்ணா? என்று - ஶ்ரமஹரமாயிருப்பது - ஓ! என்று ஸம்போதநம், மணிவண்ணனே - நீலமணிவர்ணனே, வண்ணம் - ஸ்வபாவம். மணிபோலே ஸுலபனாயிருப்பவனே என்றபடி. ஸம்போதி. என்றுகூவும் - இப்படி கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - விஷாதே. துரங்கம் - குதிரை வடிவான கேஶியை, வாய்பிளந்தான் - வாயைப்பிளந்தவனான க்ருஷ்ணன், உறை - வஸியாநின்ற, தொலைவில்லிமங்கலமென்று - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள் - தன்னுடைய ஹஸ்தங்களை, கூப்பி - அஞ்ஜலியாகப்பண்ணி, தொழும் - வணங்குகின்றாள். * * * * * ॥௯॥

௰ இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை நீங்கள்காட்டக்கண்டு நோவுபட்டவள், நெடுமாலென்றே - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் அதிவ்யாமோஹத்தை உடையவனேயென்றே, மால் - வ்யாமோஹம், நின்று - ஸ்திரமாய், நிரந்தரமாயென்றபடி, கூவும் - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - ஆஶ்சர்யத்யோதகமவ்யயம், முன்னியந்து - இவளைத் தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக இவள்பிறப்பதற்குமுன்னேவந்து, அவன் - ஆஶ்ரிதவத்ஸலனானவன், நின்றிருந்துறையும் - ஸேவைகளை வகைவகையாக நின்றிருந்தும் வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத்தை, சென்னியால் - ஶிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸு, வணங்கும் - வணங்காநிற்கிறாள், அவ்வூர்த்திருநாமம் - அந்தவூர்த்திருநாமத்தை, கேட்பது - பிறர்சொல்லக்கேட்பது,

மூ— திருந்தார் கூவுமால்* முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமவ்-
வூர்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே* ௰॥
சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே*. தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர்
சடகோபன்* முந்தை

ஆ— ப்பிராட்டியோ! ஸ்ரீதேவிப்பிராட்டியோ! பெரியபிராட்டியோ! அன்று. இவள்தானென்றுசொல்லாமித்தனை. ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரபக்ஷபாதம்கண்டுமறியோம், இதென்னவாச்சர்யமென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இப்படிப்பட்ட வைலக்ஷண்யமான இவளை என்னாலும் நிஷ்கர்ஷிக்கமுடியாதென்றுசொல்லி முடிக்கிறாள். ௰॥
(சிந்தையாலும்) வாங்மநஃகாயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்க்

இ— திருமகள்கொல் என்றிவ்வளவேசொல்லவமைந்திருக்கையாலேபிறந்திட்டாளென்கிறவசும்சயித சமாதானத்துக்குத் தனியே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள்தானித்யாதியால்) அவர்களுக்கு மிவள்படியில்லாமையாலே யிவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று; லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள் தானிப்படியொருத்தி பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. கவலித்தவென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன வசனஸ்வாரஸ்யத்தாலு மிப்பதத்திற்கிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பட்டவைலக்ஷண்யமித்யாதியால்) இவளுக்கிவ்வைலக்ஷண்யமெல்லா மூங்களாலேவந்ததென்கிற வசனத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஸ்தாவித்து இனியென்னுமிவளை நிஷ்கர்ஷிக்கமுடியாதென்று ப்ரஸ்தாவிக்கிற விப்பாட்டிலென்று இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ௰॥

ஈ—சிந்தை - விவேகம், இவளுக்கிதிவிசேஷம். தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்று சோநாயிக்கிறாளென்றபடி. தோழி தன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டிசொல்லும்போதுள்ள சோபாவ்யம்பிறவாமையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே யவ்வூரென்றுசொல்லுகிறாள். ஆனால் ஒருக்கால் சொன்னாளேயென்னில்? அது சோபாவ்ய ஸௌபாக்கிமாயிருக்கையாலே இத்தையிப்போதுதவிருகிறாள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீளைப்பிராட்டியோ! என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - பூமிவிக்ஷயிஷ்ணாதியாய் மாணங்களாலே சோபியான ஸ்ரீதேவிப்பிராட்டியோ, நிலம் - பூமிவீ. திருமகள் கொல். பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள். இட்டாளென்றுஸ்வாரஸ்யார்த்தமாய் பாமம். அவர்களிலேயொருத்தியுமன்று? லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆச்சர்யமோ, எம்பெருமான்பக்கல் ஸர்வஸ்வாமியானவனேதுமென்ன வாச்சர்யமோ வென்றபடி. * ௰॥
சிந்தையாலும் - மநஸ்ஸாலும். சிந்தை - மநஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - காயிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கலத்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே, தந்தைதாயென்று - பிதாவும் மாதாவுமென்று. அடைந்த - அடைந்தவரான இது ஆழ்வாருக்குவிசேஷணம். இத்தாயிப்பிராட்டி தன்தாய்மார் முதலான பந்துக்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானையே சேஷாவாக்ஷாபங்களாலே பற்றினாளென்று சொல்லுகிற வித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரஸ்தேசத்தை ஆழ்வார், தாமே வெளியிட்டாராய்த்து. இரங்குநாடோறுமென்று மநஸ்ஸாக்கவன் பக்கல் ப்ராவண்யமும், பணிவண்ணவோவென்று கூவுமாலென்றுவாக்ப்ராவண்யமும், கரங்கள்கூப்பித்தொழுமென்றுகாயப்ராவண்யமுமொருபாட்டிலேயுபஸம்ஹரித்துச்சொல்லிற்றிறே. வண்-லீலக்ஷணரான, ஆழ்வார் அவனையேஸர்வவிதபந்துவுமாகப்பற்றி இப்போலே, “அன்னையாயத்தனாய்”, “மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:” என்கிறபடியேயாழ்வாரையே ஸர்வவிதபந்துவுமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. குருகூரவர் சடகோபன் - திருக்குருகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு ஸர்வநிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடேயந்வயம் முந்தை- அநாதியான, அநாதியாயிருக்கிற வேதத்தினர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. “வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே* வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா” என்னுமாப்போலே உதாரஸஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கநுரூபமாக வேதமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்ததாகையாலே முந்தையாயிரமென்கிறது.

ரூ—பாயிரத்துள் தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சொன்ன செந்தமிழ்ப் பத்தும் வல்லார் அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—சடகோபன் சொன்ன ஸஹஸ்ரஸாமஞ்சரியான திருவாய்மொழியில் ஸாமஞ்சஸ்யமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் பெருமாளுக்கு அடிமைசெய்யப் பெறுவார்கள் என்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

❋ நிகமனம். ❋

இ— முன்னதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேஷ்டப்ராப்தியால்) செந்தமிழ்ப்பத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமஞ்சஸ்யமான திருவாய்மொழியைப் ப்ரதிபாதிக்கையால்) திருமாலுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளுக்குப் பத்யுபாயத்தால்) ||௧௧||

ஸ—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சொன்ன - ஸ்ரீ. செந்தமிழ் - செவ்விய தமிழான, ஸம்ஸ்காரத்திலே சக்ரஞ்ஜனமானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், திருமாலுக்கு - லக்ஷ்மீபதிக்கு, திரு - லக்ஷ்மீ, மால் - ஸ்வாமீ, லக்ஷ்மீவிஶிஷ்ட நாராயணனுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவிதகைங்கர்யத்தைப் பெறுவர். ❋ ||௧௧||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம: ஸ்ரீமதே வகுளாபரணாய நம:

ஶ்ரீ வேதவிதாமபிதானம்:

(துவளில்மாமணிமாடம்)

ஸம்ஸாரத்ருமகுட்டாரம் ஸ்வாஸ்ரயாபத்பாப்ஸம்ப்ரதம்

கமலநாபம் ஸாரஸ்வத ஸமீரணவிஷ்ணுநாமகம்

தேவீஶ்ரீலக்ஷ்மீவிலாஸம் தத்வஜ்ஞ ஸம்ப்ரதாயகம்

ஸௌம்யஸ்வயம் ப்ராஹ்மணஸ்துதிகம் ஜகத்பதிம் ||௬௨||

(ஸம்ஸாரத்ருமகுட்டாரம்) திண்சங்கு சக்கரமென்றும் - அத்திருவாழி திருச்சங்குகளாலும், (ஸ்ரீஸ்வாஸ்ரயா) தேவதேவப்பிரானென்று - தேவதேவத்தாலும், (ஸ்வாஸ்ரயாபத்பாப்ஸம்ப்ரத:) திரைகொள்பௌவத்துச் சேர்ந்ததும் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினமையாலும், (கமலநாபம்) கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்கு ஸத்ருஶமான ஸ்வரூபமுடைமையாலும், (ஸாரஸ்வதஸ்வரூப) செந்தாமரைக்கட்பிரான் - புண்டரீகாக்ஷத்தாலும், (விஷ்ணுநாமக:) அவன் நின்னாமும் திருநாமமும் - விஷ்ணுத்வாதும், விஷ்ணு என்கிற இத்தாலேதானே நின்னாமும்திருநாமமும் என்று ஸஹஸ்ரநாமப் பகுதியிலே மணிவண்ணனென்றே என்று சொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸம்ப்ரதிபத்தியாகிறதென்று திருவுள்ளம். (தேவீஶ்ரீலக்ஷ்மீவிலாஸ) திருமாமகளிருந்தாம் - ஸ்ரீஸூக்திகளிலே ஸேவிக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (தத்வஜ்ஞஸம்ப்ரதாயக) அரக்கம்வாய்ப்பிள்ளைத்தாலே - கூஷ்மாண்டவர்த்துப்பிறந்த ஸௌலப்யத்தாலும், (ஸௌம்யஸ்வயம்ப்ராஹ்மணஸ்துதிக) நெடியோனென்றேதேன்று - குன்றிடத்திலே ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கையாலும், திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தில் எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே ஸக்தரானவர்களை ஜகத்பதிக்கு விஷயீபாதிக்கிறானென்று "துவளில்மாமணிமாடம்" என்கிற உபக்ரமத்திலே ஸர்வேஶ்வரரான ஸர்வேஶ்வரன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[திவ்யாஸ்யாபிதே:, தேவீஸம்ஸ்ருஷ்டாவாஸ, என்று பதினொன்றுபிரத்தில்வாம். விஷ்ணுவியாபிதே: திவ்யாஸம்பவ: ஸாரஸ்வதாக்ஷவிஷ்ணு - அபிதா - விஷ்ணுவியாபிதே:- செந்தாமரைக்கண், மணிவண்ணனுமேமே, சின்னமுந்திருநாமமும், ஆகையாலே.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஐந்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❋

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

சூ — மாலுக்குவையமளந்தமணாளர்க்கு நீலக்கருநிறமேகநியாயர்க்குக் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்

ஆ — (மாலுக்கு) இப்படிமாக்ஷநிராங்குசவகை “மணிவண்ணனேவா” வென்று கூப்பிட்டு மவனைக்காணப்பெறாமையாலே சோகாகுலையாய் ஆத்மீயங்களையிழந்து சந்துஷ்டவஸ்தையையுடையளான இவளைக்கண்டு திருத்தாயாரானவள் மனோரத்நாவஸ்யநாஹிருதயங்கொண்டெம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக் கருத்தோற்று இவளிழந்தவற்றைச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீதவாத்ஸல்யத்துக்கு மாத்ரிகாஸகமான திருவவதாரவிசேஷங்களுக்கும் ஸௌந்தர்யசீலஸௌலப்யமாய் வஷட்காரமான காளமேகத்தினுடைய நிறத்தையும் குளிர்ச்சியையும் பெருமையையும் அழகையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் சௌந்தர்யபழகியதொரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களுக்குந்தோற்று இந்த நிரவயிகவஸ

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படியெம்பெருமானோடு ஸாஹஸம்ஸ்லேஷங்கிடையாமையாலே வைஹஸ்ரமவமாக வ்யஸனப்பட்ட ஆழ்வார் ஐந்தாந்திருவாய்மொழியிலே “என்பெண்பிள்ளைதங்கிழற்தாள் மாமைநிறமிழந்தாள்” என்றுப்போலே இலவற்றைப்பேசுகை யுமமெதுமென்றே வென்ன அவ கலிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இலக்ஷ்மீஸஹாயனாவனுமாகி ஜ்ஞானமானநிதியான ஸர்வேச்வரன்விஷயத்தில் தயக்கப்பிறந்த நிரவதிகவ்யஸனத்தால்வந்த வாரவச்யாதிசயத்தாலே ஆத்மாத்மீயவஸ்துக்களெல்லாமவனிட்டவழக்காம்படியற்றில் தமக்குண்டாகிய வ்ருத்திபிறந்தபடியைக்கண்டதம்முடையவஸ்தாவைசிஷ்டிகள் ஊழ்வித்ராய்ச்சொன்னபாசுரத்தைப்ராவச்யத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விஸ்லேஷமெல்லாம் எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றுகருத்து. ஆத்மீயங்களையென்றது - வளையாதிஸப்ஷணங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுமென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது - காணக்காணவிழிமாகை. இத்தாலெம்பெருமான் ஸவிஷயத்வைகத்தாலே ஸ்வாச்ரிதர்க்காத்மீயங்களோடு ஸம்பெயமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிட மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரமேயமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இத்தையே ஸாதிசஹஸ்ரமென்றுவாயருளிச்செய்வர். அதிஸ்வாஸத்வமாத்ரம்.

முதற்பாட்டு

மாலுக்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) வையமளந்த மணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதாஸரூபமாகவித்யாதியால்) கருநிறனன்னைச்செய்த நீலஸௌந்தர்யாமித்தனுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹாமாதித்யாதியால்) மேகவண்ணர்க்கென்றதே மேகநியாயர்க்கென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமித்யாதியால்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சௌந்தர்யபழகியதொருவித்யாதியால்) கொங்கலரேலக்குழலிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரவதிகத்யாதியால்) ௧

ப — மாலுக்கு - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தை யுடையவனுக்கு, மால் - வ்யாமோஹவாசு. மின்னிடைமடவார்களிலே நீயெனக்கு வேண்டாமென்று பிராட்டிகள்ளச்செய்தேயும் மேல்விழுந்ததாகிற வாத்ஸல்யமோஹத்தைக்காட்டி யிவளை யகப்படுத்தினனென்று கருத்து. வையம் - ஐகதியை, அளந்த - ஆச்ரிதாஸஹமாக வாமனனாய்ப்பிறந்தளந்தவனுக்கு, மணாளர்க்கு - மணவாளரான, வரஜாயமைவஹ்ஸவரம். மணம் - ஸம்ஸ்லேஷம், மணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதற்குமணாளனென்று முதலுகாரமாயும் பரிவமுண்டு, - தீவர்தனவுகாரத்தில் குணசேஷ்டிதங்களாலே இவளை வசீகரித்து இவளுக்கு நாயகனானவென்றபடி. நீல - ஸ்நிக்தமான, கருநிற என்று மேல் சொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலஸப்தம் ஸ்நிக்தவாசகம். கருநிற - நீலவர்ணமான, மேகநியாயர்க்கு - மேகத்தினுடைய ந்யாயத்தை யுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலஸ்நிக்தவிபாஸ்வரஸ்யாமளமான சௌந்தர்யத்தையுடையரானவென்றபடி. கோல - அலங்காரங்களான, ரூபமான திருமேனிக்குப் பரபாகமானவைகளான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு - சுரனைகாரோலவாத்ஸல்யமான நேத்ரங்களை யுடையவர்க்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம்.

...— கொங்கலர்* ஏலக்குழலி இழந்தது சங்கே ॥௧॥

சங்குவில்வாள்தண்டு சக்கரமேந்திக்கு* செங்கனிவாய்ச் செய்யதாமரைக்கண்ணருக்கு* கொங்கலர்தண்ணந்
துழாய்முடியானுக்கு* என் மங்கை இழந்தது மாமைநிறமே* ॥௨॥
நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட* திறங்கிளர் வாய்ச்சிறுக்கள்வனவற்கு*

ஆ—ரூபத்தை உடையவனை மெய்ப்பெருமானைப் பக்கடத்தே நேர்பட்டுக் கூர்த்திருத்துக்கூழையுடையவளானவென் பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள். ॥௧॥

(சங்கு) அனந்தருணத்திலே போது வகுத்த பஞ்சாயுதங்களையுடையவனாய் திவ்யாயுதங்களை ஏந்திய அழகுக்கு ஸ்வரூபமான நவியதையை ஸாஷ்டவ ஸ்திதியான லாவண்யாதிகளையுங்கொண்ட ஸௌலப்யகுணத்தாலே புகழ்கனித்த திருப்பவளத்தார்க்கும் திருக்கண்களுக்கும் தொடர்பொடைந்த தூணையால் ஈசிக ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யங்கள் அவர்களுக்கும் கலவியிலே காட்டியுதவினகொண்டேப்பித்தருளின அழகுக்குத் தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள். ॥௨॥

(நிறங்கரியானுக்கு) லோகங்களை மறுத்துச்செய்தருளின சுவடிகளையாயிருந்த திருப்பவளத்தினழகுக்கும் ஸகலஜநமோஹநகரமாயிருந்த சிறியவடிவானதுக்கும் திருவுடைய மேன்மைப்போலே

✻ இரண்டாம் பாட்டு ✻

இ—இப்பாட்டில் திவ்யாயுதங்களை ஏந்தியவனைப் புகழ்ந்து அவனுடைய திவ்யாயுதங்களையும் அழகினைத்து ஸ்வரூபத்திற்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள் (அனந்தருணத்திலே தூதிபால்) திவ்யாவயவத்துக்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள் (ஸௌந்தர்ய தூதிபால்) திவ்யாபரணத்துக்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள் (திருத்துழாய் தூதிபால்) ॥

✻ மூன்றாம் பாட்டு ✻

நீலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் என்கிறதுக்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள் (லோகங்களை மறுத்துதூதிபால்) சுவடி - ஸம், கள்வனென்கிறதுக்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள் (ஸகலமோஹ தூதிபால்) சிறுக்கள்வனென்கிறதுக்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள் (அர்த்த தூதிபால்) நிறங்கரியானுக்கென்கிறதுக்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள் (அத்திருவடிவுடைய தூதிபால்) கறுத்தவனென்கிறதுக்குத் தோற்றதாகச் சொல்லுகிறாள்

ஸ—மாலுக்கு மற்றாருக்கு உதாஹரணமான விசேஷணங்களாலும் சுவனத்தை ஒன்றதும் அவ்விசேஷணங்களில் தனித்தனியே விலாசமுடையதொன்று ஸ்வாபாவிகமாக்க இடப்பக்கத்தும் கொள்வது. என்-என்னுடையவளான, கொங்கலர்- புஷ்பஸுகந்தமான வாஸனைகளை உடைத்தான, கொங்கு- மணம், அலர் - புஷ்பம், ஏலக்குழலி- ஏலம்போலே பரிமளமுள்ள கூந்தலையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு தோற்றுத் அவரை ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே இழந்தென்றபடி, சங்கு - வளை, அப்படிப் பெருமையாலே ஸம்பந்தத்தால்வந்த காருண்யத்தாலே வளையத்தையிழந்தாளென்றபடி. ✻ ✻ ✻ ॥௧॥

... சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரமேந்தி - பஞ்சாயுதங்களை ஏந்துதலையுடையவரான, சங்கு - சங்கம், வில் - சார்ங்கம், வாள் - நந்தகம், தண்டு - கௌமோதகி, சக்கரம் - சக்கரம், செங்கனிவாய் - சிவந்த பழம் போன்ற வாயை உடையவனான, செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு - சிவந்த தாமரைப் போன்ற கண்களையுடையவரான; கொங்கலர் - வாஸனை விகஸியாநிற்கிற, வாஸனை ப்ரகாசியா நிற்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று வாஸனைக்குப்பேர். தண்-சீதளமான, அம் - அழகியதான, துழாய் - திருத்துழாயை, முடியானுக்கு - கிரீடத்திலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, என்மங்கை - என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை - யௌவனப்பருவமுடைய பெண், இழந்தது- போக்கிவிட்டது; மாமைநிறம் - அழகியதான காந்தி, மாமை - அழகு; நிறம் - காந்தி, அவனை ஆசைப்பட்டும் பெருமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று வசனம். ✻ ✻ ॥௨॥

... —நீடு- விசாலங்களான, உலகு- லோகங்களை, உண்டதிறம்- ப்ரளயத்திலேயுண்ட ப்ரகாரமானது, திறம்- ப்ரகாரம் - கிளர் - ப்ரகாசியாநிற்கிற, ஸ்பஷ்டமாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய் - வாயையுடையவனை, சிறு- வடிவத்திலே அடங்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனை, கள்வர்-வஞ்சகனை, தன்வளர்த்தியாலே த்ருஷ்டிவித்ராவணமானவென்றபடி. அவற்கு- அந்த ஸ்வாமியினை, நிறங்கரியானுக்கு- வர்ணங் கறுப்பாயிருக்கிறவனை,

மூ— ஏந்துபெசக்கரக் கையவனுக்கென்* பிறங்கிருங்கூந்தலிழந்ததுபீடே* ॥ங॥

பீடுடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு* மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு* நாடுடைமன்னர்க்குத்தூது செய்நம்பிக்கென்* பாடுடையல்குலிழந்ததுபண்பே* ॥ச॥

ஆ— பிறர்க்கிறத்துக்கும் ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநங்களிலே எப்போதும் ஸந்நத்தமான திருவாழியையேந்தின திருக்கையழகுக்கும் தோற்று நீலதந்துகளினுடைய வொளிகள்திரண்டாப்போலே விளங்குகிற திருக்குழலையுடையளான வென்பெண்பிள்ளை தன் பெருமையிழந்தாளென்கிறாள். ॥ங॥

(பீடுடை) நிகிலஜகஜ்ஜாதவைசித்ர்யஹேது பராஷாஸ்யஸாயுஜ்யத கருணைகமேவாராத்யகரண நிர்ஹ்ணாநமாண ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகுணவ ஸ்ருஷ்டிலேதாஹநகாரணத்துக்கும் மாநவமாநவிஹமன்றிக்கே ஸர்வாத்மாக்களும் தன்திருவடிகளை ஸம்ஸ்ரயித்து நின்றநின்றவிடங்களிலே கண்டு யதேஷ்டம்படி இந்தலோகத்தை அளந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்துக்கும் ஸர்வஜ்ஞகாரஸ்ருஷ்டரான பாண்டவர்கள் ஸர்வஸ்வமாம்படி அவர்களுக்கு தூத்யம்பண்ணி அதுவேதனக்கேற்றமாயிருக்கிற ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கும் தோற்று என்பாடுடையல்குல் தன் சீர்மையையிழந்தாளென்கிறாள். ॥ச॥

இ— (ஆர்ணவேத்யாதியால்) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலதந்துகளினுடையவித்யாதியால்) ॥ங॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பீடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பராத்பரேத்யாதியால்) மாடுடைஎன்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மானவேத்யாதியால்) வையமளந்தமணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்தையித்யாதியால்) நாடுடையென்கிறவிசேஷணத்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞகாரேத்யாதியால்) தூதுசெய் நம்பி என்கிற ஸமஸ்தவ்யாக்யானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேதனக்கித்யாதியால்) சீர்மை — நல்லஸ்வபாவம், ஸௌசீல்யாதிகுணங்களென்றபடி. ॥ச॥

ப— வடிவுடைய ஸர்வாயுதங்களிலும் நிகரவனென் வென்றபடி. கறங்கிய - ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநங்களிலே எப்போதுஞ் சுழலாநின்ற, கறங்குகை - சுழலுகை, சக்கரக்கையவனுக்கு - சக்ரத்தைக் கையிலே யுடையவனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு; இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பிறங்கிருங் - உத்வேகங்களுமாய் பஹுளங்களுமான, பிறங்குதல் - நீட்சி, இருமை - விஸ்தாரம். இங்கு பஹுவசனத்தைச் சொல்லுகிறது. கூந்தல் — கேசங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது — போக்கினது. பீடு - பெருமை, ஜ்ஞானவாத்ஸல்யாதிகளாலுண்டான ஸங்கோசமென்றபடி. அவனைக்காணாத வ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய பெருமையை யிழந்தாளென்றபடி. ✳ ✳ ॥ங॥

ப— பீடுடை - ஸ்ருஷ்ட்யுபயோகியான ஜ்ஞானஸக்த்யாதி ஸாமர்த்த்யத்தை யுடையவனான, பீடு - ஸாமர்த்த்யம். நான்முகனை - ப்ரஹ்மாவை. படைத்தானுக்கு - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, மாடுடை - இடமுடைத்தான, மாடு - இடம். மானவ மானவிஹமற ஸர்வாத்மாக்கும் வஸிக்கும்படி பஹுப்ரதேசங்களையுடைத்தானவென்றபடி, வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனான, மணாளற்கு - த்ரிவிக்ரமனாய் எல்லாரையும் தன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்சித்த ஸௌசீல்யத்தைக்காட்டி இவளை வசீகரித்திவளுக்கு நாயகனான, மணாளன் — நாயகன், நாடுடை - நாட்டையுடையவரான, நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களாகைக்கு யோக்யரான வென்றபடி. மன்னர்க்கு - ராஜாக்களுக்கு. மன்னர் - ராஜாக்கள். பாண்டவர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய்ய - தூத்யம்பண்ணினவனான, நம்பிக்கு - பூர்ணனானவனுக்கு, ‘‘[illegible]’’ இத்யாதிகள்படியே அந்த தூத்யகரணத்தாலே ஸம்பூர்ணனாயிருக்கிற க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். என் — என்னுடையவளான, பாடுடை — விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு - விஸ்தாரம். அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையவளான பெண்ணானவள். அல்குல் - நிதம்பம். இழந்தது - போக்கினது, பண்பு — ஸ்வபாவம். தன்னுடைய நிஸர்க்கஸித்தமான ஸௌசீல்யாதி குணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன் ஸ்வபாவத்தை யிழந்தாளென்றபடி. ✳ ✳ ✳ ✳ ॥ச॥

[illegible] பண்புடை [illegible]
[illegible] (ரு)
கற்பகக்காவன [illegible]

அ—(பண்புடை) தன்னுடைய [illegible] (ரு)

(கற்பகக்காவன) [illegible]

※ [illegible] ※

இ—பண்புடை [illegible] (தன்னுடையவி [illegible]) [illegible] (ஸேனாபதி [illegible]) [illegible] (ஸ்ரீ [illegible]) [illegible] (திருவடி [illegible]) [illegible] (ரு)

※ [illegible] ※

இப்பாட்டிலே [illegible] (திருப்பாற்கடலிலே [illegible]) [illegible]

ப—பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையவர், [illegible] [illegible] என்றபடி. [illegible] என்றபடி. [illegible] பண்பாளர் - [illegible] தோளாற்று - [illegible] என்றபடி [illegible] தேவர்களுக்கு - [illegible] என்றபடி. [illegible] என்றபடி. [illegible] என்னை - [illegible] பாவைப்பட்டுப் பெறுமையாலே தன்னுடைய வாஸிநிதிதம்மை பிறந்தானென்று [illegible]. (ரு)

கற்பக - கல்பவ்ருக்ஷங்களினுடைய, காவு - உத்யாநத்துக்கு, அன - ஸத்ருசங்களான, அன ஸத்ருசம். [illegible] ஸவாமி, கல்பகதரு [illegible] போலே [illegible] என்றபடி. நல் - நல்லவையான [illegible] என்றபடி. பல - பலவாக்களான. [illegible] என்கிறவனுக்கிலே [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] என்றபடி. தோளற்று - [illegible] யுடையவரான, தோளை

ஆறு — பொற்சுடர்க்குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கு* விற்புருவக்கொடி தோற்றது மெய்யே*

॥ ௬ ॥

மெய்யமர் பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்குப்* பையரவினணைப்பள்ளியினானுக்கு* கையொடுகால்செய்ய

ஆறு — ... போலேயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே ஒருதாமரைக்காடலர்ந்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிசயபோக்யமான திருவபிஷேகத்துக்கும், ஸ்ரீமானாய் வளர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருப்புருவத்தையுடையளான இவள்தன் திருமேனியைத் தோற்றாளென்கிறாள்.

॥ ௬ ॥

(மெய்யமர் அவனுடைய திருமேனியில் சேர்த்தியாகப் போலேயிருக்கிற வைலக்ஷண்யமான திருவாபரணங்களைச் சாத்திக்கொண்டிருக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிசய போக்யமான திருவநந்தாழ்வான் மேலே பள்ளிகொண்டருளுமவனாய் அந்த திருவாபரணங்களுடைய நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் திருவனந்தாழ்வானுடைய ஸௌகுமார்யத்தின் நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சிப்பரப்பாநின்ற வொளியையுடைய

இ — ... காதல்பட்டு மருளிச்செய்கிறார் (கற்பகக்காவின் விலக்ஷணத்தாலே) வீற்றிருக்கும் ... காதல்பட்டு மருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய போக்யத்தால்) விற்புருவக்கொடி தோற்றதற்குக் காதல்பட்டு மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமானான ... த்தால்)

॥ ௬ ॥

❋ ஏழாம்பாட்டு. ❋

மெய்யமர் என்கிறதுக் காதல்பட்டு மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய ... த்தால்) பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்கு என்கிறதற்குக் காதல்பட்டு மருளிச்செய்கிறார் (வைலக்ஷண்ய ... த்தால்) ஒப்பித்தருளினை என்றது - ஈ ... டாகத் தருளினவென்றபடி. வீற்றிருக்கும் ... காதல்பட்டு மருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே ... த்தால்) தாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கைகளிலழகை கையொடு காலென்று இப்பாட்டிலே சொல்லுகை ... என்னென்னில்? கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் காண்பவர்களுக்கும் வியக்தமாகையாலே ... சொல்லுகிறார் (அந்தத்திருவணியின் ... த்தால்) கையொடு காலென்றது உபலக்ஷண

மை — ... தோள் கற்பகக்குன்று என்றுமாதி ஈகப்பது. சுடர் - தேஜஸ்ஸுமான, பொற்குன்று - கநகபர்வதம், அன்ன - ஸத்ருசமான, அன்ன - ஸத்ருசம். பூம் - உபாதேயமான, தண் - சீதளமான, திருமுடி - ஸர்வஜீவாத்மாவான வென்றபடி. முடியற்கு - கிரீடத்தை யுடையவரான, முடி - கிரீடம். முடியையுடையவர் - ... நற்பல - நற்சிறந்தவையான: நீண்டவிசேஷங்களான ... ஜங்களுக்குப் பரஸ்பரங்களான வென்றபடி. பல் - ... இவை கைகளுக்கு விசேஷணங்கள். தாமரை - தாமரையத்திலுடைய, நாள் - ஈதிதமான, நா ... ள் - ஸம்பந்தம். நாள் மலர் - என்கிறவிடத்தில் ளகாரலோப ... கையற்கு - கைகளை யுடையவரானவருக்கு; இதற்குத்தோற்றது என்கிறதோடே சம்பந்தம். ... என்னுடையவளான; விற்புருவ - ... போலேயிருக்கிற புருவத்தையுடையவளான, ... விஜயமோஹமான ... த்தைக்கொண்டுபோய்! இவள் ... கொடி - ... மேலேயிருக்கிறவள். தோற்றது - இழந்தது; மெய் - தன்னுடைய சரீரம். மெய்யென்று சரீரம், சரீரத்தை இழக்கையாவது சரீரம் ஸ்வ ... "(ஊஷ) ... ஞ்ஜீவிஷே" என்னப்பண்ணும் தன்வடிவழகைக்காட்டி "... " என்னப்பண்ணும் இவளுடைய வடிவைக்கிவர் கவர்ந்தானென்றுகருத்து.

॥ ௬ ॥

ஸ்ரீ மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தியிருக்கிற, திருவுடையங்களுக் கநுரூபங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. பல் - பலவகையங்களாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாபரணங்களை, கலன் - ஆபரணம். நன்கு - நன்றாக, உபாதேயமாகவென்றபடி. அணிந்தானுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, அணிகை - சாத்துகை, பையர வின் - விசாலமான படத்தையுடைய, பை - படம் - படமாயிரம். அரவு - நாகம், ஸர்ப்ப ... ஸுகஸ்பர்ஸ ... நிரவதிகதேஜஸ்ஸாலே விகஸிதமான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அ ணை - படுக்கையிலே, திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்ந்திருக்கிறவனை, பள்ளி - கண்வளர்த்தி, பள்ளியை யுடையவன் - பள்ளியினன். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

ஈ— கண்ணபிரானுக்கென் * பெண்மை [illegible] ॥ ஞ ॥

காயக்குருந்தொசித்ததம்பற்கு * மாயச்சகடமுதைத்த [illegible] * பேயைப் [illegible] கண்பிரானு க்கென் * வாசக்குழலிழந்தது மாண்பே * ॥ அ ॥

மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்கு * சேண்சுடர்க்குன்றன்ன செஞ்சுடர்மூர்த்திக்கு * காண்பெருந்

ஆ— திருக்கலகன்றி [illegible] திருக்காகளி [illegible] பெருமாளருளிச்செய்கிறார். ॥ ள ॥

(காயக்குருந்தம்) திருப்பாற்கடலில் [illegible] நம்மாழ்வார் [illegible] திருவவதாரம் [illegible] [illegible] திருவவதாரம் [illegible] திரு க்கிலழகுக்கும் [illegible] ॥ அ ॥

(மாண்பமை) [illegible] சமர்த்தில [illegible] [illegible] திருவடிகளுக்கும் ஆழ்ந்த [illegible]

இ— யென்கிறகருத்தாலே திருக்கண்களோடொன்றது, தீர்ந்து பெண்மை - துன்பமாசுக்கமோமெ. ॥ ள ॥

* நாட்டார் பாட்டு *

இப்பாட்டிலே பக்ஷபாதியான [illegible] (திருப்பாற்கடலில் [illegible]) வைத. [illegible] (ஸூக்ஷ்மத்தையும்)
॥ அ ॥

* நம்பிள்ளை பாட்டு *

மாண்பமைகோலத்து என்கிறதுக்குச் சொல்லுகிறார் (கோலவருளி [illegible]) எம்மாய குறளற்கு என்கிறதுக்குச் [illegible] (சேண்சுடர் [illegible]) [illegible] [illegible] (அரங்க [illegible]) பெருந்தோற்றத்துஎன்கிறதுக்குக் காதுமே

ஈ— கூடத்திருவுள்ளம் செய்ய - [illegible] கண்ணபிரானுக்கு - [illegible] வனுக்கு; [illegible] என்னுடைய [illegible] பெண்ணுக்குப்போர் [illegible] - தன்னுடைய [illegible] துன்பமாசுக்கமோமெ யென்றபடி. நாணை - லௌகிகம். ॥ ள ॥

குருந்தம் - [illegible] கொண்டு [illegible], [illegible] - [illegible], ஒசித்த - முறித்தவனு க்கு, தம்பற்கு - [illegible], [illegible] - [illegible], மாயச்சகடம் - [illegible], உதைத்த - திரு வடியாலே [illegible], [illegible] - [illegible], [illegible] தைக்காட்டி இவனுக்கு [illegible] என்றபடி. ஸ்ரீஜநகராஜன் [illegible] [illegible] [illegible] வஸ்கநிவனுக்கு [illegible] - [illegible], [illegible] யென்றபடி. பிணப்பட - பிணமாய்விழும்படி, பாலுண் - [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible], [illegible] - [illegible], வாசக்குழலி - [illegible] [illegible] - [illegible], இழந்தது - [illegible], மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், [illegible] யென்றபடி. ॥ அ ॥

மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அமை - பொருந்தியிருக்கிற, கோலத்து - [illegible] ன, கோலம் - வேஷம். இங்கு [illegible] சொல்லுகிறது. கோலமுடை யவன்-கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக் குறளற்கு என்று [illegible] கோலத்தனென்கிறவிடத்தில் அன்[illegible]. எம் - [illegible], அவ்வழகாலே நமக்கு [illegible] யென்றபடி. மாய - ஆச்சர்ய [illegible], குறளற்கு - ஸ்ரீவாமநனை, சேண் - உன்னதமான, சேண்ஸ்வம் உன்னதவாசி. சுடர்க்குன்று - தே ஜோரூபமான [illegible], அன்ன - ஸத்ருசமான, செஞ்சுடர் - [illegible] [illegible] லே [illegible] யுடைத்தான, மூர்த்திக்கு - திவ்ய [illegible] யுடையவனை, காண் - [illegible] [illegible]" மென்கிறபடி [illegible], பெருந்தோற்றத்து "[illegible]" என்கிறபடியே

மூ—தோற்றதெங்காகுத்தநம்பிக்கென்* பூண்புனைமென்முலைதோற்றது பொற்பே* ௯

பொற்பமைநீண்முடிபூந்தண்டுழாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு* நிற்பனபல்லுருவாய்
நிற்குமாயற்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே* ௰

ஆ—தாமரைக்காடலர்ந்ததொரு மாணிக்கமலைபோலே வளர்ந்தருளினபோதையழகுக்கும் "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு". என்னும்படி திவ்யமானஜந்மத்தைபுடையனை தசரதாத்மஜனுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணங்களுக்கும்தோற்று ஸர்வேச்வரவிஷயத்தில் உத்தமையான இவள் தன்னுடைய லாவண்யமிழந்தாளென்கிறாள். ௯

(பொற்பமை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் காணவொண்ணாதே தன்னுடைய திவ்யாகாரஸௌந்தர்யமான திவ்யாபரணாதிகளைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வழகுக்கும் அவ்வழகுக்குறியழியாதபடி மற்பொருத வ்யாபாரத்துக்கு மவனுடையஸ்வரூபஸ்வபாவமான ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கும் தோற்று

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேத்யாதியால்) நம்பிக்குஎன்கிறவிடத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யேத்யாதியால்) பூண்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) ௯

* பத்தாம்பாட்டு. *

பொற்பமைநீண்முடியென்று ராஜாதிராஜஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைச்சொல்லுகையாலே நிருபாதிகஸர்வேச்வரத்வமும் மற்பொருதோளென்று யுத்தத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீயபதித்வமும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) திவ்யாகாரஸௌந்தர்யமானவென்கிறவிடத்திலே "ஸ்வயோக்யாதிஸௌந்தர்யகாரணமேவ" மென்கிறவசநமிவேட்கம். தண்டுழாயைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே பஞ்சாயுதாதிஸூசநம். ஒப்பித்தருளவென்றது - அலங்கரித்துக்கொள்ளவென்றபடி, த்வீதீயபாதத்தில் மாயமாத்திரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குறியழியாதவித்யாதியால்) மற்பொருதவென்றது - யுத்தம்பண்ணினவென்றபடி, த்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அவனுடையவென்கிறத்துக்கு ஸம்ஹாரத்துக்கு

ப—பெரிய வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனை, தோற்றம் - ஆவிர்ப்பாவம். அவதாரரஹஸ்யஞானத்தின்படியே திவ்யமான வாத்ஸல்யத்தை யுடையவனையென்றபடி. தோற்றத்தையுடையவன் தோற்றத்தான். தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பி என்று ஸம்போதநம். எம் - அஸ்மதாசார்யரான ஸ்வாமியான, "தயரதற்குமகன்தன்னையன்றிமற்றிலே"னென்றாரிறே. காகுத்தநம்பிக்கு - காகுத்ஸ்தனாய் ஸகலகல்யாணகுணபூர்ணனானவனுக்கு, இதுக்குத் தோற்றது - என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஆபரணங்களை, புனை - தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற. புனைதல் - தொடுத்தல். ஆபரணங்களை யுடைவாக அணிந்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹதாபாஸஹிஷ்ணுக்களான வென்றபடி. முலை - ஸ்தநங்களையுடையவளான பெண்ணானவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு - அழகு, லாவண்யமென்றபடி. அவனுக்காகவந்த தாபாதிசயத்தாலே தன்லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * * ௯

ப பொற்பு - அழகு, அமை - பூர்ணமாயிருக்கிற. நீள் - உத்துங்கமாயிருக்கிற, முடி - கிரீடத்தை யுடையவனை, பூம் - திருமேனி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே வாஸிதமான, தண் - அந்த திருமேனி ஸ்பர்சத்தாலே சுசிசீதளமான, துழாயற்கு - திருத்துழாயை யுடையவனை, மல் - மல்லரோடு, மல் - ஸ்ரூபம் த்வந்த்வம். மல் பொரு என்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்யவகாரோவர்ணஸ்ய லோபஸ்சாந்தஸ:. பொரு - யுத்தம் பண்ணினவையான, தோளுடை - தோள்களை யுடையவனை, மாய - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, தோள்களிலே காமினீகைசார்த்தின வழகும் குறியழியாதே யுத்தம்பண்ணின வாச்சர்யசேஷ்டிதனை வென்றபடி, பிரானுக்கு - அவ்வழகை ஸ்ரீமயோத்தியிலே பெண்களுக்குவகரித்தவனை, நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இதுஜங்கமங்களுக்குமுபலக்ஷணம். பல் - பதார்த்தங்களான, உருவாய் - வடிவங்களாய், வடிவங்களை சரீரகனை யென்றபடி. நிற்கும் - நிற்கிறவனை. மாயற்கு - ஸர்வாதாரனாயிருக்கச்செய்தே அதத்கதொஷ ஸம்பந்தனையிருக்கிற வாச்சர்யசேஷ்டிதனுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையளாயிருக்கிறபெண்ணானவள், கற்பு - அறிவு. கற்புடையவள் - கற்புடையாட்டி. இழந்தது - ஸர்வம். கட்டு - ஸகலமும்,

மூ—கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்* கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—வ்யவஸ்திதனாயிருந்த விஶ்வாஸத்துக்கும் தோற்று ஸ்ரீஸாதிஸகலஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரணோபாயமுபதேஶயான வெண்பெண்பிள்ளை தன்னையும் தன்னுடைமையும் கட்டடங்கவிழந்தாளென்கிறாள். ||ய||

(கட்டெழில்) ஸர்வஸ்வாமித்வஸௌஶீல்யாதிகுணாதிஶயத்வாதிஸௌந்தர்யலக்ஷணஸ்வரூபஸ்வபாவமான ஸாம்யஸத்திலும், வைத்துக்கொண்டு காம்யஸௌந்தர்யமான சோலைகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமலையிலேநின்றருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய கல்யாணகுணவிஷயங்களையே ஸாக்ஷாத் ஸாதிக்கையாலே ஸாகல்யகல்யாணமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய கல்யாணமானஸம்பத்தை யடங்கவநுபவிக்கும்பெறுவாரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மென்கிறதோடேசுநயம். சற்புடையாட்டி என்று ஜ்ஞாநவந்தையைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுதி னைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேஶவாதிகளால்) ||ய||

✳ நிகமனம். ✳

த்விதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஸௌந்தர்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வராதிகளால்) தென்குருகூரித்யாதியையுரைக்கிறார் (திவ்யாத்யாதிகளால்) வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறதுக்கு ஸாகல்யகல்யாணமான என்கிறதோடேசுநயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காம்யஸௌந்தர்யநவித்யாதிகளால்) த்ருதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஸௌந்தர்யத்தை பத்துக்குவிஶேஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஸாகல்யேநேத்யாதி யால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ||கக||

ஸ—ஸூத்ரார்த்தங்களெல்லா மென்றபடி, கட்டு ஸர்வம், ஸகலஸமுதாயம். ✳ ||ய||

ஸ்ரீ கட்டெழில் - ஸௌந்தர்யமுஜ்ஜ்வலமா யிருக்கிற, கட்டு - ஸௌந்தர்யம், காம்யஸௌந்தர்யமா யிருக்கிற வென்றபடி. சோலை - வனங்களை யுடைத்தான, நல் - நல்லதான, ஶேஷஶேஷிகளிருவர்க்கும் போக்யமான தென்ற படி. வேங்கட - வேங்கடாசலத்துக்கு வாணனை - நிவாஸஸ்தானஸ்தலத்தை, வாணன் - நிவாஸகன், இதுக்கு ச்சொல் லென்கிறதோடே சுநயம். கட்டெழில் - காம்யஸௌந்தர்யமாயிருக்கிற, ஸர்வேஶ்வரனும் ஸமஸ்தவஸ்து தேஶாதிகளுக்கும் ஸ்ரேஷ்டமான என்றபடி. தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர், க்ஷேத்ரநகரியிலிருக்கிற, சட கோபன்சொல் - ஸ்வாமிகளருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் - காம்யஸௌந்தர்யகல்யாணகரமான, இப்பத்து - இந்தஸ்தபகத்தை, வல்லவர் - அப்யஸித்தவர்கள், க ட்டெழில் - அடங்க - உஜ்ஜ்வலமான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுடைய, போகம் - போகத்தை, உண்பாரே - அநுபவிப்பார்கள். ✳ ✳ ✳ ✳ ✳ ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமஶேஷஶ்ரீவேதாந்தாசார்யநாஜ்ஜ்வலதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மாலுக்கு.)

வாத்ஸல்யைஶ்வர்யஶௌர்யப்ரப்ருதிஸுகுணைர்வ்யாப்தலக்ஷ்மணஸ்ய ஸ்வாமிந:
தேவாநாம்ஸர்வாதிஸர்வாஸுவிலாஸஸமயஸமயப்ரக்ருதேரநுஷங்கா:।
ஆர்த்தாஸ்ஸம்ஸர்வஶ்ரேஷ்டஸ்வரூபஸத்யப்ரஸூதிக்ருதிஷ்வேதம்
ஸாத்ய்யார்த்தாம்ஶ்ரீநாதஸ்ஸகலஸ்ஸுரபதிஸத்ரார்த்தஸார்வபௌமாஸி: ||எரு||

(வாத்ஸல்யைஶ்வர்ய) மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு - ஸர்வஸ்வாமித்வாநுஷக்தத்தாலும் திருவுலகளந்தருளினத்தாலும், (ஶௌர்யப்ரப்ருதிஸுகுணை:) சங்குவில் வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு - ஸம்பந்தஸம்பந்தி ஶௌர்யப்ரப்ருதிஸம்பத்தாலும், ஸௌந்தர்யத்தாலே மேனில்பாட்டிலே நீடிலகுண்டநிறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வாவற்கு

ஆ — த — என்றுசொல்லுகிற உபநிஷத்ஸமூஹத்தாலே ஸம்ஸ்துதிக்கப்படுகிறது. (ப்ரஹ்மணே பூர்வஸ்ருஷ்டாய) பிடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு — ப்ரதமஜ ஸர்வலோக நிர்வாஹகனான ப்ரஹ்மாவினை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (தேவாநாம் அதிபராய) தெண்புனற்பள்ளியெந்தேவபிரானுக்கு — தேவர்களுக்கு ஸர்வநிர்வாஹகனாகையாலும், (ஸாமதயா) கற்பகக்காவனவிற்சோதி — ஸஹஸ்ராவயவங்களாயிருக்கிற திருத்தோள்கள்முதலான திவ்யாவயவங்களையுடையவனாகையாலும், (ஸமஞ்ஜஸதே) பெய்பூம்பல்கலன் நன்கணிந்திருந்தானுக்கு — அந்த அவயவங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற திவ்யாபரணாலங்காரத்தாலும், (காந்தாம்ஸமாய) சாயக்குருந்தமொசித்த — காந்தவ்யூஹஸஞ்ஜநத்தாலும், (அதுல்யாஸ்ரயதேஹாய) காண்பெருந்தோற்றத்தெங் காகுத்தநம்பிக்கு — நிரவதிகதேஜஸ்ஸையுடைய ராமாத்யவதாரங்களாலும், (ஸர்வஜநாநுகூலாய) நிற்பனபல்லுருவாய்நிற்குமாயற்கு — ஸகலருக்கும் ஸஜாதீயனாகையாலும், எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரஸாகர வ்யாமோஹாதிகளை அவஸானமாக்குமென்று "மாலுக்குவையம்" என்கிற உபாக்ஞத்திலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ எ௫ ॥

[வேதாந்தஸம்ஸித்ஸம்ஸாவாய, வேதம்பயந்த — வேதப்ரதானத்தாலும், ஸ்ருஷ்டி-ப்ரதானம் என்று பதினெண்ணாயிரம்]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே பத்ருஸம்ஸ்லேஷபரான் ஸ்வபாவமெனபான பிராட்டி தமிஷ்டநிரவதிகாஸக்தி விஸ்லேஷப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்கொண்டு திருக்கோளூரிலே யெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே பத்ருஸம்ஸ்லேஷ பத்ருகூலதையாகையாலே இவளெழுந்தருளுகிறஸ்தபத்தி லவற்றைபநுஸந்திக்க க்ஷமையென்றிபே பின்னை நெடும்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான்பக்கல் ப்ராவண்யாதிஸயத்தாலே தம்முடைய ஆர்த்திடக்கினெல்லா மவனிட்டவழக்காம்படி தமக்குப்பிறந்த பாரவஸ்யத்தைப்பேசின வாழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே என்பெண்பிள்ளை தனியே திருக்கோளூரிலேபோனளென்றும் இனியொருக்கால் வருவளோவென்றும் அங்கேபோய்க்கண்ணீரோடே நிற்குமோவென்றும் மற்றுமிப்படி சிலவற்றைப்பேசுகைக்கு பராங்குசநாயகியவஸ்தையை அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாழியால்) இப்போதே எம்பெருமானை யநுபவிக்கவேணுமென்று தனக்குப் பிறந்த ஸ்வராதிஸயத்தாலே அநுபவயோக்யதையபெக்ஷித்து அவனைப்ராவிக்கையிலே விஸேஷஜ்ஞதேஜ்ஞரமித்துத் திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்கல்பித்தாராய் அந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே தாமவ்வூரிலே போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய விரஹதசையைய நுஸந்திக்கக்ஷமரல்லாதபடி அந்த ஸ்நேஹாநுபவப்ரகர்ஷத்தாலும் முன்பே விரஹவ்யஸநத்தால் வந்திருந்த வைஷம்யத்தாலும் உபாதேயஸகலவாஹ்யாவஸ்தைகளாயிருக்க; தம்முடைய தசையைக்கண்டநுபவித்தவர்கள் ஸோகித்தபடியை பத்ராவஸேஷத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விருத்ததசையை எம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றுகருத்து. அவற்றைபநுஸந்திக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிற ரீதிகளைக்கண்டநுபவிக்க என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடவென்றது - தீர்க்காலமானபின்பென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

ப்ராப்யமும்ப்ராபகமும் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுகை யுக்தமாயிருக்க சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவையெல்லாம் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுவானேனென்ன இங்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

மூ—உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்* கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே கண்கணீர் மல்கி* மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூர் வினவித்* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர்திருக்கோளூரே* ||௧||

ஆறா— போதுக்கூட ஸஹவாஸயோக்யையாயிவளைக்காணாமையாலே இவளைப்பிழைத்தேனென்கிறாள். போகவிஷமான ஸாரகபோஷகபோக்யங்களை யிவள் ஸாஜிக்கவேணுமென்றுகொண்டு சென்றால் அத்தைப்பாவியாதே எனக்கு ஸாரகமும் போஷகமும் போக்யமும் கண்ணனெம்பெருமான் என்றென்றே சொல்லி யவனைப்பெறாமையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த என்னுடையபெண்பிள்ளை ஸந்நிதியிலேக்ஷத்தையிலும் ஸம்ருத்த குணங்கள் ஸம்ருத்தமாக விளங்காநின்றுக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே பக்ஷாதாநுஸந்தானமாகையாலே யவ்வூரை

இ—(போகத்யாகிபால்) கொண்டுசென்றாலென்றது - நாங்கள்கொண்டுபோய் ஸமர்ப்பித்தாலென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமுமென்று) இத்தால் ஸ்ரீகீதாசாஸ்த்ரஸாரமான வாஸுதேவஸ்ஸர்வமென்கிறமயையுண்ணுமித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்றதாயிற்று. என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியிலே த்யாகிபால்) இவளைவிட்டுத்தூர்க்கிடக்கிறதென்றது - இந்த எம்பெருமானை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. விளங்கநின்றவிடத்தில் ஸம்ருத்திஸமாவேசத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸத்தைத்ருத்யாதி பால்) வினவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்நூரைப்பிரயாகியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ஈடு—உண்ணுஞ்சோறு - பசித்தவஸ்தையிலே ஸ்ரீபராசரபட்டராக உண்ணப்படுமதான ஓதநம், பருகுநீர்- த்ருஷ்ணையில் அவஸ்தையிலே த்ருஷ்ணாசாந்தியைப் பண்ணுமதான போஷகமாகப்பருகப்படுமதான பாநீயம், பருகுகை- பானம் பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் போக்யமாகத் தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம் - இப்படி ஸாரகபோஷக பருகப்படும், போக்யங்களானவையெல்லாம், எம்பெருமான் கண்ணன் - ஸர்வேஶ்வரனான க்ருஷ்ணன், எல்லாமாகிக்கொண்டு ஸாரகபோஷகாதிகளான வாஸுதேவஸ்ஸர்வமென்கிறபடியே க்ருஷ்ணனுக்கு ஸாரகபோஷகாதிகளெல்லாமாயிருக்கிறானென்றபடி, சோறுந்தண்ணீரும் வெற்றிலையுமே சொல்லுகைக்கு? இவற்றில் ப்ரதிக்ஞைக்குச்சொல்லுகிற விசேஷணங்களாலுங்கொள்ளில்? ஸாரகபோஷகாதிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிலே ஸந்நிதிக்குந்தாயிருக்கையாலே க்ருஷ்ணன் ஸம்ருத்தியிலே ஸந்நிஹிதமாயிருக்கும் - ஸாரகபோஷகாதிகளான அவஸ்தையிலே தானுபடியிருக்கும் அப்படியேயிருக்கு மெம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாயிற்று. என்றென்றே - இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள் மல்கி - அவனைக்காணாமையாலே கண்களிலே ஜலங்கள் ப்ரவஹித்து, இது ஸ்வைஸமாதுர்யத்தைகண்களிலே ஜலப்ரவஹித்திராநின்றவளான என்றபடி. "கிருஷ்ண கோக ஊஷ்மா வ்யாகுலா" என்கிறவிடத்திலே ஊஷ்மாவென்றது ஊஷ்மாவர்த்தகம் என்றும் ஸாவஷ்டமாநாப்போலே பின்னும் நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள் மல்கிநின்றவளான என்றபடிக்குக்குறைவில்லையிறே; என் - என்னுடையவளான, இது ஸாபிப்ராய விசேஷணம். என்னுடைய பெண்ணாகையாலே அவனையறிந்தருளியிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவளென்றபிப்ராயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப்போலே யிருப்பார்களிறே. இளமான் - பால்யாவஸ்தையிலே யுள்ளவள், மான்போன்ற பெண்ணானவள் என்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மண்ணினுள் - ப்ருதிவியிலே, அவன்சீர் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களுடைய, வளம் - ஸம்ருத்தியானது, மிக்கமிகுந்திருந்த, கல்யாணகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாசிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் - அவனுடையவூரை, அவனுக் கத்யாஸக்தமான திருக்கோளூரை, வினவி - ப்ரஸ்னம்பண்ணி, அவ்வூரிலாஸக்தியாயத்தாலே அவ்வூரெத்தனைதூரமுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களையெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர்- போய்ப்ப்ரவேசிக்கத்தக்கவூர், திருக்கோளூரே - ஸவ்யங். ஸர்வாபரணத்தாலேயிருந்த ஊரன்றென்று தோற்றுகிறது. திண்ணம் - இது நிஸ்சிதம், என்னுடையபெண்ணுகையாலே அவனூரல்லது புகாமையாலும் ஸாமஹாரிணிபோலே ஸக்தையாகையாலே வேறேரிடத்திலே உடனப்போகமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேயே போவள், இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பதார்த்தம். * *

மூ— ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலவனுடைய* பேருந்தார்களுமேபிதற்றக்கற்புவானிடறிச்* சேருநல்வளஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே* போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிப்பூவைகளே* ॥உ॥

ஆ— வினவிவினவி தனக்கதுவே யாத்ரையாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகும், இதிலொருஸந்தேஹமில்லை. அங்ஙனே கண்கள்நீர்மல்க விருந்தவிருப்பையாகிலும் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்றலற்றுகிறாள். ॥௨॥

(ஊருநாடும்) அவனுடையகல்யாணகுணங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நிரந்தரமான வார்த்தையாகக் கூப்பிடுகிற தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தைக்கேட்டு ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலே க்ருஷ்ணவ்யஸனிகளாய்க்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவள்.

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதில் வ்யாக்யாநயால்) பாட்டுக்குப் ப்ரமேயதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யிவ்யாக்யானயால்) "ஸ்ரீஸாகஸ்ரீதமநேத்ராம்பாபூர்வே ஜநீக்ருதமஹாத்ருமாநு ! ஸர்வபராக்ஷணாவிலேயஜந்மா த்ருஷ்டவ்யஸநம்" என்கிறபடியே யாவம்விலேபான விவளைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்ராப்தமென்று ஸங்கல்பித்தேயென்னுகருத்து. ॥௩॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

ப்ரவேசவாக்யத்தை வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அதிலவனுடைய குணங்களையென்றது - பேர்கள்குணங்களுக்கு வாசகங்களாகையாலே இங்கு பேருமென்றது கல்யாணகுணங்களையென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிறே மேல் அந்தகுணங்களையுமென்று சொல்லவேண்டாவிடத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றவென்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணவ்யஸனிகளாய்க்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யசேஷ்டிதாதியால்) விஷயம் ஸம்வந்த்தவகரமாகவாம். பிதற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கூப்பிடுகிறபால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில், ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்

பா— ஊரும் - தானிருந்தபூர்வமும், நாடும் - அத்தோடே சேர்ந்த தேசமும், உலகமும் - அந்தவேசத்தோடே சேர்ந்த லோகமும், இப்படிவர்கள் தன்னோடொக்கமாகப்போலே த்ருஷ்டிஜநவ்யஸநங்கள் அந்தந்தவிடங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு ஊரும் நாடுமுலகமென்று நிர்தேசம். இதுக்குப்பிதற்றவென்கிறதோடே அந்வயம், தன்னைப்போல் - தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தாலே ஸமானமாக மலற்றுகிற தன்னைப்போலே, அவனுடைய பேரும் - அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இது ஸம்வந்தங்களுக்கு உபலக்ஷணம். பிதற்ற - வ்யவஸாயத்தாலே க்ருஷ்ணமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றும் ஸங்கரபுஷ்கரனென்றும் அழாமென்றும்தான்பிதற்றுகிறப்போலேயெல்லாரும்பிதற்றும்படியிருக்கிறவளானவென்றபடி. அதாவது ஸர்வரும் அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானவென்கை. இதுபெண்ணுக்கு விசேஷணம். வான் - உயர்த்தான, வான் ஸப்தம் உயர்த்துக்குவாசகம், ஸர்வருக்கும் உயர்ந்ததாமான என்றபடி. கற்பு - தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமரியாதை, கற்பு - மர்யாதை, இடறி - த்ருணீகரித்து. இதுக்குசேருமென்கிறதோடே அந்வயம். நல்வளம் - நல்லஸம்பத்துக்களானவை, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, இது ஊருக்கு விசேஷணம். பழனத்திருக்கோளூர்க்கே - நல்ல கழனிகளை யுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம் - கழனி, ஸாகவாரத்திர்த்வநஸதாஸ. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே என்னுமாப்போலே திருக்கோளூர்க்கே என்று ஸப்தம், சேரும் - போய்ச்சேராநின்றவளான, கொடியேன் கொடி - க்ரூரமானவ்யவஸாயத்தை யுடையவளானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே ஸுகுமாரமாயானபெண்ணானவளென்றபடி. கொடிது - க்ரூரம், அத்தையுடையவள் கொடியாள். இப்படியத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொளும்போது கொடியேனென்றவமாயிருக்கும். பெண்ணைப்பிரிந்த ஸாஹஸத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள்போருங்கொல் - திரும்பிவருவளோபோருகை - வருகை. பூவைகளே - அவளுடையபூவைகள், பூவை - ஸாரிகை. உரையீர் - சொல்லுங்கோள், அவள்தன்போக்குவரத்தெனக்கென்றே சொல்லலாகாது?உங்களுக்கெல்லாம்சொல்லிப்போவளே?ஆதலாலவள்வருவாள் வாராளென்கிறத்தை நீங்களெனக்குச்சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானநானிருக்கையாலே வராதொழியவும் ஸம்பாவிதம்? நீங்களிருக்கையாலே வரவும் ஸம்பாவிதம்? அதிலவள்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௨॥

மூ — பூவை பைங்கிளிகள் பந்து தூதை பூம்புட்டில்கள்* யாவையும் திருமால் திருநாமங்களே கூவியெழுமென்* பாவை
போயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே* கோவைவாய் துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ! ௩

ஆ — அந்தஃபுரஸம்பெருக்கமாட்டாதேயாதிலே ஊர்ஜிதமான தன்னுடைய ஸ்வத்தை த்யஜவநந்ரமெநயாய்க்கொண்டு போகட்டுச்செல்வளஞ்சேர்பழனத் திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புக்கும் ஸாஹஸிமெநயான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை புக்காளங்கொத்தாகிலு பொருக்கால்வருமேயென்று என்றவளுடைய பூவைகளைக்கேட்கிறாள். ௩

(பூவை) ஸாரஸ்யமாகக்கொண்டுவந்த ஸாகஸாரிகாதி லீலோபகரணங்களைக்கண்டால் வரும்ஸுகமும் தனக்குப்பிராட்டியோடே ஸந்தேனைகுன வெம்பெருமானைக்காணுமதுவேயாகையால் அவனினைத்துக்காணப்பெறுமைபாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய ஸாமாப்யத்தாலும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவித்திருக்கிற வென்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ — (அந்தஃபுரமித்யாதியால்) மாட்டாதைபாலேயென்கிறதற்கு த்யஜவநந்ரமெநயாய்க்கொண்டென்கிறத்தோடே ஸம்பம். வாளென்கிறவதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊர்ஜிதமானவென்று) கற்பென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வத்தையென்று) இடறியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்யஜவமித்யாதியால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றது க்ரியாபதமன்று. புகுமவளானவென்றபடி. இது பெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸீத்யாதியால்) பொருங்கொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களையித்யாதியால்) வருமேயென்றது - வருமோவென்றபடி. அவளுடைய பூவைகளை இத்யாதியாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமிதென. திருக்கோளூருக்குப்போனளென்று கீழ்ப்பாட்டிலேநிஸ்சயித்தாள்; திரும்பிவருவளோ! வென்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறாளென்று ஸங்கதி. ௩

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

யாவையும் திருமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரஸ்யமாகவித்யாதியால்) திருநாமங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனினைத்தித்யாதியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாப்யத்தாலுமித்யாதியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெண்பிள்ளையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவித்யாதியால்) (அந்திபெஉத்யாதி) அவனிவளுக்கெதிரேவந்து ஸமாதானங்களைப்பண்ணி [illegible]

ப — பூவை - ஸாரஸ்யமானஸாரிகைகள், பைம் - பச்சைவர்ணங்களான, கிளிகள் - ஸுகங்கள், பந்து - கந்துகம், தூதை - உருவிளையாட்டுபகரணங்கள். பூம்புட்டில்கள் - புஷ்பபெட்டிகைகள், யாவையும் - இந்த லீலோபகரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரீயப்பதியே, இவளுக்கிதுஸம்ஹவ? இந்த லீலோபகரணங்களைக் கண்டால் இவளுக்கு ஸஹ்யமாயிவைபெல்லாத்தாலும்வரும் ஸுகமெல்லாம் ஸ்ரீயப்பதியைக்கண்டநுபவிக்கையென்று உன்மாதமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி - அவனுடைய திருநாமங்களையே கூப்பிட்டு, தனக்குலவஸ்யஸாதநமாயிருந்தவனைக்காணக்கிடையாவிட்டவாறேயவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றியென்றபடி. எழும் - அத்தாலே ஸத்தையாநம்பண்ணி உஜ்ஜீவித்திராநிற்கும், வேறொரு லீலோபகரணங்களைக் கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான வெறுமையின்றியும் அவன் திருநாமங்களையே கொண்டுஜீவியாநிற்கும், இதென்ன ஆஸ்சர்யமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெண். தண்பழன - ஜலஸம்ருத்தியாலே ஸீதளங்களான கழனிகளையுடைத்தான, பழனம் - கழனி, திருக்கோளூருக்கே - ஸத்ருஸம் ஸ்தம், போய் - இத்திருநாமோச்சாரணவிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்த நாள் மற்றொன்றுபாரமாய் அங்கேபோயவளுலேயாசிக்கப்போனளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பபலம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையவதரமானது, துடிப்ப - ஊவஸ்வேகத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணொடு - வர்ஷம்போலே பாஷ்பமானகண்களோடே, என்செய்யுங்கொலோ - என்னசெய்வளோ, அவனைக்கண்டு ஸஞ்ஞாஷிப்பளோ? அன்றிக்கே பவஹாநியாலையாலே பின்னையும் ஊஷியாநிற்பாளோ வென்றபடி. ௩

௮—கொல்லையென்பர்கொலோ குணமிக்கனளென்பர்கொலோ * சில்லைவாய்ப்பெண்டிர் அயற்சேரியுள்ளாரும் எல்லே* செல்வமல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடை நுடங்க இளமான் செல்லமேவினளே*

மேவி நைந்து நைந்து விளையாடலுறாளென் சிறுத்* தேவிபோய் இனித்தன் திருமால் திருக்கோளூரில்* பூவியல்

ஆ—ஊரிலுள்ளாரெல்லாம் வசைசொல்லும்படியாயிருக்குமோ? அன்றியே தன்னுடைய கல்யாணகுணத்தை யெடுத்துப்பேசுமோ வென்கிறாள். ௫௭

(கொல்லை) ஐச்வர்யத்தால் ஸம்ருத்தியையுடையவன் வந்து கிடக்கிற திருக்கோளூர்க்கே இளமானானவள் மெல்லிடை நுடங்கப்போனாள், பெண்பிள்ளை வயக்கடந்தவள் என்று அயலாருக்கு கொம்மைகச்சொல்லுவரோ? அன்றியே திருக்கோளூரிலே போய்ச்சேர்ந்தாள் பக்தியுடையவளாயிருக்கும்படி யென்? என்று குணமானவளாகச்சொல்வரோ? அங்ஙனே மானையாகச்சொல்லுவதை ஸம்பவிக்குமோ? வாசாமகோசரமானதையும் தோஷமாகவே கண்டு சொல்லுமிடத்தும் எங்ஙனம் இன்னதாயிருக்கிற தென்கிறாள். ௫௮

(மேவிநைந்து) விளையாடப்பிள்ளையாயிருப்பதமாய் மின்னிடைச்சிற்றிடையால் குழைவாள்

இ—நாங்களோ ஆழ்வாரின் பெண்மையாலே பின்னையும் அழுதுகொண்டே இருக்குமோ வென்னபடி. ௫௯

※ நாலாம்பாட்டு. ※

அந்தப்பெண்ணுக்குக் காதல்மருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யத்தாலித்யாதியால்) இளமானென்றதற்குக் காதல்மருளிச்செய்கிறார் (மாநிஷ்ணானவளென்று) கொல்லையென்பர்கொலோ வென்கிறதற்குக் காதல்மருளிச்செய்கிறார் (பெண்பிள்ளையித்யாதியால்) குணமிக்கனளென்பர்கொலோ வென்கிறதற்குக் காதல்மருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) சில்லைவாய்ப்பெண்டிரென்கிறதற்குக் காதல்மருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே மானையாகவித்யாதியால்) ௬௦

※ ஐந்தாம்பாட்டு. ※

விளையாடலுறாளென்கிறதற்குக் காதல்மருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதியால்) ...

௬—இளமான் - பாலஹரிணியானவள், தஞ்சாவிஷ்டானவளென்றபடி. இருக்குமிடம் ... ஸ்தானம். செல்வமல்கி - ஐச்வர்யம் ஸம்ருத்தமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவன்கண்வளர்ந்தருளின திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இருக்குக்குச்சொல்ல வேண்டுமிடமான ஸ்தலம். மெல் - ஸௌகுமார்யமான இடை - தன்னுடைய இடையானது, நுடங்க - மருங்காலைத்தாலே துவளும்படி, செல்ல - போருமைக்கு, மேவினாள் - இச்சைகொண்டாள், தன்னுடைய வயஸ்ஸுக்கும் ஸௌகுமார்யத்துக்கும் ... சில்லைவாய் - சிறுமைகூறுமவாயையுடையவர்களான, பெண்டிர் - ஸ்த்ரீகள், அயல்சேரியுள்ளாரும் - அசல்தெருவிலே யிருக்கிற ஸ்த்ரீகளும், கொல்லை - வரம்பழிந்தவளென்று கொல்லையென்று சொல்லுவார்களோ, கொல்லை - மர்யாதையை கடந்து பாவையரென்று ... பார்களோ வென்னபடி. குணமிக்கனளென்பர்கொலோ - மானையிலே என்று சொல்லுவார்களோ, திருக்கோளூரிலேப்பெருமான் பக்கல் மானைக்கமைதத்தைப் பற்றிப்பேச விருப்பமுடைய மானையிலே பற்றத்தையுடையவளென்று சொல்லுவார்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாதத்தோடு அன்று ... ஆய்த்து பதினற நான் இத்தனை மானையிலையான விஷயத்தைப் பற்றிச்சொல்லவும் கேட்கும் ... வே யென்றுகருத்து. * * * * * ௬௧

௯ - மேவி - கிட்டி, அவனெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. நைந்து நைந்து - க்ஷணம்தோறு மிளிர்மெலிவாய், விளையாடல் - பாலக்ரீடைகளிலே, உறாள் - ஸமர்த்தையாகமாட்டாள். ... "வன்சழிப்பமக்கயர்தோள்கைவிட்டு" வாத்ஸல்யமில்லாமலிருக்கும் ஸ்வபாவத்தில் என்கிறபடியே ... க்ரீடைகளிலே ப்ரவ்ருத்தியாதவளானவளென்றபடி. என் - என்னுடையவளான, சிறு - பால்யமுடைய, தேவி - தேவியானவள், சிறுபெண்ணாயிருக்கச்செய்தே ஸௌந்தர்யமுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் தரிக்கப்படியான திவ்யஸௌந்தர்யத்தை யுடையவளான விவளென்றபடி. போய் - இந்தவிடத்தைப்போய், இனி - இக்காலம், தன் திருமால் - தனக் கவ[ர]யானவனான ஸ்ரீயபதியினுடைய, திருக்கோளூரில் - ஸ்தானம். பூவியல் - புஷ்பங்களையே ஸ்வபாவமாக உடையவான, இயல் - ஸ்வபாவம். புஷ்பப்ரசுரங்களானவென்றபடி. பொழிலும் - உத்யானங்களையும்

ரு—பொழிலுந்தடமுமவன்கோயிலுங்கண்* டாவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே* ॥ரு॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்த்* தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்திருமால்திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥சு॥

அ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டுப் பெருமையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்சிறுத்தே விபோயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூவியல்பொழிலையும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையு மதுக்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவயிகஸங்கல்பமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்ஙனேயுகக்கிறாளோ? ஸாநந்தஸம்ருத்தியைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்படுகிற வெனக்குத்துணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வென்னிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டிபோன்ற ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவயிகப்ரீதியாலே விகஸிதமான வவளுடையகண்களையுமாநந்தஜமானகண்ணீர்நிறையுமாநந்தமதமான மெளக்த்யஸௌரபவைரையையுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥சு॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸாநந்தேத்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னையித்யாதியால்) திருமாலென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டி இத்யாதியால்) தனக்கென்கிறவத வெம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தஜ இத்யாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாஶ்ருவைகஶ்யேத்யாதியால்) [ஆநந்தமதயானவென்று பாடாந்தரம்.] ॥சு॥

ப—தடமும்-அந்த வுத்யாநங்களுக்குள்ளேயிருக்கிற தாமரைத்தடாகங்களையும், தடம்- தடாகம். அவன்கோயிலும்- அவனுடைய திவ்யாயதநத்தையும்; இன்று - தனக்குநல்லவிடிவானவின்றைக்கு; கண்டு - இங்கிருந்து நினைத்து ஸமிதமாக நின்றவிவள்தன்கண்ணாரக்கண்டு, ஆவி- ப்ராணனானது, ஈக்ஷணயாப்ராணாத்யமான ஹ்ருதயமானதென்றபடி. உள்குளிர-விரஹஜநித தாபமெல்லாம்போயுள்ளங்கூடக்குளிரும்படி, எங்ஙனே யுகக்குங்கொலோ - எப்படி ஸந்தோஷிப்பாளோ, அந்தப்ரயுக்தஸந்தோஷமுகஸௌமையைநான்காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. * * * * * ॥ரு॥

சு எனக்கு- தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று- இப்படி வ்யஸநதஶையாயிருக்கிறகாலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஈஷ்வராதீநம்படியாக ஸஹிதமெத்தனை பிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஶ்லேஷித்துப்போனவளான, இளமான்- பாலஹரிணிபோலே முக்தையானபெண்ணானவள், போய்- ப்ரயாஸ நடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே அந்வயம். தென்திசை - தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதமனைய - திலகம்போலேயிருக்கிற, திலதமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையஶப்தம் ஸாத்ருஶ்யவாசி. திருக்கோளூர்க்கே- திருக்கோளூரிலே, சென்று - ப்ரவேஶித்து, இனி- அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால் - தனக்கஸாதாரணனான ஶ்ரிய:பதியினுடைய, திருக்கண்ணும் - ஶ்ரீநேத்ரங்களான லோசநங்களையும், செவ்வாயும் , சுமமான வதரத்தையும், கண்டு - தன்கண்களாரக்கண்டு, நெடுங்கண்கள்- அந்ததிவ்யாவயவங்களைக்கண்டவாநந்தத்தாலே விஸ்த்ருதங்களானதன்னுடையலோசநங்கள், பனிமல்க- ஆநந்தபாஷ்பப்ரவஹியாநிற்க, பனியென்றுஜலம். நின்றுநின்றுநையும்- ஆநந்தாதிஶயத்தாலேபின்னையும் ஶிதிலையாகாநிற்பள். அந்த ஶோபையை நான்காணப்பெற்றிலேன் "ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவான்। ஸதா பரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:" என்னும்படியான விவளுடைய ஶோபையாகிற பாக்யத்தை யிழந்தேனென்றுகருத்து. ॥சு॥

மூ— நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானினிப்போய்* அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனைத்*
தினைத்தனையும் விடாளவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்கு வான்பழியும் நினையாள் செல்லவைத்தனளே*(௰)॥

ஆ— த்ருணமாக நினையாதே போகட்டு லோகமெல்லாம் இவள் தனிமைப்போனாளென்று பழிசொல்லியிரைக்கும்படியாகத் திருக்கோளூரிலே போனாளென்கிறாள். ॥௯॥

(நினைக்கிலேன்) தன் திருக்கண்களின் அழகாலே ஸர்வலோகங்களையும் தோற்பித்தடிமைபாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக் கண்டல்லதொரு க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணிளமான் இனி இது குடிப்பழியென்றுமிடமென்று நினையாதே அவன் சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள். இவளைப்பிரிந்த வ்யஸநாதிஶயம் நினைக்கவும் கூடுகிறதில்லை, என்று சொல்லிப் பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்றழைப்பிடுகிறாள். ॥௰॥

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விஶ்லேஷமாகிறவாபத்துக்குத் தமக்குவைப்பாக வைத்த உபாயமாயிருந்த

இ—(எங்களையுமித்யாதியால்) சேரிபல்பழி தூஉய்இரைப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதியால்) ॥௯॥

※ பதப்பாட்டு. ※

அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனையென்கிற விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன் திருக்கண்களித்யாதியால்) தினைத்தனையும் விடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) மனைக்கு வான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுகுடிப்பழித்யாதியால்) நினைக்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்தவித்யாதியால்) நினைக்கவும் கூடுகிறதில்லையென்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேயென்றது - தன்னால் செய்யலாவதில்லாமையாலேயென்றபடி. ॥௰॥

※ நிகமனம். ※

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதியால்) ஆழ்வார் தமக்கு

ஸா— வசநம். ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றாகவும் நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும் நினைத்திலள், ...கவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள் நினையாததற்குத் தாயார் ஶோகிக்கிறாள் ...... வருடைய வஶீகரணமே உத்தேஶ்யமாகையாலே, * * * ॥௯॥

ஶ. அனைத்துலகும் - ஸமஸ்தலோகங்களையும்: உபயவிபூதிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடையவனான, அரவிந்தலோசனனை - அரவிந்தலோசனனை. தினைத்தனையும் - க்ஷணமாத்ரமும், ஒருக்ஷணமாத்ரமுமென்கிறபடி. தினை - ஸூக்ஷ்மம், தனையென்று வஶீகரணவாசி ...... என்னத்தனையுமென்றுமாப்போலே தினைத்தனையுமென்கிறது. விடாள் - விடாதவளான, நெடுங்கண் - ...... இதுவாகி ...... லம். இவள்தான் நெடுங்கண்ணாளாகையாலே ...... போலே ...... வென்றென்றுனவள், இனி - இதுக்குமேலே, ... நிற்கின்றபடி இக்கண்ணழகுக்குத் தோற்று ...... அவனிக்கேவரவேண்டியபடியாயிருக்க இவளங்கேபோனவிதென்ன வாஶ்சர்யமென்றுகருத்து. போய் - அவனைநாடிக்கொண்டுபோய், மனைக்கு - தன்னுடைய குடிக்கு, வான்பழியும் - பெரியவபவாதத்தையும், வான் - பெரியது, பழியுமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு ஸமுச்சயார்த்தமாவது. நினையாள் - எண்ணாதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸடுதியாகப்போனாளென்றபடி. செல்லவைத்தாளென்கிற லோகோக்தியாலே ஸடுதியாகப்போனாளென்கிறதாகிறது, நினை - அவளுடைய வ்ருத்தியை நினைக்கவும், கிலேன் - மாட்டுகிறிலேன், தெய்வங்காள் - தேவதைகாள், இது உபவம்பொறுக்கமாட்டாமையாலேயாக ...... நம்பண்ணுகிறபடி, இங்கு தேவதாஸம்போதநம் க்ஷணமாத்ரமாக ...... பண்ணுகிறாளென்று பழிசொல்லுவாரோடே யித்துக்கத்தைச்சொல்லியாறவொண்ணாமையாலும் தேவதைகள் பழிசொல்லாதிருக்கையாலும் தன்னோடொக்கவுறங்காதிருக்கையாலும் தேவதைகளோடே துக்கத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாள்.

மூ — வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையே அலற்றிக் * கொத்தலர் பொழில்சூழ் குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன * பத்து நூற்றுள் இப்பத்தவன் சேர் திருக்கோளூர்க்கே * சித்தம் வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே. ௧௧

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — எம்பெருமானையே அலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கே ப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையராய்க்கொண்டு சொல்லுவாரிட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — வைப்பாக வைத்தவென்றபயம். தமக்கு ஸ்வாமிநியாக வ்யவஸித்திருந்தவென்றபடி. பொன்னுலகாள்வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ௧௧

ஈ — வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, ஆபத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி. மா - ஸ்ரேஷ்டமான, சிலகாலத்துக்கப்பால் மீண்டுபோகக்கடவதான லௌகிகத்தில் நிதிபோலன்றிக்கே எத்தனை காலம் ஸேவித்தாலும் குறையாததானவென்றபடி. நிதியாம் - நிதியாகாநிற்கிற, "தத்யா ஹிரண்யநிதிம் நிஹித" மென்கிறபடியே நிதிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ஆபத்திலே ரக்ஷகமாய்த் தன்னையுடையவனொன்றுக்கும் விசாரப்படவேண்டாதபடியாய் ஸகலபோகங்களையும் தன்னைக்கொண்டே ஸாதிக்கலாய் ஸகலஸாதநங்களும் தன்னையநுபவிக்கிற ஸாதநத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னையுடையவனுக்கு ஸர்வலோக ப்ரதிபத்தியையுண்டாக்கவற்றாய்த் தன்னையுடையவன் காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி பண்ணவைத்தாய் மற்றும் ஐச்வர்ய ஸாதநங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஸாரார்பழிக்குமஞ்சாதே தாயையும்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு நிதாநஞ்சொல்லித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - ஸ்வாமி நனையே, ப்ரதிபந்தகநிரஸநனானவனையென்றபடி. உத்தேச்யமானதுதானே விரோதியையும்போக்கித் தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி - அவிச்சிந்நமான வாக்யாலே ப்ரலாபித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொத்து - புஷ்பகுச்சங்கள், அலர் - விகஸியாநிற்கிற, தாம் விச்லேஷத்தையுபசமிக்க க்ஷமரல்லாதபடி. திருக்கோளூரி லெம்பெருமான்பக்கல் ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ராவண்யத்தால் ஸ்ப்ருஷ்டபுஷ்பகுச்சங்களானவென்றபடி. பொழில் - உத்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், இதுபத்துக்கு விசேஷணம். பத்து - பத்துப்படிகளான, 'ஸேவாயோக்யர் திவ்யஹ்ருத்:' என்கிறச்லோகத்தின்படியே ஸர்வஜ்ஞாதிகளான பத்தர்களையுடையவே ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - சதங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து - ப்ராப்யப்ராபகாம்சமான நிதர்சகத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவன்சேர் - அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - சித்தத்தைவைத்து, அவ்வூரிலே ப்ரவணமான மநஸ்ஸையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் - சொல்லுகிறவர்கள், திகழ் - உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸமஸ்தஸாதநங்களாலே பூஜ்யமானவென்றபடி, பொன்னுலகு - ஸ்ப்ருஹணீயமான லோகத்தை, பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், ஸமஸ்தஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே பண்ணப்பெறுவரென்றபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணாய நமோஸ்து ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(உண்ணுஞ்சோறு.)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௭௫ ॥

([illegible]) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே - [illegible] க்ருஷ்ணனுய்வந்தவதரித்தும்

த்ரா — படைத்தவளவு ஹர்ஷத்தாலும், (ஸ்ருஷ்டி ஹர்ஷமேவ) பெருந்தார்களும் பேபிதற்றி - திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தாலும் திருமாலையினுடைய உக்தியாலும், (ஸ்ரீ ஸம்பந்த ப்ரபந்த்ர) இந்தாலே நாலுபாட்டில் ஸம்பந்தமொத்துணமறு லிக்கப்படுகிறது. யாவையும் திருமால் - செல்வம்மல்கியவன் கிடந்த - இனித்தன் திருமால் திருக்கோளூரில் - தன் திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ப்ரியம் வேதிதத்தாலும் அக்கூருண்டானவெவாஸ்ருப்யைஸ்வரியாலும் பிராட்டியோடே பொருந்தியிருக்கையாலே மிகவும் வஸ்யமாகச்செல்லுகிற காமவ்யாபிகாரகாலதிராக்ஷிதையாலும், ஸகலஸம்ஸ்லேஷத்தாலே புகுக்கணித்த திருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவஸௌந்தர்யத்தையாலும், (வெளஹ்மேத) நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் - குன்றிகர்ப்பக்கல் வ்யாமோஹத்தையாலும், (குஸ்ரீவ்யாஸ) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - மேனிமாறுதபூமேலிருப்பாளுக்கநாயகனாயினவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யாதியாலும், (ப்ரீதவரஸா) என்கண்ணுக்கென்றியாயிருப்பாள் - குன்றிதபா ஸந்தேதையாலும், (ஸவநேத்ரகோசரத்வை) அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனை - ஸவஸ்வாதந்த்ர்யத்தையாலும், ஸ்ரீஸ்வாத்தாலே அத்தைக்கொள்சொல்லுகிற ஸ்வரூபவசனம் ஸம்ரூஹீதமாகிறது. இப்படிகளாலே திருக்கோளூரெம்பெருமான் குன்றிகர்க்கு விஸ்லேஷதசையில் ஸவாதரிக்கயில்லாதபடி ஸ்வயங்கோண்டாக்காநிற்கிறனென்று "உண்ணுஞ்சோறு" என்கிறஉபக்ரமத்திலே ஸ்வஜீவநாதிவ்யாபாரம் உபகிருஷ்ணோ ஸுதிவ்யாஷாரவமாக ஸம்ரக்ஷித்த ஸம்வேகர் உபபாதிக்கருளினார்களென்கிறார். ௨ ௮

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக் கெம்பெருமானோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமல் பின்பு ஸ்ரீராமாய் பழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறாமையாலே தமதாஸஹிஷ்ணுதயாய் ஸந்தேஶத்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— மானுக்குவைத்திலே விரஹவ்யஸனத்தால்வந்த வைஹ்வல்யத்தாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்கோசம் மிகவும் ஆவேசமாகையாலும் "விஸ்லாகநாகஸ்ரீ சக்திஸஞ்ஜாதா" என்னும்படியான ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து தம்முடைய விரஹவ்யதையையும் அநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுஸந்தானவேளையிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே ஒருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஉக்தியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக்கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே ஸங்காத்விதராய் அவன்முகங்களை நெடும்போதநுபவிக்கையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸம்ஜீவிக்குமாப்போலே அந்தவிரஹவ்யஸனத்தால்வந்த வைஹ்வல்யநீங்கி ஸம்ஜீவித்து "ப்ரஹ்லாதோஸ்மி ஸஸ்மார" என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய தசைகளையும நுஸந்திக்கக்ஷமரானவாறே பழையபடியே தம்முடைய விரஹதசை உபாஸனையால் அத்தைப்ரஸஹநராய்க்கொண்டு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. காணப்பெறாமையாலே என்றது - வாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவமாம்படி காணப்பெறாமையாலேயென்றபடி. ஒருபிராட்டியாயென்றது - விரஹிணியானவொருபிராட்டி தசையையுடையவராயென்றபடி. ஸந்தேஶத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றபடி. இப்படி ஸந்தேஶத்திலே, திருவாய்மொழிஸம்பந்தமாவதும் மானுக்குவையத்திலே ஸம்ஸ்லேஷமதையாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றாளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல்லுகையாலே இவளுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் ஸந்தேஶத்திலே இத்திருவாய்மொழி யஸம்பந்தமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படிதிருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவிக்ருதியால்)

மூ— பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேனானிரந்தேன் முன்

ஆ— பெருந்தருளினபிராட்டியோடுள்ள ஸாக்ஷாத்ஸம்ஸ்லேஷஜநிதாநந்தபிகாரத்தாலே ஆனந்தநிர்ப்பரனான எம்பெருமான் அந்தப்ரீதியெல்லாம் தனக்கு ஸாத்ம்யமானவாறே அதுக்கு ஸாத்ம்யத்தைக்காக விஸ்லேஷித்து நெடுங்காலம் எழுந்தருளாதிருந்தவாறே தத்விஸ்லேஷத்தாலே க்லேஶயுக்தையான பிராட்டி தன்னுடைய ஆற்றாமையாலே அவனைக்குறித்து சிலபக்ஷிகளைத் தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக்க வேணுமென்று புறப்பட்டவிப்பிராட்டி தன்னுடைய தௌர்ப்பல்யத்தாலே பின்னைபோகக்கூடமாட்டாதே அங்கே உத்யாநத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக்குறித்து தூதுக்ஷணம்பண்ணுகிறாளென்றுமாம். உபய ஸ்லேஷஸமயாநந்தரமாக ஸ்வாமியானவன் ஸர்வேஶ்வரனே விஶ்லேஷிக்கவேண்டிற்றென்று என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறான், என்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் அபஹரித்துக்கொண்டு என்னைத் தோற்பித்துத் தனக்கடிமையாக்கிக்கொண்ட எம்பெருமான் தன்னைப்பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தைச் சென்று சொல்லவேணுமென்று புள்ளினங்களைக் குறித்துச்சொல்ல; பின்னையும் அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே ஸ்வபாவமில் செப்பமென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

இ— தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷமானது மேல்வாக்யத்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. ஸாக்ஷாத்தாலே திருக்கோளூரிலெம்பெருமானோடு போகஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கேயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷத்திலே யவனோடு போகஸம்ஶ்லேஷம் நடந்ததாகச்சொன்னால் விஷயாந்தரமென்கிற ஸம்ஸாரத்தாலே ஸாகாஶமொன்றுதான் கற்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலே போய்ப்புகவேணுமித்யாதியால்) *

முதற்பாட்டு

பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபய ஸம்ஶ்லேஷத்யாதியால்) பொன்னுலகாளீரோ இத்யாதியாலே உபயவிபூதியையும் பக்ஷிகளுக்குக் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போது இவ்விபூதியெல்லாம் அவனுடையதென்றுமிட்ட இப்பாட்டிலே சொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறவசனத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகப் புநிதமென்றுகருத்து. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக்கிறானித்யாதியால்) விஶ்லேஷிக்கிறானென்றது - விஶ்லேஷியாநிற்கிறவனென்றபடி. ஸௌந்தர்யத்தைப்பெற்றது - ஸௌந்தர்யம் ஸர்வாபஹாரமாக்யாதிகளையென்றபடி. தூதிபோக்யத்திலே சொல்லுகிற விஶேஷங்களுக்கு ஸம்பந்தமிதென்னவது சொல்லுகைக்காகவே கற்பிக்கிறார் (பின்னுநான்படுகிறவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்றது - போகாதேயிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இந்தஸம்ஶ்லேஷமாய்

ப— நன்னலம் - நல்லதான நலத்தையுடையவையான; நலம் - ஸௌந்தர்யம். ஸ்வாமித்தார்க்குத் தூதுசெய்கைக்கடியான உயர்ந்தஸௌந்தர்யங்களையுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் - பக்ஷிஸமூஹங்காள், புள் - பக்ஷி, இனம் - ஸமூஹம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை தியக்குகளுக்குஸ்வபாவமென்று இருக்கிறாள் ஸம்வாதத்தில் வாஸலப்யமே. இனங்காளென்று "ஜிக்ஷ வானரஸமூஹம்" என்கிறபடியே பெல்லாவிக்கிறாம்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைக்கொண்டாடினபடி. முன் - முன்பே; இந்த ஜகத்தெல்லாம் காரண கலேவரங்களை யிழந்து தங்களுடைய ஜீவங்களை யறிவிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலே யென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களெல்லாத்தையும், படைத்த - தன் ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனான, முகில்வண்ணன் - தேவஸாவனாவ வண்ணம் - ஸ்வபாவம் போல உதாரனானவன்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனை, ஆஸ்ரிதஸுலபனானவென்றபடி. ஸ்வ தாரதம்யாயிலேயிலேவாத்ஸல்ய திகள் நமக்குப்ரகாஶிப்பது, என்னலம் - என்னுடையநன்மைகளை, என்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் போக்யதாதிகளான ஆத்மகுணங்களையும்என்று ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. கொண்ட - அபஹரித்தவனை, விஶ்லேஷத்தாலே ஸம்ஸ்லேஷமாம்படி பண்ணினவனை என்றபடி. பிரான்தனக்கு - உபகாரகனானவனுக்கு, இந்த விஶ்லேஷ வ்யஸநம் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து உபயஸம்ஶ்லேஷமானநுப்ரேய நாதாத்மீயவிபூதிகளுமிருந்தவனுக்கென்றபடி. அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளில் இவன் உபயவிபூதியையும் ப்ரீதிநிமித்தமாகக் கொடுக்கும்படியிறே யவன் தன்னையும் தன் விபூதியையும் இவளுக்காக்கினைத்தபடி. என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து, பொன்னுலகு - ஸ்வர்க்காயல

மூ— முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன் கண்ணன் என்னலங்கொண்டபிரான்றனக்கென்னி லைமையுரைத்தே.

ஆ— அவன்வரஸ்தாநாதிகளுகையாலும் ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலும் நம்முபேக்ஷிதஞ்செய்தருளும், ஆதலால் என்னுடையத³ஶையைச் சொல்லவேணுமென்று சொல்லி அவற்றின்பக்கலுள்ள ஸௌஹ்ருதாதிஶயத்தாலே திருநாட்டையும் லீலாவிபூதியான ஸம்பந்தங்களையுமடங்க இவைசெய்கிறஉபகாரங்களுக்குக்கைம்மாறாகக்கொடுத்துப் பின்னையும் நிரூபித்து இவை செய்கிறமஹோபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாகப்போராதென்று பார்த்து வாஸ்தவ்யார்த்தங்களான உங்களுடைய நிரவதிகதயையாலே ஸம்ஶ்லேஷார்த்தநிர்ப்பந்தமான என்னுடைய த³ஶையைச்சென்று சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

(மையமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கையும் திருவாழியும்சேர்ந்திருக்கிற

இ— வாஶ்லேஷிக்கைக்காக இவ்விஶேஷணங்களென்றுகருத்து. முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வரஸ்தாநாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) என்னிலைமையுரைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றின்பக்கலித்யாதியால்) கைம்மாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக, உபயவிபூதியுமிவளதீநமாம்படி யவன்பண்ணியிருக்கையாலும் "ஸர்வஸ்வஹ்ருதயோ தேவாபிஷ்டம் மோஹந ஞ்ஜக:" என்றுசொன்னவனவனுடைய திருவுள்ளத்தைப்பார்த்தால் இவளைத்தன்னோடுசேர்த்தார்க்கு உபயவிபூதியுங்கொடுக்கை யவனுக்கு ஸம்மதமாகையாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உபயவிபூதியையுங்கொடுக்கத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வடிவாய நின்றபவிபூதிகமென்கிற ஸமஸ்தநம் ஸம்ப்ரதாயமென்று ஸூசிதமாய்த்து இப்படியுபயவிபூதியையுங்கொடுத்தவிவள் நானிரந்தேனென்று அகிஞ்சநரைப்போலே ப்ரார்த்திப்பானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) வாஸ்தவ்யார்த்தவென்கிறத்தாலே நன் நலஸம்பந்தம்வ்யஞ்ஜிதம்.

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கையமர்சக்கரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையிலேஇத்யாதியால்) சக்கரத்

ஸ— ப்ரத்யக்ஷமான லோகத்தை, யதா- நித்யஸம்ஸஹணீயமானலோகத்தை, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தையென்றபடி, ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், முழுது - க்ருத்ஸ்நமான, புவனி- விபூதியையும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியையுமென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், என் த³ஶையை நீங்களவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்த ஸந்தோஷம். உபயவிபூதியு முங்களதன்றோ வென்றுகருத்து. என் த³ஶையை யவனுக்கு அறிவிக்கும்படி நீங்கள் சிலருளராகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உபயவிபூதியையும் தருகிறேனென்று கருத்து. தருகிறேனென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று சொன்னது உங்கள் விபூதியை நீங்கள் ஆளுகையத்தனைபோக்கி நான் தருகையென்றொன் றுண்டோவென்றுவபாமராகியாகச் சொன்னபடி. ஆளீரோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்கிற அவ்யயம் அநந்யாபேக்ஷாதகம். உங்களுடைய விபூதியும் நான் பட்டது படவேணுமோ; அப்படிப்படாதபடி இவைத்தை ரக்ஷித்தருளவேணும். இவைத்துக்கு ரக்ஷகர் நீங்களே யன்றோ, எங்களுக்கதில் ப்ராப்தியுண்டோ? நாங்களு முங்களுக்கு ரக்ஷ்யராயிருக்கு மத்தனையன்றோவென்று கருத்து. வினை யாட்டியேன் - விஶ்லேஷித்து நோவுபடுகைக்கீடான பாபத்தை யுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாட்டி. இஸ்வபத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினை யாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கு. நான்- என்னுடைய விஶ்லேஷத்திலே "ஸா ஸ்ரீ வம்ஶாரணம்கத:" என்று தியக்கின்காலிலே யவன்போய்விடும்படியிருக்கிறவளான நான், இரந்தேன்- ப்ரார்த்தித்தேன், நீங்கள் செய்கிற மஹோபகாரத்துக்கும் உபயவிபூதியும் அநுரூபமல்லாமையாலே அகிஞ்சநனாய்க்கொண்டு உங்களை ப்ரார்த்தித்தேனென்றபடி. இரக்கிறேனென்று வர்த்தமானமாகச் சொல்லாதே பூதகாலமாகச் சொன்னது என்றால் ஶரணவரணம் பண்ணியத்து, இனி உங்களாலுபேக்ஷிக்கக் கூடாதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. யதா:— இரண்டு மூன்றுதரமிரந்தால் உங்களுக்கு ஶரணாக்ஷமாமென்றறிந்து ஒருக்கால் இரந்தொழிந்தேனென்றபடி.

மூ—மையமர்வாணெடுங்கண்மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து*நெய்யமரின்னடிசில்நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ*
கையமர்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு* மெய்யமர்காதல்சொல்லிக்கிளிகாள்விரைந்தோடிவந்தே॥ (௨

ஆ— வழகாலும்திருவாழியைக்கண்டஸ்த்ரீயாலேபுதுக்கணித்ததிருப்பவளத்தினழகாலும்என்னையடிமையாக்கினவனுடைய அழகைக்கண்டு நீங்கள்ஸப்ரஜைராய்ப் பின்னை அவனுக்குன்பக்கலுள்ளஸ்நேஹம் மெய்யானஸ்நேஹம் என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான்முடிவதற்குமுன்னே விரைந்தோ

இ—துஎன்றுசொன்ன வசநாம்கனிவாயென்றுசொன்னஸப்தவிஸ்தாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியைக்கண்டவித்யாதியால்) புதுக்கணித்தஎன்றது - நவீநதவஸௌந்தர்யமான என்றபடி. எம்பெருமானென்றதைப்பித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) சொல்லியென்றபோதே காணுகை விஷயமாயிருக்கச்செய்தே கண்டுஎன்கிறபதம் ப்ரயோகித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகைக்கண்டித்யாதியால்) மெய்யமர்காதல்சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குன்பக்கலித்யாதியால்) விரைந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிவதற்கித்யாதியால்) இவள் விரஹாவஸ்தைபொறாதே யழித்திருந்தாலல்லது தோழிமார்க்கௌஜ்ஜ்வல்யங்கூடாமையால் மெய்யமர் வாணெடுங்கணென்று தோழிகளுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸம்பாவிதமான வைஷம்யத்தையருளிச்

ப— கிளிகாள் - ப்ரதக்ஷ்யாபேக்ஷைதயாலே எனக்காதரணீயராய் க்ஷாவப்ரயோஜநத்தாலே அவனுக்காதரணீயராயிருக்கிற ஶுகங்காள்? கையமர் - திருக்கையிலேயமர்ந்திருக்கிற, ஸர்வ்வஸாவிஜஸத்ருஶமான திருக்கையிலே ஸநாதநமாய்க்கொண்டிருக்கிறஎன்றபடி. சக்கரத்து - ஸக்ரத்தையுடையவனுன, சக்கரத்தையுடையவன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென்கனிவாய் என்றுஸப்தஸவசம். என் - என்னுடைய, கனிவாய்ப்பெருமானை - பிம்பவயாநுஸாரிபை, கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். கண்டு - நெஞ்சாலேநினைத்துக்கொண்டு, ஸொகிக்கிற வென்னைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - ஸத்யமான, அமர் - ஸ்திதிஷ்டிதமான, காதல் - ஸ்நேஹத்தை, தம்முடைய ஸ்நேஹத்தைப்போலே பொய்யுமாய் - வஞ்சமுமாயிராதே ஸத்யமாய் ஸ்திரமான வென்னுடைய ஸ்நேஹத்தை யென்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - த்வரித்து, அவனோடேகூட வருகிறோமென்று அங்கே நில்லாதே யென்றபடி. ராவணவதானந்தரம் பெருமான் மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை யாஶ்வஸிப்பித்தாப்போலே யென்னுடைய தாபத்தை யாற்றுகைக்காகவும் நீங்கள்வந்த ஸ்ரீக்யெனக்கு முற்பட ஸாதித்து பின்பு அவன்வந்த ஸ்ரீதியைய நுபவிக்கலாம்படி யிருக்கைக்காகவும் நீங்களவனுக்கு முன்னே வரவேணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழியிலேமெள்ளவராதேவேகமாகவந்து, பிராட்டியைககண்டு மீண்டவநந்தரம் ஸ்ரீவாநரமுதலிகள் பெருமாள் தாபத்தை யாற்றவேணுமென்றோடிவந்தாப்போலே நீங்களு மவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளைக்கொண்டுவந்தென்னுடைய தாபத்தையாற்றுகைக்காக வதிஶீக்ரமாக வோடிவந்தென்றபடி. இதுக்கு என்கையிருந்தென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மையமர் - மை அமர்ந்தவையான, அஞ்ஜநத்தாலேயலங்க்ருதமாயலங்க்ருதமானஎன்றபடி. நீங்கள் திரும்பிவந்தவன்வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டான ஹர்ஷத்தைக்கண்டு தோழிமார்தங்களை அஞ்ஜநாதிகளாலே யலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்தஹர்ஷத்தாலே காந்திமதிகங்களான, வாள் - காந்தி, வாணெடுங்கணென்று ஶாகவாய்த்தவகஸமாஸ:. வாள்நெடுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய ணகாரோ ணகாரவணகாதேஶ:. நெடும் - ஹர்ஷாதிஶயத்தாலேயதிவிஸ்த்ருதங்களான, கண் - கண்களை யுடையவர்களான, மங்கைமார்முன்பு - யுவதிகளுடையமுன்னே, மங்கை - யுவதி, உங்களைப்போலே ரக்ஷணீயராகவேகளான என்ஸகிகளுடையகண்முன்னேஎன்றபடி. "ஸமாந நாஸ்தூரஶோகா:" என்கிறகணக்கிலே என்றுகருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடையகையிலேயிருந்து, வத்ஸலதமம்போலே அவன்ஸ்பர்ஶஸுகிக்கிற வென்கையைப்புங்களுக்கு வாஸஸ்தலமாக அங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்கு மேவீரோவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, ஸநாதநமானநெய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி, இன் - ஸ்வாதுவான, அடிசில் - ஶால்யோதநங்களை, பாலொடு - க்ஷீரத்தோடேகூட, நிச்சல் - நித்யமும், மேவீர் - புஜிக்கக்கடவீர்கள், மேவுதல் - புஜித்தல், ஓவென்கிறவவ்யயம் ஸநாநயஶ்த்யாதகம். க்ஷீரத்தோடே ஸ்வீகரித்தென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னடிசு

மூ—ஓடிவந்தென்குழன்மேலொளிமாமலரூதீரோ* கூடியவண்டினங்காள்குருநாடுடையைவர்கட்கா* யாடிய

ஆ—டிவந்தெனக்குச்சொல்லி என்னையபிப்பித்துஎன்னுடையதோழிமாரெல்லாரும் உங்களுடைய வாஶ்ரயிலை க்கண்டாசைப்படும்படி என்கையிலேயிருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழ்மினோவென்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௨॥

(ஓடிவந்து) ராஜ்யார்ஹராய் ஸௌஶ்ரீகருமான பாண்டவர்பக்கலுள்ளவாத்ஸல்யத்தாலே பெருமை த்விஜயாவகாரணமாகிதமாய் ஸாத்ம்யமாயிருந்த திருத்தேரிலேநின்று அவர்களுக்குவாராவரும்பண்ணி ப்ரதிபக்ஷராயிகளை நிரஸித்தருளினஸமயத்திலே உபமேக்ஷிபரமான த்வஜங்கள் பரிமளவராமாக சாற்றியருளப்பண்ணின திவ்யமான திருத்துழாயின்மதுவைப் பானம்பண்ணி அத்தாமதாரைகளைக் கொண்டு ஓடிவந்து அம்மதுவையும் மதீயமான திவ்யமயத்தையும்என்குழல்மேல் ஒளிமாமலர்களின்மேல்

இ—செய்கிறார் (எனக்குச்சொல்லியித்யாதியால்) மங்கைமார்முன்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமாரித்யாதியால்) ஆசைப்படும்படியென்கையிலே யிருந்தென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாட்டைக்கொடுத்தாள் இப்பாட்டிலே யதிற்காட்டில் மிகவும்ஸ்லாக்யமாய் "வாணிம்ருத்வீஷவாணிந" என்றவனுக்கு மிகவுமாதரணீயமான தன்திருக்கையைக்கொடுக்கிறாளென்று ஸம்ஸ்க்ருதமிசை, த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும் "டஹீஷலாதீ" என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகளுக்கும் திருநாமங்களே ஸஹமோஹ்யங்களாகையாலும் நெய்யடிசில்பாலென்றிவள் சொல்லாது திருநாமங்களேயாகை யுசிதமென்றுகருத்து. ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

குருநாடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யார்ஹராயென்று) ராஜ்யார்ஹராயென்ற படி. ஐவர்கட்காயென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶ்ரீகருமித்யாதியா ல்) வாத்ஸல்யத்தாலேஎன்கிறதற்கு பண்ணிஎன்கிறத்தோடும் நிரஸித்தருளினவென்கிறத்தோடு மன்வயம். நெடுந்தேரென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பெருமைக்கு த்யாதியால்) நெடுந்தேரென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்ம்யமித்யாதியால்) படைநீறெழச்செற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷமித்யாதியால்) நீறெழச்செற்றபிரான் சூடியஎன்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமயத்திலித்யாதியால்) தண்டுளபமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (திவ்யமயமித்யாதியால்) ஊதீரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அம்மதுவையுமித்யா தியால்) இவள்விரஹமேகப்யாயிருக்க ஒளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன விதக்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ— லென்றது காரணத்வஸ்ய ஶ்ரீத்ரிமதிவாதக தயாஸ்வாதக்களான திருநாமங்களை,பாலென்றது- அந்தத்திருநாமங்களை மிகவும்ரஸிக்கும்படியான ஶக்தியை, நெய்யென்றது - அந்தஶக்திஜந்யமாய் த்திருநாமோஷ்ர ரணத்துக்கு ஹேதுபூதவாதகங்களான மாநங்களை.

௩ கூடிய - பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, வண்டினங்காள் - ப்ரமரஸமூகங்காள்? குருநாடுடை - கு ருதேஶத்தை யுடையவர்களான, கூருதேஶத்தையாள ஹர்ஹரானவென்றபடி, ஐவர்கட்காய்- உ.ணுவர்க ளுக்காக, இதுக்குநீறெழச்செற்றபிரானென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆடிய - ஆடாநிற்கிற பாகங்களை யுடைத்தான, ஆடுகை- ஜ்வேநாஸாரமாக ஸஞ்சரிக்கை, மா - அஶ்வம். ஜ்வேநாஸாரஸஞ்சாரிதாஶ்வமாக்கியானவென்ற படி. நெடும் - "ஜஹதிஸ்ரூநெருஷிகள" என்கிறபடிபெயதிசயமான, தேர் - ரதத்வஸ்வீகம்வநம். தேரி லேயிருந்தென்றபடி. தேரிலேஸாரதியாயிருந்தென்று தாத்பர்யம். படை - ஸேனையை, ஶத்ருஸேனையை யென்றபடி. நீறெழ - நீறுயெழும்படி, த்ருணமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை. செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனான பிரான் - உபகாரகன்; சூடிய - அந்தஸாரத்ரமாவ நயநாபர்த்யமாகச் சூடிக்கொண்டிருக்கிற, தண் - ஸௌரபமான, துளபம் - தளஸியை, உண்ட - பாநஞ்செய்தவையான, தளஸியிலிருந்தவை பானஞ்செய்தவையான வென்றபடி. தூமது - அந்த தளஸியிலிருந்த ப்ரஸஹ்யவாஸந்களான மதுக்களையுடையவையான, தூவென்றது ப்ரஸஹ்யம்வாஸமும். வாய்கள்கொண்டு - வதநங்களைக்கொண்டு, ஓடிவந்து - விரஹதாபத்தாலேவாடின

௪—மனைநெடுந்தோப்படைகேழைச்செந்நெல்லாய்* ஆடுபதன்றினைபமூண்டதூமதுவாய்கள்கொண்டே* ௱௫
தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்* பூமதுவுண்ணச்செல்லில்வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற* மாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு*

ஆ—வஹிக்கச்சென்றும்,வஹிக்கவே அறவலர்ந்து பூக்கணிக்கும் என்கிறபண்டுபோலக்கும்கெண்டையொண்கண்ணுந்துயிலும் என்று ஹ்ருதயஸம்ஶ்லேஷகரமான வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ௱௬
(தூமது) நீங்கள்பூமதுவுண்ணச்செல்லில் ஸாம்ஸாரிகபோயானவனுக்கு ஸம்ஶ்லேஷியென்றுருஜாவத்தைக்காட்டி என்னைபசன்ற திருநாட்டிலே திருமாமணிமண்டபத்திலே அயர்வறுமமரர்கள் ஸேவாவிஷத்திலே ஸர்வேஸ்வரராயிருந்த அவர்களாலே கைங்கர்யம்பெற்றிருந்த அவனைக்கண்டு அவன் திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள்தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருகிப்பின்னை உம்மை

இ—செய்கிறார் (வஹிக்கவே உதாஹ்ருதியால்) வஹிக்கவேயென்றது - வஹிக்கவுலகுத்தவளவிலே என்றபடி. பூக்கணிக்குமென்றது - நவீநமாயென்றபடி. இது உடைக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்றிறுமிதாஹ்ருதி) பண்டுபோலக்குமென்றது - ஸ்வரூபம்போலே பசுமைபெறுமாயென்றபடி. கெண்டையொண்கண்ணுமென்றது - உத்தம்போலேயழகியதான வென்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நித்ரைகூடுமென்றபடி. கூடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸரஸ்த்ராஹ்ருதியால்) ௱௬

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

வினையேனைப்பொய்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷமென்றொருவிதாஹ்ருதியால்) வானவர்கோனையென்கிறவிடத்திலே பலிதமானவைஷ்ண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே உதாஹ்ருதியால்) வானவர்கோனையென்கிற ஸம்விஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாமணி உதாஹ்ருதியால்) பூமதுவுண்ணச்செல்லிலென்றுவகுத்துமாமதுவாரென்று விஶேஷணங்கொடுத்தவித்தாலே ஸ்வயமாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமானவைஷ்ண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருக்குழலிதாஹ்ருதியால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையொருத்

ஸ—முடியாதபடி ஶ்ரேஷ்டமாகவந்து, என்குழல்மேல்- என்னுடையகேஶங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர்- காந்திமத்தானவைகளாய் ஶ்ரேஷ்டங்களான புஷ்பங்களை, ஒளி - காந்தி, மாகவோதிம்மவகுஸம்ஹாரம். அவன்பக்கல் நின்றும்வந்தவுங்களுடைய ஸம்பர்க்கத்திலே பத்ராஜங்களாய் ஸ்வச்சமான புஷ்பங்களையென்றபடி. ஊதிரோ - ஊதுங்கோள், ஓவென்கிற ஶப்தம் காகுயமேதாவிகம். அவன்குழல் இருந்துழாயில்நின்று முங்கள்வாயில் கொண்டு வந்த மதுக்களைல்லா மென்குழல்மேலே புஷ்பங்களில்விரும்படி ஸங்காரம்பண்ணவேணுமென்றபடி. 'வாஸவாதயநக்ஷாந ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா உபவிஶ்ய ஸு ! ஸ்ப்ருஶமாது ஸம்ஸுஷ்டம் த்ருஷ்ட்வாஷிமாமகம்" என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாள். ௱௬

மூ என் முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான் வளர்க்கிற முல்லைக் கொடிகளின்மேலே யிருக்கிறவென்றபடி. தும்பிகாள் - ப்ரமரவிஶேஷங்காள், தும்பி - ப்ரமரவிஶேஷம், பூமது - புஷ்பங்களின் ரஸங்களை. அந்தமுல்லைப் புஷ்பங்களில் மகரந்தங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - பாஜிக்கப்போனால், பாஜிக்கவாரம்பாதானிகோளாகிலென்றபடி. இதுக்குஇதுவோதக்கவாறென்னவேண்டு மென்கிறதோடே அந்வயம். வினையேனை - அவன் சொன்னதெல்லாம்மெய்யென்றிருக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளான வென்னை, இதுக்ககன்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். பொய் செய்து - என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷமென்றொரு வ்யாஜத்தைச்செய்து, அகன்ற - விஶ்லேஷித்துப்போனவனான, இது வானவர்கோனுக்கு விஶேஷணம். மா - மஹத்தான, அதிஶயமான என்றபடி. மது - மகரந்தங்களை, வார் - வாராநிற்கிற, பாய்வதாகவிடாநிற்கிற என்றபடி. தண் - திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலே பரிஶீதளமான, துழாய் - தாமோதரை, முடி - கிரீடத்திலேயுடையவனான, துழாய்முடியென்றுவ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக் கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. தூமது - பரிஶுத்தமானதுபாவையுடையவையான; அநவத்யங்களாய் மதுரங்களான பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கேமதுஶப்தம் ரஸவாகிஶப்தோக்தியாய் பேச்சைச் சொல்லுகிறது. உங்களுடைய வாஜாயுபயமவ்னை யிங்கேயாகவழிக்குமென்று கருத்து. வாய்கள்கொண்டு - வசநங்களை

ரு—இதுவோதக்கவாறென்னவேண்டுங்கண்டீர்நுங்கட்கே* ॥ ச॥

நுங்கட்கியானுரைக்கேன்வம்மின்யான்வளர்த்தகிளிகாள்* வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்துவினையேனைநெஞ்சங்

ஆ—பொருத்தியின்றிசைப்பட்டுக்கூப்பிடாநிற்க அவனிங்ஙனேயாயிருக்குமிதுவோ உம்முடைய ஸ்வபாவமே ன்றவன் ஸந்நிதியிலேசொல்லவேணுமென்று தனக்குப்பரமஸுஹ்ருத்துக்களாய் தன்முல்லைகளிலே வந்திருந் த தும்பிகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥ ச॥

(நுங்கட்கு) ஸ்ரீராமாவதாரஹநுமதாதிகளைப்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளிவந்தென்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறபோது அத்யந்தமாய் ஸ்வஸஞ்ஜீவநமான திவ்ய

இ—திவ்யத்ருஷ்டியால்) என்முல்லைகள்மேல் என்கிறவிடத்தில அபிப்ராயமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிதத்ருஷ்டியால்) தன்முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனக்குப்பரமஸுஹ்ருத்துக்களாக பாவித்துச்சொ ல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥ ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வெங்கட்புள்ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீராமத்ருஷ்டியால்) ஊர்ந்துவந்தென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேறத்ருஷ்டியால்) வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்தவென்கிறதற் குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லச்செய்தே நடுவேத்ருதீயபாதத்துக்குங்கூடத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லே ஷிக்கிறபோதித்ருஷ்டியால்) அதில்அதிஶயிதமித்ருஷ்டியாலே செங்கண்மாலு தாத்பர்யமும் அதிஶயோக்தித்ருஷ்டி

ஶ—க்கொண்டு, உவந்து, உகந்து, வாஹநங்களைக்கொண்டுகைக்கையாவது வாஹநங்களாலேயுந்த ஸ்வஹஸ்தயில் உபாசகர்களைப் பாடநம்பண்ணி ஸஞ்சாரிக்கை. நுங்கட்கு - என்னுடைய விஶ்லேஷத்திலே என் முல்லைக் கொடிகளிலே வந்திருக்கிற வுங்களுக்கு, இதுக்கு என்ன வேண்டு மென்கிறதோடே அந்வயம். இதுவோ - இப் படி நித்யஸூரிஸேவிதனுப் ஸர்வஸமர்த்தனாயிருக்கிற பதிஸ்தனமான உபாயத்வ தாரதம்யத ஞயிருந்துகொண்டுவிரஹ காவாமல்தேடிப்பானவிவளை ரக்ஷித்தும் விடுயாதிருக்கிறவிதுவோ, யாந்தக்கவாறு "நஜீவேயம்க்ஷணமபிவிநாதாமஸிதேக்ஷணாம்" என்னும்படி உபகாரக்ஷணிகனை நாம் செய்யத்தக்க உப காரம், நீரென்கிற ஸ்தாநத்திலே நாமென்றுவவாரோக்தியாகச்சொன்னபடி தக்கது - உசிதம், ஆறு - ப்ரகா ரம், தக்கவாறென்று ஸம்ஶேஷம். தக்க ஆறுஎன்கிறவிடத்திலே யாவளவ சர்வாநாமம். என்னவேண்டுங் கண்டீர் இப்படிசொல்லவேணுங்கிடீர், கண்டீரென்கிறவத்ய உபஸந்தாக்ஷா நிர்தாரணம். என்முல்லைக்கொடி களிலேபோவாநம் பண்ணப்பார்க்கிற வுங்களுக்கு அவனைக்கண்டிவ்வார்த்தை ப்ரஸங்கு சொல்லவேணும். இ து சொல்லாதபோது அவன் வாராதகையாலே என் விரஹவ்யஸநம் போகாமையால் "அவிலக்ஷாக்ஷீ ஸீதை நா" என்கிறக்ஷணத்திலேயென்னுடைய தாபத்தாலே என்முல்லைக்கொடிகள்தாங்களும் உருகாவிருக்கையாலே யவற்றிலே புங்களுக்கு வாஸஸ்தானங் கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வார்த்தைசொல்லவே யவன்வருகை தப்பா மையால் நானுஜ்ஜீவிதையாய் என்னுடைய முல்லைக்கொடிகளும் அதிஶீக் ரமேவ உஜ்ஜ்வ லோகாரு ஹர் ஷயுக்களாமாகையாலே அப்போதுங்களுக்கு உபாவாநம் பண்ணலாமென்று பாட்டுக்கெல்லாம் வடாஸம். * * * * ॥ ச॥

ஸ்ரீ யான்வளர்த்தகிளிகாள் - தோஷமெதுவான வென்றாலேவளர்க்கப்பட்டதான பாசுங்காள்? என்னால் வளர்க்கப்பட்ட வுங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரராய்விளையாடித்திரிய அவகாசமுண்டோ? அவனுடைய வரிகாமாயிரு க்கிறே ஸ்வதந்த்ரராயிருக்கலாவதென்றுகருத்து. நுங்கட்கு - என்னில்காட்டிலும் ஆர்த்தராயிருக்கிறவுங்க ளுக்கு, நீங்களிப்படியார்த்தராயிருக்க வுங்களைக்காப்பேயுகிறது யாதுமோவென்றுகருத்து, யானுரை க்கேன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவளைநாம் ஜீவிப்பிக்குமுபாயமேதோவென்று வி ஷெப்படாநிற்கிறவுங்களுக்கு ஒருஉபாயம்நான் சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான, ப்ரதிகூலர்க்குஅஸஹ்யங்களாயிருக்கிற த்ருஷ்டிபாதங்களையுடைத்தான வென்றபடி. எம்பெருமான் என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபோது நடுவுள்ளப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கும்படி யான த்ருஷ்டியையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்புள்என்கிறவிடத்திலே ஸகாரஸம்ப்ரதாயமெவலோடகாரா தேஶம். புள் - பக்ஷியை - கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து - ஊரப்பண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— கவர்ந்த*செங்கட்கருமுகிலைச்செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை* யெங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டிதுவோ தக்கவாறென்மினே* ॥௫॥

என்மின்னுநூன்மார்ப னென்கரும்பெருமா னென்கண்ணன்*

ஆ— கடாக்ஷங்களாலும் ஸஸ்மிதமான பணிமொழிகளாலும் திருமேனியிலழகாலும் ஆஸ்சர்யரூபமான வைலக்ஷண்யத்தாலு மென்னுடைய ஸர்வேந்த்ரியஸகலகரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோனவனை த்திருநாட்டிலேசென்றாகிலுங்கண்டு உம்முடையதக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தகிளிகளைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௫॥

(என்மின்னுநூன்மார்பன்) இதுவோதக்கவாறென்றுசொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தபூவைகளை அபேக்ஷிக்கப் பின்னையும்அவைபோகாதிருந்தவாறே நம்ம அபேக்ஷிதமவன் செய்தருளாவிடில்செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு ஸ்வகீயாஸம்வேத்ய நிவ்ருத்திக்ஷணஸம்பந்திதமான நிவ்ருத்தத்தையும் தன்

இ— பாலே செய்யவாய்ஸ்வாதுர்யமும் திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலேகருமுகில்ஸ்வாதுர்யமும் ஔதார்யத்தாலே செழுங்கற்பகஸ்வாதுர்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்கிறதத்தாலே ஸர்வேந்த்ரியாபஹாரம். எங்குச்சென்றாகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயாத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அவனென்னையநாதரித்துப்போயிருக்கிறானென்றுகிளேல்லாஞ்சொன்னவ ளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல்காரனென்பானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்னு மளவுமவதாரிகை. கொண்டென்றது - உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இதுக்கு உதாஹரணத்தில் க்ரியையோடேகமும். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாததாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) அதல் ஸம்பந்திதமான

ப— ஊர்ந்துஎன்றது- அநேகாவிதநிஜவ்ருக்ஷம். வந்து-என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகயிப்படிஸம்ப்ரமமாகவந்து, விளையேனை- விஶ்லேஷித்தாலவன் யரித்திருக்கிறப்போலே யிருக்கவொட்டாதவாபத்தைப்பண்ணினவென்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்த - உதஸ்ஸைஸம்ஶ்லேஷித்தவனை, உதஸ்ஸையபஹரித்தவனைவென்றபடி. என்னை உதஸ்ஸை யபஹரித்தவனென்று விசேஷிக்கவும் ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தவவனும். என்னுடையஉதஸ்ஸையபஹரித்தவனைவென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கல்வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்கருமுகிலைஎன்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யககாரேவணா டகாரஸ்சஷஶ:, கருமுகிலை - காளமேகநிறனை, செய்யவாய் - என்னைவிஶ்லேஷிக்கிறஸமயத்திலே ஸாந்த்வந்தம்சொல்லப்புக்கு ஸ்ரீதம்பண்ணும்போது மிகவும் சிவந்தவதரத்தையுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை - அழகியதாகநிற்கிற கல்பகத்தை, செழுமென்றது அழகியது. லோகத்தில் கல்பகம்போலன்றிக்கே ஸ்வாத்மாவைக்கொடுக்கிற விலக்ஷணகல்பகமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு - எங்கேபோயாகிலுங்கண்டு, திருநாட்டிலேபோயாகிலுங்கண்டென்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையு மபஹரித்துக்கொண்டு உம்முடையநெஞ்சை அவன் பக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தும்வையாதேநிரப்போருகையோவுமக்குத்தக்கப்ரகாரம், என்மினே-என்னுங்கோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

ஶீ தீவினையேன்வளர்த்த - க்ரூரமான பாபத்தையுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய கார்யம் நான் செய்யவேண்டியிருக்க வுங்களைக்கொண்டென்காரியஞ் செய்துகொள்ளும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினவளான என்னாலே வளர்க்கப்பட்டவையான வென்றபடி. சிறு- உபேக்ஷைகளான, பூவைகளே - ஶாரிகைகாள்? என் - என்னுடையவனை, மின்னுநூல்மார்பை யெனக்கு போக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னுநூல் மின்னாநிற்கிறநூலையுடையத்தான, யஜ்ஞோபவீததாரியானவென்றபடி. மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனை, என்- என்னுடையவனை, தன்னுடையகறுத்ததிருமேனியைஎனக்குபோக்யமாக்கினவனை வென்றபடி. கரும்பெருமான் - நீலவர்ணனானஸர்வேஶ்வரன், உத்க்ருஷ்டமான திருமேனியி னழகைக்காட்டி யென்னையடிமை கொண்டவனைவென்றபடி. என்கண்ணன் - என்னுடைய க்ருஷ்ணன், தன்ஸ்வரூபத்தை

மூ— தன்மன்னுநீள்கழன்மேற்றண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்* கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்த மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்கடீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே* ॥கூ॥
பூவைகள்போனிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்* யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்* மாவைவல்வாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகள்டீர்க்கிற்றீரேவிளையாட்டொ

ஆ— னையும் எனக்கே ஸௌஹார்த்தமாகப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் ஆதலால்நீங்கடெனச்செல்லுங்கோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பூவைகள்) நான்வளர்த்தசிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையும் புண்டரீகங்கள்போன்றிருந்தகண்களையும் அக்கண்களாலேஸூசிதமான ஸகலசேதநாசேதநவஸ்துக்களினுடைய நியமநஸ்வரூபத்தையும் என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின திருவாழியையேந்தின அழகையும் திருக்கையில்தழும்பாலே ஸூசிதமான ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸந திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமுடையரா

இ— யென்னுமளவாலேமின்னுநூல்மார்பனென்கிறதற்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றுப்த்து திவ்யாயுதத்தையென்கி றவித்தாலே கரும்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. தன்னையுமென்கிறவித்தாலேகண்ணனென் கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லித்தாய்த்து. எனக்கேஉதாஹ்ருதியாலே என்னென்கிறவசநங்களுக்குந் தாத்பர்யஞ் சொல்லித்து. சென்மின்களென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

புண்டரீகங்கள்போலுங் கண்ணன்யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற ஸகலவ்யாபாரத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேஸூசிதமானவென்று) யாவையுமித்யாதிக்குந் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வேதைகேத்யாதியால்) என்னாழிப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத் தோற்பித்தித்யாதியால்) இத்தோடு ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யவ்யாபாரத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கையிலித்யாதியால்) ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்)

ஈ—யெனக்குஸௌஹார்த்தமாக்கினக்ருஷ்ணனென்றபடி. தன் - தன்னுடைய, நீள்கழல்மேல் - த்ரிவிக்ரமத்தில் விட்டளவும்நீண்டுவருவதானதிருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, ஸ்திரமாயிருக்கிற நித்யஸம்பந்தப் பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸௌஸீல்யமான, துழாய் - திருத்துழாயை, நமக்கன்றி - நமக்கொழிய, நல்கா ன் - உபகரியான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்கும்தர கொடானென்றபடி. கன்மின்களென்று - கற்பியுங் கோளென்று, ஸுந்தராய் விளையாடித்திரியாதே யித்தையப்யஸியுங்கோளென்று நியமித்திகென்றபடி. கற் கை - அப்யஸிக்கை, உம்மை - ஸுந்தரான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ளவிருக்கிற நா ன், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த; அப்யஸிப்பித்துவைத்தவென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோ தக்கவாறென்கிறவார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் பாதேயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் ஸமீபித்துப்போங்கோளென்றபடி. அங்கேபோனபின்பு சொல்லுகி றேனென்றிராதேசொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. ✳ ✳ ॥கூ॥

மூ பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிறபக்ஷிவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - தேஹகாந்தியுடையவனை புண்டரீகங்கள்போலும் - புண்டரீகங்களுக்கு ஸத்ருசங்களாகாநிற்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனை, யாவையும் - ஸகலாசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும் - ஆய்நின்ற - "ஸர்வம்ஸமாப்நோஷி" என்கி றபடியே இவையித்தனையுமாய்நின்ற, ஸர்வஸரீரகனாய்நின்றவனையென்றபடி. மாயன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டித னை. என் - என்னுடையவனை, திருவாழியழகாலே யென்னை வசீகரித்தவனை யென்றபடி. ஆழிப்பிரான் - உபகாரகனாய் அவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி உபகரித்தவனை' ஸாகாரஸ்துதிஸ்வபாவமாஸ:. மாவை - அஸ்வத் தை, கேஸியை யென்றபடி. வல் - த்ருடமான, வாய் - வதநத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனை மதுசூதற்கு - மதுஸூதநனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து, மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - ஸ்ரீபாஞ்சாலிகைகள்? ஸம்போதநம். பாவை ஸ்ரீபாஞ்சாலிகே. விளையாட்டியேன் - உங்களை நானுபலாலிக்கவேண்டி யிருக்க உங்களையென் கார்யத்திலேஏவும்படியான பாவத்தையுடையவளானவென்னுடைய, பாசறவு - உ...

அ—பென்பாசறவே* ௭॥

பாசறவெய்தியின்றேவினையேனெனையூழிநைவேன்* ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகேயருள்செய்தொருநாள்*
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு* ஏசறுநும்மையல்லால்

ஆ—மாசறுசுடர்முடி ... நம்மானுக்கென்ன ஏறச்சொல்லினென் அழைவைக்கும் தீர்க்கத்திருமித்தனை என்றுமொருசெயலில்லையென் அதன் னுடையமிரவ்யக்தநத்தாலே கலக்கித் தன்பாவவைகளை ... யிக்கிறாள். ॥

(பாசறவெய்தி) நீங்களும்சொல்லவேணுமென்று சிலகுருகுகளை அபேக்ஷிக்க அவைபோகாதிருந்தவாறே பிரிந்தஉஜ்ஜீவனத்துக்கு ... னும்மித்தனையோ? அவன்விடைவேந்தரல்லவோ? ... தோஷம்பண்ணுவதென்று போகாதிருந்ததாகக்கொண்டு அவனைப்பிரிந்தபடியே வ்யஸநப்படுகிறதைத் தனையாயிரம் ... முண்டு! ஆதலால் ஊர்ஜிதரானவர்களிடத்திலே ... நீங்கள் ...

இ—பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனையூழிநைவேன்று) தீர்க்கித்தீரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களேயித்யாதியால்) பாவைகள் ஸமகங்களாயிருக்க வவற்றை ... யிக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையமித்யாதி) ... போலேபறந்துபோகாதே பாவைகள் தன்பக்கலிலே ... தந்தைவிடாதே நிற்கையாலே இவைதன்காரியஞ்செய்யுமென்று பார்த்து அவற்றை ... யிக்கிறாளென்னுகருத்து. ॥௭॥

❋ஈட்டாய்ப்படி.❋

எனையூழிநைகிறேனென்று அவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனையூழிநைவேனென்று தன்மெய்யிலுத்தை யிக்குருகுகளுக்கு அறிவிக்கை யவுமெதமன்றோ? வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைப்பிரிந்துஎன்று) இன்றோவினையேனெனையூழிநைவேனென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியேயித்யாதியால்) எத்தனையாயிரமென்றது - அநேகமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வலக்ஷேத்யாதியால்) மாசறுநீலச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசேஷேத்யாதியால்) வானவர்கோனைக்கண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ஜீ—திருப்பாசறவெய்தின்றேவை ... தீர்க்கதிதோஷிக்கிற ... த்ராக்ஷைத்தீர்க்கமாட்டிரோ என்றபடி. * * * ॥௭॥

௮ா. ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான பக்ஷங்களையுடைத்தான, ஆசு - தோஷம். அறுகை - நாசித்தல். தூவி - பக்ஷம். ஸுந்தரங்களாய் ... பக்ஷங்களையுடைத்தான வென்றபடி. வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலெழுதியிருக்கிறவள வன்றிக்கே பெண்ணைவிட்டபோகையாலே உள்ளுங்கூட வவன் கரியனாயிருக்குமாப்போலே இவ்வாபத்திலே எனக்குதவுகையாலே உள்ளுங்கூட ஸுத்தமாயிருக்கிற குருகென்றபடி ஸம்போதநம். வினையேன் - விரஹதுக்கம் முடியாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினவளானநான் பாசறவு - ஸ்ப்ருஹணீயதை, பாசு - ஸ்நேஹம். அறவு - விச்சேதம், விஸ்லேஷமென்றதாய்த்து. எய்தி - அடைந்து, இன்னே - இப்படியே. உங்களுக்கெல்லார்க்குங் காணப்படுகிற இந்த தௌர்பல்யமென்றபடி. இது ஆநந்தகவசிக்க மத்தனைபோக்கி ஊட்டாநிஷேதிக்கை யசக்யமென்கிற கருத்தாலே இன்னே யென்று தன்னுடைமையை யந்தக்குருகுக்குக் காட்டுகிறாள். எனையூழி - அநேகம் கல்பங்கள். எனையென்று பஹுவசன விபக்திலோபம். ஊழி - கல்பம். நைவேன் - சிதிலையாகக்கடவேன். ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டாமென்றபடி. அருள்செய்து - என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்ற வ்யாஹரிக்கப்புகுகிறவாக்யத்தோடே அந்வயம். மாசறு - நிர்மலமான, மாசு - மலம், அறுகை - நாசித்தல். உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. நீல - நீலவர்ணமான, சுடர்முடி - ஜ்யோதிர்மயமான மயிர்முடியை யுடையவனை, வ்யக்தகாலாதி ... ஸ்வாமியான என்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமீ. இதுக்குச் சொல்லவேணு மென்கிறதோடே அந்வயம். ஏசு - ஏச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழி யென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிறாள், உன்பக்கலிலே ... மத்தாலேவெற்றைசையென்னுதவளாயிருக்கிறாளென்றபடி. நும்மையல்லால் - உம்மைத்தவிர,

௫—மறுநோக்கிலள் பேர்த்தும் மற்றே* ॥௮॥

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேனொன்றிலே* நீர்த்திரைமேலுலவியிரைதேரும்புதாவினங்காள்* கார்த்திரண்மாமுகில்போற்கண்ணன்விண்ணவர்கோனைக்கண்டு* வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர்வைகல்வந்திருந்தே* ॥௯॥

ஆ—ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மஸஹகாரமங்கள் அநுஷ்டாநஸமயத்திலே ஸம்ஸாரிகளை அந்யபரமாக இருந்தவெம்பெருமானுக்கு அநந்யப்ரயோஜநனாய் ஸம்பந்தம்படி உன்பக்கலிலே அபிநிவேசமுடையாளுள், நீ உபேக்ஷிக்கிலும் உன்னுடைய கடாக்ஷமல்லது வேறொருதுணையுண்டென்றிராளென்று சொல்லவேணுமென்று குருகுகளையிரக்கிறாள். ॥௮॥

(பேர்த்து) ஸமுத்ரங்கள்உலராநிற்கிற மேகங்கள் கடலிலேவர்ஷிக்குமாப்போலே தன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறொருகதியின்றியே நான்தளராநிற்கத் தன்னுடைய ஸாமர்த்யஸ்வாதந்த்ர்யவைசிஷ்ட்யம் விஷயங்களைக் காட்டி ஸாக்ஷாத்காரஜநிதமாயிருக்கிற ப்ரேமம் அநுபவிக்கிற அயர்வறுமமரர்களுக்கே தன்னையநுபவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமித்தனையோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துபின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்த்தைகளைக்கேட்டு "ஸர்வஸ்வம் ஸமர்ப்பயாமி" என்னும் ப்ரக்ரியையாலே யிருந்தென்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி யெனக்கெப்போது மவற்றைச்சொல்லி என்னையுஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணு

இ—ஞர் (ஸர்வசக்தியால்)ஏசறுபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அநந்யகதித்வத்தால்)நம்மையல்லாதி க்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுபேக்ஷிக்கிலுமித் க்ருதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தங்களை ஸம்க்ரஹித்துயோஜிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேணுமென்று) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கார்த்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரங்களித்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையகடாக்ஷமித்யாதியால்) விண்ணவர்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸாமர்த்யேத்யாதியால்) வார்த்தைகள்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையவனித்யாதியால்) வந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாதித்யாதியால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கெப்போதுமித்யாதியால்) ॥

௮—பேர்த்துமற்று - பின்னைவேறொன்றிலே, மறுநோக்கு - மறித்துப்பார்வை, உம்முடையகடாக்ஷத்தையொழிய வேறொன்றைத்துணையாகவெண்ணுகையென்றபடி. இலள் - இல்லாதவள், என்று - சொல்லவேணுமென்று பதத்ரயத்தைஸம்பந்தித்துயோஜிப்பது. * * ॥௮॥

௯ நீர்த்திரைமேல் - ஜலதரங்கங்களின்மேலே, திரை - தரங்கம், உலவி - உலாவி, நிலத்திலே ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸஞ்சரித்து, இத்தலைவை ஸம்பாவநஜலத்தையுபேக்ஷித்துப் பரதேவதைகளும்போகவல்லையென்று இருக்கிறாள், இரைதேரும் - ஆஹாரத்தைத்தேடாநிற்கிற, புதாவினங்காள் - பெருநாரைக்கூட்டங்காள்? புதா - பெருநாரை, இனம் - கூட்டம், வினையாட்டியேன்நான் - அத்ருஷ்டம்மாணவரான வெம்பெருமானாலே இப்படியுபேக்ஷிக்கப்படும்படி மஹாபாபியானநான், பேர்த்து - அவனையொழிய, மற்று - வேறே, ஓர் - அத்விதீயமான, களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, ஒன்றிலேன் - ஒன்றுடையேனல்லேன், கார்த்திரள் - நீலவர்ணமேகஸமூஹமான, கார் - நீலவர்ணம், திரள் - ஸமூஹம், நீலவர்ணமெல்லாம் ஸமூஹமாய் ஸமானமாப்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. மாமுகில்போல் - மஹாமேகம்போலேயிருக்கிறவனை, ஸமுத்ரங்கள்உலராநிற்கச்செய்தே மேகம்ஸமுத்ரத்திலே வர்ஷிக்குமாப்போலே நான்தன்னைப்பிரிந்து வருந்தவிக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை வென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனாய்அவதரித்து ஸர்வஸுலபனாயிருந்தவனை, விண்ணவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, வார்த்தைகளைகொண்டு - அவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளை க்ரஹித்துக்கொண்டு, வந்து - அங்குநின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - நான்ஸம்ஸ்லேஷித்தவிடத்திலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி, வைகல் - ஸர்வகாலமும், உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், "கிமர்த்தம் வ்ரதம் கிமர்த்தம் லக்ஷணம் । ஸர்வம் தத்வநிவேதய"

மூ—வந்திருந்தும்முடையமணிச்சேவலுநீருமெல்லா* மந்தரமொன்றுமின்றியலர்மேலசையுமன்னங்காள்* என் திருமார்வர்க்கென்னையின்னவாறிவள்காண்மினென்று* மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர்மறுமாற்றங்களே* ॥௰॥

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுமதுசூதபிரானடிமே*

அ—மென்று சிலபுள்ளினங்களைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௧௰॥

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலேயெழுந்தருளியிருந்த ஸமயத்தில் திருவுள்ளமத்யஸ்தமாயிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கிளம்பி திவ்யாந்தப்புரத்திலேயெழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய திவ்யஸந்நிதியிலே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யென்திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின மறுமாற்றங்கொண்டு என்னருகேவந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று ஏகாந்தஸம்ஶ்லேஷைகபோக்யமான அன்னங்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௰॥

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான் திருவடிகளிலேநாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்

பத்தாம்பாட்டு.

இ— மந்திரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயித்யாதியால்) என்னையின்னவாறித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமித்யாதியால்) வந்திருந்துரையீரென்றதபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேயித்யாதியால்) உம்முடையமணியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏகாந்தேத்யாதியால்) ॥௰॥

நிகமனம்.

மதுசூதபிரானடிமேல்நாற்றங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்றவித்யா

ஶ—கிம்வாவக்ஷ்யே இதி" என்கிறபடியே யவற்றைக்கேட்கையேயெனக்குப்போதுபோக்காயிருக்கும்படி எப்போதுமந்தவார்த்தைகளையே சொல்லவேணுமென்றபடி. ॥௧௰॥

ஶ உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஶ்லாக்யமான, என்னுடையநாயகனென்னைவிட்டுப்போனாப்போலன்றிக் ஏகாந்தஸம்ஶ்லேஷரஸிகங்களானவென்றபடி. சேவலும் - புருஷபக்ஷிகளும், நீரும் - ஸ்த்ரீபக்ஷிகளானநீங்களும்; பரஸ்பரத்திலே ஸ்வாபாவிகமுண்டாயிருந்தாலுமது திவ்யதம்பதிகளுடைய ஏகாந்த்யத்துக்குஉபமானமாயிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸ்வபாவ ஸௌந்தர்யமும் தன்காரியம்செய்கைக்குஉபமானமென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - "ஸர்வாத்மவத்ஸ்வமன:" என்னுமாப்போலே மற்றுமுள்ள உங்களுடைய ஸமூஹங்களுமெல்லாருமென்றபடி. அந்தரம்- இடைவெளி, பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு விச்சேதமென்றபடி. ஒன்றுமின்றி - லேசமுமில்லாமல், அலர்மேல் - புஷ்பங்களின்மேலே, பத்மங்களின்மேலேயென்றபடி. அசையும் - ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே அசையாநிற்கிற, இவையுந்தன்தோழிமாரைப்போலே கூட்டங்களாயிருந்து விடாதேயிப்படி ஸஞ்சாரங்களாயிருக்கை தன்காரியத்துக்கு உபமானமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், என்திருமார்வருக்கு - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்குஉணர்த்தியென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை- ஏகாந்தமதிகையான வென்னை உத்தேசித்து, இதுக்கு ஒரு வார்த்தையென்கிறத்தோடே அந்வயம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தையுடையவளானாள், ஆறு - ஆகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன்ஆகாரம் வாசாமகோசரமல்லாமையாலே இன்னவாறென்று ஸாமான்யேனசொல்லுகிறாள். யத்வா:—இன்னவாறு காண்மினென்றுஅவஸ்தைமாறு உங்களுடம்பைக்காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலேயிப்படி நிர்தேசிக்கிறாள். மந்திரத்து - மந்திரத்திலே, பிராட்டியுந்தானுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கிற அந்தப்புரஸதனத்திலேயென்றபடி. ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, உணர்த்தி - அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் அவனருளிச்செய்த ப்ரத்யுத்தரங்களை, மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம், வந்து - அவன்பக்கல் நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து- என்வாஸஸ்தலத்திலேயிருந்து உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும். * * * ॥௰॥

ம — மதுசூதபிரான் - ஜ்ஞாநப்ரதானவேதத்தை யபஹரித்துக்கொண்டுபோன பேய்களைநிரஸித்து உபகாரகனான பொலிந்துநின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, மேலென்று ஸப்தம்யர்த்தப்ரயோகம்

மூ— நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்* தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல் லார்* ஊற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராயே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸர்வஸ்வாமித்வரூபமான ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகுணங்களைப்பற்றிக்கொண்டு ஆஶ்சர்யமாய் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தசொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்குச்சென்ற வ்யஸநத்தை அநுஸந்தித்தாராதலால் ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராயுருகாநிற்பரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ஷியால்) "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:" என்னும்படியிருக்கிறவவன் திருவடிகளிலேபொழில்கள் பரிமளங்களைக் கொள்ளாநிற்கிறனவென்றுகருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வா தியால்) ஸர்வரும்பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்பமன்றிக்கே "ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம்" என்கிற கணக்கிலே ஸ்ருஷ்டிவிலாஸமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்சர்யாதி ஸூக்தியால்) இவையுமோருபத்தும்வல்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் ஸூக்தியால்) ॥கஉ॥

ஶ—நாற்றங்கொள்— பரிமளங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, "ஸர்வகந்த:" என்றுசொல்லப்பட்டவன் திருவடிகளினின்றும் பரிமளங்களை ஸம்பாதியாநிற்கிறவையானவென்றபடி பூம்பொழில் - புஷ்பஸம்ருத்தங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் - ஶப்தங்களை, கொண்ட ஶப்தங்களான ஶப்தங்களையென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு - எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி பரீக்ஷித்துக்கொண்டு. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான. தோற்றங்கள் - தோற்றங்களான, ஆவிர்பாவங்களான. ஸர்வஜ்ஞஸங்கல்பஜனித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸ்வயமேவாவிர்ப்பூதங்களானவென்றபடி, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இவையுமோருபத்தும் - இப்படியோரு விலக்ஷணமான தஶகத்தை, இவையுமென்கிற விடத்தில் உகாரார்த்தத்தாலே இப்படியுமொருபத்துண்டோ!வென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. வல்லார் - ஸார்த்தோடேயநுஸந்திக்கவல்லரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று ஸப்தமீ விபக்தி. ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மங்களான, மணற்போல் - ஸிகதங்கள் போலே த்ரவீபூதராய், நீராயுருகாநிற்பர். ஶரீரமுட்பட த்ரவமாயுருகுவரென்றபடி. "ஸாத்விகா ஸ்ருதிதோஷ்டஹிதேவா" என்று த்ரவத்வரூபமான ஶரீரத்தாலேவந்த பரிச்ரமம் ....காட்டில்வ்யாக்யானமில்லைபிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வர்த்தமாந நிர்தேஶத்தாலே த்ரவத்தினுடைய ஸ்திரத்வம் சொல்லப்படுகிறது. * * ॥கங॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ப்ரபந்நஜநஸம்பதே ஶ்ரீஶைலேஶாய ... ...

ஶ்ரீ:

ஶ்ருதப்ரகாஶிகா தாத்பர்யதீபிகா.

(பொன்னுலகு.)

லோகஸ்ருஷ்டிஸமர்த்தாய பரமாய ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோகாய
ஸுஹ்ருதே வஸுதேவஸூநவே ஶ்ரீதேவகீஸுதாய ।
காந்தாய ராஜ்யோபயோகார்த்தாய பரமாத்மனே
ஸ்தித்யாத்யவஸ்ய ... ... ॥ ॥எ॥

(லோகஸ்ருஷ்டிஸமர்த்தா) மூன்றுலகங்களெல்லாம்படைத்த - ஸர்வலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவஸா மர்த்யத்தாலும், (ஆயாஸஹாஸ்தயா) கையமர்சக்கரத்தென் - திருவாழியைத் திருக்கையிலே தரித்தருளுகையாலும், (ஜிஷ்ணுஸாரத்யயோகாத்) குருநாடுடைய ஐவர்க்காயடியமாநெடுந்தேர் - பாரதயுத்தத்திலே அர்ஜுனனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஸுஹ்ருதே வஸுதேவஸூனவே) மாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு - ஶ்ரேயஸ்ஸுக்ஷியான திருத்துழாய்மாலையலங்காரத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான ...

ரு — தா — தேவஸ்வத்தாலும், (ஶாவாமதயா) செங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து - விரோதிநிரஸநஶீலனை மெவநீதயனே வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (லாஞ்ச்சிதவக்ஷஸ்த்தலத்தாலும்) என்கண்ணன்தன்மன்னுநீள் கழல்மேல்தண்டுழாய்மதிக்கின்றிலள்காண் - ஶ்ரீசிஹ்நத்தில்ஸஷ வக்ஷஸ்தலத்தாலும்; (கடாஹூ) பூவைகள்போல்நிறத்தன் - பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (ஸாம்ராஜ்யயோகத) மாசறுநீலச்சுடர்முடி - வெறிமுடிநீஇகுஞ்ஜவஞ்சுமொடே சேர்ந்திருக்கிற திருவபிஷேகத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான விஶ்ருதிகேயலஸாம்ராஜ்யயோகத்தாலும், (ஸுவிராணதஸாகஷடேவாரதாம்) சார்ந்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர்கோனை - ஸுவர்ணமேரியிலும் ப்ரகாஶிக்கிற அபூர்வநமமரர்களதிபதித்வத்தாலும், வகாரத்தாலே "என் திருமார்வற்கு" என்று மேலிற்பாட்டில்சொல்லுகிற ஶ்ரியப்பதித்வமும் ஸமுச்சிதமாகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமானை ஸ்ஸஜியவடகைநந்து ஸிட்டவழக்காய்ப்படியான விஶுதிமயத்தையுடையனாக "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபுலகத்தில் ஆழ்வார் ப்ரகாஶித்தருளினாரென்கிறார்.

௭௯௫

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் எட்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

***

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

மூ — நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய்ச்* சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச்சிவனாய் அயனாய்*

ஆ — (நீராய்) இப்படி உத்கண்டையுடன் விஷணம்பண்ணிய எம்பெருமான் வரக்காணாமையாலே அவனைத்தம்முடைய பெரிய ஆர்த்தியோடேகூடத் திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். வ்யாக்யான விவரணம்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி உத்கண்டையுடன் பண்ணினவனந்தரம் அவன்வருகை யபஶ்யமாகவிபாக வந்தேறையடனாரைமுதலான இடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே கூப்பிடுமராயாக அநுஸந்தாநம்பண்ணுகை யஸமேதமன்றோ? உத்கண்டையினத்தாலே அவன்வரக்காணாமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறோமென்றில்? உத்கண்டையினத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருவனென்றிருக்கைக்கு நிமித்தமென்னென்னவத ஸிப்பிக்கிறார் (இப்படி உத்கண்டையாலே) "மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமால்" என்கிறபடியே தம்முடையவார்த்தியாலே அசேதநங்களான மரங்களுங்கூட இரங்கிறபடியைக்கண்டவிவர் கீழ்ப்பாட்டில் பெரியவார்த்தியோடேகூட தாமாக அநுஸந்தானம்பண்ணினால் ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வகாரணனாயிருக்கிற அவன் நீராய்நிலனாய்வந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறாரென்று கருத்து.

* * * * * * *

முதற்பாட்டு

சிவனாயயனாயென்று ப்ரஹ்மாதிகளுக்கிவன் அந்தராத்மாவென்றபோதே மற்றபேர்க்கந்தராத்மாவென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகள்) (நீராயித்யாதி) சுடர்களி

ப — நீராய் - ஜந்துக்களுக்கு ஜீவநஸாதநமாயிருக்கிற ஜலமாய், நிலனாய் - ஸகலருக்கும் தாரகமாய் ஆதாரமான கந்தங்களையுண்டாக்குகிற ப்ருதிவியாய், தீயாய் - ஸித்தியாதிகாரகனான வஹ்நியாய், தி - அக்நி, காலாய் - தேஹஸத்தாஸாதநமான வாயுவாய், காலென்றுவாயுவின்பேர், நெடு - ஆகாஶமான, ஸகலத்துக்கும் அவகாஶப்ரதமாய்க்கொண்டு ஸகலத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானாய் - ஆகாஶமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினாலேபூர்ணங்களான, சீர் - ஸ்ரீ, ஸர்வஜநாநுபவிநோபயோகியாய் ஸஞ்சரணஶீலமாயும் ஸகலத்துக்கு ஆப்யாயகமாயுமிருக்குமுள்ள காந்திகளாலேபூர்ணங்களானவென்றபடி. சுடர்களிரண்டாய் இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களாய், ஸூர்யசந்த்ரர்களாயென்றபடி. சிவனாய் - ருத்ரனாய், அயனாய் - அஜனாய் ப்ரஹ்மாவானவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீராய்நிலனாயென்று தொடங்கிசிவனாயயனாயென்று

மூ—கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்* ஒருநாள்மண்ணும்விண்ணுமகிழவே* ॥௧॥

மண்ணும்விண்ணுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட

ஆ—ஜகத்ஸம்ரக்ஷணமாகவுமைவற்றுக்காத்மதயாவஸ்திதனாய் அவற்றுக்குள்ள ஸத்தாதிநிர்வாஹகனாய்க்கொண்டு தன்னை நிரபேக்ஷமான உபகாரத்தைப் பண்ணுகைக்காகவிராதவிட்ட ஸ்வாமிகளுக்கு மாத்ருவான நிருந்த ஸர்வேச்வரனானவனே! உன்னைக்காணப்பெறாதே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தைக்கேட்டு இவ்வுபயவிபூதிகளான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளும் மடையமுடியக்கிடாய்புகுகிறது, ஆதலாலுன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டமும் ஸம்ஸாரமும் மகிழும்படி கூராராழி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விக்ரஹமெல்லாம் தூறந்துதளரும்படி கூப்பிடுகிற கொடியேன் பால் ஒருநாளாகிலும் வாராய்யென்று கூப்பிடுகிறார். ॥௧॥

(மண்ணும்) ஸ்ரீவாமநனாய்வந்துபிறந்தருளி உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யமாகிற வடிவத்தாலே மஹாபலியைஜயித்து லோகங்களைக்கொண்டருளிற்று. இவ்வுபயவிபூதிகளான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலு

இ—ரண்டாயிரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்துக்கித்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுமகிழவென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) அடையவென்றது - ஸர்வஸ்வமுமென்றபடி. மண்ணும்விண்ணும் மகிழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிறவித்தாலே யவன்திருமேனியழகைக்காணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறவிவர் நீராயித்யாதியாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகத்தைச்சொல்லுகையஸமஸமன்றோவென்கிற ஸங்கையும் பரிஹரிக்கப்பட்டது. என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தாலே ஜகத்தெல்லாமழிந்துபோகாதபடி நோக்கிக்கொள்ளென்று சொல்லும்போது ஜகத்தவனுடைய விபூதியென்னுமிடம் சொல்லவேண்டுகையால் அதுக்காக ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால்) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட என்கிறத்தைஸமர்த்திக்கிறார் (லோகங்களைஇத்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபயவிபூதீத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லித்தாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? இப்பாட்டிலே என்

ப—தையாலே ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும்ஸமஸ்தஸ்ருஷ்ட்யாதிகாரத்வத்திலொருவாசியில்லையென்று ஸூசிதமாயிற்று. கூர் - கூர்மையாலே, நெருக்கத்தாலேயென்றபடி. ஆர் - பூர்ணமான, ஆழி - சக்ரத்தையும், வெண்சங்கு - சுத்தமான சங்கத்தையும், ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, மண்ணும் - ஸம்ஸாரமும், இது உபலக்ஷணம். ஸ்ரீலீலாவிபூதியும். விண்ணும் - பரமபதமும், மகிழ - ஸந்தோஷிக்கும்படி, என்னுடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே அழியப் போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் அந்த துக்கம்நீங்கி ஸந்தோஷிக்கும்படி யென்கை. இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொடியேன்பால் - க்ரூரனான வென் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமீவிபக்திப்ரயோகம். உன்னுடைய விபூதிகளெல்லாமழியும்படி யாகூப்பிடும் பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கும் ஸம்ஹாரகனான வென்க்காகவென்றபடி. ஒருநாள் - ஒருநாளாகிலும் வாராய்? - நீவரவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்கள் ஒருக்கால்தாகந்தீரவேணுமென்னுமாப்போலே ஒருநாளவாராயென்கிறார். * * * ॥௧॥

ஸ்ரீ—மண்ணும் - ஸம்ஸாரமும், இது உபலக்ஷணம். ஸ்ரீலீலாவிபூதியுமென்றபடி. விண்ணும் - பரமபதமும், தத்ரஸ்தமுக்தாத்மாக்களுமென்றபடி. மகிழ - உன்னழகைக்கண்டுகக்கும்படி, குறளாய் - ஸ்ரீவாமநனாய், வலங்காட்டி - வடிவத்தைக்காட்டி, மஹாபலியானவன் ஔதார்யமென்றொரு குணத்தையுடையவனாயிருக்கையாலே ராவணாதிகளைப்போலே யவனை நிரஸிக்கவொண்ணாமையாலே ஸௌந்தர்யமாகிற வடிவத்தைக் காட்டியென்றபடி. ஸங்க்ராதிகள் நிரோதிக்கச்செய்தேயும் அவர்களைத்தள்ளிக்காரியம்நடக்கும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌந்தர்யத்தை வடிவமாகச்சொன்னது. மண்ணும் - ஸம்ஸாரியையும், விண்ணும் - ஊர்த்வலோகத்தையும், கொண்ட - க்ரஹித்தவனை, இந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் க்ரஹித்த

மூ—மாயவம்மானே * கண்ணிபுன்னைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட * நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே * (௨)
ஞாலத்தூடேநடந்துநின்றும்

ஆ—எல்லா திவ்யஸூரிகளும் ஸ்ரீ ஸாதகைக்கன்றோ? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸௌந்தர்ய ஸுசீல்யாதியான என்னுடைய மாதுர்ங்களாலே உன்னை ஸுசீலத்துன்னழகையு முன்னடையையுங் கண்ணாலேகண்டுகந்து அந்தஸ்ரீ ஸ்வாஶயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயென்கிறார். ௨
(ஞாலத்தூடே) வாமநனும் வஸுதேவர்த்திருமகனும் ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனும்மற்றுமஸம்லேஷ

இ—ஞ் ஸ்வவ்யுநியைக்கேட்டுன்விஶேஷத்தியழியாமைக்காக நீ வரவேணுமென்றிவ ரருளிச்செய்தவாறே உம்முடைய வாஸ்வ்யநியாலேயிவை ஸௌகாவிஷ்டங்களாலிவைத்தைஸ்ரீ தங்களுக்குகைக்காக நமக்குவிசமல்லாத காரியத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரீயஃபதியான நீ உன்விஶேஷதியான ஸாதுக்கள் ஸ்ரீசராகைக்காகவன்றோ ஸஹாரன்பக்கலிலே யாவகுணப்ச்சென்றது, அப்படியே இத்தையுஞ்செய்யவேணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. ஸங்கவஸாமத்தில் ஸதிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே ஸ்வயம். நண்ணிபுன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகாஸ்ரீத்யாதியால்) “யதாதவாஸாஷவ்யாஸம் ஸாமெத்ரு ஸ்ரோகாஹிகஸ்ஸிமைதே! ஸம்ஸ்ரயம்ஸகாரஸ்ம தயாகாரஷபாம்ஸி” என்கிறஸ்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம். கண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஞாலத்தூடேநடந்தென்கிறவிடத்திலே யதார்த்தமவதாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (வாமநனுமித்யாதியால்)

ஸ—தாகச்சொன்னது ஆஶ்ரிதர்பேறே தன்பேறாகயிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய-ஆஶ்சர்ய ஸசேஷ்டிதனை; ஸ்ரீயஃபதியானவன் அர்த்தியாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி யஸாரனை வஶீகரித்தபடியும் “கொள்வன்னான் மாவலிமூவடி” யென்றாப்போலே சில முக்தஜல்பிதங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக் காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான ஆஶ்சர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமி? “தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்” மென்கிறபடியேபொதுவான ஸ்வாமித்வத்தாலேயன்றோ யஸாரனையும் ரக்ஷிக்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிஶயஸௌந்தர்யநிதியான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, ஸௌகாதிகுணங்களான வென்னுடைய அவயவங்களாலே ஸ்பர்ஶித்தென்றபடி. கண்டு- கண்ணாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து; உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்தனாய், நான்கூத்தாட-நான் தாண்டவம்பண்ணும்படி; ஐஶ்வர்யனைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் ஸௌலப்யத்தைப்போலே என்னுமொன்றஹிதானித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேனல்லேன் “ஸாஹசெளஷ்யமோவிந்த ஸ்வதஜுஸ்வாஸ்ஸ்யந்” என்கிறபடியே நான் ஸம்ஹ்ருஷ்டனாகக்கண்டநுபவிக்கைக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான ஸ்வத்தைக்கொடுக்கிறேனென் றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருப்பார்க்குன்னைக் காட்டலாகாதோவென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறேனோ. முன்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய்தாலாகாதோ. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது அஸுரன்முன்பேபோ- அநந்யப்ரயோஜநர்முன்னே நடந்தாலாகாதோவென்று கருத்து. ஞாலத்தூடே- ஸம்ஸாரத்திலே, ஊடு- மத்யம், ஸம்ஸாரியிலேயென்றபடி. நடவாய்- வெவியந்த்ர வாடத்திலே நடந்தாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥௨॥

மூ ஞாலத்தூடே - ஸம்ஸாரமத்யத்திலே, ஜநங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே ஸகலருங்காணும்படியாக மத்யஸம்ஸாரியிலேயென்றபடி, ஸஹாதஸநம் பண்ணுவார்முன்னே நடக்கக்கடவதையை காதாவிக்கமாகத் தான்வந்தாலும் கடாக்ஷியாதார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்று கருத்து. நடந்தும்— “அம தஸ்யயஸாஸ்ரம், ஸஷதாஶ்ரயிஸிரராரதோநாதஹாவஞ், விஷ்ணுர்ஜநஷரஸைவ ஸ்வாரயஸாயாதவ” என்கிறபடியே ஸவிஸாஸமாக ஸஞ்சாரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விடத்தில் மகாரம் ஸமயியிலே ஶப்தமாயிருக்கிறது. நின்றும் “ஆஸீதஸ்யவதிஷ்டதம் உதஸ்யநாஸஜித்த

மூ— கிடந்திருந்து* சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே*கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியேனின்னுந்தளர்வேனோ* ॥௩॥
தளர்ந்துமுறிந்துஞ்சகடவசுரருடல்வேறாப்* பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்ட

ஆ— யங்களானதிருவவதாரங்களைப்பண்ணி ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கதனாய் ஹாரிதிவ்யசேஷ்டிதாதி காரணனைப்பற்றிக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுகிற வாத்ஸல்யாணிகனே? நீ பிராட்டியோடேகூட யெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பையு முன்னழகையு முன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நானொருத்தனும் ஸர்வகாலமும் காணப்பெறுதே தளருமித்தனையோவென்கிறார். ॥௩॥

(தளர்ந்தும்) ஶகடாஸுரநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே உன்னைக்காண்கைக்கு விரோதியானவென்

இ— ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கமலஷைத்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாக்களையுமித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதை. எங்ஙனேயென்னில்? யாத்ருச்சிகமாக நாமொருக்கால் வாத்ஸல்யகுணத்தவளைவைக்கண்டு நீரின்னமிந்த ப்ராக்ருதஜநங்கள்நடுவே நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவொண்ணாதபடி நீயுகந்தோறும் ராக்ஷஸஜாதி நேக அவதாரங்களைப்பண்ணி ஸர்வருங்காண நாநாவிதசேஷ்டிதங்களையும் பண்ணும்ஸ்வபாவனாயிருக்க, நானொருவன்மாத்ரம் முன்னைக்காணுதே க்லேசப்படுகை யுக்தமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. உன்னைக்கூடாதே இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) உன்னையென்கிறது ஸர்வாவயவமாகையாலே ஸர்வாங்கஸௌந்தர்யவாசகமித்ஸௌந்தர்யமிங்கே ஸமுதாயாதிவிவக்ஷிதவாசமென்று கருத்து. ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶகடாஸுரேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

ஈ— ராமோராமோ ராமோஜநேஷு" என்கிறபடியே அக்ரோதாரமாகநின்றருளியும், கிடந்துமென்கிறவிடத்திலும் அவதாரவிசேஷங்கள் நீபம். கிடந்தும் 'வாஹம் ஸம்ஜப்ரேமமா' தாவயாயாஶிவிஷ்ணு: ஸமஜ்ஜிதோ ஸாத்விக்யா ஸ்திஷ்டிவோஹாரயே" என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு அபிமுகமாக விரைக்கடல் கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், இருந்தும் - 'உபவிஷ்டம்ஸஹஸ்ரம் உடஜேவஸீநம், வஸிஷ்டவைஸம்யக்ராதாவைகயாஸஹாஸ்வ:" என்கிறபடியே பிராட்டியோடே சித்ரகூடத்திலே இருந்தருளியும், இதுக்குக்காப்பானே என்கிறதோடே அந்வயம். சால - மிகவும், பலநாள் - பஹூகாலம், "அஸங்க்யேயா ஹ்யஸ்தாணி தஸ்ய காந்திய" என்கிறபடியே மிகவும் பஹூகாலமென்றபடி. உகந்தோறும் - "ஸம்பவாமி யுகேயுகே" என்கிறபடியே யுகந்தோறும், உயிர்கள் - ஆத்மாக்களை, காப்பானே - ரக்ஷித்தருளுகிறவனே! ஸர்வேஶ்வ. கோலத் திருமாமகளோடு - கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம் - வடிவழகு, ஶாகுந்த்தலவேலாஸம்: "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே உன்னவதாரங்களுக்கநுரூபங்களானவடிவழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - நிரதிஶயஸௌந்தர்யாதியுக்தனான உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - இழநாளிழந்த மாத்ரமன்றிக்கே இதுக்கு மேலும், யத்:—ருசியில்லாதநாளிழந்தமாத்ரமன்றிக்கே ருசிபிறந்த பின்புமென்றபடி. சால - மிகவும், பலநாள் - பஹூகாலமும், ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே பஹுதகாலமென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனோ என்கிறத்தோடே அந்வயம். அடியேன் - தாஸனான நான், உறவறியாதநாளில்தானிழந்தாலுமுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவென்றுகருத்து. தளர்வேனோ - ஶிதிலனாகக்கடவேனோ, உன்னைக்காணாத து:க்கத்தாலே க்லேசப்படக்கடவேனோ என்றபடி. * * * * ॥௩॥

ஸ— சகடவசுரர் - ஶகடாஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற பஹூவசநம் அவஜ்ஞை உந ஶகடாஸுரவா ஹுல்யவாம். ஏகவசநார்த்தமென்னவுமாம். உடல் - ஶரீரமானது, தளர்ந்தும் - கட்டுக்குலைந்தும், முறிந்தும் - அங்கப்ரத்யங்கபங்கமாயும், வேறாப் - இரண்டுஸாமமாக, பிளந்து - த்வைதம். வீய - நசிக்கும்படி, யஹுபோய்ப் போம்படியென்கை. திருக்காலாண்ட - திருவடிகளை யாண்டவனே, திருவடிகளை ப்ரயோகித்தருளினவ

மூ— பெருமானே* நிரந்தப் பிரமன் சிவன் இந்திரன் விண்ணவர் சூழ* விளங்க ஒருநாள் காணவாராய் விண்மீதே* ||௪||

விண்மீதிருப்பாய் மலைமேல் நிற்பாய் கடல்சேர்ப்பாய்* மண்மீதுழல்வாய் இவற்றுளெங்கும் மறைந்துறைவாய்*

ஆ— பக்கலுள்ளவாவெல்லாம் நிர்த்தோஷமாக நிரூபித்தருளி தேவஜீவராஸ்யபாசமுள்ளீரோளுகிறபடியைக் கண்டு ப்ரஹ்மேஶாந தேவவர்க்கங்கள் ஸேவிக்கைக்கு ஸோமஞ்சவாஸிகளைப் பரமபதவாஸி திருநாமஸங்கீர்த்தனம் செய்தருளுமவன் உன்னுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே ஸகலதிக்குகளும் விளங்கும்படி ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளாழ்வானுக்கு வந்து தோற்றுமப்போலே ஒருநாள் காணவாராய்? விண்மீதேயென்று கூப்பிடுகிறார். ||௪||

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் ஸம்ஸாரியிலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்திகை. எங்ஙனேயென்னில்? ப்ராப்யமஞ்சங்கள் ப்ராப்யங்களாயிருக்கஇன்னார்தாளீர் வேணுமென்று நிரூபிப்போமோவென்ன? அதுக்குத்தாம் அருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. நிரந்த மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவஜீவநிதர்ஶியால்) விளங்கவென்கிறவிடத்தில் ஸம்ருத்தி ஸாம்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பரமபதிதர்ஶியால்) இன்னதுவிளங்கவென்று விசேஷியாதே விளங்கவென்று ஸாமாந்யசொன்னதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதர்ஶியால்) காணீயபாதத்திலஹி ப்ராதாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமந்நாதர்ஶியால்) ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரியிலிதர்ஶியால்) இவற்றுளென்கிற

ஈ— ஞானவென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிநிவர்த்தகங்களான திருவடிகளே உனக்குப்பிரோயநிவர்த்தகங்களாய்த்தின்றாக கருத்து. பெருமானே - ஸ்வாமிந்? ஶேஷிபூதனான உன்னைப ஸமஸ்தபக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்த உனக்கு ஶேஷபூதனான வென்னை ப்ராப்யங்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அறிமையோவென்றுக கருத்து. நிரந்த - ஜ்யோதிஷ்ணை, யென்னைரக்ஷிக்கைக்காக ஸ்கோரமான வருகிறவுன்னைக் கண்டு ப்ரதக்ஷிணம் ஸமஸ்தனை வென்றபடி. இதுவும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் விசேஷணம். பிரமன் - ப்ரஹ்மாவும், சிவன் - ருத்ரனும், இந்திரன் - இந்த்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ - உன்னைச்சுற்றிலும் ஸேவிக்க, விளங்க - உன்னுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸகலதிக்குகளும் விளங்கும்படி, விண்மீதே - ஆகாஶத்தன்மேலே, விண் - ஆகாஶம், மீதென்று உபரிபாகமாய் ஸம்பந்தம். ஆகாஶத்தினுடைய உத்தமபாகத்திலே என்றபடி. நானிருந்த ஸம்ஸாரியிலே வரச்சொல்லுகிறேனோ ஆகாஶத்திலேயாகிலும் முயர்ந்த ப்ரதேஶத்திலே வரவமையுமென்றுகருத்து. ஒருநாள் - "ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" என்னுமாப்போலே பதினொராயிரம் நின்று வரச்சொல்லுகிறேனோ. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்றுக கருத்து. காணவாராய் - நான்கண்ணாலே காணும்படிவரவேணும், என் தலையிலே திருவடிகளைவைத்தருளவேணுமென்கிறேனோ என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்று கருத்து. ||௪||

மூ— விண்மீது - பரமபதத்தின் மேலே, இருப்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு ஸேவ்யனாய்க்கொண்டிருக்கிறவனே? ஸம்போதி. இது உபலக்ஷணம். பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே ஸர்வஸ்வாமித்வத்தைக்கொண்டே திருமலைமுதலான விடங்களிலுமிருக்கிறாயென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும் ஸம்ஸாரியிலுள்ளார்க்கும் ஸேவிக்கலாம்படி திருமலைமேலே நின்றருளுகிறவனே? கடல் - க்ஷீரஸாகரத்திலே, சேர்ப்பாய் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஸ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருகை - ஶயனிக்கை, மண்மீது - ஸம்ஸாரியின்மேலே, திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரை ப்ருந்தாவநம்முதலான திவ்யதேஶங்களிலேயென்றபடி. உழல்வாய் - ஸஞ்சரிக்கிறவனே, உழலுகை - ஸஞ்சரிக்கை. உன்னழகாலே எல்லாரையும் வஶீகரிக்கைக்காக ராஜவீதிகளிலே ஸஞ்சரிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் - இந்த ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மக வஸ்துக்களில், எங்கும் - எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்கும் தெரியாதபடி, உறைவாய் - வஸியாநிற்கிறவனே!

மூ—யெம்மீதேயென்றபுறவண்டத்தா யெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ‖ ரு ‖
பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்* தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த* மாயோனுன்னை
க்காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுடன்சேர்மெழுகா யுலகிற்றிரிவேனோ* ‖ சா ‖

ஆறா—இவற்றிலும் ஸர்வாதிகனான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் ஸர்வேஸ்வரனாக ஸர்வாத்மாக்களிலும் ஸமவ்யாபியான ஸ்வாமித்
வங்களினுள்ளும் என்னுடைய ஆவியினுள்ளும் எங்கும் ஸ்ரீகாஸமாக ஸந்நிதிசெய்திருந்துவைத்து எனக்கு
ஒருத்தனுக்கு உன்திருவடிகளைக்காட்டாதொளிக்கவோபார்த்தருளிற்றென்கிறார். ‖ ரு ‖

(பாயோரடிவைத்து) என்னை யுன்திருவடிகளிலேசேர்க்கவேணுமென்று லோகவிக்ராந்தவ்யாஜத்தாலே
விலையில்லாதொரு ரத்னம்கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுன்திருவடியாலே என்னை
த்தேடிக்கொண்டுதிரிந்தவுன்னை நான்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று
வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறாதே சோகாக்நியாலேதீயோடுடன்சேர்மெழுகுபோலே துக்கானுபவத்தையிவ்வுலகத்திலே

இ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று ப்ரதிஜ்ஞையிட்டு அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகத்வாதிகளா
னவிசேஷணங்களால்) எம்மீதேயென்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யா
பித்வாதியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையாவினுள்ளுமித்யா
தியால்) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்)
"ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வஸக்திஸ்ஸர்வதா" என்கிறபடியே ஸகலர்க்கும் ப்ராப்யனாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்
கிற நமக்கந்த்யாமித்வத்தைவிட்டு வரப்போமோவென்ன? ஸம்ஸாரந்தொடங்கி யெங்கும்வஸிக்கிற நீ எனக்குன்
னைக்காட்டாதிருக்கை யாதுமோவென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ‖ ரு ‖

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஸப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதி திரிந்தவுன்னையென்னுமளவாலே)
வருத்தத்தோடேயென்றது – ஆயாஸத்தோடேயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதை.
எங்ஙனேயென்னில்? நாமெங்குமஸந்நிதராயிருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீரஸக்தரோவெ
ன்றவனுக்கபிப்ராயமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாநிற்க நானஸக்தனென்னக்கூடுமோ வென்கி
றாரென்றுகருத்து. காண்பான்வருந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்யாதி
யால்) தாத்பர்யவாக்யத்தில் லக்ஷ்யவிஷயத்தைபருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெறாதேயென்று) எனைநாளுமென்

ப— எம்மீது-ஸர்வேஸ்வரர்க்குமேலே, இயன்றவித்யாதின்றதான, ஸர்வாதிகனானவென்றபடி. புறவண்டத்தாய்–
பஹிரண்டங்களிலேயிருக்கிறவனே? புறம் - பஹி:, அண்டத்திலேயிருக்குமவன் அண்டத்தான். அண்டத்தாயென்று
ஸம்போதி. எனது - ததீயமான, ஆவியுள் - ஆத்மாவுக்குள்ளே, ஸ்வரூபத்திலேயென்றபடி. மீது - மிசவும்,
ஆடி - நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய திவ்யரூபத்தையென்றபடி. காட்டா
தே - என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ. * ‖ ரு ‖
ஸு ஓரடி - ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து - பரப்பிவைத்து, பாயென்றது வைசதம். ஒருதிருவடியை ஸந்
நிதிக்கி ஸமஸ்தமாம்படி விஸ்த்ருதமாக்கி ஸந்நிதியிலே வைத்தென்றபடி. அதன் கீழ் - அந்த திருவடிகளின்கீ
ழே, அந்தத்திருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படி யென்கை. பரவை நிலமெல்லாம்- ஸமுத்ரத்தோடே கூடினபூமி
யெல்லாம், பரவை - ஸமுத்ரம், ஸாகராம்பரஸஹிதம் தாய்- தாவி, அளந்தென்றபடி. ஓரடியால் - மற்
றொருதிருவடியாலே, எல்லாவுலகும் - ஸமஸ்தலோக வர்க்கங்களான வெல்லா லோகங்களையும், தடவந்த-
தடவினவனுன, கடாகத்திலேவிழுந்த ரத்னத்தை தேடுவார் காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொ
ண்டு தடவினவனுனவென்றபடி. மாயோன் - ஆஸ்சர்யபூதனே? இப்படி யென்பக்க லபிநிவேசத்தை யு
யுடைய வாஸ்சர்யபூதனே யென்றபடி. ஸம்போதி. உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக்காணவேணுமென்றி
ச்சை யுடையவனுய்க்கொண்டு, வருந்தி - ஆயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறாமையாலே க்லேசப்பட்
டென்றபடி. எனைநாளும் - ஸர்வகாலமும், இதுக்குமெழுகா யென்கிறதோடே அந்வயம். தீயோடுடன்
அக்நியோடேகூட, தீ - அக்நி, சேர் - சேர்ந்ததான, அக்நிஸம்பந்தமான வென்றபடி. மெழுகாய் - மெழுகினுடை
ய வைலக்ஷண்யத்தை யுடையனுயென்றபடி, உலகில் - லோகத்திலே, ஹேயமான விந்தநாட்டிலே யென்றபடி.

மூ— உலகிற்றிரியுங் கருமகதியாயுலகுமாய்* உலகுக்கேயோருயிருமானாய்ப் புறவண்டத்* தலகிற்பொலிந்ததிசைப த்தாயருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுக்கருளாயே* ॥எ॥

ஆ— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார். ॥க॥

(உலகிற்றிரியும்) ஸ்வாஹிதவ்யாபாரஷாஸக்தராய் நிஷ்பந்நாநுஷ்டாநமாயிருந்த யாகாதி ஸத்க்ரியைகளும், அந்த க்ரியாநுஷ்டாநாநுகுணமான லோகமும், அந்த லோகத்திலே வர்த்தநராய் க்ரியாநுஷ்டாதாக்களான ஸாத்யர்க்களும், ஸம்ஸாரஸ்வேஷிவர்த்திநராய் கர்மவிபாகஸம்பாதிதஜ்ஞாநராய் ஸ்வஸம்வேத்யராயிருந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞர்க்களும், இதெல்லாமுன் ஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? ஆதலாலென்னுடைய ஒருசெயலில்லை ஸ்வரூபநிரூபக விஷயஜ்ஞாநமும் இன்றியேயிருக்கிற எனக்குன்னுடைய நிரபேக்ஷக்ருபையாலே உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ॥எ॥

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று) ॥க॥

※ ஏழாம்பாட்டு. ※

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஹிதமேதத்வாதியால்) கருமகதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகமேதத்வாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தக்ரியேபதத்வாதியால்) உலகுக்கேயோருயிருமானாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மவிபாகத்வாதியால்) அலகில்பொலிந்தவென்கிறத்தைப்புரைக்கிறார் (ஸ்வஸம்வேத்யராயிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வாதியால்) வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருபாயாநுஷ்டானம்பண்ணவேணுமென்ன அதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபநிதத்வாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥எ॥

※ எட்டாம்பாட்டு. ※

அறிவிலேனுக்கருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே ஸங்க

ஸ—திருவேங்கடத்துறைவோனே - திருப்பக்கடவேனே. * * * ॥க॥

ஸ்ரீ உலகில் - லோகத்தில், திரியும் - திரியாநிற்கிற, க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களாலே யநுஷ்டேயங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கருமகதியாய் - கர்மமயாய், மதிராவர்கள் யாகாதிகர்மங்களாகிற உபாயங்களாய்- தனிப்பதாவென்றபடி, உலகுமாய் - அந்த கர்மாநுஷ்டாநோபயோகிகளான லோகங்களுமாயென்றபடி. உலகுக்கே - லோகங்களுக்கே, "ஜகாத்ஸ்ருஷ்டி" போலே ஏகவிசேஷணம். லோகஸ்தவர்த்திகளான ஸாத்யர்க்களுக்கென்றபடி. ஸகாரம்க்ஷேத்ரஜ்ஞவ்யாவ்ருத்தம். ஓருயிருமானாய் - அதிசீடமான ஸாத்யவுமானவனே? ஸம்பாதி, புறவண்டத்து - பஹிரண்டவர்த்திகளான, ஸம்ஸாரஸ்வேஷிதந்நோஜீவதிக்களானவென்றபடி. அலகில் - ஸம்வேத்யிலே, பொலிந்த - வர்த்தித்தவைபான ஸம்வேத்யுக்கு முடிவில்லாதவையானவென்றபடி. அலகு - ஸம்வேத்யு. திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, "தேவநந்தாயகலுமிகர்" என்கிறபடியே கர்மாநுஷ்டித ஜ்ஞாநத்தாலே ஸவர்த்திக்குகளிலும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே - ஸாக்ஷிவஸ்துவே? "நாதீ ராத்ரிவாஸிதாகதோ" என்கிறபடியே தேவதநாஷ்டாதிப் ப்ரவாஹதீரான க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்கு ஸ்வதராத்மாவென்றபடி. ஸம்பாதி. அலகில் - ஸம்வேத்யில், பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான, ஸம்வேத்யுக்கு முடிவில்லாதவையான என்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநாபாவங்களையுடையேனானவெனக்கு, ஸ்வரூப ஜ்ஞாநமாத்ரமுமில்லாதவெனக்கென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநம், இல் - இல்லாமை, அபாவமென்றபடி. அறிவினுடையவன் அறிவிலான், இஸ்ஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றாரிடம். அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு வ்யாபாரத்தைச்சுமத்தாதே நீயே வுன்னையெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது ஆஸ்சர்யத்தாலேவந்த ஸம்போதநம். ॥௩॥

மூ—அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானாய்* வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயோ* பிறிதொன்றறியாவடியே னாவிதிகைக்கவே* ॥ ௮ ॥

ஆ—(அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றோ நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? ஸர்வேச்வரனாகையாலே யவர்களுக்கு உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கை ஸ்வாபம். அவ்வறிவிலேனுக்குச்செய்தருளுகையன்றோ? ப்ரகாரமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயஉஜ்வலஸ்வரூப ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணஸாகரமான உன்திருமேனியை கேவலமுன் க்ருபையாலே யெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, தத்க்ஷணத்திலே செய்தருளக்காணாமையாலே, யதிசோகாகுலிதராய், நெடுங்காலமெல்லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஶ்லேஷிக்கும்படி யெனக்கரியனான நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொரு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமில்லையென்றிருக்கிற விவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னைவஞ்சித்து ஶப்தாதிவிஷயங்களைக்காட்டி என்னையின்னங்கெடுக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்கிறார். ॥ ௮ ॥

(ஆவிதிகைக்க) ஶப்தாதிவிஷயஸம்பவம் ஸம்ஸாரதஶையன்றோ? அத்தைய நர்த்தமாகச்சொல்லு

இ—ஸங்க்தியன்றோவென்ன? வதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) அறிவாருயிரானாய்? என்று ஸம்போதித்து அறிவிலேனுக்கருளாயென்றுசொன்னவிஶேஷவ்யாஹாரத்தாலே தோற்றுகிற ஸந்தர்ப்பத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்யாதிப்ரகாரமாவதென்னுமளவாலே) ஸர்வேச்வரத்யாதிப்ரகாரம் யதாஸ்த்தே ஸர்வேச்வராரத்யாதரனா:" வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) அருளாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் அவனுடைய ஸாத்ம்யாதிப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க இன்னங்கெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வாயகுத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தத்க்ஷணத்திலேயித்யாதியால்) வீரா வென்கிறத்துக்கு உஸாவாக்யஜத்தில் க்ரியையோடே ஸம்பந்தம். நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலமித்யாதியால்) பிறிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூடவித்யாதியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேயித்யாதியால்) புறத்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தாதித்யாதியால்) ॥ ௮ ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ஸங்கதியன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஶப்தாத்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ—வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - பரிமளம். "ஸர்வகந்த:" என்கிறபடியே பரிமளபஹுளமான வென்றபடி. சோதி - "தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" மென்கிறபடியே தேஜோமயமான, மூர்த்தி - திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனே? அறிவாருயிரானாய் - அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடி யறியத்தக்கவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து தாரகனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி - அறிவிலேனுக்கு - அறிவில்லாதவனான வெனக்கு, ஸகலஜ்ஞானஶூந்யனான வெனக்கு. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், உன்னுடைய திவ்யரூபத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உத்தரக்ஷணம் காட்டியருளாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல். அடியேன்நெடு - தாஸனானவெனக்கு துர்லபனான. வெனக்கு துர்லபனானவென்றபடி. மாலே- பெரியவனே? மால்- பெரியவன், பிரிது- வ்யாமோகமான, ஸர்வகுணஸம்பத்திமானவென்றபடி, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, அறியா- அறியாதவனான, ப்ராப்யமாகவாதல் ப்ராபகமாகவாதல் எண்ணியிராதவனான வென்றபடி. அடியேனாவி - தாஸனானவென்னுடைய மனஸ்ஸானது, இங்கே ஆவிஶப்தம் லக்ஷணயாமனஸ்ஸைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே ப்ராப்யமென்றிருக்கிற பாவியற்றதாம்படியென்கை. கிறிசெய்து-ஏதேனுமொரு உபாயத்தைப்பண்ணி, கிறி, உபாயம். என்னை- உன்னையொழியமற்றொன்றறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறம்பேவைத்து, ஶப்தாதிவிஷயங்களிலேப்ரவணனாக்கி, இன்னங்கெடுப்பாயோ- ராவிபிறவாதவநாதிகாலமிழந்தது போராமல் உன்பக்கல்ராவிபிறந்தபின்னும் கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ. * * * ॥ ௮ ॥

மூ — ஆவிதிகைக்கவைவர் குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்* பாவியேனைப்பலகாட்டிப்படிப்பாயோ* தாவிவையங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே* கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ* ॥௯॥

ஆ — வானோவென்னில்? ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாந தாஸாய் ஶேஷத்வைகஸ்வரூபமாய ஸ்வமாய் ஸத்ருஶஸஹ்யமாயிருக்கையாலே வைஷயிகஸுகமும் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அந்தவிஷயங்களைக்காட்டி யுன்னையிழப்பித்தென்னைத்தரைப்படுத்தாதே லோகமெல்லாம் நிறையும்படி மலர்ந்த உன்திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாகத்திலே என்னைவாங்கியருளாயென்று வெகுளிக்க அப்போதே செய்தருளாமையாலே அக்காலம் வந்தால் செய்கிறோமென்றாறக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம் முடிந்தாலும் வாக்கடவதன்றோவென்று கூப்பிடுகிறார்.॥

இ — செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேந்த்ரியால்) குமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்வோக்தாதியால்) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶமாயென்று) இது உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶஸஹ்யமென்று) இவ்விஶேஷணங்களெல்லாம் ஹேதுகர்ப்பங்களென்று நினைத்தால் ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகேத்யாதியால்) ஸ்வாபாவிகமாகையாலே யென்கிறத்துக்கு தரைப்படுத்தாதேயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வைஷயிகஸுகம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அத்தைக்கொடுக்கையே தரைப்படுத்துகையன்றோ வென்றுகருத்து. பலசிற்றின்பம்காட்டி என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டியென்று) படிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிழப்பித்தித்யாதியால்) இழப்பித்தென்றது - உன்னைநானிழக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. ஸத்ருஶவாக்யராயிருக்கிற விவரிந்தக்ஷணத்திலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதேகாலமின்னங்குறுகாதோவென்று சிலகாலவிளம்பத்தை இசைந்துசொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதி செய்கிறோமென்றாறக்கொண்டென்னுமவாலே) என்றாறக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணிறுகை உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் லோகமெல்லாமித்யாதி தடாகத்திலேயென்னுமவாலே த்ருதீயபாதார்த்தமும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீசேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்காலமித்யாதியால்) இக்காலமென்றது - ஶாஸ்த்ரஸம்வத்ஸராதி

ஈ — ஆவி - ஜ்ஞாநமானது, ப்ராணவாசியான ஆவி ஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா ஜ்ஞாநத்தைக் காட்டுகிறது. திகைக்க - ஜோவிக்கும்படி. ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்தியாலே ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் ஶூந்யங்களாயிற்றே. ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், பஞ்சேந்த்ரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பிடிக்கும்படியான, என்விஷயத்தைக் காட்டு என் விஷயத்தைக் காட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் பீடிக்கும்படி பண்ணுகிறவையான வென்றபடி. ஒரு ராஜமஹிஷியைப்பற்றி ஐந்து யாதவர் ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே யிவையும் ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று வேதநசேதநநிர்தேஶிக்குமாப்போலே நிர்தேஶித்தது. பல - பஹுக்களான, சிற்றின்பம் - க்ஷுத்ரஸுகங்களை, இன்பம் - ஸுகம், ஶப்தாதிகளான விஷயஜந்யஸுகங்களை யென்றபடி. காட்டி - ஶப்தங்களைச்சொல்லுகைக்கு ஜாலங்களைக்காட்டுவாரைப்போலேகாட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத ஶேஷத்வத்தைப்பெற்றும் பின்னையுமந்தவிஷயங்களாகிற விஷயாந்தரங்கள் நிஷித்தங்களாய் வர்த்திக்கிற தேஶத்திலே யிருக்கும்படி பாவியானவென்னை; நீ - ரக்ஷகனான நீ, படிப்பாயோ - ஶமிப்பிப்பாயோ, உன்னை யறியாதே ஸம்ஸாரிகளைப் போம்படி பண்ணப்பார்க்கிறாயோ வென்றபடி. இந்த விஷய விஷயாந்தரங்களின் நடுவேயென்னைவைத்தபோதே இப்படி செய்கிறது நிஶ்சிதமன்றோவென்றுகருத்து. உமமை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறோமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல். தாவி - "த்ரீணிபதாவிசக்ரமே" என்கிறபடியே விக்ரமணம்பண்ணி, வையம் - பூமியை, கொண்ட - ஸ்வாதீநமாக்கின, தடம் - விஶாலமான, நிரதிஶயபோக்யமான என்றபடி. தாமரைகட்கே - தாமரைகளிலே, இதுசதுர்த்தீவ்யத்யயம். ஸௌரபாதிஸாம்யம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலே யென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று ஸம்போதநம். கூவிக்கொள்ளுங்காலம் - அடியேனை நீயழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலே யழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரந்தரகைங்கர்யம்பண்ணும்படியழைத்துக்கொள்ளுகை; இன்னம் - இத்தனையாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை - கிட்டுகை,

மூ—குறுகாநீளாவிறுதிகூடாவெனையூழி* சிறுகாபெருகாவளவிலின்பஞ்சேர்ந்தாலும்* மறுகாலின்றிமாயோ னுக்கேயாளாகும்* சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோதெரியிலே* ௯

ஆ—(குறுகா) வைஷயிகஸாவத்ருஶ்யாதி தோஷதூஷிதமாகையாலே உபேக்ஷிக்கின்றாகில் ஸர்வஸ்ஸ்ரஷ்டாத்ருநிகஸமானமான கைவல்யாநந்தலக்ஷணஸாஸத்தை ஸ்வயமாகக்கொள்ள லாகாதோவென்னில்? கைவல்யஸுகஸாவம் ஹ்ரஸ்வத்வம் நித்யத்வமாய் நிரவதிகமாவது ஸகலசேதனஸாஸம் க்ஷணிகமாய தத்வமாவது, ஆகிலுமந்த வாத்ஸல்யஸாவ பொருந்தட்டுமிந்த கைங்கர்யஸாவ மொருதட்டிலுமாய் இந்தத்தைவிட்டத்தைப்பற்றுகை யுருமென்றிருப்பாரோவறிவுடை

இ—ஸ்வாதிர ஸ்வைஸ விபரீததர்சநமாயிருக்கிறதாகமெல்லாமென்றபடி. ௯

※பதப்பாட்டு.※

ஸ்ரீஹ்லாஸ்வாதிமாய் நித்யமான கைவல்யாநந்தத்தைப்பெற்றாலும் அந்தவாநந்தமுனக்கடிமைசெய்து ஸுகாநுத்தோடு ஸதர்ஶமாகமாட்டுமோ வென்றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதமாகையாலே ஜோக்ஷத்திற்காட்டிலுங்கி ருந்து கைங்கர்யப்பண்ணுகையே பரிமளித்மென்றதாகத்தோற்றுகையாலிப்பாட்டு கூடிக்கொள்ளுங்கால பின்னங்குறுகாதோவென்று ஜோக்ஷவிஷயவைலக்ஷண்யாதாகக் கூடிச்சொன்னத்தோடு விரோதியாதோவெ ன்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யாக்யாநிக்கிறார் (வைஷயிகத்ருஷ்யால்) இங்கு ஸர்வ ஸாமம் வைஷயிகஸாவாபேக்ஷயா ஸமிகஸ்ய ஸ்ருஷ்டி. "ஜக்ஷயந்ஹஸைவாதாதுர்லஸயாதிநஸ்த" மென்னுமாப்போலே விபரீதவைலக்ஷணம். ஆதிரஸத்தாலே ஹ்ரஸ்வாஸம்ஹஸம் விவக்ஷிதம். இவ் பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யத்ருஷ்யால்) குறுகாநீளா சிறுகாபெருகாவென்கிறத ற்கு ஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ரஸ்வாஸம்ஹஸமாயென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர் மருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸுகமாயென்று; ஸர்வஸ்வஸ்வாஸாயியமென்றபடி, யதா:— கைவல்யம் நித்யமாய் நிரவதிகமாயிருந்தாலும் ஸகலகைங்கர்யஸம் க்ஷணிகமாயத்வமாயிருந்தாலும் பிறுக்கது ஸதர்ஶமாக மாட்டாதென்று சொல்லுகைக்காக நித்யஸுகாதிக ஸங்காரஸ்வாதமாகச் சொன்னதுகளாகவுமாம். அள விலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமாவதென்று) நிரவதிகமாகட்டுமென்றபடி, உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலகைங்கர்யஸாவமென்று) சிறுகாலத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணிகமாயென்று) மறுகாலின்றியென்கிறதற்கு ஹிதா ர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தத்வமாவதென்று) தத்வமாகட்டுமென்றபடி. சிறுகாலத்தையுறுமோவென்கிற விடத்தில் ஸஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமிந்த்ருஷ்யால்) உறுமோதெரியிலென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தத்தைவிட்டித்ருஷ்யால்) அந்தோவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப—ஐ-என்று ஆகர்ஷிதத்தாலே வந்த ஸுகநூநம். ௯

ம மாயோன்- உன்விஷயத்தில் அத்யந்தஸக்ஷத்தைக் கைங்கர்யம் ஸமர்ப்பணமாதிமாயிருப்பது ஸம்ரூபமுடைத்தவினை, குறுகா- குறுகாததான; நீளா-நீளாததான; ஸம்பந்தஸஹி ஸ்வரூபதைவென் றபடி. இறுதி - நாஶம், கூடா - கூடாததான, ஸர்வஸ்வாஸாயியான வென்றபடி. எனையூழி - பலகாலமும், சிறுகா - ஸங்கோசியாதான, பெருகா - விகஸியாதான, காலகாலக்ருதஸங்கோச விகாஸங்களுமில்லாததான வென்றபடி. அளவில்- அளவில்லாததான, வைஷயிக ஸாவாபேக்ஷயா ஸமிகமான வென்றபடி. இன்பம்-ஸாவ வத்தை, கைவல்யாநந்தத்தை யென்றபடி. குறுகா நீளாஜத்யாதி விஶேஷண ஐகரிகமாயாலும் பேலே ஹமஸ கைங்கர்ய வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லுகை யாலுமிந்த இன்பஸாவம் கைவல்யாநந்தஸாவ ஸ்வரூபம். சேர்ந்தாலும் - அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதத்தோடே ஸம்பந்தம். தெரியில் - நன்றாகவிசாரி த்துத்தெளிந்தால், இதுக்கும்உறுமோஎன்கிறத்தோடேயன்வயம். மறுகால் - பின்னையொருக்கால்; இன்றி - இல் லாமல், உனக்கேயாளாகும் - உனக்கேகிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை - ஸ்வல்பகாலத்தை, ஒருக்காலொழியப் பின்னையொருக்காலில்லாமல் ஒருக்ஷணமாத்ரமாகிலு முனக்குக்கைங்கர்யம் பண்ணுமாநந்தத்தையென்று வ்யா க்யானம். உறுமோ -கிட்டுமோ. அதுக்குஸதர்ஶமாகமாட்டுமோ என்றபடி. அந்தோ - அய்யோ! இவ்வர்த்தம் ஸா திக்க வேணுமோ என்று நிர்வேதத்தாலே அந்தோ வென்கிறார். ௯

மூ—தெரிதனினைதலெண்ணலாகாத்திருமாலுக்*குரியதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்* தெரியச் சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரியதொண்டராக்குமுலகமுண்டார்க்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இப்பொருளுவவாதநீயமோ? அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடைய ஸ்வல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷங்களைப்பண்ணிற்று ஸநிவேசிதஸ்வேததாவாகவன்று, ஸர்வஸ்வதாரஸ்வணம்பண்ணினவித்தனை, வைஷயிகஸுகநிவேசிதமாகைக்குஹேது ஸகஸேகஸகவ்ருத்திரிதமாகை; ஆதலாலந்த வைஷயிகஸுகத்தையும் கைவல்யஸுகத்தையுமொழிய ஸுதநத்யாஸக்தஸ்வாமிஸுவஸம்வத்தை எனக்குத்தந்தருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்துமுடிக்கிறார். ॥௰॥

(தெரிதல்) வியிஸிவஸநகாதிகளுடைய ஶ்ரவணமநநநிதித்யாஸநங்களுக்கவிஷயமாய் ஶ்ரிய:பதியாயிருந்த வெம்பெருமானுக்குரியதொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துள் கண்ணுற்கண்டதிற்காட்டிலும் விஶதமாம்படி சொன்னவித்திருவாய்மொழிதானே அவன்குணங்களுக்குத்தோற்றடிமையாம்படி பண்ணுமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ய்கிறார் (இப்பொருளிசாதிபால்) இப்படி நிரவயிகஸுகாதிக ஜ்ஞாநதேயவைதக்கும் ஸுகஸாதிகள் த்யாஜ்யவைதக்கும் ப்ரயோஜநங்களல்லவாகில் சிற்றின்பம் பாவியேனைபலகாட்டிப் படுப்பாயோவென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ஸுகஸாதிஸ்யங்களாலே வைஷயிகஸுகம் த்யாஜ்யமாகச்சொன்னது விரோதியபதோவென்ன வதுக்குத்தரமாக விப்பாட்டிலபிப்ரேதமான வர்த்தத்தைய நுளிச்செய்கிறார் (அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடையவித்யாதியால்) ஸுகஸாதிகீர்த்தநம் ஸர்வஸ்வநிரஸ்வணமாகில் த்யாஜ்யஸ்மத்தாலேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுகநிவேசிதமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பராகதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வியிஸிவேத்யாதியால்) இன்னுருடையதெரிதல் நினைதல்என்று பாட்டிலேவிஶேஷியாமையாலே வியிஸிவாதிகளுடைய ஶ்ரவணமநநாதிகளுக்குங்கூட ஸாத்யமன்றென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஸாத்யமாயென்றது - ஸவிஶேஷ்யமாயென்றபடி. தெரியச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுறித்யாதியால்) உரியதொண்டராக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்குணங்களுக்கித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—தெரிதல் - தெளிவாலே ஸத்ருஶ்யமாய பாஷ்ய ஶ்ரவணஜந்ய ஸம்யக் ஜ்ஞாநத்தாலே, நினைதல் - மநநத்தாலே, எண்ணல் - த்யாநத்தாலே, ஆகா - ஆகாதவனை, அஶக்யனை வென்றபடி. வாக்வேதாஸக்யமல்லாதவனையென்கை. திருமாலுக்கு - ஶ்ரிய:பதிக்கு, உரிய - அநந்யரான, அநந்யார்ஹரான வென்றபடி. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் - தாஸர்க்கும் தாஸர்க்கும் தாஸரான வாழ்வார், தெரியச்சொன்ன - கரதலாமலகம்போலே யெல்லார்க்கும் ஸவிஶேஷமும் ஸவிஶேஷமும் விஶதமாகத் தெரியும்படி யருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்கு விஶேஷணம். ஓர் - விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும். இந்த தஶகமானது, உலகமுண்டார்க்கு - லோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனை ஸ்வாமிக்கு. உரியதொண்டராக்கும் - அநந்யார்ஹதாஸராகப்பண்ணும், தன்னை யப்யஸித்தவர்களை யென்றுஶேஷ:. உரியர் - பொருந்தினவர், இங்கு அநந்யார்ஹரைச் சொல்லுகிறது. தொண்டர் - தாஸர். ॥௧௨॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே நமோ வேதாந்ததேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(நீராய் நிலனாய்.)

ஸர்வாத்மத்வாஜ்ஜநத்ருஷ்டே: க்ஷணத உத ஜகத்ஸம்ரக்ஷணாபிஷ்டவாநாத்
ஶத்ருத்வம்ஸாத் ப்ராப்யத்வாத் ஸுக்ருதஸுலபதாவத்வதத்வாத் :
நிர்ஹேதுஸ்நேஹயோகாத் வேத்யதயா ஸர்வஶேஷித்வதாநாத்
ஶௌரி: ஶ்ரோத்ராநுகம்பாத் ப்ரதிஹதபரஸம்ஶ்ரயத்வாத் ஸ்வதந்த்ரம் ॥ ௬௰

(ஸர்வாத்மத்வாத்) நீராய் நிலனாயி த்யாதி - ஸர்வ்வர்களுக்கும் ஆத்மாவாகையாலும், (ஜநத்ருஷ்டே: க்ஷணத:) மண்ணும் விண்ணும் மகிழ கொண்ட மாயவம்மானே - ஸர்வஜநங்கள் நினையும்படி வளர்ந்தருளு கையாலும், (ஸம்ரக்ஷணாபிஷ்டவாநாத்) பலநாளுகந்தோருயிர்கள் காப்பானே - ஜீவர்களும் லோகங்களை ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶத்ருத்வம்ஸாத்) தளர்ந்தும் முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறாப்பிளந்திய - விரோதியான சகடாஸுரனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (ப்ராப்யத்வாத் ஸுக்ருதஸுலபதாவத்வதத்வாத்) விண்மீதிருப்பாய் இத்யாதி - ப்ராப்யமும் ஸுலபமுமாகிய ஸ்வரூபத்தை வணுவியமாயிருக்கையாலும், (நிர்ஹேதுகஸ்நேஹாத்) பாயோரடிவைத்ததன் மேழி இத்யாதி உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமி இத்யாதி - ஸர்வ ஸுலப ஸ்வ பக்தருக்கொண்டு ஸகலர்களுக்கும் வத்ஸலரஷ்டி ஸ்வரூபாநுக்ரஹங்களுக்கும் நிர்ஹேதுகனாகையாலும், (வேத்யதயா) அறிவரும் பிரானை - ஜ்ஞாநிகளே ஜ்ஞாநாவ்வுடையனாகையாம், ஸ்வயம் ஜ்ஞாநிகளுக்கு ஸ்வாமி ஸமூஹத்தனாகையாலும், (ஸர்வஶேஷித்வதாநாத்) தாவிவையங்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே - ஸமாஶ்ரய ணீயத்வம் பண்ணாதே எல்லார்தலையிலுந் திருவடிகளை வைக்கையாலும்; (ஶோகச்ரோத்ராநுகம்பாத்) குலதொல்லடி இத்யாதி - உதாரவாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸ்வாமித்வமாக மோக்ஷத்திலே உபேக்ஷையுண்டாக்குகையாலும், எம்பெருமானை விசேஷித்ததுக்க ஸமர்த்தனாக "நீராய்நிலனாய்" என்கிற ஸூக்தத்திலே ஆழ்வார் நிஷ்கர்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்.

௬௰

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந் திருவாய்மொழி.

ஆ — (உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படி திருநாட்டிலே கேட்கும்படி கூப்பிட்டழைத்து மேவனைக்காணப்பெறாமை

பத்தாந் திருவாய்மொழி.

இ — என்றுநெடுவாஸ்ஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் என் ஸமீபமாக வென்னைத் திருநாட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தருளவேணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வாராயொருநாளென்றும் தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோவென்று மாக ப்ரார்த்தனம் பண்ணின ஆழ்வார் ஸம்ஸ்லேஷ மொழுனன்றிக்கே ஸர்வஸ்வாமியோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிக்கவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலே யறுதியே பரமமென்றோ? வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளை யிங்கு உபாயமாக வெளிக்கிறாரல்லர், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்தித்த ப்ராப்யகாரராநாவத்துக்கு உபாயமாய்ப்பற்றுகிறாரதலா லித்திருவாய்மொழி இங்கே மிகவும் ஸங்கதமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாறும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே உபாயமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறதுவும் ஸர்வஸ்வாமியோடேயிலகப்படாதே, நிஸ்ஸீமருத்துஸம்ஸாராய்க்கொண்டு நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸகலசேஷிதயாகவநுபவிக்க வாசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே ஸ்பஷ்டமாயிருக்கையால் விரோதமில்லை. இவனைக்காண்கைக்குளன்றது - தம்முடைய

௲ உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே* நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனாருயிரே*
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* குலதொல்லடியேனுனபாதங்கூடுமாறுகூறாயே* (1)

ஆ—யாலே இனியவனைக்காண்கைக்கு உபாயம் இவன் திருவடிகளைச் சரணம்புகுகையொழிய மற்றொன்றுமில்லை யென்றுபார்த்து இவனுடைய காரணத்வாதி குணங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு பிராட்டி புருஷகாரமாக ஸகலலோகசரண்யனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை சரணம்புகுகிறார். காரணத்வஸ்வாமித்வாதிகளைச் சொல்லுகையாலும் ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கையாலும் ஸௌசீல்யாதிகளையுடையனாய் எனக்கு பரமபோக்யனுமாய் வாத்ஸல்யாதிகளையுடையனான

இ—ஸர்வலோகரக்ஷகனுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வேச்வரனுமான அவன் திருவடிகளை யல்லது வேறொரு புகலில்லையென்றபடி. மேல்பத்தின் முதற்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்திலே இப்படி பதறுகிறார்; ஸாஸ்த்ரப்ரகாரமாகையாலே பக்தியோடே பாட்டுடையதிருக்கப் பத்துப்பாட்டுக்கள் பாடுவதென்னவென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய காரணத்வாதிகளால். ஒன்பதுபாட்டாலும் சக்திபூர்த்தியை சொல்லித் தப் பத்தாம்பாட்டிலே சரணம்புகுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யமே இத்திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமென்றதாய்த்து. * * *

*** * முதற்பாட்டு * ***

உலகமுண்டபெருவாயாவென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வாதிபால்) உலப்பில்கீர்த்தியென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதிகளால்) நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தியென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதேஜஸ்ஸாதிகளால்) அடியேனாருயிரென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கினியனென்பதால்) நெடியாயென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதிகளால்) விஷயமாகைக்காகவென்கிறதற்கு நின்றருளுமையாலென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். குலதொல்லடியே

ஸ—உலகமுண்டபெருவாயா - லோகங்களை யமுதுசெய்த பெரியவாயை யுடையவனே; வாயையுடையவனை வாயான் வாயாவென்று ஸம்போதி. பெரியவாயாது ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கைக்காக லோகங்களை அமுதுசெய்யும்போது ரக்ஷ்யங்களான லோகங்களுக்கு அளவாக தானுமன்றியே காரணத்வாதிகளைப் பார்க்கும்போது ஸர்வலோகங்களையும் உள்ளடக்கிக்கொள்ளும்படியானவாயையுடையனென்றபடி. அந்த லோகரக்ஷணத்திலே யத்நமுண்டோ? இடையிலே ஆற்றாமைப்பட்ட பண்ணவேணுமோ? ஜகத்துக்கெல்லாம் ஆபத்துவந்தால் ரக்ஷிக்கலாவது? உனக்கு பயமே என்றுக்கொண்டுவந்தால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ஆபத்தில் உதவினாரைப்போலே ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்ஸாரத்திலே யழுந்தினவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ. ஸம்பந்தமில்லாதே கிடந்தவரைப்போலே ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்பந்தமுள்ளவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ வென்றுகருத்து. உலப்பில் - ஸமாப்திக்ககலாத, உலப்பு - ஸமாப்தி. கீர்த்தி - ஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக்கொண்டுவருகைக்கு வருகைக்கு உடையவனே, அம்மானே - எனக்கு ஸ்வாமியானவனே, நிலவும் - வர்த்தியாநின்ற, நிலவுகை - வர்த்திக்கை, ஸ்வாமித்வமாகையாலே மிகமாறிநின்ற என்றபடி. சுடர் - தேஜஸ்ஸாலே. சூழ - வ்யாப்தமான, "தேஜஸாம் ராசிமூர்ஜிதம்" என்கிறபடியே தேஜஸ்ஸையும் வ்யாபித்திருக்கிறானென்றபடி. ஒளிமூர்த்தி - ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையுடைய விக்ரஹமுடையவனே. அடியேனுருயிரே - தாஸபூதனான எனக்கு பரமபோக்யனானவனே, ஆர் - பரிபூர்ணம்; உயிர் - போக்யனே நெடியாய் - வ்யாமோஹனே, வாத்ஸல்யாதிகளுடையனென்றபடி. இதுக்கு திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் உலகுக்கு - லோகங்களுக்கு, திலதமாய்நின்ற - திலகமாய் நின்றநான, ஜகத்துக்கெல்லாம் அலங்காரமாய் ஸர்வோத்தமமாயிருந்த என்றபடி. திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தில் நிற்கிற, எம்பெருமானே - உன்னுடைய நிருபாதிக ஸ்வாமித்வத்தையெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே, அம்மானேயென்று கீழ் ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லுகையாலே எம்பெருமானென்கிற பதத்துக்கு ஸ்வாமித்வப்ரகாசத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதம். குலதொல்லடியேன் - காலத்திலேயே பரம்பரையாக தாஸனான நான், தொல்லென்று அநாதி. ஸம்ஸாரபயத்தாலே முன்பேயுனக்கு தாஸனாயிருக்கிறநானென்றபடி. உன பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, கூடுமாறு - அடையும் ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம். கூறாய் - அருளிச்

மூ - கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ்*சீறாவெரியுந்திருநேமிவலவாதெய்வக்கோமானே*சேறார்* சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந்திருவேங்கடத்தானே*யாறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே! (௨)

ஆ — நீ காரணவஸ்துவாகையன்றியே காரணவிஷயமாகைக்காக ஸகலஸுலபமான திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகையாலும் நானுனக்குக்குடியடியேனாகையாலும் உன்திருவடிகளிலே என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ௧

(கூறாய்) ப்ருதிவ்யாதிகளான பாணங்கள்போலன்றோ வென்றென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறலாவதென்னில்; ஸகலஶ்ருதிகளான தேவர்களுக்கு விரோதிகளான ஸஹஸ்ரநாமங்களைத் திருவாழியைக்கொண்டு நிரஸித்தாப்போலே என்பக்கலுள்ள ப்ருதிவ்யாதிகத்தையும் நிரஸித்து ஸ்வஸம்ஶ்லேஷத்தாலே திருமலையெல்லாம் விளங்கும்படி யதாஜ்ஞாயதிஸிதமாய் ஸாக்ஷாத்ஸ்பந்தமாய் உஜ்ஜ்வலமாயிருந்த ஸாதனாரவிந்த ப்ருந்தங்களாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான திருமலையிலேநின்றருளின உன்திருவடிகளை உபாயோபேயமாக ஸர்வவிஷயமாநாம ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷனான அடியேன் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளாயென்கிறார். ௨

இ — னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுனக்கித்யாதியால்) இப்பதங்களெல்லாம் ஹேதுக ஸமென்றுகருத்து. உன்பாதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அடியேனுன்திருவடிகளையடையும்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாகாங்க்ஷமன்றோ? வென்ன விதற்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ருதிவ்யாதிகளானவித்யாதியால்) ப்ருதிவ்யாதிநிவ்ருத்திநயோஜனத்திலும் ப்ருதிவ்யாதிநிவ்ருத்திக்கும்ஸமம் ஸ்வீயவாரணாரவிந்த ப்ராப்தியென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸாகாங்க்ஷயில்லையென்றதாய்த்து. தெய்வக்கோமானேயென்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஶ்ருதிகளித்யாதியால்) கூறாயித்யாதிவலவாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸ்ரகளையித்யாதியால்) நிரஸித்துஎன்கிறத்துக்குப் பண்ணியருளாயென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸம்ஶ்லேஷத்தாலேஇத்யாதியால்) சேறார்சுனையென்கிறவித்தால் ஸித்தவஸ்துவைத்தைபருளிச்செய்கிறார் (யதாஜ்ஞாயமாயித்யாதியால்) தாமரைமலருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜ்வலமாயித்யாதியால்) ஆறாவன்பிலடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ — செய்யவேணும், கூறுதல்-சொல்லுதல், அடியேனும் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி. செய்தருளாயென்றதே கூறாயென்பானேனென்னில்? உனக்கொருசொல்லு போரும். எனக்குஸஹாயாந்தராபேக்ஷையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் "ஶாஸநம்" என்றாப்போலே ஒரு வார்த்தைசொல்லியென்னை த்யைபத்தீர்க்கவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் கூறாயென்கிறார். ✳ ௧

ஶ தெய்வக்கோமானே - தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமியான, கோமான் - ஸ்வாமீ. கொடு - க்ரூரனான, வல்-வலிஷ்டரான, அசுரர்குலமெல்லாம் - அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களையெல்லாத்தையும், கூறாய் - கண்டகண்டங்களாக பிளவுகளாயும். நீறாய் - கண்டமந்த ஸகலமும் தெரியாதபடி பஸ்மமாயும், நிலன் - கண்டமந்த பஸ்மமும் தெரியாதே வெறுந்தரையாகவும், ஆகி - ஆக்கி, சீறா - பின்னையும் ஸமயம்போலே சீறிநின்று கொண்டு, எரியும் - கோபமடங்காமையாலே ஜ்வலியாநின்றதான, திருநேமி - வீரஸ்ரீயையுடைத்தான சக்ரத்தை, வலவா - வலத்திலேயுடையவனே, வலம் - தக்ஷிணஹஸ்தம், வலத்திலேயுடையவன் வலவன், வலவா என்று ஸம்போதனம். சேறார் - பங்கஜஸஹஜிக்கு உபாதானங்களான சேறுகளாலே பூர்ணங்களான, இத்தால் சுனைகளுக்கு நித்யாமலவஹிஸ ஸமுத்பூஜஸம் வ்யஞ்ஜிதம். சுனை - ஏகதஸரஸ்ஸுக்களில், தாமரை - தாமரஸபுஷ்பங்கள், செந்தீ - அக்னிகணங்களான அக்னிகள்போலே, மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே! ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே, ஸம்போதி. ஆறா - ஆறாததான, ஒருக்காலுமடங்காததான. அன்பில் - ப்ரேமத்தையுடையவனான, அன்பு - ப்ரேமம். இல்லென்று கேவலமத்வயம். அடியேன் - நிராபாயிக தாஸனான நான், உன்னடி - நிரதிஶய போக்யமான உன்திருவடிகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் ப்ரகாரம், வண்ணம் - ப்ரகாரம்; அடையும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும். ௨

(மூ)

மூ—வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணாமாயவம்மானே* எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயிமையோரதிப
தியே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* யண்ணலேயுன்னடிசேரவடியோர்
க்காவாவென்னாயே* ॥௩॥

ஆவாவென்றுலகத்தையலைக்கு

ஆ—(வண்ணமருள்கொள்) நிர்ஹேதுகமாகச்செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு அபர்வறுமமரர்களாயிருக்கச்செய்தே கேவலக்ருபையாலே நிரதிஶயபோக்யமான நீலமேகஸத்ருஶஸ்வரூப-ஸஹித திவ்யவிக்ரஹவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு என்னெஞ்சுக்கிறையப்புகுந்து எனக்கினியையானாப்போலே இன்னமுன் க்ருபையாலே ஸாத்விகஜனாபேக்ஷணீய ஸர்வஸம்பத்கரமே வாரம்வாராதீதமான விமலவிவிதமணி கனகரஜதநிகரங்களாலே விராஜமானமான திருமலையிலே நின்றருளின உன்திருவடிகளிலே பிரானே? என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௩॥

இ—(உபயாவஸ்த்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கதிஶீவ்ரமாகமோக்ஷத்தைத்தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவரிப்போதுண்டான ஶோகஸாகாஸவத்தைபரிஹரித்து வார்த்தைசொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதேயென்றித்தை ஸாக்ஷாத்காரமாகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன? அது ஸ்வரூபாகாரமாகையாலே ஸம்மதமென்றிப்படி தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கித்யாதியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென் கிறத்தோடே அன்வயம். அணிமேகவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) எண் ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இனியை யானாப்போலேயென்றது — நீ ஹ்ருத்யனானாப்போலேயென்றபடி. இனியன் — ஹ்ருத்யன், இஷ்டமேதிரேயி ருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றாதிவமாயிருக்கும். இன்னமுன்க்ருபையாலே என்கிறத்து க்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறத்தோடே அன்வயம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸாத்விகஜனேத்யாதியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாரம்வாராதீதத்யாதியால்) அடியோர்க்காவாவென்னாயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானே இத்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஆவாவென்றுலகத்தையலைக்குமசுரரென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்தமித்யாதியால்)

ப—இமையோர் - நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. அதிபதியே - ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனை, வண்ணமருள் - ஸ்வபாவமான க்ருபையை, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், கொள் - கொண்டவனை, ஆஶ்ரிதர்களுக்கெல்லாமல் ஸ்வபாவமாயிருக்கிற க்ருபையையுடையவனை என்றபடி. அணி - ஸுந்தரமான, மேகவண்ணா - மேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணமுடையவனை, மாய - "ஸர்வாஶ்சர்யமயோதேவ" மென்கிறபடியே ஆஶ்சர்யவிக்ரஹமுடையவனான, அம்மானே - ஸ்வாமியான, எண்ணம் - என்னுடைய மனஸ்ஸு, புகுந்து - ப்ரவேஶித்து, தித்திக்கும் எனக்கு அதிபோக்யமான, அமுதே - அம்ருதமாயிருக்கிறவனை, தெண் - தெளிந்தவையான, நல் - நல்லவையான, உத்தமங்களானவென்றபடி. அருவி - நிர்ஜரங்கள், மணி - மாணிக்கங்களையும், பொன் - கனகங்களையும், முத்து - முக்தாக்களையும், அலைக்கும் - உபயபார்ஶ்வத்திலும் தரங்கவாரம்வாரமாக வாலேயலையாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனை, அண்ணலே - உன்னுடைய நிரவதிக ஶேஷித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே, உன்னடி - உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர் - சேரும்படி, அடியோர்க்கு - தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹானமாக நம். அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னாயே - ஹா! ஹா! வென்ன வேணும். ஐயோ! வையோ! வென்று க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥௩॥

மு- ஆவாவென்னாது - ஹாஹாவென்னாதே, ஐயோ வையோவென்று க்ருபைபண்ணாதே நிர்த்தயராயென்றபடி. உலகத்தை - லோகங்களை, அலைக்கும் - வ்யாகுலப்படுத்துகிறவர்களான, க்ருபை பண்ணாத வளவன்றிக்கே

மூ—மசுரர்வாணன்மேற்* தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா திருமாமகள்கேள்வா* தேவா சுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே* ॥ (௪)

ஆ—(ஆவாவென்னுது) நிஷ்கருணரானவஸுரராலே புநருத்தமான லோகத்தினுடைய ஸம்பொறுக்கமாட்டாமை அவ்வஸுரருடைய ஸம்ருத்திபாலே பூர்வப்படி யவர்கள் ப்ராணங்கள்மேலே ஶரவர்ஷத்தைவர்ஷித்து லோகத்தைநிருபத்ரவமாக்கினாப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸமாஶ்ரயணீயமான திருமலையிலே பிராட்டியோடேகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரவதிகபோக்யமான திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கென்னவேயவலம்பமாயிருப்பதோருபாயத்தைக்கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரவேதனையும் போக்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ௪

இ— வாணன்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸுரருடையவித்யாதியால்) அடையவென்றது - ஸர்வஸ்வமென்றபடி. ஆக்கினாப்போலேயென்கிறதற்குப் போக்கியருளவேணுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரீத்யாதியால்) பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவித்தாலே திருமாமகள்கேள்வா என்கிறது வ்யாக்யாதம். பூவார்கழல்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புணராயென்கிற ஸாமர்த்யத்தாலே ஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவேயித்யாதியால்) கேவலமுன்க்ருபையாலே நீயென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினாப்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்ப்பதும் கேவலக்ருபையாலே செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சில்புகுந்தது பொருஸாக்ஷாத்கத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்தோமாகையாலே நம்மைப்ராபிக்கைக்கு மொருவ்யாஜம்வேணுமென்றிவரருளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் பக்திப்ரபத்திகளென்றால் விஹிதங்களான வுபாயங்களிலொன்று மெனக்குக்கார்யகரமாகிறதில்லை, எனக்கே யஸாதாரணமாகக் கார்யகரமாம்படி ஸமர்த்தமாகவொரு உபாயத்தை நீ கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்பந்திஸித்தியெத. அருவினையேனென்கிறவம்ஶத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)॥ ௪॥

ப— ஹிம்ஸிப்பதும் செய்கிறவர்களான வென்றபடி. ஸம்ஹாரனுக்கு த்வேஷஞ்செய்கையாவது ஸம்ஹார விஷயமானலோகத்திலே க்ரௌர்யம் பண்ணுகையிறே; அது செய்யாதவளவன்றிக்கே அத்தை ஹிம்ஸிப்பதும்செய்தால் அவனுக்கு நிரஸ்யராவரிறே என்றுகருத்து. அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, வாணன் மேல் - ப்ராணன்மேலே, வாணன் - ப்ராணன் - ப்ராணவிஷயமாக என்றபடி. ப்ராணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை, இதுக்குப்பொழிந்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். தீவாய் - அக்நிதேவங்களான, "தீவ்ர பாவக ஸம்காஶை:" என்கிறபடியே அக்நிபோலே உத்ஸாஹங்களான அக்ரப்ரதேஶங்களையுடையவையான வென்றபடி. வாளிமழை - பாணங்களுடையவர்ஷத்தை, வாளி - பாணம். பொழிந்த சிலையா - வர்ஷித்த ஶார்ங்கத்தையுடையவனே, சிலையா - ஶார்ங்கா, சிலையையுடையவன் சிலையான். சிலையாவென்றுஸம்போதநம். திருமாமகள்கேள்வா - பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனானவனே, கேள்வன் - நாயகன், கேள்வாவென்று ஸம்போதநம், ஸம்பாரஸவ நிரஸநஜநிதவீரஶ்ரீயாலே, "தம் த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் । பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷ்வஜே" என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருக்கு மிகவுமாதரணீயனானவனே வென்றபடி. தேவா - தேவனானவனே, தேஜஸ்வியானவனே வென்றபடி. வீரஶ்ரீயிருக்க வதின்மேலே லக்ஷ்மீயானவள்பண்ணின ஆஶ்லேஷத்தால் பிறந்தஔஜ்வல்யஞ்சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸூரிகளும், முனிக்கணங்கள் - ஸநகாதிகளும், விரும்பும் - ஆஸ்வாதநம் பண்ணுகிற, போக்யமாக அநுபவிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே யிருக்கிறவனே, பூவார் - புஷ்பஸம்ருத்தங்களான, அந்தஸ்ஸார ஸ்நிக்தங்களாலே ஸம்ருத்தங்களான புஷ்பங்களாலே ஸம்ருத்தங்களானஎன்றபடி. கழல்கள் - உன் திருவடிகளை, அருவினையேன் - கடினங்களானபாபங்களையுடையவனானநான், திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுண்டாயிருந்துவைத்து இழக்கைக்கீடானபாபத்தைப்பண்ணின நானென்றபடி. பொருந்துமாறு - கிட்டும்படியான வுபாயத்தைத், பொருந்துகை கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். உன் திருவடிகளை நித்யமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி.

மூ—புணரா நின்ற மரமேழன்றெய்த வொருவில்வலவாவோ * புணரேய்நின்ற மரமிரண்டின்நடுவே போனமுதல்வாவோ * திணரார்மேகமெனக்களிறு சேருந்திருவேங்கடத்தானே * திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே * ॥ ௫ ॥

ஆ—(புணரா) இதுக்கு முன்பு களவு மன்றியே ஸம்ஸ்லேஷமாயிருப்பதோருபாயத்தை வளிகக்கமுடியுமோவென்னில்; ஒருதிருச்சரத்தினாலே ஸஹ்யஸாரமான மராமரங்களேழையும் ஸஹ்யாத்ரியையும் ரஸாதலத்தையும் துருவும்படியெய்த உனக்கு முடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு தீங்குவிளையாதபடி மருதின்நடுவேபோயென்னுடைய ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கி என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போலே ஸகலஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸமாஸ்ரயணீயமானதிருமலையிலே ஸ்வாமித்வஸ்வரூபாதிகளை ப்ரகாசிப்பிக்கிற ஸ்ரீசார்ங்கமுதலான ஸமஸ்த திவ்யாயுதங்களையுடையவனாயுங்கொண்டு நின்றருளினவுன் திருவடிகளிலே சேர்த்தென்னையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாளோவென்கிறார். ॥ ௫ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ—ஸத்ருஸமாஸங்களான ப்ராதிகளைப்போலே ஆறுதலிலே பொய்கைகால்லாமையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸாமர்த்யப்ரகாசனமேபோலே இங்கு ஸத்ருஸமாஸமெய்தவனான நம் ஸ்வாமித்வநியமக்ரமவ்யஞ்ஜகமாக மாட்டானமையாவித்தை பிங்கசொல்லுகை நிரர்த்தகமன்றோ? ஸாமர்த்ய வ்யஞ்ஜகமாகிறதென்னில்! அதுவுமுபாயநிரஸனஞ்சொன்னவிடத்திலே ப்ரஸக்தியாகையாலே இது உபாயாந்தரப்ரகாசகாதோவென்ன வ்யக்தீப்பிக்கிறார் (இதுக்குமுன்பிருப்பால்) இந்த ஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு அநுகூலஞ்சொல்லுகைக்காக விஸ்வாஸஜனகத்தைச் சொல்லவந்ததாகையாலே ஒருதோஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. ஊகிக்கவாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருவித்யாதியுண்டோ என்னுமளவாலே) அதில் அன்றுவென்று தசகாமத்தைவஸ்துவிப்பிக்கையால் வ்யஞ்ஜிதமாகிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்யாத்ரியையுமித்யாதியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாள் என்கிறத்தோடே அந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவித்யாதியால்) தீங்கு - அனிஷ்டம், மருதின்நடுவே - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷமத்யத்திலே, அர்ஜுநவ்ருக்ஷமத்யே போகப்புக்க க்ருஷ்ணனுக்கென்ன தீங்குவிளையப்போகுகிறதோ! வென்றெனக்குப்பிறந்த ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கியென்றபடி. களிறுசேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்ஸாரிகளுக்குமித்யாதியால்) திணரார்சார்ங்கத்துனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசார்ங்கமித்யாதியால்) ॥ ௫ ॥

ஸ—புணராட் - கூடித்தருளவேணும், புணர்த்தல் - கூடித்தல். * * ॥ ௪ ॥

ப—புணரா நின்ற - பரஸ்பர ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய் நின்றவையான; புணர் - ஸம்ஸர்க்கம், ஆகை - உண்டாகை. செவ்வையாகவிலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய்நின்றவையானவென்றபடி. மரமேழு - வ்ருக்ஷங்களேழையும். அன்று - “ஸாதீ ஸ்ருங்கி ஸப்தஸீதி ஸப்த வியேர்தே ராகவே” என்று ஸுக்ரீவஸம்ஸ்கிராயிருந்த காலத்திலே, எய்த - வேபனம்பண்ணினவனான, ஒரு - அத்விதீயனான, வில்வலவா - தநுஸ்ஸையுடைய மஹாவீரனான, வலவன் - வீரன், வில்வலவா - வென்று - ஸாகவாத்ஸல்யஸம்போதனம், ஓ! வென்று திருவடிகளைப் பெருமையால் வந்த விஷாதாதிஸய த்யோதகம். புணரேய்நின்ற - பரஸ்பரஸம்ஸர்க்கம் பொருந்தியிருக்கிற ஏய்கை. பொருந்துகை, நிர்விவரமாம்படி நன்றாக ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய் நிற்கிற என்றபடி. மரமிரண்டின்நடுவே - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்களிரண்டுக்கும் மத்யத்திலே, போன - திருமேனியிலே ஒருதீங்கு வாராதபடி தப்பிப்போனவனான, முதல்வா - காரணபூதனான, மருதமரங்களாலேயுனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோவென்கிறவெனக்குப்பிறந்த பயத்தைப் போக்கி யென்னையுளனாக்கினவனான என்றபடி. ஓ! வென்று வாத்ஸல்ய விஷாதாதிஸய த்யோதகம். திணரார் - திணராலேபூர்ணங்களான, திணர் - ஸந்தோஷம், மிகவும் பெருக்கிருக்கிறவையான என்றபடி. மேகமென - மேகங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறுசேரும் - கஜங்கள் கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவெங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார் - திணராலே பூர்ணமான, திணர் - பெருமை. அதிசயிதவைபவமுடையான என்றபடி. சார்ங்கத்து - ஸ்ரீசார்ங்கத்தையுடையவனான, சார்ங்கத்தையுடையவன் சார்ங்கத்தன். சார்ங்கத்துன்பாதமென்று ஸமாஸம். உன்பாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை, அடியேன் - தாஸபூதனான நான், சேர்வது - அடைவது, எந்நாள் - எந்தகாலமோ! விஷாதாதிஸய த்யோதகங்களான ஓகாரங்களை இங்கே கூட்டிக்கொள்வது. * * ॥ ௫ ॥

மூ— எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்* றெந்நாளும் நின்றிமையோர்கள் ஏத்தி இறைஞ்சி இனமினமாய்* மெய்ந்நா மனத்தால் வழிபாடு செய்யும் திருவேங்கடத்தானே* மெய்ந்நான் எய்தி எந்நாள் உன்னடிக்கள் அடியேன் மேவுவதே* ‖ ௬ ‖

அடியேன் மேவியமர்கின்ற அமுதே இமையோர் அதிபதியே*

ஆ— (எந்நாளே) பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸர்வ ஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகையன்றோ எல்லார்க்கும் ப்ராப்யமென்னில், அங்குள்ள அயர்வறும் அமரர்களும் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளையன்றோ நாங்கள் காண்பதென்று ஆசைப்பட்டு இங்கே இனமினமாக வந்து உன்னுடைய திருவடிகளிலேயன்றோ வாக் மநஃ காயங்களாலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வ ஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகிறது. அப்படியெனக்கும் இதுவே ப்ராப்யம். ஆதலால் திருமலையிலே செல்லவேணும், என்னத்தக்கதாக நான் மெய்யாகத் திருமலையிலே வந்து உன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வ ஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவதென்றோ வென்கிறார். ‖ ௬ ‖

(அடியேன் மேவி) உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணிலன்றோ இந்த ப்ராப்யம் பெறலாவதென்னில்? உபாய

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— உன் திருவடிகளையடியேன் சேர்வதென்றோ என்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அங்குள்ளவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய திருவடிகளிலே இத்யாதியால்) இதுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவித்யாதியால்) உன்னடிக்களடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ‖ ௬ ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

எனக்கொரு உபாயமும் கர்த்தவ்யமாகிறதில்லை, நீயே என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் என்று கீழ்ச்சொன்னவிவர் "உபாயந்தானே நோலாதாற்றேன்" என்று இப்பாட்டிலே உன்னை யநுபவிக்கைக்கு உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதே யானிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயாநுஷ்டானமித்யாதியால்) எனக்கென்னவேயஸாதாரணமாக

ப— மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை அளந்தவைகளான, மானாமானங்களைப் பாராதே யெல்லார் தலையிலும் படும்படி. ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் வ்யாப்தங்களானவென்றபடி. தாமரைகள் - ஶாந்தஸ்வபாவங்களை, ஸ்வாதிகாரியோக்ய பரமபோக்யங்களான திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளையென்றபடி. இணை - இரண்டையும், நாம் - ப்ராப்தியத்தை யநுபவியாநிற்கிறநாம், காண்பதற்கு - கண்டநுபவிக்கைக்கு - எந்நாளென்று - எந்நாளையுடையோமாயிருக்கிறவர்களென்று, எந்நாளென்று பஹுவ்ரீஹி. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை நாங்கண்டநுபவிப்பது எந்த காலமோவென்றாசைப்பட்டு என்றபடி. இமையோர் - அநிமிஷர், ஸுவித்யஜ்ஞானரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. எந்நாளும் - ஸர்வகாலமும், இனமினமாய் - கூட்டங்கூட்டமாய், இனம் - கூட்டம். நின்று - திருமலையிலேவந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரித்து, இறைஞ்சி - ஆஶ்ரயித்து, இறைஞ்சுதல் - ஆஶ்ரயித்தல். மெய்ந்நாமனத்தால் - ஶரீரவாங்மநஸ்ஸுக்களாலே, மெய் - ஶரீரம், நா - ஜிஹ்வா, வாக்கென்றபடி. வழிபாடு - கைங்கர்யத்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே? அடியேன் - அநந்யார்ஹஶேஷபூதனான, நான் - அஹிநிவிஷ்டனான நான், மெய் - ஸத்யமாக, ஸ்வப்நஸமமான த்ரஸநாநுஸந்தாநமன்றியே ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி. எய்தி - அடைந்து - கிட்டியநுபவித்தென்றபடி. அடிக்கள் - திருவடிகளிலே, கள்ளென்று ஸம்போதநார்த்தம். மேவுவது - பொருந்துவது, நிரந்தரமாக கைங்கர்யம்பண்ணுவதென்றபடி. எந்நாள் - எந்தகாலம். * ‖ ௬ ‖

ஸ— இமையோரதிபதியே - நித்யஸூரிநாயகனான, அடு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைத் தப்பிக்கும் ஸ்வபாவனான, அடுகை - தப்பிக்கை. புள் - பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. கொடியா - த்வஜமாக, கொடி - த்வஜம், உடையானே

மூ—கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே* செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுதும் உனபாதங்காண நோலாதாற்றேனே* ௭॥

ஆ—ஶத்ருநிரஸநபரான ஸாத்விகர்களாலே வரிக்கப்படுகிறவனுமாய்க்கொண்டு உனக்குவிஜயத்வஜமாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸஹனான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி எனக்காகத்திருமலையிலேபுகுந்தருளி யென் பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி. எந்நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தருளி, உன்றிருப்பவளத்தினழகாலே ப்ராக்ருதவிஷயப்ரவணனான வென்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு க்ஷணமாத்ரவிஶ்லேஷத்திலும் ஸாதாரணக்ஷமனன்றியே யவிஶ்லேஷேந நானுன்னை யநுபவிக்கும்படி யென்க்கு ஸாமக்ரீஸௌஹார்தமாயிருக்கையாலே- உன்னைக்காண்கைக்கோருபாயாநுஷ்டானத்திலேனாகிலும் முன்னைக் காணுதொழியில் தரிக்கமாட்டேன், ஆதலால் உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ௭॥

இ—ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கை விதிதுஷ்கரமானதுவுனக்கருமைபோ என்னுகிறீர் இவர்சொன்னவாறேஇது நமக்கருமையன்றாகிலும் ஶேஷித்வஸ்வாதந்த்ர்யபாரதந்த்ர்யங்களுக்கு ஸாதாரணமாக நாம நாமாதிகளாகக் கல்பித்துவைத்த உபாயங்களிராநிற்க உமக்கேயஸாதாரணமாக வேறொரு உபாயத்தை இப்போது கல்பித்தால் நமக்கு ஶேஷித்வம் ப்ரஸக்தமாம். ஆதலால் ஶாஸ்த்ரங்களாலுக்தங்களான உபாயங்களிலே ஒன்றை யநுஷ்டித்தாலன்றோ யிந்தப்ராப்யம்பெறலாவது என்றவன்றருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உபாயாநுஷ்டானத்திலேனாகிலும், உன்னைக்காணுதொழியில் க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக்குன்னைக்காட்டியருளவேணுமென்றபடி- இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் இப்பாட்டு ஸமதமென்றுகருத்து. இமையோரதிபதியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமக்ரியாதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயேத்யாதியால்) திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள வித்யாதியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தில் ஸித்ததாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்நெஞ்சிலே யித்யாதியால்) கோலக்கனிவாயென்கிற பதத்துக்கும் அடியேனென்கிற பதத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருப்பவளத்தினித்யாதியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரேத்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸாமக்ரீத்யாதியால்) உனபாதங்காண நோலாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்கித்யாதியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுதொழியிலித்யாதியால்) இதுக்குப் ஸாமக்ரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையித்யாதியால்) ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ் ஆறாம்பாட்டிலே நித்யஸூரிகளெல்லாருந் திருமலையிலேவந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்களென்றபோதே ப்ரஹ்மாதிகளிங்கேவந்தடிமைசெய்கிறாரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அத்தை

ப—உடையவனே, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே- ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யிருக்கிறஸ்வாமியான, செடியார்- காந்தாரம்போலே யதிப்ரவ்ருத்தங்களான, செடி - காந்தாரம், ஆர் - வர்த்தகம், ப்ரவ்ருத்தமென்றபடி. வினைகள் - ஊர்ஜிதங்கள், தீர் - தீருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனே, கோல - ஸுந்தரமான, கனிவாய் - பக்வபலம்போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையவனே, பெருமானே - பெரியவனே, ஸௌலப்யத்திலே ஸர்வஶ்ரேஷ்டனே என்றபடி. அடியேன் - இந்த அழகுக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தநான், மேவி - ஆஶ்ரித்து, க்ஷணமாத்ர விஸ்லேஷாஸஹனாயென்றபடி. அமர்கின்ற - அமரா நிற்கிற, நிரந்தரமாக அநுபவியா நிற்கிற வென்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே, உனபாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது- நோலாதே, நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - வ்ரதம், உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியார்ந்த ஸமயமாத்ரமும், நொடி - அங்குலிஸ்போடநம். ஆருகை - ஸமாப்தமாகை. ஒரு க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. ஆற்றேன்- ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணாதே ஒருக்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. * * ௭॥

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று நுண்ணுணர்வின்* நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும்* சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழ விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்

ஆ—(நோலாதாற்றேன்) உபாயஶூந்யராயிருந்து வைத்தாசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்னில்; அறிவுடையரான ஸர்வ்வதேவதைகள் ப்ரப்ருதி தேவர்களுங்கூட ஸபரிவாரமாகவந்து, நாங்களுபாயஶூந்யராகிலும் முன்னைக் காணாதொழியில் தரிக்கமாட்டோமென்றாசைப் பட்டன்றோ உன்னைக் காணப்பெறுகிறது, ஆதலால் அடியேனும் முன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்க, அப்பொழுதே யெழுந்தருளிவிட்டவாறே இப்படி செய்கை திருவுள்ளமன்றாகில், உன்னைக் காணப்பெறாத து:கத்தாலே பித்தேறி

இ—யிப்பாட்டிலே சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உபாயஶூந்யராயி த்யாதியால்) நுண்ணுணர்வில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானவென்று) சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரி த்யாதியால்) பரிக்ரஹங்கள் - ஸ்த்ரீகள், நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களி த்யாதியால்) ஶூந்யராகையாவதுமென்றது - ஶூந்யராயிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்வாக்யத்துக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி த்யாதியால்) இப்போது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர் தம்மோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கஸம்பாவிதமாம்படி எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லாதிருக்க வந்தாய்போலே வாராயென்று முன்புவந்தாய்போலே இப்போதும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு வரவேணுமென்று சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அப்போதேயி த்யாதியால்) எழுந்தருளிவிட்டவாறேஎன்கிறதற்கு உஹாவாக்யஶேஷத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். தாத்பர்யவாக்யத்தில் லிங்வ்யத்யாஸமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்கையி த்யாதியால்) இப்படிசெய்கையென்றது - நானுன்னை ஸர்வகாலமுங் காணும்படி நீவருகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்

ப— நுண்ணுணர்வில் - ஸூக்ஷ்மஜ்ஞானமுடையவனை, நுண் - ஸூக்ஷ்மம், உணர்வு - ஜ்ஞானம். இல்லென்று ஸப்தமீத்ருதீயம். ஸகலசராசராவயங்களிலே ஸர்வஜ்ஞானமுடையவனென்றபடி. நீலார் - நெஞ்சுத்தாலே ஆர்ந்திருக்கிற, விஷத்தாலே நீலவர்ணமாயிருக்கிறஎன்றபடி. கண்டத்து - கண்டத்தையுடையவனை, அம்மானும் - ஐஶ்வர்யவானும், விஷத்தைகண்டத்திலேயதித்தஶக்தியுடையவனாதலாலே ஐஶ்வர்யவானென்ற ருத்ரனும் என்றபடி. நிறை - பூர்ணனை, அந்த ருத்ரனிற்காட்டில்ஜ்ஞானஶக்த்யாதி பூர்ணனை. நான்முகனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - இந்த்ரனும், இதுக்குவிரும்புமென்கிறத்தோடே அந்வயம். சேலேய்கண்ணார் - மீநஸத்ருஶமிஷாமநெகளான உஜ்ஜ்வலநேத்ரஸம்பந்நஸ்த்ரீகளானவஸ்த்ரீகள், சேல் - மீநம், ஏய்கை - ஸத்ருஶமாகை. பலர் - அநேகம்பேர், சூழ் - சூழ்ந்திருக்க, ஸபரீவாரம்படி தங்களுடைய ஸ்த்ரீகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு வந்தென்றபடி. இதுக்கும்விரும்புமென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்பாதம் - உன்திருவடிகளை காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது - நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - விரதம், உன்திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு ஒருஉபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணாதிருக்கச் செய்தேயும் என்று பதார்த்தம். ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக் காணாதே தரித்திருக்கமாட்டேனென்றபடி. ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தனித்தனியே சொல்லுகிறபடியைப்ரஜிப்பிக்கைக்காக ஆற்றேனென்று ஏகவசநநிர்தேஶம். என்று - இப்படி ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லி, விரும்பும் - ஆதரியாநிற்கிற, ஸாதரமாக ஆஶ்ரயியாநிற்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியிலேயிருக்கிறவனே, மாலாய் - பிச்சாய், உன்னைக்காணப் பெறாமையாலே பிச்சேறியென்றபடி. மயக்கி - மயங்கப்பண்ணி, மோஹிக்கப்பண்ணியென்றபடி. உன்னைக்காணாமையாலே பிச்சேறி மயங்கும்படியென்னைப்பண்ணுவித்தென்கை. "உந்மத்தவத் ஸம்ப்ரமசித்தவ்ருத்தி:" மென்கிறவிடத்தில் வ்ருத்தியென்றது வியியன்றிக்கை உந்மாதமாய் ப்ராப்யவஸ்து மென்று ப்ராப்யமாக மாறுப்போலே மயக்கியென்றதுவு மநோவாதயாய் என்னை மயங்கப் பண்ணி யிருக்கிறவனை நீயென்றதாகிறது. வந்தாய்போலே - ஸ்ரீமஹாராஜாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலே, ஸர்வகாலமும் நான்கண்டநுபவிக்கும்படி வரத்திருவுள்ளமன்றாகில் ஸ்ரீமஹாராஜாழ்வாருக்கு வந்தாப்போலேயாகிலுமென்றபடி. அடியேன்பால் - அநந்யார்ஹனானென்பக்கலிலே

மூ— போலேவாரா;போ* ॥அ॥
வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாதம்

அ— மயங்கியிருந்த வடியேன்பால் ஸ்ரீமஜ்ஜநந்யாழ்வானுக்கு வந்துதோற்றினப்போலேயாகிலும் வந்தென்னை யணைப்பித்தருளாயென்கிறார். ॥அ॥

(வந்தாய்போலே) ப்ரதிகூலர்க்குக்கண்டவாற்றாலேயெளியாரைப்போலே யிருந்தரியையாகையாலும் அநுகூலர்க்குக் கண்டவாற்றாலரியாரைப்போலே யிருந்தெளியையாயிருக்கையாலும், நீயென்னை ஸகலஸ்வரூபமுமுண்டாக்குமதுயாக வைஷிகமோஹநத்துக்குகையாலும், நிரவதிகரணவஸதிமயான ஸ்வஸ்வரூபகுணங்களாலே ராத்ரியையும் பகலாக்காநின்ற ரத்நங்களாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான திருமலையிலே யெனக்காக நின்றருளுகையாலும், அடியேனுக்குணக்ஷராத்ரமுமுன்திருவடிகளை விஶ்லேஷிக்கமாட்டாமையாலுமுன் ஸ்ம்ருதியாலே யடியேனை

இ—பெறுதவித்யாதியல்) வந்தாய்போலேவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜநஞ்ஜீ தாத்யாதியால்) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

வந்தாய்போலேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கண்டவாற்றாலென்றது – ஸ்வாதந்த்ரீயப்ரநவப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம், எளியார் – ஸுலபர், வாராதாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியையாகையாலுமென்று) அரியை - துர்லபன், அருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இஸ்ஸ்வபம்எதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலர்க்கித்யாதியால்) வருவானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளியையித்யாதியால்) எளியாஎன்கிறஶப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைப்பார்த்துச்சொல்லும்போது எளியையென்று ரூபமாயிருக்கும். செந்தாமரையித்யாதி விஶேஷணங்களோடே எனதுயிரேயென்கிறபதத்தின் ஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகரத்யாதியால்). சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்குக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) இதுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உன் ஸ்ம்ருதியாலேயித்யாதியால்) இத்தால் தாமபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறுமையாலே

ஶ— பாலென்றுஸத்வமைஶ்வர்யம், எனக்காகஎன்றபடி. வாராய் - வரவேணும். * ॥அ॥
ஶ— வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, ஸுலபனானவன்போலேயிருந்து என்றபடி.. வாராதாய்- வந்துகிட்டாதவனான, துர்லபனாயிருந்தவனானவென்றபடி. அநாஶ்ரிதர்க்கிதிஶேஷ:. வாராதானென்கிற ஶப்தம் எதிரேயிருக்குமவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போதுவாராதாயென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போல் - வந்துகிட்டாதவன்போல், துர்லபன்போலே யிருந்தென்றபடி. ஆஶ்ரிதர்க்குத் தங்களாகிலும் ஸௌலப்யத்தைப் பார்த்தால்நமக்கவன் துர்லபனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி. வருவானே - வருமவனான, ஸுலபனாயிருக்குமவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - காருண்யகாரணஸவிஶேஷநேத்ரனான, கட்செங்கனிவா யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய டகாரவிகார ஆர்ஷஶ:. செங்கனிவாய் - ஆரக்தஸமுதாயமானவதரத்தை யுடையவனான, பிம்பாதரனானவென்றபடி. நாற்றோள் - சதுர்ப்புஜனான, அமுதே – போக்யமான; ஸர்வஜ்ஞமோஹநனானவென்றபடி. எனது - மதீயமான, உயிரே – ப்ராணனான, இந்த ஸ்வரூபத்தை எனக்கு யாகவைஷிகமோஹநங்களாக்கினவனான வென்றபடி. சிந்தாமணிகள் - விதாரணிகளுடைய, பகர் - தேஜஸ்ஸானது, விதாரணிகள்போலே பலவகைதாதுபதங்களாய்க்கொண்டு வேங்கடகிரிகட்டங்களிலே யிருக்கும்மாணிக்கங்களுடையதேஜஸ்ஸானது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ்ஸு, அல்லை - ராத்ரியை, அல்லு ராத்ரி,. பகல்செய் - பகலாக்காநிற்கிற, "ஸுக்ஷ்மரஶ்மிவாஸு" என்னுமாப்போலே பகலேயாம்படி ராத்ரியையுங்கூடப் பகலாக்காநிற்கிற என்றபடி,. திருவேங்கடத்தானே- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ -ஐயோ, ஸத்யத்வநியமாவணராய் ஆர்த்திஶயத்தாலே அந்தோ என்கிறார். அடியேன் – நிரவாதிகஶேஷபூதனான நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - ஏகாவஷத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி.

மூ—மகலகில்லேனிறையுமே* ॥௧௦॥

அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா* நிகர்ப்புகழாயுலகமூன்றுடையாயென்னையாள்வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந் திருவேங்கடத்தானே*

ஆ—உன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௧௦॥

(அகலகில்லேன்) ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயஸ்ரீயாய் ஸர்வஸ்வாமியாய், உன்னுடைய குணங்களாலே ஸர்வஸ்வாமியாய், திருநாட்டிலே ஸ்வஸ்வாமித்வமெய்க ஸௌஹார்தரும் ஸ்வகுணாநுபவைக ஸௌஹார்தரும்

இ—இனி ஒருக்ஷணகாலமும் தரிக்கமாட்டேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தம். ॥௧௦॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) புகழென்றது - குண ஸாமாந்யவசமாயிருந்ததேயாகிலும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் நிரஸ்தஸமஸ்தஹேயங்களாகையாலும், வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகளெல்லாம் காருண்யத்தின் கவடுகளாகையாலும், ஸர்வ குணப்ரதாநமான காருண்யமே இங்கேவிவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உலகமூன்றுடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியென்று) என்னையாள்வானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிபூத்யாதியால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஉத்யாதியால்) "தேவாஃ ஜ்ஞாநதர்மிணஃ" என்றிப்படி தேவஶப்தம் ஶ்ரீதாஸத்வத்திலே வ்யாப்தமாகையாலே தேவஶப்தம் ஸ்வாநுபவைகமான ஜ்ஞாநஶப்தம் ஸ்வஸ்வாமித்வமெய்க ஸௌஹார்தரைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணாநுபவாதியால்) முநிஶப்தம் மநநஶீலரைச்சொல்லுகிறதாகையாலே குணாநுபவநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. தத்தீபவாக்யத்தில் நிகரிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (நிரவதிகாதியால்) இப்படி நிகரிலென்று விஶேஷிக்கையாலே இங்கு ஜ்ஞாநஶப்தமும் முநிஶப்தமும் நித்யஸித்தபரமென்றுகருத்து. விரும்புமென்கிறதற்குத்

ப—அகல- விஶ்லேஷிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனாகிறிலேன், கிற்கை- ஶக்தனாகை. * ॥௧௦॥

ஶ்ரீ- இறையும்- ஸம்க்ஷேபத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி. அகல- விஶ்லேஷிக்க, நிரதிஶயஸௌந்தர்யமான விந்தத்திருமார்வை விஶ்லேஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நித்யஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்கச் செய்தேயும் அவன் திருமார்வின் ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற வாஸக்த்யதிஶயத்தாலே விஶ்லேஷிக்கமாட்டேன் விஶ்லேஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உரையுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அலர்மேல்- பத்மத்தின் மேலேயிருக்கிற, பத்மவாஸிநியானவென்றபடி. பத்மத்திலே பரிமளம் வடிவு கொண்டாப்போலே நிரதிஶயஸௌந்தர்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட வகலகில்லேனிறையுமென்னும்படி யிருக்கிறது உன்னுடைய ஸௌந்தர்யமென்றுகருத்து. மங்கை - யுவதியானவள், நித்யயௌவநஸ்வபாவையான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உறைமார்பா - வஸியாநிற்கிற திருமார்வையுடையவனே; உறைகை - வஸிக்கை. நிகரில் - ஸத்ருஶரஹிதங்களான, நிகர் - ஸத்ருஶம். புகழாய்- புகழையுடையவனே; புகழ் - குணவத்தாப்ரதை, புகழையுடையவன் புகழான். புகழாயென்று ஸம்போதநம். இத்தால் காருண்யவாத்ஸல்யாதிகுணவத்தை சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமாறியக்கிப்பது. மூன்று - த்ரிவிதங்களான, உலகம்- லோகங்களை, லோக்யதே இதி லோகஃ. ப்ரமாணவிஷயங்களான சேதநாசேதநங்களையென்றபடி, உடையாய்- ஸ்வமாக வுடையவனே, இத்தால் தன்பேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லித்து. என்னை - அநந்யகதியனானவென்னை, ஆள்வானே - கைங்கர்யம்கொள்ள ஸங்கல்பித்தாளாநிற்கிறவனே, இத்தால் ஸௌஶீல்யஞ்சொல்லித்து. நிகரில் - ஸ்வஸ்வாமித்வாநுஸந்தாநங்களிலே ஸத்ருஶரஹிதரான, அமரர் - தேவர்களும், ஸ்வ ஸ்வாநுபவைகஸௌஹார்தரான நித்யஸூரிகளு மென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - முநிகணங்களும், குணாநுபவ நிஷ்டரான ஸூரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விரும்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான, இருட்டறையில்விளக்குப்போலே எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய காருண்யாதிகுணங்கள்மிகவும் ப்ரகாஶிப்பதுஸம்ஸாரமண்டலத்திலேயாகையாலே இப்பாட்டு தீபகுணப்ரகாஶநாதிஶயத்தையிட்டு ஸூரிகள்திருமலையைபரமபதத்திற்காட்டிலும் மிகவும் ஆதரியாநிற்பரென்று கருத்து. திருவேங்கடத்தானே-

மூ—புகலொன்றில்லா வடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே* ||ம||

அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரவத்யராயிருந்த நித்யஸித்தபுருஷர்களுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே, அநாலோசித விசேஷாசேஷலோக சரண்யனாய்க்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, அநந்யசரணனான வடியேன் அநந்யப்ரயோஜனனாய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக சரணம் புகுந்தேன், இப்போதே நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகனா யுன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வகைங்கர்யமு மடியேன் பண்ணப்பெறவேணு மென்கிறார். ||ம||

இ—வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) திருவேங்கடத்தானேஎன்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதியால்) புகலொன்றில்லாஎன்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அநந்யசரண்யனாயித்யாதியால்) அமர்ந்துஎன்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜனனாய்க்கொண்டென்று) ப்ரயோஜநத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) இங்கு பிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வஞ்சொன்னது இவளுடைய ஸம்பாவ்யவிசேஷணத்வத்துக்கு உபலக்ஷணம். அல்லதவ்விசேஷணத்வத்தை வ்யவச்சேதித்தபடியன்று. உபாயத்திலும் உபேயமான மந்த்ரத்திலு மிப்பாட்டிலுமிவளுக்கு ஸம்பாவ்யவிசேஷணத்வம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவச்சேதிக்கக் கூடாதிறே; ஆகையாலிவ்விசேஷணத்வத்தை விடாதே புருஷகாரத்வத்தையெடுத்தது எம்பெருமானிற்காட்டில் இவளுக்குள்ள வேற்றஞ்சொல்லுகைக்காகவாமத்தனை. புகுந்தேனென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (சரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயித்யாதியால்) "அகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விஸ்லேஷவ்யாஹாரத்தாலு மிப்பாட்டு சரணாகதிப்ரதானமான உபாயத்தினுடைய ஸம்ப்ரதாயஸமாகையாலே உத்தரவாக்யார்த்தமுமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸர்வநிவ்ருத்திபூர்வக பரிபூர்ணப்ரார்த்தநமிங்கே பரிபூர்ணமென்றுகருத்து. இத்தால்ஸர்வாபராதங்களோ ருபாயநிஷ்டத்தாலல்லது பரிபூர்ணமென்றோவியாதென்று அவனருளிச்செய்தவாறே யிப்பாட்டிலேசரணாகதியைப்பண்ணுகிறாரென்றுஸம்கதிஸூசிதம். இப்பாட்டுபாயஸம்ப்ரதாய மாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரதமபாதத்தாலே ஸ்ரீமத்பதமும் த்விதீயத்ருதீயபாதங்களாலே காருண்யாதிகுணபூர்ணமான நாராயணபதமும் புகலொன்றில்லாவடியேனென்று ப்ரவ்ருத்தியென்கிற க்ரியாபதத்திலுத்தமனில் விவக்ஷிதமானபதமும் உன்னடிக்கீழென்று சரணபதமும் புகுந்தேனென்று க்ரியாபதத்திலர்த்தமும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று அநந்யப்ரயோஜனத்வே உத்தரவாக்யார்த்தமும் ஸூசிதமாகிறதிறே. ||ம||

ஸ—ஸ்ரீவேங்கடமிரியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனே? ஸம்போதி. இத்தால்ஸௌலப்யஞ்சொல்லித்து. உன்னடிக்கீழ் - கீழ்ச்சொன்ன ஸகலஸஹாயக காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸர்வஜ்ஞ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யவிசிஷ்டனான உன்னுடைய பாதபத்மத்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - சரணாகதிமயூர்த்திஸ்தமான உபாயமொன்று மில்லாதவனாய் நிரவதிகாநந்யஸாதநனான நான், புகல் - கதி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நித்யஸமாகையாலும் ஸ்வஸாமர்த்ய நிவ்ருத்தனானவெனக்கு மத்யஸ்தமில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தை நீ சுமவாதொழிய வொண்ணாதென்றுகருத்து. அமர்ந்து - ப்ரீதிசனாய், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வாங்கிக்கொண்டுஉன்னைவிட்டுப்போகாதே சரணமேகப்ரயோஜநாக்கொண்டு சரணாரவிந்த த்வந்த்வே போலே தன்னுடைய ப்ராப்யநாஷ்டிகையான ப்ரீதியை யுடையனா யென்றபடி. புகுந்தேன் - ப்ரவேசித்தேன். ப்ராப்யப்ராவிஷ்டனானே னென்றபடி. உன் திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணபரத்தைச்சுமந்தனகளாக அத்யவஸித்தேனென்று பாவம். * ||ம||

ம அடியீர் - சரணாகதரான ஜனங்காள்? அடிக்கீழ்- உங்களுக்கிஷ்டதமமான வென்னுடைய பாதபத்மத்திலே, அமர்ந்து - ப்ரீதிகராய், ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ருசியன்றிக்கே இதிலேஸ்திரமான ருசியையுடையவராயென்றபடி, புகுந்து - ப்ரவிஷ்டராய், ப்ராப்யநாஷ்டிகை ப்ரீதிகளாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்?

மூ—கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுள்நிலாவுவரே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(அடிக்கீழமர்ந்து) கைங்கர்யவ்ருத்திகளைக்கொண்டு தன்திருவடிகளை ஶரணம்புக்கவர்களுக்கு கைங்கர்யரஸத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிரவதிகமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையுடைய திருவேங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து முடிக்கைக்காகத் திருமலையில் ஸமர்ப்பித்ததைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யாஶ்ரயித்தவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களை, திருநாட்டிலே ஸமஸ்தஶேஷவ்ருத்திஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷிக்தராய், ஸர்வகாலமும் ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— அடியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யவ்ருத்திகளித்யாதியால்) அடிக்கீழித்யாதி. படிக்கேழில்லாவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைங்கர்யரஸத்தையித்யாதியால்) முடிப்பான்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேர்ந்துமுடிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதீருகைக்காக வென்றபடி. அடைந்து-ஸ்வாநுபவப்ரிகைக்காகவென்கை. திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலித்யாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரயித்தவர்களையித்யாதியால்) பெரியவானுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) நிலாவுவரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வர்த்திக்கவித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப— அருளியுங்கோள், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்குத்தனித்தனியே இப்படி சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - க்ருபையைகொடுக்கும் ப்ரகாரத்துக்கு, க்ருபைபண்ணுகிற ப்ரகாரத்துக்கென்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருஶரஹிதனை, கேழ் - ஸாத்ருஶ்யம். ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே தனக்கு ஸத்ருஶரில்லாதவனை என்று பாவம். பெருமானை - ஸர்வாதிகனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே அந்வயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகழனிகளை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற ஆழ்வார், பழனம் கழனி, இங்கு ஸாகல்யாதிஶயத்யோதகம். முடிப்பான் - முடிக்கவிச்சையுடையவனாய். முடிக்கை - தீர்க்கை, எம்பெருமானையடைந்து க்ருதக்ருத்யராய்த் திரிகைக்கு இச்சையுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவேங்கடகிரிக்கு ஶேஷமான, தத்கதாதிஶயங்களை வர்ணித்ததானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - ஆஶ்ரயித்தவர்களையாஶ்ரயித்தவர்கள், இத்தைஸாதரமாக அநுஸந்திக்கிறவர்களை யாஶ்ரயித்தவர்களென்றபடி. பெரிய - அபரிச்சிந்நஸ்வரூபவைபவமான, வானுள் - ஆகாஶத்திலே, வான் - ஆகாஶம், பரமவ்யோமத்திலே என்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உத்கர்ஷம். கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைபெற்றிருந்தென்றபடி. நிலாவுவர் - வர்த்திப்பார், நிலாவுகை - வர்த்திக்கை. புநராவ்ருத்தியன்றிக்கே நித்யராக வர்த்திக்கப் பெறுவரென்றபடி. * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸேவதி ஶ்ரீஶைலேஶாஜ்ஞாநாராமாநுஜஹாஜேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(உலகமுண்டபெருவாயா.)

ஸ்வத்ராணக்ஷணார்த்ராவகாரணதயா ஸேவ்யாஸௌஶீல்யஸாந்த்ர
ஸ்வாநந்தவிஶ்வாஸதாநாத் ஸ்வாமித்வஸஜ்ஜநத்வ்யபதேஶவாத்ஸல்ய ।
ப்ராப்யப்ராப்யத்வயோகாத்ஸ்வஜநவிஜநயோ: ஸ்வப்ரபத்த்யர்ஹதாத்
உக்தோ: நாயம்ஶரண்யம்ஶ்ருதிஶதவிதிதம் வேங்கடேஶம்ஶரிஸி: ॥ ॥எ௰॥

(ஸ்வத்ராணக்ஷணாத்) உலகமுண்டபெருவாயா - ப்ரளயாவஸ்தையிலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஆர்த்ராவகாரணதயா) கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறுவெரிப்புத்திருநேமி வலவா - ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீறுநிற்கிற திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸேவ

ரூ — தா — ஸாத்ருச்யே) அணிமேசவன் - ஸாக்ஷாத்காரஸாதநத்தையுடையவனாகையாலும்; ஸுக்ஷ்மத்தாலே ஜநனமரணமெயிலே 'திருமாயகன் கேள்வா தேவா' என்று சொல்லப்படுகிற ஆஸ்ரயணீயத்வம் ஸூசிக்கப்படுகிறது, (ஸ்ரீநாதவிஸ்வாஸதாரகஃ) புணராநின்றமரமே ழும் எய்த வொருவில்வலவா வோ — ஸவ்யஸாசிகளை வெளித்துக்காட்டி "விஸ்வாஸதாரகவிஃ" என்கிறபடியே ஸ்ரீதர்க்கு விஸ்வாஸத்தைபுண்டாக்குமவனாகையாலும், (ஸாமருஸஜநகஃ) இமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சிநின்மினமாய் இமையோரதிபதியே - அமர்வரும் அமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து மொத்தும்பணிவிடை செய்ய அவர்களாச்ரயணத்துக்கு ஸெளலப்யத்தை நிற்கையாலும், (திவ்யதேசாவஸத்த்ர) நீலார்கண்டத்தம்மானும் இத்யாதி - தேவநாயகாதி விரோதம்மற வெல்லாருமாச்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலே நின்றருளுகையாலும், (ஸர்வஸ்வாவஸ்வத்வ யோமாக்ஷ ஸுஜநப்ரஜநபோஃ) வந்தாய்போலே வாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே - ஆச்ரிதர்க்கரியனைப் போலே ஸுலபனுமாய் அநாச்ரிதர்க்கெளியனைப் போலே துர்லபனுமாயிருக்கையாலும், (ஸகலபூர்த்வ ஸாவகஃ) அகலகில்லேனிறையுமென்று - ஸர்வர்க்குமாச்ரயணீயையாய் தன்னை யாச்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யகாமத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ பரமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ உதாரத்வாதி கல்யாணகுண விசிஷ்டனுமாகையாலே சகலருக்கும் வெல்லாராலும் ஆச்ரயணீயனாகையாலும், ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸௌசீல்யாதி விசிஷ்டனான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகசரண்யனாக "உலகமுண்ட பெருவாயா" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் உபதேசித்தருளினாரென்கிறார். ॥ எக ॥

> உத்யத்வாஸநஸத்ருஷ்ணாதயாரூப ஸதாஸத்ப்ரதஜநாபி காமோ பரோ ஜநாஸ-:
> ஸஷ்டிம்ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வசக்திமத்வாதி குணயோகம் ஸம்
> யுக்தாதி நாம நிர்ணயாத்மகவகோச்ரயணீயாநோதபோஸநாதி
> வேங்கடேசவ்யாப்தி ஆச்ரிதவத்ஸலமோக்ஷப்ரதம் ஸௌசீல்யசரண்யம் ॥ ஏஅ ॥

இப்படி ஷஷ்டசதகத்திலே பத்துதசகங்களாலும் ஆச்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை ஸம்ப்ரூசித்தருளுகிறார்.

ஸுவாப்யவாநாஷ்காரியாக வஸிஷ்டனுமாய், ஆச்ரிதர்திருத்தவிடத்தில் தானேவந்துமேல்விழுமவனாய், விராஜங்களானவஸ்துக்களை வழிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வபவித்ரங்களாலே ஸர்வவித்தாகனாய், வொவ்வொருவர் ஸங்கல்பங்களாலே வியாபிப்பிக்குமவனாய், ஆச்ரிதருடைய ஸங்கல்பங்களாலே ஸேவகனுமாய் விரோதிஸம்பத்தியாச்ரிதர்க்கு வேண்டுமவைகளைப்புண்டாக்குமவனாய், ஆச்ரிதரைத் தன்னோடொக்கப்பித்த ஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான விஷ்ணுவபத்தையுடையனுமாய், விசேஷத்துக்கநைகனுமாய், வேதாந்தத்துக்கு ஸம்மனுமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகசரண்யனாக ஷஷ்டசதகத்திலே ஸம்பேகவர் ஸ்தாபித்தருளினாரென்கிறார். ॥ அவ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ.

ஆறாம்பத்தில் பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸப்தமோபநிஷத்தாரஃ.

ஸுதாநாதோ ஸாரஸமாநா சநுஜநிதஃ ப்ரணதாவஸ்ரவாரஃ ஆச்ரிதகிவா... வதிதஃ
சஹாயஸேவஜநம் விராவிராஹித ஸாக்ஷாத் ஸாரவகீஷே... ஸாதிஸராணையா... ॥ கக ॥
ஸாரூப்யமாம்போவேயம் ஸ்யாத்விம கம்மேவி வ்யக்தி மித்ருமேக்ஷ்கோ வாரவிவ்ய... ஸ்வ... த்திகஹாரம்
நிதாநயுக்தாதே வடுகவஸஹஜிதி அபூர்வநஸ்வேஷவ்யதிகர ஸாஸ... ॥ கச ॥

இச்லோகத்தில் கீழ்பத்துகளுக்கும் மேல்பத்துக்குமுள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (... இத்யாதி) ஸேவ்ய ஸௌஹ்ருத ஸாமாச்ரயவிசுத்தக ஸர்வஸௌஹார்த ஸர்வ... ங்களாலே ஸர்வ... ஸ்ரீமநாச்ரயணீயனாய் ஸுத்யோகஸித்தனைப் பிரதிபாதந ஸ்வாதிவிப்ராயிருக்கிற வாதவாதஷனுடைய, ... மின்னிதென் றறுதியிட வொ... ஞனையாலே நிஷேத்தாக மென்னலாம்படி ஸாரஸவாஜ்யாக ... வயென்னும் காரணமடியாக அவன்தான் வேதநஜ்ஞ ஆச்ரிதநத்திலே மூட்டும்படிகளிநக்கும் ... ஆறாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். வாதவாதஸஸாதத்தின்படியே விவேகநிவேத விரக்த்யாதிகளையுடைய ... படியென்கை. மேல் ஏழாம்பத்தில் — நெடுங்காலமிழந்த நம்மைத் திருவுள்ளம்பற்றாமல் ... என்று ... அருளும்

ஸ்வபதநஸாமர்த்யத்தைஸ்வீகரியாநின்றுகொண்டு தாம்அகிஞ்சநராய்ப்பட்டர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு ப்ர பத்தி பண்ணியருளுகிறாரென்கிறார். * * *

அந்யஸ்வாந்தஸ்வாஸ்யாஸாமர்த்யகாம்பீர்யமேவ கீர்த்தி நஜநிதா:. ஸ்வகுணதா: ஸர்வஜநஸ்வகுணயிதா: விரவிரஹிதஸ்ய ஸாத்தநீவடிவெடிநெநவாஸாப்ரஸக்திம்ஸஹமஹம். ஸ்வயம்வஜ்ஜுஷோரணயாதி, இது ஸ்வயம்நிவேஷயிருக்கும்படி. * * ௬

இச்லோகத்தில் ஸ்வபதநஸாமர்த்ய ஸ்திவசகமான ஆறாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ஸ்திவாதிகள்ளனபத்துமஹணங்களையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (ஸாஸாஸ்ரவெவபதி) முதல்திருவாய்மொழியில் ‘விஸம்ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாயெ’ உதாஹ்ருதஸ்கஷமதூதிரான ஸ்வாயர்களை குருகுமுதலானவஸ்திகளாக நிமியர்ஸ்ஸ்ரவஸித்துத்தூதுவிடுகையாலே ஸ்வயம்ஸாரஸ்ராவ்யனென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கேட்டாரடைய நீராப்படி நெடும்போதுகூடக்கூப்பிடாநிற்கச்செய்தே அவன் வாராமையாலே ஸ்ப்ரணயகோபத்தாலே வராஜ்ஸவனுபிருக்க ஸஸ்வவஸிக்கும் ஸாமயதோஷ விஷயத்தில் அவன்தானேவந்து மேல்விழுந்து இவன் ஸஹிமாநத்தைமாற்றிக் கலந்தருளும்படியை ஸந்யவதேஶத்தாலே அருளிச்செய்து அம்சவத்தாலே ஸ்வஸிஷிக்த்வீக்ஷஸ்வீபவிஷயே ஸ்வயஹிமஜாவென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், ஸாதநாயிகாரஸ்யநஸ்வரஸ்ரவிரஸ்ஸ்திவ்யஹஶஸ்திகளுகையாலே ‘ஸ்வம்ஜெ’ என்றால் ‘ஸஹம்ஜெ’ என்கிறத்தோடே நில்லாதே ‘ஸ்வம்ஜ’ என்னும்படியானாலும் அவன் ஸ்வதத்திலே ஸ்வபதநத்திலே மூட்டிவைப்பன் என்றுகொண்டு விரஸ்ஸவநாநாஸஹணாஹ்லாத ஶக்தியஸ்தனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில்- தன் நிரவதிக காருண்யமடியாகத் தனக்கு ஸஹிஷவமானவர்கள் தன்னைவிட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி பண்ணவற்றான திவ்யாவதாநங்களை யருளிச்செய்கையாலே ஸந்தாரக்ஷர்கவாஸிஸ்வதத்தையருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் ‘இப்படிதாஸ்வஶீலரைக்கிடையாதபோது’ விஶீதஸம் ஸஹம் ஸகாஜ ஸாவ ஸநிஹாயம்’ என்றுஅருளிச்செய்த கணக்கிலே ஸஶீலவிரஸ்ஸஶீலர்யாராகிலுமாம் அவரைவஶிக்ருஜிக்கஸ்ரவ்யமென்றுகொண்டுதாய்மாரைவிட்டுப்போந்தபெண்பிள்ளைபடியைப்பேசுகையாலேஉளவகாயிகவம்யஸ்விவடிகங்களென்றருளிச்செய்தார். ‘ஹ்ருதாஹதர்வம்யஸ்ஶ விதாவஶராவ:’’ என்கையாலே அல்லாதார்எல்லாரும் வரரிறே; ஆறாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீஸ்யவிரோயிகளைப்போக்கி அவன்நம்மைக்கைக்கொள்ளுமவனென்றுகொண்டு ‘நஹ்யேஜீவிதேநாஸ்ய ஜெவாஜெஸ்ஸஸஜிஷஜெ:’’ என்கிறபடியே இவர் ஸஹிஸம்யபண்ண அவைதான்தன்னடையேபோனபடியையருளிச்செய்கையாலே ஸ்ரீதநடைட ஸஹம்காரஜஜகார வாதஸ்யஜெயஸ்திகளை ஸஹஸியாநிற்பன் என்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எழுந்துநடக்கப்புக்கால் ஓரடிபேர்த்து வைக்கவும்மாட்டாதபடியான ஸவஸாதஜெம்பேயிலும் நெடுந்தூரம்நடந்துவரும்படியான ஶக்தியையும் ஸ்யாகாவவாஜநாவஜநாஷிஹபமறும்படியான ஜெயஸ்திகளையும் எம்பெருமான்தானே உண்டாக்கிவைக்கும்படியை யருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் தன்விஷஸ்திஅபத்தையும் ஸாஹிஜகரைத்தன்னேநிசேர்த்தாரிட்ட வழக்காம்படி அவன்வைத்தருளினபடியை அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் அவனைக்ஷணமும் பிரிந்திருக்கை ஸஹிஸ்வஜ்ஜனுக்கு ஸநஹமென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸாமஹமாக ஸாநஸ்யஸம்பண்ணுகையாலே ஶரண்யகோவயஸ்ஜஹணங்களில் குறைவில்லாதவனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஜெஸிகஸாரமஜ்ஜஸ்திகளாலே எம்பெருமான் ஸ்வபதநஸாமர்த்யனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றெனகிறார். ஸ்வஸாமயதா: ஸாநிதாநாஸஹம்காராதீநாஜவஹதர். மத்யஸ்ஸநாம் வாஜ்ஜ்யஸ்யஸாஸஸ்யவஸித்தருளினார் என்கை. ஶாஜி. ௬

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய ஜஹாஜேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ண ஸாகீ ஸாவரஸவரவ்ருஷகிரிவரநாதாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி – ஏழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(உண்ணிலாவிய) இப்படி எம்பெருமானைக் காணப்புக்க என்னுடைய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைப் போக்கி என்னை யடிமைகொண்டருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவனுக்குத் தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள [illegible] யிவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலும் இப் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்த்தருளாமையாலே பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இவர் தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயவிமுகங்களாய் பகவத்ப்ரவணமாயிருக்கச்செய்தேயும் விஷயப்ரவணகரண ஸஜாதீயமாகையாலும் இன்னமும் வரவந்தாதிகாலமெல்லாம் விஷயப்ரவணமாய் பகவதநுபவவிரோதியாகையாலும் இப்போது மஹித ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதிபந்தகமாகையாலும் ஹேயமாகையாலே பகவத் ஸம்ஶ்லேஷ நாஶமாகையாலும் இவற்றினுடைய துஸ்தராதத்தாலே விஷயங்களில் ஆக்ருஷ்டராணவரைப்போலே பதித ஆஶீதராய் எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே வ்யாகுலமாய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்கரண ஸந்தியாநத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லையாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றையிட்டு என்னை ஹிம்ஸிப்பித்து உன்திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய்? இத்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு ஸர்வஶேஷிகனே இவற்றினின்றும் உன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று

ஸர்வேஶ்வர ஸ்ரேயஸ்பதே ப்ரபோ ஸர்வஜ்ஞ நித்யஶக்த ஸ்ரீமஹாகநஸாரவர்ணாதா:।
ஸாராஸாரதஸிக்தவர்ணாஸ்ரயா ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸேவாரநாயயே॥

ஏழாம்பத்து.

இ— ஸர்வஜ்ஞப்ப ஸர்வஶக்தனாய் ஸஹஜகாருண்யராய் ஸர்வஶேஷியுமாயிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே இப்படி ப்ரபத்ய ஸம்பண்ணினவர்களாய் க்ருதக்ருத்யரானதையாலே நிர்ப்பரராய் நிர்ப்பயராய் நிஸ்ஸம்ஶயராய் ஸ்ருஷ்டிநவ்ராயிருக்க ப்ராப்யமாயிருக்க விவரித்த திருவாய்மொழியிலே இந்த்ரியங்களை யென்னை ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றும் நீ யென்னைக் கைவிட்டபார்த்தாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டு ஆர்த்தநம்பண்ணுகை யுக்தமன்றோவென்ன அதைப் பரிஹரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பண்டுபோலேயென்றது – பூர்வம்போலேயென்றபடி. முடியானேயில் தான் சொன்னபடியே தம்முடைய கரணங்கள் பகவத்விஷயப்ரவணங்களாயிருக்க விக்கரணங்கள் நடுவே தாமிருக்கிற ஆர்த்தாலே யித்தனைபலற்றுகை ஸம்பாவிதமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷய இத்யாதியால்) அநாதிகாலம் இத்யாதியாலே ஸம்ஸாரத்திலே இந்த்ரியங்கள் விரோதிகளாயிருந்தபடியும் இப்போது இத்யாதியாலே வர்த்தமானகாலத்திலும் விரோதிகளாயிருக்கிறபடியும் ஹேயம் இத்யாதியாலே பவிஷ்யத்காலத்திலும் விரோதியாகத்தக்கபடியும் சொல்லிற்றாயிற்று. அஹிதஸ்வாஸஹ ஸம்ஶ்லேஷஶ்ருதிவிருத்த: ஹ:, அஹிதஸம்ஶ்லேஷமாவது ஆகோக்தாதா பாதிரவிவமான ப்ராஹ்யஸம்ஶ்லேஷம். இவருடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயப்ரவணங்களாயிராவிட்டாலும் எம்பெருமானதீந்த்ரியத்தையாலே அவற்றோடு ப்ராஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரத்யயங்களாயிருக்கிறனவென்றுகருத்து. (உபக்ரமாதார்த்தாலேயித்யாதி) ஸம்ஸாரங்கள் கடியாதிருந்தாலும் அவைகளுடைய ஸந்நிதானத்தின்நடுவே ஸஹிக்கை யதிஸங்கடமாயிருக்குமிறே யென்றுகருத்து. (நீயிவற்றையிப்படியித்யாதி) இப்படி இவரவன்பக்கலிலே ஶாஸ்த்ரஶம்ஸை பண்ணுகிறபடியைச்சொன்னவித்தாலே ஶாஸ்த்ரஶாஸ்த்ரபக்ஷணமென்கிற ஹ்ருதயஸங்கல்பம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமென்று ஸூசிதமாய்த்து. (இவற்றினின்

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ—உண்ணிலாவியவைவராற்குமைதீற்றியென்னையுன்பாதபங்கய* நண்ணிலாவகையேநலிவானின்னுமெண்ணுகின்றாயெண்ணிலாப்பெருமாயனேயிமையோர்களேத்துமுலகமூன்றுடை* யண்ணலேயமுதேயப்பனேயென்னையாள்வானே* ௧

ஆ—திருவடிகளைப்பூண்டு கொண்டு கிடந்துஎம்பெருமானைக்காணப்பெறாதவ்யஸநத்தாலும் ஸ்வஸம்ஶ்லேஷ ப்ராப்தி வ்யாபக ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஜநித வ்யஸநத்தாலுமாக அஶோகவநிகையில் பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே

இ—(அவதாரிகை)இப்படி இந்த்ரியங்களை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இப்பத்தினுடைய உக்திலே சொல்லுகையாலே இப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உபாயத்வ ஸ்வீகாரணையாகமான இந்த்ரியவிஶ்லேஷஸம்ஶ்லேஷத்தை ப்ரதிவாதிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று ஸங்கதி தமாய்த்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே ப்ரபதநத்தைப்பண்ணி இப்பத்திலே அவனுடைய ஆஶ்ரிதாநிஷ்டவிஶ்லேஷஸம்ஶ்லேஷத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய அநிஷ்டநிவர்த்தநத்திலே விளம்பிபாதபடி அவனை அபேக்ஷிக்கிறாரென்று ஸ்ரீஶோடே யிப்பத்துக்கு ஸங்கதிஸங்க்ருஹீதை. இவ்வர்த்தத்தை "தத்ஸம்ஶ்லேஷாஞ்ச விஷ்ணுஸம்ஶ்லேஷப்ர வசநம் ஸௌஸௌஸாக விஶ்வஸிதஸ்ய ஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபதே । அநிஷ்டாவநாயப்ரஸ்ய திராநிஷ்டப்ரஶமநம் த்வஸித்ஸ்வஸ்ரீயம் ப்ரஸாதஹிததம்ஸம்ஶ்ரயம்" என்றுஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். *

ஶ—எண்ணிலா - எண்ணில்லாதவையான, அஸங்க்யேயங்களானவென்றபடி. பெரு - பெரியதுகளான' ஸர்வோத்க்ருஷ்டங்களானவென்றபடி. மாயனே - ஆஶ்சர்யங்களை யுடையவனே? விசித்ரஶக்திகளை யுடையவனேயென்றபடி. ஸம்போதி. நீ ஸர்வஶக்தனாயிருப்பது என்னை இக்காரணங்களையிட்டுநலிகைக்காகவென்றறிந்தேனென்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும்—நித்யஸூரிகளாலே ஏத்தப்படாநிற்கிறவரான, இமையோர் - அநிமிஷர்' இங்கேநித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன் திருவடிகளைவிஶ்லேஷிக்கில் தரிக்க மாட்டாதாரை இந்த்ரியங்களையிட்டுநலிவிக்கிற விப்பெருங்குணத்தை யேத்துகைக்குனக்கொரு விஸ்ம்ருதி யுண்டாயிருக்க நீயென்னை கடாக்ஷிக்க ப்ரஸங்கமுண்டோவென்றுவாஶம்ஸிக்கிறபடி. உலகமூன்றுடை—லோகத்ரயத்தையு முடையவனுன, அண்ணலே - ஸ்வாமிந், ஸ்வாமியா யிருக்குமவன் நம்மைநலியுமோ வென்றுநான் நம்பிஇருக்கும்படிபண்ணி என்னைநலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. அமுதே - அம்ருதமே? எனக்குநிரவதிக போக்யனானவனே என்றபடி. உன்னுடைய போக்யதையை யெனக்குக்காட்டினது வேறொரு விஷயாந்தரத்திலும் பொருந்தாதே உன்னையே நினைத்துநான்நோவுபடுகைக்காகச்செய்தாயென்றுகருத்து. அப்பனே - உபகாரகனே? உத்பத்தி துடங்கி யிவ்வளவாக எனக்குவகரித்தவனே, இப்படி உபகாரகனுயிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்று நான் விஶ்வஸிக்கும்படி பண்ணிஎன்னைநலியப்பார்த்தாயென்றுகருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள உன்னுடைய குணங்களாலே யென்னை வஶீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காக வென்றிருக்கிறார். உள் — உள்ளே, என்னுடைய ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ளகாரலோபம் நகாரலோப ணகாராதேஶ:. நிலாவிய - வர்த்தியாநிற்கிற, நிலாவுகைவர்த்திக்கை. ஓடிப்போய் தப்பவுமொண்ணாதபடி ஶத்ருக்களெனக்கு ஶரீரததுக்குள்ளே வர்த்தியா நிற்கிறார்களென்று ஶ்லாகியாலே சொல்லுகிறபடி. ஐவரால் - ஐந்து பேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலேஎன்றபடி. ஐந்துகளாலேஎன்றுசொல்லாதே ஐவராலென்று வேதநரைச்சொல்லுமாப்போலேசொன்னதுயிவையசேதநரைப்போலே யிருக்கிறனவென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. ஐவராலென்கிறவித்தால்ஒருவரிருவரானுல் பரிஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது. இன்னும் - இதற்வாமும், கீழ்ச்சொன்ன ப்ராப்தியாந ஸம்ருதகாலத்தில் நலிந்ததுபோராதே அநந்தமான பவிஷ்யத்காலத்திலு மென்றபடி. குமை - வேதனையை, தீற்றி - தின்றப்பண்ணி, அநுபவிக்கப்பண்ணியென்றபடி. இந்த்ரியங்கள் சிறிது உபைபண்ணிறுலும் பண்ணவொட்டாமேதானேக்கவிருந்துகொண்டு நலியப்பார்க்கிறுனென்றிருக்கிறார். என்னை உன்திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதவனுனவென்னை, உன்பாத பங்கயம் - த்வதீய பங்கஜத்தை,நண்ணிலா வகையே - நண்ணுதபடியாகவே, நண்ணுகை - கிட்டுகை. நலிவான் - ஹிம்ஸிக்கக் கடவனுக, திருவடிகளைக்கிட்டாமையே நலிவென்றிருக்கின்றார். எண்ணுகிறாய் - எண்ணுகிற்கிறாய், இவரைநம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக்குபாயமேதோ வென்று விசாரியா நிற்கிறாய்

மூ—என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்திராப்பகன்மோதுவித்திட்டு* உன்னைநானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்* கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனேகடன்ஞாலங்காக்கின்ற* மின்னுநேமியனேவினை

ஆ—கூப்பிடுகிறார். உத்பந்ந நிரஸநாநமாநா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவஸ்து ஸக்திபக்ஷனுப் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிகஸௌஹார்த்த ஸம்பந்நமாநவாக்கதி உபகாரனாயிருந்துவைத்து இன்றளவும்வர வநாதிகாலமெல்லாமுன் திருவடிகளை யிழப்பித்து வைத்து இன்னமுமென்னுடைய ஸரீர ஸம்பந்தமுமாய் ஸகலவாஸநாமயமுமாய் ஸூக்ஷ்மஸ்தூலமுமாய் ஸம்ஸாரமுமாயிருந்த ஸம்பந்தங்களாலும் விஷயங்களிலே யென்னை யாகர்ஷிப்பித்து உன் திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஸ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற வென்னை யுன்றிருவடிகளை யிழப்பிக்கவோ பார்த்தருளுகிறதுபிரானே? யென்றுகூப்பிடுகிறார். ||௧||

(என்னையாளும்) ஸர்வதேசத்திலேயும் ஸௌஹார்த்தபரனேயும் நிரவதிகனான வென்னைஉமக்குத்தந்து உம்முடைய உத்ப்ரேக்ஷா ஸம்ஸ்லேஷத்தையும் அறிந்து ஸர்வஜ்ஞனாக ஸர்வசக்தனுமாயிருந்து வைத்து நானும்மை ஐந்த்ரியஸாராக்கி யென்னை இழப்பிப்பனோவென்னில்? எனக்கு நிரவதிக ஸௌஹார்த்தாதிகுணனாய் ஸ்வஸ்வாமியனுமாய் ஸர்வஜ்ஞசக்தனுமாயிருந்தாயேயாகிலும் என்னை ஸம்ஸாரம்புக்க பின்னுமிருந்த

❋ முதற்பாட்டு ❋

இ— உண்ணிலாப்பெருமாயனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸம்பந்தத்யாதியால்) உலகமூன்றுடையபண்ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரத்யாதியால்) அமுதேயப்பனேயென்னையாள்வானே என்கிறவிஸேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகத்யாதியால்) இன்னமென்கிறவக்ஷத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமித்யாதியால்) இன்னமுமென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவோயென்கிறதோடேயந்வயம். உண்ணிலாவியவென்றதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய ஸரீரேத்யாதியால்) ஐந்த்ரியங்கள் ஸவேதநங்களாயிருக்கச்செய்தே ஐவராலென்றிவற்றை சேதநரைப்போலே நிர்தேஸித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தூதத்யாதியால்) குமைதீற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேஇத்யாதியால்) என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) உன்பாதமித்யாதி என்னுகின்றாயித்யேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையிழப்பிக்கவித்யாதியால்) ||க||

❋ இரண்டாம்பாட்டு. ❋

அவன்பக்கலிலே ஸாபராதமிசைபண்ணுகிற விப்ரகாரணத்திலே கன்னலேயமுதேயித்யாதியாலே யவனுடைய ஸௌஹார்த்தாதிகளைச்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வதேசத்திலேயுமித்யாதியால்) கன்னலேயமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌஹார்த்தனென்று) வினையேனுடைவேதியனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) கார்முகில்வண்ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வாமியனுமென்று) கடல்ஞாலம்காக்கின்ற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரத்யாதியால்) ஐந்திவைபெய்து என்கிறவிடத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைஸரணமித்யாதியால்) வைத்தருளுகையாலேயென்கிறதுக்கு ஸம்பந்த

ஸா—யென்றபடி. ஸம்ஸாரனுக்கொழிய வேறுகர்த்தாவில்லை யென்றிருக்கிறார். உபகாரகனைவிஸ்லேஷிப்படியுபகாரகனைச் சொல்லுகிறது தனக்கவனேநிறவுமிருந்தமையாலே. ||கி||

ம கன்னலே - மாவமே அமுதே - ஸுகமே, ஸர்வதேசத்தானுமாக ஸௌஹார்த்தனே என்றபடி. வினையேனுடை - உன்னைகிட்டவொட்டாதபடியான பாபத்தை யுடையேனை யென்னுடையவனை, எனக்குன்னை உகவாவிக்க த்தந்தவனையென்றபடி. வேதியனே - வேதவேத்யனே, ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸகலரக்ஷகமுமாக்குமவனங்களை யுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வண்ணனே - காளமேகவர்ணனே. வண்ணம் - ஸ்வபாவம். ஸர்வாங்கமேகம்போலே ஔதார்யத்தைஸ்வபாவமாக வுடையவனே என்றபடி. ஸாத்விகமான ஸ்வபாவனே என்கை. கடல்ஞாலம் - ஸமுத்ரவ்ருதபூமியை, ஸாகலாக்ஷரவகலோகங்கள் ஸர்வலோகங்களையுமென்றபடி. காக்கின்ற - ஸர்வரக்ஷகனாயிற்கிறவனை, மின்னுநேமியனாய் - மினுங்கிற நேமியை உடையவனே, நேமி - சக்ரம் - நேமியையுடையவன்நேமியன். இஸ்ஸ்வம் ஸஹிதவினைச்சொல்லும்போது நேமியனு

ரூ—மேயனுடைவேதியனே*

‖௨‖

ஆ—ப்ரக்ருதியிலேயென்னை வைத்தருளுகையாலே உனக்கநந்யார்ஹ ஶேஷமானவென்னை ப்ரபலங்களான இந்த்ரியங்களுக்கு ஶேஷமாக்கி அவற்றையிட்டு வாயிப்பித்து உன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணப் போகிறாயென்று ஸப்படாநின்றேனென்கிறார்.

‖௨‖

(வேதியாநிற்கும்) உம்மை நானிந்த ப்ரக்ருதியிலே வைத்ததொரு ப்ரயோஜநார்த்தமாக வாதலாலிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கடவதன்றென்னில்? நிவிஜஜஹநிர்த்தாண நிமஹிணாழிரண க்ரமணா

இ— நின்றேனென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கநந்ய ஸ்தாழியால்) ஆளுமவன்கேசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிப்ரபலைஸ்தாழியால்) போதுவித்திட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றையிஸ்தாழியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையிஸ்தாழியால்).

‖௨‖

✻ மூன்றும்பாட்டு ✻

நீயென்பக்கல் அத்யந்தாவகாரகனுமிருந்தாயேயாகிலுமிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்காத ஊத்த்தைக்கொண்டு நான் ஸப்படாநின்றேன் என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை ஶரணவாளுக ஒப்புக்கொண்டருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நீ வீவித்தாலுனக்கு ப்ரயோஜநம் ஸிஸிப்பதொன்றுமில்லை கெவலமென்னைப் வீவிக்கைக்காகவே ப்ரவர்த்திக்கிறாயென்றிப்படி மேலிரண்டுபாட்டுக்களாலே யவனை கேவலநிரூபணதச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வுகதிப்பிக்கிறார் (உம்மையிஸ்தாழியால்) உமக்கு வஸாவியொவகாரகனுமிருந்த நானும்மைப்வீவிப்பனோ வென்றவன்சொல்லுகையாலே அவனை ஶரணவாளுகவொப்புக்கொண்டார் கீழ் இப்போது இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவன்சொன்னவாறே யிப்படிகுற்றஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸம்கதமென்றதாயிற்று ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவேயென்றது - திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுகையைச்சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னவிவ ரநாதிப்பரென்று ஸத்தாலே ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவென்று ஸாஶநமாகச்சொல்லுகிறார். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமைஸ்தாழியால்) சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவித்தாலே ஸூசித

ஶ—யென்று ரூபமாயிருக்கும். லோகரக்ஷணாவகாரணமுமாய் திருமேனிக்குப்பரபாகமாம்படி ஸ்வர்ணமயமான திருவாழியை யுடையவனே என்றபடி. இத்தனை ஶரணங்களுமுனக் குண்டேயாகிலுமிப்போதென்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலிப்பிக்கிறாயென்று ஸப்படுகிறேனென்று சொல்லுகைக்காக விசேஷணங்களையெல்லாம் அநுபாஷித்தபடி. என்னை - உனக்கநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனான வென்னை, ஆளும் - ஆளாநிற்கிறவையான, உனக்கே கிங்கரனான வென்னைத் தங்களுக்கு கிங்கரனாக்கிக்கொண்டு ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே அந்வயிக்கிறவையான, வன் - ப்ரபலங்களான' எனக்கு அஜய்யங்களான வென்றபடி. கோ - ஸ்வாமிகளான, எனக்குத்தாங்கருவகாரணசேஷமலஶேஷங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறைசோறு தேடியிடும்படி குமைத் தென்னை ஶேஷமாக்கிக்கொண்டவையான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶங்களாகாதபடி விசித்ரஶக்திகளை யுடையவையான வென்றபடி. ஐந்து வணுஸம்ப்யங்களான, "ஒருகராஸா" என்கிற நியமம் போய்விட்டது கிடிரென்று கருத்து. இவை - இந்த இந்த்ரியங்களை; பெய்து - வஸ்த்த்து, என்மேலே ஶரீரமாக நியோகித்துஎன்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான்மேலே ஶரணன்ஸரீஷமாகஸாஸ்வங்களை ஏவினாப்போலேயென்றுகருத்து. அடியார்கள்குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்று ப்ரார்த்தித்தவெனக்குஇவற்றுடனேகூடும்படியாவதேஎன்றுகருத்து. இராப்பகல் - நக்தந்திவம், காலத்துக்கெல்லாம்விநியோகம் என்னைமோதுவிக்கையிலேயே யாய்விட்டதே, ஓழிவில்காலமெல்லா மடிமை செய்யவேணுமென்றாசைப்பட்ட ஸமம் அழகியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதிவித்திட்டு - என்னைமிகவும் வீவிப்பித்து, மோதுவிக்கை - அதிவேகமாக ப்ரஹரிக்கை, இட்டுஎன்று ஸாபேக்ஷ ப்ரயோகம். உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனானஉன்னை; நான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லதுதரிக்கமாட்டாநான்; அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அணுகுகை - கிட்டுகை. செய்து - பண்ணுவித்து, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய், என் கண்ணுக்குத்தோற்றாதபடி யொளித்துப்போவாய்கிடாயென்றபடி.

‖௨‖

மூ—வேதியாநிற்குமைவரால்வினையேனைமோதுவித்துன்றிருவடிச்*சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ* ஆதியாகி யகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட* சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூதனனே* ||௩||

சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்* போதுநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்

ஆ—காரணபூதனாய் ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் மஹோதாரனாய் ஆச்ரித பக்ஷபாதியாய் மேன்மைக்கு ப்ரயோஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தநவரத பாபகர்மங்களுக்காக மான விஷயங்களாலும்பாயிப்பித்துன்திருவடிகளைச்சேராதபடி தடுத்த,லென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார். ||

(கூ ற) இந்த்ரியக்ருதமான வென்னுடைய பாபங்களைப்போக்கவல்லையுமாயென்னுடைய பாபங்களை ப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வதானமுமாயிருந்துவைத்துன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்குபாய முன்திருவடிகளே

இ—மாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) தொண்டனேனித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (மஹோதாரனித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்திலே பக்ஷபாதமில்லாதிருக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கி றார் (ப்ரக்ருதியிலேயித்யாதியால்) வேதியாநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரதெ த்யாதியால்) ஐவரால்மோதுவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலுமித்யாதியால்) சாதியாவகையென்கிறதையுரைக்கிறார் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யாதுமித்யாதி குழவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியெத்யாதியால்) வினையேனி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய பாபங்களைப்போக்குகைக்காக ஸர்வஸ்வதானனு மிருந்துவைத்துஎன்று) சூதுநானறியாவகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளை

ப—ஆதியாகி - காரணபூதனாய், அகலிடம் - விஸ்தீர்ணையான பூமியை, இடம் - பூமி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து - பாஹ்யஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் உத்தரணம்பண்ணி, கடந்து - பிறர்க்கு ஸ்வமாமே த்ரிவிக்ரமனாயளந்து, இடந்திட்ட - வராஹனாய் பூமியை இடந்தவனே, இப்படி ஸர்வ வியாபாரங்களுமிருக்கிற உனக்குஎன்னாலே ஸாதிக்கவேண்டினதொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. சோதிநீ ண்முடியாய் - ஜ்யோதிர்மயமாய் உத்துங்கமான கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன்முடியான். முடியா யென்று ஸம்போதநமாயிருக்கும். ராஜாதிராஜனாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற உனக்குகிலைக்கு அந வாப்தமாய் உதக்குமாதிராதது ஒன்றுண்டோ என்றுகருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - வகுத்தனை யென்னுடைய விரோதிநிரஸனனே, தொண்டன் - பக்தன், இஷ்டத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்றுதிரமாயிருக்கும். உன்னுடைய குணங்களை அநுபவிக்கையிலே பக்தனானவெனக்கு விரோதியென்கிற அஸுரனைப்போலே அநிஷ்டமாயிருந்தப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதிகளைப்போக்கும் ஸ்வபாவனே என்றபடி. வேதியாநிற்கும் - பேதியாநிற்கிற, பேதநம்பண்ணுகை - ரஸத்தாலேஉருவும்படிபோடுகை. மிகவும்பீடியா நிற்கிறஎன்றபடி. ஐவரால்-ஐந்துபேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை- உன்னுடையரக்ஷ ணத்துக்குவிஷயமாகவொட்டாதபடியான பாபத்தையுடையவனனவென்னை, மோதுவித்து - ப்ரவர்த்திப்பித்து, மோதுகை - ஸம்ஸாரப்ரவர்த்திக்கை, உன்திருவடி- உன்னுடையதிருவடிகளை, சாதியாவகை- ஸாதியாதபடி. நானடையாதபடி என்கை. தடுத்து - நிரோதித்து, நீ என்பெறுதி - நீ என்னப்ரயோஜநம் பெறப் புகுகிறாய், ஒருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. ஸ்ரீஸாதாழ்வானை நீ ஸத்வப்ரக்ருதிஜ்ஞனுகைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய், என் னைவிமோக்ஷிப்பித்து வைக்கிறதுக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒருப்ர யோஜந முண்டாகில் எனக்கிதுவே யமையுமென்று கருத்து. அந்தோ!- ஐயோ, ரக்ஷகனு யிருக்குமவனே பாபக்ஷணுவதே என்று சோகிக்கிறபடி. ||௩||

௪ யாதும்- ஸகலாசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும், இன்றி- இல்லாமல், சேதநாசேதநங்க ளிலே ஒன்றும் விடாமலென்றபடி. நின்னகம்பால்- உன்னுள்ளுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு. பாலென்று ஸப்தமீ நிர்தேசம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒடுக்கி- ஒடுங்கப்பண்ணி, ஓராலின்- ஒருவடவ்ருக்ஷத்தினுடைய

மூ— டாய்* யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கியோராலினிலை* மீதுசேர்குழவிவினையேன்வினை தீர்மருந்தே* ‖ ச‖

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை* நேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெகிழ்ப்பானொக்கின்ரு* யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்* வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணு

ஆ— வென்றிருக்கிற என்னுடைய வறிவுங்கூட வழியும்படி இந்த்ரியங்களைச்காட்டி என்னைக்கலக்கி யுன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணிப்போகவாகாதே புகுகிறதென்கிறுர், ‖ ச‖

(தீர்மருந்தின்றி) ஸ்ரீதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனுய் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி திவ்யகல்யாண குணனுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாயிருந்துவைத்து அவித்யாவிஷயவ்யாமோஹ வ்யாதிகளுக்கங்களாலே யதிஶாதுஸீதனுப்கொண்டு ஸம்ஸ்ருதியிலே இவ்வாத்மாவை வரிஹரிப்பிக்கிற இந்த்ரியங்களாலேசுற்றும்

இ—ப்பெறுகைக்கிதவ்யாஜியால்) சுழற்றியென்கிறதையுரைக்கிறுர் (கலக்கியென்று) உன்னடிப்போதிதவ்யாஜிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (உன்திருவடிகளைச்சேரா தவிதவ்யாஜியால்) இத்தாலென்னை இந்தஸம்ஸ்ருதியிலேநிறுத்தினவித்தாலுனக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி ஆதலால் என்னைப்பேரிக்கைக்காகவே இப்படிசெய்கிறுயென்று இப்பாட்டிலேசொல்லுகிறுரென்று ஸம்கதிஸூசிதமென்க. ‖ ரு‖

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அசுரர்வன்குலம்வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்ரீதேதவ்யாஜியால்) அடலாழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஜ்ஞாநஶக்த்யாதவ்யாஜியால்) வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறவிடத்தில் ஹேதுமருளிச்செய்கிறுர் (ஸர்வஜ்ஞனிதவ்யாஜியால்) தீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அவித்யாஎன்று) ஐந்துநோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (விஷயதவ்யாஜியால்) அடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அதிஶாதேதவ்யாஜியால்) ஐவரைநேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இந்த்ரியங்களாலே

ப— இன்னவிடத்திலேமுளைத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொருவடவ்ருக்ஷத்தினுடையவென்றபடி. நீள் - நீளாநிற்கிற; - ஸமுத்ரமெல்லாங்கழிந்து அப்போதான் விஸ்த்ருதமாகாநிற்கிறஎன்றபடி. இலைமீது- இலையினுடையமேலே சேர் - கண்வளர்ந்தருளினவனை, குழவி - ஶிஶுவானவனே, குழவி - ஶிஶு, வினையேன்வினை - பாவமே நிரூபகமாம்படியானவென்னுடையபாவங்களை, தீர்மருந்தே - தீர்க்கௌஷதமானவனே, ஓர் - சதுர்விதவஸ்துவான, ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, வ்ஜேந்த்ரியங்களையென்றபடி. காட்டி, என்மேலே கொண்டுவந்துவிட்டுஎன்றபடி, சூது நானறியாவகை - சூதை நானறியாதபடி, சூது - உறுவது, உசிதமானதென்றபடி, உன் திருவடிகளே உசிதோபாயமென்று நானறியாதே போம்படியென்கை. சுழற்றி - யென்னை ஹரிப்பித்து, உன்னடிப்போது- ஸ்வரூபஸௌந்தர்யத்தை, போது, வாஷம், இங்கேஸௌகும்ஸ்வவக்ஷிதம். நானுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டாதபடி பண்ணி, போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய்,எனக்குத்தோற்றுதபடி போகப்பார்க்கிறுய் கிடாயென்றபடி. கண்டாயென்கிற வவ்யயத்தாலே நீயிப்படி செய்வாயென்றுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று தோற்றுகிறது ‖ ச‖

ஶ அடலாழி - வராக்ரஶௌரிபானவக்ரத்தை, அடல் - வராக்ரம், ஶாகவாத்ருவஸஸௌஸ:. ஏந்தி - யரித்து, அசுரர்வன்குலம்- கஸாஸர்களுடைய ப்ரபலமான கலத்தை, வன்- ப்ரபலம் மருங்கு வேரென்று மாறிபயிப்பது மருங்குவேர்- வார்ஶ்வத்தில்வேரோடே, மருங்கு - வார்ஶ்வம், நிஶ்ஶேஷமாக என்றபடி. அறுத்தாய் - சேதித்தவனே, ஸம்போதி. தீர்மருந்தின்றி - தீர்க்கத்தக்கமருந்தில்லாமல், ஒன்றாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாமலென்றபடி. ஐந்துநோய் - வஞ்சவ்யாதிகளாலே, ஶப்தாதி விஷயங்களாகிற வஞ்சவ்யாதிகளாலே.என்றபடி, அடும்-பாதிக்குமவையான, இது இந்த்ரியங்களுக்குவிஶேஷணம்,செக்கிலிட்டு- திலவக்ரத்திலே வைத்து, ஹேயாகிதமானவாயிநக்கிற ஶரீரமாகிற யந்த்ரத்திலே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும் - இவ்வாத்மாவை வரிஹரிப்பிக்குமவையான, ஐவரை-ஐந்துபேர்களை, வாஜ்ஜமநிஜேமத்தாலே ஸ்டவஸ்ப்ருகஸம் தோன்றுகிறது. யஶஸ்டரைப்போலே அதிஸம்ஸாரங்களான இந்த்ரியங்களை யென்றபடி. நேர்மருங்குடைத்தாய் - நேர்மருங்குடைத்தா யிருக்கும்படி, நேர்- முற்புறம், மருங்கு - வார்ஶ்வம், என்னுடையமுற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் இருக்கும்படிஎன்கை. அடைத்து - நிவிடமாகநிறுத்தி, அஹிஶநந்ய என்றொருவாஜனை நலிகைக்காக அதிருஷ்

ஞா—ளார்பெருமானேயோ* ॥௫॥

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செ

ஆ— நிரோயிப்பித்த தன்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே பிராநின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் ஸம்ஸாரிகளுக்கஸாத்யமாயிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடிபேணவாங்கியருளாயென்கிறார். ॥௫॥

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கிற வயர்வறுமமரர்களையுங்கூட ஸ்வவசமாக்கி யுன்திருவடிகளைப்பிரிப்பிக்கவல்ல விஷயஸ்வாதிவிஷயங்கள் தன்னிலமாவது பின்னை நீயுங்கைவிடுவது ஆனால் என்னை என்செய்யா இவைசெய்யும்வாறேயெ சொல்லநிலமல்ல இந்தவாறேயபாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய சொற்களிலும் கூசிஸுஷிரஸஹ்ஷணகவாத்மவ்யமான வென்னுடையபிஸ்வஸத்திலும் முன்னைக்காணப்பெறமையாலே யவஸன்னமான வென்னுடைய வக்ஷஸ்ராதிகரணங்களிலும்

இ—ஐத்யாதியால்) நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரைஐத்யாதியால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) விண்ணுளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) இத்தால் நீயென்னை வீவிக்கப்பார்க்கிறாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னையாமீகரிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௫॥

✳ ஆறம்பாட்டு ✳

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே ஐத்யாதியால்) செறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவசமித்யாதியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாயென்கிறத்தோடேசுவயம். மண்ணுள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள்காபட்யங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ப்ராக்ருதவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னை என்னபாடுபடுத்தாவென்றுகருத்து. என்செய்யாஎன்கிறவிடத்தில் ஹிதாயமருளிச்செய்கிறார் (இவைசெய்யுமித்யாதியால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாறேயபாலேகூப்பிடுகிறவித்யாதியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூசிஸுஷித்யாதியால்) கண்ணுளாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) இப்வஉங்

ஈ—ஸம்ஸாரமெல்லாநுஞ்சூழ்திருந்தாப்போலே என்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தி என்றபடி. நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் - நெகிழ்க்க விவக்ஷையுடையவனுக்கு ஸத்ருசனாகாநிற்கிறாய், என்னை விஸ்லேஷிக்க விவக்ஷையுடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனானநீ கைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்? - இந்தவிஷயாவஸ்தமஹாவ்யாயிக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - பரமபதவாஸிகளானநித்யஸூரிகளுக்குநிர்வாஹகனானவனே, ஓ என்று சோகாதிசயத்தாலேநீர்வசமாக வாக்ரந்நம்பண்ணுகிறபடி. "ஹாராமஹாஜ்ஞ ஹாவஸத்ரு ஹாராமேதி ஸஹமோஜநந்" என்னுமாப்போலேதமக்குறவுமுறையான அயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவார்த்திஸயத்தாலே கூப்பிடுகிறார். ॥௫॥

ஸ விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரவ்யோமத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வாமியானஸர்வேஸ்வரனுக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும் - அதிக்ரமிக்குமவையான அபிபவிக்கத்தக்கவையான என்றபடி. செறுதல் - அதிக்ரமித்தல், பெரியதிருவடியையுங்கூட ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே அவதரித்திருக்கும்போது ஸௌபரியென்கிற வொருஸாதுவாகிறவாஹாரம்தப்பிப்போனவாறே உவெம்தரனாயிருக்கிற ஸவேஸ்வரனையும் த்ருணீகரித்து வார்த்தை சொல்லப்பண்ணி வைத்ததிறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புலனிவை - இவைஐம்புலனென்றுமாறி அந்வயிப்பது. இந்தஸப்தாதிவிஷயங்களானவை, புலனென்றுவிஷயங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள் - ஸ்ருஷ்டிக்குள்ளே, தங்களுக்கு ஆயஸ்தானமான

மூ— ய்பா மற்றுநீயும்விட்டால்* பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்பத்தியினுள்ளாய்* பரமீசனேவந்தென்* கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே* ॥ கூ ॥

ஒன்றுசொல்லியொருத்தனினிற்கிலாதவோரைவர்வன்கயவரை* யென்றுயான்வெல்கிற்பனுன்திருவருளி

ஆ— மவஸ்திதனுப் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்த நீ என்னுடைய விநாஶமெல்லாந்தீரும்படி என்னையுன்திருவடிகளிலே வாங்குகிறேனென்றுசொல்லுதல் நானுசையறும்படி வாங்கக்கடவதன்றென்று சொல்லுதலிரண்டத்தொன்று சொல்லாயென்றுகூப்பிடுகிறார். ॥ கூ ॥

(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இந்தவிஷயங்களுமக்குவஶ்யங்களாகி யிவற்றில் ப்ரவணமாகாதபடி உம்முடைய விஷயங்களை ஜயிக்கமாட்டீரோவென்னில்? சதுர்முகசேஷ்டாசெனராள தேவர்களுங்கூட உன்னையொழிய தனியதஞ்ஞ நக்ஷத்ராயிற்றிலர் ஸர்வஶக்தியுமாயதிவ்யமாய் வாஹம்ஸைலகாவிகளுமாயிருக்கிற

இ— களிலஸிப்ரதாயம் மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமாயென்று) பரமீசனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுமாயிருந்தவென்று) ஒன்றுசொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிநாஶநிவ்ருத்தியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்னை ஸமீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவரிப்பாட்டிலே இரண்டத்தொன்றுசொல்லவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதி. ॥ கூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இந்தவிஷயங்களினின்றும் என்னையிப்போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்ற இவரின்னஞ்சிலகால விஷயங்களோடிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே உன்னுடையக்ருபையில்லையாகி இவ்விஷயங்களை நானென்றைக்குஜயிக்கப்புகுகிறேன் என்றுசொல்லுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தேவாஸுரரித்யாதி குன்றம்வைத்தஇத்யஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகேத்யாதியால்) ஒன்றுசொல்லி ஒருத்தனில்நிற்கிலாதவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தேத்யாதியால்) வன்

ப— இந்தப்ராக்ருதலோகத்திலே என்றபடி. என்னை - விஷயங்களைஜயிக்கமாட்டாதஅஶக்தனானவென்னை, பெற்றால்- தங்களுக்குவஶ்யமாக வடைந்தால், மற்று - இதுதவிர, இப்படிமண்ணுக்குள்ளே என்னைப் பெற்றவிதமொன்றிக்கே என்றபடி. நீயும்விட்டால் - ரக்ஷகனான நீயுங்கைவிட்டால் - என்செய்யா - என்ன ஹிம்ஸையைப் பண்ணாது, ஸர்வஹிம்ஸைகளையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, பண் - காநம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று ஸம்போதி. குதிபோலே கூப்பிடுகிற வென்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என்னார்த்தஸ்வரம் கேளாதவனல்லையே என்றுகருத்து. கவிதன்னுளாய்- கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அந்தஸ்வரத்துக்காஶ்ரயமானவென்னுடையஉக்திகளைக்கேளாதாயல்லை என்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய் - என்னுடையபக்திக்குள்ளே இருக்கிறவனே? எனக்குன்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தையறியாதாயல்லையே என்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய் - என்னுடைய சக்ஷுர்விஷயத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய் - மநஸ்ஸுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, சொல்லுளாய் - சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாக்விஷயத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெறாதே ஸகலஜங்களான வென்னுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களை யறியாதாயல்லையே என்றுகருத்து. வந்து - எனக்காக நாலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்றுசொல்லவேணும், என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கையையாதல் சேராமையையாதல் இவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ॥ கூ ॥

அன்று - அந்தஉத்பாதஸமயத்திலே, தேவர் - தேவதைகளும், அசுரர்- அஸுரர்களும், வாங்க- வாங்கினவாறே. அவர்கள் கடையமாட்டாதேகைவாங்கினவாறேஎன்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். அலைகடல் - அலைகிறகடலிலே, அரவம்-ஸர்ப்பத்தை, வாஸுகியைஎன்றபடி. அளாவி - வ்யாபிக்கப்பண்ணி, சுற்றிஎன்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு பர்வதத்தை, மந்தரபர்வதத்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவனை, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படி நிறுத்தினவனை என்றபடி, எந்தாய்- ஸ்வாமிந், கொடியேன்- க்ரூரனான நான், உன்னை யநுபவிக்க வொட்டாதபடி அதிக்ரூரமான பாபத்தைப்பண்ணினநான், பருகு- பருகும்படி, பருகுகை - பாநம்பண்ணுகை, நன்றாக வநுபவிக்கும்படிஎன்கை. இன் - அதிபோக்யமான, அமுதே

மூ—ல்லையே* வென்றுதேவரசுரர்வாங்கவலைகடலரவமளாவியோர்* குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகி
ன்னமுதே* ||௭||

இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையுமயக்கநீவைத்த*முன்னமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தென்னை

ஆ— விஷயங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி ஆதலாலுன்னுடைய க்ருபையாலே நீயென்னுடைய ப்ரதிபந்தகமான பாபத்தைப்போக்கி நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை யெனக்கு ஸாத்மிக்கத்தந்தருளினாப்போலே இன்னமுமுன்க்ருபையாலே நீயேயிந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்கி யுன் திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ||௭||

(இன்னமுதென) ஸ்வாநுபவவேளையிலே ஸுகரூபமாய் விபாகே நிரயபோகதுக்கபர்யவஸாயிகளாய் அஸ்வயம்வேத்யகமான இந்த்ரியங்களை ஸர்வர்க்கும் பொதுவாக்கி க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய மோஹத்தை வளர்க்கும்படி ப்ரபாவிஷயபூதமான உன்னாலேயும் நிவர்த்திக்கலாகாத மஹாஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை ஸமூலகமாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் பரிஷத்திலேயென்னைவாங்கி ப்ராக்ருதவிஷயஸ்மரணமுமில்லாதபடி பண்ணியருளவேணும் ...

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வாநுபவமாயென்று) கயவரைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரே த்யாதியால்) விஷயபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையக்ருபையை யித்யாதியால்) கொடியேன்பருகின்னமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ||௭||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இன்னமுதெனத்தோன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநுபவேத்யாதியால்) தோன்றி என்கிறவித்தாலே ஸுகரூபமாகத் தோற்றுகிற வித்தனையொழிய வஸ்துவ்ருத்தியில் விஷமமென்றுபாவி தமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (விபாகேத்யாதி) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸாதாரணேத்யாதியால்) மயக்கஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (மோஹிப்பிக்கும்படியென்று) ஓரைவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தேத்யாதியால்) நீவைத்தமுன்னமாயமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னாலேயித்யாதியால்) எல்லாம்முழுவேரரிந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமூலகமித்யாதியால்) ப்ராக்ருதஸம்பந்தமூலமான அநாதிகர்மத்தோடே என்றபடி.

ப—ஸுகமே, ஒன்றுசொல்லி-ஒருவார்த்தையைச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத்தரவேணுமென்றொரு வார்த்தைச் சொல்லி – என்றபடி. ஒரு விஷயத்தைக்ஷணத்திலே ஸம்பாதிக்கும்படி குமைத்தென்று தாத்பர்யம். ஒருத்தனில் - ஒருபடியிலே, ஏகரீதியிலே என்றபடி. ஒருத்து - ஏகரீதியாயிருக்கை. நிற்கிலாத - நிற்கமாட்டாதவையான, ஒருவிஷயத்திலே யபேக்ஷையுண்டாம்படிகுமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை ஸம்பாதித்த நாமவிக்குந்தனையுமே அந்தரீதியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று பக்ஷாந்தரம். அவ்யவஸ்தித ஸ்வபாவங்களான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற, வன் - அதிப்ரபலரான. கயவரை - பலரை, கயவர் - பலர், பாபிஷ்டராக ஸ்வபாவரை என்றபடி. நின் திருவருளில்லையேல் - உன்னுடைய ஸ்ரீக்ருபையில்லையாகில், நீ க்ருபை பண்ணிவிட்டாலென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுவேன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை- ஸமர்த்தனாகை- ஒருகாலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆதலாலிந்தஶத்ருக்களினின்றும்என்னை விடுவிக்கவேணுமென்றுகருத்து. ||௭||

ஶ- என்னம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனானவனே என்றபடி. என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, உன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே என்றபடி. இமையோர்தங்குலமுதலே - நித்யஸூரிகளுடைய ஸமூஹத்துக்கு ப்ரதானனானவனே, இமையோர்- அநிமிஷர்- இங்கே நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. தம் என்று ஸாதாரணப்ரயோகம். குலம் - ஸமூஹம். முதல்- ப்ரதானன், ஓர்- அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர்- ஶப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்கள், இன்- போக்யமான, அமுதென- ஸுகமென்னும்படி, தோன்றி- "யத்தத்க்ரே ஸுகமிவ" என்கிறபடியே அநுபவவேளையிலே தோற்றிஎன்றபடி. அமுதென்னவே போக்யஸம்பந்தியாகிற போக்யஸவிசேஷணம் ப்ரஸ்துதமன்றோவென்னில்அழியும் பரிணாமியுமாய் மேல் நரகமுமாகிலும் விடப்போகாதபடி அத்யந்தஸ

மூ—யுன்* சின்னமுந்திருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருளெனக்* கென்னம்மாவென்கண்ணாவி
மையோர்தங்குலமுதலே* ॥அ॥

குலமுதலடுந்தீவினைகொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை* வலமுதல்கெடுக்கும்வரமேதந்தருள்கண்டாய்*

ஆ—உன்னுடைய ஶங்கசக்ர கதா ஶார்ங்காத்யஸங்க்யேய திவ்யவிக்ரஹங்களையும் அவற்றாலே அலங்க்ருதமான திருமேனியையும் நான் சிந்தித்தேத்திக் கைதொழவேயருள் எனக்கு எம்பிரானே ஆஶ்ரிதவத்ஸலனே என்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ॥அ॥

(குலமுதல்) ஸங்கல்பமாத்ராவஸித்த நிகில ஸர்வ ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் ராகத்வேஷாதிரஹிதனாய் வைஷ்ணவ தீபஸ்த ஜநவஶீகரண தத்பரனாய் நிரவத்யனாய் நிகில ஹேய ப்ரத்யநீகனான நீ

இ—இமையோர்தங்குலமுதலென்கிற விஶேஷணத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும் என்றாதியால்) கைதொழவென்கிறவிடத்தில் ஏவகாரத்தாலே தோற்றுகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருத என்றாதியால்) உன்சின்னமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஶங்க என்றாதியால்) என்னம்மாவென்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானே என்றாதியால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே ப்ரஸக்தங்களாயிருந்த விஷய நிவ்ருத்தி ஸ்வரூப ப்ராப்தி ப்ரார்த்தனைகளை யிப்பாட்டிலே கண்ணாவென்ன வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நிலமுதலித்யாதி படைத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்ப என்றாதியால்) அதில் அபிஸந்தியத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தியாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ—ங்களாய்த் தோற்றுகிறனவென்கைக்காக விவ்விஶேஷணம். யாவரையும்- எல்லாரையும், ஜ்ஞாநாதிகரான ஆசார்யரோடு ஜ்ஞாநவான்களான ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியறஎல்லாரையுமென்றபடி. மயக்க- மோஹிப்பிக்கும்படி, க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஶூந்யராகைக்காக என்றபடி. நீ வைத்த- உன்னாலே வைக்கப்பட்டவையான, மூன்னை- அநாதியான, மாயம்- ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, எல்லாம்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்னை, ஸம்ஸாரஸ்தனான வென்னை, முழுவேரரிந்து, முழுக்கவேரறுத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துக்கு ஹேதுவானகர்மத்தோடேகூட நிஶ்ஶேஷமாக அறுத்து என்றபடி. என்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைஎன்று விவக்ஷிதம் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்து என்றபடி. உன்சின்னமும்- உன்னுடையவிக்ரஹங்களையும், ஶங்கசக்ராதிகளையுமென்றபடி. திருமூர்த்தியும் - ஸ்ரீமத்தான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், சிந்தித்து - மநஸ்ஸாலே சிந்தித்து, ஏத்தி- வாயாலே ஸ்தோத்ரித்து, கைதொழ- கையாலே தொழும்படி, வாயாலேயொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைத் திருத்தல் மநஸ்ஸாலே- உனக்குஶேஷமென்றநுஸந்தித்து வைத்து கையாலே வேறொருவர்க்கடிமை செய் கையன்றிக்கே மநோவாக்காயங்கள்மூன்றும் ஸ்வரூபமென்ன ப்ரவணங்களாயென்றபடி. கைதொழ என்கிறவி டத்திலேவகாரத்தை எனக்கு என்கிறதோடேயந்வயிப்பது. எனக்கேயருள்- எனக்கேக்ருபைபண்ணு, எனக் கேஅஸாதாரணமாக க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥அ॥

ஶ - நிலமுதல் - ப்ருதிவீமுதலாக, இனியெவ்வுலகுக்கும் - இன்னமுள்ள ஸகல லோகங்களுக்கும், லோகங்கள் நிரம்பியிருக்கைக்காக என்றபடி. இதுக்குப் படைத்தாய்என்கிறத்தோடே அந்வயம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள், செல்வன - ஸஞ்சரிக்குமவைகள், என - என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையான என்றபடி. பல - பஹுவாக்களான, பொருள் - பதார்த்தங்களை, முதல் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, 'ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்' மென்று ஸஹாயாந்தரமில்லாதபடியான ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே என்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, அத்விதீயமாயிருக்கையாலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே என்று பதார்த்தம். என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, லோகங்களுக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணனைதமக்காக அவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே-என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே. எனக்கு ஸௌலப்யமான திராவிலௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவனேஎன்றபடி. குலமுதல் - குலத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்ஶத்துக்கு ஆதிபுருஷரான பூர்வபுருஷர்களையுமென்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணினபாவம் அவன் தன்னளவிலே நிற்கையன்றிக்கை அவன் பூர்வபுருஷரையுங்கூட ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை - க்ரூரங்

மூ— நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கு நிற்பனசெல்வனவெனப்பொருள்* பலமுதல்படைத்தாயென்கண்ணாவெ ன்பரஞ்சுடரே*
॥ கூ ॥
என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்* கன்புருகிநிற்குமது நிற்கச்சுமடுதந்தாய்*

ஆ— ஸகலபதார்த்த நாமக ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபார ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாஶ மதாநிவர்த்தக ஸஹஜமஹாத்ம்யமான இந்த்ரியங்களினுடைய பலத்தை ஸஹஸாகமாகக்கெடுக்கையாகிற வென்னுடைய ஸஹிஷ்ணுத்தைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார்.
॥ கூ ॥

(என்பரஞ்சுடரே) ஸ்ரீசருடையவவேக்ஷித்தத்தை முடிப்பானொருவனுமாய் முடிக்கவல்லானொருவ னுமாயிருக்கச்செய்தே உன்னுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி ஸகலஜநித நிரதிஶயப்ரீதியாலே யதீந்த்ரமத ஞப்பெகாண்டு என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றி உன்திருவடிகளிலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தாலே நீராயு ருகிநிற்கையாகிற வென்னுடைய ஸ்வபாவத்தையொழிய விஷயாந்தரவைலக்ஷண்யமான ப்ரக்ருதியை

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்ஸ்வத்ருஷ்டியால்) பரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்ம தத்த்வதியால்) குலமுதலடுந்தீவினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்கேதத்வதியால்) கொடு வன்குழியினில்வீழ்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சகிவோரத்வதியால்) ஸ்ருஷ்டசை வசிவோர ஸ்வாமிரோஹமாய மதாநிஷ்கிவிஷமாம். ஐவராலவலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (பஞ்சத்வதியால்) முதல்கெடுக்கும்வரமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஸா கதித்வதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளிரண்டையும் ப்ரார்த்தித்தவ ரிவ்விந்த்ரி யங்களின்றும் பயாதிஶயத்தாலே பின்னையுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விசேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டி லென்று ஸமதிகஸங்கதி.
॥ கூ ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசருடையவித்வதியால்) இருக்கச்செய்தே எ ன்கிறதற்குத் தந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே யதார்த்தஸம்ஸ்லேஷிக்கிறவஸ்த்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸௌந்தர்யத்வதியல) அன்புருகிநிற்குமது நிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமாதிஶயத்தாலேஉத்வதியால்) சுமடுதந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—களான பாவங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில்- கோரமாய் ப்ரபலமான மதாநத்திலே, வீழ்க்கும்- வி ழப்பண்ணுமவையான, ஐவரை - இந்த்ரியங்களை, வலம்- பலத்தை, கெடுக்கும்வரமே - நஶிப்பிக்கையா கிறவென்னுடையவஶ்யவிஷயத்தையே, வரம் அபேக்ஷிதம், அபாரணத்தாலே இந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தியே ப்ரதானமென்று தோன்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய் - நீதந்தருளவேணும் கிடாய், கண்டாயென்கிற வ்யயம் இந்த வாக்யத்துக்கு அவஶ்யகர்த்தவ்யத்வ ப்ரகாஶனாமான வசநமாகி.
॥ கூ ॥
ம - முன் - பண்டைக்காலத்திலே, உபவாஸஸ்வபாவத்தால்வந்தவகைக் காலத்திலேஎன்றபடி. பாவை-ஸமுத் த்தை, கடைந்து - உபகரப்பண்ணி, அமுதங்கொண்ட - அம்ருதத்தை ப்ரகாஶித்தவனை. மூர்த்தி - ஸ்வாமீ, அந்த அம்ருதத்தைக் கொடுத்து தேவர்களுக்குபகரித்த ஸ்வாமித்வத்தையுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறத ற்கு எற்றுகின்றனர் என்கிறத்தோடேயபம், என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு போக்யனாய் நிரதிஶயஸ்வப்ரகாஶனானவனே என்றபடி. என்றுன்னையலற்றி - இப்படி யுன்னைகுறித்து ப்ரலபி த்து, உன் - உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு- ஸமமான திருவடித்தாமரைகளுக்காக, இணை- ஸமமாய தா மரையென்று ரூபகாதிஶயொக்தி ஸாரஸ்யமுள்ளசேர்த்தியாலே பத்மஸௌந்தர்யங்களான திருவடிகளாகன் றபடி, அன்பு - ப்ரேமத்தாலே ஸ்நேஹத்ரவீபாவம் வசம். உருகிநிற்குமதுநிற்க - த்ரவீபூதனாயிருக்கை யாகிற வந்த பரமாஷாரமநிடக்க, தாத்பர்யவாசாஷாரமமே யிவ்வாழ்வாருக்கு உசிதமாயிருக்கச்செ ய்தே என்றபடி. சுமடுதந்தாய் சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று பாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட் டுகிற சும்மாடு. விஷயாநுபவோபகரணமான ஶரீரத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபே ர்கள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான் பொறுத்திரேனோ வென்று கருத்து. வன் - ப்ர பலங்களான, சுமக்கப் போகாதவையான வென்றபடி. சுமக்கலாம்படியான சுமைகளை யெடுத்திருக்கலாகில்

மூ—வன்பரங்களெடுத்திவைவர் திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்* முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ* ॥ய॥

கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்குமப்* புண்டரீகக்கொப்பூழ்புனற்பள்ளியப்பனுக்கேதொண்டர்* தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும்*

ஆ—யெனக்குத்தந்தாய் இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரூபமான விரோதியங்கள் ஊஹாமான விஷயஸாரங்களையெடுத்து ப்ரகிருதிஸம்பந்தஸகிதனாக வைத்தென்னை வாயியாநின்றனகிடா யென்றெம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறார். ॥ய॥

(கொண்டமூர்த்தி) ஸ்ருஷ்டியாத்யுத்பத்தி ஸம்ஹாரத்வேன த்ரிமூர்த்திஜகத்ஸம்ரக்ஷணம் ஸம்ஹாரஹேது வான ஸ்ருஷ்டமானஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவசயனனைப் பாம்பணைக்கொழுந்து மானதிருநாபியையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ காருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌலப்யாதிகுணங்களுக்குத்தோற்று சுநந்தாதிஸோபநோதிதரானவர்களுடைய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அந்தகுணங்களையே தமக்குப்பற்றுசாகக்கொண்டு கூப்பிட்ட வித்திருவாய்மொழியில் ஸாவசேஷமையுள்ளபடியேகண்டு பாடுவாருடைய ப்ரக்ருதி

இ—(விஷயஸ்வாரஸ்யதாழியால்) வன்பரங்களெடுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊஹாமான விசேஷதாழியால்) திசைதிசைஉத்தாழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகிருதிஸம்பந்ததாழியால்) மூர்த்தியோ யென்கிறவிடத்தில் ஓ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறாரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேதாம் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயு மவன் செய்யாதொழிந்தவாறே க்ருதஜ்ஞதரராய் கூப்பிடுகிறாரென்று ஸம்பதிஸந்தர்சிதை. ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியாதிதாழியால்) புனல்பள்ளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவிசேஷதாழியால்) ப்ரயோஜனத்தில் ஹேதுத்வரூபங்களையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வதாழியால்) புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் ஹேதுத்வரூபங்களையருளிச்செய்கிறார் (காருண்யதாழியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுநந்தாதிதாழியால்) இப்பத்துங்கண்டு பாடவல்லாரென்கிறவிடத்தில் ஹேதுத்வரூபங்களை யருளிச்செய்கிறார் (அந்தகுணங்

ஶ—நான்சுமவேனோ வென்னுகருத்து. பரங்கள் - ஸாரங்களை, விஷயங்களாகிறசுமைகளையென்றபடி. எடுத்தி - என்தலையிலே சுமத்தி, திசைதிசை - தங்கள்தங்களுக்கிஷ்டமானதிக்குகளிலே, ஒருதிக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில் நான்பொறுக்கேனோ வென்றுகருத்து. வலித்து - இழுத்து, எற்றுகின்றனர் - எற்றுகின்றார்கள், வீழியாநின்றனவென்றபடி. ராஜபுத்ரன் தலையில் கிரீடத்தைவாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலேநின்றுலறியாதாரிவன் தலையிலே சுமையை எடுத்திக் தள்ளிக்கொண்டு போமாப்போலே ஹேயசரீரத்தோடே இருக்கிறவென்னை இந்த்ரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துப்பீடியாநிற்கிறனவென்னுகருத்து. ஓ என்று ஊர்த்வாபிப்ராயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. ॥ய॥

ஶ குணங்கள்கொண்டமூர்த்தியென்றதயிப்பது - ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களைக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியையுடையவர்களான, ஓர் - அத்விதீயமான, மூவராய் - ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவருமாய், ப்ரஹ்மருத்ரசரீரகனாய் ஸ்வஸ்வரூபவிசிஷ்டனுமாயென்றபடி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து - ரக்ஷித்து, கெடுக்கும் - ஸம்ஹரிக்குமவனை, ப்ரஹ்மாவாய்ஸ்ருஷ்டித்து விஷ்ணுவாய்ரக்ஷித்து ருத்ரனாய் ஸம்ஹரிக்குமவனையென்றபடி. புண்டரீகக்கொப்பூழ் - பாம்பணைக்கொழுந்துமானதிருநாபியையுடையவனை, சதுர்முகனுக்கு உத்பத்திஸ்தானமான பாம்பணைத்தை நாபியிலேயுடையவனை என்றுமாம். புனல்பள்ளி - ஜலத்தை சயனமாகவுடையவனை, புனல் - ஜலம், பள்ளி - சயனம், லோகரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவசாயியான என்றபடி. அப்பனுக்கே - உபகாரகனுக்கே, தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் - தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும், தொண்டன் - தாஸபூதரான, தாஸதரன்மடியிலே தாழ முழுகுமாப்போலே விஷயேந்த்ரியவீசேஷங்களை பராஸம்பித்துண்டான உபகாரத்தாலே மோக்ஷத்தினுடையவெல்லை நிலத்திலேபோய்நிற்கிறார். சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்

மூ— கண்டுபாடவல்லார்வினைபோங்கங்குலும்பகலே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸம்ஸாரஹேதுபூதமான பாபம்நிஶ்ஶேஷமாகப்போமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— கண்டித்யாதியால்) வினைபோங்கங்குலும்பகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுக்ருதீத்யாதியால்) ॥கக॥

ப— த்தலே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார்- அர்த்தங்களைத்தெளிந்து மனம்பண்ணத்தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் அவ்யயம் ஸாகாங்க்ஷத்வாயேந பூர்வோத்தரவாக்யங்களிரண்டிலுமன்வயிப்பது. கங்குலும்பகலும் - ராத்ரியிலும் திவாவிலும், கங்குல் - ராத்ரி, ஸர்வாவஸ்தாநங்களானவென்றபடி. வினை - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஹேதுபூதங்களான பாபங்கள், போம் - நிஶ்ஶேஷமாகப்போய்விடும். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநந்தாய ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உண்ணிலாவிய.)

நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாதிமதுரதயாऽऽத்யஜகத்காரணத்வாத்
ந்யக்ரோதார்ஹஸ்வநித்ராத் த்ரிதஶபதிதயா பாவநஸ்தாநகத்வாத் ।
பீயூஷஸ்யார்ப்பணாத்யைர்விஶ்வபதிதயா லோகஸம்ரக்ஷணாத்யை:
ஶாஸ்த்ரஶங்காஸஹத்ரிதநுஸாரஸஹேத்வாக்ஷி(ஜா(ஞா))திகஸ்ஸு: ॥௬௧॥

(நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாத்) எண்ணிலாப்பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத ஆஶ்சர்யங்களையுடையவனாகையாலும், (அதிமதுரதயா) கன்னலேஅமுதே - கருப்புக்கட்டிபோலேயும் அம்ருதம்போலேயும் அத்யந்தபோக்யனாகையாலும், (ஆத்யஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியாகியித்யாதி - லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாயிருக்கையாலும், (ந்யக்ரோதார்ஹஸ்வநித்ராத்) ஓராலினீளிலைமீதுசேர்குழவி - ஜகத்துக்களொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஓராலின்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (த்ரிதஶபதிதயா) விண்ணுளார்பெருமானேயோ - அயர்வறுமமரர்களுக்கதிபதியாகையாலும், (பாவநஸ்தாநகத்வாத்) பண்ணுளாயித்யாதி - ஆஶ்ரிதருடையபாவநங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (பீயூஷஸ்யார்ப்பணாத்யை:) அன்றுதேவரசுரர்வாங்கவித்யாதி - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக்கொடுத்தருளுகையாலும், (விஶ்வபதிதயா) என்னம்மாஎன்கண்ணா - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (லோகஸம்ரக்ஷணாத்யை:) நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் - லோகங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், ஆதிஶப்தத்தாலே அநந்தரதஶையிலே 'என்பாஞ்சுடரேஎன்றென்னையலற்றி" என்றுசொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரிதருக்குத்தன் வடிவழகைக்காட்டி அநுபவிப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் ஸங்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. (த்ரிதநு:) கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராயித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரஶரீரகனாயும் ஸ்வேநரூபேண விஷ்ணுவாயும் ஸர்வஹேதுவானை எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபரரான நம்மை இந்த்ரியங்களோடே ஸம்பந்திப்பித்து ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தபோதே கைவிடநினைத்தாயென்று ஆழ்வார் மிகவும் வ்யாகுலசித்தராய் இனி நாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் ஶாஸ்த்ரஶங்கையை ஸஹிக்குமவனென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிறதஶகத்திலே உபபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௬௧॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஷயக ப்ராப்திஹேது ஜநிதவ்யஸநத்தாலும் மத்ஸ்யகேதுவஶரா யவன் திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்துகூப்பிட்டுப் பின்னையுந்தம்முடைய வைகல்ய தம்பெருமையாலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்றுவிழுந்தாலல்லது என்னுடைய க்லேஶம் போகாதென்றுபார்த்துப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேசென்று விழுந்து அங்குமொரு கடாக்ஷம்பெறாமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி எனக்குச்செல்லுகிறவ்யஸநமொன்றுந்தெறிகிறதில்லை, சொல்லக்கூடுகிறிலேன், பிரானே! என்னை என்செய்யநினைத்தருளினாயென்று தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறபாசுரத்தை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார். பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி வ்யஸநாதிஶயத்தாலே மோஹதஶாவஸ்தையாயிருக்கிறபடியைக்கண்டிவளினு மவஸந்நராயிருந்த இவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச்செல்லுகிற தஶையைச்சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடைய தஶையை பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளுடைய வ்யஸநகாரிதமான சேஷ்டிதங்களையுஞ்சொல்லி இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்று பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச்சொல்லுகிறார். உன்னைக்காணப்பெறாத நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ப்ராக்ருதவிஷயங்களென்னை நலியாநிற்கிறனவென்று தம்முடைய தஶையைச்சொல்லியலற்றின விவக்ஷிதரா மித்திருவாய்மொழியிலே ஒரு பெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களைப் பேசுகை யஸங்கதமன்றோ? தாம் ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய வைகல்யந்தீர்க்கக் காணாமையாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ரகாஶவ்யஸநங்களை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்னில்? அதுபோதமிடத்தில் தாம்ஸாந்யாஸம்பண்ணின திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துப்பேசுகை யுசிதமாயிருக்க திருவரங்கத்தாயென்று பெரியபெருமாளைக்குறித்துப்பேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இனிக்கோயிலிலேயித்யாதி "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" என்கிறபடியே ஸர்வகாருணிகனான பெருமாள் ஸந்நிதிவிஶேஷவாமதராய்க்கொண்டு தம்மைப்பரதைவமாக ஸாராயிக்கும்படி ஸர்வகாருணிகொத்துராயிருக்கிற பெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வ்யஸநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று ஆராயித்திருந்தினகாலும் மற்றவூர்களி லெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மார்த்தியைச்சொல்லி யலற்றின வாழ்வார் தமக்கு வ்யஸநாதிகடமானவாறே இனி பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகடாக்ஷமித்யாதி) ஸர்வகாருணிகரான பெரியபெருமாள் இவருடைய திவ்யஸூக்திகளாகிற திவ்யப்ரபந்தங்களாலே ஸகலஸம்ஸாரிகளையுமுஜ்ஜீவிப்பிக்கக்கடவரானதங்களை யாவிஷ்காரம்பண்ணியருளத் திருவுள்ளமாயிவரைக்கொண்டே இப்ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக இவரை இப்போதாஶ்வஸிப்பிக்கைக்குபாய மேதோவென்று விசித்துக்கொண்டு ஸ்திதராயிருந்தவாறே தம்மை பெரியபெருமாள் ஒரு விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு விஷாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. கலங்கினென்கிறத்துக்கு கூப்பிடுகிறனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தம்முடைய தஶையை யந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறதாகில் நானுன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநின்றேன் நீயென்னைக்கடாக்ஷிக்கிறாயில்லையென்றிப்படி இத்திருவாய்மொழி பிராட்டியினுடைய வாக்யரூபமாயிருக்கவேண்டாவோ உம்மைப்பிரிந்தப்பிராட்டி நோவுபடாநின்றாள், இவளைநீர் கடாக்ஷிக்கிறீரில்லையென்று ஸம்வாதரூபமாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடேயித்யாதியால்) பெரியபெருமாள் தம்மை விஶேஷித்துக் கடாக்ஷியாதாகக்கொண்டு தாம்மிகவு மவஸந்நராய் மோஹதஶாவஸ்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு தம்முடைய ஸம்பந்திகளிந்தஶையைப் பெரியபெருமாளுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார், தம்பக்கல் பெரியபெருமாள்திருவுள்ளம் நீராய்க்கரைந்துருகியிருக்கைக்காக வென்றபிப்ராயம்.

முதற்பாட்டு

கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (உன்னைக்காணவித்யாதி)

மூ— கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாள்கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்கும்* சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்புந் தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்* எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்னுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்கும்*

ஆ—திவாராத்ரவிபாகமின்றியேயொருக்காலும் நித்ரையானதென்பதேயிருக்குமென்றறியாள், உன்னைக்காணுகைக்காகப்பெருக்காறாக ஓடுகிற கண்ணீராகிறகடலைத் தன்னுடைய லஹிமவேகத்தாலும்பௌமுக்த்யத்தாலும் தன் சிறுகைகளாலே இறையாநிற்கும், "கூர:ராஶீவென்சங்கெற்றிச்சொடியென்பால்வாரா" யென்று சொல்லத்துடங்கி முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமையக்கிரப்புத்தோன்றும்படி கைகளாலே தொழாநிற்கும். தாமரைக்கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல அஶக்தியாலே தளரும். என்னையுங்கூடத்தோற்பித்தடிமையாக்கின கண்களையுடைய வுன்னைப்பிரிந்து தீக்ஷ்ணமானவிஷத்தைப் பானம்பண்ணினாற்போலே ஒருபடியாலும் தரிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாநிற்கும். தன்னுடைய ஸந்தாபத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமை உஷ்ணத்தாலே விவேகம்பண்ணாநிற்கும். நிவிஜஜநாஜாதஸாதாரணமானே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற திவளுக்காக

இ—றியாளென்றுமளவாலே) கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்காகவித்யாதிபால்) காண்கைக்குஎன்கிறதற்கு இறையாநிற்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். பெருக்காறாகவோடுகிறஎன்றது - பெரியவாறாக வோடாநின்றஎன்றபடி. தாய்மிகவுஶோகேக்ஷயாயிருக்கையாலே இப்போதவன்வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து அவன்வந்தால் காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமாய் ப்ரவஹிக்கிற பாஷ்பங்களைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. பௌமுக்த்யத்தாலுமென்றது - இந்தபாஷ்பஸமுத்ரமானது தன்சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென்றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்புமென்கிற ஸம்க்ஷிப்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூராராஶீயித்யாதியால்) அவ்விரப்புஎன்றது - வாராயென்கிற இந்தப்ரார்த்தனையானது என்றபடி. தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைக்கண்களாலித்யாதியால்) உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுங்கூடவித்யாதியால்) இருநிலங்கைதுழாவிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸந்தாபத்தையித்யாதியால்) செங்கயல்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஜேத்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ— கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், கண்டுயில் - கண்களிலேநித்ரையை, துயில் - நித்ரை. கண்துயிலென்கிற விடத்தில் ஸகாராகாரஸம்ப்ரஸாரணாதிகாராதேஶ:. அறியாள் - விரஹஸந்தாபத்தாலே நித்ரை யின்னபடி இருக்குமென்றறியாளென்றபடி. நாயகனோடு ஸம்ஶ்லேஷமறியாதநாட்டாருறங்குகிறராத்ரியிலும் நாயகஸம்ஶ்லேஷஸத்தாலேராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கின ப்ரணயிகளுறங்குகிறபகலிலும் இவளுக்குநித்ரையிலே உன்மேஷமுங்கூட இல்லையென்றபடி. நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷமறியாதிருந்தால் ராத்ரியுறங்கலாம், நாயகனோடுஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம் இரண்டுமில்லாத அமெயாய்த் திவளுக்கென்று கருத்து. கண்ணநீர் - நேத்ரஜலங்களை, கைகளாலிறைக்கும் - இவளுடைய கண்வட்டத்திலே ஶோகாஶ்ருவெள்ள மெடுக்கையாலேயத்தைத் தன்னைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றபடி. இத்தனையாகிப்பான அம்மெயில் நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காண்கைக்காக அஶ்ருவெள்ளத்தைகடலைக்கையையிட்டு இறைக்குமாப்போலே இறையாநிற்கிறாளென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று - ஶங்கசக்ரங்களென்று, கைகூப்பும் - கைகளைக்கூப்பாநிற்கிறாள், ஶங்கசக்ரங்களை யேந்திக்கொண்டு வரவேணுமென்று யாசிக்க வுபக்ரமித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று ஶப்தாக்கியிலே மேல்ச்சொல்லமாட்டாதே அந்த யாச்ஞையை அஞ்ஜலியாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாளென்று கருத்து. தாமரைக் கண்ணென்றே - தாமரஸ ஸத்ருஶ விலோசநங்களென் றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் - ஶிதிலையாகாநிற்கிறாள். தாமரஸ ஸத்ருஶ விலோசநங்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று சொல்ல வுபக்ரமித்து தாமரைக்கண்ணென் றிவ்வளவுசொன்ன வளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே ஶிதிலையாகாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. உன்னைவிட்டு - அதிமநோஹரமான கண்ணழகை யுடையவனான உன்னைவிட்டு, எங்ஙனேதரிக்கேன் - எப்படி யரிக்கக் கடவேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், இரு - விஶாலமான, நிலம் - பூமியை, கைதுழா - கையாலேதுழாவா நின்றுகொண்டு, இருக்கும் - இராநிற்கிறாள். எங்ஙனேதரிக்கேனென் னச்செய்

மூ—செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாய்இவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* ||௧||
என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண்

ஆ— வன்றோ? இவளுடைய தசையிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிரானே? இவள் திறத்து என்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறார். ||௧||

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரப்பார்த்தருள நினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய ஸௌசீல்யாதி ஜநித ஸ்நேஹ ஹாவத்தாலே யக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் ஸோஷிக்கையாலே கரைக்குட்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளாயொரு வ்யாபாரமின்றியே இருக்கும். என்னுடைய ஸஹாவத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸ்ஸஹாவமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ—செய்கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதியால்) இவளென்கிறபதத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதியால்) ||௧||

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

என்தாமரைக்கண்ணாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று ஸோகாஸ்ருக்களுடைய வத்துவ ஸாஹ்த்தைச்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிற ஸாந்த்ரத்தைச்சொல்லுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸௌசீல்யாதியால்) எறிநீர் திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஸஹாவத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸஹாவமொன்று

ப— தேயுமவன்வரக்காணமையாலேயாமெத்யாயிந்த ஸ்ஹாவ்யவிஷயையெல்லாந்தன்கையாலே துழாவிக்கொண்டிரா நிற்கிறாளென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ஸ்ரேஷ்ட்ஸ்ஹித வர்ணங்களானவென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஸதைத்யத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் ஸவேமாக ஓடாநிற்கிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி இருக்கிறதென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களொன்றும் வாய்சொல்லி முடியாமையாலே "ஸாக்ஷி வஸ்ரூஸீராணி" என்னுமாப்போலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ||௧||

ப— என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாபஸவிமோசநனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்ன செய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே ஸோகாஸ்ருவ்யவஹிக்க, இருக்கும் - ஒருவ்யாபாரமின்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரை யுடைத்தான: தரங்கவிக்ஷேப ஸாலிகளான ஜலங்களை யுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீயொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெனத்தைச்செய்யக்கடவேனென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாக்ஸந்த்யாநாஸம்யாநத்துக்கும் வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணையாய் மூச்சுவிட்டுருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே, முகப்படாயென்னும் - ப்ரத்யக்ஷத்திலே ஸம்பவியாயென்றுசொல்லா நிற்கும் என்கண்ணுக்குத்தோற்றும்படி வந்து நில்லாய் - என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேஸப்படச்செய்தேயுமவனொன்றுஞ்செய்யாதொழிந்தவாறே "ஸ்வதைவாதம் கிம் ஸித்தமஸ்திகஸம்ஸய:" என்கிறகணக்

மு—ணாதகுவதோவென்றும்* முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே* ||உ||

ஆ—னும். தன்னுடைய ஸந்தாபஜநிததீவ்ரோஷ்ணநிஶ்வாஸபரம்பரைகளாலே யுருகாநிற்கும். ஈத்ருஶமான வ்யஸநத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே யென்னபாபத்தைப்பண்ணினேனோவென்னும். ஸர்வேஶ்வரனே! என்னுடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழிகை யுன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்துக்குப் போருமோவென்னும்; நிர்ஹேதுகமாக லோகத்தைப்படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற ஸர்வகாருணிகனே இவளுக்கென்னாய்விளையுமோவென்கிறாள். ||உ||

(வட்கிலள்) உன்னைக்காணப்பெறாதவ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய ஸ்வரூபநிரூபகமான ஸ்த்ரீலக்ஷணங்களையுமிழந்தாள், பின்னைநெடும்போதுங்கூட ஊர்த்வஸ்ரேஷ்டையாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையவனே யென்னும். ஶ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்துதோன்றினாப்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றுவதுகாணென்று ஆகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அங்குக்காணாதொழிந்தவாறே மயங்கும். விரோதிஸம்ஹாரஸந்நத்த ஶ்ரீசக்ரஹஸ்தராய் அதிப்ரபலராக வந்தேரான அஸுரரையெல்லாம் நிரஸித்து நிரவத்யமான ஸாம்ராஜ்யத்தையுடையவனே உன்னைக்காண்கைக்கென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாயென்னும். பின்னையும் அவன்வரக்காணாமையாலே நெஞ்சுருகும். ப்ராக்ருதமான வஸ்துக்களுக்கு நாளொருநாளும் விஷயமாகே

இ—ரித்த்யாதியால்) வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஸந்தாபஜநிதேத்யாதியால்) முன்செய்தவினையேமுகப்பட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈத்ருஶமானவித்யாதியால்) முகில்வண்ணாதகுவதோவென்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

வட்கிலளிறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) ஸ்த்ரீலக்ஷணங்களையுமென்றது - ஸ்த்ரீத்வத்துக்கஸாதாரணமான லஜ்ஜாதிகளையுமென்றபடி. மணிவண்ணாவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வானமேநோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குக்காணாதித்யாதியால்) சக்ரஹஸ்த என்கிறத்துக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமென்கிறக்ரியையோடே அந்வயம். உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்டவொருவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரேத்யாதி போக்கியருளாயென்னுமித்யந்தம்) கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாயென்ற ஸந்நிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதமானவித்யாதியால்) மணிவண்ணாவென்று ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தவள் காகுத்தாகண்ணனேயென்று பின்னையும்பின்னையுமந்தவஸர

ஸ—கிலே தனக்கொரு ஸாக்ஷாத்காரம் கிட்டாமையாயிருக்கிறதாக நினைத்து ஸர்வகாருணிகனையுங்கூட ப்ரதிபந்தகமாக்கிறவுன்னுடைய க்ருபையத்தைநாளொருக்கால்கண்ணாலே காணவாராயென்று தன்னுற்றாரையாலற்றுகிறாளென்றுகருத்து. முகில்வண்ணா - தேவஸ்வபாவனே, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், நிருபாதிக ஸர்வேஶ்வரனே என்றபடி. தகுவதோ என்னும் - உசிதமோவென்றுசொல்லாநிற்கிறாள், தகுவது - உசிதம், நீயிப்படிமுகங்காட்டாதிருக்கிற விதுவா ஸர்வேஶ்வரனான உனக்கு உசிதமோ என்னாநின்றாளென்றபடி. முன் - பூர்வகாலத்திலே பூதங்களெல்லாம் அசித்விஶேஷிதங்களாய் தங்களுக்கொரு ஐஹிகங்களை யபேக்ஷிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலேயென்றபடி. இவ்வுலகம் இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - புநஸ்ஸ்ருஷ்டித்து, அளந்தாய் - பிறர்கொண்டுபோகாதபடி த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்து கொண்டவனே, நீ இத்தனை ஸர்வேஶ்வரனன்றோ வென்றபடி. இவட்கு - உண்மையொழியமாட்டாதவளான இவளுக்கு, முடிகின்றது - பர்யவஸிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ - என்னவாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய ஸத்தையே ஹநிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய ஸ்வபாவமே ஹநிக்கப்புகுகிறதோவென்றுகருத்து. ||உ||

மூ—வட்கிலளிறையுமணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கும்* உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்*
திட்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ||௬||

ஆ—னென்றுனக்கொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகில்நானுன்னை நிர்ப்பந்தியுமுன்னைக்காணும்படி க்ருபைபண்ணுவென்னும் அங்ஙனேசெய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றோ வஸுதேவர்திருமகனும் ஸ்ரீதசரதர்திருமகனும் பிறந்தருளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக த்வஜபதாகாலங்க்ருதமான ப்ராகாரங்களாலேபரிவ்ருதமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறார். ||௬||

இ—ஸஹ்ருதயோக்தகவசநங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யதிரேகிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனேசெய்யவித்யாதியால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமித்யாதியால்) திட்கொடிமதிள்சூழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஇத்யாதியால்) ||௬||

ஈ—இறையும் - லேசத்தும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள் - இல்லாதவளானாள், வட்குதல் - வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்ன? சொல்லுகிறாள். மணிவண்ணாவென்னும் - நீலஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முன்தானையிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனாயிருக்குமவனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய்முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும் - ஆகாசத்தையேபாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற த்வநியைக்கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேசமான ஆகாசத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிர்நிமேஷமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், மையாக்கை - மோஹிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை - உடையவர்களான, இந்த்ராதிகளை ஜயிக்கும்படி ப்ரபலரானவென்றபடி, உட்கென்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம் - ப்ராணங்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - த்வம்ஸித்தவனான, ஒருவனே என்னும் - ஏகவீரனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோவென்று கருத்தாலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீவாராமையாலே நெஞ்சுநீராயுருகாநிற்கிறாள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனே என்றபடி. உன்னை - அப்படிப்பட்டவனான வுன்னை, காணுமாறு - காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படியென்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லனென்கிற நிபந்தத்தை எனக்கொருத்திக்குமாத்ரமந்யதாகரித்தாலாகாதோ என்று வடிதாத்பர்யம். நாமந்த நிபந்தத்தையாரேனுமொருவர்க்கந்யதா கரித்ததுண்டோவென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, வஸுதேவர்திருமகனாயவதரித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்றும் "ரூபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம் | தத்ருசுர்விஸ்மிதாகாரா ராமஸ்ய வநவாஸிந:" என்றும் நாட்டோடும் காட்டோடும் வாசியற எல்லார்க்கும் முன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே? - க்ருஷ்ணனே? "தாஸாமாவிரபூச்சௌரி:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்குங்கூட உன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண் - த்ருடமான, மஹாபரிணாஹ வஜ்ரமணிப்ரோதமாக விரசிதமாகையாலே த்ருடதரமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு விசேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேபரே டகாராதேச:. கொடி - மதிள் - த்வஜாலங்க்ருதமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி - த்வஜம், ஶாகபார்த்திவவத் ஸமாஸ:. சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, அவதாரகாலத்திலே யுதவாதாரிழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இடு என்று ஸாமாந்ய ப்ரயோக:. என்செய்யநினைத்தா

மூ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமெழுந்துலாய்மயங்குங்கைகூப்பும்* கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்குங்
கடல்வண்ணாகடியைகாணென்னும்* வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றேமய

ஆ— (இட்டகால்) இவள்வாராமையிலே சமான ஸாவயவாக்ருதிகளையுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வெளிக்க க்ஷமையின்றியே யிருக்கச்செய்தே யவஸாநஸமயத்திலே தீபம்போலே ஸஹஸா எழுந்துலாவி மயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் ப்ரவேசிக்கையத் தன்னுடைய ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே உன்னைத்தொழாநிற்கும். ஸ்நேஹமானதித்தனைபொல்லாதாகாதே; ஸ்நேஹஸ்ருங்கிகளல்லாதார் என்னஸாஹஸம்பண்ணினரோவென்று சொல்லிமோஹிக்கும். ஆநவயிகாதிசயபாவஸம்ஸ்வாப ஆஸ்ரயணமாணமனே யென்றுன்னைச்சொல்லுகிற விதெல்லாம்போய் நீ சாலநிஷ்டுரன்காணென்றுசொல்லும். வலத்திருக்கையிலே திருவாழியை யேந்திக்கொண்டிருக்கிற வழகைநான்காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லவுபக்ரமிக்கும். முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமை வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும், பின்னையும் நெடும்போதுங்கூட வந்திடாயென்னும், வாராமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும், வாராமையாலே மயங்கும். இங்ஙனேசொல்லாநிற்கும்.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள்வாராமையிலே நிராஸ்யயால்) எழுந்துலாய்மயங்குமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவெளிக்க க்ஷமையிராதியால்) கட்டமேகாதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹமானதிராதியால்) கடல்வண்ணாகடியைகாணென்கிற ஸம்போதனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநவயிகாதிசயத்ராதிசொல்லுமென்னுமளவாலே) சாலவென்றது - மிகவுமென்றபடி. க்ஷமையல்லாமை யென்றது - க்ஷமையல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடஎன்றது - தீவ்ரகாலமானபின்பு என்றபடி. தீவ்ரகாலமவன் வாராதிருந்தவாறே என்கை. என்றென்றேஎன்கிறவீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராமையாலேபின்னையுமிராதியால்), மயங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராமையாலேமயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் பட தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேசொல்லாநிற்குமென்று) இப்படியே மோஹமும்தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ— என்றபடி. உபேக்ஷிக்கக்கடவதோ ஆநாஸ்ரயிக்கக்கடவதோ வென்கை. 1ஈ

ஈடு இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும்- இடப்பட்டகால்களை யுடையவளாய் இடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயிருக்கிறாள், தான் வெளிக்க க்ஷமையல்லாமையாலே ‘ஸர்வேந்த்ரியஸர்வாணிவாஸநார்த்திவியாம்’ என்கிறபடியே ஸவிகளிட்டு வைத்தபடியே நிஸ்சலமாய்க்கிடக்கிற காவயவங்களை யுடையவளாய் யிருக்கிறாளென்றபடி. எழுந்து. கிளம்பி, அணைப்புகுகிற விளக்குப்போலே ஸஹஸாத்தாகஎழுந்திருந்து என்றபடி. உலா- உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி. மயங்கும் - மோஹித்துக்கிடக்கும், கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாதே யாஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், காதல் - ஸ்நேஹமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்றுசொல்லி, வைஷம்யஜ்ஞானத்துக்கு நிதானமேபொழிய அத்தாலொரு ஸாபமில்லையென்று அத்தை நிந்தித்தென்றபடி. மூர்ச்சிக்கும்- மோஹியாநிற்கும்; கடல்வண்ணா- ஸமுத்ரஸ்வபாவனே, கம்பீரஹ்ருதயனே என்றபடி. ஆநவயிகாதிசய ஸம்வேத்யஆஸ்ரயணமாணமானனே என்கை. கடியைகாணென்னும் – நீகடியன்காணென்று சொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிஷ்டுரனைச் சொல்லுகிறது. கடல்வண்ணாஎன்றது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்னைஸம்வேத்யமானனாகஅநுஸந்தித்தோம், நீ நிஷ்டுரன்காணென்று பட்டாபிப்ராயம். கடியன் ஸ்வஸம் ஆஸ்ரிதனைச் சொல்லும்போதுகடியையென்று ஸம்போதனமாயிருக்கும், வட்டவாய்-வட்டமானவாயையுடைத்தான, ஸுஸ்ரீகரக்ஷணார்த்தமாகச்சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - சக்ரத்தை யுடைத்தான, வலங்கையாஎன்னும் - தக்ஷிணஹஸ்தத்தையுடையவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், திருவாழியையேந்தினவழகோடேவரவேணுமென்றுசொல்லவுபக்ரமித்துமுடியச் சொல்லமாட்டாமையாலேயத்யாக்ஷேபம் பண்ணாநிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீவரவேணுமென்றென்றே பலகாலுஞ்சொல்லி, இடாயென்று ஸாபேக்ஷநாஸ்ரயோமம். ஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷையிலே விஸ்ரமித்த வசனாம்குறைவாசெயுஞ்சொல்லின்றபடி. மயங்கும் – பின்னையும்நீ வாராமையாலே மோஹியாநிற்கும், சிட்டனே - ஸிஷ்டனே, ஸதாசாரமுடையவனே

மூ— ங்குஞ்* சிட்டனே செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய் இவள் திறத்தென் சிந்தித்தாயே* ॥சா॥
சிந்திக்குந் திசைக்குந் தேறுங் கைகூப்புந் திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வந்திக்குமாங்கே மழைக்கண்ணீர்ம
ல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்கும்* அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே அலைகடல் கடைந்தவாரமுதே*

ஆ— செழுநீர்த்திருவரங்கத்தா யிதுவோ வுன்னுடைய ஸீலத்வம், இவள் திறத்தென் செய்ய நினைத்தருளினாய் என்கிறாள். ॥சா॥

(சிந்திக்கும்) உன்னழகையு முன்னோடே பண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் நினைக்கும். நினையா சோகிக்கும் நெடும்போதுங்கூட வ்யஸனவிஜ்ஞையாம்; தன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்துக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும், தன்னுடைய வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், ஸஜாதீயையாயிருந்து வைத்தே காயஹீநனைப்போலே திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்கும், ஆங்ஙனே விழுந்துகிடந்து தன்னுடைய அழகிய கண்கள் நீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்காநிற்கும். உன் திருவடிகளை யொருகால்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னை யழித்துக்கொண்டிருக்கிற விப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடு

இ— மருளிச்செய்கிறார் (இதுவோ இத்யாதியால்) ॥சா॥

※ ஐந்தாம்பாட்டு. ※

சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) திசைக்குமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையா சோகிக்குமென்று) நினையா என்றது - நினைத்தாலேயென்றபடி. தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுமித்யாதியால்) தன்னுடையவித்யாதி வாக்யத்வயம் வ்யாக்யாதம். வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஜாதீயையாமித்யாதியால்) ஆங்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆங்ஙனே விழுந்துகிடந்து என்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— என்றபடி. இது மஹாலக்ஷ்மிக்கமான ஸம்போகம் - உம்முடைய ஶீலமழகியதாயிருந்தது - ஸவமெய்கள் குடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக க்ருதஸம்ஸ்வ்யாநராயிருந்தீர் - ஸ்ஹேஹதுகளைப் பண்ணிப் பூணுநூலை வெளுக்க யழித்துக்கொண்டு கையிலே பவித்ரத்தையுமிட்டு ந்யாயஞ் சொல்லிக்கொண்டு திரிவாரைப்போலேயிருந்தது உம்முடைய ஶீலமென்றுகருத்து. செழு - ரமணீயமான, செழு ஶப்தம் ரமணீயவாசி. நீர் - ஜலங்களை யுடைத்தான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனே, ஸௌசீல்யத்தை பண்ணிக்கொண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனே என்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலேயொரு கொதிக்கிறப்போலேயா யிருக்கிறது நீ யிவ்வூரில் வஸிக்கிறது என்றுகருத்து. இவள் திறத்து - உம்முடைய விஶ்லேஷதுகத்திலே சோகிக்கும் ஸ்வபாவையான இவள் விஷயத்திலே, என் சிந்தித்தாய் - என்ன சிந்தித்தாய், இவனை சோகிப்பிக்கவே நினைத்திருக்கிறாயோ? தேறப்பண்ணவைக்க நினைத்திருக்கிறாயோ? என்றபடி. இப்படி இப்பாட்டிலே யிவனை மஹாலக்ஷ்மியாலே ஆஸ்ரிதர் ஸ்வஸநாதராய்த்தன்னை மஹத்தால் "கருணாத்வ [illegible] நயதீபாதி வஜ்ரபாலு । ஸாதுவர்தீவ [illegible] வாயவந்த [illegible]" என்கிறபடியே யவர்களைத்தான் ரஞ்ஜிப்பித்து அந்த மஹத்துவத்தை ரக்ஷிப்பிக்குமென்கிற மஹார்த்தம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. ॥சா॥

ஶ அந்திப்போது - அஸுரர்களுக்கு பலம் வர்த்திக்கிற ஸந்த்யாகாலத்திலே, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யன், இடந்தானே - ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகப்பிளந்தவனே, இடக்குகை - நகத்தாலே பிளக்குகை, "உதஸ்வஸ்வ ஸோமஸஸ்வ" மென்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீ யுதவலாவது, சோகத்தாலே சோகித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அந்த ஸம்யமென்றொரு காலநியமம் பார்த்தாப்போலே இவளை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒரு காலநியமம் பார்த்தான்பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து. ப்ரஹ்லாதனென்பா னொருவனுக்கொருகாலுதவினோ மென்றால் அப்படி யெல்லாருக்கும் நாமுதவப்போமோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை. தேவாஸுரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி காயக்லேஶங்கொள்ள வொண்ணாதபடி ரூஹாதிஸங்காதமாயிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த - அவர்களுக்காகவே நம்பண்ணிக்கொடுத்தவனே, ஆரமுதே - அபிவ்ருத்தி சோக்யமே, நிரதிஶயபோக்யமானதனே

மூ— சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்தகையலைமையல்செய்தானே* ॥ரு॥
மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னுஞ்* செய்யவாய்மணியேயென்னுந்த

ஆ— படுத்தவேணுமோ உன்னுடையநிரவதிகமான வாஸ்ரிதவாத்ஸல்யமெல்லாம் எங்ஙனேபோயிற்றென்கிறாள். (மையல்செய்து) அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின்பக்கலிலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட்டருளின உன்னுடைய ஸர்வவஸீகரணையான ப்ராட்டியினுடைய ஸமாரணத்தாலே என்னுடையநெஞ்சை அபஹரித்தவனேயென்னும், வக்ஷ்ய)

இ— (உன்னுடையநிரவதிகமித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மையல்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராமாவதாரம் ஸஹஜதமாகையால் மையல்செய்தென்றது ராமாவதாரத்தில் ப்ராட்டிவைபவத்தை விவக்ஷிக்கிறதுஎன்கையே யுக்தமென்றுகருத்து. என்னைமனங்கவர்ந்தானேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாமாயனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— என்றபடி. உன்னைக்கொண்டொருப்ரயோஜநாந்தரங்கொள்ளுவார்க்கோ நீ புதவலாவது. உன்னையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்றுகருத்து. சந்தித்து- ஸமயித்து, உன்னைக்கிட்டி என்றபடி. ஜ்ஞாநஸாதநாதிகளன்றிக்கே பக்ஷபாதிகாரணங்களாலும் அநுபவிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே- சார்வதாகவே, உன்திருவடிகளோடு ஸாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த- வலித்தவளான, வலிக்கை- கரைந்துபோகாதே த்ருடமாயிருக்கை. “வநதிஜீவஞ்ஜாநகீ நாவஷ்டம்ப தாதஷி” என்கிற கணக்கிலே என்றேனுமொருநாளுன் திருவடிகளோடு ஸாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறவேணுமென்று மாசையாலே தன்ஸரீரத்தை நிராயுகிப் போகாதபடியபித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று பதார்த்தம். தையலை-பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணிவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளை இப்படி மோஹிப்பித்து க்லேஸப்படுத்துகிறவனே என்று மஹாநிர்மமான ஸம்போதநம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய கல்யாண ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் உன்னோடுதான் பண்டு ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியையும் சிந்தியாநிற்கும், திகைக்கும் அந்த ஸம்ஸ்லேஷமிப்போது பெறாமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும் - தெளியும், சிலபோது போன பின்பு பின்னையும் ஸம்ஸ்லேஷ ப்ரஜ்ஞையாமென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே தன்னபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக வுன்னைக்குறித்து அஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளேயிருக்குமவனே என்றுசொல்லாநிற்கும், இப்படி நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தே யெனக்குதவாதொழிகையாவதேயென்றுதன்னாற்றாமையாலே சொல்லாநிற்குமென்றபடி. வந்திக்கும்- வந்தநம்பண்ணாநிற்கும், அநாமெயைப்போலே காலவஸ்தைந்தோற்ற உன் திருவடிகளைநினைத்துதெண்டனிட்டுக்கிடக்குமென்றபடி. அங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படி தெண்டனிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண் - மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க - ப்ரவஹிக்க, வந்திடாயென்றென்றே - நீ வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும்- பின்னையும் வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், ஸம்ஸாரிகளுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாதவையில்லையென்றுகருத்து. ॥ரு॥

ம - மையல் செய்து - பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும் பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின் மேலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரப்ரயோகத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி ப்ராட்டிகள் பக்கலிலே தனக்கத்யந்தாஸக்தியுள்ளதாகக்காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய க்ருத்யங்களறியாதவென்னை, மனம் - நெஞ்சை. நிக்ஷேபக்கும். என்னுடையநெஞ்சையென்றபடி. கவர்ந்தானேஎன்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - க்ரஹிக்கை. இங்கேஅபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேஎன்னும் - மஹாஸ்சர்யசேஷ்டிதனே என்று சொல்லாநிற்கும், மஹாஸ்சர்ய ஸௌந்தர்யமுடையவனே என்றுசொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிறாள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - அதாதாயரத்தையுடைத்தான நீலரத்னமேயென்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையவொத்தன்றோஎன்றுப் போலே ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே

௬—தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வெய்யவாடண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்விண்ணோர்முதலென்னும்* பைகொள்பாம்பணையாயிவடிறத்தருளாய்பாவியேன்செயற்பாலதுவே* ॥௬॥

ஆ—ஶரண்யனான வனுடைய ஶௌஸ்வரூபலக்ஷணமாய் ஸௌந்தர்யத்தையநுஸந்தித்து அம்ஶௌஸ்வரூபலக்ஷணனே என்றுசொல்லும், நிரதிஶயதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் செந்தாமரைபூத்தாபோலேயிருந்த திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையுமுடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு ஶுத்தாநம்பண்ணுகைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும். ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் த்ருடமாயிருந்த பஞ்சாயுதங்களை ஏந்தியருளுகிற தெனக்காகவன்றோவென்னும், இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணியருளுகிறதில்லை, இதுக்குஹேது என்னுடையபாபமேயிறே என்கிறாள். ॥௬॥

(பாலதுன்பங்கள்) ஸாம்ஸாரிகங்களை யநாதிகாலமார்ஜிதங்களான ஸம்ஸாரவ்யமாக நீ பண்ணின வ்யவ

இ—(ஶரண்யரனென்த்யாதியால்) செய்யவாய்மணியேயென்று ஸௌந்தர்யம்ஶரண்யத்வமிறே, செய்யவாய்மணியேயென்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விண்ணோர்முதலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமித்யாதியால்) வெய்யவாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருடமித்யாதியால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காகநீயித்யாதியால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவள்பக்கலித்யாதியால்) பாவியேன்செயற்பாலதுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குஹேதுவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

பாலத்துன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) (அநாதிகாலேத்யாதி) ஸுகதுக்காநுபவங்களுக்கும் தத்ஹேதுவிகளுக்கும் காரணங்களாக என்றபடி.

மு— ஸவிநயமாக விவளைக்குறித்து சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது ஶரணாகதவத்ஸலமான உன்னுடைய ஸ்வபாவத்தையும் தத்காலத்தில் திருமேனியொளியையும் நினைக்கிறாளென்றுகருத்து. தண்புனல் - குளிர்ந்த ஜலங்களாலே பரிஶிராமாமெபாத ஶரண்யர ஸர்வஜ்ஞங்களாலே என்றபடி. சூழ் - வளிவ்ருதமான, ஸம்ஶயரக்ஷக ஶணிகன கணங்களுடைய குளிர்ச்சிபோலே யிராநின்றதவ்வூரில்குளிர்ச்சியுமென்றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனேயென்று சொல்லாநிற்கும். வெய்ய - உக்ரங்களான, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள்பக்கல் தீக்ஷ்ணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டுசங்குசக்கரம்வில் - பஞ்சாயுதங்களை, ஏந்தும் - ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, “ஶாதம் ஶரண்யம் விநாபாவிஸ்ஸமந்தாத் ஸவாஹநாயுதஸ்ஸஹ ஸர்வதஃ ஶ்ரீரங்கநாயகஃ” என்னும்படியே ஶரண்யத்வம் தோன்றும்படி. ஸர்வதா தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை என்றபடி. உன்னுடைய திவ்யாயுதங்களை நலியுமாப்போலேகாதிநிகளையும் நலியாநின்றது. “ஶஸ்த்ரமெய ஜாயதே வாமநாதம்ஶபோஹவதி” என்னும்படியான திவ்யாயுதங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே அழப்பண்ணலாமோ. இங்ஙனேயோ நீ ஶரணாகதர்கள்பக்கல் ஸக்தனாயிருப்பதென்கிறாளென்று கருத்து. விண்ணோர் முதலென்னும் - பரமபதவாஸிகளுக்குநிர்வாஹகனென்னாநிற்கும். அவர்களுடையஸத்தைக்கும் போஷணத்துக்கும் நிர்வாஹகனும்படி ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வஶக்தனுமாயிருக்குமவனென்று சொல்லாநிற்கிறாள் என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று படத்துக்குப்பேர். ஸதீபதிவ்யதேஹஸம்ஸ்பர்ஶ ஸந்தோஷித ஸந்தோஷ விகஸிதணாமண்டலனான என்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, அணையாய் - ஶயநமாக வுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - விஶ்லேஷதஶையிலே ஸாவஶயிதனாயிருக்கத் தறைப்பட்டுகிடந்து அலற்றுகிற விவள் விஷயத்திலே, அருளாய் - க்ருபைபண்ணுகிறாயில்லை, பாவியேன் - இவளை இப்படி காண்கைக்கீடான பாபங்களை யுடையவளானவென்னுடைய, செயற்பாலது - கர்மத்திலேயிருப்பது, செயல் - கர்மம், பால் - இடம், பாவிலேயிருக்குமது பாலது. இப்படி நீ யிவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணுமைக்கு நிபந்தநம் என்னுடைய துஷ்கர்மத்திலேயிருக்கிறதென்று பாவம். ॥௬॥

மூ—பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றநின்றானே*காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்டகடல்வண்ணாகண்ணனேயென்னும்* சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னுமென்தீர்த்தனேயென்னும்* கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்குமென்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே* 0எ ॥

ஆ—ஸுகதுக்கங்களை என்னளவிலே வ்யவஸ்தையாக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்னும். உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்திகளும் மங்கிப்போயிற்றென்னும் ஆச்ரிதவிரோதிகளுடைய காலசக்ரமாகத்தைப்பற்றி நிர்வாஹகனாய் திருவாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிற தடிபேணுக்காகவன்றோவென்னும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதும் ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதும் ஆச்ரிதார்த்தமாகவன்றோவென்னும். ஆச்ரயணத்துக்கு ப்ராப்யமான வேஷமேகோபலக்ஷணவிரோதியாய்

இ—பற்றிலார்பற்றநின்றானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(உன்னுடையவிபூதியால்) காலசக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதிகளுடையவிபூதியால்) கடலிடங்கொண்டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேஉபூதியால்) கண்ணனேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபவிபூதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஉபூதியால்) என்தீர்த்தனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயணவிபூதிசொல்லிக்கொண்டென்றுமளவாமே) கோமளக்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஈ—பால - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஸ்தானம். ப்ரதிகூலர்க்கு துக்கமும் அநுகூலர்க்கு ஸுகமும் என்றிப்படி இரண்டுஸ்தானமாக என்றபடி. துன்பங்களின்பங்கள் - ஸுகங்களையும் துக்கங்களையும், துன்பம் - துக்கம், இன்பம் - ஸுகம், படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுஸாதிஸாதாரணமல்லவோவெனின்; இப்படி யதாக்ரமமாக நீ கட்டினஸம்பந்தத்தை என்பக்கலிலேவ்யவஸ்தமாக்கிறுயேவென்றபிப்ராயம். ஸம்பந்தங்களொன்றுமில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போமோவென்ன? சொல்லுகிறாள்; பற்றிலார் - அவலம்பநமில்லாதார்; பற்று - அவலம்பநம், ஒருஸம்பந்தமுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - ஆச்ரயிக்கும்படி. நின்றானே, நின்றவனே, ஸம்பந்தமுமன்றியே யவராயமேயாயிருக்கிற காகாஸுரன் முதலானவர்களுமுன்னே யாச்ரயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஸக்தித்வமுனக்கு இப்போது போய்விட்டதோவென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகங்களிருக்க விப்போது அங்கீகரிக்கக்கூடுமோவென்ன? சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய்- ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுவாயிருக்கிற சக்ரத்தை யுடையவனே. காலோஸ்மி ம்ருத்யு:. ப்ரதிபந்தகநிரஸநார்த்தமாகவன்றோ நீதிருவாழியேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று கருத்து. ஆனாலும் த்ருஷ்டிகோசரமாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யன்றோ நாமிருக்கிறதென்னா? சொல்லுகிறாள் மேல். கடலிடங்கொண்ட - க்ஷீரஸாகரத்திலே ஸ்தானத்தைக்கொண்டவனான, கடல்வண்ணா - ஸாகரஸ்வரூபனே, ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேஎன்றபடி. ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவன்றோ க்ஷீரஸாகரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, க்ஷீராப்தியிலே வரமாட்டாதார்க்குமாச்ரயணீயனாகைக்காகவன்றோ "நாமரூபம் அநேக ஸம்பவம் ஸம்பவாமி யுகே யுகே" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னாநிற்கும், இப்படி சொல்லாநிற்குமென்றபடி. சேல்கொள் - மத்ஸ்யங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - மத்ஸ்யம். மத்ஸ்யங்களை யுடைத்தானவையான என்றபடி. மத்ஸ்யங்கள் ஜலத்தைப்பிரிந்துபரிக்கிலன்றோநானுன்னைப் பிரிந்துபரிக்கவல்லளாவது என்றுகருத்து. தண்புனல் - சீதலங்களான ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாயென்னும்— ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்காகவன்றோ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்கிறாளென்றுகருத்து. என்தீர்த்தனேஎன்னும் - என்னுடைய தீர்த்தனேஎன்னாநிற்கும், எனக்கு பாவநபூதனே என்னாநிற்குமென்றபடி. எனக்கு அபீஷ்டப்ரதிவிரோதிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னாநிற்கிறாளென்கை. என்னுடைய - மதீயையான, கோமளக்கொழுந்து - ஸுகுமாரமான அங்குரம்போலே அத்யந்தஸௌகுமார்யயான பெண்ணானவள், கொழுந்து - அங்குரம், கோல - ரமணீயங்களான, மா - மஹத்துக்களான, விசாலங்களான என்றபடி. மழை - வர்ஷம்போலே வாரிசீதலங்களான, கண் - நேத்ரங்கள், பனிமல்க - ஜலம்ப்ரவஹிக்க, இருக்கும்—

மூ—கொழுந்துவானவர்கட்கென்னுங்குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும்* அழுந்தொழுமாவியனலவெவ்வுயிர்க்குமஞ்சனவண்ணனேயென்னும்* எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகேனென்னுஞ்* செழுந்தடம்புனல்சூழ்த்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே* ॥அ॥

ஆ—உசிதமான விஸ்லேஷங்களையும் போக்கினப்போலே ஸம்ஸ்லேஷவிரோதியான வென்னுடைய பாபங்களையும் போக்கியருளாயென்னும் சொல்லிக்கொண்டுபிரிவென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப்பொறுக்கமாட்டாதபடி ஸௌகுமார்யமுடையளான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய அழகியதிருக்கண்கள் நீர்மல்கவிருக்குமென்கிறாள். ॥எ॥

(கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களுக்கு ஸேவ்யனாயிருந்துவைத்து தேவவேஷம்ரக்ஷிதனுக்கொண்டு பிறந்தருளி வஷ்டத்திலே கஷ்டீஸ்வஹீயங்களான கோவம்ஸங்களையும் பசுக்களையும் ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தை யெடுத்துரக்ஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவதிகமான காருண்யத்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனோவென்னும். பின்னையும் நீ பார்த்தருளாதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும். தன்னுடைய வைவர்ண்யம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும். தன்னுடைய வாத்ஸல்யாதி ஸம்ஹாரமயா

இ—செய்கிறார் (பிரிவென்னுஞ்சொல்லுமித்யாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

கொழுந்துவானவர்கட்கென்கிறவிடத்தில் ஐஸ்வர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ட இத்யாதியால்) அத்தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) இங்கே ஸௌசீல்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவ இத்யாதியால்) குன்றேந்தியென்கிறவிடத்தில் ஐஸ்வர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (கோவ இத்யாதியால்) குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஷ்டத்திலே இத்யாதி அல்லேனோவென்றுமித்யந்தம்) ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவாத்ஸல்யாதியால்) எழுந்துமேல்நோக்கி இமைப்பிலளிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—நிஷ்கர்ஷமாயிருக்கும், தன்னுடைய வாத்ஸல்யநிக்கெல்லா மவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து.

ஈ வானவர்கட்கு - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொழுந்துபோலே ஸ்ப்ருஹணீயனென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிரவதிகபோக்யனாய்க்கொண்டு தலைவனாயிருக்கிறவனென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. குன்று - கோவர்த்தநத்தை, கோவர்த்தநத்தையென்றபடி. ஏந்தி - கையிலேதரித்து, கோநிரை - கோவர்க்கத்தை, காத்தவனென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்றுசொல்லாநிற்கும், அவனுக்குப் பரதந்த்ரமில்லாமையாலே யென்னையிசைத்திழக்கிறேனோ ஸௌலப்யமில்லாமையாலே இழக்கிறேனோவென்று வாக்யபத்துக்குத் தாத்பர்யம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்தஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், ஆவி - ஸூத்ராவானது, அனலவெவ்வு - அனலாலேவேகும்படி, ஸோகாக்நியாலே உஷ்ணமாம்படி, உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடாநிற்கும், அஞ்சனவண்ணனேயென்னும் - என்னையிப்படியாகப்பாக்கின நீலவிக்ரஹத்தையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், எழுந்து - இவ்வாதத்ரு ஜநியைக்கேட்டு நீ வருகை ஸம்பாவிதமென்று பரஷியாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே ஆகாஸத்திலே நீ வரப்புகுகிறாயென்று கருத்தாலே ஊர்த்வதேஸத்திலே பார்த்தென்றபடி. இமைப்பு - நிமேஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இராநிற்கும், நீ வருகிற தை அடியே துடங்கிக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்ற படி. இமைப்புஎன்றுநிமேஷம். எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் - அப்படி வரக்காணாதவாறே உன்னைநானெ ப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள். செழும் - ரமணீயங்களான, செழுஎன்று ரமணீயம். தடம் - விஸாலங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, "ஸ்ரீகீணா பயஸாரஸஹிதம்" யான ஸுநகாவேரியாலே பரிவ்ருதமானஎன்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிற வனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான லக்ஷ்மீஸத்ருசையான விப்பெண்பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், இவ்வாதிக்கடியான பேதத்தை பரிஹரிப்படுத்துவேனோ, வாராதவவனை

மூ — என்திருமகள்சேர்மார்வனேயென்னுமென்னுடையாவியேயென்னும்* நின்திருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்டநிலமகள்கேள்வனேயென்னும்* அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென்னும்* தென்

ஆ — ம்படி நீவெளிப்பட்டு விஶ்லேஷநிர்வாஹத்தைப்பண்ணும். என்னுடையஸஞ்ஜ்வரமெல்லாம்போம்படி உன்னுடையவசீகரமான ஸஜ்ஜநமேனியைக் காட்டியருளாயென்னும். நீவரும்படி காணவேணுமென்றெழுந்திருந்து க்ஷிதிஷ்வைரவலோகநபரா யாகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணாதொழிந்தவாறே உன்னைக் காண்கைக்கு உபாயமேதோவென்னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் என்திருமகட்கினிநான்செய்வதென்னென்றுகூப்பிடுகிறாள். ॥௮॥

(என்திருமகள்) ஸர்வலோகைகஶரண்யையாய் ஸர்வகல்யாணகுணாஶ்ரயையாயிருந்த பெரியபிராட்டியார்க்கும்சேஷியாய் உன்னுடைய குணங்களாலே ஊராஸ்த்ரீபூதையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும் சேஷியாய் தன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌசீல்யாதி ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களாலே பரமபோக்யையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ப்ரணயியாயிருந்த நீ ப்ரகாரிஸமமாகையாலே என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவையாக்கினாப்போலே இன்னமும் த்வத்வி ஷயமென்றென்னை யுன்திருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்றுசொல்லும். இவளுக்காகக்கோயிலிலே கண்

இ — ருளிச்செய்கிறார் (நீவரும்படியித்யாதியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்னு மென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குங்காணாதித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருமகள்சேர்மார்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நீ கொண்டநிலமகள் கேள்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகுணங்களாலேஇத்யாதியால்) அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் ஸமித்தவாக்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையநிரவதிகேத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) என்திருமகளென்கிறவிடத்திலே என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாரிஸமமாகையாலேஎன்று) என்னுடையாவியேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைரக்ஷிக்கேத்யாதியால்) வாக்யத்வயத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்காகவித்யாதியால்) ॥௯॥

ஈ — வரப்பண்ணுவேனோ, இவ்விரண்டுமஶக்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥௮॥

ஒ — என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிறாளென்றபடி. மார்வனேஎன்னும் - வக்ஷஸ்ஸம். பெரியபிராட்டியார்க்கு நான் ஸம்பந்தஸூசகமாக ப்ரத்யக்ஷமான சேஷத்வத்தையென்றன்றோநீஎன்னையென்றுமாதரிக்கிறது, இப்போதுமவளுடைய புருஷகாரமாக வென்னை கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாளென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, திருவெயிற்றால். ஸ்ரீவராஹவேஷத்தால், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை. "உத்ருதாஸி வராஹேண க்ருஷ்ணேந ஶதபாஹுநா" என்னும்படி ஶ்லாகநீயமான திவ்யதம் ஷ்ட்ரையாலே என்றபடி. இடந்து - அண்டபித்தி தலத்தில்நின்றுங்கீண்டெடுத்து, உன்னை யதிவ்யாகாரித்துக்கொண்டாகிலும் ப்ரணயிநிகளுக்கு நீ காரியஞ்செய்யுமவனல்லையோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப்படி உன்னுடைய ப்ரணயித்வகுணத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு சேஷமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் . பூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வனே என்னும் - வல்லபனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று - க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுவேனோவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டிவ்யதிதாவப்படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே பயங்கரமான த்வநியை யுடையவையான வ்ருஷபங்களை, உருவென்று இடிபோலே பயங்கரத்வநியானவஸ்துவுக்குப் பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி - ஆலிங்கநம் பண்ணி, மர்த்தநத்தாலேவதித்தென்றபடி. நீஹாகாரவத்தா ஸம் ஸம்ஶ்லேஷஸாதநமாகையாலே ப்ரகாரிஸம்ஶ்லேஷம்போலே க்ருஷ்ணனுக்கு போக்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மர்த்தநத்தை தழுவுதலாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீயுனக்காக்கிக்கொண்ட. ஆய்மகள் - கோபகுமாரிகைக்கு நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கென்றபடி. அன்பனேயென்னும் - ப்ரியதமனேஎன்று சொல்லாநிற்கும். இப்படியவர்கள்பக்கலிலே ஸ்நேஹியாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு சேஷமான வென்பக்கலிலே க்ருபை

மூ—திருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவடனக்கே* ‖ ௬ ‖

முடிவிவடனக்கொன்றறிகிலேனென்னுமூவுலகாளியேயென்னும்* கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்னுநான்முகக்கடவுளேயென்னும்* வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னும்வண்டிருவரங்கனேயென்னும்*

ஆ—வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப்பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னாய்விளையுமென்றோன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள். ‖ ௬ ‖

(முடிவிவள்தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளைதனக்குமுடிகைக்கொருபாய மறிகிலேனென்னும், ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸகலதேவதைகளுக்கு ஸ்ரஷ்டாவுமாய் அவர்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யாதி ஸத்தாஹேதுவானவனே? உன்திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவுபோராதோவென்னும், அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக்காட்டியருளாயென்னும், கோயிலிலேபுகுந்து கண்வளர்ந்தருளி ஸுஶ்ரீதர்க்காஸ்ரயணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற வாத்ஸல்யனேயென்னும்.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—மூவுலகித்யாதிகடவுளேயென்னுமித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானமாக த்வயமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதியால்) இதுக்குப் பாகோத்வயமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலித்யாதியால்) வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் த்வயமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வண்டிருவரங்கனேயென்னுமென்கிறதற்குத் த்வயமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயித்யாதியால்) அடியடையாதாள்போலிவளென்கிறதற்குத் த்வயமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாள்திருவடிகளையித்யாதியால்) சேர்ந்துமுடியவென்றது - சேர்ந்துதலைக்கட்டஎன்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது - மிகவும் ஶிதிலையானாளென்றபடி.

ப—பண்ணு தொழிவதெங்ஙனே யென்றாளென்றுகருத்து. தென் - ஸுந்தரமான, திருவரங்கம் - ஶ்ரீரங்கத்தை, கோயில் கொண்டானே - கோயிலாகக்கொண்டவனே, அவதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி கோயிலை நித்யவாஸஸ்தானமாக ஸ்வீகரித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு - இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்று ஸாபேக்ஷப்ரயோகம். முடிவு - தேஹாவஸானத்தை, முடிவு - அவஸானம், தெளிகிலேன் - தெளியமாட்டுகிறேனில்லை, நீஎத்தனை ஸர்வஜ்ஞனேயாகிலு மிவளுடைய வ்யஸனகஷ்டத்தைப் பார்த்தாலிதுக்கு முடிவுண்டாகப் புகுகிறதாகவெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லைஎன்றபடி. ‖ ௬ ‖

இவள் - இப்பெண் பிள்ளையானவள், தனக்கு - விரஹாஸஹிஷ்ணுதமையையானதனக்கு, முடிவொன்று - முடிவை யொன்றையும், முடிக்கைக்குபாயமொன்றையு மென்றபடி. இங்குமுடிவு ஶப்தம் முடிக்கைக்கு உபாயபரம். அறிகிலேனென்னும் - அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹதஶையிலே தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக்குபாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் - மூன்றுலோகங்களையு மாளுகிறவனேஎன்னாநிற்கிறாள், மூன்றுலோகங்களையுமாளுகிற விஷ்ணுக்கு ஸம்போதனமென்று சொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி - பரிமளமானது, கமழ் - பரிமளியாநிற்கிற, கமழ்கை - பரிமளிக்கை. பரிமளம் ப்ரஸரியாநிற்கிற என்றபடி, கொன்றைச் சடையனே யென்னும் - கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னாநிற்கிறாள். ருத்ரனுக்ஸம்போதனமென்றுசொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. நான்முக - சதுர்முகமான, கடவுளேயென்னும் - தெய்வமேஎன்னாநிற்கிறாள். கடவுள் - தெய்வம், சதுர்முகதேவதைக்கஸம்போதனமென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடுள்ள வுறவு அநந்யகதியான என்னோடுனக் கில்லையோ வென்று வ்யங்க்யார்த்தம். வடிவுடை - திவ்யரூபத்தை யுடையவர்களான, ஸமஸ்தகல்யாணகுணமெல்லாம் வடிவிலேதோன்றும்படி யுஜ்ஜ்வலரூபஶாலிகளான என்றபடி, வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனேஎன்னும் - ப்ரதானனே என்னாநிற்கிறாள், உன்னழகாலேயவர்களை தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஶேஷியாயிருக்கிறவனே என்றுசொல்லுகிறா ளென்றபடி. அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேஎனக்கு முன்னைக்காட்டியருளா யென்கிறாள் என்று த்வயம். வண் - உதாரமான, திருவரங்கனேயென்னும் - ஶ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்னாநிற்கும். நித்யஸூரிகள் ஸ்ருமநஸ்விக்கிறதாய்ப்போகாதே ஸம்ஸாரிகளுமநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே

மூ— அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே* ॥
முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்மொய்புனற்பொருநல்* துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பன் வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத்திப்பத்து

ஆ— இனி பெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தாளென்னும்படி தஶாபந்நையானவிவள் ப்ரார்த்திதமானவிந்த விஶ்லேஷநிவர்த்தநமான நிரவதிகதுஃகமெல்லாம் விஸ்ம்ருதமாம்படி தானாசைப்பட்டபடியே பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றாள் என்றிவளுடைய திருத்தாயார் ப்ரீதையாகிறாள். ॥

(முகில்வண்ணன்) பெரியபெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து ஸர்வாத்மநாஸம்ஶ்லேஷமும் பண்ணப்பெறுகையாலே உஜ்ஜீவநராய் ஸாத்விகஸத்வப்ரதான பரிவாஹரூபமான திருப்பொருநலாலும் கமநீய திவ்யோத்யாந ஸாந்த்ரதாஸந்நிவேசங்களாலும் பரிஷ்க்ருதமான திவ்யநகரநிலயனாயிருந்த சடகோபன் முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் பெரியபெருமாள்திருமேனியில் நீலமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்தாலே தீப்யமாநமான திருநாட்டிலே யயர்வறுமமரர்கள்சூழ ஸுகி

இ— ப்ரீதவர்யாரயானென்றுகருத்து. அணுகியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரார்த்திதமான வித்யாதிகளால்) இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனிவளுடைய ஆர்த்தியையறிந்து தன்ஶீலாதிஶயத்தாலும் ஔதார்யத்தாலுமிவளுடையவாஞ்சாஸம்ஶ்லேஷத்தை விஶேஷித்து ப்ரகாஶிப்பிக்க இவளுக்கதனால்பிறந்த ஆஶ்வாஸத்தைக்கண்டு தாயார் ஸந்தோஷியாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதே. ॥

✳ நிகமனம். ✳

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடி யுய்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) மொய்புனற்பொருநல்துகில்வண்ணத்தூ நீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகஸத்வேத்யாதியால்) வண்பொழில்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யோத்யாநேத்யாதியால்) வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யநகரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணவானத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளித்யாதியால்) இமையவர்சூழஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) பேரின்பவெள்ளத்தேஎன்கிற

ஈ— வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனேஎன்கிறாளென்று பாவம். நீ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸுகம்நான் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று ஸாரதாத்பர்யம். அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல்- அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த விரஹத்தாலே யிவள் முடிந்து போமித்தனையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டாளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், முகில்வண்ணன் - மேகஸ்வபாவனானவனுடைய, முகில்-மேகம், ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷிக்கும் மேகம்போலே ஸர்வர்க்கும் முகமளிக்கும் ஸ்வபாவரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், மநஸ்ஸிலேவிஶதமாக அநுபவிக்கப்பெற்று ஸுகித்தாளென்று கருத்து. ॥

ஶ - முகில்வண்ணன் - மேகவர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, மநஸ்ஸிலே விஶதமாக அநுபவித்தென்றபடி. அருள்சூடி - க்ருபையை ஶிரஸாவஹித்து, அவருடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி. உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவித்தவரான, விரஹதாபந்தீர்ந்து ஸுகித்தவரான என்றபடி. மொய் - நிபிடங்களான, ஸம்ருத்தங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்கு, நீர் என்கிறத்தோடேஅந்வயம். துகில்வண்ண - வஸ்த்ரவர்ணஸத்ருஶம்போலே, துகில் - வஸ்த்ரஸத்ருஶம், தூ - ஶுத்தமான, "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோயதா" என்கிறபடியே ஸ்வச்சமானஎன்று பாவம். நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் - சேர்ந்தவரான, தாம்ரபர்ணீ ஸமீபதடஸ்தரான என்றபடி. வண் - அதிஸுந்தரங்களான, பொழில் - உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, வண்குருகூர் - அதிரமணீய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், முகிலவண்ணனடிமேற்சொன்ன - மேகவர்ணன்விஷயமாகவருளிச்செய்ததான, சொல்மாலையாயிரத்து - ஸூக்திஸஹஸ்ரத்தில்,

ஏ—ம்வல்லார்* முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே* ॥கக॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸூக்திகலாரவைசாரத்யாநஸஜநித நிரவதிகாநந்த ஸமாநப்ரவாஹநிமக்நராயிருப்பரென்கிறார். ॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஸூக்திகெசத்ராதியால்) ॥கக॥

ப— இப்பத்தும்- இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸிக்கவல்லார்கள், முகில்வண்ண- மேகவர்ணமான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியி லத்யுஜ்ஜ்வலகாந்திப்ரவாஹங்களாலே நீலவர்ணமான என்றபடி. வானத்து- பரமவ்யோமத்திலே, இமையவர்-தேவர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. சூழ- இவர்கள்பக்கலாதரா திசயத்தாலேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - ஆநந்தப்ரவாஹத்திலே, இன்பம் - ஆநந்தம் பரிபூர்ண ஸமஸ்தாநந்தத்திலேஎன்றபடி. இருப்பர் - நித்யமாக ப்ரதிஷ்டிதராவர்கள். ॥கக॥
ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமோகயிஶ்ரீமதகோபாலதாஸஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஶ்ரீ:.
த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.
(கங்குலும்பகலும்.)

ஶ்ரீரங்கேஶஸ்யாநாஸ்விஜநதாஸந்த்ருஷ்டாதைத்ய ஶாஸீ கா
ஸ்வஸ்தாநிஷ்டஸ்தாவாதாரமஸ்யநத:வாஸ்ஸாகஸ்ரநாராவம் !
ஶரண்யஶரண்ய ப்ரதாநாஜ்ஜ்வலத நாதயோகக்ரிய ாதத்வாகஸ்
ஸாவீஸ்வாநாம்விமஹாஸ்ரவாஶம்யதிவெதாமயீஸாமஶம்ஸி: ॥

(ஶ்ரீரங்கேஶஸ்யாநாக) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - தியக்குகளுக்குங்கூடக் களித்துவ திக்கும்படி ஶ்ரேஷ்டமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஶ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (நிவிஜஜ மதநாஸு, ஷட்ஜதாமெது:) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கை யாலும், க்ருஷ்ணஶப்தத்தாலே கதநமாமையிலே "காகுத்தாகண்ணனேயென்னும்" என்றுசொல்லுகிற கவதீயரக்ஷகத்வம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. (ஶாஸிகாஸ) சிட்டனே - ஶாஸநனைகையாலும், (விஸ்வஸ்தா நிஷ்டாவாஸ) அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே - விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (உரமஶயநத:) பைகொள்பாம்பணையாய் - தன்திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸித மான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவுடையவனைகையாலும், (வாம்ஸாகஸ்ர நாராவம்ஶரண்யஶரண்ய ப்ரதாநாக) பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் - வேதநருடைய கர்மாநு ரூபமாக ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்குமவனைகையாலும், (ஜலதநாதயா, உவக்ரியாதஸ்வரகாஸ) இங்கேக ஸம்விக்ஷிதமன்று குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனேஎன்னும் - நின்திருவெயிற்றலித்ராதி - முகில்வ ண்ணனடியை - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகோபாலகர்க்குவகரிக்கையாலும், வராஹரூபத்தை க்கொண்டு ரக்ஷிக்குவகரிக்கையாலும், வர்ஷாகவலாஹகம்போலே ஶ்யாமமாய்க்குளிர்ந்திருக்கிற வடி வையுடையனைகையாலும், எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியான ஶ்ரீரங்கநாயகன் ஸ்வாஶ்ரிதருடைய மமேஹத்தை ஶமிப்பி யாநிற்கிறானென்று "கங்குலும்பகலும்" என்கிறதஶகத்திலே காரிமாறன் அருளிச்செய்தானென்கிறார். ॥
ஶ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வெள்ளைச்சுரிசங்கு) இப்பிராட்டியோடே பெரியபெருமாள் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யநுபவித்து அந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸமுள்ளடங்காதபடி பெருகினவாறே அதுஸாக்ஷிக்கைக்காகவு மாஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்கும் ஶுஶ்ரூஷாபரமாகவுந் தென்திருப்பேரையிலே எழுந்தருளத்திருவுள்ளத்தே கோலியருளி இவளுடைய ஸம்வாஹநமாக வியவிடத்திலே கதிரோத்ஸவத்தைப்பண்ணியருளி தென்திருப்பேரையிலே வேட்டைக்குப்போய்வருகிறோமென்றருளிச்செய்ய, இப்படி பதிவ்ரதையான விலலக்ஷணவிஶ்லேஷையாகையாலு மிவனெழுந்தருளுகை யிவளைக்காணுமொழிகைக்கு ஹேதுவென்னுமிட மறியாமையாலு மெழுந்தருள ஸம்மதித்து விஜயபத்ரத்தைபாஸமதித்து திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி “ஶ்ரூஆரோஹணேஸ்வராஜ ஸம்ஹா நவிஷய்யாஸீ” என்னும் ஶ்லோகத்தின்படியாலே திருப்பல்லாண்டுபாடிக்கொண்டு திருவணுக்கன் திருவாசலளவும் பின்னேயெழுந்தருளப் பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி தாமரைத்தடாகம் மலர்ந்தாப்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலே யிவளைப்புரிந்துபார்த்தருளி இவளாலேயநுஜ்ஞாதனாய்த் தென்திருப்பேரையிலேயெழுந்தருள, இவளவனைக்காணாமையாலே கத்ருஶ்வேஸம்ஶயாய் அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலேயெழுந்தருள வுத்யமிக்க இவளுடைய திருத்தாயாரும் தோழிமாரும் மற்றுமுள்ள ஸமாஜங்களு மிவளைஶ்லேஷிக்க நான்போகைதவிரேன், தனியேபோனாளென்னும் பழியுங்களுக்கு வாராமே

இ—கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னபடியே ஆழ்வார் பெரியபெருமாளோடே நவஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்தைப்பெற்று ஸந்தோஷராயிருக்க விஶ்லேஷதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பேச்சுக்களைப்பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன? இப்போதிவர் ஸநவஸாநந்தவிஶேஷமாஹத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷஸந்தோஷராயிருந்தாரேயாகிலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே பின்னையுமவஸநராய் இப்போதவனோடே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பெறவேணுமென்று க்லேஶப்படுகிற தம்முடையதஶையை பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துப்பிரிந்து விரஹார்த்தையான வொருபிராட்டியானவள் தான் திருப்பேரையில் செல்லவேணுமென்று அன்னைமாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிற வாக்யாவஸ்தைஶத்தாலே பேசுகிறாளென்கிற கருத்தாலே யவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பிராட்டிபோமடைத்யாதியால்) இப்படி ஸாவஸ்தைஶத்திலே இத்திருவாய்மொழி ஸம்மதமானாலும் அந்யாவஸ்தைஶத்திலே பெரியபெருமாளோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநப்பட்ட விப்பிராட்டி இத்திருவாய்மொழியிலே திருப்பேரையிலே செல்லவேணுமென்று பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஶ்லேஷரஸமித்யாதியால்) இத்தனைஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க இவளவன்விஶ்லேஷத்தை ஸம்மதிப்பனோ, இவள் ஸம்மதிக்கவில்லையாகில் அவனிவளை விஶ்லேஷித்துப்போகை யுசிதமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவளுடைய ஸம்வாஹநமாகவித்யாதியால்) கத்ருஶ்விஶ்லேஷையாகையாலுமென்றது - ஸம்ஶ்லேஷரஸதத்பரையாகையாலே விஶ்லேஷமின்னபடியிருக்குமென்று தெரியாதேபோம்படி அத்தை மறந்தவளாகையாலுமென்றபடி. (இவனெழுந்தருளுகையித்யாதி) இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறது இவனைக்காணாதேபோகுகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடத்தை யறியமாட்டாதபடி கத்ருஶ்ஸம்ஶயாகையாலுமென்றபடி. இவன் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறதுவும் ஒருஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷமென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தாளென்றுகருத்து. இப்படி அவனைப்பிரிந்தவிவள் பாவபந்தன்னோடு அவன் ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்த தஶையிலுண்டான வவனுடையவழகுகளை நினைத்துச்சொல்லுமத்தனையொழிய ஸந்தோஷத்திலேயிருக்கிற தான் காணாதவனுடைய வ்யாபாரஸந்நாஹங்களை வெள்ளைச்சுரிசங்கொடித்யாதியாலே யிவள் பேசக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஜயபத்ரத்தையித்யாதியால்) திவ்யாயுதங்களைக்கொடுத்தருளி என்கிறவிடத்திலே “தத்ஸ்நேஹஸமுத்தஸ்த்ரீணாம் யநாஸீவாயமேதக்ஷணா । ததஸ்வீகாரயோஹ்யாமேத்ராஃ ஸஹஸஜவீரஸூதா” என்கிறஶ்லோகஜநிதம். திருவணுக்கன் திருவாசலளவுஞ்சென்று வ்யாபாரஸந்நாஹங்களையெல்லாங் காண்கையாலே இவளவற்றைச் சொல்லக்கூடுமென்றதாய்த்து. புரிந்துபார்த்தருளி என்றது - திரும்பிப்பார்த்தருளினென்றபடி. *

மூ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே* புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றை க்காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழா

ஆ— நீங்களேயென்னைத் தென்திருப்பேரையிலே யீண்டெனக்கொண்டுபோய்விடுங்கோளென்கிறாள். நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸம்பந்நமாய் நிஷ்களங்கமான சந்த்ரமண்டலம்போலேயிருந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், நிரதிசயதீப்தியுக்த ஸூர்யமண்டலம்போலேயிருந்த திருவாழியையுமேந்தி, பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி இலங்கொளிசேரரவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்களையுடையனானவ னென்னெஞ்சினூடே சாரிகைத்திரிந்தருளுகிறபடி நீங்கள் காண்கிறிலீகோள். இன்னபடியென்றெனக்குச் சொல்லநிலமாகிறதில்லை, ஆதலாலவனை யொருக்ஷணங்காணுதொழியில் ஜீவிக்கமாட்டேன் வேதகோஷத்தாலும் உத்ஸவகோஷத்தாலும் ஸ்ரீஸூக்திநரான பாகவதர்களுடைய ஸம்வாதகோஷ ணஸ்துதிகோஷத்தாலும் ஸம்ருத்தமான திருப்பேரையிலே உத்ஸவஸ்ரேஷ்டஜநித நிரவதிகஸுக

✳ முதற்பாட்டு ✳

இ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யேத்யாதியால்) ஆழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதீப்தீத்யாதியால்) புள்ளைக்கடாகின்ற என் கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பொன்மலையித்யாதியால்) மீமிசையென்றது - உபரி என்றபடி. கநககிரிஶிகர காளமேகம்போலேயென்றபடி. தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு திருமொழிப்பாசுரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொளியித்யாதியால்) இலங்கொளி - விளங்காநின்றகாந்தியானது, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, காந்திவ்யாப்தமாயிருக்கிற என்றபடி. அரவிந்தம்போன்ற - அரவிந்தஸத்ருஶமான, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்) என் சொல்லிச்சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) ஸந்தர்ப்பத்துக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வேதவொலியுமித்யாதி விளையாட்டொலியு மென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) ஸ்ரீஸூக்திநரானவென்கிறவிடத்திலே "பாகவதஸ்ரீஸூக்திநா ஸ்தோத்ரகோஷஸம்பதஸ: । ஸாத்விகபாஸம்பந்நா ஸ்ரீரங்கேஶவ்ரதாஶ்ரயா:" என்கிறஶ்லோகமபிப்ரேதம். வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்ஸ

ப— அன்னைமீர்காள்?- மாத்ருஜநங்காள், வெள்ளை - தவளமான, ஸ்யாமளமான திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி ஶுப்ரமான என்றபடி, சுரிசங்கொண்டு - சுரியையுடைத்தான ஶங்கத்தோடே, சுரி - சுழல், சுழித்துழிபோலே வர்த்துளமான ஶுபாவயவஸந்நிவேஶவிஶேஷத்தையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோ டேகூட என்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, அப்படியொருவிஶேஷண மிட்டுச்சொல்லவொண்ணாதபடி ஸர்வோத்தரமான ஸ்ரீஸுதர்ஶனத்தைஎன்றபடி. ஏந்தி - அவற்றில்ப்ரீதிஶயத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக் கொண்டென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன் - ஸ்வாமித்வமாவிஷ்கரிப்பவன், ஆயுதங்களையுந் திருக்கண்களையுஞ்சேர வநுஸந்தித்தது இவைகளுடையவிந்யாஸஸாம்யத்துக்குண்டாயிருக்கையாலே. அதாவது:— திருக்கண்களைப்போலே திவ்யாயுதங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமாயிருக்கையாலும் திவ்யாயுதங்களைப்போலே திருக்கண்களும் எல்லாரையும் தோற்றுக்காலிலே விழப்பண்ணுகையாலுமென்றபடி. என்னெஞ்சின்- என்மநஸ்ஸி னுடைய, ஊடே - மத்யத்திலே, புள்ளை-பக்ஷியை, கருடனை என்றபடி, கடாகின்ற- சக்ரமமாக நடத்துகிற, ஆற்றை - ப்ரகாரத்தை. ஆறு - ப்ரகாரம், கடாகின்ற ஆற்றைஎன்கிறவிடத்திலே ஸம்யிலேயகாரமதம். காணீர்-காண்கிறிகோளில்லை. உங்கள்நெஞ்சிலே தோற்றுத மாத்ரத்தைக்கொண்டு நீங்களிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடு மோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணோமாகில் நீசொல்லலாகாதோவென்ன? உத்தரஞ் சொல்லுகிறாள். என் சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில்நடக்கிற வாஶ்சர்யத்தைச் சொல்லக் கடவே னென்றபடி. அதுவாசாமகோசரமென்றுகருத்து. வெள்ளச் சுகம் - வெள்ளமான ஸுகங்களை யுடையவனான, நிரவதிகாநந்த ஸஹிதனென்றபடி. அவன் - அந்த ஸர்வேஶ்வரன், வீற்றிருந்த - வீறு தோன்றும்படி இருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வோத்கர்ஷந்தோன்றும்படி எழுந்தருளி யிருந்தவிடமான என்றபடி. இதுதிருப்பேரைக்கு விஶேஷணம். வேதவொலியும் - வேதகோஷமும், ஒலி - கோஷம், விழா

மூ— வொலியும்* பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியுமறாத்திருப்பேரையிற்சேர்வன் நானே* ||௧||

நானக்கருங்குழற்றோழிமீர்காளன்னையர்காளயற்சேரியீர்காள்* நானித்தனிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்

ஆ— ஸ்நேஹோபயிநிருத்தைப் பரிவஞ்சனைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற இருப்பைக்காணவேணும்; நீங்களென்னைக் கொண்டுபோய்விடீர்களாகில் நானேயாகிலும் போவேனென்று தன்னை நியமிக்கிற தாய்மாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||௧||

(நானக்கருங்குழல்) ஸுகந்தி நீலாலகாந்த ஸுகுமாரவிருங்களையுடைய தோழிமாருமன்னையரும் மற்றுமுள்ளஸம்பந்திஜனங்களும் நீதனியேபோகையிடல்லவென்றுசொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய ஸ்வதந்த்ரமானநெஞ்சைக் காக்கமாட்டேன், எனக்குவிதேயமன்று, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யனைக் காணத் திருநாட்டில்நின்றும் ஸ்ரீவைகுண்டவாஸர் திருமகளும் வந்துபிறந்தருளி, அக்காலத்தில் பெறுதாருடை யவிழவுதிரும்படி தேன்மொய்த்தபூம்பொழில் தண்பணைசூழ் தென்திருப்பேரையில் ஸர்வஸ்வாமியையழுந்

இ— ஸம்ஶ்லேஷ க்ருதாதியால்) சேர்வன்நானேஎன்கிறவிடத்தி லவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களென்னையி க்ருதாதியால்) சேர்வன்நானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேயாகிலுமி த்யாதியால்) ||௧||

நான் திருப்பேரையிலேபோயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவள் அத்தைப்பிப்பாட்டிலே என்னெஞ்சவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்றுசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அதிவர்த்தம்ஸ க்ருதாதியால்) இத்தால் ப்ரதமபாதத்தில் ஸங்கங்களுக்குமர்த்தம் ஸூசிதமாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவி த்யாதியால்) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரித க்ருதாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவரி த்யாதியால்) அக்காலத்திற்பெறுதாருடையவென்றது - அந்த க்ருஷ்ணாவதாரகாலத்திலே பந்துவிக்கப்பெறுதாருடைய என்றபடி. வானப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிவஞ்சனி க்ருதாதியால்) பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— வொலியும்- உத்ஸவ கோஷமும், விழா- உத்ஸவம், உத்ஸவங்களிலுண்டான மங்களவாத்யாதி கோஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக்குழா - பாலஸமூஹத்தினுடைய, குழா - ஸமூஹம், விளையாட்டொலியும் - க்ரீடநத்திலுண்டானகோஷமும், க்ரீடநகாலத்திலே பாலரானவர்கள் சொல்லுகிற வசநத்தால் உண்டான கோலாஹலமுமென்றபடி. அறா - அறாததான, விச்சேதியாததானதென்றபடி. இதுவெல்லாம் நித்யமாக நடவாநிற்கிறதான வென்றபடி. திருப்பேரையில்- திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே. நானே- நான்தானே, நீங்கள் கொண்டுபோய்விடீர்களாகில்நான்தானேயாகிலுமென்றபடி. சேர்வன் - போவேன். ||௧||

ஶ- நானக் கருங்குழல் - ஸுகந்தி நீலங்களாய ஸ்நிக்தங்களான குந்தளங்களையுடையவர்களான, நானமென்று மயிர்முடிக்கிடும் மயிர்ச்சாந்துக்குப்பேர். நானக்கருங்குழலென்று மாஸகந்த்தி ஸம்போதனம். இப்படிவர்த்தமான குந்தளங்களையுடையவர்களான நீங்கள் ஸந்நிதியில்லையாகில் நானங்குப்போகக்கூடாதிரோமோ வென்றுகருத்து. இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷகாலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் "கேஶவஸ்வம்ஹ்ருஷீகேஶ" என்கிறதனத்திலே தங்களுக்கவன் ப்ரஸாதித்தருளினவையான ஸுகந்தத்ரவ்யங்களையெல்லாமித்தோழிமார்கள் அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலே தூரவி யமித்துக்கொண்டிருக்கையாலே யவர்களுடைய ஸந்நிதியேயிவளுக்கு உத்தீபகமாய்க்கொண்டு ஸாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள்- ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல்- அசலாரான, ஸமீபஸ்தஜநங்களிலிருக்கிறரான என்றபடி. சேரியீர்கள்- ஊரிலிருக்கிறவர்காள், சேரி-ஊர், சேரியிலிருக்குமவர்கள் சேரியார், சேரியீர்களென்று ஸம்போதநம் ஸஹாயமத்திகளான தோழிமாரோடு ஸஞ்சாரமேதகளான தாய்மாரோடு ஸஞ்சாரமல்லாதானஊராரோடு வாசியற இவளுடைய பாவத்தை யெல்லாரு மறியும்படியாய்த் திவளுடைய பாரவஶ்யம். நான் - அவன்பேர் சொன்னாலுமையும் ப்ரக்ருதியான நான், இத்தனி நெஞ்சம் - இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்விற்றுக் கேளாதே, ஸ்வதந்த்ரமான வித்ததநத்தைவயென்றபடி. "மநஸ்ஸங்கல்பிஷ்யதி" என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதே போகாநின்ற வித்ததநத்தையென்கை. காக்கமாட்டேன்- அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்

மூ—வசமன்றிராப்பகற்போய்* தேன்மொய்த்தபூம்பொழிற்றண்பணைசூழ்தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த* வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்செங்கனிவாயின்றிறத்ததுவே* ‖௨‖

செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுஞ்* சங்கொடுசக்கரங்கண்டுகந்துந்தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்* திங்களுநாளும்விழாவறாததென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த* நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிழந்ததுவே* ‖௩‖

ஆ—தருளியிருந்தவனுடைய உகஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்திலே என்னெஞ்சிராப்பகல் போய்ப்படிந்துகிடக்கும், இனிநானெங்ஙனேபோகாதிருக்கும்படியென்கிறாள். ‖௨‖

(செங்கனிவாயின்) உன்னுடைய லஜ்ஜைக்கும் நிறைவுக்கும்போருமோ தனியேபோகையென்று தோழிசொல்ல திருப்பவளத்தினழகிலே போய்ப்படிந்தும் திருப்பவளத்திலொளிகொழுந்துவிட்டு மேனோக்கிவளர்ந்ததோவென்னும்படி நீண்டிருந்த திருவபிஷேகத்திலழகிலேதாழ்ந்தும், திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தின வழகைக்கண்டுகந்தும், மற்றோரழகுக்குரித்தல்லாதபடி தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும், என்னுடையநெஞ்

இ—(இனிநானித்யாதியால்) ‖௨‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

மநஸ்ஸவன்பக்கலிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையா லிப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷையன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) லஜ்ஜாதிகள் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போயிற்றென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வ்யாக்யாநாபேக்ஷையில்லையென்றதாய்த்து. நிறைவு - அடக்கம், அதாவது:— நெஞ்சிலேயோடுகிறது ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடியிருக்கை. செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பவளத்திலொளியித்யாதியால்) தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

பா— என்வசமன்று - எனக்கு விதேயமன்று, இது, மநஸ்ஸானது, இராப்பகல் - ராத்ரிந்திவம், சிலபோது ஸம்ஶ்லேஷமும் சிலபோது ஸம்ஸாரயாத்ரையுமாயிருந்ததாகில்லிறே ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கலாவதென்றுகருத்து. போய் - விட்டுப்போய், இதுக்கு திறத்ததுவென்கிறதோடே அந்வயம், தேன் - வண்டுகளானவை, தேனென்றுவண்டுக்குப்பேர். மொய்த்த - நிபிடமாகசுவறித்துக்கொண்டிருக்கிற, பூம்பொழில் - புஷ்போத்யாநங்களாலும், தண் - ஶீதளங்களான, பணை - நீர்நிலங்களாலும், பணை - நீர்நிலம், சூழ் - பரிவ்ருதமான, தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான திருப்பேரெயில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்று - வேறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமெல்லாம தோற்றும்படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவனான, வானப்பிரான் - பரமவ்யோமத்திலிருக்கு முபகாரகனான, வானம் - பரமவ்யோமம், பரமபதத்திலே தானிருக்கிறபடியையெல்லாம் நமக்காகவிங்கே யிருந்துகாட்டுகிற வுபகாரகனென்றபடி. மணிவண்ணன் - நீலரத்நவர்ணனான, மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய, செங்கனிவாயின்திறத்தது - சிவந்தகனிபோலேயிருக்கிற அதரத்தின் விஷயத்திலேயிருக்கிறது. கனி - பழம், இங்கே பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். திறம் - விஷயம், திறத்தி லிருக்குமது திறத்தது, தத்ஸக்தப்ரவணமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆதலால்நானவனைப்போய்ச்சேராதிருக்கமாட்டேனென்றுகருத்து. ‖௨‖

ப— தோழி - வாராய் ஸகியே, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய மநஸ்ஸானது, செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற அதரவிஷயத்திலே அதிப்ரவணமாயும், செஞ்சுடர் - சுபாஸ்வரகிரணபரீதமான, நீண்முடி - உத்துங்கமானகிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும், ப்ரவணமானதாயும், சங்கொடு - ஶங்கத்தோடு, சக்கரம் - சக்ரத்தையும், கண்டுகந்தும் - ஸந்தர்ஶித்து ஸந்தோஷித்தும், தாமரைக்கண்களுக்கு - தாமரஸஸத்ருஶங்களான லோசநங்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றொரு அவயவங்களுக்கும் ஶேஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஶேஷமாயுமென்றபடி. இதுக்குநிறையு மிழந்ததுவென்கிறதோடே அந்வயம். திங்களும் - மாஸங்களிலும், நாளும் - திநங்களிலும், விழா - உத்ஸவங்கள், மாஸோத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அறாத - விச்சேதியாததான, தென்திருப்பேரெயில்வீற்றிருந்த - ஸுஸ்திதம், நங்கள் பிரானுக்கு - நம்முடைய வுபகாரகனுக்கு, அவதாரத்தாலேதமக்குஸௌலப்யமுடைய வுபகாரகனானவனுக்கு, நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் - அடக்

மூ—இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போனவென்னெஞ்சினாருமங்கேயொழிந்தார்* உழந்தினியாரைக்கொண்டென்னுசாகோவோதக்கடலொலிபோலவெங்கு* மெழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்குதென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர்காளென்னைமுனிந்தே* ॥௪॥

ஆ—சானது திங்களும்நாளும் விழாவறாத தென்திருப்பேரையிலேவீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்குநாணும்நிறைவுமிழந்தது, இனியெனக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௩॥

(இழந்த) ஸ்வப்நமோ ஸத்யமோவென்று நிரூபியாதே போகப்பெறலாமோவென் றன்னைமார்தன்னைமுனிய இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போன வென்னெஞ்சினாரு மவனுடையவழகைக்கண்டு என்னைமறந்து வாராதேயங்கேயொழிந்தார், இனி இங்கிருந்தென்ன ஸஹாயஸம்பத்தாயிருப்பது, ஆரோடேயெத்தைநிரூபிப்பது, ஓதங்கிளருகிற கடலினுடைய கோஷம்போலேஇருந்த ஶப்தமான வேதகோஷத்தாலே ஸம்ருத்தமான தென்திருப்பேரையிலே வீற்றிருந்தருளினவிவனுடைய நண்ணாவசுரர் நலிவெய்துநல்ல வமரர்பொலி

இ—செய்கிறார் (மற்றோரெழுத்துக்கித்யாதியால்) உரித்தல்லாதபடியென்றது - ஶேஷமாகாதபடியென்கை, உரித்து - ஶேஷபூதம். ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

திருப்பேரைக்கு நான்தானேபோவேனென்றபோதே தானவன்பக்கல் ஸ்வாதந்த்ர்யமென்னுமிடம் ஸித்தமாயிருக்க விப்பாட்டிலுமவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸ்வப்நமோவித்யாதியால்) அங்கேயொழிந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவழகையித்யாதியால்) உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஆரைக்கொண்டென்னுசாகோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரோடேயித்யாதியால்) நல்வேதஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஶப்தமித்யாதியால்) ஓங்குஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸம்ருத்தமானவென்று) முழங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நண்ணாவசுரரித்யாதியால்) ஸ்வாரஸ்யம்; நண்ணா - தன்னைபாராதவர்களான, அசுரர் - அஸுரர்களானவர்கள், நலிவு - பீடையை,

ஈ— கத்தையும், இழந்தது - ஸ்பஷ்டம், ஏகாரம்வாக்யபூரணம். ॥௩॥

ம இழந்த - என்னாலே இழக்கப்பட்டதான, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மாமை - என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து - விஷயத்திலே, மாமை - காந்தி, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோன வென்னுடைய காந்திக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சினாரும் - என்னுடையமநஸ்ஸும், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காந்திக்காகப்போன வென்மநஸ்ஸு மென்றபடி. நெஞ்சினாருமென்கிறபஹுவசநம் அங்கேபோயவரோடேகூடினவாறேமிகவும்பெரியவராயென்னைமறந்துவிட்டாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே - அவ்விடத்திலேதானே, ஒழிந்தார் - நின்றுவிட்டார், அவனழகைக்கண்டவாறே அங்கே நின்றுவிட்டாரென்றபடி. இனி - இப்படி நெஞ்சுபோனபின்பு, உழந்து - க்லேஶப்பட்டு ஸஹாயஸம்பத்தொன்றுமின்றிக்கே தளர்ந்தேனென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - ஆரைஸஹாயமாகக்கொண்டு, என் - என்னத்தை, எந்தவஸ்துத்தைஎன்றபடி. உசாகோ - உசாவுவேன், ஆலோசனம் பண்ணி நிரூபிக்கக்கடவேனென்றபடி. உசாவுகை - ஆலோசனம்பண்ணுகை, கேளு வென்றது கிம்ஶப்தபர்யாயமாய்க்கொண்டு க்ஷேபார்த்தம். மநஸ்ஸுபோனபின்பு ஸ்வப்நமோஸத்யமோ நிரூபிக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தில்' ஓதம் - தரங்கஸமூஹம், ஒலிபோல - கோஷம்போலே, எங்கும் - ஸர்வப்ரதேஶத்திலும், எழுந்த - உத்பந்நங்களான, நல் - ஶப்தமான, வேதத்து - வேதங்களினுடைய, ஒலி - கோஷமானது, நின்று - ஸ்தாயியாய்க்கொண்டு, ஓங்கு - ஓங்காநின்ற, ஸம்ருத்தமாகாநின்றவென்றபடி. தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த - ஸ்பஷ்டம், முழங்கு - த்வநியாநின்ற, அந்த வேதகோஷ ப்ரதித்வநியாலே ஶப்தாயமாநமாகா நின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஶங்கத்தைக்கையிலே யுடையவனான வெம்பெருமானுடைய, மாயத்து - மாயையிலே, ஆஶ்சர்யமான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - மக்நையானேன்' அன்னையர்காள்?- தாய்மார்காள்? என்னை - இப்படியிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கோபித்து, என்?- என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நீங்கள் தாய்மாரான ஸாமர்த்யத்தாலே கோபிக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ॥௪॥

மூ—முனிந்து சகடமுதைத்து மாயப்பேய்முலையுண்டு மருதிடைபோய்* கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ண
பிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன்* முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காண்முன்னியவன்வந்துவீற்றிரு
ந்த* கனிந்தபொழிற்றிருப்பேரையிற்கேகாலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே* ॥௫॥

ஆ— வெய்தும்படி முழங்குகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையேந்தினவழகு வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன், இனியெ
ன்னை முனிந்து ப்ரயோஜநமென்னென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௪॥

(முனிந்து) உன்னுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னைமுனிய, ஸந்நிஹிதையாய் ரோஷத்தாலே ஶகடத்தைப்பாய்ந்த திவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும் வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமாயும் படி முலையுண்டதிவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும், கனிந்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார்த்தருளின பார்வைக்கு மென்பெண்மைதோற்றேன், நீங்களினியென்னைமுனிந்துசெய்வதென்? என்னுடைய வரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன் வீற்றிருந்த நிரவதிகபோக்யமான சோலையையுடைத்தான தென்றிருப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன்பக்கலிலே யென்னை யீண்டக்காட்டிக்கொடுங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

இ— எய்து - அடைந்து, நல்ல - நல்லவர்களான, தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர் - தேவர்களானவர்கள், பொலிவு - வ்ருத்தியை, எய்தும்படி - அடையும்படி, ஶாயத்தாழ்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அவன்பக்கல்நான த்ருடவ்யவஸாயையானேன், என்னைநீங்கள் முனிந்தென்னப்ரயோஜநமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாநநிராகாங்க்ஷமன்றோவென்ன வைஶத்யப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) முனிந்துசகடமுதைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிஹிதேத்யாதியால்) மாயப்பேய்முலையுண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சனையாலித்யாதியால்) முன்னியவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவரவித்யாதியால்) கனிந்தபொழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) திருப்பேரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தென்றிருப்பேரையிலேஇத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

எனக்கவன்பக்கலிலே அபிநிவேஶதார்ட்யமுண்டென்னும் என்னைத்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்க்காட்டுங்கோளென்னும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலேயிப்பாட்டு வ்யாக்யாநநிராகாங்க்ஷமன்றோ

ஸ— முனிந்து - கோபித்து, "ஸந்நாத்தீவ்ராரோஷா" என்கிறபடியே ஸந்நாத்தீத்யாய் அது விடம்பித்தவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - ஶகடத்தை, உதைத்து - திருவடிகளாலே தாடநம்பண்ணி, மாய - வஞ்சகையான, பேய் - பூதநையினுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அமுதுசெய்து, மருது - அர்ஜுந வ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - மத்யத்திலே, போய் - ஸஞ்சாரவிஶேஷங்களானவவற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய், கனிந்த - பக்வமான, விளவுக்கு - கபித்தவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு - கபித்தம், கன்றெறிந்த - வத்ஸத்தை எடுத்தெறிந்தவனான, கபித்தரூபேணநின்ற அஸுரன்மேலே வத்ஸரூபேணவந்திருந்த அஸுரனை ஸம்நிவர்த்தநார்த்தம் கல்லெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிசித்ரசேஷ்டிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணனான உபகாரகனுக்கு, அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் விசித்ரசரித்ரங்களை யெல்லாம் எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரகனுக் கென்றபடி. என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன் - இழந்தேன், இனி - இப்படியானபின்பு, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், முனிந்து - என்னைக்கோபித்து, என்செய்தீர் - என்னகார்யஞ்செய்யாநிற்கிறீர்கோள், இந்தமுனிவாலொரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - பூர்வமே, என்னுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்கு முன்னே தானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த - அவன்வந்தெழுந்தருளி யிருந்தவிடமான, கனிந்தபொழில் - பரிபக்வமான உத்யாநங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே - திருப்பேரையென்கிறதிவ்யநகரத்துக்கு, காலம்பெற - ஶீக்ரமாக, என்னை - அவன்வருமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக் கென்னைக் கொண்டுபோய் ஶீக்ரமாகக் காட்டுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

மூ—காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்கடலின்மிகப்பெரிதா* னீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமானிற்கு முன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்* ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்தநான்மறையாளரும்வேள்வியோவாக்* கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங்கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே* ॥௬॥

ஆ—(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றோ இப்போதே யெழுந்தருளுகிறானிறே, இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள்சொல்ல, எனக்கவன்திறத்திலுள்ள அபிநிவேசவெள்ளத்துக்கொரு முடிவில்லை, நீலமேகநிபமான திவ்யரூபத்தினுடைய வழகாலேயென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவனென்கண்ணிலேவந்துதோற்றுநிற்கும், என்கைக்குமெய்தான், ஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசித நித்யநைமித்திகாதி ஸர்வகர்மாநுஷ்டாநநிரதராய் வேதவித்ப்ரவரரான திவ்யஜநங்களாலே ஸததமவிச்சிந்நமாய், அதிரமணீய வர்ண ஶாலிவ்ரீஹிகளாலே வீஜ்யமாநமாய் ஸர்வஸம்ருத்திமத்தா

இ—வென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (வேட்டைக்கித்யாதியால்) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலமேகேத்யாதியால்) வேள்வியோவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவிதித்யாதியால்) கோலச்செந்நெற்கள் கவரிவீசுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிரமணீயேத்யாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸம்ருத்தித்யாதியால்) ஞாலத்தவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப— காதல் - அபிநிவேசமானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற அபிநிவேசமானதென்றபடி, கடலில் - ஸமுத்ரத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது, ஆலென்று கேதத்யோதகம் ஆதலால் அவனுக்கவருமளவும்விளம்பம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து, ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக்கொண்டு நீ நாங்கள்சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேட்கவேண்டாவோவென்ன? சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலமேகவர்ணத்தை யுடையவனை, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன், வண்ணத் தெம்பெருமானென்று ஸமாஸம். எம்பெருமான் - அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து- நிற்கும் - நில்லாநிற்கிறான், கண்ணுக்குத் தோற்றுமாப்போலே தோற்றுநிற்கிறானென்றபடி. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றிலனாகில் நானுங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு மீளேனோ அவனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உன்னபிமதந் தலைக்கட்டித்தே யென்ன? சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும்- என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வார்த்தைசொல்லுதல் அணைத்தல்செய்யாமை மாத்ரமன்று. கைக்குங் கூடக்கிட்டுகிறானில்லை யென்றபடி. ஆனால் - நீ செய்யநினைக்கிறதென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - ப்ருதிவியிலே, அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரன், வந்து - தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவம் ப்ரகாசிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளிஇருந்த ஸ்தலமான, இது திருப்பேரைக்கு விசேஷணம். நான்மறையாளரும் - சதுர்வேத ஶாலிகளான ப்ராஹ்மணர்களும், மறை - வேதம், மறையுடையவர்கள் மறையாளர், மறையாளருமென்கிற பஹுவசநத்தின்மேலிருக்கிற உகாரம் கவரி வீசு மென்கிறதோடே ஸமுச்சயார்த்தம். ஸர்வஜ்ஞரான ப்ராஹ்மணர்களும் அஜ்ஞங்களான செந்நெற்களும் ஒக்க கைங்கர்யம்பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸமுச்சயத்துக்குத் தாத்பர்யம். வேள்வி - யாகங்களிலே, நித்யநைமித்திக ரூபங்களான கர்மாநுஷ்டாநங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, ஸர்வதா நித்யநைமித்திக கர்மாநுஷ்டாநங்களை யநுஷ்டியாநிற்கிறவிடமானவென்றபடி. இதுவுந்திருப்பேரைக்குவிசேஷணம். கோல - ரமணீயங்களான, செந்நெற்கள் - பரிபாகதஶையிலே சிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும் - சாமரம் வீசாநிற்கிற, வாதவிதூதங்களான கதிர்கள் அவநதமான ஶிரஸ்ஸுக்களாய்க்கொண்டு அசைகிறபோது சாமரம் வீசுகிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிறஸ்தலமான என்று பாவம். கூடுபுனல் கூடினஜலங்களை யுடைத்தான. சேர்ந்தஜலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அந்தகர்மாநுஷ்டாநங்களுக்கும்செந்நெற்களுக்குமநுரூபமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான வென்கை. திருப்பேரையிற்கே - திரும்

மூ—பேரையிற்சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* பேரையிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப்
பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன்* ஆரையினியிங்குடையந்தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை*
யாரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனே* ॥௭॥

ஆ—ஸர்வேஶ்வர ஸந்நிஹிதமாயிருந்த திருப்பேரையிலே யெனக்காகவெழுந்தருளியிருந்த பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைக்காட்டுமின்களென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

(பேரையில்) உனக்கவன்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேஶம் நிரவதிகமாயிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளுமளவு மிங்கேயிருக்குமத்தனை, அங்குப்போகை யுக்தமன்றென்று தோழிசொல்ல, ஸமுத்ரபரிகாப்ராகாரஜலயிஸம்ஸ்ருஷ்டமான லங்கையிலே ராவணனை ஸபாந்தவமாகக் கொன்றருளின விஜயலக்ஷ்மீஸம்ருத்தனாய்க்கொண்டு தென்றிருப்பேரையிலே யெழுந்தருளியிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சினனம் மீண்டுவாராது, எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை. துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்கவல்லாருமில்லை, இங்காரைக்கொண்டென்ன ப்ரயோஜநம் ஸாதிப்பது இனியென்னெஞ்சு புக்க தேஶத்திலேபோய்ப்புகுமித்தனையென்று தன்றோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௬॥

இ—செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

நெஞ்சங்கேபோயிற்றென்றும் திரும்பிவரக்காணேனென்றும் எனக்கிங்காருமில்லையென்றும் நானுமங்கேபோவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) பேரையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரபரிகேத்யாதியால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபாந்தவமித்யாதியால்) வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜயேத்யாதியால்) பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சினனமித்யாதியால்) ஆரையினியிங்குடையமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிங்கித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவென்னெஞ்சையித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னெஞ்சித்யாதியால்) ॥௭॥

ஈ— பேரையென்கிற திவ்யதேஶத்திற்கே, என்னை- விஶ்லேஷாக்ஷமையான வென்னை, காலம்பெற - ஶீக்ரமாக; காட்டுமின்கள் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலேகொண்டுபோய் விடுங்கோளென்றபடி. ॥௬॥

ம - பேர் - பெரியதான, ஸமுத்ரஸம்ருத்தமானவென்றபடி. எயில் - ப்ராகாரத்தாலே, எயில் - ப்ராகாரம் சூழ் - ஸம்ஸ்ருஷ்டமான, கடற்றென்னிலங்கை - கடலையுடைத்தான தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற லங்கையை, ஸமுத்ரத்தை யகழாகவுடைத்தாய் ஸௌவர்ணம்போலே ஸம்பந்நமான லங்கையிலிருக்கிற ராவணாதிகளையென்றபடி. செற்ற - ஹிம்ஸித்தவரான, பிரான் - அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து - ஸ்வஸ்தாநத்தில்தேடிக்கொண்டுபோகவேண்டாதபடி தானேகிட்டிவந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, விஜயலக்ஷ்மியெல்லாம் ஸத்ருஶமாய்த்தோன்றும்படி, இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவிடமான, அவன் ப்ரத்யக்ஷஸந்நிதாநம்பண்ணி விடாய்த்துவந்திருக்கிறான் “ஸம்ப்ராப்தவிஷயேஜ” என்கிறபடியே ஶீக்ரமாக ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணப்போகவேணுமென்றுகருத்து. பேரையிற்கே - திருப்பேரையிலே, புக்கு - ப்ரவேஶித்து, நாடி - அவனைத்தேடி, என்னெஞ்சம் - என்னுடையநெஞ்சானது, பேர்த்து - மீண்டு, எங்கும் - ஒருவிடத்திலேயும், வரக்காணமாட்டேன் - வரும்படிகாணமாட்டுகிறேனில்லை, இனியது வரமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதொழிந்தபின்பு. தோழி - என்னோடு ஸமாநஶீலையான ஸகியே, இங்கு - இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையுடையம் - ஆரைஸஹாயமாகவுடையோம், ஒருவரும்ஸஹாயமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சம் - அங்கேபோனவென்னுடையநெஞ்சை, கூவவல்லாருமில்லை - அழைக்கத்தக்கவருமில்லை, நெஞ்சைத்திருப்பவும் ஒருவராலேயும்ஶக்யமன்றென்றபடி. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதேபோய், நீயுமென்னைப்போலே நிஸ்ஸஹாயையாயிருந்தபின்பென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - எந்தஸஹாயத்தைக்கொண்டு, என் - என்னப்ரயோஜநத்தை, சாதிக்கின்றது - ஸாதிக்கிறது, இனியிங்கே நமக்கொருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சங்கண்டதுவே - என்னுடையநெஞ்சுகண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே - நானுங்கண்டுவிட்டேன். ॥௭॥

மூ — கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனோடென்திறத்துக்* கொண்டலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கிற்றோழி* மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும்நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்* தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரையிற்சேர்வன்சென்றே* ॥அ॥

ஆ — (கண்டதுவேகொண்டு) ஸூக்ஷ்மமானவைவர்ண்யம் ஸ்தைர்யமாயிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற சரீரத்தையேகொண்டு தத்ஸம்பந்தஜநிதமான என்னவைவர்ண்யத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு லோகமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள வைவர்ண்யமே, இப்படிவைவர்ண்யிக்கை குடிப்பழியன்றோ? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த என்னவைவர்ண்யத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று, சொல்லில் தோழி இவ்வஸம்வேத்யமான அண்டங்களுமளவிறந்ததிருநாடும் நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமை பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கை தவிரேனென்கிறாள். ॥அ॥

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போகைதானுமிடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ — கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மமானவித்யாதியால்) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்தேத்யாதியால்) என்திறத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவைவர்ண்யத்தையித்யாதியால்) உரைக்கிலென்கிற பத்யசப்தத்தாலே ஸூசிதமாகிறஅர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸம்வேத்யேத்யாதியால்) நீள்விசும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவித்யாதியால்) கழியப்பெரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இங்கவிவக்ஷாகாக்ஷ

ப — தோழி - ஸகியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற சரீரத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற என்னவைவர்ண்யத்தையறியாதேமேல்காணப்படுகிற தஞ்சரீகீர்த்தநாதிவிஷ்சரீரத்தைக்கொண்டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி - விரோதிகளான தோழிமாரும் ஹிதவாரானவன்னைமாரு மெல்லாரு மேகமாய்க் கூடிக்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோடே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஶப்தம் திறத்திலேயிருக்கிற வஸ்துவைக்காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள வைவர்ண்யத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக்குண்டான வாஸக்ருத்யஸமயத்தை யென்றபடி. கொண்டு - க்ரஹித்து, அத்தையொரு குற்றமாக க்ரஹித்தென்று தாத்பர்யம். அலர்தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திறளாக அபவாதஞ்சொன்னதுவே உத்தம்பகமாகவென்றபடி, கொண்ட - இடங்கொண்டதான, அத்யந்தவ்ருத்தமானதானென்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்தீர்களாகில் என்னுடைய வைவர்ண்யமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய வைவர்ண்யத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால் மண் - ம்ருத்திகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, நிபிடாவயவமானதென்றபடி. ஞாலமும் - பூலோகமும் - ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், நீள் - அதிவிஸ்தாரமான விசும்பும் - ஆகாஶமும், பரமவ்யோமமுமென்றபடி. கழிய - அதிக்ராந்தமாம்படி, இவையெல்லாம் ஸங்குசிதமாம்படி இவையித்தனையும்விஞ்சியென்றபடி, பெரிது - பெரியதாயிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதகம். தெண் - தெளிந்தவையான, திரை - தரங்கங்களாலே, தாம்ரவர்ணீ ஸமுத்ர தரங்கங்களாலே என்றபடி. சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தஸ்யாஸ்தவநஷம்வேஷா நாநாவ்ருக்ஷஸமாயுஷா । விஸ்த்ருதஸ்ரீம்ஸ்த்ரிஷு தஸ்யாம் கேஸராவிஸம்" என்கிறபடியே ஸந்நிதியோக்யமான தேஶத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான திருப்பேரையிலே சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥அ॥

௯— சேர்வன்சென்றென்னுடைத்தோழிமீர்காளன்னையர்காளென்னைத்தேற்றவேண்டா* நீர்களுரைக்கின்ற தென்னிதற்கென்னெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை* கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்தென்திருப்பேரையின்மாநகரே* ॥௯॥

ஆ—போகைக்கு நீங்கள்சொல்லும்விரோதமென்? போனால்வரக்கடவ விரோதமுண்டோவென்றிவள்சொல்ல; உன்னுடைய வைதக்த்யாதிகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள்சொல்ல, அவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்ய காருண்யாதிகுணங்களாலே என்னுடைய வைதக்த்யாதிகளபஹ்ருதங்களாயிற்றன, ஆதலால அதிஸுலபமா யதிரமணீயமா யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே சேர்வன்சென்றென்கிறாள். ॥௯॥

(நகரமும்) அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நீயேபோகில் ஊரும்நாடும் மற்றுமெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்லாரோவென்று தோழிமார்சொல்ல, அவர்களையிறே நான் தேடுவதென்றிவள்சொல்ல, பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்று பின்னையுந்தோழிமார்சொல்ல,

---

இ—மருளிச்செய்கிறார் (போனாலித்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமில்லையென்கிற வசனம் இங்கே உக்தமாயிருக்கையாலே யிங்கத்தைச்சொல்லுகை வ்யாக்யானமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவைதக்த்யாதியால்) கார்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸௌஹார்த்தாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யஸௌஹார்த்தாலே) கார்க்கடல்ஞாலமுண்டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யாத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவைதக்த்யாதியால்) ஏர்வளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஸுலபமாயென்று) ஒண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிரமணீயமாயென்று) வந்துவீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

திருப்பேரைப்போவேனென்று சொல்லாநின்றவிவள் நகரமும்நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) நகரமும்நாடும் பிறவுந்தேர்வேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையிறேஇத்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தென் றிப்பாட்டிற்சொல்லுகிற விது கீழோடே வ்யாக்யானமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பழிசொன்னாலித்யாதியால்) மாயன்மகரநெடுங்குழைக்காதனென்

ப—என்னுடைத்தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், அன்னையர்காள்?- தாய்மார்காள், என்னை - அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா - நீங்கள ஸ்வாஸநம் பண்ணவேண்டா, இதற்கு - நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் - என்னத்தை, என்னவிரோதத்தை, நீர்கள் - நீங்கள், உரைக்கின்றது - சொல்லுகிறது. இதுக்கொரு விரோதமுண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து. நீபோகையுன்னுடைய வைதக்த்யாதிகளுக்குவிருத்தமன்றோவென்னில், நெஞ்சும் - உத்ஸாஹம், நிறைவும் - வைதக்த்யாதிகுணவத்தையும், எனக்கிங்கில்லை - ஸ்பஷ்டம். எல்லாமவனாலேயபஹ்ருதமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் - நீலவர்ணனான, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை யுடைத்தான ப்ருத்வியை ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தவனான, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்துஉபகாரகனானவன், என்னுடையநெஞ்சையும் நிறைவையு மபஹரிக்கைக்கிடான ஸௌந்தர்யகாருண்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடையவனானவனென்று பாவம். வந்து - என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக முன்னமேவந்து, வீற்றிருந்த - ஸர்வஜ்ஞதனைக்கொண்டு வஸிக்கிற விடமான, ஏர்வள - ஏர்களுடைய ஸம்ருத்தியை யுடையவையான, ஏர் - க்ருஷியிலே நியுக்தமான உபகரணஸமூஹம், வளம் - ஸம்ருத்தி, ஒண் - ரமணீயங்களான, கழனிப்பழன - கழனிகளையும்பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி - க்ஷேத்ரம். பழனம் - நீர்நிலம், தென் - தக்ஷிணதிக்ஸ்தமான. திருப்பேரையில்மாநகர் - திருப்பேரையிலாகிற மஹாநகரத்தை, சென்று - போய் - நீங்கள்சொல்லுகிறவார்த்தைக்கு மீளாதே போயென்றபடி. சேர்வன் - அடைவேன், வழியிலே நில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ॥௯॥

மூ—நகரமுநாடும்பிறவுந்தேர்வேன் நானெனக்கில்லையென் தோழிமீர்காள்* சிகரமணிநெடுமாடநீடுதென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த*மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயநூற்றுவரையன்றுமங்கநூற்ற* நிகரின்முகில்வண்ணனேமியானென்னெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியானே* ॥௰॥

ஊழிதோறூழியுருவும்பேரும்செய்கையும்வேறவன்வையங்காக்கும்* ஆழிநீர்வண்ணனையச்சுதனையணிகு

ஆ—அவனுடைய நிரதிஶயபோக்யமான ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களாலுமவனுடைய ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலு மென்னுடையநெஞ்சமும்லஜ்ஜையுமபஹ்ருதமாயெத்தனைகாலமுமுண்டு, ஆதலாலினித் தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலும்போமத்தனையென்றத்யவஸிக்கிறாள். ॥௰॥

இ—கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரதிஶயஸௌந்தர்யாதியால்) நூற்றுவரையித்யாதி நேமியானித்யந்தத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஆஶ்சர்யசேஷ்டிதாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியான் நானெனக்கில்லையென்கிற விரண்டுக்குங்கூடக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நெஞ்சமித்யாதியால்) ॥௰॥

நிகமனம்.

ஊழிதோறூழியுருவும்பேருஞ்செய்கையும் வேறவனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— என்தோழிமீர்காள்?- என்னுடைய ஸகிகாள், நகரமும்- நகரங்களையும், நாடும்- ஜநபதங்களையும், பிறவும்- மற்றுமுள்ள ப்ரதேஶங்களையும், உபலக்ஷணயா தத்ரத்யரான ஜநங்களெல்லாரையுமென்றபடி. தேர்வேன் தேடாநிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடா நிற்கிறேனென்றுகருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோயவனோடே சேர்க்கோளாகில் அவன்தானும் வாரானாகில் இனியவனோடே யென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடையவார்த்தைகளாகிற ஸூத்ரங்களைக்காதாலேபானம்பண்ணியிரே யெனக்குப்ப்ராணதாரணம்பண்ணவேண்டுமென்றுகருத்து. அவர்கள்பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்னில்? நானெனக்கில்லை- லஜ்ஜையெனக்கில்லை, நாண் - லஜ்ஜை. என்னையவனோடேகூட்டிச்சொல்லுகிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் போஷகமானபின்பு லஜ்ஜைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று கருத்து. இவ்வளவேயன்று, சிகர - ஶிகரங்களை யுடையவையான, மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உந்நதங்களான, மாட - ஸதநங்களையுடைத்தான, நீடு - தீர்க்கமான, சிரகாலஸ்தாயியான என்றபடி. தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான, திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்றிருந்த - ஸர்வாதிகனாக வெழுந்தருளியிருந்தவனான, மகர - மகரத்தை யுடைத்தான, மகராகாரங்களான ஆபரணங்களை யுடைத்தான, நெடும் - தீர்க்கங்களான, உதக்ர விராஜமான விஷயங்களான என்றபடி. குழைக்காதன் - மகராகாரங்களான கர்ணங்களை யுடையவனான, மாயன் - இவ்வவயவ ஶோபைகளாலே ஆஶ்சர்யபூதனான, அன்று - அந்த பாரதயுத்த ஸமயத்திலே, நூற்றுவரை - ஶதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகளை, மங்க - நஶிக்கும்படி, நூற்ற - ஸங்கல்பித்தவனான, நூற்கை - ஸங்கல்பம்பண்ணுகை, நிகரில் - ஸத்ருஶரில்லாதவரான, முகில் வண்ணன் - மேகவர்ணனான, ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹாதிஶயத்தாலே ஸகலஜலனான என்றபடி. நேமியான் - சக்ராயுதனானவன், ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பகலை இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்ஶனத்தை யுடையவனான ப்ரகாஶகன், என்னெஞ்சங்கவர்ந்து - என்னுடைய மநஸ்ஸை யபஹரித்து, எனையூழியான் - எத்தனையோ கல்பத்தையுடையவன், அநந்தகாலத்தையுடையவனென்றபடி. அவனென் மநஸ்ஸை யபஹரித்துக்கொண்டுபோய் அநந்தகாலமாயிற்றென்றுகருத்து. ॥௰॥

ஸ ஊழிதோறூழி - ஊழியூழி தோறுமென்றபடி. கல்பம்கல்பந்தோறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங்களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யசேஷ்டிதங்களும், வேறவன் - வேறாக வுடையவனைக் கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணந்ருஸிம்ஹாதிரூபவாஸுதேவஸங்கர்ஷணாதிநாமவ்யாபாரங்களை யுடையவனைக்கொண்டு, வையம் - ஸகலலோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனான, ஆழிநீர்வண்ணனை- ஸமுத்ரஜலம் போலேஶ்யாமளமானவர்ணத்தையுடையவனான, ஆழி - ஸமுத்ரம். ரக்ஷியாதேயுபேக்ஷகனாயிருந்தாலும் விடவொண்ணாதபடியான வடிவழகை யுடையவனனை யென்றபடி. அச்சுதனை, ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாதவனானவனை அணி- அலங்காரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமலங்காரமாயிருக்கிற என்றபடி. குருகூர் - திருநகரியி லிருக்கிற,

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவைதிருப்பேரையின்மேயபத்து* ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

ஆ—(ஊழிதோறூழி) ப்ரதிபாதம் ஸம்பந்திவசநாதிவஷிதனைக்கொண்டு ஸ்வாஸ்ரயாரண தீவ்யராஜ வெணாவதீர்ணனாய் ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஸகலஶாஸ்த்ரங்களாலும் நிரூபவர்மாயிருந்த திருவாய்மொழியில் தென்திருப்பேரையைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவனுடைய திருவாழியுங்கையுமாயிருக்குமழகை யேத்தவல்லார் திருவாழிபோலேகைங்கர்யம்பண்ணப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ப்ரத்யக்ஷஸித்தியால்) ஆழிநீர்வண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸ்ரயாரணைத்வாதியால்) வையங்காக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதைத்வாதியால்) இவ்வளவாலே ஸ்வாஸ்ரிதர்க்குத் தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைத்தானே ப்ரகாஶிப்பிக்குமென்கிற ஸமக்ரார்த்தம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்க்ரஹிதமாயிற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸகலைத்வாதியால்) ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவாழியுமித்யாதியால்) அடிமைத்திறத்தாழியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியோடித்யாதியால்)॥

ப—சடகோபன் சொன்ன- ஸ்பஷ்டம். கேழில்- ஸத்ருஶரஹிதமான, கேழ்- ஸத்ருஶம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியாலும் மொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில் திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, தத்விஷயமான என்றபடி. இவைபத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களையும் கொண்டு, ஆழியங் கையனை- ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தாலே அழகியதான கையையுடையவனை, ஏத்தவல்லாரவர் - ஸ்தோத்ர ஸமர்த்தரானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்யவிஷயத்திலே, ஆழியார் - ஸுதர்ஶநாழ்வார்கள், ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வானைப் போலே அநவரத கைங்கர்யங்கள் பண்ணப் பெறுவரென்றபடி, ॥௧௧॥ ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ணாதநமௌளி ஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம꞉.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉. (வெள்ளைச்சுரிசங்கு.)

பத்மாக்ஷோதேநஸப்தஸ்வரவேநிவஸ꞉ஸேவகார்த்தீமஜத்
ஸம்வோரநிர்வ்யபஸ்தாரநிவஸநத்ருஷ்டக்ரோஶோஹாயிக்ஷ்ருஶ்ய꞉ ।
ஆபந்நரக்ஷக꞉ ஸ்ரீமதாவாக்யஸங்காயுதஸ்வாம்பதாத்ரா
வெஶஷாஸம்ஸௌலப்யஸ்வப்ரகடநஹிதஸ்பர்த்யதாஸம்வஸாரிதி ॥௮௩॥

(பத்மாக்ஷஸப்தஸ்வர꞉) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே - ஸர்வஜநஸத்ருஶநயநனைக்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶிக்குமவனாய், (வரவேநிவஸ꞉) வானப்பிரான் - வரவேதநிவஸனுமாய், (ஸேவகார்த்தீ) தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு - ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் தென்திருப்பேரையிலே வந்து வீற்றிருந்துபகரிக்குமவனாய், (மஜஸம்வ꞉) முழங்குசங்கக்கையன் - அநேகவைர்வாழவும் ப்ரதிகூலர்நடுங்கவும் முழங்காநிற்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனுமாய், (அநிஷ்டப்ரஸ்தர) முனிந்து சகடமித்யாதி - ஶகடாஸுரநிரஸந ப்ரதிகூலநாஶந யமளார்ஜுநபஞ்சநாதிகளைப் பண்ணுமவனாய், (ஆஶ்ரிதஸத்ருஶ) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் - ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னிடத்திலே ஸ்நேஹத்தைவர்த்திப்பிக்குமவனாய், (ரக்ஷக꞉) பேரையில்சூழ்கடலித்யாதி - அவதரித்தருளி விரோதிநிரஸநப்ரமுகமாக லோகங்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய், (அம்ஹோயிக்ஷ்ருஶ்ய꞉) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்திறத்து - கடல்போலே ஸ்ரீமஹாமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஆபந்நரக்ஷக꞉) கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட கண்ணபிரான் - ப்ரளயாவத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாய், (ஸ்ரீமதாவாக்யஸங்காயுத꞉ ஸ்வாம்பதாத்ரா) மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன் - மகரஸந்நிவேஶமாய்த் திருமேனிகாந்தியாலே விளங்காநிற்கிற திருக்காதுகங்களை யுடையனுமாயிருக்கிற தென்திருப்பேரையிலெம்பெருமான் ஸ்வாஸ்ரிதவிஷயத்திலே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறானென்று "வெள்ளைச்சுரிசங்கு" என்கிற தஶகத்திலே யாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். ॥௮௩॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ— ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழத் திசை* வாழியெழத் தண்டும் வாளுமெழ வண்டம்* மோழையெழ முடிபா
தமெழ வப்ப* னூழியெழவுலகங்கொண்டவாறே* ௧॥

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்திருப்பேரையிலே தாமே போக வ்யவஸித்திருந்த ஸமயத்திலே "யதா ஹி ஜிதஸம்ஹாரம் ஸ்ராஸநம் ஸஜ்யம் ஸமாதாய । ததாஹஸ்ரஸ்திதி ஸஹிதோ நாவிஜித்யநிவர்த்ததே ॥ ஸம்ஹார ரோஷவாந்ராமஸ்து கார்முகேணாஸ்யதேநவா । ஸர்வாஸ்ரஜநநம் த்ருஷ்டம் ஸர்வம் ஸம்வரிவ்ருத்தி" என்னும்படி கிடையாலே தென்திருப்பேரையிலே ரூபாதிமாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயஷட்ஙவரிவ்ருதனுக்கொண் டெழுந்தருளினபடியைக் கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டஸாஸராய்க் கொண்டு "தத்த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் । பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்னும் ந்யாயத்தாலே ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸந ஜநிதஹர்ஷத்துக்கு ஶிரோவவவாராமாகப் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து ததீயதிவ்யசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லி என்னப்பன் செய்தருளினபடியென்? பிரான் செய்தருளினபடியென்? என்று அநுபவிக்கிறார், வகாரஶைஶவநாதவர்த்திகளான ஸமஸ்தாக்களினுடும் ஸம்ஸ்பர்ஶனைப் ஸ்ப்ருஷ்டமென்னும்படி ப்ரகாஶிதாம்பஹித்ரக மாக ஸம்ரக்ஷித திவ்யாயுத திவ்யாயுதாவை தனுக்கொண்டு என்னப்பன் ரஹஸ்யவிஜயித்து லோகத்தையளந்து

❧❧❧ நாலாந்திருவாய்மொழி. ❧❧❧

இ— இப்படிவிரஹார்த்தராய் இப்போதே தென்திருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றலற்றின வாழ்வார்க்கவனை யித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய பௌருஷாத்மக வ்யாபாராதிவிஷய திவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பேசுகை யஸாமதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉத்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபாவத்தாலே வந்த வவஸாதத்தாலே ஜநஸாமாந்யமும் கலங்கித் தென்திருப்பேரையிலேபோக வ்யவஸித்த விவருடைய வார்த்தையைக்கண்டு பெரியபெருமாளிவர்க்குத்தாம் விஜயஷட்வரிவ்ருதனுக்கொண்டெழுந்தருளுகிறபடியை ப்ரத்யக்ஷவிஶதமாக ஜநஸ்ஸாக்ஷாத்காரவிக்கும்படி பண்ணியருள அத்தாலே ஹ்ருஷ்டரா யிப்படிபேசுகிறாரென்றபடி. ❧

❧❧❧ ✳ முதற்பாட்டு ✳ ❧❧❧

திசைவாழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வகாரஶைஶவாத்யாதியால்) அண்டம்மோழையெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஷ்டமித்யாதியால்) முடிபாதமெழ ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத் தண்டும் வாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ரக்ஷிதேத்யாதியால்) உலகங்கொண்டவாறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பன்ரஹஸ்யவிஜயேத்யாதியால்)॥

ஶா— திசை - திக்குகளிலே, ஸர்வதிக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - மங்களாஶாஸநமானது, எழ - கிளம்பாநிற்க, தேவரிஷி ஸித்தமஹர்ஷிகளுடைய வாழி வாழியென்னுப்போலே சொல்லுகிற மங்களாஶாஸநத்வநிகள் திக்குகள்தோறுங் கிளம்பாநிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை, அண்டம்மோழையெழ முடிபாதமெழ - அண்டம்குமிழி கிளம்பும்படி முடியும் பாதமும் வளராநிற்க, மோழை - குமிழி. திருமேனிவளர்த்திக்கு அண்டாவகாஶம் போராமையாலே நெருங்கி பட்டஹித்திபிளந்து ஆவரணஜலமுள்ளே புகும்படி திருமுடியும் திருவடிகளும் வளராநிற்க வென்றபடி. ஆழி- ஸுதர்ஶநம்' எழ - ஜ்வலியாநிற்க, வாமனன் வளரத்துடங்கினவாறே ரக்ஷாவிஷயினுடைய ஹடரான அஸுர வீரர்கள் மேல்விழப்புகுகிறாரென்று ஹேயபராக்ரமஸ்தாந ஸாவதாநரான திருவாழியாழ்வான் ஸஸம்ரம்பமாக த்திருக்கையிலேவந்தேறி யாமவதாநிதநிகார ஶத ஸஹஸ்ர தேஜஸ்ஸுனுப்க்கொண்டு அண்டமெல்லாம் நிறையும்படி. ஜ்வலியாநிற்கவென்றபடி. சங்கும்வில்லுமெழ - ஶங்கமும்பாஞ்சஜந்யம்ஜ்வலியாநிற்க, தண்டும்வாளுமெழ - கதையும்வாளும்ஜ்வலியாநிற்க, ப்ரதாநமான ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வான் முன்னேகிளம்பப்பின்னேடேபூர்வாஸஜந்யமும் ஶார்ங்காதிகளும்ஜ்வலியாநிற்கவென்று பேட்டு தாத்பர்யம். ஊழி - கல்பமானது, எழ - ஜ்வலிக்கும்படி, ரஹஸ்யபாலே வீசப்பெட்ட காலம்போய் நல்ல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - உபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே -

மூ—ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியர*வூறுசுலாய்மலைதேய்க்குமொலி கடல்*மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலி யப்பன்* சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே* ॥உ॥

நான்றிலவேழ்மண்ணுந்தானத்தவேபின்னும்* நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே பின்னும்* நான்றிலவேழ்

ஆ—கொண்டருளினபடியென்னென்கிறார். ॥க॥

(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுக்குகையாலே ஆறு மலையை நோக்கி யோடுகிறவோசையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத்தேய்க்கிறத்வநியும், ஸமுத்ரத்தை வலித்தபோதுஇடமும்வலமுமாய்ச்சுழன்று வொலிக்கிறவோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதும்படி பசைபடக்கடைந்தஅம்ருதம் வாங்கினநாளிவையெல்லா முளவாயினவென்று ஸமுத்ரமதநவ்ருத்தாந்தத்தை அநுபவிக்கிறார். ॥உ॥

(நான்றில) என்னப்பன் ப்ரளயகாலவிபத்தான ஸ்ருஷ்டியைத் திருவயிற்றிலே யிடந்தேடுத்தருளினபோது ஸர்வஜீவங்களும் ஸர்வபர்வதங்களும் ஸர்வஸமுத்ரங்களும் தந்தாமுடைய ஸ்தாநங்களிலே

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தருளுகிறவித்யாதி யால்) உக்குகையாலேயென்றது - ஸ்வாபாவமாக த்ரவ்யமாகையாலேயென்றபடி. அரவூருசுலாய் மலைதேய்க்குமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாம்பினித்யாதியால்) கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்ற வொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரத்தையித்யாதியால்) சாறுபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதியால்) பசைபடவென்றது - ஸாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொண்டநான்றேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தம்ருதமித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஊன்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயகாலேத்யாதியால்) நான்றில தானத்தவேயென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்பனென்கிறது

ப—லோகங்களை யளந்துகொண்ட வ்ருத்தாந்தம், கொண்டஆறு என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹளவகாரமாம். இப்படி லோகங்களை யளந்துகொண்ட வ்ருத்தாந்தமென்ன வாஸ்வாத்யமென்றுகருத்து. ॥க॥

ம அப்பன் - உபகாரகனை யென்னுடையவன்' சாறுபட - ஸாரமுண்டாம்படி, க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் நீரெல்லாம் கோதாயதிலே ஸாரமுண்டாம்படி யென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - அம்ருதத்தைக்கடைந்தெடுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு - நதிகளானவை, மலைக்கு - ஸர்வோத்தமமான ஸர்வதங்களுக்கு: எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி - ஓடுகிறவோஷமும், மதநவேகவம்சஸ்ஸாதமாய்கொண்டு ஸாகரம்-க்ஷோபை ந்தகதிவ:வியாம்படி உஜ்ஜ்ரம்பிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து அதிவேகமாகத்திரும்பிக்கொண்டோடுகிற வோஷமு மென்றபடி. அரவூறு - ஸர்ப்பத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - ஸர்ப்பம், ஊறு - உடல், வாஸுகியினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை - மந்தரபர்வதத்தை, தேய்க்குமொலி - தேய்க்கிற வோஷமும், மதநஸமயத்திலே வாஸுகியாகிறகயிற்றை யிழுக்கும்போது மந்தரகிரியோடுஉரைத்தலாலே உண்டான சரசரவென்கிற மஹாகோஷமு மென்றபடி. கடல் - ஸமுத்ரமானது, மாறு சுழன்று - மாறி மாறிசுழந்து, மதநவேகத்தாலே ஸவ்யாபஸவ்யமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற - கூப்பிடாநிற்கிற, அழைக்கை - கூப்பிடுகை, ஒலி - வோஷமும், க்ஷீரமதநத்திலேயிந்த வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் நடந்தனவென்று விஸ்மிதராயவனுடைய க்ஷீரமதந சேஷ்டிதத்தையநுபவிக்கிறபடி. ॥உ॥

நு அப்பன் - என்னுடையவன், ஊன்றி - குத்தி, ப்ரளயத்திலே பம்ஹிதியோடொட்டிக்கிடந்த ஸ்ருஷ்டிக்கு வஸ்தாடே ஒட்டுவிடும்படி தம்ஷ்ட்ராக்ரத்தாலே குத்திஎன்றபடி. இடந்து - ஸம்ஹிதியில்நின்றுமிடந்து, எயிற்றில் தம்ஷ்ட்ரையில், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை, கொண்ட நாள் - எடுத்துக்கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில - நாலேவை, நான்றுகை - ஸ்தாநத்தை விட்டு உலைக்கை, ஸ்தாநத்தைவிட்டுச்வ்யாபாதவையாய்க் கொண்டேயாறு, ஏழ்மண்ணும் - ஸர்வஜீவங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, தானம் - ஸ்தாநம், தானத்திலேக்குமவை தானத்த, ஏகாரமவதாரணம். தானத்தஎன்கிறவிடத்திலேஸம்ஹளவகாரமாமம், பின்னும் ன்மேலே, இந்தவாஸ்வாத்யமொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. நான்றில - நான்றுதலையாய்

௩— கடல்ஞாலத்தவை யப்ப* ஞான்றிடந்தெயிற்றிற்கொண்டதாமே* ||௩||

நாளுமெழுநிலநீருமெழுவிண்ணும்* கோளுமெழுவெரிகாலுமெழுமலை* தாளுமெழச்சுடர்தானுமெழவப்ப*
ஊழியெழவுலகமுண்டவூணே* |௪||
ஊனுடைமல்லர்ததர்ந்தவாளிமன்ன* ரானுடைச்சேனைநடுங்குமொலியின்* வானுடைத்தேவர்

௩— நிஸ்ஸ்ரமமாயிருக்கும்படி யெடுத்தருளினான், இதென்ன வாஸ்சர்யம், என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||௩||

(நாளுமெழு) கலாகாஷ்டாதி காலரூபமான காலத்தையும், ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களையும், ஸகல லோகங்களையும், நக்ஷத்ர ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும், ப்ரஹ்மாண்டாவரணாதி ஸமஸ்தமான ஸ்தாவரஜங்கமத்தையும், அநாயாஸேந பக்ஷணம்பண்ணினாப்போலே நிரவசேஷமாக வுண்டருளினானென்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||௪||

(ஊனுடைமல்லர்) அதிபலவான்களான சேதிகளுடைய வீரஸமுதாயமும், ஸ்வயம்வீர்யாதிகளால் ஸம்பந்நரான ராஜாக்களுடைய ஸைநிகரான கோலாஹலமும்,

.....

௫— நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலே வாயனிக்கவழுத்தாநச்சொல்லுகிறதென்று வ்யுத்பத்திக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனென்னப்பனென்கிறாரென்று) ||௫||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நாளுமெழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலேத்யாதியால்) நிலமித்யாதி காலுமெழுவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவ்யாதியால்) மலைதாளுமெழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) சுடர்தானுமெழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நக்ஷத்ரேத்யாதியால்) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாண்டேத்யாதியால்) ஊழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாயாஸேநேத்யாதியால்) உண்டவூணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவசேஷமித்யாதியால்) ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆனுடைச்சேனைமன்னர் நடுங்குமொலியென்றதைப்பிடித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸைந்யேத்யா

௩— க்கொண்டு. ஸ்தானத்தில்நின்றும் வழுவாதவையாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழுமலை - ஸப்தகுலாசலங்கள், தானத்த - ஸ்வஸ்வஸ்தாநங்களாயின, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். ஆஸ்சர்யத்யோதகமவா. இதென்ன வாஸ்சர்யமென்றபடி. பின்னும் - இதின்மேலேயும், இந்தவாஸ்சர்யத்தின் மேலேயும் என்றபடி. நான்றில - வழுவாதவையாய்க்கொண்டு, ஏழ்கடல் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்வஸ்தாநங்களாய்த்தன, ஏகார மாஸ்சர்யத்யோதகம். இதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ||௩||

௪ நாளும் - ஸம்வத்ஸரங்களும், இது உபலக்ஷணம், க்ஷணமுஹூர்த்தாதி காலங்களுமென்றபடி. எழ - போக, எழுகை - போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியும். நீரும் - ஜலமும், எழ - நிலைகுலைந்துபோக; விண்ணும் - ஆகாசமும், கோளும் - தேஜஸ்ஸாம், நவக்ரஹாதி தேஜஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. கோள் - தேஜஸ்ஸு. எழ - நிலைகுலைந்துபோக, எரி - அக்நியும், காலும் - வாயுவும், எழ - ஸ்ருஷ்டம், மலைதாளும் - பர்வதங்களுடைய பாதங்களும், எழ - நிலைகுலைந்துபோக. குலாசலங்களெல்லாம் போகவென்றபடி. சுடர்தானும் - நக்ஷத்ராதிகளான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. தானுமென்றது ஸர்வேஸ்வரனைச் சொல்லுகிறதாக? எழ - ஸம்ஹ்ருதம், இதுக்கு உலகமுண்ட வூணே என்கிறத்தோடே அந்வயம், அப்பன் - ப்ரளயாபத்ஸகனுமுபகாரகனுமான ஸர்வேஸ்வரன், ஊழி - முடிகிற ப்ரளயமானது, எழ - கிளம்பும்படி, முடிஞ்சினார்போலே யநாயாஸமாகவென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண் - லோகங்களை பக்ஷித்த பக்ஷணம். இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களும் நிச்சேஷமாய்ப்போம்படி ப்ரளயத்திலே லோகங்களை ஸம்ஹரித்தவிது என்னவாஸ்சர்யமென்றபடி.

௫ அப்பன் - ஆஸ்ரித பக்ஷபாதியான என்னப்பன், காணுடை - காண்கையை யுடைத்தான, அத்யந்த ஸுந்தரமான வென்றபடி. பாரதம் - பாரதத்திலே. பாரதஸமரத்திலேயென்றபடி. கையெறிபோழ்து - கையெறிந்தபோது, அதாவது ஸேனையை ஸம்ஹரித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் நாங்களின்னபடி செய்கிறோமென்று பாஞ்சாலரதத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி, ஊனுடை - ஊனையுடையவரான, பலசாலிகளான

மூ— வெளிப்பட்டவொளியப்பன்* காணுடைப்பாரதங்கையெறிபோழ்தே* ॥௫॥
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரில்வான்றிசை* சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலை* கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்த தாலப்ப* னாழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே* ॥௬॥

ஆ— ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸவிஷயமாத்தி ஏவோஷமுமெழும்படி ஊமாநீயமான உஹாவா ரதயாஜத்திலே யணிவகுத்தென்னப்பன் ஸாரஸ்யம்பண்ணினபடியென்னென்கிறார். ॥௫॥

(போழ்து) ஸந்த்யாஸமயத்திலே ஸகலமாவனவியாபமும் ராயிரவஹிரவஹிதமாம்படி ஜராவிவரத்திலே யேறி யொருஸிம்ஹமானது ஜராவிவரத்தைப்பிளந்தாப்போலே ஹிரண்யனையும் ஆகும்படிபண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடியென்னென்கிறார். ॥௬॥

(மாறுநிறைத்து) சாரிகைவருகிற ஜெளவ்யாகிமயத்தாலே ஸவதிக்குகளிலும் நின்றுவிட்ட திருச்

இ— ஷியால்) ஏனுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரான விஶ்வாஷியால்) காணுடையிஶ்வாஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊமாநீயமானவிஶ்வாஷியால்) ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்த்யைஶ்வாஷியால்) வான் திசைசூழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஶ்வாஷியால்) எழுந்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராயிரஶ்வாஷியால்) இதுக்குப் பிளந்தருளினபடியென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலைகிழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜராவிஶ்வாஷியால்) ஆழ்துயர்செய்திஶ்வாஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனையிஶ்வாஷியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சார்ங்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையிஶ்வாஷியால்)

ரு— வாஹாரங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யாஜத்திலே உத்ஸாஹாயிக்ய முண்டாகைக்காக ஊகாரமா ன ஶரஸாஹாரங்களை ஹகூித்து யாஜத்திலே ப்ரவ்ருத்தரான வென்கை. மல்லர் - மல்லரானவர்கள், ததர்த் தவொலி - நெருங்கின வொஷமும், ததர்த்தல் - நெருங்குதல், யாஜத்திலே ஶரஸாரம் நெருங்கி மாறிமாறு றிகிற படபடாரவமும் மென்றபடி. ஆணுடை - வளராஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - வளராஷம். சேனை - ஸேனையை யுடையவர்களான, மன்னர் - ஊமெயாய நவெஸனையில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - பயத் தினாலே நடுங்குகிற வொஷமும், தான் ஸாரதியாய்க்கொண்டு சஜநாநரயத்தை நடத்திக்கொண்டெழுந்த ருளிறவாறே பயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற ஶத்ருராஜாக்களுடைய வொஷமுமென்றபடி. ஏனுடை - ஏனை யுடையவர்களான, யோகத்திலெண்ணப்பட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் ஆஶ்ரிதர்களான வென்கை. தே வர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், விண்ணுள் - ஆகாஶத்திலே, வெளிப்பட்டவொலி - வந்துதோன்றினவொ ஷமும், யாஜஊமாநாகமாக ஆகாஶத்திலே வந்து தோன்றி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஶீல்ய வாதாயாதிகளைக் கொண்டாடுகிற ஊஹாவொஷமும், இவையெல்லா முண்டாயிற்றன, இதென்ன வத்யாஶ்சர்யமென்றுகருத்து. ॥௫॥

௬ போழ்து - காலமானது, அஸ்தமானதென்றபடி. மெலிந்த - க்ஷயித்த, மெலிகை - க்ஷயிக்கை, புன் - புல்லியதான, அல்பமானவென்றபடி. செக்கரில் - சிவந்தத்திலே, ராஷாதாராமான ஸந்த்யாகாலத்திலேயெ ன்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, அஸ்தமாக்ஷயித்த ஸந்த்யாகாலமாவது. ஸந்த்யாகாலம், ஸந்த்யாஸம யகாலத்திலென்று பட்டாஸம். வான் - ஆகாஶமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்கு மென்றபடி, எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ராயிரஜலமாக, எங்கும் ரக்தப்ரவாஹமாம்படியென்கை. அப்பன் - ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்குப்போலே ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கும் அவஸரஞான உபகாரகன், ஆழ் - அகா தமான, அதிஶயிதமானவென்றபடி. துயர் - துக்கத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் க்லேஶப்படுத்தி யென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, தஸ்யுகிவஶவெந்யாதநாஸம் பஹாவவநம். கொல்லுமாறு - ஸம்ஹரிக்கும்ப்ரகாரம், மலை - பர்வதத்தை, கீழ்து - கீழாக, தனக்குக்கீழேயாம்படி, தான்மேலேயேறி க்கொண்டென்றபடி. பிளந்த - விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிம்ஹத்துக்கு, ஒத்தது - ஸத்ருஶமாயிருந்த து, ஆலென்றுவிஸ்மயத்யோதகம். இதென்னவத்யாஶ்சர்யமென்றபடி. ॥௬॥

மூ—மாறுநிரைத்திரைக்குஞ்சரங்களின* நூறுபிணமலைபோல்புரளக்* கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்ப*
னீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே* ௭॥
நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னும்* நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்பின்னும்* நேர்சரிந்தான்

ஆ—சரங்கள் ப்ரவாஹமாக தன்னிலே சந்தித்திரைக்கும்படியாகவும் ராக்ஷஸசரீரங்கள் பஸ்மமாம்படியும் பஸ்மமாம்படியும் ஸமேதஸ்ஸமாம்படியும் ஸம்ஹ்ருதமாம்படியும் ஸஞ்சீவிதமாம்படியும், ரக்தப்ரவாஹத்தாலே கடலெல்லாம்நிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ஸர்வேச்வரத்தை வஹித்தென்னப்பன் பொடிபடவிலங்கையைச்செற்றானென்கிறார். ௭॥

(நேர்சரிந்தான்) பாணனுடையதோள்களைத்துணித்தவன்று தோற்கைக்குக்கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே ஸுப்ரஹ்மண்யன்முகமாகத்தோற்றான், கிளர்ந்தெரிகிற வஹ்நி மப்படியேதோற்றான், திணென்றுனும் பராஜயவீர்யத்தாலே கலகங்கணிதனைக்கொண்டுபோனான். என்னப்பன் ஜயித்தருளினபடியென்

இ—சாரிகை உபஸம்ஹாரமாகப்பட்டவஸம்ஹாரம். இனநூறுபிணம்மலைபோல்புரளவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸதேஹாதிபரல்) இங்கு "பஸ்மஸ்ஸமேதஸ்ஸம்ஹ்ருதஸ்ஸஞ்சீவித" மென்கிற ச்லோகமபிப்ரேதம். கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்தப்ரவாஹாதியால்) இங்கஸஹஸ்ரவிஸ்தாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்தை வஹித்தென்று) ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாணனுடையவித்யாதிபால்) கொடிக்கோழிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்கைக்கித்யாதியால்) நேர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முகமாகத்தோற்றானென்று) ப்ரயக்தோற்றானென்றபடி. நேர்சரிந்தானெரியுமனலோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிளர்ந்தவித்யாதியால்) கண்டீரென்கிறவஹம் ப்ரயோகித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பராஜயேத்யாதியால்) முக்கண்

ரா—இனநூறு - நூறுஇனமென்று மாறிவைப்பது. நூறுநூறாகக்கூட்டமாயென்றபடி. இனம் - கூட்டம், பிணம் - ஸவங்களானவை, ராக்ஷஸஸவங்களானவையென்றபடி. மலைபோல் - பர்வதங்கள்போல், புரள - மேடுயிலேகிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல் - ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து - ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனலா - ரக்தஜலமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே கலி ப்ரவாஹமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கை செற்றவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அப்பன் - ஸர்வேச்வரன் உபகாரகனான ஸர்வேச்வரன் திருமகன், இலங்கை - லங்கையை, நீறுபட - பஸ்மமாம்படி, செற்றநேரே - செற்ற காலத்திலே, ஸம்ஹரித்த காலத்திலேயென்றபடி. நேரென்று காலம். சரங்கள் - பாணங்களானவை மாறு - எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்கவென்றபடி. நிரைத்து - பங்க்தி பங்க்தியாக ஸம்ஸக்தங்களாயென்றபடி. இரைக்கும் - த்வநிபாநிற்கும், பெருமாள் உபஸம்ஹாரமாக ஓடியோடி சரங்களை வஹிக்கும்போது மேற்குதிக்கில் நின்றும்புறப்பட்ட ஸர்வேச்வரங்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய சீக்ரவேகத்தாலேகிழக்கில் நின்றும் ஸர்வேச்வரம் எதிரேபுறப்படுகையாலே இப்படிஎட்டுதிக்கிலுமிவருடைய சராஜாலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்த்தடிபட்டு வடவடவென்று உச்சஸ்வரமாக த்வநிபாநிற்கும். இதென்ன வருத்தாந்தமென்றபடி. ௭॥

அப்பன் - என்னப்பனானவன், நேர்சரி - நேரில் நின்றும் சரிந்தவனானவன். நேர் - எதிர். தான் முன்னேவந்து நிற்கமாட்டாதே ராக்ஷஸாதிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனானவனென்றபடி. வாணன் - பாணனுடைய, திண் - த்ருடங்களான, ராக்ஷஸாயுதத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள் - புஜங்களை, கொண்டவன்று, ஜயித்தவன்றைக்கு, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, ஜயித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி - மயிலே, கோழியென்றுமயிலுக்கும்பேர். கொடி - த்வஜத்திலே, கொண்டான் - கொண்டிருக்கிறவன், பாணஸஹாயனான ஸுப்ரஹ்மண்யனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் - நேரில் நின்றும் சரிந்துபோனான், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒதுங்கிப்போனானென்றபடி. பின்னும் - அதின் மேலே, எரியும் - ஜ்வலியாநிற்கிற, அனலோன் - அக்நியும், நேர்சரிந்தான் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனான், பின்னும் - இவ்வளவுமன்றிக்கே அதின்மேலே, முக்கண் -

மூ— முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்ப* னேர்சரிவாணன்றிண்டோள்கொண்டவன்றே* ||அ||
அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுத* லன்றுசுடரிரண்டுபிறவும்பின்னு* மன்றுமழையுயிர்தேவுமற்றும
ப்ப* னன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே* |கூ||
மேய்நிரைகீழ்புகமாபுரளச்சு*னைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரிய*வினவாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்*

ஆ—னென்கிறார். |அ||
(அன்று) ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற ஸர்வே—
ஶ்வரனுக்கு ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களிரண்டுமொருபொருளோவென்கிறார். |கூ||
(மேய்நிரை) பஶுக்களுக்குமிடையர்க்கும் கீழ்புக்கு நிர்பயமாக வஸிக்கும்படியாகவும், ஈஷ்ய
ரோஷவிவஶனான இந்த்ரனிடும் மேகங்கள் கீழே புரளும்படியாகவும், ஜலாஶயங்கள் ஸமுத்ரமாய்

இ— மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனை முக்கண்ணனாக விஶேஷித்து எல்லாருக்குங்காட்டுகையாலே யவன்
ஸ்ரீ லஜ்ஜையாலே தன்னைமறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப் பரகதஸ்
வரூபமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனித்யாதியால்) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்ப இத்யாதியால்) |கூ||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மேய்நிரைகீழ்புக இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிறவிரண்டுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(பஶுக்களுக்குமித்யாதியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஷ்யரோஷ இத்யாதியால்)
சுனைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஜலாஶய இத்யாதியால்)

ப— த்ரிநேத்ரனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியானவன், உக்திஸ்ரூபம் ஸ்வாமிவாசகம். தான் ஜகத்ஸ்வாமியென்கிற
அபிமானத்தை யுடையவனான ருத்ரனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதேஹைனுய்ப்
போனான்கிடீர், அவன் ஸ்ரீ லஜ்ஜையாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று
கண்ணைக்காட்டுகிறார். |அ||

ம அப்பன் - ஜகத்காரணபூதனான உபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர் - ஜலத்தையும்,
எரி - அக்நியையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாஶத்தையும், மலைமுதல் - பர்வதங்கள் முதலானவற்றை
யும், த்ருதீயார்த்தத்தில் செய்தது மென்கிறவர்த்தத்தை கீழ்மூன்றுவார்த்திலும் அநுஷங்கிப்பது. செய்ததும் - ஸ்ரு
ஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, ஸங்கல்பித்தபோதே யென்றபடி. க்ஷணமாத்ரத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது
விளம்பங்கூடிஸ்ருஷ்டித்தானல்லனென்றபடி. இரண்டு சுடரென்று மாறியமைப்பது. இரண்டு தேஜஸ்பதார்த்தங்களை,
ஸூர்யசந்த்ரர்களை யென்றபடி. பிறவும் - மற்றவையும் மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்ஸுக்க
ளையுமென்றபடி. செய்ததுவும் - ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று - தத்க்ஷணத்திலே, பின்னும் - அதுக்குமேலே, மழை -
வர்ஷத்தையும் உயிர் - அந்த வர்ஷோபஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும் - அந்த வர்ஷப்ரதரான தேவதை
களையும், மற்றும் - இன்னுமுள்ளவதார்த்தங்களையும், செய்ததுவும் - ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று - ஸங்கல்பித்தக்ஷண
த்திலேதானே, முதல் - ஆத்யஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ்செய்ததும் - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - தத்க்ஷ
ணத்திலேதானே, இதென்ன ஆஶ்சர்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே ஸகலஸ்ருஷ்டியும் பண்
ணுகிறவனுக்குச்சொன்ன ருத்ரநிரஸநாதிகள் ஒரு ஆஶ்சர்யமோ வென்று பாட்டுக்குத்தாத்பர்யம். ||கூ||

ம மேய்நிரை - பஶுக்களுடைய கூட்டங்கள், மேய் - மேயுமவை, பஶுக்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழேபு
கும்படியாகவும், கீழேபுக்கு வர்ஷபீதியின்றிக்கே ஸுகமாயிருக்கும்படியாகவு மென்றபடி. மா - கி
ரணங்களானவை' வநமஜாதிகளென்றபடி. மா ஶப்தம் திர்யக்வாசகம். புரள - புரளும்படியாகவும், சுனை -
ஜலாஶயஸ்தாநங்களுடைய, வாய்நிறை - வாயளவும் நிறைந்தவையான, நீர் - ஜலங்கள், பிளிறி -
வெளிப்புறப்பட்டு, பிளிறுகை - வெளிப்படுகை, சொரிய - திரளாக வர்ஷிக்க, மேகஜாலம் நீரையெடுத்துத் தலை
கீழாகப் பிடிக்கைபோலே சுனைநீரெல்லாம் சொரியும்படியாகவு மென்றபடி. இன - கூட்டங்கூட்டமாக, ஆநிரை
கோபஸ்த்ரீகளை யுடைத்தான, பாடி - திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க - அதின்கீழேவந்தடங்கும்படி

மூ— நீள்மழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே* ॥௰॥

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு* ஒன்றிநின்றசடகோபனுரைசெய* நன்றிபுனைந்தவோராயிரத்துள் இவை* வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸர்வேச்வரனாய் ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியாகவும், ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்தருளி, பாதகமானவர்ஷத்தைத் தடுத்தருளி, இந்த்ரனைஜயித்தருளின னென்னப்பனென்கிறார். ॥௰॥

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார்தாமும் கோவர்த்தநத்தின்கீழ் திருவாய்ப்பாடியோடேகூடிநின்று கோவர்த்தநோத்தாரணவ்ருத்தாந்தவிஷயமாய ஸகலஶிஷ்யங்களையும் எத்தனை திருவாய்மொழியை ஸாதரமாகக்கற்பவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியிலோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக்கொடுக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— நீள்மழைகாத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலகத்வாதியால்) பாட்டுதோறும்பனைப்பனை ன்றது ஸ்ரீக்ருஷ்ணலக்ஷணமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக நிர்வாஹம். ॥௰॥

* நிகமனம். *

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு ஒன்றிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்தாமுமித்யாதியால்) நன்றிபுனைந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவர்த்தநேத்யாதியால்) மேவிக்கற்பார்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதரமாகவித்யாதியால்) இவைபத்தும்வென்றிதருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ— யாகவும், அப்பன் - உபகாரகனான க்ருஷ்ணன், நீள்மழை - க்ரூரமான மழையை, காத்து - நிவாரணம்பண்ணி, குன்றம் - கோவர்த்தநபர்வதத்தை, எடுத்தானே - ஸ்வாமீ, இதென்னவிசித்ரமென்றபடி, ॥௰॥

௱ குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தநகிரியையெடுத்தவனான, பிரான் - உபகாரகனுடைய, அடியாரோடும் - தாஸர்களோடே கோவர்த்தநதாரணனுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே தாஸ்யைகரஸராயிருப்பாரோடே, ஒன்றிநின்ற - ஸம்ச்லேஷித்துநின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை வஹித்துநின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல் - உக்திசெய்கையான, பாவிகமென்கைக்கு வ்யுத்பத்திவேண்டினவென்றபடி. நன்றி புனைந்த - நன்மையைப்புனைந்ததான, புனைகை - தொடுக்கை. ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வஸித்திவிஷயங்களையுடைவடையே ப்ரதிபாதித்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான - ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் - இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தருமென்கிறதோடே அந்வயம். மேவி - ஆதரித்து, கற்பார்க்கு - அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி - ஜயத்தை, தரும் - கொடுக்கும், வைஷ்ணவர்களுக்கு வைஷ்ணவவிரோதிவிஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். கைவல்யார்த்திகளுக்கு அவித்யாவிரோதி ஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். ஐச்வர்யார்த்திகளினுடைய ஶத்ருவிரோதிவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். முமுக்ஷுவுக்கு கைங்கர்யவிரோதிவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்குமென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநிதயே ஸ்ரீஶடகோபதாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஆழியெழ.)

விக்ராந்த்யாக்யாவதாநாத் ஸஜயநகமஹாஸம்ரம்பயாத்ராத்
ஸௌஶீல்யாதுக்ராஹிதஸாஹஸ்ரஸ்ரணாதிக்ஷுத்ராஜவஹாராத் ।
ஸங்க்ராமைகவீரவஸாரஸாஜவநவோதநாநேகஸம்வேத்
ஸ்ரீத்யாகோவர்த்தநாத்ஸ்வயஜமதவநவ்ருத்யம்ஸ்ரீமாநா ॥௪௭॥

(விக்ராந்த்யாக்யாவதாநா) உலகங்கொண்டவாறே- த்ரிவிக்ரமனுக்கொண்டு லோகங்களையளக்கையாலும்,

ரு — கா—(அம்ருதமதநத்து) அமுதங்கொண்டநான்றே - அம்ருதம் நிமித்தமாகக் கடலைக் கடைகையாலும், (உத்த்ருத்ய தராம்) ஊன்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ப்ருதிவியை யுத்தரிக்கையாலும், (ஜகத்க்ராஸநாத்) உலகமுண்டவூணே - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் விழுங்குகையாலும், (பார்த்தஸாரத்யாத்) காணுடைப்பாரதங்கைபறைபோழ்தே - பாரதயுத்தத்தை நடத்தி ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ஹிரண்யஸம்ஹாராத்) அசுரரைக்கொல்லுமாறே - ந்ருஸிம்ஹனாய்க்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லங்காஸம்ஹாராத்) நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே - குளவிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸாவாஸமான விலங்கையை நீறுக்குகையாலும், (பாணாஸுரபுஜச்சேதநாத்) வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றே - கைவிருந்தனவாணாஸுரனுடைய கரங்களைக்கழிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டே:) அன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே - முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (ப்ரத்யாயநாத்) நேமையைாத்துக்குன்றமெடுத்தானே - மேல்மேலவரும் ஆபத்துக்களைப்போக்கிப் பரிக்கைபாலும், எம்பெருமானை தன்னுடைய ரக்ஷகாரங்களை வெளியிடா நிற்கிறவனாக "ஆழியெழச்சங்கு" என்கிற தசகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௭-௪ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❦ ✳ ❦

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கற்பாரிராமபிரானையல்லாற்மற்றுங்கற்பரோ* புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே* நற்பால

ஆ—(கற்பாரிராமபிரானை) ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதி ஸுமதுரசேஷ்டிதங்களுடைய அவதாரங்களை ...த்தை உபதேசிக்கிறார், அவதார ஸமாச்ரயணீயதைகளிலே திருவுள்ளந்தாழ்ந்து மற்றும் அவதாரங்களையும் தத்கதமான ஆச்சர்யங்களாலே பாராட்டுகிறார், ஆச்ரிதவத்ஸலத்வமாயிருக்கக்கட

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன திவ்யாவதாரசேஷ்டிதங்களையே யித்திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யித்திருவாய்மொழி ...வென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஆச்ரிதவாத்ஸல்யாதிபால்) இப்படியாகில் முந்தினவையான அவதாரங்களை முற்படச்சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை யித்யாதியாலே ராமாவதாரத்தை முற்படச்சொல்லுகை யென்? என்னவென்ன அதுகாரணத்தை வதரிப்பிக்கிறார் (ஸமவதாராதிபால்) தாழ்ந்தானென்றது - மிகவும் ஆவணமாமென்றபடி. ❦

❦ முதற்பாட்டு. ❦

நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரேதியால்)

மூ— நான்முகனார் - சதுர்முகனை, ப்ரஹ்மாண்டஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவும் ... பெற்ற - ஸ்ருஷ்டித்த, ஸர்வேச்வரனை சதுர்முகனாலே ஸ்ருஷ்டியாய் - தத்ஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே ஸர்வேச்வரனுமானவென்று தாத்பர்யம். நாட்டுளே - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதோடே யந்வயம். புற்பா முதலா வென்கிறத்தை பாபுல் முதலாவென்று மாறியந்வயிப்பது, பா - பாவினவையான பாவுகை - பரம்புகை, ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் படர்ந்தவையானவென்றபடி. புல்முதலா - ஒளஷதி த்ருணங்கள் முதலாக, புல் - க்ஷுத்ரங்களான, புல்லென்று க்ஷுத்ரத்துக்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்புமுதலாக, ஸ்தாவரங்களிற் கடையான த்ருணங்களும், ஜங்கமங்களிற் கடையான சிற்றெறும்புமுதலாகவென்று வடார்த்தம் ஆச்ரயணமானது நிர்ஹேதுகத்திலே முற்பட வேண்டுமாப்போலே யிந்த க்ஷுத்ரஜந்துக்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராமனுடைய க்ருபையானது முற்பட ப்ரவஹிக்குமென்றுகருத்து. இதுக்குச்சராசரமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நற்பால் - நல்லஸ்வபாவங்களையுடைத்தான, ஸத்தமான வுபாயமொன்றுமில்லாதாருக்கும் ஸந்நிதானத்தாலே ஸ்ரீராமஸம்பந்திகமாயிருந்த ஸ்வபாவங்களையுடைத்தானவென்றபடி. அயோத்தியில் - ஸ்ரீஅயோ

மூ—யோத்தியில்வாழுஞ்சராசரமுற்றவு* நற்பாலுக்குய்த்தனனான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே* ||௧||

ஆ—இப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே வைத்துக்கொண்டு திருவயோத்யா திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற ஸ்தாவரஜங்கமங்களையும் கர்மபாரவச்யம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன் திருவடிகளை ப்ராப்யமாக்கியருளின விசேஷமான குணத்தையுடையனாயிருந்த ஸ்ரீராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோவென்றவனுடைய குணங்களையநுபவிக்கிறார். ||௧||

(நாட்டிற்பிறந்தவர்) தான் திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற ஜந்துக்களைத் தன் திருவடியே ப்ராப்யமாகப் பண்ணியருளினானென்னுமிதோரேற்றமோ ஸம்ஸாரத்தி லுடைய துர்வ்வம் பொறுக்கமாட்டாமை தமியேனாயிருந்தபண்ணியருளின மஹாகுணத்தைப்பார்த்தா லென்கிறார். ராவணவதார்த்திகளான தேவர்களாலேயர்த்திதனாய் தனக்கு விஸத்ருசமான ஸம்ஸாரயோ கத்திலே ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி ஒருஸம்ஸாரத்தும் துர்வ்வப்படினும் தான்ஸுகி த்துக்கொண்டு ஸகலதேவமஹாநுபூதரான விராதகபந்தாதி ராவணவதார்த்தரான ராக்ஷஸரைய

இ—வைத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தன்திருவடிகளையிதாஸியோடேயநயம். புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தாவரத்யாதியால்) ஒன்றின்றியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மபோமேத்யாதியால்) நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதிகுணத்தையுடையனென்னுமளவாலே) இத்திருவாய்மொழியினுபக்ரமத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே நிவிஜஜந்துப்ரணயித்வமென்கிற ஸம்க்ஷணம் இங்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசி தமாயிற்று. ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வஜந்துபகாரகத்வத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யா னத்தோடொவ்வ்ன வதரிப்பிக்கிறார் (தான்திருவித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயம் த்தையருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குவிஸத்ருசமித் யாதியால்) இவ்விடத்திலே "ஸஹதேவைர்ருஷிகணைஸ்ஸ ராவணஸ்யவதார்த்திபி: | அர்த்திதோ மாநு ஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறவசநமிஹாநுஸந்தேயம் மனிசர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸம்ஸாரேத்யாதியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதியால்) நாட்டைநலிபுமரக்கரை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேவேத்யாதியால்)

ஸ—அயோத்யையில், வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலே ஸம்ஸரியாநிற்கிறவையானவென் றபடி. சராசரம் முற்றவும் - ஸ்தாவரஜங்கமமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - கர்மபாரவச்யமொன்றில் லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல ஸ்வபாவத்திலே, ஸம்ஸாரவிமுக்த ப்ராப்ய ப்ராபக ஸாத்யஸாதனமாகிறநல்ல ஸ்வபாவத்திலேயென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று ஸப்த மீஸ்தானே சதுர்த்தி. உய்த்தனன் - ப்ரவேசிப்பித்தான், உய்க்கை - ப்ரவேசிப்பிக்கை, நல்லஸ்வபாவ நிஷ்டராக்கினானென் றபடி. "விஷயேதே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்சிதா: | அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குர கோரகா: || உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச" என்னும்படி பண்ணியருளினானென்கை. ஆதலா லென்று ஒரு பதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. கற்பார் - கற்குமவர்கள், ச்ரியஃபதிகதைகளை யநுஸந்திக்க வேண்டு மென்று இச்சையுடையவர்களென்றபடி. இராமபிரானையல்லால் - ராமனைப் பரமோபகாரகனானவனை யொழிய. மற்றும் - வேறொன்றையும், அவதாரத்தையுமவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ? - அநுஸந்திப்பா ரோ, "ஸமோதவேதாஸாரோராஜஸுதயிநிதோரக்ஷிதா: | கித்யநிபதாவீரஸாஷோநாத்ருஷ்டஹதி" என்றிறே யிருப்பார்களென்று கருத்து. இவனையொழியவேறு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமுண்டோவென்றுகருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே ப்ராப்யமும் பிரானென்கிறவித்தாலே ப்ராபகமும்சொல்லிற்று. ராமோவிக்ரஹவாந் தர்ம: என் கிறதிறே. "அதீத்ய ப்ரயோஜநம், த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம், நவதூர்வாதலச்யாமம் ரக்ஷாஸ்தூநம் நமோஸ்து தே | ராமஸ்ய க்ரோதவிமுக்தா விஸ்ருஷ்டோ பாவநோ யதோ | ராமோவிக்ரஹவாந் தர்மஸ்ஸாது ஸத்யபராக்ரம:" என்னும்படியிறே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமிருக்கும்படி. ||௨||

மூ—நாட்டிற்பிறந்தவர் நாரணற்காளன்றியாவரோ * நாட்டிற்பிறந்து படாதனபட்டு மனிசர்க்காய் * நாட்டைநலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு * நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடந்தமை கேட்டுமே * ।உ॥

ஆ—எல்லாரையும் விஸ்மயப்படுத்த வல்ல நவராஜஜநகவநத்திலே யெழுந்தருளித் தேடித்தேடி வயித்தருளி இப்படி லோகத்தை ரக்ஷித்தருளி "க்ஷிதௌ ஹத்வா தம் காயம் ஸ்வஹஸ்தேநாதிவர்த்தத" என்று ப்ரஹ்மா விண்ணப்பஞ்செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விஸ்லேஷத்தாலே விருத்தஸ்வாயமான திருநகரியில் ஸ்தாவரஜங்கமாத்தத்தை யெல்லாமீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலேயெழுந்தருளின விம்ஹாஸநத்தைக் கேட்டும் வேதநராயிருப்பார் "ஸர்வஜநாயம் ணாஜேவ:" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஸ்வரனான நாராயணனுக்கடிமையாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்கிறார். ॥உ॥

இ—நாடியென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (விஸ்வஸ்நேத்யாதியால்) நாடித்தடிந்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேடியித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிலோகத்தையித்யாதியால்) நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தே உய்யச்செய்தென்று சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ("க்ஷிதௌ ஹத்" இத்யாதிசெய்தென்னுமளவாலே) நடந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைதிருநாட்டிலேயித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) ஸர்வேஸ்வரனுக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடுகூட்டன்று, வேதநமில்லாத காஷ்டப்ராயரென்கிறாரென்றுகருத்து. ஸர்வேஸ்வரனை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதித்யாதியால்) ஆளன்றியாவரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஈஸ்வராதிஸகலஜந்துக்களையும் ரக்ஷித்தவாத்ஸல்யத்தைச்சொன்னவ ரிப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரிகளை

ப—நாட்டில் - ஸம்ஸாரிகளுங்கூட ஜாமிகளேப்படும்படியிருக்கிறவிந்த ஸம்ஸாரிலோகத்திலே, பிறந்து - ஸர்வேஸ்வரனான தான்வந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய் - ஸம்ஸாரிகளுக்காக, திருவயோத்யையிலுள்ளார் மற்றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாஸம்ஸாரிகளுக்காகவு மென்றபடி. படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாததுக்கங்களைப்பட்டு, "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி துக்கித:" என்கிறபடியே யெனுநுமொருவன் துக்கப்பட்டாலும் தான்மிகவும் துக்கிதனென்றபடி, இதுக்கு தடிந்திட்டு என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராதஸுபாஹு ப்ரமுகர்களாதிகளை யென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந்தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிந்திட்டு - ஸம்ஹரித்து, தடிதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டென்று ஸாகல்யவாசகம். நாட்டையளித்து - இப்படி லோகத்தைரக்ஷித்து, உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவதமான பட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளாதே மீண்டு திருவயோத்யைக்கெழுந்தருளி "ஸவிஷ்ணுரிகாநுவர்த்தநாம்" என்னும்படி கிடந்தவாரவரங்களெல்லாவற்றையும் "ஸர்வஷட்ஸஹஸ்ராணி ஸர்வஷட்ஸஹஸ்ராணி" என்கிறபடியே நெடுங்காலந்தன்னுடைய ஸௌசீல்யாதிகளாலே ரஞ்ஜிப்பித்து வசிகரணப்பண்ணி யென்றபடி. நடந்தமை - பின்பு - எழுந்தருளின ப்ரகாரத்தை; பின்புதன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளினவிந்தஸமாகமனத்தை யென்றபடி, கேட்டும் - ஸ்ரீராமாயணஸேவத்தாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளன்றியாவரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம் - நாட்டில் - "ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா: । ராமபூதம் ஜகதபூத்" என்றிருக்கக்கடவ லோகத்திலே நாடென்றில் ராமஸ்மரணாவிஷ்டமாயல்லாதிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர் - ஜனித்தவர்கள் இன்னாரினியாரென்று விசேஷமில்லை பிறப்புடையவர்களெல்லாருமென்றபடி. ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஆளாகாதாரென்ன பிறப்புப்பிறந்தவரென்றுகருத்து. நாரணற்கு - நாராயணனுக்கு, வாத்ஸல்யாதிகல்யாண குணகணாஸ்ரயமான ஸர்வேஸ்வரனுக்கென்றபடி. ஆளன்றியாவரோ - அடிமையாகாதவர்களாயிருப்பார்களோ, "ராமாநுஜ ... லக்ஷ்மண:" என்னுமிளையபெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதேயிருப்பாருமுண்டோவென்றபடி. பிறந்தாராளன்றியாவரே. "ஸர்வஸ்ய ஸம்வ்ருத்தஸ்ய" என்னுமாப்போலே ஜனித்தவர்கள் ஜந்மத்தை யிழப்பரோவென்றுகருத்து. ॥உ॥

மூ—கேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தியல்லால்மற்றுங்கேட்பரோ* கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மைவசவுகளேவையும்*
சேட்பாற்பழம்பகைவன்சிசுபாலன்றிருவடி* தாட்பாலடைந்ததன்மையறிவாரையறிந்துமே* ॥௩॥

ஆ—(கேட்பார்கள்) ப்ரஹ்லாதாதுகாவேதிரஸகம் பண்ணியருளுந்தானுமொரு ப்ரமாணமோ, ஆஸ்ரிதனான சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக்கொடுத்த விஷயஹாமமாணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வேஸ்வரான ஆஸ்ரிதருடைய செவிகளும்வேம்படி வாக்ஷஹாஷணவானாய் அநிஷம் ஸஹாவராயபாஷணனிருந்த சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன்றிருவடிகளைக்கொடுத்தருளின இஸ்வபாவத்தை யறிவாரையறிந்துவைத்தும் ஸம்ஸ்ரவேபாயாயிருப்பதொன்றைக் கேட்கவேண்டியிருப்பாருவர்கள்பக்கலிலே சென்றிக்ரமணத்தையன்றி மற்றுமொன்றைக்கேட்பாரோவென்கிறார். ॥௩॥

(தன்மையறிபவர்) ஆஸ்ரிதனான சிசுபாலனை ரக்ஷித்தருளினானென்று மிதுதானுமொருமாணமோ? ஸஹமேவ பஹ்வாஸ்ரிதனான ஸகலஜகஜ்ஜாதத்துக்கும் ஸம்ஸ்லேஷவாசாஷாஸஞ் ஸாபஜ ஸமந்தகாரணகமேவா ஸர்வகாரணபூதனாம்பண்ணின விஷயமாமாணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்.

இ—பொருத்தனை ரக்ஷித்தவிதைபொருசுஸ்வபாவமாகச்சொல்லுகை டஸமசமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேஷு த்யாதியால்) ஸர்வேஸ்வரனை ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் ஆஸ்ரிதனைரக்ஷிக்கை யாஸ்வபாவமாகையாலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. கேட்பார்செவிசுடு என்கிறவிடத்திலே கேட்பாரென்கிற ஸாமாந்ய நிர்தேசத்தாலே ஆஸ்ரிதருங்கூட விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஷாமித்யாதியால்) இந்தஸ்லோகம் க்ருஷ்ணவாக்யம். கீழ்மைவசவுகளைவையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்ஷேத்யாதியால்) சேட்பால்பழம்பகைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸமித்யாதியா ல்) திருவடிதாட்பாலடைந்த தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யா தியால்) கேட்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ரவேத்யாதியால்) கேட்பரோவென்கிற விடத்தி லபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) அவர்கள்பக்கலிலேஎன்றது - அந் தக்ருஷ்ணனுடையஸ்வபாவத்தை யறிவார்பக்கலிலேயென்றபடி. கேசவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இக்ரமணத்தையித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்மேலுமவதாரங்களைச்சொல்லாநிற்க நடுவேயிந்தப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகை ய ஸமஞ்சமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதனைனவித்யாதியால்) இப்படி மேற்பாட்டுக்களிலும் தேவதேவமாணவேக்ஷயா உத்க்ருஷ்டமானமாணங்களை உதாஹரணமாகச் சொல்லுகிறாரென்று

ப—கேட்பார்செவி - கேட்கிறபேர்களெல்லாருடையகாதுக்கும், சுடு - சுடுதலைமாய்க்கொண்டு சுடுமவையான கீழ்மை - நிக்ருஷ்டவாக்குகளான, கீழ்மை - நிகர்ஷம். வசவுகளைவையும் - தூஷணங்களையே சொல்லு மவனான, வசவுகளைவையுமென்றது, ஒருவாக்யவ்யக்தி என்னுமப்போலே ஔபசாரிகம். சேட்பால் - தூரத்தில், தூரகாலத்திலென்றபடி. ஹிரண்யராவணஜந்மங்கள் தொடங்கி விரகாலத்திலேயென்றபடி. சேண் - தூரம், பாலென்று ஸப்தமியர்த்தம், சேண் பாலென்கிறவிடத்திலே ஸப்தமியிலே ணகாரஸ்வரூப காராதேசம். பழம் - பழையவனான. பகைவன் - வெளியான, பகை - வைரம்; பகை யுடையவன் பகை வன், ஹிரண்யாதி ஜந்மந்தொடங்கி விரகாலமாக ஸஹஜ வெளியானவென்று பொருள். சிசுபாலன் - சிசுபாலனானவன், திருவடி - ஸ்ரீகேஸவாதியினுடைய, நிரவயிக ஸ்வாதீனவனுடைய வென்றபடி, அடியென்று ஸ்வாதீனவசம். தாட்பால் - ஸ்ரீபாதத்திலே, தாள் - பாதம். பாலென்றுஸப்தம்யர்த்தகம், அடை ந்ததன்மை - அடைந்த ஸ்வபாவத்தை. தன்மை - ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட சிசுபாலனுங்கூட திருவடி களை யடையும்படி பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை - அறிந்தஜ்ஞாநாயிகரை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச் செய்தேயும், கேட்பார்கள் - ச்ரோதவ்யமாயிருப்ப தொன்றைக் கேட்கவேணுமெ ன்றிச்சையுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால் - கேசிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியொழிய, ஆஸ்ரி தஸ வைராஸாவுக்குங்கூட மோக்ஷங்கொடுத்தவிந்த கீர்த்தியொழிய வென்றபடி, மற்றும் - வேறொன்றையும். கேட்பரோ - ஸஷ்டம். ॥௩॥

மூ— தன்மையறிபவர்தாமவர்க்கன்றியாவரோ* பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து* நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணித்தன்னுள்ளே* தொன்மைமயக்கியதோன்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே॥

ஆ— தேவாதிஸ்தாவராந்தமான ஜகத்துக்களும் அவிபாககாலம் ஸூக்ஷ்மரூபமாய்ச் சேதநாசேதநா ணமாய் ஸகலபதார்த்தஸூக்ஷ்மமாயிருக்க ஸ்வகீயஇச்சையாலே காரணத்தாலே ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி யாதி சேதநாசேதநஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின விசித்ர ஸாமர்த்யத்தை யநுஸந்தித்தால் ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யறிவார், அந்தஸர்வகாரணனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥௪॥

(சூழல்கள்) கிணற்றிலேவிழுந்த தன்னுடையபுத்ரனை மாதாவானவள் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே விழுந்தெடுக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரத்திலே நிமக்நமானவ்யக்தியை ஸர்வேஶ்வரனாய் அசேதந

இ— கண்டுகொள்வது. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) அவிபாககால மென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துஎன்றது வ்யாக்யாதம். ஸூக்ஷ்மரூபமாய் நஷ்டப்ராயமாய் ஆதுமில்லென்றது வ்யாக்யாதம். ஸகலபதார்த்தஸூக்ஷ்மமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்யாக்யாதம். த்விதீயபாதத் தில்வக்தவ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) நன்மைப்புனலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டீத்யாதியால்) தன்னுள்ளேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய வித்யாதியால்) ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பாடிலவிஶேஷமான த்ருஷ்டாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (கிணற்றிலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த் தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (ஸர்வேஶேத்யாதியால்) உணர்ந்துஎன்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருதமித்யாதியா

ப— பன்மைப் படர்பொருள் - பஹுத்வத்தை யுடையவையாய் படர்ந்தவையான பதார்த்தங்கள், பன் மை - பஹுத்வம், பாவப்ரதாநநிர்த்தேஶம். தேவாதிரூபேண பஹுவிதமாய் அவாந்தரபேதத் தாலும்அநேகவிதமாய் வ்யாப்தமானபதார்த்தங்களென்றபடி. ஆதும் - ஒன்றும், இல் - இல்லாத, எல்லாம் ஏகீபவித்தப்ரக்ருதியிலேலீநமானவென்றபடி. பாழ் - ஶூந்யமான, ஸகலபதார்த்தஶூந்யமான வென்றபடி. நெடும் - தீர்க்கமான, அவிபாகரூபதயா அதிதீர்க்கமான வென்றபடி. காலத்து - காலத்தி லே, ப்ரளயகாலத்திலே யென்றபடி. ப்ரளயகாலாந்தத்திலே யென்று விவக்ஷிதம். நன்மைப்புனல் - நன்மை யை யுடைத்தானஜலத்தை, பாவப்ரதாநநிர்த்தேஶம். ஸம்ஹரிக்கைக்குஸம்வர்த்தகமேகபாதமென்னுமா க்கினஜலம்போலன்றிக்கேகார்யோத்பத்திகளுக்கெல்லாமுபயுக்தமாகிறநன்மையையுடைத்தான ஜலத்தைஎன் றபடி. பண்ணி - ஸ்ருஷ்டித்து, "அபஏவஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே முற்பட ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. நான் முகனைப் பண்ணி - அண்டாம் அம்பத்துக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டித்தென்னுமதே பண்ணியென்ற து சதுர்முகஸ்ருஷ்டிகதவிஶேஷத்யோதநார்த்தம். குழமணனைப் பண்ணியென்னுமாப்போலே. தன்னு ள்ளே - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே, தொன்மை - பூர்வகாலத்திலே, தொல் - பூர்வகாலம், தொன் மை - பூர்வகாலத்வம். இப்படிபூர்வாவஸ்தை மிங்கே லக்ஷணையாயஸ்தாநம். மயக்கிய - தான்மயக்கின, ஒரு வர்க்குந்தெரியாதபடி, 'தவமாயா' என்னும்படி பண்ணிவித்தவென்றபடி. ஸம்ஸாரவாஸநைகளெல்லாம் பாதகமாம்படிசேதநாசேதநங்களைவிகாஸம்பிப்பித்துவைத்தவென்கை, தோன்றிய - ஆவிர்ப்பவிப்பித்த, தி ரும்பிகாரணங்களைபரமாநந்தத்தாலேயெல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. சூழல்கள் - உபாயங்களை, இப்படிஜகதிதார்த்தமாகவவன்பண்ணினஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபாயங்களையென்றபடி. சிந்தித்து - விஷித்து, வேதா ந்தங்களாலே பராமர்சித்தென்றபடி. தன்மை - ஸ்வஸ்வபாவங்களை, தன்மை - ஸ்வபாவம், "ஸ்வம்ஸ்வரூபம் ஹிரண்யகர்ப்பாதிகர்த்தாஸ்வயம்புஹரிர்" என்கிறபடியேஅவன்காரணமாயிவையெல்லாமவனுக்குக்கார்யமாயி ருக்கிறவிந்த ஸர்வஸ்வாமித்வஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், ஸ்வை ரூபேண்யமாக வென்றபடி. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜகத்காரணபூதரான பெருமானுக்கல்லது, ஆளாவ ரோ - அடிமையாவர்களோ. ॥௪॥

௫—சூழல்கள்சிந்திக்கின்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ* வாழப்பெரும்புனறன்னுளழுந்தியஞாலத்தைத்* தாழப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட* கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே*॥௫॥
கேட்டுமுணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ* வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்* டீட்டங்கொடேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய* கோட்டங்கைவாமனனாய்ச்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே*॥௬॥

ஆ—திமேலெசென்று முழுகியெடுத்தருளின விம்ஹஸம்ஹணத்தைக்கேட்டு ப்ராமாணத்தை ஸ்மரித்திருந்துவைத்துந்தங்களுக்கொரு ஸாதாஷாஸ்ஸாதனத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றுநினைக்கில் அந்தக்ருஷ்யஸஹிதனானவனுடைய திருவடிகளையல்ல தாஸ்ரயிப்பரோவென்கிறார். ॥௫॥

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) மஹாபலியாகிற மஹாஸாஸுரனாலேவலீபீதமாய் சத்ருவாலநாயிஸ்பான தேவஸ

இ—ல்) சூழல்கள்சிந்திக்கிலென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்கிச்சாதியால்);மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாஸ்யபத்ராதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறம்பாட்டு. ✳

மாவலிபித்ராதி இரந்தார்க்கித்துணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாபலீத்ராதியால்) வாட்ட

ஸ—பெரும் - பெரியதான, கம்பீரமான, வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலத்துக்குள்ளே. புனல்-ஜலம், தன்னென்று ஸப்தமீஸமாஸம். ஆழ - ஆழும்படி. கங்காவாலத்தளவும்தாழவிழும்படி யென்கை. அழுந்திய - மக்நமான, ஞாலத்தை - ப்ருத்வியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறத்தோடேயந்வயம். தாழப்படாமல் - விளம்பிக்கப் படாமல், தாழுகை - விளம்பிக்கை, சத்வரமாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன்திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - ஏகதேசமான, கோட்டிடை - தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, கோட்டு - தம்ஷ்ட்ரை இடை - அக்ரம், தம்ஷ்ட்ரையிலேயென்றபடி. கொண்ட - தரித்தவனான, கேழற்றிருவுருவாயிற்று - வராஹமான வழகிய ரூபவானைதை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வேததிஹாஸ புராணாதிகளாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸ்மரித்திருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்குக் கழலன்றிச் சூழ்வரோ வென்கிறத்தோடே யந்வயம், சூழல்கள் - உபாயங்களை,ஸாதனாந்தரங்களை யென்றபடி. சிந்திக்கில் - அநுஷ்டிக்கவேணுமென்று நினைத்தால், மாயன்கழலன்றி - ஆஸ்சர்யஸக்திகனானவனுடைய திருவடிகளை யொழிய, சூழ்வரோ - ஆஸ்ரயிப்பரோ வென்றபடி. ॥௫॥

வாட்டமிலா - ஹாநியில்லாததான, ஒருக்காலும் ஔதார்யங் குறையாததான வென்றபடி. வண்கை - உதாரமானகையை யுடையவனான, எத்தனைகாலம் தானம்பண்ணினாலும் ஔதார்யம்வாடாதே உத்தரோத்தரம் உதாரமானகையையுடையவனானவென்று பதார்த்தம். இப்படி மஹாபலி ஔதார்யமாகிற மஹாகுணமிருக்கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றுபோலேகொல்லமாட்டாதேதான்யாசகனாய் வந்தானென்று கருத்து. மாவலி - மஹாபலியானவன், வாதிக்க - பாதிக்க, பாதித்ததினாலேயென்றபடி. வாதிப்பு - பாதையை, உண்டு - அநுபவித்து. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸங்கடிதரான வென்றபடி. ஈட்டம் - ஸங்கடம், ராஜ்யங்களைப்போலே பரஸ்பரஸம்ஸ்லேஷம் ஸஹியாமையாலே சேராச் சேர்த்தியாயிருந்துவைத்து. மஹாபலி பீடிக்கத்துடங்கினவாறே ஸஹஜஸத்ருக்களாய் கார்யார்த்தமாக க்கூட்டங்கூடினவர்களான வென்றபடி. தேவர்கள் - தேவஜாதிகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, ஸர்வஸம்பத்திகளையுமிழந்து தேவஸ்வாமிகளாயிருந்துவைத்து இப்போது தீனராய்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று பதார்த்தம் இடர்நீங்கிய - துக்கத்தைப்போக்கினவனான, இடர் - துக்கம். யாசித்த வஸ்துத்தைச் செய்கிறோமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞா வசனத்தாலே யவர்களுடைய மநோதுக்கத்தைப் போக்கினவனான வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, மஹாபலியினுடைய தானஜல மேற்கைக்காகக் குவிந்ததான வென்றபடி. அம் - அழகியதான, கை - ஹஸ்தத்தை யுடையவனான, வாமனனாய்; வாமனவேஷ்ஸ்வீகாரம் பண்ணினவனாய் செய்த கூத்துக்கள் - பண்ணினவாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அன்றேவளர்ந்து அன்றே ஸமிதையிலே ப்ரவேசித்து மஹாபலி யஜ்ஞவாடத்திலே கிருஷ்ணாஜினமும் யஜ்ஞோபவீதமும் முஞ்ஜீயுமான விநீத வேஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்று உபநயனத்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலைக்காட்டிப்பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களை

மூ— கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ * வண்டுண்மலர்த்தொங்கன் மார்க்கண்டேயனுக் குவாழுநா * ளிண்டைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுசாச்செல்லக் *

ஆ— மோஹத்தாலே பதிதனானவெம்பெருமான் அவனுடையவஞ்சனத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர வஹிக்கமாட்டாமை ஸ்ரீவாமநனைப்வந்துபிறந்தருளி ஆஸ்ரிதாபேக்ஷமாக "ஜகந்நாதந்து ஜகத்ஸ்ரீபாத" என்கிற தன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுங்கூட வஞ்சகரித்துக்கொண் டவனுடையஜமத்தை 'கொள்வனுன்மாவலிமூ வடிதா" வென்றிரந்துகொண்டுசெய்தருளின வ்யாபாரங்களைக்கண்டுவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார் ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் காரணபூதனான ஸ்ரீவாமநனுக்கல்லது ஆளாவரோவென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(கண்டும்தெளிந்தும்) ஆகாரவிசேஷங்களாலே ஆஹதோதகவ்யாபாரத்தைப் ஸ்நாநகர்மவ்யாஜத்தையநுஷ்டித்திரு ந்த மார்க்கண்டேயன் தன்னுடைய ஆபந்நத்தூக்காக ருத்ரனையாஸ்ரயிக்க, அவனும் ஆத்மீயதயையாலே ஸ்வாதீனாக நானும் ஸர்வேஸ்வரனைநோக்கி தபஸ்ஸுபண்ணிவர்த்திக்கிறதென்றுசொல்லி தன்னுடைய தவோவேஷத்தையுங்காட்டி, அவனுடையதிருவடிகளை யாஸ்ரயிக்கப்போரேனென்று அவனைக் கொண்டு ருத்ரன்வந்தாஸ்ரயிக்க, அவனுக்காக மார்க்கண்டேயனுக்கு ஸதாஹமான வாயுஸ்ஸைக்கொடுத்தருளி

இ— மிலாவண்ணகளன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவஞ்சனத்தாலேஜகத்யாதியால்) கோட்டங்கைவாமனனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால்) செய்தகூத்துக் களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஜமத்தையித்யாதியால்) கேட்டுமுணர்ந்தவரென் கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையராயிருப்பாரென்று) கேஸவர்க்கென்பதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே ஸ்வபாவசுவிசேஷிக்கிற ஸ்வபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (மார் கேதத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நாநகர்மேத்யாதியால்) வாழுநாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்கு ஹேதுவாக்யமருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனையி த்யாதியால்) இண்டைச்சடைமுடியீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மீயதயேத்யாதியால்) உடன்கொண்டுசாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவடிகளையித்யாதியால்) ஆஸ்ரயிக்கப்போரென்றது - ஆஸ்ரயிக்கவாருங்கோளென்றபடி. செல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அவனைக்கொண்டித்யாதியால்) கொண்டங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்காக

ஷ— யென்றபடி. கண்டும் - நன்றாகவறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடேயந்வயம். கேட்டும் - பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர்- அறிந்திருக்கிறவர்கள், ததஸ்மிதாதிகளைப் பிறர்சொல்லக்கேட் டும், தாங்கள் மநநத்தாலே நிரூபித்துமறிந்திருக்குமவர்கள், கேசவர்க்கன்றி - 'கஜத்ப்ரஹ்மணோநாம ரூபெஸாஹம்ஸர்வதேஹிநாம், ஆவாஞ்ஜாம்ஸே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஸவ நாமவாந்'' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரயோ: காரணபூதரானவர்க்கல்லது, "யஸ்யப்ரஸாதஜோ ப்ரஹ்மா ருத்ரஸ்ச க்ரோதஜ: ஸர்வாநீயாதீதி ஸர்வகாருண்யதாமஹ்தா:'' என்னும்படி யவர்களுக் காரணபூதனாயிருந்த ஸ்ரீவாமநனுக் கல்லது என்றபடி. ஆளாவரோ— அடிமையாவர்களோ. ॥ ௬ ॥

௭ - வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணுகிற்கிற. மகரந்தபூர்ணமாகையாலே வண்டுகளாலே பாநம்பண்ண ப்படாநிற்கிற வென்றபடி. மலர் - புஷ்பங்களையுடைத்தான, தொங்கல் - மாலையை யுடையவனான, ஆகாரவி சேஷங்களாலே ஸௌலப்யாதிஸ்வபாவத்தாலேஸ்வபாவ ஸம்பந்நனானவென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு- மார்க்கண்டே யனுக்கு, வாழுநாள் - வாழுநாளைக்காக, ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. ஸதாத்ரூபதப்பி ஜீவித்திருக்குங்காலமுண்டாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இண்டைச்ச டை - பஹுமானமானஜடையை, இண்டை - பஹுமானம். முடி - ஸிரஸ்ஸிலேயுடையவனான, தன்னுடை ய தவோநிஷ்டையும் தோற்றும்படி யிருக்கிறவனான வென்றபடி. ஈசன் - ருத்ரனானவன், உசா - உசாவி, ஸம் ஸ்லாபம்பண்ணி, உசாவுகை - ஸம்லாபம்பண்ணுகை, நான் நாராயணஸரணாஸ்ரிதன், நீயுமவனையாஸ்ரயிக்க வாவென்று மார்க்கண்டேயனோடே ஸம்லாபம்பண்ணியென்கை; உடன்கொண்டு - மார்க்கண்டேயனையுங்கூட

ஸூ— கொண்டுகந்து தன்னொடுங்கொண்டுடன்சென்றதுணர்ந்துமே ॥ 7 ॥

செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ* எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெய்மிறை* அல்லலமரரைச்செய்யுமிரணியனாகத்தை* மல்லலரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே* ॥ 8 ॥

ஆ— நித்யகிங்கரனோடே விஷயீகரிப்பதுஞ்செய்தருளின விருத்தாந்தத்தையறிந்துவைத்தும் ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருப்பார் அந்தக்ருஷ்ணனுக்காளன்றியாவரோவென்கிறார். ॥ 7 ॥

(செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே தேவர்களுக்கு ஸர்வோபத்ரவகாரனாயகனான ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை யநபிபவனீயனான ந்ருஸிம்ஹரூபியாய்க்கொண்டு பிளந்தருளின வ்ருத்தாந்தத்தையறிந்துவைத்தும் அறிவுடையராயிருப்பார், ஸ்ரீயஸ்பதியான நிரதிஶயவைபவத்தையுடையனானவனுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணத்தைப்பல்லது கற்பரோவென்கிறார். ॥ 8 ॥

இ— வித்யாதியால்) தன்னோடுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்யாதியால்) கண்டுந் தெளிந்துங்கற்றாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாந்யாதியால்) ॥ 7 ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பலவித்யாதிசெய்யுமித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கித்யாதியால்) மல்லலரியுருவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநபிபவேத்யாதியால்) செல்லவுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்யாதியால்) செல்வன்றன்னித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஸ்பதேஷித்யாதியால்) ॥ 8 ॥

ஶ— அழைத்துக்கொண்டு, செல்ல - ஸர்வேஶ்வரனைவந்துகிட்டினவாறே, அங்கு - அந்ததேஶத்திலே, ஶரணம் வேண்டினபடி ப்ரத்யாஸீனனாய்வந்த தேஶத்திலேயென்றபடி. கொண்டு - அங்கீகரித்து, அப்படி தேவதாந்தரநிஷ்டனான ஶரணம்வேண்டினையும் ரக்ஷ்யதேவ அங்கீகரித்தென்றபடி. தன்னொடுங்கொண்டு - தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, ரக்ஷித்த மாத்ரமன்றிக்கே யவனைத்தனக்கு கிங்கரனாக்கியுங்கொண்டென்றபடி. உடன்சென்றது - கூடச்சென்றத்தை, அவனினிதன்னைப்பிரியாதபடியாக வவனை நாராயணைகநிஷ்டனாம்படி பண்ணிக்கொண்டத்தை. உணர்ந்தும் - ஶ்ரவணாதிமுகத்தாலே யறிந்திருந்தும், இதுக்கு ஆளாவரோ வென்கிறதோடே யந்வயம். கண்டும் - ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலேயறிந்தும், விபக்ஷிதங்களை யிதமேஷ:. தெளிந்தும் - ஶங்கைகள் தீரும்படி மநநத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார் - இப்படிஶாஸ்த்ரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணியிருக்குமவர்களென்றபடி. கண்ணற்கன்றி - க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவாரோ. ॥ 7 ॥

ஸ எல்லையிலாத - அவதியில்லாத, அஸங்க்யேயங்களான, பெருந்தவத்தால் - பெரிய தபஸ்ஸுக்களால், பல - பஹுக்களான, செய் - தன்னால் செய்யப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனை, மஹாக்லேஶங்களை யுடையவனைவென்றபடி. தபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்று லோகங்களையெல்லாம் ஸர்வோபத்ரவகாரமாக பீடிக்கிறவனை வென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உபத்ரவம் பண்ணுமவனை, அல்லல் - உபத்ரவம், இரணியனாகத்தை - ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை; ஆகம் - ஶரீரம், மல்லலரியுருவாய் - பெருமையையுடைய ஸிம்ஹரூபியாய், மல்லல் - பெருமை, அரி - ஸிம்ஹமென்றபடி. மஹாவீர்யனான நரஸிம்ஹரூபியாயென்றபடி. செய்தமாயம் - பண்ணின ஆஶ்சர்யங்களை, அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ஸ்தம்பத்தில் நின்றுமாவிர்ப்பவிக்கையும் மஹாஸுரனுடைய உடலை நகாக்ரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களையென்றபடி. அறிந்தும் - ஶ்ரவணாதிமுகத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குச் சீரன்றிக் கற்பரோவென்கிறதோடே யந்வயம். செல்ல உணர்ந்தவர் - எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், பூர்ணஜ்ஞாநராயிருக்குமவர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சீரன்றி - ஸர்வேஶ்வரனுடைய கல்யாணகுணங்களை யல்லது, ஸ்ரீயஸ்பதியான மஹாவைபவத்தை யுடையவனுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - அப்யஸிப்பரோ, வேறொன்றை ஶ்ரவணாநுஸந்தாநம் பண்ணுவாரோ வென்றபடி. ॥ 8 ॥

மூ— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய்த்* தேசம
றியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை* நாசஞ்செய்திட்டு நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே* ‖ கூ ‖
வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை*

ஆ—(மாயமறிபவர்) பாண்டவர்களுக்கு ஸர்வ்வப்ரகாரரக்ஷகமாக ஸாரத்யம்பண்ணி யவர்களுடைய ஞாய
ப்ராப்தராஜ்யாபஹாரிகளான துர்யோதநாதிகளையும் அவர்களுடைய ஸேனைகளையும் நாசஞ்
செய்திட்டு திருநாட்டேறவெழுந்தருளின க்ருஷ்ணசரித்ரத்தையறிந்தவைத்த நல்லதறிவார் அந்தஸ்வரூபத்
ஸம்பந்தனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார்.

(வார்த்தையறிபவர்) "ஸர்வ்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்றருளிக்கொண்டாஶ்ரிதரை டா
த்ரோபதிவஸ்த்ராபஹரணாதி ஜந்மவ்யாதிஜராமரணாதி நிரவதிகதுஃகஸாகரஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி மோக்ஷ

☀ ஒன்பதாம்பாட்டு. ☀

இ— ஓரைவர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்கென்று) தேசமறியவோர்
சாரதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ்வப்ரத்யக்ஷமாக) தாயஞ்செறுமொரு நூற்றுவர்மங்
கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவிக்ரஹாதியால்) நடந்தநல்வார்த்தையறிந்து
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவிக்ரஹாதியால்) அறிந்தவைத்தவென்கிறதற்கு ஆ
ளாவரோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். ஸ்வயவேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நல்லதித்யாதியால்) ‖

☀ பத்தாம்பாட்டு. ☀

போர்த்தவித்யாதி பேர்த்திக்ருஷ்ணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவேகத்யாதியால்) நா
ஸரீரஸம்பந்தமும் ஜந்மவிஶேஷமாகையால் போர்த்தபிறப்பொடுவென்று ஜந்மவ்யக்தியைச்சொன்னபோதே

ஶ— தாயம் - ஞாயத்தை, ஞாயப்ராப்தமான ராஜ்யாம்ஶத்தையென்றபடி. செறும் - செறுக்கினவர்களான
செறுக்குதல் - பாதித்தல், ஞாயத்தைபாதிக்கையாவது இவர்களை ஸஹிக்கவொட்டாதே தாங்களபஹரி
க்கை, ஒர் - தைவப்ரத்யக்ஷத்திலும் ப்ரத்யக்ஷத்திலுமதிதீயரான, நூற்றுவர் - ஶதஸங்க்யரான துர்யோத
நாதிகள், மங்க - நஶிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியாயென்கிறத்தோடே யன்வயம். ஒர் - அஸஹாயரான, ஒரு
ஸாரதியொழிய வேறுதுணையில்லாதவர்களானவென்றபடி. ஐவர்க்காய் - பஞ்சஸங்க்யரான பாண்டவர்களு
க்காய், அவர்களுக்குத்தானொருவனுமே ஸர்வ்வவிதபந்துமாயென்றபடி. தேசமறிய - தேஶமெல்லாமறி
யும்படியாக, இது நிக்ருஷ்டக்ருத்யமாகையாலே இத்தை ரஹஸ்யமாகச்செய்யவேணுமென்றெண்ணாதே பா
ண்டவர்களுக்கு ஸாரதிம்ஸர்வ்வப்ரகாரரக்ஷகனுக்காக" என்னும்படி உபயஸேனைகளுக்கும் நடு
வே ஸர்வ்வதேஶங்களிலும் ப்ரஸித்தமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயனான, சாரதியாய் - ஸாரதியா
ய், சென்று - தேரைநடத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்து, சேனையை - ஸேனைகளை, நாசஞ்செய்திட்டு - நாஶ
ம்பண்ணுவித்து, நடந்த - "அவஜாநந்திமாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம்" மென்கிறபடியே தன்னுடைய
ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யறியமாட்டாதே அவஜ்ஞையைப்பண்ணின ப்ரதிகூலரைத் தேடிப்போந்து
ஸம்ஹாரகாரணமே தன்னுடைத்தோதிக்கெழுந்தருளின, நல்வார்த்தை - நல்லவார்த்தையை, இப்படி
யெழுந்தருளினபடியைப்பேசின இதிஹாஸத்தையென்கை. இப்படி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்
களை ப்ரதிபாதிக்கையிலே ப்ரதான தாத்பர்யமாகையாலே நல்லதான இதிஹாஸத்தையென்கை. அறிந்
தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்காளாவரோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். மாயம் - ஆஶ்சர்யத்தை,
ஆஶ்சர்யமான விந்த வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், மாயவற்கன்றி - ஆ
ஶ்ரிதவாத்ஸல்யஸம்பந்தனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோவென்றபடி. ‖ கூ ‖
ய - போர்த்த - போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸம்ஸாரதுஃகாதிகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாத்மாவைம
றைத்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. பிறப்பொடு - ஜந்மத்தோடே, நோயொடு - அந்த ஶரீரநாஶமாயிருக்கிற
வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு - ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதாதிகளையிட்டுப் பரிஹரித்
துக்கொள்ளவுமொண்ணாதபடியான ஜரையோடேயென்றபடி. இறப்பு - மரணமும், அப்படி ஜரையோடே
யாகிலும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை - அவையத்தனையையும், பேர்த்து - அடியோடே

மூ— பேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்றாளின்கீழ்ச்* சேர்த்தி யவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்றே* ॥௰॥
தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்* தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— ப்ராப்தி விரோதி ஸ்ஹாநயத்திலும்புகாமே தன்தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து ஆத்மஸம்ச்லேஷத்தைப் பண்ணியருளும் ஸ்வாமித்வத்தை உள்ளபடியேயறிந்துவைத்தும் வேதநராயிருப்பார் ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரன் திருமகனுக்கல்ல தாளாவரோவென்கிறார். ॥௰॥

(தெளிவுற்று) அநந்யப்ரயோஜநமாக வொருக்கால் தன்னைநினைத்தவர்களுக்குத் தன்திருவடிகளை ஆச்ரய

இ— நரகநிவ்ருத்தியும் தனித்துச்சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது கைவல்யமென்றுகருத்து. அவன்செய்யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸம்க்ஷிப்தமுமாவிஷ்க்ருதம். கீழ்ப்பாட்டுக்களிற்சொன்ன வுபகாரங்களெல்லாமிச்சேதநர் ஸம்ஸாரத்தேயிருக்கச்செய்தே யிவர்களுக்குப்பண்ணுமுபகாரங்கள் அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தை நிச்சேஷமாகப் போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகையாகிற ஸ்வாமித்வத்தை ப்ரகாசிக்கிறதிப்பாட்டிலேயென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரென்று) மாயவர்க்கென்று ஸாக்ஷாந்நிர்தேசமாயிருந்தாலும் கற்பாரிராமபிரானையென்றுவக்ரமாநமத்தாலே யிவ்வுபஸம்ஹாரமும் ராமவிஷயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரியபதியிதித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம் ✳

வீவின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) தெளிவுற்றுநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதியால்) இன்பக்கதிசெய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) தெளிவுற்றகண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— பேர்த்து, பெருந்துன்பம் - பெரியது:க்கத்தை, கைவல்யமாகிற ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. ஜந்மஜராமரணாதிகளை நிச்சேஷமாகக்கழிக்க யத்நம்பண்ணுவாரையும் "பரமாபத்யமாபந்ந:" மென்கிறபடியே ஆக்ஷேபிக்குமதாகையாலே ஸம்ஸாரமிறே கைவல்யம். வேரற - வேரற்றுப்போம்படி, கைவல்யத்தில் வாஸநையும் கிட்டாதபடியென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன்றாளின்கீழ் - "பாவநம் ஸர்வலோகாநாம் பாவநம் ச ஜநார்த்தநம் ஸரஸ்வத்யாசயஸ்தாநம் யதாசநமிதி ச்ருதி:" என்னும்படியிருக்கிற தன்திருவடிகளின்கீழே, சேர்த்தி - சேரப்பண்ணி. ஆச்ரிதரையிதிசேஷ:. அவன் - "விதித: ஸஹி தர்மஜ்ஞ:" என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனான சக்ரவர்த்தித் திருமகன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்க்ஷேமத்தை, ஐச்வர்யவிரோதிநிவ்ருத்தி, அவர்களுக்குவாஸநாவ்ருத்திவாராதபடி யாவதாத்மபாவி கைங்கர்யாநுபவத்தையவர்களுக்கு நடத்தும்படியையென்றபடி. எண்ணி - அநுஸந்தித்து, தெளிவு - நிரூபகத்தை, உற்று - நன்றாக வடைந்து, உறுகை - அவஸாயம் அவனுடைய விஸ்வாமித்வத்தை நன்றாகத்தெளிந்துஎன்றபடி. இதற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம். வார்த்தையறிபவர் - வ்யவஹார மறிந்தவர்கள், வேதநராயிருப்பாரென்றபடி. விசேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - ஸ்ரியபதியான ஸர்வேச்வரனான தசரதாத்மஜனுக்குக் கல்லது, ஆளாவரோ, மற்றொருவர்க்கடிமை யாவாரோ வென்றபடி. ॥௰॥

௰௧ வீவு - நாசம். விச்சேதமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல், அநந்யப்ரயோஜநமாயென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமுண்டாகிலிறே ஸம்பந்தஸம்ச்லேஷத்தில் நின்றும் விச்சேதம்வரும், ஆகையாலே வீவின்றி என்றவாறே அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்று ஸித்திக்குமிறே! தெளிவு. நல்லஜ்ஞாநத்தை, உற்று - அடைந்து, ஸம்பந்தவிஷயமாக நல்ல ஸ்மரணத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவனே ப்ராப்யம் ப்ராபகமென்று அத்யவஸித்தென்கை. நின்றவர்க்கு - இப்படி யொருக்கால்நினைத்து அப்பால் ஸ்திராத்யவஸாயராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - அதிபோக்யமான, கதி - பதியை, அதிபோக்யமான தன்திருவடிகளினுடைய அநுபவத்தையென்றபடி. செய்யும் - பண்ணுமவனை, தெளிவுற்ற - விசேஷஜ்ஞாநத்தையடைந்தவனை அதாவது, அப்படி திருவடிகளையவர்களுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டித்திலோமென்று "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்று நினைத்திருக்குமவனையென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரி

மூ — சொற்*றெளிவுற்றவாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்*தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமருமூவுலகத்துள்ளே॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ஸாத்ம்யமாகக்கொடுத்துவைத்துப் பின்னையுமவர்களுக்கொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென்று அவர்கள் சிகலினைத்துக்கொண்டிருக்குமிந்த மஹாகுணவிசிஷ்டனானவெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்துச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லாரிந்தலோகத்திலேயிருந்துவைத்தே யவனையறிந்து தத்வஜ்ஞராவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதியால்) சிகலையென்றது - க்ரியையையென்றபடி. அவர்கள்செய்த கிஞ்சித்காரத்தையென்கை. தெளிவுற்றவாயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தித்யாதியால்) ஃபலவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥கக॥

இ—யிலிருக்கிற வாழ்வாருடைய, சொல் - உக்தியான, தெளிவுற்ற - விஶதஜ்ஞாநத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலைகள் நான்தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்கடெளிகின்றோமே" என்னும்படி விஶதஜ்ஞாநஜந்யமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - ஸ்ரேஷ்டம். பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா - பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி. மருவுதல் - ஸம்பந்தித்திருத்தல், வைதிகருடைய கதநமாக கதிவிஸ்த்ருதமானவென்றபடி. மூவுலகத்துள்ளே - ஸப்ராஜ ஸம்ஸ்தாக்களாலே த்ரிவிதங்களான லோகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான சிந்தையையுடையவர்கள், ப்ரஸந்ந ஸாத்ய யாதாகாரஸாக்ஷாத்காரஸமர்த்த மஹத்விஷய ஸௌஹார்த்திக ராவரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநஶேஷயிஶ்ரீமதேவராஜமஹாதேஶிகாய நம:,

ஸ்ரீ:.

ஆதிவேதாந்திகாதயநாதாவளி:.

(கற்பாரிராமபிரானை.)

ஸாகேதஜந்தோர்த்தநாகஸ்யரவராஜநாஷாம்ஸர்வஸௌலக்ஷக்கா
வைத்யஸாயுஜ்யதாநாஜஶதாதபக்ஷதராஜ்யதேஷ்ட்ருதிதேவ்யா: :
யாதுராஸ்வோரநகஸாஹிவஹஜகதைநதேராக்ஷதாநாத்யாதிதே:
வேஷ்மஸாவஸ்ராஸ்ரயம்ஸ்வம்ப்ரகடயதிஹரிஸ்தத்யாஜ்ஞாயிதேத ॥அ௫॥

(ஸாகேதஜந்தோர்த்தநாகஸ்யரவராஜநாஷாம்) புற்பாமுதலாவித்யாதி - வஸ்வதீர்த்ததிருமகனுக்கொண்டு திருவயோத்யையில் ஜாமதஸ்யரவரவிஹாரமன்றிக்கே யெல்லார்க்கும் மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், (ஸர்வஸௌலக்ஷக்காக) நாட்டிற்பிறந்தித்யாதி - லோகத்தார்படும்பாட்டைத் தானேபட்டு அவர்களுக்கு வாயகனான ராவணனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ஹரித்து ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (வைத்யஸாயுஜ்யதாநாக) சிசுபாலன்றிருவடிதாட்பாலடைந்த - ப்ரதிகூலனுக்கொண்டு மிகவும் வரிவாதங்களைப்பண்ணின ஶிஶுபாலனுக்கும் ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கையாலும், (ஜமதக்நிபகஷ்தே:) ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்தித்யாதி - ஒன்றுமின்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிறகாலத்திலே "சுவிநவிஶிஷ்டாநுப்ரவேஶநாமரூபே வ்யாகரவாணி" என்கிறபடியே சுவிசுகமாயிருக்கிற ஸகலவேதநருக்கும் கரணகளேபரயோமராயமாக லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உஜ்ஜ்வலதேஹஸ்த்ருதிதேவ்யா:) ஆழப்பெரும்புனலித்யாதி - மிக்கஜலத்திலே யழுந்தின பூமியை வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு எயிற்றாலேயெடுக்கையாலும், (யாதுராஸ்வோரநகவாக) ஈட்டங்கொள்தேவர்களித்யாதி - மஹாபலியாலே பாதிக்கப்பட்டதேவர்களிரக்க அவர்கள்நிமித்தமாகத் தான் வாமநனுக்கொண்டிரப்பாளனுகையாலும், (ஶிவஹஜகதைநதேராக்ஷதாநாத்யாதிதே:) வண்டுண்மலர்த்தொங்கலித்யாதி - ஶிவனைஹஜித்த ப்ரஹ்மகபாலனை விவன்தன் கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க, அவனுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், க்ருதஶௌசத்தாலே விரோதிநிவர்த்தகவ் வாம்பவஸாரயிகவ் கேஷதகரவங்கள் ஸம்ப்ரஹீதங்கள். அல்லலமரரைச்செய்யுமித்யாதி - ஸர்வஜ்ஞர்தான்தேவர்களுக்கு விராஸனுனைஹிரண்யனை நிரஸிக்கையாலும், ஓரைவர்க்காய் தேசமறியவோர்

டீ — சாரதியாய்ச்சென்று 'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்கிறபடியே எல்லாருமறிய அர்ஜுநனை ரக்ஷியாக்கிக்கொண்டுநிற்கையாலும், போர்த்தபிறப்பொடு (இத்யாதி) - சேதநர்க்கு ஜந்மஜராமரணாதிநிவாரணபூர்வகமாகத் தன்திருவடிகளிலேசேர்க்கையாகிற க்ஷேமத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகமான தன்னுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பியா நிற்கிறானென்று "கற்பாரிராமபிரானை" என்கிற பாசுரத்திலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ௧௰௫

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ — பாமருமூவுலகம்படைத்தபற்பநாபாவோ* பாமருமூவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ* தாமரைக்கண்ணாவோ

ஆ — (பாமருமூவுலகம்) இப்படிபாசுரிகளை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலேசேர்த்தருளும் உபாயபூதனானவன் கிடக்கச்செய்தே நான்பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியோடேகூட வர்த்திக்கிறவத்தனை யாகாதேயென்று அநிஷ்டவிரோதியான தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே க்லேசமநுபவிப்பாராய் இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளி யுன்திருவடிகளிலேயென்னைச் சேர்த்தியருளவேணுமென்று ஸர்வேச்வரனான திருமகளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். தேவாதிஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜநநைகஹேதுவான ஸகலலோகங்களையும்படைத்த ஸர்வகாரணனன்றோ? பின்னையுமந்த ஸ்ருஷ்டமானலோகத்திலே ஸ்ரீவாமநனாய்வந்து அவதரித்தருளி அநாலோசிதகுணாகுணமாக ஸர்வாத்மாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸகலலோகத்தையு

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸ்ரீகௌஸல்யாதநூஜனுடைய கல்யாணகுணாம்ருதங்களை யநுபவியாநின்றுகொண்டு ஸம்ஸாரத்திலிருந்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே யாக்ரந்தம்பண்ணுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியாசுரிதரையித்யாதி) ஸர்வேச்வரனைத் திருமகனையித்யாதி - இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஆச்ரிதஸாக்ரந்தமென்கிற ஸமர்ப்பணம் ப்ரதிவாத்யமென்று ஸங்க்ஷிப்தமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

பாமருமூவுலகம்படைத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாத்யாதியால்) பாமருமூவுலகுமளந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனியேன்தனியாளாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குநீயித்யாதியால்) பற்பநாபா பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணா

ஶ — பா - பதார்த்தங்கள், தேவாதிஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜாலங்க ளென்றபடி. பாவென்று பதார்த்தங்களுக்குப்பெயர் - மரு — மருவியிருக்கிற, எங்கும் பரந்தவைகளாகச்சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி- மூவுலகம் — க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனே. இப்படி காரணகார்யரூபத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வாகாரகனை யென்றபடி. இப்படி பெற்றதாயாயிருந்து வைத்தென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - பத்மநாப? பத்மம்போலே ஸுந்தரணீயமான நாபியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின பத்மத்தை நாபியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று ஆதிக்யத்தாலே யாக்ரந்தம்பண்ணுகிறபடி. பா - தேவாதி ஸ்தாவராந்த பதார்த்தங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் பரந்தவைகளாகச் சேர்ந்திருக்கிற வென்றபடி, மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமரூபியிலே யளந்து கொண்டதான, பற்பபாதா? - பத்மஸத்ருசபாதங்களையுடையவனே, லோகங்களைஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ஸம்ரக்ஷணமும் பண்ணுகிறவனே யென்றபடி. ஓவென்றுக்ரந்தம், தாமரைக் கண்ணா — ஸர்வஸ்வாமிலோசநனே? லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்தவுபகாரமாத்ரமொழிய ஸௌந்தர்யத்தையின்றிக்கேயிருந்தாயாகில் நானுறியிரேனோ

மூ—தனியேன்றனியாளாவோ* தாமரைக்கையாவோ வுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே* ||க||
என்றுகொற்சேர்வதந்தோவரனான்முகனேத்துஞ்செய்ய* நின்றிருப்பாதத்தையானிலநீரெரிகால் விண்ணுயிர்* என்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய்நின்றவெந்தாயோ* குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங்கூத்தாவோ* |உ||

ஆ—மளந்தருளின ஸர்வேஶ்வரனே? எனக்குநீயல்லது மற்றில்லை, ஆனபின்பு உன்னுடைய ஸுகீர்த்தனீய விகஸித ஸரஸீருஹஸத்ருஶமான திருநாபியையும் விகஸிதநளினஸத்ருஶமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரளவும் நின்றுகாணும்படி யுன்னையென்றோநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ||க||

(என்றுகொல்) விஜாதீயஸஜாதீயர்க்களுக்கு மாத்ருஶனே? நிர்ஹேதுகமாக ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தையெடுத்தருளிப் பசுக்களைரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனே? ஸர்வஶ்ரேஷ்டரான ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளுக்குங்கூட ஸ்துதனீய நிரதிஶயபோக்யமான வுன்திருவடிமலர்களை யென்றோநான்சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ||உ||

இ—தாமரைக்கையா வென்கிற ஸம்போதநங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸுகீர்த்தனீயேத்யாதியால்) நளினஸத்ருஶமானவென்றது - திருக்கண்கள் திருக்கைகளுக்கும் விஶேஷணம். கண்களாரளவுமென்றது - கண்கள் த்ருப்தங்களாமளவுமென்றபடி. |க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நிலநீரித்யாதிஎந்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜாதீயேத்யாதியால்) குன்றெடுத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமித்யாதியால்) அரனான்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶ்ரேஷ்டேத்யாதியால்) இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட போக்யமான வுன்திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டும்படிபண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று ஸமதிஸந்திதம். செய்யவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யமானவென்று) ||

ப—வென்றுகருத்து. ஓவென்றுகூஜநம். தனியேன்தனியாளா - தனியேனானவெனக்குத் தனியாளானவனே, உபாயாந்தரமில்லாமையாலே யஸஹாயனானவெனக்கு அத்விதீய ரக்ஷகனானவனே. ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷகனென்றபடி. ஆளாவென்று ஸம்போதநம். தாமரைக்கையா - தாமரஸ ஸத்ருஶ ஹஸ்தனே, உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னை, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - நானடைவது. ||க||

ப நிலம் - ப்ருதிவீ, நீர் - ஜலம், எரி - அக்நி, கால் - வாயு, விண் - ஆகாஶம், உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான் முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தானென்று ஸர்வநாமப்ரயோகம், முற்றுமாய்நின்ற - ஸகலப்ரகாரகனாய் நின்றவனானவென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமிந், அநாதிஸித்தஸம்பந்தமாக ஸகலத்துக்கு [illegible]ாவாய் நின்றவிந்த ஸௌலப்யத்தாலே யென்னையடிமைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்று கூஜநம். ஆநிரை - கோஸமூஹத்தை, மேய்த்து - [illegible], குன்றம் - கோவர்த்தனத்தை, எடுத்து - சத்ரம்போலே வுயரத்தரித்து, அவை - அந்தகோக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனை, மஹாவர்ஷத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தவனையென்றபடி. ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவனை யென்கை. எங்கூத்தா - என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரசேஷ்டிதம், கூத்தையுடையவன் - கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம். கோவர்த்தநோத்தாரணாதியான தன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதத்தை யெனக்கு போக்யமாக ப்ரகாஶிப்பித்தவனேஎன்றபடி. ஓவென்று கேதகோஷம். அரன் - ஹரனும், நான்முகன் - சதுர்முகனும், ஏத்தும் - கொண்டாடும்படியான, ஈஶ்வரரானவர்க்குங்கூட போக்யமானவென்றபடி. செய்ய - சிவந்ததான, அருணாரவிந்தஸத்ருஶமான வென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை - உன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தை, யான் - அநந்யப்ரயோஜநனான நான், என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - கிட்டுவது, அந்தோ - அய்யோ, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு போக்யமான திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதேயென்றுகருத்து.||

மூ— காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரிதன்னைப்* பூத்தண்டுழாய்முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்* வாய்த்தவென்னான்முகனே வந்தென்னாருயிர்நீயானால்* ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே* ||௩||

எங்குத்தலைப்பெய்வனென்னுமெழில்மூவுலகுநீயே* யங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவனீ* வெங்கதிர்

ஆ—(காத்தவெங்கூத்தாவோ) ஸ்வஹீநஸ்வராதவ வதாரங்களை வஸாதவ கீர்த்திகளுமாய் ஸ்வஹீநரக்ஷண ஸாத்வனுமாய் ஐயத்தாவஸம்வராஸ்ரமைகையாலே யாவதுவமான கஷ்டாணமாணவிசிஷ்டனுமாயிருக்க வனே? வஷ்டவ்ஷிதியான வஸாக்களை ரக்ஷித்த நருனைக்காக ஸ்ரீ மோவர்த்தநத்தையெடுத்துக்கொண்டு நி ன்றருளின வுன்னுடைய உபஸ்தீபமான வக்கிலையையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைக்கொண்டோ ப்பித்தருளப்பண்ணின வவ்வழகையும் கெவஉமுன்னுடைய க்ருபையாலே யென்றே காண்பதென்கிறார். ||௩||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ— கொன்றையிருந்தான்முகனையிருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஹீநஷ்டாதியால்) வந்தென்னாருயிர்நீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஹீநஸ்வராதவனுமாயென்று) ஏத்தரு ங்கீர்த்தியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐயத்தாவஸம்வராதியால்) வ்யவஹாரத்துக்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஷ்டத்யாதியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (அப்போது திருவயரிருத்யாதியால்) இத்தாலே ஸமதியும்ஸஞ்சிவிசெய்யயிற்று. கீழ்ப்பாட்டிலே மோ வர்த்தநம் ஸ்வஹமானவாறே அவ்வழகைநான் காண்பதென்றோவென்று கூப்பிடுகிறாரென்று ஸமதி. எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கெவஉமித்யாதியால்) ||௩||

ஈ— மலையேந்தி - மோவர்த்தநத்தை யெடுத்து, கன்மாரி தன்னை - கல்வர்ஷத்தை, ஸத்ருமமான வர்ஷ த்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனான, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. என்கூத்தா - என்னுடையகூத்தனே! கூத்து - உபஸ்தீபவெஷ்டிதம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று ஸம் வோதி. பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - வாஸ்ஸங்களையும் ஸீதஸவாஹ தாஸவிகளையும் முடியிலே யுடை யவனே, புனைகொன்றை - புனைந்தகொன்றையை யுடைத்தான. புனைதல் - தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்டகொ ன்றைப்பூவை யுடைத்தான வென்றபடி. அம் - ஸகவஷ்ட அழகியதான, செம் - சிவந்ததான, சடையாய் - ஐ டையை யுடையவனே, வஸவாயஜடையையுடையவனான ருத்ரனே யென்றபடி. ருத்ரஸரீரகனேயென் கை. ருத்ரனுடையஜடையிஸம வர்ஷமென்று வ்யஞ்ஜிதே, வாய்த்த - ஸம்பத்தனான, உனக்குப் புத் த்ரனாகப் பிறந்தவனானவென்றபடி. என்னான்முகனே - என்னுடைய வதாரவனே, எனக்குவஸ்ரீயாய் வதாரவஸரீரகனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஏத்தரும் - ஏத்துகைக்கருமையான, ஸமஸ்தங்களாகையாலே ஸ்தோத்ரங்களானவென்றபடி. கீர்த்தியினாய் - கீர்த்திகளையுடையவனே, கீர்த்தியையுடையவன் கீர்த்தி யினன்; கீர்த்தியினாயென்று ஸம்போதயாம். நீ ஸவஸ்வியஸ்மான நீ, வந்து - என்னவெகூதா நிரவே கூதனாகவந்து, என்னாருயிர் - எனக்கு ஸ்வரூபனான வாதா, ஸ்வராதிவ ஸ்திதிவ்யவ்ருத்தி ப்ரயோஜகனென் றபடி. ஆனால் - இப்படியானால், நீ ஸவத்திவஸ்ஸமகனாய் நான க்ருபைவஸகனாயிருந்தபின்பு என்றபடி. உ ன்னை - மோவர்த்தநயாணஷிசெயில் ஸகிஸஷிபன யிருந்தவுன்னை, எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்ட ப்புகுகேறேன். உன் க்ருபையொழியவெனக்கு வேறுமகிமையில்லையென்றபடி. தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை. ||௩||

மூ கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடி - யோஸ்வஷிவிகஸித ஸீதஸவாஹ தாஸவியை முடியிலே யு டையவனான, கொங்கு - ஐயா, ஸாகவாத்திவஸக ஸஜாஸ:. அலர் - விகஸிதம், தண் - ஸீதலம், அம் - ஸுந்தரம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையமோபாலனே, உன்னழகையென் கண்களுக்கு ப்ரகாஸிப்பித்த மோபாலனே யென்றபடி. எழில் - உஜ்ஜ்வலமான, நாநாவிதவ்யவஹார யாகங்களான வென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே, ஸஸரீரகன் நீயேயென்றபடி. ஸநங்களான வஸ்துய ங்களெல்லாம் ஸ்வஹீநஸ்ஸ னென்கையிலே தாத்பர்யம். அங்கு அந்தஸகஉவுஷாஸங்களிலும், உயர் - உத்க்ருஷ்டனான, ஜ்ஞாநமஸ்ஸோம்யாதிகளாலேயு த்க்ருஷ்டனானவென்றபடி, முக்கட்பிரான் - த்ரியம்பகனும்

மூ—வச்சிரக்கையிந்திரன் முதலாத்தெய்வம் நீ* கொங்கலர் தண்ணந்துழாய் முடியென்னுடைக் கோவலனே* ।௪।
என்னுடைக்கோவலனேயென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* யுன்னுடையுந்திமலருலகமவைமூன்றும் பரந்*

ஆ—(எங்குத்தலைப்பெய்வன்) ப்ரஹ்மாதிஸகலஜநங்களுடைய ஸம்ருத்தாஸ்த்வமேவோக்ஷ்யாமோ ஸம்ருத்தியும் அவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதீநமன்றோ, ஆதலால் ப்ரதிபந்தகத்தையும் போக்கியருளி யடியேனை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ।௪।

(என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸம்ருத்திகள் உன் ஸ்வாதீநமேயாகிலும் ஸ்வநிவேசித ஸ்வரூபர் ப்ராப்ய ஆநந்தத்தை நீயே ஸம்பாதிக்கவேணுமென்றிருந்த நிர்பந்தமுண்டாகில் ஸ்வஜநஸ்நேஹேதர ஸகல லோகாதீதமான ஸமஸ்த விஷயங்களிலும் ப்ரவணமானவென்னுடைய ஸம்ஸார ப்ரதிபந்த நிரஸநத்தைப்பண்ணி நிரதிசயமாகிய ஜனமான திருநாட்டிலே யுன்னைக்கண்டு

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸம்ருத்தி ஸம்ருத்திகள் ஸமஸ்தாதீநங்களென்னுமிடத்தை கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாதநாயிகாரணத்தாலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமந்த ஸாதநாயிகாரணத்தைச்சொல்லுகை வையர்த்யமன்றோவென்ன? விஸாதநாயிகாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளால்) எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாதியால்) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளைஸ்வரூபம் ஸ்வாதீநமென்று சொன்னவிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதீநமென்றுசொல்லிக்கொண்டு ஸாதநத்தைப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதம். ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

என்னுடையாருயிராரென்று தம்முடையவாத்மாவை ஸம்போதநத்தாலேசொல்லுகை யஸம்பத்தமன்றோவென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மஸம்பந்தாதியால்) இது ஆழ்வாரைக்குறித் தெம்பெருமானருளிச்செய்த வாக்யமாகச்சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறதற்கு முடியாததுண்டோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வநாஹீதாதியால்) என்னுடையாருயிராரென்கிறதைபுரைக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) த்ருதீயபாதத்தி லபிப்ராயத்தைபருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தகாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதி

ஸ—ஸம்ஹாரத்துக்குபகாரகனான சிவனும், முக்கண் பிரானென்கிற விடத்திலே ணகாரஸ்த்ரீகாரவெழுத்து டகாராதேசம். அவன்- அந்த ப்ரஸித்தனான, பிரமபெருமான் - ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்ரஷ்டாவும், ஸமஷ்டியாகிய ப்ரஹ்மாவும், நீ, ஸஹஸ்ரீலகனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய உபாஸநாதிஸ ப்ரஜாபத்யங்கள் ஸ்வாதீநங்கள் என்றபடி. வெங்கதிர் - வெவ்வியதான கதிரையுடைத்தான, வெம் ஸூர்யம்- உஷ்ணவான். கதிர் - கிரணம், ப்ரவெயாற்போலே ப்ரதாபோஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. வச்சிரக்கை - வஜ்ரத்தைக்கையிலேயுடைத்தான, இந்திரன் முதலா- இந்த்ரன்முதலான, தெய்வம் - தேவதைகளும் - நீ, ஸ்வஸ்ரீலகனும் நீயென்றபடி. அவர்களுடைய வகிரபங்களும் ஸ்வாதீநங்களென்றபடி. நான் - க்ருதஜ்ஞனான நான், எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதிசேஷ:. அந்தப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுத்தாற்போலே யென்னுடைய ஸமீஹிதத்தையும் நீ தானே செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. ॥௪॥

ப்ர என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையகோபாலனே, பசுக்களை மேய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியானவாஸ்ரிதஸுலபதையை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனேயென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குன் ஸௌலப்யத்தையை ப்ரகாசிப்பித்தவனானவென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துளையாததான வென்றபடி. அநாக்ராதமானவென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்நமே, அநாக்ராதமான நீலரத்நம் போலே அதிபோக்யமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைய நாபியில், மலர் - பத்மத்தில், தாமரைபூவிலேயுண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடைய காரணஸ்ருஷ்டி ஸ்தாநமாயிருக்கும் விசேஷணம். உலகம்- லோகங்களுடைய, அவை - ப்ரஸித்தங்களான, மூன்றும்- மூன்று விஷயங்களையும், ஸ்வரூப விபாகத்தாலே த்ரிவிதங்களான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபித்து, ப்ராக்ருத ஸமஸ்தவிஷயங்களிலும் மதீய ப்ரவணமாயிருந்து வைத்தேனென்றபடி. இதுக்கெங்ஙனே கொல்வந்தெய்துவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னு

ரு — தன்னுடைச் சோதி வெள்ளத்தகம்பால் உன்னைக் கண்டு கொண்டிட்டு* என்னுடைய ஆருயிரார் எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவரே* ॥ரு॥

வந்தெய்துமாறறியேன் மல்கு நீலச்சுடர் தழைப்பச்* செஞ்சுடர்ச் சோதிகள் பூத்தொரு மாணிக்கஞ் சேர்வது போல்* அந்தரமேற் செம்பட்டோடடியுந்தி கைமார்பு கண் வாய்*

ஆ — ஸ்வாவசிக்கும்படியென்னை இம்மையாத்மாவுக்கு முடியாதென்று தம்மைப் பாஸாமஸித்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார். ॥சு॥

(வந்தெய்துமாறறியேன்) ஸ்வேதமேனிப் பீதமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸானைத் தழைத்து சிவந்தவொளியைப் பூத்தொரு மாணிக்கங்கிடந்தாப்போலே திவ்யாங்கமந ஜ்யோதிஸ்ஸாலும் பீதாம்பர வாண திருவடி ஸ்ரீகரக்கமல ஜகநாபாஷ வக்ஷோவிராஜிதலக்ஷ்மீ விசேஷ நாராயணகிரணங்களாலும் தீவ்யஜானுமாய், ஸ்ரீபர்வதியாய்க் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற வுன்னைக்

இ — (ஸபத்னீயால்) எங்ஙனேயிருக்கிறதுக் காதாப்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாவசிக்குமிருக்கிறதாய்) என்றுயிரானென்கிற வஸ்தாவஸ்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மையாமெத்தக்தாய்) ॥சு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதமேனிதாழியால்) செஞ்சுடர்ச் சோதிகள்பூத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவிதாழியால்) சேர்வதுபோலென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (கிடந்தாப்போலேயென்று) நீலரத்நஸ்தாநத்தாலே சுவிஸ்பஷ்டமானவஸ்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திவ்யதாழியால்) செம்பட்டோடிதாழி சோதிவிடவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பீதாம்பரதாழியால்) பீதாம்பரநுபரணைவ திருவடிநாபீகரதலவக்ஷம் கரதலநு கனஸ்தாஸவக்ஷோவிராஜிதலக்ஷ்மீ விசேஷணு விசேஷனு லக்ஷ்மீஞ்சிதஶ்ச. திருமார்பனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபர்வதப்பாயென்று) உறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயிதாழியால்)

ஈ — டையாருயிரார் - என்னுடைய ப்ராணபூதரானவர், அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் தம்மையே ஹேதுவாக ஸங்கேதித்து ப்ராணபூதராயிருக்கிறவராயானவரென்றபடி. இவர் உபாயாந்தரவான்றோ, இவர் ஸாதிக்கமாட்டாத தன்றோவென்று தம்பாரத்தைப் பாஸாமஸிக்கிறபடி. உன்னுடை - உன்னுடைய தான, உனக்கே ஸஸாதாரணமான வென்றபடி. சோதிவெள்ளத்து - ஜ்யோதிர்வ்யூஹத்தை யுடைத்தான ஸ்த்ரீகாந்தபுருஷகங் லோகஸிதஷாத்காமந்தரம்" என்கிறபடியே ஸ்வதேஜஸ்ஸ்ரூபமானதென்றபடி. அகம்பால் - அகத்தைப்பாலாகவுடையவனை, அகம் - ஸ்தானம், பால் - இடம் - ஸர்வதஜிஷ்டமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்தானமாகவுடையவனை வென்றபடி. உன்னை, இப்படியத்யந்த ஸ்வாதந்த்ர்யபரனாவனுனவுன்னை யென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு - ஸ்வபாவமாக வநுபவிக்கப்பெற்று, எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், ஸங்கோசரஹிதனாய்வவ்வாதாரதுக்காதுமடையமாட்டா னென்றபடி.

சு மல்கு - ப்ராசுர்யமான, நீலச்சுடர் - நீலஜ்யோதிஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸம்ஶ்லேஷிக்குகளிலும் நிவியபாசப்பரம்பாகிற்கவென்றபடி. இதுக்குச்சேர்வதுபோலென்கிறதோடேயன்வயம். செஞ்சுடர் - சிவந்தவர்ணத்தையுடையவையான, சோதிகள் - தேஜஸ்ஸுக்களோ, காரணவர்ணங்களான ஆபேக்ஷகளோ வென்றபடி. பூத்து - ஸம்ஸ்பித்து, நீலஜ்யோதிஸ்ஸின்நடுவே நடுவே ஸம்ஸ்பித்தாப்போலே காரணகாந்திகளை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம் - விலக்ஷணமான ஒரு நீலரத்நமானது, சேர்வதுபோல் - படுத்துக்கிடந்ததுபோலே, இதுக்குஉறையென்கிறதோடேயன்வயம். அந்தரமேல் - ஸகாத்தின்மேலே, ஸகாலம் - ஸஷ்டம், ஆஸ்ருபத்திலென்றபடி. பரமீரத்துக்குஸஷ்டிப்ரேஷபிதடும். செம்பட்டோடு - சிவந்தபட்டோடே. ஆபிதடிவி ராஜமாந பீதாம்பரத்தோடேயென்றபடி., அடி - திருவடிகளும், உந்தி - திருநாபியும், உந்தியென்று நாபிக்குப்பேர். காரணவஸ்துபாதமாகையாலே நாபியையும் காரணாதிகளோடேகூடவெடுக்கக்குறையில்லை யிறே! கை - திருக்கைகளும், மார்பு - வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், லக்ஷ்மீகளஸ்தாஸவிராஜிதமாகையாலே திருமார்பையும் சிவந்தவஸ்துக்களோடே சேரவெடுக்கக்குறை யில்லையிறே! கண் - திருக்கண்களும், வாய் - திவ்யாதரமும், செஞ்சுடர்ச்சோதி - காரணவர்ணங்களான ஆபேக்ஷகளோ, விட - ப்ரஸரிப்பியாநிற்க, உறை -

மூ— செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறையென்றிருமார்பனையே* ௧௯॥
என்றிருமார்பன்றன்னையென்மலைமகள்கூறன்றன்னை*என்றுமென்னாமகளையகம்பாற்கொண்டநான்முகனை*
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்த*

ஆ—சாணுதொழிபில் யாசிக்கமாட்டுகிறிலேன், காண்கைக்கொருவாயமுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். ௧௯॥
(என்றிருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய ஸௌஹார்த்தம் வ்யூஹசக்திகள் ஸ்வதந்த்ரமானாப்போலே ப்ரஹ்மாத்யாதிக

இ—வந்தெய்துமாறறியேனென்கிறவிடத்து லஹி [illegible] காமைக்கருளிச்செய்கிறார் (காணுதொழிகிலி ஸூக்தியால்)
இதுக்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (காண்கைக்கிங்கிடாக்) ௧௯॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

என்றிருமார்பன்றன்னையென்று ஸ்ரீயப்பதியாகத்தை இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ஸந்நிதாநகிட்டின்றே
வென்ன விருக்கு [illegible] யென்கிறார் (உன்னுடைய ஸௌஹார்த்தபல்) ஸௌஹார்த்யவ்யூஹசக்திகளென்றது ஸௌஹார்த்த
ஸௌலப்யம், ஸௌஹார்தங்களும் வ்யூஹசக்திகளுமென்றபடி. ஸௌஹார்த்தபரமேந்த்ரோ திருமார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மும் வ்யூஹசக்திமானைத்தாலே நிலங்கீண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ப்ரஹ்மாத்யாதிக
ளோடே ஸமவ்யாப்தாவுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசம் பண்ணியிருக்க இப்பாட்டிலுமப்படி ஸாமாநா
திகரித்துச்சொல்லுகை ஸந்நிதாநகிட்டின்றோவென்ன விருக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யா
திபால்) ஸௌஹார்த்யவ்யூஹசக்திகளுமென்றது - ஸர்வதத்துவ ஸ்வபாவம். அவர்களுடைய ஸௌஹார்தங்கள் ஸ்வாதீந
ங்களென்கிற விவக்ஷத்தாலே மலைமகளிரு ஜீவி சசிபதியையிவ்வனைத்துக்குத் தாத்பர்யமும் வ்யூஹசக்திகள்
ஸ்வாதீநங்களென்கிற விவக்ஷத்தாலே எயில்மூன்றிரித்தக்குந் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இங்கு
ஸாமாநாதிகரண்யத்தை நிர்தேசிக்கப்படுகிற ப்ரஹ்மாதிகளை மலைமகளிரு ஜாதியாலே ஸர்வசக்தியும் ஸர்வ
லைவசத்வியஸ்திரர்களாக நிர்தேசிக்கையாலே இவ்வாமாநாதிகரண்யத்துக்கு அவர்களுடைய ஸௌஹார்தம் ஸ்வ
ஊதீநமென்கையிலே தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையிலும் எயில்மூன்றெரித்த ஜாதியாலே ஸர்வாவஸ்தாவி

ப—கண்வளர்ந்தருளுமவனை, கோயிலேயென்று கருத்து. என்றிருமார்பனை - என் மாதாவான பெரியபிராட்
டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலேயுடையரான பெரியபெருமானையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு - வந்துகிட்டுமுபாயத்தை,
எய்துகை - கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். அறியேன் - நானறியேன், நீயேயென்னை ஸம்ஶ்லேஷத்தைச் செய்தருளவே
ணுமென்று கருத்து. ௧௯॥

யி என்றிருமார்பன்றன்னை - என்னைப்பெற்றதாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலேயுடையவனை,
தன்னையென்று ஸ்வ ஸ்வரூபஸ்வரூபயோகம். என் - என்னுடையவனை. என்னுடையவனையென்றபடி, தன்
னுடைய ப்ரஹ்மாணாத்யாச்சித்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்கை. மலைமகள்கூறன்றன்னை - உத
லக்ஷ்மியை ஸ்ரீயாயஸௌமத்திலேயுடையவனை, மலைமகள் - லக்ஷ்மீ, கூறு - பாகம், கூறிலேயுடையவன் -
கூறன், லக்ஷ்மீநிகேதனம் ப்ரஹ்மாத்யஸ்ரீயர்களுக்களையென்றபடி. என் - என்னுடையவனை, இது உத்தர
ஸர்வாதயோக்கும் விசேஷணம். ஸகலஸர்வாக்யாதிகளுக்கு ப்ரகாசப்பித்தவனையென்
றபடி. நாமகளை - ஸரஸ்வதியை, நாவென்று நாக்கு, மகள் - பெண், நாக்கிலேயிருக்கும்மகள் நாமகள். என்
றும் - ஸர்வதா, அகம்பால் - உள்ளே, அகம் - உள்ளு, பாலென்றுவாஷ்ஸப்தம், தன் உதரத்திலே
ள்ளேயென்றபடி. கொண்ட - வைத்துக்கொண்டவனை, வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்ட ஸரஸ்வதீ நாதனையென்
றபடி. நான்முகனை - சதுர்முகனை, வாக்குக்கு தேவதையான ப்ரஹ்மாவையென்றபடி. நின்ற - “ஸ்வய
ஹாமஸமியமேய” என்றியர்க்கொட்டுடச் சொல்லும்படிநின்றவனை, சசிபதியை - ஸசீபதியான,
இந்த்ரனையென்றபடி. ப்ரஹ்மாதியாஸுரான ஸுரர்களுக்கு அஜிதவிஷயங்களிலே விஷயங்களைப்பண்
ணிவைக்கும் விஷ்ணுவைப்போலே தனக்குமிராட்டிபோல் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கு ஸகலாநுபவஹ்ஹ
ஸ்ருஹத்தைப் பண்ணிவைத்தவனையென்று பொருள். நிலங்கீண்ட - ஸ்வயம்ஸ்வரூபனைப் ஸுமித்ரையை
யெடுத்து. எயின்மூன்று - ப்ராகாரங்கள்மூன்றை, எயில் - ப்ராகாரம், ஏகஷையவாஸத்தைக்காட்டுகிற
து. த்ரிபுரத்தையென்றபடி. எரித்து - ருத்ரனைக்கொண்டு தஹித்து, புலன் - இந்த்ரியங்களை
வென்றுதுறந்த - ஜயித்துத்துறந்தவனை, வெல்லுகை - ஜயிக்கை, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கொண்டுஸர்வாநுபவ

ஐ—வென்றுபுலன்றுறந்தவிசும்பாளியைக்காணேனே ||எ||

ஆளியைக்காண்பரியா யரிகாணரியாயரக்கர்*ஊளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப* மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்றுபின்னும்*ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ* ||8||

ஆ—னுடைய சௌமநஸ்யவ்ருத்திகளும் ஸ்வாதீநம்; ஆனபின்பு என்னுடையவைக்லப்யமும் ஸ்வஸங்கல்பாதீந ஹ்யும், இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே நீயோவென்னவைக்லப்யம் செய்தருளுகிறதில்லை, நானினிபுன்னைக்காணப்பெறுதே போமத்தனையாகாதேயென்கிறார். ||எ||

(ஆளியை) ஆளியைக்கண்டகுதிரையைப்போலேயும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரியைப்போலேயும் ஹதசேஷரான ராக்ஷஸரெல்லாரும் பீதபீதராய் ஊளையிட்டு லங்கையினின்றும் ரஸாதலத்திலே புக்கொளிக்கும்

இ—தத்வ்யாபாரங்களாலே அவர்களை நிரஸிக்கையாலே தத்ஸங்கல்பவ்ருத்திகள் ஸ்வாதீநங்களென்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையுங் கூடுமென்றுகருத்து. விசும்பாளியையித்யந்தத்துக்குப் பூர்வ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) காணேனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருக்கவித்யாதியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஆளியைக்காண்பரியாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆளியையித்யாதியால்) அரிகாணரியாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹத்தையித்யாதியால்) பிலம்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதலத்திலேபுக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ரா— பாதகமாக விஜிகீஷைபண்ணினவனாவென்றபடி. ஸஹோர ஜிகீஷைபண்ணினத்தையே தத்ஸங்கல்பாதிவ்யாபாரமாகச்சொல்லுகிறார். விசும்பாளியை - நாகாதிபதியை, விசும்பு - நாகம், ஐம் ச்ருஷீரகனைக்கொண்டு ஸமஸ்தத்தையாளுகிற ஸர்வேச்வரனையென்றபடி. ராக்ஷஸாதிகளுடைய நிரஸநாதிவ்யாபாரங்களும் ஸமஸ்தாதீநங்களென்று பூர்வதாத்பர்யம். காணேனோ - காணமாட்டேனோ, இப்படி ஸஹோதிஸர்வஜநாஜாத ஸர்வாதிகாரப்ரவ்ருத்திநிவர்த்தகனானவன் என்கார்யஞ்செய்யக்காணாமையாலே யினிநானவனையிழந்துபோமித்தனையென்றுகருத்து. ||எ||

பெ ஆளியைக்காண் - ஆளியைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - மஜமெவரி யாயிருப்பதொரு ம்ருகவிசேஷம். பரியாய் - அச்வமாய், பரி - அச்வம், யாளியைக் கண்ட அச்வம்போலே அத்யந்தபீதரா யென்றபடி. மஜமெவரியைக்கண்டால் அச்வம் நடுங்கும்படி சொல்லவேண்டாமிறே, அரிகாண் - ஸிம்ஹத்தைக்கண்டதான, அரி - ஸிம்ஹம், நரியாய் - ஜம்புகமாய், காண்நரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரநகாரங்களுக்கு ணகாரவர்ணாதேசம். ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரிபோலேபீதராயென்றபடி. "ஶரபேண யதாஸிம்ஹ ஸிம்ஹேந த்விரதோயதா! த்விரதேநயதாவ்யாக்ரஃ வ்யாக்ரேண த்வீபிநோயதா! ததைவ ராக்ஷஸாஸ் ஸர்வே விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா" என்று ஞாலியானந்திகளுடைய யுத்தத்திலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் சொன்ன த்ருஷ்டாந்தமாலையாலே சொல்லுகிறார். அரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஹதசேஷரான ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அன்று - அந்தயுத்தகாலத்திலே, ஊளையிட்டு - பயாதிசயத்தாலே ஸசப்தமாகக்கூப்பிட்டு, இலங்கைகடந்து - லங்கையை யதிக்ரமித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - பிலத்தை ப்ரவேசித்து, உபேக்ஷஜந்துக்கள் பயத்தாலே பிலத்தை ப்ரவேசிக்குமாப்போலே ரஸாதலத்திலே ப்ரவேசித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுக்கடர்த்தானை யென்கிறத்தோடேயந்வயம். மீளி - ம்ருத்யுவான, மீளியென்று ம்ருத்யுவுக்குப்பேர். ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான, அநுகூலர்க்கத்யந்தமநோஹரமான வென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, கடாய் - கடாவி, ஸவேகமாக நடத்தியென்றபடி. விரல்மாலியை - பராக்ரமவானான மாலியென்கிற ராக்ஷஸனை, ஶாகவாதிபத்யவக்ஷோஸ. கொன்று. ஸம்ஹரித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்து - ஆள்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்றுந்தராக்ஷஸர்களை பர்வதங்களாகக்குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்த வவனையும், அடர்த்தானையுமென்கிறது உகாரஸமுச்சயத்தாலே யவனைக்காண்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்று தோற்றுகிறது.

மூ— காண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையே முயலும்* ஆண்டிறல்மீளிமொய்ம்பிலரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து*
மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி* ஆண்டுதன்சோதிபுக்க அமரரரியேற்றினையே* ॥௯॥

ஆ— படியாக ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுஸூசகரான பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறி லங்கையைச்சென்றடர்த்து அதிபலவராக ஶூரராயிருந்த ராக்ஷஸராஶிகளை ஸஸைந்யமாகக்கொன்றருளினாப்போலே விரோதியான என்னுடையபாபங்களையும்போக்கி யெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளுமோவென்கிறார். ॥௮॥

(காண்டுங்கொலோ) பின்னையுங்கூட ப்ராகாரத்திலே நிரசனைப் வீபத்ஸஜாவிஶிஷ்டனைப் ம்ருத்யுவுக்கு ம்ருத்யுனுமாயிருந்த ராவணனுடைய ஸமூலோத்ஸாதநத்தைப்பண்ணி அவனைக்கொன்றோமென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு ஐஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்தருளி மீண்டெழுந்தருளி ஸவிஶேஷஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே விநஷ்டப்ராயமான திருவயோத்யாநகரியிலுள்ள

இ— (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயித்யாதியால்) அடர்த்தென்றது - பீடித்தென்றபடி. விறலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிபலவ இத்யாதியால்) ராஶியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ராஶி இத்யாதியால்) பின்னுமித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸைந்யமித்யாதியால்) ॥௮॥

❈ ஒன்பதாம்பாட்டு. ❈

கடியவினையேமுயலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்றது - மிகவுமென்றபடி. ஆண்டிறலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வீபத்ஸேத்யாதியால்) மீளிமொய்ம்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ம்ருத்யுவித்யாதியால்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணனுடையவித்யாதியால்) அவன் தம்பிக்கேயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொன்றோமித்யாதியால்) மீண்டுமாண்டென்றதைப்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டெழுந்தருளியித்யாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஈ— காண்டுங்கொலோ - காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொருகாலம் வருமோவென்றுகருத்து. ॥௮॥

ஶ கடியவினையே - க்ரூரகர்மங்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரிகைத்தொடக்கமான அதிக்ரூரகர்மங்களை யென்றபடி. ஏவகாரத்தாலே ஸாத்விககர்மமொன்றுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலும் - அபிநிவேஶத்தோடே யாரம்பிக்கிறவனை, முயலுகை - அபிநிவேஶத்தோடே யாரம்பிக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, பௌருஷத்திலே யென்றபடி. திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனை, திறல் - பராபிபவந ஸாமர்த்யம். ஆண்திறலென்று வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹி. ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாராதேஶ꞉. பௌருஷத்திலே பார்த்தால் ஸர்வபராபிபவ ஸாதகனை யென்றபடி. மீளிமொய்ம்பில் - ம்ருத்யுவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை. மீளி - ம்ருத்யு, மொய்ம்பு - மிடுக்கு. இல்லென்று உபமார்த்தம், ம்ருத்யுவைப்போலே அத்யர்த்தஶக்தியை யுடையவனை யென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராக்ஷஸனுடைய வம்ஶத்தை, ராவணனுடைய ப்ராதாவான கும்பகர்ணனும் இந்த்ரஜித் ப்ரப்ருதி புத்ரனுமான வம்ஶத்தைஎன்றபடி. தடிந்து - ஹிம்ஸித்து, தடிகை - ஹிம்ஸிக்கை. அவன்தம்பிக்கே - அவனுடைய தம்பிக்குத்தானே, விபீஷணாழ்வானுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு ஐஶ்வர்யங்கொடுத்த அவனநுகூலனாயிருந்தானென்கிற வித்தாலே யன்று. ராவணனைக் கொன்றோமே யென்று திருவுள்ளத்திலேநொந்து இனியவன்றம்பிக்காகிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸாம்ராஜ்யத்தாலேயிவனவன்றம்பியாயிருக்கப்பெற்றோமென்றிவ்வாகாரத்தாலேயென்றுகருத்து. விரிநீர் - விஸ்த்ருத ஜலத்தையுடைத்தான, அதிவிதத ஸமுத்ர பரிவ்ருதமான வென்றபடி. இலங்கை - லங்கையை, அருளி - கொடுத்தருளி; மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் பரிபாலநம்பண்ணி, ராவணவதாநந்தரம் மீண்டெழுந்தருளி திருவயோத்யையிலே ஸகலஜநங்களையும் பதினோராயிரமாண்டு பரிபாலநம்பண்ணி யென்றபடி. தன்சோதி - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, அப்ராக்ருதநவீநமான தன்னுடைய பரமபதத்தையென்றபடி. புக்க - 'விவேஶ வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸஶரீரஸ்ஸஹாநுக꞉', என்கிறபடியேயெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ப்ரவேஶித்தவனை, அமரரரியேற்றினை - அமரருடைய ஹரிவ்ருஷபத்தை, அரி - ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, ஏறு - வ்ருஷபம்;

மூ— ஏற்றருவைகுந்தத்தை அருளுநமக்காயர்குலத்** தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்குமாயங்களேயியற்
றிக்*கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்றைவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்** தாற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிப்புக்

இ— ஸாக்ஷாத்கரிக்கமான ஸம்ஸாரத்தைப்ப்ரகாசித்தருளி அவர்களையுங்கூடக்கொண்டு திருநாட்டிலேயெழுந்தருளி திருமாமணிமண்டபத்திலே பரிவாரமமரர்கள்நடுவே ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணஸஜ்ஜனான ஜகத்தோடேகூட எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை நெஞ்சே நாமுமொருநாள் காணவல்லோமோவென்கிறார். ௧௬

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபகுமாரனாய்வந்து பிறந்தருளி திண்கொளசுரரைத்தேயவளர்ந்தருளி ஸம்ஸாரபிவேஷைபோய்ப்புக்கு ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஸனை வஹித்துக்கொண்டருளி பின்னை பாண்டவர்களுக்காக ஆஸ்ரிதவிரோதியையும் க்ரூரமானவனுடைய ஸேனையையும் நிஸ்ஸேஷமாக நஸிப்பித்து பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானாய்த் திருநாட்டிலே

ஓ—மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைப்பி த்ருஷ்டியால்) அமரரிடையேந்தினையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாமணிப்பி த்ருஷ்டியால்) காண்டுங்கொலோநெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயி த்ருஷ்டியால்) ௧௬॥

※பத்தப்பாட்டு.※

ஆயர்குலத்திற்றிளம்பிள்ளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்த த்ருஷ்டியால்) மாயங்களேயியற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திண்கொளி த்ருஷ்டியால்) ஸஹ்யஸம்ஸ, திண்கொள் - திண்மையைக்கொண்டிருக்கிற, வஜ்ரகோடிஸமகாத்ரரானவென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தர்களையென்றபடி. தேய - க்ஷயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அவர்களைக்ஷயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸா த்ருஷ்டியால்) கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதி த்ருஷ்டியால்) ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபாண்டவர்களுக்கி த்ருஷ்டியால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தையி த்ருஷ்டியால்) பெரியவிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயி த்ருஷ்டியால்).

ரா— வித்திபெகவநத்திலே பேற்றையென்று ராவிடாயிருக்கும், நித்யஸூரிகளுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தையென்றபடி. ராவணாதிஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநிதஹர்ஷாநுவ்ருத்தியாலே நித்யஸூரிகள் நடுவே ஸிம்ஹாஸநமேபோலேஷ்ணு யெழுந்தருளியிருக்குமவனை ஸகலபதித்திருமகனையென்கை. நெஞ்சமே? என்னுடையமநஸ்ஸே, ஸம்போயம். காண்டுங்கொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டோமோ வென்றபடி. ௧௭

௰ ஆயர்குலத்து - கோபர்களுடைய குலத்திலே, ஈற்றிளம்பிள்ளை - என்னப்பட்ட லேசக்காரனான, ஒன்றுதை - ஜநிக்கை, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விசேஷணம் மாயங்களேயியற்றி - ஆஸ்சர்யங்களையே ஆவிஷ்கரிப்பித்து, இயற்றுகை - ஆவிஷ்கரிப்பிக்கை, ஆஸ்ரிதவிரோதிப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிரஸநாதிவ்யங்களான ஆஸ்சர்யங்களைநடத்தியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கு - ஒருவ்யாஜத்தாலே ப்ரவேசித்து, பதாயாஸத்துக்கு வருகிற பாண்டவர்களோடே தானும் வ்யாஜத்தாலே ஸபையிலே ப்ரவேசித்தென்றபடி. கூற்றியல் - ம்ருத்யுஸ்வபாவனான, கூற்றம் - ம்ருத்யு, இயல் - ஸ்வபாவம். ம்ருத்யுவுக்கு ஸ்வபாவமாவது ப்ராணனையும் தேஹத்தையும் பிரிக்கையிறே. ஸ்ரீவஸுதேவதேவகிகளுக்கு ப்ராணபூதனான தன்னையவர்கள் பக்கல் நின்றும் பிரிக்குமவனையென்றபடி. கஞ்சனை - கம்ஸனை, கொன்று - ஸம்ஹரித்து, ஐவர்க்காய் - பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக, ஸபத்யபாண்டவர்களுக்காயென்றபடி. கொடுஞ்சேனை - கொடியதான ஸேனையை, க்ரூரங்களான துர்யோதநாதிஸேனைகளையென்றபடி. தடிந்து - நஸிப்பித்து, ஆற்றன்மிக்கான் - பொறுமைமிகுந்தவனை, ஆற்றல் - பொறுமை. நாம் பாண்டவர்கள்காயமெல்லாம் ஸாதித்துக் கொடுத்தோமென்று மதிக்குமாதே "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவ" என்கிறபடியே யிவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானாயிருக்குமவனையென்றபடி. பெரிய - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, பரஞ்சோதி - பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையென்றபடி. புக்க - ப்ரவேசித்தவனை, ஸம்ஹாராவதரணார்த்தமெழுந்தருளினவனை, அரி - ஹரியானவன்

மூ— கவரியே* ||௰||
புக்கவரியுருவா யவுணனுடல்கீண்டுகந்த*சக்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* மிக்கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்*தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே* ||
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—போய்ப்புக்கருளின பரமபுருஷனே அந்த உத்க்ருஷ்டமானதிருநாட்டை நமக்கும்தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தையாஶ்வஸிப்பிக்கிறார். ||௰||

(புக்கவரியுருவாய்) பாபாதேவாரம்படி தேஜஸ்ஸம்பன்னமான ஸிம்ஹரூபத்தையுடையனாய்ப்புக்கு அஸுரனைப்பிளந்தருளி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்திகனாய் நிரஸ்தஸமஸ்த ஹேயப்ரத்யநீக ஸமஸ்தகல்யாணகுணனாய் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யதாரியான ஸர்வேஶ்வரனான பரமபுருஷனுக்கு அதிஶயகரமாய் அதிஶயோக்தியாலும் உத்தமமான திருவாய்மொழியி லித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு ஸமஸ்தகல்யாணகுணகாமராயிருப்பாரெல்லாரும், திறந்திறமாக ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ||௧௧||
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஏற்றருமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (உத்க்ருஷ்டமானவென்று) வைகுந்தத்தையருளும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டைநமக்குமித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே ப்ராப்யனவனென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலெந்துபாட்டுகளாலே ப்ராபகனவனென்னுமிடத்தைச்சொல்லி அநந்தரமிரண்டுபாட்டாலே யவனுடைய விரோதிநிரஸநஶீலதையைச்சொல்லி யிப்பாட்டிலே யிப்படியிருக்கிறவனே நமக்கபிமதத்தைச்செய்தருளுமென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தை யாஶ்வஸிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

புக்கு அ அரியுருவாயென்றுவதேஶம்பண்ணி அ அரியுருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாபாமித்யாதியால்) அவுணனுடல்கீண்டுகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரமித்யாதியால்) சக்கரச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ரீத்யாதியால்) மிக்கவோராயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஶயோக்தியாலுமித்யாதியால்) ஏழையரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) தொக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திறந்திறமாகவென்று) பல்லாண்டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ||

பூ— க்ருஷ்ணனவனென்றபடி. ஏற்றரும்- ஏறுகைக்கருமையான, ஸ்வயத்னத்தாலொழிய உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. வைகுந்தத்தை- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, நமக்கருளும்- அவன் க்ருபையொழிய வேறுபாயாந்தரமில்லாத நமக்குத் தந்தருளும். ||௧௦||

ஸூ— அ அரியுருவாய் - அந்த ஸிம்ஹரூபனாய், ப்ரஸித்தமான ஸிம்ஹரூபத்தை யுடையனா யென்றபடி. அ என்று ப்ரஸித்திவாசகம். அத்புதநரஸிம்ஹரூபனாயென்கை. புக்கு- ஶத்ருவிஷயத்திலே ப்ரவேஶித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய ஶரீரத்தை, கீண்டு - பிளந்து, உகந்த - ஸ்ரீதமிழ்ரோயி நாஶத்தாலே ப்ரஹ்ருஷ்டனான, சக்கரச்செல்வன்றன்னை - சக்ரபாணியான ஸ்ரீஶனை. ஶாகவாக்ய ... தன்னை யென்று - ஸ்வாமிநாரயணனை. குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்ருஷ்டம். மிக்க - அதிஶயிதமான, ஸமஸ்தபூர்ண ப்ரதிவாதகமாகையாலே அதிஶயிதமான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துளிவைபத்தும் - ஸ்ருஷ்டம். வல்லாரவரை- அப்யஸிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர் - வதூக்கள், ஸமஸ்தரிவயோக்க வதூரகளாய் ஸாமந்த கிம்கர வதூக்களாயிருக்கிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்க ளென்றபடி. தொக்கு - ஸம்ஹிதைகளாய், தொக்குதல் - ஸம்ஹிதித்தல். பல்லாண்டு - மங்களாஶாஸநமாமெயகளை, இசைத்து - பாடி, கவரி - சாமர வீஜநத்தை, ஸர்வவிதோபசாரங்களையு மென்றபடி. செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமேவயிஸ்ரீமதேஶாஸ்த்ரார்த்தநாஜநகஸூரிஶேஷிகாய நமஃ

த்ராமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பாமருமூவுலகம்.)

நாபீபத்மோத்பவத்வாத் விதிசிவஜநநாத் பாலநாத் பாதவாரா

த்ராணாத் தைத்யாவமர்தாத் ஸகலஸுரநிபந்தநத் ஸம்ச்ரிதத்வ்யாமோஹாத்।

பூபாரத்வம்ஸரக்ஷாதிவஸ்த்ராநிரஸநாத் க்ஷத்ரரக்ஷோநிரஸநாத்

ஸ்வீயாநாம் ஸ்ராவயாமாஸ ஸகலஜகதாம் ரக்ஷகத்வம் முநீந்த்ர: ॥அகூ॥

(நாபீபத்மோத்பவத்வாத்) பாமருமூவுலகம்படைத்த பற்பநாபாவோ- ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஹேதுவான திருநாபீகமலத்தாலே யுக்தனாகையாலும், (விதிசிவஜநநபாலநாத்) அரனயன்முதலான் றுஞ் செய்யதின்றிருப்பாதத்தை - ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸேவ்யமானதிருவடிகளை யுடையனாகையாலும், (பாதவாராத்ராணாத்) காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்தி - கோவர்த்தனத்தையெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸகலஸுரநிபந்தநத:) எழில்மூவுலகுநீயேயித்யாதி - ஸர்வஸ்வத்தங்களையும் ஸ்வசரீரமாக ப்ரதிபத்திக்கையாலும், (ஸம்ச்ரிதவ்யாமோஹாத்) என்னுடைக்கோவலனே - க்ருஷ்ணனாய வதரித்தாச்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் என்றிருமார்பனையென்று வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தை ஸூசிக்கச்சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மீஸம்பந்தமுண்டாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (பூபாரத்வம்ஸரக்ஷாத்) நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்தித்யாதி - "விஷ்ணுநா ஸஹிதா:" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரஹ்மாதிதேவர்களை விசேஷித்தத்திராமித்து அவர்கள்தொடங்கின த்ரிபுரஸம்ஹாராதிகளைத் தலைக்கட்டி அந்தந்தவாபத்துக்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும். (க்ஷத்ரநிரஸநாத்) ஆளியைக்காண்பரியாயித்யாதி- விரோதிகளானவஸுரர்களை யோரிடத்திலுந்தரிக்கவொட்டாதே நிரஸிக்கையாலும், (ரக்ஷோநிரஸநாத்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி - ராக்ஷஸஜாதியான ராவணனை ஸபந்துக்களோடேகூட ஸம்ஹரித்து ஸக்ஷஜாதீயான விபீஷணாழ்வானுக்கு லங்காராஜ்யத்தைக்கொடுத்துரக்ஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டிலே ஸத்யஸங்கல்பனாய் இவர்க்காய் கொடுஞ்சேனைதடிந்து என்றுசொல்லுகிற ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளான ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களான ஸர்வரக்ஷகத்வமுமுண்டென்றுகருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான் ஆச்ரிதர் தன்னை யநுபவிக்கப்பெறாதே கூப்பிடுகிறவற்றைப் பரிஹரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥அகூ॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழையராவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாச்ரிதவாத்ஸல்ய ப்ரகாசநஸம்பாதநத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தைச்செய்தருளுமென்று ஸர்வஜ்ஞரான்வாழ்வார், அவன் செய்தருளாமையாலே, பின்னையுமவனோடேஸம்ச்லேஷிக்க வாசைப்பட்டு, தத்ஸம்பந்தியாநுஸந்தாந ப்ரகர்ஷஜநிததத்ஸாக்ஷாத்காரராய், தத்ஸம்ச்லேஷ

❧ ஏழாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ— ஏற்றரும் வைகுந்தத்தையருளும் நமக்கென்றிப்படி யாச்வஸ்தரான் வாழ்வார் அநந்தரமே யித்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநதசையிலேபோலே விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன் வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) அநுஸந்தாநத்தாலேயென்கிறதுக்கு ஆச்வஸ்தரான் வென்கிறதோடே யந்வயம். தத்ஸாக்ஷாத்காரராயென்று ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னபடி

மூ—ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்* ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ

ஆ—ப்ரஹ்மசாரிணராய். ஸாக்ஷாத்க்ருதாதிரமணீய தத்திவ்யாவயவங்களாலே ஸ்ம்ருதிஸூசநராய்க்கொண்டு அநந்யார்ஹவைசஸ்த்தாலே கூப்பிடுகிறார். பரமபோக்ய ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷிஜந ப்ராணஹாரி சத்ருக்களோ? அன்றியே அதிரமணீய விலோசநவிஜித ஸகலகமலங்களான எம்பெருமானுடைய திருக்கண்கள்கொலோ வறிகிறிலேன், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே சூழவந்துதோன்றி என்னை வாயியாநின்றன, தோழியர்காள் அன்னைமீரென்றும் உபேக்ஷமேபடப் பிறந்தேனாகாதேயென்று "ஸாராஸாரஜ்ஞ

இ—ஸத்ஸம்ச்லேஷமென்றது-பரஸ்பர ஸம்ச்லேஷத்தை யென்றபடி. ஸாக்ஷாத்க்ருதாதிரமணீயேத்யாதி. இத்தாலே ஸ்மரணவிஷயமென்கிற ஸமவதாரணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஆனாலே நங்கைமீர்போலே வன்னைமீர்காட்டில் இத்திருவாய்மொழிக்கு விசேஷமேதென்னில், அதிலே ஸ்ரீ தத்வ ஸ்ரீக்களிரண்டும் ஸமமாயிருக்கும். இதிலே ஸ்வரூப தத்வமாதிகமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தம் ஸ்ம்ருதிஸூசநராயென்கிறபதத்தாலே ஸூசிதம். ஏழையராவியுண்ணுமிணைகூற்றங்கொலோ வென்றெம்பெருமானுடைய திருக்கண்களை சத்ருக்களாகச்சொல்லுகையாலே சத்ருஸ்ம்ருதிஸூசநமும் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. (அநந்யார்ஹவைசஸேத்யாதி) ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாகத் தம்முடைய மநஸ்ஸிலே வந்துதோற்றுகிறவனுடைய திவ்யாவயவசோபைகளாலே ஸ்ம்ருதிஸூசநரான வாழ்வார் தம்முடையவார்த்தையைக்கண்டு நிர்விண்ணரான ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கும் பந்துக்களுக்கும் தமக்குமுடைச்சிற வித்தவைசஸ்யத்தாவிஷ்கரித்துக்கொண்டலற்றுகிற ப்ரகாரத்தை விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே பேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபோக்யேத்யாதியால்) ஆவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங் கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணஹாரீத்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணபிரானென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிசயேத்யாதியால்) வெற்றிக்கு வென்றாரையகப்படுத்துவது கண்ணா லேயாகையாலே தன்னையகப்படுத்தினகண்களை மற்றையவயவங்களுக்கு முன்னே யநுபவிக்கிறாரென்று கருத்து. தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதியால்) தோன்றுங் கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) தன்னுடைய வைசஸ்த்யத்தை நிஷேதிக்கக்கடவரான தோழிமார்க்கு மன்னைமாற்கும் தன்னுடையவ்யஸனங்களைச் சொல்லுவானே னென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (ஸாராஸாரேத்யாதியால்) அவனைப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதே பலமெல்லாமானவிவள்

பப— ஏழையராவி - ஏழைகளுடைய ப்ராணனை, ஏழைகள் - பலமில்லாதவர்கள், அவன் பக்கலிலே ஸாபலத் தைபண்ணி அவனைக்கிடையாவிடில் தரிக்கமாட்டாத பெண்களுடைய ப்ராணனை யென்றபடி. இவை பெண்களையே நாடிநலிகிறன வத்தனைபொழிய இச்சாபலத்தை யுண்டாக்கின வவனையும் இதுவேண்டா வென்று மீட்கப்பார்க்கிற வன்னைமுதலானோரையும் கிட்டுகிறதில்லை. அவனையும் நம்மைப்போலே நலிந்த தாகில் இவைபடுத்துகிற பாட்டை யறிந்து நம்பக்கலிரங்கானோ. அன்னைமுதலானோரை நலிந்ததாகில் அவர்க ளும் இவள்படுகிறதெல்லாம் யுக்தமென்றிரார்களோவென்று கருத்து. உண்ணும் - புஜிக்கக்கடவதான, ஏழையரை நலியுமிடத்திலும் அவர்களுடைய தேஹமும் ஸம்ஸாரமு மிருந்தபடியே யிருக்க ரஸமாம் போலே ப்ராணனையே உண்கிறனவென்று கருத்து. இணை - துல்யமான, இவை பரஸ்பரம் ஸங்கேதம் பண் ணிக்கொண்டு வந்தாப்போலே யிருக்கிறனவென்றுகருத்து. கூற்றங்கொலோ - சத்ருக்களோ, கூற்றம் - சத் ரு, கொலோ வென்றவ்யயம் ஸம்சயாத்மகம். அறியேன் - நிச்சயிக்கமாட்டுகிறேனில்லை, இவை சத் ருக்களாகில் இப்படி தர்சநீயங்களா யிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றிக்கேயென்று ஒருவகையில் ஸம் சயம். ஆழியங்கண்ண - ஸமுத்ர ஸத்ருசங்களாய் ஸுந்தரங்களானகண்களையுடையவனான், ஆழி - ஸமு த்ரம், அம் - ஸுந்தரமான, கண்ணுடையவன் கண்ணன், கண்ணபிரானென்று ஸம்போதனம். க்ஷீரஸமு த்ரங்கள்போலே அதிதவிசாலசீதள பரபாகங்களாய் அதிஸுந்தரஸந்நிவேசங்களான திருக்கண் களை யுடையவனை யென்றபடி. பிரான் - முன்பெனக்கு விஸ்லேஷமென்னோடு ஸம்ச்லேஷித்துபகரித் த க்ருஷ்ணனுடைய, திருக்கண்கள்கொலோ - திருக்கண்தானோ, அறியேன் - அதுவும் நிச்சயிக்கமாட்டுகிறிலேன்,

ஞூ—வறியேன்* சூழவுந்தாமரை நாண்மலர்போல் வந்துதோன்றுங்கண்டீர்* தோழியர்காளன்னைமீரென் செய்கேன் றுயராட்டியேனே ||க||

ஆட்டியுந்தூற்றியு நின்றன்னைமீரென்னைநீர்நலிந்தென்?*மாட்டுயர்கற்பகத்தின்வல்லியோ கொழுந்தோவறியே*

ஆ—ஐஶ்வர்ய ஸூசிதமான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திவ்யாவயவங்களொன்றுக்கொன்று போகவிடாதே கூப்பிடுகிறாள். ||க||

(ஆட்டியும்) ஸௌந்தர்யபூரமாய்க்கொண்டு மூளத்தெழுந்த கற்பகத்தினுடைய கொடியினுடைய போ அன்றிக்கே அதினுடைய கொழுந்தோ அதுவுமன்று, ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு அந்த வ

இ—அவனுடைய திருமுகத்திலழகை மிகவும் நினைத்துக்கொண்டு போருகையாலே பிராட்டி திருமுகமண்டலத்திலேயிவ ளுடையஹ்ருதயம் ஈடுபட்டு போஹ்யவிஷயமாக அநுபவிக்கைக்கு உகப்பாரா கிராணங்களுக்கு இதான் ஸ்வாகர ஸிபாகமாட்டாதே யதேஷ்டவிநியோகத்தையே நிராஸமாக அநுபவிக்கையாலே கண்முன்னேவந்துநின் றாற்போலே ஸாக்ஷாத்காரமாய்க்கொண்டவழகு ப்ரகாஶிக்கத் தானுக்கென்றெழுந்திருந்திவள் கிட் டச்செல்ல, நினைத்தபடி ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்போகாமையாலே நடுக்கடலிலே யகப்பட்டாப்போலே ஸம்ஸாரஸா கரமாய் த்வயமாகக் வெளிப்பட்டு ஜநங்களெல்லாம் நினைத்து முறையிடுகிறாளென்றுகருத்து. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாட்டுயரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதிசயத்தால்) ஸௌந்தர்யத்தையே தன க்குவாஸஸ்தாநமாகவுடைத்தாய்க்கொண்டென்றபடி. இதுமங்கள்யமபேக்ஷை. த்ருதீயவாக்யத்தி லபி ப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவெண்ணெயினுடையவிசேஷத்தால்) மாட்டியவிசேஷத்துக்குத் தாத்பர்ய

ப— இவையவனுடைய திருக்கண்களாகி லிப்படி ஸங்கங்களா யிருக்குமோ, த்ரைலோக்ய ஜீவநங்கள ன்றோ வவனுடைய திருக்கண்களென்று கருத்து. இப்படிபாதகங்களானவற்றில் அகப்படாதேதப்பிப்போ னாலோவென்னில் சொல்லுகிறாள். தாமரை நாண்மலர் போல் - தாமரையத்தினுடைய வாகவைலக்ஷண்யம்போல, நாள் - அபிநவம், நாண்மலரென்கிறவிடத்திலேஸௌகந்த்யமார்தவமார்தவம் ஸௌகுமார்யம். சூழவும் - சுற்றி லும், ஸம்பந்தத்தினன்று பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்பெருமாளேயாயிருந்தாப்போலேயிருக்கிறது. ராக்ஷஸர்க்குஸம்பந்தங்களைத்தப்பிப்போகலாகிலன்றோ இவைகளுக்கிக்கண்களைத் தப்பிப்போகலாவதென்று கருத்து. வந்துதோன்றும் - வந்துதோன்றுகின்றது, ஏதோவொன்றிலுமொருஷ். கண்டீர் - கண்டீர்களோ, உ ங்களுக்குத்தோற்றுகிறதில்லையோவென்றுகருத்து. தோழியர்காள் - ஸகிகாள், அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், துயராட்டியேன் - து:க்கங்களையுடையவளானநான், துயர் - து:க்கம், துயரையுடையவள் துயராட்டி. இ ஸஹவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போதுதுயராட்டியேனென்று ரூடிமாயிருக்கும். து:க்கவை கல்யமுடையனானென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன், இந்த து:க்கத்துக்கு என்ன ப்ரதி காரம்பண்ணக்கடவேன், தோற்றுகிறதிருக்கண்களைமறைக்கமாட்டேன் கிட்டியநுபவிக்கவும்மாட்டே னென்றபடி. ||க||

தூ மாட்டுயர் - மாட்டிலே யுயராநின்ற, மாடு - பார்ஶ்வம், பார்ஶ்வத்திலே டகார இகரம் - உத்ஸேதயு ரூடி பார்ஶ்வத்திலே அந்த உத்ஸேதமெல்லாம் கற்பகத்தாலே லக்ஷமாயொரு கல்பகக்கொடி வளருமாப்போலே திருக்கண்களின் பார்ஶ்வத்திலே வளராநின்றவென்றபடி. கற்பகத்தின் - கல்பகதருவினுடைய, வல் லியோ - கொடியோ, கொழுந்தோ - உதாரமோ, தீர்க்கமாக நீண்டிருக்கையாலே கொடியென்னவுமாம், ஸ க்ஷ்மாக்ரமாய் கூர்மையா யிருக்கையாலே கொழுந்தென்னவுமாமென்று கருத்து. அறியேன் - ஸ லக்ஷம், என்னெஞ்சிலே தோற்றுகிற வித்து கல்பகலதையோ, அதின் கொழுந்தோ, அறியேனென்று பட்டா பிப்ராயம். ஈட்டிய - திரட்டின, ஈட்டுகை - திரட்டுகை, கடைந்தெடுத்து திரட்டி வைத்ததான வென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கு மூக்கைக்கிட்டி அமண்டி உண்ணலாம்படி திரளாயிருந்ததான வெண்ணை. வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு - வெண்ணெயையுண்டவனான க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யநாஸிகை, இது கல்பகக்கொடியுமன்று, கொழுந்துமன்று, நவநீதஸௌரபமுடைத்தா யிருக்கையாலே இந்த க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கேயென்று பட்டாபிப்ராயம். இது நிஶ்சயாநுஸந்தேஹாலங்காரம். ஸாவநாநுக்ஷ ஜநித வைஸாத்ருஶ்யத்தாலே

மூ— ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான்திருமூக்கெனதாவியுள்ளே* மாட்டியவல்விளக்கின்சுடராய்நிற்கும்வா லியதே* ॥உ॥

வாலியதோர்கனிகொல்வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல்* கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ

ஆ— ண்ணெயினுடைய திவ்யாவயவாவஹிதமான திருமூக்கழகெனனுடைய வாத்மாவினுள்ளேயாரோவித மாய்ஊஹத்தாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலையைப்போலேநின்றுஉஹியாநின்றது, அவ்வளவன்று அதிலும் வாயகமாயிராநின்றது, என்னைப்பலேத்துக்கொண்டெங்கும் பொஷித்துநின்றேன்னை வாயித்தால் அன்னை மீருங்களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிருள். ॥உ॥

(வாலியதோர்) வக்ஷ்மாயஜூதாவஸமாயிருப்பதொருகனியோ, அன்றியே வாயகமாகையாலே ஸஹஜ

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆரோவிதமித்யாதியால்)வாலியதென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவ்வ ளவித்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையலைத்தித்யாதியால்) இத்தால் தோழியர்காளன்னைமீரென்று கீழேயிவர்முறையிட்டவாறே யவர்களெல்லாரும் வந்திப்படிநீயலற்றுகிறது யா தமன்றென்றிவளைக்கூப்பிட அவர்களைக்குறித்து இப்படிசொல்லுகிறாளென்று ஸமதிவஸ்ரீவிசேஷ. ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

வினையாட்டியேன்வல்வினைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாயகமித்யாதியால்) வா யகமாகையாலேயென்கிறத்துக்கு வாவபோஎன்கிறத்தோடேயநயம். கோலந்திரளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப— க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கில்நவநீதஸௌரபமுங்கூடவிவளுக்கிப்போ தநுஸந்தேயமாகையாலேயிப்படி சொல்லுகிருள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடைய ஆத்மாவினுள்ளே, ஸ்வரூபத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மாட்டிய - மாட்டப்பட்டதான, ஏத்தப்பட்டதானவென்றபடி. மாட்டுகை - தூண்டுகை. ஏத்துகை என்றபடி. வல் - வலியதான, தேஜஸ்தானவென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - ஸ்திரமாயி ருக்கிறது, அந்த திருமூக்கின்விசேஷ:. அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றிலிருந்த ஊர்த்தமாகையாலே அவ ற்றைகடாக்ஷ தப்பிலும் தப்பலாம். இதுஎன்னுடைய ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியா லுமிதைத் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமூக்கை ஆத்மாவைப் பற்றின தீபஜ்வாலையெ யாகச் சொன்னது அஜ்ஞாநஜந்யமான ஸம்ஸார ஸம்பந்தமிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்து வைப்ரகாசிக்கிறதென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது. பலவத்தென்றபடி. தீபஜ்வாலையைக்காட்டிலும் அதிகமாக ப்ரகாசிக்கிறதென்றபடி. அதை ஹஸ்தாதிகளாலே ப்ரதிபந்திக்கலாம், இதை யொன்றாலும் ப்ர திபந்திக்கமுடிகிறதில்லை யென்றதாகவுமாம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், நீர் - எனக்குப்ரியவரைகளான நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், ஹிதவசநங்களான நிஷேதவாக்யங்களாலே யென்னை யிருந்தவிடத்தி லே யிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - ப்ரஸித்தி பண்ணிவைத்தும், தூற்றுகை - ப்ர ஸித்திபண்ணுகை. நீங்களாகவென்னை யலற்றுகிற வளவன்றிக்கே ஊரெல்லாரோடும் என்பக்கல் குற்ற ங்களைச்சொல்லியு மென்றபடி. நின்று - ஸ்தாயியாய், ஒருக்கால் - சொல்லிவிடுகை யன்றிக்கே யெப்போது மிப்படியே சொல்லிக்கொண்டுநின்றென்றபடி. என்னைநலிந்து - இப்படி யென்னைப்பீடித்து, என்?- என்ன ப்ரயோஜநம். ॥உ॥

வா— வாலியது - வலியதான, பலிஷ்டமான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, நிரதிசய ஸௌந்தர்ய ஸம்பன்னமான வென்றபடி. கனிகொல் - பழமோ, வினையாட்டியேன் - இப்பழத்தை இப்போதேயநுபவிக்கப் பெறுதபடி பாபங்களை யுடையவளான வென்னுடைய, வல் - உக்ரமான, அநுபவித்துங்கழிக்க முடி யாததான வென்றபடி. வினைகொல் - பாபமோ, அனுபவித்தலை ஸஞ்சாரநக்ஷமாயிருக்குமோ வென்றுக ருத்து. பூர்வாவஸ்தைகளாவன ஸௌந்தர்யாதிகொடுமைகளாகையாலே தன்னுடைய பாபத்தையவன்பக்கலி லே யிருக்கிறதாகச் சொல்லக்குறையில்லையிறே. கோலந்திரள் - ஸௌந்தர்யந்திரண்டதான; கோலம் - ஸௌந் தர்யம். ஸௌந்தர்யங்க ளெல்லாங்கூடி ஸமூஹமானப்போலே யிருக்கிறதான வென்றபடி, பவளம் - ப்ர வாளத்தினுடைய, விக்ரஹத்தினுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, ஸ்தமாக வளர்ந்ததான வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - ஸமஸமோ, அறியேன்- ஸ்ருஷ்டம்ஸௌந்தர்யஸமுதாயமாயிருக்கையாலே பாவ

மூ—வறிவேன் * நீலநெடுமுகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவாய் * ஏலுந்திசையுளெல்லாம்வந்துதோன்றுமென்னின்னுயிர்க்கே * ||௩||

இன்னுயிர்க்கேழையர் மேல்வளையுமிணைநீலவிற்கொல் * மன்னியசீர் மதனன் கருப்புச்சிலைகொல் மதனன் *

ஆ—விரஹவ்யஸநபராயிருந்தவென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே? ஸௌந்தர்யஸாரஸர்வஸ்வமான பவளத்தினுடைய கொழுந்தாயிருப்பதொரு முறியோ? அவையெல்லாமல்ல நீலமேகஸமாநரமணீயவிக்ரஹனானவனுடைய ஸாரஸர்வஸ்வமான திருப்பவளம், தத்விக்ரஹஸௌந்தர்யஸர்வஸ்வமாய்க் கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக வெல்லாதிக்குகளிலும் வந்துதோன்றுகின்றதென்கிறார். ||௩||

(இன்னுயிர்க்கு) ஸர்வேச்வரஸௌந்தர்யத்திலே ஸாரமான காந்திஜநகத்தினுடைய ப்ராணனையே லக்ஷ்யமாகவுடையவைப்பாய் நாமாய் நீளமாயிருப்பனவிரண்டுவிற்களோ அன்றிக்கே? மதனனுடைய ஸௌந்தர்யஜநகமான விசாலகோதண்டமோ? இவையெல்லாமல்ல ஸௌந்தர்யஸாரஜ்ஞனான மதனனுக்கு ஜநகபூதனான ஸர்வேச்வரனுடைய புருவங்களே இவையென்னுடைய ப்ராணன்களையெப்போதும் வாதிக்கிறனவென்கிறார். ||௪||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) கொழுவியது - கொழுத்தது, ஸ்நிக்தமாகவளர்ந்ததென்றபடி. முறி - வஸம், த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாமித்யாதியால்) நீலநெடுமுகில்போலென்கிறவிசேஷணத்தாலே ஸூசிதமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தத்வேத்யாதியால்) எனின்னுயிர்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கைக்காகவென்று) ||௩||

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணனையேயித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஜநகமானவென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸாரஜ்ஞனனென்று) தாத்பர்யார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ||௪||

ஈ—மென்று நிரூபிக்க மாட்டுகிறிலேன். ஸஜாதீயஜநகமாயிருக்கைபாலேகனிபவளமென்று நிரூபிக்கவும், மாட்டுகிறிலேனென்றபடி. நீல - நீலவர்ணமான, நெடு முகில் போல் - மஹாமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனி - திவ்யதேஹவிக்ரஹத்தையுடையவனான, அம்மான் - ஸ்வாமியினுடைய, தொண்டைவாய் - பிம்பஸத்ருசமானது. தொண்டை - பிம்பம், வாய் - அதரம், ஐந்த்ரநீலமணிஸத்ருசமான திருமேனிக்கு பரபாகமாம்படி சிவந்திருக்கிற திவ்யாதரமானதென்றபடி. என் - என்னுடைய, இன்னுயிர்க்கு - இனியதான ஸாத்மாவுக்கு, ஸௌலப்யமான ஸத்வஸ்வபாவத்திற்கென்றபடி. ஸத்வஸ்வபாவத்தைக் கொல்லுகைக்காக வென்கை. ஏலும் - பொருந்தமான, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு யோக்யமான வென்றபடி. திசையுளெல்லாம் - திக்குக்களிலெல்லாம். பார்த்த பார்த்த திக்குக்களெங்குமென்று பாவார்த்தம். வந்து தோன்றும் - வந்துதோன்றுகின்றது. ||௩||

ஸ இன்னுயிர்க்கு - ஸௌக்யமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணனையபஹரிக்கைக்காக வென்றபடி. ஏழையர் மேல் - பலமிலிகள் மேலே. ஸர்வேச்வரஸௌந்தர்யாதிஸக்தைகளான பலமிலிகள்மேலே யென்றபடி. வளையும் - தாந்தானே நாமாகாநிற்கும், இணை - ஸமமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல் - இந்த்ரநீலமணியெனான யானாஸ்யங்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான, சீர் - கல்யாணகுணம்; இங்கு ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதம். இதுகருப்புச்சிலைக்கு விசேஷணம், மதனன் கருப்புச்சிலைகொல் - மதனனுடைய விலாஸயானாஸ்யமோ, சிலை - யானாஸ்யம், ஏதேனுமொரு நீலயானாஸ்யங்களாகில் ஏழையர்மேலே வளையவேணுமென்று நியமமில்லையிறே, ஆதலாலிவை மதனனுடைய யானாஸ்யங்களென்று கருத்து மதனன்றன் - மதனன் தனக்கு, ஸௌந்தர்யத்தாலே லோகங்களையெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற வந்தமதனனுக்குங்கூட வென்று தன் ஸௌந்தர்யத்துக்குக்கருத்து, உயிர் - ஜநகனான, அவனுக்குங்கூடஸ்ரஷ்டாவித்யாதிஜிஹ

மூ—றன்னுயிர்த்தாதைக்கண்ணபெருமான்புருவமவையே*யென்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே*(4)
என்றுநின்றேதிகழுஞ்செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொ* லன்றியென்னுவியடுமணிமுத்தங்கொலோவ
றியேன்* குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடு* மொன்றுமறிகின்றிலேனன்னைமீரெனக்குய்விடமே*॥ (5)

ஆ—(என்றுநின்றே) தோன்றிமாயாதேயென்றும் நின்றுவிளங்காநின்று சிவந்தசுடரையீன்றுநின்ற வெள்ளை மின்னோ? அன்றிக்கே என்னாத்மாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழகியமுத்துநிரையோ? அறிகிறிலேன், கோவர்த்தனம்பண்ணி யாஸ்ரிதர்பக்கல நாத்ருஸமான க்ருஷ்ணனுடைய முறுவலானது என்னுடைய ப்ராணனைநலியாநின்றது. அன்னைமீரவனுடைய திருவழகாலேவந்த நலிவைத்தப்பியுஜ்ஜீவிக்கலாமிடமொன்றுமறிகிறிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(உய்விடம்) சுவேதகளுக்குமஸுரருக்கும் ராக்ஷஸருக்குமுய்விட மெவ்விடமென்றிலங்கி திருமகரக்குண்டலந்தளிர்க்கிறதன்றோ? தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதமான ஹேணங்களையும் ப்ரதிகூலர்க்கணுகவொண்ணாதபடி நஞ்சைபுமுடையனைத் தன்னுடையதிருவழகுக்கு உத்தம்ஸகனை திருவனந்தாழ்வானை

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—என்றுநின்றேதிகழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) செய்யசுடர் ஈன்என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதியால்) அணிமுத்தங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முத்துநிரையோவென்று) எனதாவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) உய்விடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய வித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

பைவிடமென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோட்டையித்யாதியால்) பாம்பணையானென்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்தஸ்வாபாவ்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) கைவிட

ப—தாவான வென்றபடி. தாதை- ஜநகனான, கண்ணபெருமான்- க்ருஷ்ணனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய, புருவம், அவையே - புருவங்கள்தானே, அழகிலே ப்ரஸித்தங்களான வந்தபுருவங்கள்தானே யென்றபடி. ஜநயிதாக்களுக்கித்தனை யதிஸயங்கூடுமோ? அவனுக்குங்கூடஜநகனான க்ருஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்களே யிவையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனவாய் - என் ப்ராணவிஷயங்களாய்க்கொண்டு, உயிரின்மேலே யிருக்கிறவை உயிரின் மேலன, என் ப்ராணாபி தாவங்களாய்க்கொண்டென்றபடி. என்றும்- ஸர்வகாலமும், என்றும் என்கிற மகாரத்துக்கு ஸந்தியிலே லோபம், நின்று - ஸாயகத்திலே ஸ்தாயியாய்நின்று, அடுகின்றன - ஹிம்ஸிக்கிறன. ॥சா॥

ம என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஸந்தி மகாரலோபம். நின்றே திகழும் - ஸ்திரமாய் விளங்காநிற்கிற, லோகத்தில் மின்போலன்றிக்கே ஸ்தாயியாய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இதுவெண்மின்னுக்கு விஸேஷணம். செய்யச்சுடர் - சிவந்த காந்தியை, ஈன் - ஈனாநிற்கிற, வெண் மின்னுக்கொல்- வெளுத்தமின்னோ, உத்பாஸிதகாந்தியானது பிம்பாதரகாந்தி மிஸ்ரித ஸாமாநாதிகரண்யமாயிருக்கையாலே சிவந்த காந்தியையீனாநிற்கிற வெள்ளை மின்னாக வத்தைச்சொல்லுகிறாள், அன்றி - அன்றிக்கே, என்னாவி - என்னாத்மாவை, அடும் - ஹிம்ஸிக்கும் ஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை. அணி - பங்க்தியான, முத்தங்கொலோ - முத்துக்களோ, அறியேன் - நிஸ்சயிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தநகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்த உபகாரகனானவனுடைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்தவ்ருத்தியாலேயுண்டான உத்பாஸிதமானது, எனதாவி- என்னாத்மாவை, அடும் ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, கோவர்த்தநத்தின்கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் ஆநந்தஹேதுவான முறுவலெனக்கொருத்திக்கும் ஹிம்ஸகமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், எனக்கு - இப்படியவனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களிலே யகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிடமொன்றையும், இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போயுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தாநத்தை யொன்றையுமென்றபடி. அறிகின்றிலேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னை விடாவென்றுகருத்து.

மூ — உய்விடமேழையர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கு* மெய்விடமென்றிலங்கிமகரந்தழைக்குந்தளிர்சொல்* பைவிடப்பாம்பணையான்றிருக்குண்டலக்காதுகளே* கைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றனகாண்மின்களே* ௬ காண்மின்களன்னையர்காளென்றுகாட்டும்வகையறியேன்* நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொனயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்* சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்றிருநுதலே*

ஆ — யணைபாகவுடைய எம்பெருமானுடைய திருக்குண்டலக்காதுகளை நிரபராதமாகநலியாநின்றன பாரீர் கோளென்கிறார். ௬

(காண்மின்கள்) (நாண்மன்னு) ஸதைகரூபத்திலஷ்டீஸ்யாதுமேரு! அன்றிக்கே ஆசைப்பட்டார்க்கு நச்

இ — கொன்றுமின்றியென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபராதமாகவென்று) ௬

❋ ஏழாம்பாட்டு. ❋

ஸ்ருதிகமஸ்மரணம்பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதைகரூபத்வாதிபால்) வெண்டிங்கள்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுஷ்டீகத்வாதிபால்) நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையிகத்வாதிபால்) நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோவென்றது - நச்சவேண்

ஸ — ஏழையர்க்கும் - ஸர்வேஸ்வரன் பக்கல் ஸ்நேஹிகளான ஸ்நேஹிகளுக்கும், அசுரர்க்கும் - தைத்யர்களான ஸஹாஸர்களுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், உய்விடம். உஜ்ஜீவிக்குமிடம், தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிட மென்றபடி. எவ்விடமென்று - எந்தவிட மென்று, இது க்ஷேபோக்கம். தப்பிப்போய்ப்பிழைக்குமிட மொன்றுண்டோ வென்று கொண்டென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி அதாவ திவ்வழகைக்கண்டால் ஸ்நேஹிகளுக்கு மஸுர ராக்ஷஸர்களுக்கு பிழைக்கவிட முண்டோவென்று கொண்டென்றபடி. இவ்வழகைக்கண்டால் அஸுரராக்ஷஸர்கள்பொறுக்கமாட்டாதேமுடிந்துபோவார்கள், ஸ்நேஹிகள் ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே முடிந்துபோவார்களென்றுகருத்து. மகரந்தழைக்கும் - மகரமாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர்சொல் - பல்லவங்களோ, மகராகாரமாகத்தழையாநிற்பன சிலபல்லவங்களோ வென்றபடி. பைவிடப் பாம்பணையான் - பையையும் விடத்தையு முடைத்தான பாம்பை யணையாக வுடையவனுடைய, பை - ஸணம். விடம் - விஷம், ஸாகவாஜீர்வகஸ்வாஸ:, ஸமஷ்டிவ்யாமகை விஷஸ்பர்ஸத்தாலே விகஸிதங்களான ஸணங்களையும் ஸத்ருக்களுக்குக் கிட்ட வொண்ணாதபடி விஷத்தையு முடையவனை திருவனந்தாழ்வானை ஸய்யாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளே - மகராகாரமான குண்டலங்களான திருக்காதுகள்தானே, பல்லவங்களென்றபடி. அவற்றுக்கித்தனை வாயக்ஷ ஸக்தியுண்டோ வென்றுகருத்து. கைவிட லொன்று மின்றி - கைவிடுகை யிஷத்து மின்றிக்கே, ஈஷத்து மொழியாதே யென்றபடி. அடுகின்றன - வீழ்பாநிற்கின்றன, காண்மின்கள் - பாருங்கோள், தன்னைப்போலே யவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமென் றிருக்கிறாள். ௬

மூ. நாண்மன்னு - நாள்களிலே மன்னாநிற்கிற, நாள்தோறும் க்ஷயியாமல் வர்த்தியாநிற்கிற வென்றபடி. ஸதைகரூபனான வென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனான, கலங்காரமாயிருக்கையாலே கலங்கரஹிதனான வென்றபடி. திங்கள்கொல் - சந்த்ரனோ, திங்கள் - சந்த்ரன், நயந்தார்கட்கு — ஆசைப்பட்டவர்கட்கு, நயக்கை - ஆசைப்படுகை, தன்னையாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி. நச்சிலைகொல் - ஆசையில்லையோ: நச்சு - ஆசை, தன்னை யாசைப்பட்டாரை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னை யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருக்கிறதோ வென்றபடி. இப்படி யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருப்பதொரு விலக்ஷணவஸ்து, மோ. வென்கை. சேண்மன்னு - தைர்க்யவிஸ்தீர்ணமாயிருக்கிற, சேண் - ஔன்னத்யம். இங்கே தைர்க்யத்தை க்காட்டுகிறது. “ஸுதாஸ்ஸவ்ருதாஸ” என்கிறபடியே நீள நாலும்பிகளான வென்றபடி. நால் - நாலுகளான, தோளழகுகண்ட பாவிப்பார்க்கு ரஸமிரட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவையான வென்றபடி. தடம் - விஸாலங்களான, பீனவ்ருத்தங்களானவென்றபடி. தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, பெருமான்றன் - அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னென்று ஸ்வாமித்வஸம்பந்தமுடையோமஸ்: திருநுதலே - திருநெற்றியே, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை ஸங்காதகங்க ளாகமாட்டாவென்று

மூ—கோள்மன்னியாவியடுங் கொடியேனுயிர் கோளிழைத்தே* ௭௮

கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வில்லும்* கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தளிருங்குளிர்வான்பிறை யும்* கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்*

ஆ—சவென்டாதிருக்கிறதே! கொழுத்துவட்டச்சுற்றுடைத்தானதாலு திருத்தீதாளையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருமுகம் இப்படிகொடியேனைக் கொல்லு வாவஸ்தைப்பண்ணின வென் ப்ராணனை முடிக்கையிலே துணிந்து விதி ஜெயிக்கவாயிருக்கிறது, இத்தைத்தான் பிரகாண்டோ பர்கசொன்று காட்டுவதையறிகிறிலேனென்கிறாள். ௭௮

(கோளிழைத்தாமரையும்) தன்னொளியைத் தனக்காபரணமாகவுடைய தாமரையும், கொடியும், பவளமும், வில்லும், அதுபகையாபரணமாகவுடைய குளிர்ந்த முத்தும், தளிரும், குளிர்ந்த பெருத்த பிறையுமாய் தன்னழகைக்காபரணமாயிருக்கிற ஜ்யோதிர்மண்டலமோ? தன்னொளியைத் தனக்காபரணமாகவுடைய க்ரு

இ—அதப்புயிருக்கிறவொரு விஶேஷணவைசாம்யமென்றபடி. கோள்மன்னியாவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொழுந்திதானியால்) திருநுதலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திருநெற்றியிலேயென்று) கொடியே னித்தாலிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதானியால்) கோள்மன்னியென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவிழிவெயிர்த்தென்று) ஆவியடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸுபாதிகறதென்று) ௭௮

※ எட்டாம்பாட்டு ※

கோளிழை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னொளியை யிதானியால்) இரண்டாங்கோ ளிழைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகை யிதானியால்) வான்பிறையு மென்னதை யுரைக்கிறார் (பெருத்த பிறையுமென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகை யிதானியால்) சோதிவட்டக்கொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்யோதிர்மண்டலமென்று) இதுக்குகலிகிறதென்னு

ஶ—கருத்து. கொடியேனுயிர் - பாவிஷ்டையான வென்னுடைய ப்ராணனை, கொடுமை - க்ரௌர்யம். பாபமென்றபடி. கொடுமையை யுடையவன் கொடியாள், இருவைத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேனென்று ஈடுவம். உயிர் - ப்ராணன், கோள் - கொள்ளுகையை, ப்ராணனைப்பஹரிக்கையை யென்றபடி. கோள் - ஸம்ஹாரம். இழைத்து - நிரூபித்து. இழைக்கை - நிரூபிக்கை, இங்கு நிரூபிக்கையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணனைப் பஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று வடிதாத்பர்யம். கோள்மன்னி - கொள்ளுகையிலே ஸ்திரமாய், ப்ராணனை பஹரிக்கையிலே யதிநிவிஷ்டையாயென்றபடி. ஆவி - உகு ப்ராணனை, அடும் - பீடிக்கிறது, இது நலிபா நின்றதென்று சொல்லாநின்றும், எங்களுக்குந் தெரிகிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிக்காணாயென்ன? அதுக்குத் தாமே சொல்லுகிறாள். அன்னைமார்காள் - தாய்மார்காள், காண்மின்களென்று - இத்தைக் கண்டுகொள்ளுங்கோளென்று, காட்டும்வகை - காட்டும்ப்ரகாரத்தை, அறியேன் - அறியமாட்டுகின்றிலேன், எனக்குணர்த்தியிலே யகப்படுகையாதல், என்னைப் போலே நீங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகையாதல், செய்யின்றே யுங்களுக்குத் தெரியச் சொல்லலாவதென்னு கருத்து. ॥ஏ॥

ம - கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் - காந்தி, இழை - ஆபரணம். தாமரையும் - கமலவாவஷைகளும், கொடியும் - கல்பலதையும், "கற்பகத்தின் வல்லியோ" வென்றதிறே. பவளமும் - வித்ருமமும், வில்லும் - இந்த்ரநீலமணிமயமான சார்ங்கங்களும், "இந்த்ரநீலவிற்கொ" வென்றதிறே. கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் ஸௌந்தர்யமே யழகைக்காட்டுகிறது. தண் - ஶைத்யவைகளான, முத்தமும் - மௌக்திகங்களும். தளிரும் - பல்லவங்களும், "மகரந்தழைக்குந்தளிர்" என்றதிறே. குளிர் - ஶீதளமான, வான் - பெரியதான, வான் ஸௌம்ய விஶாலமான பிறையும் - உத்ருதசந்த்ரனும், அஷ்டமீசந்த்ரனுடைய கலையுமென்றபடி. இவை யித்தனையும் ஸஹஜஜ்யோதியமாயிருக்கிற வென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விஶேஷணம். கோள் - தன்னழகையே, இழையாவுடைய - ஆபரணமாக வுடையதான, கொழும் - கொழுத்ததான, ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கொல் - ஜ்யோதிர்மண்டலமோ, இதுக்குக் கொள்கின்றதென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய,

ஞ — கோளிழைவாண்முகமாய்க் கொடியேயுனைக் கொல்கின்றதே* ॥அ॥

கொல்கின்றகோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளின்* உள்கொண்டநீலநன்னூற்றழைகொலன் றுமாய குழல்* விள்கின்றபூந்தண்டுழாய்விரைநாறவந்தென்னுயிரைக்* கள்கின்றவாறறியீரன்னைமீர்கழறுகின்றீரே* ॥கூ॥

ஆறு— உன்னுடைய அழகியதிருமுகமென்று பேர்பெற்றுக்கொண்டு இப்படி நாயகப்ரபைக்கிடான வாவ ண்ணத்தையுடைய என்னுடைய ப்ராணனை நலிகின்றதென்கிறாள். ॥அ॥

(கொல்கின்ற) ஆச்ரயகாலத்தில் லோகத்தையெல்லாம் நலிகின்ற ஐமத்தையுடைய வ்யாவியாநின்ற மி க்கஇருளையொப்பதாயிலே வெளிச்சமாய் ஸஞ்சரித்து அதினுள்ளேயுண்டான கொழுவியகருண்டளருளி னுடைய ஸௌரமானதுக்குத்தற்றீரோ? அங்ஙனமன்று, ஆச்சர்யபூதமானவழகையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய திருக்குழல் அலர்கின்றவுள்ள வழகியதிருத்துழாயினுடைய வாஸனையோடேவந்து என்னுடையப்ராணனை

இ — றுத்தோடே பக்ஷம். வாண்முகமாய் என்கிறதுக்கு அநுபவமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய திருமுக மித்யாதி யால்) இத்தால் இரேழுபாட்டுக்களாலே திருமுகத்தில் அவயவ சோபைகளை தனித் தனியே சொல்லி, இப் பாட்டிலே அதின் ஸமுதாயசோபையைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥அ॥

※ ஒன்பதாம்பாட்டு. ※

• கொல்கின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயேத்யாதியால்) கோளிருளை யென்கிற த்தையுரைக்கிறார் (மிக்கஇருளை யென்று) சுகிர்ந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பறவாயிலே யித்யாதியால்) பறவாயிலேயென்றது - வெளிச்சமாய்த்தானிலே யென்றபடி. வெளிச்சமென்றது - தெரிகையும் பொராததென வென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுள்ளேயி த்யாதியால்) கொழுவிய - கொழுத்த, அதாவது:— ஸ்நிக்தமானவென்றபடி. உள்கொண்ட நீல நன்னூற் றழைகொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸௌரமானவித்யாதியால்) ஆகிவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

ஸ — இதுக்குவாண்முகத்தோடே பக்ஷம். கோளிழை - தன்காந்தியையே தனக்காபரணமாகவுடைத்தான, வாண்முகமாய் - அழகியதிருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்று பேர்பெற்றுக்கொண்டென்றபடி. வாள் - உஜ்ஜ்வலம், அழகியதென்றபடி. கொடியேபெடீர் - அவளிடத்திலே தோற்றப்படியான வசைத்தையுடையவளான என்னுடைய ப்ராணனை. கொல்கின்றது - கஷ்டமீயாநின்றது. ॥அ॥

கூ கொல்கின்ற - ஜகத்தை யெல்லாம்வ்யாவியாநிற்கிற, ஆச்ரயகாலத்திலே ஸஞ்சரிதஜனங்களுக்கு வில்லாமையாலே நிரஞ்ஜனமாக வெச்சும் வ்யாவியாநிற்கிற வென்றபடி. கோள் - வலிஷ்டமான, நிபிடமான வென்றபடி. இருளை - தமஸ்ஸை, சுகிர்ந்து - ஈர்த்து, கத்தல் கழியும்படி பண்ணியென்றபடி. சுகிருகை - ஈர்க் குகை, அதாவது - ஸௌரமேசமெல்லாம் நால்தோற்ற விழுகைக்காக பஞ்சையில்லாமலே நறுக்குகை யை ஈர்க்குகை யென்பார்கள் - இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த தமஸ்ஸாலே ரக்ஷிக்கப்பட்டதான வென்ற படி. கொழும் - கொழுத்ததான, ஸ்நிக்தமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டினுடைய, உள்கொண்ட - உள்ளேகொண்டதான. கைபழக்கப்படாதேபுள்ளே நூர்க்கப்பட்டதானவென்றபடி. தமஸ்ஸின் ஸௌரமத்தைத் தானே ஒருசாவதமாய்கொண்டிப்பிலே சுருட்டியதுக்கு நூர்க்கப்பட்ட தானவென்று பக்ஷம். இத்தனை வி சேஷித்தாலாயிற்று இந்நூற்றழைபுவஸ்தமாகப்போராதென்று சொல்லபோமாவது.நீல - ச்யாமளங்களா ன, நல் - நல்லவையான, நிழற்கொண்டு ஸமீக்ஷிக்களானவென்றபடி, நூற்றழைகொல் - இதனை வாஞ்சமோ? இது ஸந்தேஹார்த்தம். உக்தவ்யாவ்ருத்தமன்று. அந்தநூற்றழை இத்தனை பழையதாயிருக்கமாட்டுமோ வென் றுகருத்து. அன்று - ஆதலாலிந்த நூற்றழையு மன்று, மற்றெதென்னில்? மாயன்குழல் - ஸௌந்தர்ய தாவண்ணங் களாலே ஆச்சர்யபூதனான க்ருஷ்ணனுடைய கேசங்கள், விள்கின்ற - விகஸிதங்களான, பூம் - சுகந்தங்களான, பூம் பஷ்பம் ஸுந்தரவாசி. தண் - ஸுசீதளங்களான, துழாய் - தாளஸிகளுடைய, விரை - வாஸனையானது, நாற - வாஸிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - ஜீவாத்மாவை, கள்கின் றவாறு - ஸம்ஹரியாநிற்கிற ப்ரகாரத்தை, கள்கை - ஸம்ஹரிக்கை, ஆறு - ப்ரகாரம், ஸம்பள வகாரக ஜேஷம். அறியீர் - அறியமாட்டுகிறீரோ இல்லே, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? கழறுகிற்றீர் - கழறுகின்றீரோ,

மூ—நிற்றிமுற்றத்துளென்றுநெரித்தகையினராயெம்மைநீர்* சுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும்வைதிர்சுடர்ச்சோதிமணிநிற மாய்* முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே* யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென் னுங்கட்கே* ||௰||

கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றவர்க்கும்* கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வுட்கு

ஆ—ஸவஹாஸிக்கிறபடி யறிகிறிலீகோள், ஏதேனுமொன்றைச்சொல்லிப் பொடியாநிற்கிறீகோளென்கிறாள். ||௯||

(நிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்துமுற்றத்தேநின்றுயென்று ஸபாஷஞ்செய்தேனாகக்கொண்டு என்னுடை யதிக்ரமமையறிந்தநீங்கள் விடாதேசுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் வையாநின்றீகோள், நிரவதிகதேஜஸ்ஸான ரத்நங் களினுடையவொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸமஸ்தலோகங்களையு மோரிடமொழியாமே வ்யாபிக்கிற தேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலேயென்னுடைய ஹ்ருதயமகப்பட்டது, இனியென்னைப்பொடிந்தன்னை மீருங்களுக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறாள். ||௰||

இ—கிறார் (அலராகின்றுள்ளவித்யாதியால்) கள்கின்றவாறென்கிறதையுரைக்கிறார் (சவஹாஸிக்கிறபடியென்று) கழறுகிற்றிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமொன்றைபித்யாதியால்) ||௯||

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

நிற்றிமுற்றத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னகத்தித்யாதியால்) நீரென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்ற சுடர்முடிக்கேயென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஹ்ருதயமித்யாதியால்) நசையென்னுங்கட்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னையித்யாதியால்) ||௰||

ப—நிர்ஹேதுகமாகச் சொல்லாநின்றீர்களென்றபடி. கழறுகை - நிர்ஹேதுகமாகச் சொல்லுகை. ||௯||

ய0 முற்றத்துள் - ப்ராங்கணத்திலே, நிற்றியென்று - நில்லாநிற்கிறாயென்று, "யாவலோகாவதாரா ஷ்டம் ஸம்ஸ்திதோஹாகாஸமேவ" என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங்காணும்படிமுற்றத்திலேபுறப்ப ட்டு நில்லாநின்றாயென்று கோபித்தென்றபடி. நெரித்த - நெரிக்கப்பட்ட, கையினராய் - கையை யுடைய வர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர். ஸ்த்ரீகளைச் சொல்லும்போது கையினிரென்றாக்ஷேபம் கோபித்துவைக்கும்போது கையைநெரித்து வைகிறீர்களென்றுகருத்து. நீர் - என்னுடைய அதிக்ரமமையறிந் த நீங்கள், எம்மை - அவனுடைய ஸௌந்தர்ய லாவண்யங்களாலே வசீகரிக்கப்படாநிற்கிறவென்னை, சுற்றி யுஞ்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை - வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வை யாநிற்கிறீகோள், சுடர்ச்சோதி - தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடைய வையான; ஸூர்யசந்த்ராதி தேஜஸ்ஸாக்களுடையரூபம்போலே தக்கரூபத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய ரூபத்தை யுடைத்தாய், இம்மூவுலகும் - இந்த மூன்று லோகங்களை யும், முற்ற - ஸகலப்ரகாரத்தாலும், விரிகின்ற - வ்யாபியாநிற்கிற, சுடர் - காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே - முடியிலே, திவ்யகிரீடத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்று ஸப்தமீ. உள்ளம் - என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒற்றுமை - ஏகாக்ரத்தை, கொண்டது - அடைந்துவிட் டது. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? நுங்கட்கு - உங்களுக்கு, நசையென் - ஆசையென்ன, ப்ராப்யமானவிநேத ளாய் நாயகஸம்ஸ்லேஷாஸமர்த்த பெண்கள்பக்கலிலே தாய்மார்களுக்காசையுண்டோ வென்று கருத்து. ||௰||

கக கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய - அஸக்யரான, இந்த்ரியவஸ்யரல்லாதவரானவென்றபடி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் - இந்த்ரன், என்றவர்க்கும் - என்றுப்ரஸித்தரான வந்த தேவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக்கஸக்யனான, அவர்கள் கண்ணுக்கும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவொண்ணாதபடி தமக்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சிலேநிலைநின்றானென்றபிப்ராயம். கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்ருஷ்டம். உட்குடை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு - ஸக்தி. ஸமஸ்தானாதிஷ்டிவாத ஸக்திமானமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் - இப்படியுமொரு

மூ—டையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லார்* உட்குடைவானவரோடுடனென்றுமாயாரே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(சட்கரிய) ப்ரதிபக்ஷருடையவிரோதிவர்க்கங்களுக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற ஸுஹ்ருதுகளுக்கும் கண்ணுக்காணவரியனான க்ருஷ்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன (உட்குடையாயிரம்) ஸாம்யத்தைவிக்கவல்ல ஶக்தியோகத்தையுடைய ஆயிரத்திலித்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டங்களை ஸாக்ஷாத்காரமாகஅநுபவிக்கவல்ல அயர்வறுமமரர்களோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— சட்கரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷருடையவித்யாதியால்) இரண்டாங்கட்கரியஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனித்யாதியால்) உட்குடையாயிரமென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிபதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்யத்தையித்யாதியால்) இரண்டாமுட்குடைஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகுணவித்யாதியால்) வானவரோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ||கக||

ஶ—விஶேஷணங்களான, ஒரு - அத்விதீயங்களான, பத்தும் - பத்துப்பாட்டுகளையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லார்கள், உட்குடை - ஶக்தியை யுடையவரான, ஸமஸ்தகுணங்களைஸாக்ஷாத்காரமாக அநுபவிக்கும் ஶக்தியை யுடையவர்களானவென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனும் - ஸஹவாஸராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நசியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி, ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஶ்ரீமதே வேதாந்ததேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஏழையராவி.)

ஸுப்ரூவக்த்ராப்ஜகாந்த்யா அதரமணிநாஸிகாகர்ணபாஶா
ஸ்மிதவாணிநேத்ரவ்யாதரவஶ்யநாலாப்ஜ்யம்விஶிஷ்ட: |
ஸம்மோஹநோத்பாதவஸ்ஸ்வ வக்த்ரபஸ்நிதலாஸ்யாதிஸாஜ
ஶ்ரீமாந்மௌலிகிரீடஸ்ஸ்வயம்ஸஹிதவிரஹாநுபாவஸம்பாதயோபி ||சஎ||

(ஸுப்ரூவக்த்ராப்ஜகாந்த்யா) ஆழியங்கண்ணபிரான்திருக்கண்கள்கொலோவித்யாதி - ஸாவயவஸௌந்தர்யஶங்களான திருக்கண்மலர்களோடும், (அதரமணிநாஸிகாகர்) மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவித்யாதி - கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய கொழுந்துபோலேயிருக்கிற திவ்யநாஸிகையோடும், (கமலேண) கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவித்யாதி - அழகிய பவளமுறிபோலேயும், பக்வமானகோவைப்பழம் போலேயுமிருக்கிற திருவதரத்தோடும், (ஸ்மிதவாணி) முன்னியசீர்மதனனித்யாதி - ப்ரத்யநுடையவிக்ஷேபசாபம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளங்களோடும், (ஶ்வேதந) வெண்மின்னுக்கொலோவித்யாதி - வெளுத்தமின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயுமிருக்கிற ஸ்மிதத்தோடும், (கர்ணவஶ்யம்பநாஸாரம்) மகரத்தழைக்குந்தளிர்கொலோவித்யாதி - தளிர்போலேயிருக்கிற திருச்செவியிலே ப்ரகாஶித்தமாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், (ஸம்மோஹநோத்பாதவஸ்ஸ) நாண்மன்னுவெண்திங்கள்கொலோவித்யாதி - உபமிக்கீயமான பதினாறுஜ்யோத்ஸ்நையாவனந்கரிக்கிற திருநெற்றியோடும், (அவயவஸௌந்தர்யஸம்பந்நதிவ்யஸாமிதிஜ) கோளிழைத்தாமரையுமித்யாதி - திருக்கண்மலர் - திவ்யநாஸாவம்ஶம், திருவதரம், திருப்புருவம், ஸ்மிதம், திவ்யகர்ணபாஶம்; திருநெற்றி, இவைகளாலே ஶோபமாநமாய், ஸம்பூர்ணமாய்விகஸிதமான திருமுகமண்டலத்தோடும் விஶிஷ்டனைக்கொண்டு, (ஶ்ரீமாந்மௌலிகிரீடீ) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய் அத்தாலே ஸகலலோகங்களுக்கும் விளங்காநிற்கிற "கிரீடீ" என்கிறவித்தாலேதானே முன்னில்பாட்டிலே "கொள்கின்றகோளிருளை" இத்யாதியாலே சொல்லப்படுகிற திருவபிஷேகத்தோடேஸம்ஶோபித்திருக்கிறதிருக்குழல்கற்றையையுடையனாகையுமுக்தமாயிற்

ஜீ—கா—நென்று கருத்து. ஸர்வேச்வரனை யெம்பெருமான் ஆச்ரித கர்க்கசவிரோதமாக ஸூக்திவிஷயமாக்கி யருளிநின்ற "ஒழிவில்காலமெல்லாம்" என்கிற தசகத்திலே யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ||அ௧||

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாயாவாமனனே மதுசூதா நீயருளாய்* தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்த்* தாயாய்த்தந்தையாய்

ஆ—(மாயாவாமனனே) திருவுருவு வெளிப்பாடென் றறிந்து நோவுபடச் செய்தே தன்னைக்காட்டி யாச்ரிதரைத் தொழுகிற படியையும், அங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி தம்மை நடத்துகிற படியையுங்கண்டு, 'இது வ்யாபதேசமிருந்தபடியென்' என்றெம்பெருமானுக் கறிவிக்க, அவனும் இவ்வளவோ வென்பது என்று தன்னுடைய விசித்ர விபூதியைக் காட்டியருளக் கண்டு, இதிருந்தபடியென்னென்று விஸ்மிதராகிறார் சதுர்தசபுவநரக்ஷகந்து பாசுரிகவிசாரயிதிரவஸநம் இதெயென்னைத் தெளிவிக்க வேண்டும், லோகத்தில்,

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யத்தை யாசைப்பட்டுப் பெருமையாலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறாதலால் அனுபவங்களாலே விச்லேஷித்தாலும், மேலெப்பட்ட வாழ்வார்களை யித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விபூதிவைசித்ர்யத்தை விஸ்மிதராய்ப்பேசுகை யவஸரமதுன்றேயென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (மிழிந்தறியாதபால்) உருவுவெளிப்பாடென்றது - ஸாக்ஷாத்காரஸமானபுத்தியென்றபடி. அதாவது:— விரஹிணிக்குவருவதோர் அவஸ்தாவிசேஷம். நாயகனைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாத நாயகியானவள் பிரிந்தக்ஷணந்தொடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க; அந்தவ்யஸநாதிசயத்தாலே 'வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம்' என்கிறபடியே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அவன்ஸந்நிதியும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பதொன்றாகை. (உருவுவெளிப்பாடென்றறிந்திருந்து) எம்பெருமானுடைய ஸந்நிதியும் ஸாக்ஷாத்கார ஸமமாய்த்தோற்றினவாறு பயன்வந்ததாகவேயென்னிலைபாஸூத்ரமாசெவ்வுத்திருந்தா திருவடிகளைப்பிடிக்க, அதுவேயிலேயகப்படாதொழிந்தவாறே இது உருவுவெளிப்பாடென்றறிந்து நோவுபட்டாரென்றபடி. முடியாதபடியென்றது - சரீரவிச்லேஷம் வாராதபடியென்றபடி, "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி துக்கித:" என்னும்படியிருக்கிறவன் ஆழ்வார்நோவுபடாநிற்க உபேக்ஷித்திராதொழிகிறதுவும், இத்தனைவிரஹதாபம் நடக்கச்செய்தேயு மிவரை முடியாதபடி நடத்துகை யாச்சர்யமன்றோ! (விசித்ரவிபூதி) இத்தால்விசித்ர விபூதிக்கு முன்னிற ஸமத்தையித்திருவாய்மொழிக்கு ஆதிவாக்யமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

மாயாவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்தசபுவந்தரக்ஷகபால்) மதுசூதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதிபால்) நீயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப— மாயா - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே, இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்புகுகிற ஆச்சர்யங்களையெல்லாம் ஸாக்ஷாத்கரித்தபடி. அதிலே யொன்றை யநுஸந்திக்கிறார், வாமனனே - த்ரைலோக்யத்தை யாட்டுமணியாகச் சுருக்கினாப்போலே ஆச்சர்யமான வாமநரூபத்தையுடையவனே, மதுசூதா - மதுவென்னுமஸுரனை, ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸமர்த்தனேயென்றபடி. நீயருளாய் - நீயேயருள் செய்யவேணும், மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற ஸந்தேஹங்களை நீயேயருள் செய்யவேணுமென்றபடி. தீயாய் - அக்நியாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - பூமியாய், விசும்பாய் - ஆகாசமாய், காலாய் - வாயுவாய், தத்வங்கட்கு ஆதாரகனென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே மாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்க

மூ—மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்* நீயாய்நின்றவாறிவையென்னநியாயங்களே* ॥க॥

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய்* திங்களுஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்* பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்* வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா மிவையென்னவிசித்திரமே* ॥உ॥

ஆ— உக்தஜலஸ்ருஷ்டிகாரணவாயாத்தோடே புத்ராதிகளையும் மக்களோடும் மற்றெல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டியாகவுடையையாய், இவற்றை நியமிக்கிற ஸாதாரணாகாரத்தையுமுடையையாய்க்கொண்டுநின்றபடி என்னென்று விஸ்மிதராய் எம்பெருமானைக் கேட்கிறார். ॥க॥

(அங்கண்மலர்) அழகிய ஜ்யோதிஸ்ஸோடே கூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையையாய், இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருவ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனே. திங்களும் ஞாயிறுமாயழகியதாய்பலவகைப்பட்ட நக்ஷ

இ—செப்புகிறார் (நியந்த்ருத்வத்தால்) அப்ரமேயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷத்திலேயிருப்பதால்) நீயாய்நின்றவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றோடே ஐக்யத்தால்) இவற்றோடேபிரியவென்றது - இவற்றிற்காட்டில்வ்யாவ்ருத்தமாகவென்றபடி. இவைகள்க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மிதராதிகளால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

அங்கண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவிக்ரஹத்தால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கிழவியால்) செழும்பல்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாயிருக்கையால்) வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—ளாய், மக்களாய்- புத்ரர்களாய், மற்றுமாய்- இன்னுமுள்ளவையோக்களாய், முற்றுமாய் - ஸமஸ்த சேதனாசேதனங்களுமாய், காரணோபகரணங்களுமாய் காயகரணாதிக்ருத்யாதிகளுமாய் என்றபடி. நீயாய் - உன்னுடைய ஸாதாரணாகார விசிஷ்டனென்றபடி. இத்தனையுமா யிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வதோஷரஹிதத்துக்கொண்டு "ஸத்யோநாத்மகுணஸத்வோகஸ" என்கிறபடியே கல்யாணைகதானனென்கை. இவை நின்றவாறு - நீநின்றவித்த ப்ரகாரங்கள், ஆறு - ப்ரகாரம், என்ன நியாயங்கள், என்ன ந்யாயங்கள், என்னஉபபத்திகளென்றபடி. காரணமும்கார்யமும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தேயும், நீ ஸ்வதோஷரஹிதனாயிருக்கிறவிப் ப்ரகாரங்களுக்கு ஸாதகங்களான வேதாந்தப்ரமாண வ்யவஸ்திகளென்ன வாக்யங்களாயிருக்கிறன, இவற்றை நீயே சொல்ல வேணுமென்றுகருத்து. இந்த ஜகதாகாரஸ்வாமிகளைப்பற்றி ஸம்ஶயங்களிலே யநுஸந்தித்தாரேயாகிலும் "அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுதம்" என்கிறதனைக்கிலே பகவதனுபவத்தைப்போலே ரஸிக்கையாலே இப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார்.॥

(உ) அங்கண் - அழகியதான கண்ணை யுடையவையான, கண் - வாஷ்ணஸவம். ... என்றபடி. கண் மலர்என்கிறவிடத்திலே ... மலர் - புஷ்பங்களை யுடையவையான, தண்டுழாய்முடி - ஶீதளதுளஸிகளை கிரீடத்திலே யுடையவனான, அச்சுதனே - அச்யுதனே? இந்த விக்ரஹத்துக்கொருக்காலும்வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனேயென்றபடி. அருளாய் - நீயருள்செய்ய வேணும், மேல்சொல்லப்புகுகிறவைகளைவிசேஷிக்கையென்றபடி. திங்களும் ஞாயிறுமாய் - விஷ்ணுவாநுகாரனை ... செழும் - அழகியதுகளான, செழுமென்றழகியதுக்குப்பேர், பல் - பஹுவிதங்களான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸுக்களாய், நக்ஷத்ரங்களாயென்றபடி. இருளாய் - ... பண்ணவொட்டாத தமஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப்பொழியாநிற்கிற, ... மழையாய் - வர்ஷமாய், புகழாய் - கீர்த்தியாய், பழியாய் - அபகீர்த்தியாய், பின்னும்- அதின்மேலேயும், ... யாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்றமுமா யென்கிறத்தோடே அந்வயம். நீ - ஸர்வஜ்ஞனானநீ, வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை யுடைத்தான, ... மானத்ருஷ்டிவிகாரத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் - க்ரூரமான ம்ருத்யுவும், க்ரூரஸ்வபாவமான ம்ருத்யுவுமென்றபடி. கூற்றம் - ம்ருத்யு, ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனையுமாகிற விந்த ப்ரகாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்திரம் - என்னவிசித்ரம், என்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ॥உ

மூ— சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளாய்*யெத்தனையோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியலு*மொத்தவொ
ண்பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வித்தகத்தானிற்றி நீ யிவையென்னவிடமங்களே* ‖௩‖

ஆ— த்ருக்கருமாய் க்லேஸமாய் பொங்குபொழி மழையாய் புகழாய்ப்பழியாய், பின்னும் நீ வெவ்விய கண்ணையுடையவெவ்விய ஸ்ருஷ்ட்யமான படிகளென்ன வெளித்தானென்கிறார். ‖௨‖

(சித்திரத்தேர்வலவா) ஸாரத்யம்பண்ணும்போது ஆச்சர்யபூதமாம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே? ஜயத்ரதவதத்தினன்று பகலை யிரவாக்கின ஆச்சர்யபூதமான திருவாழியை யுடையவனே? க்ருதாதிகளானவநேகயுகங்களையும், அவ்வவகாலங்களி லுண்டான ஓரோர்வகையாலேயொத்தும், ஓரோர்வகையாலே வேறுபட்டும், தேவமநுஷ்யாதிரூபேண பலவாய், ப்ரத்யக்ஷஸம்வேத்யமான பதார்த்தங்களையும் விபூதியாக வுடையையாய், இப்படி விஸ்மயநீயனாய் நில்லாநின்றாய்? இவையென்ன சேராச்சேர்த்திக ளென்கிறார். ‖௩‖

(கள்ளவிழ்) ஸௌந்தர்யமான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையகண்ணனே? எனக்கொன்றருளிச்

இ— (வெவ்வியவித்யாதியால்) வெவ்வியது - உக்ரமானது. ‖௨‖

மூன்றாம்பாட்டு.

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யவித்யாதியால்) திருச்சக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயத்ரதவதேத்யாதியால்) எத்தனையோருகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதாதீத்யாதியால்) அவற்றுள்ளியலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களிலுண்டாயென்றபடி. ஒத்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையித்யாதியால்) வியவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரோர்வகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) உலப்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதியால்) பொருள்களாயென்றதைப் பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதார்த்தங்களையித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவிஸ்மயநீயனித்யாதியால்) ‖௩‖

நாலாம்பாட்டு.

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமானவென்று) உள்ளதுமென்கிறதற்

ப— சித்திரத்தேர் வலவா - விசித்ரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் - ஸாமர்த்யன், ஸாரத்யம் பண்ணும் போது விசித்ரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனானவனே, பீஷ்மத்ரோணாதிகள் விடுகிற பாணங்கள் தப்பிப்போம்படியாகவும் அர்ஜுநன் விடுகிறபாணங்கள் தப்பாதே இலக்கிலேவிழும்படியாகவும் அர்ஜுநன்விட்ட பாணங்கள் தன்தேருக்குப் பின்னும்படி பாணவேகாதிசயமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி விசித்ரமாகத் தேரை நடத்தவல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் - ஸ்ரீஸுதர்சனத்தை யுடையவனே, சக்கரமுடையவன் சக்கரத்தான், ஸம்போதியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூபம். பகலை யிரவாக்கின ஆச்சர்யசக்தியானே யென்றபடி. அருளாய் - நீயருள் செய்யவேணும், எத்தனை - அநேகங்களான, க்ருதத்ரேதாதி ரூபேண வைலக்ஷண்யங்களான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருசங்களாகமாட்டாமையாலே அத்விதீயங்களான வென்றபடி. அவை - ப்ரஸித்தங்களான, உகமுமாய் - யுகங்களுமாய், அவற்றுள். அந்த யுகங்களுக்குள்ளே, இயலும் - ப்ரவ்ருத்தியாகிற, அந்தகாலவஸ்துக்களாய் நடவாநிற்கிற வென்றபடி. ஒத்த - ஸத்ருசங்களான, ஓரோரா காரங்களாலே பரஸ்பர ஸத்ருசங்களான வென்றபடி. வியவாய் - விலக்ஷணங்களாயிருப்பதுகளான, மற்றோராகாரத்தாலே பரஸ்பர விலக்ஷணங்களான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ஸுந்தரங்களான வென்றபடி. பல் - தேவமநுஷ்யாதி ரூபேண வைலக்ஷண்யங்களான, உலப்பிலன - அவதியில்லாதவைகளான, உலப்பு - அவதி, தேவாதேவாதி அநேகஜாதிகளிலும் ஸம்பூர்ணங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் - பதார்த்தங்களாய். தத்ப்ரகாரகனாயென்றபடி. வித்தகத்தால் - விஸ்மயநீயதையால், இப்படி விசித்ரபதார்த்தப்ரகாரகனாகிற விஸ்மயநீயதையாலே யென்றபடி. நிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய், இவை யென்னவிடமங்கள் - இவையென்ன விஷமங்கள், இந்த வைபவங்கள் ஆச்சர்யபூதங்களென்றபடி. ‖௩‖

மூ— கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனேயெனக்கொன்றருளாய்* யுள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்*
வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி* யுள்ளப்பல்யோகுசெய்தியிவையென்னவுபாயங்களே* ॥ச॥
பாசங்கணீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டும்* வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்* காய

ஆ— செய்யவேணும் நித்யமாயிருக்கையாலேயுண்டென்றுசொல்லலாம்படி சேதநனும் பரிணாமஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ப்ரதிக்ஷண வைலக்ஷண்யாஸ்பதமாகையாலே யில்லையென்னலாம் ப்ரக்ருதியுமாய் வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலரக்ஷணவிசேஷங்களைப்பண்ணுகிற்றி? இவையென்ன விரகுகளென்கிறார். ॥ச॥

(பாசங்கணீக்கி) ஸௌரபத்வரிதஸௌகந்த்யஸம்ருத்திமான திருமுடியையுடையையாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான நீ ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து ஸ்வசேஷபாரதந்த்ர்யனாம்படி என்னைப்பண்ணிவைத்து பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிட்டுவைக்கிற ஆச்சர்யத்தை யருளிச்செய்யவேணும், ஸம்ஸாரிஜீவஜந்துக்களுக்கு நிவர்த்தகனாய் அவித்யாதிகளாகிற பந்தநங்களைப்பண்ணிவையாநின்றாய் இவையென்ன ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களென்கிறார். ॥ரு॥

இ—க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) இல்லதுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரிணாமேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தாலேயித்யாதியால்)॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌரபேத்யாதியால்) பாசங்கணீக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) என்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வசேஷேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) மாயங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவித்யாதிகளித்யாதியால்) பந்தநங்கள் - ஸம்ஸ்ருதிஹேதுக்கள். ॥ரு॥

ப— கள்ளவிழ் - கள்ளாக அவிழாநிற்கிற, கள் - மாத்வீகரஸம், அவிழ்கை - ஸ்ரவணம், ஸ்ரவணகாரணமான வென்றபடி. தத்க்ஷணவிகஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாமரஸம்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரபரே டகாராதேசஃ. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே? எனக்கொன்றருளாய் - எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும், உள்ளதும் - ஸதேகரூபமாகையாலே ஸத்பதவாச்யமான சேதநவர்க்கமும், இல்லதுமாய் - ஸததவிகாரசீலமாகையாலே நாஸ்திபதவாச்யமான அசேதநமுமாய், ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியுமாயென்றபடி. உலப்பிலனவாய் - அவதியில்லாதவையாய், வியவாய் - விலக்ஷணங்களானவஸ்துக்களாய், ஸப்ரகாரகனென்றபடி. வெள்ளம் - ப்ரசுரஜலமான, தடம் - விஸ்தீர்ணமான, கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல் - விஷத்தையுடைத்தான நாகசயநத்தின்மேல், விடம் - விஷம், சாகபார்த்திவவத்ஸமாஸஃ. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஸ்ராவியான சேஷசயநத்தின்மேலே யென்றபடி, மருவி - அத்யாஸித்து, ஸாதரமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு - உள்ளத்தாலே பஹுவிதயோகங்களை, செய்தி - செய்யாநிற்கிறாய், யோகம் - விசேஷ, திருவுள்ளத்தாலே பஹுவிதரக்ஷணவிசேஷங்களைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாயென்றபடி. இவையென்னவுபாயங்கள் - ஸ்வதாரணோபாயமோ? அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யுபாயமோ? அபீஷ்டப்ராபணோபாயமோ? க்ருத்ஸ்நஸம்ஸ்லேஷோபாயமோ? அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும், ॥ச॥

ப— வாசமலர் - வாஸநையையும் மலரையுமுடைத்தான, ஸௌரப்யப்ரசுரமாய் வாஸிதமுமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஸ்ரீதுளஸியை முடியிலேயுடையவனான, மாயவனே - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனே, அருளாய் - ஸ்பஷ்டம், பாசங்கள் - ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய நகாரபரே ணகாரணகாராதேசஃ, என்னை - ஸ்வசேஷத்வஜ்ஞனான வென்னை, உனக்கேயற - உனக்கேயறும்படி, மற்றொருவர்க்கு மன்றிக்கே யுனக்கே சேஷமாகத் தீரும்படி என்கை. கொண்டிட்டு - ஸ்வீகரித்து, பின்னும் - இப்படி ஸ்வீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்தி

—வனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னுநீ*மாயங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குக்களே ||௫||
மைக்கார்வாமனனேமதியாம்வண்ணமொன்றருளாய்* ஐயப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்*
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னுநீ* துயக்காநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே* ||௬||

ஆ—(மைக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமநனை வடிவழகாலே பிச்சேற்றி நினைத்தது முடித்துக்கொள்ள வல்லவமலனே தெளிவுடைபெறும்படி யொன்றுபண்ணியருளாய், ஸஜ்ஞாநஜ்ஞாநதோஷ ஸீதவிஷய விஷயபாவாவஸ்த த்மவிபர்யாஸங்களும் அதுக்குமேலே ஸம்யஜ்ஜ்ஞாநாதிகளும் நீநின்றப்ரகாரமென்ன து:க்கங்க ளென்கிறார். ||௬||

(மூலங்கள்செய்யுங்கன்றுசுடர் நின்முடிப்பருளாய்) உன்னுடைய திருவபிஷேகத்திலழகாலே நலியும் கூடுமோ? அப்படியே விஷயங்களினுடைய வாஸ்யத்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும். து:க

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— மைக்காவாமனனேயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனிஷ்டாதியால்) மதியாம்வண்ணமொன்றருளாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (தெளிவிஷ்டாதியால்) ஐயப்பாய்த்தேற்றமுமாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸஜ்ஞாநஜ்ஞாநமென்று) அழலாய்க்குளிராயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (உஷ்ணசீதமென்று) வியப்பாய்வியவாயென்றதைப்பித்துக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (விஷயபேத்ராதியால்) வினையாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (பாவபாவாத்மென்று) பயனாயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸேவதாதியால்) து:கவாதத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்யேசத்வாதியால்) ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜனத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிஷ்டாதியால்) துயரஞ்செய்மானங்களா

ரா—என்கிறதோட்டைபம். காயமும் - ஶரீரமும், சீவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், ஶரீர நிவ்ருத்திரூப மரணமா யென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜந்மமாய், நீமாயங்கள் செய்து வைத்தி - நீ மாயங்களைச் செய்து வையாநிற்கிறாய். ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாகிற ஜீவஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணிவையா நிற்கிற யென்றபடி. இவையென்ன மயக்குக்கள் - இவையென்ன மோஹக வ்யாபாரங்கள். இந்த ஸம்ஸாரத்திலே ஈஷ்வரன் நிலைகளைக்கொண்டு என்னைப்பண்ணிப் பின்னையுமிந்த ஸம்ஸாரத்திலே நிறுத்தி வைத்திருக்கும்படி பண்ணுகையாகிற இவைகளென்ன மோஹகவ்யாபாரங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொழிக்கு இதுவே யப்பாட்டினர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்கவந்த ஸர்வஜ்ஞஸமுதாயத்தாலேயிறே மற்றுள்ளவிருந்தர்கள் ஸேவ்யமாயிற்று. ||௫||

௬ மைக்கார் - மயக்குமவனை, வடிவழகாலும் நடையழகாலும் மூவுலகெல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவனை யென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தையுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் - ஞானமுண்டாம்படி, எனக்குக் கலக்கந்தீர்ந்து தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்றுபண்ணியருளவேணும், ஐயப்பாய் - ஸஜ்ஞாநமாய், லோகத்திலுள்ள ஸஜ்ஞாநத்தை யெல்லாந்தனக்கு ஶரீரமாகவுடையவனா யென்றபடி. ஐயப்பு - ஸஜ்ஞாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விபரீதஜ்ஞாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விபரீதஜ்ஞாநங்களை ப்ரகாரமாக வுடையவனை யென்கை. அழலாய் - உஷ்ணப்ரகாரனாய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - ஶீதமாய், வியப்பா யென்கிறதை முற்பட வநுபிப்பது. வியப்பாய் - விஸ்மயமாய், ஆஶ்சர்யகரனா யென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ்மயா விலக்ஷணமான வஸ்துபதார்த்தங்களும் ப்ரகாரமாக வுடையவனே யென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷணமானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்மங்களாய், பாபபுண்யங்களா யென்றபடி. பயனாய் - ஸுகங்களாய், பயன் - ஸுகம். பின்னும் - அதின்மேலேயும், நீ துயக்கா - நீயந்யதா ஜ்ஞாநத்தை ஶரீரமாகவுடையனாய், துயக்கு - அந்யதாஜ்ஞாநம். நீநின்றவாறு - நீநின்றப்ரகாரங்கள், இவையென்ன துயரங்கள் - இவையென்ன து:க்கங்கள், இப்படி ஶீதோஷ்ணாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஶரீரமாகவுடையவனாயிருக்கிற விசித்ரப்ரகாரங்களுக்குமென்னைப்பாயிருக்கின்றன. எங்களுக்கிவை து:க்கங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ||௬||

ரு — அமரர்க்குச் செப்புங் கண்ணுடைச் சுடர்நீண்முடியாய்* அமரர்க்குச் செப்பமானங்களாய் மதநெகிழ்புகளைகளாய்* அமரர்க்குச் செப்பமங்களாய்க் கலைபாய்க் கலைபாய்க் கடையாய்* அமரர்க்குச் செப்புவைத்தி இவையென்ன கண்டாயங்களே* ௭

என்ன கண்டாயங்களால் நின்றிட்டாயென்னைப்பாருங்கண்டு* இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னையாவர்க்குந் தேற்றரிய* முன்னிய மூவுலகும் அவை படைத்தும் பின்னும் உள்ளாய் புறத்தாய் இவையென்

ஆறு — ஜகத்காரணத்வம், அந்தர்யாமித்வம், உபாய - உபேயமானத்வம், வரிதானம், ஸ்திதிகாந்தங்கள், வைவர்ண்யமாய் உபேயமானத்வமா லாவண்யங்களைப்பண்ணிவைத்தாய், இவையென்ன வினைபாட்டுகளென்கிறார். ௭

(என்ன கண்டாயங்கள்) என்னை ஊர்பாணிக்கும் நின்றுப் என்னையடிமைகொள்ளுகிற கூஷணமே? இன்னதொரு

இ — என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபேய ஜகத்காரணத்வாதியால்) அதைபாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிதானமென்று) நிலைபாய்நடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்திதிகந்தங்களென்று) அமரர்க்குச் செப்புவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைவர்ண்யாதியால்) ௭௨

※ ஈட்டாம்பாட்டு. ※

என்ன கண்டாயங்களாலின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை மேத்யாதியால்) ஸித்தியவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னதொருவிசேஷாதியால்) முன்னிய மூவுலகுமவை

௯ — சுடர் - தேஜோமயமான, நீள் - உத்துங்கமான, முடியாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதி. அமரர்க்குச் செப்பும் - தேவர்களைப் பண்ணுகிற, அமரம் - உபேயம், உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தில் அழகைக்காட்டி என்னை தோற்பித்தாற்கிற வனான வென்றபடி. கண்ணுடை - கூஷணமே, அருளாய் - நீ கூட்டிவை பன்னைவெனும், இத்தமிழவிதிர்வில்லிக்ருத்தத்தைக்கண்டு கொண்டிவுபடாதபடி பென்னைத்தெளிவித்து கூட்டிவைபண்ணைவெனும், அமரர்க்குச் - உபேயங்களைப் பண்ணக்கடவதான, மானங்களாய் - ஜகஜாதங்களாய், மநுஷ்யாதி பென்றபடி. மதநெகி - ஜேமம்; ஜகஜ்ஜாதிஷ்டி ஸ்வேஷ்யாக்யூ ஊேஹ ஷாஹிஸ் மஷ்டிர். க்ருத்யாக்ருத்ய ஜ்ஞாஷைவிமிணேஷஹிஷேஷா ஜஷ. மதமென்கிற ஸ்வத்துக்கு மதனென்று காரணம் ஆர்யமெடுநாளி. உகளைகளாய் - வீதிகளாய், அமரர்க்குச் செப்மாகாஜஜநாக்யம், விஜாபிதே ஈஸ்வராஷ உஜாஸ்யஷ் என்கிறபடியே உபேயங்களை யுண்டாக்கக்கடவதான, கடைகளாய் - ஸஙம், அலைபாய் - தூக்கமாய், ஜாக்ரதவஸ்தைகளையென்றபடி. அலைதூக்கம். நிலைபாய் - ஸ்திதியாய், நடையாய் - கதியாய், அமரர்கள் செப்பு வைத்தி - உபேயங்களைப்பண்ணிவையாநின்றாய். இவையென்ன கண்டாயங்கள் - இவையென்ன ஸாஷூ ஷக்தித்வங்கள், உனக்கிவை ஸ்வாபாவிஸ ஷக்தித்வங்களாயிருக்கின்றன, எங்களுக்கு உபேயங்களாயிருக்கின்றன வென்றபடி. ௭

௭ - என்ன கண்டாயங்களால் - என்ன ஸாஷூ ஷக்திகளாலே, நின்றிட்டாய், நின்றருளினாய், எத்தனை யாஷூபமான சேஷ்டிதங்களை யுடையனாய் நின்றருளினாயென்று வ்யாக்யானம். என்னை பாருங்கண்டு - உன் மானங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற கூஷணமே, இன்னதோர்தன்மையையென்று - இன்னபடியானதொரு ஆகாரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - ஆகாரம், உன்னை - ஸர்வேஷ்வரனான வுன்னை, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநாயிருக்கும், தேற்றரியை - தெளிக்க அரியனானவன், அறிகைக்கரியனென்றபடி. அரியன் - அஷக்யன், ஸம்போதனத்திற்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய - ஸநாதியான, ப்ரவாஹாநாதியான வென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் - அந்தமூன்று லோகங்களுமாய் க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று ப்ரஸித்தமான த்ரிவிதலோகங்களுக்கும் ஸரீரியாயென்றபடி. அவற்றைப்படைத்து - அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - அந்தர்யாமியாகின்றாய். உள்ளே யிருக்குமவன் உள்ளான். ஸம்போதனத்திற்சொல்லும்போது உள்ளாயென்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் - பஹிஷ்டனாயிராகின்றாய்? புறத்திலே யிருக்குமவன் புறத்தான். ஸம்போதனத்திற்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவையென்ன வியற்கைகள். வியற்கை - ஸ்வபாவம்,

ஜூ— னவியற்கைகளே* ‖அ‖

என்னவியற்கைகளாலெங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா* தன்னுகரசரணமுதலாகவெல்லாவுறுப்பு* மூ
ன்னுசுவையொளியூறொலிநாற்றமுற்றுநீயே* யுன்னையுணரவுறிலுலப்பில்லைநுணுக்கங்களே* ‖க‖
இல்லைநுணுக்கங்களே யிதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணம்* தொல்லைநன்னூலிற்சொன்னவுருவுமருவுநீயே*

ஆ— ஸ்வபாவமென்று ஜ்ஞாநாயிகருக்கு யறியவொண்ணுகதீ பழையதான மூவுலகுக்குங்கடைவயாய் அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து பின்னையுமதுவைஷ்ணவஸ்வரூபஞ்சொல்லித்தருகின்றாய், இவையென்னவாஸ்வரூபமென்கிறார். ‖அ‖

(என்னவியற்கைகள்) என்னஸ்வபாவங்களையுடையனுய் எந்தவாகாரத்திலே நிற்கிறாய் எனக்குஸவ்யஜ்ஞனாக்ருஷ்ணனே? நெருங்கினகாரவாரணம் முதலானவெல்லா (உறுப்பும்) அவயவங்களுக்கும், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்ஸம், ஸப்தம், கந்தம், இவையெல்லாவற்றுக்கும் கடவையானவுன்னை யநுபவியிக்கப்புக்காலுன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ‖க‖

(இல்லை) இதிற்காட்டில் (பிறிது) வேறுஸூக்ஷ்மமில்லையென்னும்படி பழையதானவேதத்திலேசொன்ன

இ—படியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உள்ளாய்புறத்தாயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யாதியால்) ‖அ‖

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

எங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்தவாகாரத்திலேநிற்கிறாயென்று). என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) தன்னுளென்கிறதையுரைக்கிறார் (நெருங்கினவென்று) திவ்யங்களானவென்றபடி. உறுப்புமென்று ப்ரதிகரணம். அவயவங்களுக்குமென்றது - அதினர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸமித்யாதியால்) உன்னையுணரவுறிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) உலப்பில்லைநுணுக்கங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ‖க‖

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

தொல்லைநன்னூலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உருவுமருவுநீயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவித்துக்குமித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ஸ— இதென்னவாஸ்வரூபஸ்வபாவங்களென்றபடி. ‖அ‖

ஸ என்கண்ணா- என்னுடையக்ருஷ்ணனே, எனக்குஸவ்யஜ்ஞனா க்ருஷ்ணனேயென்றபடி. என்னவியற்கைகளால்- என்னஸ்வரூபஸ்வபாவங்களாலே, என்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையனாயென்று தாத்பர்யம். எங்ஙனே நின்றிட்டாய்- என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றருளினாய், எத்தனை விசித்ரவிபூதிகளோடும் நின்றருளினாயென்றபடி. தன்னுள்- திவ்யங்களான, ஸரீரத்திலே திவ்யங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கரசரணமுதலாக- காரவாரணமுதலாகிகளான, எல்லாவுறுப்பும்- எல்லாவவயவங்களும், உறுப்பு- அவயவம், இதுக்கு நீயேயென்கிறதோடே யந்வயம். உன்னு- உன்னப்படுமதான, போக்யமானபாலே பரசைப்படும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. உன்னுகை- ஆசைப்படுகை, சுவை- ரஸம், ஒளி- ரூபம், ஒளியென்று ரூபத்துக்குப்பேர்; ஊறு- ஸ்பர்ஸம், ஊறுகை- ஸ்பர்ஸிக்கையிறே. ஒலி- ஸப்தம், நாற்றம்- கந்தம், நாற்றமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸந்தியிலே ஆகமம். முற்றும்- ஸமஸ்தமும், நீயே- இவை யித்தனையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயேயென்றபடி. உன்னைபுணர- உன்னையறிகைக்கு, உறில்- அபேக்ஷிக்கில், நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்கள். நுணுக்கம்- ஸூக்ஷ்மம், வைலக்ஷண்யங்களென்றபடி. உலப்பில்லை- அவதியில்லை, அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ‖க‖

ஸ இதனில்- இதிற்காட்டில், பிறிது- வேறு, நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வண்ணம். இல்லையென்னும்படி, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே யந்வயம். தொல்லை- அநாதியான, நன்னூலில்- நல்ல ஸாஸ்த்ரத்திலே, நூல்- ஸாஸ்த்ரம், அபௌருஷேயமான வேதத்திலேயென்றபடி. சொன்ன- சொல்லப்பட்டதான, "அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்" இத்யாதி வேதவாக்யங்களிலே அணுவாகவும் மஹத்தாகவும் ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும்- ரூபவிஶிஷ்டமும், ஸ்தூலம்- காரணதசையிலே ரூபஸ்வரூபமாகத்தக்க ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியுமென்றபடி. அருவும்- அரூபியும்,

மூ— அல்லித்துழாயலங்கலணிமார்ப என்னச்சுதனே* வல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னாலதுவேயுனக்காம் வண்ணமே* ||௰||

ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்றறிவதரியவரியை* ஆம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த* வாய்வண்ணவண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்* ஆம்வண்ணத்தா

ஆ—அசித்துக்கும் சித்துக்கும் நிர்வாஹகனானவனே அல்லியையுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான அழகியமார்பையுடையையாய் இவ்வழகுக்கொருநாளும் அழிவில்லாதவனே? வேதங்களும் ஸநகாதி யோகிகளும் உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசினவளவும் பேசிற்று பேசாததுக்கவதியின்றிக்கே, அவர் உனக்கு நல்லராய் உன்குணங்களிலே பிடிபட்டிருப்பார் உன்னை யேதேனுமொருபடி பேசினால் அதுவேயுனக்காம்ப்ரகாரமென்கிறார். ||௰||

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலுமொருவகைபுமறியவொண்ணாத ஸர்வேச்வரனை உள்ளபடியேயறிந்தருளித் தைக்கு ஸத்ருசமாக ஆழ்வாரருளிச்செய்த ஆயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழியை யதாசக்தி சொல்லுமவர்களை என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—யருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கழிவில்லாதவனே) ப்ரபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களும் ஸநகாதிகளும்) இந்தப்ரஸங்கத்திலே உனக்காம்வண்ணமென்கிறவிடத்திலே ஸாகாங்க்ஷிதத்வம் உண்டாகையாலே இந்தப்ரஸங்கநிஷ்கர்ஷமாகையாலே ப்ரஸங்காநுஸாரமருளிச்செய்கிறார் (அவர் தவிரவும்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலும் தவிரவும்) ஆம்வண்ணத்தாலறிந்தென்றதைச் சுருக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயறிந்தென்று) ப்ரபாவத்தில் ஆம்வண்ணமென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதற்குத்தக்க ஸத்ருசமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதாசக்தியென்பதால்) அமைந்தார்தமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்ருத்யரென்று) ||கக||

ப—காரணாவஸ்தாவஸ்தையான ஜீவாத்மாவும். நீயே-இவை யித்தனையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயென்றபடி. அல்லித்துழாய்- அல்லிகளையுடையவையான தளங்களுடைய, அலங்கல்- மாலையை, அணி- அலங்காரமாக வுடைத்தான, மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, அணி- அலங்காரம், என்னச்சுதனே- என்னுடைய அச்யுதனே, இவ்வழகுக்கொருநாளும் ச்யுதியில்லாதபடியை யெனக்குக் காட்டினவனே யென்றபடி. வாசிகபாசத்தாலே ஸ்வரூபவிபூதிகளையும், ப்ரபாவத்தாலே ஸர்வாதிசயத்வரூபவிபூதிகளையும் சொல்லிற்றாயிற்று. வல்லதோர்வண்ணம்- தாங்களறிந்ததொரு ப்ரகாரத்தை, சொன்னால்- சொன்னார்களாகில், வேதங்களும் ஸநகாதிகளும் யோகிகளும். அதுவே- தந்நதுவே, உனக்காம்வண்ணமே- உனக்கஸாதாரணமான ப்ரகாரமேயென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் ப்ரகாரமன்று. இன்னுமுன்னுடைய ப்ரகாரங்களவதியில்லைகளென்றபடி. இது ஆறாயிரப்படியில் ப்ரயோஜநைக்க நாமமான ஸம்பந்தம். த்விதீயப்ரஜைக்கு ஸம்பந்தமென்றதேயென்னில்; வல்லதோர்வண்ணம் சொன்னால்- உன்பக்கல் ப்ரேமவிகாராயிருப்பார் தாங்கள் வல்லதேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தைச் சொன்னால், ஏதேனுமொருபடி யுன்னைப்பேசினாலென்றபடி, அதுவே யுனக்காம்வண்ணம்- அதுவே யுனக்கு நல்ல ப்ரகாரமாம்படி உசிதமாயிருப்பதென்றபடி. ||௰||

ப— ஆம் வண்ணம்- ஆகாநின்ற ப்ரகாரம். அவனுக்குண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரமென்றபடி, இன்னதொன்றென்று இப்படிப்பட்டதாயிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய- அறிவதிலே யரியவனான, அறிகைக்கசக்யனானவென்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால்- உண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரத்தாலே, உள்ளபடியேயென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- ஸ்பஷ்டம், ஆம்வண்ணம்- ஆகத்தக்கபடியான, அவனுக்கநுரூபமாம்படியானவென்றபடி. வண்- அழகியதான, தமிழ்களிவை- இந்த த்ராவிடமாலைகளுடைய, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துபாட்டுக்களையும், ஆம் வண்ணத்தால்- ஆன ப்ரகாரத்

ஊ—உரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே.* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ—தாலே, உங்களுக்கு ஸுக்ருதமான உபகாரத்தாலே யென்றபடி. ஸஹஜ்ஞானத்தோடே யாதல், அதைப் பிக்கையாதல், ஸாதநமாக வாதல், கைங்கர்யமாக வாதலென்றபடி. உரைப்பார்- சொல்லுமவர்கள், என்றைக்கும்— ஸர்வகாலத்திலும், தமக்கமைந்தார்- தமக்கு ப்ரபந்நரா யிருப்பார்கள், அமைவு- ப்ரபத்தி. அவர்களுக்கீஸ்வரனைப் ப்ரஸாதிக்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸாமர்த்த்யத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் விடுவார்களென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸேவதயே ஸ்ரீமதேவராஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாயாவாமனனே.)

ஸ்ருஷ்டைஸ் தத்த்வைஸ் ஸந்த்யாதிபர்வைஸ் ஸகலபதஸமஸ்தைஸ் ஸமாஸீ: சேதநாத்யை:
ஸ்வேச்சாகல்பைர் யோகநாத்ருதயா ஸ்தாநத்ரிதோஷநாசக: * நாநாநதேவதாத்யை: ।
நாஜ்ஞாபகாச ஸ்வாஸ்ரிதஜநஸாக்ஷாத்கரணாத் வேதவேத்யஸ்வபாவ:
ஸ்ரீமாநாஸ்ரயப்ரநாநாவிஸ்மயஜனகதஸ் ஸ்ரீபராங்குசாத்யை: ॥அ॥

(ஸ்ருஷ்டைஸ்) தீயாய் நீராயித்யாதி - ஸ்ருஷ்டங்களாலும், (ஸந்த்யாதிபர்வைஸ்) திங்களும் ஞாயிறுமாயித்யாதி - ஸந்த்யாதிபர்வாதிகளாலும், (ஸகலபதஸமஸ்தைஸ்ஸமாஸீ:) எத்தனையோருருவமுடையவராயித்யாதி - ஸமஸ்தவஸ்துக்களாலும், (சேதநாத்யை:) உள்ளதுமில்லதுமாயித்யாதி - நித்யாநித்யங்களான சேதநாசேதநவஸ்துக்களாலும், (யோகநாத்ருதயா) காயமும் சீவனுமாயித்யாதி- ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கட்டிவைத்த யோகமாயையாலும், (ஸ்தாநத்ரிதோஷநாசக:) அயர்ப்பாய்த் தேற்றமுமாய் - ஸ்தாநவிஸ்தாநங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (தேவதாத்யை:) அப்பாஞ்செய்மானங்களாயித்யாதி - தேவதாதிகளாலும், (நாஜ்ஞாபகாச) இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னை யாவர்க்கும் தேற்றரியை - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று எத்தனை பெருமதிமாயிஞ்ஞாதாவும் அறியவொண்ணாதபடி நிற்கையாலும், (ஸ்வாஸ்ரிதஜநஸாக்ஷாத்கரணாத்) நின்திட்டாயென்னையாளுங்கண்ணே - தன்னையாஸ்ரயித்தவர்களுக்கு நன்மைகளைப்பண்ணுகையாலும், (வேதவேத்யஸ்வபாவ:) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவுமே - ஸகலவேதாந்தப்ரதிபாத்யனாகையா "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி" இத்யாதியாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமானாஸ்ரயவிஸ்மயகரனென்று "மாயாவாமனனே" என்கிற ஸூக்தத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥அ॥

ப்ரகாசிதாத்மஜ்ஞாநவ்ருத்தி:, * நேதா நாதோ வேத்த்ய:" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் ஸங்.

ஸ்ரீமதே ரம்யஜாமாத்ருமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டுபோகிய* அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னை*

ஆ—(என்றைக்குமென்னை) இப்படி ஆச்சர்யபூதமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவத்தையும், ஸர்வாத்மத்வஸாமாநாதிகரண்யவைபவத்தையும், இவையவன்பக்கலிலே ஸங்கதமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்த க்ருதவிஸ்மிதராய் நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் நிரஸ்தஸமஸ்ததுக்கஸநராயிருந்து நிரவதிகாச்சர்யஜநக வியாபாரத்தையுள்ளபடியே சொன்னார், இதுதானும் நிரூபித்தவாறே யவன்செயலாயிருந்தது, இத்தையநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞநிஷ்டநாயிருந்த வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவித்தருளுவதே என்றுதம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின அவனுடைய ஸர்வசக்தித்வ ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாநுஸந்தாநஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலேசொல்லுகிறார். ஆஜ்ஞாகிங்கரகேலைநஸ்வீகரித்து ப்ரீதிநமுமென்னைத்தன்னைப்

❧ ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ— ஸம்ஸாரதோஷத்தைப்பொறுக்கமாட்டாதே வஸிக்கவிக்கிறதம்மை இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேவைத்து யபிப்பிக்கிற வாச்சர்யத்தைய நுஸந்தித்து தஜ்ஜந்ஸங்கத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடையவிசித்ரவிபூதிகத்வத்தை யநுபவித்தவாழ்வார் ப்ராஸங்கிகமான வவ்வநுபவம் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே யவிலம்பிதஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப்ராயிக்க ப்ராப்யமாயிருக்க ஸம்ஸாரத்திலேபொருந்துவார்சொல்லுமாப்போலே தம்மையிச்சரீரத்தோடேவைத்து கவிபாடுவிக்கிறவித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொண்டாடிக்கொண்டுபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? வித்தையவதரிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாநுவாதத்தையநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரவதிகத்யாதி, இங்குவ்யஸநமாவது- வஸிவஷ்டிணமநுபவ ப்ரதிபந்தகவஸ்துத்தை யவன்நிவர்த்திப்பியாமையாலே வந்தது:க்கம். அவனுடைய வைவிசித்ர்யைக்கண்டப்ரீதியாலே யிந்தது:க்கம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்றுகருத்து. இந்தவ்ருத்தாநுவாதத்தாலே யஸாங்கத்யசங்கைக்குப் பரிஹாரமென்னாயிற்றென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இதுதானுமித்யாதி) இதுதானுமென்றது - இப்படிதான் சொன்னதுதானுமென்றபடி. இதுதானுமென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவாச்சர்யங்கள்போலே இதுவுமொருவாச்சர்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. நிரூபித்தவாறேயித்யாதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் பொறுக்கமாட்டாதே வஸிக்கவிபாநின்றதாம் அந்தக்லேசங்களைமறந்து அவனுடைய விசித்ரவிபூதியோகத்தைப்பேசி விஸ்மிதராய் ப்ரக்ருதியோடுபொருந்தாத நாம்ப்ரக்ருதியோடேயிருந்துகொண்டு இதென்னசெய்கிறோமென்றுசிந்தித்து ஸர்வேச்வரஸ்ரீவிரோதியாயுள்ள ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்தருளவேணுமென்று பலகாலமநவரதம்வக்ஷிக்கச்செய்தேயு மவன்செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்று நிரூபித்தவாறே ஸாரதத்திலே ஸ்ரீஷ்டமைவைத்து வொத்தாருக்கு யதேச்சைசொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னையாச்ரயித்தார்க்கும் தனக்கும் ஸௌஹார்த்தமாகத்தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ள நினைக்கிறவவனுடைய வ்யாபாரமிதென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி. க்ருதஜ்ஞநிஷ்டநித்யாதி - வேதங்களும் ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்துடக்கமாகவுண்டான ஜஷிகள்சொன்னகவிகளும் எனக்குமுந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த கவிகளும்கிடக்க க்ருதஜ்ஞநிஷ்டனானவென்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிற விதென்னவாச்சர்யமென்றபடி. சொல்லுவித்தருளுவதேயென்றென்கிறத்துக்கு சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடேயந்வயம். *

❧ முதற்பாட்டு ❧

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஜ்ஞாகேத்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னாற்றன்னையின்றமிழ்

ஈ— என்றைக்கும்- எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள ஸர்வகாலத்துக்குமென்றபடி. யாவதாத்மபாவியாக மேலெல்லா மநுவர்த்திக்கும்படி யென்கை. என்னை- அஸக்ருஜ்ஜனனவென்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பித்து, கிங்கரகேலநஸ்வீகரித்தென்றபடி. போகிய- போனவையான, அன்றைக்கன்று- தினந்தினந்தோறும், என்னைத்தன்னாக்கி- என்னைத் தன்னாகவாக்கி, ஸாயாஸஜ்ஜனனவென்னைத் தன்னைப்போலே வஸிஸ்தனாக்கியென்றபடி, என்னால்- ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாதவென்னைக்கொண்டு, தன்னை- வேதங்களுக்கு

மூ— யின்றமிழ்பாடியவீசனையாதியாய்* நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனோ* ॥க॥
என்சொல்லிநிற்பனென்னின்னுயிரின்றொன்றாய்* என்சொல்லால்யான்சொன்னவின்கவியென்பித்துத்* தன்
சொல்லால்தான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்* முன்சொல்லுமூவுருவாமுதல்வனே* ॥உ॥

ஆ— போலேவ்யாஸனுக்கு என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுந்தன்னுடைய ஸர்வஶக்தித்வத்தையும் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாரணபூத நிரவதிகதேஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லிவர்ணிப்பன், ஆஶ்சர்யமுள்ளதெல்லாம் சொன்னாற்றானோவென்கிறார். ॥க॥

(என்சொல்லி) என்னையுமொருவ்யக்தியாகக்கொண்டு என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்காதாரமாய்நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணினாற்போலே என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு

இ— பாடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) ஈசனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தித்வத்தையுமென்று) ஆதியாய்நின்றவென்சோதியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தைச்சொல்லியித்யாதியால்) ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

என்னின்னுயிரின்றொன்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) மூவுருவாமுதல்வனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய-

ரா— மிதிஹாஸ புராணாதிகளுக்கும் பரிச்சேதிக்க முடியாத தன்னை, இன்- ஸௌம்யங்களான, ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயே மனோஹரமாயிருக்குமவையான வென்றபடி. தமிழ்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடரூபங்களான மாலைகளை, பாடிய- பாடின, ஈசனை- ஸர்வநியந்தாவான, ஸர்வஶக்தனானவென்றபடி. ஸர்வஶக்தனாகையாலே த்ருணத்தை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கினாப்போலே யென்னைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடவும் வல்லவனேயென்று கருத்து. நானொரு வுபகரணமிருந்தபோதும் கவிபாடினவனவனென்று திருவுள்ளம். தன்னையின் தமிழ்பாடியவென்று அந்வயிக்கவும். ஆதியாய் நின்ற- இதுக்கு உபாதானகாரணமாய் நின்றவனை, எனக்காதாரமாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு ப்ரதானகாரணமாய் நின்றவனை வென்றபடி, என்சோதியை- என்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை. தானிப்ரபந்தஞ்செய்தருளியத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கு மிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனை வென்றபடி. என் சொல்லிநிற்பனோ- என்னவாசகஞ்சொல்லி நிற்கக்கடவேன். அவனுடைய ஸர்வஶக்தித்வ ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவேனென்றபடி. ஒரோருகுணங்களைக் ஆஶ்சர்யமுள்ளதனையும் பேசினாலும் முடியுமோவென்று கருத்து. ॥க॥

என்- என்னுடைய, இன்- இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விபரீத லக்ஷணயாஹேயமான வென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, இன்று- இன்றைக்கு, ஒன்றாய்- ஒரு பதார்த்தமாய், இத்தனைநாள் அஸத்கல்பமான விது இன்றைக்கொரு வஸ்துவா யென்றபடி. என்சொல்லால்- என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன்ன- நான்சொன்னதாக, இன்கவி- ஸௌம்யமானகவி, என்பித்து- என்னும்படி பண்ணுவித்து, உக்தியுமென்னதன்றிக்கே கவிபாடினவனும் நானன்றிக்கேயிருக்க; உக்திகளுமென்னதாய் கவிபாடினவனும் நானேயென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படி பண்ணுவித்தென்று பாவம். த்ராவிடத்திலே கவியென்று பாட்டுக்குப்பேர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொல்லாலே, தான்றன்னைக் கீர்த்தித்த- தான் தானே தன்னை ஸ்தோத்ரித்தவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும் போதெனக்காதாரமாயிருந்துகொண்டெனக்கு முன்னுருசொல்லுமவனை; அவன்றான்முன்னே சொல்லிக்கொண்டுபோக நான்பின்னேயிட்டுச்சொன்னேனத்தனையென்று கருத்து. மூவுருவாம்- மூன்றுரூபமாக நிற்கிற, த்ரிமூர்த்திரூபனாக நிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸந்தியிலே லோபம். விஷ்ணுவதாரரூபனையுக்கொண்டு ரக்ஷணம்பண்ணுகிறாப்போலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஶரீரமாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுந்தான் பண்ணச்செய்தே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்செய்கிறார்களென்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தம்பண்ணுவித்தாப்போலே தான்பண்ணச்செய்தேயுமிப் ப்ரபந்தத்தைநான் பண்ணினதாக ப்ரஸித்தம்பண்ணி வைக்கிறானென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக இவ்விஶேஷணம். முதல்வனே-

௩ — ஆமுதல்வனிவனென்று தற்றேற்றியென்* னாமுதல்வந்துபுகுந்துநல்லின்கவி* தூமுதற்பத்தர்க்குத்தான்
றன்னைச்சொன்னவென்* வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனோ* ||௩||
அப்பனையென்றுமறப்பனென்றாகியே* தப்புதலின்றி தனைக்கவிதான்சொல்லி*

ஆ — திருவாய்மொழிபாடியருளினதன்னுடையவிலக்ஷணத்தை யெத்தைச்சொல்லி வர்ணிப்பதென்கிறார்.||
(ஆமுதல்வன்) ஆமிவனேஸர்வேச்வரனென்று தன்னையுள்ளபடியேயறிவித்து என்னாவையதிஷ்டித்துக் கொண்டுவந்து புகுந்து அயர்வறுமமரர்களுக்குபோக்யமாக நல்லனவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைசொல்லுகையாகிற விம்மஹோபகாரத்தை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ||௩||
(அப்பனையென்று) என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லாநிற்கச்செய்தே தப்பாதபடிசொல்லி

இ — மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தையித்யாதியால்) ||௨||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஆமுதல்வனிவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆமிவனேயித்யாதியால்) தற்றேற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) என்னாமுதல்வந்தென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாவையித்யாதியால்) தூமுதற்பத்தர்க்குநல்லின்கவியென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹோபகாரத்தையித்யாதியால்) ||௩||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

என்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) உய்யக்கொண்டென்கிறதற்குக்

---

௨ — காரணபூதனானவனை, என்சொல்லி நிற்பன் - எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாஸ்யம் மென்னாலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. ||௨||

௩ - முதல்வன் - ஜகத்காரணபூதன், இவனென்று - இந்த நாராயணனே யென்று - நான்கவிபாடியேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா ஸர்வேச்வரனா யிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை நான் விச்வஸிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது ஸ்வம்ஸ்வசமாய் தன்னைத் தேற்றியென்கிற வசனத்தைக்கொடுக்கும், என்னாமுதல் - என்னுடையநாக்குமுதலாக; என்னுடைய வாகிந்த்ரியத்துக்குக் காரணபூதனை யென்றபடி. வந்துபுகுந்து - என்னாக்கிலே வந்து ப்ரவேசித்து "மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மன் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்கு சதுர்முகன் உபதேசமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலேபுகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினாலே தான் தானே வந்து புகுந்தென்றபடி. தூ - பரிசுத்தரான, முதல் - அநாதிகளான, அநாதியாக அஸம்ஸாரரானவென்று விஷயதாத்பர்யம். பத்தர்க்கு - பக்தர்களுக்கு, நிரதிசயப்ரேமசாலிகளான நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. நல்லின் - நல்லவினியவையான, நிரதிசய போக்யங்களானவென்றபடி. "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றதிறே. இன் என்கிறதற்கு ஈன்என்று தீர்க்கமாக பாடமுமுண்டு. கவி - கவிகளை, தான்றன்னைச்சொன்ன - தான்தானேதன்னை ப்ரஶம்ஸித்துச் சொன்னவனை, என் வாய்முதல் - என்னுடைய வாக்ப்ரவ்ருத்திகளுக்குக் காரணபூதனை, அப்பனை - உபகாரகனை, என்றும் மறப்பனோ - என்றாகிலும் மறப்பேனோ, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி. ||௩||

௪ - என்னாக்கியே - தானென்பக்கலிலேயாயே - என்னையுபகரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. அவதாரணத்தாலே யவதார்யமானது வென்னைக்கொண்டே யிப்படிதப்பாமல்சொல்லுகை யாச்சர்யமன்றோவென்று த்யோதிக்கிறது. இங்கே எம்பெருமானருளிச்செய்யும்படி. தான் பாடினானாகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனாகில் அபஸப்தம்பட்டு தப்புந்தாருமாகவொருபடி தலைக்கட்டும். என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னோடே ஸம்பந்தத்தால் வரும்தோஷந்தட்டாதபடி தலைக்கட்டினானிதென்ன ஆச்சர்யமென்று, தப்புதலின்றி - தப்புதலில்லாமல், ஸப்ததோஷ அர்த்ததோஷமொன்றுமில்லாமலென்றபடி.

மூ—ஒப்பிலாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு* செப்பமேசெய்துதிரிகின்றசீர்கண்டே* ॥௪॥
சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லின்கவி* நேர்படயான்சொல்லுநீர்மையிலாமையி* லேர்விலாவென்னைத்
தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைப்* பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே* ॥௫॥

ஆ—திரிகின்றசீர்கண்டு அப்பனையென்றுமறப்பனென்கிறார். நேர்பட ॥௪॥

(சீர்கண்டு) தன்னுடையகல்யாணகுணங்களை யுள்ளபடிகண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவிதான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்குஸத்ருசரில்லை, இப்படிகுணலேசமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநாதிகுணவிசிஷ்டனாக்கி என்னாற்றன்னை ஸர்வலோகமுமிக்கவியை ஸாதிக்கும்படி யின்கவிபாடும்பரமனையென்று மறப்பனென்கிறார். ॥௫॥

(இன்கவி) இன்கவிபாடும்பரமகவிகள் தனக்குளராயிருக்கச்செய்தே அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவி (யொப்பில்லாததீவினையேனாயிருக்கச்செய்தே யென்னைபாத்ரமாக வடிவமைகொண்டு மேன்மேலநன்மைசெய்து)

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதஜ்ஞதாதிசயால்) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேன்மேலித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஏர்விலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பார்பரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

பூர்வாபரவாக்யத்திலர்த்தவிரோதத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத்தால்ஸூரஸூரான கவிகளில்லாமையாலே யும்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டானித்தனையாகையாலி

ஸ— தனைக்கவிதான் சொல்லி - தன்னைக்குறித்துக்கவிகளைத்தான்தானே சொல்லி, ஒப்பிலா - ஸத்ருசரஹிதனான, ஸர்வஜ்ஞரான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளிலே பொப்பிலாதவனாயிருக்குமாப்போலே அஜ்ஞாநசக்திகளிலே யொப்பிலாதவனென்றுகருத்து. தீவினையேனை - க்ரூரகர்மாவானவென்னை, தீ - க்ரூரம், வினை - கர்மம். வினையுடையவன்வினையான். தன்னைச்சொல்லும்போது வினையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, க்ருதஜ்ஞதாஸ்வ ரஸிகனாக்கியென்றபடி. செப்பமே செய்து - மேலும் நன்மைகளையேசெய்து, செப்பம் - செவ்வை; இங்கே நன்மையைக்காட்டுகிறது. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே காலக்ஷேபமாய்த்திரிகிற சீலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி உபகாரகனானவனை, என்றுமறப்பன் - என்றாகிலும் மறப்பனோ, இனியவ னவகாரம் பண்ணினான்தானென்றால் மறக்கசக்யமோவென்றபடி. ॥௪॥

ஸ சீர் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, கண்டுகொண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு, திருந்து - திருந்தாநிற்கிற, ஸர்வார்த்தங்களை நன்றாகப் ப்ரதிபாதியாநிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஸர்வார்த்தஸூக்ஷ்மவைதகமான, இன் - இனியதான, ஸம்ஸ்ருதவை ஸ்வாதுமான வென்றபடி. கவி - கவியை, நேர்பட - வாய்க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்தல் ப்ரேமவான்களுக்கும் ஹாஸ்யஜநகமாய்க்கொண்டு ஹவிக்கும்படி யென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில் - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமை யிலே, நீர்மை - ஸ்வபாவம், சொல்லுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்யளலோபம். நான்சொல்லுகைக்கீடான ஜ்ஞாநசக்த்யாதி ஸ்வபாவங்களில்லாமையிலே யென்றபடி. ஏர்விலா - ஸத்ருசரஹிதனான, ஏர் - ஸத்ருசம், என்னை - இப்படி குணலவரஹிதனான வென்னை: தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸ்வஸ்வஹேய ரஹிதனாய் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்டனாக்கி, என்னால் - என்னை யுபகரணமாக்கிக்கொண்டு, தன்னை கவிதொகுத்து வெளியிடுவானதன்னை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே யன்வயம். பார் - ப்ருதிவியானது, பாரென்றுஸமுத்ரக்குப்பேர், ஸர்வலோகமுமென்றபடி. பரவு - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் - கொண்டாடுதல், இன்கவி - ஸ்வாதுமானகவிகளை, பாடும் - பாடாநிற்கிறவனை, பரமர் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை, இத்தனைஹேயனான வென்னைக்கொண்டிப்படிகவிபாடுவித்தவித்தாலே யவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸாஸூங்கொண்டறியவேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷமாயிற்றென்றுகருத்து. பூஜாயாம்பஹுவசநம். என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயன்வயம். ॥௫॥

மூ—இன்கவிபாடும்பரமகவிகளால்* தன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதின்று* நன்குவந்தென்னுடனாக்கியென் னாற்றன்னை* வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே* ||சு||

வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்* செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கியென்னாற்றன்னை* வைகுந்தனைப்

ஆ—பாடுவியாதே, இன்றுநான்வந்து என்னுள்ளேபுகுந்து வேதங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்குங்கூடவடங்காதகவிகளைப்பாடின வென்வைகுந்தநாதனை யென்றுமறப்பனோவென்கிறார். ||சு||

(வைகுந்தநாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளையெல்லாம்போக்கி ஆதலால் காருணிகனென்னும்திருநாமத்தையுடையனாய் என்னைத்தன்னைப்போலே தூயனாக்கி என்னாற்றன்னைவைகுந்தனைப் புகழவண்டீன்கவிசெய்குந்தன்றன்னைக்காலதத்வமெல்லாம் மநோஹவித்தாற்றுவனோவென்கிறார். ||எ||

இ—தொருமாணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டாலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதை. என்னுடனாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) வன்கவைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களித்யாதியால்) அடங்காதவென்றது - அபரிச்சேத்யமானவென்றபடி. தயாவிஷயகல்யாணமானவென்கை. ||சு||

※ ஏழாம்பாட்டு. ※

என்வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) குந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) "காருண்ய: காருணிக: காருக:" என்றதிறே. தன்னையென்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தன்னைப்போலேயித்யாதியால்) தூயனாக்கி - பரிசுத்தனாக்கி. ||எ||

ஸ— இன் - "வாசேயமேயஸ்ய" மென்கிறபடியே அதிசுந்தரங்களான, கவி - வசனங்களை, பாடும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - வாதகவிகளாலே, ஸ்ரீவால்மீகிபராசரவ்யாஸாதிகளாலும் முதலாழ்வார்களாலுமென்றபடி. தன்கவி - தனக்குஸத்ருசங்களான கவிகளை, தான்றன்னைப்பாடுவியாது - ஸ்வப்ரயோஜகனானதான் நிரவதிகஸௌஹார்த்தனை தன்னைமுன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே. இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றாக, உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகைதானே ப்ரயோஜநமாகவுகந்தென்றபடி. என்னுடனாக்கி - என்னையவிநாபூதனாக்கி, உடன் - அவிநாபூதன், என்னையவிநாபூதமான வுபகரணமாக்கியென்றபடி. என்னால் - கரணபூதனானவென்னாலே, தன்னை - அபரிச்சின்னஸௌஹார்த்தனான தன்னை, வன்கவி - ப்ரபலங்களானகவிகளை, ஸர்வேச்வரனுக்கும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதபடி நிரதிசய கல்யாணமான கவிகளையென்றபடி. பாடும் - பாடாநிற்கிற, என்வைகுந்தநாதனே - என்னுடையவைகுண்ட நாயனை, தான்வைகுண்டநாயனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமையைப்போலே திருவாய்மொழிபாடுவிக்கிற வித்தைத்தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை யெனக்குப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. என்றுமறப்பனென்று ஸேஷோடேயமும். ||சு||

ஸ— வைகுந்தநாதன் - வைகுண்டநாயனானதான், "லோகநாத: புராபூத்வா ஸுக்ரீவநாதமிச்சதி" என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயனாயிருந்துவைத்து ஒருஸம்ஸாரிபக்கலிலே இத்தனைமேல்விழுந்தாலென்னா லாறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. என் - பாவம்போகவேணுமென் றிச்சாலேசமில்லாதவென்னுடைய, வல் - ப்ரபலங்களான, வினை - பாபங்களை, மாய்ந்து - நசித்து, அற - அறும்படி, நிச்சேஷநிவ்ருத்தங்களாம்படியென்கை. செய் - செய்தவனான, குந்தன் - காருண்யவாதம்போலே பரிசுத்தனான, தன்னையென்னாக்கி - என்னைத்தன்னாக்கியென்று ப்ரத்யயங்களை மாறிப்பயிப்பது. ஸ்வயனானவென்னைத் தன்னைப்போலே பஞ்சாநாதிஷாட்குண்யாந்தனாக்கியென்றபடி. என்னால் - இப்படிதான் விஷயீகரித்தவென்னால், தன்னை - அபரிச்சேத்யவைபவனானதன்னை, வைகுந்தனைப்புகழ - வைகுண்டனும்படிஸ்தோத்ரிக்க, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி நான்ஸ்தோத்ரிக்கவென்றபடி. வைகுண்டத்வமாவது - நித்யஸூரிநாயகத்வம். ஜ்ஞாநாநந்தகுணங்களுக்கொருக்காலும் குண்டநமில்லாதார் - விகுண்டர். விகுண்டாநாமயம்பதி: - வைகுண்ட:; அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி யிவன்ஸ்தோத்ரிக்கையாவது - லோகத்திலேயின்னான்வாக்காலே கவிபாடினபின்பு யிவனுக்கைச்வர்யமுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்தவித்தால் தனக்கு விபூதியுண்

மூ—புகழுவண்டன்கவி* செய்குந்தன்றன்னையெந்நாள்சிந்தித்தார்வனே* ॥எ॥
ஆர்வனோவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்* பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகினும்* மேர்விலாவென்னைத்தன்
னாக்கியென்னாற்றன்னைச்* சீர்பெறவின்கவிசொன்னதிறத்துக்கே* ॥அ॥
திறத்துக்கேதுப்பரவாந்திருமாலின்சீ* ரிறப்பெதிர்காலம்பருகினுமார்வனே* மறப்பிலாவென்னைத்தன்னாக்

ஆ—(ஆர்வனே) என்னைக்கொண்டு தானுளனாம்படி கவிபாடினவிந்தமஹாகுணத்தை இவ்வம்ஶஜஸந்ததிகளான ஸம்ஸாரிவர்க்கங்களுடைய ஸாமாந்யகாரணங்களையும் அயர்வறுமமரர்களுடைய ஸாமாந்யகாரணங்களையுங்கொண்டு அநுபவித்தாற்றுனார்வனேயென்கிறார். ॥அ॥
(திறத்துக்கே) அஜ்ஞாநத்துக்குங்கூட ஆஶ்ரயமல்லாமையாலே அசித்கல்பனாயிருந்த வென்னைத்தன்னைப்போலேயாக்கி யென்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தானுமாக திருவாய்மொழிபாடின விம்மஹோபகாரத்தை

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— சீர்பெறவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுளனாம்படியென்று) இன்கவிசொன்னவென்றிருக்கையாலே யெம்பிரான்புகழென்கிறது கவிபாடினவிந்தமஹாகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (கவியி த்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்ஶஜஸந்ததீத்யாதி அநுபவித்தாற்றுனென்றுமளவாலே) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

மறப்பிலாவென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநத்துக்குமித்யாதியால்) திருமாலென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுந்தானுமாகவென்று) சீரென்கிறவதம் தாஸ்யவாதநாமாத்ராத்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடினமஹாகுணத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுகாட்டுகிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்னுள்சிந்தித்தார்வனேயென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே இறப்பெதிர்காலம்பருகினுமென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டுவாநராக்தியன்றோவென்ன? விங்கவிவித்தாஸ்தி

ப—டானதாக வவன்நினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண்-உதாரங்களான, தின்-ஸ்வாதுவான, தினென்று ஸ்வாதுவுக்குப்பேர். கவி - கவிகளை, செய் - செய்யாநிற்கிறவனை, குந்தன்றன்னை - குந்தபுஷ்பம்போலேயிருக்கிறவனை, என்னைக்கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற ஸௌஶீல்யத்தையுடையவனை யென்றபடி. சிந்தித்து - அவனுடையவிந்தமஹாகுணங்களை யநுபவித்தென்றபடி. எந்நாளார்வன் - எந்தகாலத்திலே த்ருப்த னாவேன், காலமெல்லாமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதென்றபடி. ॥எ॥
ஸ— ஏர்விலாவென்னை - ஏர்விலாதவனைவென்னை, ஏர்வு - யோக்யதை, கவிபாடுகைக்கு யோக்யதையான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில்லாதவனை வென்னையென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஜ்ஞாநாதியுக்தனாக்கி, என்னாற்றன்னை - ஸ்வஸ்தம், சீர்பெற - கல்யாணமஹாகுணங்களுண்டாம்படி, ஸகலகல்யாணமஹாநிதியானவன் நான்கவிபாடினவித்தால் தனக்கு கல்யாணமஹாகுணங்களுண்டாயிற்றாக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்கவிசொன்னதிறத்துக்கு - போக்யங்களானகவிகளைத் தான்சொன்னவுபகாரத்துக்கு, திறம் - உபகாரம், இதுக்குப்பருகினுமென்கிறதோடே யந்வயம். ஆழியங்கை - திருவாழியாலே யழகியதானகையையுடையவனை, எம்பிரான் - இவ்வழகைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கல்யாணமஹாகுணத்தை, என்னால்தன்னைக்கவிபாடுவித்த விக்மஹாகுணத்தையென்றபடி. இதுக்குப்பருகினுமென்கிறதோடே யந்வயம். பார் - ப்ருதிவியும், தத்ரத்யப்ராணிகளுமென்றபடி. "ஏகோதேஶாரூடீ" திலக்ஷணா. விண் - பரமவ்யோமமும், தத்ரஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், தத்ரஸ்தப்ராணிகளும், முற்றுங்கலந்து - இவையித்தனையையுங்கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றினுடைய ஸாமாந்யகாரணங்களெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி. பருகினும் - பாநம்பண்ணினும், அநுபவிக்கிலுமென்றபடி. ஆர்வனே - த்ருப்தனாவேனே. ॥அ॥
ஸ- மறப்பு - விஸ்மரணம், இலா வென்னை - இல்லாதவனை வென்னை, ஸ்மரணமுண்டானவனுக்கிறே ததபாவரூபமான விஸ்மரணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமில்லாமையாலே அஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமுமில்லாதபடி யசித்கல்பனானவென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே பகவத்ஜ்ஞாநவானாக்கி, என்னால்- "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" மென்கிற வநுதாபமுங் கூடவில்லாத வென்னால், தன்னையுற- தன்னை ஸாக்ஷமாக

மூ—கிற்பன்னுற்றன்னை* யுறப்பலவின்கவிசொன்னவுதவிக்கே* ॥ ௧ ॥
உதவிக்கைம்மாறென்னுயிரென்னவுற்றெண்ணில்* அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்னுற்றன்னைப்* பதவிய
வின்கவிபாடியவப்பனுக்கு* எதுவுமொன்றுமில்லைசெய்வதிங்குமங்கே* ॥ ௰ ॥

ஆ—முன்புசொன்ன ஸர்வோபகாரகத்வத்தைக் கொண்டு ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தையிலும் ப்ரத்யுபகாரமில்லாமையை அநுஸந்தித்தாற்றாராய் வந்ததொன்று வென்கிறார். ॥ ௧ ॥
(உதவி) இப்படியென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின ஸம்ஶ்லேஷோபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாக வென்னுடைய ஆத்மாவை யவனுக்கடிமையாகக்கொடுக்கவேண்டில் அதுவும் பண்டேயவனுக்கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கொரு கைம்மாறுசெய்யலாவதில்லையென்று அவனுடைய உபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார். ॥ ௨ ॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னவித்யாதியால்) இறப்பெதிர்காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேஶேத்யாதியால்) ॥ ௧ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

என்னுற்றன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) உபகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷோபகாரேத்யாதியால்) அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவும்பண்டேயித்யாதியால்) ॥ ௰ ॥

ஸ— ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படி, உறுகை - மாஸமாகஸம்ஶ்லேஷிக்கை, "விரநிவஷ்டத்துவஷமேத்ய ப்ரத்யக்ஷீவஷம்ஶ்லேஷித" மென்னுமாப்போலே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸம்பந்தாதிகளை யெல்லாம் வ்யக்தமாக ப்ரகாஶிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - பஹுக்களான, இன் - அத்யந்தபோக்யங்களான, "வேதாவிஷ்ஶம்ஹஸ்ஸ்ராணி ஶ்லோகாநா முக்தவாந்ரூஷி:" என்னுமாப்போலே யிந்த ஸம்ஸாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினனென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி- உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு- ஸகலகார்ய ப்ரகாரங்களுக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், ஏய்- அநுரூபமான, ஏய்கை- அநுரூபமாகை, துப்பரவாம்- ஸாமர்த்யமுண்டா யிருக்குமவனை, துப்பரவு - ஸாமர்த்யம், ஸகலகார்யங்களைபுமுண்டாக்குகைக் கநுரூபமான ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனையென்றபடி. திருமாலின் - ஶ்ரியப்பதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - அதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகாலங்களுக்குப்பேர், எதிர்காலம் - பவிஷ்யத்காலத்திலும், இதுஉபலக்ஷணம், வர்த்தமாநகாலத்திலுமென்றபடி. பருகிலும் - பாநம்பண்ணினாலும், அநுபவித்தாலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ॥ ௧ ॥
உதவி - உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி. கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஆத்மாவென்ன, உற்று - மாஸமாகஸம்ஶ்லேஷித்து, மாஸமாகநிரூபித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப்பார்க்கில், ஆங்கு - அவ்வவஸ்தையிலே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே யென்றபடி. அதுவும்- அந்த ஆத்மவஸ்துவும், மற்று- தத்விஶிஷ்டங்களான ஆத்மீயங்களும், அவன்தன்னதே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனுடையதே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே என்னதாயிருப்பதொன்றுமில்லாமல் போய்விட்டதென்று வஸ்துதாத்பர்யம். என்றால்- ப்ரத்யுபகாரவிஷயத்துக்குங்கூட யோக்யதையில்லாதவென்றவே, தன்னை - உபகாரகனானதன்னை, பதவிய - ஶ்ருத்யங்களான, பதவியது - ஶ்ருத்யமானது, இன்- ஸ்வாதுக்களான, கவி - பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடினவனை, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு, இங்கும்- இந்தலோகத்திலும், அங்கும் - திருநாட்டிலும், இங்கு - ஸம்ஸாரிகளோடிருந்த பத்தவஸ்தையிலே ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும் முக்தவஸ்தையிலேயுண்டாகலாமேயென்ன அங்குமில்லையென்கிறார். இங்கே அநாதிஸம்ஸாரஸித்தஸம்பந்த விஶேஷயாகையாலே யேதேனுமொன்றை யென்னதாகஸ்வீகரித்து ப்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுக்கநினைத்தாலும் நினைக்கலாம். முக்தவஸ்தையிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவகாஶமில்லையென்றுகருத்து. செய்வது - ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யத்தக்கது, எதுவுமொன்றுமில்லை - ஏதேனுமொருவஸ்துவில்லை. ॥ ௰ ॥

மூ— இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்* டங்ஙனேவண் குருகூர்ச்சடகோப* னிங்ஙனேசொன்னவோரா

யிரத்திப்பத்து* மெங்ஙனேசொல்லினுமின்பம்பயக்குமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (இங்குமங்கும்) ஸ்ரீயப்பதியானவனல்ல து தைவமில்லையென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து அத்யவஸாயமுடையரான வாழ்வார் தம்மைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின விம்ஸோபகாரத்தைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழி எங்ஙனேசொல்லினு மின்பம்பயக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— திருமாலன்றியிங்குமங்குமின்மைகண்டென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயப்பதித்வாதியால்) அங்ஙனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யவஸாயரானவென்று) இங்ஙனேசொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மையிதர்க்ஷியால்) ॥௧௧॥

ஈ— திருமாலன்றி - ஸ்ரீயப்பதியல்லது, இங்குமங்கும் - ஆரூபணகதேசயிலும் மேலதேசயிலும், இன்மை - இல்லாமை, வேறுரக்ஷகரில்லாமையை, கண்டு - அநுஸந்தித்து, 'பண்டைநாளாலேநின் திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சிப்த்' தென்றத்தே. அங்ஙனே - அப்படியிருக்குமவனை, அவதாரபக்ஷவிஷயீகாரத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போனல் கைத்யாவாய்ப்போருகிற நம்மைப்போலன்றிக்கே ஸ்ரீமானே ஸர்வரக்ஷகனென்கிற அவயமொருக்காலும் மாறாதவனென்றபடி. வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்வஸ்தம், இங்ஙனேசொன்ன - இப்படிசொன்னதான, என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தான் இதுக்கொருப்ரத்யுபகாரமில்லையென்றிப்படி யருளிச்செய்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுக்களும், எங்ஙனேசொல்லினும் - ஏதேனுமொருபடிசொல்லினும், அவயத்தோடேதல் அவயமன்றிக்கேயாதல் ஏதேனுமொருப்ரகாரஞ்சொல்லினுமென்றபடி. சடகோபனுடையபாசுரங்களைக் கற்றவர்களென்றிறே ஸம்ஸாரிவர்களைக்கடாக்ஷிப்பது. ஆதலாலிவர்களுடைய அவயவம்... ... ... ண்டு மத்ர்யபாஜகத்தென்றுகருத்து. இன்பம் - ஆநந்தத்தை, ஸௌக்ஷ்யநந்தத்தையென்றபடி. பயக்கும் - ஜநிக்கும், உண்டாக்குமென்றபடி. பயக்கை - ஜநிக்கை. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநாஸ்ரநமேயஸ்ரீமதநாதமுநீநாம் ... ...

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீதேவநிஷ்ட்ராத்பர்யாநுஸந்தானம்.

(என்றைக்குமென்னை)

ஸாத்விகஸ்வரூபஸ்வரூபவைகாரணயாதத்வாஜ்ஞாஸ்மத்ஸ

உஜ்ஜீவாவாதகக்ஷாதவஷ்டிகவட்நாஸக்தித்வைகுண்டயோகஸ் ।

ஸஞ்ஜாதக்ஷய்தைர்யாஸ்ஜவயிஸ்ஸந்தஸுஸ்வாத்வர்க்ஷாஸ

ஸ்வஸ்தோத்ரவிஷ்ணுஸ்வாதர்ஸவக்ருதிவிஷயேஸ்வாநுஸந்தத்ய ... ॥௨௬॥

(ஸாத்விக) இன்றமிழ்பாடியவீசனை - ஸாத்விகியாகையாலும், (ஸ்வரூபஸ்வரூப) தன்சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன் - ஸத்யஸ்வரூபஸக்தியுக்தனாகையாலும், (காரணயாதத்வாஜ்ஞாஸ்மத்ஸ) என்வாய் முதலப்பனை - பூர்வனுக்குப்போலே தன்க்ருபையாலே தானேபாஸ்ரிதர்க்கு வாக்கையுண்டாக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவாவாதகக்ஷாஸ) ஒப்பில்லாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு - ஸத்ருநிக்ருஷ்டர்களையுமுஜ்ஜீவிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஈவஷ்டிகவட்நாஸக்தி) ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியித்ருஷ்டி - தன்னைக்கவிபாடுகைக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் யோக்யரானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளவல்ல ஈவஷ்டிகவட்நாஸக்தியைத்தையுடைத்தாகையாலும், (வைகுண்டயோகஸ) வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனை - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸஞ்ஜாதக்ஷ) வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்குந்தன்றன்னை - ஆஸ்ரித

ஆ—தா— ருடையவாவங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல வரிஸாஹஸமுடையனாகையாலும், (வகுளாபா) ஆர்வனோவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஐயிஸாகரதூமகாக) திருயாலின்சீர்- ஸ்ரீயபதியாகையாலும், (விதுாவா) பதவிபவின்கவிபாடியவப்பனுக்கு- உபகாரகனாகையாலும், எம்பெருமானாரித்தரை ஸந்த்யோஜநவிஷயமாத்திலே மூட்டாநிற்கிறரென்று "என்றைக்குமென்னை" யென்கிறதுஸகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறர். ॥அகூ॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ரூ— இன்பம்பயக்கவெழின்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகை* யின்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்ற

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அங்கேயெழுந்தருளியிருந்தபடியை ஸவாஸநமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்துபுகுந்து என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்துப் பாட்டுக்கேட்டருளி திருவடி பெருமாள்குணங்களைச்சொல்லக்கேட்டருளி ஸமோகவநிலெயிலே பிராட்டி நிவ்ருத்தையாயிருந்தாப்போலே நிவ்ருத்தனாயிருந்த திருவாறன்விளையை யென்றோசென்றுநாமநுபவிக்கப்பெறுவதென்று உபநாரயிக்கிறர். வாஸ்யஸாம்யத்தாலே தங்களுக்கின்ப

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— என்னுடையவாஸ்ரிதஸம்பந்தத்தை யிப்போதேபோக்கி யென்னையுன்றிருவடிகளிலேசேர்த்தருளவேணுமென்று "பாமருமூவுலகிலே" யலத்திலவாழ்வார் ஸ்வஸகாநுபவஸுமாகவந்த விதிதுவிஹாநிகஸாதநாஸம்பாநமும் தம்மைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வாஸ்யபத்தைபநுஸம்பித்தவிதுவும் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே ஸம்ஸாரநிவேத்தந் தலையெடுத்தென்னை யிப்போதேதிருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று ப்ராபிக்கவேண்டியிருக்க வின்னமிச்சரீரத்தோடேயிருந்து திருவாறன்விளையிலே போயடிமைசெய்யவேணுமென் றித்திருவாய்மொழியிலேபேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறர் (இப்படியிதாதியால்) *

முதற்பாட்டு

இன்பம்பயக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (வாஸ்யஸாம்யதாதியால்) இனிதென்கிறதற்குத்

ஸா— இன்பம்- ஆநந்தமானது, பயக்க- ஸவிக்கும்படி, ஸந்நிதாநஸாம்யத்தாலே தங்களிருவருக்குமாநந்தவ்ருத்தி யுண்டாம்படி யென்றபடி. இனிது- இனிதாக, நித்யஸூரிகளுக்கு ஸௌஹ்ருதமாகவென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிறதோடே யந்வயம். எழில்- உஜ்ஜ்வலையான, "ராவலோசஷ்டிபெணஷீ" மென்று வகுவதித்திருமகனே யிவளுக்கநாநவ னென்னும்படி நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய ஸாவண்யஸாலிநியான வென்றபடி. மலர்மாதரும்- ஸரஸீராஹவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரும், தானும்- அவளும் மேல்விழும்படி ஸர்வேஸ்வரனான தானும், உடன்- இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து- வீறுதோற்றவிருந்து, வீறு- உத்கர்ஷம். ஸமஸ்தஸேஷிஸ்வரூபமான வுத்கர்ஷந்தோற்றும்படி திருமாமணி மண்டபத்திலே யிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வேழுலகை- இந்த ஸப்தலோகங்களை, லோக்யதஇதிலோக: ஸசாசரம். தினாமயஸஸஸமஸ்தஜாதநாவ ஸதாவிசா வேதநமும் ஸத்வஸநித்யாவ திவ்யவேதநமுமென் றிப்படி த்ரிகுண விஶங்களான ஸப்த ஸசாசரங்களையுமென்றபடி. இதுக்காள்கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். இன்பம்பயக்க- ஆநந்தம் பிறக்கும்படி, "ராஜ்ஞீதாஸந்த்ராஜ்ய ராஜ்யம்வாநவாஸ்வாநு" த்ருஷ்டஷ்ட்ரீதாஸோக:" என்கிறபடியே ஸீதாஸீதாக்களான தாங்களிருவருங்கூட விருந்து ரக்ஷிக்கத் துடங்கினவாறே லோகங்களுக்கு நிரதிஶயாநந்தமுண்டாம்படி யென்கை,

மூ— வெங்கள்பிரா* னன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளை* யன்புற்றமர்ந்துவலஞ் செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ* ॥க॥
ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியகலிடமுற்றவுமீரடியே* யாகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையு*

ஆ—மூண்டாம்படியாகவும், அயர்வறுமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத்திருமாமணிமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான் அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளையன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாக வற்றேயோவென்கிறார். ॥
(ஆகுங்கொல்) ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கே யகலிடமுற்றவு மீரடியேயாகும்படி யளந்தருளின ஸ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற ப்ரஹ்மோத்ஸவத்துக்காகக் கொடிகட்டி யலங்க்ருதமானதிருவாறன்விளையை ஸந்நகவாக்ராதி ஸாமக்ர்யுபவாஸிதமாய் ஸுசீதளமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமோவென்கிறார். ॥உ॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஆகவற்றேயோவென்றது - ஆகமாட்டுமோவென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கேயென்று) எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) மாகந்தநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நேத்யாதியால்) ॥உ॥

ஈ—ஆள்கின்ற- வஶிவர்த்தியாநிற்கிற, எங்கள்பிரான்- எங்களுடைய வுபகாரகன், தன்னுடைய ஸம்பத்தையெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னநுபவிதாக்களுக்கும் உபகாரகனானவென்றபடி. அன்பு- ஸ்நேஹத்தை, உற்று- ப்ராப்தமாகஸம்பாதித்து. திருவாய்மொழிகேட்கைக் கநுரூபவமாயிருப்பதொரு தேஶத்தைப்பெற்றோமென்றந்தேஶத்திலே ப்ராவண்யமுடையனாயென்றபடி. அமர்ந்து- ஸுப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேஶத்திலிருந்துதிருவாய்மொழி கேட்கையிற்காட்டில் வேறொரு ப்ரயோஜநத்தையபேக்ஷியாதவனாயென்றபடி. உறையும்- அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப்போகாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் பாடின ஸ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்குத் திருவயோத்யையிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப்பெருமாள் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாச்சிமாரோடேகூட நித்யஸூரிஜநங்களோடேகூட வவன்வஸிக்கிற தேஶமானவென்றபடி. அணிபொழில்- ஊருக்கலங்காரமான வுத்யாநங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, இதுக்குக் கைதொழுமென்கிறதோடே யந்வயம். அன்புற்று- திருவாய்மொழி கேட்கைக் கநுரூபவமான தேஶமிதுவென்று அத்தேஶத்திலே ப்ராவண்யத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்தேஶவாஸத்திற்காட்டில் வேறொருப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷிபண்ணாமல், வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழுநாள்களும்- கைகளாலே தொழும்படியான திநங்களும், "வேதாஞ்ஜலி பராஹ்ருஷ்டா:" என்கிறபடியே யஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கும் திநங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற பஹுவசநத்தாலே யவற்றினுடைய தைர்க்யாவகாஶம் ஸூசிக்கிறது. ஆகுங்கொலோ- உண்டாகுமோ. "கதாந்வஹம் ஸமுத்ரஸ்ய ஸேதுபந்த ஸுரஸஸ்ய: । ஸஹாயாபிச்ச ஸஹஸ்ராக்ஷரா மோக்ஷ்யதீ ஹரா ஸவம்" என்னுமாப்போலே யிக்காலமே யக்காலமாகாதோ வென்றபடி. ॥க॥

ப- ஆகுங்கொல்ஐயம்- ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஶக்யமாமோ,வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐயம்- ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி- லேஶத்துமில்லாமல், இத்தனை ப்ராஹ்மண விஷ்வாமநவேஷதாரி க்கு லோகங்களளக்க ஶக்யமோவென்று கலங்கின தேவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம்போம்படி யென்கை. இதுக்கு நிமிர்ந்தவென்கிறதோடே யந்வயம். அகலிடம்- விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியானது, இடம்- ப்ருதிவி. முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நமும், ஈரடியேயாகும்பரிசு- இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த- த்ரிவிக்ரமனையளந்தவனை, திருக்குறளப்பன்- ஸ்ரீவாமநனான உபகாரகன், குறள்- வாமநன். அமர்ந்துறையும்- பரமபதத்திற்காட்டிலும் பொருந்திவஸிக்கிற தேஶமான, மாகம்- ஆகாஶத்திலே, மா- மேகத்து, கம்-

மூ— மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை* மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக் கூடுங்கொலோ* ||௨||

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை* யாடும்பறவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றி யவனுறையும்* பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்தாறங்கப்பன்னினர்வாழ்* நீடுபொழிற்றிருவாறன்விளைதொழவாய்க்குங்கொனிச்சலுமே* ||௩||

ஆ—(கூடுங்கொல்) ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டு கைதொழுகையன்றியே அவனுக்குங்கூட ப்ராப்யமாய், ஸாங்க ஸகலவேதவித்ஶ்ரேஷ்டராய், அத்யயநாத்யாபநாநுஷ்டாநபரராய ந் ஸதா பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநஶீல ராயிருந்த திவ்யஜநங்கள்வாழ்கிற திருவாறன்விளையை நிச்சலுந்தொழக்கூடுமேயோவென்கிறார். ||௩||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— கோவிந்தனையித்யாதிவசனங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) ஆதிஶப்தத்தாலே விரோதிநிரஸநக்ஷமத்வமும் ஶத்ருக்ஷணாநபிபவநீயத்வமும் விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) அவனுறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்கேத்யாதியால்) அதில்ஸாங்கஶப்தத்தாலே ஆறங்கமென்றது வ்யாக்யாதம். பஞ்சமஹாயஜ்ஞஶப்தத்தாலே வேள்வியைந்தென்கிறது வ்யாக்யாதம். ||௩||

ப— ஆகாஶமென்றபடி. திகழ்- விளங்காநிற்கிற, கொடி- த்வஜங்களையுடையவையான, மாடங்கள்- க்ருஹங்களையும், நீடு- உத்துங்கங்களான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையு முடைத்தான, மதிள் திருவாறன் என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்யச தகாரே ஹ்ரஸ்வோர்த்வே டகாரஆதேஶ:. திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, மாகந்த- உதாரமயமான, சந்தநகஸ்தூர்யாதி திவ்யமயவாஸிதமான வென்றபடி. நீர்கொண்டு- ஸலிலங்களைக்கொண்டு, தூவி- “ஸிஞ்சந்தி ஸர்வாங்க்ருஶ்ரம் ஹிமஶீதந வாரிணா” என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர்பரிமாறி. வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழக்கூடுங்கொலோ- அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கக்கூடுமோ. ||௨||

௩ வைகலும்- ஸர்வதா, கூடுங்கொல்- இது ஆவ்ருத்திஶப்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்னத்துக்கநுஷங்கம். கோவிந்தனை- கோவிந்தனை, கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டனானவென்றபடி. மதுசூதனை- மதுஸூதனனை, ரக்ஷ்யவிரோதிநிரஸநனானவென்றபடி. கோள்- பலிஷ்டமான, அரியை- ஹரியை, ஸிம்ஹத்தை, ஸிம்ஹம்போலே ஶத்ருக்களுக்கநபிபவநீயனான வெம்பெருமானை யென்றபடி. ஆடு- ஆடாநிற்கிற, ஆடுகை- நர்த்தநம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹநமாயிருக்கிற ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணுமாப்போலே தர்ஶநீயாதிஶாலியான வென்றபடி. பறவைமிசை- பக்ஷியின்மேலே, கருடன்மேலே யென்றபடி. கண்டு- திருவாறன் விளையினின்றும் என்னைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக விங்கே யெழுந்தருளக்கண்டு, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகையன்றிக்கே, இதுக்குத்தொழவாய்க்குங்கொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். எழுந்தருளினவிடத்திலே யவனைக்காண்கை போராது. அவ்வூரிலேபோயவனைக் காணவேணும் என்று கருத்து. அவனுறையும்- அவன் நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கிற விடமான, இது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். பாடும்- பாடாநிற்கிற, உச்சஸ்வரமாகச் சொல்லப்படாநிற்கிறவையான வென்றபடி. பெரும்புகழ்- விஸ்தீர்ணமஹத்வ ப்ரதிபாதகங்களான, நான்மறை- நாலு வேதங்களையும். வேள்வியைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம்- ஷடங்கங்களையும், பன்னினர்- நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ்- ஸம்பந்நத்வத்தாலே ஜீவியாநிற்கிற ஸ்தலமான, நீடுபொழில்- விஸ்தீர்ணோத்யாநஶாலியான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, நிச்சலும்- நித்யமும், தொழ- ஸேவிக்க, வாய்க்குங்கொல்?- கிடைக்குமோ, நித்யம் ஸேவிக்கும்படி என்றைக்குக்கிடைக்கப்புகுகிறதென்று ஆகாங்க்ஷிக்கிறபடி. ||௩||

மூ—வாய்க்குங்கொனிச்சலுமெப்பொழுதுமனத்தீங்குநினைக்கப்பெற* வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை* வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த* வாய்க்குமணிநிறக்கண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே* ॥ ௪ ॥

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்* பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும்* மலரின்மணிநெடுமாடங்கணீடுமதிள்

ஆ—(வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீமதுரையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளுகையாலே யதாஜமான ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களையும் ரூபவர்ணங்களையுமுடையனாயிருந்த வவனெழுந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே அவன்றிருவடிமலர்களை நெஞ்சாலென்றநுஸந்திக்கக்கூடுமென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(மலரடிப்போதுகள்) தன்றிருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத்தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய்மொழிபாடியநுஸந்திக்கும்படி திருவனந்தாழ்வான்முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன்பருளிய பரமகாருணிக

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— வடமதுரைப்பிறந்தவாய்க்கும்பெரும்புகழென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேயித்யாதியால்) வாய்க்கும்மணிநிறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரூபவேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வணங்கவென்கிறதற்குப் ப்ரகாராநுஸந்தானமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கியித்யாதியா

ப— வடமதுரை - உத்தரதேசஸ்தமான ஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, வாய்க்கும் - அத்தாலேவாயாநிற்கிற, மதுரையிலே யவதரிக்கையாலே அத்யந்தப்ரகாசியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. பெரும்புகழ் - அவதீர்ணங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனை, மூவுலகீசன் - த்ரிவிதசேதநாசேதநநியந்தாவான, வாய்க்கும் - ஸித்தியாநிற்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும்ப்ரகாசியாநிற்கிறவென்றபடி. அணி - அலங்காரமான, அதிமநோஹரமானவென்றபடி. நிறம் - காந்தியையுடையவனை, கண்ணபிரான்றன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை மஹோபகாரகனுடைய, தன்னென்றுவாத்ஸல்யாநுஸந்தானம். மலர் - விகஸிதங்களான, அடிப்போதுகளை - சரணகமலங்களை, போது - மொட்டும், இங்குகமலம்விவக்ஷிதம். இதுக்கு நினைக்கவென்கிறதோடேயந்வயம். ஈங்கு - இந்தலோகத்திலே, வாய்க்கும் - பஹுவிதமாகஸித்தியாநிற்கிற, கரும்பும் - இக்ஷுக்களும், பெரும் - பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்குமிழலாம்படி யுன்னதங்களானவென்றபடி. செந்நெலும் - சிவந்தகதிர்களையுடையவையான நெல்லுப்பயிர்களுமான, வயல் - சழனிகளாலே; சூழ் - வேஷ்டிதமான, திருவாறன்விளை, திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணந்தோறும், மனத்து - மனஸ்ஸிலே, நினைக்கப்பெற - ஸ்மரிக்கப்பெறுகைக்கு, பெறவென்கிறவித்தாலே ஸ்மரிக்கையே பேறென்றுதோற்றுகிறது. "ஸம்பத்ஸௌபாக்யஸம்ஸ்ம்ருதி:" என்றதிறே! வாய்க்குங்கொல் - கிடைக்குமோ. ॥ ௪ ॥

ஈ— மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன்றிருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடையமனஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணங்களிலும், இருத்தி - ப்ரதிஷ்டிதங்களாக்கி, வணங்க - நான்ஸேவிக்கும்படி, திருவாய்மொழிபாடியநுஸந்திக்கும்படியென்கை. இதுக்கருளியவென்கிறதோடே யந்வயம். பலரடியார்முன்பு - ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் ஸ்ரீபராசரபகவான் முதலாழ்வார்களென்கிற வித்தனைபேர்களான வடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸ்யரஸிகர்கள், அருளிய - என்பக்கல் விசேஷித்துக்ருபைபண்ணினவனை, "பஹூநாம் நரஸஹஸ்ராணாம் ப்ரபந்நஸ்ஸுபேக்ஷித" என்று முதலிகளெல்லாருமிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாப்போலே யென்றுகருத்து. பாம்பணை - நாகசயநனை, அப்பன் - பரமகாருணிகன், அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசவாஸத்திற்காட்டில் வேறொன்றை யபிஸந்திபண்ணாமலென்றபடி. உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - புஷ்பங்களையுடையவையான, இல்லென்றதுக்கேஷியம். புஷ்பாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உத்துங்கங்களான, மாடங்கள் - ஹர்ம்யங்களையும், நீடு - அத்யுன்னதங்களான, மதிள் - ப்ராகா

மூ—திருவாறன்விளை* யுலகுமலிபுகழ்பாட நம்மேல்வினை யொன்றுமில்லாகெடுமே* ||௫||

ஒன்றுமில்லாகெடு முற்றவுந்தீவினை யுள்ளித்தொழுமின்றொண்டீர்* அன்றங்கமர்வென் றுருப்பிணிநங்கைய
ணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தான்* என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரான்* நின்ற
வணிதிருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே* ||௬||

நீணகரமதுவேமலர்ச் சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை* நீணகரத்துறைகின்றபிரானெடுமால்கண்ணன்விண்

ணமர்ந்துறையும் திருவாறன்விளையினுடைய வுலகமலிபுகழ்பாட நம்முடைய க்லேசமெல்லாந்தீரும், திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ||௫||

(ஒன்றுமில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கை யணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தருளி அத்திருமணம்புணர்ந்தருளின திருவழகையென்று மென்னெஞ்சந்துதிப்ப வென்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்திருக்கிற பிரான் நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர்? உங்கள்ஸமஸ்த து:க்கங்களும்போமென்கிறார். ||௬||

ல்) பாம்பணையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்)
பாட்டுக்குஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளித்யாதியால்) ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

என்னெஞ்சந்துதிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமணமித்யாதியால்) ||௬||

ரங்களையுமுடைத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப்புகழாவதுபயம். உலகமலி - லோகத்திலேமலிந்ததான, ஸர்வாதிகமானதென்றபடி. புகழ் - கீர்த்தியை, பாட - பாடினால், நம்மேல்வினை - நம்முடையமேலேயிருக்கிறகர்மங்கள், ஒன்றுமில்லா - லேசத்துமில்லாமல், கெடும் - நஷ்டங்களாம். ||௫||

௬ அன்று- சிசுபாலன் விவாஹம்பண்ணுவதாக ஸந்நத்தனாய் வந்திருந்த காலத்திலே, அங்கு- அந்த ராஜஸந்நிதியிலே, அமர்- யுத்தத்திலே, வென்று- ஜயித்து, சிசுபாலாதிகளை யிதிசேஷ:. நங்கை யுருப்பிணியென்று மாறியநுபவிப்பது. நங்கை- கல்யாணகுண பரிபூர்ணையான, நங்கை- பூர்ணை. உருப்பிணி- ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய, அணி- அலங்காரபூதங்களான, அணி- அலங்காரம். [illegible], நெடும்- பெரியதுகளான, அதிசயிதமஹத்வங்களானவென்றபடி. தோள்- பாஹுக்களை, புணர்ந்தான்- ஸம்ஶ்லேஷித்தவனான, என்றும்- ஸர்வதிநங்களிலும், எப்போதும்- ததாபி ஸர்வக்ஷணங்களிலும், என்னெஞ்சம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, துதிப்ப- ஸ்தோத்ரிக்கும்படி, அவ்வவதாநத்தையு மவ்வழகையுங்கொண்டாடும்படி யென்றபடி. உள்ளே- என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற- ருக்மிணிப்பிராட்டியை கல்யாணம் பண்ணினபோதுள்ளவத்திருக்கோலத்தோடே வந்திருக்கிறவனான, பிரான்- உபகாரகன், நின்ற- எல்லாருங்கண்ணாலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸ்தலமான, அணி- ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளையென்னும்- திருவாறன் விளையென்கிற, நீணகரமது- அந்த ப்ரஸித்தமான மஹாநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய நகாரஸ்ய உபயோர்ணகாராதேஶ:. தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்திலே வாஞ்சையுடையவர்காள்? தொண்டு- வாஞ்சையும், தொண்டுடையவர் தொண்டர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். உள்ளி- மநஸ்ஸாலே யநுஸந்தித்து, தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், தீவினை- க்ரூரபாபங்கள், ஒன்றுமில்லா- லேசத்தும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நபாபமும், கெடும்- நஷ்டமாய்விடும், கெடுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. ||௬||

௭ அதுவே - அந்ததிருவாறன்விளையே, நீணகரம்- தீர்க்காலமிருந்து ஸகல[illegible]ங்களும் பண்ணும்படியான [illegible], மலர்ச்சோலைகள் - [illegible] வாஷ்டகங்களாலே, சூழ- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளைநீணகரத்து - திருவாறன்விளையாகிற மஹாநகரத்திலே, உறைகின்ற - நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான, பிரான் - என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்த மஹோபகாரகனான, விண்ணவர்கோன் - நித்யஸூரிநாயகனான, நெடுமால் - [illegible] தீர்க்கவ்யாமோஹத்தையுடையவனான, கண்ணன்- அதவா க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தவனான, வாணபுரம்புக்கு- பாணாஸுரனுடைய

மூ— ணவர்கோன்* வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலையவெம்போர்கள்செய்து* வாணனையாயிரந்தோடுணி
த்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே* ॥எ॥
அன்றிமற்றொன்றிலநின்சரணேயென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்* நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையி
ன்னெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்* சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யொன்றிவ

ஆ— (நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவேபரமப்ராப்யமும், அதுபெறுகைக்குபாயம் அதிலேநின்றருளினஅவன், அவனுகிறான் அயர்வறுமமரர்களதிபதியோடொருந்துவைத்து ஸ்ரீஸ்வாமித்வஹேதுவான ஸௌசீல்யாதிகளாலே ஸ்ரீதேவகியிலே யாஸ்ரிதவிரோதிநிரஸனார்த்தமாக வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின ஸ்ரீதவிரோதி நிரஸநைகபோகனான க்ருஷ்ணன், அவனல்லதுபாயமில்லை, அவனை ஶரணம்புகுங்கோ ளென்கிறார். ॥எ॥
(அன்றிமற்றொன்றிலம்) ஶரணம்புக்கால் நம்மபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமோவென்னில், பரமோபேயோப

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நீணகரமதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) நீணகரத்துறைகின்றபிரான்சரணென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுபெறுகைக்கித்யாதியால்) நெடுமாலித்யாதிதோள்துணித்தானித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகிறானித்யாதியால்) அதில்நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸ்வாமித்வேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவகியிலேயித்யாதியால்) பண்ணியருளினவென்கிறதற்கு க்ருஷ்ணனோடேயந்வயம். வாணபுரமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவிரோதீத்யாதியால்) அன்றிமற்றொன்றிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதித்யாதியால்) இதுக்குப்பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்)

ப— பாணத்தைவ்யபதேஶித்து, முக்கட்பிரான்- ஸர்வலோகைகநாயகனான நேத்ரத்ரயத்தையுடைய பாணாஸுரனுக்குபகாரகனான ருத்ரனை, இதுக்குப் போர்கள்செய்தென்கிறதோடே யந்வயம். கண்பிரான் என்கிறவிடத்திலே ககாரஸ்ய பகாரேவரே டகாராதேஶ:. தொலைய - ஸோதவனும்படி, பாணாஸுர ரக்ஷணம்பண்ணினது போருமென்று உபரதனாம்படியென்கை. வெம்போர்கள்செய்து - ஈத்ருஶங்களான யுத்தங்களைப்பண்ணி, வெம்என்று - உக்ரம், போர் - யுத்தம், ருத்ரனை யுத்தங்களைப்பண்ணியென்று இக்கருத்தும் வ்யாக்யாதாவ்யாக்யானம். வாணனை - பாணாஸுரனை. ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ர ஸங்க்யாகளானபாஹுக்களை, இகஸங்கும். துணித்தான் - வதித்தவன், சரண் - ஶரணம், திருவாறன்விளையை ப்ராபிக்கைக்குபாயம் என்றபடி. அன்றி - அவனன்றிக்கே, மற்றொன்றிலம் - வேறொரு வுபாயமுடையோமல்லோம். ॥எ॥

ஶ- அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இரும்- பெரியதான, கம்பீரமான வென்றபடி. பொய்கையின்வாய்- ஸரஸ்ஸினிடத்திலே, வாய்- இடம். நின்று- க்ராஹக்ரஸ்தமாய்க்கொண்டு வலிக்கமாட்டாதேநின்று. இதுக்கேத்தியவென்கிறதோடே யந்வயம். நின்சரணேயன்றி- உன்திருவடிகளையொழிய, மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு கதியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள்- நீளுமவையான, ஜலசுருந்தவிடத்தளவும் வரத் தக்கவையான வென்றபடி. கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, ஆனையின்- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, நெஞ்சிடர்-மநஸ்ஸில் து:க்கத்தை, தாமரஸபுஷ்பங்களை திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலேனென்கிற மநோது:க்கத்தை யென்றபடி. தீர்த்த- நிவாரணம்பண்ணினவனான, பிரான்- உபகாரகன், ஆனையிடரைப் போக்கினதுவும் தமக்குபகரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று- ஸ்வராதிஶயத்தாலே வந்து, அங்கு - அவ்விடத்திலே, இனிது - இனிதாக, ஸௌக்யமாக உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறஸ்தலமான, இது ஊருக்குவிஶேஷணம், செழும் - அழகியதான, பொழில் - உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஒன்றி- கிட்டி, வலஞ்செய்ய - ப்ரதக்ஷிணப்பண்ணினால்,

மூ— லஞ்செய்ய வொன்றுமோ தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவே* ||அ||

தீவினையுள்ளத்தின் சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்றால்* நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்ததொழி
லினுள்ளுநவின்று* யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை* மேவிவலஞ்செய்துகை
தொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே* ||கூ||

ஆ—ஊனைய் ஶரணாமதனை ஸ்ரீமஹேஜாதாழ்வானுடைய பாவத்தையெல்லாம்போக்கி யவனைரக்ஷித்தருளின ஶரணாகதவத்ஸலனல்லனோ திருவாறன்விளையிலே யிருக்கிறான், அவன்நம்முடைய ஸேவைக்கு விக்நஞ்செய்தருளும் ஆதலானுங்களுடைய ஸமஸ்தது:க்கங்களும்போம்படி திருவாறன்விளையிலே போயநுபவியுங்கோளென்கிறார். ||அ||

(தீவினை) திருவாறன்விளை போக்யமும்; திருநாடன்றோவென்னில்? நிரவத்யஸமஸ்தாத்மாதிவ்யாஸ்ரயாய்த்தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக்கண்டால் திருநாட்டைவிட்டு இத்தையே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு ஸகல கரணங்களாலுமநுபவிப்பார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு மிதுவே ப்ராப்யம், என்னெஞ்சும் திருவாறன்விளையை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமேயோவென்று உபேநாரயிபாநிற்கும், அதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ||கூ||

இ—அன்றியிதாதிக்கும் தன்னீள்கழலேத்திய வென்கிறதற்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாமதனை வென்று) ஆனையின்நெஞ்சிதாதி விளையிதுகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹேஜாதாதிஇருக்கிறானென்னுமளவாலே) இவ்வளவுக்கும் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிதாதிபால்) ஶாஸ்த்ர வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதாதியால்) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருவாறன்விளை ஸர்க்காப்ரயிக்கைக்காக வீஶ்வரனாலே ஸகலவஸ்துமாயிருக்க வித்தை நிவ்ருத்தப்ரதிபாயகராய்த் திருநாட்டிலேபோமவர்கள் வந்தநுபவிப்பரென்றிப்பாட்டிலே சொல்லுகை யஸாமதமன்றோ வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (திருவாறனிதாதிபால்) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யதாதியால்) விதீயவாக்யத்திலஸம்பாவிக்கிற வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளைபைக்கண்டாலிதாதியால்) விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவேதாதியால்) யாவருமென்கிறவாக்யத்திலே யபிப்ரேதமானவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிதாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேப்ராப்யமென்று) ||கூ||

ப—தீவினையொன்றும் - க்ரூரபாபங்களொன்றும், ஒவ்வொன்றுஸம்பந்தம். பாரீர்ஜநங்காளென்றபடி. உள்ளத்தின்சார்வு - உள்ளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல - மநஸ்ஸிலேஸ்திதியுடையவையல்ல, மநஸ்ஸிலேநிற்கமாட்டாதே நசித்துப்போமென்கை. ஆதலாலங்கேபோய் அநுபவியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ||அ||

ரு என்சிந்தனை - என்னுடைய விஜ்ஞாநமானது, என்னுடைய மநோரதமானதென்றபடி. இதுக்குக் கூடுங்கொலென்னு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். தீவினை- க்ரூரபாபங்கள், உள்ளத்தின்சார்வு- மநஸ்ஸிலே சார்வையுடையவை, மநஸ்ஸிலே ஸ்திதியை யுடையவை. அல்லவாகி- அல்லாததுகளாய், ஸகலமும் நிவ்ருத்தங்களாயென்றபடி. தெளிவிசும்பு- தெளிவைக் கொடுக்குமாகாஶத்திலுடைய, பரிபூர்ணாநுபவஸ்தமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுடைய வென்றபடி. ஏறல்- ஆரோஹணமானது, உற்றால்- கிட்டினால், உறுகை- கிட்டுகை, ப்ராதிகூல்யங்களும் நிவ்ருத்தங்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினாலென்று பாவார்த்தம். இதுக்கு வணங்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். நாவினுள்ளும்- வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும்- மநஸ்ஸிலும், அமைந்த- அந்த வாக்மநஸ்ஸுகளுக் கநுரூபமாம்படி பூர்ணமான, அமைவு- பூர்த்தி. தொழிலினுள்ளும்- காயிகவ்யாபாரங்களிலும், த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ. மநோவாக்காயங்களாலே யென்றபடி. நவின்று- அநுபவித்து, நவிலுகை- அநுபவிக்கை. ஆதராதிஶயத்தாலே பூர்ணமாநுபவித்தென்றபடி. யாவரும்- எல்லாரும், முக்தராய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். வந்துவணங்கும்- இவர்களெல்லாரும் வந்து ஸேவிக்கிற ஸ்வபாவமான, பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை- உத்யாநங்களை யுடைத்தான திருவாறன்விளையாகிற வந்ததிவ்யதேஶத்தை, மேவி- ஆஶ்ரயித்து, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கைதொழ- கைகளாலேயஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்க, கூடுங்கொலென்னும்-

மூ—சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்* சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமாயங்
களொன்றுமில்லைச்* சிந்தையினாற்சொல்லினாற்செய்கையானிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்* சிந்தைமகிழ் தி
ருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே* ௰
தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே* தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்

ஆ—(சிந்தை) திருநாட்டுவாஸமும், என்னும் ஸ்வபாவத்தாலே யும்மைத்திருநாட்டேறக்கொண்டெழுந்தருளிற்செ
ய்வதென்னென்னில், திருவாறன்விளையே வாஸஸ்தானமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான பாபத்தைப்போக்கி
யென்னைத்திருவாறன்விளையே வாஸஸ்தானமென்றிருக்கப்பண்ணினபின்பு திருவாறன்விளையென்றால் என்னெஞ்சு
தாழ்ந்துகிடக்கும்படியறியானோ, ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்கிறார். ௰
(தீர்த்தனுக்கற்றபின்) திருவாறன்விளையே வாஸஸ்தானமென்றிருக்கைக்கு விரோதியானவென்னுடைய
பாபத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரம். அதில்நின்றருளின வெம்பெருமான், அதிலும்பவித்ரம். அவனை

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தைச்
சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸங்க்ரஹமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக
ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டில் நிஷ்டாஹியால்) தீர்த்தனுக்கென்கிறபக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(திருவாறன்விளையேவாஸஸ்தானம் நிஷ்டாஹியால்) அனன்யபக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையி
ஷ்டாஹிபால்) ப்ரயோஜனபக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையென்றுநிஷ்டாஹியால்) த்விதீ
யபக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்று) ௰

✳ நிகமனம். ✳

மனத்தனாகியிஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனிஷ்டாஹியெம்பெருமானென்னுமவ

ரூ—கிடைக்குமோவென்று நினையாநின்றது. ௰௱

ஈ நிலத்தேவர்குழு - ஸர்வேச்வரரான ஸாமர்த்யருடையஸமூஹமானது, குழு - ஸமூஹம், சிந்தையி
னால் - மனஸ்ஸாலே, சொல்லினால் - வாக்காலே, செய்கையினால் - காயிகவ்யாபாரத்தாலே, வணங்கும் -
ஸேவியாநிற்கிற, இவ்வூருக்குவிசேஷணம். சிந்தைமகிழ் - அநுஸந்திக்கிறவர்களுடைய சித்தத்தை ப்ரஸ
ந்நிப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறை - வஸியாநிற்கிற, தீர்
த்தனுக்கு - தீர்த்தனுக்கு, பரமபாவநஸ்வபாவனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத்தீர்ந்தபின்பு,
அவ்வூரிலெம்பெருமானுக்கே பரதந்த்ரசேஷமாக வ்யவஸித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிந்தை - என்
னுடையசித்தபானது, மற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மை - திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றின்விஷய
த்திலேபிராத ஸ்வபாவத்தை, இங்குவேறென்றது திருநாட்டை. அதின்பேர்சொல்லுகையுங்கூட ஸஹ்ய
மாகையாலே வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாகநிர்தேசிக்கிறார். திறம் - விஷயம், திறத்திலேயிருக்குமது
திறத்தது, தன்மை - ஸ்வபாவம், வேறொன்றையுத்தேச்யமாக வுடைத்தாயிராத ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. தேவ
பிரான் - நித்யஸூரிநாயகன், அறியும் - அறிவன், சிந்தையினால் - என்னுடையமனஸ்ஸாலே, செய்வ - செ
ய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதே மறைக்கப்பட்டவஸ்துக்கள், தானறியாதன - ஸ
ர்வஜ்ஞனானதானறியாதவைகள், ஒன்றுமில்லை - என்னுடையமனஸ்ஸிலேயிருக்கிற வஸ்துக்களிலே அவனறி
யாததொன்றுமில்லையென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பனென்
றுகருத்து. ௰

ப தீர்த்தனுக்கு - பாவநஸ்வபாவனானவனுக்கு, அற்றபின் - அநந்யார்ஹசேஷமாகத் தீர்ந்தபின்பு, மற்
றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி - வேறொருஉபாயமில்லையென்று நிஷ்கர்ஷித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன்வி
ளையிலேயிருக்கிற பரமபாவநனுக்கே, தீர்த்த - அத்யவஸிதமான, ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனையும்விட்டு இவனு
க்கேயடிமையாக வ்யவஸிதமானவென்றபடி. மனத்தனாகி - மனஸ்ஸையுடையவனாய், செழும் - செழித்
ததான, ஸூத்ரங்களைச் செழிப்பிக்குமதானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - திருநகரியிலே

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைக* தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ப்ரகாசித்த திருவாய்மொழிகள் இவைவல்லா ரவைற்றிலும்பவித்ரபூதரென்று ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் ப்ரணயிநிகளுக்குச் சொல்லுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாலே) அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் பாபத்தைப்போக்குகையாலே பவித்ரமென்றந்வயம். பவித்ரஸம்பந்தத்தாலே தீர்த்தஸம்பந்தம்ப்ராஸங்கிகம். த்ருதீயபாதத்தில் தீர்த்தஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலுமித்யாதியால்) திருவாய்மொழிக ளதிலும்பவித்ரமென்றந்வயம். தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைவல்லாரித்யாதியால்) ப்ரகாசித்ததிருவாய்மொழிகளென்னுமளவு மாழ்வார்தாமாக வருளிச்செய்ததைச்சொன்னபடி. இவைவல்லாரதிலும் பவித்ரபூதரென்றது – ப்ரஹ்மாதிகள்சொன்னதாக வாழ்வாரநுவதித்ததைச்சொன்னபடி. ॥கக॥

ப—யிருக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்தன, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, பாவநங்களான. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரம்பாட்டுமாயிரந்தீர்த்தமென்றுகருத்து. இவைபத்தும்வல்லார்களை – இந்தபத்துபாட்டுக்களையு மப்யஸிக்குமவர்களை, தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவதைகள், வைகல் - ஸர்வதா, சுவர்ணிகடலைத்தீண்டலாகாதென்றுப்போலே யொருகாலநியதியன்றிக்கேயென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று - பாவநபவித்ரபூதரேயென்று, ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்சயமேயில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்பரென்கிறத்தோடேயந்வயம். பூசித்து - பூஜித்து, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தம்தேவியர்க்கு - தங்களுடைய தேவிகளுக்கு, உரைப்பர் - ப்ரீதிவிஶ்வாஸத்தாலே சொல்லாநிற்பர்கள். ॥கக॥

ஸஹஸ்ராம்ஶுகாந்தேஶ்ரீதமஹர்ஷிகடாக்ஷ
ஸமேதாப்ஜஸங்காஶிகீர்த்திராஜஹம்ஸாஜணயிதா ।
ஶ்ரீதாகந்தநவேதாஸாரணவிஸ்ருதஸ்பூர்த்திவிஸ்வ:
ஸ்தாதாயாஜஸ்வேதாத்ருவ்யஸந்நிதஸஶ்ரீபூஷாஸிதம் ।

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமஸ்வயி ஶ்ரீகேஶவாசார்யராமாநுஜஹம்ஸதேஶிகாயநம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(இன்பம்பயக்க.)

வைகுண்டே நித்யயோகாத் ஶ்ரிதவிவஶதயாऽநந்தகீர்த்யார்ஜவத்வாத்
ஶேஷஶாயித்வருக்மிண்யுபஹிததயா பாணஜிஷ்ணுத்வபூம்நா ।
க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாதிரபிதவிஷயே ஸந்நிதாநாத்ஸுபிக்ஷாத்
ஸ்தோத்ரூணாம் தேஹவ்ரஜாதம் விகடயதி ஹரிஸ்த்ரீந்தேஹாவ்யயாயீ ॥ ௯௦ ॥
ஸார்வஜ்ஞ்யம் காரஸஹிஷ்ணும் ப்ரஶஸ்திஜநதாமஹத்வம் ஸ்வபக்ஷம்
ப்ரகாரம் ஸ்வத்ராதகேஷ்டம் தர்ஶநஸுலபதாம் த்ருஶ்யதே ।
ஸ்வீயாக்ரந்தோத்தாரகம் ஸ்வாரணஸ்வாமிஸம்விஸ்யாஸுதிமத்ம்
ஸ்தோத்ரூணாம் ஜந்ம ஸ்வஸ்திகருத்ஸ்வர்ணஸம்ஸ்தேநிதோஷே நாம் ॥ ௯௧ ॥

(வைகுண்டே நித்யயோகாத்) இன்பம்பயக்கவித்யாதி - பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நலமந்தமில்லதோர்நாட்டுக்குள்ளே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஶ்ரிதவிவஶதயா) அகலிடமுற்றவுமித்யாதி - கூடுங்கொல்லைகளும் கோவிந்தனையித்யாதி - வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே பரவஶனாய் ஆஶ்ரிதர்க்குச் சொல்லிற்றுச் செய்யுமவனாகையாலும், (அநந்தகீர்த்யார்ஜவத்வாத்) வாய்க்கும்பெரும்புகழ் மூவுலகீசன் - நிரவதிககீர்த்தியாலே யார்ஜவனாகையாலும், (ஶேஷஶாயித்வ) பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (ருக்மிண்யுபஹித) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தான் - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கபிமதஸம்ஶ்லேஷத்திலே யுதவுகையாலும், (பாணஜிஷ்ணுத்வபூம்நா) வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத்தொலைய வெம்போர்கள்செய்து வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்தருத்ரனை ரக்ஷகனாகப்பற்றினேனும் என்றிறுமாந்து தேவர்களோடேவிரோதித்த பாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ஶ்ரிதரக்ஷகத்வாதிஶயத்தாலே அவனுக்கு ரக்ஷகனான ருத்ரனை முன்னே ஸந்நாஹீநனாகப்பண்ணி பின்னையவனுடைய வாயிரங்கரங்களைக்கழிக்கையாலும், (க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷாதி:) அகலிரும்பொய்கையின்வாயித்யாதி - ப்ரபலமானமுதலைகையிலே யகப்பட்டநந்யகதியாய்நின்ற மஹேந்த்ராழ்வானைக்ருபைபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (அபிதவிஷயே ஸந்நிதாநாத்) யாவரும்வந்துவணங்கும் பொழில்திருவாறன்விளையதனை - அயர்வறுமமரர்களும் வந்தாஶ்ரயிக்கும்படி ஸுபிக்ஷமான திருவாறன்விளையிலே யெழுந்தருளுகையாலும், (ஸாத்விகாத்) திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே - தன்னிடத்திலே அநந்யரானாரை ஐஹிகவிஷயநிஸ்ப்ருஹராம்படி பண்ணவல்லஸாத்விகனாகையாலும், திருவாறன்விளை யெம்பெருமான்தன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறபேர்களுடைய தேஹஸம்பந்தத்தையெல்லாம் போக்கிப்பியாநிற்கிறனென்று "இன்பம்பயக்க" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேயருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ॥ ௯௦ ॥

இப்படி ஸப்தமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானவர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

ஸார்வஜ்ஞ்யத்தை ஸஹிக்குமவனாய், ஆஶ்ரிதருடைய மஹிமையை ஸாதிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடைய பக்ஷபாதத்தை வெளியிடுமவனாய், அதினுடைய ப்ரகாரங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாய், தன்னுடைய ஸுஜநஸௌஹார்த்தத்தை தர்ஶிப்பிக்குமவனாய், ஸ்வாஶ்ரிதருடைய கூப்பீட்டைப் பரிஹரிக்குமவனாய், அவர்களுக்கு விஶதமாக ஸ்வப்ரவிஷயனுமாய், ஶ்ரியப்பதியனுமாய், ஆஶ்ரிதரை ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே யோஜிக்குமவனாய், ஸ்தோதாக்களுடைய தேஹஸம்பந்தத்தை ஹரிக்குமவனான எம்பெருமானை ஸப்தமஶதகத்திலே ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ ௯௧ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

தசேவம்ஷஷ்டாந்தே விஹிதஸவிஶேஷப்ரபதந: ஸ்வஸாராஸாரஜ்ஞஸ்ஸரிதம்ருத்யுஸ்ஸுதமுதே ।
அதிஶ்லிஷ்டாவஸ்தாஸ்வப்ரஹ்ருதிஹிரஷேப்ரஶமநே ஸ்நத்ஸ்லிஷ்டம் ப்ரஹ்மாஹிதைவம் ஸம்தைவயதி ॥ ௧௫ ॥
ஸஹஸாஶாஸ்யஶங்கா தைவஶக்திமஹதீப்ரகடயந் ஸ்வமேஷாம் க்ஷம்தாக்ருத் தைவிஜஜநப்ரணயிதாம் ।

இஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே ஏழாம்பத்துக்குள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (தசேவஸ்த்யாதி) ப்ராப்யப்ராபகஸாம்யாஶ்ரயவிக்ரஹகுணாதிவிஶிஷ்டனை ஸ்ரீயப்பதிதிருவடிகளிலே ஸம்பந்நகஸம்பந்நமாய் அபாயபேதாக்ரேண ஶரணவரணம்பண்ணச்செய்தேயும் தம்மபேக்ஷிதம்தலைக்கட்டக்காணாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றாமையின்மிகுதியாலே "பஞ்சேந்த்ரியங்களைவிட்டென்னை ஹிம்ஸித்துன்திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப்பார்த்தாயாகாதே" என்று "ப்ரணயாஶாநிரோதாஸஹிஷ்ணுபாராவஸம்" என்கிறகணக்கிலே உபாலம்பியாநின்றுகொண்டு ஆஶ்ரிதஜநாநிஷ்டநிவர்த்தநதத்பரனை எம்பெருமானை அதிஶங்கித்தருளுகிறாரென்கிறார். ॥ ௧௫ ॥

இஶ்லோகத்தில் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வப்ரதிபாதகமான ஏழாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளிலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஸஹஸாஜ்ஞதி) கீழ்உலகமுண்டபெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ப்ரபதநம்பண்ணச்செய்தேயும் ஸம்ஸாரம் கைபுகுராமையாலே விஷண்ணராய் நீஎன்னை உன்திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடி பண்ணுகிறாயாகாதே இப்படிபண்ணுகிறஶாஸ்த்ரத்தாலே உனக்கென்னப்ரயோஜநமுண்டென்று முதற்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானைவைத்துக்கொண்டுநிற்கையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஆஶ்ரிதர்பண்ணும் ஶாஸ்த்ரஶங்கையை ஸஹித்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானைநோக்கி இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே என்று ப்ரஶ்நிக்கும்பாசுரத்தாலே ஸ்வஜநமஹார்த்தியாம் எம்பெருமானுக்குள்ள பீதியையும் பீதிஶமயித்ருத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸ்வாஶ்ரிதமஹார்த்திஶமகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தகுணப்ரஸம்பத்தாலே ஶோபித்தபிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப்போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லேனாகாதேயென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதாகர்ஷகப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய அவதாரசேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து அவன்பண்ணும்ரக்ஷாப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கையாலே ரக்ஷகத்வப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "ஆன்றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி" என்கிறபடியே கோஸலஜநபதஜந்து ஜங்கமாதிசராசரஜாதமுக்திப்ரதாநப்ரபாவாவதாநத்த திவ்யாவதாரங்களை அநுஸந்தித்து அவன் நிகிலஜகஜ்ஜாதஶரண்யனென்றுகொண்டு ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டாதிப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "உன்னையென்று

[illegible]

'கொல்சேர்வதுவே" என்றுகேட்டாருடைய நீராம்படிகூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வாஸ்ரிதர்பண்ணும் க்ருத்யங்களை ஸஹிப்பிப்பானென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் ஸௌந்தர்யக்ஷேத்தாலே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாகத் தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷங்கிடையாமையாலே கரைந்து நோவுபடும் பிராட்டி பாசுரத்தாலே எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்நினைக்குந்தோறும் மனதிலே ப்ரகாசியாநிற்ப னென்றுகொண்டு ஸ்ம்ருதிவிஷயத்வத்தை உபபாதித்தருளினார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தனது ஆஸ்சர்யாநாநாவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அவனது விசித்ரவிபூதிகத்வத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் "நீயென்னை இப்ருஷ்டியிலேயேன்வைத்தா" யென்று எம்பெருமானைக்கேட்க ஜோகோபகாரஸ்மரணமாக நம்ஸ்வாமிஸ்வாமிபமாணவிபூதிகளை உள்ளீடாக வைத்த திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காகவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, 'ஸ்ரீவால்மீகிபவான் உள்ளிட்டார்நிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே' என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரப்ரியத்வகுணத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக்கவிபாட வினைகளொன்றுநில்லாகெடுமென்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரஜநாபஹாரகத்வத்தை அருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஸாம்ஸாரிகாபஹாரகத்வாதிகளாலே எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ||௬௯||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீசைல ஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேசிகாய நம:.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்வரதநாதஸாதவாஸ்வதேஶிகாய நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழி-எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவமற்றமராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

---

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். *

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ப்ரார்த்தித்தபடி பெறாமையாலே ஆர்த்தராய் எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை அதிஶங்கைபண்ணும்படி கலங்கி காணுமா

---

* ஜ்ஞாநவைராக்யாபோதஸ்ரீபாஷ்யகாரார்ஹநிஜஶ்ரீவத்ஸாங்கதேஶிகாய நம: *

அஶரணஜநபந்தோ மஹத்த்வம் தீர்த்வா ப்ராப்தகுணவிஶேஷாம்ஶ்ச ப்ரஸாதேந்த்ரௌ ।

அவிரதவிஷயாஜாநேவரேயம்ஜநாநாம் ப்ராப்யவிஷயவ்ருத்தம் ப்ரஸாதவஷ்டிம் ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறருளாயென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன அவதாரிக்கிறார்- (கீழில்த்யாதி) ப்ரார்த்தித்தபடியே பெறாமையாலேயென்றது - நினைத்தக்ஷணத்திலே திருவாறன்விளையைக் காணப்பெறாமையாலே யென்றபடி. அதிஶங்கைபண்ணும்படி என்கிறவிடத்தில் "வ்யாதஸ்யாஜ்ஞஸ்ய ஜ்ஞாநப்ரத்யக்ஷாஸ்ரவ: । ஸத்யேதாநிராகரேணாஸ ஸம்ஶோதாஹ்யஸம்ஶயாத்" என்கிற ஶ்லோகம் அபிப்ரேதம். காணுமாறருளாயென்கிறவித்தாலே ப்ரத்யக்ஷதர்ஶநமென்கிற ஸமகமணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. அதாவது:— ஸ்ரீதர்காணவேணுமென்று ஜபித்தால் அவனுக்குத்தான்த்ருஶ்யனாகை. இப்பத்தினுடைய ஆத்திலே இப்படிசொல்லுகையாலே ஸமுதாயார்த்தமாகவும் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திஸங்கத்தைச்சொல்லி இப்படிஅநிஷ்டஸங்கமும் தனக்குஸ்வரூபமானாலும் இஷ்டப்ராப்திநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

பொ— தேவிமாராவார்- உனக்கநந்யபோக்யைகளாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் பூமிப்பிராட்டியும், ததிங்கித வராயிருனைக்கொண்டு நீ கார்யம் செய்யும்படி உனக்கு அநுகூலைகளாயிருப்பார் ஸ்ரீபூமிகள், இப்படி "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்பாரும் அருகேயிருக்க எனக்கு க்லேஶப்படவேண்டின ஹேதுவென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஆஜ்ஞாபிக்க, கைங்கர்யம் ப்ரியமானாப்போலே "க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் ப்ரியமாயிருக்குமிறே; "ஸ்வாமிந்யாவாவா" என்கிற ஶ்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது. ஆட்செய்வார்- கைங்கர்யம்பண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸூரிகளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு ப்ரதிநிதிகளான அமரரென்றபடி. ஸநகாதி வரிஷ்டத்தாலே பிராட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ரஸாதிஶயம் அவர்களோடவனுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணப் பெறுகையாலே தங்களுக்குமுண்டாகையாலே அவர்களோடு தாஸ்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸூரிகளென்கை. "வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லோரும் ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்க நான் க்லேஶப்படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸௌஶீல்யத்தில் குறையுண்டாகில் கார்யம் செய்யமுடியுமோ வென்னில்; மேவிய- வஶீகரங்களான, ஆஶ்ரிதமானவென்றபடி. "ஐஶ்வர்யே ஹி ப்ரஸாதாஸம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்கை. உலகமூன்றவை- அந்த ப்ரதேஶங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகத்ரய ஐதிலோக:, ஸதாஸத:, த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங்களென்றபடி., வேண்டுவேண்டு- இந்த ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு தத்தகாலங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையாண்

மூ—டுருவநின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே யலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ||க||
காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பேரே

ஆ— ரருளாய்" என்றுகூப்பிடுகிறார். லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய் சேஷசேஷாசந கருடப்ரமுக நாநாவிதாநந்த பரிஜநபரிசாரிகா பரிசரிதசரணயுகளனும், நிகிலபுவந நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரகாரிணீலனும், ஆச்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக ஸ்வாநுரூபவிக்ரஹனும், ஸ்வஸௌந்தர்யலாவண்யாதிசேஷ ஜநநயநமநோஹாரகனும், சத்ருஜநவித்ராவணஸமர்த்தனும், நீலரத்நஸத்ருசவிக்ரஹனும், எனக்குதாரகனும், போக்யனும், ப்ராணதஜநநீஸத்ருச நிரதிசயஸ்நேஹவானும் இருந்த- உன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிறார். ||க||

இ— ஸமாச்ரயணமாகவே செய்தருளுமென்னுமிடத்தை இப்பத்திலேயருளிச்செய்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸுவ்யக்தமாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை "சயாநிஷ்டம்வாஞ்ஸாம்ஸ்ருதே" என்றாசார்யர் அருளிச்செய்தார். *

முதற்பாட்டு

பூமியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) ஏவமற்றமாராட்செய்வார்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேஷேத்யாதியால்) உலகமூன்றுடையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) ஆவியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதாரகனுமென்று) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யனுமென்று) அலைகடல்கடைந்தவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணதேத்யாதியால்) ||க||

ப— உருவம்- ரூபங்கள், நின்னுருவம்- உனக்கு திவ்யவிக்ரஹங்கள், பாவியேன்றன்னை- உன்னழகுகளை யநுபவிக்கப் பெறாதபடி பாபத்தையுடையவனான வென்னை, பாபத்தை யுடையவன் பாவியான். இஸ்ஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது பாவியேன் என்று ரூபமாயிருக்கும். தன்னை யென்று ஸ்வாத்மநி ப்ரயோகம். அடுகின்ற- பீடியாநின்ற, ஸ்த்ரீவிஷயமாகக் கொண்டு பீடியாநின்ற என்றபடி. கமலக்கண்ணது- கமலஸத்ருசநயநங்களை யுடைத்தான, கண்ணை உடைத்தானது கண்ணது, இது மணிக்கு விசேஷணம். ஓர்பவளவாய்- விலக்ஷணப்ரவாளதுல்யமான, வாய்- அதரம், சந்த்ரஜப்ரவாள ஸத்ருசாதரமான வென்றபடி. மணியே- நீலரத்நமே, ஒரு நீலரத்நமானது கமலவிசேஷநமாய் ப்ரவாளஸத்ருசாதரமாயிருந்தாப்போலே இருக்கிறவனே என்றபடி. ஆவியே- ப்ராணனே, விச்லேஷித்தால் எனக்கு ஜீவிக்கப்போகாதபடி இருக்கிறவனே என்றபடி. ஒரு வாயுவிசேஷமன்று இவருக்கு ப்ராணன், நாய்ச்சிமாரோடும் விபூதியோடும்கூடி அழகிய கண்ணும் வாயும் வடிவுமாயாயிற்றிவருடைய ப்ராணனிருப்பது. அமுதே- நிரதிசயபோக்யனே, தாரகமான ப்ராணமாத்ரமாய் போக்யவஸ்து புறம்பேதேட வேண்டியிராதே போக்யமும் நீயேயாயிருக்கிறவனே என்றபடி. அலை- தேவாஸுரர்களாலே கடைந்து தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அலையாநிற்கிற, கடல்- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- மதநம்பண்ணிக்கொடுத்தவனான, அப்பனே- உபகாரகனே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கும் அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தாகிலும் உபகரிக்குமவனே என்றபடி. காணுமாறு- உன்னை நான் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படி, அருளாய்- நீ க்ருபை பண்ணவேணும். அவர்களுக்குப்போலெனக்குக் கடல் கடையவேண்டா, அவ்வடிவைக்காட்ட அமையும், ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் நீயே என்றிருப்பாருக்கிவ்வளவும் செய்யலாகாதோ என்று கருத்து. ||க||

ப— காணுமாறருளாய் என்றென்றே- உன்னைநான்காணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்றலற்றி யலற்றியே, கலங்கி- சோகித்து, கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர- வ்யாகுலங்களாய் ப்ரவஹிக்க, வினையேன்- உன்னைக்காணப்பெறாதபடி பாபங்களையுடையவனான நான், பேணுமாறெல்லாம்பேணி- ஆசைப்படும்படியெல்லாமாசைப்பட்டு, பேணுகை- ஆசைப்படுகை. ஊர்த்வமும் தூதுவிட்டும் மாரணம்புகுந்தும் மோகித்துக்கிடந்தும் இப்படி பஹுப்ரகாரமாக வாசைப்பட்டென்றபடி. நின்பெயரேபிதற்றுமாறு-

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே*
பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ॥௨॥
எடுத்தபேராள னந்தகோபன்ற னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீர்களலமறவினையேன் இத்ற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைப்பட்டாலும் உன்திருநாமங்களையே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோவென்னில், காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தாருக்கு தேவகிக்குத்திருமகனாயும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனாயும் வந்துதிருவவதாரம்பண்ணியன்றோ உன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு ஸௌலப்யமாகத் தந்தருளின பரமோதாரனல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைஸௌலப்யமாகக்கொடுக்குமவனல்லையோ? மஹார்ணவநிமக்நமான ஜகத்தையெடுத்து ரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனல்லையோ? காணுமாறருளாய்? யென்கிறார். ॥௨॥

(எடுத்த) அயத்நநிதி எடுத்தாப்போலே எடுத்தநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யஶோதைப்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்இத்யாதியால்) நின்பெயர்பிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களையேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன அவற்றிற்குப்ரயோஜநம்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோவென்று) காகுத்தாகண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவர்க்கித்யாதியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹார்ணவெத்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

எடுத்தவித்யாதி கனிநேயித்யூஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயத்நேத்யாதியால்) அடுத்ததோருரு

ப— பின்னையும் காணப்பெறாமையாலே யுன்திருநாமங்களையே அலற்றும்படியே. பெயர் - நாமம், பிதற்றுகை- அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது அநாதரம். எனக்குஅருள்என்று மாறியமைப்பது. எனக்கு - அநந்யஶரணனானஎனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்க்ருபை, உன்னைக்காணப்பெறாதே நான் க்லேசப்பட்டலற்றுகையேயோ நீயெனக்குப்பண்ணும்க்ருபையென்று வ்யங்க்யம். அந்தோ - ஐயோ! இது விஷாதோக்தி. காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, ஆஶ்ரிதர்களுடையஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் கிடைக்கும் ககுத்ஸ்தவம்சத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ண, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநுபவிக்கும்படி அத்யந்தஸௌலப்யனான க்ருஷ்ணனாய்ப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக- அடியனானஎன்னுடைய கல்பகமே, தொண்டன்- அடியன், இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூபமாயிருக்கும், ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே அடியனைப்பித்திரிகிற எனக்குங்கூட மநஸ்ஸாலே அநுபவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குபோக்யனானவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே - உன்னையாசைப்பட்டாருக்குநிரதிஶயபோக்யனானவனே, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணமான, நெடுமொழிவ்யாப்தமானதென்றபடி. தண் - ஶீதளமான, ப்ரளயமாகையாலே ஸூர்யகிரணஸம்பந்தமில்லாமையாலே அத்யந்தஶீதளமானதென்றபடி. புனல் - ப்ரளயார்ணவஜலத்தாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, எடுத்த- உத்தரித்தவனான, பேராளா - மஹாபுருஷனே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ॥௨॥

௰ எடுத்த - அயத்நமாக நிதியெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கண்டெடுத்தவரான, பேராளன் - மஹாபுருஷரான, ஸௌஹார்த்தயுக்தரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தகோபருடைய, இன் - நிரதிஶயபோக்யமான, உயிர் - ப்ராணனான, சிறுவனே - பாலகனே, அசோதைக்கு - யஶோதைப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த

மூ— பேரின்பக்குலவிளங்களிறே யடியனேன்பெரியவம்மானே* கடுத்தபோரவுண னுடலிருபிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே* யடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ॥௩॥

உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானார்* அவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* அமராவப்பணியகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* யமரர்தமமுதே

ஆ— பிராட்டிக்கும் ஸாதரஸ்யமானவனைப் ஸ்ரீவைகுண்டத்திருநகரில்ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ஸ்ருதனைப் அதிசயிதஸாம்ய நிரஸ்தநாவித ஸ்ரீநருஸிம்ஹாவதாரனைப் ஸ்வாராங்காம கொடிவிதாரிதகாஸஹஜாஸுரனைப் அதிதாரணைமெய தாஸ்ய நிரவயிகாஸ்ரிதவாத்ஸல்ய உஹோரதியியாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதனனைவெனக்கரியையாயின்று நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமுதலானகுணங்களையறியாதவாஸ்ரிதஜனங்கள் எங்ஙனே? யனிக்கும்படியென்கிறார். ॥௩॥

(உமருகந்து) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனைப், ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யனைப், ஆஸ்ரிதவிரோதி

இ— வாயென்கிறவிடத்திலே யவதாரவிஶேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) அடுத்த தோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிசயிதாத்யாதியால்) கடுத்தவுதாதிஉகிராண்ட உத்ருத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நவரோத்யாதியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிதாரணேத்யாதியால்) அடியனேன்பெரியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதனனவெனக்கித்யாதியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால்) ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்தமமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யனையென்று) அசுரர்கணஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஶகேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

ப— ஸம்பந்தமாகக்கிட்டின, ஸம்பந்தமாக ஸ்ரேஷ்டமானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிசேஷணம். பேரின்பம்- அஸாதாரணமான, இதுவும் களிறுக்குவிசேஷணம், குலவிளங்களிறே – ஸமூஹத்துக்கு இளங்களிறானவனே, களிறு – கஜம், தேவஸமூஹத்திற்கு யூதபகஜம்போலே ஶ்ரேஷ்டனானவனே? யென்றபடி. அடுத்தது - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகொடிகடிநஹிரண்யாஸுரவக்ஷோ விதாரணாநுகுணமுமானவென்றபடி. ஓருருவாய் - லோகவிலக்ஷணவிக்ரஹனைப். அத்ருஷ்டபூர்வ ஸ்ரீநருஸிம்ஹவிக்ரஹயுக்தனையென்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடுத்த – கோபித்தியையுடையவனான, அவுணன் – ஹிரண்யனுடைய, உடல் - ஶரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுஸமமாம்படியாகவென்றபடி. கையுகிர் - கரநகங்களை, ஆண்ட – ஆண்டவனான, நியமித்தவனானவென்றபடி. நகங்களைவ்யாபரிப்பித்தவனானவென்கை. எங்கடலே - எங்களுடையஸமுத்ரமே, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஜலநிதியானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனானவெனக்கு, பெரிய - பெரியவனான், எட்டவொண்ணாதவீஶ்வரனானவென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமிந், இன்றுநீ வாராய் - எனக்கிப்படி யாவத்துடவாநிற்கிற விப்போதும்வருகிறாயில்லை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னுடையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிஶ்வஸிப்பர்கள், தேறுகை - விஶ்வஸிக்கை, ஆஸ்ரிதரெல்லாருமுன்னை விஶ்வஸிக்கைக்காக நீயென்னவெகுசிதம் செய்யவேணுமென்றுகருத்து. ॥௩॥

ஸ — அமராவென்கிறவித்தை அதுஅமர்என்று மாறியநயிப்பது. அது - அந்தப்ரஸித்தமான, அமர் - யுத்தத்தைப்பண்ணி, பாரதஸமரமத்யாதிரூபத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்குஅவித்தஎன்கிறத்தோடே நயம். அகலிடம்புடை - விஸ்தீர்ணையான பூமியினுடைய பார்ஶ்வமெங்கும், இடம் – பூமி, புடை- பார்ஶ்வம், சூழ் - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேனையை, பாரதஸேனையையென்றபடி. அவித்த - நஶிப்பித்தவனான, அவித்தல் – நஶிப்பித்தல், அம்மானே – ஸ்வாமிந், அமரர்தம் - அமரர்களுக்கு, தைவப்ரக்ருதியானவாஸ்ரிதர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வாதந்த்ர்யோக்தம், அமுதே - அம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யபூதனேயென்றபடி. அசுரர்கணஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு நஞ்சா

மூ— அசுரர்கள் நஞ்சே யென்னுடை யாருயிரேயோ* ॥ ச ॥
ஆருயிரேயோ வகலிடமுழுதும் படைத் திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த*

ஆ— நாஶகஸ்வஸ்வரூபனாய், எனக்குதாரகனாயிருந்த உன்னுடைய ஆஶ்ரிதஸௌலப்யநிதிவ்யாவதார திவ்யசேஷ்டிதஸ்வரூபமான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஸ்மரணமொன்றுமே யெனக்குதாரகம். நீவாராமையாலே அது வுமென்னுடையபாபத்தாலே பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேனென்கிறார். ॥ ச ॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உமருகந்தஉகந்தத்யாதி செய்கைஉந்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) அதில்திவ்யசேஷ்டிதஸம்பந்தத்தாலே செய்கையுன்மாயை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஹேத்வம்ஶத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸ்மரணமென்று) உன்மாயையறிவொன்று மென்கிறவிடத்தி லம்ஶத்தாலே ஸூசிதமாகிறவம்ஶத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குதாரகமென்று) இதொன்றுமன்றே எனக்குதாரகமாயிருந்தது, இத் தையும் ஶங்கியாநின்றேனென்று ஸ்வாம்ஶத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மா யையென்கிறவித்தோடு ஸஹவிவ்யாஹாரத்தாலே அறிவுஶப்தம் வாத்ஸல்யஸ்மரணவிஷயமானவறிவைச்சொல்லு கிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யித்யாதியால்) ॥ ச ॥

ஈ— னவனே, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான வாஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகஸ்வபாவனானவனே யென்றபடி. அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே ளகாரமாத்ரமே நகாரமே ணகார உஹமொழிபேரகாரசேஷஃ. என்னுடை- என்னுடைய, ஆர் - ஶ்லாக்யமான, உயிரே - ஆத்மாவே, எனக்குதாரகனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆஶ்ரிதர்க்குஅநுகூலமாய் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாஶகனுமாயிருக்கிற திவ்யாகாரங்களைக்காட்டி யென்னை யபிப்பித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணாமையாலேவந்த விஷாதாதிஶயத்யோதகம். உமர் - உன்னுடையவர்கள், ஆஶ்ரிதரென்றபடி. உகந்துகந்த - வளர்ந்தோறும் உகந்ததான, உருவம்- ரூபமானது, நின்னுருவமாகி- உனக்குரூபமாய், இன்னரூபமெங்களுக்கு போக்யமென்று ஆஶ்ரிதர்விரு ம்புகந்ததான ரூபமே உனக்கு திருமேனியாயென்று பாவம். இதுக்கஸ்யாஹவிஷ்காணகித்யேயோடே யபிப்ராயம். உந்தனக்கன்பராளுர்- அவர் உன்விஷயத்திலே ப்ரேமவான்களாயிருக்குமவர், ஷஷ்டியானது ஸம்பந்த ஸாமாந்யபரமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டியானது விஷயஸப்தம்யர்த்தே. அன்பர் - ஸ்ரீமான்கள், உகந்து - ஸந்தோஷம்பண்ணி, அமர்ந்தசெய்கை - ப்ரதிஷ்டிதங்களான சேஷ்டிதங்கள், ப்ர யோஜநாந்தரவிமுகரானவராய்வந்து கிட்டும்படியான சேஷ்டிதங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாஶ்சர் யசேஷ்டிதங்கள், ஆயிருக்குமென்று க்ரியாத்யாஹாரமாணயோஜிப்பது. ஆஶ்ரிதர் ப்ரயோஜநாந்தரவிமுக ராய்க்கொண்டு நிரஞ்சநமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் ப்ரியங்களாயிருந்த சேஷ்டித ங்களே யுனக்குவ்யாபாரங்களாயிருக்குமென்று பாவம். அறிவொன்றும்- இப்படிநீ யாஶ்ரிதவத்ஸலனாயிரு ப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினையேன்- பாபிஷ்டமாயிருக்குமவற்றிலும் அதிஶங்கைபண்ணும்படி யானபாபத்தையுடையவனான நான், சங்கிப்பன்- ஶங்கியாநின்றேன், நீயாஶ்ரிதவத்ஸலனென்கிற வறிவொன்று மேயெனக்கு தாரகமாயிருந்தது; நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன்; வாவியா கையாலேயென்று பாவம், "வ்யாதஃப்ரோதஜ்ஞஃக்ருதஜ்ஞஸ்ச" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப் பது. என்னுடைய ஸாமாந்யஹாநியாலே நானதிஶங்கைபண்ணுகிறேனத்தனைபோக்கி அவர்பக்கலிலே ஸம் ஶயத்துக்கும் ஸ்மரணஹாநியில்லையென்கிறாரிறே. ॥ ச ॥

ப— ஆர்- வரேண்யமான, உயிரே- ப்ராணனே, "ப்ராணஸ்ய ப்ராணஃ" என்கிறபடியே தாரகமான ப்ரா ணாதிகளுக்கும் தாரகனாகையாலேயெனக்கு வரேண்யதாரகனானவனே என்றபடி. ஓ! வென்று சோக த்யோதகம். ஸ்வக்ஷேமயாயத்தனான நான் என்னத்தையநுஷ்டிப்பது. எனக்கு தாரகனான நீயே என் கார்யஞ் செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல்- விஸ்தீர்ணையான, இடமுழுதும்- ஸ்ருஷ்டியெல்லாத்தையும், படைத்து- நீ ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி யுத்தரித்து. உண்டு- காலே ப்ரளயே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து- ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்கிரணம்பண்ணி,

மூ— பேருயிரேயோ பெரியநீர் படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த* சீருயிரேயோ மனிசர்க்குத்தே
வர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ *வோருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாமுன்னைநானெங்குவந்துறுகோ *॥௫॥

ஆ— (ஆருயிரேயோ) நீரே உபாயங்களை அநுஷ்டித்து என்னை ப்ராபிக்குமத்தனையன்றோவென்னில், எனக்குப் பாரகனும் நிகிலஜகதுதய ரக்ஷண ஸம்ஹாரண ஜகத்காரண நிரவதிக ரக்ஷணவிதி ஸ்வாமித்வ ஸம்ருத்த பரமகாருண்யவிஶிஷ்டனும், பயோநிதிஶயநஸேதுபந்தநமதந ஸ்வதந்த்ர ப்ராணி கல்யாணகுணாத்மகனுமாய், ஆத்மகுணங்களாலும் ரூபகுணங்களாலும் மநுஷ்யர்களைக்காட்டில் தேவர்களெத்தனை விலக்ஷணராயிருப்பர். அப்படியே தேவர்கள் மநுஷ்யர் என்னும்படி அந்தகுணங்களால் விலக்ஷ

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ— ஸ்வப்ராப்தி தமக்கு ஸம்பவிக்குமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே காணுமாறருளாயென்று தத்ப்ராப்தியை ப்ரார்த்தியாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே யுன்னைநானெங்குவந்துறுகோவென்று தத்ப்ராப்திதனக்கு ஸம்பவியாதென்றுசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீரேயித்யாதியால்) நீரேயென்றது - ஸ்வஸ்வஸஹாய நிரபேக்ஷமாகை நீரே ஸ்வதந்த்ரமாயென்றபடி. ஸ்வஸ்வஸஹாய நிரபேக்ஷ ஸ்வயத்நத்தாலே தமக்கு ஸ்வப்ராப்தி ஸம்பவியாதென்கிறார். ஆகையாலே ஸங்கதமென்று ஸம்பந்திதமாயிற்று. உபாயங்களையென்றது - பக்திப்ரபத்திகளிலேதேனுமொரு வுபாயத்தையென்றபடி. அவனிப்போது விளம்பித்தவாறே முன்புதான்பண்ணின ப்ரபத்தி "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" மென்கிறபடியேயவன் ப்ரயாணகாலவாய்ப் பண்ணினதாகையாலே யங்கனன்றிக்கே ஸ்வஸ்வஸஹாய நிரபேக்ஷமாக நீரேயேதேனுமொரு வுபாயத்தை யநுஷ்டிக்கவேணுமென்றீஶ்வராபிப்ராயமோ வென்றுகலங்கி யிப்படிசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ஆருயிரேயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) அகலித்யாதிபேருயிரேயோ இத்யேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) பெரியநீரித்யாதிசீருயிரேயோவித்யேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பயோநிதீத்யாதியால்) மனிசர்க்கித்யாதிதேவாவோ இத்யேதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மகுணங்களாலுமித்யாதியால்) ஒருயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— வாநஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்த - ஜகத்தை அவதாரித்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்டவனை, பேருயிரே - ஜகதாத்மாவே, பரமகாருணிகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதி, ஸ்ருஷ்டியை ஸகல ஜீவத்துக்களிலும் ரக்ஷித்தநீயே என்னையும்ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, என்னாலொருவுபாய மநுஷ்டிக்கமுடியுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஸகலலோகஸ்ருஷ்டிஸாதனமான ஏககாரணத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அங்கு - அந்தஏககாரணத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஸமுத்ரத்தை, க்ஷீரார்ணவரூபமென பரிணமித்த வந்தஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்து - பிராட்டியைலபிக்கைக்காக மதநம்பண்ணி, அடைத்து - லவணார்ணவாகாரமானவத்தை பிராட்டிக்காகவே ஸேதுவாலேபந்தித்து, உடைத்த - ஸம்ஸாரிகளுக்கு தீர்த்தஸேதுவாம்படி யநுஜ்ஞைபடியாலேயுடைத்தவனை, சீருயிரே - ப்ராணபிகுணஸாரியான வாதாவே, சீர் - கல்யாணகுணம், பயோநிதிஶயநாதி ஸமஹவ்யாபாரத்தாலே யிங்கேப்ராணயிகுணம் விவக்ஷிதம். உயிரேயென்றது ஆத்மாபோலேயிருக்குமவனேயென்றபடி. அதாவது:— க்ஷுத்ஸ்ரீ தாரக்ஷணத்தில்வந்தால் ஒருவன்தான் தன்னுடையரக்ஷணத்திலே ப்ராணயிபாயிருக்குமாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதி, பெரியபிராட்டியாரோடு லோகத்தோடுவாசியற ப்ராணயியானநீ யென்தலையிலேயொரு பாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கு, தேவர்போல - தேவதைகள்போலே, தேவர்க்குந்தேவா - தேவதைகளுக்கும் தேவதையாயிருக்கிறவனே, தேவதைகளை மநுஷ்யஸமானமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸர்வப்ரகாரோத்க்ருஷ்டனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதி, இத்தனையுத்க்ருஷ்டனானவுன்னை நீயே ப்ராபித்தாலல்லது என்னால்கிட்டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஒருயிரே - அத்விதீயாத்மாவே, ஓ! இதிவெதி. ஶரீரரக்ஷணமாத்மாவுதன்றோ? ஶரீரம் தான்றன்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து. உன்னை - ஸர்வஸம்ருத்தனானவுன்னை, நான் - க்ஷுத்ரஸ்வதந்த்ரவ்ருத்திகனான நான், எங்குவந்துறுகோ - எங்கேவந்துகிட்டுவது, உறுகை - கிட்டுகை, கேவலம் ஸ்வீயயத்நத்தாலே யுன்னைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருத்து.॥௫॥

மூ—எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானேயேழுலகங்களுநீயே* யங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமுநீயேயவற்றவை கருமமுநீயே* பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலுமவையுமோநீயின்னேயானால்* மங்கியவருவானெற்பமுநீயேவான்புலனிறந்ததுநீயே* ॥௬॥

ஆ— க்ஷணனைப் ஸகலலோகங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்தவுன்னை நான் என்னுடையயத்நத்தாலே எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படியென்கிறார். ॥௬॥

(எங்குவந்து) ஸகலலோகங்களும் தத்ஸமாராத்யமான ப்ரஹ்மாதிதைவமும் அவற்றினுடைய க்ரியைகளும் லோகத்துக்கும்புறம்புள்ள பதார்த்தங்களும் ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாய் கர்மஸங்குசிதஜ்ஞாநமாய் ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிருந்த ஆத்மவஸ்துவும் கர்மஸம்பந்தரஹிதமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய், பரிசுத்தமா

இ—(ஸர்வேத்யாதியால்) நானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

புறம்பாற்பொருளென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகத்துக்கித்யாதியால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயென்றது - லீநமாயென்றபடி. அருவானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதியால்) நெற்பமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருஷ்டேத்யாதியால்) வான்புலனிறந்தது மென்கிறவிடத்தில் சப்தஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கர்மஸம்பந்தேத்யாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) பரிசுத்தமாயென்றது - அவித்யாவாஸநாதிதோஷாத்யந்தரஹிதமாயென்றபடி. இன்னேயானாலெங்கு

ப— ஏழுலகங்களும் - ஸப்தலோகங்களும், உபலக்ஷணயா ஸப்தலோகஸ்தஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸ்தப்ரகாரகன் நீயேயென்றபடி. ஏவகாரமந்யவ்யவச்சேதார்த்தம். அங்கவர்க்கு - அங்குள்ளாருக்கு, அங்கென்றது ப்ரஸித்தம். ப்ரஸித்ததேசஸ்தஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - வ்யவஸ்திதமாக்கிவைத்த, "தேவாந் பாவயதாநேந தே தேவா பாவயந்து வ:" என்கிறபடியே ஆராத்யதேவதையிலும் ஸமாராதகதேவதையிலும் வ்யவஸ்திதமாக்கிவைத்தனென்றபடி. தெய்வமுநீயே - இந்த்ராதிதேவசரீரகனும் நீயேயென்றபடி. அவற்றவை - அந்ததேவகர்த்தவ்யங்களான, கருமமும் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய - அபிவ்ருத்தங்களான, உபசிததரங்களானவென்றபடி. புறம்பாற்பொருள் - பஹி: ப்ரதேசத்தில் பதார்த்தங்களும், பால் - ப்ரதேசம். அண்டாத்பஹிர்பூதங்களான மஹதஹங்காராதிபதார்த்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீமஜ்ஞாமஷ்டரூபாம்" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றந்வயிப்பது. தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் த்வததீநங்களாயேயிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்வாரஸ்யோக்தி பஹுகாரணவாதிகளானநமக்கு ஸாங்க்யாதிகள் ஜகத்காரணமாகச்சொன்ன ப்ரக்ருதிமஹதாதிபதார்த்தங்களை யில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் த்வததீநங்களிறே ச்ருதிகளாலேஸித்திப்பதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வேச்வரனான உன்னை நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாதத்யோதகம். ஓரென்றுபாடமானால் நானுன்னைக்கிட்டவல்லனோவென்கிறவர்த்தத்தை நீ விசாரித்துப்பாரென்றபடி. ஓருகை - விசாரிக்கை, மங்கிய - நஷ்டமான, மங்குதல் - நசித்தல், ப்ரக்ருதியிலே லீநமானவென்றபடி. அருவான் - அரூபமான, ரூபம் - ஆகாரம், அது ஸங்குசிதஜ்ஞாநமென்றபடி. ஆத்மவஸ்துவானது ஜ்ஞாநைகாகாரமிறே. அருவானெற்பமும் என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதாயாம் ஸந்தேர்நகாரஸ்யலோப:. நெற்பமும் - ஸம்ஸ்ருஷ்டவஸ்துவும், ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்வரூபமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியுமென்றபடி. நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும் - பரமவ்யோமத்தி லிந்த்ரியவிநிர்முக்தமான வஸ்துவும், வான் - பரமவ்யோமம், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது - ரஹிதமானது, பரமவ்யோமத்திலேபோய் இந்த்ரியதேஹாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதமான முக்தஸ்வரூபமுமென்றபடி. நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், இப்படி நீ ஸர்வாதாரனானபின்பென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடையயத்நத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது. என்னையாள்வானே - என்னைரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இவ்வளவாக கேவல

மூ — இறந்ததுநீயே யெதிர்ந்ததுநீயே நிகழ்வதோ நீயின்னேயானால்* சிறந்தநின்றன்மை யதுவிதுவுதுவென் றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* கறந்தபால்நெய்யே நெய்யினின்சுவையே கடலினுளமுதமே யமுதிற்*

ஆ — பிறந்த ஸ்வாதுரஸமும்நீயே, ஆதலால் என்னுடைய யத்நத்தாலே உன்னைநான் எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படி, இதற்குமுன்பு நிர்ஹேதுகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன் க்ருபையாலே விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். பரமபோக்யமான ஆத்மஶரீரபாவம் இந்தஸாமாநாதிகரண்யமென்னுமிடஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ ௬ ॥

(இறந்ததுநீயே) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாந ஸகலஜகதாகாரத்துக்கும் ஆத்மாவாய் ரக்ஷகனுமிருந்த வுன்

இ— வந்துறுகோவென்றவைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது - நீயிப்படி ஸர்வரக்ஷகனாகையாலென்றபடி. என்னையாள்வானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்பித்யாதியால்) இப்படிநீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒருவ்யாஜமாத்ரமன்றோ? இதுவொருஹேதுவென்னப்போருமோவென்று நிர்ஹேதுகஸம்பந்தத்துக்குக்கருத்து. ஒருபிரேயாவுலகங்கட்கெல்லாமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஆத்மஶரீரபாவத்தை ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶங்களாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்த ஸாமாநாதிகரண்ய வ்யதிகரணநிர்தேஶங்களிரண்டுக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (பரமபோக்யதேத்யாதியால்) ஆத்மாவே ஶரீரத்தைரக்ஷிக்க ப்ராப்தனென்னுமிடம் சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஆத்மஶரீரபாவத்தை யிப்பாட்டிலே பரமபோக்யமாக விவரித்திப்படி ஸர்வரக்ஷகனானவுன்னை யென்னாற்கிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்தவிடத்திலே ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶம்பண்ணுகையால் பரமபோக்யதா ஆத்மஶரீரபாவ நிபந்தநமிந்த ஸாமாநாதிகரண்யமென்றபிப்ராயமாகிறதென்றுகருத்து. ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இறந்ததுமித்யாதிஉதுவென்றுஉக்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேஶேத்யாதியால்) இத்தால்ஸர்வாதாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுமிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே"

ஸ — க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளினப்போலே மேலும்செய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ॥ ௬ ॥

ம — கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, ஸத்யோஜாதமான க்ஷீரம்போலே ஸ்வாதுதமமாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்ஸாராம்ஶமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, நெய்யின் - அந்தநெய்யினுடைய, இன்சுவையே - அத்யந்தபோக்யமான ஸாரமாயிருக்கிறவனே, அநவதிகபோக்யனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. கடலினுளமுதமே - இப்படிலௌகிகபோக்யமன்றியே திவ்யபோக்யமாம்படி க்ஷீரஸாகரத்திற்பிறந்த அம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - அம்ருதத்திலுண்டான, இன் - அதிஶயமான, சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியநயிப்பது. அதுசுவைபயனே - அந்தரஸத்தாலுண்டானப்ரயோஜநமே, பயன் - ப்ரயோஜநம், ஸாரமென்றபடி. அம்ருதரஸாஸ்வாதஜந்யஸாரவதநந்தபோக்யனேயென்றபடி. இப்படி யுத்தரோத்தரஶ்லாக்யங்களான ரஸங்களாக நிரூபித்துச் சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையபோக்யதைக்குப் போராமையாலே ஸர்வாதிகபோக்யனானவனன்றன்னையே நிர்தேஶிக்கிறார்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நீளையினுடைய திருத்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தவனான, ஸம்ஸாரியாயிருந்து உபாஸகனானவனுக்கு அவன்போக்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவளுக்கவன் போக்யனாயிருப்பனென்கிறது அத்தம்பதிகளிருவருங்கூடியேயாயிற் றிவருக்குபோக்யராயிருப்பது. பேராயா - பெரியஆயனே, மஹாப்ரபாவனான கோபாலனேயென்றபடி. இறந்ததும் - அதீதமானவஸ்துவும், நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - பவிஷ்யத்வஸ்துஶரீரகனும் நீயே, எதிர்ந்தது - பவிஷ்யத், நிகழ்வதோநீ - வர்த்தமாநவஸ்துப்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வர்த்தமாநம், இங்கு ஓவென்றது ஸமுச்சயார்த்தகம். இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவர்த்திவஸ்துஶரீரகனானபின்பென்றபடி. அதுவிதுவுது - விப்ரக்ருஷ்ட ஸந்நிக்ருஷ்ட மத்யஸ்தவஸ்துக்கள், சிறந்த - ப்ரதானனை, ஶேஷித்வத்தாலே ஸர்வாதிகனனைவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையப்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னைதோண்மணந்தபேராயா* ||எ||

மணந்தபேராயா மாயத்தால் முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற* குணங்களையுடையாய அசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ—னுடையவிந்த நிரவதிககாருண்யத்தையும் பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், அப்படி அதிஶங்கை பண்ணுவானேயென்னில், நிரவதிகஸௌஹார்த்தனுமிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறுதொழிந்தால் ஶங்கைபிறவாதோவென்கிறார். ||எ||

(மணந்தபேராயா) உம்முடைய அபேக்ஷிதஞ் செய்யவேண்டுமாகில் லோகஸஞ்ஜீவநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்னில், அதுக்குத்தரம் மேலிட்டு ஆஶ்ரயணஸ்வபாவனுகையாலும் “ஸுஹ்ருதயாநீதிஸம்யைஜநஸ்ய ஸாக்ஷிவத்தபா” என்னும்உக்தியாலே முழுதும்வல்வினையேனையிருந்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனுமிருக்கையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய பரவத்துக்குதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை த்வஜவாஹநமாகவுடைய

இ— என்று ஸம்ஶ்லேஷதஶையிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாலித்யாதியாலே இந்தவிஶ்லேஷதஶையிலேசொல்லுகை பஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வவிஷயகைங்கர்யங்களும்பண்ணும்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநிற்கிற இவரிப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற கைங்கர்யமாத்ரமும் தம்மாலேசெய்யமுடியாதென்கை பஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே ஸகலஸமாஶ்ரயநிரபேக்ஷமாக நீரே ஸங்கல்பித்தராய் ப்ரவ்ருத்த்யாதிகள்பண்ணமாட்டீராகில் லோகஸஞ்ஜீவநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்ன இப்படி உபாயபூர்வகமும் கைங்கர்யப்ரார்த்தநமன்றென்கையிலே பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமாகையாலித்து ஸம்மதமென்றதாயிற்று. மணந்தபேராயா மாயத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டித்யாதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹ்ருதயாநீத்யாதியால்) உக்தியாலே முழுதுமென்கிறவதுங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதித்யாதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவா

ஒ—வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவறிவையொன்றையும் அதிஶங்கைபண்ணுகின்றேன். இவையுனக்கு ஸ்வாபாவிகங்களாகையாலே யவற்றிற்குவந்தஸங்கோசத்தை அஸங்கோசமாகநினைத்து காருணிகனுமிருப்பதென்கிற ஜ்ஞாநமொன்றும் எனக்குயாவகமாயிருந்தது. ஸத்ருஶஸௌஹார்த்தனுமிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறாமையாலே அந்தஜ்ஞாநத்தையும் பொய்யென்று ஶங்கியாநின்றேனென்றபடி. வினையேன் - பாபங்களையுடையவனானநான், உன்னுடையகாருண்யம் பொய்யாகாதிறே. இப்படி அதிஶங்கைபண்ணுகைக்குஹேது என்னுடையபாபம்பிறே! என்றுகருத்து. ||எ||

(ஈ) மாயத்தால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே, மணந்த- ஸ்ரீ திவ்யப்ரஶம்ஸம் ஸம்ஶ்லேஷித்தாநம்ஶிப்பித்தவனே, உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டம் பாராதே ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் ஸ்ரீ திவ்யப்ரஶம்ஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தாநம்ஶிப்பித்தவனே வென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோர்பரஸ்பராநுபவரூபமான ஸம்ஶ்லேஷம், அநுபாநுபவரூபமான ஸம்ஶ்லேஷநார்த்தத்தைக் காட்டுகிறது. பேராயா- ஸௌஶீல்ய ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாலே பெரியவனான ஹேவாமனே, முழுதும்- க்ருத்ஸ்நமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். சில குணங்களீராநிற்கச் சிலகுணங்கள் பாதகங்களாகையன்றிக்கே யெல்லாங்கூடவென்னை யீராநிற்கிறன வென்று கருத்து. வல்வினையேனை- ப்ரபலபாபங்களையுடையவனானவென்னை, சிலர் ஸ்வீயகுணஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவித்திருக்க அந்த குணம் பாதகமாம்படி ப்ரபலபாபத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற- விதாரணம் பண்ணுகின்ற, ஸ்வபாவங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பீடிப்பிக்கின்றனவென்றபடி. குணங்களை யுடையாய்- ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, பலிஷ்டர்களான வென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கென்றபடி. கூற்றபே-

மூ—நமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங்குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுநீதானே* ॥அ॥
யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையுநீயானால்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வனுகையாலும், திருநாட்டில்நின்றும் வந்து ஆஶ்ரிதருடைய பாவத்தைப்போக்கப்பற்றுமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், உஜ்ஜீவநகாரணசேஷ்டிதங்கள் அஸங்க்யேயமாய் அசிந்த்யமாய் அத்யாஶ்சர்யமாகையாலும் என்றொலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(யானுநீதானே) உம்முடையஸ்வரூபமுள்படஸர்வமும்நானேயென்னுமிடமறிந்தீராகில் உமக்கென் பக்கல் ஐஶ்வர்யமுண்டோவென்னில், ஸர்வமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்தத்தோடு திருநாட்டி

இ—வத்துக்கு (இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில் இத்யாதியால்) பற்றுமையென்றது - அத்தனைவிலக்ஷணம்ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - ஸமீபமாக, யானும்மனமுமென்றதைத் நயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநேத்யாதியால்) (என்றொலி த்யாதி) அஸங்க்யாநிரபேக்ஷமாக வென்றொலொருவுபாயஞ்செய்ய ஸம்பவியாதென்றபடி. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ஸம்ஸாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவுசிதமாயிருக்க வானுயரித்யாதியாலே திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு ஸம்ஸாரத்திலிருந்தத்தோடு வாசியில்லையென்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐஶ்வர்யமுண்டோவென்றதுக் கிங்கிருந்தத்தோடு திருநாட்டிலிருந்தத்தோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ப— ம்ருத்யுவாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- ம்ருத்யு. கொடிய- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான, புள்- பக்ஷியாலே, கருடனாலே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- வஹிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுடைய- ஸஹஸ்ரஶாகியான, அதீயமாநஸப்தஜநித ஸ்தோத்ரவிஶேஷ விகஸிதங்களாய் அநந்யஸேஷ உஹாரத்துக்கு வஹமாநமாக ஸ்வாதிஸ்வத்தாலே போக்குவிடலாம்படி ஸஹஸ்ரஸங்க்யங்களான பணங்களையுடையவனான வென்றபடி. பைந்நாக- பிராட்டிமாருக்கு முனக்கும் விஶ்ராமமாக விருக்கலாம்படி அதிவிஸ்தீர்ணனான திருவனந்தாழ்வானாகிற, பையென்று விஸ்தீர்ணவாசி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே; பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- க்ஷீரார்ணவஶாயியானவனே, சேர்ப்பன்- ஶாயிதன், சேர்ப்பாவென்று ஸம்போதநம். யானும்- நானும், மனமும்- மநஸ்ஸும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- அநுஷ்டாநஸாதநமான ஶரீரமும், செய்கையென்று யத்நவாசியான வடிமிங்கே யதிஷ்டையைக் காட்டுகிறது. நீதானே- காரணியான நானும் கரணங்களான மநோவாக்காயங்களும் நீயே யென்றபடி. தத்ப்ரகாரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன்- இவை யெல்லாம் த்வத்ப்ரகாரதயா த்வததீநங்களான பின்பு நான் ஸ்வதந்த்ரமாக வணங்கும் ப்ரகார மறிகிறிலேனென்றபடி. ॥அ॥

மூ— யானுநீதானே யாவதோ- ஏகப்ரகாரகன் நீயேயாயிருக்கிற விஷயம்மோவென்றால், மெய்யே- "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" என்று ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஸத்யம். அரு- அருமையான, எனக்கு துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரகதுல்யமான ஸம்ஸாரமத்யத்திலிருக்கிற வஸ்துக்களும், நீ - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனால் - ஸர்வஸ்வதியிப்படியானால், வான் - பரமபதத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, இன்பம் - ஆநந்தத்தை, எய்தில் - அடைந்தால், என் - என்னவதிஶயம், மற்றை - அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே - ஸர்வத்துக்கும் மோக்ஷஜ்ஞாநத்துக்கும் விரோதியாகையாலே நரகதுல்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரமத்யத்தையே, எய்தில் - அடைந்திருந்தால், என் - என்னகுறை, மோக்ஷஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிகமாயிருந்தாலிரண்டும் துல்யமென்று பட தாத்பர்யம். எனிலும் - என்றாலும், இப்படிநிரூபித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் - நானும்நீயாய்த் தெளிகைதோறும்,

மூ— திலெவினிலும்* யானுநீதானாய்த்தெளிதொறு நன்றுமஞ்சுவனரகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே* ॥ ௯ ॥

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறாத்* தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயி

ஆ— விருத்தத்தோடு வாசியில்லை நிரூபிக்கில் அப்படியேயாகிலும் ஸர்வமும்நீயேயென்னுமிடத்தை யறியச்செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணுதேயிருக்கு மிவ்விருப்பாகிற நரகத்தை மிகவுமஞ்சாநின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார். ॥ ௯ ॥

(தாள்களை) ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் ப்ராக்ருதவிஷயைக தாரகபோஷகபோக்யராயிருக்கச்செய்தே என்னையுன்திருவடிகளையே தாரகபோஷகபோக்யமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளினுப் இந்த மஹோபகாரமேயமையாதோ, இவ்வுபகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாத்மாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ— வித்யாதியால்) யானுநீதானாய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமுநீயே யென்னுமிடத்தையித்யாதியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலெமரென்றிருக்கிறவிவனுக்கு நரகப்ரஸக்தியில்லாமையாலே நன்றுமஞ்சுவன்னரகநானடைதலென்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேநீயேயித்யாதியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாயென்கிறதினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - ஸாம்ஸாரிகஸஜாதீயப்ரகாரகமும் கலசாதே நீ ஸர்வப்ரகாரகஸ்ரீமானுயிருக்கிறவென்றபடி. ॥ ௯ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

எனக்கேயென்கிறவவதாரணத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால்) தாளித்யாதிதந்தவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) பேருதவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தமஹதித்யாதியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு வென்று ஸகலவாக்யமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினுயென்றிவர் வாக்யபேதம்பண்ணிற்றும் தமக்கவன்பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விசேஷமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிகொடுத்துஎன்னுமளவாலே) அதில்ப்ரீதியாலே ஸம்ஹாவித்துஎன்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தோடேயந்வயம். ப்ரீதியாலேயென்றது - இவ்வாத்மா அவனுக்கு சேஷமாயிற்றென்னும் ப்ரீதியாலேயென்றபடி. ஸம்ஹாவித்து

ப— ஸர்வப்ரகாரகன் நீயாகையாலே ஸகலப்ரகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு அஞ்சுவனென்கிறத்தோடே யந்வயம். நான் - சேஷத்வைகநிரூபணீயான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகதுல்யமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அடைதல் - அடைந்திருக்கையை. நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாநின்றேன், சேஷஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றபடி. வான் - பரமவ்யோமத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, நிரதிசயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - ஆனந்தம்ஸ்திரமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உத்கர்ஷம், சேஷித்வோத்கர்ஷம்தோன்றும்படி ராஜாதிராஜனாயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - சரணங்களை, எனக்கு - இப்படி ஸம்ஹீதனானவெனக்கு, அருளு - க்ருபைசெய்து ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ॥ ௯ ॥

ரு — எனக்கே - மற்றஸம்ஸாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயஸாதாரணமாக, தாள்களை - உன்திருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - அபிவ்ருத்தமாகை, தலையையென்று மேலைச்சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தரம்அபிவ்ருத்தமாம்படியென்கை. தாரகமும்போஷகமும்போக்யமும் எல்லாமிதுவே பர்யாப்தமாம்படியென்று பர்யவஸிதார்த்தம். தந்தபேருதவி - ப்ரஸாதித்தருளின விம்மஹோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னுயிரை - என்னாத்மவஸ்துவை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடேயந்வயம். "எனதாவியார்யானார், அதுவுமற்றாங்கவன்றனதே" என்கிறநிர்வசனங்களையிங்கே ஹர்ஷாதிசயத்தாலே மறந்து என்னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களைவ்யாபிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்கை.

மூ—ரைபறவிலைசெய்தனன்சோதி* தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்*
தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தாய்தமியனேன்பெரியவப்பனே* ॥௰॥
பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனைமுனிவர்க்* குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்

ஆ— த்தந்தேனென்னும் உக்தியாலே ஸமாவித்து தம்முடையவாத்மாவை ஆத்மஸமர்ப்பணமாகக்கொடுத்து இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை யொருக்கால்காணவேணும் காணவெளிதோவென்னில்? காணவேணுமென்றபேக்ஷித்த வாஶ்ரிதர்க்காகவன்றோ நீ யஸம்க்யேயதிவ்யரூபங்களையும் அஸம்க்யேயகல்யாணகுணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருக்ஷணமாத்ரமும் செல்லாதிருக்கிறவெனக்கு மரியையாகலாமோ பிரானே? யென்கிறார். ॥௰॥

இ—என்றது- ஸமர்ப்பணம்பண்ணியென்றபடி. கொடுத்து என்கிறதற்கு உபகாரஸ்மரணத்தில் க்ரியையோடே யந்வயம். சோதியென்று காந்திவிஶிஷ்டதயா ஸம்போதநம்பண்ணுகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தஉபகாரத்தைபித்யாதியால்) ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணுகைக்காகத்தானிவரை ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶேஷ யாத்ஸல்யவிஶேஷ்ட்ராக்கினபடியை ஸ்ப்ரகாஶிப்பிக்க இவரும் ஆத்மகுணத்தைக்கொண்டாடி யதுவே ஹேதுவாக வவனையாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்பந்தஸூசிதமாயிற்று. உத்தராயத்தில் விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வதுசொல்லுகைக்காகவவதாரிப்பிக்கிறார் (காணவெளிதோவென்னிலென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவித்யாதியால்) அதில் ரூபங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமும் குணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியவித்யாதியால்) ॥௰॥

ப— அதிமாத்ரமாகவென்று வாக்யஶேஷம். தழுவி - ஆஶ்லேஷம்பண்ணி, ஸ்ரீஜநகராஜன்றன்திருமகளை "இயம்ஸீதா மம ஸுதா" என்றத்யாதரத்தோடே அணைத்துகொடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகுகிற வஸ்துவென்கிறவுக்தியாலே ஸாஸமாகவாஶ்லேஷம்பண்ணியென்றபடி. அபேக்ஷிதமானவஸ்துவானது அணைத்துக்கொள்ளலாம்படி தாளுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியால்வந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே அத்யாதரம்பண்ணியென்று வாக்யஶேஷம். அற - அறும்படி; மற்றொருவரோடு ஸம்பந்தமற்று உனக்கேயஸாதாரணமாம்படியென்கை. விலைசெய்தனன் - விக்ரயம்பண்ணினேன், மீளாதபடிஸமர்ப்பித்தேனென்றபடி. ஆத்மதானத்தை விக்ரயமாகச்சொன்னது உபகாரஸ்மரணத்தை யபூர்வத்தாலே பெற்றவனுகிக்குமாப்போலே அவன்தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகளைக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்ட ஜ்ஞாநியினுடையவாத்மாவை "ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" என்றுதன் ஸ்வரூபாதிகளிற்காட்டில் அதிகமாகவாதரிக்கைக்காக, சோதீ - ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியையுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - பாஹுஸஹஸ்ரமுடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத்தாயென்றுஸம்போதநம். முடிகளாயிரத்தாய் - ஶிரஸ்ஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் - அம்ஶமாயிருக்கிற தாமரைப்பூக்கள்போலிருக்கிற நயநஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணை - அந்யோந்யஸத்ருஶம், அம்ஶமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - பாதஸஹஸ்ரமுடையவனே, பேர்களாயிரத்தாய் - நாமஸஹஸ்ரமுடையவனே, தத்குணவாசகநாம ஸஹஸ்ரங்களையுடையவனேயென்று தாத்பர்யம். தமியனேன் - அஸஹாயனானவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவெனக்கென்றபடி. பெரியவப்பனே - உபகாரகனானவனே, ஸர்வஜ்ஞனான நீயெனக்கு துர்லபனாகலாமோவென்றுகருத்து. விலைசெய்தனனென்று க்ரியையோடேயந்வயம். ॥௰॥

ஶ — பெரியவப்பனை - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸ்வஸ்வாமித்வாரஸிகனானவென்றபடி. பிரமனப்பனை - ப்ரஹ்மாவுக்கீஶ்வரனான, உருத்திரனப்பனை - ருத்ரனுக்கீஶ்வரனான, முனிவர்க்கு - ஸநகாதிகளுக்கு, உரியவப்பனை - அஸாதாரணஸ்வாமியான, ஸநகாதிகள் கேவலஸ்வஹாவநாநிஷ்டராகையாலே அவர்கள்பக்கல் விஶேஷகடாக்ஷமுடையவனானவென்றபடி, அமரரப்பனை - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, உலகுக்கு,

மூ—பன்றன்னைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளும்* உரியசொன்மாலையிவையு ம்பத்திவற்றால் உய்யலாந்தொண்டீர்நங்கட்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனே) ப்ரஹ்மாதிஸகலஸமாஸ்ரயணங்களுக்கும் ஸர்வலோகத்துக்கும்ஸ்வாமியாயிருந்தநீயே யுன் திருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றாசைப்பட்டு "ஸம்ஸேதுகாமாயஸம்ஸ்பாக" என்றுபிராட்டிசொன்னாப்போலே சொன்ன உரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், நான்ப ட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில், இக்கண்ணாலேயிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகி றேன், எம்பெருமானைப்பெறுதொழிகிறேனன்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— பிரமனித்யாதிஅமரரப்பனையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) உலகு க்கு இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதிசொன்னஎன்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) இங்கபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஓர் - அத்விதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - ப்ரதானநாயகனானவனை, இதற்கு ப்பேணினவென்கிறத்தோடே அந்வயம். பெரியவண்குருகூர் - மஹாஸம்பத்ஸம்ருத்தமான திருநகரியில், வண்என்று ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். வண்சடகோபன் - திவ்யப்ரபந்தநிர்மாணத்தாலே உதாரரான ஸம்ஹா வன். பேணின - ஆசைப்பட்ட, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது பத்துக்குவிசேஷணம். இவைபத்தும்என்று வகாராத்தைப் பத்தோடேகூட்டியந்வயிப்பது. இந்தபத்துப் பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யோக்யமானஸூக்தி ஸமூஹம், ஸமஸ்தகல்யாணஸூக்திப்ரதிபாதநயோக்யமான ஸமூஹமென்றபடி. தொண்டீர் - விஷ யாநுபவஞராய்த்திரியும்ஜநங்காள், தொண்டர் - பக்தர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூபம் மாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிபக்தரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்தேசித்தது, அவர்களை ஸ்வபக்ஷநிவிஷ்டர்களாக்கி ஸ்நேஹத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய் யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி அநுபவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை அப்யஸியுங் கோளென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(தேவிமாராவார்.)

ஸ்ருத்யைஸ்வர்யாதிவிகாஸ்யாபாங்கபோகாநுபவாஸ்வாஸ்ரிதேஷ்டா
ப்யேநஹாவிஹ்வஹஸ்தாஸ்ஸ்வதிவிதாநேகரூபாதஸ்வஸம்ரூபா ।
ஸர்வஸ்வாஸ்ரிதாவேஸ்யவிமுக்தாணதயாஜ்ஞாநிநாதவ்யூஹாவ
ஸ்வாநெண்ணாவாஸநாஸ்ஸ்வஹமிஸ்ரவிஸிதியாஸஹிதஸ்வேத்யாதிஸ்யா: ॥கூஉ॥

(ஸ்ருத்யைஸ்வர்யாதிஸ்தாக) தேவிமாராவாரித்யாதி - ஐஸ்வர்ய ஸம்பத்திகளை பத்நிகளாகவும், ஸேஷஸே ஷாஸநவேந தயர்களை பரிஜநமாகவும் உடையவனாகையாலும், (போகாநுபவாஸ்வாஸ) காணுமாறருளாய்காகுத்தா - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனித்யாதி - ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ராமக்ரு ஷ்ணாதிரூபேண அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வாஸ்ரிதேஷ்டாப்யேநஹாவிஹ்வஹஸ்தாஸ) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின் னுருவமாகியித்யாதி - தனக்கபிமதனாயிருந்தவஸ்துவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கபிமதங்க ளான கிரியைகளைத் தனக்கு அபிமதங்களாகவும் கைக்கொள்ளுமவனாகையாலும், (ஸகலவிதவிதாநே

ஆ— தா— (ப்ராணதாதா) ஒருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமித்யாதி - ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு ப்ராணதாதாவாய்நிற்கையாலும், (ஸர்வாத்மா) இறந்ததும்நீயேயித்யாதி - காலத்ரயத்திலுள்ள பதார்த்தங்களையும் ஶேஷமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸர்வஶ்ரிதாபேக்ஷிதகுணதயா) வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய் - ஆச்ரிதருடையமநஸ்ஸை யாகர்ஷிக்கவல்ல கல்யாணகுணங்களை யுடையனாகையாலும், (ஜ்ஞாநிநாமாத்மத்வேந ஸ்வாத்மப்ரதத்வாத்) யானுந்தானாய்த்தொழிந்தும் நன்றுமஞ்சுவனித்யாதி - ஶேஷஜ்ஞாநயுக்தராய், ஶேஷியானதன்னிடத்திலே ப்ரத்யக்பராயிருப்பாரையும் ஸ்வாத்மத்திலேமயத்தையுண்டாக்கித் தன்னைப்ராப்யமாக்கப்பண்ணுமவனாகையாலும், ஆச்ரயத்தாலே ஸ்வாத்மபோக்யதையிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதி என்றுசொல்லப்படுகிற நிரதிசயபோக்யத்வமும் ஸம்ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேப்ராப்யனாகிறானென்று "தேவிமாராவார்" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார்.॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நங்கள்வரிவளை) இந்தவ்யஸநம்முறுகி எம்பெருமானோடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியாய்க் காணவேணுமென்றுகூப்பிடுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனை ஸர்வேச்வரனும் "உன்னுடைய கடாக்ஷலக்ஷ்யமாகப் பெறுவது காண்" என்றுசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கீடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணுமென்றபிநிவேஶித்து ப்ராபிக்கத வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே அநர்ஹவஶத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்புடைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் வலயாதிஹஷணங்களையும் தேஹகாந்தியையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுமென்று மாசைப்படுகை ஸம்மதமன்றோ, ஸர்வஞ்ஞமான அநர்ஹவஶாக்கியால் சிலப்ரயோஜநாந்தரங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றோ ஸ்வாவஶத்தில்ஹவிப்பது. ஆகையாலிதுகூடுமோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) முறுகியென்றது - அத்யந்தமாயென்றபடி. அநர்ஹவஶாக்ருதவமான வித்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே ப்ரதாநப்ரதிபாத்யம். அல்லது வலயாதிகளைப்பெறவேணுமென்கை ப்ரதிபாத்யமன்று, "நஹிஜீவிதேநாஸ்மே நைவாஸ்மே நஸ்வஶ்ரிதைஷ । ஸத்ரார்க்ஷலஸஜ்ஞா விநாராமம்ஹாராயம்" என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயொழிய வலயாதிகளைப்பெறுகை யபேக்ஷ்யமன்றிறே. ஆதலாலத்தைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய வ்யஸநம்முறுகினபடியை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று வலயாதிகளையும் தன்திருமேனியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்கும்நிறையுங்கொள்வானித்யாதியாலே யவற்றைப்பெறவேணுமென்றபேக்ஷாஞ்சொன்னதுக்கு மிவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவனைக்காணவேணுமென்கையே ஸ்வாவஶத்திலும் ஹவிக்கையாலிது ஸம்மதமென்றுகருத்து. முறுகியென்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். பிராட்டியாயென்றது - பிராட்டிதஶையையுடையராயென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

*

முதற்பாட்டு

அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்படுகிற பிராட்டி யில்வ்யஸநத்தை யவனுக்குஅறிவிக்க விரகுபாராதே தோழிமாரோடே சிலஸம்வாதம்பண்ணுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) ஸர்வேச்வரனுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே யந்வயம், பெறுவதுஎன்றது ஸாக்ஷாத்ப்ராப்ய

மூ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானொன்றுரைக்குமாற்ற

ஆ—நீயாசைப்பட்ட விஷயமேது என்றும் உனக்குச்சொல்லுகிற வ்யவஸாயமேது என்றுமிவளுடைய தோழிமார்கேட்க, உகவாதார்முன் பென்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலுள்ள லஜ்ஜையாலும், வ்யவஸாயந்தான் நிரவதிகமாயிருக்கையாலே யதுக்குவாசகமாயிருப்பதொரு சப்தம் காணாமையாலு மென்னுடையவ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இப்படி வ்யவஸாயம்வருகைக்காசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ—மமாய் ப்ராணநாதனைக்கும். பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு உத்தரவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். நம்முடையேதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகவாதாரித்யாதியால்) இங்குதவாதாரென்றது நீயவன்பக்கல ப்ரவணையாகாதென்று தன்னையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கிற வன்னைமார்களைச்சொன்னபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயந்தானித்யாதி மாட்டுகிறிலேன்என்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது ஸம்போதநவிஷயமாகையாலே பஹுவசநமாகையாலேஉகவாதாரென்று ப்ரஸ்துதைகளான வன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. யதாஸங்க்யம் லஜ்ஜையாலும் சப்தங்காணாமையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். லஜ்ஜையாலே யன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், சப்தங்காணாமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது உபலக்ஷணம். உகவாதவர்களான வன்னைமார்களுக்கன்றோ உன்ன வ்யவஸாயத்தைமறைக்கவேண்டுவது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாசகசப்தங்காணாமையாலே யுங்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறாளென்றுகருத்து. இப்படி வ்யவஸாயம்நிரவதிகமென்று சொன்னபின்பு சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேனித்யாதியாலே யத்தைச்சொல்லுகை வாசோயுக்தியன்றோவென்ன வ்யக்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வருகைக்குஎன்கிறதற்கு ஏதுஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னாலே யபிலஷிக்கப்பட்டதாய் இத்தனைவ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமேதென்றபடி. இவ்வ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகையிலே யுத்தரார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாசோயுக்தியல்லவென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்ருதீயபாதம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில், என்னவ்யவஸாயத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸ்பஷ்ட

ஈ— நங்கள் - நம்முடைய, இது ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தவசநம், இதுக்காயங்காளென்கிறத்தோடே யந்வயம். நமக்கந்தரங்கைகளானவென்றபிப்ராயம். வரிவளையாயங்காள் - தர்சநீயவேஷைகளான ஸகிகாள்; வரி- தர்சநீயம், வரிவளையென்று பஹுவ்ரீஹி. ஆயங்காள் - ஸகிகாள், சங்கஞ்சரிந்தனவென்னும்படி நான் க்ருசையாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் தர்சநீயவேஷைகளாயிருப்பதே "ஸமதுஃகஸுகா ஸகீஜநாள்" என்றிருக்கிற வுங்களுடைய அந்தரங்கத்வம் கைமேலேகாணலாயிற்றென்றுகருத்து. இவளையாச்வஸிப்பிக்கைக்காகத் தங்களுடையவ்யவஸாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு ப்ரயோஜநஸகிகள் ஆபரணங்களையணிந்துக்கொண்டிருக்கிற விந்த அபிப்ராயத்தை யிவளுமறிவளேயாகிலும் அறியாதவள்போலே யவர்களையிப்படி உபாலம்பிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை யவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுபக்ரமிக்கிற வஸ்தையைச்சில இங்கிதங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதோக்தி. அவர்களைஸம்போதித்துவைத்து வார்த்தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வ்யஸநாதிசயத்தாலே உன்னவ்யவஸாயத்தை ப்ரதிகூலர்க்கன்றோமறைப்பது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறாள். நம்முடையேதலர்முன்பு - நம்முடையசத்ருக்கள்முன்னே, ஏதலர் - சத்ருக்கள், நாயகாபிஸரணாத்யுத்யோகயானவென்னை ப்ரதிஷேதிக்கப்பார்க்கையாலே சத்ருக்களான தாய்மார்கள்முன்னேயென்றபடி. என்னுடையேதலரென்னாதே இப்போது ப்ராதிகூல்யவ்யவஸிதைகளான ஸகிகளையும் தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையேதலரென்று நிர்தேசித்தது நாயகஸம்ச்லேஷாபேக்ஷிணி ஸங்கோசிக்கும்ஸ்வபாவைகளென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே யவ்யவஸாயத்தைச்சொல்ல லஜ்ஜித்தென்றபடி. நுங்கட்கு - அந்தரங்கைகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றம்ஒன்று - என்றதையிப்படி சொல்லத்தக்கவாசகமொன்று, மாற்றம் - வாசகம், இவ்வ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படியான

மூ— நோக்குகின்றேனெங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன்வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே* ॥க॥
வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேனு*

ஆ— தீக்ஷ்ண நிரீக்ஷண நிரஸ்த ஸர்வ விபக்ஷஜன பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய திருவேங்கடமுடையானை யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தன சாயிழந்தேன் தடமுலை பொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ॥க॥
(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயந் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அது ஸாத்யம், உனக்குங்கூட

இ— மன்றோவென்று ஸமாஶ்வஸிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே த்ருதீயபாதமும் ஸாபிப்ராயமென்று கருத்து. வெங்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷ்ணேத்யாதியால்) பறவையின்பாகனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியித்யாதியால்) ஶிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம். ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் ஸம்ஶ்லேஷோபாயத்திற்சொன்னஸாமர்த்யத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலேனென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் ஸம்ஶ்லேஷோபாயம் ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யாகரிப்பிக்கிறார் (நீயாசையித்யாதியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ஶாக்ஷ வாவெதவ்யையென்றபடி. யான் - இவ்வவஸாதத்தை யநுபவியாநிற்கிறயான், நோக்குகின்றேன் - ஸாபிலாஷமாய்ப் பார்க்கின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிரவதிகமான இவ்வவஸாதத்திற்கு ஶோதகமான ஸத்வத்தை யொருஸ்தலத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவவஸாதம் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிஶயஸௌந்தர்யனியான வுனக்குங்கூடவித்தனை ஸ்வாஹனீயமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண் - வெவ்வியகண்களையுடைத்தான. ப்ரதிபக்ஷவிஷயத்திலே காடின்யத்ருஷ்டியான நேத்ரங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்யபகாரேபரே டகாராதேஶ:. பறவையின் - பக்ஷியினுடைய, ஶகுநனுடையவென்றபடி. பாகன் - நேதாவான, ஶகுநனையேறிக்கொண்டு நடத்துமவனையென்றபடி. பாகனென்று ரதகஜாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தஶகுநாரோஹணஸௌந்தர்யாதிஶயத்தாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு ஸ்வாமியான, வேங்கடவாணனை - வேங்கடநிவாஸகனை, வாணன் - நிவாஸகன், ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன்போலன்றிக்கே ஸகலஸமாஶ்ரயணகைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரந்தரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்கம் - வளை, ஜாத்யேகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயின, அவனைக்காணாதவ்யஸநத்தால்வந்த கார்ஶ்யத்தால் கராக்ரத்தில்நின்றும் ப்ரப்ரஷ்டங்களாயிற்றுகளென்றபடி. சாய் - காந்தியை, ஸௌந்தர்யஶோபையையென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்குப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விஶாலங்களானஸ்தநங்கள், தடம் - விஶாலம், "[illegible] ஸ்ரீ [illegible]" என்கிறபடியே நாயகனுமேக ஹஸ்தத்திலேயடங்கும்படி அதிவிஶாலங்களான ஸ்தநங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தையுடையவையாய், பொல்லென்று - பொல்லாதது, பொல்நிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்யநகாரேபரே ணகாராதேஶ:. விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - ஶிதிலையானேன், ஶிதிலகாத்ரையானேனென்றபடி. என்னவஸாதமென்னுடைய ஶரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ॥க॥

ஶ— சென்று - அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று - ஒருப்ரயோஜநத்தை, வேண்டி - அபேக்ஷித்து, பெறுகிற்பாரில் - பெறுகைக்கு, ஸமர்த்தரானவர்களில், கிற்பார் - ஸமர்த்தர் - அபேக்ஷிதமெல்லாம் பெறும்படியான அதிஶயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இங்கதிஶயமாவது அவனுக் கத்யந்தமபிமதையாயிருக்கை, தலையானவென்றொரு வசநமத்யாஹரிப்பது - ஶ்ரேஷ்டையான வென்றபடி. யத்வா - பெறுகிற்பாரிலென்றது பெறுகிற்பாரில்லாதவளான வென்றபடி. அதாவது தானொழிய அபேக்ஷிதம் பெறத்தகுவாரினி வேறில்லாதவளானவென்கை. அவர்களெல்லாரிலும் ஶ்ரேஷ்டையானவென்று பர்யவஸிதார்த்தம். என்னுடை - என்னுடைய, தோழியர் - ஸகிகாள், நுங்கட்கேனும் - உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ

மூ — மீண்டுரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேனேன்* காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்
வன் விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால்* ஈண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்

ஆ — ஸ்ப்ருஹணீயமானவனாகிலும் நீயாசைப்பட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில்; ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாசாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டார் துக்கக்ஷணம்பெறுந்தொழியில் தளர்ந்துகொண்டுநிற்குமித்தனையோவென்னில், ஸர்வாநந்தமயனானாலும் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதியுக்தமான திருக்கண்களையுமுடையனாய் ஸகலஸுரகணஸேவித ஸகலஜநமநோநயநனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத் தென்னை

இ — துஷ்ப்ராபமாயிருக்கச்செய்தேயு மத்தைப்பெறமாட்டாதே க்லேசப்படுகிறேனென்கையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாசாமகோசரமில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் பிரிக்கவுத்யோகிக்கிறவிகள் அவனுனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனும்படியான குணமுடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் ஸ்ப்ருஹையைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வென்றிப்படிசொல்லும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயனாக ஸம்மதித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே யதார்த்தவர்ணநமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானாகி லென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவேங்கடநாயகனாகில் யதார்த்தமன்றென்றுதோற்றுகிறது. ஸௌலப்யமுண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை ஸௌலப்யமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றொன்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டபொருளித்யாதியால்) தலையாய் - ஸ்ரேஷ்டையாய், த்விதீயபாதத்தி லக்ஷ்யார்த்தமிக்கிற லக்ஷ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திற்சொன்ன ஸர்வாவஸாதத்தையே எத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திலும் சொல்லுகையாலே இதுவாசாமகோசரமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ்யதிரேகிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாரித்யாதியால்) வ்யஸநம்வந்து விகாரமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வாசாமகோசரமில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாநந்தமயனாநேத்யாதியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ — லன்றிக்கே ஸ்வாமிநிகளாயிருக்கிற வுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு- இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவஸாதம் சொன்னேனேயாகிலும். இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸநஞ்சொல்ல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் ப்ரகாரத்தை, இடராட்டியேன்நான்- து:க்கவதியானநான், இடர்- து:க்கம், இடரையுடையவளிடராட்டி. இச்சப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலேனில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டி யிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் காணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. காண்டகு- காண்கைக்குத் தகுதியான, ஸர்வாதிசயநீயங்களான வென்றபடி. காண்டகு என்கிறவிடத்திலே ககாரசதுர்த்தஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேசம். தாமரைக்கண்ணன்- தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனான, கள்வன்- வஞ்சகனான, அக்கண்ணழகாலே ஸகலஜநமநோ நயநஹாரியான வென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யஸூரிநாயகனான, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலேயக்கண்ணழகாலே நமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற ஸமநந்தரமென்கிறபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்ததான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக்கலிலேபோய் ராசீபூதங்களான வென்றபடி. தன் பக்கல் தரித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் மதியவனே யென்றிருக்கிறாள். சங்கும்- வலயங்களையும், நிறைவும்- என்னுடையகுணவ்ருத்திகளையும், கொள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விசேஷவுடையவளாய், கொள்வானென்றது ஸந்தர்ப்பவசாத்யயம், ஆகையாலிது வாக்யஸமாப்தமன்று, ஸர்வத்ரத்திலும் ஸாதாரணமானரூபம். இப்படிதிருத்துவான் தொழுவான்

மூ— ரேனே* ||உ||

காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேனானிளைக்கின்றிலன்கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீ

ஆ—யடிமைகொண்ட பரமசீலனாயிருந்தவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதே யென்னுடைய வலயாதிபூஷணங்களையும் ஆத்மகுணங்களையுமிழந்து அவைகொள்கைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள்.||உ||

(காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாதே யுனக்குள்ளவையு மிழந்தவைபெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னையடிமையித்யாதியால்) காரியவாதத்தி லஸாக்ஷிக்கிற வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) காரியவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்கைக் கித்யாதியால்) ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நான்பராதீனையாகாநின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைக்கின்றிலனென் று தனக்கு விரஹஜநிதக்லாநியில்லாததாகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) காலதத்வமெல்லாம் முடிந்துபோனாலும் நான

ஸ—செய்வானித்யாதியான ஸந்தர்ப்பங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - ஸம்ப்ரயகாலமெல்லாம், சதுர்யுகஸம்ப்ரயோகமஷ்டாதநாந்தம் ஸஞ்ஜீவயாமாஸவ:. இளைக்கின்றேன் - பராதீனையாகாநின்றேன், வர்த்தமாநநிர்தேசத்தாலே இதுக்கு விராமமில்லையென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கல்நின்றும் வலயாதிகளைவாங்கிக்கொள்ளவேணும் என்றவிதுக்கு விரஹகாலஸம்பந்திதங்களான வலயாதிகளை அவன்வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தென்னை யாஶ்வஸிப்பித்து ப்ரஸாதரூபமாகவுபனயித்துக்கொண்டு "வலயாதிஹஸ்தவலயாதிஹஸ்தயோ:" என்னும் ஸூக்தியையாலே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் ஸ்வீகரிக்கும்படி அவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென் கையிலே யிவ்வுக்திக்குத் தாத்பர்யமாயிற்று. ||உ||

ஸ — நீல - நீலவர்ணமான, மலர் - விகாஸியான, ஸர்வதஃப்ரகாஶியானவென்றபடி. நெடும் - விஸ்த்ருதமான. ஸர்வவ்யாப்தமானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, ப்ரபையாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த - வ்யாப்தமான, நீண்டமுகில்வண்ணன் - மஹாமேகவர்ணனான, ஸர்வவ்யாப்தநீலஜ்யோதி: பரிவ்ருதமஹாமேகவர்ணனென்று ஸமுதாயார்த்தம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், இவ்வடிவழகைப்பெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனென்றபடி. கொண்ட - ஸ்வீகரித்த, அவனாலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோலவளையொடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காந்தியை, ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொள்ளவிச்சையுடையவளாய், காலமுமென்கிறவித்தி லப்யத்தை சென்றாலென்கிறத்தோடே அந்வயிப்பது. எத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் - காலமெல்லாங்கூடநடந்தும், காலமுள்ளதனையும் தொடர்ந்தாகிலுமென்றபடி. கொள்வனென்றொரு க்ரியாபதமத்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காலமென்றொருவாக்யமும் அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றொரு வாக்யமுமாக யோஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்த வலயாதிகளை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யவஸந்நமாய்ப்போகிலென்றபடி. காலம் - காலதத்வம், அல்லால் - அல்லது, இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறத்தோடே யந்வயம். வினையேன் - அவன்ஸம்ஶ்லேஷமொன்றாலும் விடவொட்டாத பாபத்தையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இப்பூர்த்தமே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாய்த்து. நான் - அத்யந்தஸௌகுமார்யவதியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறேனில்லை, உபரதையாகிறேனில்லை, உபரதமாகில் காலமுபரதமாமத்தனையல்லது நானுபரதையாகிறேனில்லையென் றிவ்வாக்யத்திற்கும் நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தம். இதுவாவாசொல்லு மத்தனையல்லது உன்னால்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மின் - நான்நடத்தப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுகொள்ளுங்கோள், நீ லோகத்தார்க்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் ப்ரஸித்தமாம்படி, பழி - அபவாதத்தை. துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற அபவாதத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - பரிஹரித்துக்கொள்ளவும் ஶக்யமன்றிக்கே பூஷணமாக வஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடைய

மூ—ரினிநாணித்தானென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* கோலவளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ॥௩॥

கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம்* பாடற்றொழியவிழந்துவை

ஆ—வருந்தியும் பெறுதபின்பு இனித்தான்வருந்தினால் கிடைக்குமோ இனியவைபெறுகைக்கு வருந்தாதேவிட்டாலோவென்னில் நிரவதிகதேஜோவிஶிஷ்ட ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபமான திருமேனியையுடையவனான க்ருஷ்ணனாலே அபஹ்ருதமான கோலவளையோடு மாமைகொள்வானுத்யுக்தையான நானெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றாகிலும் கொள்வன் இக்காலதத்வந்தான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்கொண்டல்லது விடேன் இத்தைக்கண்டுகொண்மின், அவன்றானாசைப்பட அவனுக்கு அரியையாயிருக்கக்கடவ நீயவனையாசைப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமென்று லஜ்ஜையில்லையோவென்னில் ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீர்இனி நாணித்தானென்னென்கிறாள். ॥௩॥

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடையஉபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே

இ—வனைக்கண்டாலல்லது ஒழியேனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நீண்டவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதியால்) கொள்வானுத்யுக்தையானவென்றது - கொள்ளவேணுமென்றிச்சையுடையவளாய் உத்யுக்தையானவென்றபடி. கொள்வனென்றொருவசனத்தை அத்யாஹரித்துயோஜிக்கிறார் (சென்றாகிலுங்கொள்வனென்று) அபிப்ராயத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்காலதத்வமித்யாதியால்) ஸ்வநாயகனிடத்திலே ப்ரீதிபண்ணினால் பழியுண்டாகப் ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தானென்னென்றுசொல்கை அஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவன்றானித்யாதியால்) அரியையாய் - துர்லபையாய், அவனுக்குத்துர்லபமாம்படி அடைக்கலமாயிருக்கிற நீ மேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

சங்கஞ்சரிந்தனவித்யாதியாலே அவனையாசைப்பட்டு வலயாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

ப—வர்காள், நுதல் - லலாடம், நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்தாநே நகாராதேஶம். ஶோபநலலாடைகளான ஸகிகாளென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தானென் - லஜ்ஜித்துத்தானென்ன ப்ரயோஜநம், அபவாதம் ப்ரஸித்தமானபின்பு லஜ்ஜித்து ப்ரயோஜநமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனென்றொரு க்ரியாபதத்தை அத்யாஹரித்துயோஜிப்பது. இவ்வத்யாஹாரமில்லாதபக்ஷத்திலே அந்வயக்ரமம், அநந்தரம் நீலமலரித்யாதி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழியித்யாதியென்றிப்படியந்வயம். இப்பக்ஷத்தில் இவ்வாறாயிரப்படிவாக்யம் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறதத்தனைபோக்கி யிப்பாட்டினந்வயக்ரமம் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்றுகண்டுகொள்வது. ॥௩॥

மூ— மாடக்கொடிமதிள் - மாடங்களையும் கொடியோடேகூடின மதிளையுமுடைத்தான, மாடங்கள் - ஸௌதங்கள், கொடி - த்வஜம், மதிள் - ப்ராகாரம், கொடியுடையமதிள் கொடிமதிள், கொடிமதிள்என்று மத்யமபதலோபிஸமாஸம். மதிள்தென்குளத்தை என்கிறதுவும் ஸப்தமீதத்புருஷஸமாஸம். மதிள்தென் என்கிறவிடத்திலே ளகாரதகாரயோ: ப்ரத்யேகம் டகாராதேஶம். தென்குளந்தை - தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற திவ்யதேஶத்திலுடைய, வண்குடபால - ஔதார்யயுக்தபஶ்சிமபாகத்திலே, வண் - ஔதார்யம், குடஎன்று பஶ்சிமம், பாலென்று - பாகம், நின்ற - வ்யவஸ்திதனான, ஆடல்பறவை - ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல் - நர்த்தநம், பறவை - பக்ஷி, உபயபதவ்ருத்திஸமாஸம். ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாஹநமாயிருக்கப்பெற்ற ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே நர்த்தநஶீலனான வைநதேயனாலேயென்றபடி. உயர்த்த - வஹிக்கப்பட்டவனான, வெல்போர்என்கிறதை போர்வெல்லென்று மாறியந்வயிப்பது. யுத்தங்களிலே ஜிஷ்ணுவானவென்றபடி. போர் - யுத்தம், ஆஹவஶப்தபர்யாயம். வெல்என்று ஜிஷ்ணு, ஆழி - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை, வலவனை - வலத்திலேயுடையவனான, ஆழிவல

மூ—கல்பல்வளைபார்முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிட்டென்குளந் தைவண்குடபானின்றமாயக்கூத்த*
ஞாடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே* ॥ச॥
ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவனம்மில்வரவுமெல்லாந்* தோழியர்காணம்முடையமேதான்சொல்லுவதோ

ஆ—இனிபுள்ளவற்றையுமிழவாதே யவனை யாசைப்படத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய ப்ரகாசகமாய், த்வஜப்ராஜிதப்ராகாரவேஷ்டிதமாய், தக்ஷிணதிக் திலகபூதமாயிருந்த திருக்குளந்தையில் ப்ரஸாதமானமேலைத்திக்கிலே வைநதேயவாஹனனை, விஜிதாரிவர்க்கரான ஸாத்ய விராஜத்தக்ஷிணஹஸ்தனைக்கொண்டு ஸாந்த்ரதர்சநீயனும்படி நின்றருளினவவனை யாதரித்துக்கூடச் சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையார்முன்னே யென்ஸ்வமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிருள். ॥ச॥

(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, தாத்ரவன், அவனையாசைப்படவேண்டா

இ—முள்ளவற்றையு மிழக்கப்புகுகிருயென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியெத்தையிழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரம்சொல்லப்புகுகிருளாகையாலே ஸாநாதிக்யில்லையென்றதாயிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸௌதஶ்ரீ த்யாதியால்) தென்குளந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (தக்ஷிணேத்யாதியால்) வண்குடபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ப்ரஸாதேத்யாதியால்) உதாரம் - ஔதார்ஜூம், ஆடற்பறவையுயர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வைநதேயேத்யாதியால்) வெல்போர்ஆழிவலவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (விஜிதேத்யாதியால்) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸாந்த்ரத்வித்யாதியால்) ॥ச॥

✷ஐந்தாம்பாட்டு.✷

அவனோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கச்சென்று அதுபெருமையாலே என்னுடையாவயவாதிகளையு மிழந்தேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே அவனுடைய தௌர்லப்யஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமித்யாதியாலே அவனாதியாக எல்லாருக்கும் தௌர்லப்யமென்றுவவாதிக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸதீப்பிக்கிருர் (அவனையித்யாதியால்) இப்படியவனுக்கு தாத்ரவத்வஞ்சொல்லுகிற ஸகிகளுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறதாகை

ரூ—னென்று வ்யாகரணவ்யாஹ்ருதி. திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனைனவென்றபடி. மாயக்கூத்தன்-ஆஸ்ரிதீபக்ஷபாதங்கிதம். ஆஸ்ரயணீயமாபானவனை, «கிம்வித்தாமேகமய்யஸம்ஹநந» மென்கிறபடியே ஸாந்த்ரதர்சநீயமான நிலையுடையவனை ஸ்வாமியையென்றபடி. ஆதரித்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச்சென்றேன் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- அலங்காரமான, வளையங்கள் தொடக்கமுதலாகஎல்லாம், பாஹ்யாலங்காரங்களான வளையங்களும் ஆந்தரமானநெஞ்சுமுதலாக என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடே யன்வயம். பாடு-என்வசிஸரத்திலே, அற்று- இல்லாமல், ஒழிய- போம்படி, என்னிடத்திலே லேசத்துமில்லாமல் நிஶ்ஶேஷமாகப்போம்படி என்றுவடார்த்தம். இழந்து போக்கிவிட்டு, வைகல்பல்வளையார்முன் — ஸர்வகாலமும் பஹ்வாபரணவதிகளான ஸ்த்ரீகள்முன்னே, வைகலென்று ஸர்வகாலவாசகம். பரிசுஅழிந்தேன் - ப்ரகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - ப்ரகாரம், இங்குலஜ்ஜையாகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க ஸாதாரணமான வளையங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்த்ரீகள்முன்பே ஒருக்காலுங்கழத்தவேண்டாத ஸாதாரணமான லஜ்ஜையையுங்கூட யிழந்தவளானேனென்று பதார்த்தம். இனியென்கொடுக்கேன் — இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்; இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்றுமில்லையென்கை, ॥ச॥

ரு—தொல்லையஞ்சோதி- அநாதிஸாந்த்ரஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- அநாதி, அம்- ஸாந்த்ரம், நித்யஸாந்த்ரஜ்யோதிர்மய விக்ரஹஸ்வாமியான என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணபூதனை, நினைக்குங்கால்- விமர்சிக்கும்போது, ஸாரஸ்யத்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும், தத்வங்களை யதாவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க ஸ

மூ— விங்கரியதுதான் * ஊழிதோறூழியொருவனுக நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளாதித்தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே * ॥ ரு ॥

ஆ— [illegible]வென்னில், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேஶ்வரனை நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞாநவ்ருத்தர்களான ஸநகாதிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடினாலும் ஒருவனுக உணரவொண்ணாத திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், தேஜஸ்ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்ய கல்யாணகுணத்தையுமுடையானொருவனுகிலும் அந்த ஸர்வேஶ்வரனுயிருந்தவனை யாசைப்படுகையும் ஆசைப்பட்டநம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரியனுயிருக்கச்செய்தே யாசைப்படுவாரும் பெறுவாருமெத்தனைவர், அவனரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவென்று சொல்லுகையெளிதென்னுச் சொல்லுமித்தனையோவென்கிறுள். ॥ ரு ॥

இ— யாலே இது ஸங்கதம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "[illegible]" என்கிறபடியே நமக்கு ஸுலபனுகையாலே விஷயீகரிக்கிறனென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வேஶ்வரனென்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸித்யாதியால்) நன்குணர்வார்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஜ்ஞாநவ்ருத்தமித்யாதியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (திவ்யசேஷ்டிதேத்யாதியால்) உணரவொண்ணாதென்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவென்றபடி. ஒருவனுகிலுமென்கிற வ்யதிரேகத்தாலே அவர்கள்சொன்ன ஸர்வேஶ்வரத்வலக்ஷணமான வவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யிவள்தானுமநுவதிக்கிருளென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸாமாந்யஞ்சொல்லவந்தவள் ஸர்வேஶ்வரத்வஞ் சொல்லுவானேனென்கிற ஶங்கைக்குபரிஹாரமாயிற்று. ஆழிவல்லவனையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அந்தஸர்வேத்யாதியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவுமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்) நம்போல்வரென்றது - அஸ்மதாதிகளென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறுர் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இப்படியித்யாதியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அவனரியனித்யாதியால்) ॥ ரு ॥

ஈ— ஸநகாதிகளுக்குமென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றநுவதிப்பது. கல்பம் - கல்பந்தோறுமென்றபடி. ஸர்வகாலத்திலுமென்கை. ஒருவனுகை - ஒருபடிப்பட்டவனுகை, ஸவிஶேஷனென்று பரிச்சிந்நஸ்வபாவனுகையென்றபடி. உணரலாகாச்சூழலுடைய - அறியவொண்ணாத வஶீகரணோபாயங்களை யுடையவனை, சூழல் - வஶீகரணோபாயம், அவனை பரிச்சேதித்தறியவொட்டாதவையாய் ஆஶ்ரிதர்க்கு ரக்ஷகங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையனனையென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இது உபலக்ஷணம், தேஜஸ்ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்ய கல்யாணகுணஸாகரனாயிருக்குமவனென்றபடி. ஆகிலுமென்றொருபதம் கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவல்லவனை - திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, ஆதரிப்பும் - ஆதரிக்கையும், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்த ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்திலே, அவன்பரத்வம்போலே ஸௌஶீல்யத்தையுமுடையவனானவன் நம்மில் - நம்பக்கலிலே, வரவும் - வருகையும், ஆசைப்பட்டவர்களான நம்மையுத்தேஶித்து வருகையுமென்றபடி. எல்லாம் - அவனையாசைப்படுகையு மவன்வருகையுமாகிற விவையெல்லாம், நம்முடையமேதான் - நம்முதாகவுடையோமே, தானென்றது வாக்யாலங்காரம், ஸ்வாதீனமாக வுடையோமேயென்றபடி. இவையெல்லாம்நாம்துடங்கி நடக்கக்கடவனவாக நாம்செய்கிறேமே. ஸநாதியாக நடக்கிறவையன்றேவென்கை. தோழியர்காள் - என்னோடே ஸமாநஶீலைகளாகையாலே யவனுடையஸ்வபாவங்களிலே நீங்களுமவகாஹித்திருப்பிகோளேஎன்று ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். சொல்லுவதோ - அவன்ஸர்வேஶ்வரனென்றுசொல்லுகையோ, இங்கரியது - இங்கரியாமையாயிருக்கிறது, அவன்ஸர்வேஶ்வரனென்றுசொன்னால் நிவாரணம்பண்ணுவாரில்லாத விங்கேயிப்படிசொல்லுகை யருமையோ, அருமையில்லாதவாறே ஸத்யத்தைச்சொல்லுமித்தனையோவென்று கருத்து. தானென்றது வாக்யாலங்காரம், யத்வா, அவனையாதரிப்பும் அவன்நம்மில்வரவுமாகிற விவையெல்லாந்தான் நாம்துடங்கியுண்டாமவையோ அவன்ஸர்வேஶ்வரனென்றுசொல்லுகைதானரியதோ இவையிரண்டுமிப்படியன்றிறே என்றிப்படி தான் ஶப்தத்துக்கு மந்வய

மூ—தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்சொல்லளவன்றிமையோர்தமக்கு* மெல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டா* னல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரானார்க்கிடுகோவினிப்பூசல்சொல்லீர்* வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே* ॥௬॥

ஆ—(தொல்லையஞ்சோதி) அவனறியனல்லனோவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ வவனுடையவருமை? ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குங்கூட வறியவொண்ணாத ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையானொருவனல்லனோ, அத்திறம்நிற்க என்னைவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய ஸத்வத்தையு

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

இ—இப்படியவனுக்கு ஸாமர்த்யமநாதிஸித்தமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றித்யாதியாலே யவனுக்கு ஔதார்யமுண்டென்றுசொல்லுகை பலமதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அவனுக்கு ஸாமர்த்யமெ அநாதிஸித்தமென்றாயாகிலும் ஔதார்யமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. "யஸ்ய ஸமவாப்ய ப்ரஹ்மஜாநாதிவாராதேஷா த்ஸம்" "நமஸ்தஸ்மை கேநவிதவிதி" என்றுசொல்லிற்றில்லையோவென்றுகருத்து. இப்படிஶங்கித்த ஸகிகளைக்குறித்து அவனுக்கு ஔதார்யமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படிஸவிஶிஷ்டஔதார்யமுண்டனாலும் என்பக்கலிலே ஸௌலப்யத்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விளம்பிக்கிறவனை நான்கூப்பிடாதொழியேனென்று சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றித்யேத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இமையோரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஔதார்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) எம்மாமைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௬॥

ஈ—அர்த்தமாகவுமாம். ॥௫॥

பூ—நினைக்குங்கால் - விசாரிக்கும்போது, தொல்லையஞ்சோதி - அநாதிஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸானது, நித்யமாய்ஸித்தமான ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹஶாலியானவனென்றபடி. என்சொல்லளவன்று - உக்தியிலடங்குந்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது, "நஸம்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம் | ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தோ" என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - அநிமிஷர்க்கும், தம்மென்னுமவதாரணம். அதிஶயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதியில்லாதவையான, கூழ்ப்பு - ஸம்ஶயங்கள், செய்யும் - பண்ணுகிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்தப்ரகாரமானது, அந்த அதிஶயோக்தமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் - வாஷ்பலதைகளாலும் அழகியவயல்களாலும் சூழப்பட்டதான, வல்லி - லதை, வளம் - அழகு, குடந்தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஶ்யாமவர்ணஸரஸிஜஸத்ருஶங்களான நேத்ரங்கள், மா - ஶ்யாமவர்ணம், வளர்கின்ற - நித்ரை பண்ணுகின்ற, மால் - ஸுந்தரஶரீரமுடையவன், நித்ரைபண்ணுகிற நேத்ரங்களையுடைய, ஸுந்தரனென்று வ்யாக்யாநம். இப்படிஸந்நிஹிதனாய் ஸகலஜநவனுடைய ஸாவிநஶதஸ்பர்ஶநேத்ரங்களென்ன ஆளவில்லையோ இக்காணேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனென்றுமபிப்ராயம். நித்ரைகண்களுக்குப் போஷகமாகையாலே அத்தைக்கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வுபசரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான் - அபஹரித்தான், திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனாய் நிற்கையாலே தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைக்காட்டி வைத்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்தாராதே விளம்பிக்கையாலே என்காந்தியை யபஹரித்தானென்றபடி. அல்லிமலர்த்தண்டுழாயும் - கேஸரஶாலிவாஸனாயுக்தமாய் ஶீதளமான திருத்துழாயையும், அல்லிகேஸரம் ஶாகவாயத்வவசநம்ஸம். யதா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகஸிதஶீதளதாளிமையையுமென்னவுமாம். அதவா, அல்லிஶப்தமேமாய் தகஸுவாஸவிகஸித ஶீதளதாளிமையையுமென்னவுமாம், தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாவிட்டால் தன்னோடு ஸம்பந்தமுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவுந்தருகிறிலனென்று கருத்து. இனி - அவனிப்படி நம்மைப்படுத்தினபின்பு, ஆர்க்குப்பூசலிடுகோசொல்லீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைப்படுத்தினவனையொழிய மற்றார்க்குக்க்ரந்தநம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - க்ரந்தநம், இடுகை - பண்ணுகை, இடுகை

மூ— மாலரிகேசவனாரணன்சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று * ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் * ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— னுஸரித்துத் தன் திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந் தருகிறிலேன், இப்படி அந்யாயஞ்செய்தவனையொழிய மற்றாரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்லீரென்கிறார். ॥௬॥

(மாலரி) இப்படிக்கூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென்னில், ஆச்ரிதவத்ஸலன், ஆச்ரிததாபஹாரன், ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தன், ஸர்வசக்தி, ஸமஸ்தகல்யாணகுணநிதி, ச்ரிய:பதி, பரமபதவான், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்று கூப்பிடும்படி பண்ணிவிட்டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் து:ஸஹம்பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்று முங்களாணையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதற்க்குவிரோதத்தைப்பண்ணி னுமுங்களோடுறவில்லையென்கிறார். ௭

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கந்தரங்கைகளாகச்சொல்லப்பட்ட ஸகிகளைக்குறித்து உங்களோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (இப்படியிதஞ் ஞியால்) ஆசைப்படுவாருண்டோவென்றதுக்கு நீயவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுகருத்து. அவர்களிப்படி ப்ரதிபந்திக்கையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதத்வாதியால்) அரியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிததாபஹத்வாதியால்) கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதித்வாதியால்) நாரணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசக்த்யாதியால்) சீமாதவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ச்ரிய:பதியென்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமத்வாதியால்) வைகுந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்வாதியால்) ஓலமிடவென்கிறதையுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உங்களோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) ௭

ப— யென்றது ஸாவேக்ஷ்யமொழம் ஒன்று கிம்ஶப்தாக்ஷேபகம். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடுமத்தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு ப்ரயோஜனமுண்டோவென்றுகருத்து. ॥௬॥

ஸ— மால்- ஆச்ரிதவ்யாமோஹமே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஆச்ரிததாபஹாரன்- கேசவன்- கேசிஹந்தா, இது உபலக்ஷணம். கேசிமுதலான ஆச்ரிதவிரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நாரணன்- உபயவிபூதிநாதத்வஸ்த கல்யாணகுணாகரன், சீமாதவன்- ஸ்ரீய:பதி இக்குணங்களை யதிசயிக்கும்படி ஸங்கநித்யாயிருக்குமவளான லக்ஷ்மிக்கு வல்லபனென்றபடி. கோவிந்தன்- கோவிந்த, கோக்களோடே மருவும்படியான ஸௌசீல்யத்தையுடையவனென்றபடி. வைகுந்தன்- வைகுண்ட, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்றபடி. ஸௌசீல்யாதிகளைக்கண்டாச்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கல்யாணமான விபூதியையுடையவனென்கை. என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட- கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி "ஸ்ரவஸம் வநவாஸாய" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டு- தன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு த்ருணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்- ஸம்ஶ்லேஷத்தும், உருவும்- ரூபத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு அடையாளமும், சுவடு- அடையாளம், காட்டான் "தாஸாதாவிரஹப்ரஜ" என்கிற கணக்கிலே தன் திருமேனியை யாதல் ராமாஶ்ரமத்தில் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு பாதுகாதிகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடையாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து பரிமளிக்கின்ற புஷ்பங்களையுடைத்தான குந்தளங்களை யுடையவர்களான, குழல்- குந்தளம், இப்போது உபேக்ஷிதைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி யபோக்யதைகளாய் நான்காண்பதெப்போது என்று கருத்தாலே இவ்விசேஷணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள்- அன்னைமார்களைப்போலன்றிக்கே எனக்கந்தரங்கைகளாயிருந்த ஸகிகாள் என்செய்கேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன், ஓரடையாளமும் காணாத நானெத்தைச் செய்வேனென்று வ்யஸநாதிரேகத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பல சென்றும்-

மூ—டேன்* காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணையுங் களோடெங்களிடையில்லையே* ||எ||

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள் குயில்காள்மயில்காள்* உடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ்சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டா* னடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ—(இடையில்லை) தன்னைப்ரதிபந்திக்கிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தேயு மவனைக் காணாதொழிந்தவாறே தான்வளர்த்த தன்னுடைய லீலோபகரணமான கிளிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில்கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்று பார்த்தவற்றைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடையநிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்துடக்கமாகவுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக்கொண்டுபோனானாகிலும் ப்ராப்யமான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன்னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணல்நணியவாகில் காட்டாதொழிவானேனென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தம் நிஶ்ஶேஷமாகப்போனாலல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ||அ||

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— இப்படிஸங்கிகளைத்துறந்தாளேயாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னைப்ரதிஷேதிக்கைக்கு யோக்யதையு மில்லாதபடி கிட்டக்குளாயிருக்கிற ஶுகஶாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது அஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ஸம்பந்தமாகாதேயென்றது - ஸம்பந்தமன்றோவென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையாசையித்யாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திருநாடுமுதலான திவ்யதேசங்களுக்கு ஸாந்நித்யத்தைச்சொல்லி பரம்பரமே யவைகாண்கொண்டானேயென்று அவைத்துக்கு தூரஸ்தவஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஆகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இத்தால் நணியவென்று ஸாந்நித்யஞ்சொன்னது விஷயஸங்கராஹிகளுக்கென்று ஹவிக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ப்ரமேயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்பந்தஸாமக்ரியமென்கிற ஸமஸ்தகரணம் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. ||அ||

ப— பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது- காணக்கடவது, ஸாவேவியிஷீ ப்ரயோகம். நானவனை ஸ்வயங்காண்பே னென்றபடி. ஆணை- இதுக்கு ஶபதம்பண்ணுகிறே னென்றபடி. நானிந்தவ்யவஸாயத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு- இத்தை ப்ரதிபந்திக்கிற வுங்களோடே, எங்களிடையில்லை- எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லை, ஸ்வாதந்த்ர்யவிவக்ஷயா வசநம். இடை- ஸம்பந்தம், எனக்கொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பந்தத்தைவிட்டேனென்கை. ||எ||

ப— யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ஸீதை தன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர்த்த ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு பந்தகங்களாய்விட்டிகோளென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யான்வளர்த்தவென்று பூதார்த்தமாகநிர்தேசித்தது இப்போதுங்கள்பக்கலெனக்காஸக்தியற்றது தோற்றுகைக்காக, கிளிகாள் - ஶுகங்காள், பூவைகள்காள் - ஶாரிகைகாள், குயில்காள்மயில்காள் - ஸ்பஷ்டம், உடையநம்என்கிறத்தை தம்முடையவென்று மாறிப்ரயோகிப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸ்வாதந்த்ர்யவசநம் என்னுடையஶோபையையுமென்றபடி. சங்கும் - வலயாதிகளையும், நெஞ்சும் - மநஸ்ஸையும், ஒன்றுமொழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்கலவஶேஷிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - அபஹரித்தான், தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாதே விளம்பித்தபஹரித்தானென்றபடி. ஆனாலுமென்று ஒருவசனங்கூட்டிக்கொள்ளுக. இப்படிவிஶ்லேஷிப்பவனைப்போலே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு நாணியென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடையும் - அடையவேண்டுவதான, ப்ராப்யமானவென்றபடி. வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் - க்ஷீரஸமுத்ரமும், அஞ்சனவெற்பும் - அஞ்ஜநாசலமும், சதுஷ்டயஸ்தானங்களுக்குள்ளே திருமலையும் ப்ராப்யத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்தத்திவ்யதேசங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும் க்ஷீராப்தியும் அஞ்ஜநாத்ரியுமாகிற வந்ததிவ்யதேசங்களென்று பதார்த்தம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைத்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* ॥அ॥

காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந்தன்னைக் கைசெய்யப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டிமண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* செஞ்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த தேவபிரார்க்கென்னிறைவினொடு*

ஆ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானோவென்னில்; ப்ராக்ருதவிஷயஸங்கம் விட்டாலல்லதார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி தத்ஸங்கநாஶகமான வைராக்யத்தை ஸம்பாதிக்கைக்காக நீ அவனைபாசைப்பட்டதற்குமுன்பு உன்னுடையகரணங்களை யிழந்தாற்போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருக்கப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றந்யராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களை நோக்கி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனாலுமிப்படி நிவர்த்திக்கமுடியாதென்னும்படி ஆஶ்சர்யமாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டமுமாய் ஸர்வவஶீகரணமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாகாங்க்ஷமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) நீபத்ருஶாஹிதையன்றோ உனக்குக்காட்டானோவென்றுகருத்து. அந்த ஶுகஶாரிகாதிகளைக்குறித்து என்னுடைய லஜ்ஜாதிகளையெல்லாமிழந்தேன் இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புநருக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தத்ஸங்கேத்யாதியால்) வைராக்யம் ஸம்பாதிக்கைக்காகவென்கிறதற்கு அந்யராயிருப்பார் சொல்லவென்கிறத்தோடே பௌநருக்த்யம். அந்யரென்றது - ப்ராக்ருதிகரென்றபடி. கீழ்ஸகிகளுக்குச்சொன்னாள், இங்கே அந்யருக்குச்சொல்லுகிறாளாகையாலே அபுநருக்தமென்றதாயிற்று. தன்னால்கைசெய்யப்பாலது என்றதையபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) மாயமென்றதையுரைக்கிறார் (ஆஶ்சர்யமென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) மாண்குறளென்கிற

ஈ— காணவாசைப்பட்டார்க்கு ஸாத்யஸங்கனென்றபடி. ஆனாலவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்னச்சொல்லுகிறாள். கடையற - ஶேஷமறும்படி, கடை - ஶேஷம், நிஶ்ஶேஷமாகவென்றதாயிற்று. அதாவது:— வாஸனையுங்கூட நஷ்டமாம்படியென்கை. பாசங்கள் - ஆஸக்திகள், ஹேயப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மைவிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் "வ்யபீவோத்ருமஸம்பூர்ணாய கோஷாய புபுஷதி । தஸ்ராவந்த்நமஸ்யா ஸாதோமாநஜநார்த்தந:" என்னும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தவஸ்துக்களை, காண்கொடான் - காணும்படிஸம்மதியான், உன் பக்கலெனக்குள்ள ஆஸக்தியாலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஸக்தியைவிட்டேனென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ப— ஆர்க்கும் - எத்தனையேனுந்தனக்கபிமதரானார்க்கும், தன்னை - அநந்யப்ரயோஜநருக்கு போக்யனான தன்னை, காண்கொடுப்பானல்லன் - அநுபவிக்கக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயாந்தரஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னால் - ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனான தன்னாலும், கைசெய் - கையாலேசெய்கைக்கு, நிவர்த்திக்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிவர்த்திக்கைக்கு ஶக்யமல்லாததென்னும்படியானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நிஸ்ஸீமஸௌந்தர்யநிதியானவென்றபடி. மாயம் - ஆஶ்சர்யமான, மாண்குறள்கோல - மாணவகவாமநவேஷமான, மாண் - மாணவகம், குறள் - வாமநன், வாமநப்ரஹ்மசாரிவேஷமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபத்தை, காட்டி - மஹாபலியைவஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்குக்காட்டி, மண்ணும் - ப்ருதிவ்யாதிலோகமும், விண்ணும் - ஆகாஶமும், ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. நிறைய - நிறையும்படி, மலர்ந்த - வ்ருத்தனான, த்ரிவிக்ரமரூபேணாபிவ்ருத்தனானவென்றபடி. இதுதேவபிரானுக்குவிஶேஷணம். அபிவ்ருத்தியை வர்ஷபாதமான மலர்த்தியாலே உபசரித்து திருமேனியை இந்தீவரம்போலே ஸர்வஸாதாரணமென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செஞ்சுடர் - ஜ்வலத்காந்தியான, செம் - உத்தமம், நிரதிஶயதேஜமானவென்றபடி. பலதோள்கள் - அநேகபாஹுக்கள், தழைத்த - வ்ருக்ஷஶாகைகள்தழைத்தாற்போலே தழைத்திருக்கிறவனான, தேவபிரார்க்கு - தேவோபகாரகனானவனுக்கு, மஹாபலிபக்கல்நின்றும் ராஜ்யத்தைமீட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குபகாரகனுக்கு என்றபடி. என்னிறைவினொடு - என்னுடையவாஞ்சிகியோடே,

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கே னென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* ॥கூ॥

என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதென்னென்னெஞ் சென்னை* நின்னிடையேனல்லே னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்ச ங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடுபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வுகாட்டி, ஸ்ரீமாவலியினுடைய ஸர்வஸ்வத்தை யபஹரித்து நெய்தல்பூஅலர்ந்தாப்போலே ஸர்வலோகமும்நிறையும்படி மலர்ந்ததிருமேனியையும் கற்பகச்சோலை தழைத்தாப்போலே தழைத்த நிரதிசய யௌஜ்வல்யமான திருத்தோள்களையுமுடையனாயிருந்த தேவபிரானுக்கென்னிறைவினோடு நாண்கொடுத்தேன் இனியென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்று சொல்லுகிறாள். ॥கூ॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாப்

இ—விடத்தில் ஸமிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞாத்யாதியால்) ஞானவகாசஞ்சொண்ணாயிருக்கும் ஸர்வ ஸ்வீகாரணமிறே. வடிவுடையனென்னாதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமா வலீத்யாதியால்) நிமிர்ந்தவென்னாதே மலர்ந்தவென்றதால் புஷ்பஸாத்ருஸ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்த ருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலித்யாதியால்) தழைத்தவென்றதால் சோலையோடுஸாத்ருஸ்யந் தோற்றுகிறதென்றுநி னைத்து உசிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையித்யாதியால்) செஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயயௌஜ்வல்யமானவென்று) ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

லஜ்ஜையையுங்கூடவிழந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே ஸக்தமென்னுமிடம் ஸித்த மாயிருக்க யிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யா தியால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஸ்ரீமாவாக்யாக்ஷத்தில் க்ரியைபோடேயபேக்ஷம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்சனக்கு ஸ்வாதீநமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறாளாகையாலே யிதுஸங்கதமென்றதா யிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன இது ஸம்பாவிதமென்கைக்கு ஸம்ப்ரதித மான த்ருஷ்டாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையித்யாதியால்) இவ்வர்த்தங்களோடெங்களிடை

ஸ—நிறைவு- ஸம்ருதி, மாம்ஸீபர்மென்றபடி. மம்ஸீரஸ்ருதயக்ஷமென்கை. நாண்- நாணத்தை, லஜ்ஜையையெ ன்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே யிழந்தேனென்றுவடதாத்பர்யம். நன்னு தல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - லலாடம், ஸ்வபாவமறியாமையாலே காந்திரூபமாயிருந்த லலாடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றநயிப்பது. என்னுடையஸம் ஸ்ரேணிகாள், நங்கை - ஸம்ஸ்ரேணி, எனக்குஹிதஞ்சொல்ல ப்ராப்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே மாம்ஸீயவாதஸ்யாதிகுணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகளென்றபடி. இனியென்கொடுக் கேன் - இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபின்பெத்தை இழப்பதென்றபடி. ॥கூ॥

ய என்னெஞ்சு- எனக்கெப்போதும் ஸஹ்யமாயிருந்த வென்னெஞ்சானது, நின்னிடையேனல்லேனென்று- நானுனக்கவகாசமுடையதல்லேனென்று, இடை- அவகாசம், இடை யுடையது இடையது. இஸ்ஸ்வபாவத் தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவ காசமுண்டாம்படி நானுனக்கு காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றென்றபடி. என்னை- தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீ விக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி- விட்டுப்போய், "ஸங்க்ருத்ஸம்ஜயா" என்று போவாரைப்போலே இனிமீழ்க் கவொண்ணாதபடி ஸம்பந்தமறுத்துவிட்டுப் போயென்று வடதாத்பர்யம். இதுக்கு அடைந்ததென்கிறதோடே அந்வயம். நேமியும்- சக்ரத்தையும், சங்கும்- ஶங்கத்தையும், இரு கைகொண்டு- இரண்டுகைகளிலும் தரி த்துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவதொப்பானென்கிறதோடே யந்வயம். பல்- பஹூக்களான, அஸம்க்யேயங்க ளான வென்றபடி. நெடும்- தீர்க்கங்களான, நிமகவ்யாபிகளான வென்றபடி. சூழ்- சூழ்ந்தவையான, திஶாதி க்குகளிலும் வ்யாப்தங்களான வென்றபடி. சுடர்- ப்ரபைகளையுடையவையான, ஞாயிற்றோடு- ஸூர்யனோ டேகூட, ஞாயர்- ஸூர்யன், பான்மதி- பால்போலேயிருக்கிற சந்த்ரனையும், மதி- சந்த்ரன், பால் போலே யவதாதஹ்லாதகத்வாதி குணங்களை யுடையனான சந்த்ரனையுமென்றபடி. ஏந்தி- தரித்துக்கொ ண்டு, இதுக்குவருவதென்கிறதோடே அந்வயம். ஓர்கோல- ஏகவிலக்ஷண ஸௌந்தர்யமான, நீல- இந்த்ரநீல

மூ—கோலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா னாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ॥௰॥
பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண்
குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—போலே யென்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கி ஸம்வவக மஹாயாஸனாய், நீலமான திருமேனியையுடையனாய் நிரவதிகதீப்தியுக்த திவ்யாகார நிராகாராலங்க்ருத நிரதிஶயஶோபனீய வர்ணீய ஜங்கம நீலஶைலத்தைப்போலேயிருந்த வனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிறாள். ॥௰॥

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசையாலே தத்வ்யதிரிக்தவிஷயஸங்கத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு ஸர்வ்வதிரிக்தஸகலவிஷயஸங்க நிவர்த்தகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான கண்ணன்

இ—யில்லையென்று தான்சொன்னப்போலே நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுகிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமித்யாதி நொக்த நீலமிரிஷ்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஜங்கமஶைலமான ஸங்கத்தைபுரைக்கிறார் (நீலமானவித்யாதியால்) பன்னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நாயிற்றோடுபான்மதியேந்தியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திவ்யாகாரேத்யாதியால்) ஓர்கோலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ணீயேத்யாதியால்) அதில் வர்ணீயஶப்தத்தாலே நன்ஶப்தம்வ்யாவ்ருத்தம். ஜங்கமஶப்தத்தாலே வருவதென்றதுவ்யாவ்ருத்தம். ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

கோதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ்வதிரிக்தஸகலவிஷய ஸங்கநிவர்த்தகமான

ஶ—வணர்மான, நல்- நல்லதான, உத்தாநாந்த ஸர்வ்வவ்யாகார நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி, நல் நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரேவரே ணகாராதேஶஃ. நெடும் உத்துங்கமான, குன்றம்- பர்வதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு ஸத்ருஶமானவனுடைய, ஒப்பு- ஸாத்ருஶ்யம், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- ஸ்வஷ்டம், அடைந்தது- வத்திலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலை யுடையவர்களான, லகாரஸ்ய ணகாராதேஶஃ. வருவர்வஸ, நுதல்- லலாடம். ஊர்வெமறியாமையாலே யொளியழியாத தேவத்தையுடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை நங்கைமீர்காள்- என்னுடைய வருபெணகாள், நங்கை- வருணை, எனக்கு ஹிதஞ்சொல்ல ஶக்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே மாஹீரூவாதர்ப்பரூபகுணங்களில் குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந்துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னால்செய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி. நெஞ்சுஸ்வாயீநமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னஹிதத்தை யென்னால்கேட்கமுடியாதென்று கருத்து. ॥௧௦॥

ஶ பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஸம்பந்தவாஞ்சாதிஶயிலாஸக்தியாலே, பாசம்- ஆஸக்தி, இதுக்குவிட்டு என்கிறதோடே அந்வயம். மற்ற- தத்வ்யதிரிக்தங்களான, இதர பாஹ்யாஷகய விஷயங்களான என்றபடி. வன்- த்ருடங்களான, பாசங்கள்- ஆஸக்திகளை, முற்ற- கார்த்ஸ்ன்யத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சென்றவென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ஸ்வகீபாஶ்யமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று. கோதில்- கோதில்லாததான, கோது- அஸாரம், தன்னை யநுபவிப்பாருக்கு இதர விஷயஸங்கம் விட்டுப்போம்படி அத்யந்தஸாரமானவென்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, கண்ணன்தன்னடிமேல்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண்- வதான்யனான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்வஷ்டம், தீதில்- தீதில்லாததான, தீது- தோஷம், ஸம்பந்தகுணமொழிய அயோக்யஸாரமாகிற தோஷமில்லாததானவென்றபடி. யதா விஷயாநுஸந்தாநவிவாதஶ நிவர்த்தகமானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விஶேஷணம், அந்தாதி- அந்தாதிரூபமான, ஓர்- அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள்-

மூ—ஓர் இவையுமோர் பத்திசையொடும்வல்லார் * ஆதுமோர் தீதிலராகி யங்குமிங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே * ||கக||

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன நிரவத்யமான இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் நிரஸ்த ஸமஸ்த தோஷராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் பரிபூர்ணரென்கிறார். ||கக||

இ—(வென்று) தீதில்ல னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யமானவென்று) ஆதுமோர்தீதிலராகி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தஸமஸ்தேத்யாதியால்) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமித்யாதியால்) ||கக||

ப—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, ஓர்இவைபத்தும் என்றதைப்பது. அத்விதீயமான இந்தபத்துப்பாட்டையும், இசையொடும் - கானத்தோடே, ஸம்யக்காக கானமுண்டாம்படியான ஸ்வரத்தோடேயென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளிலே ஏதேனுமொருதோஷமும், இலராகி - இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உகாரஸம்பந்தமற்றிருக்கச்செய்தே ப்ராஸம் தலைக்கட்டுகைக்காக யிருக்கையாகிற வைலக்ஷண்யமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்கள்தானே, இவர்களுக்கு இஷ்டவிநியோகந பண்ணப்புகில் வேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - உபயலோகத்திலும் பரலோகத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்பரிபூர்ணராவார்கள், அமைவு - பரிபூர்த்தி, உபயலோகத்திலே க்ருதக்ருத்யஸம்பந்நசாவாதிகளிலும் பரலோகத்திலே ப்ரஹ்மாநந்தாநுபவாதிகளாலும் பரிபூர்ணராவர்களென்றபடி. ||கக||

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(நங்கள்வரிவளை.)

தார்க்ஷ்யாரூடஸ்ஸநந்தாத்ஸநயநதயா நீலமேகோபகாந்த்யா
ஸௌந்தர்யாத்யுஜ்வலத்வாத் ஸ்வயமவிதபயோ ஜ்ஞாநிநிஷ்டாதிகத்வாத் ।
வாத்ஸல்யாத்யுந்நதத்வாத் ப்ரசுரகதிஹரத்வாத் ப்ரபந்நாதிகத்வாத்
நித்யஸம்பந்நநாதஸ்ஸுலப இதி ப்ரஹ்மாநந்தஸ்வாமி: ||௬௮||

(தார்க்ஷ்யாரூடஸ்ஸநந்தாத்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோதிநிரஸநத்திலே உத்யுக்தனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸநயநதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்ணன் - ஸர்வஸ்வதீபமாய் ஸர்வவிஷயமான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (நீலமேகோபகாந்த்யா) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - ஜலதரம் போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஸௌந்தர்யாத்யுஜ்வலத்வாத்) வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் - ஆச்சர்யபூதங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (ஸ்வயமவிதபயோ ஜ்ஞாநிநிஷ்டாதிகத்வாத்) ஒருவனை நன்குணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனையேனும் அதிசயிதஜ்ஞாநரான யோகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனாகையாலும், (வாத்ஸல்யாத்யுந்நதத்வாத்) மலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே - ஆச்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ப்ரசுரகதிஹரத்வாத்) காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணை - ஆச்ரிதர்காணுமிடத்தில் ப்ரதிஹதிரஹிதனாகையாலும், (ப்ரபந்நாதிகத்வாத்) கடையறப்பாசங்கழித்தாகி - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - ஸாதநமாக இதரவிஷயஸம்பந்தத்தைவிடாதே ஸ்வயத்நத்தாலே காணவுத்யோகிக்குமவர்களுக்கு அத்ருச்யனாகையாலும் (நித்யஸம்பந்நநாதஸ்ஸுலப இதி) என்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியித்யாதி - இதரவிஷயஸம்பந்தரஹிதருடைய சேதஸ்ஸு தன்னிடத்திலே சேரும்படி யிருக்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் இதரவிஷயத்தில் பற்றற்றபேர்களுக்கு அத்யந்தஸுலபனாயிருக்கிறானென்று "நங்கள்வரிவளை" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ||௬௮||

ஸ்ரீமதே ரமநுஜாய நம:. ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர்யாவரு* மெங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கஞ்

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொருதுணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிலு மிந்தலோகத்திலும் மற்றெங்கும்வர்த்திக்கிற தேவதாநவப்ரப்ருதி ஸர்வார்த்தர்க்களும் ஸர்வஸக்தியென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே ஸ்வஸக்திநிபந்தநாய கனைப், ஸர்வரக்ஷகனாயானைப், ஸர்வப்ரகாரனுமிருந்த உன்னைத்தங்களுக்கு ப்ராப்யமான ஸ்வரூபைஸ்வர்ய

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்றுள்ள தம்முடைய வர்த்திவேசாநுஸரணமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறுமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னம் ஸாக்ஷமாகாதிருக்கச்செய்தே யிப்போது ஸந்தோஷகமெயிற்போலே அங்குமிங்கும் வானவர்தானவரித்யாதியாலே யவனருமோதிதவிசேஷமாக ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனென்றும் அவனையாஸ்ரயித்து நாம்ஸம்ஸாரக்லேஸங்களை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை யஸம்மதமென்றிறுவென்ன வஸகிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லு கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வாராதொழிந்தவாறே ஸம்பந்தஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸாவதாநராயிருப்பார் சிலரோடே யாலோசநம்பண்ணியாகிலும் தரிப்போமென்றுபார்த்து தயாவியரிங்கே தமக்குதவியாதொழிந்தவாறே மிகவுமாதரயத்தைச்சொல்லி விலாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

இனையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸக்தியித்யாதியால்) ஸர்வஸக்தியென்றது - நிரதிஸயமஹாத்ம்யனென்றபடி. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண வசந வ்யஞ்ஜிதமாஹாத்ம்யாதிஸயத்தாலே ஸித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ராப்யனென்று) இன்ன ஸாதநமாத்துக்கென்று விஸேஷியாதே ஸாதநோபாயமென்றிருந்தாலும் தேவதாநவஸரீ வ்யாஸங்கத்தாலே இஸ்வூரிங்கே வெறுமபேக்ஷாயமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

ப— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், ஊர்த்வதேஸஸ்தர்களான ப்ரஹ்மாதிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் - இந்தலோகத்திலும், எங்கும் - ஸர்வலோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள பாதாளாதிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தேவதைகளும், தானவர் - அஸுரர்களும், யாவரும் - ஸர்வரும், ப்ரஹ்ஷ்யாதிகளாக வின்னமுள்ளவேதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் ஸ்வஸ்வலோகஸ்தாயிகளான ஸாதநவேஷிகளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். இங்கு அஸுரரையெடுத்தது பரமேஸ்வரமாஹாத்ம்யமெய்யறியாமையாலே, அநுகூலதேவதைகளோடு அல்லாதாரோடு வாசியில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. புராணத்திற்சொன்னபடியே ஸத்யகாலத்திலே ரதிகாரவிசேஷம்பெற்றவர்களான ப்ரஹ்லாதவிபீஷண ப்ரப்ருதிகளைப்போலே அஸுரர்களிலேயும் சிலர் ஸாத்விக வித்வாம்ஸ் ஸர்வேஸ்வரனையாஸ்ரயித் திருப்பார் ஸம்பாவிதமிறே. உன்னை- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிகளாலும் ஸகலபுராணாதிகளாலு மதிஸோமஹாத்ம்யன உன்னை, இனையையென்று- ஸர்வஸக்தனென்று, நிரதிஸயமஹாத்ம்யனென்று என்றபடி. இனையான்- ஸர்வஸக்தன், எதிரே யிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இனையையென்று ரூபமாயிருக்கும். அறியகிலாது- அறியமாட்டாதே, அலற்றி- ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸக்த்யாதிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, மோஹத்தவயாக்கங்களான ஸகலபத ஸகலாதய வேதவாக்யாதிகளைச்சொல்லி யநுஸந்திக்கவறியாதே ரக்ஷகஸ்வாபமங்களான ஸர்வஜ்ஞஸ்வாதிஸாதநத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூமகள்- பூவிஷத்தில்பெண், பூவில்வாஸிகேம்வடிவு கொண்டாப்போலே பத்மவாஸிநியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. மண்மகள்- மண்ணில்பெண், பூமிவிக்ரயிஷ்டாத்ரியாய் ஸகவஸம்பந்தியான ஸ்ரீதேவிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள்- கோபகுமாரியும். ஆயர்- கோபர், ஸநாதநஸகலப ஸௌந்தர்யங்களையுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்கஞ்சேரும்- திருமேனியைச்

மூ— சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே* ||க||
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே*

ஆ—த்துக்குபாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ||க||

(சரணமாகிய) இப்படி ஸம்ஸாரிகள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து கைவல்யார்த்திகளுந் தனக்குத் துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். ஸம்ஸாரிகளாய விஷயக ஸாதநங்களைவிட்டு மோக்ஷோபயோகஸாதநத்தை யவலம்பித்த நாமும் ஆத்மாநுபவ ஸாதநமான விவேகாதிகளுண்டு, ஸம்ஸாரத்தில் தாபத்ரயாதிகளாகிற ஸ்வரூபமாக அநுஸந்தித்து ஐஹிகமான ஐச்வர்யத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினோ மித்தனையிறே, அவன் திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றிற

இ—கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராகையாலே ஸம்ஸாரஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸுகதுக்கரல்லாமையாலென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ஸாரிகளாயிருக்கிற விவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாச்ரயித்து ஐச்வர்யகைவல்யமோக்ஷாதிகளமான கைவல்யத்தைப்பெற்றோமென்று சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்ஸாரிகளை யநுபவித்தது த்யாஜ்யதாநம். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற ப்ரகாரமஸம்பந்தமாகவுமாம். ப்ராப்தமோக்ஷருக்குத் துணையல்லராகில் ஜ்ஞாநிகளாந ஸாதநாநுஷ்டாநபரர் துணையாகலாமேயென்ன யோகமாத்ரஸாதநபரர்களாகில் ஸாத்விகரல்லாமையாலே ஸம்ஸாரிகளைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறாரென்றுகருத்து. ப்ரயோஜனாந்தரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரித்யாதியால்) அதீதவாதத்தில் ஸம்பந்தத்தைய நுளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷத்யாதியால்) மோக்ஷஸாதநமாய் கைவல்யபரம். நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றுமையாலே கீழ்ச்சொன்னஸம்ஸாரிகளோடே இக்கைவல்யார்த்திகளை ஸமாநயிக்கிறது. உபாயஞ்சொல்லுகிற உத்தராயத்தில ஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதியால்) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யாதியால்) ஈசர்க்காளாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹேத்யாதியால்) சரணப்பல்படையித்யாதியான விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஹிகேத்யாதியால்) அதீதவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இங்கு ஸம்ஸாரமும் ஜாயமாநாதிபரம். இதுக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்)

ப—சேரும்படி யிருக்கிறவனான, ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யகப்பட்டுப்பிரியமாட்டாமல் தன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ச்லிஷ்டைகளாம்படி யிருக்கிறவனை என்றபடி. "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு" மென்கிற கணக்கிலே ஐச்வர்ய வைலக்ஷண்யமான வித்யுதாதிகளுடைய சேர்த்தியைக்கண்டால் "வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டே" ன்றுமங்களாசாஸநம்பண்ணி யநுபவிக்க வறியகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய க்ஷேமப்ரயோஜநஸாதநத்துக்கு ஸாதநமாக நினைக்கிறார்கள். இவர்களைத்தனை ஸாத்விகரோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன் - ஸம்வேதபாணியானவன், கையுந் திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் பரவசராய் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டே" ன்றுமங்களாசாஸநம் பண்ணியநுபவிக்க வறியகிலர், தங்களுடைய க்ஷேமத்துக்கு ஸ்வரூபவிரோதிகளை சேதிக்கைக்குஉபகரணமுடையவனென்று அநுஸந்திக்கிறார்கள். இதென்ன ஔதார்யமென்றுகருத்து. சரணமென்பர் - உபாயமென்ற அநுஸந்திப்பர், அவனை நிரதிசயபோக்யமென் றநுபவியாதே ஸ்வார்த்தக்ஷேமஸாதநமாயநமென்றத்யவஸிப்பாரென்றபடி. ஆகையாலெனக் கவர்கள் துணையல்லரென்று கருத்து. ||க||

ஸ- சரணமாகிய - உபாயமான, ஸம்ஸாரோபாய ஜ்ஞாநஸாதநமானவென்றபடி. நான்மறைநூல்களும் நாலுவேதங்களாகிற சாஸ்த்ரங்களையும், மறை - வேதம், நூல் - சாஸ்த்ரம், தத்ஸேவிதகர்மங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமானங்களையுமென்றபடி. சாராதே - ஆச்ரயியாதே, இதுக்கு ஆராய்மாய்த்தோமென்கிற விரண்டிடத்திலுமவயம். யஸா நூல்களுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ப்ரயத்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே அந்வயிப்பது

மூ— மரணந்தோற்றம்வான்பிணி மூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்* கரணப்பல்படைபற்றறவோடுங்கனலாழி*
யரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாயே* ॥௨॥
ஆளுமாளாராழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்

ஆ— றிலோமிறே. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத் துணையலீரென்கிறார். தம்மோடவர்களுக்குண்டான ஸௌஹார்த்த ஸௌப்ராத்ர ஸம்பந்தத்தாலே ஏகஸூத்ராயிகளை ஸஹவாஸத்தாலே வ்யபதேசிக்கிறார். ॥௨॥

(ஆளுமாளார்) தன் தனிமையினுடைய ஸம்பந்தத்தாலே அவன் தனிமையை நினைத்து அவன் தனிமைக்கு

இ— மாய்ந்தோமென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமென்று தம்மையுமவர்களைக் கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடு இத்யாதியால்) பாட்டிலே ஸஹவாஸமில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உத்தமபுருஷனாலே ஸஹவாஸ வ்யபதேச மஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. ஸௌஹார்த்த ஸௌப்ராத்ர ஸம்பந்தத்தாலே தாமவர்களோடேன்பட்டுநின்று தம்மைக்கூட்டி வ்யபதேசிக்கிறாரென்றபடி. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

தமக்குத் துணையில்லையென்று விஷாதிக்கிறவிவர் அத்தைவிட்டு இப்பாட்டிலே அவன் ஸஹாயாந்தரமற்ற ஸஞ்சரிக்கிறானென்ற நைஸ்ஸங்க்யத்தை அஸம்ஹிதமன்றோவென்ன வஸ்தமிப்பிக்கிறார் (தன்தனிமையித்யாதியால்)

ஈ— சாரதேயும் - ஆச்ரயியாதிருந்தும், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். காருணிகவ்யாயக ஸாஹஸங்களை அநுஸந்தியாதேயிருந்தும் ஜராமரணாதிகளைப் போக்கினோமித்தனையொழிய அவனை ப்ராப்யமாகப் பற்றிற்றிலோமென்றிப்படி ஸௌஹார்த்த ஸௌப்ராத்ர மவர்கள்தமக்குத்துணையாகைக்கு ஸாதகமன்றென்றிவ்வ ப்யாஸத்தாலே த்யோதிதமாம், கரணப்பல்படை - இந்த்ரியஸமூஹமானது, படை - ஸேனை, பல்படை - பஹுஸேனை, இந்த்ரியங்கே ஸமூஹவாசம், பற்றற - ஸம்பந்தமில்லாமல், பற்று - ஸம்பந்தம், அறவென்றுகிறியாவிசேஷணம், ப்ராக்ருதவிஷயஸம்பந்தமில்லாமல் என்றபடி. ஓடுங்கனல் - ஓடும்படி ஜ்வலியாநின்ற, கனலுகை - ஜ்வலிக்கை, ஆச்ரிதருடையகரணக்ராமம் நிவ்ருத்தவிஷயஸம்பந்தமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென்று வடார்த்தம். இத்தாலிவர்களவனை யாச்ரயிப்பது இந்த்ரியஜயார்த்தமென்று ஸூசிதம். ஆழி - சக்ரமாகிற, இதுக்குப்படையோடேயந்வயம். அரணம் - ஆச்ரிதர்க்கு அரணான, ரக்ஷகமானவென்றபடி. அரண் - ஆச்ரிதஸாவகாசவராக்ஷாஸாதநம், இதுக்கு அரணமென்று சகாராந்தமாயும் ப்ரயோகமுண்டு. அரா, அரண் அத்திண்படையென்று பதச்சேதம், அஎன்று ப்ரதிஸம்பந்தம், அரணப்ரஸித்தமானஎன்றபடி. திண் - த்ருடமான, ஸமஸ்தாஸிதாவிபேக்ஷமான என்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, ஏந்திய - தரித்தவரான, ஈசற்கு - ஸர்வேச்வரனுக்கு, ஸஜாதீயஸஹாயவஸநம். ஆளாய் - தாஸபூதராய், “ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாச்ரித்ய யதந்தியே” என்கிறகட்டளையாலே அவனையுபாஸித்துஎன்றபடி. மரணம் - தேஹப்ராணவியோகம், ஸம்பந்தப்ராணவியோகமவாசி ஶரணமஸ்தத்வியோகிக்கையாலே மெகஷ்ருத்திலே ஸூக்ஷ்மசரீரநாசவ்ருத்தியுண்டென்று ஸூசிதம் தோற்றம் - ப்ராதுர்பாவம், ஜநநமென்றபடி. வான்பிணி - மஹாவ்யாதி, வான் - மஹத், பிணி - வ்யாதி, நிவர்த்தயிதுமசக்யங்களான வ்யாதிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றிவை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நசிப்பித்தோம், ஸௌஹார்த்த ஸௌப்ராத்ரத்தாலே வந்த உறவாலே அவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகவத்யவஸித்து மாய்த்தோமென்று உத்தமபுருஷனாலே நிர்தேசிக்கிறார். ஜராமரணாதிநாசம் விஸத்ருசமாகையாலே ஸம்பந்தநிர்தேசம், இவ்வளவே உத்தேச்யமாகப்பற்றினோமித்தனையொழிய அவனை ப்ராப்யமாகப்பற்றிலோமாகையாலே நீங்களுமெனக்குத்துணையன்றென்றதாயிற்று.

ப— ஆளுமாளார் - ஆளையுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் - ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவரையும் ஏவிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளையபெருமாள் “அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி” என்று கிங்கரஸ்வபாவராயிருக்கச்செய்தேயும், ஸ்ரீவநிவாஸநார்த்தமாகவாதல் வராதிநிரஸநார்த்தமாகவாதல் எழுந்தருளும்போது அவரைஏவித் துணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. தாயாதிகளாய் நிவ்ருத்தரான ராக்ஷஸர்க்கு ஸாவகாசமான இவ்வகாரணத்திலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐயோ! அப்போதைக்குநான் துணையாகவுதவப்பெற்றிலேனே, அவனுடைய வித்தனிமையையறிந்த நானினியெங்ஙனே யாறியிருப்பேனென்றுகருத்து. ஆழியுஞ்சங்கும் - ஸ்ரீஸுதர்சனத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், சுமப்பார் - சுமக்கிறவர்

மூ— தாம்* வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லைத்* தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணேன்*

ஆ—தவப்பெற்றிலேனென்று சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைச்சொல்லுகிறார். ஸ்ரீவநவாஸ ஸமயமாகவாதல் வநப்ரவேசநஸமயமாகவாத லெழுந்தருளும்போது துணையின்றியே, தன்னுடைய ஸர்வஸ்வபூத திவ்யாயுதங்களைத் தானேசுமந்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார்மற்றில்லை, தானெழுந்தருளும்போதவனுடைய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொண்டு அவன்திருவடி

இ—தனிமை-ஏகாகித்வம், இப்படிநான் ஏகாகியானேனென்று விலவித்தவிவர் விஶ்லேஷத்தில் தனக்குத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறதென்று விசாரித்துப்பார்த்தவிடத்தில் சில தஶையிலே தனிமையுள்ளதாகத்தோற்றி யிப்படி ஏகாகியாக அவனுடையதனிமையைக்கண்டு மிகவும் உத்வேகிதராய் அவன்தனிமைக்கு நானு தவப்பெற்றிலேனென்று விலவித்து இப்படி இவ்வளவத்தாலும் தமக்குள்ளதனிமையைச்சொல்லி விலவிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழியிலே ஸவிஶேஷகாகித்வமென்கிற ஸமயஸமானம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இந்தஸ்வரூபம் ஆஶ்ரிதவை ரம். இளையபெருமாள்முதலானோர் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவநவாஸாதிபால்) எழுந்தருளும்போதுஎன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற விவ் வளவிலேபர்யம். மேலேஸ்வயமில்லை. ராமாவதாரத்திலே ஸர்வஸ்வதாதிகளில்லையிறே. ஸ்ரீவநவாஸநாய மெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேநிற்கும். க்ருஷ்ணாவதாராதிஜந்மங்களிலே ஸர்வஸ்வதாதிகளைத் தா னேசுமந்துகொண்டுபோகாநிற்குமென்று வாக்யத்வயதாத்பர்யம். யதா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போ காநிற்குமென்கிறத்தோடே பர்யம். தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே அந்வயமில்லை. ததாச ஸ்ரீவ நவாஸாதிஜந்மயிலே துணையின்றியேயும் க்ருஷ்ணாவதாராதிஜந்மங்களிலே ஸர்வஸ்வதாதிகளைத் தானே சுமந்தும் போகாநிற்குமென்றதாயிற்று. அதவா, வாக்யஸங்கதியில் விப்ரதிபத்தியானவ்யாக்யாநத்திலே "திஸம்ஸதிஸாஜாராமம் ஶ்ராவணகிரீடிநம் । ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் ஆஶ்ரயஸ்தாநம் பத்மராகசதுர்புஜம் । உத்யத்ஸூர்யாபம் வாமஹஸ்தாப்ஜநயநம் । சக்ராங்கவர்திதம் ஸர்வஹஸ்தாஜ்ஜ்வாலிதம் । சாபராஸ்த்ர ஶ்ஹஸ்தாஸ்த்ரா ஸர்வஸ்வஜயாஸ்த்ரம்யக" என்றுசொல்லுகையாலே ஒருஅவதாரவிஶேஷத்திலே ராமனுக்கும் சதுர்புஜத்வமுண்டென்றுகருத்தாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றில்லை யென்கிறவிடத்திலே அபிக்ரேதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானெழுந்தருளும்போதுத்யா திபால்) அதாவது:— ராமஜாதிவாஹநமன்றிக்கே "பத்பயாம் கமநம்" மென்னும்படி ஸஞ்சாரமா மாய் நடந்தெழுந்தருளும்போது என்கை. நடுவனென்று ஸாரதிநம்சொல்லாதே ஞாலத்தேறடுவனென் றுசொன்னதால் காலப்ரமத விரஹிணீவாக்யஶ்ரம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்

ஈ—தாம் "ஸ்வஶாம்போக்ஷேநாம் ஸூரிபி:" என்னும்படி கைங்கர்யஸமாசாரரானதாமே "திவ்யாஸ்த்ரைருபவர்த்த ஹஸ்தம்" மென்கிறபடியே ஆபரணமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாய்த்தோற்றுகிறது அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்தையே யநுஸந்திக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் "கைகழலாநேமியானன்றே," அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல், வாளும் - கட்கத்தையும், வில்லும் - தநுஸ்ஸையும். கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - "ஆநுஷ தஸ்யாப நாஷாணிகுமஸ்தேநாநுஜமாசுஹ" என்கிறகணக்கிலே பின்னேபோவார், மற்றில்லை - வேறொ ருவருமில்லை, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோ ளும் - புஜங்களையும், இதுக்குச்காணேனென்கிறத்தோடே அந்வயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் த்ருப் தங்களாம்படி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே ஏகாரமவ்யயமாய் வாக்யாலங்காரமாயிருக்கிறது. ஆருகை- த்ருப் தமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்த்திருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - ஸே விக்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு "பத்பயாம் கமநம்" என்னும்படி அதிஸுகுமாரமான ஸஞ்சாரஸாதிகளான திருவடிகளையும் "ஶோபாஶ்ராவ்யஸம்ஶ்ரிதா" என்னும்படி ஆஶ்ரிதர்க்கவாஶ்ரயங்களாய் ஸுபத்ரங்களாய் நடை

மூ— நாளுநாளுநாடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ॥௩॥

ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றாவுருவாகி* ஆலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்பேர்வ

ஆ— களையும் திருத்தோள்களையும என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறிலேன், ‘காஞ்சநாங்கதஸ்ய விஜஜேவிஷ்ணு ஸ்வாபோஜக நூவிஜயாவஸீதா’’ என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு நாளும்நாளுமிந்த சோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாநின்றேனென்கிறார், ॥௩॥

(ஞாலம்) ஓர்முற்றாவுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே ஸர்வலோகங்களையுமமுதுசெய்து பெரியவெள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமின்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற உசேஷயில் துணையாயிருக்கப்பெறாமை

இ—(காஞ்சநாங்கதாதி) என்றபிராட்டியைப்போலேஎன்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

✳ நாலாம்பாட்டு.✳

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளையிதாதியால்) பிள்ளைத்தனம்- பால்யம், பாலனானதுதனக்கு ஸாத்யாஸாத்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னெதிரேகிடந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! தீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள்ளத்திலேயிதாதி பெறாமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யசோதையிதாதி சர்வாலங்காரம், இத்

ப—யிலேவீசுகிற திருத்தோள்களையும் பராஜிதவானைப் போவித்துக்கொண்டு பின்செல்லவேணுமென்று நினைத்தால் அவற்றைக்காணப்பெறுகிறிலேனென்றுகருத்து. அடியேன் - சேஷத்வமேஸ்வரூபமானநான், நாளும் நாளும் - தினம்தினமும், ஞாலத்தே - ஸ்ருஷ்டியிலே, இந்த ஸம்ஸாரகாந்தாரத்திலேஎன்றபடி. நாடுவன் - தேடாநிற்பன். ॥௩॥

ஓர்- அத்விதீயமான, முற்றா- முற்றுததான, பால்யாவஸ்தமான என்றபடி. உருவாய்- ரூபத்தை யுடையவனாய், இவ்வளவென்று நிரூபிக்கவொண்ணாதபடி ஆச்சர்யமாயுள்ள சௌந்தர்யத்தையுடைத்தான திவ்யரூபத்தை யுடையவனாயென்றபடி. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸம்ஹ்ருதமாகிய ஜகத்துக்குரக்ஷகமான ஏகார்ணவத்திலே அதிஸுகுமாரமான பாலனாய்க்கொண்டு நீ கிடந்தமையை நினைத்தால் நானெங்ஙனே பொறுத்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. அவனுடைய ஸர்வசக்தித்வம் இப்போதிவருக்குத் தோற்றுகிறதில்லை, அந்த நிரதிசய ஸௌகுமார்யமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுரைப்பது, அத்தாலே இப்படி யஞ்சுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- ஸ்ருஷ்டியை போஜனமாக ஸ்வீகரித்து, போனகம்- போஜனம், கீழ்ச் சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு ஸம்பூஜனம், என்னையும் ஸாத்யமாதென்னும்படி அதிசயசௌந்தர்யத்தை யுடையவனான நீ அந்த ஸமுத்ரத்தாலேயிது ஸாத்யமாதென்றறியாதே ஸ்ருஷ்டிப்பரப்பையெல்லாமெடுத்து விழுங்கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றுகருத்து. இத்தனையுமானாலுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றாதோவென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர்ஸாத்யமானவிலையிலே, இலையென்று பேர்மாத்ரமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது ஸாக்ஷாத் இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி அத்யல்பமான வடிவுடைத்திலே என்கை. “ஸம்புடம் பிபாஸோபி தேஜோகே நாமரூபவாமகே । பாவபாலம்வடபத்ரஸ்ய ஸம்வேஷ்டிதவிஷ்ணுவிதவ்” என்னக்கடவதிறே! ஒருதொட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலையு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வயிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும்- உதஸ்ஸியமில்லா நிற்குமவனான, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— ஸுகமான ஸம்வேசம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை. ஸமுத்ரத்தாலே அதிவருவமெஸ்திதனாய் யசோதைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் சேஷ்டிதமெல்லாமிதிலே செய்யுமவனானவென்றபடி. கீழ் ஏகார்ணவமாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதானால் அதிஸுகுமாரபாலனான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே திருதுருகையாகப்படவேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த ஏகாந்தத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று ஸோகமயாகாங்க்ஷாய் விலபிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, நான் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் கிம்கரிக்க

மூ—தோர்காரிருளூழியொத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே* ॥௪॥
கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியு* மடியாதின்னேநீதுயின்மேவிமகிழ்ந்ததுதா* னடியாரல்லல்
தவிர்த்தவசைவோவன்றேலிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ॥௫॥

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலும் அபாயமான து:க்காவஸ்தையிலே நிஜ ஹ்ருதயத்தையுடைய வெனக்கொருக்ஷணமானது அவஸாநரஹிதமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ॥௪॥

(கொடியார்) அந்தவிழவுதீரவேணுமென்று ஆஸ்ரிதர்க்கு ஆத்மஸமர்ப்பண்ணுகைக்குக் கொடிகட்டிக் கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலுந் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்புக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணாலேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருதிவ்யசேஷ்டிதத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே யொருபடியே கண்வளரக்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் அபாஸமான தனிமையைநினைத்து விஷவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸம்பந்தியாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வடிவித்யாதியால்) ஆழும்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபாயமான வித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) ராத்ரியாமமாயென்றது- திவாவின்றியே கேவலராத்ரிரூபமான யாமமாயென்றபடி. ॥௪॥

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

அவனுடையதனிமையைநினைத்து விஷவிக்கிற விப்ரகாரணத்திலே அநாகதமிஜநஸந்நிதானமான திருக்கோளூர்முதலான திவ்யதேஸங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை யநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (அந்தவிழவுதீரவித்யாதியால்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமையாலும் அவனழகைக்காணப்பெருமையாலுமுண்டான தம்முடையது:க்கம், தீரவேணுமென்றுஎன்கிறதற்கு புக்கவிடத்திலேயென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ஸ—வேண்டும்படி ஸாதிபாயிருக்கிற உனக்கித்தஸையிலே துணையாயிருக்கப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து. காரெழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, கின்கோலம்- உன்னுடைய வழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்- காண்கையை, உற்று- ஸம்பந்தித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாநிற்கிற, து:க்க ஸாகரத்திலே மக்நனாநிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- மஹாபாபியானவெனக்கு, அதீதமான ஸமயங்களை நினைத்துப் போது வீதனுபிந்த ஸமயத்துக்கொரு பரிஹாரமும் காணாதே இது நித்யமாக வநுவர்த்திக்கும்படியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருக்ஷணம்போகிறது, ஒருக்ஷணம் போய் த்விதீயக்ஷணம் வருகிற ஸமயமோத்ரமென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, காரிருளூழி- மஹாந்தகார மயமான கல்பத்துக்கு, ஊழி- கல்பம், ஒத்து- ஸத்ருஸமாய், உளது- இராநிற்கிறது. ॥௪॥

ரு—கொடியார்மாட- த்வஜநிகரவரிவரணிப்ராகாரஸாலியான, கொடி - த்வஜம், மாடம் - ப்ராகாரம், கோளூரகத்தும் - திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம் - உள்ளு, புளிங்குடியும் - திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக்குத்துயில்மேவிஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ப்ரேமாதிஸயத்தாலே யன்றோவென்று கருத்து. மடியாது - திரும்பாதே, இடம்வலமாக வசியாதேயென்றபடி. இன்னே - இப்படியே, ஸர்வதா ஏக ரூபமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி - நித்ரையைபாவித்து, துயில் - நித்ரை, மகிழ்ந்தது தான் - அதிஸந்தோஷத்தோடு நீயுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வளர மிகுத்துவருகிற திருமுகத்திலொளியாலே கண்வளர்த்தியிலுகப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். தானென்றது வாக்யாலங்காரம். அடியாரல்லல் - ஆஸ்ரிதருடைய து:க்கங்களை, தவிர்த்தவசைவோ - போக்கினஸ்ரமமோ, அசைவு - ஸ்ரமம், ராவணாதிவிரோதிகளான தேவரிஷிஸமூஹாதிகளுக்காக ராவணாதிகளுடனே ஸமரங்களைப்பண்ணி அந்த தேவாதிகளுடைய து:க்கங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோஎன்றபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது- து:க்கங்களைப்போக்கின ஸ்ரமமோஎன்றது மஹாகார்யத்தைச்செய்தாற்போலேயென்று கருத்து. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது து:க்கங்களைப்போக்கியருளின ஸ்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம். அன்றேல் - அன்றாகில், இப்படிதான் - இந்தஸம்ருத்தியைத்தான், படி - ஸம்ருத்தி, ஈண்டு - ஸீக்ரமாக, நீயிறந்த

மூ—பணியாவமரர்பணிவும்பண்புந்தாமேயா* மணியாராழியுஞ்சங்கமுமேந்துமவர்காண்மின்* றணியாவெந்நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல* மணியார்மேனியொடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ௬

ஆ—ஸுசத்தாலேயோ, அன்றிக்கே சேதநோபகாரகத்வஹேதுவான ஸுசத்தாலேயோ வென்றுகொண்டு இவனுக்கொரு வ்யஸநமுண்டானதாக ஶங்கித்து வ்யஸநப்படுகிறார். ௬

(பணியாவமரர்) ஸ்வாஶ்ரிதவத்ஸலனான ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கு ஸௌலப்யாதிகளுக்கு நிரதிசயஸௌலப்யஸ்வபாவனாய் ஸகலலோகரக்ஷணைக பரனாய் ஸாத்விகஹ்ருஷ்டன் ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுததாரனாய்

இ— யித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூஶ்ரிதவிரோதீத்யாதிவால்) சதுர்த்த யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேதநோபகாரகத்யாதியால்) ௬

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

பணியாவென்றுவிசேஷிக்கையாலே அமரர்ஶப்தம் ப்ரஹ்மாதிவாசமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஶ்ரிதேத்யாதியால்) அதில்ஸ்வாஶ்ரிதவென்றது அர்த்தஸித்தார்த்தகதநம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாவென்கிறத்தோடே ஸந்நிவ்யாஹாரத்தால்ஸித்த மர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) ஸௌலப்யஸ்வபாவம். பண்புஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயஸௌலப்யமென்று) பணிவும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் கார்யகாரணபாவமென்னுமாப்போலே கார்யகாரண பாவாபாரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யஸ்வபாவனென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகேத்யாதியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகஹ்ருஷ்டனென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதியால்) தாவியவசைவோ பணியாயென்று தாம் விஜ்ஞாபிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவார்த்தை யருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷண்ணராய் கலங்கி கடினஸ்வபாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்யாவ்யஸநப்படுகிறேனென்று ஶங்கித்து அநந்தரம்நிரூபித்துப்பார்த்து அப்படி கடினஸ்வபாவமானவிஷயமன்று நானாசைப்பட்டது, ஸ்வயோஜநாஹரவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநோரதாதிகமிதமாமற மற்று

ஈ— கிநத்திலேதானேஎன்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனை வுன்னுடைய அதிஸுகுமாரமான திருவடியாலே யளந்தருளினதுவோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஸாஹஸத்திலே அவிரதஶரஸந்தாநஜ்யாகர்ஷணாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான ஸ்ருஷ்டியளந்தருளினதாலே அதிஸுகுமாரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள் நொந்தாகில்அதைநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொந்தாகில் அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ௬

ப —பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- ஸேவிக்கை, ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே ஒருவரையும் ஸேவியாதவர்களான வென்றபடி. தாங்களே ஸர்வருக்கும் ஸேவ்யராயிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைக ளுடைய, பணிவும்- ஸேவையும், பண்பும்- ஸ்வபாவமும், ஸௌலப்யமுமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயா யிருக்குமவரான, ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயமாக ஸர்வரும் பண்ணுகிறஸேவைக்கு மவர்களுடைய ஸௌலப்ய த்துக்கும் தாமே ஹேதுவாயிருக்குமவரான வென்றபடி. உலகில்- லோகத்திலே, தணியா- தணியாதவையா ன, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாபகரங்களான வ்யாதி களை, ஜந்மஜராதிகளை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவனாய், அணி ஆரென்கிறதை ஆர் அணி என்று மாறியநயிப்பது. பூர்ணாபரணமான என்றபடி. அணி- ஆபரணம், ஸர்வாபரணமும் தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- ஸ்வீடும். ஏந்துமவர் காண்மின்- எப்போதும் தரித்துக்கொ ண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஶ்ரேஷ்டமான நீலரத்னம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- பூர்ணமான, த்ருவிகாரமானவென்றபடி. ஸர்வஶ்ரேஷ்டமான என்கை. யதா- என்னெஞ்சினிறையென்னுமாப்போலே மணியா யாரென்று பூர்ணாபரணமாவநமாய் ஶோபாமணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, அந்வயம்- ஆரென் கிறதைதிருவோடே அந்வயிப்பது. திருவார் நீலமணி- ஶ்ரீஸம்ருத்தமான நீலமணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி. மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வருவாரென்கிறதோடே அந்வயம். என்மனம்- என் மனஸ்ஸா னது, சூழ- தன்னைச்சூழும்படி, தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே

மூ—வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* திருவாழ்மார்பற்கென்றிறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* னுரு வார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனென்றே* ‖எ‖

ஆ—நிரதிஶயபோக்யனாய் ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தவனையாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ‖ (வருவார்) நானிப்பாடுபடாநிற்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வ்யஸநமறி யாமையென்றுபார்த்து ஸ்வகார்யார்த்தமாகப் போகிறாரும்வருகிறாரும் திருப்பரிசாரத்தேறப்போகிறாராக வும் அங்குநின்றும் வருகிறாராகவும் நிரூபித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்திருவாழ்மார்பற்கு நிரதிஶயபோக்யபூதனாய் ஸ்வாதீநஶங்காதி திவ்யா யுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேஸாயையைப்போலே திரிவானோரடியானு முளனென்று என்திறஞ்சொல்லார், செய்வதென்னென்கிறார். ‖எ‖

இ—முள்ளஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸமஸ்தகாரரக்ஷகனுமாய்க்கொண்டு ஸௌலப்யஸாரவனுமாயிருக்கிற வவனை யாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய ஸாத்யஸாதநிபாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறாரென்றுகருத்து. ‖சா‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இப்படி சதுர்த்தஸௌஸ்வாவனுமிருக்கிற வவன் "ஸர்வஹா ஸாதாஸாக்ஷரோஷம்:" என்னும்படியிருக்கிற தாம் துங்கம் வ்யஸநப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல் லாரென்றிப்பாட்டிலே வழிகஜநங்களைவெறுக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன வஷதரிப்பிக்கிறார் (நானிப் பாடித்யாதியால்) அவன் நம்முடைய வ்யஸநத்தைபறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க ப்ராஸக்தியில்லையெ ன்றிருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் வழிகஜநங்களும் ஸ்வஸாஹிதகெஶங்களுக்கு ஸனுஶிக்கிறாரத்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு ஸனுஶிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க ப்ராஸக்தியில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகார்யார்த்தமித்யாதியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிரூபித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். நிரூபித்துஎன்கிறதற்கு ஊஹாவாக்யாநத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். என்திருவாழ்வார்மார்ப னென்கிறவிடத்தில் என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமித்யாதியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நி ரதிஶயபோக்யமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) ‖எ‖

ஶ— வாராநிற்பர், ஆதலாலவர் கடிநஸ்வபாவரன்று, ஸௌஸ்வபாவ ரென்றபடி. ‖சா‖

ம வருவார்செல்வார்- திருவண் பரிசாரத்துக்கும் திருநகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜந ங்கள், வண்- ஸௌந்தர்யமான பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளி யிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரக்ஷகனும் மற்றுமுள்ள ஸர்வவிய பந்துவுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பர்க்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய ஸ்வாமிக்கு, உருவார்- ரூபவஸ்ரேஷ்டமான, உரு- ரூபம், ஸௌந்தர்ய ஸ்ரேஷ்டமான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச் சங்குகளை, சுமந்து- விநய மளரவத்தாலே பிரஸாவஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம் மோடு- ஏதேனுமொரு காலவிஶேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு பா ர்ஶ்வத்திலே, பாடு- பார்ஶ்வம், பார்ஶ்வத்தைவிடாமல் ஸாயைபோலே யநுஸரணையென்றபடி. உழல்வா ன்- திரியுமவனான, ஓர்- ஒருவனான, "ஸர்வஹா ஸாதாஸாக்ஷரோஷம்:" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி உசோஷ ஸநனவென்றபடி. அடியானும்- தாஸபூதனும், உளனென்று- வித்யமாநனென்று, இல்லையென்றுகை விட வேண்டும்படி சதுர்த்தவோஷஸ்வனவனுமுளனானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அடியானுமென்கிறவிடத்தி லவிஶப்தம். என்திறம்- என் விஷயமான வார்த்தையை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னால்செய்யலாவதெது! போவதுவருவதற்கு ஶக்தரானவவர்கள் என்பக்கல்தயைபண்ணுதல்பின்பு ஒ ரு ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் க்ஷமனன்றிக்கே "ஶரீரநவஸக்ஷவாரஜ:" என்னும்படி கிடக்கிறவனான நான் எத் தைச்செய்யக்கடவே னென்றபடி. ‖எ‖

அ — என்றேலென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளநினைப்பதுதான்*
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடல்ஞாலமுழுவேழும்* நின்றதாவிய நீள்கழலாழித்திருமாலே* ॥அ॥
திருமாநான்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியே* ௯

ஈடு — (என்றேலென்னை) அவன்ஸர்வஜ்ஞனல்லனோ, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளநினைப்பதுதானென்றோ என்றபேக்ஷித்து பின்னையும் அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளாதொழிந்தவாறே நாமோருபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணுகையாலாகாதே அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளா தொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாற்போலே அடியேனுடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளா யென்கிறார். ॥அ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— தம்முடையவ்யஸநத்தையவனறியான், அதையவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லை யென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே என்னை நீ யங்கீகரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை யஸம்பந்தமென்றேயென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (அவனி த்ருஷ்டியால்) நினையாமை - உத்தியாமை, இவ்வுத்தாரத்தில் த்ருஷ்டிக்கு வ்யுத்பாதகத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வதுசொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமி த்ருஷ்டியால்) இங்குவாபஸவும் உபேயோபாயாதிரேகாதிசாவாபவாம். உத்தாரத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவி த்ருஷ்டியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

என்னையங்கீகரிப்பதுதானென்னறக்கென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கும் ப்ரஹ்மாதிகள் அவனுடைய மேவ

ஈடு — என்னை- அக்ருதஜ்ஞனான வென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறத்தோடே யந்வயம். உன்- நிர திசயபோக்யனான உன்னுடைய, ஏரார் கோலம்- ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களான அலங்காரங்கள், ஏர்- ஸௌ ந்தர்யம், அதிபோகங்களான ஆபரணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, நிரவதிகாதிஶய ஷணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே "பலஹீநோஜாதி தே" என்றொருக்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே ப்ரயோஜந மாகப்பற்றியென்று மொக்கஸ்திரமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீஸ்வீகரி த்தருள, நீயேஸ்வீகரித்தாலல்லது நானுகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - உத்தி ப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாக்யாலங்காரம், இப்போதுஎன்னை ஸ்வீகரியாயாகில் ஸ்வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தான்ஸவக்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - குலபர்வதஸப்தகத்தை யும், பாரேழ் - ஸப்தத்வீபஸப்தகத்தையும், பார் - ஸப்தத்வீபஸப்தகத்தையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந் திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றநவயிப்பது. ஸமுத்ரஸப்தகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்ந ஸ்ருஷ்டியையும், நின்றதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஶேஷவஸ்துவிருந்தவிட மெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனான, ஆழித்திருமாலே - சக்ரபாணியான ஸ்ரீயப்பதியே, திவ்யாயுததிவ்யமஹிஷிகளாலே அதிபோக்யனானவனே என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோ டே அந்வயம். ॥அ॥

ஈ - திருமால்?- இது ஸம்போதநம். திருமாலே என்றபடி. பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கையா கிற வைபவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான் தன்மை- ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தை, தன்மை- ஸ்வபாவம், ஸர்வேஶ்வரனான உன்னுடைய மஹிமைகளை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிற தோடே அந்வயம். நான்முகன்- வேதவதாந்யமும் பாடவகூவிக்கலாம்படி நாலு முகங்களையுடையவனான ப்ரஹ்மா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடையை யுடையவன், ஸதா தபஶ்சரணையாலே ஜடாநாயகனான ருத்ரனென்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று அந்வயிப்பது. ப்ரஹ்மருத்ரனென்கிற விவர்கள் ஆர்தானென் றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள், இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேசியென்- இதைச்சொல்லி என்னப்ரயோஜநம், இது உபபாதிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேனே

மூ — ருமாமுதல்வாவூழிப்பிரானென்னையாளுடைக்* கருமாமேனியனென்பனென்காதல்கலக்கவே* ||கூ||

ஆ — (திருமால்) ஆகிலுமென்னையுள்ளபடியறிந்தேத்திலலல்லது உம்முடையவவைகூஷிதஞ் செய்யக்கடவ தன்னென்னில், திருமால்? எம்பெருமானுயிருந்த வுன்னுடைய ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிகளை ஸவ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகள்தானறியவல்லரோ, இவ்வர்த்தம்யுவவாதமோ, ஆனபின்பு ஸர்வஜ்ஞானநானறிந்தேத்துகையாவதென்னென்ன, அங்ஙனேயாகில் ஸதீயவாரகோரணநுதனே "காரணம் ஜகமு மயமு யாமயக ஞகெயமஃ | ஆதியோமெதநமமவாநு வரிவதல்பெதேநிர" மென்றுசொன்னப்போலே ஸங்கநாதத்தாலே ஸகலத்தாதிஸகமயாஸம் ஹவதல்கனே ப்ராகூதகூஷாநுவிஷயனானவென்னை யுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல நிரவயிகவனராணைய நாசூரகலமமம ஸோவனூ வியனாநூநுஜமமான நீயிபாய், நீலமேவயமநூமமான திவ்யரூபத்தையுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில் காதலாலேகலக்குண்டுசொன்னேன் நானறிந்துசொன்னேனல்லேனென்கிறார். ||கூ||

(கலக்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராணுலோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞராய் நிரதிஶயஸங்யாஸக

இ — ஸமத்தையறியார்களென்கிறதற்குமென்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) யதா கீழே, ஸவரையுமுன்திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்ஶித்தாயென்று த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ஸௌஶீல்யத்தைபநுஸந்தித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாகத் தம்முடையவவைகூஷிதஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருஸௌஶீல்யவிஶேஷத்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமாயிருக்க ப்ரஹ்மாதிகள் வைலவத்தையறியார்களென்று பரத்வத்தையநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான்முகன்என்று ஸமாமதமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்போதமாயிருக்கை யுசிதமென்றுநினைத்து அதைப்பிரித்துஸம்பிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானுயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுயிதாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமித்யாதியால்) வசிதவ்யத்துக்கு ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) நான்வசிக்கமாட்டேனென்றவர் ப்ரேமத்தாலேவசிக்கிறேனென்றிவ்வுத்தராயத்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்கனேயாகிலித்யாதியால்) அதில்ஸதீயேத்யாதியாலே ஒருமாமுதல்வாஎன்றதுவ்யாக்யாதம். காரணமித்யாதியாலே ஊழிப்பிரானென்றதுவ்யாக்யாதம். காரணம் - ஸமஹாரதுவகூஷோவஸாதிவரிவதல்நம், ஜகமும் - வாநவராணாஸப்ருஷ்ட்யாதிவிஷயதயா வாநஃவாநஃவரிவதல்நம், யாமயகம் - ஸ்ருதிஶாஸ்த்ராதிபரமவரிவதல்நம், ஆதியோமெத - ஸதாஹாஸ்கந, வரிவதல்யதெ - ப்ரவதல்யதீத்யர்த்தஃ. ப்ராகூதேத்யாதிரூபத்தை யுடையவனேயென்னுமளவாலே என்னையாளுடைக்கருமேனியனென்றது வ்யாக்யாதம். என்பன்என் காதல்கலக்கவேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயித்யாதியால்) ||கூ||

பத்தாம்பாட்டு.

நானவனையறிந்தேத்த ஶக்தனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே நாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) நற்றவஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) முனிவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ — ன்னுமிடம்கேவலாநுவிஷமன்றோவென்றுகருத்து. என்காதல் என் ப்ரேமமானது, கலக்க என் மனஸ்ஸை கலக்கையாலே, இதுக்கு என்பனென்கிறதோடே யந்வயம். ஓர் - ஸதீயமான, மாமுதல்வா - மஹாகாரண ஸதனே, வாரகாரண ஸதனே என்றபடி. ஊழிப்பிரான் - ஸர்வங்களுக்குவகாரகனானவனே, ஸர்வ ஸாவ்ரவதல்கனானவனே என்றபடி. என்னையாளுடை - என்னையாளாக உடைத்தான, கருமாமேனியன் - நீலமேஹநீப திவ்யமங்கவிக்ரஹஶாலியானவனே, என்னை வஶீகரிக்கும்படி ஸகிரஹணீய விக்ரஹ ஶாலியானவனே என்று வயர்த்தம். என்பன் - என்று நின்றேன், இப்படி சொல்லாநின்றேனென்றபடி ||கூ||

ப — கலக்கமில்லா - ஒரு காலத்திலும் ஜ்ஞாநத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான நற்றவர் - நல்ல தவ ஸையுடையவர்களான, நிரதிஶய ஸங்யாஸரான என்றபடி. முனிவர் - ஶநக ஸநகாதிகள், ஸமஸ்தாண நாலவ மஹர்ஷிகளான ஸமுரிகளென்படி. கரைகண்டோர் - ஸமஸ்தாண வேதாந்தஶ்ருதியினுடைய விக்கரைகண

மூ — கலக்கமில்லா நற்றவமுனிவர்கரைகண்டோர்* துளக்கமில்லா வானவரெல்லாந்தொழுவார்கள்* மலக்கமெய்த மாகடறன்னைக்கடைந்தானை* உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதுரையீரே* ॥ய॥
உரையாவெந்நோய்தவிரவருள்நீண்முடியானை* வரையார்மாடமன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்* னுரையேய்

ஆ — ராய் ஸமஸ்த ஸாஸ்த்ரவேதிகளான அயர்வறுமமரர்கள் அவனுடைய கல்யாணகுண ஸமுத்ரத்தினுடைய க்கரைகண்டார் ஸமஸ்தஸ்வாமித்வவிஷயங்களான நித்யஸித்தஸூரிகள் அவன்றிருவடிகளில் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணுவார், க்ஷீராப்தியை க்ஷோபிக்கும்படி கடைந்தருளினவன் வஸிஷ்டாதிகள்பண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகையாவதென்? ஆகில் நீர்புகழ்வானென்னென்னில், என்காதலென்னைக்கலக்காநின்றால் நான்செய்வதென், ஆனபின்பு உன்க்ருபையாலே யடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ॥ய॥

(உரையா) ஊர்வஶமாய் க்ஷராதிஸம்பந்தமாயிருந்த விரஹவ்யஸனத்தாலுள்ள ஸஞ்ஜாதவிரும்படி நிரஸ்தி

இ — (ஸமஸ்தவிதர்கத்வயால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய கல்யாணகுணஸாகரத்யால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே ஐஹித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸ்வாமித்வயத்யால்) துளக்கமில்லாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தரென்று) நித்யஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் ஞானாநந்தவிஷயராயும்சிலர் ஸ்வாமித்வவிஷயராயு மிருப்பாரென்றுகருத்தாலே இப்படி இருவகையாகப்பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷோபேத்யாதியால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற வித்யாதியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஆனபின்பு- என்னால்ஸாதிக்கமுடியாதபின்பு. ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

உரையாவென்கிறதையுரைக்கிறார்(ஊர்வஶமாயென்று)வெந்நோயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ — ண்டவர்கள், "நாஸ்மாகம் ஸஹந்திதேநாத்மஜோய ஊர்த்வதே" என்கையாலேஆக்கரையைக் கண்டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாப்போலே ஸமஸ்தகுணங்களை ஸாமான்யமாகக் காணுமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஸமஸ்தகுணமறிமுறியாரென்று கருத்து. துளக்கமில்லா- ஒருகாலத்திலும் ஸங்கமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- ஸங்கம், நித்யஸித்தரான என்றபடி. வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், கொடுபடாவஸிகரான ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழுவார்கள்- ஸேவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- க்ஷோபத்தை, எய்த- அடையும்படி, மாகடல்தன்னை- க்ஷீரோததியை, கடைந்தானை- மதநம் பண்ணினவனை, ஸர்வஸ்ருஷ்டிகுணங்களை யுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, குணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஸமஸ்தஜ்ஞானிஜ்ஞகரானநாம், புகழ்கிற்பது,- ஸாதிக்கஸமர்த்தராகையாவது, கிற்கை- ஸமர்த்தனை, என்- எது, நாம் ஸாதிக்க ஸமர்த்தராகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர்ஸாதிப்பானேனென்னில், செய்வதுரையீர்- என்னால் செய்யவானத்தைச் சொல்வீர், நிரவயிகமான ப்ரேமமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னால் ஸாதியாயிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ॥கய॥

ரு — உரையா- உரைக்கப் போகாததான, க்ஷிப்ரவ்யஜமாகையாலே ஜயத்யாவஸ்தா ஸமக்ரமான என்றபடி. வெம்- கஷ்டதரமான, நோய்- வ்யாதியானது, விரஹஜ்வரமான தென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்தமாம்படி, அருள்- க்ருபைபண்ணினவனை, நீள்முடியானை- உத்துங்ககிரீடமாயியான வெம்பெருமானை, இஷ்டயித்காரண ஹேதுபூத க்ருபாஸ்வாதக ஸம்ராட்வைபவஸூசக கிரீடமாயியானவனை என்று வ்யாக்யாநம். வரையார்- வரைபோலே யார்ந்திருக்கிற, வரை- பர்வதம், ஊணி பர்வதங்கள்போலே விஸாலங்களாயிருக்கிற என்றபடி. மாடம்- ஸத்நங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபனுரை- ஆழ்வாருரைத்ததான, ஆழ்வார்நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று வ்யாக்யாநம். இதுபத்துக்கு விஶேஷணம். ஏய்- ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- பொருந்துகை, "ஸதாநாம்ஸஹஸ்ராதாவதிஷ்டிதிஷ்டம் ஶ்ரவணமேய"

மூ—சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸர்வவிஷயீகாரஸாதகமான காருண்யாதிசயஸம்பந்நதாலே தம்மை விஷயீகரித்த வெம்பெருமானைச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் பிறவாரென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—(ஸாமாநாதிகரண்யத்தால்) அருள்நீள்முடியானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷ வைத்யத்வத்தால்) அவன்விஷயீகாரஸாதக ஸம்பந்தம்பண்ணினானென்னுமிடம் நோய்தவிரவருள்நீள்முடியென்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ||௧௧||

ஸ—என்கிறபடியே ஸ்வேதவர்ணஸ்த்ராணம்பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை— ஸம்ப்ருத்தஸந்தர்ப்பத்தை யுடைத்தான, ஓர்- விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரையே- அடைவிலே, அதில்சொன்ன விசேஷணங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கித்தை யடைவுபடக்கற்கை யரிதென்று கருத்து. வல்லார்- அறிந்தவர்கள், நீடுலகத்தில்- விஸ்தீர்ணமான லோகத்திலே, கௌரவிஷயமாய்- ஸம்ஸாரஸம்பந்தமில்லாத கிடையாதபடியான ப்ராக்ருத ஸம்பந்தத்திலென்றபடி. பிறவார்- நித்யஸூரிகளிலே நித்யராயிருப்பரென்றபடி. ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமவதயேஸ்ரீமதேவரவரயோகிநே ஸுகஹஸாதேஸிகாயநம:

ஶ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அங்குமிங்கும்.)

ஶ்ரீமச்ச்ரீநாயகத்வாதகிலசரதயா காருண்யஸிம்ஹஸம்பந்நாத்

ஶ்ரீமத்தேசஸ்தாநாத்ஸாரஸித்தகாரணாச்ச்ரீநிவாஸத்வயோகாத் ।

விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்விதிசிவஜநநாத்வைஶேஷ்யஸாமர்த்யஸித்த்ர

வைகாக்ஸ்யாச்ரிதாநாம்விஹாரணஸமயேச்ரீயா:ஸாத்யவாதீ ||௭௪||

(ஶ்ரீமச்ச்ரீநாயகத்வாத்) அங்கஞ்சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள் - லக்ஷ்மீஸம்பந்திநீதேவிகளுக்கு வல்லபனானவனையாலும், (அகிலசரதயா) கனலாழியரணத்திண்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்தாம் - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையனானையாலும், (காருண்யஸிம்ஹஸம்பந்நாத்) ஓர்முற்றுவுருவாகி யாலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யும் - ப்ரளயகாலத்திலே வடதளத்தைக்கொண்டாலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஶ்ரீமத்தேசஸ்தாநாத்) கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் - வஸ்துவகளாலே வர்ணனீயங்களான ப்ராஸாதங்களையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (ஸாரஸித்தகாரணாத்) பணியாவமரர்பணிவும் பண்பும்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாயிருக்கையாலும், (ஶ்ரீநிவாஸத்வயோகாத்) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (விக்ராந்த்யாவிஷ்டவாநாம்) குன்றேழ்பாரேழித்யாதி - த்ரிவிக்ரமனாயெல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளக்கையாலும், (விதிசிவஜநநாத்) திருமால்நான்முகனித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரர்களாலே உண்டாக்கப்படுமையனுகையாலும், (வைஶேஷ்யஸாமர்த்யஸித்த்ர) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரித்யாதி - தன்னைஶரணமாகவடைந்த பேரிடத்திலே மிகவும்வாத்ஸல்யத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹாரணஸமயத்திலே வசகாகியாகையாலே ஶ்ரீஶர்பரியவேண்டும்படி ஸத்யஸங்கல்பத்வத்தை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "அங்குமிங்கு" மென்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ||௭௪||

ஶ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி* யூர்கொடிண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேற்* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவ்யஸநிகளான வாழ்வாருடைய விடாயைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றாப்போலே தான்நின்றருளினபடியைக்காட்டக்கண்டு ப்ரீதியாலே ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம்கத திவ்யசேஷ்டிதஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணங்களை ஸவிசேஷணங்களைப் பேசி அந்த தாமரைத்தடாகமிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்யந்தமாந மதஜலமாகிற ஜலத்தையுடைத்தான குவலயாபீடமாகிற மஹாகஜத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானை அநுபவிக்க வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே தேவிமாராவார்துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் அத்திருவாறன்விளையெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை அநுபவிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வேஷிதனு மாமணஸ்து ஸவிசேஷணங்களுதி ஆஞ:. போக்கியருளுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறத்தோடே ஸ்வயம் தாமரைத்தடாகம்போலே ஸகிரணீபவிஸராஸ்ரீதஸ விஸ்த்ருதமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவ்யதாவஸரமெல்லாம் ப்ரஸாதமாய் ஸ்வரூபஸ்த ஸாராதிக்ஷுஸ ஸவிசேஷவரைப்போலே ஸத்ருஷ்ணாவிதராய் ஸம்வேஷ்டித்ராஸ முள்ளடங்காமலவனை யணிக்கிறாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிஷ்யந்தமாநேத்யாதியால்) ஆனைமாமலையினென்கிறதை யுரைக்கிறார்

பத— வார்கடா- வார்கிற மதஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- மதம், ஸ்யந்தமாநவை நிஷ்யந்தமாந மதஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிஜரத்தை யுடைத்தான, அப்போ! ப்ராணத்தாலேகைத்தப்பு வந்ததே யென்று சோகித்துத் தானுமம்மான்ஸாவனை பண்ணி யிருக்கவேணுமென்றுபார்த்து கம்ஸன் மதகரத்ருவ்யங்களாலே மதத்தை உத்ருத்தமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- குவலயாபீடாவ்யகஜமாகிற மஹாகிரியினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களாகிற, இணைக்குவடு- த்வந்த்வமாயிருக்கிற சிகரங்களிலே, குவடு- சிகரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்த யானையைஉருட்டி, தந்தஸம்பந்தவேகத்தாலே கால்மடங்கிப் புக்கார்ந்த வானையை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச் செகுத்து என்கிறதோடே அந்வயம். ஊர்கொள்- ஊர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஊர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, ஸஞ்சாரத்தை ஸ்வாதீனமாக்கிற என்றபடி. அப்படி ஸந்நத்தமாய் நிவசிதமான கஜத்தையும் சிக்ஷாவஶத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனான என்கை. திண்- த்ருடனான, கஜம் ஸந்நமாயும் தான் ஸந்நனாகாதவனான என்றபடி. பாகன்- கஜஸாரதியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நசிப்பித்து, ஆனையையுருட்டினது மிவனுயிரை நசிப்பியாதபோது அந்தயானையை நசிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கில்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரவஸ்து ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேசம். மல்லயுத்தவிநோத ஸ்தானமான ரங்கத்திலிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- சாணூராதி மல்லர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவஸுதேவனுந்தானும் கஜதந்தாயுதராய்க்கொண்டு, மதிதராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே தயாவிமதமஸஹநராய்க்கொண்டு யாதோநிதிவரான மல்லர்களை ஸம்ஹரித்து என்று வாக்யசேஷம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- மஞ்சங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- மஞ்சம், இது அரசர்க்கு விசேஷணம். போர்- யுத்தத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஸந்நமாகாநிற்கிற தங்களுடையசேனையை யுத்தஸம்பிப்பித்து உத்தரோத்தரம் யுத்தத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கம்ஸாநுவர்த்திகளான ராஜாக்கள், புறக்கிட- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், பராங்முகராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடேயந்வயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உச்சஸ்தலத்தில்,

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சீர்கொள்சிற்றாயன்றிருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே* ||௧||
எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவரப்பனென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்*செங்கயலுகளுந்தேம்பணை

ஆ—தினுடைய உத்யாஸமாகிற ஶிவலங்களைமுறித்து நட்டி யூர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்து மஜஸஸவ ராயபாரீபாய் நம்பிமூத்தபிரானும் தானும் மஹாஶீலாவிமெக்கி தங்களையுடைய விரண்டுவிஹங்கள் க்ஷாத்ரபாங்கள்நடுவே புக்காப்போலே ஸம்க்ஷேத்திலேபோய்ப்புக்கு ஈஷூரைக்கொன்று ஈஷூவஶிஷ்டராய் ஐதஸ்வப்ரஜயாஸத்தில்ஸவராஜிதரான ராஜாக்கள் த்ரஸ்தராய்கெடும்படி யெழப்பாய்ந்து ஈஷூஜ்ஞஸ்யஜனை கம்ஸனை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனோசைகேட்டு விளையாடினப்போலே தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு ப்ராப்யமென்கிறார். ||௧||

(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குப்ராப்யமாய், நமக்குபோக்யமாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராதிகளைப், த்ரிமூர்த்திரூபனாய், ப்ரகிருதிஜந

இ—(காலமேகத்ருஶியால்) மருப்பிணைக்குவடிறுத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (ஹஸ்திதத்ருஶியால்) அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே மல்லவிஜயத்தை யுரைக்கிறார் (மஜித்ருஶியால்) சூழ்பராண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (சாணூரவத்ருஶியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயஸ்வபராக்ரமத்ருஶியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரஸ்தத்ருஶியால்) மாடமீமிசையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஈஷத்ருஶியால்) வாரணப்ரஸித்தமான கம்ஸவயப்ரகாரத்தைநினைத்து கம்ஸனைத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸனையித்ருஶியால்) ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பொருந்துமூவுருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்திகத்ருஶில்) அருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகிருதிமைசத்ருஶியால்) ஆதியான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—மாடம்- ஹர்ம்யம், மீமிசை- உபரிதலம், கஞ்சனை- கம்ஸனை, ஸ்வயமேவ அபஹ்ருதனான கம்ஸனைஎன்றபடி. தகர்த்த- ஒருபானையை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனை, தகர்த்தல்- உடைத்தல், "கேஶேஷ்வாக்ருஷ்ய விகலத்கிரீடமவநீதலே । ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச" என்றும், "ஸவஜ்ஞயா ஹதம் த்ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணேந யுத்யரதம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அநாயாஸேந விளையாடி ஸம்ஹரித்தவனை என்றபடி. சீர்கொள்- ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சீர்- ஸ்ரீ, சிற்றாயன்- பாலகோபாலனுடைய, ஸாக்ஷாத்பாலகோபாலனாயிருந்துவைத்து கால்யபீடஶ்ருதஸம்ஹாரஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனை க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, திருச்சிற்றாறு- "கல்யாணதீர்த்தா நதீ" என்று ப்ரஸித்தமான திவ்யநதியானது, எங்கள்செல்சார்வு- எங்களுக்கு செல்லத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படியான ப்ராப்யஸ்தானமென்றபடி. ||௧||

௨ - எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி ப்ராப்யபூதனை, ப்ராப்யத்வமெங்ஙனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு போக்யபூதனை, போக்யத்வாத் ப்ராப்யத்வமென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்மநுபவாயிகளும், தம்மோடு ஸம்ஹோஸரென்றுகருத்தாலே எங்கள் யாமுடை என்கிற பஹுவசநம். இமையவரப்பனென்னப்பன்- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானயென்னப்பன், நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போலே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனை என்றபடி. பொங்கு- ஸம்ருத்தமான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத்தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனை, பொருந்து மூவுருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களை யுடையவனை, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குசிதமான த்ரிமூர்த்தித்வத்தை யுடையவனாவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, நமக்குத்தன்னவிஷயங்களையெல்லாம் ப்ரகாஶிப்பித்தவனை என்றபடி. அருவன்- அரூபனை, ப்ரகிருதிக்குத் ஈத்ருஶனை என்றபடி. செங்கயல்- சிவந்த மத்ஸ்யங்கள், கயல்- மத்ஸ்யம், யௌவனத்தோஹிதங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படியான, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, வக்ஷஸ்ஸ்வேதகாதிதரா வந்த

மூ—புடைசூழ் திருச்செங்குன்றூர்த் திருச்சிற்றாறங்கமர்கின்றவாதியானல்லால்யாவர் மற்றென்னமர் துணையே (௨
என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான் *முன்னைவல்வினைகள் முழுதுடன்மாள

ஆ—ஈஶ்வரேஶ்வரனாய், ஸர்வகாரணமாய், ஸதோதிதஜ்ஞாநகர்மா ஸம்பந்திபோஷித ஸகலவைதிகஜநஸம்ருத்த ஸௌதஸ்ஸௌதப்ராஸாதவிகாஸாத காந்திகரஸ்ரீவ்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனல்லது மற்றெனக்கொருதுணையில்லையென்கிறார். ௨

(என்னமர்) ஸ்வாஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைகபோகனாயிருந்துவைத்து நித்யஸம்ஶ்லேஷைகபோகனாய் நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்வகாரணபூதனான பூமியைபெடுத்தருளினாப்போலே ஸ்வாஶ்ரிதஜந நிரவதிகஸ்வாமிநீ ஸ்வகாரணபூதஜனனவென்னை பெடுத்தருளி ஸ்வவிஷயத்தேகபோகனாய் தக்ஷிணதிக் விஶேஷமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்நின்ற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது மற்றொன்றினைப்பினுமெனக்கொருஉபாயமில்லையென்கிறார். ௨

இ—செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வர்யாதியால்) பாட்டிலேஆதியானென்றது விஶேஷ்யமாயிருக்க இதை விஶேஷணமாக்கி திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விஶேஷ்யமாக்கிஉரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றிலிருப்பே ஆழ்வாருக்கு உத்தேஶ்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செங்கயல்உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதோதித்யாதியால்) தேம்பணைபுடைசூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதித்யாதியால்) பணைஶப்தம் நதீதீராதிவாசியானாலும் தேம்பணையென்று அதற்கு ஸம்பந்திகளுஞ்சொன்னபோதே தீர்த்தநிகரமபேக்ஷிதமென்றுகருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியி லாழ்வாருக்குச்சென்ற விரஹதுஃகம் ஸர்வஸமாஸமாநமாப்போலே இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற ப்ரீதியும் ஸர்வஸமாநமென்று இப்பாட்டுக்களின் ஸம்பந்திஷ்வஸ்து ஸம்பந்தமிகாரேணவைஸக்ஷ்யத்தாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகத் தாமுமதிகோத்ஸவிசித்ரவசந வசநவிந்யாஸங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த விசித்ரவசநம் ஸஹ்ருதயஸ்வாமின் ரமணீயதாதிஶயவ்யஞ்ஜகமுமாம். ௨

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுரேஶத்யாதியால்) என்னமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீத்யாதியால்) அதீபவாதத்தில்மாளஉத்யுகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஶ்ரயேத்யாதியால்) என்னையாள்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயேத்யாதியால்) ௩

ஶ—ஸாந்த்ரங்களாகையாலே ஜீவநோபாய ஸ்தானங்களான நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை- நதீதீரம் தேஶஶப்தஸ்ய ஸதாஸஞ்சாராம்தேதித்யதேஶ:. தேம்பணையென்று ஶாகஸ்வாதுஜீவஸஞ்சார:. புடை- பரிஸரமெல்லாம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூர்- திருச்செங்குன்றூரென்கிறதிவ்யதேஶத்தில், திருச்சிற்றாறங்கு- ஸ்ரீமத்தானசிற்றாறுகிற வந்ததிவ்யப்ரதேஶத்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லலாயிருக்க அங்கு என்றொரு விஶேஷகமாக ப்ரயோகித்தது அந்த ப்ரதேஶத்தினுடைய ஸ்ரீமத்தும் ஸர்வஸமாநமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற- ப்ரதிஷ்டிதனாகாநிற்கிற, அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே, "அத்யாபிவர்த்ததே" என்னும்படி நித்யவாஸம்பண்ணாநிற்கிறவனை என்றபடி. ஆதியானல்லால்- ஸர்வகாரணபூதனானவனொழிய, மற்று- வேறே, என்னமர்துணை- எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு நித்யமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ௨

ஶ- இமையவர்பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்குஸ்வாமியான, தத்ஸம்ஶ்லேஷைகபோகனானவென்றபடி. என்னமர்பெருமான் - எனக்கமர்ந்தஸ்வாமியான, என்னோடு நித்யஸம்ஶ்லேஷாபிலாஷனான ஸ்வாமியானவென்றபடி. இருநிலம் - விஸ்தீர்ணையானபூமியை, இரு- விஸ்தீர்ணம், இடந்த- ப்ரளயார்ணவத்தினின்று உத்தரித்தவனை, எம்பெருமான் - என்னுடையநாயனை, முன்னை - முன்புநடந்ததான, கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்னதானவென்றபடி. வல் - து:ஸஹங்களான, வினைகள் - வ்யஸநங்கள், பாவபர்யாயான வினைஶப்தத்துக்கு லக்ஷணயாவ்யஸநபரம், முழுது - க்ருத்ஸ்நமும், உடன் - யுகபதேவ, மாள - நஶிக்கும்படி, என்னையாள்

ஸ்ரீ— வென்னையாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்றிசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங் கரைமீபா* னின்றவெம்பெருமானடியல்லால்சரணினைப்பினும்பிறிதில்லையெனக்கே* ||௩||

பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுநிறையப்பேருருவமாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணெம்மான்குரைகடல் கடைந்தகோலமாணிக்கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றா* றறியமெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமானடியிணையல்லதோரரணே* ||௪||

ஆ— (பிறிதில்லை) நிரதிஶயாநந்தநீயபோக்யபூத னிகாமேக்ஷ்யதநாதனனாய் ஸம்ஸ்திதவ்யாப்த உப ஸ்தாவனீய ஸ்வஸ்திவிஸ்தீர்ண ஸாக்ஷாத்ருஷ்டனாய், உபதேஶஸாரமபொருளாய், ஸம்ருத்தஸாரநீதி ரத்நஸம்பூர்ண திவ்யரூபனாய், உபஸ்தாநீயாய், பஹுவிதஸமாகீர்ணஸஜ்ஜநஸேவ்ய நாநாவிதகோஷ்டிவாஸிவ்ய க்தமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓரரண்பிறிதில்லையென்கிறார். ||௪||

(அல்லதோரரணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் ஸாந்நித்யமிருக்கிறனும் திருச்செங்குன்றூரில்நின்றரு

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— குறியமாணெம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யாதியால்) ஜோதிஷ்க னுப் - உபஸ்தானவனுப், பெரியமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்திதேத்யாதியால்) மெய்ம்மையேயறியவென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னையித்யாதியால்) ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மற்றுமுள்ளதிவ்யதேஶத்திலெம்பெருமான் ஆஸ்தாதிவ்யதேஶத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல னென்றுசொல்லுகை யிங்கநபேக்ஷிதவசனமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (மற்றுள்ளவித்யாதியால்) நல்லை

ரா—கின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எம்பெருமான் - என்னுடையஉபகாரகூரன்றேஷன், என்னையடிமை கொள்ளுகிறதாலே உஜ்ஜ்வலம்பெற்றவனா யிருக்கிறவனானவென்றபடி. தென்திசைக்கு - தக்ஷிணதிக்குக்கு, அ ணிகொள் - அணியாகக்கொள்ளப்படுமதான, அலங்காரமாக எல்லாராலும் அபிமானிக்கப்படுமதானவென்ற படி. திருச்செங்குன்றூரில் - ஸ்தானம், திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மீபால் - ஸ மீபதேஶத்திலே, பால் - ஸமம், நின்ற - நின்றருளினவனான, எம்பெருமான் - அவ்வழகாலேயென்னை யடி மைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - அநந்யகதிகனானவெனக்கு, நினைப்பி னும் - மநோரதத்திலும், பிறிதுசரணில்லை - வேறானவ்யாபாரமில்லை. ||௩||

ஸ்ரீ குறியமாண் - வாமநவேஷனான, எம்மான் - அந்தஸௌலப்யாதி ஸௌந்தர்யாதிவிஶேஷத்தாலே யென்னை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனான, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணங்களான, மூவுலகும் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருத காக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களானலோகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவ மாய் - அதிவிஸ்த்ருதிவிக்ரமரூபமாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனான, இந்த்ராதிகளான ஆஸ்ரிதர்க்காக மஹா பலிபக்கல் தானர்த்தித்தகாலத்திலே கட்டின மஹாஸங்கல்பத்தாலே தன்னையறியாமல் திருமேனிவள ர்ந்ததென்னும்படி க்ஷணத்திலே வளர்ந்தவனானவென்றபடி. குரைகடல் - கோஷிக்கிறஸமுத்ரத்தை, கடைந்த - மதநம்பண்ணினவனான, கோலமாணிக்கம் - அதிஸுந்தரமாணிக்யமான, அத்யுஜ்ஜ்வல நீல மணிவர்ணரூபவனானவென்றபடி. என்னம்மான் - ஸௌந்தர்யமநோஹரத்வத்தையும் அழகையுங்காட்டி என்னையடிமைகொண்டவனான, செறிகுலை - ஸாந்த்ரங்களான பழக்குலைகளையுடையவையான, செறிவு - ஸாந்த்ரி, இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விஶேஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - கதளீக்ரமுகநாளிகேரங்களுடைய, அ ணி - பங்க்தியாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - "அஹோஸ்வரூபஸ்ரீ" திவ் யலக்ஷணா. அந்த திவ்யநதீதீரவஸஜநங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மையேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெ ய்ம்மையேயென்கிறவித்தாலே அத்யந்தயதார்த்யம்விவக்ஷிதம். இவனே ஸர்வேஸ்வரனென்றெல்லாரும் நன்றாகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனான, எம்பெருமான் - ஸௌஸீல்யாதியினுடைய, அடியிணையல்லது - சரணத்வந்த்வமொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - ப்ராப்யாந்தரவிமுகனானவெனக்கு, ஓர ரணில்லை - ஒருரக்ஷகமுமில்லை, அரண் - ரக்ஷகம், ரக்ஷித்ரக்ஷாஸாதனமுமில்லையென்றபடி. ||௪||

ரூ— அல்லதோரரணுமவனில்வேறில்லைபதுபொருளாகிலுமவனை* யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாதாதலாலவனுறைகின்ற* நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுண்மடுத்தநறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்* நல்லநீண்மாடத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே* ॥ரு॥

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தனக்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

ஆ— ளின அவனேயல்லனோ, ஆனபின்பு அவனேயரணென்னும் நிர்பந்தமென்னென்னில்? அல்லாததிருநகரிகளில் அரணாயிருக்கிறவனும் அவனேயல்லதுவேறில்லை. பொருளது ஆகிலும் என்னெஞ்சு அவனையல்லது அமர்ந்தணைகில்லாது ஆதலால் அவனுக்காயதநமாய் ஸக்யாதவேதவைதிகர் விப்ரரானவர்களுடைய யாகங்களிலே ஸாதமான ஹவிர்தூமத்தாலே திரஸ்க்ருதமான நிவிஷ்டதேஜஸ்ஸமாய் உபர்நீபாத்யுன்னதப்ராஸாதாலங்க்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறெனக்கு நல்லரணென்கிறார். ॥ரு॥

(எனக்குநல்லரணை) எனக்குநித்யரக்ஷகனாய், எனக்குப்ராணனாய், அயர்வறுமமரர்களுக்குப் பிதாவாய், மாதாவாய், ஸ்வநாவிதார்த்தஸ்வபாவ ஸ்வஸ்வஸ்வாமியாய், க்ஷீராணவஶாயியாயிருந்த வெம்பெருமானை ஸகலஜநாநந்த கல்யாணகுணவிசிஷ்டராய், தனித்தனியே ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராதி ஜகஜ்ஜநவிதிஸம்ஹார

இ— நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்த்யாதியால்) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகங்களிலேயித்யாதியால்) நல்லநீண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபர்நீயெத்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

மனக்கொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) வண்சிவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன தம்முடைய தனிமைதீருகைக்குவிதமானஸ்யூம். திருச்சிற்றாறென்று ஐந்துபாட்டாலேயருளிச்செய்து இனி யாளுமாளாரித்யாதியாலே யவன்தனிமையைநினைத்துத் தாம்சோகித்தசோகமும் தீரும்படி நிரதிஶயஜ்ஞாநஶக்தி ஸமஸ்தகல்யாணஶக்தி ஸ்வஹாதிவிசிஷ்ட ஸ்ரஸ்ஸ்ஸம்வ்யாதவிவ்யஜநஸமூஹ உபயதாரஸ்திர வாஸிகஸ்த

ப— அல்லது - வ்யதிரிக்தமான, ப்ரஸ்தாவப்ராப்தவ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓரரணும் - ஏதேனுமொருரக்ஷகமும், மற்றுள்ளதிவ்யதேசங்களில் ஸந்நிதானம்பண்ணியிருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில் - திருச்சிற்றாற்றிலிருக்கிறவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறாயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேஸித்தாந்தம், ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னாவி - என்னெஞ்சானது, அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதமாய், ஸந்நிதிமேவமாய்க்கொண்டு ஸகலேந்த்ரியநிஶ்சிதமாயென்றபடி. அணை - கிட்டுகைக்கு, கில்லாது - மாட்டாது, ஸ்ரீவைகுண்டநாயன் ஸர்வஸக்தத்திருமகனிற்காட்டில் வேறுபட்டவனென்றன்றோதிருவடி "ஸாவோநாந்யத்ரமஸ்தீ" என்றதென்றுகருத்து. ஆதலால் - ஆகையாலே, அவனுறைகின்ற - அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, ஸக்யாதரானவென்றபடி. நான்மறையோர் - வைதிகர்களுடைய, வேள்வியுள் - யாகங்களிலே, மடுத்த - ஸந்நிதானத்திலே ஸமர்ப்பித்ததுகளாலே, ஸாதங்களான ஹவிஸ்ஸுக்களாலேயென்றபடி. நறும் - வாஸிதமாகின்ற, புகை - யஜ்ஞதூமமானது, விசும்பொளி - ஆகாஶத்தில், தேஜஸ்ஸுக்களை, ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களையென்றபடி. மறைக்கும் - ஸூர்யாதநம்பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விசேஷணம். நல்ல - உபர்நீபங்களான, நீண்மாடம் - உத்துங்கஸௌதங்களையுடைத்தான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - ஸ்தாநம், எனக்கு - இவன்பக்கலிப்படி யாஸக்தசித்தனானவெனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாஸ்தாநம், விஶ்லேஷஸந்தாபநிவர்த்தகஸ்தாநமென்றபடி. ॥ரு॥

ப— எனக்குநல்லரணை - நல்லரக்ஷகனை, நித்யரக்ஷகனனவென்றபடி. எனதாருயிரை - ஜீவனப்ராணனை, தன்னுடைய ரக்ஷகஸாதிஶயங்களைக்காட்டி ஸர்வகாலங்களிலும் எனக்குஸத்தாதாரகனனவென்றபடி. இமையவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னையென்றதுஸநிதிநிதாநத்வம். தனக்கும் - ஸர்வஜ்ஞனான தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன்ஸ்வரூபத்திகைக்கு, அரியானை - அஶக்யனானவனை, "யோஸ்யாத்யக்ஷ பரமேவ்யோமந், ஸோஅங்கவேதயதிவா

மூ— தடங்கடற்பள்ளியம்மானை* மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்* கனக்கொள்திண்மாடத் திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே* ॥ சு ॥

திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றுந்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்சேவடியுஞ்செய்யகையுந்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்

ஆ— ஸஶேஷராய், த்ரிஸஹஸ்ர ஸங்க்யா ஸங்க்யாதரான ஜநங்களாலே ஆராத்யமானமாய், த்ருட ப்ராகார ப்ராஸாத ஸம்ருத்திமத்தமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥ சு ॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தசீர்கொள்சிற்றாயன் ரமணீயதா ப்ரகர்ஷ ஸாத்ருஶ்யமான திருக்கண்களும் விஶேஷ ஸாத்ருஶ்யமான திருப்பவளமும், ஸௌகுமார்ய ஸாத்ருஶ்யமான திருக்கைகளும், ஸௌகுமார்ய ஸாத்ருஶ்யமான திருநாபியும், நிஜஸ்வாஜாத ஸௌந்தர்ய ஸௌரப்யாதி வ்யாப்தவ ஸ்ப்ருஶ்யவான் ஸம்பந்த

இ— திவ்யதேஶத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதி ஸம்பந்தித்தே. கனக்கொள்திண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருட ப்ராஸாதாதியால்) ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜஸ்வபாவ ஸௌந்தர்யாதியால்) படையுமென்

ஶ—நமேவ" என்றதிறே. தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸௌலப்யனவனை யென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணமான, கடல்- க்ஷீரஸமுத்ரத்தை, பள்ளி – படுக்கையாகவுடையவனை, தேவ தீவ வாஸிகளான ஸநகாதிகளுக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளைத்தான் ரக்ஷிக்கைக்குமாக க்ஷீரார்ணவஶாயியானவென்றபடி. அம்மானை – ஸ்வாமியை. இதற்குக் கண்டேனென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கொள் - மநஸ்ஸுக்களைக்கொள்ளுமவையான, மநோஹரிகளான வென்றபடி. ஸஜ்ஜநஹ்ருத்யங்களானவென்கை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் – ஸம்பந்நரான, ஜ்ஞாநாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனுமயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும், தானும் - ஸர்வேஶ்வரனானதானும், ஒப்பார் - ஸாத்ருஶ்யமாம்படியிருக்கிறவர்களான, ஒரொருவர் – த்ரிமூர்த்தி ஸத்ருஶமான ஸ்ருஷ்ட்யாதி ரூபத்தையும் செய்ய க்ஷமரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ர ஸங்க்யர்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவாரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கப்பெற்றோமென்று ஹ்ருஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழ்கிறவிடமான, ஹ்ருஷ்டமாநஸராய்க் கொண்டு வஸிக்கிறவிடமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம் - மேகம், அத்யுந்நதவிமானங்களானவென்றபடி. திண் - த்ருடங்களான, மாட - ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தானும் தன்னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே ப்ரதிகூலருக்கு துர்தர்ஷமாயிருக்கப்பெற்றோமென்று கருத்து. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேஶத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ॥ சு ॥

ப — திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - ஸ்பஷ்டம், கண்ட - எல்லாராலுங் காணப்பட்டவனை, அத்திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்றுவ ஸம்போதநம், திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஶ்ரீமத்துக்களாய் அரவிந்த ஸாத்ருஶ்யங்களான நேத்ரங்களும், ப்ரணதஜநங்களேற்பட ஆநந்தபிந்துநியாஸ ஹாஸ்யநாத ப்ரஸந்ந வீக்ஷணங்களாலே ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணராக்குமவையாய் காந்தியுக்தவிகாஸாதிகளாலே லோகநேத்ர ஹாரிகளான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவந்தஅதரமும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்வாகதமருளிச்செய்ய வருமாப்போலே ஸாபிப்ராயஸ்மிதவிகஸிதமாயிருக்கையாலே மநோஹரமான பிம்பாதரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சிவந்ததிருவடிகளும், அந்த ப்ரணதஜநங்களுடைய ஶிரஸ்ஸுக்களாலே விஶாலமான ப்ரணவஶஸ்ர ஶிரஸா விழுந்து ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரவிந்த தாமரையாக ஸம்ஸ்பர்ஶம்போலே ஸுகஸ்பர்ஶங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்ததிருக்கைகளும், திருவடிகளிலேவிழுந்தவர்களை ஸ்நேஹத்தாலே யவன் ஸ்பர்ஶிக்கும்போது அவர்களுக்கு அம்ருதவர்ஷஸம்ஸ்பர்ஶம் போலே ஸுகஸ்பர்ஶமாய் ஸகலஸந்தாபஶாந்திகரங்களாயிருக்கும் திருக்கைகளுமென்றபடி. திருச்செய்யகமலவுந்தியும்- ஶ்ரீமத்தாய் அரவிந்தமான ஸாத்ருஶ்யமான திருநாபியும், உந்தி- நாபி, திருவடிகளிலேவிழுந்

மூ—செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுஞ்* திருச்செய்யமுடியுமாரம்படையுந்திகழவென்சிந்தையுள்ளானே ॥ (7)
திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்கள்நான்மறையோர்* திசைகைகூவியேத்துந்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந் தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ—மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யபீதாம்பரமும், நிரதிஶயதேஜோரூபமான திருவபிஷேகமும், திவ்யமௌக்திகஹாரமும், ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானென்கிறார். ॥ ௭ ॥

(திகழுமென்சிந்தையுள்) ஸ்வசரணாரக்த ஸகலஸநகஸநந்தநபரிவாரந ஸம்ஸ்துதீர்ணனாய், ஸக்யாக்ஷுத தாஶரதீ வஶாவதிஶதரூவ ஹாதவஹம்ப்ருதி ஸகலஸாஜநஶரண்யனாய், தமிழோர யஜ்ஞஸாரஜந த்ரைவித்யஸம்ருத்தனாய், வநமாலாவிஷ்வக்ஸேநராய், வரதவாராஹ வாரணயாமுநாசார்யாதராய், த்ரிதாஜாதிகளான ஶ்ரௌதஸாரராலே ஸம்ஸ்துதபாவநமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே நின்றருளி என்னெஞ்சிலே ஶ்ரீவத்ஸாங்கனுமிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழ்வது,

---

இ—கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஶங்கசக்ராதியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த ஶோகந்தீர்ந்தவாறே அவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதே. ॥ ௭ ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

பொருந்துமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வசரணேத்யாதியால்) சநாதநம்-சநாதநயோஹ்ம், புகர்கொளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்யாக்ஷேத்யாதியால்) அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தமிழோரயீத்யாதியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரதவாராஹேத்யாதியால்) திசைகைகூவி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (த்ரிதேத்யாதியால்) நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஶ்ரௌதேத்யாதியால்) ॥ அ ॥

ஶ—தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயஸாத்ஸல்யஸாவநதரான வவர்களுக்கு நிரந்தரமாகவநுபவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சீகுணகணிகிரண விஸ்தாரணமாய் வரிதலஜாதக நிஜதேஜஸ்ஸஞ்சிவேஶத்தாலே ஊர்விகலித கநகஸத்ருஶமான திருநாபியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - லக்ஷ்மீநிவாஸத்திர்ஜிதமாகையாலே காருண்யநிகேதநமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், செய்யவுடையும்- ஜம்பூநதவர்ண வரிஷ்டஶ்யாமவர்ணமான பீதாம்பரமும், உடை-வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும்- உஜ்ஜ்வலமணிகணவஹ்நிமாகையாலே உஜ்ஜ்வலதரணிஸத்ருஶமான திருவபிஷேகமும், ஆரமும்- திவ்யமௌக்திகஹாரமும், படையும் - ஸதாஸந்நிஹிதமாய் ஶோபைக்கு ஸாதநமாயிருக்குமவையான திவ்யாயுதங்களும், படை - ஆயுதம், திகழ - விளங்க - என்றும் - ஸர்வகாலமும், என்சிந்தையுள்ளான் - என்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேயிருக்குமவன் சிந்தையுள்ளான். ॥ ௭ ॥

பொருந்து- பொருந்துமவையான, தன்னுடைய குணாதிகளாலே சநாதநங்களாகத்தக்கவையான வென்றபடி. சநாதநயோஹ்மாம்படி நிரவதிக ஶேஷங்களான வென்கை. மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களுடையவும், படைப்பொடு- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன்- ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையுடையவனான, கெடுப்பு- ஸம்ஹாரம், காப்பு- ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப்பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனென்று பதார்த்தம், "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதாந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்தந:" என்கிறபடியே ஸர்வாத்மாவாகையாலே ஸம்ஹாரமும் உபகாரகமான ரக்ஷணவிஶேஷமாகையால், ஸ்வசரணாநுரக்தமாகிய விஷயத்திலே வாத்ஸல்யத்தோடே ஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறையில்லை. புகர்கொள்- தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. ஸமயஸாங்கியாகிற ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவர்களானவென்கை. வானவர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை- ஆஶ்ரயணவிஷயமான, புகல்- ஆஶ்ரயணம், ஶரண்யனனென்றபடி. வன்கையர்- வலியகையை யுடையவர்களான, வலிமை- பலிஷ்டம், பலாயிகரான வென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, வெங்கூற்றை- க்ரூரம்ருத்யுவான, கூற்று- ம்ருத்யு, ப்ரபலம்ருத்யுவானவன் ஏபாடுவென்னும்படி ஆஶ்ரிதவிரோதிய

மூ— கூற்றை* புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும்படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே* ।அ॥
படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே* இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவ
னேபுகழ்வில்லையாவையுந்தானே* கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்தன்னானார்கூரியவிச்சையோடொழுக்கம்*

ஆ—புகழுமாறறியேனென்கிறார். ।அ॥

(படைப்பொடு) ஸர்வேஶ்வரராய், ஸர்வஶேஷ்யராய், ஸ்வதந்த்ரராய், நிரதிஶயஸாக்ஷாத்வேதகஸ்வாத்ம ஜ்ஞராய், ஜ்ஞாநாநந்தகுணவிஶிஷ்டராய், நித்யநிர்தோஷ்யராந வைஷ்ணவஸ்வாபதாதி ஸகலகல்யாணகுணவராய் இருந்த திவ்யஜநங்களாலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்ந்தநாதன் ப்ரஹ்மாதி ருத்ரபர்யந்த ஸ்வநாதபர்யந்த நிவிஶஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரலேஹநாத்யனைப், ஸர்வவஸ்து

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமதேவ்யாதியால்) இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஶேஷ்யராயென்று) ஶிஷ்டயாத்ருவ்யராராயென்றபடி. தன்னானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸத்ருஶராயென்று) ஸஶ்ரூஷ்மஹமவஸ்வாம் கூரியவிச்சையோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வேதஸ்ய நிரதிஶயஜ்ஞமாவது ப்ரதிபாதஷ்ட்ஸவேதார்த்தஸ்க்ஷ்கவம். ஒழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானேத்யாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமித்யாதியால்) இயற்கையென்கிறவிடத்தில் சப்தஸ்வாரஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால், அதில் ஸ்வநாதபர்யந்தவென்கிறவித்தாலே இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனேயென்றது வ்யாவ்யாதம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வேத்யாதியால்) அதில் ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) புகழ்வில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தத்திலித்யாதியால்) இதற்கு ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்

ரா— ஸர்வவிஷயேதி க்ருபா ஶப்தார்த்தவான வென்றபடி. நான்மறையோர்- சதுர்வேதங்களை யுடையவர்களான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு- விலக்ஷணரான, ஸர்வவர்ணாஷ்ரம வாசா நாராயணாமௌலிகளான வென்றபடி. நிலத்தேவர்- பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைகைகூவி- திக்குகள்தோறும் அஞ்ஜலிபண்ணி, கூவியென்றது கூப்பியென்றபடி, ஏத்தும்- ஸ்தோத்திக்கும்படி யிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ப்ரத்யக்ஷமாக, என்- சிந்தையுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழுமாறு- ஸ்தோத்திக்கும் ப்ரகாரம், அறியேன்- அவனுடைய ஸௌஶீல்யஸௌலப்யங்கள் வாங்மநஸா வபரிச்சேத்யங்களாகையாலே என்னால் ஸ்தோத்திக்க முடியாதென்றபடி. ।அ॥

ஶ கொடைப் பெரும்புகழார்- வித்யாதாநாதி ஜநிதமஹாகீர்த்தியை யுடையவர்களான, கொடையென்று தானம். புகழ்- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரஸித்தரான, தன்னானார்- தானானவர்களுடைய, தனக்கு ஸத்ருஶராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி கூரியவிச்சையோடு- ஸூக்ஷ்மங்களான வித்யையோடே, விச்சை- வித்யை, தத்வஜ்ஞாநம் முதலான ஸூக்ஷ்மவித்யைகளோடே யென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களான வ்யாபாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற பலிகளும், ப்ரத்யஹநாநுஷ்டீயமாந வைஶ்வதேவயஜ்ஞாதிகளு மென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வபாவமாயிருக்கிற, இவைகளையே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு- அந்த திவ்யநதீ தீரத்திலே, அமர்ந்த- ப்ரீதியோடே வர்த்திக்குமவனான, நாதன்- ஸர்வேஶ்வரன், படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையு முடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேஶ்வரனே, பிரமபரம்பரன்- ப்ரஹ்மாவாகிற பராத்பரன், தேவர்களிற்காட்டில் பரரான இந்த்ராதிகளுக்கும் பரனிறே ப்ரஹ்மா, இப்படி பராத்பரனான ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையவனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ருத்ரம் ஸமாஶ்ரிதாதேவா:" என்கிறபடியே, தேவதைகளுக்கெல்லாம்

மூ— நடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே* ||௯||
அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளருளுமம்மானை* அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை* அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள்தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு* அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே* ||௰||

ஆ— ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதஸமஸ்தனாய், ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கும், இவ்வஸ்துவில் ஸ்துதியில்லை, புகழுமாறறியேன் என்கிறார். ||௯||

(அமர்ந்தநாதனை) ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷைகஸ்வபாவனாய், ஸேநாயகனாய், ஆச்ரிதஸர்வஸ்வபூதனாய் த்ரிநேத்ரசதுர்முகவிசிஷ்டகனாய், ஸஜலதடாகவரிவ்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையை ஸௌஹ்ருதஸ்திதியாகவுடையவனாய், வேதவித்ஸ்வராச ஸஹஸ்ரமஹாஸுஷ ஸாமாநவித்யாதேவதாநுராக ஹ்ருதயாரவிந்த த்ரிஸஹஸ்ர திவ்யஸமுதாயஜநங்கள் வாழ்வமர்ந்தமாயோனை யமர்ந்

இ—செய்கிறார் (புகழுமாறி த்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனென்றருளிச்செய்த ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யாதிலக்ஷணமே ஸ்துதியன்றோவென்ன, அதுஸ்வ ஸ்வேகதேசமாத்ரமல்லது ஸ்துதியன்று, ஆதலால்புகழுமாறறியேனென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸ்திதை.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவரவராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) அவர்க்கித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதஸர்வேத்யாதியால்) அமர்ந்ததண்பழனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஜலேத்யாதியால்) தம்பதி யென்கிறதை திருச்சிற்றாற்றங்கரைக்கு விசேஷணமாக்கியதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹ்ருதேத்யாதியால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவித்ஸ்வேத்யாதியால்) த்ரிஸஹஸ்ரம். த்ரிஸஹஸ்ரம், தம்பதியவனிதேவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே த்ரிஸஹஸ்ரதிவ்யஜநஸந்நிதியை வர்ணிக்

ஸ—ஹ்லகாரகனான ஸர்வேச்வரனுமவனே யென்றபடி. அவனே— அந்த ஸர்வேச்வரனே, இடைப்புக்கு- நடுவேபுகுந்து, ஸர்வஸம்ஹாரமும் ஸ்வரசமாக நடத்து என்றபடி. ஓருருவும்- ஒருபதார்த்தத்தையும், உரு- பதார்த்தம், ஒழிவில்லை- ஒரு பதார்த்தத்தையும் விடாதே ஸர்வத்தையும் ரக்ஷியாநிற்பனென்றபடி. யாவையும்- ஸகலபதார்த்தங்களும், தானே- ஸர்வஸ்துக்களையும் ஸ்வாகாரமாக வுடையவனவனே யென்றபடி. புகழில்லை- இதில் ஸ்துதியில்லை, புகழ்வு- ஸ்துதி. இவையெல்லாம் ததீயஜநஸேவார்த்த ஸ்வரூபாநுரூப மத்தனையொழிய ஸ்துதியாகமாட்டாதென்றபடி. ||௯||

௰ அமர்ந்தநாதனை - ஸந்நிஹிதநாயகனை, நிரவதிகநாயகனானவென்றபடி. அவரவராகி - அந்தந்த ஆச்ரிதராய், "ராஜஸூயே வ்யவாஹாரே தைவ்யஸம்ஸ்தாய" என்கிறபடியே அவர்களோடேகீபூதனாயென்றபடி. அதாவது:— "ஸ ஸர்வா நயிதி தேநாஸந்தஸம்தேருதந்த்ரவ" என்கிறபடியே ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷரஸிகனாயென்கை. அவர்க்கு - அந்த ஆச்ரிதர்க்கு, அருள் - அருளப்படுமவைகளை, அபேக்ஷிதார்த்தங்களையென்றபடி. அருளுமம்மானை - ஸ்வஸாதித்தருளும்ஸ்வாமியான, முக்கணம்மானை - த்ரிநேத்ரனாய்- "ருத்ரஸமாச்ரிதாதேவா:" என்கிறபடியே தேவர்களுக்குஸ்வாமியான ருத்ரனுக்கந்தராத்மாவான, நான்முகனை - சதுர்முகாந்தராத்மாவான, தம்பதி - தனக்குவாஸஸ்தானமான, பதி - ஸ்தானம், தம்மென்று வாஸ்தவ ஜாயாபேஷாலாவஜநம். தனக்கு ஸௌஹ்ருதஸ்திதியானவென்றபடி. இது திருச்சிற்றாறுக்கு விசேஷணம். அமர்ந்த - ஸந்நிஹிதங்களான, தண்பழன - சீதளமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, தடாகங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை, வேதியர் - வைதிகரான, வேதவித்ஸ்வராரானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - ஸந்நிஹிதகுணங்களையுடையவர்களான, ஸமஸ்தகுணாநுராகசாலிகளானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸம்க்யரான, அவனிதேவர் - பூமிதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - ஸௌபாக்யத்துக்கு, அமர்ந்த- ஸந்நிஹிதனான, அவர்களுக்கு நிரதிசயாநந்த கைங்கர்யரஸங்களுண்டாகைக்கு உசிதமாம்படி நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யாதிவிசிஷ்டனானவென்றபடி. மாயோனை - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, அமர்ந்தேனே-

மூ—தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை* வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக்* கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்*
வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தேனென்கிறார். ॥ழ॥

(தேனை) உபாதேயதமமான ஸர்வாதிசய போக்யனாய், நிகில ஜகத் ரக்ஷகனாய், ஸநாதிக ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உத்பாதகனாய், ஆச்ரித ஸுலபனாய், ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பத்தும் அருள்செய்து வானின்மீதேற்றிப் பின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—கையாலே கீழேயவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவ ரிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனாகிலும் நன்றாகவநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்த. ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

கன்னலையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ப்ரதாயத்தாலே) ஸம்பம் கண்டசர்க்கரை, கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வத்தால்) ॥கக॥

ம—கிட்டப்பெற்றேனே, அநுபவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ॥ழ॥

ஸ தேனை - உபாஸ்யபோக்யனை, நாநாவர்ண ரஸ ஸாரஸாரதயா ஸ்வாதுவாயிருந்துள்ள தேன்போலே "ஸர்வரஸ:" என்னும்படி யிருக்குமவனையென்றபடி. நன்பாலை - நல்லபாலனை, ஸுத்தக்ஷீரம்போலே நைஸர்க்கிகபோக்யனாயியானவென்றபடி. கன்னலை - ஸம்ஸ்க்ருதசர்க்கரைபோலே ஸம்ஸ்காரங்களைக் கொண்டு போக்யனை, கன்னல் - இக்ஷுரஸவிகாரம், இங்கே ஸம்ஸ்க்ருதசர்க்கரையைச்சொல்லுகிறது. அமுதை - அத்யந்தபோக்யனை, திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, வ்யவஸ்திதஸ்வபாவங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, உண்ட - ப்ரளயகாலத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, அம்மானை - ஸ்வாமியான, ஸர்வரக்ஷகனையென்றபடி. வானநான்முகனை - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனை, ஊர்த்வலோகவாஸியான சதுர்முகனையென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலர்ந்த - விகஸிதமான, தண் - சீதளமான, ஆஹ்லாதமானவென்றபடி. ஸுந்தரமானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாபியில்பத்மத்தினுடைய, மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - ஸ்ருஷ்டித்த ஆச்சர்யபூதனை, கோனை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - நிரதிசயவைபவத்தையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற வதாந்யரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - ஸஹஸ்ரத்திலித்தசகமானது, அருள்செய்து - க்ருபைபண்ணி, இங்கிருந்தநாள் போகபர்வங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - பரமபதத்தின்மேலே, ஏற்றி - அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே யேறவிட்டு, பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - துஸ்தரமான நாடகத்தை, முடிக்கும் - ஸமாப்தமாக்கிவிடும். ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஸேவதி ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யார்ஜுனஹார்தப்ரகாசகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்னாவளி:.

(வார்கடாவருவி.)

ஈஷ்டேஸ்வேஹாத்ரஸம்ஸாரஹ்ருதியதயாஸார்த்தயேஷ்ட ப்ரேஷாம்
ஸ்வாயத்தே ஸ்வநஸாநாசஸ்ரிதஸுக்ருதிஸக தம்ஸேவ ஸ்வேச்சயைஸம்வே ।
தீர்த்தாதிஷ்வயோமாஜமதீஷ்டேபக்ருதேர்ப்பதாதஸ்வரூபெவ்ய:
ஸ்ரீமேகாக்ஷநாய:ஸ்ரிதவிஷிதஸம்பதம்ஸம்யத்ரூபாவி ॥கரு॥

(ஈஷ்டேஸ்வேஹாத்ரஸம்ஸாரஸ) வார்கடாவருவிபத்தாதி - ஏகத்திலுடையமிகுதியாலே யொருவராலும்

ஸ்ரீ— தா— கிட்டப்போகாத குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கி ஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஶாஸநீயதயா) செங்கயலுகளுந்தேம்பணையித்யாதி - மத்ஸ்யங்கள் களித்துவஸிக்கிற நீர்நிலங்களாலேசூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும்; (ஸாத்யஸித்தஸேவிதா)இத்தால் மூன்றுபாட்டிலர்த்தம் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமான் - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற வேதநருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசியற ஸ்வாமியாகையாலும், பெரியமூவுலகுநிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த- லோகத்ரயம் வ்யாப்தமாம்படியாக த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு, நிர்ணாநகவிஷமமற வெங்கும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், அல்லதோராதுமவனில்வேறில்லை - தன்னாலே அவிநாஶ்யமான ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாதபடி வைஶிஷ்ட்யமின்றிக்கே நிற்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாயத்தகேஶ்வர) எனதாருயிரை - தனக்காதாரமில்லாதபடி ஸர்வாதாரவாகையாலும், (ஸாநாதஸ்ரீதஸ்ம்ருதிஸ்மத) திருச்செய்யகமலக்கண்ணுமித்யாதி - ஸ்ரீதருடைய ஹ்ருதயத்திலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட ப்ரகாஶிக்கையாலும், (தேவதாதிஅசுரஸம்வெற்றிதாதிதேஷமாந) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வெங்கூற்றை - தேவர்களுக்குரக்ஷகனும் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுவுமாகையாலும், (ஜகதுதயக்ருதே) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் - ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (தேவதாதத்வஸாரம்வேத்யே) முக்கணம்மானைநான்முகனை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றெம்பெருமான், ஸ்ரீதிர்தனக்குப்பிரிந்து ஸப்படவேண்டாதபடி ஸமக்ரவிஸவனுப்க்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறனென்று "வார்கடாவருவியிலே" யாழ்வாராலே யநுபவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥கக॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்ததாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றேறச்செல்லவேணுமென்று ஸந்நோராயித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகக்ஷமரன்றியே நான்வரக்ஷமனாகிறிலேன் நீவாராயென்று அததாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாமநனும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி க்ருஷ்ணனுமாய், ஸாதநீயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றோ, பின்னையும்நான் ஸாமக்ரீஹீநனாகையாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்தீரும்படி யொருநாள்காண வுன்னுடைய

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிதிருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை அதிஸ்பஷ்டமாயநுஸந்தித்துக்கொண்டு வணிபோகின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீகடாக்ஷாயலற்றுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வலதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாமரைத்தடாகமென்று ரூபவஶாதிஶயோக்தியாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயித்யாதியாலே "அவேக்ஷாஸாபேக்ஷ" மென்கிற ஸங்க்ரஹமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

வாமனா கண்ணாவென்கிறவடங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநனித்யாதியால்). மாயக்கூத்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனுமித்யாதியால்) வினையேன்கண்ணாவென்று க்ருஷ்ணனை ஸம்போதநஸம்போதித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்காகவன்றோவென்று), இங்கு கண்ணனுக்குச்சொன்னது ஸகலஸமவ்யாஹாரத்தாலே வாமநனுக்கும் துல்யமென்று கருத்து. தம்மை வினையேனென்று அநுஸந்தித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நிகழ்காணவென்னாதே ஒருநாள்காணவென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)

மூ— மாயக்கூத்தா வாமனா வினையேன் கண்ணா கண்கைகால்* தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா தாமரைநீள்* வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காண வாராயே* ||க||

காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியே*

ஆ— திருக்கண் கைகால்கள் தூயசெய்யமலர்களாகவும், சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாகவும், உஜ்ஜ்வலமாய் ஶ்யாமமாயிருந்த திருமேனியைக் குளிர்ந்தஇலையாகவுமுடையையாய், லாவண்யமயவாஸிதாங்க ஸௌகுமார்யனுமாயிருந்த நீ ஒருதாமரைத்தடாகம் நடந்துவருமாப்போலே வாராயென்றுகூப்பிடுகிறார். ||க||

(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்றுகூப்பிட்டுக் கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து நாணிப்பாடுபடச்செய்தேயும் நீவாராதொழிந்தவாறே உன்னைநிர்க்ருணனென்று லோகத்தார்சொல்லுகிறாரென் றடியேன்லஜ்ஜித்

இ— ஸத்ருஶத்ருஷ்டாந்தனொருக்கால் நாக்குநனைக்கக்காணவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. யத்வா- வாசத்தடமித்யாதியாலே தாமரைத்தடாகம்போலே வரவேணுமென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். காணவென்கிறதற்கு தாமரையித்யாதியோடே அந்வயம். தண்பாசடையாவென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தவித்யாதியால்) வாசவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (லாவண்யேத்யாதியால்) தடம்போல்வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையித்யாதியால்) ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

நாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணிப்பாடித்யாதி லஜ்ஜித்தென்னுமளவாலே) இதுக்கலமர்ந்தாலென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்றாட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) தம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணாமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெற்று ஸம்ஶ்லிஷ்டமா

ப— வாமனா- எனக்காக வாமநனானவனே, என்கண்ணா- க்ருஷ்ணப்ராப்தனான வென்னுடைய க்ருஷ்ணா? எனக்காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனே யென்றபடி. திருவவதாரம் தமக்குகார்யகரமாகாமையாலே வினையேனென்கிறார். மாயக்கூத்தா- ஆஶ்சர்யமாய் ஸ்ப்ருஹணீயங்களான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே, கூத்துஶப்தமிங்கு வாமனனோடு ஸமபிக்கையால் ஸௌலப்யாதிஸ்ப்ருஹணீய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லாவற்றையுங்காட்டுகிறது, நவநீதநாட்யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம், கண்கைகால்- ஸ்வீபநயநகரசரணங்கள், கிட்டினாரோடு முகநுறவுபண்ணும் திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகிலகப்பட்டாரையணைக்குந்திருக்கைகளும், அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத்தோற்று ஶேஷபூதர்விழுந்த திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செய்யமலர்களா- சிவந்த புஷ்பங்களாக, ஶ்யாமமான திருமேனிக்கு ஸஹஜமாம்படி காரணகமலங்களாக வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஷ்மத்தான, தேஜஸ்ஸுஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. செவ்வாய்- அருணவர்ணமானது, முகிழ்தா- அந்த முகுளமாக, அந்த அருணகமலமுகுளமாக வென்றபடி. முகிழ்- முகுளம், «ஶோகாக்ருநாலா:» என்கிறதத்வமாகையாலே, மாம்ஸபாக்யத்தாலே ஸ்மிதவிகாஸோந்முகமாயிறே திருப்பவளமிருப்பது. சாயல்சாமத்திருமேனி- காந்திமத்தாய் ஶ்யாமளமான திருமேனியானது, சாயல்- காந்தி, சாயலசாமத் திருமேனியென்று பதவ்யத்யாஸம். தண்பாசடையா- குளிர்ந்த பச்சிலையாக, அடை- இலை, பாசடை- பச்சிலை, ஶீதளஶ்யாமள தர்ஶநீயவஸ்துவாக வென்றபடி. இப்படி இங்குத்திருமேனி தர்ஶநீயவஸ்துவானதுமாய், ஸந்தாபதாபகிரணஜாலமானது, ஸ்பர்ஶநீயமாயிருக்கிறது என்றுகருத்து. தாமரைநீள்வாசத்தடம்போல்- தாமரஸாஶ்ரயமாய், நிரதிஶய விஸ்தாரமாய், பரிமளவாஸமான தடாகம்போலே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. வருவானே- வரும்ஸ்வபாவனே, முன்புதன்பக்கல்வரும்படியை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. ஒருநாள்காண- ஒருநாளாகிலுமுன்னையென்கண்ணாலேகாணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும். ||க||

ஶ— காணவாராய் என்றென்று- நானுன்னைக் காணும்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலற்றி, காணவாராயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணவிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவரன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் காணவாராயென்பராயிற்று. கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து- நீ வருகிறாயோவென்று திக்குகள்தோறுமோயாதேபார்

ஆ—ளினன்னாட்டலமர்ந்தாலிரங்கியொருநாளிங்கே* காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க*
நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே* ‖உ‖
முடிசேர்சென்னியம்மாநின்மொய்பூந்தாமத்

ஆ—து உன்னைக்காணப்பெற்று ஸத்தைபெற்றவிந்நாட்டிலே நானொருவனு முன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலமர்ந்தால் என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி ராஜ்யோசிதமான கிரீடாதி திவ்யாபரணங்களோடே, நீலஜ்யோதிஸ்வரூபனாய், உதிக்கிற ஸூர்யனைப்போலே ப்ரகாசமாயிருப்பதொரு கருமாணிக்கமலை நடந்துவருமாப்போலே காணவாராயென்கிறார். ‖உ‖

(முடிசேர்) திருக்கிரீடத்தோடே சேர்ந்த திருமுடியையுடையவனே? யென்றென்

இ—யிருக்கிறதென் றிருக்கிறாரிவரென்றுகருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயிக்யாதியால்) முடியென்கிற சப்தத்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிறதென்றுநினைத்து சுடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யோசிதேத்யாதியால்) ஸம்பந்த பூர்வகமாக, இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியாயிற்று. நீலரத்னமயமாலே உதிக்கிற தத்த்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீலஜ்யோதிரித்யாதியால்) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதிக்கிறேத்யாதியால்) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்மைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷேத்யாதியால்) இது ஸங்கதியென்றுகருத்து. ‖உ‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

முடிசேர்சென்னிகடிசேர்கண்ணி யென்கிறவாக்யங்களுடைய ஸமுதாயார்த்தாலே உசிதத்வத்தை

ஸா—க்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளாலிறைக்கும் ஸம்ஸாரமென்று தோற்றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனக்கு ஸதைமென்னலாம்படியான நிரவதிகஸம்பந்தத்தை யுடையவனானநான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவாராதொழிந்தவாறே. நாட்டாருன்னை யென்சொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டு- நல்லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று ஸாத்விகமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற தில்லையாகி லென்னைப்போலே கூப்பிடாதோ வென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, உனக்கென்னோடு ஸம்பந்தத்தில் அபேக்ஷையில்லாதொழிந்தாலும் வாராநிற்கக்கண்டா லிரங்கவேண்டாவோவென்று கருத்து. சுடர்ச்சோதி- ப்ரகாசகமாய் ஸ்வாபாவிகதிவ்யஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமான, சுடர்- ப்ரபையை, முடிசேர்- மயிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யாபரணவிசிஷ்டமான வென்றபடி. சென்னி- சிரஸ்ஸை யுடையவனே, அம்மானே- ஸர்வேச்வரனே, கருநாயிறு- நீலகாந்தியானுயிருப்பதொரு ஸூர்யன், உதிக்கும்- சிகரத்திலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விசேஷணம். உதிக்கிற நீலரவிஸத்ருசவிசிஷ்ட சிகரமானவென்றபடி. கருமாமாணிக்க- நீலரத்னமாணிக்யரூபமான, நாள்- அபிநவமான, நாளென்று அபிநவவாசி. நாள்நல்மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரஸ்ய ணகாராதேசம். நல்- நல்லதான, லோகத்தில் பர்வதங்கள்போலன்றிக்கே அதிஸாகாரமான வென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதம்போலே, இதுக்கு வாராயென்கிறதோடேயந்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனானநீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் வைலக்ஷண்யத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னுடைய நிலையையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கருத்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனோ, காண- நான்காணும்படி, ஸ்வபோஜநாதிகளை யபேக்ஷிக்கிறேனோவென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும். ‖உ‖

ஸ—முடிசேர் சென்னி- கிரீடத்தோடேசேர்ந்த உத்தமாங்கத்தை யுடையவனே, அம்மா- ஸர்வேச்வரனே, அம்மாவென்று அம்மானுக்கு ஸம்போதநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கஸாதாரணமான வென்றபடி. மொய்- நிபிடமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- மநோஹரமான, தாம- மாலை

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நாற்றோளுந்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போற்றோன்றாயே* ௩॥
தூநீர்முகில்போற்றோன்றுநின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயுந்* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்

ஆ—றேங்கியழுதக்கால் கர்ணபாசஸம்ச்லிஷ்டமகரகுண்டலவித்ருமஸத்ருசாதர சதுர்பாஹுதநுமத்யசோபிதமாய், விமலஸலிலபரிபூர்ணமாயிருப்பதொரு பயோதம்போலே வந்து தோன்றுகிறிலையென்கிறார். ॥௩॥

(தூநீர்) விமலஸலிலபரிபூர்ணமாயிருப்பதொரு பயோதம்போலேயிருந்த வுன்னுடைய உஜ்ஜ்வலமானதிருவடிவும், கனிவாயும், மகரந்தநிர்ப்பரமாய், ஸௌரப்யஸம்வலிதமாய், ஸாந்த்ரஸ்நிக்தமாய், ரவிகர

இ—யருளிச்செய்கிறார் (பிரதிபதத்ராதியால்) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தநுமத்யாதியா-). சேஷம்- ஸ்பஷ்டம். ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

தேநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மகரந்தாதியால்) இவ்விசேஷணத்தால் ஸௌந்தர்யத்துக்குஷமித்த விசேஷங்களையருளிச்செய்கிறார் (மஹீதராதியால்) வர்ஷுகமேகம்போலே வந்தென்சிந்

ப—வாஸிதமான, ஸுகந்திதமான வென்றபடி. கடிசேர் என்கிறத்தை யிங்கேயநுபிப்பது. பரிமளம் சேராநிற்கும், கடி- பரிமளம், நாட்செல்ல நாட்செல்ல பரிமளம் விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டுழாய்கண்ணி- சீதள துளஸீதாமமயமான, பெருமானே- பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறேயோ. ஏங்கி- தீவ்ரசோகவேகத்தாலே த்வநியும்பிறப்பிடமாட்டாதே மூர்ச்சிதப்ராயனாய், அழுதக்கால்- நானழுதால், இதுக்குத் தோன்றுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். படிசேர்- படியாய்சேர்ந்திருக்கிற, படி- ஸ்வபாவம் கர்ணபாசங்களுக்கு மிகவும் அநுரூபங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. மகரக்குழைகளும்- மகரகுண்டலங்களும், பவளவாயும்- வித்ருமாதரமும், நால்தோளும்- சதுர்பாஹுக்களும், துடிசேர்- துடிக்கு ஸத்ருசமான, துடி- டக்காவாத்யவிசேஷம், தநுமத்யமான வென்றபடி. இடையும்- மத்யமும். அமைந்தது- அமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி பரிணதித்ததானவென்றபடி. தூய்நீர்- விமலஜலத்தையுடைத்தான, விமலஸலில பரிபூர்ணமாகையால் ஸ்நிக்தசீதலமான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, அத்விதீயமான வென்றபடி. முகில்போல்- மேகம்போலே, தோன்றாய்- தோன்றுகிறாயில்லை, ஆபந்நனானவுனக்கு இது உசிதமோ பிரானேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று கருத்து. ॥௩॥

ரு மாநீர்- மஹாஜலத்தில், விஸ்தாரமான ஒரு ஜலாசயத்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன்மேலே - ரஜதகிரியின்மேலே, தன்னென்று ஸ்வார்த்தே நிபாதயோகம். வண் - உதாரமான, ரமணீயமான வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - வர்ஷாகாலத்து நீலமேகம்போல, கார் - வர்ஷாகாலமும், தூநீர் - சுத்தஜலமான, வெளுத்தஜலத்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, துயில்வானே - கண்வளர்ந்திருக்கிறவனே, ரஜதகிரிசிகராகாரனாக, உததிஶாயிநஶீதளசேஷசயநத்தின் மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனானவென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில் ளகாராகாரத்தோடே தகார டகாராதேசம் ஸந்த்யேகாதேசம். எந்தாய் - ஸ்வஸ்வாமிந், தூநீர்முகில்போல் - விமலஸலிலபூர்ணமான மேகம்போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வர்ஷாகாலமேகம்போலே என்றபடி. தோன்றும் - ப்ரகாசிக்கும்ஸ்வபாவமான, நின் - த்வதஸாதாரணமான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர் - ப்ரபை, உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - பிம்போஷ்டமும், கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலபரம். தேநீர் - தேனாகிறநீரையுடைத்தான, மகரந்தபரிபூர்ணமானவென்றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே நகாரலோபே வர்ணவிகாரஸ்ஸந்தி:. கமலக்கண்களும் - கமலஸத்ருசங்களான லோசநங்களும், வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியாதபடிவந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

மூ— சொல்லமாட்டேனே* ||௪||

சொல்லமாட்டேனடியேனுன் துளங்குசோதித்திருப்பாதம்* எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ளவா* அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்* மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்கொண்டல்வண்ணனே* ||௫||

ஆ—விகஸிதமான ஸரஸிஜம்போலேயிருந்த திருக்கண்களும், நயநகோசரமன்றியே வந்தென்சிந்தைநிறைந்து ப்ரஸந்நமாகிறபடி சொல்லகிலமல்லவென்கிறார். ||௪||

(சொல்லமாட்டேன்) ஸூர்யகரஸம்ஸர்கஸமுஜ்ஜ்வலவர்ணமான மேகத்தின்நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரதிசயதீப்திமத்தமான திருவடிகள் நிரதிசயதேஜோரூபமாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யமயமாயிருப்பதிளநாயிறிரண்டுபோலே என்னுள்ளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில்லையென்கிறார். ||௫||

(கொண்டல்வண்ணா) மேகஶ்யாமளனே, அஶேஷஜநநயநஹாரி திவ்யவிக்ரஹங்களையுடையவனே

இ—சிந்தைநிறைந்தவாவென்று ஸ்வாநுபூதியைப்பேசுகை யிங்கே ஸங்கதமன்றோவென்ன, இதுக்கு ப்ரகரணாநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நயநேத்யாதிபடியென்னுமளவாலே) இத்தால் ஸர்வப்ரத்யக்ஷமாக ஸாக்ஷாத்காரஸம்நடவாநிற்க விஸ்மரிப்படுவானேனென்ன அதுவேயெனக்குமிகவும் பாதகமாகிறதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆழிசூழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூர்யேத்யாதியால்) துளங்குசோதியென்கிறத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) எல்லையில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதேஜோரூபமித்யாதியால்) அல்லலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவித்யாதியால்) இத்தாலுன்னழகு என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ திப்பாட்டிலே அதுமறக்கவும்முடிகிறதில்லை என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஶேஷேத்யாதியால்) ஆளென்கிறதற்குத்

ப— சிந்தைநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன். ||௪||

ஆழிசூழ்- ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஆழி- ஸமுத்ரம், மல்லைஞாலம்- மஹாப்ருதிவியை, மல்லை- மஹத், முழுது- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- கபளீகரித்ததான, ப்ரளயகாலத்திலே, ரக்ஷித்ததானவென்றபடி. மாநீர்- மஹாஜலத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று பஹுவ்ரீஹி. ப்ரளயகால ப்ரவ்ருத்தஸலில ஜலவர்ஷணமானவென்றபடி. கொண்டல்வண்ணனே- ஜலஸம்ப்ருத மேகத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடையவனே, அடியேன்- உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல்லமாட்டேன்- ஸர்வமிதென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததேதென்னில்; உன்- உன்னுடைய, துளங்குசோதி- விளங்காநிற்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனான, துளங்குதல்- விளங்குதல்; திருப்பாதம்- திருவடிகள், எல்லையில்- நிரவதிகமான, சீர்- அழகையுடையவையான, இரண்டு இளநாயிறு போலென்று மாறியகிடப்பது- இரண்டு பாலஸூர்யர்கள்போலே, என்னுள்ளவா- என்னுள்ளத்திராநின்றன, திருவடிகளை பாலஸூர்யர்களாகச்சொன்னது அரவிந்தஸாரதையாலும் கண்ணுலே பருகலாயிருக்கையாலும் பாதிக்கத்துடங்கின வித்தனையென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லலென்னும்- து:க்கரூபமதாகச் சொல்லப்படுமதான, அல்லல்- து:க்கம். இருள்- அந்தகாரமானது, அஜ்ஞாநமானதென்றபடி. விஸ்மரணமென்கை. சேர்தற்கு- வந்து கிட்டுகைக்கு. உபாயமென்னே- உபாயமேது, உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. நாட்டார்து:க்கரூபமாகச் சொல்லுகிற அஜ்ஞாநமே இத்தசையில் எனக்குமபேக்ஷிதம். து:க்கநிவர்த்தகமான ஸ்வரூபாநுஸந்தானமானது என் ஹ்ருதயத்திலே விளங்குகையாலே தத்விஸ்மரணகாரம் வருகைக்கு ஒரு உபாயமும் காண்கிறிலேன், ஆதலால் அதை மறந்துபிழைக்கவும்வழியில்லையென்று கருத்து. ||௫||

மூ — கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா வினையேன் கண்ணா கண்ணாவென் * அண்டவாணாவென்றென்னை யாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் * விண்டன்மேற்றாய் மண்மேற்றாய் விரிநீர்க்கடற்றாய் மற்றுத்தான் * தொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே * ‖ சு ‖

ஆ — ஸாம்ஸ்ருஷ்டநனுமவென்னுடைய கண்ணா கண்ணாஎன்று என்னையடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூப்பிட்டழைத்தக்கால் திருநாட்டில்நின்றாதல் ஸம்ஸாரியிலுள்ள திருநகரிகளில்நின்றாதல் திருப்பாற்கடலில்நின்றாதல் ஒருதூணில்நின்றாதல் தொண்டனேனுன்கழல்காண வொருநாள்வந்துதோன்றாயென்கிறார். ‖ சு ‖

(வந்துதோன்றாய்) ஆகாசஸ்ரீ தவஸ்ரோராஸுவஸ்வரூபமான நயனங்களிவாலவடிங்களையுடைத்தாய்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டி த்யாதியால்) விண்டன்மேற்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில்நின்றி த்யாதியால்) மண்மேற்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரியி த்யாதியால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணிலி த்யாதியால்) நரஸிம்ஹவ்ருத்தாந்தத்தை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபாதரராய் கூப்பிட்டழைக்கச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே திருச்செங்குன்றூரில்நின்று மெழுந்தருளத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங்கணுமிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸமதிஸம்ஸ்திதே. ‖ சு ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

செந்தண்கமல உத்தரார்த்தியையுரைக்கிறார் (அதாரெ த்யாதியால்) வடநஸம்பந்தங்கே சுயாரவாரம். அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகெ த்யாதியால்)

ஈ — கொண்டல்வண்ணா - ஸௌவர்ணர், "த்ருஷ்டவைவ ஹி நம் ஸ்தாகஸைவம் நஷ்டக்ஷிராவயவ:" என்கிறபடியே கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவையுடையவென்றபடி. குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே குடக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்குடத்தை தலையிலேவைத்துக்கொண்டு எடையர்களிப்பாலே யாடுங்கூத்து, இது உபலக்ஷணம். ஸநோஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்றபடி. வினையேன்கண்ணா - ஸாக்ஷாத்க்ருதங்களையுடையவனை யெனக்கு த்ருஷ்டிஸந்தனைவனே, கண்போலே யெனக்குஅழகாய் ஆஹாரணமுமாய் ஸர்வகார்யஸாதகனுமாயிருக்குமவனே யென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறாத நிர்வேதத்தாலே வினையேனென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான ஸாபாவத்தைப் பண்ணினேனென்றுகருத்து, கண்ணா - ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸவ்யனாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனே, என்னண்டவாணா - எனக்காக ஸம்ஸாயிவதியானவனே, வாணன் - நிவர்ஹகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக ஸம்ஸாயிவதியானவனே யென்றபடி. ஜ்ஞாநஸக்திகராணாதிக ளாச்ரிதரக்ஷணமாயிருக்குமாப்போலே விஸம்ஸ்யோகமும் தமக்காகவென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, என்னை - ஸ்வரூபஸ்வகரஸிகனனவென்னை, ஆளநீயடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருவர்யோஜநாஸரத்திற்காக வழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. கூப்பிட்டழைத்தக்கால் - விளம்பஸஹியாமையாலே பெரியார்த்தநாதமாய் முறையிட்டழைத்தக்கால், இதுக்குத் தோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னார்த்தநாதம் செவிப்பட்டாலுனக்கு விளம்பிக்கவும் நினைக்கலாயிருக்கிறதோவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றாய் - விண்மேல்நின்றாதல், விண் - பரமவ்யோமம், விண்தன் என்கிறவிடத்தில் ணகாரரகஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேஸ:. தன்னென்று ஸாமீப்யார்த்தமயமாம். வபரமபதத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றாய் - ஸம்ஸாரிமேல்நின்றாதல், ஸம்ஸாரியிலுள்ள திவ்யதேசங்கள் நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணஸலிலமாயான, கடற்றாய் - ஸமுத்ரத்தினின்றுமாதல், க்ஷீரார்ணவத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - உதரவர்தேசத்தில் நின்றுமாதல், உக்தவ்யதிரிக்தமான வேறேதேனுமொருவர்தேசத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "ஸ்தம்பேஸபாஜக்ருயநாவிகரிஸநரஸிம்ஹ தேஜோரூபமீக்ஷணவிஸ்ம நரஸிம்ஹமமபம்" அன்றோவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். தொண்டனேன் - ஸதாஸனானநான், தொண்டன் - தாஸன். இஸ்ஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்வரூபாநுரூபதாஸனான நானென்றபடி. உன்கழல்காண - ஸ்வரூபங்களைக்காணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனோ, வந்துதோன்றாய் - வந்துதோன்றியருளவேணும். ‖ சு ‖

மூ — வந்துதோன்றாயன்றேலுன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்* முந்திவந்துயானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்* செந்தண்கமலக்கண்கைகால்சிவந்தவாயோர்கருநாயி* றந்தமிலாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே* ௭,

ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளும்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்தலைவன்

ஆ — நிரவதிகதீப்தியுக்தமாயிருப்பதொரு கருநாயிறுபோலேயிருந்த நீ வந்துதோன்றாய், அன்றேல் அநாலோசிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்யமாய், லோகவிக்ராந்தமாயிருந்த உன்திருவடிமலர்களின்கீழே உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெய்யக்கடவேனாய்ச்சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். ௭

(ஒக்குமம்மான்) உன்திருமேனிபோலொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ — வையந்தாயவென்கிறவிடத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநாலோசிதவிஶேஷத்யாதியால்) வையந்தாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகவிக்ராந்தமாயென்று) முந்திவந்துயானிற்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமென்னுமளவாலே) பின்னையுமவன் விளம்பித்தவாறே நீயிங்கேயெழுந்தருளுகல் அதுதிருவுள்ளமன்றாகில் என்னையங்கே யழைத்துக்கொண்டருளுதல் செய்ய வேணுமென்று ஸங்க்ஷேபமாயிற்று. ௭

※ எட்டாம்பாட்டு. ※

பூர்வவாக்யத்தில் ஸாதனத்தையருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்தித்யாதியால்) இத்தால் நாமும்மை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பஹுவிஷயங்களிலே வ்யாமோஹித்து நம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் ஸங்க

ஈ — செம் - ஆதாம்ரமான, தண் - ஶீதளமான, கமலம் - தாமரைபோலிருக்கிற, கண் கை கால் - நயநபாணி பாதங்களையுடைத்தான, சிவந்தவாய் - தாம்ராதரமான, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, ப்ரஸித்தாதித்யனுக்கு இவ்விஶேஷணங்களில்லாமையாலே ஸாம்யாபாவத்துக்காக இப்படி யருளிச்செய்தபடி. கருநாயிறு - நீலஸூர்யனானது, அந்தமில்லா - அபரிமிதங்களான, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்பி - ஸகலதிக்குகளிலும் ப்ரஸரிப்பித்து, அலர்ந்தொக்கும் - விகஸிதனானதற்கொத்திருக்குமவனை, விஷமிஹாரூஸம் வ்யூடகிரணதயா விகஸிதனான நீலஸூர்யனுக்கு ஸத்ருஶனான என்றபடி. அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமிந், வந்துதோன்றாய் - என்கண்வட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல் - அன்றாகில், ஸ்வாராதனீயனானவுனக்கு என்னுடைய இச்சைக்கான ப்ரஸங்கமிக்கையாலே இங்கேயெழுந்தருளத் திருவுள்ள மன்றாகில் என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். உன் - உன்னுடைய, இது திருமலரடியோடே ஸம்பந்தம். வையந்தாய - வையத்தைத் தாவின, வையம் - லோகம், லோகவிக்ராந்தமான வஸிஷ்டசண்டாள விபாகம்பாராதே ஸர்வஜந்துக்கள் தலையிலும் ஸம்ஸ்பர்ஶித்ததான வென்றபடி. மலரடிக்கீழ் - அதிஸுகுமாரமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து - உன் திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீ யருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயறிந்து செய்யுமவனாய்க்கிட்டி, யான்நிற்ப - நான்நிற்கும்படியாக, முகப்பே - உன்முன்பே, கூவி - என்னை யழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய் - நீ கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும், ஶரணஜ்ஞானத்தாலே யசித்திருக்கும் ஸ்ரீபரதாழ்வான் ப்ரக்ருதியல்லேன், “ஜடாந்தவ்ருதவிதோஜ்ஞகள்” என்று இளையபெருமாள் ப்ரக்ருதியானவனென்றபடி. அடிமைகொண்டல்லது நிற்க வொண்ணாதெனக்கென்று கருத்து. ௭

மூ — அம்மானுருவம் - ஸௌந்தர்யுடையராவத்தோடே, ஐஶ்வர்யஸூசகமான திருமேனியோடேயென்றபடி. ஒக்குமென்று - ஸத்ருஶமாமென்று, நீலஸ்நிக்தமநோஹரஶீதளஹேதுவாதிகளாலே இந்தமேகங்கள் ஸத்ருஶங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தலைவனென்கிற விரண்டிடத்திலுமந்வயம். தொக்க - ஸம்ஹதங்களான, மேகம் - மேகங்களுடைய, பல் - பஹுப்ரகாரங்களான, குழாங்கள் - ஸமூஹங்களை, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணாளும் - நாளும்நாளும், ப்ரதிதிநமுமென்றபடி. நாணாளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரலோபமும் நகாரத்துக்கு ணகாரவர்ணாதேஶமும். உள்ளம் - மநஸ்ஸானது, குழைந்து - ஶிதிலமாய், நான் - நாட்டார்க்கு ஸௌஹார்தஹேதுவான சேஷ்டிதம் உபேக்ஷாஹேதுவாம்படியான நான், தலைவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தலைவு - மாளுகை, ப்ராணாபஹரணமிவையை யடையாநிற்பு

மூ— ஞன்* றக்கவைவர்தமக்காயன் றீரைம்பதின்மர்தாள்சாயப்* புக்கநற்றேர்த்தனிப்பாகாவாராயிதுவோ
பொருத்தமே* ॥ அ ॥

இதுவோபொருத்தமின்னாழிப்படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள்* அதுவேகொடியாவுயர்த்தானே

ஆ—நாணும் உள்ளங்குழைந்து துலைவன்நான் உன்னைமறந்திருக்கவொட்டுகிறதில்லை இந்தசேவங்கள், உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றிருக்குமவர்க்கு ரக்ஷகனாய், அன்றீரைம்பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்ஙனேதிருத்திக்கொண்டுவாராய், இதுவோஉன்னுடைய ரக்ஷணயிகமென்கிறார். ॥ அ ॥

இ—ஸத்ருஸவஸ்துக்களுன்னை மறக்கவொட்டுகிறதில்லை யென்கிறாரென்று ஸம்பந்தம். தக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையேயி த்யாதியால்) ராஜ்யாதிகளிலே ஆஸக்தியுண்டாயிருந்ததாகிலும் பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீநாரதாஸிதஷேவஸ்யாஸ ஸ்ரீவிஷ்ணுஷாத்ரூவஷேஸ ஸம்பஷேஷ யாலே ஸமஸ்தாணகலேவ ப்ராப்யக முன்பெற்னக்குறையில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகாவாராயென்கிற ஸவிஸ்தாரத்தாலே ஷ்யாஸத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையித்யாதியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது- திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ॥ அ ॥

※ ஒன்பதாம்பாட்டு. ※

மின்னாழியென்று திருவாழிக்கு விசேஷணாஸாத்ருஸ்யஞ்சொன்னதால் ஸமிந்தவஸத்தைபருளிச்செய்கிறார்

ரா—னென்றபடி. தக்க- யோக்யமான, ஸ்வரூபகலேவ ப்ராப்யப்ராபகக பாண்டவர்களானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும்ஸம்மாய், தம்மென்று ஸ்வஸத்தநாப்யோமஃ, வணுபாண்டவர்களுக் கிஷ்டவிதியோமாஸஷ்ணுயென்றபடி. அன்று - ஸாரதயாஸம் ப்ருவுத்தமானகாலத்திலே, ஈரைம்பதின்மர் - வுகூாஸஸஅயர், ஸகலஸம்பூரான துர்யோதநாதிகளென்றபடி. ஈரைம்பது- விமாணீதவஞாஸஸ, ஈரைப்பது ஸம்சைஷ்யையுடையவர் ஈரைம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, ஸிஷூஸுஷஜூஷங்கள்போலே ஸஷூளிவதிராம்படியென்றபடி. புக்க - ஸத்ருஸேநாஜஸ்ப்ரவிஷ்டமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு, உன்னைஸாரதியாகவுடைத்தாகையாலே ஸ்ரேஷ்டமான ரதத்துக்குஎன்றபடி. தனிப்பாகா?- அத்விதீயநிர்வாஹகனே, பாகன் - நிர்வாஹகன், ரதியானஅர்ஜுநன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி ப்ரயாணுயக்கொண்டு ஸாரதியானவனேயென்றபடி. வாராய் - வருகிறாயில்லை, "ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபயமேச்யுத" என்றலப்படிசெய்பலாவது அர்ஜுநனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, ஆஸ்ரிதர்ஐவருமாய் தர்வீபகர்ஸதஸஃவ்யாதருமானுலோ வுதவலாவது, நான்வணகாகியுமாய் வசிக்கிற ஸேவாஸுஜஷங்கள் ஸ்வாவ்யாதங்களுமாணு வுதவலாகாதோவென்றுகருத்து. இதுவோபொருத்தம் – இங்ஙனேயோவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ்வாவம், ஆஸ்ரிதர்க்காக தூத்யஸாரத்யாதிக ளைப்பண்ணினதும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, "நாராயணகதாஜீவ" மென்றுகவிபாடினவனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடினானித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் – எனக்கதெல்லாஞ்செய்யவேணுமோ, ஒருக்கால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்றுதிருவுள்ளம். ॥ அ ॥

ரு – மின்னாழி- மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, ஸ்வநீலஜீமூதஸஷமமான திருமேனிக்கு விசேஷணம்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிறவென்றபடி. படையாய்- ஆயுதமுடையவனே, படை- ஆயுதம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம். ஏறும்- ஏறப்படுமதான, திவ்யவாஹநமான என்றபடி. இரும்சிறை- பெரியசிறகை யுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது, சிறை- பக்ஷம், ஆகிவிதாஷவக்ஷஸாரியான வென்றபடி. புள் அதுவே- அந்த பக்ஷியையே, வைநதேயனாகிய ப்ரவிஸஞான பெரியதிருவடியையே என்றபடி. கொடியா- த்வஜமாக, உயர்த்தானே- உயரவெடுத்தவனே, ஆர்த்ரவிநதாஸத்தனைப் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே அகிலத்தொரேயோடேவந்தருளி யெனக்கு வடிவழகைக்காட்டியருளவேணுமென்று ஸம்போதநத்துக்கும் தாத்பர்யம். யதா- ப்ரயோஜநாஸாரவிகலசின பாண்டவர்களளவன்றிக்கே ஏகாந்திகாஸ்ரமியான திருவாழியாழ்வான் முதலானோரோடு ஸம்ஸ்லேஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம். இதுவோபொருத்தம் – இங்ஙனே

மூ - பொன்றென்றேங்கியழுதக்கா* லெதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார் சோலைபுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ॥௧௦॥

பிறந்தமாயா பாரதம்பொருதமாயா நீயின்னே*சிறந்தகால்தீநீர்வான்மண்பிறவுமாயபெருமானே*கறந்தபாலுண்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியையின்னுகவுடைய திவ்யாயுதமாகிற ஸௌலப்யத்தையுடையவனே ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்துக்கு உதவவருகைக்கிடான பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையவனே இதுவோ முடிந்ததென்றென்றேங்கியழுதக்கால் ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷாபாவமாகையாலே ஸம்ஸ்லேஷஸாதநாநுஷ்டாநாபரிஹரணமாக மதுவார்சோலை புத்தரமதுரைப்பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனே நீயெதுவாக நினைத்திருக்கிறாயென்கிறார். ॥௧௦॥

(பிறந்தமாயா) ஸாமான்யஸ்ருஷ்டாணாஸமாகவும், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டாணாஸமாகவும், ஸ்ரீமதுராபுரியிலே பிறந்தருளின ஆஸ்சர்யபூதனே, நீயிப்படி ஸர்வவ்யாபகனாயிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகிறிலை இனியுன்னை யெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ॥௧॥

இ—(திவ்யாத்யாதிபால்) இருந்நிறையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதிபால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷாத்யாதியால்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷாத்யாதியால்) எதுவேயாகவித்யாதியாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கலவனெது நினைத்திருக்கிறானோவென்று ஸம்ஸயமாக விசாரிக்கிறாரென்று ஸம்ஸதிஸித்தம். ॥௧௦॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமான்யாத்யாதியால்) இதில் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டாணாஸமாக என்கிறவித்தாலே "பாரதம்பொருதமாயா" என்கிறதின் தாத்பர்யமும்ஸூசிதம். நீர்தீவான் மண்ணாத்யாதி பெருமானேயாத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியித்யாதியால்) கறந்தபாலாத்யாதிபெருமாயாவித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) நாம் ஸர்வவ்யாபகனாயிருந்து

ஸ—போவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷஸ்வபாவம், ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் ஸம்ஸ்லேஷமும் பொய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கியழுதக்கால் - ஸ்தோத்ரம், இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறத்தோடே அந்வயம். இம்மாஞாலம் - இந்தமஹாப்ருதிவியினுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு உபேக்ஷையுடையவனாய்க்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மதுவார் சோலை - மகரந்தவ்யாப்திகளான உத்யாநங்களையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரதிக்கிலிருக்குமதான ஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனான, மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதன், "தஸ்மாத்ஸர்வஸ்ய ஜகதஸ்ஸம்ஸாரார்ணவ தாரணாய ஸம்பவந்த்யவதாரா:" என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வபாவங்களோடே பிறந்த ஆஸ்சர்யபூதனென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணாரக்காண) கண்ணனீர்மார) வருவதாக நினைத்திருக்கிறானோ, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ வென்றபடி. ॥௧௦॥

பிறந்தமாயா - அப்ராக்ருததிவ்யஸம்ஸ்தாநத்தை மநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தஆஸ்சர்யபூதனே, பாரதம் - பாரதயுத்தத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனான, "ஸூரியோதயாத் ப்ரவ்ருத்தி" யிலே பாரதயுத்தத்தைச் செய்தருளினவனானவென்றபடி. மாயா - ஆஸ்சர்யபூதனே, அபாயமெடேனென்று அபாயமெடுத்தல், பகலையிரவாக்குகலான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - ஶ்ரேஷ்டமான, காரணாவஸ்தாபங்களாலே அதிஸயிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - அக்நி, நீர் - ஜலம், வான் - ஆகாஸம் - மண் - ப்ருதிவீ, பிறவுமாய் - அந்யங்களுமாயிருக்கிற, வ்யஷ்ட்யாதிகார்யங்களான தேவமநுஷ்யாதிபதார்த்தங்களுமாயிருக்கிற வென்றபடி. தத்ஸரீரகனாயிருக்கிறவென்கை. பெருமானே - ஸர்வேஸ்வரனே, நீயின்னே - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி ஸர்வவ்யாபகனாயிருந்துவைத்துமென்றபடி. கறந்த - கறந்தஅப்போதைமான, காலநாதி தூஷ்யங்களற்ற அதிஸயிதமானவென்றபடி. பாலுள் - க்ஷீரத்துக்குள், நெய்

மூ—ணைப்பேபோலவற்றுளெங்குங் கண்டுகொள் * இறந்துநின்றபெருமாயாவுன்னையெங்கேகாண்கேனே * ||௰||
எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னையானென்றென் * றங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சட கோபன் * செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்க * ளிங்கேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரெ ல்லிப்பகலே *

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ||கக||

ஆ—(எங்கேகாண்கேன்) எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்கே ஆர்த்திமுகேநவ்யாகுல ராய் ஆர்த்திவிஷயமான சொற்களாலே அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ஸ்ரீவைஷ்ணவமாகச்சொன்ன வாயிரத்துளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள் இந்தலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலேயெல்லாருங்காண வெம்பெருமானை யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம். ||கக||

இ—ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவாவேணுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறரென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதி. ||௰||

✳நிகமனம்.✳

அங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்யலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தனாநவ ராயென்று) தாழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்த்யாதியால்) ஆர்த்யாதிகளுடைய விஹ்வலத்வாதிஸம்பவ:. செங்கேழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வாதியால்) ||கக||

வ—பேபோல்- நெய்யாதும்போல, யதாஸர்பிஷ்க்ஷீரவ்யவஸ்திதஸ்ஸ்வ:. க்ஷீரம் கண்ணாலேகாணப்படச்செய்தே அதினுள்ளிருக்கிற நெய்யாதும் காணவரிதானாப்போலேயென்றபடி. இவற்றுளெங்கும் - காணப்படுகிற ஸகல வஸ்துக்களிலும், இதுக்கு நின்றவென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்டுகொள் - கண்டுகொள்ளுகை, இறந்து - இல்லாமல், கண்ணாலே காண்கையில்லாதவனை யென்றபடி. "ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ... ஸ்வஸ்திதோ வ்யஸ்திஷ்டஸ்ய ... யம் ப்ருதிவீ ந வேத" என்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷத்தால் காணுமத்தனையொழிய கண்ணாலேகாணவரியனையென்றபடி. நின்ற - இப்படியேயா யிருந்தவனை, பெருமாயா - ஆச்சர்யசக்திகனே, உன்னை - இப்படி ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்தே ஸந்நிஹிதனானவுன்னை, எங்கேகாண்கேன் - எவ்விடத்தில் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலேகாண்கைக்கு ப்ரகிருதிஸம்பந்தமறவேணும், அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனாய்விட்டேன், அர்ச்சாவதாரம் நான்நினைத்தபடி ஸம்ச்லேஷாதிகளைச்செய்யாது, அந்தர்யாமித்வ ஸம்ஸ்தானங்கள் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்வி ழவோடே முடிந்துபோமித்தனையாகாதேயென்று கருத்து.

ஈன்- அபிகமான, நிரதிசயபோக்யமான வென்றபடி. துழாய்- ஸர்வஸ்வாமித்வஸூசகமான திருத்து ழாயை புடையவனான, அம்மான்தன்னை ஸர்வேஸ்வரனை, யான்- கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி ஸக்தனான், எங்கேகாண்கேன்- எங்கேகாணக்கடவேன், என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லியாறியிருக்க மாட்டாதே, ஸத்தையுள்ளவளவுமிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே. அங்கே- தோளுந்திருத்துழாய்மாலையுமான வவனுடையவழகிலே, தாழ்ந்த- ஆர்த்திகளான, சொற்க ளால்- ஸூக்திகளாலே, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே யந்வயம். அம்- ஸுந்தரமான, தண்- ஸீதள மான, ஸம்ஸாரஸந்தாபஹரமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபன்- ஸர்வேஸ்வரனான ஸர்வ ஸம்ருத்திகள் பக்கல் கௌரவமுள்ளவரான ஆழ்வார், செங்கு- ஸ்ரீவைஷ்ணவம், எழ்- எழும்படி, ஸ்ரீவைஷ்ணவ மாக வென்றபடி. உபநிஷத்ஸாரங்க ளெல்லாமுமாகவென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில் உம்மைக்கு இத்திருவாய்மொ ழியில் சொன்ன ஸர்வஸாம்யம் உத்ப்ரேக்ஷமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் அப்யஸிக்க வல்லரோவென்றிவ ர்க்கு நவ்யவாம். பத்துமென்கிறவிடத்தில் உம்மைக்கு இத்தசகத்தினுடைய கா ரிக்கே அதிசயமாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜந்மத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், காலை யும்- பகலும். திவாராத்ரமொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- ஆநந்திப்பார்கள், ஸமஸ்தாநந்தாநுபவிக ளாவார்களென்றபடி.

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாந + ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஸ்ராய நம:. ||கக||

ஸ்ரீ:.
த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.
(மாயக்கூத்தா.)

ஸ்ப்ருஹ்யைர்ஹாரிதேஹைஸ் ஸாமௌலிகோடீதயா ஸ்வாத்ருதிதாப்தி ஶயித்வாத்।
நீலஸ்நிக்தாங்கத்வாத் ஶ்ரீதவாமஸதயா பத்மஸத்ருசநேத்ரஸாராத்
ஸாரத்யாத் பாண்டவாநாம் பரமஹிதகரா தந்மஹாநந்தயோகாத்
ஜீவாபேக்ஷாநபேக்ஷா மவதி ஶுபததநம் ஶ்ரீபதிஸ் ஸ்வக்ருஹாணி ॥௭௫॥

(ஸ்ப்ருஹ்யைர்ஹாரிதேஹைஸ்) மாயக்கூத்தாவாமனு - ஸ்ப்ருஹணீயங்களாய் தேஜோமாலிகளான வெஷ்டிதங்களையுடையனாகையாலும், (ஸாமௌலிகோடீதயா) சுடர்ச்சோதிமுடிசேர் சென்னியம்மானே - நிரவதிகதேஜோரூபமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்வாத்ருதி:) முடிசேர்சென்னியம்மான் - அத்திருவபிஷேகத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வந்தோற்ற நிற்கையாலும், (அப்திஶயித்வாத்) தூநீர்கடலுள் துயில்வானே - பரிஶுத்தமான பய்யாதியிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நீலஸ்நிக்தாங்கத்வாத்) மாநீர்க்கொண்டல் வண்ணனே - நீலஸ்நிக்தமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ஶ்ரீதவாமஸதயா) கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணனுபவதரித்து ஶ்ரீதர்க்கு வாமனனுபிருக்கையாலும், (பத்மஸத்ருசநேத்ரஸாராத்) செந்தண்கமலக்கண்கைகாலித்யாதி - செந்தாமரைப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையும், திருக்கைகளையும், திருவடிகளையும், நிரவதிகஸௌந்தர்ய நீலஸ்நிக்தமான திருமேனியையுமுடையனாகையாலும், (ஸாரத்யாத் பாண்டவாநாம்) தக்கவைவர்தமக்காயித்யாதி - ஶ்ரீதனான அர்ஜுனனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (பரமஹிதகர:) இம்மாநிலம்பொறைதீர்ப்பான் - வடமதுரையிலேவந்தவதரித்து பூமியினுடையபாரத்தை அபஹரிக்கையாலும், (தந்மஹாநந்தயோகாத்) கறந்தபாலுள்நெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள் - க்ஷீரத்திலே ஸர்ப்பிரிருக்கிறாப்போலே எல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாப்தனாயிருக்கையாலும், எம்பெருமான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் சேதநருடைய அபேக்ஷாநபேக்ஷனாயிருக்கிறானென்று 'மாயக்கூத்தா" என்கிறதஶகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௭௫॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எல்லியுங்காலையும்) எம்பெருமானென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி யருள்செய்தருளினன். ஒருவன் செய்தருளினபடியேயென்றென்று நினைத்துக்கிடக்கும்படி யருள்செய்தருளினன்; அவ்வருள்தானென்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இ— நல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்று) ஹ்ருதயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனித்யாதிபால்) பாட்டில்வ்யவதாய ஏகவாக்யமாயிருக்க தந்த்ரவ்யாக்யானம் வாக்யபராவ்ருத்தியாய் ப்ரவர்த்தித்தது அருள்நல்லதென்றும் அது யாவதாத்மபாவியென்று மிவ்வர்த்தபத்திலும் இப்வ்யவதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே அத்ருஷ்டார்த்தராயிருந்த வாழ்வார் நல்லவருளென்றும் யாவதாத்மபாவியென்று மித்தனை கொண்டாடுகைக்கு விஷயம் திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிமாத்ரமாக மாட்டாமையால் இவ்வர்த்தாயம் ஸம்மதமன்றோவென்று ஶங்கிக்கிறார் (அவ்வருளித்யாதிபால்) எது என்றது கேவலமஹானான ஸ்ம், திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதிமாத்ரம் ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷ விஷயமாகாதென்று கேவலம் ஆக்ஷேபம், இவ்வர்த்தாயம் ஸம்மதமாம்படி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னைநினைந்தெழ* நல்லவருள்கணமக்கேதந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே* ॥௧॥

ஆ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினானென்கிறார். ॥௧॥
(திருக்கடித்தானமும்) பின்னையுஞ்செய்தருளுகிறான், திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க.

இ—(முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களிலருளிச்செய்யப்புகுகிற அநந்ய ஸவிசேஷங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புகுகிற ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் முன்னமென்றுகருத்து. இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது பஹுவிதாநந்ய ஸம்பந்த ஸம்ஶ்லேஷவிசேஷ ப்ரகாசகமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்கிப்போதுமிகவும் ஸ்மரணவிஷயமாகவற்றுகையாலிவ்வுத்தரார்த்தம் ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனிலாழ்வாருடைய ஆர்த்தியைக் கேட்டு தத்க்ஷணமேயவருடைய ஆர்த்திதீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உத்யுக்தனானவெம்பெருமான் இனி நாம் கடுகச்சென்றிடாதிருக்கில் ஹர்ஷாதிசயத்தாலே தடுமாறி யழியும்படியாய்ப் படுவாராகையாலே த்ருப்தியையுண்டாக்கிப்பித்துப் பின்பு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின த்ருப்தி ஸூசித்தபின்பு திருவயோத்யையிலே புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீபரத்வாஜாஶ்ரமத்தே விட்டிருந்தருளினாப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தானெழுந்தருளுகிறபோது ப்ரேமபரவசரான ஸ்ரீவிதுராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின த்ருப்தி ஸூசித்தபின்பு ஹஸ்திநாபுரத்திலே புக்கருளுகைக்காக "குஶஸ்தலே நிவஸதி ஸ ச ப்ராதரிஹைஷ்யதி'' என்கிறபடியே குஶஸ்தலத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போலவும் ஆழ்வாருக்குத் தானெழுந்தருளின த்ருப்தி ஸூசித்தபின்புவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளி யிவர்பக்கல் அதிவ்யாமோஹமுடையிருக்கிறபடியை யிவரநுஸந்தித்து த்ருப்தராய் இதைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று இங்கேஸூசிதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு 'ஸவிதாரண ஸஜ்ஜ'' மென்கிற ஸமநந்தரம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥௧॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை புநருக்தமன்றோவென்ன விங்கு தச்சேதாதிசயமான அநந்ய ஸவிசேஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) (செய்தருளுகிறான்) ஒரு அநந்ய ஸவிசேஷத்தை உக்திசேஷ: உமக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் அநந்த

ப— அல்லியம்- புஷ்பங்களாலே அழகியதான, அல்லி- புஷ்பம், புஷ்பஸம்ருத்தயா அதிஸுந்தரமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அம்- ஸௌகந்த்யஸுந்தரமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி- திருமுடியிலேயுடையவனான, அப்பன்- ஸ்வாமியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே 'மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய் கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே'' என்றுநானசைப் பட்டபடியேவந்து தோற்றின ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. தன்னை- என்பக்கல் நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன ஸௌஹார்த்தமென்று விஸ்மயாவஹனாக ஸ்மரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- க்ருபைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்கே அஸாதாரணமாக, தந்து- ப்ரகாசித்தருளி, க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செய்வான்- மேல்இடைவிடாதே க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறான், ஊர்- இப்படி உபகாரியாயிருக்கிறவனெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்- ஶ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திருக்கடித்தானம், "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:'' என்கிறபடியே அவிச்சிந்ந பகவத்ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பத்தையுடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமவதாநாதி கைங்கர்யங்களாலே நித்ய ஶ்ரீமான்களாய் வர்த்திக்கிற திருக்கடித்தானமென்றபடி. ॥௧॥

மூ—திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையு* மொருங்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டீர்* செருக்கெடுத் தன்றுதிகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ||௨||

ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்று* உருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்* திருவமர்மார்பன்திருக்கடித் தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ||௩||

ஆ—தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினான். அவனாரென்னில்? செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை யுருக் கெடவாளிபொழிந்த அத்விதீயன், கண்டீரென்கிறார். ||௨||

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவரா யிருவராய் மூவராய்த்தோன்றி உருவுதெரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்த வனென்று அவன்சிகலையே யநுஸந்தித்து அதுக்குமேலே இன்றுதிருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்

இ—களாயிருக்க இப்படி யநுஸந்திக்கமாட்டாரென்கிற வைஷம்யத்தைக் காட்டுகிறார் (அவனாரென்னி லென்று) ஆரென்றுக்ஷேபவாக்யம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிரஸநம்பண்ணின மஹாவீரனாகையாலே என் ப்ரதிபந்தகங்களையும் நிரஸநமாக்குகிறானென்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய் கிறார் (செருக்கெடுத்தித்யாதியால்) ||௨||

* மூன்றாம்பாட்டு *

உபாஸ்யாநுஜவ்ருத்தாந்தமாகையாலே "ஏகேநைவ க்ஷணேநைவ ஸ்தூலஜநஸ்தாநவாஸிநம்" என்கிறப டியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்கிறதற்கு அநுஸந்தித்து என்கிறதோடந்வயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யமங்களவிக்ரஹமொன் றேயாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது அநுஸந்தாவாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும் ஸங்கதமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்ததசையிலே இதுக்கந்வயமாகவேணுமென்று நினைத்த ருளிச்செய்கிறார் (வந்தி த்யாதியால்) சிகலை - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்க்காட்டில்

ரா—செருக்கு - மதம், எடுத்து - தலையெடுத்து, உத்கடமாயென்றபடி. வரபலபாஹுபலைஶ்வர்யாதிகளா லே மதமதிகமாயென்கை. திகைத்த - ஜோஷித்தவரான, சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஜயிக்கலாமென்று ஸூ சித்த மதிகேடரான வென்றபடி. அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக் குப்பொழிந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், ஸீதாபிராட்டிவிஷயத்தில் தன் திருவுள் ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சீற்றம்விளையும்படி அவர்கள் அபசாரங்களைப்பண்ணின அந் தகாலத்திலே, உருக்கெட - ரூபங்கெடும்படி, "சிந்நம் பிந்நம் ஶரைர்தக்தம்" என்கிறபடியே யவர்கள்ஶ ரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "ஶரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ" என்கிறபடியே வர்ஷித்தவனை, ஒருவன்கண்டீர் - அத்விதீயன்கண்டீர், கண்டீரென்றது லௌகிகப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தி ஹேதுமஹாவீர்யம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமென்கை. திருக்கடித்தானமும் - அந்ததிவ்யதேஶத்தையும், என்னுடைச்சிந்தை யும் - என்னுடையசித்தத்தையும், ஒருங்க - ஒருபடிப்பட, அடுத்து - ஸ்வீகரித்து, இரண்டையும்ஏகாகாரமு மாக அபிமாநித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகரூபமாக ஆஸக்தி செய்தருளியென்கை. உள்ளே - இவற்றுக்குள் ளே, உறையும்பிரான் - வஸியாநிற்கிற மஹோபகாரகன். ||௨||

௩ ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - ப்ரதமயுத்தத்தோடு யுத்தம்பண்ணியருளுகிறபோது ப்ரதமமொருவ ராய், பின்பு ஸம்ப்ரமாதிவேகம் மிஞ்சமிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகரூபனாய்த்தோன்றி என்றபடி. உருவுகரந்து - அதிதீக்ஷ்ணமான ரூபம்மறைந்து, வக்ஷாஸிம்ஹாஸநயோமத்துக் கவகாஶமில்லாதபடி யாதிவேகம்பின்னையு மதிகமானவாறே நிரதிஶயதேஜோரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அத்ருஶ்யமாயெ ன்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஸந்திப்பது. ஶரங்களைவர்ஷித்தவன், திரு - ஸ்ரீயானவள், அமர் - அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனைக்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தானென்றபடி. லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே யுடையவனைக்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம், மருவி - ஆஶ்ரயித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான உபகார கனை, உள்ளுந்தோறும் - அநுஸந்திக்குந்தோறும், உள்ளுகை - அநுஸந்திக்கை, தித்திப்பான் - போக்யனாகின்றான். ||௩||

மூ — மாயப்பிரானென்வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்தினானெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்* தேசத்தமரர்திருக்கடித்
தானத்தை* வாசப்பொழில்மன்னுகோயில்கொண்டானே* ||ச||
கோயில்கொண்டான்றன்திருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகம்* கோ
யில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தம்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ||ரு||

ஆ — பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். ||ங

(மாயப்பிரான்) இவன்திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டிலும் என்னெஞ்சிலே வல்வினைகள்தீரும்படி ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினானென்கிறார். ||ச||

(கோயில்கொண்டான்) அங்குமிங்குமாயிருந்தநளவையன்றியே ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தையுங்கொண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினானென்கிறார். ||ரு||

இ — அதிஶயிதாநந்தவிஶேஷத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஆநந்தத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) ||ங||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலித்யாதியாலே உத்யாநஸாத்குண்யமாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஆநந்தத்திற்காட்டில் அதிஶயமான ஆநந்தஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸம்மதிஸந்திவிவக்ஷை. நெஞ்சிலே என்கிறதற்கு ஸ்நேஹத்தையித்யாதிபோடே யந்வயம். ஸ்நேஹரூபத்தாலே நேசத்தினாலென்கிறவுத்பும் வ்யாக்யாதம்.||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்விதீயபாதார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து தந்த்ரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குமித்யாதியால்) ||ரு||

ப — தேசத்தமரர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, தேசம் - தேஜஸ்ஸு, தேசமுடையவர் - தேசத்தார். தேசத்தமரரென்று ஸமாஸம், நித்யாநுபவத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம். வாசப்பொழில் - வாஸனையுடையவையான உத்யானங்கள், புஷ்பவாஸஸுவாஸங்களான உத்யானங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில் - வாஸஸ்தாநமாக, உத்யாநஸுபவமாகவென்று பதார்த்தம். கொண்டான் - பரிக்ரஹித்தவனான, மாயப்பிரான் - ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடைய உபகாரகனான, என்வல்வினை - என்னுடைய ப்ரபலபாபங்கள், வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணையாலே பாபபரம். காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து துவர்ந்துபட்டதுக்கமெல்லாமென்றபடி. மாய்ந்து - நசித்து, அற - நிஶ்ஶேஷமாம்படி, நேசத்தினால் - ஸ்நேஹத்தினாலே. த்ருதீயத்தில் யகாரஶகாரயோ: அபேதத்தினாலே இப்பாட்டில்வா ஸகாரத்திலும் த்விதீயவர்ணாநுப்ராஸத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சநாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களை அநுஸந்தித்து அநுபவித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷங்களிலும் விஶ்லேஷங்களிலும் அவனுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை வளர்த்தேநு அநுஸந்திக்கையாலே பூர்வஸம்ஸ்காரபாடவத்தால் அநவரதத்யாநதக்ஷ்யமாணகுணசேஷ்டிதாதிப்ரவாஹநஶீலதயா விஶாலமான நெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - ஸபரிகரமாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தாநமாகவபரிக்ரஹித்தான். ||ச||

ப — கோயில்கொள் - கோயில்களைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஜகதாராத்யராகையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களானவென்றபடி. தெய்வமெல்லாம் - தேவதைகளெல்லாம், அநந்தவிஷ்வக்ஸேநாதிகளெல்லாமென்றபடி. தொழ - ஸேவிக்கும்படி, வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிவாஸமாகவுடையவனான, குடக்கூத்தவம்மான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்பஷ்டம், கோயில்கொண்டான்தன் - தன்கோயில்

மூ—கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவு*மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக்
கடித்தானத்தை* யேத்தகில்லா குறிகொண்மினிடரே* ॥௯॥
கொண்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண் முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

ஆ—(கூத்தவம்மான்) இஸ்ஸூக்தியெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாச்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும்வ்ருத்தியாலே உபாயநெடுமாறி வ்ருத்திகக்ஷமிரஸநம்பண்ணினாப்போலே ஸ்வீயமாணவேஷிதாவிஷ்டாரத்தாலே ஸ்விஸேஷஜநிதமான வென்னுடைய து:க்கத்தைப்போக்கியருளினவ னுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடேகூடவேத்தநுஸந்திக்கிறார். ॥௯॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ—அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற உபகாரஸவிசேஷங்களை அநுஸந்திக்கப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை யேத்துங்கோளென்று உபதேசம்பண்ணுகை யுக்தமன்றோவென்ன? வகுப்பிக்கிறார் (இஸ்ஸூக்திஜாதியால்) வ்ருத்தியாலேயென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைவிக்ருதியோடே யவயம். மதுசூதவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபக்ருதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீயக்ருதியால்) கொடியேனிடரிக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்விசேஷக்ருதியால்) தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளிக்ருதியால்) ॥௯॥

ஸ—கொண்டானென்று மாறியமைப்பது. தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தானமாக ஸங்கல்பித்தவனைக் கொண்டு, அதனோடும் - அந்ததிருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சம் - என்னுடையநெஞ்சுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு, கோயில்கொண்டான் - வாஸஸ்தானமாகஸங்கல்பித்தான், கோயிலுக்குவெளியில் செருப்பை வைத்துஉள்ளேபுக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேயாக வொண்ணாதென்று திருக்கடித்தானத்தோடே என்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ॥௫॥

ஸ கூத்தவம்மான் - கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, வினோதசேஷ்டிதங்களாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும் - க்ரூரனானவென்னுடைய து:க்கங்களெல்லாவற்றையும், இடர் - து:க்கம், காணவேணுமென்று மிகவும்விலக்ஷணித்து ஸங்கல்பம்பண்ணின க்ரூரனானவென்னுடைய விரஹது:க்கங்களையெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான் - போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூதவம்மான் - மதுவென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே ஆச்ரிதருடைய விரோதிவர்க்கங்களை நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவனான ஸர்வேச்வரன், உறை - உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தானமானவென்றபடி. பூத்தபொழில் - ஸர்வதாபுஷ்பிதமான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யவஸந்தமான உத்யானங்களையுடையவென்றபடி. கடாக்ஷவைலக்ஷண்யமாயிருக்கிறது! வஸந்தமாறலாவதென்று கருத்து. தண் - சீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமான வென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தானம். ஏத்த - ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே, இடர் - து:க்கங்களானவை, இல்லா - நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரம்பண்ணவே து:க்கங்களெல்லாம் நமக்கிதுதேசமன்றென்று தம்மெனுந்தேகைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண்மின் - லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸ்தோத்ரமென்றிராதே இதை நன்றாக ச்ரத்தியுங்கோளென்றபடி. ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ॥௯॥

ஸ - கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய, திர்யக்குக்களுக்குங்கூட ஸுலபனானவென்றபடி. இதற்குத் தாமரையென்கிறதோடே யவயம். மண்விண் - பூமியையும் ஆகாசத்தையும், முழுதும் - அதில் ஏகதேசத்தும் விடாதே க்ருத்ஸ்நத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமரூபியிலே அளந்தவையான, ஒண் - ஒள்ளியதான, உபஸ்தரணீயங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாமரஸவாஷ்பங்களை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று ஸ்ருஷ்டி ஆனவிக்ஷங்களையளந்துகொண்டது, ராஜவைகாதிசயமாக்கி. திருவடிகளையென்றபடி. ஒண்தாமரையென்கிற விடத்தில் ணகாராக்ஷரஸ்ய தகாரஸ்யடகாராதேசம். மண்ணவர் - பூமியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை வலக்கையறியாத ஸகலமநுஷ்யஜாதிகளெல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்களுக்கே அஸாதாரணஸாம்யமாக ஸேவியாநிற்கவென்றபடி. ஸாவதம் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரே* ||௭||

தானநகர்கடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்நிலங்கடன்முற்றுமெம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்சுந்திருக்கடித்* தானநகருந்தனதாயப்பதியே* ||௮||

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்டாமரையை மண்ணவர்தாந்தொழுகிற படியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணு திருக்கடித்தானநகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்.

(தானநகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தையநுஸந்தித்துப் பின்னைபுந்தன்றிறத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையநெஞ்சும் திருக்கடித்தானமு மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமு மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநகரியாயிருக்குமென்கிறார். ||௮||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஏத்துங்கோளென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ||௭||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தாம்பெற்றஸம்ருத்திகளுக்கெல்லாம் நிதாநம் திருக்கடித்தானமென்னும்ப்ரீதியாலே அதைக்கொண்டாடாநின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகம் ஸர்வஸாதாரண்ய ப்ரஸங்க மநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுபுநருக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவித்யாதியால்) பிறந்துடையது - தாயப்ராப்தமானது, திருக்கடித்தானமும் தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றஸ்தலங்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விசேஷாபிமாநவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. ||௮||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாபிமாநியாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புதன்"னென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுபுநருக்தியன்றோ

ப—உகந்தருளினதேசம் ப்ராயேண ஸம்ஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜநங்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கிற ஸௌசீல்யகுணத்தாலே ஆக்ருஷ்டராய்க்கொண்டு அவசராய்த் தாங்களேவந்துஎன்றபடி. இங்குள்ளார் பரமபதத்துக்குப்போவது பரத்வத்தையநுபவிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸௌசீல்யகுணாநுபவம் பண்ணுகைக்காக என்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாநின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்- அந்தநகரத்தை, இடர்கெட- உங்களுடைய து:க்கங்கள் எல்லாம்கெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், மநஸ்ஸாலே ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய மகாரே பரே ணகாராதேச:. ||௭||

ஶ—வான்- பரமாகாசம், இந்நிலம்- இந்தபூமி, கடல்- க்ஷீரார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்ட கண்டவிடங்களெல்லாம், பரமாகாசபூமி க்ஷீரார்ணவங்களாகிற வெல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்க்ருஷ்டம், சிறக்கை- அதிசயிதமாகை. மிகவும் ஸ்ரேஷ்டங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே- என்பக்கலிலே அதிநிவிஷ்டனான வாத்ஸல்யஸமுத்ரனுக்கே, தானநகர்கள்- ஸ்தாநங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தாநங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஸ்ரேஷ்டம். தனதாயப்பதி- தன்னுடைய தாயஸ்தாநம், தனக்கஸாதாரணமாய் தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமென்றபடி. இதையவன் தனக்கு தாயப்ராப்தஸ்தாநமாக அபிமாநித்திருக்குமென்கை. ||௮||

மூ—தாயப்பதிகடலைச்சிறந்தெங்கெங்கு* மாயத்தினான்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை* தேசத்தமர்திருக்கடித் தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ௯

அற்புதனாராயணனரிவாமன* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சகம்* நற்புகழ்வேதியர்நான்மறைநின்றதிர்*

ஆ—(தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளன்றோவென்னில்? அதப்படியேயாகிலும் திருக்கடித்தானமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி ஸ்வரூபமென்கிறார். ௯

(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல் தொடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளெல்லாவற்றிலும் மத்யஸ்தமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலேநிற்பது மேவியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ௰

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயாகிலுமென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமித்யாதியால்) தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த லாபஸக்தியாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாபிமானியாயிருக்குமென்று கருத்து. ௯

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விசேஷித்து விரும்பாநிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அத்தனைவிரும்புகைக்கு நிபந்தனம் தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த லாபஸக்தியென்னுமிடம் அநுமானமன்றிக்கே ஸஹ்ருதயாநுபவமாயிருக்கையாலே அதை வெளியிடுகிறதாகையா லிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு சேஷமென்று ஸங்கதிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயித்யாதியால்) ௰

ரூ— தாய - தாயமான, தனக்கு நிரூபாதிகஸ்வம்மான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும் - ஸ்தானங்களெல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறத்தோடன்வயம். தலைச்சிறந்து - தலையாயிருக்குமதொருபடி அதிசயிதனாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்குமதொருபடி அதிசயிதனை யென்றபடி. ஸர்வவிஷயஸௌசீல்யாதிகுணஸாம்யாயென்கை. மாயத்தினால் - ஸ்வரூபமான அதிவிசேஷத்தினாலே, அதிவிசேஷஸம்பவஜ்ஞானத் தாலே என்னுதல். "மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்" மென்றதிறே. மன்னி - ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று - வீறுமைபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வஜ்ஞஸாதிகளைப் போலன்றிக்கே ஸௌந்தர்யோத்கர்ஷத்தை யுடையவனாயென்றபடி. இருந்தான் - எழுந்தருளி யிருந்தவனையென்றபடி. தேசத்தமர் - ஸம்வதநாத்வத் தாலே தேஜஸ்விகளான நித்யஸூரிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான திருக்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை - தானே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தானே என்ற அவதாரணத்துக்கு "நாஹம்வஸாமிவைகுண்டே நயோகிஹ்ருதயே ரவௌ । மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி நாரத" என்கிறபடியே மற்றஸ்தலங்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - கோபாதிவச்யனானவன், அற்புதன் - ஆச்சர்யன், திவ்யஸ்தலங்களெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே வீறுபெற்றருளி யிராநிற்கச்செய்தேயு மென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு உறுப்பானஸ்தலமென்று திருக்கடித்தானத்தை விசேஷித்து விரும்பாநிற்கிறவவ ஆச்சர்யபூதனன்றோவென்றபடி. ௯

௰ அற்புதன் - ஆச்சர்யனான, ஸ்வரூபகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனையென்றபடி. நாராயணன் - ஸ்வீயரைக்கைவிடாதபடி வாத்ஸல்யாதிகுணாச்ரயனான, அரி - ஹரியான, ஸாநுபந்த த்ரிவிததுக்கஹாரனையென்றபடி. வாமனன் - தானர்த்தியாய்ப்பிறந்தாகிலு மாச்ரிதருடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொடுக்குமவனான வெம்பெருமான், நிற்பது - வஸிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமென்கிறத்தோடேயன்வயம். நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல் புகழ்என்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய பகாரே ரேபாதேஶ:. புகழ் - கீர்த்தி, அநந்யப்ரயோஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களானவென்றபடி. வேதியர் - வைதிகர்களுடைய, நான்மறை - நாலுவேதங்கள், அவர்களாலே உச்சரிக்கப்படு கிற நாலுவேதங்களென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி, அதிர் - அதிராநிற்கிற, முழங்குகிற

மூ— கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே* ॥ ௰ ॥
சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாலோடமுதன்னவாயிர
த்திப்பத்தும்* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥ ௧௧ ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிருமால் கவிக்கு ப்ரதிவாதியன், மதிள்குருகூர்ச்சடகோப
ன் கவிபாடுகிறான், ஆறுவிவையெங்ஙனேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானொருக்ஷணம் பிரியில் ய
ரிக்கமாட்டானென்கிறார். ॥ ௧௧ ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆறுவிசேஷியால்) ஆறுலென்றது -
விஷயமும் அஸாதாரணமாய் வக்தாவும் ஸர்வஜ்ஞரான பின்பு என்றபடி. எங்ஙனேயிருக்கிறனவென்றது- இதி
னுடையவாக்ய ஸ்வாரஸ்யம் என்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவிடத்துக்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிருக்கியால்) ॥ ௧௧ ॥

ஸ—வென்றபடி. கற்பகச்சோலை - கல்பகவனங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இது ஸஹ்ய பர்வ
தமென்று, திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவியிருப்பது - ஆதரித்திருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்பு
க்கு ஸஜ்ஜமாக உபேக்ஷித்திருப்பதுவென்றபடி. என்னெஞ்சகம்- என் நெஞ்சினுள், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே
வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே ஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கிறானென்றாகருத்து. ॥ ௰ ॥

ம சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யானவனங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை - நித்யம்
வஸியாநிற்கிற, திருமாலை - ஸ்ரீயபதியை, மால் - ஸ்வாமீ, உதிச்ரேயோவிசேஷ:. மதிள்குருகூர் - ப்ராகார
ங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, ஸம்ஸாரதாபிதம் புகவொண்ணாதபடி ரக்ஷையையுடைத்தான திரு
நகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்தியான, "ரஸோவை ஸ: ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வா
ஆனந்தீ" என்கிறபடியே ஸ்ரீயபதிவிஷயமாய் ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிசயபோக்யமானவெ
ன்று பட தாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரத்தோடேகூடின அம்ருதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, இது
பத்துக்குவிசேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிறவாச்யத்தை, அமுதனென்கிற
து - சடகோபன்சொல்லாகிற வாசகத்தை, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டும்,
ஸகாரத்தாலிவை ஸம்பந்நஸமாதிகமாய்க்கொண்டு காயக்கரங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து - விஸ்மய
ப்பட்டு, ஸம்ஸாரத்திலே நம்மை ஸஹ்யவிப்பாரொருவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலை
வைகுந்தத்து - உத்தமமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், வாஸநாபூர்வகமாக ஸ்தி
தராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுக்கு க்ஷணவிச்லேஷாஸஹத்வம் பதராக்குமென்கை. இத்திரு
வாய்மொழியில் ஸம்பந்தமுடையாரைஉக்தியோஷ்டி. ॥ ௧௧ ॥

ஜகந்நாதஜ்ஞாநதேசிகராமாநுஜ ஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய ஸம்ஸ்கார பராங்குசமுனிவிரசிதேஷு.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்னாவளி:.

(எல்லியுங்காலை.)

ஸாதகவர்த்தி த்ருஷ்டா ஸ்ரீதலஸஹாயநாத ஸ்ரீஜகத்ரக்ஷகஸாவா
தாஸ்யே ஸேவ்யமாநாதந்த்ரதமம் ஸஜ்ஜநாதேம்சிலஸ்ய ஸம்ஸகத்வாத் ।
மோதிதஸ்வாதசேஷாஹிதவிஷயதோஷ நீதிஸ்ஸ்துதஸ்வாத்
ஸர்வாகாராஸ்தத்வாத்ஸ்வபாவதாரணே ஸஜ்ஜந த்யாஹர்க்ருஷ்ணம் ॥ ௬௭ ॥

(ஸாதகவர்த்திருஷ்டா) அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி - உபஸ்தீபமான திருத்துழாய்மாலையாலே
அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீதலஸஹாயநாத) என்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

ஈ— தா—பிரான் - ஸ்ரீகருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனுகையாலும், (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா: ஸ்ரீவாஸ:) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவர்த்திக்கிற திருமார்வையுடையவனுகையாலும், (ஸுஹ்ருதேஸர்வகி,யவாஸ:) மாயப்பிரானென் - ஸ்வரூபமாக உபகரிக்குமவனுகையாலும், (ஸாரணஸஜ்ஜநாஸ:) கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ — நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்படுகையாலும், (தேவவிஷ்வக்ஸேநாஸ:) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுகையாலும், (ஹரிர்விந்த்வாஸ:) உள்ளத்துக்கோவிந்தன் - ஸுலபனுகையாலும், (ஸர்வேஷாம்ஹிதவிஷயதொழிஷ்ஸ்வஸ்திகவாஸ:) வானின்னிலங்கடலித்யாதி - ஸர்வவ்யாபகத்வாதிகளைக்காட்டிலும் ஸ்ரீகருடையநெஞ்சை க்ருதஸ்தாநமாகவுடையனுகையாலும், (ஸர்வகாரணஸ்தாநகவாஸ:) ஆபர்க்கதிபதியற்புதன்றனே - ஸர்வேஶ்வரத்தானு மாஸ்ரயணீயனுகையாலும், ஸர்வேஶ்வரத்தாலுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. "அற்புதநாராயணனரிவாமனன்" என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னுடைய ஸ்ரேஷ்டமான நாமத்தைத்தான் ஸாஸ்த்ரமாகவுடையனுவது, விராஜங்களான விரண்டுவடிவைக்கொண்டு விரோதியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டி பெரியகாலாலேயளப்பது, இப்படிகளால் திருக்கடித்தானத் தெம்பெருமானு ஸ்ரீகருக்கு ஸ்வஹவிஷயரணத்திலே ஸந்நிஹிதனுயிருக்கிறனென்று "எல்லியுங்காலை" என்கிற உபக்ரமத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினுரென்கிறார். ௧௦௭௫

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இருத்தும்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறான், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கோடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக்கல்செய்கிற அநுக்ரஹவிஶேஷபரம்பரைகளை ப்ரீதிஸபத்தாலே அநுஸந்தித்துக்கொண்ட அநுஸந்திக்கத்தொடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில் திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின சிலஅநுக்ரஹவிஶேஷங்களை கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுஸந்தித்து அதநந்தரமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு ஸாக்ஷாத்ஸித்தமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷரூபாநுக்ரஹத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்ய ஸங்க்ஷேபேயென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்த ப்ரகாரேணஎன்றபடி. அதாவது:— தான் ஸஹாத்தாகவெழுந்தருளினால் தத்க்ஷணஸம்ஶ்லேஷ ஜந்யஸம்தஸிதவிஶேஷவ்யக்தி வெள்ளமெனக்கு ஸாத்யமாதென்றுபார்த்து ஸடிதியெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தானத்தில்நின்று தானெழுந்தருளினவ்யக்தியை எனக்கு ஸாத்மிப்பித்தருளியென்றபடி. "என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழிருத்தும்" என்கிறவித்தாலும், கருத்தையுறவீற்றிருந்தா" னென்கிறவித்தாலும் நான் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தால் தானென்நெஞ்சிலே புகுந்திராநின்றானென் றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகத்தோற்றுகிறதாகையாலே 'ஸ்ரோத்ரவ்யஷ்டாஸ்திர்வாநாமபேக்ஷ' என்கிற உபாஸநவாக்யம்போலே இப்பாட்டும் உபாஸநவாக்யமாய்த்தோற்றுகிறவிது "பொருத்தமுடைவாமன" னென்று அவனுக்கு ஸ்வபாவிகஞ்சொல்லுகிறவித்தோடுவிரோதமன்றோவென்ன? "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீ"ழித்யாதிவாக்யத்துக்குத் தமக்குள்ளபாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கீழ் தாம்பட்டவ்யஸநாதிஶயத்தை ஸ்வாபாவிகமாக அநுஸந்தித்தபாவத்தாலே எனக்கவன்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியைக்காட்டிலு மவனுக்கென்பக்க லாஸக்தி ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகாட்டுகிறார் (என்னெஞ்சிலேஇத்யாதி பட்டதென்னுமளவாலே) இவ்வநுவாதத்திற்கு ஸ்வாபாவிகத்வம் பாட்டின்ஸ்வாரஸ்யாநுகுணத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. புகுந்தருளுகிறானென்றது- க்ரியாவதமன்று, புகுந்

மூ— இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்று* அருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்கு*
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்* கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ॥க॥

ஆ— லாமொன்றன்றென்னும்படி தானென்னைப்பிரிந்து வ்யஸநப்பட்டு ஒருவண்ணமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து ஸந்நிவிஷ்டனாயிருந்தருளினான், ஒருவனுடைய ப்ரணயித்வமிருக்கும்படியென்? இவனையாகாதே நான் இதுவோ பொருத்தமென்று சொல்லிற்றென்கிறார். ॥க॥

(இருந்தான்) என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸத்காரணங்களு மிக்காரணமல்லது மற்றொரு

இ— தருளுகிறவனென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது- இதொருவ்யஸநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது - தன்னையிவரநுபவியாதவஸரத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாத்ருச்யமன்றிக்கேயொழிகை, லோகத்திலும் ராஜனுக்குவிரஹமாவது ராஜ்ஞியினுடைய ஸஹவாஸாபாவத்தால் பிறந்த ஸாத்ருச்யாபாவமிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிவிஷ்டனித்யாதியால்) பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடையவித்யாதியால்) இவ்வாச்ரயத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமபேக்ஷித்த பாஹ்யஸம்ச்லேஷமிப்போது லபிக்கவில்லையேயாகிலும் அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த தம்முடைய அத்யந்தநிகர்ஷத்தையும் ஸர்வேச்வரன்தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்பாராதே தம்பக்கல ஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜநிதநிரவதிகஹர்ஷத்தாலே இம்மாநஸஸம்ச்லேஷமாத்ரத்திலு மவனையிப்படி கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் "ப்ரீதிதத்வ" மென்கிற ஹர்ஷவசத்வம் மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥க॥

இரண்டாம்பாட்டு.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) இக்காரணமென்றது- இந்தப்ரணயித்வகாரணமென்றபடி. மற்றொருகாரணமென்றது - இங்கு ஸ்வஸாதநாநுஷ்டாநாதி வ்யாஜகாரணமாம். ஏதத்ஸ்வா இக்காரணத்தை பர்யாலோசிக்கும்போது தஜ்ஜநிதநிரவதிகப்ரீதியாலே ஸாதநங்களும் அபேக்ஷிதமாயில்லாமல் அத்யந்த வ்யர்த்தங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாளித்யாதி

ப— என்னை- தன் விரஹத்தில் ப்ராணதாரணஅஸமர்த்தனான வென்னை, இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே நம்மை அபேக்ஷிப்பானொருவனுண்டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ்- தன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளின்கீழே, இருத்தும் என்று- ப்ரதிஷ்டிதனாக்கி யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- அபேக்ஷித்து, இதுக்கு அழைத்தேற்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எனைத்து- அநேகமாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, ஸஹஸ்ராகார சேஷ்டிதங்களான வென்றபடி. பஹுஸம்வத்ஸரம் அவிச்லேஷ ஸம்பந்தங்களான என்கை. பலநாள்- அஸம்க்யாத திநங்கள்தோறும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை அநுபாஷிக்கிறபடி. அழைத்தேற்கு- ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுபாஷிக்கிறபடி. இது ஸ்வாபாவோக்திமாத்ரம். நாமிவனுடைய ப்ரணயித்வத்தையறியாதே இவன் விஸம்வதித்தானாகவும் நாமஸந்நிஹிதராகவும் நினைத்து ஆக்ரந்தநம்பண்ணி என்னகார்யஞ்செய்தோ மென்று மஹத்தம். இப்படி ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனாயிருக்கிறவென்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- ப்ரணயித்வத்தை யுடையவனான, வாமனன்- ஸ்ரீவாமநனானவன், தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாயிருக்குமவனை நானர்த்தித்து என்செய்தேனானேனென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக்காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜநிக்ஷுவானவன் நிதியைக்கண்டாப்போலே யென்னைக்காணப்பெற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய ஆசயத்தை, தன்ஸ்வரூபம் ஸாக்ஷிகம். என்னுடைய மநஸ்ஸையென்றபடி, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உற- உறுதியாக, ஸுஸ்திரமாகவென்றபடி. வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றிருந்தான், வீறு- உத்கர்ஷம், ஸம்ச்லேஷ ஸமாதாநத்தாலே ஸந்நிவிஷ்டனாயெழுந்தருளியிருந்தானென்றபடி. ॥க॥

மூ—இருந்தான்கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளுந்* திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்ந்தறமன்னிப்* பெருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* றருந்தானருடானினியானறியேனே* ॥௨॥

ஆ—ப்ராணமறியாததொருபடி யிருந்தருளினான், ஆதலாலதின்மேலில்லை யென்னும்படி பண்டெனக்குச்செய்தருளினவருளை யோரருளாகமதியேனென்கிறார். ॥௨॥

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின இவ்வருளல்லது மற்றோரருளை நானோரருளாகமதியேன் அவனு

இ—அருள்தானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) “ஸ்வ வபுஷா-ந ஸ்வஸுகம்ஷா” இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவியதாகையாலே யிதின்மேலில்லையென்கிறவர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலே ஸூசிதமென்றுகருத்து. எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருக்குச்செய்ததெல்லா மிவர்தமக்குச்செய்ததாக நினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளின தெனக்கென்கிறாரென்றுகருத்து. யானறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரருளாகவித்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

நானிப்படி யவனென்பக்கல்பண்ணுகிற வாஸக்தியைக்காட்டில் வேறொருக்ருபையை மதியேனென்று இருந்தாப்போலே அவனுமென்பக்கல் பண்ணுகிறப்போலே மற்றொன்றிலு மாஸக்திபண்ணுகிறானில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக “அருள்தானினியானறியே”னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதிக்கிறாரென்று நினைத்.

ப—எனது- ஸ்வீயமான, ஏழை- சபலமான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் சபலமான வென்றபடி. நெஞ்சு- மனஸ்ஸை. ஆளும்- ஆளாநிற்குமவரான, ‘விஷ்ணுஸம்ஜ்ஞே ஹ்ருஷீகாணி விஷயேப்யோ நிவர்த்ய து நாவதிஷ்டதே ஸ்வநாமப்யத்ர யோஜயேத்’ என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபங்களிலே ஸ்வாதீனமாக்கி யாநிற்குமவரான வென்றபடி. திருந்தாத- ஸத்திலேஸிக்ஷிக்கஸக்யமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் ஸமர்த்தர்கள் நிக்ரஹிக்கப்புக்காலும் நிக்ரஹிக்க ஸக்யமல்லாதவரான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணரான, ஸத்திலே நிஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யரான வென்றபடி. ஐவரை- பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற ஸத்ருக்களை, ஹ்ருதயே ஸ்தித்யாதியா, இவை ஈஸ்வரபக்கல்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை நினைத்து இவற்றை ஸ்வதந்த்ரரா யாலே ஐவரென்று நிர்தேசிக்கிறார். தேய்ந்து- க்ஷயித்து, அற- நசிக்கும்படி, ஸ்வாதீனமானங்களிலாஸக்திமாண்டு நிவ்ருத்தவ்யாபாரங்களாயடங்கும்படி யென்கை. ஸமாக்ருஷ்யமாணா நிவ்ருத்தயா விஷயாணா வித்ருஷ்ணங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி- ஸ்திரனாய், என்னெஞ்சிலே ஸந்நிஹிதனாயென்றபடி. கண்டுகொண்டு - பார்த்துக்கொண்டு, தரித்ரன்யநமுண்டானால் அதைப்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்குமாப்போலே ‘‘ஸதாபஸ்யந்தி’’ என்கிறபடியே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டென்றபடி. இருந்தான் - ஸ்வஸ்திதம், பெருந்தாள் - பெருந்தாளையுடைத்தான, தாள் - கால், உத்தம்பஸ்தம்பஸ்ரமவாயமானவென்றபடி. தேஹஸ்தௌல்யமும் க்ராஹக்ருதஸங்கதிதவேதனை பொறுக்கமாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - கஜத்துக்கு, களிறு - கஜம், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கென்றபடி. அருள் செய்த - க்ருபைபண்ணினவனான, பெருமான் - ஸர்வேஸ்வரன், தான்தருமென்று மாறியவயிப்பது. தான்- ஸ்வயமேவ, ஸத்ருஸரணாதிகளன்றிக்கேயென்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினக்ருபையையும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் செய்தருளின க்ருபையையுமென்றபடி. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு க்ருபைகொடுத்தது தமக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறார். தருமருளென்றது தந்தவருளென்றபடி. தருமென்கிறவர்த்தமானநிர்தேசம் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கலுபகாரகமான க்ருபைக்கு யாவதாத்மபாவித்வத்யோதனார்த்தம். அருள்தானென்கிற தான்ஸப்தம் ஸ்வாபாவிகம். இந்தக்ருபை லோகத்திலேதான்பண்ணின க்ருபையெல்லாத்திலு மதிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - ஐஸ்வர்யவாசஸ்ஸமுந்திருக்கும்படி என்பக்கல் க்ருபைபண்ணினபின்பு, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக எண்ணுகிறிலேனென்றபடி. சிலர்ளொருஸாஸ்த்ரீலே ஒருமுதலையாலேக்லேஸப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் அருளினது ஸர்வாத்மவாஸ்வாஸ்ரயத்திலே ஐந்துமுதலைகளாலே நலிவுண்டவென்பக்கலருளினதோடொக்குமோ வென்றுகருத்து. ॥௩॥

மூ — அருடானினியானறியேனவனென்னு* ளிருடானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லாற்* பொருடானெனினூவுலகம்பொருளல்ல* மருடானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ॥௩॥

ஆ — மென்னுள்ளேயிருந்தருளின விவ்விருப்பல்லது மற்றுமீச்வரஸ்வரூபமான ஸம்பந்தங்களையும் திருநாட்டையுமொருபொருளாக மதியானென்று, இப்படியெம்பெருமானுக்குத்தம்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தைப்பேசி தம்முடைய நிகர்ஷத்தையநுஸந்தித்து ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தி விஷயத்வாதிகளான ஸ்வபாவத்தானது எனக்குஸம்பவியாது, என்னுடைய ப்ரேமாதல் அவனென்னை ப்ரமிப்பித்தானாதல் அல்லதிதுகூடாதென்கிறார். ॥௩॥ (மாயமயக்கு) நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌசீல்யத்தையுடையனாயிருந்தவனே என்னுடையநிகர்ஷத்தைப்

இ — ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே இத்யாதியால்) இதுவல்லால் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயித்யாதியால்) இப்படியவனுடைய ப்ரணயிஸம்பந்தத்தாலே ஸந்தோஷிப்பாகிற்கிறவிவர் மருள்தானீத்யாதியாலே இதுபொய்யென்றுசங்கித்தது அஸம்பவமன்றோவென்ன? ஸம்பாவிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அத்யந்தநிக்ருஷ்டனை யென்பக்கலித்தனை யபிநிவேசம்செய்தருளுகிறவிது என்னவாச்சர்யமென்று இப்படிஸ்வநிகர்ஷம் ப்ரஸக்தமாகையால் அநுஸந்திக்கிறாரென்றுகருத்து. தம்முடையபாதத்தி லக்ஷணவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்யாதியால்) மருள்தானீதோவென் கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாயவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனென்னையித்யாதியால்) ராக்ஷஸராஜஸ்த்ரீமான அசோகவநிகையின்நடுவே ராமகீர்த்தநத்தைப்பண்ணிக் கொண்டுவந்த திருவடியைக்கண்டருளி மிகவும்ஸ்நேஹியான ஜநகராஜன்திருமகள் ராக்ஷஸிகளாயிருப்பாரித் தேசத்தில்வரக்கூடாது, ஆனபின்பு "கிஞ்சஸ்வப்நமிதம்மயா தைவாதோஸ்மி ஸர்வாத்மநா மோஹிதா" என்று சித்தவிகாராதிகளிலே யொன்றென்று அதிசங்கைபண்ணினாப்போலே இவரும்அதிசங்கைபண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஆபன்னன தம்மானென்கிறவநந்தங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ப்ரபத்தி த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈடு — இனிதானென்றுமாறியனபிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - க்ருபையை, என்னுள்ளேயெழுந்தருளியிருந்த விதிற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருக்கிற க்ருபையையென்றபடி. யானறியேன் - நானொருக்ருபையாகவெண்ணுகிறிலேன், இத்தாலித்தனை அதிசயமேதென்ன அவ்வதிசயத்தைச்சொல்லுகைக் காகத் தந்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுஸந்திக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் அத்யந்தாபிநிவிஷ்டனை ஸர்வேச்வரன், என்னுள் - என்பக்கலுள்ளவையான, இருள்தான் - அஜ்ஞாநங்களெல்லாம், அத்யந்தநிவ்ருத்தமாகையாலே தானென்கிறதிங்கே காலத்ரயவ்யவஹாரம். அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாமென்றபடி. அற - அறப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - ஸாம்ராஜ்யம்பெற்றாப்போலே ஸந்தோஷத்தையுடையனாயிருந்தருளினான், இதுவல்லால்- என்னெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான்- பொருளுண்டோ, புருஷார்த்தமுண்டோவென்றபடி. இங்குதான்சப்தம் வாக்யாலங்காரமாய்க்கொண்டு நிர்வாஹம். எனில் - என்று விசாரிக்கில், என்னெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டி லவனுக்கு வேறொருபுருஷார்த்தமுண்டோவென்று நிரூபித்துப்பார்க்கிலென்று பதார்த்தம். மூவுலகும் - த்ரிவிதசேதநாசேதநமும், உலகு - லோகம், லோக்யத இதி லோகஃ, த்ரிவிதசேதநாசேதநமுமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருபதார்த்தமுமன்று, என்னெஞ்சிலிருப்பொழிய உபயவிபூதியையு மொருபதார்த்தமாக நினைக்கிறானில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை அபிநிவிஷ்டனாக அவனைநானநுஸந்திக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்றுதீர்க்கமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு, மருள்தானோ - ப்ரமந்தானோ, மாய - ஆச்சர்யங்களான, மயக்கு - மோஹநவ்யாபாரங்களாலே, ஒருகாரத்தைபநுஷங்கித்து மயக்கோவென்றநுஸந்திப்பது. மோஹிப்பிக்கைக்காக வவன்தானேயோவென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்தியுக்தனானவன் ப்ரமமடைந்தவனாகக்கூடுமோ அப்படி தோற்றுகிறதோ, அன்றிக்கே மாயக்கூத்தனிலென்னுடைய ஜ்ஞாநத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ப்ரமிப்பிக்கிறானோ வென்றபடி.

॥௩॥

ரு—மாயமயக்குமயக்கானென்னைவஞ்சித்* தாயன்மரர்ககரியேறெனதம்மான்* தூயச்சுடர்ச்சோதித்தனதென்
னுள்வைத்தான்* தேசந்திகழுந்தன்றிருவருள்செய்தே* ॥ச॥
திகழுந்தன்றிருவருள்செய்துலகத்தார்* புகழும்புகழ்தானதுகாட்டித்தந்தென்னுட்* டிகழுமணிக்குன்ற

ஆ— பார்த்தென்றிறத்துப்பொய்செய்தருளான், ஆதலால் ஸௌபத்ருநீசமான வவன்றிருவடிவை யென்னு
ள்ளே ஸர்வலோகமுமறியும்படி மெய்யேவைத்தருளினனென்கிறார். ॥ச॥

(திகழும்) லோகமெல்லாமறியும்படி என்னுள்ளேயிருந்தருளின வத்தனையேயோ, இப்புகழையே லோ
கமெல்லாம்புகழும்படியாகவு மிருந்தருளினன், இருந்தருளுகிறன் தன்னுடைய உக்கஷ்த்தையு மென்னு
டையநிகஷ்த்தையும் பார்த்து "நானந்தைவிட்டகலுகிறேன்" என்னும்ஸயத்தாலே நான்தன்னைவிடமாட்

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌபத்ராதியால்) தாரீயவாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோக
முமறியும்படியென்று) மயக்கானென்கிறவித்தால் ஸூசித்தவர்த்தையருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயென்று) ॥ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

திகழுந்தன்திருவருள்செய்தென்றது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸானத்திற்காட்டில் அதிகமானஸானஞ்
சொல்லுகைக்காக வத்தைபநுவதித்தபடியென்று நினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமி
த்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும். உலகத்தாரித்யாதி தந்து உத்யகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (இப்புகழையேயித்யாதியால்) பாட்டிலே நின்றுனித்ய ஏகவாக்யமாயிருந்தாலும் லோகமெ
ல்லாம்புகழும்படியிருந்தருளுகையும் தன்னழகைக்காட்டி வஸீகரிக்கையுமாகிற வர்த்தத்திலு மிவ்வாக்யத்
துக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வ்யாவ்யாநத்திலே இருந்தருளினனென்றிங்கே வாக்யபேதம்
பண்ணியருளினர். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இருந்தருளுகிறனித்யாதி கொண்

ரு— அமரர்க்கு- நித்யஸூரிகளுக்கு, அரியேறு- ஸிம்ஹஸ்ரேஷ்டனான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு-
வ்ருஷபம், ராஜாதிராஜனான வென்றபடி. ஆயன்- இப்படி ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்துவைத்து அறிவில்லாத வி
டையர்க்கு ஸஜாதீயனாயவதரித்தவனான, எனதம்மான்- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வெனக்கந்த ஸௌஸீல்யத்தை
ப்ரகாஸிப்பித்தென்னை வஸீகரித்தடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன், என்னைவஞ்சித்து- தன்திருவடிகளிலே
ந்யஸ்தபரனானவென்னை வஞ்சித்து, மாயமயக்கு- ஆஸ்சர்யங்களான ஸௌஹார்தங்களாலே, மயக்கான்- ப்ரமிப்
பியான், அவன் ஸௌஸீல்யதியிபாகையாலும் நான் தன்னைநம்பினவனாகையாலேயுமென்னைவஞ்சித்துப்ரமிப்பியா
னென்றபடி. ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான தேவதாந்தராதிகளையிறே வஞ்சித்துப்ரமிப்பிப்பது என்று கருத்து.
தேசந்திகழும்- தேசமெல்லாம் ப்ரகாஸிக்கும்படியான, ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாம்படியான வென்றபடி.
தம்திருவருள்செய்து- மற்றொருவர்க்கன்றிக்கேதனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்பக்கலிலே
செய்தருளி, தனது- தனக்கஸாதாரணமான, தூய- நிர்மலமான, ஸௌபத்ருநீசமானவென்றபடி. சுடர்
ச்சோதி- சுடரையுடைத்தான ஜ்யோதிஸ்ஸை, ப்ராக்ருதத்வ வஸ்துவை. சுடர்- ப்ரபை, ப்ரபாஸ்ரயமாய்
அப்ராக்ருதஜ்யோதிர்மயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை, என்னுள்ளே வைத்தான்- என்னுடைய மநஸ்ஸிலே ப்ரகா
ஸிப்பித் தருளினன். ॥ரு॥

ரு- திகழும்- ஸர்வலோகங்களிலும் ப்ரகாஸிக்கும்படியான, தன்திருவருள்செய்து- தனக்கே அஸாதா
ரணமான க்ருபையை யென்விஷயத்திலே செய்தருளி, உலகத்தார் புகழும்- என் பக்கல் தான்செய்தருளி
ன ஸந்நிவேஸத்தைக்கண்டு லோகத்தார் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, அது- அந்தப்ரஸித்தமான, புகழ்-
ஸ்தோத்ரத்தை, தான்- என்பக்கலஸந்நிவிஷ்டனானதான், காட்டித்தந்து- எனக்கு ப்ரகாஸிப்பித்தருளி, ஸர்வே
ஸ்வரனுக்கொருவேதநன்பக்கலித்தனை யஸந்நிவேஸமுண்டாவதேயிதென்ன வாஸ்சர்யமென்று லோகத்தாரெல்
லாம் நானறியக்கொண்டாடும்படி செய்தருளியென்று பூர்த்ததாத்பர்யம், என்னுள்- என்னுடைய மநஸ்ஸிலே,
இதுக்கு நின்றுனென்கிறத்தோடே யந்வயம். திகழும்- விளங்காநின்றுள்ள, மணிக்குன்ற மொன்றேயொத்து-
ஒரு மணிபர்வதத்துக்கு ஸத்ருஸனாய், ஒன்றேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், மநீயமான
மநஸ்ஸாகிற ஸ்தாநத்தைப்பெற்று அஸஹ்யராஸம்பெற்றாற்போலே ஸத்யஜலோத்தம விக்ரஹஸாலி
யாய்க்கொண்டு ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அத்தைவிட்டு ஸஞ்சிக்கமாட்டாமல் நிற்கையாலே உஜ்ஜ்வலனா

மூ— மொன்றேயொத்துநின்றான்* புகழும்புகழ்மற்றெனக்குமோர்பொருளே* ‖௫‖

பொருண்மற்றெனக்குமோர்பொருடன்னிற்சீர்க்கத்* தருமேற்பின்னையார்க் கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்*
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத்தாமரைபோற்* றிருமார்புகால்கண்கைசெவ்வாயுந்தியானே* ‖௬‖

ஆ— டாதபடியாகத் தன்னைக்காட்டி யென்னைவஶீகரித்துக்கொண்டருளின புகழல்லது மற்றவனுடையபுகழையொருபுகழாகமதியேனென்கிறார். ‖௫‖

(பொருண்மற்றெனக்கும்) தானாகிறவஸ்துவைத்தையொழிய வேறேசிறியதொருவஸ்துவைத்தை யெனக்குத்தந்தால் நிரவதிகஸௌந்தர்யவஸ்துவைத்தையுடையனான தன்னை வேறுகொள்வாரில்லையென்று இப்படிதன்னையெனக்கு

இ— டருளினவென்னுமளவாலே) இருந்தருளுகிறானென்றது - இருந்தருளுகிறவென்றபடி. இதுக்குக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்டருளின இரண்டிடத்திலுமந்வயம். ‖௫‖

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

மற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானென்றவிஶேஷியால்) சீர்க்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிறியதென்று) ஓர்பொருள்என்கிறதற்குத் தருமேலென்றவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவஸ்துவைத்தையித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பின்னையார்க்கித்யாதிவாக்யம் க்ஷேபவரமென்றுநினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இவ்வாக்யம் க்ஷேபவரமன்றிக்கே யதாஶ்ருதமாகவிப்பாட்டி லெம்பெருமானுக்கொருகுணம் சொல்லிற்றாகாமையாலிது வ்யாகரணத்துக்குச்சேராதொழியும். தம்மையொழிய ஸமவகுணை

ப— ஸந்நிஹனைப் என்றபடி. நின்றான்- ஸ்திரனுபிராநின்றான். மற்று- இதல்லது, இப்படி யென்னெஞ்சிலே யிருந்தருளின விக்ரஹகுணமல்லது என்றபடி. எனக்குமென்கிற (வகாரத்தை) உம்மை) புகழும்புக ழென்கிறதோடே அந்வயிப்பது. புகழும்புகழும்- ஸ்தோதிக்கப்படுகிற குணமும், லோகத்தாராலே ஸ்தோதிக்கப்படுகிற வேறொருகுணமுமென்றபடி. புகழுமென்கிறவிடத்தில் வகாரம் புகழுக்கு அபேக்ஷாஸம்ஶ்லேஷத்யோதநார்த்தம், எனக்கு- இக்குணத்தை யறிந்தவெனக்கு, ஓர்பொருளே- ஒரு பதார்த்தமோ. ‖௫‖

பொருள் தன்னில்- பதார்த்தங்களுக்குள்ளே, பொருள்- பதார்த்தம், தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வாதீநம், மற்று- வ்யதிரிக்தமான, தானாகிற பதார்த்தத்திற்காட்டில் வேறானவென்றபடி. ஓர் பொருள்- ஒரு பதார்த்தத்தை, வைஶ்யாதிகளிலே யொருபதார்த்தத்தை யென்றபடி, எனக்கும்- அநந்யப்ரயோஜநனான வெனக்கும், இதற்குத்தருமென்கிறதோடே யந்வயம். சீர்க்க- சீர்மையாக, ஶ்லாக்யமாக வென்றபடி. தருமேல்- தந்துவிட்டானாகில், பின்னை- உபயபதார்த்தமந்தயா நான் நிராகாங்க்ஷனானபின்பு, கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்- நீலரத்னகிரிஶிகரத்தில் அநேகதாமரைப்பூக்கள்போலே, திருமார்பு- ஶ்ரீஸ்தநஹஸ்த காமதிரஞ்ஜிதமான வக்ஷஸ்தலத்தையும், கால்- அத்திருமார்பிலழகை யநுபவித்து ப்ரேமபரவஶரானவர்கள்விழும் திருவடிகளையும், கண்- அவர்களை அநவதிக ஸௌஹார்த்தபரமஸம்ஶ்லேஷமாக கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையும், கை- அவர்களை முதுகைத்தட்டி ஆநந்திப்பிக்கும் திருக்கைகளையும், செவ்வாய்- அநந்தபாரத்தையும், "வாசாமதுரயா ஹர்ஷயந்நிவாபிபாஷதே" என்கிறபடியே அவர்களைநோக்கி மதுரஸம்பாஷணம்பண்ணும் திருவதரத்தையுமென்றபடி. உந்தியான்- அவர்களுக் கநுபாவ்யமாய் பத்மோத்பவஜநக ஸ்தாநமான திருநாபியையுமுடையவனான, உந்தி- நாபி, திருமார்புதொடங்கி உந்தி ஈறாகவும் ஆம்ரேடிதம். உந்தியுடையவன்- உந்தியான் என்று அதின்மேல் ப்ரத்யயம். நானநுபவியா விட்டாலித்தனை விஶேஷணமாயிருக்கிற விவனை யினியாரநுபவிக்கக் கொள்ளுவரென்று ஸாபிப்ராயமாகக்ஷேபிக்க இவ்விஶேஷணங்கள், இத்தனைஸௌந்தர்யனானவிவனை யாசைப்படாதாருண்டோ வென்றபிப்ராயம். அவன் - ஸௌலப்யஸ்வபாவனானவன், தன்னை - இப்படி நிரதிஶயபதார்த்தமான தன்னை, யார்க்குக்கொடுக்கும் - எவர்களுக்குக்கொடுக்கப்போகிறான், இனியிவரை யநுபவிப்பாருண்டோவென்றபடி. யார்க்குக்கொடுக்குமென்கிறதினுடைய ஸ்வரவிஶேஷத்தாலே தன்னையநுபவிப்பார் நித்யமுக்தாதிகள் அஸம்க்யாதருண்டாயிருக்கச்செய்தே யென்பக்கலபிநிவேஶத்தாலே தன்னையெனக்குத்தந்தருளினானென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. ‖௬‖

மூ — செவ்வாயுந்திவெண்பற்சுடர்க்குழைதன்னோடு* எவ்வாய்ச்சுடருந்தம்மின்முன்வளாய்க்கொள்ளச்*
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த* அவ்வாயன்றியானறியேன்மற்றருளே* ॥௭॥

ஆ — ஸௌம்யமாகத்தந்தருளினனல்லனிறே, என்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேஶமிறேயென்கிறார். ॥௬௲॥

(செவ்வாயுந்தி) இன்னமும் இவ்வஸந்நிவேஶத்தையே விஸ்தரிக்கிறது; என்னோடுகலந்தருளின கலவியிலுண்டான நிரவதிகப்ரீதியாலே திருப்பவளத்தினழகையும் மற்றுமுள்ளதிவ்யாவயவ திவ்யபூஷணாதிகளான நிரவதிகதேஜஸ்ஸையுமெல்லாம் வளர்ந்துகொண்டுவைத்து என்முன்னே திருமேனியிலொளிவெள்ளம்பெருகப்புறப்படும்படியாகச் செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த அவ்வஸந்நிவேஶமானதல்லது மற்றொரு ஸாதனத்தை ஸாதனமாகமதியேனென்கிறார். ॥௭॥

இ — ஸௌஶீல்யாதிகளில்லையென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே நிரவத்யமான ப்ரீதிவாத்ஸல்யாதிஸம்பந்ந விஶேஷமென்றுகருத்து. இத்தாலும் இவ்விடத்தில் ப்ரீதியாலேசெய்தருளினதாகிறதே தீர்த்தனை கொண்டாடலாவது, ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே செய்தருளினதிலேயென்ன? இதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்மதியும்ஸம்வித்தே. ॥௯௲॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மணிக்குன்றமொன்றேயித்யாதியாலே ஐந்தாம்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்தாலே சொன்னஸாத்ம்யத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸங்கதியன்றேயென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) விஸ்தரிக்கிறதென்றது - ஸ்பஷ்டமாக வர்ணிக்கிறதென்றபடி. கீழேதம்மை உபகரிக்கைக்காகத் தன்னழகைக்காட்டியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறார், இங்கேதம்மோடுகலந்த ப்ரீதிவிஶேஷத்தாலே அவனுக்கவிஶேஷமாகவுண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்கை. ஸம்பந்தார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி படியாகவென்னுமளவாலே) அதில் செவ்வாயுந்தி வெண்பல்லென்று ஸமஸ்தபதமாக விருந்தாலும் செவ்வாய்முறுவலோடித்யாதியாலே இப்பாட்டு ஊரஸந்திவிஶேஷங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே உந்திமுதலான அவயவாந்தரங்களிற்காட்டில் திருப்பவளத்தில் ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக செவ்வாயைத்தனித்து நிர்தேஶிக்கிறார் (திருப்பவளத்திலழகையுமென்று) உந்தியித்யாதி சுடரித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) சுடர்தம்மிலுமென்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) முன்வளாய்க்கொள்ளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்முன்னேயித்யாதியால்) திருமுகத்திலொளியென்று செவ்வாய்முறுவலோடென்கிறவிடத்தில் ஸ்மிதாபேக்ஷணம். காரீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸந்நிவேஶமித்யாதியால்) ॥ஈ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுள்ள ப்ரேமாதிஶயத்தைப்பேசி அநுபவிக்கவந்தவிவர் இப்பாட்டிலே

ஶ — செவ்வாய் - சிவந்ததிருப்பவளம், உந்தி - திருநாபி, வெண்பல் - வெளுத்ததிருமுத்துக்கள், சுடர் குழை - சுடரையுடைத்தானகுழைகள், காந்திமாலிகளான கர்ணபூஷணங்களென்றபடி. தன்னோடு - தன் என்று ஸாமாந்யநிர்தேஶம். இவைகளோடேயென்றபடி. சுடருமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தை தம்மிலென்கிறத்தோடேயோஜிப்பது. எவ்வாய்ச்சுடர்தம்மிலும் - எவ்வெவ்விடத்திலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்களிற்காட்டிலும். வாய் - இடம் - தம் என்று ஸாமாந்யநிர்தேஶம். செவ்வாயுந்திமுதலான அவயவங்களோடேகூட மற்றுள்ள ஸர்வதிவ்யாவயவங்களிற்காட்டிலுமென்று பதார்த்தம். முன் - என்னுடைய முன்னே, வளாய்க்கொள்ள - வளைத்துக்கொள்ளும்படி, ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வாவயவதேஜஸ்ஸைக்காட்டிலும் அதிகமாக விஜ்ரும்பித்தென்முன்னே ஸர்வாவயவத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு ஓஹோப்ரவாஹமாக முறுவல்காந்தி புறப்படும்படியென்று பதார்த்தம். செவ்வாய்முறுவலோடு - என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்த நிரவதிகப்ரீதியாலுண்டான சிவந்ததிருப்பவளஸ்மிதத்தோடே, எனதுள்ளத்திருந்த - என்னெஞ்சிலே யெழுந்தருளியிருந்த, அவ்வாயன்றி - அவ்விடமொழிய, இப்படி என்னெஞ்சிலேயெழுந்தருளியிருந்த ஸந்நிவேஶமொழியவென்றபடி. அவ்வஸந்நிவேஶமொழியவென்கை. மற்றருள் - மற்றுள்ளகுணங்களை, யானறியேன் - நானுகப்பாயிவேனாக நினையேனென்றபடி. ॥அ॥

மூ—அறியேன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்* வெறிதேயருள்செய்வர்செய்வார்கட்குகந்து* சிறியேனுடைச்சிந்தையுண்மூவுலகுந்தன்* நெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரே* ॥அ॥
வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரும்யவரும்* வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுந்தம்* வயிற்றிற்

ஆ—(அறியேன்மற்றருள்) இப்படியபிநிவிஷ்டனாய்க்கொண்டு தன்னுடையஸர்வஸ்வத்துக்குங்கூட வென்னுள்ளே புகுந்திருந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்றால் ஒரு ஹேதுவின்றியே வெறிதேசெய்தருளினானென்கிறார். ॥அ॥
(வயிற்றிற்கொண்டு) ஸம்ஸங்களையும், ஸம்ஸாரவர்த்திகளான ஸதாசார்யவர்களையும் ஸதாசார்யவர்

இ—சிலருக்கு நிர்ஹேதுகமாக க்ருபைசெய்தருளுவனென்றித்தைச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதிஹாஸகாரியால்) அதில் அபிநிவிஷ்டனாய்க்கொண்டென்கிறவித்தால் ப்ரதமவாக்யார்த்தம் தன்னுடைய விசேஷாநுக்ரஹத்தாலே உத்தராயத்தினர்த்தம் ஸம்க்ருஹீதமாயிற்று. இப்பாட்டிற்கு த்விதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமாய் மற்றெல்லாம் அதற்குப்ரகாரமானவையா மாயிருக்குமென்று காட்டுகைக்காக அவற்றை இச்சங்காவாக்யத்தாலே ஸம்க்ருஹித்தது. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஹேதுகரியால்) எனக்கென்றுவிசேஷித்துச்சொல்லாதே செய்வார்கட்கென்று ஸாமாந்யசொன்னது தம்மைப்போலே க்ருபாவிஷயரான சிலர்பக்கலவனுக்கு இதுஸ்வபாவமாகையாலிது உபபந்நமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக என்றுகருத்து. இப்படியாஸாமாந்யத்தைப்பார்த்தால் தம்பக்கலுள்ளஹேது அதிவிஷமாகையாலே இதொருவ்யாஜமாத்ரமென்றுகருத்தாலே ஒருஹேதுவுமில்லையென்கிறாரென்று திருவுள்ளம். ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸங்களையுமென்று) வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்று மூவுலகுக்கு விசேஷணஞ்சொன்னத்தால் ஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரவர்த்திகளானவென்று) இதுவதாசார்யவனுக்கும் ஜநங்களுக்கும் ஸாதாரணவிசேஷணமாகையால் பஹுவசநத்வவுமும். வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாசார்யவனையுமென்று) பாட்டிலே பஹுவசநமாயிருக்கையாலே ஸதாசார்யவனையு

ய—என்னை- க்ருபாநிஹீநனான வென்னை, ஆளும் பிரானார்- அடிமை கொண்டருளுகிற உபகாரகர், சிறியேனுடை- க்ருபாஹீனான வென்னுடைய, சிந்தையுள்- மநஸ்ஸிலே, இதுக்கு நின்றொழிந்தாரென்கிறதோடே அந்வயம். மூவுலகும்- த்ரிவித சேதநவர்க்கங்களையும், த்ரிவித விபூதிஸ்தானங்களையு மென்றபடி. நெறியா- முறையாக, சேஷசேஷிபாவ முறைதப்பாமலென்றபடி. நம்முடைமையென்கிற அபிமானமுடையவராயென்கை. தம்வயிற்றிற்கொண்டு என்றநயிப்பது. தம்முள்ளே யபித்துக்கொண்டென்றபடி. அவற்றையும் கூடக்கொண்டென்கை. நின்றொழிந்தார்- ஸ்திரமாக வெழுந்தருளியிருந்துவிட்டார். ஒழிந்தாரென்கிறதற்கு க்ருபாநிஹீநனான வென்பக்கல் அஸம்பாவிதமான விதையும் செய்தருளிவிட்டாரென்று கருத்து. செய்வார்கட்கு- தம் செய்யவேண்டினவர்களுக்கு, தாம் க்ருபைசெய்தருள நினைத்த ஜநங்களுக்கென்றபடி. வெறிதே- நிர்ஹேதுகமாகவே, அருள் செய்வர்- க்ருபைசெய்தருளுவர். ஆதலாலென் பக்கலுமிப்படி செய்தருளினானென்று கருத்து. மற்றருள்- வாத்ஸல்யாதிசயமான க்ருபையை, அறியேன்- ஒருக்ருபையாக நினையேன். ॥அ॥

ரு— வயிற்றில்கொண்டுநின்ற- காக்ஷிக்குள்ளே நிறப்பித்துக்கொண்டிருந்த, நிறைவென்கிறவிடத்தில் அகாரம்ஸம்பியிலே லுப்தமாயிருக்கிறது. ஒரு - வரவாஸமோவாரங்களான, அவிவிக்தாவநங்களானவென்றபடி. மூவுலகும்- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும், ஸதாசிவமஹாபூதங்களான ஸம்ஸங்களையும் என்றபடி, வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும் - தேவதாந்தராசிரியு வென வ்யஷ்டியாகக்கட்வ ஜீவஸமஷ்டியெல்லாம் தங்கள்ஶரீரத்துக்குள்ளே நிறம்பியிருக்கும்படிநின்று அதனாலே ஸ்ருஷ்டியிதா க்ருதக்ருத்யராயிருந்த ஸதாசார்யவர்களையும், ஸ்வஹாக்கள் நாபீபத்தில் ஜநிக்கும்போது வ்யஷ்டிஜீவராகக்கட்வ ஜீவஸமஜஸரிதவிசேஷராயிறே ஜநிப்பது. ஒழிந்தாரென்கிறவதத்தாலே க்ருத

மூ—கொண்டுநின்றவண்ணம்நின்றமாலை* வயிற்றிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே* ௯
வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே* எய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போதும்* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுளான்* பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ௰

ஆ—ஜ்ஞாநாவஸ்தைகளான தேவாதிஸர்வபதார்த்தங்களான ஸகலஜகத்துக்களையும் ஸ்வஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நிபத்தித்தருளுகிற எம்பெருமான்படியை யறிந்துகொண்டேனிறே யென்கிறார். ௯

(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனே யாகவறிந்ததென்றால், ஸ்ரீசர்பக்கல் ஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கை

இ—மென்கிற வசநவ்யக்தஜாதஸம்ப்ரதாயம். யத்வா- தேவாதிஸகலபதார்த்தங்களையுமென்று பாடமாகவுமாம். இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவித்தால் ஸமித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வஸ்துஸ்வரூபஜ்ஞாநாதிகளால்) யவரு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதிகளால்) ஸ்வீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பாதிகளால்) தாரீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுபாட்டாலும் ப்ரதிபாதித்தவஸ்துத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவனாய் அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதமாகை. ௯

பத்தாம்பாட்டு

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வஸ்துத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவனிக்ருதிபால்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜகஜ்ஜந்யத்வம் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யநுபவிக்கிற ப்ரகாரணத்திலே ஜகஜ்ஜந்யத்வாநுபவத்தை ஸம்பாவிக்கைஸம்கதமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று ஸம்ஶயிக்கை உசிதமாகையால் அதைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு வாஸஞ்சொன்னது இப்படி வாஸமிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீசர்பக்கல் ஸந்நிவேசமவனுக்கு ஸ்வபாவமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவனந்தாழ்வானோடு ஸம்ஶ்லேஷஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசே

ஶ—க்ருத்யம்தோற்றுகிறது. ப்ரத்யஞ்ச ஸஜாதீயவிஹாரஸ்வபாவநம். யவரும் - எல்லாரையும், தேவமநுஷ்யாதிகளையுமென்றபடி. தம்வயிற்றிற்கொண்டு- தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - பூர்வம்தானிருந்தப்ரகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருக்லேசமுந்தோற்றாமல் நிர்விகாரனாயிருந்தவனையென்றபடி. மாலை-ஸர்வேஶ்வரனை, மதியாலே- ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தாலே, கொண்டு- க்ரஹித்து, வயிற்றில்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, மன்ன- ஸ்திரனாயிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், த்ருடமாக அறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ௯

மொய்த்து- நிபிடமாய், ஏய்- ஸநாதநங்களான, ஏயென்று ஸநாதநவாசகம், திருவனந்தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு ஸநாதநங்களானவென்றபடி. திரை- தரங்கங்களானவை, மோது- மோதாநிற்கிற, ஸ்பர்சம்பண்ணுகிற வென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, பாற்கடலுள்- க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, ஆலென்று வாக்யபூரணம். பைத்து- பசைத்து, பசை- ஹணம்விரிக்கை. நீளோத்துங்கஸ்ப்ரதர்ஶித ஸஹஸ்ர ஸம்ஸ்பர்ஶஜநித விகஸிதபணாஸஹஸ்ரனென்றபடி. ஏய்சுடர்- ஏற்றசுடரையுடையவனை, ஸர்வேஶ்வரஸம்ச்லேஷ கார்யமான ப்ரஹர்ஷமாய்க்கொண்டு திவ்யமங்களவிக்ரஹ காந்திக்கு உசிதமானகாந்தியை யுடையவனையென்றபடி. பாம்பு- திருவனந்தாழ்வானை, அணை- ஶயநமாக வுடையவனை, நம்பரனை- நம்முடையரக்ஷகனை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நித்யமாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு ப்ரகாசிதமான ஸ்ரீசர்பஸம்ஶ்லேஷ ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது- மதீயமான, உள்ளத்து- மநஸ்ஸினுடைய, அகத்தே- உள்ளே, மதியால்- ஸமீசீநஜ்ஞாநத்தால், வைத்தேன்- நிதிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டேனென்றபடி. என்றும்- இனி ஸர்வதிநமும், எப்போதும்- ஸர்வக்ஷணத்திலும், எய்த்தே ஒழிவேனல்லேன்- விஶ்லேஷித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து- விஶ்லேஷித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், ஒருநாளும் ஒருக்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ௰

மூ—சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை* யடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன
வாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—யவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதவன்படியானபின்பு அவனைநான் ஒருநாளும் விடேனல் லேனென்கிறார். ॥௰॥

(சுடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி ஸமஸ்தஸம்விரோதியாயிஸம்ஸாரத்ருஷ்டிவிஷமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— த்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதவன்படியித்யாதியால்). ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

சன்மம்விடவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தித்யாதியால்) ॥கஉ॥

ஈ— சுடர்ப்பாம்பணை - தேஜிஷ்டனை திருவனந்தாழ்வானை ஶயநமாகவுடையனை, நம்பரனை - நமக்குஸ்வாமியான, திருமாலை - ஸ்ரீயப்பதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸாரபயங்குலையுமவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞன் ஈஸ்வரஸோபிதிஸ்ரீபாலஸஹாயீநனென்று கருத்து. வண் - ஸௌந்தர்யயுக்தமான; குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிகளிலேசேரும்படியை, முடிப்பான் - முடித்துக்கொள்ள இச்சையுடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள்ள விச்சையையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும்; பாட்டுகளுக்கு கவிந்த்ரந்யாஸஉச்யபாஷ்யம் வகாரம், இத்திருவாய்மொழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். சன்மம் - ஜந்மமானது, ஸம்ஸாரமானதென்றபடி, அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட - விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - கோபத்தாலே தன்னேத்ரங்கள் அருணங்களாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய த்ருஷ்டிவாத்ஸல்யத்தாலே நசிப்பிக்குமென்றபடி. இது ஈடிதிநிஶ்ரேஷஸம்ஸாரநிவர்த்தகமென்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ட்டாநஸேவயி ஸ்ரீஶடாரிமுநிஜஜஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இருத்தும்வியந்து)

ஸர்வஜ்ஞத்வாத்ரக்ஷகத்வாத்ஸ்வஜநகருணயா தாமரைவஹாத்வாத்

நீலாஶ்மாத்ரிப்ரஹத்வாத்ஸ்வஜநக்ருதநிஜாத்மப்ரதாநப்ரஹாத்வாத் ।

உதக்ஷிண்த்ராக்ஷிதத்வாத்ப்ரதிஸம்க்ருதிஷூத்ஸாதகித்தாநத்ரஹத்வாத்

ஸ்வாநாம்விதாநவாயாத்ஸ்வஜநஸமுதிரமேதாரயச்ச்ரேஷ்டதேவாவத் ॥௯அ॥

(ஸர்வஜ்ஞத்வாத்) இருத்தும்வியந்தென்னையித்யாதி - ஆஶ்ரிதர் இச்சித்தபடியே செய்யுமவனுகையாலும், (ரக்ஷகத்வாத்) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ரக்ஷகனுகையாலும், (ஸ்வஜநகருணயா தக:) அருள்தானினியானறியேனித்யாதி - ஆஶ்ரிதர்க்கு தேஹலௌகிகஸ்வரூபத்தைக் காட்டினு மயிகமாக க்ருபைபண்ணுமவனுகையாலும், ஈயவா- தான் ஆஶ்ரிதஸமுதயத்திலேயிருந்து க்ருபைபண்ணுமதுவே தனக்கு தேஹலௌகிகஸ்வரூபமாயிகமாக வெண்ணுமவனுகையாலும், (தாமரைவஹா த்வாத்) ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான் - அமரர்வருமமரர்களுக்கு அதிபதியானதான் தாவானுனைக்கொண்டு தாவர்களோடே பொருந்தியிருக்கையாலும், (நீலாஶ்மாத்ரிப்ரஹத்வாத்) திகழுமணிக்குன்றமொன்றேயொத்துநின்றான் - நிரவயிகதேஜோயுக்தமான நீலரத்நபர்வதம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனுகையாலும், (ஸ்வஜநக்ருதநிஜாத்மப்ரதாநப்ரஹாத்வாத்) பொருள்மற்றெனக்கித்யாதி - ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸாத்மப்ரதானம்பண்ண வல்லவனுகையாலும், (உதக்ஷிண்த்ராக்ஷிதத்வாத்) செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த உதக்ஷிதத்தோடே யாஶ்ரிதஸமுதயத்திலேயிருக்கையாலும், (ஸம்க்ருதிஷூத்ஸாதகித்தாநத்ரஹத்வாத்)

ஈடு — தா — வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு வாளியராம்படியான ஸாத்விகரிடத்திலே யவிஞ்சிதமாகவந்து கூழ்மைபண்ணுமவஸ்துவையாலும், (ஸ்வாநாலிங்காநவாயாக) மன்னவைத்தேன்மதியாலே - வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே - ஸ்ரீஸ்ருதியுடைய ஈநைகிஜாத்ரத்தாலே யவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், எம்பெருமானுஸ்ரீஉரோடேகலந்து அவர்கள் ஹ்ருதயத்திலே தானே நிரதனாயிருக்கிறனென்று 'இருந்தும்வியந்து' என்கிற தசகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௬௮॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந் துள்ளே* வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகு மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ—(கண்கள்சிவந்து) என்னோடேஸம்ஸ்லேஷித்த ஸம்ஸ்லேஷத்தினுடைய ஸௌஸ்யகாரகமாகத்தன்னுடைய நிரவயிகமான வழகைக்காட்டி என்னைஸ்வீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளே யிருந்தருளினானென்கிறார். ॥க॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) அதில் நிரவயிகமானவழகையென்கிறவித்தாலே ஆழியானொருவனித்யஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிற்று. ॥

முதற்பாட்டு.

என்னைஸ்வீகரித்துக்கொண்டென்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறவசத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சிழ்த்திருவாய்மொழியிற்காட்டி லித்திருவாய்மொழிக்கு சைலக்ஷண்யம்ஸம்கதியும் இரண்டரைப் பாட்டுக்குமேல் வ்யாக்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ॥க॥

ஸா— கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னோடு விஸ்லேஷத்தாலே விவர்ணங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருந்தும் விபந்திலென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெற்ற ஹ்ருஷ்டியத்தாலே சாரணாரவிந்தங்கள்போலே ஆதாம்ரங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னைச்கண்ட ஹர்ஷாதிசயத்தாலே உத்புல்லங்களாயென்றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்மிதவிகஸிதமான திவ்யாதரமும் சயிகாருணமாய், கனிந்து- பழுத்து, சத்யோஜாத ஸ்நிக்த கோமளமாயென்றபடி. உள்ளே- இந்த திவ்யாதரத்துக்குள்ளே, கமநீய திவ்யாதர காந்திப்ரவாஹச் சுழியிலே யகப்பட்டுள்ளே புகமாட்டாதே வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்தினொளியை யநுபவிக்கையில் ஆவலத்தாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிறார் உள்ளேயென்று. வெண்பல்- வெளுத்ததந்தங்களுடைய, சுவிநவித்ருமாரணமான திவ்யாதரத்துக்குப் பார்ஸ்வமாம்படி முக்தாஹாரபங்க்திபோலேயிருந்துள்ள திருமுத்துக்களுடையவென்றபடி. இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, சுடர்- காந்தியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கபோலயுகளைக்கு நீராஜநரத்ந தீபங்கள்போலே விளங்காநின்றுள்ளவென்றபடி. விலகு-வழியா நின்றுள்ள, ஹர்ஷப்ரகர்ஷ ஸூசிதலாநுரூபமாய ஸ்ரவணங்களாக நின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- மகரகுண்டலங்களையுடையவனை, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுசுடர் ஸப்தத்துக்கும் இலகு விலகுமகரகுண்டல ஸப்தத்துக்கும் அந்வயஸம்பவமா யதின்மேல் மகாவைலக்ஷண்யம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ்சிவந்து கனிந்து விலகு மகரகுண்டலத்தை யுடையவனையென்று ஸம்பந்திக்கிறது. திருக்கண்கள் திருவதரங்கள் திருமுத்துக்கள் திரு மகரகுண்டலங்களென்றிப்படி சுற்றிலும்வர்ணிக்கிற விப்வாலிலக்ஷணத்துக்கு ஹர்ஷாகார திவ்யகபோலங்களினுடைய காந்தியானது வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று

மூ— கொண்டல்வண்ணன் சுடர்முடியன் நான்குதோளன் குனிசார்ங்கன்* ஒண்சங்கதைவாளாழியான் ஒருவன அடியேனுள்ளானே* ॥௧॥

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன் பரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை*

ஆ—(அடியேனுள்ளான்) ஸமஸ்வவ்யமானஸம்பந்தங்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாய், நிரவஸஸூக்ஷ்மீகனாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயநிரவதிக நிரவயிகாநந்தத்தையுடையவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரபேக்ஷனாயிருந்து

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்வவ்யெத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்த்யெத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தேத்யாதியால்) ஒழியாவின்பப்பெருமையோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிதேத்யாதியால்) உணர்விலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) இவ்விஶேஷணங்களால் ஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷனித்யாதியால்) இருந்துவை

ப—பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று கூவாபர் அருளிச்செய்தருளுவர். “நாச்சிமார்களுக்கு ஸ்ரீபாதநிதவங்கள் போலேயிருக்கிற திவ்யாவயவங்களைப்பார்த்துவணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று கண்கள்சிவந்து பெரிய வாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவென்பலிலகுசுடரிலகுவிலகு மகரகுண்டலத்த” னென்று சுற்றடிக்கொள்வதென்று பரமபதவிஸ்தாரத்திலே அருளிச்செய்தருளினாரிறே. கொண்டல்வண்ணன்- மேகவர்ணனை, வர்ஷாகாலமேகம்போலே திருமேனியுமிப்போது குளிர்ந்துகொடுத்ததென்று கருத்து. சுடர்முடியன் - காந்திமத்தான கிரீடத்தையுடையவனை, அவனுக்காயிராஜ்யம் ப்ரதிஷ்டிதமானதென்றோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த பின்பாகையாலே கிரீடமுமிப்போது உஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- சதுர்ப்புஜனை, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் மாம்ஸளமாய்த்தென்றுகருத்து. குனிசார்ங்கன்- நம்ரமாயிருந்துள்ள ஶ்ரீஶார்ங்கத்தையுடையவனை, வீரர்கள்கையில் வில்லு ஸஜ்யமல்லாதபோதும் நம்ரமாயேயிருக்குமிறே. “திவ்யாஸ்த்ரஸ்வாதிதவ தாஸர்ஜ” மென்கிறபடியே மகாரகஸம்பந்தம்போலே பிவைசில ஸாஸனங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, ஸ்வநீலமநதமான திருமேனிக்கு ஶாரத ஸாந்த்ராம்பதம்போலே அலங்காரமான ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. சங்குகதை யென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியில் பதிவர்ககாரொகாரங்கள் லோபங்களாய் சங்கதையென்று கிடக்கிறது. கதை- தண்டு, கௌமோதகீ என்றபடி. வாள்- ஶ்ரீநந்தகம், ஆழி ஸுதர்ஶநம், ஸமகதஷாம் அம்ஸ:, அதின்மேல் பகாரவைபர்த்யமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா னென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனை யென்றபடி. ஒருவன்- அத்விதீயன், இந்த லாவண்யத்தாலே ‘ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத:’ என்றபடி நிரூபகனானவன், அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று பரவஶனாப் “தாஸ்யம்ஸ்வாஸ்ய த்வதநாதத்த்வதாஸ” என்கிறபடியே அடிமைப்பட்டவனை யென்னுடைய மநஸ்ஸிலே யிராநின்றான், உள்ளம்- மநஸ், உள்ளேயிருக்குமவன்- உள்ளான். ॥௧॥

ஶ— அண்டத்தகத்தான் — அந்தர்யாமிதனை, அகம் - உள்ளு, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். அந்தர்யாமிதவஸ்துக்களுக்கு ஆதாரபூதனானவென்றபடி. புறத்துள்ளான்- அண்டாபரஸ்வஹிஷ்டங்களுக்கும் ஆதாரவென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞ மேதஹஸங்காராதிகளுக்கு மாதாவான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது ஸத்ருஶமென்று, ஏ என்றது வாக்யாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் — சொல்லலாம்படியிருக்குமவனல்லாதவனை, ஸத்ருஶரஹிதனை வென்றபடி. பரம்பரன்- பரமேஶ்வரனை, சயிகரஹிதனை வென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, அபிநவமான வென்றபடி. நாற்றத்துள் - பரிமளத்திலே, ஆலை யென்றுமேரு, ஸாமாநயகாசு ப்ராஷ்டபரிமளத்திலே யென்றபடி. ஆலை - மேரு, மேருவுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ரஸத்தினுடைய, ப்ராஷ்டபரிமளத்திலும் மேருவிலுமுள்ள ரஸத்தினுடையவென்றபடி. மேருபரிமளபோ ரஸாஸ்வத்தால்வரும் ரஸத்தினுடையவென்கை. இதுக்கு நேர்மையென்கிறத்தோடே அந்வயம். துன்பக்கழி- து:கங்கழிந்ததான,

மூ—பொடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பரொருவனை* ॥௨॥
உணர்விலும்பரொருவனை யவனதருளாலுறற்பொருட்டென்* னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவன
தின்னருளே*

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னோடுகல ந்துபரிமாறுகைக்கு நானிடல்லேனென் றகலுகிறேனென்னும்ஸபத்தாலே யென்றால்தன்னைவிட முடியாததொரு படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகையன்றியே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்த ருளினானென்கிறார். ॥௨॥

(உணர்விலும்பர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிஹாத்ரமே காரணமாகச்செய்தருளினான், அதுதானென்னாலேவந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடையப்ரஸாதத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குபுகுந்தருளினானென்கிறத்தோடே யன்வயம். இத்தனைஸௌசீல்யமுடையவன் அடியேனுள் ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனைஸம்ஸ்லேஷிப்பது ஸத்ருஷஸக்தியுண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அடி யேனித்ருஷ்டிவாக்யத்தில் ஸூசிதஸம்ஸிக்கிற வஸ்துத்தைபருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருஷ்டிஒருபடி யென்னுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுபாஷிக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (தன்னழகையித்ருஷ்டியன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஆயிற்று. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

என்நெஞ்சிலிருந்தருளினானென்று கீழ்ச்சொன்னவஸ்துத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வஸ்துயும் வ்யாக்யாநமென்றுவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வதாரிப்பிக்கிறார் (இப்ப டியித்ருஷ்டியால்) இருத்தினேனித்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிஹேத்ருஷ்டியால்) அதுவு மித்ருஷிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுதானித்ருஷ்டியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவெறிதே

ப—துன்பம்- து:க்கம், ஸுஸ்வாஸ்ரவ்ருத்தி ஸம்ஸாரஹிதமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாரஸம்போலி ருக்கிற, ஸுஸ்வாஸ்ரவாதி தோஷாஹித நிஷ்க்ருஷ்ட ஸ்வாஸம்போலிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு விசேஷணம். ஒடியா- ஒடியாததான, ஹ்ராஸமல்லாததானவென்றபடி. நித்யமானவென்கை. இன்பப்பெ ருமையோன்- ஆநந்தோத்கர்ஷத்தையுடையவனை. பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞா னத்தில், உம்பரொருவன்- உபரிஸ்திதர்க்குள்ளே அத்விதீயன், ஸர்வஜ்ஞத்திலே நித்யஸூரிகளைக்காட்டி லும் அதிகனான ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞானம் அநந்யாயீநமிறே. அடியேனுள்ளான்- எ ன்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஸௌஹார்த்தனவன் கிடீர்! என்பக்கலாஸக்தியாலே என்நெஞ் சிலேவந்திருந்தருளினானென்று பட்டு தாத்பர்யம். உடலுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையசரீரத்தி லுமிராநின்றானிதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. உடல்- சரீரம், என்னுள்ளென்று சொல்லாதே அடியேனுள் ளானென்றருளிச்செய்கையால் ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வாதிகளிற்காட்டில் ஸமஸ்தஸாமாந்யத்வம்மாயிருக்கை யே ஆத்மவஸ்துவுக்கு நித்யநிரூபகமாயிருக்கை ஸாரதமே நிரதிசயகல்யாணமான ஸர்வேஸ்வரனிருபகமாய் இருக்கையா லிவ்வாத்மாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே அநுஸந்திக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ॥௨॥

ஸ உணர்வில்- ஜ்ஞானத்தில், உம்பர்- உபரிஸ்திதர்களுக்கும், ஜ்ஞானவத்தாக ஸர்வோத்க்ருஷ்டரான நித்ய ஸூரிகளுக்குமென்றபடி. ஒருவனை- அத்விதீயனை, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகதயா ப்ரதானனானவனை யென்றபடி. இத்தால் ப்ராப்யாகாரஞ்சொன்னபடி. "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று கொலோ" வென்றிறேயிவர் ப்ரார்த்தித்தது. அவனதருளால்- ததீயக்ருபையாலே, ப்ராபகமுமவன் க்ருபை யென்றபடி. உறல்பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞானத்துக்குள்ளே, ஐஹாரஜ்ஞானத்துக்குள்ளே யென்றபடி. இருத் தினேன்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவும்நினைத்தேனென்றபடி. "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத் துமென்றநுத்தி" த்தென்று கீழ்த்தாமநுசந்தித்தபடியை யிங்கே யநுபாஷிக்கிறதென்கையுவிதமாகையாலே யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேனென்கிறதற்கு உஹித்தேனென்று பொருளாகை உசிதமும். அது வும்- இந்த உஹைதானும், அவனது- ததீயமான, இன்னருளே- ஸௌஹார்த்தமான க்ருபையே, "க்ருபயா

மூ— யுணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானா யொழிந்தானே* ॥ ரு ॥

ஆ— வந்தென்றுகொண்டு இப்படி "இருத்தும்வியந்திற்"சொன்ன பொருளை யநுஸந்தித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, ஸ்வஸம்ஶ்லேஷைகபோகமாகத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தாலே யென்னைவஶீகரித்துவைத்ததுவும் போராமே யென்னோடுபண்ணின ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு, ஸமம்வருகிறதென்னும்பயத்தாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணாததொருபடி அநுஸந்தித்துவிஶி

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஐஶ்வர்யவ்யாபாரங்களும் தத்த்வங்களென்று கருத்தாலே என்று ஸூசிதமாயிற்று. அவனுக்குத்தன்பக்கலுள்ள அபிநிவேஶத்தை யநுஸந்திக்கிறவநுகாரணத்திலே யானுந்தானாயென்று ஸ்வாத்மஸ்வரூபவஸ்து ஸ்வாத்மஸ்வரூபவநுகாரத்தை அநுஸந்திக்கை யஸம்பத மன்றோவென்ன வ்யதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்திற்றாதி ஸமாவாக்யத்தாலே) அநுஸந்தித்துப்பின்னையுமென்கிறதற்கு ஸமாவாக்யாநத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். அபஹாஸ:, நிரவத்ய நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஸ்வரூப ஸம்ஶ்லேஷணாயாஸமாவிபாய்க்கொண்டு பரமோதாரன் இருத்தும்வியந்திலே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றுப் பெறாப்பேறுபெற்றானாகத் தான் அபிஸந்தியிருக்கச்செய்தே "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்" ளென்று ஆழ்வார் தம்முடையநிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே பகிதனுப் பளவே மூலகிற்படியே யிவர்நம்மை உத்க்ருஷ்டராயும் தம்மை நிக்ருஷ்டராயும் அநுஸந்தித்துத் தாம்யோக்யரன்றென்று நம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தவிரநினைத்தா(ரா)ரோ கிலென்செய்யக்கடவோமென்று விஷித்தருளி, இவர்தம்மையகலநினைப்பதும் அநாதிபாக அவித்யாகர்மதாஸபவாஸநாராசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிஶேஷ பராமர்ஶநவிரோதாதி தோஷஸஹஸ்ர தூஷிதமான ஸ்வாத்மஸ்வரூப நித்யநிரவத்ய கல்யாணகுணராநமக்கு யோக்யமன்றென்கிற விவருடையபயத்தாலே வருகிறதாகையாலிதை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி இவருடைய ஸ்வரூபத்துக்குள்ள நைஸர்கிகதம்பந்தத்தையும் தம்மோடொழிக்கவொண்ணாத அப்ருதக்ஸித்தஸம்பந்தத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸ்படிகமணிஸந்நிதியைப்போலே ப்ரகாஶிப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ரத்நாநுந்யாயத்தாலும் ஸ்வாம்யாத்ம ஸம்பந்த நிவர்த்தகாந ஹிதாநுந்யாயத்தாலும் ஸ்வாத்மாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபைக்யத்தை அநுஸந்திக்கைக்காக வவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் நித்யநிஸ்ஸீமநிரவத்ய ஶமதமோபேதவைபவத்தையும் ஸ்ரீமத்வ்யாநுகுண ஸம்ஶ்லேஷஸாரஸ்வத்யலக்ஷணஸௌஶீல்யகுணத்தையு மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ரு— வெவ்வேத" மென்னுமாப்போலேகார்யகாரணபோரஹோபவாத:. அவனுடையக்ருபையாலே வந்தென்றபடி. ஆவாரணத்தாலென்னாலே வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞாநமும், வைஷயிகஜ்ஞாநமுமென்றபடி. உயிரும்- பஞ்சவ்ருத்திப்ராணனும், உடம்பும்- ப்ராக்ருதஶரீரமும், மற்றுலப்பிலனவும்- மற்றுமுள்ள அநந்தபதார்த்தங்களும், உலப்பு- அந்தம், உலப்பிலன- அநந்தங்கள், ஸ்ரக்சந்தநபுத்ரதாராதிகளும். பழுதேயாமுணர்வை- வ்யர்த்தங்களாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞாநத்தை, பாரார்த்தங்களன்றென்கிற ஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. பெற- ஶ்ரீபகவானதானடையும்படி, ஸ்வஶரீரஸம்பந்தாநாதார தானடையும்படியென்கை, ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாபித்தென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதபதார்த்தங்கள் பாரார்த்தங்களல்லாமையை யறிவிப்பித்ததோடமன்றிக்கே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது:— ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாக வ்யாபித்தென்றபடி. தாம் ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்தவர் ஸ்வாத்மாவை பரமாத்மாவ்யதிரிக்தவிஶேஷணமாகத் தாம்காண்கையாலே "அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி" மென்கிற கணக்கிலே ஸ்வாத்மநிஶ்சயத்தை ஸவிஶேஷ்யஸஹித பரமாத்மவிஷயமாக நிர்தேஶிக்கிறாராகையாலே யிவ்வாக்யத்துக்கு ஸ்வஸ்வஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரஸம்ஶயநிவ்ருத்தி தாதபர்யம். இறவேற ஊர்ந்தென்றதுக்கு மிப்படி தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. யானும்- அஹம்ஶப்தவாச்யனும், தானாயொழிந்தான்- தானாய்விட்டான், நான்தனக்கப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாகையாலே ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸம்பந்தமாகையால் அஹம்ஶப்தவாச்யனும் தானாய்விட்டானென்றபடி. ॥ ரு ॥

மூ — யானுந்தானா யொழிந்தானை யாதும் யவர்க்கு முன்னோனைத்* தானுஞ் சிவனும் பிரமனுமாகிப் பணைத்த தனி

ஆ — ஸர்வஜ்ஞன தானே அஹம் ஸர்வவாவ்ருனென்று தோற்றும்படி தன்னைக் குறித்து இவ்வாத்மாவுக்குண்டான நிரவதிக வாத்ஸல்யமாய் ஸாக்ஷாத்காரரூபமாயிருந்த சேஷத்வைக ரஸஜ்ஞானத்தையுந் தந்தருளினானென்கிறார். ॥ ௩ ॥

(யானும்) நான் அஹமென்றுகொண்டென்னுடைய விஜ்ஞானமாகத் தன்னையெனக்கு அகலவொண்ணாதபடி தன்னைக் குறித்து இவ்வாத்மா சேஷத்வைக ஸ்வரூபனென்னுமிடத்தைக் காட்டித் தந்தருளுகையன்றியே தன்திருவடிகளை நானே யகல்வேனல்லேனென்றிருக்கும்படியாக ஸ்வசேஷத்வைக ரஸமான இவ்வாத்மா நித்யஸூரிகள் ப்ரஹ்மானந்தம்போலே யிருக்குமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித் தந்தருளினான்.

இ — அனுஸந்தித்துப்பின்பு அனந்யஸ்வமான ஸ்வாத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை அநேகம் பாட்டுக்களாலே அனுஸந்திப்பதாகவும் அத்தாலே பவனுடைய நித்ய ஸுகானுபவ ப்ரகாசநத்வத்தைப் ப்ரஜிப்பிப்பதாகவும் உபக்ரமித்து ஸ்வாத்மாவுக்கு ஸாரதமமான ஸமஸ்தவ்ருக்ஷத்தை முற்பட அனுஸந்தித்து அவனுடைய ஔதார்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸ்வாத்மஸ்வரூப ப்ரகாசகம்" என்கிற ஸமஸ்தமானம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்கதமாயிற்று. ஸபத்தாலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணாதொருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். தன்னை சேஷமென்றறிந்தால் சேஷிக்குத்தான் அயோக்யனென்று நினைக்கையும் சேஷியைவிட்டகல நினைக்கையும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் முதலானவை பொன்றுஞ் செய்யவொண்ணாதிறே. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு சேஷத்வைக ரஸமென்கிறத்தோடே யந்வயம். உண்டானவென்றது - ஸ்வாபாவிகமானவென்றபடி. இவ்வர்த்தம் பூர்வார்த்தத்திலே பாட்டினுத்தரார்த்தத்தின் அர்த்தமும் ஸம்க்ருஹீதம். அஹமர்த்த சப்தத்தாலே யானுந் தானுமென்கிறதின் ஸஹிதார்த்தமும் நிரவதிகவாத்ஸல்யமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தில் ஸஹிதார்த்தமும் ஸாக்ஷாத்கார சப்தத்தாலே இறவேறியென்கிறதின் தாத்பர்யமும் சேஷத்வ சப்தத்தாலே யானுந் தானுமென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஸம்க்ருஹீதமாயிற்று. ॥ ௩ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யானுந்தானாயொழிந்தானையென்கிற அனுஸந்தாநத்துக்கு ப்ரயோஜனங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கிறார் (நானிச்சாதிதந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை சாத்ரமன்றியென்றபடி. தாமநஸர்களென்றகலாமைக்கு சேஷத்வத்திற்காட்டில் அபிதேயமொழி இவ்வாத்மாவினுடைய ஸமஸ்தஸௌஹ்ருத்யமென்று ப்ரஜிப்பிக்கை யிவ்வனுஸந்தானத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளாயி சப்தத்தாலே ஸ்வரூப சேஷத்தாலே) அதில் ஸ்வசேஷத்வைக ரஸமென்றது - நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவாதத்துக்குத் தனிமுதலையென்கிறதோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிவனுக்குமுசித்த வாகாரத்தைச்சொன்னபடி. தேனும்பாலும் சப்தத்தாலே ஸௌஹார்த்தமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் இன்னார்க்கென்றுவிசேஷியாமையாலே ஸம்ஸாரிணுக்குங்கூட ஸௌஹார்த்தம்விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரி சப்தத்தால்) காட்டித்தந்தருளினானென்றது - உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவபரமன்றிக்கே நித்யஸ்வரூபபரமானாலோவென்னில்? தானாயொழிந்தானை யவர்க்கும்முன்னோனையென்று உபக்ரமத்திலே பரப்ரயோஜநத்துக்கு ஸாமாநாதிகரணமாக ப்ரயோகிக்கையாலே இச்சப்தம் தத்பரமி

ஸ — யானுந்தானாயொழிந்தானை: ஏகப்ரகாரதயா அஹம்ஸர்வவாவ்ருனும் தானேயாய்விட்டவனை, யாதும் — ஸர்வசேதநங்களுக்கும், யவர்க்கும் — ஸர்வசேதநருக்கும், முன்னோனை — பூர்வசித்யான, ஸர்வஸ்ருஷ்டி ஸர்வசேதநாசேதந காரணபூதனை யென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி — ஸ்வஸ்வதாரபூதனான தானும் சிவனும் ப்ரஹ்மாவுமாய், பணைத்த — களைத்தவனை, பஹூஸ்யாவனை யென்றபடி. காரணதசையில் நாமரூப விபாகாபாவத்தயா ஏகாகாரபூதனான் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விசித்ரவ்யூஹவிபவ ஸமஸ்தாவதாரங்களும் தத்துவபூதசரீரங்களும் விசிஷ்டனாவனென்கை. தனிமுதலை — அத்விதீய காரணபூதனை, ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிபாதிந ஸம்ஹாரவிஷயதனுபூதனை

மூ— முதலடி: தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்தென்* னூனிலுயிரிலுணர்வினினின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே* ॥௪॥

ஆ— னென்கிறார். ॥௪॥

'உணர்வுமுயிருமுடம்பும்'' என்றுதொடங்கி நாலாம்பாட்டளவும் ஸாதகபாதகமாய் நிஷேதித்ததை ஸம்ஸயஸ்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோந்தது, இனி யிதன்நிஷேதமும் ஸித்தவத்க்ருதமேயாகிறது.

இ— ஸித்தவஸ்துவாதமாக வேண்டுகையால் யானுந்தானாயென்ற ப்ரஸ்துதமான ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸாமாநாதிகரண்யமாய் பரமாத்மவிஷயஸப்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே தத்ப்ரகாரகவாக்யார்த்தமென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே இது கேவலஜீவாத்மஸாமாநாதிகரண்யமாகில் மணனகமலமற பாட்டிற் போலே யிங்கேயும் ஸாக்ஷாத்தாக நிஷேதிக்கலாயிற்றே. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் ஜீவாத்மஸாமாநாதிகரண்யமாய் ஒன்றையென்கிறமேல்பத மொன்றுமாத்திரம் ஜீவஸரீரகபரமாத்மபரமாகலாமே யென்னில்? அப்போது "யானுந்தானாயொழிந்தானை'' யென்கிறதைக்கொண்டு ஸமாநாதிகரிப்பாம். தேனும் பாலுமித்யாதிகளான கீழ்பதங்களோடேகூட யிப்பதமும் ஜீவஸரீரகபரமாத்மபர மென்னும்பக்ஷத்திலும் இப்ஸமாநாதிகரண்யம் தாத்பர்யமன்றோவென்னில்? பரமாத்மப்ரகாரஸம்பந்தத்தாவினுடைய நிரதிஸயபோக்யத்துவத்திலே வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸமாநாதிகரண்யமில்லையென்று திருவுள்ளம். ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மேற்பாட்டுக்களில் நிஷேதங்களில் ஸாக்ஷாத்தன்றிக்கே கேவலநஸாமாநாதிகரண்யங்களாயே யிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ந்யாயம் வழிபாமையாலிவை ஸம்ஸயாஸ்பதங்களாகக்கூடாதே ஜீவாத்மஸாமாநாதிகரண்யங்களென்னில் ஜீவஸரீரகபரமாத்மாவாசிப்ரகரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேயென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிஷேதம் ஸம்ஸயாஸ்பதமானாலும் தாத்பர்யம் ஸம்ஸயாஸ்பதமின்றிக்கே ஸித்தாந்தத்திலேயாகையால் ப்ரகரணத்துக்கு இவைசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிஷேதித்தது ஸ்வாத்மஸேஷத்வைக ரஸக்ஞாநஸம்பந்நாதீநமாகையாலே மேல் விலக்ஷணஞாநாகாரங்களை அநுஸந்திக்குமிடத்தில் அப்படி நிஷேதித்தது மறுபக்ஷமென்றுகருத்து. கடாதிவிஷயத்தில் ஸாக்ஷிஸ்வாதிஸப்தங்கள்போலே பரமாத்மவிஷயத்தில் வேதநாவேதநவாதிஸப்தங்களெல்லாம் வைலக்ஷண்யநிஷ்கர்ஷங்களாகையாலே யதாவிவக்ஷம் நிஷேதிக்கக்குறையில்லை,

ஸ— வென்றபடி. இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி மஹோபகாரத்தைச் சொன்னது; ஸர்வசேதனர்களுக்கும் விஸேஷித்து அவர்களில் ப்ரதானரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அவர்களுடைய ஞானஸாதனமாக ப்ராக்ருதமான வேதஸப்தாரகந்த்ரத்தைக் கொடுத்துநடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; என்னையொருவனையும் விஸேஷிண கடாக்ஷித்து நான் தன்னோடு ஸாயுஜ்யனென்கிற மஹாவிபவத்தையும் தனக்குங்கூட நிரதிஸயபோக்யனென்கிற கல்யாணஸாரத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினனென்கைக்காக. தேனும்பாலும்- மதுவும் க்ஷீரமும், கன்னலும்- இக்ஷுவிகாரமும், ஸாரமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- அம்ருதமுமாய், தித்தித்து- ரஸித்து, அத்யந்த போக்யமாயென்று வடதாத்பர்யம். இன்னார்க்கென்று விஸேஷியாமையாலே ஸர்வேஸ்வரனுக்குங்கூட போக்யனென்றபடி. இவ்வாக்யம் "அஹமந்நம் அஹமந்நம்'' மென்கிற ஸ்ருதியினுடைய அநுஸந்தாந வாக்யத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குநின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். என்னூனில்- என்னுடைய ஸரீரத்திலே, ஊன்- மாம்ஸம், இங்கே ஸரீரபரம். உயிரில்- ப்ராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- புத்தியிலே, யதோக்த ஞாநத்திலேயென்றபடி. நின்ற- ஸம்பந்தித்திருக்குமதான, இங்கு ஊனில் உயிரிலென்று அந்நமய ப்ராணமயங்களைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றையென்று விஜ்ஞாநமயனைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞாநஸாமாநமான மநோமயனைச்சொல்லுகிறதென்று அபிமதமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில், அந்நமய ப்ராணமய மநோமயங்களுக்கும் அந்தரிக்ஷனென்று ஆசார்யர்களருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையென்றபடி. தத்ப்ரகாரகபரமாத்மாவையென்கை. உணர்ந்தேனே- அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே கண்டுகொண்டேனே, ॥௪॥

மூ — நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்மையதுவிதுவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது* சென்றுசென்றுபரம்பரமாய் யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று* நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே* ௫

ஆ — (நின்றவொன்றை) இப்படி யெம்பெருமானுடைய காருண்யத்தாலே என்னால் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாய் ப்ரத்யக்ஷாத்யஸங்கோசிதா திஸர்வப்ரமாணாவிஷயமாய் ஸூக்ஷ்மவிஷயமாய் வசநாவிஷயதிக விலக்ஷணமாய் தல்ஸஹாஸ்யமாயிருந்த இவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை யொருவர்க்கறிகையுமரிது யோகத்தாலே ப்ரத்யக்ஷிக்கையு மரிதென்கிறார். ௫

இ — தமக்கு ஸஹஜ தாஸ்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ப்ரஸ்துதமான ஶுத்தஸாக்ஷாத்காரத்திலுடைய துர்ஜ்ஞேயத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸாமதிகாட்டுகைக்காக (இப்படியென்கிறஸூத்ரம்) உணர்ந்தேனுக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷாதீத்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் ஸகலப்ரமாண ப்ரமேயங்களிற்காட்டில் வைலக்ஷண்யஞ் சொல்லுகிறதேயாகிலும் அவற்றில் வசநாவிஷயதிகளும் ஸஜாதீயமாகையால் அதிவைலக்ஷண்யமும் ஸித்தமென்றுகருத்து. யாதுமின்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தல்ஸஹாஸ்யேத்யாதியால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) காண்பதரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்தாலே இத்யாதியால்) ௫

✳ ஆரும்பாட்டு. ✳

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தை யநுஸந்திபாநின்றுகொண்டு ஆம்ஶாவத்தாலே அவனுடைய ஔதார்யத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறதிவ ரிப்பாட்டிலே பகைபற்றுவித்யாதியாலே வைராக்யமுண்டானால் மோக்ஷமுண்டென்றுப் படிபேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

ஶ்ரு — நின்ற- ஸ்திரமான, தேஹாதிரூப ப்ரக்ருதிப்ராணங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நியாமகமாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உணர்ந்தேனுக்கு- பகவத்காருண்யத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணரலாகா வென்கிற தோடங்கம். என்னைப்போல இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதின்- அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய, நுண்- அதிஸூக்ஷ்மமான, துர்ப்ரமாதமான வென்றபடி. நேர்மை- வைலக்ஷண்யமானது, ஒன்றும்- ஏகதேசத்தும், ஒருவர்க்கும்- எத்தனைபேறும் அதிஶயிதஜ்ஞானராயிருப்பார்க்கும், அது இதுவென்று- ஸதிசம் வசநமோடியென்று, அதீதவஸ்து ஸஜாதீயமென்றுதல் வசநமோடிய ஸஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதம் ஶக்யமன்று, ஶ்ரவணமநநங்களா லறியப் போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ஶ்ரவணமநநங்களாலே ஸம்யக் அறிந்து, மேலும்- ஸமாதிவிஶேஷமாக த்யாநஞ்செய்தாலும், காண்பு- ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, அரிது- அரியது, அஶக்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி யாதென்னில், சென்றுசென்று- போய்ப்போய், ஸமஸ்தப்ரமாண ப்ரமேயங்களையெல்லாம் அதிக்ரமித்தென்றபடி, பரம்பரமாய்- உத்க்ருஷ்டோத்க்ருஷ்டதரங்களான, ப்ரமாண ப்ரமேயங்களைக் காட்டிலும் பரமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே அவையெல்லாவற்றையு மதிக்ரமித்திருந்துள்ள அத்யந்தஸ்வ ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயென்று வ்யாக்யானம். யாதுமின்றி- அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களொன்று மின்றிக்கே, விகாரஜந்மாதிக ளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி. தேய்ந்து- அதிஸூக்ஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு ஸம்பந்தமற்று- ஸ்வாஶ்ரயகாரிசே ஸ்வபாவ தத்ஸம்பந்தநிரபேக்ஷமாய் என்றபடி. நன்றுதீதென்று- நல்லது பொல்லாததென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- அஶக்யமாய், காதாசித்க ஸுகாஸுக ஸாதநங்களைப்போலே ஸுகஸாதநம் அஸாதநம் என்று நிரூபிக்க அஶக்யமாயென்றபடி. நன்றாய்- கல்யாணதமமாய், ஜ்ஞாநஸ்வபாவதயா ஸர்வவிலக்ஷண ஶோபநமாயென்றபடி. ஞானங்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தைப் அதிக்ரமித்தது, இந்த்ரியஸாபேக்ஷமாந ஸ்வபாவமான வைஷயிகஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தை அநுஸந்திக்கும்படி. ௫

மூ—நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்* தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து* சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்* அன்றேயப்போதேவீடு

ஆ—(நன்றாய்) யோகத்தினாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையிலருமையென்னென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷயங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதி தோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ப்ரஸந்நமாக ஸர்வேந்த்ரியங்களையு மாத்மவ்ருத்திசுத்த ஸர்வவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்தால் இவ்வாத்மஸ்வரூபம் கைவருவது, ஆகையாலே காண்கையரிதென்கிறார். ॥சா॥

இ— ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (யோகத்தினாலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) இப்பாட்டில்சொல்லுகிற விஷயவைராக்யாதிகளெல்லாம் இந்த்ரியஜயசேஷமாகையாலேயிதுவேபாட்டுக்கு ப்ரதாநவிஷயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த் தென்கிறதையிவையெல்லாத்துக்கும்மேலே ஆகர்ஷித்து பசையற்றாலென்கிறதோடே யந்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஸந்நமாகவித்யாதியால்) ரஸோऽப்யஸ்ய. 'விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந:। ரஸவர்ஜம் ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே' என்கிறபடியே ராகநிவ்ருத்தியினுடைய உத்கர்ஷத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்துப்பசையற்றாலென்று இந்த்ரியஜயாபேக்ஷயா ராகநிவ்ருத்திக்கு ப்ருதக்ப்ராதாந்யம் தோற்றுகிறதேயாகிலு மிந்தராகநிவ்ருத்தியும் ப்ரத்யாஹாரரூப யோகாங்கத்துக்கு இந்த்ரியஜயத்துக்கு சேஷமாகையால் இந்த்ரியஜயத்துக்கே ஸர்வாதிப்ராதாந்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வ்யாக்யாநத்திலே யிதை ப்ரதாநமாக நிர்தேசித்தது. த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கைவருவது- வச்யமாவது, யோகேந ஸாக்ஷாத்க்ருதமாவதென்றபடி. பாட்டுக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதியால்) ॥சா॥

ரா— ஒன்றாய்க்கிடந்த- ஏகரூபமாய்க்கிடந்ததான, தேவமநுஷ்யாதிரூபவைவித்யமாய்க்கொண்டாதாவோடே அநாதியாக ஸம்ஸ்ருஷ்டமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அரும்- அருமையான, "துர்ஜ்ஞேயா துரத்யயா" வென்கிறபடியே துரத்யயமான வென்றபடி. பெரும்பாழ் - அபரிச்சிந்நமான ப்ரக்ருதிதத்வமாகிற, ஸமஸ்தஸ்வரூபவிரோதி காரமாகையாலே ஸமஸ்த ஜ்ஞாநமும் விளையாத நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கிறார். உலப்பிலதனை- அழிவில்லாத வந்த வஸ்துவை யென்றபடி. உணர்ந் துணர்ந்து- அநவரதம் அநுஸந்தித்து, அநித்யத்வாஸ்திரத்வாதி தோஷாஸ்பதமாகத் தெரிந்தென்றபடி. ஞானம் கடந்துபோய்- ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநங்களை யதிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே யகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷயவைராக்யம் பண்ணியென்கை, நன்றாயென்கிற முதல்பதத்தை த்ருதீயபாதத்திலே ஆங்கென்கிற பதத்தோடே கூட்டி ஆங்கு நன்றாகச்சென்றென்றந்வயிப்பது. ஆங்கு- அந்த ப்ராக்ருதவிஷயத்திலே, ஸூக்ஷ்மவஸ்துதர்சநவிரோதியான ப்ராக்ருதிகத்திலேயென்றபடி. நன்றாய்ச்சென்று- ஸம்யக்காய்ப் போய், அவிஷயத்திலநாஸக்தியிலே யிழியாதே ஸம்யக்காய்ப்போயென்றபடி. வைராக்யம்பண்ணிப்போரச்செய்தே யதா பூர்வவாஸநாதிகளாலே மதையநாஸக்தியாதே ஸம்யக்காய்த்தப்பிப்போயென்கை. இன்பத்துன்பங்கள்- ஸுகது:க்கங்களை, இன்பம்- ஸுகம், துன்பம்- து:க்கம், செற்று- ஜயித்து, களைந்து- கழித்து, மிகவும்வைராக்யத்தென்று வாக்யதாத்பர்யம். ப்ராரப்தத்தாலே ஸுகது:க்கஜநகமான சிலவிஷயங்களை யநுபவித்தாலும் அபுநராவ்ருத்திமாக ஹர்ஷசோகங்களில்லாதவனாயென்றபடி. நல் லிந்திரியமெல்லாம்- நல்லவிந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், நல்லவிந்த்ரியமென்று- நல்லபாம்பென்னுமாப் போலே 'பலவாநிந்த்ரியக்ராமோ வித்வாம்ஸமபிகர்ஷதி' என்னும்படி பலவத்துக்களான விந்த்ரியங்க ளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்குத் ஈதென்று ப்ரயோகிக்கிறாப்போலே இந்த்ரியமென்கிறத ற்கு ஈந்திரியமென்று ஆதேசரூபமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு. ஈர்த்து- ஜயித்து, ஜயித்தென்றபடி. பசையற்றால்- ராகம்போனால், பசை- ராகம், ஆந்தரமான ஸம்ஸ்காரமும் நசித்தாலென்றபடி. அன்றே- அந்நசித்ததிநத்திலேயே, அப்போதே- அந்த க்ஷணத்திலேயே, ஸாதாரணத்தாலதுக்குமுன்பு ஒரு நாளிலுமொருக்ஷணத்திலும் ஸித்தியாதென்றபடி. வீடு- மோக்ஷம், உண்டாமிதிசேஷ:. ஸாத்யாயாசு ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய விமோக்ஷமுண்டாமென்றபடி, ப்ரக்ருதி நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவதென்; ஆத்மஸாக்ஷாத்

மூ— அதுவேவீடுவீடாமே* ।கூ॥

அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறி* யெதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கி* லதுவே
வீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறா* தெதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரே* ॥எ॥

ஆ—(அதுவேவீடு) இந்த ஶுத்தஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே மோக்ஷமாகிறது, மோக்ஷம்பெற்றால் பெறுமானந்த மாவது மதுவே யென்றநுஸந்தித்துக்கொண்டு வ்யதிரிக்தவிஷயஸம்ஶ்லேஷத்தை யெல்லாம்விடில்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— அதுவேவீடென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவாக்யத்தால்) ஶ்ரீபாஷ்யஸூத்ரத்தாலே "ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத்" என்றது ஸூத்ரகாரருக்கு ஸம்மதமாகிறது. அவயானம் மோக்ஷம் ஸ்வதந்த்ரமின்மை யென்கிற ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தம். விஶேஷ்யமாகிய ஶுத்தஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்திலேயல்லது அதி ஶேஷமென்கை ஸ்வாபாவிகாத்மாவிர்ப்பாவம் வழியாமையால் இவ்வாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவத் தையே மோக்ஷமாகவநுபவிக்கக் குறையில்லையிறே. வீடுபெற்றின்பந்தானுமது தேறியென்கிறதையருளி ச்செய்கிறார் (மோக்ஷம்பெற்றால் இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரி க்தேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானுமிதென்கைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி

ஸ— காரத்தையிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல். அதுவே வீடு- அந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியே ஶுத்தஸாக்ஷாத்கார ரூபமோக்ஷம், ஸாவாஸமேயிறே ஈஶ்வரமென்றுகருத்து. இதைமுற்பட ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்திகேவல நிஷேதித்தது; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலுடைய அநிஷ்டநிவ்ருத்தோபாயம். ஸா தாநஸமயம் மோக்ஷமாயிருக்க விதை மோக்ஷமென்னக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல், வீடா மே- ஸமஸ்தப்ரகாரத்துக்கு விரோதத ஸ்வரூபாவநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்யாந்தரமாகையாலே யிதுவும் மோக்ஷமாமென்றபடி. இந்த மோக்ஷமையிலாத்ம ஸ்வத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது மோக்ஷஸம யிலாத்மஸ்வத்தோடு தாதாத்ம்யமென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காகவதை மோக்ஷமாக அநுபவித்துச்சொன்னபடி. இப்படி ஜ்ஞாதாவப்ராப்யமென பொருள்களுக்குங்கூட உபாதேயமான ஸாத்யஸாதனத்தையெனக்கு ப்ரகாஶிப் பித்தருளினனென்று அவனுடைய ஸௌஶீல்யத்தைக் கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம். ।கூ॥

(௧) அதுவே- அந்த ஶுத்தஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே, வீடு- வீடாக, மோக்ஷமாகவென்றபடி. வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- வீடினுடையபேற்றாலே யுண்டாமின்பந்தானும், மோக்ஷஸுகத்தாலுண்டாகக்கடவ ஸுகந்தா னுமென்றபடி. அது- அதுவாக, அந்தவாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமேயாக, தேறி- தெளிந்து, அநுபவித் தென்றபடி. அந்த ஶுத்தபாஶாத்மாவிர்ப்பாவமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் அதுவே இஷ்டப்ராப்தியுமென்று நிஷ்கர்ஷி த்ததென்றுவக்தாத்பர்யம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவிஷயங்களினும், ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யவைலக்ஷண்ய ஸௌ லப்யாதிரூபங்களான ப்ராக்ருதஸகலவிஷயங்களினுமென்றபடி. பற்றின்றி- ஸம்பந்தமில்லாமல், ஸங் கைவிட்டென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ராகவிஷயமிசைகளும் இல் லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டினால், ராகவிஷயநிரஸிதராகப் பெற்றாலென்றபடி. ப்ரத்யாஶம் ஸநத்தாலே இது ஶாத்யதாதோஷமென்றுகருத்து. ஆகிற்கிலென்கிறவிடத்திலே சங்கையென்கிறவிடத்திற்போ லே ஸர்வப்ரகாரம் ஸ்பஷ்டமாய் ஆகிற்கிலென்று ஸம்பயிருக்கிறது. வீடு- மோக்ஷமும், வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- மோக்ஷஸுகத்தால்வருமாநந்தமும், அதுவே- அந்தவிஷயாஸக்த்யாமமே, ஶுஸ்வரூபமென் னுமாப்போலே ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகாரமெஸேஷ்வவாரா:, ஸத்யக்காந விஷயவிவரணத்தைப் பெற்றால் "மோக்ஷஸ்த்வஜ்ஞாநநிவ்ருத்திரேவ" என்கிறபடியே அதுவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திரூப ஸ்வாத்மாவி ர்ப்பாவலக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாமென்று வக்தாபாஸம். உபாஸநநிஷ்ட ஆராதநஸாதநமாமென்று விவக்ஷி தம். அதுதேறாது- அதைத்தெளியாதே, பரமாத்மப்ராகாரஸஹித ஸ்வாத்மபாஶாத்மாவிர்ப்பாவம் மோக்ஷமெ ன்று நிரூபிக்கமாட்டாதென்றபடி. எதுவேஎன்கிறவிடத்தில் ஏ என்றது ஓவென்றபடி. இத்தையேதுவென்கிற மேல்வாக்யத்தோடேயும் அந்வயிப்பது. எதுவேவீடு- ஏதேதின்பமென்றபடி. எதுவோமோக்ஷம், மோக்ஷம்பெற் றால்வரும் ஸுகந்தானெதோவென்கை. என்று- இப்படிஸம்ஶயித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், விஷய ஸம்ஶயமத்யமத்தில் யீமாந்திக்கே தேவதாவிஶேஷாயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைத்தும்

மூ— எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாரும்புறத்தாரும் மொய்த்தாங்கலறிமுயங்கத்தாம்போகும்போ

ஆ— ஸத்வஸ்தோபாவிஷ்ரவணமாயிருந்த மோக்ஷம் கைவரும், இப்படிசெய்யாதார்க்குக் கைவாராது, அவர்கள் ஸம்ஸரித்தேபோமித்தனையென்கிறார். ॥௭॥

(எய்த்தார்) இவ்வாத்மஸாக்ஷாத்காரமோக்ஷமொன்று ஐஸ்வர்யஜபஸாத்தாலே கைவரார்

இ— ச்செய்கிறார் (ஸத்வஸ்தோபாவிஷ்ரவணமித்யாதியால்) கைவருமென்றது அப்யாஸஸாத்யமென்றபடி. வ்யதிரிக்தவிஷயஸம்பந்தமற்றால் உபாஸநநிஷ்டர்க்காராமோக்ஷம் ஸுலபமென்று வடகாதுபர்யம். அநந்தரம் ஸ்ருதிஸ்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்தார்க்கித்யாதியால்) இத்தால் "ஜ்ஞாத்வாதேவம் ஸர்வபாசாபஹாநி:" என்கிற ஸூக்தியிலே ஐந்தாம்பாட்டிலே ஸாத்யஸாதநம் ஸாங்கமுபஸம்ஹரித்த ஸாத்யஸாதநமென்னுமிடத்தையும், ஆறாம்பாட்டில் பொருமநாள்புகுந்த ஸாதநமென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே உபாயமனனபஜனாதிவேதநவத்தினுடைய ஸர்வேஷாமுபாஸ்யத்வத்தை வெளியிட்டபடி. ஸாத்யமாயிருந்துள்ள ஸாத்வஸித்வமக்ஷயத்தைக் கிடைசெனக்கு ஸ்வீகாரமாகத்தந்தருளுமென்று வனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தை வ்யஜிப்பிக்கிறாரென்று ஸமதிஸ்ருதிமெ. ।௭।

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸாதநஸௌலப்யத்துக் கஷ்டஸௌலப்யத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு சேஷமாகிறதென்று ஸங்கதிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) இதில் அந்திமதசையிலே என்கிறவித்தாலே பொழியும்போது ஐக்யத்தை

ஸ— போனவர்கள்தானே, "அந்தகாலஸ்மரணம் ஸர்வஸ்வம் ஜந! மோக்ஷஸாதநமுபாயம்" என்கிறபடியே ஜந்மஜராமரணங்களை விவ்ருத்தியாலே ஸாதநாய்க்கிடப்பர்களென்றபடி. தீர்க்காதிபாதிலே யத ஸ்மரணம் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவிஷயமெ, இப்படி ஸாதநஸௌலப்யத்தை ஸாத்யமான ஸாத்விகங்களை க்கிடைசெனக்கு ஸ்வீகரிப்பித்தருளினானென்றுகருத்து. ।௭।

ஸ எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று - இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார்முடிந்தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலற்றி என்கிறத்தோடே சம்பந்தம். அபிமதிதாநுசாரத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில்? பாரம்பரியரான ஸம்பந்திகள் ஸுஜநனிவன் முடிவதுதங்களுக்குநெஞ்சிலே யிஷ்டமாயிருக்கையாலே யிவனுக்கு ராமநாமதிவ்ய ஸம்ஷ்காரஸ்ரவணப்பதற்குமுன்னே உபதேசஹாவம்பண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்றுபலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலங்கப்பண்ணுவார்களித்தனைபோக்கி ராமவேதமென்பாலே இவன்கலங்கின தசையிலே நெஞ்சுதெளிந்து பகவத்ஸமாச்ரயணமான பாரமார்த்திகத்துக்கு நினைக்கவல்லனும்படிபண்ணுவார் ஒருவருமில்லையென்று கருத்து. இல்லத்தாரும் - க்ருஹத்திலேயிருக்கிற ஸம்பந்திபாந்தவாதிகளும், இல்லம் - க்ருஹம், இவன்தானிருந்தநாளிவர்களுக்கு ஒன்றும்கூடாமையாலே யினியிவன் முடிந்தாலிந்த க்ருஹம் நமக்கு ஸ்வாதீநமென்று இருக்கிற ஸம்பந்திகளுமென்றபடி. புறத்தாரும் - க்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் க்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் ஊரவ்வூரிலிருக்கும் ஜநங்களுமென்றபடி. இவனும் ஸம்பந்திபாந்தவாதிகளான ஸமுதாயமும் பொருமையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற வைரிஜநங்களுமென்கை. மொய்த்து- ஸங்கடமாக ஸஞ்ஜவித்து, ஸம்ப்ரமைத்துக்கழைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களேவந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த தசையிலே, இவனுக்கு ஜ்ஞாநங்கலங்குகிற அந்த்யதசையிலேயென்றபடி. அலறி- இவனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி மஹாகோஷமாக வோயாதே க்ரந்தனம்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கஸம்பவமுண்டான தசையிலே பயத்தாலே ப்ராணன்போம்படி யாக்ரந்தனம்பண்ணி நிற்பர்களென்றுகருத்து. முயங்க- மேலேவிழ, மேல்மேல் விழுந்துக்கட்டிக்கொள்ளவென்றபடி. அந்த க்ரந்தனத்துக்குத் தப்பியிருந்தகுறை ப்ராணனும்போம்படி வ்யாக்ரங்கள்போலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம் போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த ஸம்பந்திகளையும் வைஷயிகத்தையும் விட்டுப்போகிறோமேயென்று நெஞ்சிங்கேயிழுக்கத் தங்களால் மீளவொண்ணாமையாலே தாங்கள்போதும் சரீரத்தைவிட்டு

மூ—உன்மத்தர்போற்* பித்தேயேறியநுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோடு* ஒத்தேசென்றங்குள்ளங்
கூடக்கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்பே* ॥அ॥
கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினால்* ஆடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவததுவதுவே*

ஆ—து, ஈத்ருசதசையிலே ஸமஸ்தஸாதநாகாரதாநுஸந்தானமும் வேண்டுமென்கிறார். ॥அ॥
(கூடிற்றாகில்) பரமபாகவதஸாதநாகாரதயா ஸ்வஸாத்யஸாதநத்வமெய்யமென்று சொல்லுவானென்? தத்விஷமன்றோவென்னில், பரமபாகவதனுக்கு மிவ்வாத்மாவுக்கும் ஐக்யங்கூடுவது ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலைக்யங்கூடிலன்றோ, ஆகலால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனாகக்கூடாது,

---

இ—ஸம்க்ஷேபம். ஸமஸ்தஸாதநாகார உத்யாதிபால் எம்பெருமானோடொத்தேசென்று என்கிறது வ்யாக்யானம், சேஷ சேஷம் வ்யாக்யாதம். ॥அ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஸம்ச்லேஷத்தையும் உபேக்ஷாவஸ்தைகளையு மநுபவித்து அம்சாவத்தாலே இவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைக் கொண்டாடாநிற்கிற வாழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்று பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (பரமசேத்யாதியால்) எம்மாயனாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபாகவதனுக்குமித்யாதியால்) கூடாமையைக் கூடினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேத்யாதியால்) ஸாமாநாதிகரண்யஸ்வாவதயா ப்ராணப்ருத்விவஸ்வாஸ ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஸ—ப்போகிற தசையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல்- உந்மாதம்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி- சோகமே வடிவமாய், எத்தனையேனும் விகாரமருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அநுராகம் பொழியும்போது- அநுராகம் வர்ஷிக்கும்போது, ஸமஸ்தஸாரணம் வழியாதபடி தாங்களாக நினைத்தும் தன்னைப்பண்ணின ஸாத்மன்றிக்கே இளையாளை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிறுத்துவர்களாகையாலே இவனுக்கு ஸ்வாதீ ஸாதநஸாரணங்க ளில்லாதேபோன ஸாத்மன்றிக்கே விபரீதமாக அநுராகவ்ருத்தி யுண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானோடு- அஸங்க்யேயமான பரமபாகவதனோடே, ஒத்தேசென்று- ஸமாநமாகவேநடந்து, அவனோடு ஸமாநமாகவே அநுபவித்து என்றபடி. அவனைப்போலே இவனையும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாக அநுபவித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த ப்ரதமபர்வத்திலே, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, கூட- சேருகைக்கு, ப்ரவ்ருத்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்றாகில்- வழிக்குமாகில், அநுராகம் பொழியும்படியான அந்த உபதசையிலே சித்தம்தெளிந்திருந்து இப்படி ஸமாஸ்ய ஸ்தவிஷயமாக வழித்ததாகிலென்று வ்யாக்யாதம். இத்தனை அநுபவத்திலே யிதுகூடுகை அஸம்பாவிதமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, நல்ல லாபமென்றபடி. ஸ்தாவிபாவமுண்டாமென்று கருத்து. ॥அ॥

(ஈ) கூடிற்றாகில்- ஸ்தவாஸாதனோ: ஸ்வாமிவைக்யம்வழித்ததாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, ஸமீசீநலாபமென்றபடி. பரஸ்வரனோடு ஸம்பந்தமே பரமபுருஷார்த்தமென்றிருப்பார்க்கு அவனோடு ஸ்வாமிவைக்யந்தானே லபித்துவிட்டால் ஸந்தோஷமன்றோவென்கை. இது ஸாமாநாதிகரண்யமான வுபாலம்பம். ஆடற்பறவை- ஆடாநிற்கிறபக்ஷியை, ஸர்வேச்வரனுக்கவாயாரணமான விஹங்கமாயிருக்கப்பெற்ற ஸதைசிதியத்தாலே யாடாநின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உச்ரிதத்வஜமாகவுடையவனை, தான்ஸர்வசேஷியென்று தோற்றும்படி வேதாத்மாவான கருடனைத்தனக்கு விஹங்கதவஜிகாரமாக வுடையவனையென்றபடி. எம்மாயனாவது- நம்முடையவாச்சர்யபூதனாவது, ஜீவஸ்வரூபமானதுஉசிசேஷ:. இஜ்ஜீவஸ்வரூபமானது ஆச்ரிதரான நமக்கநுபாவ்யனாய் ஆச்சர்யபூதஸ்வாமிவ குணசேஷ்டிதாதிகளையுடைய ஸர்வேச்வரனாய்விடுவதென்றபடி. கூடாமையை- ஸம்பவியாதவஸ்துத்தை, ஸாமாநாதிகரண்யைக்ய ப்ரவிஷ்டமான ஸமஸ்தாஸ்தாதிகளையென்றபடி. கூடினால்- வழிக்கப்பெற்றால், எம்மாயனாவதென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது. இவை ஸம்பவியாதாப்போலே ஜீவபரயோரைக்யமும் ஸம்பவியாதென்றுகருத்து. அது வதுவே- அந்தஸ்தஸ்வரூப ஸ்தஸ்வரூபமே, வேறொருஸ்வரூபமாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ— விடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுகழிவுமா*யோடித்திரியுமியோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே॥

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், ஸ்வதந்த்ரவசீகரிக்கு நிரதிசயாநந்தவாதிகளான யோகிகளென்றுமுளரென்கிறார், ॥கூ॥

(உளரும்) இப்படி ஜகதாகாரமாய் ஸர்வவிசேஷணவிசிஷ்டமாய் விலக்ஷணமுமான பரதத்வத்தை

இ— (விடைத்யாதியால்) ஜீவபரயோரைக்யம் நிரூபிக்கவந்தவ ரிவ்வுத்தராயத்திலே சிலயோகிகள்காலத்ரயத்திலுமுளரென்றிதைப்பேசுகை. ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன பரமபதத்திற்சொன்னது ஸர்வஸ்ருதிவிஷயமென்கிற ஸம்ஸாரார்ணவமாகையாலே ஸங்கதமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஸங்கையைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) இங்ஙனேயென்றது- ஸமிஞமாகவென்றபடி. இவற்றையென்றது- ஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூபங்களையென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஸநகாதிகள் காலாந்தரவாஸிகளாகையாலே அப்போது ஜீவபரயோரைக்யாநுபவமில்லாமையால் தாமதைநிரூபித்தது ஸர்வஸ்ருதிவிஷயமென்று தாமேஸங்கித்து பரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. விடைப்பண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதீத்யாதியால்) அதில் நிரதிசயஸௌக்யத்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகரென்றுநினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸநகாதிகளென்று) எதிர்வித்யாதிமேலுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

உத்தராயத்தில் ஸம்ஸிலாஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி தந்தருளினபோதுஎன்னுமளவாலே) "பஶ்யந்தி ஸர்வஸம்ஸாரம் ஸர்வதோ நாயிகம் ததஃ" என்னும்படி நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைக்கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே இவர்தானிதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்றிருக்கும் ஸ்வபாவமான ஸாம்யபுத்திலே புகாதபடிபண்ணியருளினனென்று இப்ப்ரயோகத்திலே அநுஸந்திக்கிறார்

ஸா— "பரமாத்மநோ யோ யோகஃ பரமார்த்த இதீஷ்யதே । மித்யைதத் அந்யத் த்ரவ்யம் ஹி நைதி தத்த்ரவ்யதாம் யதஃ" என்கிறஶ்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. இப்படி நீர் நிஷேதிக்கைக்கு இப்போது ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார்மேல். ஒருபரிசே- ஒருப்ரகாரமாகவே, பரிசு- ப்ரகாரம், ஸாஸ்த்ரமன்றிக்கே ஸ்வதிவசீகிதமான வேதேனுமொருப்ரகாரமாக வென்றபடி. ஜீவப்ரஹ்மணோஃ ஸ்வரூபைக்யவஸ்துத்வமாகவென்றபிப்ராயம். விடைப்பண்ணி- தோஷத்தைஸ்வீகரித்து, இதற்குத் திரியுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இங்கே "உக்தாதிஷ்ட கணவஸ்வாதித்யாத்யாஃ" என்கிறவாக்ய ஸ்மிருதம். எதிர்வும்- பவிஷ்யத்காலத்திலும், நிரஸநீயமான வித்யாத்மம் பவிஷ்யத்காலத்தில் ஸங்காராதிதுவெந ப்ரகொளவிக்கப்புகுகிறதாகையாலே இதுக்கப்போது ப்ராமாண்யை ப்ரஸக்தியுண்டென்றுகருத்தாலே வர்த்தமாநகாலங்களுக்குமுன்னே பவிஷ்யத்காலத்தை நிர்தேசித்தது. நிகழ்வும்- வர்த்தமாநகாலத்திலும், கழிவும்- பூதகாலத்திலும், ஆய்- உளராய், காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஸாவிதரரயென்றபடி. ஒடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின தோஷமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றல்லாமையாலே "ஸ்வேந் ஸஜாதஸாஹஸ்ரம் ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந்" என்கிறபடியே ஜநநபதவீஜம்பமராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யோகிகளும், ஔபநிஷத்ப்ரஸக்திகளான தேஹாயோகிகளுமென்றபடி. இது உபாஸகஸ்வதிகளென்கை. உகாரத்தாலே இத்தனை ஸந்நிவஸ்வபமான வித்யாத்மத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண்டாயிருந்ததென்றுகருத்து. உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் உகாரம்ஸாக்ஷ்யாலங்காரம். இல்லையல்லர்- இல்லாதவர்களல்லர், வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கிறபடி. யத்வா - ஒருபரிசேவிடைப்பண்ணித்திரியும் யோகிகளும்கழிவுமாய் நிகழ்வுமுளரும் எதிர்வுமில்லைபல்லரென்றந்வயிப்பது. தயாவியரான ஸ்வதிகளும் பூதகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் வித்யமாநருமாம். பவிஷ்யத்காலத்திலுமில்லாதவர்களல்லரென்றபடி. ஆக காலத்ரயத்திலுமுளரென்றதாயிற்று. இந்தயோஜனை ஸ்வதிகளென்றுமுளரென்கிற வ்யாக்யாநவாக்யஸாரஸ்யத்தாலே தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் உளருமென்கிறஉகாரத்துக்கு ஸமுச்சயம் கிடைக்கிறது. இந்தஉகாரத்துக்கு பவிஷ்யத்காலத்திற்போலே ப்ராமாண்யமில்லையாகிலும் ஸமீசீநமாக பவிதாகையால் அத்யந்தாவித்யமாநரல்லரென்றுகருத்து. ॥௧0॥

மூ—உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்* வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடரு மிருளும்போற்றெருளுமருளுமாய்த்தோமே* ||௰||

ஆ—வ்யக்தஸங்கல்பஸ்வரூபஸ்தமாக கௌஸ்துபஸ்வபாவே யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளி னிப்போது, முன்பு இஸ்ஸங்கல்பஸ்வரூபஸ்தமாக நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்த கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய்ச் ஸர்வேஶ்வர ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிவிஷயத்வேயாகெளதனை தன்னைக்காட்டிக்கொண் டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினான், ஆதலால ஸமஸ்தாநுஸந்தாந ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவ்ருத்தி க்ஷயாதி ஸமஸ்தஸம்ஸாரவிரோதிகளெல்லாம் போக்கினோமென்கிறார். ||௰||

இ—கையாலே இவ்வாத்மவிலக்ஷணாநுஸந்தாந மிப்படியிப்ரவாஹத்திலே ஸம்க்ருஹீதமென்னவேணுமிறே. இப்படியென்றது- உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்று தொடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தரீத்யாவென்றபடி. இதுக்குத் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் கீழநுபவித்ததெல்லாவற்றையும் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸங்க்ரஹேணாநுஸந்திக்கிறா ரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகு. ஊர்த்வோர்த்வமென்றது- ஐந்தாம்பாட்டுதொடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே அநுஸந்தித்த ஜ்ஞாநப்ரதாநப்ரவ்ருத்தி ஊர்த்வங்களைச்சொன்னபடி. ஸமஸ்தவிஷயகைகார்யமாயென்றது- யானுந்தானாயொழிந்தானை யென்றதைச்சொன்னபடி. விலக்ஷணமாயென்றது- தேனும்பாலும்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர் வந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி புகுந்தருளினானென்னுமளவாலே) முன்பென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுபவிக்கும்போதென்றபடி. ஸௌந்தர்யேத்யாதிகளெல்லாம் கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தங்களாயிந்த த்விதீயப்ரவாஹத்தி லொருவரென்கிறவசநங்களிலே ஸம்க்ருஹீதங்கள். உளரெம்மொருவரென்கிறத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரதமப்ரவாஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரீஶ்வரேத்யாதிபால்) இது ஸேஶ்வரஸாங்க்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதிபால்) ஸமஸ்தாநுஸந்தாநஜ்ஞாநமென்றது- ஸமஸ்தாநுஸந்தாந

ஸ—இல்லையாகியே உளராய்- நிரீஶ்வர ஸாங்க்யமதத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்பக்ஷத்தில் ஸத்தாஸ்தநாயில்லாதவரா யென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனில்லையென்று அவர்களாலே ஸாதிக்கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- ஸத்ருஶமில்லாதவரல்லராய், உளரும்- விஶிஷ்டருமான ஸேஶ்வரஸாங்க்யமதத்திலே ஸர்வேஶ்வரனில்லையென்னாதே ஸாமாந்யேந விஶிஷ்டருமான வென்றபடி. ஸர்வநிர்பந்தாதி ஸேஶ்வரங்களொன்று மின்றிக்கே ஈஶ்வரனென்றொரு வஸ்துவுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே ஸாதிக்கப்பட்டவருமானவெங்கை, ஸகாரம்கீழ்ச்சொன்ன ஸாத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வ விலக்ஷண ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டங்களை யுடையவர், உளர்- விஶிஷ்டராயிராநின்றார், இப்போது எனக்கு ப்ரகாஶிக்கிற விஶ்வாதிகாநுஸந்தாநத்தையே ப்ரத்யக்ஷமாக நிரூபித்திருக்கிற நிரீஶ்வர ஸாங்க்யமதத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஸேஶ்வரஸாங்க்யமதத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி ஸமஸ்தகல்யாணகுண விஶிஷ்டாதிவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டெனக்கு ப்ரகாஶித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படி ப்ரகாஶித்தவர், வந்து- க்ருபையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்நெஞ்சுக்குள்ளே, உறைகின்றார்- நித்யவாஸம் பண்ணாநின்றார், வளரும்பிறையும்- வர்த்திக்கிற சந்த்ரகலையும், தேய்பிறையும்போல- க்ஷயியாநிற்கிற சந்த்ரகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்கமும் அசைவும் என்று மாறியநயிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு- க்ஷயம். ஶரீர ஆரம்பகங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோ மென்கிறத்தோடே அந்வயம். வளரும் சுடரும்- ஸம்ருத்தமாகாநிற்கிற தேஜஸ்ஸும், ஒருநாளும் க்ஷயமில்லாதவனான ஸூர்யனு மென்றபடி, இருளும்போல்- அந்தகாரமும்போலேயிருக்கிற, ஸூர்யாந்தகாரங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ஸமஸ்தாநுஸந்தாநரூப ஜ்ஞாநத்தையும், மருளும்- அஜ்ஞாநத்தையும், தத்விபரீத யதார்த்தாஜ்ஞாநத்தையு மென்றபடி,, மாய்த்தோம்- போக்கினோம், ஸூக்ஷ

மூ—தெருளுமருளுமாய்த்துத்தன் றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீ* ழருளியிருத்துமம்மானு மயனுஞ் சிவனுந் திருமாலா* லருளப்பட்ட சடகோப னோராயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கீழிருத்து நம்மண்ணல் கருமாணிக்கமே* ॥ கக ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(தெருளும்) ஸத்த்வஸமாவிஷ்டப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டாக்களுக்கும் நியந்தாவாய் ஸ்ரிய꞉பதியா யிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதி ஸாதநஸவிரோதிகளைப்போக்கி ஸ்வாஶ்ரிதரைத்த திருவடிகளின்கீழ்சேர்ப்பிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய வருளுக்கே பாத்ரமான சடகோ னோராயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லாரை யருளியவன் அடிக்கீழிருத்து மென்கிறார். ॥ க

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—பூர்வவஜ்ஞாநமென்றபடி. ॥ ட

✳ நிகமனம். ✳

அயனுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்த்வஸ்த்வேத்யாதியால்) தெருளும்மருளும்மா த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) ஸ்வாஶ்ரிதரையென்றது அத்யாஹ ரித்துச்சொன்னபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ க

ஶ—ப்ரயோஜ்யம் ஸாக்ஷாத்காரமாகையாலே அநுஷ்டாநஸம்பாதனத்தைப் போக்கினோம்; ப்ரபத்தே ஷு ஸாக்ஷாத்காரிக்கையாலே உத்தேஶ்யம் நமக்கு வ்யுத்பத்யாதிகளுமில்லை, ஸாக்ஷாத்பாவஸ்தாநத் ஸந்தநிஷ்டராகப் பெற்றோமென்று பூர்வதாத்பர்யம். ॥ க

ப தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ப்ராக்ருதவிஷயத்தில் ஸ்வயத்நாதிஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளுட அதில் அஸஹாத்யஸ்வாதந்த்ர்யஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நஶிப்பித்து, ஆஶ்ரிதர்க்கென்றுசேருத்து. தன்- தன் டைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, விலக்ஷணங்களாயிராநின்ற வென்றபடி திருத்தம்- விலக்ஷணம். ஸ்வாஶ்ரிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணாதபடி ஸர்வஶோபாவ வஶீகரண ஸமர்த்தங்களாயிராநின்ற வென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விஶேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந் பொன்னாலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம். அத்யுஜ்ஜ்வலகநகமயமான ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷண விஜயகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ். திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்து மம்ம னும்- க்ருபைபண்ணி ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக்கொள்ளும் நிரவதிகஸ்வாமியாயிற்கிற, ஸ்வாஶ்ரிதரை ஶேஷ꞉. அயனும்- அஜனாகிற்கிற, ஸத்த்வஶரீரகனாகிற்கிற வென்றபடி. சிவனும்- ருத்ரஶரீ கனாகிற்கிற, திருமாலால்- ஸ்ரிய꞉பதியாலே, அருளப்பட்ட- 'மயர்வற மதிநல மருளின' னென்கிறபட யே க்ருபைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ர த்தில், இப்பத்தால்- இத்தஶகத்தால், தஶகாஸ்வாத நிமித்தமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்து மென்கி தோடே அந்வயம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்நம்போலிருக்கிற எம்பெ ருமான், அருளி- நிரவதிக க்ருபையைப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதச்சாயையிலே, இருத்தும்- ப்ரதி ஷ்டிதராக்கியருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதிஶேஷ꞉. ॥ கக

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம꞉.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(கண்கள்சிவந்து.)

ஸ்வாஸாயிநேத்ருஸநாதா ஸ்புரிதவிஹிதயா ஸம்ஸ்ம்ருதாநந்தஸாரா
நாயோபாம்தேஸுதாஜ்யாதிஷு அமதயா ஸ்வஸாம்யப்ரகாஶாத்।
அத்ருஶ்யத்ராவ்யபாவாத் ஸ்வபரவபுஷோ ஸாம்யதாநாத்
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரஶமகாத் ப்ரகடபதிஹுதி: பஞ்சஶிக்ஷாஸ்யம் ஸ்வப்ருதே ॥௮௮॥

(ஸ்வாஸாயிநேத்ருஸநாதாஸ்புரி) கண்கள்சிவந்து இத்யாதி- தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாபரணதிவ்யாயுத ஶோபைகளோடேகூட ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶியாநிற்கையாலும், (விஹிதயாஸம்ஸ்ம்ரு) அடியேனுள்ளானித்யாதி- விஹிதமாக ஸ்மரணீயனாகையாலே ஸம்பந்திகளிலும் தத்ஸம்பந்திகளாயும் ஸம்பந்திகளாயுமிருக்கிற ஸத்த்வஸத்த்வங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (உராங்க) உணர்விலும்பெருவனை- ஜ்ஞாநாயிகரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளும் தன்னையிட்டாம்படி ஸந்நிதியனு யிருக்கையாலும், (நாயோபாம் தேஸுதாஜ்யாதிஷு அமதயா) தேனும்பாலுமித்யாதி- தேன்போலேயும் பால்போலேயும் கன்னல்போலேயும் போக்யனாகையாலும், ஶரீரஜீவவ்யவஸ்திகளிலே யிருக்கையாலும், (ஸ்வஸாம்யப்ரகாஶாத்) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம். நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு- நன்றாய் ஞானங்கடந்துபோய்- அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பம்- ஸாக்ஷாத்தானதன்னை ஸாக்ஷாத்காரகவுடையனை ஜீவாத்மஸாம்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், (அத்ருஶ்யத்ராவ்யபாவாத்) எய்த்தாரெய்த்தாரித்யாதி- ஶரீராவஸாநத்தில் ஸந்நிதத்வத்தாலே ப்ராப்யனாகையாலும், (ஸ்வபரவபுஷோ ஸாம்யதாநாத்) கூடிற்றாகில் இத்யாதி- ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் தனக்கு ஐக்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநப்ரஶமகாத்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே- தன்னுடைய ஸம்பந்தத்துக்கு விரோதியானவஜ்ஞாநத்தையும் உபாயவிஷயமான அஜ்ஞாநத்தையும் போக்குகையாலும், எம்பெருமான்தன்னைக்குறித்து உபாஸ்யமேவதநனுக்கு ஸாதனமென்று ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறானென்று "கண்கள்சிவந்து" என்கிற தஶகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௮௮॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கருமாணிக்கமலை) எம்பெருமான் நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னழகைக்காட்டித் தம்மைவஶீகரித்துக்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பரிபூர்ணாநுபவரராயிருக்கிற ஆழ்வார் விரஹதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகை யஸம்பவமன்றோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) விரஹதஶையாகவுமாம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையாகவுமாம், ஏதேனுமொருதஶையில் அவன்பக்கல் அத்யாஸக்திவத்தாலே 'நவிவேதாத்மநோமாத்ரம்" என்கிறகணக்கிலே தம்மைத்தாம் மறக்கும்படியான பாரவஶ்யமுண்டாகும்போது இவர் அந்யாபதேஶத்தாலே இழிவரென்கை உசிதமாகையாலே இங்குமத்யதிஶயத்தாலே அந்யாபதேஶமாகப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இது கீழ்மேலொருவிடத்திலும் இப்படி கண்டதில்லையேயாகிலும் இத்திருவாய்மொழியிலே "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்றும் "கண்ணபிரான்திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள" என்றும் இப்போது பரிபூர்ணஸம்ஶ்லேஷமும் தத்கார்யமான அவயவகாந்த்யாதிகளும் உளதாகச்சொல்லுகையாலே இதில் விரஹமுள்ளதாகச் சொல்லக்கூடாமையால் இத்திருவாய்மொழியில் அந்யாபதேஶம் ப்ரீதிநிபந்தநமென்றே அங்கீகரிக்கவேணு

ஆ—கொண்டு தம்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிவ்ருத்தியை அந்யாபதேசத்தாலேபேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புலியூரிலேயிருந்தருளுகிற வெம்பெருமானோடே யியற்கையாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் "மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றிருக்கும்ஸ்வபாவத்தை யறியாமையாலும் இவளுடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் ஸந்நிதியிலே இவளுக்கொருவனை அபேக்ஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே உத்யுக்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்ஸ்வபாவத்தையும் இவளெம்பெருமானோடு கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிஷேதகமாக என்றது- ஸமஸ்தஸ்வபாவாந்தராஶ்ரயத்துக்கு ஒன்றும் ஹேதுவன்றென்கிறகருத்தாலே. யதா- தன்காருண்யத்தையொழிய ஒன்றும் உபாயமேஹேதுவன்றென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய ஶுத்தஸ்வபாவத்தின் ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டினதுக்கும் உபலக்ஷணம். யதா- திவ்யஸௌந்தர்யவிக்ரஹம்போலே ஆழ்வாருடைய ஶுத்தஸ்வபாவமும் "யஸ்யாத்ம ஶரீரம்" என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய ஸௌந்தர்யமும் அவனுக்கேஅழகாகையால் தன்னழகையென்கிறவசனத்தாலே இதுவுங்கூட விவக்ஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய ஸௌஶீல்யாத்யாதிகளையும் ரக்ஷகத்வத்தையும் அவனுக்குங்கூட க்ஷமாபலகமாம்படியான ஸ்வஸ்வரூபஸௌந்தர்யத்தையும் "அநந்யாராதனீயம் ஹி ஸக்ஷோணாத்ஸ்வயா" என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் அநந்யத்விஶேஷணமாய்க்கொண்டு நித்யஶேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய காருண்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்று 'தாஸ்யஶேஷவஸ்த்வாதம் தாஸ்யாதிஜநலக்ஷணம் । ராமவோஹம் ததுஹ்யம் தந்யதஸ்திலக்ஷணா" என்னும்படி அநந்யார்ஹமாய் 'அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்' மென்கிறபடியே அவனுக்கு போக்யபூதராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் அநந்யகாமியாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடியைக்கண்டு பதிவ்ரதையாய் விரஹிணியாயிருந்த உத்தராஜகுமாரிக்கு உத்தராஜகுமாரனை உத்தநாயகன் உகந்தணைத்துக்கொண்டுவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய பதிவ்ரதாத்வம் ஸபலமாகையாலே இப்படி ஸபலமான பதிவ்ரதாத்வத்தைப்பெற்று நிரவதிகநிவ்ருத்தியுண்டாமாப்போலே தமக்குமவனுடைய மாதாபிதாமஹாதிஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தம்முடையஶேஷத்வம் ஸபலமாகப்பெற்றதென்று மிகவும் நிவ்ருத்தியுண்டாய் இந்த ரஸாதிக்யத்தாலே பரவஶராய் ஸ்வஸ்வபாவத்தைமறந்து "ஸம்ஶ்லேஷ்யதயா பதிம்யதி நாவிநந்தம் ஸ்த்ரீபாவஸேவநஸாவிஷ்காரம்பஹுதா:" என்கிறபடியே நாயிகாஸ்வபாவராய் இந்த ஸ்தானஸௌஹார்த்தாலே உஜ்ஜ்வலிதகாந்திகநகஸித ஸமர்த்தயயராயிருக்க இந்த வ்ருத்தாந்தத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான அந்யாபதிகளும் பாக்யவான மற்றுள்ள ஜநங்களும் இந்தஉத்ஸவத்துக்கு ஹேதுவேதென்று ஜிஜ்ஞாஸுக்களாயிருக்க; ஸ்ரீமதுரகவிமுதலான அநுராகர் இப்போது பரமபதஸம்ஶ்லேஷஸ்தாநத்தாலே அத்யந்தமாநந்தநிர்ப்பர ஸமர்த்தயயவராயிருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை "ஸாக்ஷாத்கர்த்ருஸ்வரூப" என்னும்படியிருக்கிற ஔருராஜகந்யகைக்குத் திருப்புலியூர்நாயனாரோடே ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாய் அத்தாலேஇவள் உஜ்ஜ்வலிதியாயிராநின்றாளென்று இவளுடைய தோழியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வாக்யாபதேசத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய க்ருதார்த்ததையை அநுஸந்தித்துப் ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. இப்படி இத்திருவாய்மொழி ஆஸ்யாவஸிகதையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே 'ஆஸ்யநிஷ்டாஜ்ஞகாத' மென்கிற லக்ஷணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு உத்தீபகமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இப்படிஸ்வாபதேசம் ஸமதமானாலும் இவ்வந்யாபதேசத்திலே பிராட்டிக்கு அந்தரங்கையான தோழியானவள் இந்தஸம்ஶ்லேஷரஸத்தையன்னைமார்க்குவெளியிடுகை யஸாமதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதி). இயற்கையாலே- பாஞ்சராத்ரபாத்மப்ரஸித்தகாந்தர்வவிவாஹவிதியிலே, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், (மானிவர்க்கித்யாதி) ஸந்நிதியிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிறவார்த்தையுஞ் செவிப்பட்டாலென்றபடி. வாழகில்லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்ஸ்வபாவத்தையுமித்யாதி இவள்உத்யோகத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளையிழந்தோமாவோமென்று பயத்தாலே யவர்களுக்கித்தை வெளியிடவேண்டுவதென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விரஹவ்யஸனஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷரஸம்சொல்லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனோவென்று விஷண்ணையாய்போலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்* திருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடையாடைகள்செய்யபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* அருமாயன்பேரன்றிப்

ஆ—ரியையும் அறிந்திருந்த இவளுடையதோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் அங்கீகரிக்கைக்காக அவர்களோடேகூடத் தானும் ஸந்திக்தையாய்க்கொண்டு இவள் திருப்புலியூரிலிருந்தருளின எம்பெருமானுடையகுணங்களாலே வஶீக்ருதையாய் அவன்திறமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் கோவினைவைமுடியா அவனையே வரனாகப்பார்க்கவேணுமென்றுகொண்டு அவர்களை நிவர்த்திப்பிக்க, அவர்களும் இவளுக்

இ— செய்கிறார் (தாஞ்சொல்லித்தையித்யாதி) ஸந்திக்தையென்றது- அவர்களைப்போலே தானுமிவளையநுக்கூலிக்கொடுக்கையாலே பாக்ஷிகஸந்திக்தையென்றபடி. தான் ஸந்திக்தையல்லளென்னுமிடத்தையவர்கள் அறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லா மிவர்கள் அநாதரிப்பார்களென்றுபார்த்து தன்னுடையபவிஷ்யத்தை மிகவும் கௌரவம்பண்ணுகைக்காக அவர்களோடு ஸந்திக்தையாயிருந்துகொண்டெல்லாருங்கூட யிவளையொருமநுஷ்ய ராஜகுமாரனுக்குக் கொடுப்பதாக உத்யோகித்து தேவதாராதனங்கள் பண்ணுவிக்கச்செய்தே இவ்வியானவள் இப்பிராட்டியினுடைய ஆபாவவிஶேஷத்தையும் அவயவசோபாவிஶேஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாய் மநுஷ்யருக்கு யோக்யையல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநின்றாள், இதுக்கென்செய்யக்கடவோமென்று விஷண்ணையைப்போலே சொல்லுகிறாளாகையாலே இதுஸங்கதமென்றதாயிற்று. ஸந்திக்தையாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவர்த்திப்பிக்கப்புக என்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புலியூர் இத்யாதி ஸவ்யாக்யம். இவளென்றது- இந்தராஜகந்யகையென்றபடி. கோவினைவை- யத்னம்பண்ணி உபாயங்கள், முடியாவென்றது- நிறைவேறாதென்றபடி, இப்படி திருப்புலியூர் எம்பெருமான்பக்கல் தனக்கு பக்ஷபாதம்தோற்றாதபடி தடஸ்தையாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லுகிற இவளிம்முதற்பாட்டின்வசநவிஷயத்திலே இவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களை அதிஶயமாகவர்ணிக்கை அஸங்கதமன்றோவென்ன வசநிப்பிக்கிறார் (அவர்களுமித்யாதியால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுக்கையிலே ஸம்மதிப்பதாக அவனுடைய ஸௌந்தர்யஸாரஸ்யஶ்ரவணத்திலே யிழியும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவுக்குநாக்ஷமம்பிறந்தவாறே "ஜிதஸம்ஸாரி:" என்றுகொண்டவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களை அதிஶயமாக

பா— கருமாணிக்கமலைமேல். இந்த்ரநீலரத்நத்தின்மேலிருக்கிற, மணித்தடம்- ஸ்வச்சமான தடாகத்திலே. மணி- ஸ்வச்சம், ஸௌந்தர்யமுமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல்- அநேகபத்மவநங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமார்வு- லக்ஷ்மீகௌஸ்துபாஸ்பதமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், வாய்- திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால்- நேத்ர நாபி பாணி பாதங்களும், உந்தி- நாபி, உடையாடைகள்- திருவரையில் திவ்ய பீதாம்பரமும், உடை- அரை, ஆடை- வஸ்த்ரம், திருமார்வித்யாதி ஆடையித்யந்தத்துக்கு ஸமாஸமாகையாலே ஆடைகளென்று பஹுவசனம், செய்ய- இவையெல்லாம் சிவந்திருக்கிறவனை, இந்த்ரநீலரத்னம்போலே நீலோஜ்வலகாந்திரமணீயமான திருமேனியையும், அந்த ரத்னத்தில் ஸ்வச்சஸரஸ்தடாகம்போலே ஶோபிதமான காந்திஸமுத்ரத்தையும், அந்த தடாகத்தில் பத்மவனங்கள்போலே சிவந்திருக்கிற வக்ஷஸ்ஸ்தலவதனாத்யங்களையும் உடையவனையென்று பாவார்த்தம். பிரான்- உபகாரகனை, இந்த ஹாராராஜகந்யகைக்கு இப்படி ரமணீயனான நாயகனைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே பிரானென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால்- ஸ்ரிய:பதியான, "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜ: யஸ்யஸாஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி. அழகுமாத்ரமன்றிக்கே வாத்ஸல்யமுமுண்டென்றபடி, எம்மான்- என்னுடையவனை, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வயல்- ரமணீயஜலஸம்ருத்தியான கேதாரங்களையுடைத்தான, செழு- ரமணீயம், குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- குட்டநாடென்கிற திவ்யஜநபதத்திலே திருப்புலியூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், அருமாயன்- அருமையாய் ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனானவனுடைய, விஶிஷ்டஸந்நிதியுடையவனாய் ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியான எம்பெருமானுடையவென்றபடி, பேர் அன்றிப்பேச்சிலள்- அஸாதாரணமானவாசகங்களான திருநாமங்களை

மூ— பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ* ||க||

அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவுந்* துன்னுசூழ்சுடர்நாயிறுமன்றியும்பல்சுடர்களும் போல்* மின்னுநீண்முடியாரம்பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

ஆ— கவனழைகொக்குமோ என்றுகேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறார். ||க||
(அன்னைமீர்)அவன் ஒப்பித்தருளினுவிருக்குமழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள்விழுந்ததென்கிறாள்.||

இ— ஸ்மரிக்கிறாளென்றதாயிற்று. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தினர்த்தம் இவள் திருப்புலியூரின் ஸ்ம்ருதிவாக்யத்திலே ஸம்க்ருஹீதம். அதில் குணங்களாலேயித்யாதியாலே அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நாம் கோவினவை இத்யாதியாலே அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பூர்வார்த்தார்த்தத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளினுலென்றது— அலங்கரித்துக்கொண்டாலென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயித்யாதி) அவனுக்கு ஸௌந்தர்யாதிகளுண்டோ என்றவர்கள்கேட்டதற்கு உத்தரமாகக் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களைச் சொல்லி இப்பாட்டிலே திவ்யாபரணஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||உ||

ஈ— மொழிய ஒருவார்த்தையுமில்லாதவள், கல்யாணகுணவாசகங்களான அவன்திருநாமமேயொழிய வேறொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்றபடி. அவன்குணங்களிலே சக்தையாயிராநின்றாளென்கை, அன்னைமீர்? தாய்மார்காள், இதற்கென்செய்கேன்- இதற்கென்னபரிஹாரத்தைச் செய்யப்புகுகிறேன், ஓ என்று விஷாதத்யோதகம், இவளை மற்றொருராஜகுமாரனுக்குக்கொடுக்கிறது அஸக்யமாய்த்தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ||க||

ஈ அணி- அழகியதான, மேருவின்- மஹாமேருபர்வதத்தினுடைய, மீது- மேலே, உலவும்- உலவாநிற்கிற ஸஞ்சரியாநிற்கிற, உதிப்பாநிற்கிறவென்றபடி. இது ஸூர்யனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விசேஷணம். துன்னு- துற்றுக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. லோகத்தில் காண்கிறவளவன்றிக்கே ஐதேசியஸம்ஸ்தானங்களானவென்கை. சூழ்- வர்த்துலங்களான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவனை, நாயிறு- ஸூர்யனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அநந்தங்களான, சுடர்களும் போல- தேஜஸ்ஸுக்களும்போலே, ஸூர்யநக்ஷத்ரம்போலேயென்றபடி. மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, ஸ்வப்ரகாசகிரணராஜிவிராஜிதமானவென்றபடி. நீள்- உத்துங்கமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்- பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ளபலக்களான ஆபரணங்களையும், கலன்- ஆபரணம், தான்- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனை, மேருவைப்போலே தேஜஸ்ஸ்வர்ணமயமாய் ராஜாஸனமான திருமேனியையும் ததீயசிரஸ்தல ஸமுத்பூதஸூர்யமண்டலவஸ்ஸத்ருசமான கிரீடத்தையும் ததீயகடாக்ஷ நிரந்தரவர்ஷாமிர்த ஸ்வஸநக்ஷத்ரஜாலஸத்ருசஹாராதிப்ரமுகபூஷணங்களையுமுடையவனுவென்று பூர்வார்த்ததாத்பர்யம். எம்பெருமான்- என்நாயனுடைய, இதுஸ்ரீஸூக்தி, இவர்களுக்கு வாயழிக்கவொண்ணாதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்னப்பனென்று உகந்துகொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அம்புன்னைப்பொழில்என்று மாறியந்வயிப்பது. அழகிய புன்னைப்பொழில்களாலே- ரமணீயஉத்யானவனங்களாலே என்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, இவள்- பாலையான இப்பெண்பிள்ளையானவள் புகழும்- ஸ்லாகியாநிற்கிறாள், இவள்வார்த்தை சோலையில்கலந்தார்வார்த்தைபோலேயிராநின்றது. அதுகை பாலையான இவள்அவனை எங்கேகண்டாளென்று நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோள், பூர்வஜன்மவாஸனையாலேமாகப்போய் உத்யானவனத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய ஆபரணஸௌந்தர்யத்திலும் அவ்வூரில்சோலைகளுடைய ரமணீயகத்திலும் நிமக்நசித்தையாயிருக்கிறாளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் வார்த்தையிலே

மூ—புகழுமிவளே* ॥௨॥

புகழுமிவணின்றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றீப்பட்டெங்கும்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழிமுதற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* திகழுமணிநெடுமாடநீடுதிருப்புலியூர்வளமே* ॥௩॥

ஆ—(புகழுமிவள்) அழகியனானலோ? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையனாக வேண்டாவோ என்னில்? அந்தஸௌலப்யபராக்ரமங்களையேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாநின்றதென்கிறார். ॥௩॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

இ— திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாயிராநின்றாளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாதப்ராயமென்றோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அழகியனிதயாதியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறதினம்சத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அந்தஸௌலப்யேத்யாதியால்) ஸௌலப்யம்- ஸஜாதீயநாய்வந்து அவதரித்த ஸௌலப்யம், வீர்யம்- ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸாமர்த்யம், பாட்டிலே திருப்புலியூரினழகை ஸ்லாகிக்கிறாளென்று ஸ்வாரஸ்யமாகிறதேயாகிலும் 'ஸ்ரீமஸ்த்வம் ஸஹ பூஜயநிவஸ ஸ்ரீசேஷஸ்ரயநம்' என்கிறபடியே அதற்கும் அவனுடையஸம்பந்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ॥௩॥

ஸ—என்றுகருத்து. அன்னைமீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்த தாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய ஆஸ்ரமஸௌலப்யம் அதுகாணப்பெற்றஇடமான திருச்சோலையிலும் ஆஸக்தியையுடையளாயிருக்கிற இதற்கு, வளர்த்த உங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலுமன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குஎன்று அன்னைமீரென்கிற ஸம்போதநஸூசிதவ்யாபாரத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- என்னவ்யாபாரஞ்செய்யக்கடவேன், இது ஒருவராலும் நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாதென்றபடி. ॥௨॥

ஸ பொருநீர்- கலஹாயித்தஜலங்களையுடைத்தான, பொரு- கலஹாயிதம். தரங்கஸங்கட்டத்தாலே பரஸ்பரபூதித ஸஜாதீய ஸம்பத்மானவென்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரமானது, தீப்பட்டு- அக்நிவ்யாப்தமாய், உபமையாகவே அருளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே அந்வயம். எங்கும் திகழும்- தன்னுடைய ஸர்வப்ரதேசங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நடந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருசமாக, இதுக்கு ஏந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். செழுங்கதிர்- தீக்ஷ்ணகிரணஸாலிகளான, செழும்- தீக்ஷ்ணம், ஆழிமுதல்- சக்ராத்யாயுதங்களான, புகழும்- ஸ்லாகிக்கப்படுமவையான, ஸத்ருக்களுங்கூடக்கொண்டாடும்படியிருக்கிறவையானவென்றபடி. பொரு- யுத்தஸாதனங்களான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, நீலமேகநிபமான ஸ்யாமளமான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமானங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு யுத்தார்த்தம் ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு ஜ்வாலாஸமூஹங்களோடே ஸமுத்ரமோடுகிறாப்போலே ப்ரகாசமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவேசித்து, அசுரரை- அஸுரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நசிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புலியூரோடே அந்வயம். பொன்றுதல்- நாசம், திகழும்மணி- ப்ரகாசமானங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாட- உன்னதங்களான ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, நீடு- விஸ்தாரமான, அபரிமித விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, அவதாரணத்தாலே தம் திருநாமதேயத்தையும். பிராட்டி ஸ்ரீமிதிலையைவிட்டு 'ராகவஸ்ய நிவேசநே' என்று திருவயோத்யையையே கொண்டாடுமாப்போலே இவளு மவ்வூரையே கொண்டாடுகிறாளென்று கருத்து. இவள்- 'தவாஸ்மி தாஸ' என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே தாஸாநுரூபிணியான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திரமாய், அவிச்சேதமாயென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதால்கேட்டுச் சொல்லுகிறாளத்தனையென்கைக்கு இவள்ஒருக்கால் சொல்லிவிட்டாளோ; அஹோராத்ரம் இதுவே வாய்புலற்றாநின்றாளிறேயென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்லாகியாநிற்கிறாள்; நெஞ்சால்நினைத்து ஸந்தோஷியாநின்றாளோ; நாணம் குடிப்போய் வாய்விட்டு அலற்றாநின்றாளிறேயென்று கருத்து. ॥௩॥

மூ—ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்* தேர்வளங்கிளர்ந்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்ச்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே* ॥௪॥
புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமே அமையாதிறே, குணவானுமிருக்கவேணுமிறேயென்னில், அவனுடைய ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள். ॥௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தத்தையே ஏர்வளமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யாக்யாநஸ்தானமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யார்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படியிவள் ஸர்வேச்வரனுக்கு பொதுவல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே ஆஸக்தையானாளென்று உபபாதி

ஈ— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படியிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யாநவநங்களும், பெரும்ஸம்பத்தைக் காகாக்ஷிந்யாயேந கீழேயும் அந்வயிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யாநங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி ஸம்ருத்தங்களான இக்ஷுவநங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- தந்நாவிதவ்ருக்ஷங்களான ஸாலிவநங்களும், சூழ்ந்து- பரிவேஷ்டங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, ஸஸ்யஸம்ருத்தியாலே மனஸ்ஸுக்கு ஆஹ்லாதநீயங்களானவென்றபடி. தண்- ஜலஸம்ருத்தியாலே நித்யசீதளங்களான, பணை- கழனிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தில், இதுக்குத் தேவபிரானென்கிறத்தோடேயன்வயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வாவயவாகுணங்களுடையவென்றபடி. வளம்- ஸம்ருத்தியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாசிதமாம்படியென்கை. மூவுலகு- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்கிற த்ரிவிதங்களானலோகங்களை, உண்டு- ப்ரளயாபத்தில் கொண்டுபோகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யம் வ்யஞ்ஜிதம். உமிழ்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணுமவனை, அவற்றைத் தன்வயிற்றில்நின்றும் வெளியேவிட்டுக் காரணகவைபவப்ரகாசநம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனையென்றபடி. தேவபிரான்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உபகாரகனானவனுடைய, தைத்யவீராதிஷ்டபந்தகளிலே அவர்களுக்கு ஸௌசீல்யனானவனுடையவென்றபடி. யத்வா- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாநுபவப்ரதாநாதிகளாலே உபகாரகனானவனுடைய என்றுமாம். பேர்வளம்- திருநாமங்களுடைய ஸம்ருத்தியை, ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி- ஸ்ரீத்ருதிசயத்தாலே ஸஸம்ப்ரமோகச்சொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- ஸஸம்ப்ரமோகச்சொல்லுகை, இன்று- இன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லையோ? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இப்புனையிழை- இந்தபுனையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டுகை, இழை- ஆபரணம், அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல ஸ்வயமாபரணம்பூண்டாப்போலே யிராநின்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை ஸஸம்ப்ரமோகச்சொல்லுகிறளத்தனைபோக்கி மற்றொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று வாக்யதாத்பர்யம். ॥௪॥

ப—புனையிழைகள்- புனையப்பட்டஆபரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை- ஆபரணம், நாமிவளுக்கு முன்பூட்டிவைத்த ஆபரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முன்பூட்டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. ஆபரணங்கள் முன்பு நாம்பூட்டிவைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வழகுமென்றபடி. புதுக்கணிப்பும்- இவள்வடிவில்பிறந்த உல்லாஸமும், புதுக்கணிப்பு- உல்லாஸம், இவளுக்கிது

௬—நினையுநீர்மையதன்றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்கால்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்திருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்திருவருண்மூழ்கினளே* ॥௫॥
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளத்திருந்

ஆ—(புனையிழைகள்) அவன் ஸௌந்தர்யசீலாதிகுணங்களையுடையவனானாலென்? அவனையேற்கவே அறியப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனையபேக்ஷித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச்செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இயற்கையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகை யீடன்றியேயிருக்கச்செய்தே இவளை இழக்கிறோமென்னும் பயத்தினாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனைவனான ஸர்வேச்வரனோடே புணர்ந்தருளினாளென்கிறாள். ॥௫॥
(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள் அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் ஸ்வாபாவிகவேஷ

இ—த்தானபின்பு பரிபூர்ணஸம்ஶ்லேஷத்தை இனிச்சொல்லாதொழியலாயிருக்க சதுர்த்தம்போவநீயமான அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை பலாமதமன்றோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (அவனி த்யாதியால்) இருக்கச்செய்தேஎன்கிறதற்கு உபாவதாரணத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். (இவளையிழக்கிறோமி த்யாதி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென்றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே யிருந்ததேயாகிலும் அதைப்ரகாசவஸரேஸரிப்பிக்கிறதாகையாலே புநருக்திதோஷமில்லை. பயத்தினாலேஎன்கிறதற்கு உபாவதாரணத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். தாத்பர்யார்த்தம் இப்பாட்டிற்கு ப்ரயோஜநமென்னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயி த்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையி த்யாதியாலே ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை சுநவேக்ஷிதமன்றோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமி த்யாதியால்) புதுக்கணிப்பு பருவத்தாலும் அணிவு வேஷவிசேஷத்தாலுமென்று யதாஸங்க்யமந்வயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே

ஈ—இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தஸௌந்தர்யாதிசயமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று பதார்த்தம். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காரணமுள்ளதனையும் நின்றுவிமர்சித்து அறியப்பார்த்தாலும், நினையும்நீர்மையதன்று- நினைக்கலாம்ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- ஸ்வபாவம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. வசிஷ்ட்யஸ்வபாவமன்றென்றபடி. "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" என்கிறவிஷயம்போலே சுவசிஷ்டமாயிருக்கிறதென்கை. இது ஹேதுகர்ப்பமாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளென்று சூசிக்கிறது. சுனையினுள்- ஸரஸ்ஸுக்களுக்குள்ளே, சுனை- ஸரஸ்ஸு, தடந்தாமரை- விசாலமான தாமரஸபுஷ்பங்கள், ஒருபுஷ்பமே தடாகமெல்லாம்மறைக்கும்படி விசாலமென்கைக்காக வசசுவசநம் மலரும்- மலராநிற்கிற, தண்- குளிர்ந்ததான, திருப்புலியூர்- அந்தஷேத்ரத்திற்கு, முனைவன்- ப்ரதாநனான, நாயகனானவென்றபடி மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநாதனான, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, ஸவிபானவன் தன்வீதியாலே என்னப்பனென்று ஸ்வீகரிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷவிஷயில், மூழ்கினள்- நிமக்நையாய்விட்டாள், பரிபூர்ணகடாக்ஷத்துக்கு விஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரஸம்ஶ்லேஷமும் பண்ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள்என்னாதே மூழ்கினள்என்றது "சுத்தஸாகரநிமக்நஸர்வாவயவ:" என்னும்படியிருக்கிறாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். கடல்கொண்டாப்போலே இனிநமக்குதவாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். ॥௫॥

ௐ செழுநீர்நிற- ஸமுத்ரஜலஸமான ஸமஸ்தவர்ணனான, செழுமை- ஸம்ருத்தி, ஸாம்யமத்ஸ்யகைலச்யாமளவிக்ரஹசாலிவிராஜிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகரித்தவனுடைய, திருவருள்- ஔதார்யத்திலே, வைகலும்- அநேககாலமும், மூழ்கி- நிமக்நையாய், ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரமான ஔதார்யத்துக்கு பரிபூர்ணவிஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- அநந்தரம் ஸம்ஶ்லேஷவேளையில் அவன் செய்தருளின அநுராகவிசேஷவ்யாபாரங்களையும், சேர்ந்தமைக்கு- இவள் அடைந்தமைக்கு, அடையாளம்- சிஹ்நங்கள், திருந்த- ஸுஷ்டுமாக, உள- உண்டாயிருக்கின்றன, அவற்றுள்

மூ—தவுள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்டிருப்புலியூர்* திருவருட்கமுகொண்பழத்தது மெல்லியல் செவ்விதழே* ॥கூ॥

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விசேஷத்தாலும் ஸம்ஶயியாதே திருப்புலியூரெம்பெருமானோடு கலந்தகலவியால்வந்ததென்றுமிடத்துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாஸவர்களுக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயணம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரிலே புகுந்துநின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினொண்பழம்போலேயன்றோ இவள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள். ॥கூ॥

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்தில் அழகுதான் ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இதவனோடுகலந்தமைக்கு அடையாளமல்ல, அவன்தான்இவளோடு கலந்துபரிமாறுகைக்கீடான ஸௌஶீல்யமுடையவனோஎன்ன தன்பக்கல்

இ—யளவநம்விவக்ஷிதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாஸவரெத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

திருவருள்கமுகினொன்று கீழ்ச்சொன்னஸம்ஶ்லேஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) (அவன்தானித்யாதி) அவன் ஸம்ஶ்லேஷ ஸௌஶீல்யமுடையவனாகிறே இவளுக்குத்திருப்பவளத்திலழகு தத்க்ருதமென்றறியலாம். அவன் ஸம்ஶ்லேஷ ஸௌஶீல்யமுடையவனல்லாமையாலே

ப—ஒன்றைச்சொல்லென்ன? சொல்லுகிறாள்மேல். மெல்லியல்- ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடைய, இயல்- ஸ்வபாவம், செவ்விதழ்- ஶோணாதரமானது, இதழ்- அதரம், இது ரூடிவைகாதிஶயோக்தி, உபயஸாத்ருஶ்யமான ஸமானமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழத்ததுஎன்கிறதோடே அந்வயம். திருவருள்- ஸ்ரீஜக்ருபையை அதாவது:— ஸம் அஸம் என்றும் ஸகுணம் நிர்குணம் என்றும் பாராதே ஸநாமோவிதவிஶேஷாஶேஷலோகஶரண்யமான க்ருபையையென்றபடி. அருளால்- அருளுகையின்நிமித்தமாக, செய்தருளுகைக்காகவென்றபடி. அவன்- அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் எழுந்தருளி, சேர்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அவன் க்ருபாப்ரவாஹத்தாலே நித்யாப்யாயிதமானவென்படி. திருப்புலியூர்-அந்ததிவ்யநகரத்திலே, திருவருள்கமுகு- அவனுடைய திவ்யக்ருபாப்யாயிதக்ரமுகங்களுடைய, அருள்கமுகென்று வ்யபதேஶோவிஶேஷ:. ஜலங்களாலேவளருகையன்றிக்கே "வ்ருத்தாவநம்ஸமவதாக்ருஷ்ணமாக்ஷேகடாக்ஷ்ணா । ஸ்வாநேநஸாயுஜ்யகம்பவாம் வ்ருத்தீஷ்யதா" என்கிறபடியே அவனுடையகாருண்யத்ருஷ்டியாலாகுளாலே தானேவளர்ந்து, "ஸுநாநா ராஜிவாம்தநாராஜிவதீஷம்" என்கிறகணக்கிலே லோகவிலக்ஷணராஜணீயகங்களான திவ்யக்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது, பழத்துக்குஸாத்ருஶ்யமானது பழத்தது. ஸ்வபாவகமணீயகம்போலே யிராநின்றதென்றபடி. ஜலநத்தால்வந்த அழகாகில் லோகத்தில் க்ரமுகபலம்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காருண்யத்ருஷ்டிஸித்த க்ரமுகபலஸாத்ருஶ்யமாகக்கூடுமோ? ஆதலால் இவ்வழகு அவனுடைய காருண்யத்ருஷ்டித்தாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருத்து. ॥கூ॥

ப மெல்லிலை- ம்ருதுவான இலைகளையுடையனவயான, செல்வ-ஸ்ரீமத்துக்களான, ஸம்ஸாரங்களான வென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, "ததளபாஸாரதாரகம்ண ஶோஸீ மயூநிவாகிந:" என்கிறபடியே ஸஸ்தர்க்களான க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுக்கு ஸமாஶ்ரயணஸ்வாதாரஸிகங்களானவென்றபடி. கொடி- லதைகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ண, வீங்கு- பாஷிங்களாகாநின்றுள்ள, கொடிலதைவல்லிகள் ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப் பண்ண தஜ்ஜநிதஸௌஸ்த்யத்தாலே ஸம்ஸர்க்கோவத்துக்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- வல்லீஸம்ஶ்லேஷஸௌஸ்த்யத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள்களையுடையவையான, தாள்- ஸ்கந்தப்ரதேஶம். கமுகின்- க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களுடைய, க்ரமுகவ்ருக்ஷஸம்பந்திகளானவென்றபடி. தாம்பூலவல்லீக்ரமுகத்யாநங்களுக்கு ஸம்வாதிகைகள்போலே ததாவிஶாரகதிகளானவென்கை. இதுவாழைக்கு விஶேஷணம். மல் இலை- விஶாலதலங்களையும், மல்-

மூ— மடல்வாழையீன்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கினூடுகாலுலவுந்தண்டிருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ||எ||
மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ— அடங்காமை அவ்வூரில் ஸ்தாவரங்களிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்து அவையும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷபரர்களாயிருக்கும்படியைப்பெருகுகிற இவனுடைய ஸௌந்தர்யவெள்ளத்திலேயிறே இவளாழ்ந்திற்றென்கிறாள். ||எ||
(மடவரல்) ஸௌந்தர்யஸ்வபாவம்போலே வ்ருத்தவைசித்ர்யமுமுண்டாகவேணுமிறே யென்ன, அவன் வ்ருத்தவைசித்ர்யமிருக்கும்படி பார்க்கலாகாதோ, மிக்கிருந்துள்ள ஸம்பத்தையுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ— இவ்வழகு விலக்ஷணஸ்வபாவஸித்தமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. பாதத்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கல் அடங்காமையிலே த்ருஷ்டியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ஸௌந்தர்யே த்ருஷ்டியால்) ||எ||

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

"அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே "நாமமல்லால்" உக்தியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யே த்ருஷ்டியால்) மல்லைச்செல்வஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வ்ருத்தவைசித்ர்யே த்ருஷ்டியால்) மறைக்கும்என்றது க்ரியாபதமன்று, திருப்புலியூருக்கு விசேஷணம். மறைக்கும்படியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று ஸம்பந்திக்கிறது. அவனூர் வைதிகஸம்பத்

ப— விவரணம். மடல்- பத்ரங்களையும் உடையவையான, கோமலஸ்வபாவமான அம்ஶுகங்களுக்கு ஶிஶிரோபசாரமாம்படி ஸ்த்ரீஜநங்கள் வீசும் வ்யஜநங்கள்போலே ஶ்ரமஹரமான பத்ரங்களையும் ரத்நமயமான தாலவ்ருந்தங்கள்போலே பூமடலையும் தரித்துக்கொண்டு நிற்குமவையானவென்று பதார்த்தம். வாழை- கதலிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, நிரதிஶயபோக்யங்களான வென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அத்தாலே பரிமளித்து, மணம்- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஒருபதமாகப் பதவிபாகம். ஸஹஜ பரிமளமாயிருக்குமென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே அந்வயம். புல்லிலை- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையான, புல்லுகை- தழுவுகை, ஸகிகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையானவென்றபடி, தெங்கினூடு- நாரிகேள தருக்களுடைய மத்யத்திலே ஊடு- மத்யம். கால்- மாருதமானது, உலவும்- உலவாநிற்கிற, ஸஞ்சாரமாக ஸஞ்சரியாநிற்கிறவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கம விஶேஷங்களுக்கே அநுபவஸாதநமாய் ஶீதளமானவென்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யதேஶத்தில், மல்லல்- உதாரமான, அதிஶயிதமானவென்றபடி. அம்- அழகியதான, செல்வ- ஸம்பத்தையுடையவனான, கண்ணன்றாள்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை, இம்மடவரல்- மௌக்த்யஸ்வபாவையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- மௌக்த்யம், மடம்வருகிற உயையாயிருக்கிறவள் மடவரல்- மௌக்த்யஸ்வபாவையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே ஈடுபட்டு தத்சரணகதி செய்கையிலே ஸக்தசித்தையாய்விட்டாளென்றபடி. ||எ||

ப॰ அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொல்லி இவளுடைய வ்ருத்தாந்தத்தை அறிவிக்கக்கடவேன், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்னும்படி அவாங்மநஸகோசரமாகையாலே அவனுடைய வ்ருத்தாந்தத்துக்கு வாசகஶப்தமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருமாதிரியாகத்தான் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறேனென்கிறாள்மேல். மல்லைச்செல்வ- உதாரஸம்பத்தை உடையர்களான, மல்லை- உதாரம், ஸ்வாத்யாயாத்யயந நிரதிஶய ஸம்பத்ஶாலிகளானவென்றபடி. இது வாணருக்கு விஶேஷணம். வடமொழி- ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்கும், வடம்- ஸம்ஸ்க்ருதம், மொழி- பாஷை, மறை- வேதங்களுக்கும், வாணர்- நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணர்களுடைய, பாஷைக்கு நிர்வாஹகராவது:— வ்யாகரணாதிகளிலும் ஶாஸ்த்ரங்களிலும் அபிஜ்ஞரென்றபடி. புராணாதிகளில் பண்டிதரென்றும் சொல்லுவர். வேள்வியுள்- ஸோமயாகாதி யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- ஆஜ்யாஹுதிகளான வஹ்நி

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்த்* திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்டிருப்புலியூர்* படவரவணையான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே* ||அ||

பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலிவேலையினின்றொலிப்பக்* கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகையின்

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைமறைக்கும் நிரதிசயஸௌரப்யமான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறிலளென்கிறாள். ||அ||

(பரவாளிவள்) ஸ்துதியுண்டானாலும் தத்ஸமான ஸஜாதீயஜ்ஞானமுண்டாகவேணுமேயென்ன? அதுவுமுண்டு, நிரதிசயஸௌரப்யமான ஸ்துதியையுடைய ஸாமவைதிகளுடைய அத்யயநகோஷமும், தத்ஸமித்திகளை

இ—ஸம்ருத்தமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்துத்யத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தண்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயஸௌரப்யமென்று) ||அ||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்ஸம்ருத்திவைபவமே ஸ்திரோபகாரமாகச் சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யாக்யானமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்துதமித்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்தை ஸூசிப்பித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் ஸம்பூர்ணமாயநத்திலேகண்டுகொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமேத்யாதியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமித்த்யாதியால்)

ஸ—களுடைய, அழல்- வஹ்நி, தத்ஸம்பந்தீ ஸாகாஸ:. ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாவிசிஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடையவென்றபடி. வான்புகை- ஸ்தூலஸூக்ஷ்மமாயதூமமானது, வான்- ஸ்தூலம், போய்- ஊர்த்வலோகத்திலேபோய், திட- த்ருடமான, வ்யாப்யாதிகளைப்போலே ஸ்திதிகாரணமின்றிக்கே வ்யவஸ்திதஸ்வபாவமானவென்றபடி. விசும்பில்- ஆகாசத்தில், அமரர்நாட்டை- தேவலோகத்தை, மறைக்கும்- ஆச்சாதிக்கும்படியிருக்கிற, தண்- ஸீதளமான, ஸௌரப்யமானஎன்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்தநிவ்யநகரத்தில், இப்படி ஸஜாதீயாயஜ்ஞகரான வைதிகர்பக்கல் நிரவதிகப்ரீதியாலே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனுடைய என்றபடி. இப்படியிருக்கிறயிவனுடைய ஸ்துத்யத்தைச்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- ஃபணாஸமுதாயமான நாமத்தை, ஸாகாரதரவாரவோபாஷணஸ்வஸ்தஸம் ஸ்பர்சிகஸ்வர ஃபணாஸமுதாயமான சேஷனையென்றபடி. அணையான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்என்றுஸாமீப்யம். ஸம்ஸ்லேஷதசையில் படுக்கைஅழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்- திருநாமங்களையல்லது, படவரல்- தாம்யஸமானவையான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள், பரவாள்- ஸ்துதமாகப்பேசாள், பரவுகை- ஸ்துதமாகப்பேசுகை, ஸ்துதம்தப்பும்படி அத்யாஸக்தியோடே சொல்லாளென்றபடி. திருநாமத்தையே ஸர்வதா ஆஸக்தியோடே சொல்லாநின்றாளென்கை. ||அ||

ஸ- விரைவார்- வாஸநம்ப்ரவஹியாநிற்கிற, விரை- வாஸநம், வார்தல்- ப்ரவஹிக்கை, நிரதிசயஸௌரப்யமானவென்றபடி. ஸம்பூர்ணமான மாநத்துக்குப் வாஸநஞ்சொல்லவொண்ணாதிறே. விரைவாரென்று வாமொழிபோது- விரவிஆர்ந்ததானவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரவி அபிவ்யக்தமாயிருந்துள்ளஎன்றபடி. இசை- மாநங்களையுடைத்தான, மறை- வேதத்தினுடையவும், மாநவிசிஷ்டமென்கையாலே ஸாமவேதம்விவக்ஷிதம். வேதியர்- வைதிகர்களுடையவும், அந்தவேதங்களை ஸீக்ஷிக்கிறவர்களுடையவும் என்றபடி. ஒலி- கோஷமானது, வேலையில்- ஸமுத்ரம்போலே, வேலை- ஸமுத்ரம், இங்கேஸமுத்ரஸ்வரூபஸாம்யமென்று உறையில்நிவர்ஹம், நின்று- அவிச்சிந்நமாக, ஒலிப்ப- கோஷியாநிற்க, இத்தால் அவன் தத்விதாமவரிஷ்டன்என்று ஸூசிதமாகிறது. இதற்கு மஹநுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். காவு- முதலைகளாலே, கரவு- முதலை, ஆர்- ஸம்பூர்ணங்களான, இத்தால் அம்போஷ்யஜலஸம்ருத்திஸூசிதை. தடந்தொறும்- தடாகங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாமரஸஸம்ருத்தமானது, கயம்- ஸமூஹம், தீவிகை நின்று- தீவிகைகள்போலேநின்று, நிலைவிளக்குகள்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலங்களாய்க்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

ஞூ—அலரும்* புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர் புகழன்றி மற்றோர்* ||கூ||

அன்றிமற்றோருபாயமென்னிவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல்* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள் மல்கித்* தென்திசைத்திலதம்புரைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாமிவ ணேர்பட்டதே* ||ய||

ஆ—பன்னுவார்கோஷமும் கடல்போலே கோஷியாநிற்ப; முதலை மிக்கபொய்கைகள்தோறும் தாமரைகள் நிலைவிளக்கெரியுமாப்போலே மலராநிற்பதுஞ்செய்ய தலைத்தரமான கழனிகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்புலியூரில் பணிநீர்நிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றொன்றுபரவாளிவளின்றிராப்பகலென்கிறாள். ||கூ||

(அன்றி) ஸாதுபர்யாயஸம்ஸ்ருஷ்ட ப்ரணயிஸ்பர்ஶ வ்ருத்தவ்ருத்தாஸக்தாஷ்டி ஸம்யோகவிஶிஷ்டனாயிருந்தானேயாகிலும் இந்த ப்ரவ்ருத்திமானமத்தைத்தவிர்க்கையிடல்லவென்ன; அன்றிமற்றோருபாயமென் இவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல் என்று அவர்களுங்கூட இசைவதோரடையாளத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திருப்புலியூர்நின்றமாயப்பிரானோடே இவள்புணர்ந்தருளினளென்றாந் சொல்லுகிறாள். ||ய||

இ— வேலையில்லொலிப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடலிதாதிபால்) கரவார்கடந்தோறும் என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (முதலையிதாதிபால்) தாமரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைகளித்யாதிபால்) புரவாரென்கிறதை அருளிச்செய்கிறார் (தலைத்தரமானவென்று) உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. ||கூ||

✻பத்தாம்பாட்டு.✻

இவளுக்கு அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே பிரான்திருவருள்உத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வ்யக்தமிப்பிக்கிறார் (ஸாதுவேத்யாதியால்) மணம்- விவாஹோத்ஸவம். அடல்லவென்றது- யாக்ஞமன்றென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ஸவி சொன்னது விவாஹாபாவமாகையாலே தோஷாவஹமன்றென்று ஸ்வகாயநிவர்ஹணார்த்தமாகச்சொன்னது அந்ருதமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல்லுகிறதும் அப்படி அந்ருதஸம்காஸங்கிதமாகையாலே அவர்களுக்கிது உத்தரமாகக்கூடுமோஎன்ன? ப்ரயோஜனத்தில் விஷ்ணுவிஶேஷாத்தியாலே இது ஸத்யோத்தரமாமென்கிறார் (அவர்களுங்கூடவித்யாதியால்) ||ய||

ஸ—நின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாநிற்கிற, இது நகரத்துக்குவிஶேஷணம். புரவார்- அத்யுத்க்ருஷ்டங்களாயிருக்கிற, கழனிகள்- க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ்- வேஷ்டிதமான, திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தில், இதுக்குப் பிரானோடேயந்வயம். பணிநீர்நிற, ஶீதளஜலம்போலே ஶ்ரமஹரமாய் ஶ்யாமளமானவர்ணத்தை யுடையவனான, பணி- ஶீதளம், கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ஸர்வோபகாரகனானவனுடைய, புகழ்அன்றி- கல்யாணகுணங்களையொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை அறிந்தஇவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திரையாய், பரவாள்- ஸ்தோத்ரமாகச்சொல்லாள், ஸக்தியாலே அடைவுகெடச்சொல்லாளென்றபடி. ||கூ||

ய அன்றி- வரணத்தையொழிய, அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழியவென்றபடி. இவள்- இந்தப்பெண் பிள்ளையானவள், அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, துழாய்கமழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற்றுபாயம்- வேறொருஉபாயம், என்?- ஏது, இது கேஷபார்த்தம். அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தொழிய இவளுடம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருஹேதுவில்லையென்றபடி. இது ஹேதுஸாத்யம். ஆதலில் இவள்நேர்பட்டதாமென்று ஸாதிக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- கிரிஸத்ருஶங்களாய் உத்க்ருஷ்டமணிமயங்களான ப்ராகாரஸதனங்களுடையவும், குன்றம்- கிரி, மாடம்- இங்கு ப்ராகாரம், மாளிகை- ஸதனம், கிரிஸத்ருஶமஹாமணிமயங்களாய் அதிஸ்ராவ்யதமங்களான ப்ராகாரங்களுடையவும் ஸதனங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- தர்ஶநீயமானதிரள்கள், குழாம்- திரள், மல்கி- பஹுளமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதம்புரை- திலகஸத்ருஶமான, புரை- ஸத்ருஶம், இது நகரத்துக்குவிஶேஷணம். குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்திலே, நின்ற- நித்யவஸியாநிற்கிற, மாயப்பிரான்- ஆஶ்சர்யபூதனாய் உபகாரகனானவனுடைய, திருவருள்- ஸ்ரீஅநுக்ரஹவை, இவள்- இப்படி திருத்துழாய்

மூ—நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்குநாயகன்றன்னடிமை* நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொன்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்து* நேர்பட்டாரவர்நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) ஸர்வவித ஸம்பந்தயுக்தனாகிற ப்ரணதாநந்தஜநிதஸூக்தியாலே ஸமஸ்தவைஷ்ணவசேஷபூதரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிவைபத்தும் நேர்பட்டவர்கள் நெடுமாற்கடிமைசெய்யப்பெற்று வாழ்வரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— அடிமைநேர்பட்டஉத்கர்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்வைதாதியால்) குணிஸமூஹத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாத்யுத்க்ருஷ்டகாரண தேஹோபாயத்வமும் சேஷஸம்பந்தரான தம்பக்கலவனுக்கு ஸந்தோஷமும் தம்மோடு ஸம்ச்லேஷாபிலாஷமும் முதலாகக் கீழ்ச்சொன்னவை விவக்ஷிதங்கள். ஸூக்தியாலேஎன்றது- இது தேஹஸம்பந்தமென்றகருத்தாலே சொன்னபடி. தொண்டரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவைஷ்ணவத்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— வாஸியாதிற்குமிவள், நேர்பட்டதாம்- கிட்டினதாகவேணும், அடைந்ததாளாகவேணும், இதில் ஸம்சய மில்லையென்றபடி.

ம— நிறைமூவுலகுக்கும்- பரிபூர்ணங்களான த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும், உலகு- லோகம், லோக்யதஇதிலோகஃஸ்ஸ்வாஜ்ஞை: ஸம்ப்ராப்த ஸர்வசேதநாசேதநங்களுக்குமென்றபடி. நேர்பட்டநாயகன்தன்- நன்றாகவாய்த்தஸ்வாமியுடைய, "த்ரிலோக்யேகநாதேந யேநஸர்வம்ஜகந்நாதம்" என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்காயிகவ்ருத்தியாய்க்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்பந்தத்தைக்காதாசித்கத்தைச் சொல்லுமாப்போலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையையறிந்து ஸந்தோஷிப்பார்க்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது தேஹாநிபீதாஸம்போலே யிருக்குமென்னும் கருத்தாலே. தன்என்று ஸ்வாமித்வம். அடிமைநேர்பட்ட- கைங்கர்யத்துக்குவாய்த்தவரான; இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். லோகங்களுக்கு அவன் சேஷியாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் சேஷமாகவாய்த்ததுமென்றுகருத்து. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்- அத்தால் தாஸதாஸதாஸருக்கும் தாஸபூதரான, தொண்டர்- தாஸர், ஸமஸ்தஸாத்விகரான தாஸரென்றபடி. தாம் சேஷமாயிருக்கிறது அவனுக்குப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு தேஹாநிமிர்வாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஸூக்திமத்தாலே சேஷத்வகாஷ்டா ப்ராப்தரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல்- ஸூக்தியான, நேர்பட்ட- வாய்த்ததான, தேஹாநிபோலே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸுலபமாக ஸஹித்ததானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடபாஷையாலே மாலைபோலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்ததசகத்தை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், அப்யஸிக்கப்பெற்றவர்களென்றபடி. அவரென்றிருக்கையாலே 'யவர்' என்றொருபதம் அத்யாஹார்யம். யவர்நேர்பட்டார்? அவரென்றபடி. ஜாதிகுணாதிவைசிஷ்ட்யம் இதில் ப்ரயோஜகமன்றென்று கருத்து. யதா:- நேர்பட்டாரவரென்று ஸகேஸவசமாய் அப்யஸித்தஜநங்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், அடிமைசெய்யநேர்பட்டார்- கைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கதேஹாநிம்போலே ப்ரியாயாயகராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெறுவரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேவதிஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீதேஹாந்தஜமாஷீகாயநம:.

✻✻✻ ✳ ✻✻✻

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

ஸௌம்யஸ்நிக்தச்யாமமூர்த்தே: தீப்தோத்துங்காபிஷேகப்ரமுகமணிவிபூஷிதஸ்ய
ஸ்வார்ஹாநேகாயுதஸ்ய ப்ரளயவஸிதபோ ஜீவநேச்சஸ்ய।
ஸ்வைச்வர்யஸம்பந்நிரவதிகதயா ஆச்சர்யசேஷ்டைர்வயோமாஸ
நிஷ்டாம்தாஸ்யே ஸ்வகீயே ப்ரகடயதி மஹீமேஷ த்யாஜகாயிதேத ॥௧௦௦॥

(ஸௌம்யஸ்நிக்தச்யாமமூர்த்தே:) கருமாணிக்கமலைமேலித்யாதி- நிரதிசயஸௌந்தர்யயுக்த திவ்யாவயவங்களையுடைய திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (தீப்தோத்துங்காபிஷேகப்ரமுகமணிவிபூஷிதஸ்ய) பின்னுஞ்சுரிமுடியாயித்யாதி- தீப்தங்களாயிருக்கிற திருவபிஷேகம்முதலான திருவாபரணங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வார்ஹாநேகாயுதஸ்ய) செழுங்கதிராழிமுதலித்யாதி- மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ப்ரளயவஸிதபா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்- ப்ரளயத்திலே லோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து மாதாவைப்போலே ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஜீவநேச்சஸ்ய) முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்- ஸமஸ்தலோகங்களினுடைய ஸகலஜீவநத்திலே இச்சைபண்ணுமவனாகையாலும், (ஸ்வைச்வர்ய)! செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஆச்ரிதருக்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், மேல் எட்டாம்பாட்டிற்சொல்லுகிற அநந்தசயநமும் இங்கு அநுஸந்தேயம். படவரவணையான்- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாக உடையவனாகையாலும், இங்கே ஸௌசீல்யமும் விவக்ஷிதமன்று. (ஸம்பந்நிரவதிகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் நிரவதிகைச்வர்யத்தை யுடையவனாகையாலும், விரைவாரிசைமறைவித்யாதி. அவ்வூரில்வஸிக்கிற ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும் வேதார்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வைதிககர்மங்களான யாகாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி அத்யந்தமிஷ்டனாயிருக்கையாலும், ஆறாம்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்நிறக் கண்ணபிரானென்று ஸௌலப்யமும் மேலடியிலே ஸுராஸுராதிகளுக்குமுட்பட அலப்யனாயிருக்கையாகிற பரத்வமும் அநந்யசேஷத்வவிசேஷ சேஷத்வஸாரஸ்யமுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு அநுஸந்தேயம். எட்டாம்பாட்டில் வேள்வியுள்நெய்யழல் என்று வைதிகஸம்பத்தும் விரைவாரிசைமறையென்று வேதார்த்தஜ்ஞாநஸம்பத்தும் நிரவதிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம். (ஆச்சர்யசேஷ்டைர்வயோமாஸ) நின்றமாயப்பிரான்- ஆச்சர்யங்களான வ்யாபாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புலியூரில் எம்பெருமான் வேதநருக்கு ஸ்வகீயதாஸ்யத்திலே நிஷ்டையை ப்ரகடீகரியாநிற்கிறானென்று "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிறதசகத்திலே காரிமாறநாலே அருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௦௦॥

ஶ்ரீவேதாந்ததேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகண்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தால்* கொடுமாவினையே

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை ஸம்ச்லேஷமாம்படி அடிமைகொண்டபடியை அநுஸந்தித்து மிகவும்வீதராய் அந்த வீதராகஷத்தாலே அவ்வளவில்பர்யவஸியாதே அவனுடைய ஸௌந்தர்யசீலாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷமாகையிலே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்து வைசத்யாதிசயமாய் ஸர்வேச்வரஸ்வரூபமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்தோடொவ்வாதென்கிறார். ஸ்ரீதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய வெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில் எனக்குள்ள ஐஹாதமே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸம்ச்லேஷத்திலே மிகவும்ப்ரவணராநின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு பாகவதசேஷத்வத்தை இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிற. இது அவாந்தமென்றேயென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வீதராகஷத்தாலே என்கிறதற்கு அத்யவஸித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்கிறவித்தாலே பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையென்று பர்யவஸிக்கையாலே ஸ்வார்த்தாவுகாரார்த்தமென்கிற பதஸமுதாயம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஸர்வேச்வரஸ்வரூபமான என்றது- ஆறும்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் பாகவதசேஷத்வம் இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் பாகவதசேஷத்வமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதரித்யாதியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

ப— நெடுமாற்கு- ஸ்ரீதவிஷயத்தில் தீவ்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேஅன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸ்வாமிக்குஎன்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது ஔபசாரிகமென்றகருத்து, அவனைக்கருத- அவனை ஸேநாபதித்தாத்பர்யத்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்த என்கிறத்தோடே யந்வயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகையன்றிக்கே யிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகாதஸாவம், ஜோகஷார்த்த ஸாதத்ருபமில்லாமையாலே நிஸ்ஸந்தேயமா அநாதிகாலமாக அவ்யாகுலங்களாயிருந்துள்ள என்றபடி. தீ- சஷ்ஸ்வரூபங்களான, அதிகோரதுர்வேதநங்களான என்றபடி. கதிகள்- கதிகள், புண்யபாபரூப ஸம்ஸாரிகதேஹங்களென்றபடி. முற்றும்- கூட்ஸ்நமும், தங்களுக்குஹேதுவான அவித்யாவாஸநா ருசிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளரோடிப்போமாப்போலே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. தவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றந்வயிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப் பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான புருஷார்த்தத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தாலென்றபடி, அவனடியாரடியே - ஸ்ரீதவத்ஸலனான அவனுக்கு தாஸராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, அவதாரணத்தாலே பாகவததாஸ்யமே யெனக்கு புருஷார்த்தமல்லது அவர்களோடு ஸாத்ருச்யாதிகள் ஹேயமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இப்புருஷார்த்தமொழிய, வியன்மூவுலகு- விஸ்மயநீயமான த்ரைலோக்யத்தை, நாநாவித போக ஸம்ருத்தயா ஆச்சர்யமான ஐச்வர்யத்தையென்றபடி, வியன்- விஸ்மயநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பெறினும்என்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழிவினும் என்கிறவிடத்திற்போலே னகாராதேசம். கொடுமாவினையேன்-

மூ— னவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால்* விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே* ॥க॥
வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்* புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான்புனைபூங் கழலடிக்கீழ்* சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி

ஆ— காரணமாகப்பதற்ற மற்றுநின்றநலிகிற ஸாம்ஸாரிக சப்தங்களையெல்லாம் போனபடி தெரியாமே போக்கி என்னையடிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லது ச்லாகநீயமான த்ரைலோக்யமும்பெறினும் அல்லேனென்கிறார். ॥க॥

(வியன்மூவுலகு) சிறப்புடைய ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம்பெறினும்- கைவல்யாநுபவம்பண்ணப் பெற்றாலும் வர்ஷுகவலாஹகம்போலே இருக்கிறவடிவையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய நிரதிசய

இ— போக்கியென்கிறத்தோடே யந்வயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதைப்புரைக்கிறார் (பதற்றமற்றுஎன்று) பதறுகையில்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டென்கை. தீக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலிகிறவித்யாதியால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றநுபபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போனபடியித்யாதியால்) இதில் ஸாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) வியன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ச்லாகநீயமானவென்று) விடுமாறென்பதென் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லன்என்று) மாட்டேனென்றபடி. அதை அங்கீகரியேனென்கை. ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வியன்சப்தத்தையுரைக்கிறார் (சிறப்புடையஎன்று) சிறப்பு- வைலக்ஷண்யம், போய்த்தானேதானேயானாலும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பாகவதசேஷத்வத்துக்கு ஸ்வரூபம் ஸத்ருசமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ஸ்வரூபகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலும் இதுக்கு ஸத்ருசமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. புயல்சப்தத்தையுரைக்கிறார் (வர்ஷுகஎன்று) புனையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) இம்மையே

ஶ— க்ரூரங்களான ஹோபாவங்களையுடையவனான நான், கொடு- க்ரூரம், ஸ்வரூபம் அதிக்ஷுத்ரமாயிருக்க அது பாகவதசேஷத்வஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஸத்ருசமன்றென்று ப்ரதிஷேதிக்கவேண்டும்படி அதுக்கு இத்தோடே ஸாத்ருச்யப்ரஸங்கமுண்டாவதே என்கிற உத்வேகத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார். விடுமாறென்பது- அந்தஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கைக்காக இந்த பாகவதசேஷத்வத்தைவிடும் ப்ரகாரமென்கிறது, ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த ஸ்வரூபத்தையே ஸர்வஜ்ஞனல்லது இந்தபாகவதசேஷத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை விடேனென்கை, அந்தஸ்வரூபம் கோடிதமாம்ஶத்தாலும் இங்கு ஸத்ருசமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும்ப்ரஸங்கந்தானுமுண்டாவதேயென்று விஷண்ணராகிறபடி. ॥க॥

வியன்- விலக்ஷணமான, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வென்றபடி. மூவுலகு- த்ரைலோக்யத்தை, பெறினும்- பெற்றாலும், போய்- வைஷயிகபோகங்களில் ஸங்கமற்றுப்போய், தானேயானாலும்- ஸ்வஸ்வரூப வக்ரியாதிகார ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிசேஷம்கழிந்து ஶுத்தஸ்வபாவனான தான் சேதநமேயாய் ஸாக்ஷாத்ரூபமின்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வஸ்வரூபனான தானேயானாலும், கைவல்யாநுபவம் பெற்றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற அவதாரணத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப க்ரியாகார ப்ரமாண ஸம்பந்தங்களும் ப்ரமாணஸம்பந்தவிசேஷமும் ஸாக்ஷாத்காரம் க்ரமேண வ்யாவர்த்யங்கள். ஸ்வரூபகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலுமென்று பூர்வதாத்பர்யம். இதுக்கு உம்மோ என்கிறதோடே அந்வயம். புயல்- வர்ஷுகமான, மேகம்போல்திருமேனி- தேவம்போலேயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட பொற்பூக்களையும் கழல்களையுமுடையவையான, புனைகை- தொடுக்கை, கழல்- வீரகடகம். பூஷணங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் அலங்க்ருதங்களான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, சயமே யடிமை- ஸ்வயமேயிருக்கிற அடிமையையுடைய, சயம்- ஸ்வயம். ஸ்வப்ரயோஜநமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய என்றபடி. தலை- தலையிலே, ஸர்வோத்க்ருஷ்டகைங்கர்யத்திலே யென்று பாவம், நின்றார்- நிஷ்டையையுடையவர்களான

மூ—இம்மையே* பயனேயின்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே* ॥௨॥
உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறையச்* சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த வென்செந்தாமரைக்கட்டிருக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— ஸௌம்யமான திருவடிக்கீழே ஸ்வயமேவ படிமை தவிர்ந்தார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தலோகத்திலே நான் பெற்ற பாகவத கைங்கர்ய ஸுகம் வைகுண்டத்துக்கொக்குமோ, இவை சொல்லவேண்டிற்றென்னும் வேதத்தாலே "பாவியேன்" என்கிறார். ॥௨॥

(உறுமோபாவியேனுக்கு) வடிவுசிறித்து தேஹாதிஸத்தைகளையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச்சிறுமாமேனி நிமிர்த்தருளின

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயென்று) பயனேயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாகவதசேஷத்வாதிபால்) பரமபதத்திலே போனபின்பன்றிக்கே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற பாகவத கைங்கர்யஸுகமான என்றபடி. "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வேஃபலே ஹ்யம்ருதோபமே காவ்யாம்ருதரஸாஸ்வாதஸ் ஸங்கமஸ் ஸஜ்ஜனைஸ்ஸஹ" என்றதிறே. ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

சிறுமாமனிசர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவுக்ஷுத்ராதியால்) வடிவுக்குச்சிறுமையாவது இதரஸஜாதீயமாயிருக்கை. அன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்துஎன்று) நாட்டு- ஜிநவஸ்தம், திருவடிக்கீழ்புகுகையென்கிறது மோக்ஷத்தைச்சொன்னபடி.

ப—பாகவதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- ப்ரணாமம்பண்ணி, இம்மையே- இந்த சரீரத்திலேதானே, மை. சரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, சரீராந்தரமின்றிக்கே இந்த சரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- ஸதமேயாயிருக்கிற; ஸ்வயாரணத்தாலே ஸாதநத்வம்வ்யவச்சேத்யம். எனக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற வென்றபடி. பாகவதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி அநுபவிக்கிறவிது "ஸஸோயோ தத்ஸவரிவரீயர்தாத்" என்கிறபடியே சிலருக்கு ஸாதநமாகவற்றாகிலும் எனக்கு ஸ்வயமேவ ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்று கருத்து. இன்பம்- ஆநந்தத்தை, பாவியேனுக்கு- பாவியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸமாநமாகச் சேருமோ, அந்த வைகுண்டமும் கைவல்யமுமிங்கேஷ: என்னுடைக்கு அந்த வைகுண்டகைவல்யங்கள் பாகவதஸரிவராணாநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்று வெட்டு தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரஜன் ஸவிஷ்ணு ஸத்ருசனன்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி ப்ரஸஜ்ய ப்ரதிஷேதம் தமக்கு தோஷாவஹமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ॥௨॥

மூ— சிறுமாமனிசராய்- சிறிய தேஹாவஸாதர்களாய், மனிசர்- பாகவதர், இதரஸஜாதீய விக்ரஹவிசிஷ்டதயா சிறியவர்களாய் ப்ரபாவங்களாலே நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் தேஹதரபாகவதர் களாயென்றபடி. என்னையாண்டார்- தங்களுடைய இந்த பாகவதஸத்ய குணங்களாலே என்னையடிமை கொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்த லோகத்திலே வர்த்தியாநிற்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிறவதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய வைலக்ஷண்யங்களை யறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யுகபதேவ என்றபடி. நிறைய- வ்யாப்தமாம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே அந்வயம். சிறு- சிறியதான, பால்யவஸ்தையான என்றபடி. மா- தேஜஸ்ஸ்ரமான, ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே அதிசயிதமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனை, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைப் [illegible] வளரும்படி பண்ணினவனை என்றபடி. என்- என்னுடையவனை, எனக்கு ஸௌலப்யனென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷ நனை, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய தகாரோபலோ உபயோ: டகாரமித்ஸ: திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே அந்வயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- ஸௌரபத்தையுடையதான, விரை- பரிமளம். நாண்மலர்- அபிநவவிகஸம்போலேயிருக்கிற, நாண்- அபிநவம்,

மூ — ரடிக்கீழ் புகுதலன்றியவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ॥௩॥
இங்கேதிரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கணென்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததா*

ஆ— செந்தாமரைக்கண்களையுடையவனான ஸ்ரீவாஸுதேவனுடைய நல்லவபிஷேகத்தையுடைய நாட்பூபோலே யிருக்கிற திருவடிக்கீழேபுகுகையுமாமோ பாவியேனுக்கென்கிறார். ॥௩॥

(இங்கே) பாகவதகைங்கர்யரூப புருஷார்த்தத்துக்கு வர்த்தகமான ஸம்பந்தமும் ஸம்வர்த்தமாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வபேக்ஷை

இ— இத்தாலகீழ்ப்பாட்டில் ஸௌலப்யவைகுண்யங்களை பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்துக்கு ஸத்ருசங்களன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ததேகாந்திகமான போகமும் இதுக்கு ஸத்ருசமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௧॥

* நாலாம்பாட்டு. *

இது பாகவதசேஷத்வமே புருஷார்த்தகாஷ்டையென் றநுஸந்திக்கிற ப்ரகரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே பகவத்கைங்கர்யங்கள் நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்றநுஸந்திக்கை சுஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பாகவதைகாந்தியால்) உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவ்வநுஸ

ஸ— இத்தனை ரமணீயமானாலும் இது பாகவதசேஷத்வத்துக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்கைக்காகச்செந்தாமரை யித்யாதியான விசேஷணங்கள், அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, புகுகை- ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளிலே ஸந்நிவேசித்தாப்போலே இருக்கையாகிற போகஸாம்யமென்றபடி. பாவியேனுக்கு- பாவியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸம்பாவிதமாமோ, ததீயசேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமொழிய கேவலபகவச்சேஷத்வம் உசிதமன்றென்று கருத்து. புருஷார்த்தத்தில் ப்ரதமாவதியான பகவச்சேஷத்வத்துக்கும் சரமாவதியான பாகவதசேஷத்வத்துக்கும் தாரதம்யமறியவேண்டிற்றேயென்னும் நிர்வேதத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார். ॥௩॥

ரு— இரு- விஸ்தீர்ணமான, மா- மஹத்தரமான, போக்தாஸாதநபோக்யஸ்தாநவைசித்ர்ய ஸ்தாவ்ய மான என்றபடி. நிலம்- ப்ருதிவியை, முன்- பண்டு, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. உண்டு- வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே போகமோக்ஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனான, இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, லோகத்தில்காண்கிற வளவன்றிக்கே அத்யுஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. கோலத்த- கோலமுடையதான, கோலம்- அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று ஸமஸ்தபதம். பவளவாய்- ப்ரவாளம்போலேயிருக்கிற திருவதரத்தை உடையவனான, ப்ரளயத்திலே ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே அந்த ப்ரளயார்ணவத்திலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி மநோஹரமான திருவதரத்தை யுடையவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்- அதன்மேலே காருண்யாரவிந்தங்கள்போலே விகஸிதங்களான திருக்கண்களை யுடையவனான, என்னம்மான்- இந்த அழகுகளாலே என்னைவசீகரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியுடைய, பொங்கேழ் புகழ்கள்- பொங்கி எழாநிற்கிற கல்யாணகுணங்கள், 'யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே' இத்யாதி என்கிறபடியே ஸ்ரூபத்தில் அடங்காதென்னும்படி அபரிச்சேத்யமாய் ததேகாந்தமாக தத்வவஸ்து விஜ்ரும்பணங்களான கல்யாணகுணங்களென்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய், என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென் வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸந்தியிலே வாயவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. புலன்கொள்- இந்த்ரியாபஹாரிகளான, புலன்- இந்த்ரியம். கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, 'த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியே அதிமநோஹரமான வென்றபடி. வடிவு- திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது என் மனத்ததாய்- என்நெஞ்சிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. 'ஸாவஸ்தா

மூ—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* ॥ ௪ ॥

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற் றிருந்தாலும்* இழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று* மொழிபட்டோடுங்கவியமுதனுகர்ச்சி

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வஸிக்கத்தால் ஹாநியென்னென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(வழிபட்டோட) விரோதிராஶ்யைவ ஸம்ஸாரஶாபவஸ்துக்களான ஶப்தாக்களுக்கு பாகவதஶேஷத்வ யாதாத்ம்யஜ்ஞாநலவஸ்ரீதி ஸித்திக்குமோ,வென்னில்? அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக ஸம்பந்தாநுபவ

இ—மித்யாதியால்) இங்கேயிருந்தேற் கிழுக்குற்றென் என்கிறதை உரைக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இந்தலோகத்திலே பாகவதர்க்கு ஶேஷமாயிருக்கையே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்று அநுஸந்திக்கிற இப்ப்ரகரணத்தில் இப்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்றுபேசுகை அஸம்மதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (விரோதீத்யாதியால்) இங்கு ஶேஷத்வம் ஶேஷவ்ருத்தி, கைங்கர்யமென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யமென்றிறே கீழேசொல்லிற்று. கரணத்ரயத்தாலும் அநுபவம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோதி யிருக்கையாலே அதில் பாகவதகைங்கர்யம் யதாவஸ்திதமாம்படி பரிபூர்ணஸ்ரீதி ஸித்திக்கமாட்டாமையாலே அது ஸித்திக்கைக்காக விரோதியைக் கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோஎன்றபடி. இப்ப்ரவாஹத்திற்குத் தாத்பர்யமருளி

ஶ— பதாவித்தாஸ" என்கிறபடியே நிரதிஶயஸ்வரூபமாயென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கேய்ந்தமலர்கள், ஏய்கை- ஸத்ருஶமாகை, அவ்வடிவுக்கு ஸத்ருஶங்களான வர்ண ஸம்ஸ்தாநாதிவிஶேஷங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலே யிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படி கையிலே ஸம்பாதிதங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாரத்தில் கையவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால் கரணத்ரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படிமார்க்கத்திலேஇழிந்து, பாகவதர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தமார்க்கத்திலே நானும்இழிந்தென்றபடி. ஓட- காலக்ஷேபமின்றிக்கே உத்தரோத்தரமதிகமாகநடக்கும்படி, அருளில்- அவன் க்ருபைசெய்தருளினானாகில், இங்கேயிருந்தேற்கு- இந்தலோகத்திலே வஸிக்கிறவெனக்கு, இழுக்குற்றுஎன்?- தாழ்வுஏது? இழுக்குற்று- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யரஸாஸ்வாதமான அநுபவத்தை இங்கேதானே பரிபூர்ணமாகப்பெறலாமென்றபடி. ॥ ௪ ॥

ப— வழிபட்டு- ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யமார்க்கத்தைப்பெற்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருப்பதிறே வழியாவது, ஓட- உத்தரோத்தரமபிவ்ருத்தியின்றிக்கே நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான அவன் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, மாயன்- ஆஶ்சர்யஸௌந்தர்யாதிவிஶிஷ்டனானவனுடைய, கோலமலர்- ரமணீயமான புஷ்பம்போலேயிருக்கிற, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே அந்வயம். சுழிபட்டோடும்- ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே சுழிகளை உடைத்தாய்க்கொண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிற, சுடர்- ப்ரபைகளை யுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஃப்ரவாஹத்திலே, அப்ராக்ருததேஜோமயமான பரமபதத்திலே யென்றபடி. இன்புற்று- ஆநந்தத்தை அடைந்து, இன்பு- ஆநந்தம். உறுகை- அடைகை, பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாநந்த ஸஹிதனாயென்றபடி. இருந்தாலும்- ஸர்வம், முழுதும்- ஸர்வமும், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌபாக்யாதிகளுமென்றபடி. பரிபூர்ண மோக்ஷாநந்தமும் ஸௌபாக்யாதிகளும்கூடினாலும் என்று வாக்யார்த்தம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்டத்துக்கோரவழியிலே நிறுத்தவொண்ணாதபடியோடுமதான, அத்யந்தநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்- ஶரீரத்திலே, பிறந்து- ஜநித்து, ஶரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, யான்கற்று- குணாநுபவத்துக்கு அநர்ஹனாயிருக்கிற நான் அப்யஸித்து, நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸூக்திகளைப்பெற்று, மொழி- உக்தி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநிற்கிற, கவி அமுதம்- கவிகளாகிற அம்ருதத்தை, கவிகள்- பாட்டுகள், நுகர்ச்சி- வாரம்புண்ணுகையை, அநுபவிக்கையை யென்றபடி, உறுமோ— ஸத்ருஶமாய்க்

ஈ—புறமேமுழுதுமே* ॥ரு॥

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்* நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகளீண்டவசுரருயிரெல்லாம்* தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனிமாப்புகழே* ॥சு॥

ஆ—முக்தான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை அநுபவித்தால் வரும் ப்ரீதிக்குப் போருமோ என்கிறார். ॥ரு॥

(நுகர்ச்சி) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவப்ரீதியும் ஸ்வாபாவிகமோக்ஷ பகவதநுபவமும் கூடினுந்தான் திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை அநுபவித்தாலுள்ள ப்ரீதிக்குப்போருமோ என்கிறார். ॥சு॥

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஸாரேத்யாதியால்). தன்கேழ் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கே திருவாய்மொழியையித்யாதியால்) போருமோ என்றது- ஸத்ருசமோ என்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின் அர்த்தம் விரோதிராசியை இத்யாதியாலே ஸம்ஸூசிதம். ஸம்ஸாரம் பகவதநுபவப்ரீதிக்கு விரோதியேயாகிலும் திருவாய்மொழியாகிற ஸூக்திஸஞ்ஜீவிநியாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்கும்ப்ரீதி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இங்குற்ற பகவத்கைங்கர்யமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறா ரென்றாகருத்து. ॥ரு॥

✳ அரும்பாட்டு. ✳

வீடுமூவுலகின்பேறு என்றுவயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) நுகர்ச்சியுறுமோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியாலேயித்யாதியால்) கூடினுந்தான்

ஈ—சேருமோ, அதுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி. ॥ரு॥

தன்கேழில்- தனக்கு ஸத்ருசமில்லாததான, கேழ்- ஸத்ருசம், நிரூபமஸௌந்தர்யமான வென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, உத்தோதக ஸஹஜஸித்தமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் சௌர்யவேகத்தாலே சிவந்த மேனியையுமுடையதான வென்றபடி, களிறு- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அட்ட- அடித்ததான, தலைவாதம்பண்ணினதான வென்றபடி, பொன்னாழிக்கை- ஸ்வர்ணமயங்களான ஆபரணங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனான, ஆழி- அங்குலீயகம். குவலயாபீடத்தை கைவேகத்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழிமோதிரமுமாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழிமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வசீகரித்த ஸ்வாமியான, நிகர்- அநுரூபமான, ஸ்வஜாதிக் கநுரூபமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, ரக்தவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேசங்களை யுடையவர்களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலநஸத்ருச நேத்ரங்களான, நீண்ட- அதிதீர்க்கசரீரரான, அசுரருயிரெல்லாம்- அஸுரர்களுடைய ப்ராணங்களையெல்லாம், - தகர்த்து- பேதித்து, உண்டு- க்ரஸித்து, நிச்சேஷமாக நசிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேயாத்ரையாய் ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்- பக்ஷிக்கு, வைநதேயனுக்கென்றபடி. பாகன்- நியந்தாவான ஸர்வேச்வரனுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெரிய- அபரிச்சிந்நமான, தனி- அத்விதீயமான், மா- உதாத்தமான, நிரதிசயபோக்யமான என்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களை, நுகர்ச்சி- பரிசயம்பண்ணுகை, திருவாய்மொழியாலே அநுபவிக்கையையென்றபடி. வீடு- மோக்ஷாநந்தமும், மூவுலகின்- த்ரைலோக்யத்தினுடைய, பேறு- பெறுகையும், ஐச்வர்யமுமென்றபடி. ஸவர்க்கைச்வர்யகைவல்ய ஸர்வேச்வராநுபவமுமென்கை, உறுமோ?- அநுரூபமாகச்சேருமோ, அதன் நுகர்ச்சி ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி. இப்பாட்டை பகவத்கைங்கர்யைகரஸமாகயோஜிக்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறவதுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது; இப்பக்ஷத்தில் ‘தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன்’’ என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலே ஸகலவிஷயமான பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு மோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேச்வராநந்தம்கூடினுந்தான் ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் வ்யக்தமாயிற்று. ॥சு॥

மூ — தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்று நிற்கும்படியாய்த்தான்தோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன்று முளைப்பித்த* தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கேயிப்போதே நான்பெற்றநுபவிக்கிற பாகவதசேஷத்வத்திற்கு பர்யந்தமான பகவதநுபவமும் இங்கே வஸித்தபின்பு இதுக்குவிரோதியான பகவதநுபவமும் வேண்டா இதுக்குஸங்க

இ — என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே ப்ரகாராந்தரேண த்ருடீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியுக்திகை. இத்திருவாய்மொழியின் அவதாரிகையிலே ஸர்வேச்வரனுபவமும் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தத்துக்கு ஸத்ருசமன்றென்றிவர் ஆறாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கையாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி அநுபவத்தால்வரும் ப்ரீதிக்கு ஸத்ருசமன்றென்றிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது யோஜநாந்தரமாக அருளிச்செய்தபடி. இந்த யோஜநாத்வயமும் ஸ்வாபதேசத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. அந்த பூர்வயோஜநையான பக்ஷத்தில் மூன்றாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் இதுக்கு ஸத்ருசமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே சிலசங்கைகளைப் பரிஹரித்து அநந்தரம்இப்பாட்டிலே அந்தமோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேச்வராநந்தமும் கூடினால்தான் இதுக்கு ஸத்ருசமாமோவென்கிறாரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றாம்பாட்டோடே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பாகவதசேஷத்வத்துக்கு பர்யந்தமாக பகவதநுபவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி என்பதாலே பகவதநுபவநிஷேதபர்யந்தமான பாகவதசேஷத்தை ப்ரார்த்திக்கை விரோதமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக கீழ் மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்கர்ஷத்தை யநுவதிக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால்) அநந்தரம் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமான பகவதநுபவமும் அத்ரைவ வஸிக்கையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பகவதநுபவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இதுநாலாம்பாட்டுக்கு அவிரோதமென்றதாயிற்று. சேஷத்வத்துக்கென்றது- சேஷவ்ருத்திக்கென்றபடி. யதா- சேஷத்வம் சேஷபாவ:. அத்தைவர்த்திப்பிக்கையாவது- சேஷபர்யந்தமாக்குகையும் பாகவதர்கள்பக்கல் உள்ளகுணங்களை அறியப்பண்ணி குணக்ருதடாஸ்யத்தையுமுண்டாக்கி அம்சத்தாலே அந்த சேஷத்வத்தை நிர்வஹிக்கையும். தெய்வத்தளிரடிக்கீழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவிரோதியித்யாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்

ப — தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, அதிசயவ்யாப்தமானவென்றபடி; புகழே- கீர்த்தியையே, நாமரூபங்களை இழந்து தமோபூதமாய்க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவற்றையுண்டாக்கின மஹாகீர்த்தியையென்றபடி எஞ்ஞான்றும்- ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படியாய்- வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக்கும்படியாக, தான்- ஸ்வயமேவ, ஸ்வஸங்கல்பங்களாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னை அபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க காருண்யப்ரேரிதனான தான்தானேயென்றபடி. தோன்றி- "ப்ராதுராஸீத்தமோநுத:" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கு ஸந்நிதானைத்தோற்றி, முனி- மநநம்பண்ணுமதான, "பஹுஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பிக்குமதானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- மஹாப்ருஹ்மமான, பரப்ருஹ்மபூதமானவென்றபடி. பரப்ருஹ்மமென்று வேதாந்தங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள வஸ்துவானவென்கை. முதல்வித்தாய்- முந்தினவீஜமாய், வித்து- வீஜம் ஸர்வத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், ஸர்வலோகத்தையுமென்றபடி. முளைப்பித்த- "யதோ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே" என்கிறபடி தன்னிடத்திலே அங்குரிப்பித்ததான, உத்பாதநம்பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸமாப்யதிகமான, மாத்தெய்வம்- மஹாதேவத்தினுடைய, "நமோதேவதேவாய" என்றுசொல்லப்பட்ட பரதேவதையினுடைய வென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- பல்லவம்போலே ஸுகுமாரமான ஸிசிரமான ஸேவநீயங்களான திருவடிகளின்கீழில், தளிர்- பல்லவம், புகுதல்- ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே [illegible]னைப்போலே பிரியாமல் அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதெனக்கு வாராமலேயென்றபடி. இங்குள்ள பாகவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியாகையாலே அதெனக்கு வேண்டாவென்றுகருத்து. இதுக்கு வாய்க்கவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வேதநருக்கிந்தமோக்ஷம் ஹிக்கைக்காக

மூ—தனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே* ||எ||

நாளும்வாய்க்கநங்கட்குநளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்* தாளுந்தோளுமுடிகளுஞ்சமனிலாதபலபரப்பி* நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்னாயிற்றின்* கோளுமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள் கூட்டமே* ||அ||

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

ஆ—மான ஸமஸ்தஜ்ஞான ஸாக்ஷாத்காரமான ஸாமஸ்த்யஸம்ஶ்லேஷஸாம்யமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கென்கிறார். || (நாளும்வாய்க்க) அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமோ ஸஹவாஸமாத்ரமே என்றும் வஸிக்கவமையுமென்கிறார். ||அ||

இ—ஸமஸ்தஸாம்யமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்புகும்போது இவ்வுள்ளஸாமஸ்த்யவிஷயங்களும் விஷயமாய் விடுமாகையாலே அது இதற்கு விரோதியாயிற்று. ஸமஸ்தஸாம்யமுமென்கிறவிடத்தில் வகாரத்தாலே இதுஸர்வாதிகஸாக்ஷாத்காரமானதுமென்றுதேர்த்துகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸமஸ்தஸாம்யம் உபயாஸ்ரயத்தையாலே அவனடியாரிஸ்ராஷிகத்திலே அதுவும்ஸாதிஷ்டமென்று நினைந்தருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குஸம்பந்தம் ஸ்த்ரோஷியால்) அவன்அடியார்ஐதிஹ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமஸ்தத்வியால்)||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாளும்வாய்க்க என்றநுபித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடு ஸ்ரோஷியால்) இதுவேஸம்ஶக்யமாயிற்று. ஸம்ஶ்லேஷம் ஸமிருத்தஸாதநம். ||அ||

ப0—ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம்பண்ணுகிறதென்றுவ்யஜிப்பிக்கைக்காகஇங்குகாரணகாரத்தைவணித்தது. அதுதானும் ஸம்ஸாரவ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாயிருக்கிறதோக்ஷமும் ஸாமஸ்தமெங்கும்விரோதியாகில் எனக்குவேண்டாவென்றபடி. ஸாமஸ்த்யஶேஷத்வத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவனடியார்- இத்தகாரணஸாதி கல்யாணகுணங்களாலே வஶீக்ருதராய் தாஸ்யரஸிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய. தனிமாக்கலவி- மிகவும்ஶ்லாக்யமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில், தனியென்று ஸ்வரூபாஸக்தம். மா என்று உஜ்ஜ்வலத்தாய் ஶ்லாக்யமென்றபடி. இன்பமே- ஸாம்யமே, நங்கட்கு- இதுவே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்றறியப்பெற்றநமக்கு. நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது, ஸ்வார்த்தநாயாம மொழிவ்யோமம், ஸித்திக்கவேணுமென்றபடி. ||எ||

ஈ நளிர்நீர்- ஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான, நளிர்- ஶீதளம், ஸ்வஜனகாரமாகையால் ஸந்தாபாதிகளோடுஸம்பந்தமில்லாமையால் ஸ்வச்சஶீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரணஜலமெல்லாம் ஸ்வீகரமாயிற்று. கடல்- ஸாகரவ்ருத்தத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, சமனிலாத- ஸத்ருஶமில்லாதவைகளான, ஸௌந்தர்யாதிகளால் நிரூபகங்களான என்றபடி. பல- "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ:" இத்யாதிகளில்படியே அநந்தங்களான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு அஸாதாரணங்களான என்றபடி. தாளும்- திருவடிகளையும், தோளும்- புஜங்களையும், முடிகளையும்- ஶிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- ஸ்வஜயாக்ஷமெல்லாம் நிறையும்படி ப்ரஸாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தான்என்கிறத்தோடே அந்வயம். நீளும்- உந்நதமாயிருக்கின்றுள்ள, படர்- விஸ்தீர்ணங்களாம்படி தழையாநின்றுள்ள, பூம்- ரமணீயங்களான கற்பகக்காவும்- கல்பவ்ருக்ஷஸமூஹங்களையும், காவு- உத்யானம், இது தாள்களுக்கும் தோள்களுக்கும் உபமானம். நிறை- பரிபூர்ணங்களான, ஸஹஸ்ரகிரணராஶிகளானவென்றபடி. பல- அஸங்க்யாதரான, நாயிற்றின்- ஆதித்யர்களுடைய, நாயிறு- ஆதித்யன், கோளும்- தேஜஸ்ஸுக்களையும், இது திருமுடிகளுக்கு உபமானம். உடை- உடைத்தான, மணிமலைபோல்- ரத்நபர்வதம்போல், இதுதிருமேனிக்கு உபமானம். கிடந்தான் அந்தவர்ணாவத்தில் கண்வளர்ந்தருளின ஸ்வாமியுடைய, தமர்கள்கூட்டம்- தாஸர்களோடு சேர்த்தியானது, கூட்டம்- சேர்த்தி, ஸஹவாஸமென்றபடி. கண்வளர்ந்தருளின அழகுக்குத்தோற்றடிமைப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவேபுருஷார்த்தமென் றத்யவஸிக்கப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது. ||அ||

தமர்கள்கூட்ட- தாஸஜநஸமூஹத்தினுடைய; வல்வினையை- ப்ரபலபாபங்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி (து) ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்* குமரன்கோலவைங்கணை வேடாதைகோதிலடியார்தம்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே* ॥கூ॥
வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமாகாயாம்* பூக்கொண்மேனிநான்குபொன்னாழிக்கையென்னம்மா* னீக்க

ஆ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தான்வேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞ்சதிரே வாய்க்கவமையுமெனகிறார். ॥கூ॥
(வாய்க்க) இப்ப்ராப்யமேயெனக்கு மென் வம்ஶத்துக்குமென்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ॥௰॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவர்க்கே குடிகளாயித்யாதி தமியேற்குவாய்க்கவென்றபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்ப்ராப்யமேயித்யாதியால்) இப்ப்ராப்யமென்றது- அவர்களுக்கே ஶேஷபூதராயிருக்கையாகிற சரம பர்யவஸாநமென்றபடி. என்வம்ஶத்துக்குமென்றது- குடிகளாய்ச்சொல்லும் என்கிறதின் ஸங்க்ஷேபம். வம்ஶத்துக்குமென்றது- ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிகளான ஸந்தாநிகளுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழேதமக்கிதை ப்ரார்த்தித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸந்தாநிகளுக்குங்கூட ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௰॥

ம—நாஶம்பண்ணுமவனை, சதிர்மூர்த்தி-அதுக்கு உபயுக்தமாக வ்யூஹவிபவாதிரூபங்களான மூர்த்திகளையுடையவனை, சதுர்மூர்த்தியென்று வாஸுதேவாதி வ்யூஹ சதுஷ்டயத்தை மென்றபடி. அமர்கொள்- யுத்தத்தைக்கொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸநார்த்தமாக யுத்தோந்முகமாய் நின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி- சக்ர ஶங்க கட்க ஶார்ங்க கதாதிகளான, வாள் கட்கம், தண்டு- கதை, பல்- அஸங்க்யாதங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனை, குமரன்- நித்யயுவாவான, குமரன்- யுவா, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விஶேஷணம். கோல- ஸுந்தரனை. இது காமனுக்கு விஶேஷணம். ஐங்கணை- பஞ்சபாணனை, கணை- பாணம், வேள்- காமனுடைய, வேளென்று காமனுக்குப்பெயர், தாதை- பிதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, காமனுக்குங்கூட உத்பாதகனானதாலே நிரதிஶயஸௌந்தர்யாஶ்ரயனான க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில்- அவத்யரஹிதரான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான வென்றபடி. யதா- ஸ்வார்த்தப்ராவண்யும் அதிஶயிக்குமாகிற பழுதில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம்- தாஸஜநங்களுடைய, தம்மென்று ஸாமீப்யத்யோதகம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்குந்தாஸபூதர்களுடைய, தமர்களாம்சதிரே- தாஸபூதராகிற வைபவமே, இங்கு வைபவமாவது அநந்யப்ரயோஜநநிரதிஶய ப்ராவண்யாதிஶயம், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் ஸஹ்ருதயரைக் கிடையாமையாலே அஸஹாயனனெனக்கு, தமியன்- அநாதன் ஆகி, இச்சதுத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியேனென்று ஸ்வரூபமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்ட்யந்தம். வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥கூ॥

ம- மா- மஹத்தான, அதிஶ்யாமமான என்றபடி. காயாம்பூ- அதஸீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று அதஸீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, புஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது புஷ்பகாந்திகளைக் கொள்ளுகை. அதஸீபுஷ்பகாந்திஶாலிகளான வென்றபடி. யதா:— "கொண்டானேழ்விடை" என்கிறவிடத்திற்போலே கொள்ளுகை, ஜயிக்கைபாய் அதஸீபுஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது அதஸீபுஷ்பாதிக காந்திஶாலியான வென்றபடி. மேனி- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனனை, நான்குதோள்- ஆஶ்ரிதர்க்கொதுங்க நிழலாம்படி கற்பகத்தருபணைத்தாப்போலேயிருக்கிற நாலுபுஜங்களை யுடையவனை, பொன்னாழிக்கை- கற்பகதரு பூத்தாப்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனை, பொன் ஶப்தம் இங்கே ஸர்வஸ்ப்ருஹணீயவாசம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதோடே அந்வயம். நீக்கமில்லா- விஶ்லேஷமில்லாதவர்களான, நீக்கம்- விஶ்லேஷம், ஶாஸ்த்ரஜ்ஞரிஷிகளைப்போலே ஒருநாளும் ஶேஷித்வவ்யதிரேகமில்லாதவர்களான

பூ— மில்லாவடியார்தம்மடியாரடியாரடியாரெங்* கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட் பாடே* ௧௦

ஸ—வென்றபடி. இத்தால் ஜந்மவ்ருத்தாதிகளும் ஆத்மகுணஸம்பத்தும் ஆத்மகுணஹாநியுமில்லாதவர்களான என்று ஸூசிதமாம். அடியார்- தாஸபூதர்களுடைய, தம்- மென்று ஸ்வாதீநம். அடியாரடியார்- தாஸர்க்கு தாஸபூதராயிருக்குமவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு ஸ்வாமிகள். கோன்- ஸ்வாமி கோக்கள் என்று பஹுவசநமும் எனக்கும் என் ஸந்தாநத்துக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமிகளென்றபடி. அவர்க்கே- அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே. ஜந்மாந்தரசேஷத்வத்தையும் பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமாகாத பகவச்சேஷத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கைக்காக அவதாரணம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் க்ரமமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று சேஷவ்ருத்தி பண்ணும் க்ரமத்துக்குப்பேர். நல்லகோட்பாடு- ச்லாக்யமான ஸ்வீகாரமானது, கோட்பாடு- கொள்ளப்படுகை, ஸ்வீகரிக்கையென்றபடி. பாகவததாஸரானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்குச்சேஷமாக ஸ்வீகரிக்கையென்கை. ஊழிதோறு- கல்பங்கடோறும், ஊழி- கல்பம். ஊழி- அதிலுள்ள அவாந்தரகல்பங்கள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. பாகவதசேஷத்வத்தில் ஸ்ரீயாற்றாமையாலே காலத்தை பஹுவிதமாகப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கு லபிக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- அஸஹாயனானவெனக்கு. பாகவதசேஷத்வமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இதையாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிறவெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- லபிக்கவேணும். ॥௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன பாகவதரில் பயிலுமடிமை தலைநின்றாரென்று ஸ்ரீபரதாழ்வான்போல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்போல்வார்களை, இப்பக்ஷத்தில் கோதுசப்தம் முன்பு சொன்ன பாரதந்த்ர்யவிரோதமன்றிக்கே நிஸ்ஸாரதையைச்சொல்லுகிறதாய் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமல்லாத பகவச்சேஷத்வத்தை விவக்ஷித்து கோதிலடியாரென்று தத்வஹிதரான பாகவதர்களைச்சொல்லுகிறது. நீக்கமில்லாவடியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. ॥௰॥

“ஸாம்யஸ்த்ருணா ஜநந ரூப ஜந்மவ குணாதிகதி நாயேகபூஜநீய ஸ்வாரஸ்யாவா பாவந யாவாதமஹ! ஸாஜாநாதமஹத்ஸ்ப்ருஹயிபாம ஸாஞானுஜிஜ்ஞாஸிநாம் ஜாதிகுரூபஜிநவ்ருத்தாதயஹோ தா ஸக்திப்ரஸக்திர்ஜாதா:” என்கிற ச்லோகம் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாராம்சங்களையெல்லாம் ஸங்கஹிக்கிறது. (க்ருணம்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன வைரூப்யத்தை, (ஜந்ம) என்றது- இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன ஜைந்மத்தை, இரண்டாந்தரம் (ஜந்ம) என்றது மூன்றாம்பாட்டிற்சொன்ன ஜாதித்தை, (பூஜி)ஸ்யம் ஜாதிஸமத்வாயகமாய் ஆறாம்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்பந்தஸ்ரவணத்தைக் காணிக்கிறது. (ஸா) ஸம்பந்த ஸாதாரணமாய் ஜ்ஞாநிதாந ஸமத்வபத்துக்கு ஸமத்வாயகமாய் வைரூப்யாதி தோஷத்தில் ஜைந்மத்தைப்போலே இவற்றின் ஸமத்வபத்தையும் யாவியோமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால் இரண்டாம்பாட்டில் வைரூப்யஜைந்மாதிகளோ ஸமத்வபஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் ஜாதிஸம்பந்தம் ஸ்ரவணமோ ஸமத்வபஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய ஸமத்வத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று ஸூசிதமாயிற்று. (பாவநம்) என்றது- பாகவதசேஷத்வஸாவேக்ஷய வைரூப்யாதிகளுக்கு நிகர்ஷம்சொல்லுகிற இப்பாட்டில் ஸமித்தவசத்தை அருளிச்செய்தபடி. யதா:— ஏழாம்பாட்டில் கீழ்ப்புகுதலன்றி என்று ஜாதித்தைநிஷேதித்தது ஜைநமித்ரநவாதல் உபலக்ஷணமாயாதல் வைரூப்யாதி ஸர்வதோஷாத நிஷேதமென்று நினைத்தருளிச்செய்ததாகவுமாம். (ஸாரஸமத்வாவா) என்றது- பொங்கேழ்புகழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கவியமுதநுகர்ச்சி என்னும் நாலாம்ஐந்தாம் பாட்டுகளிற்சொன்ன பரகவேதமிஷ்ருபணவிஷய கவிதாரமநவைபவத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. (குணாதிகாயேகநீ நாயேகபூஜநீய) என்கிற விசேஷணத்தாலே நாவீசும் பாகவதசேஷமாகப்பெறுதே கைபஹவச்சேஷமாய் வதந்ததனுக்காவாஸம், கையாலே ஜந்மாந்தரஸம்பந்தமும் கலசியிருக்கிறதென்றும் தம்முடைய திருப்பவளம் பாகவதகைங்கர்யம்பண்ணப்பெற்று ஜந்மாந்தரஸம்பந்தமும் மறக்கேயிருக்கிறதென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது அவர்க்கேகுடிகள் என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தின் தாத்பர்யத்தை

மூ — நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளுந்தா னிறைந்த* அல்லிக்கமலக்கண்ணனையந்தண் குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்* நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர்கொண்டபெண்டிர்மக்களே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — (நல்ல) இப்படி ஸாமயதசேஷமெல்கஸாதிகளான ஆழ்வார் இருந்தருளின தேசத்திலே புகுந்தருளப்பெற்றவஸ்தியாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனான எம்பெருமானை ஸ்தோத்ரிக்கிற இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸாமயதசேஷத்தை இங்கே பெற்று ஸமிருத்தமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தானிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனையென்கிற ஸமுதாயார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருளவித்யாதியால்) புதுக்கணித்த நவீகரித்தமான, நல்லபதத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமயதசேஷத்தைஇங்கேபெற்றென்று) கொண்டபெண்டிர்மக்களேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமிருத்தமாகவென்று) ॥கக॥

ஸ— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது முதற்பாட்டுதொடங்கி வேதஸ்ய பஸ்ஷாதிகளிற்காட்டில் ஸாமயதசேஷஸாரஸ்யத்துக்குச்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. (ஸாஸாநாம்ஸ்ரியபி) என்றது கோதிலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸாஸாவஸிஸாஷிநா) என்றது- நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஊகெதுவாய்ஷிநஷ்ட்ரா தவஸபாஸத்தி) என்றது நல்லகோட்பாட்டென்கிறவிடத்தில் நல்லவென்கின்ற பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி. (வ்யவஸ்திதி) என்றதால் கோட்பாடு என்றது வ்யவஸ்திதலக்ஷணஸ்வீகாரமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. ஏழாம்பாட்டுதொடங்கி அருளிச்செய்த ஸம்ஶ்லேஷவஸ்வகாவஸமாராதநாதி ஸாஸ்யங்களும் இப்பதத்திலே விவக்ஷிதங்கள். (ஊஹா) என்றது நாளும் ஸந்நிதோறாதி என்கிறதின் ஸங்க்ரஹம். (ஸமஉதி) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்கு வ்யாக்யானம். இங்கு வஸநவசநத்திலே என் ஸநாவாயிகளுக்கும் இங்கேயே ஸ்திக்கவேணுமென்கிற ஸைதம் சொல்லிற்றாயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'நீக்கதிகள்முற்றுந்தவிர்ந்த'ஐஸ்வர்யாங்களாலே சொன்ன ஸவேஸ்வரனுடைய ரக்ஷணோபகாரங்களெல்லாம் (ஸாமயதம்) என்றதால் ஸங்க்ருஹீதங்கள் ஆக இஶ்லோகத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரோதாரேண வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றாயிற்று. ॥ய॥

ப— நல்லகோட்பாட்டு- ஸ்ரீவஸ்யமான ஸ்வீகாரத்தையுடையவையான, ஸாமயதசேஷமெல்கஸாதிகளான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற விடமானவென்றபடி. இங்கு டகாரஸிக்ஷம் ஸம்யுக்தம் ஸமஸ்தம்- உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஒருவராலே லோகத்ரயமும் ஸநாதமாய் ஸஸ்த்வமாயிற்றென்றிருக்கிற ஸம்ஸாரவாஸியிலே நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்தது. தானிறைந்த- தானேயாம்படி வ்யாப்தனான, தானே ஸ்வயமனுக்கொண்டு வ்யாப்தனானவென்றபடி. ஆழ்வார்- நெடுமாற்கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் ஸாமயதசேஷம் மிருந்தப்படுமென்று ஸ்ரீவிஸ்யாலே உஜ்ஜ்வலனைக்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாபித்தவனானவென்கை. அல்லிக்கமலக்கண்ணனை- விகஸிதகமலலோசனனை, அல்லி- விகஸிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாபிக்கப்பெறுகையால்வந்த ஸ்ரீயாலே உகஸ்லோசனனைக்குறித்து என்றபடி. இதற்குச்சொல்லப்பட்டவென்கிறதோடே யன்வயம். அம்- ஸுஹ்ருதயமான, தண்- ஶீதளமான, ஸர்வப்ரதமான வென்றபடி. தாம் நெடுமாற்கடிமை பாடினவாறே ஊருக்கு ஸகலகல்யாணகுணங்களும் ஸித்தங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து. குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட்டதென்னுமாப்போலே பட்டவென்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநித்ததானவென்று வடாஸம். வாக்யம்போலே தான்தோன்றியாயிருக்கிற வேதம்போலே தான்தோன்றியாயிராதே "தயரதற்குமகன்" என்னும்படியான அவதாரம்போலேஆழ்வாரால்சொல்லப்பட்டு ஸஸ்வரமானவென்றபடி.

ஶ— ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், நல்லபதத்தால்- ஶ்லாக்யமான கைங்கர்யலாபத்தோடே, பதம்- கைங்கர்ய லாபம், பாகவதஶேஷத்வ ஸாம்ராஜ்யத்தையுடையவராயென்றபடி. கொண்டபெண்டிர்மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட பார்யாபுத்ராதிகளையுடையராய்க்கொண்டு பாகவதஶேஷத்வத்திலே அவர்களும் அந்வயிக்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மனை- க்ருஹத்திலே, மா க்ருஹத்திலேயென்றபடி. வாழ்வார்- போகங்களை புஜிக்கப்பெறுவார்கள், பாகவதகைங்கர்யரஸங்களை அநுபவிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ॥கக॥

த்ருஷ்டாயாம் த்ருஶ்யஸீமந் மணிநிபஸமஸௌஶீல்யஸௌலப்யஶேஷித்வகீர்த்தி ...ஸௌக்யவிஹவ: ।
அபேக்ஷாஸாபேக்ஷஸ்வீகாரண ஸஞ்ஜாதப்ரஹ்ருத ஸ்வாத்ம ... ஸ்வீகுர்யாத் ॥
ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி: ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யநாதஸாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(நெடுமாற்கடிமை.)

ப்ராதுர்பூதாத்ஸ்வகீயேஷ்டாத்பவநதாவராதநஷ்டாவர
ஸ்வோதராஸ்ரீப்ரோதார்த்ஹிதநிரஸநாத்லோகஸ்ருஷ்டியாதிஶக்தே: ।
அப்யாஶயாதிஶயோமாச்ருததாஸ்ரிதத்ரதஸ்தாதஸ்வாஷ்டகாதஸ்ர
ஸாக்ஷாத்ஸ்வீப்தாஸ்ரவயி விஶதப்ரஸாதநாயஸ்வதாஸ்யம் ॥கஎ॥

(ப்ராதுர்பூதஸ்வகீயேஷ்டா) நெடுமாற்கடிமை. ஆஶ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் ப்ரேமத்தை உடையவனாகையாலும், (அபவநதா) புயல்மேகம்போல் திருமேனி அம்மான்- வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (வாதநவ) உலகமுன்றுமுடனிறையச் சிறுமாமேனிநிமிர்ந்த- சிறிய வாமநவேஷத்தைக்கொண்டு லோகங்களும் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (ஸ்வோதராஸ்ரீப்ரோதார்த்) திருமாலிலமூன்றுண்டுமிழ்ந்த- மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், ஆஶ்ரிதர்களையுடையவனாகையாலும், (அஹிதநிரஸநாத்) புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட- கம்ஸனாலே ப்ரேரிதமாய் அதிகோபிதமாய்வந்த குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டியாதிஶக்தே:) உலகமூன்றுமுளப்பித்த- லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில் ஸமர்த்தனாகையாலும், (அப்யாஶயாதிஶயோமாத்) தளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துதாழி- நிரதிஶயதேஜஸ்ஸையுடைய நீலரத்நவர்ணம்போலே ஸமுத்ரத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வ) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்சதிர்மூர்த்தி- ஆஶ்ரிதருடைய பாபங்களை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (அதஸீவாஷ்காநஸாக்ஷாத்) மாகாயாம் பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ஶ்யாமமான திருமேனிகாந்தியாலே எல்லாரையும் ஆகர்ஷிப்பாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வதாஸ்யத்தை ஸ்வாஶ்ரிதஸ்ரவணமாக விஶதீகரியாநிற்கிறானென்று 'நெடுமாற்கடிமை'யில் ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ॥கஓக॥

ஐஶ்வர்யஸம்பத்திப்ரக்ஷ்யாதஸ்ரீவிஷயதவேதிஸ்யலோகரேவலாஹ்யம்
ஸாநாம்விஸ்ஸ்யமோஹாஶ்ரம்ஸ்ரீதவிஹிதஸாரஸ்யக்ஷிதிம்ஶ ... ।
ஸாபேக்ஷாபயாபேக்ஷம்ஸ்வீகாரணவரம்ஹ்ருதஸ்வஷ்டயகம
தாஸ்யம்ஸம்தஸ்யநிஷ்டா தத்வயிவாஹவ்ருஷ்டிதஶஷ்டவஶ்யம் ॥கஓஉ॥

இப்படி அஷ்டஶ்லோகத்தில் பத்துஶ்லோகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். (ஐஶ்வர்ய)

தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகிறபேர்களாலே காணப்படுமவனாய், ஐஶ்வர்யவிஷயங்களிலே பற்றற்றபேர்களாலே தானேபுஜ்யனுமாய், விஶ்லேஷஸமயத்தில் தனக்காஶ்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான மோஹத்தையுடையவனுமாய், ஆஶ்ரிதர்நிர்த்தமாக ஸமக்ர விபவனுமாய், ரக்ஷிக்குமிடத்தில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷனுமாய், ஸ்வீகாரணத்தில் ஸக்தனுமாய், ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேதானே நிரதனுமாய், தன்னைக்

ஈடு—தா— குறித்துவேதநருக்குண்டான ஜ்ஞாநத்தையும்; அதிலே நிஷ்டையையும், அதனுடையஎல்லை நிலத்தையும், ப்ரகாசிப்பிக்குமவனாயிருக்கிற வெம்பெருமானை ஸ்ரீஸௌலப்யத்திலே ஸ்ரீமத்ஸ்வாநந்தவதியாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிருர். ||௧௦௨||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசாய மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

ஸ்வாநிஷ்டேர்வ்யோம்ஸாம்ஸ்வயமுபஜிஹீர்ஷுர்ஜநவிபோ:
ஸ்தித்வாம்போதௌ ஷட்வ்ரதயதிஷு காமை: க்ரமவஸாத் |
நிஜாநாம் ஸம்ஸித்திம் ப்ரியவிதவிதத்ஸம்பவிததி
ஸ்ரீமத்வாரேவதீர்வ்ரஜதிவஸத்ருஷ்டேரஸமதே || ||௧௭||

த்ருட்க்ஷாயாந்த்ரஸ்ய: ப்ரஹ்வாரமணி நிஸ்தாரணவஹ:
ஸ்வஸ்மிந்ஸேஷகாந் ஸ்ரீதவிஹிதவைளக்ஷண்யவிபவ: |
ஸ்வபக்ஷாஸாபக்ஷஸ்விதரணஸஜ்ஜாஹ்ருதிதர
ஸ்வநாஸ்யம் தந்நிஷ்டாந்தநவயிதவேஹப்ரகடய: || ||௧௮||

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி — ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

மூ— கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்* கண்டதோடு பட்டதல்லால்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

✳ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம். ✳

ஆ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாம்ஸாரிகர்களின் ஸ்வபாவத்தை ஸாம்ஸாரிகர்களை யிருப்பாரோடே ஸஹஜிக்கையிலே அபேக்ஷையுடையவரான ஆழ்வார் தயாவிஷயரை இந்த லோகத்திலே காணாமையாலே இந்தலோகத்திலுள்ளாரையே ஸாம்ஸாரிக ஸம்ஸாரிகளாக்கிக்கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்ஸாமத்தை ஸஹஜிக்கைக்காக ஸாம்ஸாரிகர்களைக் குவாயமாக அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகஸுஹ்ருதான பந்துக்களோடுள்ள வுறவைவிட்டு சரணாகதமுத்தாய்

✳ ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸம்பந்நாய ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேஸிகாய நம:. ✳

ஒன்பதாம்பத்து.

ப்ராஜாபத்யாஸ்வபாவ்யாவயமநவமீ ப்ராயாஹிப்ராயாத்ரிப்ராம்

வேதத்ருஷ்டிப்ராப்தவாரவஸம்ஸ்ஸுஹ்ருணூநுப்ரவணோம் ॥

ஸம்ஸாரம் ஸஹஜாம்ஸாம்ஸாரஸ்ரீரங்கநாயகம்ஸாம்

ஸர்வஸம்ஸ்ஸம்ஸாத்வீகஸத்ஸஹ்ருதம்ஸஹவத்வஸ்வபம் ॥*॥

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாம்ஸாரிகர்களுமே நிரதிசயபக்திஷுக்களுமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் ஸம்பந்திகளுக்கும் ஸர்வகாலமும் இதுவேஸஹிக்கவேணுமென்று கேவலம்ஸம்ஸாரஸம்பந்த நிஷேத்யகமாக அதைப்ராயித்தருளின ஆழ்வார் அதைபேயெல்லாருக்கும் உபதேசியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்தொண்டரோமா" யிகத்யாதிபாலே ஸம்ஸாரஸ்வபாவத்தை உபதேசிக்கைக்கு ஸம்ஸாரமென்றேவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தஸாம்ஸாரிகத்யாதியால்) இப்ஸாமத்தையென்றது— இந்த ஸாம்ஸாரிகர்களின் ஸாமத்தையென்றபடி. ஸஹஜிக்கைக்காக— உபாயமாகஎன்கிற இரண்டுக்கும் ப்ராமாண்யத்தில் ஸ்ரீவைபோடேயங்கம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறத்தோடேயங்கம். இத்தால் ப்ராப்யம்பயங்களென்கிற ஸம்ஸ்ஸம்மணை இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம். ✤

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாததாத்பர்யமும் (பந்துக்களித்யாதியால்) ப்ரதமபாதார்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்விதீயபாதஸித்தார்த்தம். (சரணாகதமுத்தாயென்று) த்ருதீயபாதத்தின் அர்த்தவிசி

ஸ— கொண்ட- ஸ்ரீக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடையஹ்ருதயத்திலே மிகவும் ஸம்பந்தக்களாக அப்ரு ஸிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது ஸர்வாதவாந்த்ராதிகளெல்லாருக்கும் விசேஷணம். பெண்டிர்— ஸாமர்த்தருளும், மக்கள்- புத்ரர்களும், உற்றார்- ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்- ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும்- ஸ்வதத்ருதிமிக்கரான ப்ராதாதிஸம்பந்தக்களும் மித்ரர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால்- உங்கள்கையிற் காணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்தவேயும்

மூ—காதன்மற்றியாதுமில்லை* எண்டிசையுங்கீழும்மேலுமுற்றவு முண்டபிரான்* தொண்டரோமாயுய்யலல்லாலில்லை கண்டீர்துணையே* ॥க॥

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரும்*அணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்*

ஆ—ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் பரி*ரக்ஷித்தருளின ஸர்வேச்வரனான எம்பெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரில்லையென்கிறார். ॥க॥

(துணையும்) பரப்ரயோஜநபரரைப்போலே பாவிக்கின்ற ஸ்வப்ரயோஜநபரராயிருக்கிறவர்

இ—ஸாமாந்யம். (ப்ரளயகாலத்திலித்யாதியால்) தத்தீயவாசகமும், (அடியோமித்யாதியாலே) தாஸ்யவாசகமும் ஸ்வரூபம். பரிரக்ஷித்தருளியென்றது- ஆபத்தைப்போக்கி யருளியென்றபடி. இப்படி யிப்பத்திலே ஸர்வேச்வரத்வம் காரணஸாம்யத்தைக் கையாலே அவனுடைய நிரபேக்ஷ ஸாமர்த்ய மிப்பத்துக்குப் ப்ரமேய ஸங்க்ரஹமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரன் ஸகலப்ரதாநம்பண்ணுமிடத்தில் தாங்கினதபடியன்றிக்கே ஸாமர்த்ய உபகாரமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பத்திலே ஸங்கல்பித்தருளி அதுக்கு நிதானம் அவனுடைய நிரபேக்ஷ ஸாமர்த்யமென்னிப்பத்திலே ஸமர்த்திக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை "ஸ்ரீஸ்வேசிரஸ்ஸு மணிமயம்" என்று ஆசார்யன் அருளிச்செய்தார். ॥க॥

❋ இரண்டாம்பாட்டு. ❋

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரேத்யாதியால்) அட்டைகள்போல் சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இத்தால்

ஒ—அத்தோடுகூடே உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்கு மத்தனையொழியவென்றபடி ஸம்பந்தமுள்ளதனையும் அந்த ஸம்பந்தத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று- ப்ரகாராந்தரேண, அந்த ஸம்பந்தமாத்ரமாயிருக்குமன்றிக்கேயென்றபடி. காதல்- ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல் அவர்களுக்கு ஸ்நேஹமானதென்றபடி. யாதும்- ஒன்றும், ஸ்நேஹத்துமென்றபடி. இல்லை- இது ஸ்நேஹமாத்ரம், ஆகலால் வேறொரு ரக்ஷகரில்லையென்று மேலே ஸ்தாபிக்கிறது. எண்டிசையும்- எட்டுதிக்குக்களையும், எண்டிசையென்கிறவிடத்தில் ஸகாராஸம்ப்ரதாயம் ஸகாரலோபச்சாந்தஸம். கீழும்மேலும்- ஸலோகங்களையும் ஊர்த்வலோகங்களையும், முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை பிரான்- ஸர்வோபகாரகனுக்கு, தொண்டரோமாய்- நாம்தாஸபூதராய், நிருபாதிகமான ஸ்வாமித்வத்தை நம்பெருமாள் ஜீயர் ஸேவித்தவர்களாயென்றபடி. அவனுக்கு நம்மதாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்று கருத்து. தொண்டர்- தாஸர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோமென்று ஸமஷ்டியாயிருக்கும். ஸஹ்ருதயரைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டரேனவேண்டியிருக்கத் தொண்டரோமாயென்று சொன்னது அவர்களை ஸ்வயம் ஸம்ஸ்லேஷித்து ஸௌஹார்த்தத்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை- வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீர். கோள்? கண்டீரென்றது- இதில்ஸம்சயமில்லையென்னைக்காக. ஆதலால் அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்றுகருத்து.

ஈ—துணையும்- ஸாமாந்யங்களில் ஸஹாயரும், சார்வும்- ஆபத்தில் ஆச்ரயமும், ஆகுவார்போல்- ஆகிறவர்கள்போலே, "ஸர்வாபராதேஷு பாந்தவா" என்கிறபடியே நம்முடைய ஸம்பத்துக்களிலே தாங்களும் ஆதுகளை நம்மோடொக்க அநுபவிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால் அதனைக்கிரஸிப்பார்போலுமென்று பாவம். இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறதோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்- ஸம்பந்திகளாயிருக்கிறவர்களும், பிறரும்- சுற்றத்தவரல்லாத ஸஜ்ஜநங்களும், ஸாமர்த்யாதுவஸராகையாலே ஸம்பந்திகளோடு ஸம்ருத்தியோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. அணைய- அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாம்படி வந்தவாக்கம்- உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம்- ஸம்பத்து, உண்டேல்- உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்- ஜலௌகைகள்போல், சுவைப்பர்- ஸேவிப்பர், சில ப்ராயஸ்சித்தமுடையார் தங்களுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது சரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள் பானம்பண்ணும்

மூ— கணையொன்றாலேயேழ்மரமுமெய்தவெங்கார்முகிலைப்* புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் பொருளே* ॥௨॥
பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்றேற்றெழுவர்* இருள்கொடுன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டு கேவலபரப்ரயோஜநவானான உபாயஜ்ஞனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி பொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ॥௨॥
(பொருள்கை) இப்படி ஸ்வப்ரயோஜநவானாகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோதுபற்றி தாரித்ர்யவ

இ— கீழ்ப்பாட்டில் ஔகிகவம்யங்கள் ஸௌவாயிகஸ்ஸம்ஸ்ரென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் ஸநாதந்த்ரமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸங்க்ஷேபம். எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமெத்யாதியால்) உபாயஜ்ஞனையென்றது கணையொன்றாலே இத்யாதியாலே ஸூசிதம். தாரீபவார்த்தத்தில் ஈவிரோதகாஸமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாக இத்யாதியால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரையித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் பாந்தவரானார் ஸ்வப்ரயோஜநவரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தால்ஸமித்த தோஷாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரயோஜநார்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபிக்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்ய)

ஈ— பாதம்பண்ணுமாப்போலே இந்த பாந்தவாபாஸரும் உங்களுக்கு ஹிதம்செய்வதாக வ்யாபரித்துக்கொண்டு தாங்கள் ஸாதித்துப்போவரத்தனை யென்றபடி. இது ஹேதுக்ஷம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று ஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே- பாணமொன்றாலே, கணை- பாணம். ஒரே பாணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மரமும்- ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த- பேதநம்பண்ணின, எங்கார்முகிலை- என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்- மேகம். என்னுடைய ஸப்ரயோஜநவானான ஸர்வேச்வரனை யென்றபடி. எம்மென்று ஸூசிதமிப்பாவம். மஹாராஜர் தமையனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தரித்ரராய் நிரஸ்தநாஷ்யமானகட்டிலே இருக்கிற ஸுஸ்வரூபனையிலே தாம்வந்து "ஸாஹீயஸ்யாம்கிமஹாவீஞ்சித்ஸ்வீர்யம் ராகவ" என்கிறபடியே அவர் அதிசங்கைபண்ணியிருக்க "ஸப்தஸாலாநதேஹஷண" என்கிறபடியே ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும் பேதநம்பண்ணி அவருடைய அதிசங்கையை நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகார்யமும் நாம் நிர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஶ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படி பாரமைஸ்வாமாஜனை யென்னுடைய ஸப்ரயோஜநனையென்கை. மஹாராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எங்கார்முகிலை' யென்று ஸ்வீக்ருதிரூபத்தாலே தம்பேறாகச்சொல்லுகிறார். புணையென்று- ஆஶ்ரயமென்று, புணை- ப்லவம், ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத ஸம்ஸாராஶ்ரயமென்றத்யவஸித்தென்றபடி. அவனுக்கிடவேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இங்ஙனேவே யமையுமென்றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்ப்ரவ்ருத்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தாலொழியவென்றபடி. பொருள்- ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆஶ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த உபாயஜ்ஞனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ॥௨॥

௩ கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்செல்லக்காணில்- த்ரவ்யமுண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- மங்களாஶாஸநபரங்களான ஶப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாஶாஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாஶாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே ப்ரதர்ஶநார்த்தமாய் இருக்கிறது. ஸ்வஸ்திவசந ஸ்தோத்ராதிகளாலே அவனை உபலாலனுக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- ஆதரம் அவன் ப்ரீதியாலேகொடுத்த தநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- யதாபிமதம்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, புத்தியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- து:க்கத்தையுடையதான, து:க்காவஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமையை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. பந்துக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தரித்ரனாய்விட்டபடியை

மூ— காணிலென்னேயென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்* கருள் கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ॥௩॥

அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டார்* இரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே* வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*

ஆ—த்தில் விடும்ஸ்வபாவரான அவர்களைவிட்டு ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனுடையக்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்லால் வேறொருரக்ஷையில்லையென்கிறார். ॥௩॥

(அரணமாவர்) த்ரவ்யதாநாதிகளாலே ஆபத்துக்கு ஸஹாயர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தால் அவர்களும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்நராய், அநுபகாரகரைப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உபகாராபேக்ஷையன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஆபந்நரைரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாண

இ—த்ருஷ்டியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனி த்ருஷ்டியால்) துரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபைக்கி த்ருஷ்டியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரவ்ய த்ருஷ்டியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பத்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஸ்நேஹித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப்பாட்டிலே த்ரவ்யதாநாதிகளாலே நீங்கள் அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துவந்தா லி த்ருஷ்டியால்) வருணித்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி த்ருஷ்டியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம். இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வடமதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகார த்ருஷ்டியால்) துரீயவாக்யத்துக்குத்

ப—யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறாயென்றொருவார்த்தை சொல்லுவாருமில்லை, ஸகாலத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தைசொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் ஸர்வஸ்வமிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்களெவ்வளவும்செய்யநினையாரென்றுகருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள்- அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு நெஞ்சுகலங்கும்படி பயங்கரமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நசிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணனுக்கு, ஸ்வஜநஸம்ரக்ஷணம். அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபாபாத்ரமான தாஸஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரக்ஷையானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. ॥௩॥

ம— அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்றென்று- நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார்- ஸம்பாதிதமாக்கப்பட்டார், ஸஹாயராக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிருக்கும்படி. த்ரவ்யதாநாதிகளாலே வஸீகரிக்கப்பட்ட பாந்தவஸஹவாஸர்களென்கை. இரணம்கொண்ட- ருணம் வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர்- துஷ்டராவார்கள், தெப்பர்- துஷ்டர், சோரரென்றபடி. தாங்கள் ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணநினையாதே க்ருதக்நராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லாமல்போனாலும், நீங்கள் தநங்களைக்கொடுத்து ஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்கள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிஸ்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசியில்லையிறேயென்கை. வருணித்து- வர்ணித்து, என்னே- என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்நருடைய ப்ரகாரங்களை விஸ்தரித்தென்ன ப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- எல்லோருக்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே-

மூ— சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் சதிரே* ॥சா॥

சதிரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவ* ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லை கண்டீரின் பமே* ॥ரு॥

ஆ— ஶரணங்களை ஶரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ॥சா॥

(சதிரமென்று) சதுராகவாழாகின்றோமென்று தங்களைத்தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய ஸுந்தரமான போகங்களை புஜித்தவர்களே புஜிக்கைக்கீடான யௌவநம் குன்றினவாறே அவர்களாலே மிகவும் பரிபவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாமதிரும்படியான ஸ்வஶக்திகளையுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணஶ்ரித்யாதியால்) ॥சா॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

இசைந்துஎன்கிறதற்குப் புஜித்தவர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைகிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புஜிக்கைக்கீடானவித்யாதியால்) யௌவநதெ- ஶரீரஸம்பத்த்யாதிகள், குன்றினவாறே- ஸாங்காவிகமானவாறே, மற்றொன்றுறுவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவர்களாலேயித்யாதியால்)

ஶ— ஶரண்யஶரணங்களே, வண்- ஶரண்யம், புகழ்- ஶரணம், உபாயோபாயஶரணங்களென்றபடி. சரணென்று- ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்க வ்யவஸித்தாலல்லது, சதிர்- ஸாதுர்யமானது, அநாயாஸேந ஸம்ஸாரத்தையடைகையாகிற ஸாதுர்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள். ॥சா॥

ரு சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர்- ஸாதுர்யம், சதுரையுடையவர் சதிரர், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்று.ரூபம். அபிமதவிஷயத்தை வஶீகரித்துக் கொண்டு புஜிக்கும்ஸாதுர்யத்தை யுடையவராயிராநின்றோமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து- தங்களைத்தாங்களே ஸாதித்து, "அஸம்மதிஸ்வாதிகாரபரிகலோபிராகிஸந்மாநிதா" என்கிறபடியே இதுவஸ்துமல்லாமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே ஸந்தோஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது ஸாஸ்யமாயிருக்குமிறே. இதுக்குத் துற்றவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்மொழியார்- மதுரோக்தியையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்- மதுரம், மொழி- உக்தி, "மதுரகிஞ்சிகிவாவிமோஷிதம் ஸ்த்ரீஸ்வராஸந்தேவகேவலம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் மதுரமாகச்சொல்லி வஶீகரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. மதுரபோகம். மதுரங்களானபோகங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- பூர்ணமாக புஜிக்கை, பூர்ணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்தினுடைய ஸம்பாவிதத்வத்யோதகமான அத்யந்தாவைலக்ஷண்யம். வைகி- காலம்கழிந்து, வைகை- காலங்கழிகை, யௌவநாதிதர்மங்கள் அதீதமானவாறே என்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருஸத்தை, கீழ்ச்சொன்ன மதுர ஸாதநீபோகங்களுக்கு விபரீதங்களான பரிஹாஸாஷணாதி தக்க்ருதபரிபவ ஸம்பந்தங்களை யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் பாவாநேகாலமென்கைக்காக வேறொன்றென்று ஸிங்மாக நிர்தேஶித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், அதிஸ்நிக்தைகளாய்க்கொண்டு போக்யதமைகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷஸத்ருஶராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலோடேஸம்பந்தம். அதிர்கொள்- அதிர்க்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நஶிக்கும்படி, வடமதுரை- உத்தரஶ்ரீமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு- ஸர்வலோகமும் ஸநாதகாரமாக ஸந்நிதியைக்கொண்டு ஸர்வரக்ஷணம் ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காக அவதரித்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள்ஆளாய்- எதிர்கொள்ளும்தாஸராய், "அந்யகஸ்ஸமஸ்தபூர்ணஸ்வதிஜநதிக்ஷி:" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு ஸாமந்தஸமஸ்தபூர்ணாதிகளோடே அபிமுகம்பண்ணும் தாஸர்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இங்குஉஜ்ஜீவநம் ஸாரூப்யமோக்ஷம். தாஸ்யஸாதிமுகஸாரூப்யமோக்ஷத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி. இன்பம்- ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமுகராய்

மூ—இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே*தொல்லையார்களெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்*மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* சொல்லிப்உய்யப்போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* ॥ ௬ ॥

ஆ—சுவஸாரர்மயங்கும்படி வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு ஸ்வாமதாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாரா யுய்யி லல்லால்வேறு ஸாவமில்லையென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறுவாராஷாயமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தனைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஆஸ்ரிதர்க்காத்ஷணம்பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லியுய்யுங்கோள், வேறுப்பவிரகில்லை இது ஸம்க்ஷேபேணசொன்னோமென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவக்தவ்யமில்லாதபடி ஸம்க்ஷே

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஔகிகபந்துக்கள் ஆபத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிக்கே ஆபத்திலே பரிஹாஸமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸம்ஶயஶுதி யென்றெ. பஞ்சா—கீழ்நாலுபாட்டாலும் அவர்களை ஸ்ராவகாஸாலர் என்றவர் இப்பாட்டில் வ்யாவ்யாஸாஸரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம். எதிர்கொளாவாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமதாத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

உள்ளதுநினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குப் ஸங்க்ஷேபமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வாஸுதேவாராஷாயஜ்ஞானம் அத்யந்தாபேக்ஷமாகையாலே நீங்கள் அதிஶயிதஶ்ரத்தையராகுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸம்ஶயஶுதியென்றெ. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்க்ஷேபேணசொன்னோமென்று) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

அவன்கல்யாணகுணமே அநந்யஸம்பந்தமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில்சீர்க்கற்றித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானந்தியன்றோவென்ன வ்யக்தமாக்குகிறார் (இச்சுருக்கையித்யாதியால்) சுருங்கச்சொன்னோமென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்கிபாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேஎன்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால் ஸர்வித்தவசத்தை

ஸ—ரவிகராம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. ॥ ௫ ॥

பொ இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுஸாதகஸாதனம் இல்லைகிடீர்கோள், உள்ளது- அவனையொழிய வேறு ஸாதனமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான அர்த்தத்தை, நினையாதே- அநுஸந்தியாதே, வ்யாகமித்துத்தெரியாதேயென்றபடி. தொல்லையார்கள்- அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- அநாதிகாலம், எத்தனைவர்- அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- அதீதராய் விட்டார்கள். வாஸுதேவாராஷாஜ்ஞானம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணசக்ரமே பரிசேஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ!, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று ஶோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, மல்லை- ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, பூர்வமேவாஸநாஶ்ரமமாய்ப்பின்பு ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் நகரியாய் இப்படி அநாதியாக ஸம்பந்தமுடைய ஊரானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே- ஸ்பஷ்டம். சொல்லி- கீர்த்தநம்பண்ணி, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவ்ருத்தித்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு- இதுஸம்க்ஷேபம், ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரார்த்தத்தையெடுத்து ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லையென்றுகருத்து, ॥ ௬ ॥

மூ—மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோமாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்* சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்கள்அந்தோ* குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே* ||எ||

வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோமாயவனடிபரவிப்*

ஆ—வெணாவெஜ்ஜீவநோபாயத்தை எல்லாருக்கும்சொன்னோம், இதுக்கதிகாரிநியமமும் காலநியமமும் தேசநியமமுமில்லை, இவ்வுபாயந்தான் து:க்கமென்று குறைவுபடவும்வேண்டா ஸுகரதமமேயமையும் இதுநிஷ்டமாகிலோவென்னில்; இதுசெய்தால் முன்னம் அநர்த்தமில்லைபிறே, ஆதலால் ஆஸ்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலேபிறந்தவனான பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களை அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானேயமையுமென்னும்படி ஸாதநமுமாய் ஸாத்யமுமாயிருக்குமென்கிறார். ||எ||

இ—அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கதிகாரிஇத்யாதியால்) சிற்றவேண்டாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயந்தானித்யாதியால்) ஸுகரமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க க்லிஷ்டதாவ்ருத்திஷேதவ்யாபாரத்தைச்சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்றுசொல்லுகை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன இது ஸாராஸாரவாதமென்று காட்டுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (இதுநிஷ்டமித்யாதியால்) அப்படியேகாட்டுகிறார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால்) இது ஸகாமஹர்த்தமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப்பிறந்தானென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயன்என்கிறதையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால்) குற்றமில்சீர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே பலிதமானஅர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தியுங்கோளென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயித்யாதியால்) ||எ||

ஈ— மற்றொன்றில்லை- இனிவக்தவ்யம் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- மஹாப்ருதிவியில், விஸ்தீர்ணமான பூப்ரதேசத்திலென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவிசேஷங்கள்பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம்- அதிவிஸ்தரமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சிலருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சிதறவேண்டாம், சிற்றுதல்- சிதறுதல், ஆயாஸப்படவேண்டாமென்றபடி. சிந்திப்பே- சிந்தநமாத்ரமும், சிந்திப்பு- சிந்தநம், அவதாரணம் வாசிககாயிக வ்யாபாரவ்யவச்சேதகமென்றபடி. ஏகாரத்தாலிது அத்வேஷமாத்ரமானாலுமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்- பர்யாப்தங்கிடீர், கண்டீர்களென்றது ப்ரஸித்திப்ரதர்சநம். 'ஆயாஸஸ்ஸ்மரணே கோஸ்ய ஸ்ம்ருதோ யச்சதி சோபநம்' இத்யாதிகளிலே இது ப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தனைஸுலபமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியாதொழிவதே என்று நிர்விண்ணராகிறபடி. குற்றமன்று- தோஷமன்று, இந்த ஸாகாரமானசேஷ்டத்தில் உங்களுக்குப் பலஸம்சய முண்டானாலும் இதுசெய்தால் அநர்த்தகரமல்லவே என்றுகருத்து. ஆனால் ஸேவ்யமேதென்னச் சொல்லுகிறார் எங்கள்- எங்களுடையதான, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, ஆஸ்ரிதர்க்காக வந்தவதரித்தருளினவனான என்று பாவார்த்தம். பெற்றத்தாயன்- பசுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள்- பசுக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெற்றத்தான், பெற்றத்தாயன் என்று ஸமாஸம். குற்றமில்- தோஷமில்லாததுவான, ஹேயப்ரத்யநீகங்களான என்றபடி. சீர்- கல்யாணகுணங்களை, கற்று- அப்யஸித்து, உபதேசாதிகளாலே அறிந்து என்றபடி. வைகல்- ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர்- குணாநுபவஸந்தோஷத்தை ப்ராப்திக்கைகிடீர், குணம்- ஸாதநமும் ஸாத்யமுமென்றபடி. ||எ||

[illegible] வாழ்தல்கண்டீர்குணமென்றவிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை- போகம் ஸேவிக்கை, கண்டீரென்கிறதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தனை ஸுலபமான த்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று நிர்விண்ணராகிறபடி. அதுதானேதென்ன சொல்லுகிறார். மாயவன்- ஆச்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

மூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு*வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* வீழ்துணையாப்போமிதனில்யாதுமில்லைமிக்கதே* ॥௮॥

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதிக்* காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநைகதாரணரான சிரியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநத்துக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தோபாயமில்லையென்கிறார். ॥௮॥

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட புருஷார்த்தமென்றே ஸாம்ஸாரிகதுஃகநிவ்ருத்திரூபமான கைவல்யமென்று அதைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றுபுக்கு பண்டுள்ளதையும்

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ— மாயவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சிரியருக்கு- ஸாத்விகருக்கு, அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸ்வகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் ஸித்திக்கைக்காகவாகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதேக. வீழ்துணையாய்ப்போமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநத்துக்குமேல்பட்டவித்யாதியால்) ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிகதுஃகநிவ்ருத்திரூபமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதையித்யாதியால்) அதுகருதியென்று ஸாதநமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழே பதார்த்தங்களுடையவும் ஸ்த்ரீஹாமங்களுடையவும் ஹேயதவஞ்சொன்னத்தாலே வைராக்யமெல்லாமென்று பர்யவஸிதமாகையால் இது கைவல்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து.

ப—பரஷி- ஸ்ரீதியாலே ஸாதரம்பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள- காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று ச்நோபயிக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும்- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே ச்நோபயிக்கமாட்டினவர்களானவென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரூபதோஷரஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- குணாநுபவரூபஸாமத்துக்குபாயமாக, துணை- ஸஹாயம் இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரமதுரையில் அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே- கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம். வீழ்துணையா- ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாக வென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்ப்ருஹணீயமானதென்றபடி. போமிதனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸதா அநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிசயமான உபாயமென்றபடி. ॥௮॥

௮ அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக்காட்டில், மிக்கு- அதிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக ஸாதநாநுஷ்டானமும் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வவாஸநாதோஷத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி- அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப்பலமாக அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "ஸாக்ஷாத்ஸந்த்ராயணவேதசு" என்கிறவிடத்தில் போல ப்ராதாந்யம் போலே அநுஷ்டிப்பாய் கருதிநமென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைச்செய்ய இச்சையுடையவனாய், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனாய், கர்ணாபரணாதிகளை பெரியதாக்கப் ப்ரவர்த்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனென்று, வ்யாக்யானம். காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப் போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென் றநுபிப்பது. முறை- ப்ரமேயக்ரமமான, ஸ்வரூபபூர்வகமான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிக்ருஷ்டமான போகமும், ஸாம்ஸாரிகபோகமுமென்றபடி. போம்- போய்விடும், ஸம்ஸாரிகநிவ்ருத்தியில்லாதேயிருக்கிற ஸாதநமன்றிக்கே இருக்க ப்ராக்ருத

மூ—யும்போம்* மாதுகிலின்கொடிக்கொண்மாட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணே* ॥௯॥

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரநீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்* திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ* எண்ணவேண்டா நும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கினாற்போலே பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகது:கத்தையு மிழக்குமித்தனை ஆகையால் ஸ்ரீமதுரையிலே திருவவதாரம்பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே பரமப்ராப்யமென்கிறார். ॥௯॥

(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக ஸ்ரீமதுரையிலேவந்துபிறந்தருளி பூபாராவதரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகையால் அவனேரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக அபிமானிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை- மூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ளஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ஸம்பத்தையும்என்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தாலே ஸாம்ஸாரிகது:காத்யந்திகநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதன்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. கைவல்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸர்வது:கோபஶமமில்லாமையாலும் பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரமான ப்ராக்ருதஸம்பந்தமறுகையாலும் ஸாம்ஸாரிகது:காத்யந்திகநிவ்ருத்தியில்லையிறே. கைவல்யஸம்பத்தும் ஸித்திக்குமேயாகிலும்- பகவதநுபவாநந்த ஹாநியத்தைப்பார்த்தால் இதொரு து:கஜநகமாகையாலே- அதை அநாதரித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்) ॥௯॥

✷ பத்தாம்பாட்டு. ✷

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) வந்தித்யாதியாக, த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேத்யாதியால்) இதில் ஸமிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவித்யாதி ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே); இத்தால் அவனல்லது ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமில்லையென்று உபபாதித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் அவிவ்ருதமாயிருந்த தத்ஸமாஶ்ரயணத்தை இப்பாட்டிலே கண்டோக்தியாலே

ப—ஸம்பத்தும் போய்விடுமென்றபடி ஆதலாலில்லைகண்டீர் என்றுமேலே அந்வயிக்கிறது. மாதுகிலின்- பெரிய வஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- த்வஜங்களை, விசாலவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாட- ப்ராஸாதங்களையு டைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர்- ஒன்றுசேர்ந் திருக்கிற, தாது- புஷ்பகேஸரம், லக்ஷணயாமாலையைச்சொல்லுகிறது, வைஜயந்த்யாதி மாலாலங்க்ருதங்க ளானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- ஶரணமா னது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற் றுங்கோளென்றபடி. ॥௯॥

கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிற விடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே அந்வயிப்பது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- பூபாரத்தை, நீக்குதற்கு- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து- பரமபதத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு சேஷமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், [illegible] தால் வஸ்துவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு சேஷமல்லாதவற்றை நீங்கள் அபிமானிக்கிறதாமத்தனையென்றுகருத்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- த்ருடமாக, சேர்த்துய்ம்மினோ- சேரப்பண்ணுங்கோள்- ஸமர்ப்பியுங்கோளென்றபடி. நும்மது- யுஷ்மதீயங்களான, ஆதும்- வஸ்துமும், அவனன்றி- அவனல்லது, மற்றில்லை- வேறொன்றில்லை, [illegible] அவனுக்கே சேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வதந்த்ர

மூ— றில்லையே* ॥ய॥

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்து* மோதவல்லபிராக்கணம்மை யாளுடையார்கள் பண்டே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—திருவடிகளிலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞானமுண்டாகும் (?), உங்களுக்காக ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கேஶேஷம், இதிலொருஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ॥ய॥

(ஆதுமில்லை) ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கேஶேஷமென்று துணிந்திருந்தசடகோபன் தாதுசேர் தோட்கண்ணனைச்சொன்ன நிரவத்யமாய் ஶ்லாக்யமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்லமஹாத்மாக்கள் நமக்குபண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்க்ஷேபித்தெ. நம்மதாதும்ஆத்மாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களுமித்யாதியால்) எண்ணவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) ॥ய॥

✳நிகமனம்.✳

உபஸம்ஹாரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மேத்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஸ—மாயிருப்பதொன்றில்லை யென்றபடி. எண்ணவேண்டா- ஶங்கிக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்ஶயமில்லை யென்றபடி. ॥கய॥

ஸ்ரீ அவனில். அந்த க்ருஷ்ணனில்காட்டில், மற்று- வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று- ஒன்றுமில்லையென்று. நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் ஸர்வப்ரகார விஶேஷணதயா அவனுக்கே ஶேஷபூதங்களல்லது ஸ்வநிஷ்டமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே- அந்த அர்த்தத்தையே, துணிந்து- அத்யவஸித்து, தாதுசேர்- பராகஸம்ருத்தமான, தாது- புஷ்பகேஸரமாய் பராகம், தோள்கண்ணனை- புஜங்களையுடையவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்பஷ்டம், தீதிலாத- அவத்யரஹிதமான, தீது அவத்யம், ஶப்ததோஷார்த்ததோஷ ரஹிதமானவென்றபடி. ஒண்- ஒள்ளியதான, பஹுகுணஶாலியான வென்றபடி. தமிழ்கள்- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடபாஷைகளான, இவைஆயிரத்துள்- இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல- அர்த்தாநுஸந்தானம்பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள்- உபகாரகரானவர்கள், “ஸர்வஸ்வமபி தேபோஜ்யம் யதா ஸம்ஸாரதாரகாயோ: । நிவர்தயந்தி ஸ்வாமித்வேந வியக்தாத்மந:” என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரகரென்றபடி. பண்டே- இதுஓதுகிறதற்குமுன்னமே, ஸதஸ்யநாதார்த்தமான ஶரீரஸம்பந்தம் வந்தகாலம்தொடங்கியென்றபடி. நம்மை யாளுடையார்கள்- நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயகபூதரென்றபடி. அல்லேனென்றுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று ஶிஶுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ॥கக॥

✳ ஜநநமரணாநுக்ஷணஸமயஸ்ரீமதுராந்தகாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

ஶ்ருதப்ரகாஶிகாதாத்பர்யதீபிகா:.

(கொண்டபெண்டிர்.)

ஸுபஸ்ப்ரஸவகீர்த்திம் க்ருத்யைதிஜநநாமத்ஸுமாநுஶாஸனம்
ஜாதகவாஸூத்ரவஸ்ராம்பிகிஸுதயாநம் க்ருதாயாஸயாஸ்ரு: ।
ஸம்பாத்க்ருஷ்ணஸ்யபாதாஶ்ரயணமிஹவிநா நோஸஹாய: ஸ்வோதிதஸ்மி
ரக்ஷாஸாதஸ்ய ஸ்வாமிநஸ்வி நஜ தீஹிதம்காரிஷ்டநேபம்ஹாதேஷு ॥கயரு॥

(ஸுபஸ்ப்ரஸவகீர்த்தி) எண்டிசையுங் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான- ஹ்ருஷ்யாதத்திலே

ஸ்ரீ — கா — எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகையாலும், (ஸ்ரீஜநகீஜநந:) கணையொன்றாலே யேழ்மராமெய்த வெங்கார்முகிலை- சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் ஒருதிருச்சரத்தாலே ஸப்தஸாலங்களையும் பேதித்து "ஶங்கிதஹ்ருதயஸ்ய" என்றிருந்த ஸுக்ரீவருக்கு 'ஜநயந் ப்ரத்யயம்' என்கிறபடியே விஶ்வாஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (தைத்யநாஶாய மதுரயாம் ஜாத க்ஷத்ரவம்ஶ ஸம்பூதோ வாஸுதேவ: தேவக்யாம் ப்ரஜஜ்ஞே) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கருள்கொள்ளா யுய்யிலல்லால்- பைத்யநாஶகத்வஸ்ய நிரஸநார்த்தமாகத் தன்ஸங்கல்பத்தாலே வடமதுரையிலே க்ருஷ்ணனுபவர்ந்தவதரிக்கையாலும், மேலில்பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசரணென்றுய்ப்ப' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசொல்லியுய்ப்ப' பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விரோதிநிரஸநார்த்தமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்தருளினதையே ப்ரஸம்ஸிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே உநதாரமமெய்களும் வ்யாவ்ருத்தங்களாயிற்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஸாலப்யனான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாலொழிய 'ஸ்ராக்ஷணைஸ்ஸாக்ஷஸ்யகொமேஹதார்வாரக்ஷணை' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு வேறுஸஹாயமும் வாராக்ஷாத்ருமில்லையென்று ஸாரஸ்திதமான அர்த்தத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என்றுபக்கத்திலே காரிஸூநு அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். ||க௦கூ||

"ஆவகஸவ்யாஸவிஸ்ய" என்று ஒன்பதினாயிரத்தில் ஸாம். 'ஶோகஜாமங்களாயாம்' என்று சிலர்வாம், திருஆய்ப்பெருக்கு ஶ்யாமாரீ என்றும் திருநாமம் உண்டாயிருந்ததிறே; திருவவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜநம் ஸாயாவரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமாப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' விதூஷியாலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யங்கொள்ளுகையுவிதம். ஜாதகவாக- பிறந்தவன், ஈஜனநதான், 'ஸம்ஹவாதி' என்று பிறக்கையாலும், ஸ்ரீஜாதகவாக- மூதூர்பிறந்தவன், கம்ஸபவநஸஹிதியில் வந்துபிறக்கையாலும், தைத்யநாஶயஜாதகவாக- அசுரர்மங்க, ராக்ஷஸநாஶகமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், உத்தரஸ்யாம்வாரிஜாதகவாக- வடமதுரை, ஸப்தக்ஷேத்ரக்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், ஶயாநாமங்களாயாம்ஜாதகவாக- திருநாமமே ஹோமமானஇடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், உபாஸ்யூ:- வாழ்துணையா, நிரவதிகமான தன்க்ருபையாலே அவதரிக்கையாலும், ஸம்யோ:- பெற்றத்தாயன் உகவாதநம்பண்ணின மாதாபோலே பரியுமவனுகையாலே ஶ்ரயாநஸம்யாகையாலும், க்ருஷ்ண:- கண்ணன், ஸர்வனுயிருக்கையாலும், என்று பொருள்கொள்ளவடுக்குமென்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஸூ— பண்டைநாளாலேநின்றிருவருளும்பங்கயத்தாட்டிருவருளுங்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற்
குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்* தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய் திறந்துன்றாமரைக்கண்களானோக்காய்*

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படியெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை அநுஸந்தித்து இவ்வுறவுடையவனோடே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று மநோரதித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது வேறொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய் என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும், திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருத்தும்வியந்திலேபெற்ற பரிபூர்ணஸம்ஸ்லேஷத்திற்கு விச்சேதமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே சேஷத்வகாஷ்டாபந்நராய் அந்தப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே கொண்டபெண்டிரிலே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரமாகஸந்துஷ்டராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஸ்லேஷவிசேஷத்தில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால்நோக்காய்' என்றும் 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் இப்புடைகளிலே அலற்றுகை சுஸங்கதமன்றோவென்ன சங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாலியால்) உறவுடைமை- ஸம்பந்தமுடையவனாயிருக்கை, கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- ஸர்வஸுநாயோகநாதிகளான பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணி வ்யாபரிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வபந்துத்வத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி அபேக்ஷை இப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து. ஸர்வபந்துவென்றறிந்தாலிப்படி செய்தாலல்லது தரித்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு ஸாமாந்யகடாக்ஷமாவது- ஆஸ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் ஸர்வாவதாரஸாதாரணமாக ஆநுகூல்யாதிகளன்றிக்கே ஆந்ருஸம்ஸ்யமாத்ரம் செய்தருளுகை, விசேஷகடாக்ஷமாவது- தாமபேக்ஷித்தபடியே ஆநுகூல்யாதிகளெல்லாம் செய்தருளுகை, சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாரென்றது- கிலேசிக்கிறாரென்றபடி. மநோரதங்களையுடையவென்றது- மநோரதங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸமாஸ்ரிதமாயிருந்தாலும் அநுஸந்தாந

ப— தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், தெண்டிரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸகாரஸ்வ தகாரஸ்ய டகாராதேசம், விமலதரங்கவாஹிநியானவென்றபடி. திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கநுகுணமாக ஜலஸம்ருத்தியையுடையதானவென்றபடி. பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- பரிவ்ருதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபவவிஸ்லேஷாதேர்யதாத்ம்யநிபந்தநமாயிருந்த நீ இவ்வாய்க்கஸம்பந்தஸம்பந்தத்தாலேயிறே என்பரிஸரத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளியுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியேயின்னமும் நானபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும்- நிருபாதிகமான வுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள் திருவருளும்- பங்கஜவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும், உன்னுடையக்ருபைக்கும் நிதாநமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உபயவிபூதியினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளாலேகொண்டு- ப்ராசீநகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- ப்ராசீநம், நாளாலேயென்று ஸப்தம்யர்த்தே த்ருதீயா, முன்பு நெடுநாளைதுடங்கியென்றபடி. நெடுநாள்க்ருபைபண்ணி ஸமயத்திலே கைவிடலாமோபிரானேயென்றுகருத்து. நின்கோயில்- உன்னுடையதிவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து- ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யம் பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. பல்படிகால்- பஹுப்ரகாரமாக, ஸந்தாநபரம்பரையாகவென்றபடி. குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||க||

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்றீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

ஆ— தென்னை நேரே வந்தருளவேணும், என்றிப்புடைகளிலே தம்முடைய மநோரதங்களையுடைய வெளியிடுகிறார். பிராட்டி ஸந்நிஹிதையாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதராய் ஸர்வவிதகைங்கர்யநிரதருமாய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெய்துவர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகியநீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே? யென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ||க||

(குடிக்கிடந்து) ஸகலஸம்பந்திஸஹிதராய்க்கொண்டு உனக்கநுரூபமான வடிமைசெய்துஉன்திரு

இ— த்தாலும் ப்ரணயித்வத்தாலும் பங்கயத்தாள்திருவருளுமென்றது ஸமவஸ்த்தைக்குங்கூட ஹேதுவென விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பிராட்டிக்கு உபாயத்வமில்லாமையாலும் ஆத்மஸ்வரூபாநுகுண வாத்ஸல்யாதிமத்தாலும் வேதநர்பக்கல் ஸாந்நித்யவிசேஷத்திலே அவனுடையகடாக்ஷம் ப்ரஸந்நாவியாய் '[illegible]' என்கிறபடியே தத்ஸாந்நித்யம் அவனுடையகடாக்ஷம் ஸகலஸாவியாயிருக்குமென்று கருத்து. இத்திருவாய்மொழியி னுபக்ரமமான முதற்பாட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே விரக்தத்வயவமென்கிற ஸமஸமர்ணம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிவாத்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில்சீய்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்ருத்தியாதியால்) குற்றேவல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (உனக்கநுரூபமித்யாதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப— வாத்ஸல்ய ஸஹிதமாகவென்றபடி. வழிவந்து- சாஸ்த்ரமார்க்கத்திலேவந்து, சாஸ்த்ரமார்க்கம் தப்பாதபடி தனிஷ்டராய்என்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- சேஷபூதரானவெங்களுக்கு, தம்மநுவர்த்திகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதுடங்கி உனக்கேகுடிகளாகையாலே அநந்யப்ரயோஜநர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய் திறந்து- உஜ்ஜ்வலமானதிருப்பவளம் திறந்து, வித்ருமம்போலே ரமணீயமான திருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவேணுமென்றுகருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- என்னுடைய தாபம்போலே ஸுகாஸீநவிசாலஸீதளங்களான உன்னுடையவிலோசநங்களாலே, நோக்காய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ||க||

ஒ— கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி- த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தானவென்றபடி. பொன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விசேஷணம். குளிர்வயல்சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- திருப்புளிங்குடி திவ்யதேசத்திலே ஸுகிதஸந்நிதாநமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடிக்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, சேஷவ்ருத்தியை விடாதேயென்று என்றபடி. ஆக்கம்செய்து- ஸம்ருத்தியைப்பண்ணி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அந்த சேஷத்வாநுகுணமாக பஹுவிதகைங்கர்யமங்களைப்பண்ணியென்றபடி. நீர்த்த நின் அடிமையென்று சொல்லுவது. நீர்த்த- தீர்த்தமான, பாவநமானவென்றபடி. தன்னுடைய ஸ்பர்சத்தாலே உதரபாவநதீர்த்த ஸம்பந்திதமான வென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன்னடி- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வேறொருபுருஷார்த்தத்தை அறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேநடக்கிற, ஸம்ப

மூ—வடியரோர்க்கருளி நீயொருநாட்* படிக்களவாக நிமிர்த்த நின் பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்* கொடிக்கொள்
பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ॥உ॥
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன் திருவுடம்பசையத்* தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடி
மைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித்* தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கையுநீயு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே உபாயமெனவதிக்கிற வடியோமுக்குக்க்ருபைபண்ணி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாமாந்யமான நின்பாதபங்கயமே ஒருநாள்தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனேயென்கிறார். ॥உ॥

(கிடந்தநாள்) இங்ஙனே ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன் திருவுடம்பு நோவாதோ, உன் திரு

இ—ய்கிறார் (ஸர்வாத்மத்ருஷ்டியால்) தலைக்கணியாய் என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருள வேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸித்திகை. ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) பிரானேயென்று ஸம்போதநமாக நிர்தேசித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும் ஸம்போதநம். எத்தனை காலமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவுடம்பு நோவாதோ என்று) இதற்குஎழுந்திருந்துஇத்யாதி

ரூ—ஸர்வமெயாக ஶேஷமாய்நடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு- அடியாரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன்னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, நீ- ஸர்வஶக்தியுக்தனான நீ, படிக்கு- பூமிக்கு, படி- பூமி, அளவாக- ஸப்ரமாணமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரும்பிப்பித்த, த்ரிவிக்ரமதஶையிலே பூமியெல்லாம் வ்யாப்தமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரண ஸாமாந்யமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடைய பாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தமொருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்- அலங்காரமாக்கியருளவேணும். ॥உ॥

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- ஆஶ்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப்படியே ஆஶ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருள வேண்டாவோவென்றுகருத்து. கிடந்தநாள்கிடந்தாய்- நீகண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம் இங்ஙனே ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு- அதிஸுகுமாரமான உன்திருமேனியானது, அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படியென்கை. எத்தனைகாலங்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீஎல்லாம் ஆஶ்ரிதர்க்காகச்செய்யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- அநுஸரித்து, 'யதாயாவதநம்ராஜாநம் யதாவத்தநுஹவிஸ்தநம்' என்கிறபடியே தத்தவஸரங்களிலே 'ஸாமந்தைக்ருதாஞ்ஜலய' 'அலங்காரவஸநம்ஹஸ்த்ரஜயிதிவ்' நிவேதநம்தநவேதம் ஸ்வீகாரோஷிப்ரியம்வேத" என்னும்போலே உன்னைப்ப்ரதக்ஷிணித்து அதிகாலவனுக்கிக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல்- அநாதியான, அடிமை- ஶேஷத்வத்தினுடைய, வழி- க்ரமத்திலே, தநாவித்யப்த்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வாராநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, இப்படி உனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யார்ஹர்களான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தாமடிமைசெய்கிறோமென்று ஸ்வாபேக்ஷிதம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொருவர்ரக்ஷியாரென்று தம்முடைய அநந்யார்ஹத்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, தடங்கொள்- தடாகத்தைக் அவஹேளித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்- தடாகம், கொள்ளுகை- க்ரஹிக்கை, அதிவிஶாலமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூக்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள், விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, நீ- ஸிம்ஹஸம்ஹநநனான நீ, எழுந்து- ஶேஷபர்யங்கத்தில்நின்றும் உத்திதனாய், உன்தாமரைமங்கையும்நீயும்- உனக்கநுரூபையான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ

மூ—மிடங்கொண்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||௩||
புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துணின்று* தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே
யென்னையாள்வாயெனக்கருளி* நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்*

ஆ—வுடம்புநோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காகநீயொருநாள் தாமரைத்தடாகம்மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்தலோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளாயென்கிறார். ||௩||

(புளிங்குடி) உன்னுடையகாருண்யத்தினாலே எனக்காகப் புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே யென்னை யடிமைகொண்டருளினாப்போலே இன்னமும் உன்னுடைய வரகாருண்யத்தினாலே சோதிவாய்திறந்து தாமரைக்கண்களாலேநோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ஆழ்வார்க்கபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளினானென்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள்கூத்தாடிநின்றாரவாரப்பட

இ— போடேயுபயம். அதீதவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (உன்னடியேனித்யாதியால்) தம்ஸம்பந்திகளையுங்கூட்டி தொண்டரோர்க்குஎன்று ப்ஹுவசநமாயிருந்ததேயாகிலும் தாமேப்ராயேண விவக்ஷிதரென்னும்கருத்தாலே அடியேனை எனக்கென்று ஏகவசநமாக நிர்தேசித்தது. யத்வா— கீழ்ப்பாட்டுக்களில்போலே இப்பாட்டில் குடியைநிர்தேசியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸ்வாத்மநிப்ஹுவசநமென்று கருத்தாகவுமாம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம். (தாமரைமங்கையுநீயும்) இத்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே உன்திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும்நீயு மிருந்தருளுமழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

பூர்வார்த்தத்தில் விசேஷணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்களாகைக்காக இது த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அருளினாப்போலேயென்று) எனக்கருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) நளிர்ந்தசீரென்கிறதற்கு ப்ரஸ்தாநகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோதிவாயித்யாதிகுணத்தையென்னுமளவாலே) உலகம்மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோக

ப—யான ஸர்வாவஸ்திநியும்நீயுமாக, மங்கை- யுவதி, கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்' மென்றிருவருக்கும் ஸம்வலிதவைசேஷ உபாயத்வஞ்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. இடங்கொள்- இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரிலோகமும், தத்ஸ்தஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ- உங்களைஸேவித்துவாழும்படி, இருந்தருளாய்- 'தம்வெருவண ஸங்காசவிஷ்டம்ஸலங்க்ருதம்' என்கிறபடியே திவ்யாஸநகையாக இருந்தருளவேணும். ||௩||

ப— புளிங்குடிக்கிடந்து- எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை இருந்து- வரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யாஸிகைசெய்தருளி, வைகுந்தத்துள்நின்று- ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த- நான் ஸந்நிதியினென்றகலாதே கண்கள்சிவந்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யாபாத்ரத்தைக்கண்டு தேறினவனை, என்சிந்தையகம்- என்னுடைய ஹ்ருதயாகாசப்ரதேசத்தை, சிந்தை- ஹ்ருதயம், அகம்- உள், கழியாதே- விட்டுப்போகாதே, என்னையாள்வாய்- என்னையடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம், எனக்கருளி- இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காகக்க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த- சீதளமான, ஸந்தாபயித்தார் ஹ்ருதயம்குளிரும்படியான வென்றபடி. சீர்- உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யஸௌசீல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம்மூன்று- லோகத்ரயமும், விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன்- கூட, ஏககண்டராயென்றபடி. வியப்ப- விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள்- உன்நடையழகைக்காண வாசைப்படுகிறநாங்கள், கூத்தாடி- நீநடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று- ஸ்திரமாய் அவிச்சிந்நமாயென்றபடி. ஆர்ப்ப- ஆரவாரம்பண்ணும்படியாக, இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

மூ—பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே* ||௪||
பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தம்* தவழ்கதிர்முறுவல்செய்துநின்திருக்கண் டாமரைதயங்கநின்றருளாய்* பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருனற் றண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே* ||ரு||

ஆ—நிறமழகிதான மேகத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில் சிவப்போடேகாணலா ம்படி நீவரவேணுமென்கிறார். ||௪||
(பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரியதிருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே.

இ—(மித்ராக்ஷியால்) காணலாம்படியித்ராக்ஷியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவசோபையைக் காணவேணுமென்றவ ரிப்பாட்டிலே 'ஹஸிதம் மதுராக்ஷம்' என்னும்படியான ஸ்மிதஅழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. ||௪||

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸாமீப்யாக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராக்ஷியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில்.

ஈ— பளிங்குநீர்- ஸ்படிகம்போலே அதிநிர்மலஜலத்தையுடைத்தான, பளிங்கு- ஸ்படிகம், அதிநிர்மலஜலத் தைப்பானம்பண்ணி அத்தாலே ஸ்வச்சநீலவர்ணமானவென்றபடி. முகிலின்- மேகத்தினுடைய, பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே, ஸந்த்யாவந்தநஸமயத்தில் ஸந்த்யாராகத்தோடே ஸஹ மேகாங்கப்ரவிஷ்டமாயிருந்து மேகத்தின் மத்யப்ரதேசத்திலே படர்ந்ததொரு நவவித்ருமம்போலே யென்றபடி. கனிவாய்- கனிந்தவாயானது, ஸ்நிக்தகோமளமான உன்னுடைய திவ்யாதரமானதென்றபடி. சிவப்ப- சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷங்க ளைக்கண்டு ஸந்தோஷமானமாகையாலே மிகவும் ஆரக்தமாய்த்தோற்றும்படியென்கை. காண- நாங்கள்காணும் படி, நீவாராயே- நீநடந்தருளவேணும். ||௪||

ரு— நன்பவளவென்று அந்வயிப்பது. ஶ்லாக்யங்களான வித்ருமலதைகளினுடைய, படர்க்கீழ்- தூறுகளின்கீ ழே, படர்- தூறு, சங்கு- ஶங்கங்களானவை, உறை- வஸிக்கும்படியான, பொருநல்- தாம்ரபர்ணியை யுடைத்தான, நீயிருக்கிறவூரில் சங்குகள்எல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து வர்த்தியாநிற்க; நான் உன்னு டைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக்காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. திருப்பு ளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்- கவளக்ராஸி யான மஹாகஜத்தினுடைய, களிறு- கஜம், கவளமாகளிறென்று ஆஶ்ரயணீயோபலக்ஷணம். கவளக்ராஸ நஶீலமென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேஶமறியாதே நித்யஸுகோசிதமான வென்றபடி. இடர்- து:க்கமானது, திவ்யவர்ஷஸஹஸ்ரம் க்ராஹஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான து:க்கமானதென்றபடி. கெட- நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து- தடாகத்திலே, தடம்- தடாகம், அந்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற மடுதடாகத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். காய்சின- காயாநிற்கிறகோ பத்தையுடையவனை, சினம்- கோபம், ஶத்ருவிஷயஜாதகோபமுடையவனை யென்றபடி. பறவை- பக்ஷி யை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்ந்தானே- நடத்தினவனே, "ஹரிம்காருணிகம் நாராயணம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய ஸ்வாமிநம் தார்க்ஷ்யஸ்கந்தஸ்தம்" என்கிறபடியே அவன் வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவ னேயென்றபடி. ஸம்போதநம். பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே ஆரக்தமான, கனி- ஸ்நிக்தகோமள மான, வாய்- திவ்யாதரமானது, சிவப்ப- சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப்பெற்றஹர்ஷத்தாலே அதிஶயாரக்த மாம்படியென்கை. நீ- நிரதிஶயபோக்யனான நீ, காண- நான் கண்ணாலேகாணும்படியாக, வந்து- எ ன்முன்னே எழுந்தருளி, நின்பல்- உன்னுடையதந்தங்களாகிற, லகாரஸ்ய ஸ்வரவர்ண ஸ்வரமைஶ்ரம், நிலாமுத்தம்- ஜ்யோத்ஸ்நாஸமாநங்களான சந்த்ரஹாஸங்களுடைய, விஸ்ரம்பணீயவஸ்துகாந்திகளான முத்து க்களுடையவென்றபடி. கதிர்தவிழ்என்று அந்வயிப்பது. கதிர்- கிரணங்களானவை, தவிழ்- உள்ளடங்காமல் வெளியிலேதவிழும்படியாக, ஸ்மிதம் விகஸிதமாகையாலே காந்திப்ரஸரணமும் ஸ்மிதமென்கைக்காக ஓடு ம்படியென்றுஸூசித தவிழும்படியென்றது, முறுவல்செய்து- ஸ்மிதம்செய்தருளி, நின்திருக்கண்தாமரை- உன்னுடைய ஸ்ரீநயநாரவிந்தங்கள், கண்தாமரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்தநேரஸ்வ தகாரஸ்வ ...

மூ—காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல* மாசினமாலிமாலிமாலியென்றங்கவர் படக்கனன்றுமுன்னின்ற* காய்சினவேந்தேகதிர்முடியானேகலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* காய்சினவாழி சங்குவாள்விற்றண்டேந்தி யெம்மிடர்கடிவானே* ௬

ஆ—கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவந்து நின்பன்னிலாமுற்றம் தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்கிறார். ௬

(காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடையஇந்த [illegible] ஆர்த்தியபங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ [illegible] முடியுமோவென்னில்? என்னுடைய விரோதிகளுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஸர்வசக்தி [illegible] திவ்யாயுதங்களை யேந்தியருளியிருக்கிறது. ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக்கார் முகில்போலக்காய்சினப்பறவையூர்ந்து மாலி ஸுமாலி மால்யவத் ப்ரப்ருதிகளை நிரஸநம் பண்ணியருளினப்

இ—நான்காணும்படிவரவேணுமென்றது- [illegible] த்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீமஜ்ஜநகராஜ்ஜர்க்கும் போலே ஸாக்ஷாத்காணும்படிவரவேணுமென்றபடி. [illegible] ஸமாஸ்ரயணீயனாகநின்றருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமிதி. ௬

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அவன்நமக்கு நிரவாதிகவைபவனென்னும்ப்ரதிபத்தியாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதி ஸகலகல்யாணகுணங்களான [illegible] ஸகலபோகங்களைப் பெறவேணுமென்றபெருவிருப்பத்தாலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய [illegible] த்தைவர்ணிக்கை [illegible] வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உம்முடையவிரோதியால்) முடியுமோஎன்றது- விரோதிகள் கிறைவேறுமோஎன்றபடி. ஸர்வாபதாத்துக்குத் தாத்பர்யம்

ஸ—ஸாதஸெம:. தயங்க- ப்ரகாசத்தாலே [illegible] களாக, தயங்குகை- [illegible] மாகை, நின்றருளாய்- நாலடிநடந்துவந்தருளின நீ ஸஞ்சாரிச்ரமத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே ஸர்வஜ்ஞனே என்முன்னே நின்றருளவேணும்.

காய்சின- காயாநிற்கிற சினத்தையுடையவையான, சினம்- க்ரோதம், ஆச்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் தவியாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவையானவென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு- ஸர்வசக்தி ஸம்பந்நமாயுதங்களை, தண்டு- கதை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, எம்மிடர்- எங்களுடையவாதத்தை, கடிவானே- நிரஸிக்கக்கடவனை, எம்மென்று ஸாதுநிவஹங்கள். என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நிரஸிக்கக்கடவனையென்று [illegible]. இது புளிங்குடியாயென்கிறதற்கு விசேஷணம். பொன்மலையின்- கனககிரியினுடைய, மீமிசை- மேலேயிருந்ததான, கார்முகில்போல- காளமேகம்போல, காய்சின- ஸத்ருக்களைக்காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனை, பறவை- பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து- நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்றுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மாசின- மஹாக்ரோதமுடைய, மாலிமான்மாலிஎன்றவர் என்று சுமிப்பது. மாலிமஹாமாலிஎன்கிறவர்கள், மான்- மஹான், மஹானை மாலி என்றதுஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலி ஸுமாலி மால்யவாநு என்று ப்ரஸித்தர்களான அந்தராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு- அந்தபாதாளத்திலே, பட- படும்படி, வராஜிதராம்படியென்கைபடுகை- நசிக்கை. ஆனாலும் நசித்தவன் மாலிஒருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அப்போது நசித்தவரல்லாமையாலே படஎன்றது ஸாமாந்யாபிப்ராயம். கனன்று- ப்ரகோபித்து, கனறுகை- ப்ரகோபிக்கை, முன்நின்ற- அவர்கள்முன்னே நின்றருளினவனை, முன்னின்றநிலையினுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கிஓடினார்களென்றுகருத்தாலே முன்னின்றவென்றது. காய்சின- "கோபஸ்ய வசமேயிவாந்" என்கிறபடியே ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் ப்ரதவியாநிற்கிற க்ரோதமானத்தையுடையவனை, வேந்தே- ஸ்வாமீ, வேந்தன்- ஸ்வாமீ, கதிர்முடியானே- கிரணஸாலியான கிரீடத்தை யுடையவனை, கதிர்- கிரணம், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸஞ்ஜாத வீரஸ்ரீயாலே ஜாஜ்வல்யமான திவ்யகிரீடஸாலியானவென்றபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வயல்களையுடைத்தான, கலியென்றுஸம்ருத்தி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. ௬

மூ—எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானேயிமையவர்தமக்குமாங்கனேயாய்* செம்மடன்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துநாங்களித்துளநலங்கூர* இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே* ॥எ॥

ஆ—போலே இந்தது:க்கத்தையும் நீயேபோக்கி என்னுடையமநோரதத்தையும் முடித்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௬॥

(எம்மிடர்) உத்கர்ஷாபகர்ஷவிபாகமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நீயல்லது வேறுரக்ஷகருளரோ ஆனபின்புனக்கு நல்லராயிருப்பார், நீயிருந்தருளுமிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள்வாழும்படியாக இந்தலோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி எங்கள்கண்ணெதிரே நீயொருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥எ॥

(எங்கள்) நீர்சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலேசெய்கிறோமென்றோ பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்ஙனே செய்தருளவமையாது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன்திருவடிகளிரண்டையும் நிரஞ்சநமாகத்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ப்ரவேசத்தில் ஶங்காஸ்தாபநமருளிச்செய்கிறார் (பண்ணியருளினப்போலேஇத்யாதியால்) முடித்தருளவேணும்- நிறைவேற்றியருளவேணும். ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டஇத்யாதியால்) ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள்கண்ணெதிரே இத்யாதியோடே அந்வயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து இத்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என்முன்னேவந்து நின்றருளவேணுமென்றவர் ஆறும்பாட்டில் ப்ரஸக்தமான ஶங்கையைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. மூன்றாம்பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணுமென்கையிலே ப்ரதாநதாத்பர்யமாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றென்று கருத்து. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரவேசத்தில் ஶங்காஸ்தாபநம் மருளிச்செய்கிறார் (நீர் சொல்லிற்றெல்லாமித்யாதியால்) இத்தால் இப்படி ஸம்ஸாரிஸ்வாபாவ்யமாக ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. பூர்வவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களித்யாதியால்) தங்களன்பாரமென்கிறதற்குத்

ப— எம்மிடர்- எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகது:க்கங்களையெல்லாம், கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்திற்கு அநுகூலமல்லாத இஹலோகத்திலே, என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனானவென்னை, ஆள்வானே- அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்- அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனான எனக்குப்போலன்றியே உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்குமென்றபடி. ஆங்கனேயாய்- அங்ஙனேயாயிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. செம்மடல்- அருணதளங்கள், மலரும்- விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன- தாமரஸங்களையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, பழனம்- நீர்நிலம்- தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரஶ்ரமஹரமான என்றபடி. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, நம்முடையடியர்- நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு- ஆநந்தஜநித கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை- கோலாஹலம், நாம்உகந்து- நாங்கள்ஹ்ருஷ்டராய், களித்து- உத்தரோத்தராநந்திகளாய், உளம்- மநஸ்ஸிலே, நலம்- ஸௌஹ்ருதமானது, கூர- வர்த்திக்கும்படியாக, இம்மடவுலகர்- இந்த அஜ்ஞாநரான லௌகிகர்கள், காண- தங்கள்கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே யருளிச்செய்தபடி. நீ- நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிற நீ, எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- நிவ்ருத்திஸிகையாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ॥எ॥

மூ — எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத் தாற்றலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா* விங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ||அ||

ஆ — தொழுது க்ருதார்த்தராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஸக்த்யநுரூபமான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ||அ||

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்து குளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப் போலேயிருக்கிற திருமேனியையோவாதே பருகும்படியாக விஷயநீயமான ஸம்ஸாரத்தில் உன்னுடைய

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய வித்யுக்தியால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஸக்தீத்யுக்தியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யுக்தியால்) இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யுக்தியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ||அ||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யுக்தியால்) பாட்டிலே தம் ஸஹபாவிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று பஹுவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்யவிவக்ஷயா வ்யாவ்ருத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேசித்தது. புதுமலராகத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்வியித்யுக்தியால்) செவ்வி- யௌவநம். பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசியறியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸமதிஸந்திவிதை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ஸ — திங்கள்சேர்மாட- சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற க்ருஹங்களையுடைத்தான, அத்யுந்நதஸௌதபரிபான வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள்ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே ஆஸ்ரிதர்க்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேசத்திலுமிருந்தருளுகிறவனே? தேவா- தேவ?, பரமபதத்தில்காட்டிலும் ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி- பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே அத்யந்தஸௌந்தர்யங்களாம்படி ஸாம்யமாயிருக்கிற வுன்திருவடிகளை, இணை- ஸாம்யம். தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- அதிசயம். இறைஞ்சி- ஆஸ்ரயித்து, உன்னைத்தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு ஸ்நேஹமானது, ஆர- பூர்ணமாகாநிற்க, பூர்ணமாம்படி வர்த்திக்க வென்றபடி. தமது- தங்களுடையதான, சொல்வலத்தால்- உக்திஸாமர்த்தியத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுகுணமாகவென்றபடி. இதற்குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே அந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் அதிசயித்தராய், சிறப்பு- அதிசயம், அஹமஹமிகயாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- பூஜிக்க, ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக வென்றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான மஹாப்ருதிவியிலே, கண் என்று இடம், மாவென்று ஸ்ரைஷ்ட்யம், நல்லஇடங்களையுடைத்தாய் ஸுகவஸிக்கும்படி ஸ்ரைஷ்ட்யமான இந்த ப்ருதிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில் போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவ்யாவஸ்திகைக்கு உசிதமான ஒருதிவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், அதாவது:— "தயாஸராஜஹிதஸாதகம், அதீவராஜஸ்ஸாஸாஹே" என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேயுண்டான ஸௌஹார்திசயத்தையுடையவனுயென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தம் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவ்யாவஸ்திகையாக இருந்தருளவேணும், இடாயென்றது ஸ்வார்த்தகவ்யயோமம். ||அ||

மூ— வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம்* போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே* ॥ ௯ ॥
கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதே

ஆ—வ்யாவ்ருத்திதோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும், ரையுடைய து:க்கத்தைப்போக்கவல்லையாயிருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார்.

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயநீய வ்ருத்தியால்) வீற்றுகொண்டு இருந்திடாயென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தியால்) கார்யவாசித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடைய வ்ருத்தியால்) ॥ ௯ ॥

ப— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு- மத்யம், வாகவிஸம்ஸங்களான ஸ்தலங்களிலேயென்றபடி. சேறு- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலுள்ள ஸ்தலங்களிலே, இளவாளைகள்- பால்யமத்ஸ்யங்கள், வாளை- மத்ஸ்யம், வனுவிம்ஸதிவாஷிகரான மாத்ருவைப்போலே நித்யளவநமத்மாதிகங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை- தலைக்குமேலேகிளம்புகை, அவ்வூரில் பதார்த்தங்களெல்லாம் ஸ்வாபாவிகம்பெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென்னஹிதம் பெறவேண்டாவோ பிரானேஎன்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழுமென்று அழகியது, திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்- ம்ருத்யு, அசுரர்குலம்- அஸுரகுலத்தை, முதலரிந்த- மூலத்திலேசேதித்தவனை, நிஸ்ஸேஷமாக நஸிப்பித்தவனையென்றபடி. இது ஹேதுவிஸேஷணம். கொடுவினை- ஆஸ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான, வினை- கர்மம், படைகள்- ஆயுதங்களை, ஸ்ரீஸுதர்சநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல்லவனே, அதுகளை யதாபிமதவிநியோகம்பண்ணவல்ல ஸமர்த்தனானவனேயென்றபடி. அடியோம்- சேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி- மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, கண்ணிணை- உன்னைக்காணவேணுமென்று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகமும், குளிர- ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆஹ்லாதமடைகிறதாகும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை- அபிநவபுஷ்பம்போலே ஸுகுமாரஸௌந்தர்யமான உன்திருமேனியை, ஆகம்- ஸரீரம், ஓவாதே- அவிச்சிந்நமாக, பருக- பாநம்பண்ணும்படியாக, "பிபந்நேத்ராஞ்சலிபி:" என்கிறபடியே அதித்ருஷ்ணத்தோடே கண்களாலே ஸேவிக்கும்படியாகவென்றபடி. வியன்கொள்- விஸ்மயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வியன்- விஸ்மயம், விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஸர்வவியாபியாய் ப்ரதிஸயவாஸ்தவாதிமத்தனுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. மாஞாலத்து- மஹாப்ருதிவியிலே, இதனுளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்தத் திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத விடத்திலுமென்று ஸ்வபாவதாத்பர்யம். இடங்கொண்டு- திவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும். ॥ ௯ ॥

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல், கொடிது- க்ரூரம், வினை- கர்மம், உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான ப்ரதிகூலரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்க ஸமர்த்தனே, மற்றயிடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே, "பதியாஸாவசோவய:" "நமேவ்ரதம் மோக்ஷ்யதி" என்று ரக்ஷிக்கநாடாநிற்குமிறே, "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்றும் "லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று அவன்ஸ்வபாவத்தைப் பராகவிகளும் சொன்னார்களிறே, அமரர்க்கு- ஆஸ்ரிதரானதேவர்களுக்கு, இடர்கெட- ப்ரதிபந்தகமான து:க்கம் நஸிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- ப்ரதிகூலர்களுக்கு இடர்செய்- து:க்கங்களைப்பண்ணும்ஸ்வபாவமான, கடுவினைநஞ்சே- ஸீக்ரகாரியானவிஷமே, கடியது- வேகம், கடியதானவினையையுடையது கடுவினையது, ஸீக்ரகாரியென்றபடி. ப்ரதிகூலர்க்கு விஷமென்றதால் ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஸநத்திலுனக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிற்று, என்னுடையமுதே- என்னுடையபோக்யமே,

மூ— கலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடியைக்*
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்யாயே* ‖௰‖
கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை* மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்

ஆ— (கொடுவினை) ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தனுமாய்; ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனாய், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் ஆஸ்வதிக்கவேண்டும்படி ஸுகுமாரமான வுன்திருவடிகளை அதில் போக்யதையையறிந்துவைத் திழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ‖௰‖

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சேஜத்துகைத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுமாரமானவித்யாதியால்) கொடுவினையேனும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அதில்போக்யதையித்யாதியால்) பிடிக்கும்படி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே "ஸவ்யம்பாதம்ப்ரஸார்ய" என்று ப்ரஸாரிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸாதவிவேக. ‖௰‖

ஈ— நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவகமேயென்றபடி. அவ்விஷயமே இவருக்கபூதமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்ருத்தமான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, கலி- ஸம்ருத்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் அபூதத்துக்குக் கடல்கடைதல் ஸமுத்ரத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கபூதம். வடிவிணையில்லா- ஸௌந்தர்யத்திலே ப்ரதிஸம்பந்தமில்லாதவளான, வடிவு- ஸௌந்தர்யம், இணை- ப்ரதிஸம்பந்தம், அவன் ஸௌபாக்யத்திலே அப்ரதிஸம்பந்தனுப்போலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே அப்ரதிஸம்பந்தை, ஸம்ஸாரஸம்ருத்திவிஶிஷ்டாவதாரியும் ஸௌந்தர்யத்திலவளுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தமாகமாட்டான், 'ததநுரூபலக்ஷணா" என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- பத்மத்தில்பெண்ணானவள், ஸர்வஸ்வாதத்திலுடைய ஸௌந்தர்யஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் வடிவெடுத்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் ப்ரதிஸம்பந்தமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும்- ஸம்வாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமானதிருவடியை, மெல்- ஸுகுமாரம், கொடுவினையேனும்- க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையநானும், திருவடிகளினுடைய போக்யதையையறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாதபடியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. வஶ்யத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸம்வாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸர்வவிதஸஹாயவானநீ, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீஇங்கேயெழுந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ‖௰‖

குரைகடல்- கோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- கோஷம்; ஶப்தாயமான ஸமுத்ரம். கடையவொண்ணாதபடி உந்நதமஹாவிஶிஷ்டமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்றன்னை- ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஶ்ரமம்பண்ணினவனை, தன்னென்று ஸ்வார்த்தப்ரயோஜனம், இப்படி ஆஶ்ரிதரெல்லாருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. மேவி- ஆஶ்ரயித்து, ப்ராபகப்ராப்யமாக ஆஶ்ரயித்தென்றபடி. கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த- கிட்டினவரான, அபேக்ஷித்தவரானவென்றபடி, இது சடகோபனுக்கு விஶேஷணம். வியன்புனல்- விஸ்மயநீயமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸ்மயநீயம், பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோப* னாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளுமிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்க* ளோவுதலின்றி யுலகமூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ப்ராப்யப்ராபகமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்று அபேக்ஷித்த வியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தி லித்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஆஶ்ரிதஸுலபனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுஸந்திக்கப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமீப்யாதியால்) நன்கமர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷித்தவென்று) இது சடகோபனுக்கு விஶேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதைகத்ராஷியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ப—வழுதிநாடன்- வழுதிநாட்டையுடையவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- ஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், ப்ரயத்நஸாபேக்ஷமின்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமானவென்றபடி. அதாவது:— கவிதாரசநத்தில் ப்ரயத்நமின்றிக்கே இவருக்கு வஶமாக ஜிஹ்வையிலே ஆவிர்ப்பூதமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸாஹஸ்ரத்தில், இவையும்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், முந்தினவும்மை கீழ்த்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் வைலக்ஷண்யமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீயவும்மை இப்பாட்டுக்களினுடைய அந்யோந்யஸமுச்சயார்த்தம். வல்லார்கள்- அப்யஸிக்கவஶக்தரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவிக்ரமரூபியாலே அளந்தவனான ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை- சரணயுகளத்தை, உள்ளத்து- ஹ்ருதயத்தில், ஓவுதலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- த்யானிக்கப்பெறுவார், நிரந்தரமநுஸந்தாநம் பெற்று வாழ்வார்களென்றபடி. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸேவ்யஶ்ரீவேங்கடாசார்யராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பண்டைநாளாலே)

லக்ஷ்மீஸம்பந்தலப்த்யா த்ரிஜகதநிதயா பத்மநேத்ரஸ்வயோகாத்
ஸித்தாதேஶ்யைஸ்த்ரிதேஶைஸ் ஸ்வஹ்ருதவஶரணாச் ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத்ச ।
தார்க்ஷ்யாரோஹத்வராயாஸ்த்ரிஹஸ்த்ரா ஶ்ரமணநிரஸநா தைவதாஹ்வாவதாதே
ஶக்த்யாஷ்டோத்ராநந்தநாதே ஸ்வாமித்வக்லுப்தபாதாயவஶ்யத்வேவாஹ ॥க௦ச॥

(லக்ஷ்மீஸம்பந்தலப்த்யா) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோடே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனாகையாலும், (த்ரிஜகதநிதயா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த- த்ரிவிக்ரமரூபத்தைக்கொண்டு ப்ருத்வியையெல்லாம் அளக்கையாலும், (பத்மநேத்ரஸ்வயோகாத்) தடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து- ஸரஸிஜஸத்ருஶநயநனாகையாலும், (ஸித்தாதேஶ்யைஸ்த்ரிதேஶை: ஸ்வஹ்ருதவஶரணாத்) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிக்குடியிலே கண்வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஶயநாஸநாதிகளாலே ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத்) கவளமாகளற்றினிடர்கெடத்தடத்து- ஜலஸமீபமாயிருக்கவும் ப்ரபலமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யாரோஹத்வராயாஸ்த்ரிஹஸ்த்ரா ஶ்ரமணநிரஸநாத்) காய்சினப்பறவையூர்ந்து த்ருஷ்டி- த்ருஷ்டிவிஷத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

ஈடு — தா — ஸம்ஸாரவாத்திலே நீயுமெம்மிருந்தாப்போலே ஸம்ஹாரனுக்கொண்டு ராமீ ஸாதாரீ ராமாவதாரமுதலான பதார்த்தங்களை நிர்வஹிக்கையாலும், (தேவாதிராஜ தாதெ) இமையவர் தமக்கு மாங்கனையாய் தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனைபோக்கி அவர்களாலும் ஸ்பர்சத்தாலே ஸ்பர்சிக்க வொண்ணாதவனுமையாலும், சுசிஸ்வத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டுக்களின் அர்த்தங்களான நித்ய திவ்யாபரணங்கள் ஸம்ருத்தங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா- வரவேதத்திற்காட்டிலும் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் நிலையாதே மிக்கதேஜஸ்ஸை யுடையவனுமையாலும், கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே- விரோதிகளிடத்திலே க்ரூரமான வஸ்துக்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுமையாலும், (ஊஷர நந்தகம்) கடுவினைநஞ்சேயித்யாதி- ஆச்ரிதருடைய உபாஸகங்களை ஸவாஸனமாகப் போக்குமவனுமையாலும், திருப்புளிக்குடி யெம்பெருமான் இச்சேதனனிடத்திலே நெடுநாளேதுடங்கி க்ருபையைப்பண்ணுநின்றானென்று "பண்டைநாள்" என்கிற உபக்ரமத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆறு— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்றுவக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுஸந்தித்தினியராகிறார். ஒரோருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும்பேராயிரமுடையனாய் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ காருண்ய ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதி ஸம்பூர்ண கல்யாண குணவிசிஷ்டனாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடையவனாய்

❧ மூன்றாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாமபேக்ஷித்த ப்ரயோஜனங்களிலொன்றும் இன்னும்ஸித்தியாதிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே 'நங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்கோவனசீலம்' என்றாப்போலே அவனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்கவென்றது- அபேக்ஷித்தவாறேஎன்றபடி. இதற்கு எம்பெருமான்அருளிச்செய்ய என்கிறதோடே அந்வயம். குடல்துவக்கு- ஒழிக்கவொழியாத அநாதிஸம்பந்தம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை அநுபவிக்கை உமக்கு ப்ராப்தமன்றோ வென்றுகருத்து- அத்தையென்கிறது- அந்தகுடல்துவக்கையென்றபடி. இனியராகிறாரென்றது- ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜனங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவில்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு ப்ராப்தமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றருளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யார்த்தத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய தாத்பர்யங்களாலே அவாப்தஸித்தருமாய் அந்தஸ்ஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் என்றபடி. *

❧ முதற்பாட்டு. ❧

ஓர்பீடுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் நன்ஸைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம்

ப— ஓர்- ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய்- ஸஹஸ்ரவிதமாய், "ஸம்ஸாரதாரகம்" "ஸர்வபாபஹரம்" இத்யாதிநிர்வசனவிசேஷத்தாலே அநேகப்ரகாரமாயென்றபடி. உலகு- லோகங்களை, திருநாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஒரோருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ்- ஏழுகளையும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும்- ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவங்களான, வேதநூற்பண்ணின பாவங்களைப்பார்த்து 'ரக்ஷிபதி' என்கிறதும் ஒருபோது உண்டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது- நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடினவென்றபடி.

மூ— தோர் பீடுடையன்* காராயின காளநன்மேனியினன்* நாராயணனங்கள்பிரானவனே* ||க||
அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தா* னவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தா னளந்தா* னவனேயவனு மவனு மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ||உ||

ஆ— யௌவநாத்யபரிமிதகுணவிஶிஷ்ட நீலமேகநிபஶ்யாமவிக்ரஹனாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனாகப்பெறுவதே என்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தில் இன்னாப்பெல்லாம்தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ||க||

(அவனே) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஸம்ஸாரிகளல்லரோ, நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்? அவனே நிகிலஜகதுதயவிபவலயாதி ஸர்வேஶ்வராஸாதாரண திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகையாலும் பதாம்ஸநவஶாஸநகி ஸகலவ்யாப்தி ஸ்தாவரஜங்கம ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமித்வத்தாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தேனென்கிறார். ||உ||

இ— மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேயித்யாதியால்) இன்னாப்பு - நிர்வேதம். ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அவனோடுதமக்குள்ள நித்யஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய பரத்வத்தை ப்ரஸம்ஸிக்கை உபக்ரமமென்றேவென்ன ஸமர்த்திக்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) காரணத்வத்தைத் தொடங்கி அருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உதாராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பதாம்ஸநவேத்யாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே இத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||உ||

ஶ்ரீ— ஓர்- அத்விதீயமான, பீடுடையன்- ஐஶ்வர்யத்தையுடையவன், பீடு- ஐஶ்வர்யம், "தேவோநாம ஸஹஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரநாமங்களையும் தத்ப்ரதிபாத்யங்களான கல்யாணசேஷ்டிதாதிரூபமான ஐஶ்வர்யத்தையு முடையவனே என்றபடி. ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ண ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸங்க்ரஹமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் அதுக்குபயோகமாக ஆயிரம்திருநாமங்களும் கல்யாணகுண சேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து. காராயின- ஶ்யாமமான, கார்- ஶ்யாமம். திருமேனி ஶ்யாமமாயிருக்கிறதென் றபேக்ஷிதரூபமாகச் சொன்னபடி, காள- நீலவர்ணமான, நல்- நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான வென்றபடி. மேனியினன்- திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனான, இனவொன்று ஶேஷித்வஸ்வரூபகத்யம். நாராயணன்- அந்த ஸகலநாமங்களிலும் ப்ரதானமான நாராயணஶப்தவாச்யனான, அவனே- அந்த ஐஶ்வர்யவிஶிஷ்டனே, நங்கள் பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. ||

௨ அவனே- அந்தநாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரிநிரபேக்ஷம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம் விஸ்தீர்ணமான ஸ்ருஷ்டியை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- ப்ரளயார்ணவத்திலே மக்நமாய்க்கலங்கி ப்ருதிவியோடே ஒட்டிக்கிடந்ததை ஶ்ரீவராஹரூபியாய் உத்தரித்தான், அவனே- அந்தநாராயணனே, இங்கும்ஏவ காரம் ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷபரம், அஃது- அந்தஸ்ருஷ்டியை, உண்டு- ப்ரளயாவஸ்தையிலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரணம்பண்ணினான், யதாபூர்வம் ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- மஹாபலிகொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவனே- அந்தநாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், "ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. அவர்கள் ப்ரகாரபூதராய் அவனே ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ர ஶப்தங்களுக்கும் ப்ரதானவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வநிஷ்ட ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யுதாஸம் விவக்ஷிதம், அவனே- அந்தநாராயணனே, மற்றெல்லாமும்- மற்றுமுள்ளஸமஸ்தபதார்த்தங்களும், "விஶ்வம் நாராயண:" என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. ஸமஸ்தபதார்த்தங்களும் ப்ரகாரதயா ஶேஷபூதங்களாய், அவனே தத்வஶப்தங்களுக்கு ப்ரதானவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் ஶாஸ்த்ரஸாரம். அறிந்தனம்- ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி. ||௨||

மூ— அறிந்தனவேத வரும்பொருணூல்க* ளறிந்தனகொள்க வரும்பொருளாக* லறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி* யறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* [௩]

ஆ— (அறிந்தன) ஸ்வாபதேஶமாகையாலே நிகிலஶாஸ்த்ரதாத்பர்யப்ரதிபாத்யபூதனாய் பரதேவதையாத்ம்யஜ்ஞானவனாம்படி ப்ரவ்ருத்தமான ஸகலவேதங்களாலும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபஜ்ஞ ரதத்வஜ்ஞானமேதிகளாலே ப்ரகாஶிதமான விசேஷஞராய்த் தந்திருவடிகளிலே ஸம்ஜாதஸங்கரான பாகவதராலும் ஸாம்ஸாரிகஸமஸ்தது:கோபஶமனஜனகமாய பரமபுருஷார்த்தமாய அறியப்படுகிற அவனை நான் நிஷ்கர்ஷமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— வேதஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபதேஶப்ரதிபாத்யபால்) அரும்பொருள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலஶாஸ்த்ரேத்யாதியால்) நிகிலஶாஸ்த்ரம் ஸர்வவிசேஷணம். நிகிலஶாஸ்த்ரதாத்பர்ய ப்ரதிபாத்யமான ப்ரதிபாத்யத்வமும் நிகிலஶாஸ்த்ரவாதார்த்த வத்துக்களென்றுகருத்து. ஸ்வாபதேஶஸ்வ நிகிலஶாஸ்த்ரஸ்வ ஸாக்ஷாத்தாகவும் ஸர்வப்ரவர்த்தகமொ பாகவும் ஹேதுவென்று ஸமர்பிக்கிறது. யதா:— ‘நிகிலஶாஸ்த்ர தத்தாத்பர்ய ப்ரதிபாத்யஜநஞ’ இதிகரண யாரய:. இப்போது ஸ்வாபதேஶமாகையாலே என்கிறதற்கு ஸர்வவத்தாயென்கிறத்தோடே யசய:. தோஷஹேதுத்வாபாவாத் என்றுகருத்து. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டில் அநுஶப்தத்தில் நிகிலஶாஸ்த்ர ஸர்வ விஷயமாகிறதென்றுகருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றநுபித்து நூல்களுக்குவிசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தில் ஆதல்என்றது சிலவிடத்தில் வாக்யம்போல் வஶ்யார்த்தகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் ஸர்வவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாதேத்யாதியால்) அரியைவணங்கிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாகவதராலுமென்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) பரமபுருஷார்த்தஎன்றது- அதில்ஹவிஸ்தாரம்சொன்னபடி. “பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீமதா” என்கிறதை ப்ரதிஜ்ஞாபிக்கிறதாகையாலே மருந்துஶப்தத்திலே புருஷார்த்தமிக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்று பரதேவதாயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமாம் ப்ரஸ்துதமானவாறே ப்ரக்ருதிமயத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விஶேஷணம்கொண்டாய் அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகு. *

ஶ— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, க்ரஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஜ்ஞாதம்என்றபடி. அரும்- அருமையான, ஸுது ர்லபமானஎன்றபடி. பொருள்- ஸர்வத்தை, பரதேவதாயாதாத்ம்யத்தையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்த துகளாயிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வேதங்களாகிற, அரும்பொருள்நூல்களாதலென்றநுபிப்பது. அருமையான பொருளையுடையவையான ஶாஸ்த்ரங்களும், பொருள்- ஸர்வம், நூல். ஶாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸமுச்சயார்த்தகம், இது மேல்சொல்லப்புகுகிற ஜ்ஞானிகளோடு வேதங்களுக்கு ஸமுச்சயார்த்தம், நிகிலஶாஸ்த்ரப்ரயோஜனபூதமான ஸர்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்த ஶாஸ்த்ரங்களுமென்று பரமார்த்தம், அறிந்தன- பரதேவதையை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்ஶப்தத்தை அநுஷங்கித்து அறிந்தனரெல்லாமாதல்என்று அந்வயிப்பது. ஸூக்ஷ்மஜ்ஞானிகளான ஸ்ரீவால்மீகிபராஶரவ்யாஸாதிகளான ஸத்ஸஹவாஸிகளும்என்றபடி. அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வேஶ்வரனை அவன்பக்கலிலே ஸக்தராயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாதிகளை, ஸாம்ஸாரிகது:கங்களையென்றபடி. அறுக்கும்- ஶமிக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஔஷதமாக, அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள், “பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி” என்கிறபடியே அவனையே ஸாம்ஸாரிகது:கநிவர்த்தகனாயும் பரமப்ராப்யனாயும் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கிப்பது, அப்படிப்பட்டவனை நாமறியப்பெற்றோம், இதென்ன! ஆஶ்சர்யமென்றபடி.

மூ — மருந்தே நங்கள் போக மகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர் குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்ணுலகம்* தருந்தேவனைச் சோரேற் கண்டாய் மனமே* ॥ ௪ ॥

ஆ — வேதங்களாலும் வைதிகர்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிர்ஹேதுகமாக உள்ளபடியே யறியப்பெற்றேனென்றுமாம். ௧௩

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள் போகத்துக்கு வர்த்தகனானவனேயென்று பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி ஆச்ரிதஸுலபனாய்த் தன்னையாச்ரயித்த நம்போல்வாருக்கும் நித்யஸித்தமான ஸ்வாநுபவத்தைத் தந்தருளும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம் பெற்றோம் இனியவனைச் சோரவிடாதேகிடாய் என்னெஞ்சேயென்கிறார். ௪

(மனமே) ஸர்வேச்வரனைத் தன்னோடொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே.

இ — ஸ்வாரஸ்யத்துக்கிந்தயோஜனை நெயில்சொன்ன ஸ்ரீஸம்ப்ரமத்தைப் பேசில்காட்டில் ஸஹிக ஸம்ப்ரமமே விஜிக்குமென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமித்யாதியால்) அறியவொண்ணாதவனையென்றது - த்விதீயபாதத்தில் அறிந்தனஸர்வத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும்பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தராயத்தில் அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தபடி, இங்கே அறியவொண்ணாமை ஸ்வாபாவிகமாகை. ௬

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகம்தரும்தேவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்குமென்றது ஸம்ஸாரிகளுக்குமென்றபடி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தில ஸம்பந்த விசேஷமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று) 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸம்பந்தஜ்ஞானத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணுமென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்மனஸ்ஸை அதிலே ப்ரவணமாக்குகிறாரென்று ஸம்பந்தஸங்கதி. ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வர இத்யாதியால்) இனமேதுமிலானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடொப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லிமேனன் என்கிற

த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேசம்.

ஈ — அரும்பொருளாதல் - இதரர்களுக்கு ஜ்ஞாதும் அசக்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதலென்றது ஸ்வபாவ த்வயமாய் பொருளாதலென்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன - அறிந்தனகள், "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்றதிறே; அரியைவணங்கி - ஹரியைஸேவித்து, தவநிஷ்டராயென்றபடி. நோய்களறுக்குமருந்து - ஸம்ஸாரத்தை ஸம்ஸாரரோக பேஷஜனாக, அறிந்தனரெல்லாம் அறிந்தவரான ஸர்வஜ்ஞர்களும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர் - ஸ்பஷ்டம், இப்படி ப்ரமாணங்களான வேதங்களாலும் வைதிகர்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம் அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடே அந்வயம். ௧௪

௰ - நங்கள் - எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு - போகாநுபவத்திற்கு, மகிழ்ச்சி - ஆநந்தம். ஸதாநுபவ ஸம்ஹாரஜந்யாநந்தத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று - விசேஷம்போலே வர்த்தகனானவனேயென்று, பெருந்தேவர் - உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள் - ஸங்கங்கள், பிதற்றும்பிரான் - அக்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி உபகாரகனான, பிதற்றுகை அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. கருந்தேவன் - நீலவர்ணனைக்கொண்டு த்யோதமானனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனான, எம்மான் - அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, விண்ணுலகம்தரும்தேவனை - பரமபதத்தைத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனானதேவனை, மனமே - என்னுடைய மனஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய் - விடாதேகிடாய், கண்டாயென்றது [illegible]. ௪

மூ — மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து* கனமேசொல்லினேனிது சோரேற்கண்டாய்* புனமேவியபூந்தண் டுழாயலங்க* லினமேதுமிலானை யடைவதுமே* ௫॥
அடைவதுமணியார்மலர்மங்கைதோண்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுளமு தமென்மன* முடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ௬॥

ஆ — உனக்கடியேனாயிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ௫॥
(அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெய ல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்று தம்முடைய

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) "பின்னையு" மித்யாதியால் கீழ்ச்சொன்னதையே ஆதராதிசயத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௫॥

※ ஆறாம்பாட்டு. ※

தாத்பர்யவாக்யத்தில் அவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. வாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதித்யாதியால்) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது- ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு ஸஹோத்ஸவமாகப் ப்ரவஹித்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவுமொண்ணாதே தானும்

ஸ — புனமேவிய- புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்- ஸ்வக்ஷேத்ரம். மேவுகை- பொருந்துகை, ஸ்வக்ஷேத்ரத்திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதானவென்றபடி. பூம்- தர்சனீயமான, தண்- சீதளமான, துழாயலங்கல்- துளஸீமாலையை யுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமானமொன்றுமில்லாதவனை, இனம்- உபமானம், ஸாத்ருச்யத்தில் நிதர்சனமானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஆசிஷி. நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணுமென்றபடி. இவ்விடத்தில் உகாரம் 'கிணு' சப்தவ்' என்னுமாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸமுச்சயார்த்தமாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினேனென்கிறதோடேயாதல் இந்து என்கிறதோடேயாதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த அர்த்தத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை- ஸமவிஷயத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- ஸமவிஷயத்தில் ப்ரவணமான உன்னையும் அந்யரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந்து- ப்ரார்த்தித்து, கனமே- த்ருடமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ௫॥

அடைவதும்- தனக்குப்ராப்யமாக ஸம்ச்லேஷிப்பதும், ப்ராப்யப்ராபகஷினிதிசேஷ:. அணி- ஆபரணங்களாலே, ஆர்- பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸர்வஸௌந்தர்யவதியாய் நித்யாநவத்யையான பெரியபிராட்டியார்திருத்தோளை, தோளழகிலே ஈடுபட்டு மற்றொருதிவ்யாவயவஸௌந்தர்யமும் காணமாட்டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரந்தரமாகச்செய்தருளுவதும், மிடைதல்- நிரந்தரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உக்ரங்களானயுத்தங்களே, வெம்மென்று உக்ரம், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் "ஹதாஸுரம்வாஸிஷ்ஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே அவள்திருத்தோள்களை உத்தேச்யமாக ஸமாச்லேஷம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆச்ரிதஜநஸம்ரக்ஷணநிமித்தஸம்ரம்பயுத்தங்களே யென்றபடி. கடைவதும்- மதநம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸமுத்ரத்தில், அமுதம்- அம்ருதம், அவன்மதநம்பண்ணுவதும் 'ஸ்ரீதகூடகடாக்ஷஸ்ய தேவாஸுரமஹோரகா: | மந்தமாரோப்ய ததந்த்ரு க்ஷீராப்திம் ... ப்ரஸாதமாஸ்ஸாத்ய மஹாஸுராஸுரா: ஸ்த்ரியம் ... ' என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிசேஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீராணவத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒருங்காக- ஏகாக்ரமாக, விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யத்தாலே ப்ரசிதிலமாவதும், அவற்கே- அநந்தவிதஸ்வகுணங்களையுடையவனான ப்ராப்யனுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவேயென்றபடி. ஏவகாரத்தால் மற்றொருதிவ்யதேசங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி. அவன் ஸம்ஸ்

மூ—ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியோ* ராகம்வள்ளுகிராற்பிளந்தானுறை* மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனம்* ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ॥எ॥

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ॥கூ॥
(ஆகஞ்சேர்) இந்தஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துப் பின்னையும் ஸௌலப்யசேஷ்டிதங்களைச் செய்தருளினவன்தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலேசென்று காணவேணுமென்றாசைப்படாநின்றது, அதுவோ அதிப்ரமாயிராநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்கேனென்றுநோகிறார். ॥எ॥

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. ॥கூ॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

ஸங்கதிஸந்தாநம் கீழேசொன்னதை அநுஸந்திக்கிறார் (இந்தஸ்வரூபத்தைஅநுஸந்தித்தென்று) இதுக்கு ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடேயந்வயம், இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில்பிறந்த ஆஸக்தியுதிர்ந்ததென்கிறார் இப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகிறது. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவித்யாதியால்) அதில் மாகஎன்கிறவிடத்தில் மாஹாத்ம்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவோஅத்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸங்கதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டித்யாதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

தம்முடையநெஞ்சுக்கு பரமவிஷயத்தில்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவரிப்பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்றுசொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன பகவதிப்

பு— ப்ரகாரத்தாலே மாஸக்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்னெஞ்சுமிகவும் ஆஸக்தி பண்ணுமதும் அந்தபரமபுருஷன் பக்கலிலேயே, இவைஇரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில் இல்லையென்று நானுப்ரகாரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது, அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும் அப்படி என் மனம் பரமபுருஷன்பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ॥கூ॥

வ்யா— ஆகம்சேர்- ஒருஶரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- ஶரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையும்ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸாவயவ்யாநிர்தேஶ:. நரஸிம்ஹங்களையுடைத்தானவென்றபடி. அதாகி- அந்தஸ்வபாவமாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷணஸ்வபாவமாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶம்பண்ணித்தது. ஓராகம்- ஒருஶரீரத்தை, பரமசேதநாகாரிந்யான ஹிரண்யாஸுரதேஹத்தையென்றபடி, வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தஉகிராலே, உஜ்ஜ்வலஶௌர்யத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லாருக்கும் ஆசைபிறக்கும்படி ஸௌலப்யாஶ்சர்யசேஷ்டிதமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- உத்க்ருஷ்டமான, மா- மஹத்து, கம்- ஆகாஶம், பரமேவ்யோமவாஸிநஸ்ஸோமபரமாய் பரமேவ்யோமமென்று ஶ்ருதிகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு- காண்கைக்கு, என்மனம்- என்னுடையநெஞ்சானது, இராப்பகலின்றி- அஹோராத்ரவிபாகமின்றிக்கே, ஏகம்- ஏகப்ரகாரமாக, ராத்ரிஒருகாலமும் பகலொருகாலமுமாயிருக்குமிறே நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போதுமிதுவேகாலமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும் அநுஸந்தியாநிற்கும், இத்தனைவஶ்யமான நெஞ்சைக்கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ॥எ॥

இருவினையும், புண்யபாபரூபங்களான ப்ரதிபந்தகங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல்போக, நிஶ்ஶேஷமாய்போம்படியென்கை. கெடுத்து- நஶிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஒன்றி- ஸந்நிதித்து, நிஜநிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தவஸ்ருபாவிஷ்டவைபவமரயென்றபடி. ஆக்கை புகாமை- ஶரீரங்களிலேப்ரவேஶியாதபடி, இந்தவேதநர் பூநஜந்மங்களை யடையாதபடியென்கை, உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கிச்சையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், நின்ற- ஸ்வஸாம்ப்ரதீக்ஷணைக்கொண்டு நின்றருளுகிறஸ்தலமான, வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது- ஶுபவிமானை

மூ — இன்றிப்போக விருவினையுங்கெடுத்து* தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத்துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே* ॥௮॥

தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலிற்* பழுதில்புகழ்ப்பாம்பணைப்பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே* ॥௯॥

ஆ — (இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலேபோகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத் திருமலையிலேயன்றோ அவன்நின்றருளுகிறதென்னில்? ஆத்தால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்றடிமைசெய்வார் அயர்வறுமமரர்களல்லரோவென்கிறார். ॥௮॥

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கேசென்றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், ஸௌலப்யாதிகல்யாணகுணவிசிஷ்டன் ஸௌசீல்யாதி பரமபோக்யனான திவ்யவிக்ரஹங்களாலே வசீகரணயோக்யனான உன்திருவடிமலர்களிலே ஸத்ருசகைங்கர்யஞான நானடிமைசெய்கைக்கறியேனென்கிறார். ॥௯॥

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநுஸந்தானதாத்பர்யத்தாலே அவன்திருவடிகளிலடிமைசெய்கையில்

இ — பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக- ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில் ஸர்வஸுலப்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலென்னெனக்கென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குச்சென்றித்யாதியால்). ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கனர்ஹரென்றென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே தழுவுமாறித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸங்கதியன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானித்யாதியால்) தாம் அநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸூசிதமாயிருக்கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றதாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யாதியால்) சேஷ்யைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே சேஷாசனாதிக்ரஹணம். பரிவாரத்தினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வசீவசீதேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசமித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படிதாம் அநர்ஹரென்றநுஸந்தித்தால் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில் அவனைஸ்தோத்ரிக்கை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்)

ஈ — ஸந்நிதியிலே இராநின்றது, நீட்சி- ஔந்நத்யமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமானஸந்நிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக்கென்ன ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. சென்று- அத்திருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- கைங்கர்யஞ்செய்தருளுவார், தேவர்கள்- நித்யஸூரிகளன்றோ, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி. ॥௮॥

பழுதில்- பழுதல்லாத, பழுது- தோஷம், தோஷப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. தொல்- அநாதியான, புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, பாம்பு- சேஷனாகிற, அணை- சய்யையில், பள்ளியாய், கண்வளர்த்தியையுடையவனே? பள்ளி- சயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம், மாமலர்- ச்ரேஷ்டபுஷ்பங்களையும், ஸ்வாபாவிகமான வாஸநாதிபுஷ்பங்களையுமென்றபடி, நீர்- அர்க்யாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும், கொண்டு- எடுத்துக்கொண்டு, தொழுது- ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமிது- எழுவோமென்கிறவிது, கைங்கர்யாரம்பஜநிதஹர்ஷத்தாலே உத்ஸிதராவோமென்கிறஇதுவென்றபடி. மிகை- ப்ரஸ்தாரம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிகரிஷ்டர் சேஷசாயநாதிகளாக அவஸ்தாந்தருளரென்றபடி, ஆதலில்- இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டதிவ்யவிக்ரஹர்கள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்கள்- உன்னுடையதிருவடிகளை, தழுவுமாறு- ஸம்ச்லேஷம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம், கைங்கர்யம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக்கடிமைசெய்கைக் கனர்ஹனேனென்றபடி. ॥௯॥

மூ— தாளதாமரையானுனதுந்தியான்* வாள்கொணீண்மழுவாளியுன்னாகத்தா* னாளராய்த்தொழுவாரு மமரர்க* ணாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥௰॥
சீலமெல்லையிலானடிமேலணி* கோலநீள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத் தினின்* பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே* ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ॥௧௧॥

ஆ—நமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவதிகஸௌசீல்யகுணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ॥௰॥

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழியோடே ஒருஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்தமேறுகை ஸ்வபாவமென்றென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— இப்படி ஸௌசீல்யகுணத்தை வர்ணித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று, ॥௰॥

✻ நிகமனம். ✻

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினின்பாலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியோடு ஸம்பந்தியால்) பான்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபாவமென்று) ॥௧௧॥

ஸ— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாளம், அப்போது வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருஸரஸ்ஸும் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாளமாத்ராஶ்ரயியான நாபீபத்மத்தை ஆஸநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவனென்றபடி. இப்படி ப்ரயோஜனப் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவனென்கை. உனதுந்தியான்- உன்னுடைய நாபியிலேயிருக்கிறவன், வாள்கொள்- காந்தியை யுடைத்தான, வாள்- காந்தி, தேஜிஷ்டமானவென்றபடி. நீள்- தீர்க்கமான, மழுவாளி- மழுவையாளுமவன், மழு- பரஶு, ஸம்ஹாராதிகாரந்தோற்றும்படி. பரஶுபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- ஶரீரம், "பஶ்யைகாதஶ ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந்" என்கிறபடியே உன் திருமேனியில் தக்ஷிணபார்ஶ்வஸ்தனென்றபடி. ஆளராய்- தாஸபூதராய், தொழுவாரும்- ஸேவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. [illegible] நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்கள் தாமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்- அமரத்வம் ஸித்தமாகப்பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள், உனசீலம்- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளோடும் நீரந்த்ர ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணின உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை, நாளும்- ஸர்வகாலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாக ஸ்தோத்ரிக்கக்கடவேன், காலமெல்லாம்கூடினாலு மின்னபடியென்று என்னால் சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥௰॥

௰௧ சீலம்- ஸௌசீல்யகுணம், எல்லையிலான்- அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளிலே, அணி- அலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், கோலநீள்- ஸௌந்தர்யவிஸ்தாரமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், அதிரமணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- ஸூக்திஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தினின்பாலர்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களின் ஸம்பந்திகள், பால்- ஸம்பந்தம், பாலிலேயிருக்குமவர் பாலர், 'தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஶ்ரவணபடநாத்யயநாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ப்ராபிப்பராவது, பான்மை- ஸ்வபாவம், ப்ராப்தனுக்குப் விலம்பநம்போலே இவர்களுக்கிது ஸுகப்ராப்யமத்தனைபோக்கி ஸ்வபாவமென்றென்றபடி. 'மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்' மென்று தாம் ப்ரார்த்தித்ததை யித்திருவாய்மொழிபாவத்தாலே தம்முடைய ஸம்பந்திகளாகப்பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் ஸாத்யமுமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

✻ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ✻

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபராசரபட்டார்யஸ்ரீரங்கநாதஸ்வாமிந:

(ஈராயிரம்.)

யேநைகஸ்ரீநாதோ ஜகத்வயஸம்ஸாரவநாதேஷு ஹரிஶ்சாஸ

தாநாதேநாகஶஸஸ்ய ஸேவ்யஸ்ஸதீர்த்தவடகஶ்ரேணிஸம்வதீத்தாஸ ।

ஸந்தோஹஸந்தோஹகாஸா ஸ்வபஷிமீ ஸீக்ஷிதேஶஸ்ஸபாதாஶ்ரயஞ்ச

ஸுவர்ணரேகேஸாம் நாராஷ்வேஷாஸ் தீஸ்லீஸாதாகலேம்ருஸ்ஸஸ் ॥கo௫॥

(யேநைகஸ்ரீநாதஸ்தாஸ) பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்- ஸகலபதார்த்தவிஷயமேயாகி வந்த திவ்யாயுதங்களாய் ஒருவனுமான வேதாந்தஸ்காரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான கணேசம்திருநாமங்களையுடையவனுகையாலும், (ஜகத்ஸ்ரீவஸம்ஸாரவநாதேஷு) அவனே அலைஞாலம் படைத்திடந்தான்- லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனுகையாலும், (ஹரிஶ்சாஸ) அரியைவணங்கியறிந்தனர்- ஆஸ்ரிதருடைய சுகிர்தங்களை ஹரிக்குமவனுகையாலும், (தாநாதேநாகஶஸ்ய) விண்ணுலகம்தரும்தேவனை- பரமபதத்தைக் கொடுக்குமவனுகையாலும், (✕ஸேவ்யஸ்ஸதீர்த்த) புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கலின்த்யாதி- தமக்கு உசிதமான தாஸ்யஸாமர்த்யமுடையவனாயிருக்கையாலும், (வடகஶ்ரேணிஸம்வதீத்தாஸ) அடைவதுமணிபார் மலர்மங்கைதோள்- தன்னோடேபிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும், ஸகலதேவதைகளையும் வாஸஸ்தானமாக வுடையவனுகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரியபிராட்டியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுதிருவுள்ளம். (ஸந்தோஹஸந்தோஹகாஸ) ஆநஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியித்யாதி- நரஸிம்ஹாவதாரத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து ஸஜ்ஜனமான ஸந்தோஹத்தில் ஸந்தோஷத்தைப்பண்ணுமவனுகையாலும், (ஸ்வபஷிமீ ஸீக்ஷிதேஶஸ்ஸபாதாஶ்ரயஞ்சே:) உய்யக்கொள்வான்னின்றவேங்கடம்- ஸர்வஜீவநாதநமாகத் திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், சூழிஸம்பந்தத்தாலே மேவிற்பாட்டில் பழுதில்தொல்புகழ் பாம்பணையென்றுசொன்ன சேஷஶாயித்வம் ஸம்ஸூசிதம். (ஸுவர்ணரேகேஸாம் நாராஷ) தாமரைபாதனுதுந்தியானித்யாதி- ஸம்ஸாரிகளுக்குந் தன்திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீநாராயணனுடைய 'ஈராயிரம்" என்கிறதுசதகத்திலே ஆழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டானென்கிறார். ॥கo௫॥

"வடகாஸம்ஸவதீத்தாஸ" என்று பதினொண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

✕ இணைமேதுமிலானை- ஈனமென்றது இணையென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம்- ஈஸத்ருசம், என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மைபார்கருங்கண்ணி) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்யாநுஸந்தானத்தாலே சிதிலராய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியவனுடைய ஸௌஸீல்யகுணாநுஸந்தானத்தாலே ஸக்தராயிருக்கிற ஆழ்வார் தாமே தேவியாய்ப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'காணக்கருதுமென்கண்ணே' 'கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்ச' மித்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடையநெஞ்சு மவனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன சவிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸாஸக்ஸவிஸ்தாரணாகையாலே ஜ்ஞானஸாதநமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து. *

மூ— மைபார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்* செய்யாள் திருமார்வினிற்சேர் திருமாலே* வெய்யார்சுடராழிசுரிச ங்கமேந்துங்* கையாவுன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ॥௧॥

ஆ— ஈத்ருசஸம்ஸாரத்திலே ஸுவ்யக்தராய் அதுகையாராமைபாலே தாமஸவஸ்துராய் அவஸந்நஸர்வகரணருமாயி ருந்த ஆழ்வார் ஸ்ரீகடாக்ஷஸம்ச்லேஷவிசேஷகனானனாய், தத்ரஸனாய், ஸர்வகத்ருதியுத்யாய விஹருதி கரனான வுன்னழகை என்கண்ணானது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். ॥௧॥

(கண்ணே) என்னெஞ்சமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் காணவரிதா

இ— வர்ணநீயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்ருத்யாதியால்) அதில் கடாக்ஷஸ்வம் "மை யார்கருங்கண்ணி' என்கிற விசேஷணத்துக்கும் ஸம்ச்லேஷஸ்வம் 'மார்வினிற்சேர்' என்கிறதற்கும் தாத் பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக. கடாக்ஷஸம்ச்லேஷச்ருதிஸம்ஜ்ஞ: தத்ரஸனென்று திருமாலென்கிறத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

உன்னையித்யாதியாக வர்ணநீயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஸாலுத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப்படாநின்றதென்றவ திப்பாட்டிலென்னெஞ்சமாசைப்படாநின்ற தென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக

ஸ— மையார்- அஞ்ஜநத்தாலேவர்ணமான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸமுஜ்ஜ்வலமானமென்றபடி. கருங்கண் ணி- 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகநைல்யாதிசயமான திருக்கண்களையுடையவளான, 'ஸ்ரீநேத்ராஸவ ஸ்ரீஸதகவாசியாசேஷ ஸாவபத்ராநி ... வபாஷை: கடாக்ஷாவை:' என் னும்படி அவன்திருமேனிக்கு நைல்யாதிசயாபாதகமாம்படி பதிநீயங்களான திருக்கண்களையுடையவ ளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாமரைப்பூவின்மேலிருக்கிறவளான, செய்யாள்- சிவந்தநிறத்தையு டையவளான, ஜாம்பூநதப்ரதிமாசியான ஸ்ரீயானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேசியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸாமாந்யநிர்தேசித்தது அந்தபதத்தினுடைய ஸௌரப்யாஸாதாரண ஸம்ஜ்ஞிதமான காந்தியானதொருபெண்ணாய் வடிவெடுத்ததென்னும்படி விலக்ஷணஸௌந்தர்யசாலி யாகையால் அநிர்வாச்யையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருமார்வினில்- ஸ்ரீகௌஸ்துபவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்னாதே சேரும்படியென்றதால் விரஹமும் விச்லே ஷித்திருந்து சேர்ந்தக்ஷணம்போலே தோற்றுகிறதிவளுக்கு ஸர்வக்ஷணமுமென்றுகருத்து. இப்படி ஸர்வக ஞாணநியயான ஸ்ரீயும் அநிநவஸம்ச்லேஷத்தில்போலே அநுக்ஷணஸ்ப்ருஹணீயாம்படியான திருமார்பில் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனானவென்றபடி. திருமாலே- ஸ்ரீயக்கல்யாணகுணனான, மார்பிற்சேரென்றுப்போ லே இங்கொருதிவ்யாவயவத்தை நிர்தேசியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவளுடைய ஸர்வதிவ்யாவய வங்களிலுமிவன் வ்யாமோஹமுண்டாயிருக்குமென்றுகருத்து. வெய்யார்- வெய்யாலேயார்ந்திருக்கிற, வெய்யென்று ஔஷ்ண்யம், உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில் ஸ்ப்ருஹாதிஸ்ராநக்ஷாவ்யஸநியாய்க்கொண்டு விரோதிவிஷ யத்தில் க்ரௌர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி ஸுதர்சனாமியான திருவாழியையும், சுடர்- தீ ப்தி, ஸாகவாஷிர்ஷஸ்ஸஹாஸ:, உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்கலநீராஜநம்போலே ஸௌஹார் தியஜநகமாம்படி ஸாவலமான ஸ்ரீஸுதர்சநத்தையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- வலம்புரியத்தையுடைத்தா ன ஸம்பத்தையும், சுரி- வலம்புரி, வர்ணஸ்வஸாஸ:. கூறதீபஸந்நிவேசஸ்யமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- தரியாநிற்கிற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்கமுடையாயென்னு தே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவளிவனுக்கு சொகுமாரைக்காக ஸ்ரீமாலவிதுங்களேந்துமா ப்போலே இவனுமவளுக்கு சௌகுமார்யைக்காக வழங்கியதான திருக்கைகளிலே திருவாழிதிருச்சங்குகளை ஏந்தாநிற்குமென்றுகருத்து. உன்னை- இப்படி 'ஸர்வகந்தமஹாயாஸ:' ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்யஸ்ரீ:' என்கிற ஸமஸ்த ஸௌந்தர்யவிசேஷங்களையுடையவனானவுன்னை, என்கண்- என்னுடையகண்ணானது, காணக்கருதும்- காண்கைக் குதோராயியாநின்றது. ॥௧॥

மூ — கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்சம்* மெண்ணேகொண்டசிந்தையதாய்நின்றியம்பும்* விண்ணோர்
முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியாயை* நண்ணுதொழியேயென்றுநானழைப்பனே* ||உ||
அழைக்கிறவடிநாயேனைப்கூழைவாலாற்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையும்*

ஆ — பிறக்கச்செய்தே எனக்கு த்ருஷ்டிமஞ்சனமாயிருந்த வுன்னையொழிய வேறெனக்குச்செல்லாமையாலே யுன்னைக்காணுதொழியில் தரியேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ||உ||
(அழைக்கின்ற) என்னுடைய நெஞ்சானது தன்னுடைய யோக்யதைகளையும் ஸாதநஸ்வரூபத்தையும் பாராதே தன்னுடைய ஆவலத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை. இப்படி என்னுடைய ஸர்வகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்தாருமாகையாலே உபாயஸம்பந்நராயாவுரி

இ — வித்ராதிபால்) கண்ணேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதிபால்) த்ருஷ்டிஸாதநமென்றது- எனக்கு ஸர்வகார்யநிர்வாஹகனாய் உபகரணம்போலே வியாபகனென்றபடி. நண்ணுதொழியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியவித்யாதிபால்) நானழைப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்தித்யாதிபால்) ||உ||

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

நாய்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்ற நாய்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி ஆவலத்தாலென்னுமளவாலே) அதில் ஸாதநஸ்வரூபத்தையுமென்றது- கூழைவாலாலென்றதைக் கவிப்ராயஞ்சொன்னபடி. குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதி) பதார்த்தத்துக்கெல்லா மஹிஷ்டதாமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதிபால்) இருந்தநுணைசயாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியு

ஸ — கண்ணே- எனக்குக்கண்போலே இஷ்டப்ராப்திஸாதநமாய் உபகாரகவிஷயனுப் ஸகலஸாதநஸாத்யஸ்வரூபனாய் நிரதிசயப்ரீதனுப் ஸிந்தான்றென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் ஸஹஜமாகவுடையவனே, உன்னை- நிரதிசயபோக்யனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்க, கருதி- ஸங்கல்பம்பண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னிலும்ப்ரபலமான வென்னுடைய மநஸ்ஸானது, எண்கொண்டசிந்தையதாய் என்று ஏகாரத்தை மேலேகூட்டிப்பது, எண்கொண்ட- ஸம்ஶ்லேஷத்தையையித்ததான, எண்- ஸம்ஶ்லேஷ, கொள்ளுகை- ஐபிக்கை, ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பரிகல்பித்ததானவென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷயங்களானவென்கை. சிந்தையதாயே- விஷயங்களையுடைத்தானதேயாய், மநோரதங்களை ஸர்வகாலமுமுடையதாமென்றபடி. நின்று- ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும்- கூப்பிடாநிற்கும், ஶப்தங்களையுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணோர்முனிவர்க்கு- ஸமாதிகளான ஊர்த்வலோகங்களிலிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநநஶீலரான ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்பரியாயை- காண்கையிலருமையானவுன்னை, காண்பு- காண்கை, அரியாயென்கிறஸ்வபாவத்தாலே ஸஹிதனுகையாகச்சொல்லும்போது அரியாயென்றுமாகுமாயிருக்கும், நான்- அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநப்ரஸித்தமான விலக்ஷணர்களோகவாஸமும் மநநமுமின்றிக்கே அத்யந்தநீசனானநான், நண்ணது- கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணாமலென்றபடி. ஒழியேனென்று- உபேக்ஷிக்கேனென்று, க்லேசந்தீர்ந்து பொறுத்திருக்கமாட்டேனென்னு என்றபடி. அழைப்பன்- கூக்குரல்பண்ணுகின்றேன். ||உ||

ஈ — அழைக்கின்ற- கூக்குரல்பண்ணுகின்றவனுன, அடிநாயேன்- அடியனுனநாயேன், ஸர்வரக்ஷகனும்படி நிர்ஹேதுகனுப் கிட்டவரினுன்கஜநேயமாம்படி யத்ருஷ்டீஹீநனுயிருப்பேனுன வென்றபடி. என்- என்னுடைய, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, நாய்- நாயானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன்னுடைய கூழைவாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- ஸாஹித்யப்ரஜகமான ஸ்வபாவம். கூழைவாலென்கையாலேயிதுக்கு ஸாஹித்யப்ரஜநத்தில் ஸாமர்த்யாபாவஞ்சொல்கிறது, நாயானது தன்னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸாஹித்யத்தைப் ப்ரகாசிப்பது. அது கூழையானால் ப்ரகாசிப்பிக்கமுடியாதிறே. இத்தால் த்ருஷ்டாந்திகத்தில் ஸாதநஸ்வரூபமும் ஸம்பத்தியும், நாயானது ஸாஹித்யத்தை வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்பத்தைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்து ஸாஹித்யப்ரஜநார்த்தம் ஸ்வபாவவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. குழையும்- நெகிழ்ப்படாநிற்கிறது,

மூ—மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே* ।க॥
உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டுநின்கண்* பெறுவதென்கொலென்றுபேதையென்னெஞ்சம்* மறுகல்செய்யும்வானவர்தானவர்க்கென்றும்* அறிவதரிய வரியாயவம்மானே* ।ச॥
அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானைப்* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— ருப்பாரை ரக்ஷிக்கக்கடவதான வுன்னுடைய நிர்ஹேதுககாருண்யவெள்ளத்திலும் நானகப்படாதே இவன்றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். ।க॥

(உறுவது) நீ ஸ்ரீதேவாநுஜனாயிருக்கச்செய்தே சிலருக்கரிதாயிருக்கையாலே எனக்குமரிதாயிருக்கில் செய்வதென்னென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ॥ச॥

(அரியாய) உம்முடைய வ்யவஸாயந்தானென்னென்னில்? ஸம்ஶயிதவ்யமான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்காரணபூத

இ—மாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதாவியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிதாவியால்) ।க॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

அரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலருக்கிதாவியால்) இத்தால் நாமஸ்ரீதேவாநுஜனாயிருக்க நீரிப்படி பயத்தாலே கலங்குவானேனென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸமதிஸந்திதை. நின்கட்பெறுவதிதாவிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமிதாவியால்) ।ச।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இரண்டாம்பாட்டில் பூர்வார்த்தத்திலேசொன்ன பயத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு பூர்வாநுஷக்தமென்றேயென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய விதாவியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே பெறுவதென்கொலென்று ஸாதநே சொன்னவாறே, உம்முடைய வ்யவஸாயந்தானேதென்று ஶங்கிக்கவதுக்

ஈ—அன்று- அந்தகாலத்திலே, ஐந்த்ரன் க்ரோதத்தைப் ஸம்வர்த்தகம் வர்ஷங்களை யேவினகாலத்திலே, மழைக்கு- அந்த வர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து- பர்வதத்தையெடுத்து, ஆநிரை- பசுக்களை, ஆவென்று மோவாய்க்குப்பேர், ரக்ஷாபேக்ஷைபண்ணவுமறியாத பசுக்களையென்றபடி. காத்தாய்- ரக்ஷித்தருளினவனே, அருள்- வாத்ஸல்யமான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி ஸர்வஸாதாரணிஸம்ஸாரணமான வுன்னுடைய க்ருபையானதென்னை கடாக்ஷியாதே விடப்பாநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- சோகம், உறுகை- அடைகை, பயத்தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ॥க॥

ஈ- வானவர்தானவர்க்கு- தேவதாநவர்களுக்கு, என்றும்- ஸர்வகாலமும், அறிவது- உள்ளபடியறிகைக்கு, அரிய- துர்ஜ்ஞேயனான, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நரஸிம்ஹரூபனாய் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமி, இதுஉறுவதென்று- இந்தப்ரஹ்லாதனை போலே ஸௌலப்யத்துக்கு விஷயமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை யங்கீகரித்து, நின் கண்- உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தமீரூபம். கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரூபமாகிற டகாராதேஶம். பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையோ காணாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்திதியோவென்று என்றபடி. பேதை- விவேகஶூந்யமான, நாமிஸங்கல்பண்ணினபடியே ஸித்திக்குமென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னுடைய மனஸ்ஸானது, மறுகல்செய்யும்- சோகம்செய்யாநிற்கும், மறுகல்- சோகம், மலங்காநிற்குமென்றபடி. இந்த ப்ரஹ்லாதாதிகோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதாநவகோடியிலே கூடுகிறேனோவென்றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்கை. ॥ச॥

ஈ- பிரமனை- ப்ரஹ்மாவை, முன்- "யோ ப்ரஹ்மாணம் விதாதி பூர்வம்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே. படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை- ஸர்வேஶ்வரனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாதீநஸத்தாதிகளை உபகாரகனை, அரியாய- ஸிம்ஹமான, "நாரஸிம்ஹவபுஶ்ஶ்ரீமான்" என்கிறபடியே ஶ்ரீமத்தாக வழகியசிங்கமான, அம்மானை- இந்த வாஶ்ரிதஸௌலப்யத்தாலேயென்னை வஶீகரித்

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ॥ ௫॥
கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி யென்னெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ॥ ௬॥

ஆ— ஞைபாலே ஸர்வேச்வரனுப், அபர்வருமமர்களதிபதியாய், ஸகலஜநநயநாநந்த ஹாரிதிவ்ய ஸௌந்
தர்ய விசிஷ்டனுப், ஆச்ரிதர்க்கு ஸுலபம் பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற
கரியான்கழல்காண வாசைப்படாநிற்கு மென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥ ௫॥
(கருத்தே) இப்படி நானுன்னைக்காண விச்சிக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்னெஞ்சிலே
புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சுகந்து ஸாஜிபாநின்றதென்கிறார். ॥ ௬॥

இ—குத்தர மருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்
வரனென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வரு மித்யாதியால்) அரி
யாயவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) ॥ ௫॥

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளங்குமி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினே
னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் தா மிச்சிக்குமளவில்
தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷ்யத்தைப்போலே வந்து ப்ரகாசிக்க வவனை யநுபவிக்
கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதமாகை. உன்னையுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுகந்
தித்யாதியால்) ॥ ௬॥

மூ—தெனக்கு ஸ்வாமியான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாகத்தினுடைய, வரி- அழகு,
வாள்- காந்தி, அணை- சய்யையிலே, நாகத்தினுடைய சய்யையாவது- சேஷனுடைய சௌகும
ஸுமாகிற சய்யையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- சயநக்ரியையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளா
நிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி ஷஷ்ட்யர்த்தமாயிருக்கிறது. ‘கரியான்கழல்
காண’ என்கிற பாடமென்றிக்கே ‘கரியான் தனைக்காண’ என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது த்விதீயாவிபக்தி
ஸ்வாரஸ்யம். இதெல்லாமுரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம். ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்
போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீலவர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல்-
திருவடிகளிலே, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது
அவனுடையதிருவடிகளை யநுபவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனை
யென்றது ஸ்வார்த்திகம். கரியானை யநுபவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஆசயமானது, என்னுடைய மந
ஸானதென்றபடி. கருதும்- அபிலஷிபண்ணாநிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி, ॥ ௫॥
கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவஹுனுதாதபடி எனக்குமநோவ்யமானவனே என்றபடி.
எனக்கு ஸுகதுநலவாதிலக்ஷ்யனே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம், விருத்தா-
வ்ருத்த? அநாதிசேஷியானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாசாயியான, சோதி-
ஸ்வப்ரகாசகமான “ஜ்யோதீஷு” வமான, உயரத்து- உன்னதலோகத்தில், “விஷ்ணோ: பரமே பதே” என்றும் சொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி.
ஒருத்தா- அத்விதீயனே, உன்னை- ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷ ரஸிகனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவி
க்கைக்கு, கருதி- இச்சித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரப்ரதிஷ்டைம்படியாக, இ
ருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு ஸாக்ஷாத்காரத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றே
னென்று பாவம். நானிச்சித்தமாத்ரத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகப்புகுந்தருளினுயென்று தாத்
பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, உகந்து- ஸந்தோஷமாய், உன்னை- இப்படி ஸுலபனான
வுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- சிந்திக்கை, அநுபவியாநிற்கிறதென்றபடி. ॥ ௬॥

மூ—உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா* லகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன் மார்பகலமிருகூறு* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே* ॥எ॥
உருவாகியவாறுசமயங்கட்கெல்லாம்*

ஆ—(உகந்தே) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும் செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்ட நுஸந்திக்க; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் ப்ரீதனாய் உன்னைக்காணப்பெறுமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை பெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினாயென்கிறார். ॥எ॥

(உருவாகிய)வேதபாஹ்யமான ஷட்ஸமயங்களில் நான்புகாதபடி ப்ரதிஷேதித்து ஸர்வாத்மஸம்ரக்ஷணனான தன்னை

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நரசிங்கமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தேயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவ ரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்ப்ரீதனாயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதேதி. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தகமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைபெற்றைக்குமித்யாதியால்)॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவனித்யுக்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதிநா) எல்லாப்பொருட்க்கு மரு வாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் உம்சப்தத்தாலேகீழ்ச்சொன்ன தானவாநு

ப— நரசிங்கமதாய- நரத்வஸிம்ஹத்வமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனே, மிகுந்தானவன்- மிகாநின்றுள்ள தாநவனுடைய, அதிகர்வத்திலே பர்யவஸிதனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யா ஸுரனையென்றபடி. தன்பக்கல் த்ரோஹமாத்ரமன்றிக்கே 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்' என்கிறபடியே தன க்குமஹாத்மாவான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன்வரோதித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய ஸ்தௌல்ய மானது. அதிவிஸ்தீர்ணமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறுநகந்தாய்- இரண்டுகூறாம்படியான நகத்தை யுடையவனே, கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதயாஸம்ப்ராப்தமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தான், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதனத்தைச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்றாரூபம், நகத்தாயென்கிற சப் தம் நகந்தாயென்று லேககாரணமாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழ் வல்லோர் ருமெல்லொற்றாயிருக்கிறதென் பர்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அப்ரவிதாரிதமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்று வ்யாக்யானம். உகந்தே- ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஏவகாரம் அப்ரமேயவ்யவச்சேதகவாசம், ஸவ்யக்காரமும் ஸந்தோஷபூர்வகமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிசயபோக்யனானவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கிற, அநு ஸந்திப்பாநிற்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என்மநஸ்ஸினுடைய, அகம்பாலகம்- அகத்தேப்ரதேசத்தினுள்ளே; அகம்- உள்ளு, பால்- ஸ்தானம், ப்ரதேசமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தான்- ஸ்வயமேவ ப்ரீதிபரவசனாயென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே- ப்ரீதிபூர்வகமாகக்கொண்டே, அவ்யாரணத் தாலினியொருநாளும் விடாதவனாய்க்கொண்டென்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனே, அமலா- நிர்மலனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படியாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிலவனுடைய கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற தாத்பர்யமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யேவ ஸ்ருதிதகஸ்ஸ்வ' வாத வராமேஷாத்ம' என்னுமாப்போலே கேவலஸம்போதநமாய் முடிந்திருக்கிறது. ॥எ॥

ஸ- உருவாகிய- சிலவதாரங்களான, ஊரு வதாரங்களும், ஜீவாதவ்ருத்திநிமித்த விவையுமொருவதார மென்று தோற்றுநிற்கிறவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், வாதப்ராக ஸாங்க்யவைசேஷிக பாசுபதவாத ஷட்தர்சநங்களெல்லாவற்றிற்குமென்றபடி. அவன்- அந்த ஸர்வேச்வரன், பொருவாகிநின்றான்- தடையாய்நின்றான், அவைற்றில் நான்புகாதபடி ப்ரதிஷேதித்து

மூ— பொருவாகின்றானவனெல்லாப்பொருட்கு* மருவாகியவாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாங்* கருவாகிய கண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே* ||௮||
கண்டுகொண்டென்கண்ணிணையாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயினபற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்* அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே* ||௯||
அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யு* நெடியானைநிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

ஆ—யெனக்குக் காட்டியருளினவனை நான்காணவும்பெற்றேனென்கிறார். ||௮||
(கண்டுகொண்டு) இப்படிகண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனை யேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார். ||௯||
(அடியானிவன்) பெரியதிருவடிதன் திருவடிகளில்செய்யும் வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையும் என்னையிட்டு நிர்வ-

இ— ஸம்ச்லேஷமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றேனென்கிறாரென்று ஸங்கதிவிவக்ஷிதே, அந்த ஜ்ஞாநஸாமாநாதிகரண்யமே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. ||௮||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்கு த்ருதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதிபால்) இதுவே ஸங்கதியுமாயிற்று. ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

நிறைபுகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதிபால்) வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையுமென்றது - அநுராகமிகாதிகமங்களை யெல்லாமென்றபடி. உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டித்யாதிபால்) அதில் நிர்வஹிக்குமதாகவென்றது- குன்றுமலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம். கைங்-

ப—னென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, அந்தராத்மாவானவனென்றபடி. ஆதியை- ப்ரதாநபூதனை, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம், கருவாகிய- காரணபூதனை, கரு- காரணம், கண்ணனை- ஆச்ரிதர்க்குத் தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே. ||௮||
ப— என்கண்ணிணை- காணக்கருதுமென்கண்ணே என்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய நேத்ரயுகமும், இணை- யுக்மம், ஆர- த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டுகொண்டு- ஸர்வேச்வரனைக்காணப்பெற்று, ந்யாயபரிசுத்தியிலருளிச்செய்தபடியே யோகஜப்ரத்யக்ஷஸித்தஸாக்ஷாத்காரத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை, உகையிற்சொன்னபடியே ஜ்ஞாநவைசத்யரூபமிங்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம். களித்து- ஸந்தோஷித்து, பண்டை- ப்ராக்தநங்களான, வினையாயின- கர்மங்களாயிருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும், பாபாநுபந்தி ஸகலகர்மஜாதங்களையுமென்றபடி. பற்றோடு- வாஸனையோடேகூட, அறுத்து- போக்கி, அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனானநான், அந்தஸர்வேச்வரனாலே விசேஷ விஷயீக்ருதனான நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமஸ்தஸேவகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர்- ஸேவகர், அமுதுண்ண- அம்ருதம்போஜிக்கலாம்படியான, நிரதிசயபோக்யமாயநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன்- சொல்லப்பெற்றேன், என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரகனாகப் பெற்றேனென்றபடி. நானும் போகங்களைபுஜித்து என்வயிறாரமுஞ்ஜீவித்து பந்துக்களுக்கும் விருந்திட வல்லனானேனென்னுமாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடையகண்களும் த்ருப்தங்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேச்வரன் தம்மைக்கடாக்ஷித்தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி. ||௯||
ப— நிறைபுகழ்- நிறைந்த புகழையுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, பரிபூர்ணகீர்த்தியுக்தஸௌசீல்யாதிகுணவைபவத்தை யுடையவனானவனையென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறகையுடையவனை, சிறை- பக்ஷம், ஸுவர்ணனான வென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீவைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனாகிற வாஹநமான வென்கை. கொடியானை- த்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றமனுலகமளந்த* வடியானையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ‖௰‖
ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னைச்* சேறார்வயற்றென்குருகூர்ச்சடகோப* னூறேசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்து* மேறேதரும்வானவர்தமின்னுயிர்க்கே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— தாஸமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினான், ஒருவனை யாச்ரயித்து நானுய்யும்படியேயென்கிறார். ।௰।
(ஆறுமதயானை) ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே யென்னுடையது:க்கத்தையெல்லாம் போக்கியருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கேறானவனைத்தருமென்கிறார். ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— யோகாதிஸ்வபாவவைலக்ஷண்யமின்றியே யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸர்வவிதகைங்கர்யயோக்யனாக விஷயீகரித்தருளினானென்கிறாரென்று பட்டர் தாத்பர்யம். இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் வாசிககைங்கர்யம்பண்ணப்பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே ஸர்வவிதகைங்கர்யயோக்யனாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஸந்துஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த, தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனையித்யாதியால்) ।௰।

* நிகமனம். *

ப்ரயோஜநவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலநிரஸநேத்யாதியால்) ‖கக‖

ப— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக ப்ரதிஷ்டாநாபிப்ராயக மிவ்விசேஷணம். அடியானிவனென்று- நமக்கு தாஸபூதனிவனென்று, எனக்கு- அநந்யகதிகனான வெனக்கு, ஆருருள் செய்யும்- ஸர்வகர்மண க்ருபையைப் பண்ணுமவனான, ஸர்வவிதகைங்கர்யயோக்யனாக விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனான வென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸம்பந்தாநுரூப மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாக்யமெண்ணுமென்றுவாய ரருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனான, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபைசெய்தருளும்படி ஸ்வாமிநஸ்ஸனான வென்றபடி. குன்றாமல்- குறையாமல், ஒருப்ரதேசமும் குறையாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களையளந்ததுகளான, அடியானை- திருவடிகளையுடையவனான ஸ்வாமியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் கண்டியோகாதிஸ்வபாவ வைலக்ஷண்யரஹித ஸர்வஜநங்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமைசையிலே ஸ்பர்சஸௌலப்யம் கொடுத்தருளினாப்போலே ஸ்வபாவவைலக்ஷண்ய நிரபேக்ஷமாகவே விஷயீகரித்தருளினானென்றிங்கே யபிப்ராயம். அடைந்து- ஆச்ரயித்து, அடியேன்- நிரவத்யகதாஸனான நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரமென்னவாச்சர்யம், ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகார மாச்சர்யத்யோதகம். ‖௧௦‖

ப ஆறுமத- ஆறுதந்தத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தையுடைத்தான வென்றபடி. யானை- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸாதிச்யம். உசிதசப்தவிசேஷ:. சேறார்- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலே கண்டீரப்ரஸூநாக ப்ரகாசிதகங்களான, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறுநூறாகவே யருளிச்செய்ததான, ஸகலாரணம் ந்யூநாயிக ஸம்வ்யாவ்ருத்தவாரம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பதுமென்னாப்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்களும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண பாரதாதிகளில் காண்டபர்வாதிவிஷம் போலே யபிப்பார்க்கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறவென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸாதிச்யம். இன்னுயிர்க்கு- போக்யமான ஸத்தாஸம்பந்தத்துக்கு, ஏறே- ப்ரதாநனானவனைத்தானே, ஏறு- ஸாமர்த்யமாயிங்கு ப்ரதாநவாசம். ஸதாதி நிவர்த்தகனான ஸர்வேச்வரனைத்தானே, ஸகலகாரணத்தாலே தத்விஷய ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிரூபத்தையன் றென்றபடி. தரும்- ப்ராபித்தருளும், இத்தை யப்யஸித்தவர்களுக்கிதிசேஷ:. ‖கக‖

* ஜ்ஞாநவைராக்ய ஜ்ஞாநஸேவதிஸ்ரீமதேவராவரமுநிஜமஹாதேசிகாய நம:. *

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(மையார்கருங்கண்ணி.)

ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸஹவாஸ: ஸ்வஜநஸமதநு: பர்வதோத்தாரணாத்யை

ர்ப்ரஹ்மேசாத்யைச்ச ஸ்ரேஷ்ட: ஸ்வமஹிமவிதுரோ நாகிநாம் ஸ்ரேஷ்டஸ்ரேஷ்ட:।

ஸ்வாந்தாம்போஜாதிவாஸ: ஸ்வஜநவசதயா தத்ரவாஸக்தி ஸத்ரா

ஸ்வஸ்வாத்ம்யாதிஸம்பத்ரக்ஷணவிதி ஸ்வரூப்யாத்ம்யா ஸாத்ம்யரோபீ: ॥க௦கூ॥

(ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸஹவாஸ:) கமலமலர்மேற் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநஸாத்ம்யக்ருத்) கண்ணே யுன்னை...நண்ணுதொழியேன்- பக்தர்களுக்கு ஸாத்ம்யம் பண்ணுவது மாணப்போலே ஸ்ரீதருக்கு ஸாத்ம்யனாகையாலும், (பர்வதோத்தாரணாத்யை:) மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்- இந்த்ரன் பசிக் கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத்துப் பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (ப்ரஹ்மேசாத்யைச்ச ஸ்ரேஷ்ட:) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவதரிய- தேவதைகளுக்கு மஸுரர்களுக்குமென்று மொக்க வறிய வரியனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வமஹிமவிதுரோ) அரியாயவம்மானை யித்யாதி- ஸர்வ்வஸ்வாமியாகையாலும், (நாகிநாம் ஸ்ரேஷ்டஸ்ரேஷ்ட:) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வாந்தாம்போஜாதிவாஸ:) உள்ளுமென்னுள்ளத் தகம்பாலகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஸ்ரீதருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், (ஸ்வஜநவசதயா) கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே- அவர்களுக்கு வசம்வதனாகையாலும், (தத்ரவாஸக்திஸத்ரா) கண்டுகொண்டி த்யாதி- அடியானிவ னித்யாதி- அதிலு மவர்களிடமத்யந்தம் ஆஸக்தியாலே யவர்களபேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ஸ்வஸ்வாத்ம்யாதி ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷித்தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி' யிலே யாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥க௦கூ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விசதமாக வநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே பரவசராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடையவ்யஸநத்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிறதசையிலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸக்தராயிருக்கிறவாழ்வா ரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே யத்யந்தவிசதமாக வநுபவித்தவாறே பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்திலே யபேக்ஷை பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸ்வஸந்நிதிகளான கோகிலஸாரஸாதிகளைக் குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' இத்யாதியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு முங்களுக்கித்தனை யத்நம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களெதுக்கு யத்நம்பண்ணுகிறிர்கோளென்னும், இப்புடைகளிலே சில வஸம்பாவிதார்த்தங்களைப்பேசுகை யஸம்மதமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதா னித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முத

மூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை * யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகாள் *

ஆ— குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னைமுடிக்கவேண்டும்' என்றுகோலி முடிக்குமிடத்தில் ஸவிஶ்லேஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமைபாலே விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக்கூடாமையாலே விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ்செய்து 'இந்தவிஶ்லேஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ' வென்னும்ஶங்கையாலே 'உபஶ்லேஷத்திலுங்கொடிதான வென்நாமங்களை யவளுடையஸந்நிதியிலேசொல்லி யவளைமுடியுங்கோள்' என்றுசொல்லி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலேவிஷித்து இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்யாதே

இ— லானவைகளுக்கு மூலலக்ஷணம். இப்படியாயிருக்க கோகிலஶப்தஶ்ரவணத்தைக் காரணமாகச் சொன்னது முதற்பாட்டின் அவதாரிகையிலே தச்சரணவிஶிக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு உரைத்துக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு அவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேவிஷிக்கிறாளென்றிங்கே வாக்யஹேதம்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விஷிக்கிறப்ரகாரமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஒண்ணாமைபாலேயென்கிறத்துக்கபிப்ராயம் விஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கக்கோலியென் றத்யாஹரிப்பது. ஸம்ஶ்லேஷத்தை யத்யாஹரித்து ஒண்ணாமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்று யோஜிப்பது. ஶங்கையாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானென்கிறத்தோடே யந்வயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹாஸஹையான பிராட்டி தன்னாற்றாமைபாலே ஊர்க்கங்களான பக்ஷ்யாதிபதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுத்யானத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கோகிலஸாரஸாதிபதார்த்தங்களெல்லா மிவளுக்காஶ்வாஸஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய உபகாரகரஜிதவெஷிதாதிஉத்தீபகங்களாகையாலே ஸஹாவஹேதுக்களாகையாலே மிகவும் ஸந்தேஹப்பாய் அத்தாலேபறிவுகலங்கி இந்தகோகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடுநமக்கொரு பகையில்லாமையால் இதுக்குமூலமேதென்று விஷித்து ஸ்வார்த்தகாமநாயகனுடைய னிப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக்கோலி யிவற்றை வரவிட்டானாகவேணுமென்றிப்படி யநுமாநமாக ஶங்கித்துச்சொல்லுகிறாளாகையாலே யிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தால் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறாதே மிகவும் ப்ரவணரானவாழ்வார் ஊர்க்கபதார்த்தாநுஸந்தானத்தாலே ஹ்ருதயத்தைபநுவரமாக்கித் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் 'ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணு' ரித்யாதிப்ரக்ரியையாலும் தத்ஸம்பந்திவஸ்துஶ்ரேஷ்டாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தைவிளைக்க வவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவ்வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. என்நாமங்களையித்யாதியாலே ஸ்மரணமாத்ரஸாரணபரமென்கிற ஸமவகஸ்மரணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென் றுஸூசிதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

கூவிக்கொண்டுநோவமிழற்றேன்மி னென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) 'அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்' என்கிற தவன்வாஸநையாலே கோகிலங்கள்கூவுகிறதெல்லா மவன்திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத்தோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கெத்தனையென்கிற

ஶ— குயில்பேடைகாள்?- கோகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை- ஸ்த்ரீவசநம், ஸ்த்ரீகளானவெனக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் பரம்பைநதாக விஜாதீயனான அவனைப்போலே பாதகராகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- இனிய உத்தவப்ராணங்களான, இன்- ஸௌம்யம், பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரியதமங்களுமாய் ஸ்வஸ்தபரபாரகங்களுமாயென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் பாதகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே பஹிஶ்சரப்ராணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று ஸௌம்யமாய் யாரகமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதேயென்றுகருத்து. சேவலும்- புருஷபக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்களுக்கு பஹிஶ்சரப்ராணவல்லிகளான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி யழையாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தோடேயந்வயம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹவ்யதையாலே வென்னுடையப்ராணனானது, நோவ- வ்யதிதமாம்படியாக, மிழற்றேன்மின்- அவ்யக்தமதுரமாக

மூ— என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர்* என்னுயிர்க்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ!
இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோவன்றிற்பேடைகா* ளெத்தனைநீருநுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர்*

ஆ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோவென்ன? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்கைக்காகவோ அவனைநாங்கள்கூவுகிறது என்ன? அன்றாகில் அவனை வரக்கூவுகிறீர்களோ என்னைமுடிக்கவிறே கூவுகிறது என்னைமுடிக்கும்போதித்தனை பாரிப்புவேணுமோவென்கிறாள். ॥௨॥

(இத்தனை) அன்றிற்பேடைகாள்? நீருநுஞ்சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கத்தனைக்கித்யாதியால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவென்றுதாமெண்ணி கோகிலங்களைக்குறித்து நீர்வரக்கூவுகிலீரென்கை யபூர்வக்ருதிஷேபமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றாகிலித்யாதியால்) சரமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இப்படி குயிலுமிவளுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவைபின்னையுமுபரக்கூவுவதாய் வ்யாவ்ருத்திக்கச்செய்தே நடுவேஅன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே த்வனிக்கப் புரிந்துபார்த்து 'குயில்களமையாதோ நீங்களும்வேணுமோ' என்றுஅவற்றைநோக்கி சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு வைரிகளாகவுந் தான்நினைத்திருக்கிற வன்றில்களோடே வித்தகனித்யாதியாலே வயன்பக்கல் குற்றம்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்

ஒ— தத்தைப் பண்ணுதிருங்கோள், மீமுற்றுகை- ப்ராணபத்தாலே சுயேச்சாகுஸாரஸமஸ்தமாக வார்த்தைசொல்லுகை, ஸ்வயம்வருகிறதென்றால் அந்தவ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோவென்றுகருத்து. இங்கெத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷயமிருக்கிறது, காமிக்கு த்ருணஸமமும்போலேயன்றோ நானுங்களுக்கென்றபடி. வாதகரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றவை ஸங்கித்தனவாகவெண்ணி உத்தரஞ்சொல்லுகிறாள்மேல். என்னுயிர்- எனக்குப்ப்ராணனான, எனக்கு யாரகரித்ஞனென்றபடி. யாரகமானது வஸ்துதோறும் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது. வஸ்துக்களுக்கு த்ருணம், உபாஸ்யர்களுக்கஸம், தேவர்களுக்கம்ருதம், இவளுக்குக்ருஷ்ணன் 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே! கண்ணபிரானை- க்ருஷ்ணனாகிற வுபகாரகனை, க்ருஷ்ணனுபவதரித்துப் பெண்களுக்குத்தன்னை சேஷமாக்கின உபகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண்பிறந்தார்க்குப் விப்ரலம்பத்திலுண்டாம் தசைகளையறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வரும்படி அழைக்கிறீகோளில்லை, அவனையழைக்க வபிப்ராயமுண்டாயிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேபோயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவுகிறீகோளென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பே விரஹாநலதக்தமான வென்னுடையப்ராணனை, கூவி- அழைத்து, ஸமர்ப்பித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும்; ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ப்ரபத்யாநந்தர்யாப்யாம் அந்யதாஸாமர்த்யதக்ஷரதநாஸம். இத்தனைவேண்டுமோ— இத்தனைப்ரயத்நங்களவேக்ஷிதங்களோ, நீங்கள் திரளாநங்களாய்வந்துநிற்கையுமவன் திருநாமங்களைக்கூவுகையும் ப்ராணபரித்யஜித்தைப் பண்ணுகையுமாகிற விவையெல்லாம்வேணுமோ, உங்களுடையவுத்யோகமமையாதோவென்றபடி. ॥௩॥

ப— அன்றில் பேடைகாள்- ஸாரஸ்யஸ்த்ரீகாள், நீங்கள் ஸாரஸஜாதீயராயிருக்க கோகிலஜாதீயங்களிற்காட்டிலுங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம். என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றிகோளென்று கருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும்- நாயகவிரஹத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நும் சேவலும்- உங்களுடைய பாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் தருகிற வுங்களுடைய பர்த்தாவெல்லாமும், எத்தனை- மிகவும், கரைந்து- பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷயாரையாலே அவ்யக்தங்களாய், ஏங்குதிர்- ஏங்குகிறீகோள், ஸம்ஶ்லேஷிப் பண்ணுகின்றீகோளென்றபடி. விரஹதசையான வென்க்

மூ—வித்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கு* அத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ।௨॥
அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பேடைகாள்* எவஞ்சொல்லீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்செய்திலாவினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ*

ஆ—இத்தனைவேண்டுவதில்லையென்றுசொல்ல, அவையும் உன்னோடுள்ளகலவியே யாரகமாயிருக்கிறவனொரு க்ஷணமுன்னைப் பிரிபுமளவிலவனை யிங்ஙனே கொடுமைசொல்லவேணுமோ தானேவருகிறானிறே யென்ன, அவனங்ஙனே ப்ராப்யஸ்வபாவனைப்போலே யிருக்குமத்தனைகாண், அவனொருவர்க்கும் மெய்யாகஸ்நேஹியல்லன் ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு யென்னுயிரானது முடிந்ததிறே யென்கிறாள். ॥௨॥

(அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாமக்ரீயையான வென்னுயிர் நும்மேங்கு

இ—(அவையுமித்யாதியால்) அவையிப்படி கடுஷமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஶங்கித்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறானென்றுகருத்து. வித்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்ஙனேயித்யாதியால்) மெய்யனல்லனொருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவர்க்குமித்யாதியால்) இதுக்கு ஃபலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

தவஞ்செய்திலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) இங்கு

ஶ—இவையெல்லாம் தபஶ்சரண ஸாதனங்களன்றோவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று- என் ப்ராணனை யபஹரித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு இத்தனை யாயாஸேந த்யாபாரங்க ளபேக்ஷிதங்களன்று, நீங்களிது செய்யத்தொழியவேணுமென்று உபாலம்பமாக யாவிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படி யாவித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் ஸ்நிக்கத்தொடங்கினவாறே ஶரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்களாகவேணுமோ என்று கருத்தாலே அய்யோவென்று சொல்லுகிறாள். க்ஷணிகஜீவிதனானவன் ஸம்ஶ்லேஷிபேக்ஷித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண்டுன்னை நலிகிறானாகச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனானவன், ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸாமாந்யனைப்போலேயிருந்து உபாலம்பனுகத்தக்க வாஸ்யபாஸ்யதனானவென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனாயிருந்தவனிப்போ தாஶ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானானென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- மொக்கைக்காத்துரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனானவன், இது உபாலம்பஸஹம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து பாதகனுமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்- ஸநகாதிகளோடு ப்ராக்ருதிகளோடு வாசியற வொருஜநங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- ஸத்யவ்ரதனல்லன், ஸத்யமானஸ்நேஹத்தை யுடையவனல்லனென்றபடி. ஸாஜோநிதிஹாஸதே’ ‘நத்ருஜேபவ்யகம்ஹ’ என்ற ராஜாவதாரம்போலே நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலேபிரவாக்குவது ஶயாயமொட்டனென்றுயாயமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு க்ருத்யம், இனி- இப்படியிவன் ஸஹகனையொழிந்த பின்பு, என்னுயிர்- அத்யந்தக்ருபணையான வென்னுடையப்ராணனானது, அவன்கையதே- அவனுக்குக்கரஸ்தமாயே, ஆமத்தனையென்று மாறியவிப்பது, ஆய்விடுமத்தனை- அத்தனையென்றது உதரவ்யவச்சேதகம், ப்ராணனுக்கிது வொழிய வேறுமகியில்லையென்றபடி. ॥௨॥

ரூ— அன்றிற்பேடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது- மதீயமான, ஆருயிர்- பரிணைப்ராணனானது, என்னுடைய க்ருகஸ்தப்ராணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு கரஸ்தமாயேயிருக்கிறது, ஏகாரம் ப்ரஸித்திஸூபத்யோதகம். காத்ரியென்று லக்ஷணனுடைய ப்ராணன் காகனுடையகையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்வசனங்களுக்கு ஸ்ரக்ஷவஸ்ஸமன்றோவென்றபடி. தவம்- தபஸ்ஸை, செய்திலா- செய்ததில்லாதவளான, அவனோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாமக்ர்யம்பண்ணாதவளானவென்றபடி, வினையாட்டியேன்- கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான பாபகர்மங்களையுடையவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- ப்ராணனானது, நும்- உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்- ஏங்காநின்றுள்ளகூக்குரலே- கூக்குரல்- ஆஹ்வானகண்டத்வநி, ப்ரணயவாரஸ்யத்தாலே மதநீயவத்தாய் கடோர

மூ— வெவஞ்சொல்லிநிற்றுநும்மெங்குகூக்குரல்கேட்டுமே* ॥௩॥
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளேன்மி னீருநுஞ்சேவலுங்

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஏதேனுஞ்சொல்லிக்கொண்டு என்குடைந்தா டுகிறீகோளென்னருகே நின்றென்கிறுள். ॥௩॥

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீரும்நுஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறீகோளென்ன? நாங்களவனை வரக்கூவுகிறோம் என்று அவைசொல்ல, அவன்வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன்வாரா

இ— ண்டோவெவஞ் சொல்லிநிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (மயங்கியித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்டவென்னைப் பீடிபாதேகொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களைமிளவும் யாசிக்கிறுளென் று ஸம்ஸ்க்ருதிஸங்க்ருஹீதை. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஏதேனுமித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு பாதகமாகாநிற்கிறதென்கை ப்ராணத்துக்குவிதமாயிருக்க வப்ப டிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன; இதுக் குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறுர் (கோழிகாளித்யாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசா நிற்கச்செய்தே நடுவே மயூரங்கள் கேகாரவம்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறு ளென்று ஸம்க்ருதிஸங்க்ருஹீதை. மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோ ளென்கிறத்தோடே யந்வயம். ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அவன்வருகைக்கித்யாதியால்)

ப— த்யாஹாரஸ்வரமான கண்ட்வனியையென்றபடி. கேட்டும்- ஶ்ரவணம்பண்ணியும், சவிஶேஷம்ப்ராண ஸ்திதியினுடைய ஸத்யாஸாஸாவிதகஸப்ரகம். இங்குண்டோ- என்பக்கலிருக்குமோ, கவஶமாய்விட் டதிறேயென்றபடி. எவம்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும்- நிற்போம், எந்தவலம்பனத்தைச் சொல் லிக்கொண்டு யபிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாஙிமாத்ரத்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு அவலம்பனமில்லை யென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், எவம்சொல்லி- ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸரஸோக்திகளைச் சொல்லிக்கொண் டு, குடைந்து- ஸ்வச்சந்தமாகத்தாலே ஸரஸ்ஸம் ஸரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேசிப்பாரைப்போலே அ தோந்த்ரதங்களை அந்தோந்த்ரஸ்வேச்சாவயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷத் தைப்பண்ணியென்றபடி, புடைசூழவே- பரிஸரமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படியாகவே, புடை- பரிஸரம், என்னுடைய பரிஸரத்தைச் சுற்றியுமென்றபடி. ஆடுதிர்- ஸஞ்சரியாநின்றீகோள், உங்களுடைய ப்ரண யகலஹ காகணரநமாத்ரத்திலே நான் விஹ்வலப்ராணையாயிருக்க; அதின்மேலே யித்தனைஸம்ஶ்லேஷத ங்களைபு மென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, நீசெயானவென்பக்கல் தயைபண்ணி யித்தைத்தவிரலா காதோவென்றுகருத்து. ॥௩॥

ம- கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். மயூரஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இவையெல்லாம் ஸ்த்ரீவ சனங்களையிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீரும்நும்சேவலும் என்று நிர்தேசித்ததிறே. கூக் குரல் கேட்டு- கூவுகிற த்வனியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறதோடே அந்வயம். மாயன்- ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதனை, ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸமயத்தில் மெய்போலேயிருக்கவல்ல வாஸ்தவசேஷ்டிதனை யென்றபடி. நம்கண்ணன்- ப்ரவிஷ்டனை க்ருஷ்ணன், நம்மென்று ப்ரவிஷ்டி. வடபக்ஷப்ரவிஷ்டியோடே ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாமாந்யென்று ப்ரவிஷ்டியையுடையவனை க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான்- ஆவிர்ப்பவியான், 'தாஸா மாவிரபூச்சௌரி' என்று ப்ரகாஶித்தாப்போலே ப்ரகாஶியாநிற்கிறுனில்லை யென்றபடி. இத்தால் கோபி களுக்குப்போலே யெனக்கு ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொண்ட திரோதானமுமிருக்கிறுனென்று ஸூசிதம். நீரும் நும்சேவலும்- நீங்களுமுங்களுடைய பார்த்தாக்களும், மேற்கிளை- மேலானகிளையை, உத்தமான த்வனியை யென்றபடி. கிளையென்று ஶப்தஸமூஹத்துக்குப்பேர். ஆர்த்தை கிளைக்கூடிற்றென்றக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ப்ராணனைப்பலாஸிக்கை க்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறுள்.

மூ— கோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரநின்றுழலுமே* ||ச||
அந்தரநின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகாள்* நுந்திறத்தேதுமிடையில்லைகுழறேன்மினோ* இந்திரஞாலங்கள்

ஆ—தொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன்வரக்கூவுகிறீரல்லீர் என்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தானே, முன்னமேயென்னுடைய ஸகலகரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செய்ய வருந்துகிறீர்கோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகில் உன்னுடையபேச்சு மிச்சவெழுதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவேநின்று பழையவ்யஸநவாஸநையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறாள். ||ச||

(அந்தரநின்று) உங்களுக்குநானென்னவநிஷ்டம்பண்ணினேன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை வாயிபாதேகொள்ளுங்கோள் என்று பூவைகளைநோக்கிச்சொல்லி, பண்டிந்தயோகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொய்செய்தாப்போலே என்னோடேகலந்து பரிமாறுகிறானைத் தோற்

இ— பாட்டுக்குப் ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) வருந்துகிறீர்கோளென்றது- ப்ரயாஸப்படுகிறீர்கோளென்றபடி. அவற்றினுடைய கூஜிதத்தை ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு நாலாம்பாதத்தில் ஸஶரீரப்ராணாநுவ்ருத்திகத்தந ஸநவேக்ஷிதமாகையாலே யஸம்கமன்றோவென்ன? ஸுஸங்கதிப்பிக்கிறார் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முடியச்செய்தேயித்யாதியால்). ||ச||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அந்தரநின்றென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) மயில்களோடே வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினவாறே 'நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை, த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதியால்) நம்பிநுமார்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶா— வாக்கும்- வாகிந்த்ரியோபலக்ஷித ஸகலவாஹ்ய கரணங்களுமென்றபடி. மனமும்- அந்தக்கரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதநமான ஶரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹார்த்தைகளான நமக்கு, ஶூந்யத்வ ஸாவநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவேயென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் வெழுதமுமெங்ஙனேயென்ன; சொல்லுகிறாள். ஆக்கையுமாவியும்- ஶரீரமும் ப்ராணனும், ஶரீரோபலக்ஷித ஸகலகரணங்களுமென்றபடி. அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேசிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- யாதனைப்படாநிற்கிறது. ||ச||

ஶ— அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்து என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, க்லேஶப்படாநிற்கிறவென்றபடி. இத்தனைக்கு ஶக்யமிங்கில்லாதிருக்கச்செய்தே வ்யஸநமே க்லேஶப்படாநிற்கிறவையானவென்கை. யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஶாரிகைகாள், பூவை- ஶாரிகை, வஞ்சநதயா ஸகலஸாதாரணங்களான கொக்கிரைப் ப்ராணிகளைப் போலன்றிக்கே, எனக்கு ஸம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென்று ரக்ஷிக்கை பரயகுமாயிற்றே: 'ஜீவிதாத்ய க்ஷரோபூத்ரா:' என்னாதேயிங்கு ஹஸித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நும்திறத்து- உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம்- ஸம்பந்தம் ஏதும்- லேசத்தும், இடையில்லை- அவகாஶமில்லை, இடை- அவகாஶமாய் அந்தராளத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் ஸம்பந்தவிஷயமாக வென்பக்கலிஷத்து மவகாஶமில்லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தீஸந்தங்களாய்கொண்டித்தனை யத்நம்பண்ணுகைக்கிங்கு ஶக்யம்போராதென்கை. குழறேன்மினோ- குழறாதிருங்கோள், அவ்யக்தமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோளென்றபடி. இந்திரஞாலங்கள்- ஐந்த்ரஜா

மூ— காட்டிப்பிவ்வேழுலகுங்கொண்ட* நந்திருமார்வனம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினன் ॥ ௫ ॥
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே* யின்குரல்நீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த* னின்செய்யவா
யொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைகாலின* னின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினான்* ॥ ௬ ॥

ஆ— நும்படி சிலபொய்களைச்செய்தகன்றுபோனவிது என்னைமுடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், என்னவசுவா ஸமேனே!' என்று தன்னிலேநொந்துசொல்லுகிறாள். ॥ ௫ ॥

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்ததசையிலவன்திருநாமங்களையுஞ் சொல்லாமைக்கன்றோ வுன்னைநான்வளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன்திருவடிவுபோலேயிருக்கு முன்வடிவைக்காட்டி அதின்மேலே யவன்திருநாமங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை 'நோவுசெய்யாதேகொள்ளா' யென்று தன் கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். ॥ ௬ ॥

இ— (என்னைமுடிக்கைக்கிஸ்ரூஷியால்) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவிஸ்ரூஷியால்) திருநாமங்களையுமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வீஸவைத்தால் ஸ்ருஸ்வஸ்வமும் பண்ணுமைக்கு நானுன்னைவளர்த்திருக்க, நீ யநுஸநாவஸ்வங்களைப் பண்ணத்தடங்கினாயென்றுகருத்து, ஸம்மதிஃ வாஸவஸ்வஸாஸ்ரா, இப்படிமேல்பாட்டுக்களிலுமூஹிப்பது. நின்செய்யவிஸ்ராஷி நிறத்தனிஸ்ரூஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிவிஸ்ரூஷியால்) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயிஸ்ரூஷியால்) ॥ ௬ ॥

ஶ— ஙங்களை, ஐந்த்ரஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று ஸூக்கும்படியாய் க்ஷிவிதூரஸமீபங்களான ஸாஸ்வஸ் லேஷ வெஷிதாதிகளை யென்றபடி. காட்டி- ஸேஷ்வவைக்குக்காட்டி, எழுலகும்- ஸகலலோகங்களையும்; கொண்ட- ஸ்வீகரித்தவனான, நம்- நம்முடையவனான, நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறப்போலே நம்மை வஞ்சித்தவனானவென்றபடி. திருமார்வன்- ஸ்ரீஸ்தும். நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண- ஸ்ரவிக்கைக்கு, நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினான்- சிந்தித்தான், நாமிவளை விஶ்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணனைஸ்ரவிக்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று சிந்தித்தானென்றபடி. ॥ ௫ ॥

௬— நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் சுதீபமானவசித்ராதிகளையெல்லாம் சொல்லுகையும் விஶ்லேஷதஶையிலவன்திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத்துணையாயிருக்கையுமாகிற நன்மையை ஸேநோசயித்தென்றபடி. நான்வளர்த்த- ஸகவாலேந்த்ரயானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப்போலே யாத்ரீஸேவத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்ததான, ஸாத்ருஸ்யவிலேஷயிலும் ப்ரவகிப்பாருண்டோவென்றுகருத்து. சிறு- பாலவயஸ்கமான, கிளிப்பைதலே- ஸாகஸேஷ்டமே, பைதல்- பாலகம், இங்குஸேஷ்டவாம், ஸேஷ்டமான ஸாகமேயென்றபடி. பைதல்கிளியேயென்று மாறியநுபிக்கவுமாம். பாலமானாலு முள்ளவயஸ்ஸுக்குத்தக்க பாஸிவஸிவாகமுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்யவாயொக்கும்- ஸாமானவநத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, தசநாராணைராஜனீயங்களானவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகாலினன்- ஸநயநவாதங்களையுடையவனான, வாயையுடையவன் வாயன், கண்ணையுடையவன் கண்ணன், காலையுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய, பசுஞ்சாம- ஸீக்ஷஸ்யாஸேமான, பசுமை- க்ஷுத்ரதை, இங்கு ஸீக்ஷதையைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்தியுடையவனான, உன்னுடைய ஸநகாயகாந்திகள் தத்யதிவ்யாவயவகாந்திஸாரங்களாய்க்கொண்டென்னை நலிகின்றன, ஒருடம்பிலே யெனக்கித்தனைஸத்ருக்களைத் தேடிவைக்கலாமோவென்றுகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- வஸ்துவஸ்ராணமான, ப்ராணனைப்போலே விஶ்லேஷத்தில் யரித்திருக்கவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனானவென்றபடி. 'தயரதற்குமகன்தன்னையன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய ஸித்தாந்தம், காகுத்தன்- காகுஸ்தன், கூட்டுண்டு- ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. நீங்கினான்- விஶ்லேஷித்துப்போனான், அந்தவிரஹதாபத்தாலே நான் க்ஷணமதஜீவிகெடாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வளவுக்குத்துணையாகநானவிசாரித்திருந்த நீ, இன்குரல்- ஸேவராமானகுரலநியை, இன்- ஸேவராம், மிழற்றேல்- மிழற்றதேகொள்

மூ—கூட்டுண்டுநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வாட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன்மாயன்போல்*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மின்னும்முரு வென்னுயிர்க்கதுகாலனே ‖எ‖
உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேற்கு நீர்* குயிற்பைதல்காள் கண்ணனாமமேகுழறிக்கொன்றீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதினாலொருவாட்டமின்றியே ஸ்வரூபமான வழகையுடையவனாய் ஸாமுத்ரிகதிவ்யாவயவோபேதனாய் ஸௌசீல்யாதி திவ்யகுணபூஷணபூஷிதனாயிருந்த கண்ணனைப்போலேயிருந்த ‘கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்’ இத்தவ்யஸனத்தின்மேலே காட்டேன்மின்னும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். ‖எ‖

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொல்லாதொழிய

ஏழாம்பாட்டு

இ— உபமாநபூதமானமேகத்திற்கு ‘கோட்டியவில்லொடுமின்னு’ என்று விசேஷணஞ்சொன்னதால் உபமேயத்துக்கபேக்ஷிதமான லக்ஷணத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாமுத்ரிகாதியால்) யதா- கோலக்கண்ணனென்றருளித்து கோலஸத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ‖எ‖

எட்டாம்பாட்டு.

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனுடையவித்யாதியால்) இதில் ஸ்ரீதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) என்றும்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— அபேக்ஷாஸஹமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்குத்தக்ஷேபத்திலே தவ நாமஸஹஸ்ரமென்றபடி. ‖கூ‖

ஸ- கூட்டுண்டு- என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷத்தையநுபவித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஸ்லேஷித்துப்போனவனையென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமில்லாதவனை, மாயன்- ஸ்வரூபஸ்வபாவனை, வடிவத்திற்காட்டிலும் மஹிமாதிதஸௌரூப்யங்களையுடையவனையென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத்தாமரைக்கண்- ரமணீயதாமரஸஸதரிசநேத்ரனை, கோலம்- ரமணீயம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வஸாந்நித்யாத் டகாரலோப:. செவ்வாய்- அருணாதரனை, என்கருமாணிக்கம்- விஸ்லேஷத்தாலுமெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலரத்னம்போலே மனோஹராக்ருதியான, என்- என்னுடையவனை, ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே கையைக்காலைப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனாயிருந்தவனையென்றபடி. கண்ணன்போல்- க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக்கண்ணன்போலென்றருளித்தவக்ஷத்தில் ஸாமுத்ரிகதிவ்யாவயவ திவ்யபூஷணங்களான அலங்காரங்களையுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலேயென்பது, கோலம்- அலங்காரம், கோட்டியவில்லொடு- வளைந்திருக்கிற இந்த்ரதநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, உஜ்ஜ்வலதனுஸ்ஸையும் ஸௌதாமினீலேகைகளையுமுடையவனையென்றபடி. மேகக்குழாங்கள்காள்- மேகபங்க்திகாள்?, குழாம்- பங்க்தி, நும்முரு- உங்களுடையரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டாதிருங்கோள், என்னெனில்? அது- அந்தரூபமானது, ஸமாக்ருதமான அவன் திருமேனிக்கு ஸத்ருசமான உங்களுடையரூபமானதென்றபடி. மேகங்களுடையவடிவைப் பார்க்கமாட்டாதே பராங்முகையாயிருந்து ‘அது’ என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேசிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹஜ்வரதக்தையான என்னுடைய ப்ராணனுக்கு, காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டால் என்ப்ராணனானது விரஹாக்நியாலே ஸாமிதமாய்விடுமென்றபடி. ‖எ‖

ஸ- குயில்பைதல்காள்- கோகிலபாலகங்காள், பைதல்- பாலகம், உங்கள்பாலத்வத்தை யென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டீரோளென்று கருத்தாலே பாலகங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உயிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்றுசொல்லி, ஜீவிக்கிறதாகும் ஒன்றுக்கோ ஸம்ஹரித்தேவிடுமென்று சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ரார்த்தித்து என்காரியஞ் செய்யக்கடவீர்களான வுங்களை, யானிரந்தேற்கு- நானுயாசித்தவெனக்கு, யானென்றது ஜாத்யுசிதமான ஸஹஜலக்ஷணத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை த்யோதிப்பிக்கிறது, நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மூ—தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்துசொற்* பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே* ||௮||
பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின்* புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்குநும்மின்குரல்*

ஆ— வேணுமென்று உங்களை நானிரக்க, பின்னையுமவற்றையே சொல்லிக்கொன்றிகோள், நானுங்களைவளர்த்த ப்ரயோஜனமிழக்கிறதாகப்பெற்றேனென்று தன்குயில்களை யின்னாதாகிறாள். ||௮||

(பண்புடை) பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள்! அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிற வித்வேஷம் பொறுக்கலாயிருந்ததில்லை, பண் மிழற்றேன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கு ஸ்வபாவமல்லவோ' என்று, அவைசொல்ல; அவன் தன்னழகைக் காட்டியென்னை

இ—(என்றுங்களையிகழ்ந்தபால) உத்தராயத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுங்களையிகழ்ந்தியால்) முதற்பாட்டிலே சந்த்ரோதயங்களைக்குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளாகையாலே வைராக்யமில்லையென்றுகருத்து. இன்னாதாகிறாளென்றது- வெறுக்கிறாளென்றபடி. ||௮||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தால் தாபாதிசயத்தை லக்ஷிதமான வுக்தார்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிகழ்ந்தியால்) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிகழ்ந்தியால்) வேல்கொடுகுத்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமிகழ்ந்தியால்) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்திற்போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென் றிவ்வளவேயமைந்திருக்கையாலே உத்தராயம் மற்றைவிசேஷிதவ்வயமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகைபுனக்கிகழ்ந்தியால்) அவைசொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ஈ—காயத்தை நான்தானே யாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்ப்ராணனுக்கு ஹேதுக்களாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொல்லாதொழியவேணுமென்று யாவித்தவெனக்கென்று வஸ்தாரணம். உதாவாகையாலே நிபதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயுமுங்களைஶரணம்புகுந்தவளான வெனக்கென்று யாவநவஶ்யோமத்துக்குத் தாத்பர்யம். இதுக்கு குழறியென்கிறதோடே யந்வயம். எனக்குக் குழறியென்றது, என்னைக்குறித்துக் குழறியென்றபடி. நீர்- நிபாதராவநீங்கள், கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, வைவகாரத்தால் நானெத்தை ப்ரதிஷேதித்தேன், அத்தையேயென்றபடி. குழறி- அவ்யக்தமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நிபாதராநீங்கள் ஶரணாகதகாதகரானிகோளென்று வஸ்தாதாத்பர்யம். தயிர்பழஞ்சோற்றொடு- ஸ்நிக்தமான பாகநளநத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீராந்நமும், உங்கள்வ்ருத்திக்கு காலமாக ப்ராதக்காலத்திலே ஸ்நிக்தபாகநமும் மற்றைகாலத்துக்கு க்ஷீராந்நமுமாக விப்படி தத்தகாலங்களுக்குசிதங்களான வஸ்துக்களை யெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொல்பயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- அப்யஸிக்கை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரதிஉபகாரமாக வென்றுகருத்து. நல்வளம்- நல்லஸம்பத்தை, வளம்- ஸம்பத்து, ஊட்டினீர்- போஜிப்பித்திகோள், என்னையிதிலேஸக்தை. இது உபாலம்பிக்கிறபடி, பண்புடையீர்- நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பமான ஸம்போதநம், பண்- ஸ்வபாவம், ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிஷ்டுரராயிருந்திகோளென்று கருத்து. ||௮||

பண்புடை- நல்லஸ்வரத்தையுடைத்தான, வண்டொடு- ஸ்வரங்களோடேகூடின, தும்பிகாள்- ப்ரமரவிஶேஷங்காள், வண்டு-ஜம்பை ஷட்பதவிசேஷம், தும்பி-ப்ரமரஜாதிவிசேஷம், நும்- உங்களுடைய, இன்- இனிமையான, குரல்- த்வநியானது, இதுக்குக் குத்தாலொக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதத்தைக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால்ஸத்ருஶமாகாநிற்கிறது, குத்தினாலெப்படி துஸ்ஸஹமாயிருக்கும், அப்படிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரஹதுக்கத்தின்மேலே உங்கள்மதுரம்கூடினது வ்ரணத்தின்மேலே தீக்ஷ்ணாயுதத்தால் குத்தினதுபோலே யிருக்கிறதென்று வஸ்தாதாத்பர்யம். பண்- ராகத்தை, ஸங்கீதாத்மகமானத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன்மின்- மிழறாதிருங்கோள், இனிமையாக ஶப்தியாதிருங்கோளெ

மூ—தண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ணனம் மாவியுண்டெழநண்ணினான்॥௬॥
எழநண்ணிநாமுநம்வானநாடனோடொன்றினோம்* பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
யிழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது* தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே* ॥௰॥

ஆ—மாய்த்துப் போனான்காண் என்கிறாள். ॥௬॥
(எழநண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கைபுக்களர்ந்தது, பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி என்றுசொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக என்றுசொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥௰॥

இ—றபடி. உத்தரார்த்தத்தில் கண்ணனிக்ருதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தன்னழகைக்காட்டியென்று) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ॥௬॥

பத்தாம்பாட்டு.

வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) பழனநன்னாரையித்யாதியாலே ஸஸம்ருத்தமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உதவுகிறனவாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸமதிஸந்திதமாகை. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) வானநாடனோடொன்றினோ மென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸ்லேஷப்ரகாரத்தாலே யிவ்வாக்யாநுஸாரமே யிவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே பாவிகநலாக்யங்களைச்சொல்லுகை யநாவஸ்யமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டித்யாதி) ஒன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸ்லேஷ மிவ்வுபாதிகநவாக்யார்த்தப்ராப்த விஷயஸமாயமாய்க்கொண்டு ஸந்தாபஸாத்யமான முடிவைக் காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டென்றது—ஸமஸ்தஃ ப்ரதிபாதியாநின்றதென்றபடி. ॥௰॥

ப—ன்றபடி. தண்—ஶீதளமான, பெருநீர்—ஸம்ருத்தமானஸலிலத்தில், தடம்—பெரியதான, தாமரை—பத்மமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்—விகஸித்தாலதுக்கு ஸத்ருஶமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியாடிப்பது, தீர்க்கவிஶாலமொஹநமாயான, கண்ணன்—க்ருஷ்ணனானவன், நம்மாவி—நம்முடையப்ராணனை, ஸாத்மிகஸாதநம், உண்டு—புஜித்து, ஸ்வகரித்துக்கொண்டென்றபடி. எழ—போகைக்கு, நண்ணினான்—கிட்டினான், ஸந்நிஹிதனானென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போனானென்கை. ॥௬॥

நாமும்—இங்கேயிருந்தவனைஸாதிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ—போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கக்கோலியிருக்கிற வவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக வித்தஶரீரத்தை விட்டுப்போகைக்கென்றபடி. நண்ணி—கிட்டி, ஸந்நிஹிதராயென்றபடி. நம்வானநாடனோடு—நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டையுடையவனோடே, வானம்—பரமபதம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றினோம்—ஸங்க்லிஷ்டரானோம் அவனுடைய ஸங்கல்பாநுகுண ரானோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வக்தாத்பர்யம். இழைநல்ல—இழைபோலே நல்லதான, இழை—ஆபரணம், அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்—என்னுடையஶரீரமும், பையவே—க்ரமத்திலே, புய—புயத்துக்கு, கைவிட்டுப்போகையையென்றபடி. கற்றது—அப்யஸிக்கின்றது, ஶரீரம்போகத்தொடங்கிற்றென்றபடி. பழனம்—கேதாரங்களில், பழனம்—கேதாரம், நல்—நல்லவையான, கேதாரங்களிலே உபஜீவங்களாயிருக்குமவையான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்—நாரைஸமூஹங்காள், இனி—இப்படிநான்முடிந்தபின்பு, பயின்று—ஸம்ஶ்லேஷித்து, பயிலுகை—கூடுகை, என்—என்னப்ரயோஜநம், நீங்கள் ஸம்ஶ்லேஷிதராய்க்கொண்டு உதாரமாய் பண்ணுகிறதற் கென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவவனஸங்கல்பாநுகுணமாக நான்முடியாதபோதன்றோ வுங்களுக்கு ஸித்திக்கவேண்டுவதென்றுகருத்து இப்படி வ்யவஸ்திதமுடியாநிற்கிறவள் தன்தார்வெம்பொருமையாலே நான்பட்டதார்வமொருவரும் படாதொழியவேணுமென்கிறாள்மேல். எங்கும்—எல்லாதேஶமும், தழை—தழைத்ததான, பாஷ்யமானவென்றபடி. நல்ல—தார்வதிஶய மல்லாததான, இன்பம்—ஸாவத்தை, பராதநாரபம் பரமபாராஷாநுபவ ஸாவத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து—அடையப்பெற்று, தழைக்க—ஸம்ருத்தமாகக்கடவது. ॥௰॥

மூ—இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழிக்குத்* தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்* தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* யொன்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(இன்பம்) பின்னையும் "விலக்ஷணஸம்ஜ்ஞாநம்ஸ்ருஷ்டம்" என்னும்படியாலே தாமுளராய் மேலருளிச்செய்கிறார். அநுஸந்திதாக்களுக்கு நிரவதிகஸுகாவஹமாய் லோகமெல்லாம்நிறைந்த தன்புகழை ஸர்வகாலமுமேத்தவும் தனக்கருள்செய்தமாயனை தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்னவார்த்தையை அநுஸந்திப்பார் என்படுவார்களோவென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— இப்படி அநுபவஜநிதத்தில்சொன்ன முடிவு ஸாவசேஷமித்தத்திலும் ஸித்தமாகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இன்பந்தலைப்பெய்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்திதேத்யாதியால்) சாதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவார்த்தையையித்யாதியால்) ||கக||

ஸ— இன்பந்தலைப்பெய்து- ஸுகத்தையடைந்து, அநுஸந்திப்பார்க்கு நிரவதிகஸுகஜநகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த- லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ்- தன்னுடையகல்யாணகுணத்தை, பல்லூழிக்கு- பஹுகல்பங்கள், பல் பஹு, ஊழி- கல்பம், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த- ஸ்துதிக்கும்படி தனக்கருள்செய்த. இங்கு தனக்கென்றது ஸம்போவனைச்சொல்லும், 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபைபண்ணினவனை, மாயனை- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இப்படிப்பட்டவையான, அத்யுத்ஸாஹத்தைச் சொன்னவையானவென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும்- ஒன்பதுபாட்டோடே கூடினவொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடேநோவுபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையற்றுநோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலகும்- விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸர்வலோகஜநமுமென்றபடி. உருகும்- சைத்யத்தாலே த்ரவீபூதமாய். ||கக||

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதே ஹரிதாராய நம: ஸர்வஜ்ஞாய ஸூரிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ருதீயோ விஷயஸங்க்ரஹ:.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

ப்ராணஸ்வாஸ்த்யாதிஸுகாதிபரத்வதிஹஸ்நேஹஸ்யாவதார
ஸுகஸ்ஸ்வஸ்ஸ்வாமிஸ்வ்யைகஸஞ்ஜநஸதீநதாஸதாதிதர்யா ।
க்ருஷ்ணஸ்வாஸ்ய * த்ருக்ஸ்ஸ்வாஸ்தவதிதயாவேஸ்ரமஸ்ரீதர
ஸ்துஸ்வாமிஸ்வாஸ்வாமிஸ்வ்மாணமபிஸம்ஸ்வாமகம்ஸவஸ்பூ ||கஎ||

(ப்ராணஸ்வாஸ) என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை ஆஸ்ரிதருக்கு ப்ராணஸ்தனாயிருக்கையாலும், (சதுர்த்தஸ்வாஸ) வித்தகன்கோவிந்தன்- விஸ்மயநீயனாயிருக்கையாலும், (ஸுவிஸ்வாஸிதக்கஸ்ந) அவன்கையதே- ஸதிருவிஸதுவகையாலும், (ஸ்வந்ஸ்யோமாஸ) நங்கண்ணன்மாயன்- ஆஸ்ரிதருக்கு ஸுலபனாயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீஸ்வஸ்யஸ்வாஸ) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (ஸப்தகோஜநநாஸ) என்னுருயிர்க்காகுத்தன்- ஸம்ஸாரத்திலே வக்ரவத்திருமகனாயவதரிக்கையாலும், (நீலாத்ரஸ்ததீம) வாட்டமிலன்கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறாத நீலாத்ரம்போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணஸ்வாஸ) கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (ஸ்வஜ்ஞாஸ) தடந்தாமரைமலர்ந்தபொலக்குங்கண்பெருங்கண்ணன்- ஸர்வஜ்ஞாநமான திருக்கண்மலரை

[* ஸ்வஸ்வாஸ' நேத்ராஸ்யாதஸ்யதவஸாநயதஸ்வாதி த்யுத:. என்று பதினெண்ணாயிரம்.]

ஸ்ரீ — த: — புடையவனாகையாலும், (வாத்ஸல்யகமாவ) நம்மானைநாடமொருகாலுந்திறேறாம்- வாத்ஸல்யநிதிகளானாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீஸூக்திக்கு மறக்கமொண்ணாதபடி. ஸ்வஸ்யமனங்களை ஸாதிப்பிக்கிறவனு "இன்னுயிர்ச்சேவலும்" என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ கூ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ — உருகுமால்நெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப்* பெருகுமால்வேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன்*

ஆ — (உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் நெடும்போது கூடி வ்யாவ்ருத்தராயிருந்த வாழ்வார், திருக்கார்கரையப்பன் பண்டென்னோடு கலந்து பரிமாறின பரிமாறங்களை நினைக்க நினைக்க ஸ்ம்ருதிவிஷயத்தாலே தன்னெஞ்சழிந்து நீராயுருகாநின்றது. இப்படி படாநின்று...

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி வர்த்தமானராயிருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொருஸம்ஸ்லேஷமும் ஸஹ்யமன்றிக்கேயிருக்க ஏழாந்திருவாய்மொழியிலே சிறியவென்னுயிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப்பருகினானென்... மிப்புடைகளிலே அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸம்ஜோஷிக்கை யஸம்மதமன்றேயென்ன வகதிப்பிக்கி... (இப்படியிருக்கிறபால்) திருக்கார்கரையென்று- ஒரு உகந்தருளினதிவ்யதேசம், பண்டென்றது- இருத்தும்வியந்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில் ஸம்ஸ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரவத்யமாக ஸம்ஸ்லேஷித்தது இருத்தும்வியந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே 'தத்ஸம்ஸ்பர்ஸ ஸம்ஸ்பர்ஸ' என்கிறகணக்கிலே ஆழ்வாருக்கு விஸ்லேஷித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. அஸோகவநிகையில் பிராட்டி ராவணவிஸ்லேஷதஸை யிருக்கச்செய்தேயும் திருவடியைக்கண்டஹர்ஷத்தாலே 'ஸமாகதா ராகவமஸ்ய சித்ரகூடே ... ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ' என்று திருவடியோடேயிலே பெருமானோடு தானுமொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்தகலவியை ஸ்மரித்து ஸ்ம்ருதிகையானாற்போலே ஆழ்வாரு மிப்போதொருஸம்ஸ்லேஷமும் ஸஹ்யமன்றிக்கே விஸ்லேஷதுக்கமாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஸத்ருஸாத்ருஷ்டசிந்தாத்யா: ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்ய போதகா:' என்கிறபடியே சிந்தாத்ருஷ்டாதிகளாலே இருத்தும்வியந்தில் ஸம்ஸ்லேஷத்தை ஸ்மரித்து ஸ்ம்ருதியாலே அவனுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஸம்ஜோஷிக்கிறாராகையாலே யிது ஸங்கதமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையில் முதற்பாட்டினர்த்தமும் ஸங்க்ரஹீதம். அதில் திருக்கார்கரையிருப்பாலே உத்தராயமும், ஸ்ம்ருதிவிஷயத்தாலே யிருப்பாலே ஆயாஸவாதகத்வமும், இப்படி படாநின்றவிருப்பாலே

ப — தெருவெல்லாம்- குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசியற ஸகலவீதிகளிலும், காவி- கருநெய்தல்பூக்கள், காவியென்று கருநெய்தலுக்கும் அதன் நிறத்துக்கும் பெயர். கமழ்- வாஸிக்கிற, திருவைச்சுற்றிலும் திவ்யஸரஸ்ஸுக்கள் வாஸித்தங்களாயிருக்கையாலேயென்று கருத்து. திருக்கார்கரை- திருக்கார்கரையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, மருவிய- ஸாதரமாக வஸியாநிற்குமவனை, வாசகம்போலே தேஸவிப்ரகர்ஷமும் காலாந்தரங்கள்போலே காலவிப்ரகர்ஷமுமின்றிக்கே யிருந்தவனை யென்றபடி. மாயன்தன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, தன்னென்று ஸாதிக்கும். ஆஸ்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனுடைய வென்றபடி. மாயம்- ஆஸ்சர்யங்களை, சேஷ்டிதங்களை நிகரற்றராயிருப்பா ரநுபவிக்குமாப்போலே பெண்ணை யநுபவித்துப் பண்டென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்த வாஸ்சர்யங்களையென்றபடி. நினைதொறே ஸ்மரிக்கிற க்ஷணந்தோறும், நெஞ்சம்- ஜ்ஞாநவத்துக்கு ஆஸ்ரயபூதகரணமான நெஞ்சானது, உருகும்

மூ— தெருவெல்லாங்காவிகமழ் திருக்காட்கரை* மருவியமாயன் றன் மாய நினைதொறே* ||க||
நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறுநெஞ்சிடிந்துகும்* வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள் பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா*

ஆ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாமிறே; என்னுடைய நிரவதிகமான அபிநிவேசமானது தவிர வொட்டுகிறதில்லை. நானென்செய்கேனென்கிறார். ||க||

(நினைதொறும்) எல்லாருடைய துக்கங்களையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரஹங்களை நினைத்தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செய்யில் என்னெஞ்சு மிவ்வாத்மாவும் மாயாநின்றன, நீரிங்ஙனேயிடுபடுகைக்கு உம்மு

இ— த்விதீயவாக்ய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லையென்றிவ்வுபக்ரமத்தில் சொன்னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஷயதாத்பர்யமென்கிற ஸமஸ்தார்த்தம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ||க||

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

வினைகொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவித்யாதியால்) இனி வருமவதாரத்திலுள்ள பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தலித்யாதியால்) நினைவுசொல்லுக்களிலே நெஞ்சுக்கும் பாடலிலே ஆத்மாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஸமஸ்தமாவத்தாலே இவையிரண்டுக்கும் மூன்றுக்ரியைகளிலும் ஸர்வவிகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மாயாநின்றனவென்றது- மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன்குணங்களைக் கொண்டாடினப்போலே நினைகிலேனித்யாதியாலே தாம் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினதைக் கொண்டாடுகை பரமவிதமன்றோவென்ன வி துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நீரிங்ஙனேயித்யாதியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

ஈ— வ்யுத்பத்திஸமயத்தாலே த்ரவியாநின்றது. ஆல்- விஷாதத்யோதகம். நெஞ்சைநிறுத்தியநுஸந்திக்க முடிகிறதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆனால் ஸ்மரணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- அபிநிவேசமும், அநுஸந்தானஸம்ஸ்காரத்தாலே பிறந்த ப்ரீத்யதிசயாபிநிவேசமுமென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி- ஆத்மாவின் ஸாரமன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே அதிப்ரவ்ருத்தமாயென்றபடி. பெருகும்- ப்ரவ்ருத்தியாநிற்கிறது, வேட்கையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் அநுஸந்திக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சுருகி வாயிக்கிற ஆர்த்திமன்றிக்கே அபிநிவேசமும் அதிப்ரவ்ருத்தமாய் மறந்திருக்கவொட்டாதபடி வாயிக்கிறதென்றபடி. ஆல்- விஷாதாதிசயத்யோதகம். தொண்டனேன்- ஸமஸ்தவிஷயத்தில் அடிமையான நான் தொண்டன்- அடியேன், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ராகவம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன். நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, அபிநிவேச ப்ரவாஹத்தைமட்டுப்படுத்தவோ, அவன்குணங்களை அநுஸந்தேயவிஷயமாகாதபடி விலக்கவோ, என் [illegible]த்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் ஸக்யமன்றென்று கருத்து. ||க||

ப— சுனைகொள்- ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸ்ஸுக்களையுடைத்தானவென்றபடி பூஞ்சோலை- தர்சநீயமான உத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- தர்சநீயம், தென்- ஸுந்தரமான, காட்கரை- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான, என்னப்பா- என்னுடையஸ்வாமியே, வினை- எல்லாருடைய துக்கங்களையும், வினைசப்தமிங்கே லக்ஷணயா துக்கவாசகம். கொள்- கொள்ளுமவையான, கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, நசிப்பிக்கத்தக்கவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் துக்கங்களைப்போக்குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை நினைதொறும்- ஸ்மரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்மநஸ்ஸானது, இடிந்து- ப்ரசிதிலமாய், சொல்லுந்தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அந்தகுணங்களைஸங்கீர்த்தநம்பண்ணிலும், எனது- மதீயமான, [illegible] ஆர்- ஸூக்ஷ்மமான, ஆர்தல்- [illegible] மாய்ஸூக்ஷ்மத்வத்தைக்காட்டுகிறது, உனக்கு ப்ரியதமமானவென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸதாதி

மூ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்யுநீர்மையே* ॥௨॥
நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சீர்மல்கு சோலைத்தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்* ॥௩॥

ஆ— டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகொள்ளுகின்றோம் என்றுகொண்டுவந் நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥௨॥

(நீர்மையால்) உம்மையடிமைகொள்கைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகொள் ளைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலுமென்னைமாய்த்து என்னுயிராய் என்னுயிரை புஜித்தருளினான், முந்தறமெய்யரைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையடிமையித்யாதியால்). காமுகன் காமிநீவிஷயத்திற்போலே எம்பெருமான்தம்பக்கல் ஸ்நேஹவ்யாஜத்தைக்கொண்டு உபாயமின்றியேயழிந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை ஆமதர்க்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்செய்ததென்று விநயோக்தியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கஶக்யமோவென்றபடி. யதா:— ஶுஶ்ரூஷிதம்யத்தாமே ஸ்வபாவமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமநுபவித்த வைலக்ஷண்யத்தை ஸ்வீக்ருதிஸ த்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸமதியும்ஸம்பவிக்கை. ॥௨॥

✱ மூன்றாம்பாட்டு. ✱

அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிற வ்யாபாரத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்நேஹத்தை சொல்லுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உமையித்யாதியால்) நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொ ள்ளாரையித்யாதியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குண

ஸ— ஸ்வயமாற்றமாட்டாமையாலே தத்வமாகாகிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நா உனக்கத்யந்தஶேஷியனானநான், உனக்காட்செய்யும்நீர்மை- உனக்கடிமைசெய்யும்ப்ரகாரத்தை, நீர்மை- ப்ரகாரம்; பண்டுநீ ஸ்வபாவமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்போதையில் உனக்கிஷ்டவிநியோகமாயிருந்தபடியை ன்றபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கரைகடைந்ததாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகி லேனென்றுகருத்து. ॥௨॥

ப - நெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மை யடிமைகொள்ளவருகிறானென்று ஹ்ருத்தம்மீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- ஶேஷஶேஷிக்ரமமுறை தப்பாமே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலும் தத்காரமாய் ஶேஷஶேஷிக்ரமமுறையழியும்படி யத்யந்தமான வெளஷிகத்தாலுமென் படி. ஈர்மைசெய்து- த்ரவிப்படுத்தி, ஈர்மை- ஹெசிக்கை, இங்குத்ரவிப்படுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுபவஜாதிஶயம் பொறுக்கமாட்டாதே த்ரவிப்படும்படிபண்ணியென்றபடி. எ னுயிராய்- எனக்குப்ராணனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் தரிக்கவொண்ணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயிர் என்னுத்மாவை, உண்டான்- புஜித்தவனை, உபநாயஸம்ஸ்தவம்பிரவகி விபவஸ்வாவைப்பெற்றாப்போலே யநுபவித்தவனையென்றபடி. சீர்மல்கு- ஸ்ரீப்ரவஹியாநிற்கிற, மல்குகை- ப்ரவஹிக்கை, உபாஸ்ய ஷஸம்பத்ஸம்ருத்தமாகாநின்றுள்ளவென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப்பெற்றவனுடைய ஹர்ஷத்தாலே யூருக்குங்கூட ஸௌபாக்யமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தெ அழகியதான, கார்க்கரை- அந்ததிவ்யநகரத்தையுடையவனை, என்னப்பன்- எனக்கு நிரவதிகவ த்ஸலனான, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காளமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுபவித்து திருமேனியும் பெ ருசாதிஶயம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- க்ருத்ரிமங்களை, முந்தறஶேஷிக்ரமமுறை தப்பாமல்வருவாரை போலே வந்து நான் வஶீக்ருதனானபின்பு ஶேஷஶேஷிக்ரமமுறை மாறுபடியாக வென்னைபுஜித்தவி க்ருத்ரிமங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், யதார்த்தமோ அயதார்த்தமோவென்

மூ— அறிகிலேன்றன்னுள்ளனைத்துலகுநிற்க* நெறிமையாற்றானுமவற்றுணிற்கும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத் தென்காரக்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே* ௪

ஆ— படியும், ஒருவன்வஞ்சித்தபடி யொன்றுமறிகிலேனென்கிறார். ௬௩

(அறிகிலேன்) உம்முடையதிறத்தில் அவனிங்ஙனே ஸஹிநிவிஷ்டனானால் சிகனுண்டோவென்னில், ஸஹிநிவிஷ்டனானால்தான் மற்றுள்ளதரோடு நெறிகெடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவமையாதோ, தானென்னை ஸ்வீகரித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாறவேணுமோ, இவ்வதிநிவேஸத்துக் கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். ௬௪

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகையன்றியே என்னுருவமுங்கூட ஸ்வீகரித்தருளினான், ஒருவனதிநிவேஸமிருக்கும்படியே இது முந்துறவந்துபுகுந்தருளினபடி.

இ— களானுமித்யாதியால்) கள்வமறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முந்துறவித்யாதியால்) ௬௫

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தையே 'என்னாருயிருண்டதிருவருளறிகிலேன்' என்றுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) சிகனுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுண்டோவென்றபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹிநிவிஷ்டனால்தானித்யாதியால்) நெறிகெடாமேயென்றது- தான்ஸேஷியான முறைதப்பாமேயென்றபடி. த்விதீயவாக்யஸம்பந்தப்ரகாரத்தால் த்ருதீயவாக்யத்துக்கு ஸித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தானென்னையித்யாதியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வதிநிவேஸத்துக்கித்யாதியால்) ௬௬

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்தருளுகையித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸாமக்ர்யமாயிற்று. கண்ணன்கள்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்த

ஸ— நிஸ்சயிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஸர்வாதிகனானவனிப்படியென்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணக்கூடாது; ப்ரத்யக்ஷாநுபவம் த்ரு஢மாயிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆதலால் நான் ஸந்தேஹித்தேனென்றபடி. இருத்தும்வியந்தில் 'மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே' என்கிறதையிங்குஞ்சொல்லுகிறார். ௬௭

தன்னுள்- தன் ஸங்கல்பத்திலே, அனைத்துலகம்- ஸகலலோகங்களும், நிற்க- ஸ்திதிகமாயிருக்க, ஸங்கல்பாயீநமாய்க்கொண்டு ஸேஷஸேஷிபாவக்ரமத்தில் முறைதப்பாமலிருக்க வென்றபடி. தானும்- ஸேஷியான தானும், அவையும் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாப்போலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறானென்கைக்காக. நெறிமையால்- உபாயத்தையால், நெறி வழியாய் உபாயத்தைக் காட்டுகிறது. ஸேஷிஸேஷபாவத்தை தப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வர்த்திக்குமவனான, பிரான்- உபகாரகனான, வெறி- பரிமளமானது, கமழ்- வாஸியா நிற்கிற, ஓதநவாஸம் ஸ்வச்சந்தமாய் ஸந்த்யோசிதமான சோலை- உத்யானங்களை யுடைத்தான, தென்காரக்கரை- அழகியகாரக்கரையை யுடையவனான, என்னப்பன்- என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய- க்ஷுத்ரனான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் ஸர்வஸ்வமான, ஆர்த்தமாயிருப்பதாய் ப்ராப்யமானதையைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யகிஞ்சநஸ்வதாத்பர்யமாக நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன் தனக்கு ப்ராப்யமான ஸாக்ஷாத்கர்த்தவ்யமாக நினைத்திருக்கிறானென்று கருத்து. உயிரை- ஆத்மாவை, உண்ட- திருவருள்- ஸ்வீகரித்தருளினவித்த ப்ராப்யமான வாத்ஸல்யஸௌஸீல்யாதிநிவேஸ ஸமாகமத்தை, அருள்- க்ருபை, இங்கு ஸஹஜமாய் ஸுந்தர ஸௌஸீல்யாதிநிவேஸத்தைக்காட்டுகிறது. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டில் 'சிறியேனுடைச்சிந்தையுள் மூவுலகுந்தன்னெறி யாவற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே' என்று இருத்தும் வியந்தில் சொன்ன வர்த்தத்தை யிங்கு மநுஸந்தித்தபடி. ௬௮

மூ—திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுட்புகுந்* துருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* திருவளர்சோலைத்
தென்கார்க்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ॥௫॥
என்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கு* மங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ—அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இது ஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ॥௫

(என்கண்ணன்) ஒருநாளிங்ஙனே யவன்வலையிலேயகப்பட்டால் பின்னையதில் அகப்படாதே ஸஞ்ச ரிக்கவொண்ணாதோ என்னில்? நாடோறும் நம்மெய்யேயென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றென குத்தோற்றும்படிவந்து ஆத்மவஸ்துவும் என்னுடையதாய் யறிவழியும்படி ஸ்வீகரித்துப்போம். போனவாறே பின்னை

இ—(ஒருநாளிங்ஙனே) இதுஎன்றது- ஸாத்யஸாதநங்களாலேயடிமைகொள்வாரைப்போலே வந்ததென் றபடி. அதுஎன்றது- ஹேயமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத் தனக்கு போக்யமாக அநுப விந்ததென்றபடி. ॥௫

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

அவன்செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன்க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வை யாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வ தரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளித்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தை க்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. ப்ரதமபாதத்து குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஆத்மவஸ்துமித்யாதியால்) ஆத்மவஸ்துமென்றது- க்ரியாவிசேஷணம். இது தேவகதோஷமாய் ஆத்மவ

ஸ—திருவருள்- ஸ்ரீகஜேந்த்ரவை, 'வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' என்று நானாசைப்பட்டபடியே அடி மைகொள்ளுகையாகிற மஹோபகாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக் கொன்றுமபேக்ஷிதமன்றிக்கே யெனக்கேயுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிறவன்போலே யென்றபடி. என்னு ள்- என்நெஞ்சிலே, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உருவமும்- ரூபத்தையும், என்சரீரத்தையு மென்றபடி. ஆர்- அதிகமான, தனக்கு ஸ்வாப்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மாவையும், உடனே- கூடவே, வெயே வாஜேயவிஹமமின்றியேயென்றபடி. உண்டான்- ஸ்வீகரித்தவனான, மஹாஹேரமம்பெற்றதாக வநுபவித்தவ னென்றபடி. திருவளர்- ஸ்ரீவஜ்ருத்தியாதின்றுள்ள, என்னை யநுபவிக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ் வூர்ச்சோலையும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, கா ர்க்கரையென்னப்பன்- திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடைய வென்ஸ்வாமியான, கருவளர்- கறு ப்புவளராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே காந்திவஜ்ருத்தியாநின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமே னியையுடையவனான, என்கண்ணன்- எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- க்ருத்ரிமங்களென்ன லாப்யங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஸ்மயம்பிவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும் பின்பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திகளென்ன லாப்யங்களென்றபடி. ஸாதநத்தால் அடிமைகொள் வாரைப்போலேவந்து தானென்பக்கல் நிரபேக்ஷவ்ருத்தியனாயிருக்கையும் விரோதியான சரீரத்தை நிவ ர்த்திப்பானைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு போக்யமாக ஸ்வீகரிக்கையும் தானெனக்கு போக்யமாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு போக்யமாக ஸ்வீகரிக்கையும் என்பேறாக வருவானைப்போலே வந்து தன்பேறாகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரவிசேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ॥௫

௬ என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல ப்ரீதியாலே ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு- அவ ன்பாவத்தைக்கண்டவாறே பரவசனாயிருக்கும் ஸ்வாவனானவெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ஆர்ஜவமாயிருக்கும், செம்மென்றார்ஜவம், க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதே மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- க்ருஷ்ண னவன், அங்கண்ணனென்று க்ருஷ்ணனுக்குப்பேர். உண்ட- அநுபவித்ததான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன்போக்யாஸ்வாத்யமான, இதுஉயிர்கோது- இந்தஉயிர்க்கோதானது, கோது- உச்சிஷ்டம், நிஸ்ஸாரமா ய்விட்ட விவ்வாத்மாவானதென்றபடி. அவனிதை யநுபவிக்கும்போது ரஸாதிசயத்தாலே யறிவழிந்த விவ்வாத்மாவானதென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாகுகையை, புல்லியது- அல்பம், கண்

மூ—புன்கண்மையெய்திபுலம்பியிராப்பக* லென்கண்ணனென்றவன் கார்க்கரையேத்துமே* ॥கூ॥

கார்க்கரையேத்து மதனுட்கண்ணா வென்னும்* வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகு* மாட்கொள் வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனால்* கோட்குறைபட்டதென்னா ருயிர் கோளுண்டே* ॥எ॥

ஆ—யிவ்வாத்மாவானது நெடும்போதுகூட ஶ்ரவணமாய் அவனையாசைப்பட்டு என்கண்ணா! என்கண்ணா! என்றலற்றி அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை யேத்தாநிற்குமென்கிறார். ॥கூ॥

(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி யவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, அவஸந்நமானவாறே, பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை யடிமை கொள்வானைப்போலே வந்து புகுந்து, என்னுயிரைமாள ஸாஜித்துப்பின்னையும் ஸாஜியாதானாயிருக்கு மென்கிறார். ॥எ॥

இ—ஊனென்று வாமொகவுமாம். அறிவழியும்படியென்றது- கோதுஸவைதாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ரஸாதிஶயத்தாலே ஜாஷிகமாம்படியென்கை. பாட்டெல்லாம் மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யாநத்தில் ஸாஜித்துப் போமென்று இங்கே வாக்யபேதம்பண்ணினது- அவன் க்ருத்ரிமமும் அவன் பாவத்தைக்காணும்போது மெய்யாகவேதோற்றுமென்னும் க்ருத்ரிமமென்றறியும்தசையிலு மவன்பக்கலென்னாத்மாவுக் காசைபோகாதென்று மிவ்வர்த்தத்ரயத்திலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. புன்கண்மையெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும்போதித்யாதியால்) புலம்பியென்கிறதி லர்த்தவிஶேஷத்தை யருளிச் செய்கிறார் (அவனையாசப்பட்டென்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

மேலொரு அர்த்தவிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப்பாட்டு வாக்ய மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே அந்வயம். யதா:— கீழ்ப்பாட்டில் ஶோககார்யமான வ்யவஸாயம் அம்ஶமன்றாகிலும் ஸஹிதமாகையாலே யதுவு மிங்கநுவதிக்க யோக்யமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு அவஸந்நமான வென்கிறதோடே அந்வயமாகவுமாம். இவ்வநுவாதத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. த்விதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவஸந்நமானவாறே யென்று) என்னுயிரிதி ஶேஷ:. த்ருதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பின்னையும் ஸாஜியாதானாயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னாத்மாவையும் ஶரீரத்தையும் தனக்கு போக்யமாக அநுபவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுபவித்தாலும்

ப—ஜ்ஞாநம், எய்தி- அடைந்து, இப்படிஜாஷிகமாயிருந்தது அவனநுபவித்துப்போய் நெடும்போதானபின் புநருஜ்ஜீவ்யவாயபாகமாயென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தம்திவம், என்கண்ணனென்று- எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனென்று, புலம்பி- ப்ரலபித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- ஸ்தோத்ரியாநிற்கும், அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கொண்டாடாநிற்குமென்றபடி. ॥கூ॥

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு பூர்ணமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, கார்க்கரை- அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே ஸ்தோத்ரியாநிற்கும், அதனுள்- அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணாவென்னும்- க்ருஷ்ண? என்றழையாநிற்கும், வேட்கை நோய்- அபிநிவேஶ ரூபையானது, நோய்- வ்யாதி, கூர- கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸ்மரித்து, கரைந்து- ஶிதிலமாய், உகும்- நீராயுருகாநிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே யிதுக்குபகாரகமாக வருமப்போலேவந்து ஸார்த்தத்திலே அர்த்தவிகனாய்ப் போவனென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானொத்து- என்னை யடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஶனாய், என்னைக்கொண்டு ஶேஷியான தனக்கடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி என்னுயிருண்ட- என்னாத்மாவைத்தனக்கு போக்யமாக அநுபவித்தவனான, மாயனால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதபடி யிருக்கிற வாஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுகையை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப்படுகையைப் பெற்றென்றபடி. கோட்குறை பட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. பூர்ணமாக ஸாஜிக்கப்

மூ—கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்* நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்* காளநீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்* காளன்றேபட்டதென்னாருயிர்பட்டதே* ॥அ॥
ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது* பேரிதழ்த்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்கார்க்கரைக்

ஆ—(கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை மாளஸம்ஜித்தே பின்னையும்ஸம்ஜியாதானாய் வந்துஸம்ஜிக்கும், இப்படி நாளும்நாளும்வந்து என்னைஸம்ஜித்தருளினான், நான்தனக்கடிமையானவித்தனையன்றோ, என்னையிங்ஙனேபடுத்தவேணுமோவென்கிறார். ॥அ॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடைய திறத்தில் விசேஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னோடுபரிமாறுவாரையெல்லாரையு மப்படியன்றோபடுத்துவதுஎன்னில்; அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ,

இ—த்ருஷ்ணைக்கிலனென்கிறாரென்றிப்பாட்டுக்குப் வ்யாக்யாநஸங்கதியும் ஸங்க்ஷிப்தையாயிற்று. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வ்யாக்யேயவாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்றகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்தனக்கித்யாதியால்) என்னாருயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிங்ஙனேயித்யாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை ஸம்ஜியாநின்றாலும் பெருப்பேறுபெற்றாப்போலே ஸம்ஜிக்கிறவிவனுடைய ஸம்ஜ்ஞவைசித்ர்யமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸம்க்ஷேபணஶ்ராவணவ்யாகரணத்திலே 'ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்ட' தென்று ஸஶ்ராவணம்பண்ணுகையஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) வ்யாக்யேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனால்நானித்யாதியால்) மேல்வாக்யத்துக்குத்

ஶ—பட்டதன்றிக்கேயிராநின்றதென்றபடி. அவனிதையநுபவித்தும் பின்னையும் ஸத்ருஷ்ணமாக வநநுபவியாதாரைப்போலே ஸத்ருஷ்ணனாயிராநின்றானென்று தாத்பர்யம். ॥எ॥

ஈ— கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்கையுண்டானன்றியேவந்து, ஒருப்ரயோஜநத்தைப் பெருங்காலும் பெற்றவனல்லாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும் அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாகவநுபவிக்கப்பெற்றாப்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, தான்- ஸத்யஸங்கல்பனான தான், உண்டான்- அநுபவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய 'அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்' இருக்கும்படி யிதுவென்றுகருத்து. என்னை- ப்ரகிருதிஸம்பந்தனான வென்னை, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்ஸ்வபாவத்தோடு குணங்களோடு ஶரீரத்தோடு வாசியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தானுண்டான்- ஸ்வயம்ஸம்ஜித்தான், தன்பேறாகவே யநுபவித்தானென்றபடி. காளநீர்மேக- காலவர்ணமாய் ஜலபூர்ணமான மேகம்போலிருக்கிறவனான, தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றோபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றோவென்றபடி. அடிமைபுகுந்ததத்தனை போக்கி ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புகோத்ததோவென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ப்ராணபூதனான ஆத்மாபட்டதென்னவாஶ்சர்யம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ, ஶராவெம்பொறுக்கவாம் இந்தமாணவத்தும் படுத்துகிறபாடொன்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥அ॥

ஈ— பேரிதழ்- பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- தளம், ஸ்வகுமாரீபதாரமாய் விஶாலமான வென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரஸஸாத்ருஶ்யம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதையிலே டகாராதேசம். கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், பிம்பாபரசாரியானவென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- ஏகவிலக்ஷணமான, ஸமுதாயத்வேமொழிசொல்லுகிறபடி. காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்ஜ்வல்யம், மேகம்- மேகமான, நீலோஜ்ஜ்வலஸ்வரூபனான வென்றபடி. தென்கார்க்கரை- அழகிய திருக்கார்க்கரையை

மூ— கோயில்கொள்* சீரெழில்நால்தடந்தோட் டெய்வவாரிக்கே* ||௯||
வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன்காணிலென்* றார்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்*

ஆ— தனக்கென்னகுறையுண்டா யிப்படிச்செய்தருளினானென்கிறார். ||௰||
(வாரிக்கொண்டு) "நீர்தாமவனை போஜியாதே உம்மை போஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்? உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று நான் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) என்னகுறையென்றது— அழகில்குறையோ ஐச்வர்யத்தில்குறையோவென்றபடி. ஸர்வாதிசயிதமான ஸம்பத்திலேயிறே யெல்லாருமாஸக்திபண்ணுவது, ஸகலஸம்பத்தாலும் தானேயதிசயிதனாயிருக்க வென்பக்கலித்தனை யாஸக்திபண்ணுவதென்னவாச்சர்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ||௰||

பத்தாம்பாட்டு.

அவனுடைய ஸங்கிலேசாதிசயத்தைச் சொல்லவந்த விப்ரகரணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு' இத்யாதியாலே தம்முடைய ஸங்கிலேசத்தைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீர்தாமித்யாதியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கவென்று) என்னையொழியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையித்யாதியால்) காரொக்கு

ஶ— கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்கு நித்யவாஸஸ்தானமாக வுடையவனையென்றபடி. சீரெழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ, வீரஸ்ரீயையும் லாவண்யத்தையுமுடையவனை வென்றபடி. நால்- ஒருகல்பதருவுக்கு நாலுசாகைகளிருக்குமாப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்- பெரியதுகளான, "சதுர்ப்புஜம் ..." என்கிறபடியே ... ஸம்ஹனனங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தேவஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி- ஸமுத்ரம், ஜந்துக்களுக்கு ஸமுத்ரம்போலே தேவதைகளுக்கு உபஜீவ்யமான ஸமுத்ரமான ஸ்வாமிக்காயென்றபடி. ஸ்வாமிக்கு ஸேஷமாயென்கை. எனதுயிர்பட்டது- என்னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர்பட்டது- ஆருடையவாத்மாபட்டது, நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்னாத்மாவானது அவனாலே போஜிக்கப்படுகிறதசையிலே யவனுடைய ... கொண்டு ... யதிசயத்தாலே ... நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. ... ஸக்திகாரர்கள் ... காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே அநாதிஸாம்ஸாரியாயிருந்த விவருக்கு ... புதியதாய்வந்ததாகையாலே ரஸாதிசயக்ருதமான வையாகுல்யம் நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயாருளிச்செய்தார். ||௯||

௰— காணில்- காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை- ஸர்வசேஷியானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும் சேஷியாதபடி ... த்துக்கொண்டு, விழுங்குவனென்று- அனுபவிப்பனென்று, அநந்தவேதயாதிகளுக்கு ... மில்லையாம்படி '...' என்கிறபடியே நானே ஸர்வ ... களையும்பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- அபிநிவேசத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்னையொழிய. என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை போஜிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்னம்- தன்னை போஜிக்கவுத்யோகிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- மாரித்து. ... வென்றபடி. தான்- விஷயமாய் ஸ்வதந்த்ரனானதான், என்னை- விஷயமாய் பரதந்த்ரனானவென்னை, முற்ற- ... நிச்சேஷமாகவென்றபடி. ரஸாதிசயத்தாலே ... இவ்வாத்மா மாண்டுபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான்- பானம்பண்ணினான், "..." என்கிறபடியே தன் ... தங்களைக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம்பண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னார்கிழ், உண்டவனுக்குத் தண்ணீரும் அபேக்ஷிதமாகையால் தண்ணீர்குடித்தபடி சொன்னாரிதில், இத்தாலவனுடைய 'உண்ணுஞ்சோறு

மூ—காரொக்குங்கார்க்கரையப்பன் கடியனே* ॥௰॥
கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை
யாயிரத்திப்பத்தினாற் சன்ம* முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸாக்ஷிக்கவொண்ணாதபடி யென்னில் முன்னம்பாரித்துத்தானென்னை முற்றப் பருகினான், தன்னாலே விளையக்கடவ ஸம்ஸ்லேஷத்தினளவும்பாராதே ஸர்வேஶ்வரனான தேவம் தன்னளவிலேயக்தித்தாப்போலே யென்னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே க்ருதார்த்தனாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ॥௰॥

(கடியனாய்) ஸ்ரீதர்க்காக வேதேனுஞ்செய்யிலு மிங்ஙனே யத்யர்த்தமாகச்செய்தருளும் ஸ்வபாவனாயிருந்தவனைச்சொன்னவிப்பத்து, ஸமஸ்த து:கஹேதுவானான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப் போக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—மென்கிற தேவஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்காகவித்யாதியால்) சன்மம்முடிவெய்தி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—பருகுநீர் இருக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. காரொக்கும்- தேவத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநின்றுள்ள, காரொன்றுதேவம், தேவம்போலே பாத்ரவைஷம்யத்தைப்பாராதே க்ருதார்த்தராகவர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவென்றபடி. கார்க்கரையப்பன்- திருக்கார்க்கரையில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவனானவன், கடியன்- ஶீக்ரகாரீ. ஸோம த்தில்தானே மிந்திக்கொள்ளுமவனென்றபடி. ॥௰॥

கடியனாய்- ஶீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடையாமத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ஹரித்தவனென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனான, பிரான்றன்னை- அத்தாலே ஸ்ரீதருக்கு உபகாரகனானவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வம். கொடிமதிள்- த்வஜவிராஜித ப்ராகாரவிஶிஷ்டமான, கொடி- த்வஜம், உபலக்ஷணமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவம். தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுவமைந்துமாயிருக்கிற, வடிவு- அழகு. அமைவு- ஸங்கதி, ஸர்வப்ரகாரஶோபநமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்தஶதகத்தினாலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநமரணப்ரவாஹமானதென்றபடி. முடிவு- ஸமாப்தியை, எய்தி- அடைந்து, வாநஜந்நம்வாராமலென்றபடி. எங்கானல்- நம்முடைய ப்ரபத்ரமானது, கானல்- ப்ரபத்ரம், நம்முடைய ஸாவமுக்கு ஸாக்ஷிவிஷயமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. எம்மென்று ஸம்பந்திகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸம்பந்திகளாக ஸ்வீகரித்துநிர்தேஶித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள்- நாஶமாம்கிடிகோள், நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கும் கிடிகோளென்றபடி. கண்டீர்களென்றாலே இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௧௧॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநந்தாநவஶேஷஸ்ரீஶடாரிதிவ்யதேஶிகாய நம: ✳

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

ஸ்ரீஸ்வயம்பூரிதகாமஃ ...
...
...
... ॥௧௦௮॥

(ஸ்ரீஸ்வயம்பூரிதகாமஃ) மருவியமாயன்தன்- ஸ்ரீஸ்வயம்வேஷ்டிதங்களை யுடையவனுகையாலும்,

த்ரா — தா —(அபிஜநவாந்) தென்காட்கரையென்னப்பர் — ஸௌலப்யாதியாகையாலும், (ஜ்ஞாநாத்யகோஷ ஸமுத்ர:) என்னுயிராயென்னுயிருண்டான் — ஜ்ஞாநாத்யனாயிருக்கையாலும், (ஸர்வேஸ்வர ஸமுத்ர:) தன்னுள்ளனைத்துலகும்நிற்கநெறிமையால்தானுமவற்றுள்நிற்கும்பிரான் — ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தான்ஆதாரமாய் அவற்றை யாதாரமுமாகவுடையனாய் இவ்வழி நியமநஸாமர்த்யத்தையுடையனாகையாலும், (ஜலதநிபாந்) கருவளர்மேனி — கறுப்புவளராநிற்கைபாலே நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸர்வரக்ஷைகதீக்ஷிதாஸ) என்கண்ணன்கள்வம் — கார்க்கரையேத்துமதனுட் கண்ணனென்றும் — ஆஸ்ரிதர்க்குஸுலபனுமாய் இவர்களுடைய ஸாம்யத்தை ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஔதார்யாதிகுணைர்நிதி:) காளநீர்மேகத்தென்காட்கரையென்னப்பர்க்கு — காளமேகம்வர்ஷிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கும் அபேக்ஷிதங்களைவர்ஷிக்கும் ஔதார்யாதிகுணத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே "பெரிதழுத்தாமரைக்கண்" ஐஸ்வர்யநிதானமாயிருக்குமான பவபயவிநாஸகமும் ஸம்ருத்திக்கப்படுகிறது. (ஸர்வேஸ்வரம் ப்ரபந்தோத்ரபாயஸம்பாத:) என்னில்முன்னம்பாரித்து — ஸம்ஸாரிபோக த்யாக்ஷணத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னே முயலுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் விஸ்லேஷணத்துக்கஸஹனென்று "உருகுமால்நெஞ்சம்" என்கிறஉபாயத்திலே ஆழ்வார் ஸூசிப்பித்தருளினாரென்கிறார். ௧௦-அ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ — எங்கானலகங்கழிவாயிரைதேர்ந்திங்கினிதமரும்*

ஆ — (எங்கானல்) இந்தப்ரஸ்துதமான ஸம்ஸ்லேஷஜநிதப்ரீதியானது மாறி விஸ்லேஷமே தலையெடுத்து அந்யாபதேசத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி ஸம்ஸ்லேஷிக்கிறவாழ்வார் அநந்தரஸமாகதையோலேயாழ்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இந்தப்ரஸ்துதாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விஸ்லேஷாநந்தர ஸம்ஸ்லேஷணாத்தாலே ப்ரீதிநடந்ததேயாகிலும் ஸம்ஸ்லேஷமும் மானஸமாய்க்கொண்டு அநுபவமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷமில்லாமையாலே பின்னையும் விஸ்லேஷமே உத்பந்நமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமாதரிக்கையாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றது — ஸ்வகீயாவஸ்தாவிஸேஷத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வகீயதசாவிஸேஷப்ரகாசகமென்கிற ஸம்பந்தம் ஸம்ஸ்ருஷ்டமென்றதாயிற்று. *

ப — எங்கானல் — எங்கள்கானலுடைய, கானல் — ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு — ஸௌஹார்த்த உத்யாநவரம், உங்களுக்குவயோதமாம்படி எங்களுக்கொரு உத்யாநமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம் — உள்ளில், இப்படியுள்ளே ஸம்ஸ்லிஷ்டராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை ஸந்நிதமாகப் பெற்றோமேயென்று கருத்து. கழிவாய் — கழியினிடத்திலே, கழி — ஸரோநத்யாதிகளுடைய ஜலஸம்பந்தவிஸேஷம் — வாயென்று இடம், இரை — ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து — தேடி, "ப்ரேஷணஸம்பந்தம்" என்கிறபடியே எங்கள் ஸந்தாநோத்பந்ந விஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் ஸாம்யம்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இங்கு — இந்த ஸமீபப்ரதேசத்திலே, தன் ஸௌந்தர்யத்தாலே யென் மனஸ்ஸை அபஹரித்துக்கொண்டு என்னை விஸ்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற அவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராகப்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இனிது — ஸுகமாக, ஸந்தோஷமாக வென்றபடி. க்ரியாவிஸேஷணம். அமரும் — ப்ரதிஷ்டிதராகாநிற்கிற, என்பக்கல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கே நித்யவாஸமாகாநிற்கிற

ஸூ— செங்காலமடநாராய் திருமூழிக்களத்துறையும்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென் தூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே* ॥ க ॥

ஆ— தன்னைப்பிரிவில் நான்தரிக்கமாட்டாதபடி, தன்னழகாலும் தன்செயல்களாலும் என்னைத்தோற்பித்து அடிமையாக்கி என்னோடுகலந்தருளிப்போய் திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென் திறம் சொல்லவேணும், உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்று நாரைகளை யிரக்கிறாள் ॥ க ॥

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரிவில் தரியாமையால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது- கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி, தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்னைத்தோற்பித்து அடிமையாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறபதத்தில் விவக்ஷிதார்த்தஞ்சொன்னபடி. என்தூதாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- ப்ரகாரம், என்விரஹக்லேசத்தையென்றபடி. தாஸீபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கடிமையால்) தன்னழகாலுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே க்ருஹத்தில்நின்று உத்யாநவநப்ரதேஶத்திலேசென்று அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடைய ஸகிகளும் தன்னோடு ஸமாநது:க்கைகளாகையால் அவர்கள் காரியஞ்செய்யவல்லாமையாலும், தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவையறியா' என்று விவேகிக்கமாட்டாமையாலும், அவற்றைத்தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்றுகருத்து. தன்னைப்பிரிவில் தரியாமையாலே விஶ்லேஷத்திலென்னை யழிக்கவொட்டாத ஸௌஹார்த்தத்தையுடையவளென்கையாலே ஸ்வாபதேஶத்தில் அஞ்சிறையமடநாரையில் ஆசார்யஸம்பந்தமும் பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில் ஶேஷித்வஸம்பந்தமும் பற்றாசாகவும்

ஸை— வென்றபடி. செங்கால- சிவந்தகாலையுடையீர்களான, என்மடியிலிருக்கும் கால்போலேயிராநின்றது நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்- ஸ்நிக்தங்களான நாரைகாள்?, நாரயென்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனான, தூதுபோவார்க்கு ஸுலபனென்னும்படி ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே வர்த்தமாநத்திலும் ஏற்றுச்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- மகரந்தபூர்ணமான, கொங்கு- மகரந்தம், பூம்- தர்ஶநீயமான. துழாய்முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான, எங்குடக்கூத்தர்க்கு- என்னுடைய குடக்கூத்தர்க்கு எம்மென்று ஜாதிபஹுவசநம், இங்கு பதத்வயோக்தவிஶேஷணஸமபிவ்யாஹாரத்தால் தன்னுடைய திவ்யாலங்காராதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலுமென்னை வஶீகரித்தவனானவென்றபடி. குடக்கூத்தாவது- இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிஶேஷம், குடக்கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. என்தூதாய்- என்னுடைய தூதிலேயாய், தூது- உக்திக்ருத்யம், ஶேஷமான உக்திக்ருத்யத்திலே ஸ்வீகரித்தென்றபடி இதுசெய்கிறோமென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸதமீகரேகத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸ்வம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யர்களென்று கருத்து. நுமரோடே- யௌஷ்மாகீயர்களோடே, உங்களுடைய ஞாதிபந்த்வாதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸ்வாபதேஶத்தில் 'ஆசார்யவத்தயா மோக்ஷ:' 'ஆசார்யவத்தயா முக்தி:' "ஶ்ராத்தாசார்யஸமஸ்தத்வ:" என்றது விவக்ஷிதம்; நுங்கால்கள்- எங்களுக்குபகாரிஷ்டர்களான வுங்களுடைய திருவடிகளை, என்தலைமேல்- உங்களையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே, தலையென் உத்தமாங்கபர்யாயம், ஸமவிஷயத்தில் வடகரானவர்களுடைய சரணாம்போஜத்தை வஹிக்கப்புகுகிறேனென்னும் ப்ரீதியாலே தன்ஶிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிரையுடையார் பூச்சூடவாசைப்படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ- சேரீர்களோ, கெழுமை- சேர்க்கை, சேர்த்தருளவேணுமென்றபடி, வையுங்கோளென்னாதே சேருங்கோளென்றதாலே யென்தலையு முங்கள்திருவடிகளை

மூ—நுமரோடும்பிரியாதே நீரு நுஞ்சேவலுமாய்* அமர்காதற் குருகினங்காள் அணிமூழிக்களத்துறையு* மெமராலும் பழிப்புண்டிங்கென்றம்மா லிழிப்புண்டு* தமரோடங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே கேளீரே* ||உ||

ஆ—(நுமரோடும்) 'அவருக்குச் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளுங்கோள்' என்று குருகுகளையழைத்து வைத்து நடுவே தன்னோவாலே 'தம்மாலுபேக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் கர்ஹிதையாயிங்கேயிருக்கு மிவ்விருப்பென் செய்ய? இவ்விருப்பில் முடிகையே நன்று' என்று தம்மிலே சொல்லி யின்னாதாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமும் தம் பரிஜநங்களுமாயிருந்த விருப்பைக் காண்கைக்கு நானநர்ஹையாயிழந்துபோமித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்க வார்த்தையை யவற்றுக்குச் சொல்லி முடிக்கிறாள். ||உ||

இ—பொன்னுலகாளீரிலே ஸ்ரீகரோடைஶ்வர்யம் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர் இத்திருவாய்மொழியிலே 'தன்னழகைக்கண்டநுபவித்தவர்கள் விஶ்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்தருளும் என்றிப்படி ஸௌந்தர்யம் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதமாயிற்று. இப்படி இந்நாலு திருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸந்தர்ப்பவிஶேஷங்களை "ஐஶ்வர்யஸௌஹார்த்த விஶ்லேஷாஸஹத்வமேவசாஸ்ய ஏகாந்த்யஸௌந்தர்ய தூதகர்ஜநாவதிகதா:" என்று உரைக்காரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ||௧||

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸந்தர்ப்பத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கித்யாதியால்) கீழ்நாரைகளைப் ப்ரார்த்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வார்த்தையை வ்யஸநாதிஶயத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதியபிப்ராயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுவேயித்யாதியால்) தன்னோவாலேயென்கிறதற்கு இன்னாதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்செய்யவென்கிறதற்குக் கீழோடே அந்வயம். இதென்ன ப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னாதாய்- கிலேஶிப்பாய், சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்). மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ||உ||

ரா— பிரிந்திருக்கை யிவையிரண்டுக்கும் ஸாதாரணதர்மமென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இது சேஷிகளுக்கு ஸ்வரூபமன்றோ? இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. ||௧||

ப— நுமரோடும் ஸஜாதீயரோடும், உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. ஸர்வம் உத்தரவாக்யார்த்தத்தோடே ஸம்பந்தம். பந்துக்களோடும்பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ஶ்லேஷித்துமிருக்கிறவென்று வாக்யார்த்த ஸங்க்ரஹம். பிரியாதே- விஶ்லேஷியாதே, நீரு நும்சேவலுமாய்- ஸ்த்ரீவ்யக்திகளான நீரும் ஸஜாதீயவ்யக்திகளான வ்யக்திகளுமாய், சேவல்- புருஷபக்ஷி, அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவையான, விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷரான நீங்கள் விஶ்லேஷதுக்கிதையான வென்துக்கங்களைப் போக்கவேண்டாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்காள்- காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள்?, காதல்- ப்ரேமம், காதல்குருகென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. குருகு- நாரையிலே ஜாதிவிஶேஷம், இனம்- ஸமூஹம், பரஸ்பரப்ரேமஶாலிகளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி- அழகியதான, மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்குமவரான, தம்மால்- அங்குள்ளபரிஜநங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷரஸிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உபேக்ஷையநுபவித்து, இழிப்பு- உபேக்ஷை, ஸக்ருத்ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டேனென்றபடி. எமராலும்- ஸ்வகீயராலும், என்பந்துக்களாலுமென்றபடி. பழிப்புண்டு- கர்ஹையநுபவித்து, பழிப்பு- கர்ஹை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, என்?- என்ன ப்ரயோஜநம், தமரோடு- ஸ்வகீயரோடு, தமக்கந்தரங்கரான பரிஜநங்களோடே கூடவென்றபடி. அங்கு- அந்ததிருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே- தக்கவரல்லோமே, யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. ஸூக்திஸமாப்தநம், கேளீர்- கேளுங்கோள், தாமும் தம்பரிஜநங்களுமா யெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை யநுபவிக்கைக்கு நானநர்ஹையல்லேனோவென்று நீங்கள் கேட்க்கவேணுமென்றபடி. ||உ||

மூ—தக்கிலமேகேளீர்கடம்புனல்வாயிரைதேருங்* கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறை
யுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவா* யக்கமலத்திலைபோலும்திருமேனியடிகளுக்கே ३
திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்த்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்கா*
டிருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்*

ஆ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு ஞானமெஹம்யன்றியே அவ்வழகையுங் காணப்பெறாதே யிழந்துபோ
யித்தனைபோவென்று கேளீரென்கிறாள். ॥௩॥

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவர்க்கருளீர்' என்று
தன்னையுஞ்சொன்னாலு முங்களுக்குப் ஸாத்யநமான திருமேனியொளியை யுங்களையிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்று

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ—செக்கமலத்திவ்யாதி அடிகளுக்குத்தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றுவயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
றார் (தன்னையித்யாதியால்) அவ்வழகையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்ஜ
ஸௌலப்யத்தைக் காணப்பெறாதவளவன்றிக்கே அவன்திருமேனியழகையும் காணப்பெறேனென்கிறாளெ
ன்று ஸம்மதிஸூசிதமெந, ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுஞ்சொன்னாலுமென்று) ஸமுச்சயமிவ்க
ஸிரோதந்த்தாலு முங்களை ஓம்விக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஸா— தடம்புனல்வாய்- தடாகஜலப்ரதேசத்திலே, தடம்- தடாகம், புனல்- ஜலம், வாய்- இடம், இரை-
ஆஹாரங்களை, தேரும்- தேடாநிற்கிற, நான் உபவாஸக்ருசையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரபரா
ராயிருக்கை யுசிதமோவென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள்- பகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள்- நா
ரைபக்ஷிவிசேஷஸமூஹங்காள், என்னைப்போலே ஏகாகிநியாகத் தூதுபோகைக்குத் திரள்திரளாகக் கா
ணப்பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர்- சீதளமான, ஸகலஸந்தாபஹரமானவென்றபடி. என்விரஹதாபம்போ
கைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநக
ரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனுடைய, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும்- புஷ்
பத்துக்கு ஸத்ருசமாயிருக்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயநகரசரண பிம்பாதரங்களையுடையவ
ரான, செங்கனி- சிவந்தபலம், பிம்பபலமென்றபடி. வாய்- அதரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரை
யினுடைய; இலைபோலும்- இலைக்குஸத்ருசமாயிருக்கிற, திருமேனி- அந்தஅவயவங்களுக்குப் பூர்
ணமாம்படி ஸ்யாமளமான திருமேனியையுடையவனான, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, ஸர்வஜநமனோஹரமான
நம். தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ
வென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று கேட்கவேணும். ॥௩॥

திருமூழிக்களம்என்றும்- திருமூழிக்களமென்று ப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயநகரப்ரதேச
த்திலே, செழு- ரமணீயம், நகரத்துக்குஸந்நிஹிதமான ஆகாசப்ரதேசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிறவென்றபடி.
அணி- ஸுந்தரங்களான, முகில்காள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிரு
க்கிறவருக்கு, "யமாஹாத்மகெஸவெந்ருத்தௌஸௌந்தர்யவசீக்ருதா" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே
ஸர்வரையும் வசீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக் கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம்.
தீவினையேன்- அவ்வழகை யநுபவிக்கப்பெறாதே யிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான க்ரூரபா
பங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற தூதக்ருத்யத்திலேயென்றபடி.
ஆய்- அதிகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே அந்வயம்.
திருமேனி- "ஸஜ்ஜநாநாம்ப்ரகாசதே" என்கிறபடியே ப்ரகாசமாயிருக்கிற வொளியுடையதிருமேனியை;
அவட்கு- இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு; அருளீர்- க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல்
ப்ரணயிகளும்போனாலும் நிர்ஹேதுகமான க்ருபையுமில்லையோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால். இப்
படிநீங்கள்சொன்னக்கால், "வாசாதர்மமவாப்நுஹி" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உத்கர்ஷமன்றோ வேண்டு

மூ—திருமேனியொளியகற்றித்தெளிவிசும்புகடியுமே* ||௬||

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகு*மொளிமுகில்காள்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்குத்*
தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையேன்மனத்துறையுந்*துளிவார்கட்குழலார்க்கென்றூதுரைத்தல்செப்புமினே ||(௬

ஆ—போகவடிக்குமோ, இத்தனையுஞ்சொன்னாலென்செய்யுமென்கிறாள். ||௬||

(தெளிவிசும்பு) அவனுக்கருளீரென்னவமையுமோ, இன்னாருக்கருளீரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்தியுடையநெஞ்சை யுமக்குத்திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர், அவளுக்கருளீரென்று சொல்லீ கோளென்கிறாள். ||௫||

(தூதுரைத்தல்) தூமொழிவாய்வண்டினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குவாமநேத்ராதிபால்) தெளிவிசும்புகடியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவ்வூரில்நின்றுமித்யாதிபால்) கீழ்ச்சொன்னபக்ஷிகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கிற மேகங்களைநோக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. ||௬||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில்போலே இப்பாட்டிலும் மேகங்களைத் தூதுவிடுகிறதாயிருக்கையாலே யிது வ்யாக்யாதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவளுக்கித்யாதியால்) அவளுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னாலவனறியுமோ விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயபாதாபிப்ராயத்திலே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவளொருத்தியித்யாதியால்) ||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

சுடர்வளையுங்கலையுந் தூதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஸ—வதென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி- உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வகீயதிவ்யமங்களவிக்ரஹகாந்தியை ஒளி- காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி- விஶ்லேஷிப்பித்து, ஆக்ஷேபகம். உங்களுடையகாந்தியை நஶிப்பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்தில்நின்றும், விசும்பு- ஆகாஶம், உங்களழகு எல்லாருக்குந்தெரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாஶத்தில்நின்று மென்றபடி. கடியுமே- கடியுமோ, கடிகை- தூரத்துகை, உங்களைத்தூரத்துமோவென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஶ்யாதாநமன்றிக்கே பரமஸாம்யத்தைத்தந்து ஆகாஶாத்யுஷிதியன்றிக்கே பரமாகாஶஸ்திதியு முங்களுக்குத்தாரானோவென்றுகருத்து. ||௬||

தெளிவிசும்பு- நிர்மலமானவாகாஶத்திலே, கடிது- ஶீக்ரமாக, ஓடி- ஸஞ்சாரம்பண்ணி, சிறுத்திருவடிக்குப்போலே யிவற்றின்வேகவத்வமும் ஆகாஶவாஸித்வமும் தன்காரியத்துக்கு ஸாதகமென்றிருக்கிறாள், தீவளைத்து- ஶிகிவர்ணத்துக்குஸத்ருஶமான, தீ- ஶிகி, வளை- வலயம், வளைத்துஎன்று வளைக்குஸத்ருஶமானதுக்குப்பேர், ஸுரசாபஸத்ருஶங்களான வென்றபடி, மின்னிலகும்- மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுத்ஸமூஹங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல்- விளங்குதல், ஒளிமுகில்காள்- காந்தியையுடைய மேகங்காள், அந்த வித்யுத்துக்களாலே பரபாகம்பெற்ற வடிவழகையுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமூழிக்களத்து- அந்ததிவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு- ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ்வூரில் நித்யவாஸத்தாலே யதாஜாதமான காந்தியையுடையவரானவென்றபடி. தீவினையேன்- நெஞ்சிலேவ்யக்தமாகச்செய்தே கண்ணாலேகாணவொட்டாதபடி க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையேனான வென்னுடைய, மனத்து- நெஞ்சிலே, தெளிவிசும்பு- விஶதாகாஶரூபமான, வ்யக்தகாஶபரமவ்யோமரூபமான வென்றபடி. திருநாடா- திவ்யதேஶமாய், தாத்ருஶதிவ்யதேஶத்திற்போலே யாதராதிஶயயுக்தனா யென்றபடி. உறையும்- வஸியாநிற்கிறவரான, துளிவார்- துளித்துவாராநிற்கிற பிந்துபிந்துவாய் ப்ரவஹியாநிற்கிறவென்றபடி. கள்- மதுவத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று மதுவமாய் இங்குப்ரகாநத்தைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு- கூந்தல்களையுடையவர்களுக்கு, கூந்தல்கள் கான்திமஹிமதங்களாயிருக்கையாலே ப்ரகாஶஸமுகிகளென்றுகருத்து. குழல்- கூந்தல், குழலையுடையவர் குழலார், பூஜ்யார்த்தபஹுவசநம் என் தூதுரைத்தல்- தலையில்பூவெல்லாம் சருகாம்படி விரஹாக்நிதப்தையான வென்னுடையதவாக்யத்தை, ஶேஷமான ஸந்தேஶவாக்யத்தையென்றபடி. செப்புமின்- சொல்லுங்கோள். ||௬||

மூ— தூதுரைத்தல்செப்புமின்கடூமொழிவாய்வண்டினங்காள்* போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழின்மூழிக்களத்துறையு* மாதரைத்தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றந்* தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்சுடர்வளையுங்கலையுமே* ‖ ௬ ‖

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்றோடுறந்த* படர்புகழான்

ஆ—சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில் அவனுங்கள்வார்த்தையை ஸாதரியாமே பிராட்டிஸந்நிதியிலே வைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ‖ ௬ ‖

(சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவளைவஶீகரித்து அவளோடே

இ—விதக்ஷிபால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் போதிரைத்துதக்ஷிமாதரையிதக்ஷிசெப்புமின்களென்றந்வயமெனாவயித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலிதக்ஷிபால்) வண்டுகளையேகிழ்ச்சொன்ன ஶப்தங்களாகஸத்தித்தாதல் ஶப்தங்கள்சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல் வண்டுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்றுஸங்கதி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ‖ ௬ ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பங்கயக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயிதக்ஷியால்)

மூ— தூமொழிவாய்- ஶோபநங்களான ஶப்தங்களுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஸாமாந்யஶோபநத்தையுக்திக்கிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, ஸாம்யமென்றபடி. "நாஸாஶகேத விஷயஸ்ய ஶப்தம் ஸாஷிதம்" என்கையாலே தூதனுக்கு வாலித்ர ரஞ்ஜநங்களான ஶப்தங்கள் ஶ்ரோதவ்யமிறே; அவன் வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள் வார்த்தைசாதுர்யத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள்- ஸஜாதீயஸமூஹங்காள், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வலயங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடையழகையும், தூதுரைத்தல்- தூதஸம்பாஷணமாக, செப்புமின்கள்- சொல்லுங்கோள், தூதஸம்பாஷணமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேஶபாகையாலே தன் வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- ஸந்தேஶரூபமான, மாற்றம்- ஸந்தேஶகம், தன்வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்றிப்படி யென்னுடைய வாசகஸந்தேஶரூபமானவென்றபடி. தூதுரைத்தல்- தூதஸம்பாஷணத்தை, செப்புதிரேல்- சொல்லுகிறிகோளாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். போது- ஸமயங்களிலே, புஷ்பங்கள்விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலேயென்றபடி. ஸ்ரீவாநரமுதலிகளுக்குப்போலே ஶோகவாநம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிர்பந்தமுங்களுக்கில்லை, தயிர்வாதிகளைப்போலே விலக்குவாரு முங்களுக்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- ஶப்தத்தாலே கோலாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- தேனைக்களை நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு பாநம்பண்ணும்படியான ஸ்தாநங்களையுடைத்தான, நுகர்கை- பாநம்பண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்தத்திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது ஸ்வாமிக்குவிஶேஷணம், மாதரை- நாரீணாமுத்தமையான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்தமஸ்த்ரீ, தம்மார்பகத்தே- தம்முடைய வக்ஷஸ்தலத்துக்குள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்களென்றந்வயம் இப்பது, பிராட்டி ஸந்நிதியிலேயானவிஶேஷத்திலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ‖ ௬ ‖

ஆ— படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநப்ரதேஶத்தில், குருகினங்காள்- குருகு ஸமூஹங்காள், குருகு- நாரையில் ஜாதிவிஶேஷம். இனம்- ஸமூஹம், சுடர்வளையும்- காந்திமத்துக்களான வென்வலயங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழகையும், கொண்டு- ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்துறந்தென்கிறதோடே அந்வயம். இவையெல்லாத்தானிழந்தது தத்விஶ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தானென்கிறது. அரு- அருமையான, துஸ்தரமான வென்றபடி. வினையேன்- துக்கங்களையுடையவளான வென்னுடைய, ஸ்ரீதத்தோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான ஶோகபாவத்தை யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்த- தோளைத்யஜித்தவனை, "ஸமேக்ஷ்ய வாகம் பதேஶவ ஸந்தஸஸந்நத்தம்" என்கிறகணக்கிலே யென்தோளொன்றிலுமே யாகாங்க்ஷிதனாயிருந்தவன் இப்போதத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்- படர்ந்தபுகழை யுடையவனான், புகழ்- கீர்த்தி, என்னைக்கைவி

மூ— திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கட்* சுடர்பவளவாயனைக்கண்டொருநாளோர்தூய்மாற்றம்* படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காளெனக்கொன்றுபணியீரே* ||எ||

எனக்கொன்றுபணியீர்களிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து* மனக்கின்பப்படமேவும் வண்டினங்காடும்பிகாள்* கனக்கொடிண்மதிள்புடைசூழ்திருமூழிக்களத்துறையும்* புனக்கொள்காயாமேனிப்பூந்துழாய்முடியார்க்கே* ||அ||

ஆ—கலந்து பின்னையவளைத்துறந்து அதுவே புகழாகக்கொண்டிருக்கிறவிருப்பு உனக்குப்போருமோவென்று சொல்லிகோளென்கிறாள். ||எ||

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள்தும்பிகாள், உன்னழகைக்காணப்பெறாதே யவளிழந்துபோமித்தனை போவென்றுசொல்லிகோளென்கிறாள். ||அ||

இ— பூர்வார்த்தத்தில் ஸம்ச்லேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவளோடேகலந்தென்று) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையிவ்யாக்யையால்) துறந்தபடர்புகழானென்கிற ஸமஸ்தவ்யாஸார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிவ்யாக்யையால்) ஓர்தூய்மாற்றமெனக்கொன்றுபணியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குப்போருமோவிவ்யாக்யையால்) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

பூர்வபாதத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (உன்னழகையிவ்யாக்யையால்) ||அ||

ஸ—ட்டதே தனக்கு ஜோகஸ்வாதந்த்ர்யமான கீர்த்தியாகவுடையவனை யென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸியாநிற்கிறவனை, பங்கயக்கண்- பங்கஜநேத்ரனை, ஸகாரஸ்யஸம்பள ஸகாரம் நேத்ரம். சுடர்பவளவாயனை- உஜ்ஜ்வலித்ரவாதராதரனை, என்னை வசீகரிக்கும்படியான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களையுடையவனை யென்றபடி. கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து, நானாசைப்படுகிற திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாதரசோபையையும் காண்கையாகிற பாக்யமெனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்க்கிறதென்று கருத்து. எனக்கு- விரஹவ்யதையை ஸஹிக்கமாட்டாதிருக்கும்போலே யிருக்கிறவெனக்காக, இதுக்குப்பணியீரென்கிறதோடே யந்வயம். ஒருநாள்- பலநாள்வேண்டா, ஓர்- ஸுகர்த்ரக்ஷணமாகையாலே அத்விதீயமான, தூய்- பரிசுத்தமான, அதவா ஸாரஸ்யமான வென்றபடி. மாற்றம்- வார்த்தையை, ஒன்று- ஒன்றாக, இனியொன்றுஞ்சொல்ல வேண்டாதபடி. ஸாரதமமாக வென்றபடி. பணியீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸமவஸ்திதப யடாக்ஷங்களாகையாலே அவற்றை ஸம்போதித்துச் சொன்னபடி. ||எ||

ரு இரும்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யானத்திலே, இரை- ஆஹாரத்தை, மதுவைத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மனக்கு- உங்களுடைய வநோரத்தஸ்ஸுக்கு, இன்பப்பட- ஆநந்தமுண்டாம்படி, படுகை- உண்டாகை, மேவும்- ஆச்ரயித்து வர்த்திக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேசம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள்- ப்ரும்ஹஸமூஹங்காள், தும்பிகாள்- ப்ரும்ஹவிசேஷங்காள், கனக்கொள்- கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கநகாத்யமாகையாலே யதிசயாவஹரங்களான வென்றபடி. திண்- த்ருடதரங்களான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, புடை- சுற்றிலும், சூழ்- பரிவ்ருதமான, இப்படி ரக்ஷையுடைத்தான தேசத்திலேவன் வஸிக்கையால த்ருஷ்டஸ்தாநமான வவன்திருமேனிக்கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற பயம்தீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேசமாத்ரம் தீரவேணுமென்று கருத்து. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை; புனக்கொள்- க்ஷேத்ரத்தில் கொள்ளப்பட்டதான, புனம்- க்ஷேத்ரம். க்ஷேத்ரஜாதமாய் அத்தாலே ஸம்சோபமான வென்றபடி. காயாமேனி- அதஸீபுஷ்பஸத்ருசமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா- அதஸீ, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- தர்சநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவருக்கு, பூம்- தர்சநீயம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாலங்காரசோபை யுடையவரானவர்க்கென்றபடி. எனக்கு- நீங்களொரு வார்த்தைசொல்லாவிடில் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று- ஒருவார்த்தையை, பணியீர்கள்- நீங்களருளிச்செய்யவேணும். ||அ||

மூ — பூந்துழாய்முடியார்க்குப்பொன்னாழிக்கையார்க்* கேந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்* கேந்துபூ ண்முலைபயந்தென்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத்* தாந்தம்மைக்கொண்டகறலதகவன்றென்றுரையீரே* ॥ கூ॥
தகவன்றென்றுரையீர்கட்டம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து* மிகவின்பப்படமேவுமென்னடையன்னங்காள்!* மிகமேனிமெலிவெய்தி

ஆ — (பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே, ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத் தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடைய க்ருபைக்குப் போராதென்று சொல்லிக்கோளென்கிறாள். ॥ கூ॥

(தகவன்றென்று) மென்னடையன்னங்காள், தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள்சொல்லவேணும். சொல்லுமிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து, என்னுடைய ஜீவனும் முடிவதற்குமுன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். ॥ ய॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ— தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவிரஹாதிசயால்) ॥ கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இப்பாட்டிற் பதங்களைப்ரயோகிக்கிறார் (தாபாதிசயால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில் 'சொல்லவேணும்' என்றிங்கு வாக்யபேதம்பண்ணி 'மேனிமெலிவெய்தி' இத்யாதியைத் தனித்தொருவாக்யமாகச்சொன்னதுமிவ்வளவுமாகச்சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. அதமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(என்னுடைய ஜீவநாதிசயால்)

ப — நீர் ஏந்து என்று மாறியநயிப்பது. நீராலேஏந்தப்படுகிற, நீருக்குஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானேயுன்னை யபிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீவாநரமுதலிகளைப் போலே புணர்க்கஞ்சவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே- தூதநவ்யாபாரத்துக்குறப்பாக தரூணவயஸ்ஸமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- தர்சநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்ஸ்வர்ணவத்ஸ்ப்ருஹணீயவாசம். திருவாழி ஆயுதமாகையன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு பூஷணாபரணமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்தவ்யநமாத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விக்ரஹாலங்காரங்கள்போலே திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக் கலங்காரங்களான ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதிகளை யுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூண்ஏந்து என்றுமாறியநயிப்பது. ஆபரணங்களையபிக்கக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பயந்து- வைவர்ண்யங்களாய், பயக்கை- வைவர்ண்யமாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- ஒன்றோடொன்றுஒக்குமாயிருக்கிற பத்மங்கள்போலேயிருக்கிறகண்கள், ஸம்ஶ்லேஷதசையிலிப்படி வர்த்திக்குமென்னுடைய கண்களானவையென்றபடி. நீர்ததும்ப- பாஷ்பஜலங்களாலேபூர்ணமாம்படி, ததும்புகை- நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்தலென்கிறத்தோடே யந்வயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் குணங்களாலும் நிரதிசய போக்யரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கொண்டு விஶ்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மை வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விஶ்லேஷித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலேசொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று- க்ருபையன்றென்று, தகவு- க்ருபை, ஹ்ருதயத்துக் குமுந்ஜாதபடி நிர்தயரானார் செய்யும்க்ருத்யமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥ கூ॥

) — தடம்புனல்வாய்- விஸ்தீர்ணஜலங்களிலே, தடம் விஸ்தாரம், புனல்- ஜலம், தடாகஸரஸ்ஸுக்களிலேயென்றபடி. இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக- அதிசயமாக, இன்பம்பட- ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும் ஆசரித்துவர்த்தியாநிற்கிற, பரஸ்பரம்ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படிஸம்ஶ்லேஷிகளாயிருக்கச்செய்தே பாரகலோகாதிகளில் ஸ்நேஹபற்று விரஹாவ்யதையாயிருக்கிற வென் ஆர்த்தியைத்தீர்க்கவேண்டாவோ ஸதயஹ்ருதயரான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல்லியநடையையுடையவையான, ப்ரியஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸுகாதிசயாத் ஸௌந்தர்யாதிகளான வென்றபடி. அன்னங்காள்- ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி- என்ஶரீரமானது, மிக- அத்யந்தம், மெலிவு- காருஶ்யத்தை, எய்தி-

மூ— மேகலையூடழிந்தென் * அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே * |௰|

ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை * யொழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றிய சொல் * வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த * வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே * ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே தத்வஸ்பர்ஶஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தலற்றின விப்பத்து, அஶ்லேஷாதிவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஒண்சுடரை யொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையிழந்தாளியால்) அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிழந்தாளியால்) பாசுரத்தாலேயென்கிறதுக்கு அலற்றினவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வஸ்பர்ஶஸ்வபாவரானவென்று) ||௧௧||

ஈ— அடைந்து, மேகலையும்- ஜீவிமேயும், ஊடழிந்து- கட்டுக்குலைந்து, ஊடு- இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீரத்துக்கு ஸமாதிகையாலே ஜீவிமேயும் த்ருஶியிமாயென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமேனி- உள்ஸ்வரூபமும், அகம்- உள்ளு, மேனிஸ்வரூபம் இங்கு ஸ்வரூபவாசம், ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உபாதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்குமுன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்ததிவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவர்க்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைக்கொண்டகலுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யஸ்வபாவத்துக்கு விருத்தமென்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். |௰|

ஒழிவின்றி- விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்ததிவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ஸௌலப்யாதிஶயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை- ரமணீயதேஜஸ்கனை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, "நவஸீதாஸபத்நீ நா" என்கிறபடியே அவனைப்பிரியில் வாழில்லேயென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று வாக்யஶேஷம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறத்தோடே யந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது, மழலையென்று கர்ணபூரஸமான வுக்திவிஶேஷம். கிளிமொழியாள்- கிளியினுடையவுக்தியை யுடையவளானவொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- ப்ரலபித்தபாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிராட்டி வாக்யவஶத்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வழுவில்லா- வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவரான, வழுவு- வ்யாவ்ருத்தி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றும்குறையில்லாதவரானவென்றபடி. வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே பாவபந்தத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவில்லா- வ்யாவ்ருத்தியில்லாததான. தன்ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்ததஶகமானது; நோய்- வ்யாதியை, அஶ்லேஷாதிவ்யாதியையென்றபடி. அறுக்கும்- ஸமிக்கும், நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையநுஸந்தித்தார்க்கிதிஶேஷ:. ||௧௧||

✳ ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதேவேதாந்ததேஶிகாய நம: ✳

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(எங்கானலகம்.)

ரத்நாங்கஶ்ரீ துலஸ்யா ஶ்ரித ஜநஸஹித த்வேந பத்மாக்ஷதாயா:
ஸ்வாங்கஸ்யாஸ * ஸ்வஸ்வம் ஜ்யோதிரிதி கதநத: ஶ்ரீயா வக்ஷ கீர்த்யா |
வாஸஸ்யாமாங்கஸம்ருத்த்யா ரயவரணைஶ் ஶவஸாய யகாதீ(?) [illegible]
ஸ்தாநே ராஜீவ ஸாரிவ [illegible] ஸம்ப்ரஸந்நீய ஸ்வாரஸ ||௧0௧||

(ரத்நாங்கஶ்ரீ துலஸ்யா) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவரிசூடத்தையுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையாலே யலங்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஶ்ரித ஜநஸஹித த்வேந) தமரோடங்குறைவார்க்கு- ஆஶ்ரிதஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (பத்மாக்ஷதாயா:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- சிவந்ததாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாங்கஸ்யாஸ) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே ஸகலஸ்வாங்கஸ்ய தோற்றவிருக்கையாலும், (ஸஸ்வம் ஜ்யோதிரிதி கதநத:) திருமூழிக்களத்துறையும் ஒண்சுடர்க்கு- திருமூழிக்களத்திலே வஸிக்கையாலே ப்ரகாஶத்திற்காட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனென்று சொல்லப்படுகையாலும், (ஶ்ரீயா வக்ஷ) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (கீர்த்யா) படர்புகழான்- நிரவதிககீர்த்தியை யுடைத்தாகையாலும், (வாஸஸ்யாமாங்கஸம்ருத்த்யா) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்விபெற்றிருக்கிற காயாம்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ரயவாரணைஶ் ஶவஸாயயகாதீ:) பொன்னாழிக்கையார்க்கு- இது உபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழிதிருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், ஆஶ்ரயத்தாலே திருமூழிக்களத்தார்க்கு என்று ஸந்தோஷமாயெயிலேசொல்லுகிற ஆஸநஸ்வம் ஸாத்ருஶீகம். இப்படிகளாலே திருமூழிக்களத்தெம்பெருமானை ஸ்ம்ஸாராஸ்வாத்தாலே விஶ்லேஷத்தை "எங்கானல்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||௧0௧||

[* "ஜ்யோதிராத்யம் ஸ்வாங்கஸ்யாஸஶ்ரீயாவக்ஷகீர்த்யா" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.]

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை* நிறுத்துமனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு* வெறித்தண்

ஆறு— (அறுக்கும்வினை) இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானைவரக்காணாமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வரவுபார்த்திராதே இத்திருவாய்மொழியில் தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேஶத்தைச் செல்லவேணுமென்றலற்றுகை ப்ரஸம்ஸகமென்றேயென்ன உபதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) அவன்வருமளவும் பொறுக்கபடி ஹ்ருதயத்தில் அவாதிஶயமிருக்கையாலே

பூ— ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே, அவனை- நிரதிஶயபோக்யனான ஸர்வேஶ்வரனை, நிறுத்துமனத்து- நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்திலே, மனமென்று லக்ஷணயா வ்யவஸாயம். உகவிலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே யென்றபடி. ஒன்றிய- ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு- விவேகமுடையவர்களுக்கு, உபாயத்தையுடையவர்களுக் கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்குமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வினையாயின- பாபமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், லக்ஷணயா ஸகலவிரோதிகளையுமென்றபடி. அறுக்கும். சேதிப்பதான, இது திவ்யதேஶத்துக்குவிஶேஷணம், வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்* குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோகொடியேற்கே* ௧॥
கொடியேறிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* நெடியானுறைச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* அடியேனணுகப்பெறுநாள்எவைகொலோ* ௨॥

ஆ— ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸமாஶ்ரயணீயராயிருப்பாருடைய ஸம்ஶ்லேஷங்களைப்போக்கும் திருநாவாயைநமக்
கொருக்கால் குறுகைக்குபாயமுண்டோவென்கிறார். ௧॥
(கொடியேறிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவனெழுந்தருளியிரு
க்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோவென்கிறார். ௨॥

இ— தாமங்கே போகவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறாரென்றுகருத்து. இம்முதற்பாட்டின ஸ்வரூபம் இதில்ஸங்க்ர
ஹம். அதில் (ஸமஸ்த த்ருதீயாலே) 'ஆகத்தவனை' ஐ த்ருதீயாக விதீயாவாசகாபூபம் (ஸம்ஶ்லேஷங்களைப்போ
க்குமென்கிறவித்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தினாபூபம் (நமக்குமித்ருதீயாலே) தாஸீடம
உத்தினாபூபம் சொல்லிற்றாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகைக்கென்றது- கிட்டுகைக்கென்றபடி. உண்டேயென்கிறவிடத்தி லவ்யாஹாரம் ஸ்வயாம
ஸ்வரூபோபாயம். உபாயமில்லாமற்போகாதே கிடைக்குமோவென்றபடி. ௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாஸுதேவர்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்ருதீயால்) உத்தராயத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்ருதீயால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குபாயமுண்டு
மோவென்றவ ரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று ஆசிக்கிறாரென்று ஸமதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ௨॥

மூன்றாம்பாட்டு

கவையில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தவிதக வித்துறையென்று) கவையில்லை

ஸ— மலர்ச்சோலைகள்- பரிமளப்ரசுரமாய் ஶீதளமான புஷ்போத்யானங்களாலே, வெறி- பரிமளம்,
ஶாகவாடீ விவக்ஷாவாஸ, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்தை, கொ
டியேற்கு க்ரூரகர்மங்களையுடையவனான வெனக்கு, கொடியன்- க்ரூரன், இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச்
சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ரூபமாயிருக்கும், தொடராமுடையார்க்கு விரோதியி
தகர்மமானதேஶத்தையுங் கிட்டப்பெறுதபடி க்ரூரபாவத்தையுடையவனான வெனக்கென்றபடி. குறுக்
கும்வகை- கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென்றது அக்தேஶமாவிஶேஷமாய் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு
பாயமென்கை. உண்டுகொலோ- உண்டோ, ஸித்திக்குமோவென்றபடி. ௧॥

கொடியேறிடை- கொடிபோலே ஸூக்ஷ்மமாய் ஸுந்தரமான இடத்தையுடையவளான, ஏர்- ஸுந்தர
ம், கோகனகத்தவள்- கொகநதவாஸினிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- ஸநாதனவனு
ன, கேள்வனென்று ஸநாதனவன், ஸநாதனவல்லபனென்றபடி. "நகஶ்ரீஸ்வாமீஸ்ருதி" என்பாருமு
ருகேயிருக்க நானவ்வூரைக்காணப்பெறாதே யிழக்கவோவென்று கருத்து. வடி- வடிந்ததான, கூர்மையானவெ
ன்றபடி. வடிகை- கூர்மையாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல்- வேலுக்கு ஸத்ருஶங்களான, வேலென்கிறவா
யுபவிஶேஷம்போலே தீர்க்கங்களானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையு
டையவளான, மடப்பின்னை- ஸௌந்தர்யமானவளான நீளைக்கு. பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயக
னான, நெடியான்- மஹானானவன், இன்னுமுள்ள உபயநாச்சிமாரைநடுகளாலே ஸர்வாதிகனானவனெ
ன்றபடி உறை வஸிப்பதற்கிற, "ஸபார்யாஸஹிதோவேதஸ்ய ஶ்ரீபரநாதநாமப்ரதிஷ்டிதம்" என்கிறபடியே பிர
ஶ்ரீவதிக்கோடேகூட வவன் வஸிக்கிறவிடமானவென்று பர்யாயம். சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே
பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, அடியேன்- ஶேஷபூதனானநான், "ஜந்மான்தர
ஸஹஸ்ரேஷு" என்கிறபடியே ஸவஜந்மங்களுக்கு மிட்டுப்பிறந்தவனான நானென்றபடி. அணுகப்
பெறுநாள்- கிட்டப்பெறும்படியானதிநங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, எவைகொலோ- எதுகளோ, அத்தை
விட்டுப்போதே வாவேணுமென்று ஆசிக்கிறபடி. ௨॥

மூ— எவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவையின்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்* நவையிற்
றிருநாரணன்சேர்திருநாவாய்* அவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே* ॥௩॥
நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநானும்* மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்* நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்
திருநாவாய்* வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா* ॥௪॥

ஆ—(எவைகொல்) என்றுதிருநாவாயை அணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் தடுக்கவித்துக் கண்ணீர் சோராநிற்கிறநான் ஸ்வயம்வ்யக்தநீகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥௩॥

(நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யவிசிஷ்டையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனான உனக்கு மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன். அடிமைசெய்யும்நாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥௪॥

இ— ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வயம்வ்யக்தநீகனனென்று) அவையுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே அங்குள்ளதிவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

தாஸீயவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ஶேஷவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்யுநாளித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆஶம்ஸிக்கிறாரென்று ஸம்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

ப— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைக்கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், எவைகொலென்று- எதுகளோவென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது ஸம்ஸாரத்தைப் போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில்- வ்யாபாரத்தில், கவை- வ்யாபாரம், மனமின்றி- மநஸ்ஸில்லாமல், மநஸ்ஸு ஸ்வவஶமாகாதே எத்திலேகாமத்ரவித்தென்றபடி. கண்ணீர்கள்- பாஷ்பங்கள், கலுழ்வன்- ஸ்ரவிப்பியாநிற்பன், கலுழ்கை- ஸ்ரவிக்கை, நான்போகாநுபூக்கள் ஸ்ரவிக்கவிருப்பனென்றபடி. நவையில்- நவையில்லாதவனான, நவை- தோஷம், ஹேயப்ரதிபடஸமஸ்தகுணனென்றபடி. திருநாரணன்- ஸ்ரீமந்நாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்த திவ்யநகரத்தில் திவ்யபரிஷத்திலே, அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்ப்ரவேஶிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்ததினமின்னதென்றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அந்தநாளெப்போ வரப்புகுகிறதென்று ஆஶம்ஸிக்கிறபடி. ॥௩॥

ஈ நீள்- நீண்டவையான, உந்நதங்களானவையென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிபூர்ணபுஷ்பங்களானவையென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைசெய்கைக்கு பாஹ்யோபகரணஸம்ருத்தியையுடைத்தான தேஶமென்றுகருத்து. திருநாவாய்- இது மேலைநாட்டிலேயுள்ள ஒரு திவ்யதேஶமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனேயென்றபடி. வாளேய்- வாளுக்குஸத்ருஶமான, வாள்- கட்கம், ஏய்கை- ஸத்ருஶமாகை, உஜ்ஜ்வலங்களானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, கண்- நயனங்களையுடையவளான, மட- ஸௌந்தர்யமுடையவளான, ஆத்மகுணங்களையன்றிக்கே ரூபகுணங்களாலுமுன்னை வஶீகரிக்க வல்லவளானவளென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நீளைக்கு நாயகனானவனே, தேஶாந்தரம்போயிருந்து தன்னூருக்குவருகிற புத்ரன் ஊர்கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாப்போலே ப்ராப்யதேஶம் கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களையநுஸந்திக்கிறார். நானும்- அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரியாயிருந்தநானும், ஸம்பந்தத்தால் நித்யஸூரிகள்போலே நானுமென்றபடி. மீளா- புநராவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி- கைங்கர்யரூபங்களான க்ருத்யங்களை, பணி- க்ருத்யம், செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன்- ப்ரவ்ருத்தனானேன்; எனக்குள்ளன- கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலே எனக்கு பரிகல்பிதங்களாயிருந்துள்ளவையான, நாளேல்- நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கெப்போ

மூ — மன்னான்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்கும்* கண்ணாளுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்* விண்ணாள்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்* கண்ணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே* ‖ ரு ‖

கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்கள்* தொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்றுரிசின்றி* வண்டார்

ஆ — (மன்னான்) லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், தேவாதிஸர்வாத்மாக்களை நியமநநிர்வாஹகனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனான வெம்பெருமான் விரும்பியுறையுந்திருநாவாயை இப்ப்ரக்ருதியோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோவென்கிறார். ‖ ரு ‖

(கண்டே) எனக்காகத்திருநாவாயைக் கோயில்கொண்டுநிற்கிற கோவலர்கோவே? உன்பக்கலிலே அநந்ய

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — இப்பாட்டிலே லக்ஷ்மீபதித்வத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னும்கருத்தாலே (நீளா) பதமும். இப்படி பாட்டுதோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்திக்கையாலே ஸாபேக்ஷமிதியென்கிற வைலக்ஷண்யமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுஸூசிதம். “ஸர்வமிதம்ஸாபேக்ஷம்” என்று உபநிஷத்பாஷ்யத்திலே “விஶ்வாவிஹாராஸாதநஸர்வநா” என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யாநத்திலே நாராயணமுநிகள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸாதநத்வம் கணோக்தமன்றாகிலும் ஸ்வபாவத்தாலே லபிக்குமிறே. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதித்யாதியால்) இங்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரக்ருதியோடேயென்று) இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே தர்ஶநகாமனென்கைமாத்ரத்தை யபேக்ஷித்தவரிப்பாட்டிலே ததிமாத்ரியான திவ்யதேசத்தினுடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறாரென்று ஸமதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் ஏகாந்தமும் திவ்யதேசப்ரவேஶமாத்ரம் ப்ரதிபாதிக்கையாலே யிங்கு புநருக்தியில்லை. ‖ ரு ‖

ஆறாம்பாட்டு.

திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ — வரப்புகுகிறதென்றறியேனென்றபடி. ‖ ச ‖

ரு மலர்மங்கைக்கும்- பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யௌவநி, மண்மடந்தைக்கும்- பூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- அபலை, மன்னான்- நாயகனான, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிப்ராணிகள் தேவர்களென்கிற ஸமுதாயங்களுக்கும், கண்ணான்- நிர்வாஹகனான, விண்ணான்- பரமவ்யோமத்தையுடையவன், விண்- பரமவ்யோமம், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனானவனென்றபடி. விரும்பி- ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலும் ஆதரித்து. உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யதேசத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணார- கண்கள்விடாய்தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ? அதிப்போதேவரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி. [கண்ணான் விண்ணான் கண்ணார என்பவை இடைகுறைந்துகிடக்கிறது] ‖ ரு ‖

சு வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, ப்ரபூததேதாரங்களானவென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள்சூழ்- புஷ்போத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யதேசத்தை, கொண்டே- ஸ்வீகரித்துக்கொண்டே, அநந்யார்ஹமாயோபமிருந்ததாம். இது ஆழ்வாரை வஶீகரிக்கைக்கு யோக்யமானதேசமென்று திருவுள்ளத்தாலே நித்யமாதரிந்து நின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸியாநிற்கிறவனான, எம்- எங்களுடையவனான, கூத்தர்க்கெல்லாம் ஸர்வஸ்வமானவென்றபடி. கோவலர்கோவே- கோபாலநாயகனே, கோவென்று நாயகன், துரிசு- அபத்ரம், ப்ரயோஜநாந்தரப்ராப்திரூபமாகிற அபத்ரமென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்குஎன்கிறத்தோடே கூட்டிப்பது. உனக்கே- நிரதிஶயபோக்யனானவுனக்கே, அநந்யார்ஹமாயோமவர்வாம், தொண்டாயொழிந்தேன்- அடிமையாய் விட்டேன், ஒழிந்தேனென்று “பரித்யக்தா மயா லோகா:” மென்கிறகணக்கிலே

மூ—மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ॥௬॥
கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனே திருமாலே* நாவாயுறைகின்றவென்னாரணநம்பீ* ஆவாவடியானிவனென்றருளாயே* ॥௭॥

ஆ—ப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையேனான வென்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே யுன்னைக்கண்டுகளிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥௬॥

(கோவாகிய) ஸ்ரீகஜநஸீஹிஷ்ணுவாய், ஸ்ரீகஜநாநிஷ்ட நிவாரணஸ்வபாவனுமாய், ஸ்ரீயஃபதியுமாய், ஸ்ரீயஃபதித்வஸூசகமாகத் திருநாவாயிலே ஸந்நிஹிதனுமாயிருந்த நாரணநம்பீ, ஆவாவடியானிவனென்றருளாயென்கிறார். ॥௭॥

(அருளாதொழிவாய்) அஜ்ஞாநகந்தமில்லாததொருபடி உன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவகுணவிபூதிவிஷயஜ்ஞாநத்தை யுன்க்ருபையாலே யெனக்குத்தந்தருளினநீ, இன்னமுமுன்க்ருபையாலே 'நம்மடி

இ—(என்னுடையவிதுரீயால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் ததீயவிபூதியழகை யநுபவிக்கவேணுமென்றவ னிப்பாட்டிலே விபூதிமானானவனை யநுபவிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. நாலாம்பாட்டில் ஐக்யத்தை யபேக்ஷித்தார் இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறாராகையாலே புநருக்தியில்லை. ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு✳

ஸ்ரீவராஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜநஸீஹிஷ்ணுத்வாதியால்) தேவாசுரஞ்செற்றவனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜநாநிஷ்டத்வாதியால்) நாரணஸப்தவிவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதியுமாயென்று) அருளாயென்கிறத்தால் கீழ்தாமபேக்ஷித்த வஸ்துக்களெல்லாம் ஸித்திக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு✳

மருளேயின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநகந்தாதியால்) உன்னையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸ்வரூபஸ்வபாவத்யாதியால்) அருள்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைத்

ப—ப்ரயோஜநாந்தரஸாத்யப்ராப்யங்களுடைய உபாதியை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை இங்குஎன்கிறத்தோடே அந்வயிக்கிறது. இங்கே- இத்திருநாவாயிலேதானே, அவதாரணம் ஸ்ரீவைகுண்டாதிவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம். கண்கள்- நயநங்கள், கண்டு- உன்னை யநுபவிக்கப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ, அந்தநாளிப்போது வாராதோவென்றபடி. ॥௬॥

ப- கோவாகிய- ஸ்வாமியான, ஐஸ்வர்யத்தளவில் தேவர்களுக்கும் தானேஸ்வாமியென்று தன்னையபிமானித்துக்கொண்டவனானவென்றபடி. மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- பூமியைவாங்கினவனே, இங்கு திக்ஷேபகமும் ப்ரதிஸ்வாமிவ்யாஜமாத்ரம். மஹாபலியபஹரித்த பூமியைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனே வென்றபடி. தேவாசுரம்- தேவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவாஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- போக்கினவனே, அஸுரரைநிரஸித்து தேவாஸுரவிரோதத்தைப் போக்கினவனேவென்றபடி. திருமாலே- லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, மால்- வ்யாமோஹம், உத்தமமான வாஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்கும் ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்கும் நிதாநமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுடையவனே வென்றபடி. இத்தாலேயவனுடைய ஸௌசீல்யம் ஸ்பஷ்டமாயிற்று. நாவாய்- திருநாவாயென்கிறதிவ்யநகரத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே, என்னாரணநம்பீ- எனக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீகல்யாணகுணங்களையுடையனான பரிபூர்ணனே, நம்பி- பூர்ணனே, ஆவாவடியானிவனென்று- ஹா! ஹா! நம்முடையதாஸனிவனென்று, ஆ ஆ என்கிறவிடத்தில் ஸம்போதகாரார்த்தம். அய்யோ இந்த்ரர்களுடைய நமக்கு அஸாதாரணதாஸனிவனென்றபடி. அருளாய்- க்ருபைபண்ணவேணும், என்னீநாயங்களையெல்லாம் தலைக்கட்டித் தந்தருளவேணுமென்றபடி. ॥௭॥

௮ — அருளாதொழிவாயருள்செய்தடியேனைப்* பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்* மருளே யின்றியுன்னையென்னெஞ்சத்திருத்தும்* தெருளேதரு தென்றிருநாவாயென்றேவே* ||௮||

தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி* தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ* ||௯||

ஆ—யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தருளுவாய், வைத்தருளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடிசெய்தருள், என்றுகொண்டு எம்பெருமானையின்னாதாகிறார். ||௮||

(தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கும் அகோசரனாய், ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்த ஸகல ஜகந்நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரணதீக்ஷனான எம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸர்வஸுலபனாயுறைகின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்னஸாதநம்பண்ணினார்களோ, நான் ஸாதநஹீனனாயிழந்தேன்.

இ—அருளாதொழிவாயென்று) ஸநிர்வேதமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளமித்யாதியால்) இன்னாதாகிறாரென்று- வெறுக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமபேக்ஷித்தபடி பெறாமையாலே திருவுள்ளங்கலங்கி யிப்பாட்டிலே எம்பெருமானைவெறுக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||௮||

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

ஆக்ஷேபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவரேத்யாதியால்) இனி என்கிறவாக்யத்தாலே ஸூசிதமாகிற வ்யங்க்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்வெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலும் அவனொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணாதொழிந்தவாறே யிப்பாட்டிலே வ்யதிதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ||௯||

ஈ— மருளேயின்றி- அஜ்ஞாநமேயில்லாமல், மருள்- அஜ்ஞாநம், ஏகாரம் அநேகதேசநிவ்ருத்திவ்யவச்சேதகமாய்க் கொண்டு க்ருத்ஸ்நநிவ்ருத்திபரம், அஜ்ஞாநகந்தமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே அபரிச்சின்னனானவுன்னை, என்னெஞ்சத்து- என்மநஸ்ஸிலே, இருத்துந்தெருளே- ப்ரதிஷ்டிதனாக்குகிற ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தையே, தெருள்- ஸம்யக்ஜ்ஞாநம், ப்ரத்யக்ஷஸமானமாய் உன்னை நிரந்தரமாக விஷயீகரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தையேயென்றபடி. ஏகாரம் ப்ராக்ருதவிஷயஜ்ஞாநவ்யவச்சேதபரம். தரு- தந்தருளினவனான, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநுவதிக்கிறபடி. தென்திருநாவாய்- ஸுந்தரமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற, தென் என்று ஸௌந்தர்யம், என்தேவே- என்னுடையதெய்வமே, தேவு- தெய்வம், எனக்குஉபாயமும் உபேயமுமானவனேயென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடியேனை- உனக்கு நித்யசேஷபூதனானவென்னை, பொருளாக்கி- ஒருவஸ்துவாக்கி, பொருள்- வஸ்து, த்ருணாதிகளைப்போலே உபேக்ஷியாதே ஸ்வயமேவ விஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன் ஸ்வர்ணம் லக்ஷணாவ்ருத்த்யா ஸ்ப்ருஹணீயபரம். புக- ப்ரவேசிக்கும்படி, வைப்பாய்- வைத்தருள், அருளாதொழிவாய்- அப்படிக்ருபைபண்ணாதே தானொழிந்துவிடு, உனக்குத்திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ||௮||

தேவர்முனிவர்க்கு- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுநிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு- சக்ஷுராதிகரணங்களாலே காண்கைக்கு, அரியன்- அசக்யனான, ஸ்வயத்நஸாத்யத்தாலே அசக்யனானவென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனான, ஒரு- அத்விதீயனான, மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநிர்வாஹகனான, க்ருதகாக்ருதகாதிபேதபிந்ந த்ரிவிதங்களான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவென்றபடி. தேவன்- தேவநசீலன், ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலாசீலனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. விரும்பி- ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரோத்க்ருஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் ஆதரம்பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமென்று பாவம். திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இனி- நான்காணப்பெறாதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அய்யோ! தாம்காணப்பெறாமையாலே சோகிக்கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுவார், அணுகை- கிட்டுகை, யாவர்- ஆர்களோ! வந்தஸாதநவான்களோவென்றபடி. அவர்கள் உபாஸகரல்லர்; நித்யஸூரிகளென்று கருத்து. ((தமேகநா

மூ — அந்தோ வணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ௰

வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளானைத்* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத் திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ௧௧

ஆ — னென்று நோகிறார். ௰

(அந்தோ) இப்படியுன்னையாசைப்பட்டுப்பெறாதேயொழிந்தாலும் நிராசனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்றோ வுன்னை நானணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையாநிற்பனென்கிறார். ௰

(வண்ணம்) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ௧௧

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ — இப்பாட்டில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறதுக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ப்ரஶ்நவாக்யத்தில பேக்ஷிதமான பதத்தை யத்யாஹரித்து யோஜிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்) ௰

✳ நிகமனம். ✳

சாரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஹிகேத்யாதியால்) ௧௧

ஈ — த்ருஷ்டைவாஸௌ என்று உக்தவதீ விலபித்தாப்போலே விலபிக்கிறபடி. ௰

கொந்தார்மலர் — ரஜஸ்ஸு எங்கும் வ்யாபிக்கும்படியான புஷ்பங்களாயிருக்கிற வ்ருக்ஷங்களை யுடையவையான, கொந்து - ரஜஸ் - நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ் - உத்யானங்களாலே வேஷ்டிதமான, திருநாவாய் - அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேஉறைகின்ற - ஸ்வாபேக்ஷமாக ஸ்ரீவை குண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ப்ராப்ய பூத ஸ்ரீவைகுண்டஸம்பந்தோபேக்ஷ ஔதார்யாதிஶய த்யோதகமாகவிருக்கிற நிவாஸஸங்கா வ்யவச்சேதகமாம். எம் - அஸ்மதீய நிரதிஶயபோக்யமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. மாமணிவண்ணா - ஹே நீலமணிவர்ணா, நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றொருவசனமத்யாஹார்யம், விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே கண்டோக்தியாயிருக்கிறது. அந்தோ! என்று - ஐயோவென்றிப்படி விலபித்து. எப்போதும் - ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி - மோஹத்தாலே ஸ்வரூபம்கலங்கி, திருமாலென்று - ஸ்ரீயப்பதியென்று, கூப்பிடுகையானவிது ப்ரஜை தாய்க்கள் பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாப்போலே யென்றுகருத்து. அழைப்பன் - கூக்குரல் பண்ணுகிறபன் ௰

வண்ணம்மணிமாட - நாநாவர்ணமான மணிமயப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று ரத்னவிஶேஷணம். நன்னாவாயுள்ளானை - நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிஶயபோக்யமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியைக்குறித்தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். திண் - த்ருடமான, அம் - அழகியதான, மதிள் - ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்ச டகோபன் - திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறத்தோடே யந்வயம். பண்ணார் - ஸ்வரஸம்பந்நமான, பண் - ஸ்வரம், தமிழ் - த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண் - ப்ருதிவியை, ஐஶ்வர்யத்தையென்றபடி. ஆண்டு - யதாநுரூபமாகவநுபவித்து, அநந்தரம் தத்விஷயத்திலே விரக்திபிறந்து பத்துக்கொண்ட நாயகர்கள், மல்லிகையே - மல்லிகைபோலே, ஏகாரம் அவதாரணம், மணம்கமழ்வர் - வாஸனைபரிமளத்தையுடைய ரான, ஞானவைராக்யாதிகுண பரிமளமுள்ளவர்களாவரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஶ்ரீயுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவஶ்ரேஷ்டர்களாவரென்றபடி.

ஞானவைராக்யாநுஷ்டானஸம்பந்ந ஶ்ரீமதாநாவாநாஜவாஸவிஶேஷாதிகாரிகளாவரென்றபடி.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அறுக்கும்வினையாயின.)

ஸூக்ஷ்மைச்வர்யோபமாநா * ஸ்வவிஷயகஸ்ரீவிசேஷோபகாரா

ஸம்ருத்த்யைச்வர்யபூர்வோபமாவத்ப்ரணதஜநாச்வாஸநாத்யாஸ்தவ்யாஸ்ர:

ஸம்பாத்யாஸ்ஸேஷ்யஸம்பத்ரஹிததுரிதநிராஸாஸஸதாஸந்நிதாநா

த்ருஷ்ட்யாதிஃ ஸ்ரீகாந்தநிஷ்டாபதிஷஹஜ்ஜாதிஹாவைதநீயம் ॥௧௧௦

(ஸூக்ஷ்மைச்வர்யோபமாநா) ௨* கொடிபோலிடைக்கோகனகத்தவள்- கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையை யுடையவளாகையாலும், (ஸ்வவிஷயகஸ்ரீவிசேஷோபகாரா) ௩* திருநாரணன்- இத்தால் ஸ்ரீயஃபதித்வம் சொல்லப்பட்டது. மேல் நாமவிசேஷமும் சொல்லுகிறது. “ஸ்ரீயதேஜநை: ஸ்ரயதே ஸா யதீ ஸ்ரீர்ணாதிஸ்ரூணாதி” என்கிற நிருக்திகளையுடைத்தாய் ப்ரசித்திஸம்ப்ரதிபத்ய வ்யாக்யானங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீசப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (ஸம்ருத்த்யைச்வர்யபூர்வோபமா) ௬* மண்ணன்மலர் மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும்- மண்மடந்தையென்றது கீழும்மேலும்சொல்லும் நப்பின்னைக்குமுபலக்ஷணம் ஸம்ருத்திமதீஷாதிகளை விபூதியாகவுடையவளாகையாலும், (ப்ரணதஜநாச்வாஸநாத்யாஸ்தவ்யாஸ்ர:) எ* மாவலியையிலங்கொண்டாய் திருமாலே- ப்ரணதரைப்பேயிலே “தேவதேவதேவதேஹம் ப்ரதிஷ்யேஜநநீ । விஷ்ணோச்சஹாநந்தஸம்ஸாரே ப்ரதிஷ்டாபயாநந்தஸநாதம்” என்கிறபடியே அந்தரங்கமை க்கு ஸந்நிதானமாக எம்பெருமானோடே ப்ரணதியக்கையாலும், (ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பாத்யாஸ்ஸேஷ்ய) ௮* திருமாலென்று- எம்பெருமான் ஆச்ரிதருடைய தோஷங்களைப்பாராதே அங்கீகரிக்கைக்குப் புருஷகாரபூதையாயிருந்து வழிப்பிக்குமவளாகையாலும், (ஸம்பத்ரஹித) அ* தெருளேதரு- தெத நனுக்கு ஐச்வர்யாதிஸம்பத்விபாகத்தை யுண்டாக்குமவளாகையாலும், (துரிதநிராஸாஸ) எ* தேவாசுர ஞ்செற்றவனே- ஆச்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப்போக்குமவளாகையாலும், (ஸதாஸந்நிதாநா) ௯* அணுக ப்பெறுநாள்- எப்போதும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையாலும், ‘தூதமேஷ்ஷிமி’ ‘வைச்வதேவம்க்ஷமதிம்’ இத்யாதிகளிற்படியே நிரவயிகமான குணவிசேஷங்களை யுடையவளாகையாலும், ஸகலஸம்பத்தியான பிராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெருமானை போக்யதையான ஜாயையையுடையவனாக ‘அறுக்கும்வினையாயின’ வென்கிறசதகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுக்களிலே பிராட்டிஸம்பந்தம்சொல்லுகையாலே

ஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்.

[*ஜநகிஸ்வவிஷயகஸ்ரீவிசேஷோபகாரா’ ௯*காஸம்’ என்றுபாடம். முதற்பாட்டில் குறுக்கும்வகையெ ன்று ஸாமர்த்யமும் ஆறாம்பாட்டில் கோவலர்கோவேயென்று ப்ரணதஜநாச்வாஸமும் விவக்ஷி தம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸ என்பதை ஸாவதாரணமாகக்கொண்டு அதையுடையவளானது கொண்டு ஸதீஎன்று விசேஷணமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹியாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவேங்கடேசாசார்யர் திரு வுள்ளம். ப்ரணதாவின்மேல் ஸாபேக்ஷிப்பண்ணி போக்யதையஸ்யாஸ்ஸாம்ஸ, என்றுதல் போக்யதா ம்ருதஜதி கடாக்ஷிப்பண்ணி ஸம்பத் என்றுதல், வைத்து தாத்ருசீஜாயாயஸ்ய என்று ஆச்ரிதர்திறத்தில் போக்யமான விசேஷயுடையவளென்றுக்கருத்து. “ஸம்பத்ஜநயேவிஷ்ணே” என்னுமிடத்தில் ஜாயவன்இவ்வா றே வ்யவஹாரப்பண்ணினான். ஸாபேக்ஷாதித்ருதிக்ருதயாமதா: ஸஷ்ஷ்டோத்ராதநாமதேஹாஸ கடாக்ஷிவி ஸம்ருத்தாஸ்ஸஷ்டேவேந ஸங்க்ராமங்களைவிவக்ஷித்து தேவதாந்தரத்தையும்விவக்ஷித்துப் பொருளங்கொள் ளிலுமாம். என்று நம்ராமாயர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ— மல்லிகை கமழ் தென்றல் ஈருமாலோ

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி ப்ரஸந்நமத்ராதுமானவாறே அநுபவவிஶேஷத்தாலே தம்முடைய ப்ரஸந்நத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்தாளொருபிராட்டி, அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதானதுவந்து அவன்றான்வாராமையாலே த்ருஷ்ணஸமேதையாய் மல்லிகைகமழ்தென்றல்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— அறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற இவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளிலும் விரஹாப்ரஸந்நடவாநிற்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலில்லாத அநுபவவிஶேஷமித்திருவாய்மொழியிலுண்டாவானேனென்ன? அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் பஹுப்ரகாரமாக உபலாலித்துப் ப்ராயிஶ்சித்தஞ்செய்தேயும் ஸாஹஸிகம்பெருமொழிந்த பிம்பவத்தாலேயென்றபடி. அவ்வநுபவவிஶேஷப்ரகாரந்தானேதென்ன? அதைக்காட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு ப்ரவேஶஞ்செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால்) அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறவித்தால் விஶ்லேஷாநுபவஸமயமென்கிற ஸமயஸூசனமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரஶம்ஸார்த்தமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது— க்ஷணவிலம்பிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தனம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசிதகர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் "அடியஜ்வாநஹ்நிகாநநம் த்ருடிபாஹாயதேத்வாமபஶ்யதாம்" என்றிருக்கிற மஹாவதாரணிக்கு அந்தப்பகலெல்லா மொருபடிகழியப்பெற்று க்ருஷ்ணன்மீண்டுவரக்கடவிய ஸாயம்வேளையும்வந்து, க்ருஷ்ணனோடுவரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து க்ருஷ்ணஸஹவாஸ கோவத்ஸஸம்வங்களுடைய வேணுநாதவிநோதகோலாஹலங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஶ்சயித்து ஸம்போகத்துக்குறுப்பாய் தான்ஸ்வாபிதஸ்தலையாயிருக்கிற ஶய்யையிலே அதின்மேலே புஷ்பாகாஸாதி ஸாமக்ரீஸம்பாராதிகளும் ஸாயம்ஸாரணீயகமும் ஸாஸ்தீதவிஶேஷங்களும் ஏகக்ஷணவிகஸிதவிகஸ்வரஸுகந்தஸங்களும் வீதாம்ப்ராயங்க்ருதநீபதிப்ரஹத்துக்கு ஸாதகங்களான வாஸஸ்வ யநாதிகளும் மற்றுமுள்ள வாஸிவநவஸ்துக்களுமெல்லாம் வருஜங்களானவளவில் அவன் க்ஷணமாத்ரவி லம்பித்தாலும் விரஹஸஹாவமவும் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் க்ஷணமாத்ரம்விலம்பத்திலே ஸத்ருஷ்ணவஸனையானாளென்று கருத்து. இந்த ஸாவஶேஷத்தில் ஸம்ப்ரயாவது:— எம்பெருமான்தம்மை விஷயீகரிப்பதுக்கு முன்னுண்டானகாலம். அக்காலத்தில் பாதகவஸ்துக்களாவன:— தம்மை விஷயீகரிக்கவதிக்ரமிக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யாதிகுணங்களும் பெரியதிருவடியுடைய வக்ஷோபாஷ்ங்களு மவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களான உதீர்ணஸாகராதிநிஸ்வனங்களும், இவை பாதகங்களாகைக்குக்காரணம்- இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களாயிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக்காணாமை, இது நஞ்சீயரருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த ஸாவஶேஷப்ரகாரத்தை 'ஸமஞ்சஸ்வஸ்வாஸஸுகவிபேஶவ, ஸந்தாநிதி தேஶிகப்ரஸாதஸ்ய திவ்யஶ்ருதிவக்ஷோஜ்ஜ்வலேஶ ஸூக்தயஸ்வகவயஸ்ய தயாவ விஶஸூ வேத ஸுஶிக்ஷிதேஷு ஸூதே, உதந:— திவ்யஸம்ப்ரதிஷ்டாஹிதமிஶிரிதி ஶரீரேஷு ஸ்ருதயதே தேவாநாமபி ஹாவாஹாவாமஹர் விக்ஷேஹய த்ரம்பரம். குருப்ரதிஸம்ஸ்க்ருதி: க்ருதவே வரஹிதமே:ஸ்ரீயதே ராஜ்யாயாஸீ ராதிகாஹிகமணே ராதிஶ்யதேவஶதி:" என்று ஸங்க்ஷேபத்தில் உபதேஶத்திலே விஷ்ணுஸக்தவாக்யத்தாலே ஆசார்யர்கள் ஸூசிப்பித்தருளினார்*

பத— மல்லிகைகமழ்- புஷ்பகேஸரிதமயாநிற்கிற, கமழ்கை- வரிதஸிக்கை, புஷ்பகாகாஸாதி ஸௌரபஸாதிநியானவென்றபடி; வயோவகாரணமான க்ருஷ்ணாயாவேக்ஷ மாலாநிஷத்போலே யிருக்கிறது உத்யவஸீரத்துக்கு புஷ்பகாஸௌரபவேதநமென்றுகருத்து. ப்ராணேந்த்ரியத்துக்கும் பாதகமாய் ஸ்பர்ஶேந்த்ரியத்தையும் வீஶியாநின்றதென்றபிப்ராயம். தென்றல்: உத்யஸீரமானது, ஈரும்- விதாரணம்பண்ணாநின்றது, என்னை உதிஶேஷ:. ஈருகை- வேதயீகரிக்கை, ஆல்- ஓ- கஷ்டம்! ஆலென்றும் ஓ!

மூ— வண்குறிஞ்சிப்பிசைதவழுமாலோ* செல்கதிர்மாலையுமயக்குமாலோ செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ* வல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மானாயர்களேறரியேறெம்மாயோன்* புல்லியமுலைகளுந்தோளுங்கொண்டு புகவிடமறிகிலந் தமியமாலோ* ॥கூ॥

ஆ— முதலான பதார்த்தங்கள் என்னைவாயியாநின்றன, ஸௌந்தர்யமான ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானைப்புல்கி அதுவேயாத்மகமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையுங்கொண்டு புகவிடமறிகிலோம், முடிவுதோமென்று கூப்பிடுகிறாள். ॥கூ॥

முதற்பாட்டு

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமிக்ருதியால்) புகவிடமறிகிலமென்கிறதோடு ஸந்நிதாநத்தால் புல்லியவென்கிறத்தில் ஸித்தபதார்த்தத்தைபருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயாத்மகமாயிருந்தவென்று) புகவிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸித்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முடிவுதோமென்று) ॥கூ॥

ஈ— வென்றும் உத்தேச்யங்களான வஸ்துக்கள், இவை இரண்டாலும் ஸத்ருசமாம் வேதாந்தமாகி றது; க்ருஷ்ணனுக்கொருபுறம் பாதமாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே உபகாரகத்துக்கெங்கும் பாதமா யாயிராநின்றதே என்றுகருத்து. "யாநிஸ்ம ரமணீயாநி தயா ஸஹ ஸவநேஷு । தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவ தோஷேதயாவிநா ॥ ஸந்த்ராஸ்ஸவநோபாயா ஸர்வஸ்யோபரதஸ்ஸ:। தாவிஷய தீக்ஷோ பாவக:ப்ரதிபோதநீ" என்கிறகணக்கிலே தத்ஸம்ச்லேஷஸமயத்திலே ஆநந்தஹேதுவாயிருந்தவஸ்துவே இப்போது உத்தேஜகமாவதேயென்றபிப்ராயம். வண்- ஸௌநாதமான, குறிஞ்சிப்பிசை- குறிஞ்சியென்கிற பண் நவிசேஷமானது, மீதித்தார் ஸம்ப்ரகாரத்திலே யாதுஸ்ஸிகமாகப்பண்ணுகிற மாநவிம்ஸஷமென்றபடி. தவழும்- சரீரத்தைத்துளையாநின்றது, தவர்தல்- துளைத்தல், சாஸ்தம்போலே சரீரத்தைத் துளையாநின் றதென்கிறார். ஆலோ! ஹாகஷ்டம், செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்சப்தம் ஸாதநஸ்ய வம்போலே கிரணத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும்பேர். கஸுதியாநின்றுள்ள வாதித்யனையுடைத்தானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும்; மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பெயர். மயக்கும்- மோஹிப்பியாநின் றது, வாய்விட்டுவிளவிக்கவுமொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிததேசங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, உத்தீபனவிபாவங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிதைக்கும்- சரீரத்தைச் சேதிக்காநின்றது, சிதைக்கை- தக்ஷணம்பண்ணுகை, வீதாம்பராம்ருதமான வவன்திருமேனிக்கு ஸாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ! ஹாவைத; இங்கு உபயசாஸ்தாதிகள்தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவை போரொன்றின்வீமெபெ டுஸ்ஸஹமென்னைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ரமணீயஸந்நிவேச காந்திமெசதப்ராதி குணசாலியானவென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- வதும்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனை, எம்மான்- அக்கண்ணாலேநமக்கு ப்ராணநாதனை, ஆயர்களேறு- கோபாலச்ரேஷ்டனை, ஏறு- வ்ருஷபம், ச்ரேஷ்டனென்றபடி. "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபாலர்களையும் வசீகரித்துக்கொண்டவனை வென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அபலைகளை வசீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- ஸிம்ஹச்ரேஷ்டமான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, இப்படிதன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தமெல்லாரையும் வசீகரிக்கையாலே த்ருப்தஸிம்ஹம்போலே உத்தேஜகராயிருக்குமவனைவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, ஸம்ச்லேஷஸமயத்திலே நம்பக்கல பரதந்த்ரனாயிருந்தவனை வென்றபடி. மா யோன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதன், புல்லிய- ஸம்ச்லேஷம்பண்ணின, புல்லுகை- ஸம்ச்லேஷிக்கை; தத்ஸம்ச்லேஷமே யாத்மகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளுந்தோளுங்கொண்டு- ஸ்தநங்களையும் தோள்களையுங்கொண்டு, நானொருபடியாறியிருக்கிலு மவன ப்ராதம்பண்ணிப்போன விவ்வவயவங்களுடைய ஸ்ரீதா வத்துக்கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகவிடம்- ஒதுங்குமிடம், உபயோபாதிகள் நலியாதபடி யொ துங்குகைக்கொரு ஸ்தலத்தையென்றபடி. அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை; ஆத்மபோஷணவஸ்தநம், அவனைப்பிரிந் திருக்கிற நமக்கு உபயோபாதிகள் பாதகமாகைக்கும் ப்ரஸங்காரணபின்பு இனி யொதுங்கவிடமில்லை

மூ—புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ* பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சமம் முல்லைதண்வாடையாலோ* அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

ஆ—(புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ளவிவையும். பாதியாநின்றன, ஸர்வேஶ்வரன்

ஈரண்டாம்பாட்டு.

இ—புலம்புறுவித்யாதியாக பதார்த்தங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புலம்புறுமணியித்யாதியால்) இவையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ்ச்சொன்னபதார்த்தங்கள் ஒன்றுமன்றிக்கே பின்னையுஞ்சில பாதியாநின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விஷண்ணையாகிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்யாதியால்)

ஈ—யென்று பதார்த்தங்களுக்கு நிர்வசனம். தமியம்- இத்தலையிலஸஹாயராயுள்ளோம், தமியர்- அஸஹாயர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியமென்று பஹுவசனமாயிருக்கும். இவையித்தனைபாதகபதார்த்தங்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனானதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ அசக்தராய் ரக்ஷ்யரானவென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் உதாஸீனனாயிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, "ராகவஸ்த்ரிஷு லோகேஷு ஸஹாயார்த்தே ப்ரியம்" என்று அவர்தாம் விராதகபந்தாதிகளைக் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு தம்மைப்பரிபாலிக்கைக்கு, அப்படியுமொரு துணையில்லை யெனக்கென்றுகருத்து. ||க||

தமியம்- அஸஹாயரானநாம், புகலிடமறிகிலம்- ரக்ஷணோபாயமான ஸ்தலத்தைத்தப்பியோதுங்குகைக்கு ஸ்தலமும் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. ஜீவதுஸ்வநவாசிர்க்குமையிலுதவாதொழிவதே யென்று கருத்து. புலம்புறு- த்வநிக்கிற, மணி- கண்டைகள், பசுநிரைகளான தாக்ஷணரவிகளைத்துடருகிற தாஷண வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற கண்டைகளென்றபடி. தென்றல்- மலயஸமீரம், தம்பஸ்ஸமாநஸஹாயம்வேண்டா, கேவலஸமீரமேயமையுமென்னைமுடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலைக்குழல், ஆம்பலென்று கோபகுமாரர்கள் கடிப்ராதிபத்ரங்களாலே ரசித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊதுகிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகஷ்டம். சுடுமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றாப்போலே அவை பீடிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்துக்காரத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையிலகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, வாசாமகோசரமான கபமும் ஆகிஞ்சன்யமுமாகையாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேனுங்கண்டுகொள்வது பகலடு- அஹஸ்ஸை நசிப்பியாநின்ற, அடுகை- நசிப்பிக்கை, மாலை- ஸாயம்ஸந்த்யை, பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்துநின்றாப்போலே நானாபதார்த்தங்களை ஸம்ஹரித்தாலே கிஞ்சித்காரனான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வண்சாந்தம்- தத்காலோசிதமாய் ஸ்ரீமத்வமான ஸம்ப்ரமம், ஆலோ! பதைபத, பஞ்சமம்- பஞ்சமமென்கிற ஸ்வரவிசேஷம், தங்காலத்திலே பிலாவிகளுடைய தந்த்ரீகண்டோத்திகமான பஞ்சமஸ்வரமென்றபடி. முல்லை- முல்லைப்புஷ்பங்கள், தண்- சீதளமான, வாடை- உத்தரமாருதம், ஆலோ! கஷ்டம்பத, ப்ராதஸ்ஸஞ்சாரியான வாடையை ஸாயம்ஸஞ்சாரியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது தீவ்ரவிரஹவேதநையாய் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் பாசியாலேஉபாயமும். இங்கு கீழ்ப்பாட்டில்போலே ஸ்பர்ஸாதிகளோரொன்றுக்குத் தனித்தனியே ஆலோ! என்னாதே மணிதென்னல் ஆம்பல் ஆலோ! இத்யாதியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அவைதனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு பையநிவர்த்தவாறே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்துடங்கிற்றனவென்று விஷவிக்கிறபடி தோற்றுகிறது, இகலிடத்து- யுத்தபூமியிலே, இகல்- யுத்தம், அசுரர்கள்கூற்றம்- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரருக்கு ம்ருத்யுபூதனான, கூற்றம்- ம்ருத்யு, மாயோன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான, ஆஸ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவன், ஜகத்ஸ்ரஷ்டாதிகாரியான வென்றபடி. அகலிடம்- ஸர்வலோகமாகப்படி விஸ்தீர்ணையான

மூ— னிகவிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரானினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* ॥௨॥
இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனிணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்கத்* துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்

ஆ— களையும்போக்கிக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் பலபடியால் ரக்ஷிக்கிற வராஹகாரணிகனான் வெம்பெரு
மான் வருகிறிலன், இனியிருந்து நானுஜ்ஜீவிக்கைக்குவாயமென்றென்கிறாள். ॥௨॥
(இனியிருந்து) தன்னுடையவாஸ்பமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே யென்னைவஶீகரித்து தன்னை
யொருக்ஷணம்விஶ்லேஷிக்கில் நிரவதிகது:க்கத்தைவிளைக்கு மதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணி ஒரு

இ— த்ருதீயபாதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

கள்வத்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஆஶ்ரயத்தாலே ஸௌலப்யவாத்ஸல்யாதிகள் ஸௌஹார்தாநந்தாம ஶ்ரீதவாவதாரகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். தனிஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இருங்கலவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிமாத்ரேத்யாதியால்) அதிமாத்ரஶப்தத்திலே இணைமுலையித்யாதியினர்த்தமும்

ஈ— ப்ருதிவியை, இடம்- ப்ருதிவி, படைத்து- லோகஹிதார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- அவாந்தரப்ரளயத்திலேபோய் அண்டபித்தியிலே யொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹரூபியாய்ப்ப்ரவேஶித்து, உண்டு- ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, வாநஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்பாரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து- அத்தைமஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாயளந்துமீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும்- ஸர்வவிஷயத்திலும், நீசவஸ்துவிஸாமம்பாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிக்கின்ற- ரக்ஷகனாகாநிற்கிற, ஆயன்- கோபாலனானவன், வாரான்- என்னுடையவிரஹதஶையிலும் வருகிறானில்லை, இனி- ஆபத்ஸகனானவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின்ஸந்நிதானத்திலேயிருந்து. என்னுயிர்- என் ப்ராணனை, காக்குமாறென்?- ரக்ஷிக்குமுபாயமேது; ஆறு- உபாயம், ஒருஉபாயமுமில்லையென்றபடி. ॥௨॥

கள்வ- வஞ்சகனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான வாமலோசநாதிசேஷ்டிதங்களையுடையவனானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயனான, ‘‘அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ: யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா’’ என்கிறகணக்கிலே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நிரதிஶயாநந்தஹ்ருஷ்டனாய் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படியிருந்தவனானவென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- பாலஸிம்ஹமானது, ஸௌகுமார்யஸம்பந்நஶோபித ஶௌர்யபராக்ரமநியமங்கையாலே பாலஸிம்ஹம்போலே தர்ஶநீயனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, விதக்ஷார்க்கங்களான விக்ரமணங்களாலே நம்மைவஶீகரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனானவென்றபடி. மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, விஶ்லேஷதஶையிலே யென்னைப்பிரியமாட்டாதே அநேகவித ஸௌஹார்தாநந்தம ஸர்வலோகநாதவாக்களாலே யென்பக்கலதிவாத்ஸல்யத்தை யாவிஷ்கரித்த ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனானவென்றபடி. இதுக்குக் கண்ணனென்கிறத்தோடே அந்வயம். இணைமூலை- அம்மானஸ்தநங்கள், இணை- ஸமம், ஏகாக்கூராதிகளுக்கும்போல அவகாஶமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தரஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாயிச்சேர்த்தியழகைச்சொல்லிச்சொல்லியாற்றாதே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண்டனுபவிக்கும்படி அம்மாத்ரமே வணமிகவும் ஶோபநங்களான வென்னுடையஸ்தநங்களானவையென்றபடி. இணைமுலையென்றது- அவன்ஶ்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிஶயபோக்யமாகப்பெற்றதென்று ஸ்த்ரீயானு மின்னுமவனுக் காகவேணுமென்னுமாசையாலும் தான்கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலகராதி திவ்யாவயவஸம்ஶ்லேஷ ஸாவாதிஶயத்தாலே நெஸமிக்கமான காடிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை- குழைகை, நுண்- அதிஸூக்ஷ்மமான, இடை- என்னுடையமத்யமானது, நுடங்க- தளரும்படி, நுடங்குகை- தளருகை, ஸாவாதிஶயத்தாலே ஸ்யாஸம்யமாம்படியென்கை. இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறத்தோடே அந்வயம். துனி- து:க்கமான, துனி- து:க்கம், தன்னையொருக்ஷணம்பிரியில் அநவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும்படியானவென்றபடி. இருங்கலவி- பெரியஸம்ஶ்லேஷத்தை, இரும்- பெரியது, பஹுப்ரகாரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்தேஹத்திலே அவகாஹித்து, ஆகம்- தேஹம்,

மூ—தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்* றனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுநீலப்* பனியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ*. ॥ ௩ ॥

ஆ—த்ருணத்தைப் பரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைப்பரித்யஜித்தகன்ற கண்ணன் வருகிறிலன்; அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பனியிருங்குழல்களும், நான்குதோளும், என்னெஞ்சையீராநின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குபாயமென்றென் றலற்றுகிறாள். ॥ ௩ ॥

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு த்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ணனித்யாதியாலே பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. கீழ்ப்பாட்டிலே பஹிஸ்ஸ்திதங்களாய்ப் பாதிக்கிற பதார்த்தங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்கள் அந்தஸ்ஸ்திதங்களாய்நின்று பாதிக்கிறபடியைச்சொல்லி விலபிக்கிறாளென்றுஸங்கதி. ॥ ௩ ॥

வ்யா—தோய்க்கை- ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, இந்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களாலே யென்னைநோக்கி ஶ்ரீகோஶத்திலே மடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே அத்யந்தாபிநிவேஶத்தாலே யென்தேஹத்திலே ஸ்பர்ஶஸம்ஶ்லேஷமுண்டாயிருந்தென்றபடி. ஹாஸமொழி பரிஹாஸாதிகளாய் பரமகாருண்யத்வமாய் அதிஶயதர்ஶன ஸௌந்தர்யலாவண்ய வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணகணாஶ்ரயமான பரமபோக்யமானது ஒருமோக்ஷரூபமெனபான தன்ஶரீரத்திலே யித்தனைஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டில் ஸாக்ஷாத்காரமில்லாமையாலும் அதையொருக்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் துக்கமில்லாமையாலு மனத வாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படிஸம்பந்தமுண்டாயிருந்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, ஆத்மநிவேதனமுடையநம். துறந்து- த்யஜித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்தஸமயத்திலும் என்னைவிஶ்லேஷிக்கநினைத்து என்றபடி. இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இடுகை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறஸ்தானத்திலே கல்லிட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தையெறியுமாப்போலே நிர்பயமாக வென்னைவிட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விஶ்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமானக்ருஷ்ணன், அகலுகை- விஶ்லேஷிக்கை, அகன்றகண்ணனென்னாதே அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குஸம்ஶ்லேஷம் காதாசித்கம், அகலுகையே நிரந்தரம். ஸம்ஶ்லேஷத்தாலல்லது விஶ்லேஷங்கூடாமையாலே ஸம்ஶ்லேஷித்தானத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கண்ணும்- விஶ்லேஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாத்பர்யஸஹிதவிலோசனங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தருளினவனந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுத்யமித்து வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுதையாலே துடிப்பாநின்று அத்தாலேமிகவும் சிவந்துதோற்றின திருவதரமும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி- ஶீதலங்களான, அத்யந்தஸுகுமாரங்களானவென்றபடி. இரும்- விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே விஶ்ரமங்களாய்ப்பின்பு விஶ்லேஷஸம்பவத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவைபானவென்றபடி. குழல்களும்- அவனுடைய குந்தலங்களும். நான்குதோளும்- அம்ஸங்களான வக்ஷஸ்தலங்களாலே அலங்க்ருதங்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும் தரித்திருக்கைக்காக வென்னைநெருக்கியணைத்த நாலுபுஜங்களுமென்றபடி. ஆகாஶவல்லீஸமாஜபம் திரோஹிதமென்றது மோக்ஷதஶையிலேயுள்ள ஶௌர்யத்தின் விஷயம், ஶௌர்யஜனங்களை வாரியணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களுமவர்களுக்குப் ப்ரகாஶிதமாயேயிருக்குமிறே. பாவியேன்- இவ்வழகுகளையநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறுதபடி பாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடைய, மனத்தே- ஹ்ருதயத்திலே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தாவிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழிபலாகாதோ, தான்போகிறவனவற்றை யிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- கஷ்டம்; இனி- எனக்கு ஏககாலஜீவனமான அவனுடையஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியாநின்றபின்பு, இருந்து- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ப்ராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், அறியேன், என்னுடைய உபாயமொன்றும் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥ ௩ ॥

மூ—பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ* மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ* தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மை

ஆ—(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களுமாகும் என்னெஞ்சை நின்றீராநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள விவையும் க்ரூரப்போலே என்னை நலியாநின்றன, வண்டுகள் பூமாலையை பூஜித்தாப்போலே பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளிவந்து ஆதாரமாம்படி.

✻நாலாம்பாட்டு.✻

இ— பாவியேன் மனத்தே நின்றீருமாலோ வென்றது இந்த வாஸனாவஸ்தையின்மேலே பாஹ்யபதார்த்தங்களால் வேதனையும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களுமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம்பள்ளி என்கிறவைகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ரூரப்போலே இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளித்யாதியால்) அதில் பூஜித்தாப்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு

ஈ— பாவியேன் மனத்தே- ஸர்வர்க்கும் மங்களங்களாயிருக்கிறவையும் அமங்களங்களாம்படியான பாபத்தையுடைய வென்னுடைய நெஞ்சிலே, பாபஸம்பட்டாகிலு மிவ்வழகுகள் நெஞ்சிலேநிறுத்திக்கொண்டிறே யெல்லாரு முஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு நாஶஹேதுவாய்விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநின்றது. என் நெஞ்சையென்று கருத்து. தாமரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிதிலே விவக்ஷிதம். ஆலோ! பசாஹா. தண்வாடைவாடை- குளிர்ந்த வாடையான வாடை, வாடை- உதீசீமாருதம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையுமுடைத்தான வாடையென்றபடி. முதல் வாடைஶப்தம் த்ருஷ்டாந்தபரம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. "[illegible]" என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸாத்ம்யமாயிருந்த வாடையான திப்போதெனக்கு பாதகமாகாநின்றதென்று பாவம். ஆலோ- ஹாகஷ்டம், மேவு- ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் தாபநிவாரணமாக ஆஶ்ரயிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு ஶீதளமான, மதியம்- சந்த்ரனானது, மதியம்- சந்த்ரன், வெம்மதியம்- வெவ்வியசந்த்ரனாயிற்று, நாட்டார் ஸந்தாபகரராய் ஸூர்யனெயிலே பொறுக்கமாட்டாமையாலே தானுமதிலே பொதுக்கப்பார்த்தாள், தனக்கது க்ரூரஸூர்யனாயிருந்தவாறே அவர்களுக்கு ஶீதளமாயிருக்கிற சந்த்ரன் எனக்கு க்ரூரமாயவதேயென்று விஷாதிக்கிறாள். ஆலோ- அப்பயோ, சந்த்ரோதயதோஷத்தாலே அம்ஸூர்யஸந்தாபமே யிவனுக்கும் வந்துவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- ஸுகுமாரமான, மெல்லென்கிற ஸ்வரத்துக்கு ஸாயனக்ஷாரதோஷம். மலர்ப்பள்ளி- புஷ்பஶயனமானது, பள்ளி- ஶயனம், வெம்பள்ளி- வெவ்வியபள்ளியாயிற்று. புறம்புள்ள பதார்த்தங்கள் போய்க்கனலானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது கூரஶயனம்போலே தஹியாநின்றது. இதுவுமிங்ஙனே க்ரூரஶயனமாயிற்றென்று விஷாதிக்கிறாள், ஆலோ- அப்பயோ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறியறிவிப்பது. அழகிய தூவியையுடையவனான, அம்- அழகியது, தூவி- பக்ஷம், கநகத்ராதிகபோனப்பக்ஷ விராஜிதனென்றபடி. புள்ளுடை- பக்ஷியையுடைத்தான, ஸ்ரீவைநதேயனை வாஹனமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- திவ்யமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருப்பருவத்தாலே ஏற்கெடுக்கமன்றெனக்கறியலாகா க்ருஷ்ணனிறத்தானென்றபடி. அவனை வண்டாகநிரூபித்தவித்தால் அவனுடைய காந்திவிஶேஷமும் ஸாமகாத்திகமும் ஸாரஸ்யமும் ரஸ்யத்வத்ஸ்வாஸிக்கவும் ஸ்வாமித்வமும் தன்னைப்பிரிந்துக்கொண்டு தானிருந்தவிடத்திலே வந்துகிட்டினபடியும் ஸ்தாவரத்தில்போலே ஆதாரமாம்படி தன்னைப்பூஜித்தபடியும் ஸௌமநஸ்யம் தன்னைவிட்டு வநத்திலே ஸஞ்சரிக்கப்போனபடியும் வனுஸ்வபாவமும் தனக்குஸாதாரணமாயிராதே மற்றுமுள்ள ஸோமிகள்பக்கல் ஸௌஜந்யத்திருக்கிறபடியும் விவக்ஷிதம். எம்பெண்மை- நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வமாகிற, எம்மென்றது- ஆத்மஸம்பந்தம். இங்கு ஸ்த்ரீத்வமாவது ஸ்வக்ருத்ஸாதாரணமான வகாரம். அதாவது:—

மூ—யம்பூவிதாலோ* வாவியின்பரமல்லவகைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ* । ச ।
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ வாபுகுமாலையுமாகின்றாலோ*

ஆ—யென்னை ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின ப்ரகாரம் நின்று பாதியாநின்றது, இவ்வாத்மாவினளவன்றியே யிப்படி ஸவ்யஞ்ஜநோபாயங்கள் பாதியாநின்றன, இவையெல்லாம்பொறுக்கலாமிறே ஒருதுணையுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூடத் துணையன்றியே போயிற்றென்கிறாள். । ச ।
(யாமுடைநெஞ்சந்துணையன்றாலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணையன்றிக்கேயொழிவது, அவனோடே

இ—பெண்மை பூ வென்கிற பதங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸம்ஶ்லேஷித்தாப்போலே யென்கிறதுக்கு உத்தேஶ்யமாம்படியென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெரியவித்யாதியாலே தூவியம்புள்ளுடையென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ணாவதாரம் விவிதாவஸ்தாஸ்யாகையாலே யோக்யமெஸ்வாமிகளுக்கு மஹாவிபவமும்வருகை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து. என்னையித்யாதியாலே எப்பெண்மையம்பூதுதைந்தவிது என்றதயித்துத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ வென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினித்யாதியால்) யாமுடைநெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் ஸமூஹம் அநுஸந்தாநஸாபேக்ஷமென்றுநினைத்து அத்தாலே ஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாமித்யாதியால்) ॥ ச ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேயித்யாதியால்)

ஈ—ஸ்தநங்களும் க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷஸாரஸ்யாநுபவ ஸ்பர்ஶவிஶேஷமும், அம்பூ- அழகியவர்ணத்தை, இங்கு ஸ்தநங்களுக்கு ஸ்பர்ஶவிஶேஷஸ்ய ஸ்தநஸ்பர்ஶநம்: । ஸ்ரீரங்கராஜஹஸ்தாம்போஜ ஸ்பர்ஶஸாரஸ்யாம் பொஜ" என்கிற ஶ்லோகாநுஸந்தேயம், ஸ்தநாதிரூபமான ஸ்தநத்தை பக்ஷமாகநிரூபித்தவித் தால் அவற்றினுடைய ஸாவஸரத்வமும் ஸௌந்தர்யமும் காந்திவிஶேஷமு மிவை ஸ்வ்யமாகநிரூபித் த்தவனுக்கே ஶேஷமானபடியும் அவனுக்கு யாரகவொஷகஹொநங்களெல்லா மிருவேயாயிருந்தபடி யும் தாவராவஸ்திஷ்டத்வமும் விவக்ஷிதம். துதைந்தவிது என்றதயிப்பது. விஶ்லேஷத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷித்தவிது; துதைந்து விஶ்லேஷத்துக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவிந்த ஸௌஹ்ருதவெஷிகமானவென்றபடி. இங்கு ...பெரா ஹ்ருதிரா... ஸம்ஸ்லேஷவிநிவ்ருத்தி நந்பவாரகஸ்த" என்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தேயம். ஆலோ- ஸா ஸந்தம், அதுஸ்மரதமாய்க்கொண்டு பாதியாநிற்கிறதென்றபடி. வகைகள்- ப்ரகாரங்கள், நீர் சொன்னவி வையெல்லா மென்னைப்பாதிக்கிறப்ரகாரங்களென்றபடி. ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்பரமன்று, என்னு ங்கூட, ஸமூஹத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை ஸித்தமன்றோவென்றுதோற்றுகிறது. துணையன்று- நமக்கு ஸஹாயமன்று, அதுவுமவன்பின்னே போயிற்றென்றுகருத்து. ஆலோ- ஹாஹா.

ரு — யாமுடைநெஞ்சமும்- நம்முடையமநஸ்ஸானது, நம்மதாகையாலே நமக்குத்துணையாகைக்கு ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான மநஸ்ஸென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. நெஞ்சமுமென்கிறவிடத்தில் ஸமூஹத்தால் நமக்குஸஜாதீயனானவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நம்மதானவிதுவும் துணையாகா தொழிந்ததென்றபடி. ஆதலால் நம்மதென்றபிமாநிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதொழிகைக்குப் ப்ரயோஜந மாயிற்றோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுபாயமே யபாயமாய்முடிவதே யென்றபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- பஶுக்கள், பஶுக்கள் வநத்தில்நின்றும்வந்து ப்ரவேஶிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யாவேளையும், ஆகின்று- ஆகாநின்றது, உண்டாகாநின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமூஹத்தால் நெஞ்சுதுணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே விந்தஸந்த்யையுமிப்போதேவரவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமையான வென்பக்கல் ॥ ச ॥

மூ— யாமுடையாயன்றன்மனங்கல்லாலோவவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ* யாமுடைத்துணையென்னுந் தோழிமாருமெம்மின் முன்னவனுக்குமாய்வராலோ* யாமுடையாருயிர்காக் குமாறெனவனுடையருள் பெறும்போதரிதே* ॥ரு॥

ஆ— வரக்கடவ ஸமயங்களும் மாலையுமவனையொழியவருவது, ஒருக்ஷணமும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனானவவனுடையநெஞ்சானது இப்போதுநம்மைப்பிரிந்திருக்கவும்வற்றுவது, அவனுடைய வசீகரமான குழலோசையானது ஸ்ப்ருஹ்யமாய்நின்றீராநிற்பது, நமக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலுந் துணையாகக்கடவிய தோழிமாரும் நாமவனைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளராநிற்பது அவனுடையக்ருபைபெறுகை நமக்கரிதாவது, இனியெங்ஙனேநம்முயிரைக் காக்கும்படியென்கிறாள். ॥ரு॥

இ— யாமுடையாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) மனங்கல்லாலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சானதித்யாதியால்) வற்றுவதென்றது- ஸம்ஸ்ம்ருதவதென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்குஸர்வாவஸ்தையிலுமித்யாதியால்) தளராநிற்பதுஎன்றது- ஶோகத்தாலே ஆஸந்நமரணராகாநிற்பதென்றபடி. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ஒழிவது வருவது வற்றுவது இத்யாதியானவையெல்லாம் பாவேப்ரயோகங்கள். இனியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ஹாரிக்களான சிலபதார்த்தங்கள் ப்ரதிகூலங்களாம்படியைச் சொன்னவளிப்பாட்டிலே தாரகங்களாயிருக்கக்கடவ ஸ்வபாவங்களான ஸகலவஸ்துக்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவானபின் எங்ஙனே நான்ஜீவிக்கும்படியென்கிறாளென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ॥ரு॥

ஈ— பகைபண்ணியொருக்ஷணமாகிலும் விளம்பித்தாலாகாதோவென்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனை நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு ஸ்வாதீநனானவனென்றபடி. ஆயன்தன்மனம்- கோபாலனுடைய நெஞ்சானது, தன்னென்று ஸ்வாபிமதம். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் தூரஸ்தமாய் உதீபகபதார்த்தங்களாலும் கரையாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லையாகில் விஸம்ஸ்துலையைக்கண்டாலவனென்னைப்போலே நீராயுருகிப்பதறிக்கொண்டுவந்து கிழானோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ! கோமளமான நெஞ்சு வஜ்ரஸாரமாய்முடிவதே, கல்லைப்பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானால் அதைத்ரவமாக்க வல்லாரில்லையேயென்றபடி. அவனுடை- அந்தகோபாலனுடைய, தீங்குழல்- மதுரமான வேணுவானது, தீம்என்று மதுரம், கர்ணாம்ருதமான வேணுநாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தைக்காணாதே நான்வகாரம்போலே தாபாதப்தனானேன், இத்தனைபோது விளம்பிக்கையாலேஉன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்தையுமிழக்கப்புகுகிறேனோவென் றஞ்சாநின்றேன், விரஹதாபம் ஆறுகையாலே ஸ்வஸ்தாநாவஸ்தநனான ஸௌஹார்த்தவிஹீநனானவென்பக்கலிலே ஸபஹுமானமாயனீ பகைபண்ணவேணுமென்றாப்போலே சிலபாசுரங்களைவைத் தூதிக்கொண்டு வருகையாலே யெனக்கு கர்ணாம்ருதமாயிருந்துள்ள வேணுநாதமானதென்கை. ஈரும்- தேஹத்தைவிதாரணம்பண்ணுகின்றது, ப்ரதிஸமயமவனூதிக்கொண்டுவரும் வேணுத்வநியானது இப்போது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு வ்யதிபடுகின்றதென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நாம் கேநோபாஸ்யத்தைஸஹிக்கும்படி யவன்மனம்கல்லென்று நிரூபிக்கவொட்டுகிறதில்லையே யிதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- உபசாரத்தையில் ஸஹாயமென்று தாங்களே அபிமானித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- ஸகிகளும், அவனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவளுக்கவன்வரவேணுமென்றே ப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. எம்மில்முன்- அவனைப்பிரிந்து வ்யஸனிக்கிற நமக்குமுன்னே, மாய்வர்- முடியாநின்றார்கள், மாய்கை- முடிகை, உன்னித்த ஶோகவேகத்தால் ம்ருதப்ராயராகாநின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நெஞ்சுந்துணையன்றிக்கே யவனுமுதவாதபோதும் துணையாகக்கடவவிவர்களுந் துணையாகமாட்டாதொழிவதே யென்றபடி. அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, பெறும்போது- நாமடையும்தசை, அரிது- அரிதாயிராநின்றது, துர்லபமாயிராநின்றதென்றபடி. யாமுடை- அநந்யகதிகளானநம்முடைய, ஆருயிர்- ப்ராணபூதமான வுயிரை, ஆத்மாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரம், ஆறு- ப்ரகாரம், என்- எதுவொன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥ரு॥

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போதரிதாலவ்வருளல்லனவருளுமல்ல* அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாதடு பகன்மாலையுநெஞ்சுங்காணேன்*. சிவனொடுபிரமன்வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகமெம்மாவியீரும்* எவமி

ஆ— (அவனுடையருள்) அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுகிலேன், அவனுடையகடாக்ஷமல்லது மற்றொருகடாக்ஷமில்லை, அவனுடையகடாக்ஷம்பெறுமளவு மிவ்வாத்மா ஜீவித்திருக்கிறதில்லை, பகலுமாலைவந்தது துணையானவவனுடைய ஸௌஶீல்யகுணமென்னை யீராநின்றது; இனிநானெவ்வகையைபுகுவேன்! என்செய்வேன்!

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— ஆதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவிஸ்ரூபியால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே.

ஈ— அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, இது ஸஹஸ்ரக்ஷணை, க்ருபையையும் க்ருபாவஶீகாரமான ஸௌஶீல்யாதிகளையும் ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷங்களையுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கவனுடைய க்ருபாப்ரவணீபங்களென்றுகருத்தாலே அவனுடையருளென்று ப்ராயாநுந்தோற்ற ஸஹஸ்ரக்ஷணைபாநிவேசிந்தது. பெறும்போது- நாமடையும்ஸமயம், அரிது- அரியதாகாநின்றது, துர்லபமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ஸ்ரீமத்க்ஷஸ்ரீஶ ஸாஹஸமான க்ருஷ்ணனுடையவருளு மெனக்கரிதாவதேயென்றபடி. அவனருள்கிடைக்குமளவும் ஸம்ஸாரிக்களுடைய ஸாங்கவாதங்களைக் கொண்டாகிலும் ஜீவித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- அவன்க்ருபையல்லாதவை, அதீபக்ருபாகாரஸம்ஶ்லேஷ வ்ருத்திவிஶேஷங்களான அவையென்றபடி. ஸம்ஸாரஸாங்கவாதாதிகளெல்லாமென்கை. அருளுமல்ல- எனக்கு ப்ராணரக்ஷணஸாதநங்களல்லவென்றபடி. அருளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலவை பரமா வஸ்துக்களல்லாத ஆத்மன்றிக்கே விடாய்த்தவனுக்கு கஷ்டிகணங்களைக்கொண்டு விடாயைப் பரிஹரிக்கப்பார்த்தாலவ்வஷ்டிகணங்களவனுக் கதிகதாவஹமாக்களாமாப்போலே அதிகதாவஹமாக்களாமென்றபடி. அவனருளஸம்பாவியாகையாலே பெறுமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள்பெறுமளவு- அவன்க்ருபை லபிக்கிறவளவும், ஆவி- ஆத்மாவானது, நில்லாது- ஜீவித்திருக்கமாட்டாது, பகலுமொன்று மாறியமிப்பது, பகலைபட்டதான, அடுகை- நஶிப்பிக்கை, அதிதீவ்ராஸஹமான பகலையும் நஶிப்பித்ததானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும் வந்தது இதி ஶேஷ:. நெஞ்சுங்காணேன்- ஸஹாயமாயிருந்த நெஞ்சையுங்காணேன், இங்கு ஸாக்ஷ்யத்தில் வரவேங்கள் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்த ஸம்பந்தங்கள், சிவனொடுபிரமன்- ஶிவனோடேகூட ப்ரஹ்மாவும், வண்- விலக்ஷணையான, ஸௌந்தர்யாதிகுணநிதியானவென்றபடி. வண்ணென்கிற ணகாரத்துக்கு தகாரலோபவிகாரவிஶேஷ:. திருமடந்தை- ஸ்ரீயாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நிரதிஶயஸம்பந்தியாய் நாரீணாமுத்தமையான ஸ்த்ரீயுமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, ஸகலகல்யாணநிதியான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸமமாக ப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் தங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாக ஆஶ்ரயித்திருக்கிறவென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம்- ஶரீரம், எம்மாவி- எம்முடையவாத்மாவை, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, "காவாநாகவாத்மதேவி ஸஹஸ்ரதேவ: கஸ்ய ஸ்வேதேவதேவஸ்ய மஹிஷீ மஹாபாக:" என்கிறபடியே ஸ்த்ரீக்குங்கூட ஸாதாரணமாயிருந்தவைத்த ப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு மிருப்பிடமானபடியாலே யவனுடைய ஸகலகல்யாணஸௌஶீல்யவ்யஞ்ஜகமாய்க்கொண்டு விரஹத்தையானவென்னை மிகவும் பீடியாநிற்கிறவென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்குங்கூட ஸாதாரணமானது ததேகப்ரயோஜநரான வெனக்கு துர்லபமாவதேயென்று நான் தவியாநின்றே னென்றுகருத்து. ஆகில் ஸாரதம்யமில்லாதவிடத்திலே போதுபோக்கித்தாலோவென்னில்? இனி- ஆத்மத்தில் துணையாகக்கடவ ஸௌஶீல்யமும் பாதகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- ப்ரவேஶிக்குமிடமும், இந்நிஷ்கர்ஷத்தைத் தப்பிப்போதுங்குகைக்கு ஸ்தலமென்றபடி. எவம்- எது, ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால் வேறொரு யாதொன்றைப்பற்றி ஜீவித்தாலோவென்னில்? எவஞ்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன், ஓ! என்னுடைய ஜீவனஹேதுகம். ஒருவ்யாபாரத்தாலு மித்தைமறந்து ஜீவிக்கவழிகாண்கிறிலேனென்றபடி. ஆனாலும் ப்ருத்வீஸம்ஶ்லேஷாதி கீர்த்தநாதிவேந்திலரோடே ஸஹவஸித்துக்கொண்டு ஜீவித்தாலோவென்னில்? அன்னையர்காள்- எனக்குநடக்கிற ஸ்வஸ்ருஷ்டியை யறியமாட்டாமையாலே யென்னைநியமிக்கிற தாய்மார்காள்!!

மூ—னிப்புகுமிடமெவஞ்செய்கேனோ வாருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* ॥ கூ ॥
ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிராளவன்றிக்கூர்த்தண்வாடை* காரொக்குமேனிநங்கண்ணன் கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே* சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணை

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்? என்றலற்றுகிறாள். ॥ கூ ॥
(ஆருக்கென்சொல்லுகேன்) அவனழகுக்கும் செயல்களுக்குந்தோற்று எனக்குத்துணையானநெஞ்சு மவன்பின்னேபோயிற்று. என்னுயிரளவன்றிவ்வாடை பாதிக்கிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சீருற்றவகிற்

இ—ஜநநீப்ரப்ருதிகளெல்லாம் ஹிதகாமைகளாயிற்றனவென்றவிப்பாட்டிலே யவன் க்ருபைபண்ணாதவளவிலும் ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு துணையாகக்கடவ ஸௌஹார்த்தமிப்போது வைமுக்யமாயிற்றென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥ கூ ॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குத்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறத்தோடேயந்வயம். அவன்கணஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பின்னேபோயிற்றென்று) வாடையானது பாதிக்கிறதென்று வ்யாக்யாநத்திற்சொன்ன பாதையையே சீருற்றவாடையித்யாதியாலே உத்தரார்த்தத்திலுஞ்சொல்லுகை ஸம்ப்ரதாயமன்றேயென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று) ஸத்ருசவிஷயாந்தரமாக வாடைக்கு ஸம்ச்லேஷஸமய ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையினாலே ஸம்ப்ரதாயமில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன வ்யாக்யாநங்களெல்லாம் ஸம்வாதமாய்க்கொண்டு பாதிக்கிறதென்கிற விப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதையா.

ய—ஸகிகள் உபேக்ஷிதவ்யராவார்கள். நாட்டார் ரக்ஷகரர், ஸம்ச்லேஷித்தவர் நீங்களேயென்று ஸாதரஜந ஸம்போதநத்துக்குக் கருத்து. ஆருக்கு- எந்தஅதிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்சொன்னாப்போலே நான்சொல்லும்வார்த்தைக்கு அதிகாரிகளாரென்றபடி. ஸ்வதுக்கஸம்ச்லேஷாதிகளுக்கு ரஸஜ்ஞைகளான ஸகிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் ரஸமறியாத வுங்களுக்குச்சொல்லவோ? விஷயாந்தரபரராய்த்திரிகிற நாட்டாருக்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகேன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், ஸ்வாநுபவைகவேத்யமாக நான்என்னெஞ்சிலே யநுபவிக்குமத்தனைபோக்கி யந்தரவஸாநாவஸ்த்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்கொரு பாசுரமுண்டோவென்றபடி. ॥ கூ ॥

அ— காரொக்கும்- நீலஜீமூதஸங்காசமான, கார்- நீலஜீமூதம். காரொக்குமென்கிறவிடத்தில் மகார ஹ்ரஸ்வம் ஸாமர்த்யாந்வயம். நங்கண்ணன்- நம்க்ருஷ்ணனுடைய, நமக்குஸ்வாதீநனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய வென்றபடி. கள்வங்கவர்ந்த- கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, க்ருத்ரிமவ்யாபாரங்களாலே அபஹரிக்கப்பட்ட வென்றபடி. ஸம்ச்லேஷதசையிலே யத்ருஷ்ட ப்ரவணனாய்க்கொண்டு செய்தருளின வேஷ்டிதங்களாலும் உபசாரவசநங்களாலு மபஹ்ருதமான வென்கை. தனி அந்நெஞ்சமென்றந்வயிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டுத்தனியேயான, அந்நெஞ்சம்- அந்த மநஸ்ஸானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ்ஸான தென்றபடி. அவன்கணஃதே- அவனிடத்திலதே. கண்ணென்று இடம். கண்ணிலேயிருந்தது கணஃது. அவன்பக்கலிலே போயிராநின்ற தென்றபடி. கூர்தண் இவ்வாடையென் றந்வயிப்பது. கூர்- அதிசயமான, தண்- எல்லாருக்கும் சீதளமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உதீசீநமாருதமானது. ஆருயிரளவன்று- என்னுடையவிரளவன்று. ஆருயிர்- ப்ராணபூதமானவுயிர். ஆத்மாவென்றபடி. ஆத்மாவைக்கொல்லுகைக்கு வேண்டினவளவன்றிக்கே அதிமாத்ரமாக ப்ரவர்த்தியாநின்ற தென்றபடி. அதெங்ஙனேயென்ன விவரிக்கிறார். சீருற்ற- ஸாமக்ர்யயுக்தமான, சீர்- ஸம்பத்து. உறுகை- கூடுகை. பரிபூர்ண ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. அகில்புகை- அகருதூபத்தையும், யாழ்நரம்பு- வீணாதந்த்ரியினுடைய, யாழ்- வீணை, நரம்பு- தந்த்ரி. பஞ்சமம்- பஞ்சமஸ்வரத்தையும், தத்காலோசித ரஸிகஜந வாத்யமாந வீணாதந்த்ரீஸமுத்பாதித பஞ்சமஸ்வரத்தையு மென்றபடி. தண்- சீதளமான, பசும்- ஆர்த்ரமான, அபிநவமானவென்றபடி. சாந்து- சந்தனத்தையும், அணைந்து- பரிஷ்வஜித்துக்கொண்டு, ஸஹகாரிகளைப்போலே தனக்கு

மூ—ந்து* போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ॥ அ ॥
புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோபொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ* அதுமணந்தகன்றநங்கண்ண
ன்கள்வங்கண்ணனிற்கொடிதினியதனிலும்பர்* மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புகையாழ்நரம்பு பஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து, இப்படி போரக்கோலங்கொண்டு போருற்றவாடை, நாஸஹ்ருதயமெனப்போலேயிருந்த தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகிந்துகொண்டெறியாநின்றது, ஆருக்கெ ன்சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்! என்று நிரவதிகவ்யஸநத்தோடே கூப்பிடுகிறாள். ॥ அ ॥

(புதுமணமுகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமணமுகந்துகொண்டெறியா நிற்கச்செய்தே

இ—யிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்கு ஸங்கதமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) போர்க்கோலம்- யுத்தஸந்நாஹவேஷம், போரக்கோலங்கொண்டென்று வாமொனால் மிகவும் பீஷணவேஷயுக்தமாயென்றபடி. த்ருதீயபாதத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (காமொகத்யாதியால்) ॥ அ ॥

* எட்டாம்பாட்டு. *

வீசாநின்றது என்றது ஆலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்சொன்னபடி. அதின்மேலே யென்கிறதுக்கு

ஸ—ஸஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போருற்ற- யுத்தத்தைக்கிட்டின, போர்- யுத்தம், உறு கை- கிட்டுகை, விரஹிணீஸம்ஹார ஸந்நத்தமானவென்றபடி. வாடை- உதீசீநமாருதமானது, தண்- ஶீதளமான, நாட்டாருக்கு ப்ரேமாஸ்பதமாயிருந்துள்ள வென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- மல்லிகாகுஸுமங்க ளுடைய, புதுமணம்- அபிநவபரிமளத்தை, ஸாயந்தநஜ்ரும்பித நவபரிமளத்தையென்றபடி. மண மென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்திலே நீர்முகக்குமாப் போலே நடுவே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்கையாலே ஸாயம்ஸமயோத்புல்லமல்லிகா பரிமளஜாலம் வநமெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்றுதோ ற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹஜ்வரவேகம் தன்மேலேதட்டாதபடி தான் உதீர்ணமாகின்று அஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களை ஶத்ருக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே யெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! ஹாகஷ்டம், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய வித்தக்லேஶங்களை யொன்றுமறியமாட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கெ ன்சொல்லுகேன்- ஸமவிஷயமெமறியாத ஜநங்களுக்கு அநாஹ்யேயமான வென்னுடையவ்யஸந ங்களை யென்னாற்சொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகலாலிந்தவ்யஸநங்களை யொருவரோடுசொல்லியுமாற்றி யமிக் கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ॥ அ ॥

ஶ— பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உத்ரோத்தரம் உஜ்ஜ்ரும்பியாநிற்கிறவென்றபடி. ஸ்தையமென்றால் ஶத்ரு க்களும் ஸங்கியார்களோ? இத்தனைஸம்ப்ரமம் பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை- இள காநின்றவாடையானது, ஸ்வீஜநஹிம்ஸாவாதகத்தாலு மாயாபேக்ஷயமின்றியே ஸ்வதந்த்ரமாகவந்தும் வீசியா நின்றுள்ள வாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- ஸாயம்ஸம்பஸமயோத்புல்லகாதி குஸுமங்களுடைய அபி நவபரிமளத்தை, முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்தில் நீர்முகக்குமாப்போலே வநமெல்லாம் வ்யாப்தமான பரிமளத்திலே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- கூ! கஷ்டம், புன்செக் கர்- புல்லியசெக்கர், புல்லியது- க்ஷுத்ரம், செக்கர்- ஸந்த்யா, எல்லாங்கழிந்து க்ஷுத்ரவஸ்துவான ஸந் த்யையென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா, வீசியாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிஸம்ஶ்லேஷித்து மணக்கை- ஸம்ஶ்லேஷிக்கை, இன்னபடியென்று விஶேஷித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி வாசாமகோசரங் களாலே ப்ரணயசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணி ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. அகன்ற- விஶ்லேஷித்தவனான, நங்க ண்ணன்- நமக்குஸவ்யனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வம்- காபடசேஷ்டிதம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் அ வன்பண்ணின சோரசேஷ்டிதமென்றபடி. அவனிப்போது விஶ்லேஷித்துப்போருகையாலே யவற்றைக்க ள்வமென்கிறாள், கண்ணனில்- க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும், கொடிது- க்ரூரம், ஸூக்திவிஷயமாய்க்கொண்டு பாயிக்கிறவிடத்தி லவனைக்காட்டிலும் பாயிபாநின்றதென்றபடி. இனி- இன்னமும், மேலுமென்றபடி. அத னிலும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பர்என்றது உபரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- மதுவையும் பரிமளத் தையுமுடையமல்லிகாபுஷ்பங்களுடைய, ஶாகவாயிலவங்கஸமூஹஃ. மந்தக்கோவை- நிஷ்பந்நமானயான

மூ—வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* ததுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனான் ॥ ௮

ஆ — அதின்மேலே புன்செக்கர்வந்து வாயியாநின்றது, அதின்மேலே சொல்லவில்லமல்லாததொருபடி அதிஶாத்யமாக வென்னுடனே கலந்தகன்ற நக்கண்ணனுடைய வக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்நின்றென்னை யீராநின்றது; இனி அதுக்குமேலே மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து வாயியாநின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அங்ஙனே குரவை கோத்துக்கலந்து பரிமாறுகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆய்ச்சியரான நமக்கேகேட்கும்படி வஞ்சித்தைவைத் தூதுமத்தீங்குழலோசையான தொன்றுமே நின்றென்னை மாயாநின்றதென்கிறாள். ॥அ॥

இ — ஈராநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தகன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லவில மித்யாதியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கலவியென்று) கொடிதென்கிறவிடத்தில் ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (நின்றென்னை யித்யாதியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்றநுபித்து இதில் ஸந்த்ரவ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து வாயியாநின்றனவென்று) அதுக்குமேலே யென்கிறதற்கு மாயாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே யித்யாதியால்) அங்ஙனே என்றது யதாவியமாக வென்றபடி, வாவாஶமோஹமாக வென்கை. ஆய்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்பாடே யித்யாதியால்) பாடே- ஸமீபத்திலே. தீங்குழற்கேயுய்யேன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீங்குழலோசையித்யாதியால்) மாயாநின்றது என்றது- கொல்லாநின்றதென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மேலேயென்று உத்தரோத்தரஞ்சொல்லுகையாலே வாய்கவஸ்தார்த்தங்கள் தனித்தனியேயும் ஸம்ஹிதங்களாயும் வாயித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவளிப்பாட்டிலே ஸஹஸ்ரதிகையாலே யிவையொன்றுக்கொன்று முந்திக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துவாயிக்கின்றனவென்று விவக்ஷிக்கிறாளென்று ஸம்ப்ரதாயஸித்திகை. ॥

ஙு — ஶோபிக்கை, மந்தமென்று திவ்யஸ்தானமானது, கோவை- ஶோபிக்கை, வண்- ஸம்ப்ரோக்ஷணமேயிலே ஶோதாஜ்ஞமான, பசும்- ஸாஸ்ரீகமான, சாந்தினில்- ஸமராமத்தில்காட்டிலும், மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் ஸம்பந்தம். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன விவற்றிற்காட்டிலுமென்று வ்யதிரேகம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்கிறதோடே அந்வயம். இந்த ஶோபிகாமஹாமங்களுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடினாலுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டி லந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டே னென்றதாகிறது. இவைவாயிக்கிற வாயையிற்காட்டிலு மதுவே ஸஹஸ்ரகுணாதிகமாக வாயியாநிற் கிறதென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி ஸம்ப்ரோக்ஷிக்கையை யபிஸம்திபண்ணி, வாவாஶ மோஹமாக ராஸக்ரீடையில் ஸம்ப்ரோக்ஷிக்கையை யபிஸம்திபண்ணியென்கை. காவ்யஸாமான்ய பொஜமேயில் 'வலித்ரு' என்றதுக்கு 'வலித்ராமந நாஸாய' என்று பொருளானதுபோலே இங்கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யபிஸம்திபண்ணி யென்றுபொருள், யதா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்தில் ஸாத்யத்துக்கு ஸாதநத்யாமர்த்திலே லக்ஷணையாகவுமாம். நம்மோடு ராஸக்ரீடையிலே ஸம்ப்ரோக்ஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறதோடே அந்வயம். இன்னருள்- ஔதார்யமான க்ருபையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- ஔதார்யம், இன்னருளென்று ஸ்வகீயஸாஹித்யஹி, ஶோபா ஸாரமான தன்க்ருபைக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்க்கே- கோபிகளுக்கே, ஆயன்- கோபன், ஸ்த்ரீயாஞ்சேவ ஆய்ச்சியென்று ரூபமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போலே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தால் மற்றொருவர்க்கும்கேளாதே கோபீஜநஶ்ரோத்ரத்துக்குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னராக்ஷஸனுக்கென்று ஸம்தாநம்பண்ணப்பட்ட ராமபாணம் மற்றொருவரைத்தொடாதே அவனையேகொல்லுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் கோபிகளையே நலியுமென் றுகருத்து. ஊதும்- அவனாலேயூதப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- ஆநந்தஶ்ராமான வேணுவுக்கே, தீமென்று ஔதார்யம், அந்தந்தாத்ருகளிலே ஔதார்யமாயிருந்த வேணுநாதத்துக்கேயென்றபடி. அவதாரணத்தால் ஶோபிகாமஹாமாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரஹாதிதமேயான நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ॥அ॥

கூ— ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யேனானதுமொழிந்திடையிடைதன் செய்கோலத்* தூதுசெய்கண்கள்கொண் டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்றுநோக்கிப்* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(ஊதுமத்தீங்குழற்கே) ஊதுமத்தீங்குழற்கே யுய்யமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அங்ஙனே நம்மைய ழைத்துத் தூதுசெய் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே ஸாந்த்வநம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னை நின்றீருகிறபடி யென்கிறதோடே அந்வயம் அதீதவாக்யத்தி லஹிரேகாயமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவூதின குழலோசையானது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்க்கொண்டு பாதியாநின்ற தென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த ப்ரகார மங்கேசென்று கிட்டினதங்கள் விஷயத்திலவன்பண்ணின ஜமஸ்ஸாந்த்வநசேஷ்டிதங்கள் ஸ்ம்ருதிவிஷயங்களாய் நலிகிறதை யென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை: ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பணிமொழிகளாலே யித்யாதியால்) பணி(னி)மொழிகள்- ப்ரேமகர்ப்பங்களான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவற

ஈ— ஊதுமத்தீங்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற வந்தஹேதுவான குழலோசைக்கே, நான்- அவனையொருக்ஷணம்பிரியில் யரிக்கமாட்டாதநான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன், குழற்கேயென்கிறவி டத்தில் ஏகாரம் வக்ஷ்யமாணத்தை வ்யவச்சேதித்துக்கொண்டு ஸ்ம்ருதாவஸாநத்துக்கே நான் தப்பிஜீவிக்கமா ட்டாதிருக்க விதின்மேலே யிவையும் ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய்நலிந்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக் கருத்திருக்கிறது, அதுமொழிந்து- அதுவுமொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதினதுமாத்ர மன்றிக்கே அதின்மேலேயுமென்கை. அதுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸமுச்சயத் தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். கேவலமதுமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் பாதியாநின் றது, அதுமாத்ரமன்றிக்கே யதின்மேலும் சிலபாதியாநின்றன வென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொ ல்லிற்றாகிறது. இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதின்நடுவே நடுவேயெ ன்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறதோடே யந்வயம்: தன்- தன்னுடையவையான; “தஸ்யயாகவ்ய ஸம்யாங்கக” மென்கிறபடியே தனக்கஸாதாரணங்களான வென்றபடி. செய்- சிவந்ததுகளான, ரா கவிகாஜநஸம்ஸ்லேஷஜநித அநுராகாதிஸய ப்ரகாஸகங்களான வென்றபடி. கோல- க மநீயங்களான, தூதுசெய்- த்ருதக்ருத்யஞ்செய்யாநிற்கிறவையான, த்ருஷ்ணைகளிலிதகளான மெள லிகைகளுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள ஸாபேக்ஷமபிப்ராயங்களையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகவ்யஞ்ஜிப்பித்து வித்ர வஸாயநம்பண்ணி யவர்கள்கால்களிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை த்ரவமாக்கி யிப்படி ஸகாரவநுமமா கவும் உபகாரமாகவும் வ்யாபரியாநிற்கிறவையான வென்றபடி. கண்கள்கொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவார்த்தைசொல்லி, வாசாமகோசரமான ப்ரேமபாஷணத்தைச் சொல்லியென்றபடி. அத்தைத்தன் வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று ஸாகூதமாகச்சொல்லுகிறாள், அவனுடைய விவ க்ஷிதமெல்லா மவன்வாயால் சொன்னதில்க்காட்டிலு மவலோகநவ்யாபாரியிலே மிகவும் ஸ்பஷ்டமாகாநின்ற தென்றுகருத்தாலே கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- மநோஜ்ஞங்களான வ்யக்திகளையுடைய வையான, தூ- ஸௌந்தர்யம்; இங்கு மநோஜ்ஞமென்றபடி. மநோஜ்ஞங்களாய் மெளலிகாஜநவிதாரங்களான வாக்யஸந்தர்ப்பங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகள்கொண்டு- வேணுகாநங்களைக்கொண்டு, இசை- காநம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வாசாமகோசரமாம்படி நிரவதிகப்ரேமகர்ப்பமாக மெளலிகளைப்பார்த்தருளியென்றபடி. ஸவிலாஸாவலோகநத்தாலே அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போ லே வேணுகாநவ்யாபாரத்தாலும் நெஞ்சுருகப்பண்ணுகிறாரென்று கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோ க்கியென்கிறாள், பேதுறுமுகஞ்செய்து- மோஹாவிஷ்டமாகாநின்றுள்ள பாவத்தைச்செய்து, பேது- மோ ஹம், உறுகை- கிட்டுகை, ஆவேசிக்கையென்றபடி. மெளலீஜநஸம்பந்தஜநித ரஸாவேசமாகத்தான் பாடு கிறபாட்டுத் தனக்குக் கண்ணாநந்தமாயிருக்கையாலே தத்ஸ்வாநுபவஜநித மோஹாவேஸமுகவாம் படி த்ரவீபூதமாய் ஆனந்தாதிஸயிதமாய் ஸம்ஸாரஸம்பந்தவெரோமான பாவத்தையுடையவனாயென்றபடி.

மூ—நொந்து நொந்து பேதைநெஞ்சறவறப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில மம்மவம்ம மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்* ||௯||

மாலையும்வந்ததுமாயன் வாரான் மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த* கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோகொடியன் குழல்களுங்குழறுமாலோ*

ஆ—கொண்டு ஸ்வஹ்ருதயமாக நோக்கியும், பேதுறுமுகஞ்செய்து நொந்து நொந்தும், ஊடலைத்தீர்த்துக்கொண்டு எம்மோடே குரவைகோத்து, கேட்டார்நெஞ்சுகளெல்லாமழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை நின்றிருக்கிறபடி பொன்றுந்தெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும்வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ||௯||

(மாலையும்) மாலையும்வந்தது, மாயன்வருகிறிலன், மாமணிபுலம்ப வல்லேறணைந்த கோலநன்னாகுகள் களித்துக்கொடு வாராநின்றன; வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களையூதிக்கொடு வந்து—

இ—வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊடலையித்யாதியால்) ஊடல்- ப்ரணயரோஷம்; தீர்த்துக்கொண்டென்றது நிவர்த்திப்பியாநின்றுகொண்டென்றபடி. யாதுமொன்றறிகில மென்கிறதோடு ஸங்கதி ஸ்வாரஸ்யத்தால் பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில் ஸஹிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கேட்டார்நெஞ்சுகளித்யாதியால்) யாதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை நின்றித்யாதியால்) ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (களித்தித்யாதியால்) குழல்களுங்குழறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யித்யாதியால்) இத்தசையி லித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டில்

ஈ—நொந்துநொந்து- வ்யதிதவ்யதிதளாய், கல்நெஞ்சரான வென்னையும் நீராயுருக்கின விந்த மாநஸாயாஸத்தைக்கேட்டால் சுவர்களான செவிகளெங்ஙனே ஸஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிகவும் வ்யதிதையாய் நின்றென்றபடி. பேதைநெஞ்சறவு அற- ஸ்த்ரீகளுடைய ஸ்வபாவில் விசேஷமானதுதிர்; பேதை- ஸ்த்ரீ, அறவு- விசேஷம், ஸ்த்ரீஜாதிகளுடைய ஸ்வபாவில் ப்ரணயரோஷஜநிதமானதென்றபடி. அற- அற்றபின்பு, விப்ரலம்பநாயகாநாயகர்களாலே அவர்களுடைய ப்ரணயரோஷஜநிதவேதம் வ்யதீர்ந்து ரஸகோஷ்டீபரஸம்பெற்றபின் பெண்பறடிபாடும்பாட்டை- அவன்பண்ணுகிறமானத்தை. யாதுமொன்று- ஏதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலும், அறிகிலம்- அறியமாட்டுகிறிலோம், க்ருதநிவர்த்தநம், பரிஹரிக்கமாட்டுகிறிலோமென்றபடி. அதுநம்மை பாதிக்கிறப்ரகாரங்கள் நம்மால்பரிஹரிக்க முடியாதென்கை. அம்மவம்ம- அம்மே! அம்மே! விஷாதாதிஶயத்தால் விளிக்கிறபடி. மாலையும்வந்தது- இதின்மேலே "ரவிரஸ்தங்கதாராத்ரிஃ ப்ரவ்ருத்தா ப்ராணஹாரிணீ" என்கிறபடியே ப்ராணஹாரிணியான ராத்ரியும்வந்தது. மாலை- ராத்ரி, மாயன்- தன்னை விஶ்லேஷித்தவிரஹிணிகள் ஜீவிக்கும்படி யவர்களிற்காட்டில் ஸஹஸ்ரகுணம் ப்ரீதியைக்கொண்டுவருமவனான ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், வாரான்- வருகிறானில்லை. ||௰||

௰ மாலையும்வந்தது- அவன்தான்வருகிறஸமயமாகச் சொல்லிவைத்துப்போன ராத்ரியும்வந்தது, ஸ்வாபத்தால் தான்சொல்லிவைத்துப்போன ஸமயம்வந்தும் வாராதொழிந்தானென்றால் ஸஹிக்கமுடியுமோவென்றபடி. மாயன்வாரான்- தன்னைக்காணவே ப்ரதிகூலங்களெல்லா மநுகூலங்களாம்படி தோற்றுமவனான ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன் வருகிறிலன், மாமணி- கண்டஹாரமாய்க்கட்டின ஸ்தாவரமணிகள். புலம்ப- த்வநிக்க, புலம்புகை- த்வநிக்கை, இதுக்கு உகளுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். வல்லேறு- பலிஷ்டங்களான வ்ருஷபங்களாலே. வல்- பலிஷ்டம், ஏறு- வ்ருஷபம், அணைந்த- அணைப்பட்டவையான, ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோல- அந்தவ்ருஷபஸம்ஶ்லேஷ ஹர்ஷநீயங்களான, நல்- நல்லவையான, அந்த வ்ருஷபங்களோடு ஸஜாதீயங்களானவென்றபடி, நாகுகள்- கிடாரிகள், நாகு- கிடாரி, உகளும்- ஸந்தோஷமாகக் கிளம்பாநின்றன, உகளுகை- உயரக்கிளம்புகை, ஹர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இவையெல்லாம் த்ருஷ்டங்களாகாநிற்கச்செய்தே யென்னுடைய மோஹந் தீராதொழிவதேயென்றபடி. கொடியன- க்ரூரரான, அவன்குழலோசைக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு அதிகபாதகங்களாகாநின்றவென்றபடி. குழல்களும்- க்ருஷ்ணனுக்கு ஸகாக்களான கோபகுமாரர்களுடைய வேணுநாதங்களும், குழறும்- குழறாநின்றன, அவ்யக்தமாய்க்கொண்டு த்வநியா

மூ— வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகண் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்டலறுமாலோ வென்சொல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே* [௧௦]

அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூச*

ஆ— புகராநின்றனர். அதிஸ்வச்சமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைதொடக்கமான பூக்களின் பராகங்களைப்பருகி வண்டுகளாலாநின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வாராநின்றது; இத்தசையிலவனைவிட்டு நானெத்தைச்சொல்லி யுய்வனென்கிறாள். [௧௦]

(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமாளைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு தரிக்கமாட்டாமையந்தியம்போ

இ— மாயன்வாரானென்றவ னிப்பாட்டிலே ராத்ரியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தானிந்த பாயஸமத்ஸ ஸந்நிதியிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸங்க்ஷேபம் சொல்லிற்றாயிற்று. [௧௦]

✳ நிகமனம். ✳

உயிராற்றகில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களையித்யாதியால்) அணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூசலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதித்யாதியால்) த்விதீய த்ருதீய

பாடுநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம்! திருத்தோழன்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதேயென்று சோகிக்கிறபடி. வால்- அதிஶயிதமான, வாலென்று அதிஶயம், அதிஸ்வச்சமானவென்றபடி. ஒளிவளர்- காந்திவளராநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இந்தவிவிதபுஷ்பங்களை, கருமுகையென்று முல்லையோடு ஸாத்ருஶ்யமான வொருபுஷ்பவிஶேஷம், அலம்பி- அவகாஹித்து, அலம்புகை- அவகாஹிக்கை, இவற்றினுள்ளேபுக்கு முழுகி பராகங்களைப் பானம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ப்ரமரங்கள், ஆலும்- ஆலாநின்றன, த்வநியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹாகஷ்டம்! வேலையும்- ஸமுத்ரமும், வேலையென்று ஸமுத்ரம், விசும்பில்- ஆகாஶத்திலே, ஆகாஶபர்யந்தமுச்ச்ரிதமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, தாரமாகவென ஸர்வதோவிததமாயென்றபடி. அலறும்- அலறாநின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா! இங்கு- இத்தசையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்சொல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லியுஜ்ஜீவிப்பன். [௧௦]

௧௧ அவனைவிட்டகன்று- க்ருஷ்ணனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கில்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை- அணியப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- அலங்கரித்துக்கொள்ளுகை, இழை- ஆபரணம், ஸந்த்யாஸமயம் ஸந்நிஹிதமானவாறே விவிதாபரணங்களாலே தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவன்வருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்- கோபிகைகளுடைய, மாலைப்பூசல்- ஸந்த்யாகாலத்திலாக்ரந்தனத்தை, பூசல்- ஆக்ரந்தனம், ஸமாதேயித்துவருமவன் ஒருஸந்தேஹயில் விளம்பித்தவாறே விரஹதாபம் பொறுக்கமாட்டாதே அவர்களாக்ரந்தனம்பண்ணினபடியையென்றபடி. இதற்கு உண்மெலிந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறத்தோடே யன்வயம். இத்தால் கோபிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட க்லேசங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே அநுபவித்தாரென்றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்தாலே இத்திருவாய்மொழியிப்பத்துப்பாட்டும் கோபிமார்தனித்தனியே யலற்றினபாசுரமாயாதல், விரஹவ்யஸந மாற்றமாட்டாமையாலே ஸமஸ்தரும் வந்துகூடின கோபிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்தியலற்றின பாசுரமாயாதலிருக்கிறதென்று தோற்றுகிறது. இது உரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம், ஆத்யபக்ஷத்தில் நிகமநத்திலாய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்துக்கும் 'என்னுயிர்காக்குமாறென்' 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே' இத்யாதிகளிலேகவசநங்களுக்கும் ஸ்வாரஸ்யமுண்டு, ஆகிலும் 'தமியமாலோ' 'தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மை' 'யாமுடைநெஞ்சமும்' இத்யாதிகளில் பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை, த்விதீயபக்ஷத்தி லிப்பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமும் நிகமநபஹுவசநத்துக்கு ஸுஷ்டு ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு, 'என்னுயிர்' இத்யாத்யேகவசநவடிதங்களான அதிவ்யவாக்யங்கள் விலபிக்கிறவள் தன்னைமாத்ரம்சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமாகையாலே அவற்றுக்கும்ஸ்வாரஸ்யமுண்டு; இப்படி பஹுவசநவடிதவாக்யங்கள் ஸமுதாயஸமஸ்தகோபீவிஷயங்களாயு மேகவசநவடிதவாக்யங்கள் விலபந்தீமாத்ரவிஷயங்களாயும் நிர்வஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டுக்களும்

மூ—லவனிவிட்டகல்வதற்கே யிரங்கியணிகுருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்*னவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த வாயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்*டவனியுள்ளலற்றிநின் றுய்மின் றொண்டீர்ச்சொன்னமாலை நண்ணித் தொழுதே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—தனியிலையாச்சியர் திரள்நின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழ்வாருமவனைப்பிரிந்து யரிக்கமாட்டாமை கூப்பிட்டலற்றின வித்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்யலாமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ—வாதிகாரிகளை ஸம்போதிக்கிறார் (ஆழ்வாரு மிஸ்ரதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—மெரவிமரெல்லாரும் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களென்றிப்படியொரு ஸ்தீயபக்ஷாஸ்ரயித்தா விவ்வெகவவநவஸமஸ்தவநங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் ஸம்ஸ்காரஸ்யமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு-வாஸேவாரஹஷ்ணவிட்டு விஸ்லேஷித்திருக்குகைக்கே, ஷஷ்டீ ஸம்பந்தஸாமாந்யமெராங்கையாலே யிங்கே ஹேதுஸப்தமிக்கு, விஸ்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. அவதாரணத்தால் ஸாம்ஸாரிகதாவங்களாலே யன்றென்றபடி. ஸாம்ஸாரிகதாவங்களிற்காட்டில் வாஸேவாராஹுவிரஹமே யதிகமாய் நலிந்ததென்றுகருத்து. இரங்கி- கரைந்து, வ்யெப்பட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அணி குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. மாறன்- மாற னென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன்- ஸூக்தம், அவனி- பூமியை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல்- ப்ரளயபடுமெரியிலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உமிழ்ந்தருளின வன் விஷயமாக, உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிஸேஷணம், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்துங் கொண்டு- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, தொண்டீர்?- பகவத்விஷயத்தில் ஸக்தராயிருப்பவர்காள்? அச்சொன்ன- அப்படி சொல்லப்பட்டவனான, அப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாரியவென ரக்ஷகனாகச்சொல்லப்பட்டவனா னென்றபடி, மாலை- ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹனான க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், நண்ணி- கிட்டி, தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, அவனியுள்- பூமிக்குள்ளே, நின்றலற்றி- ஆர்த்தியாலேகிரஹாம் உச்சைஸ்ஸ்வரமாகஸூக்தித்து, உய்மின் - உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥௧௧॥

✳ ஜகந்நமெவராஹாஸ்ரநாஸ்தநமெஸவயிஸ்ரீதேஜோவாஸாஸநாஜஸஹாஷெஸிகாய நமஃ. ✳

ஸ்ரீ:

ஸ்ருதிப்ரகாஸிகாதாத்பர்யசந்த்ரிகாவலீ.

(மல்லிகை)

பத்மாக்ஷஸ்ஸ்வவிஸ்லேஷ ஜநிதயா ஸஸ்யகாமேத்யுஸ்ஸு ஸாரு
ஹ்ராஸிஸ்வாமெஷண்ணாமெஷ ஸம்ப்ருஷிதஜநதயா ஸாம்யுதிர்நாநேநஜாதேஃ।
ஸ்ரீதஸ்வாதீஸ்வரோரஸுதஸ்வரஸமெஸரமெவுஷ்டஸு ஸம்பூத
மக்ஷப்ரூமெஸாரந்த்ரு ஸிஸ்வாமிந்நவஸயதயா வ்யாஸபாஸாஸ க்ருஷ்ணேத்த ॥௧௧॥

(பத்மாக்ஷஸ்ஸ்வவிஸ்லேஷ) அல்லியந்தாமரைக் கண்ணனம்மான்- "கஸ்யாஸகஸ்யாஸம் பண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ" என்கிறபடியே, கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸம்ம்ருஷ்டநால ரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும், (ஜநிதயா) அகலிடம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந் தளந்தெங்குமளிக்கின்ற-னோகங்களெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்கும்வனாகையாலும், (ஸஸ்யகாமேத்யுஸ்ஸு) கண்ணன்கள்வம்- தனியி ளஞ்சிங்க மெம்மாயன்- க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து ஸ்ருஷ்டனாகையாலும், ஆஸ்ரிதத்தாலே ராஜகனும் சொல்லப்படுகிறது. (ஸாரஹ்ராஸிஸ்வாஸ) தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டுதுதைந்த வெம்பெண்மையம்பூவிதாலோ-வண்டானது புஷ்பத்தை ஆதவாரமாக்குமாப்போலே யாஸ்ரிதருடைய ஸ்ருதியாதிகளையபஹரித்து ஆத்தவாரமாக்க வல்லனாகையாலும் ((வெண்ணாமெஷஸம்ப்ருஷிதஜநதயா) அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ-

ஆ— தா— "ஸௌஶீல்யஸௌலப்ய" இத்யாதிகளிற்படியே ஜகத்ஸர்வாதிகாரமற வெல்லாரையும் ஸம்ரக்ஷணத்தாலே விக்ஷத்ராக்கவல்லவனுகையாலும், (ஸாம்யநாநுஜாஸ்க்தி) சிவனொடுபிரமன் வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகம்— ஆஸ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களோடு நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியோடு வாசியறத்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஸ்யாமளாங்க) காரொக்குமேனி— வர்ஷுகவலாஹகம்போலே, ஸ்யாமளமான வடிவையுடையவனுகையாலும், (ஸ்வாபாவிக) அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன் கள்வம் கண்ணைனிற்கொடிது— தன்னைக்காட்டிலும் மாக்ஷகமான நவநீதவளயாதிகளை யுடையவனுகையாலும், (ஸாபிப்ராயத்ருஷ்ட்யாதிக) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி— மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான்— தனக்கு ஸம்வாதங்களான கண்களாலும் குழலோசையாலும் ஸரஸஸம்பாஷணாதிகளைச் செய்யவல்லவனுகையாலும், மற்றும் அநேகஸ்வபாவ விஶேஷங்களை யுடையவனுகையாலும். வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யோக்யமானஸ்வபத்தை யுடையவராக "மல்லிகைகமழ்" என்கிறதஶகத்திலே ப்ரதிஸந்தாநபூர்வாகமான வாழ்வார் ப்ரகாஶிக்கருளினரென்றருளிச்செய்கிறார். ௧௧௪௰

ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாலைநண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றுகிறகச்செய்தே அவனும்பசுமேய்த்துவந்துபுகுர அவர்களவனோடே கலந்துபரிமாறினாப்போலே தம்முடைய வ்யஸநமும்திரும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனோடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய ப்ரீதிஶயத்தாலே ஸம்ஸாரிஜநங்களைக்குறித்து ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனைக்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலேயெழுந்தருளியிருந்தவெம்பெருமானை ரக்ஷகனைகப்பற்றி அவன்றிருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்வினைகெடத்தொழுதெழுமின்? இதுக்கொரு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹார்த்தராய் அலற்றினவாழ்வார் ஸந்தோஷிமெய்திற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே உபதேஶம்பண்ணுகை பஸம்தமன்றோவென்ன, வவதரிப்பிக்கிறார் (என்சொல்லியித்யாதியால்) கலந்துபரிமாறியென்றது— ஆநந்தஸம்ஶ்லேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறுக்கும்வினையிலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்களை ப்ரஹ்லாதாகாரமாக அநேகாயித்துப்ராப்யத்துப் பெருமையாலே வ்யஸநம்ஸகிரதுமாய் அத்தாலே ஸந்தாநாஸ்வம்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விஸம்வாக்ஷராய் வ்யஸநப்பட்ட வாழ்வாருக்கு இவர்பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்திரும்படி ஸர்வேஶ்வரன்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றோ உம்மை யிழந்திருக்கிறோம் இச்ஶரீராவஸாநத்திலே நீரபேக்ஷித்தபடியேசெய்கிறோ' மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவும்ப்ரீதராய் ஸந்தாநாஸ்வமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஸநம்திரும்படி யவனோடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே உபதேஶம்பண்ணுகிறாரென்றருத்து, 'சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்' என்று இத்திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்கையாலே. இச்ஶரீராவஸாநத்திலே அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதிறே. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக் கவஸரப்ரதீக்ஷமென்கிறஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிவாக்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. குறித்துஎன்கிறதற்கு உபதேஶவாக்யாதத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

த்ருதீயவாக்யத்துக்குக் காருபண்மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனித்யாதியால்) மாலே

மூ— மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோ வினைகெடக்* காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்* வேலைமோதுமதிள்சூழ்
திருக்கண்ணபுரத்* தாலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே* ௧
கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* னள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ்
திருக்கண்ணபுர*

ஆ— காலநியமாபேக்ஷையில்லையென்கிறார். ௧
(கள்ளவிழும்) அவன்திருவடிகளைக் கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில் அவற்றைநெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நாளுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ௨

இ— நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது 'ஸாயம்ப்ராதர்ஜுஹோதி' இத்யாதிவத் காலநியமபரமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக வ்யவஹாரத்தாலே யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) 'ப்ராதர்நிஶி ததா ஸந்த்யா மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதி ஸத்ய: பாபக்ஷயாந்நர:' இத்யாதிப்ரமாணாந்தரேண 'காலைமாலை' யென்றது ஸர்வகாலோபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ௧

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

ப்ரயோவாதம் இதின்மேலொரு ஸஹவிஶேஷம்விதிக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸமாஶ்ரயணத்தை யுபதேசித்தவரிப்பாட்டிலே த்யாநத்தையுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ௨

ப— வேலை- ஸமுத்ரமானது, மோதும்- தரங்கங்களாலே ஸ்பர்ஶம்பண்ணாநிற்கிற, மோதுகை- ஸ்பர்ஶிக்கை. ஸமுத்ரம் ஸத்வஸம்ருத்தமாகையாலே ப்ராகாரத்திலே ஸ்பர்ஶிக்கிறதென்று கருத்து. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனை, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர். ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. ப்ரளயார்ணவஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனை, வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனை யென்றபடி. இத்தால் ஸ்ரீதரக்ஷணோபாயத்வமாக சுவடிக வடநாமக்தையை ஸூசிப்பித்தபடி. மாலை- ஸர்வேஶ்வரனை, நண்ணி- கிட்டி, ரக்ஷகனாய்ப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும், இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தொழுது என்கிறதோடன்வயம். காலை மாலை- ப்ராத:காலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும், மாலை- ஸாயங்காலம். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக் குக்கூடின வேதேனுமொரு காலத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- பத்மபுஷ்பங்களை, இது ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம், பரிமளவத்தமான புஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸம்ஸாரது:கோபதப்தரான நீங்கள், வினைகெட- து:க்கங்கள் நஶிக்கும்படி, வினை- கர்மமாய் லக்ஷணயாது:க்கபரம், தொழுது- ஸேவித்து, "நித்யாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவவாதிந:" என்கிறபடியே ஶேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ? என்று ஸம்போதநம், ஓ ஜநங்காளென்றபடி. ௬

ஓ தொண்டரே- வாரீர் ஶேஷத்வஜ்ஞானமுடையவர்காள்?, தொண்டர்- தாஸர், ஓ வென்றது ஹே? ஶப்தம்போலே ஸம்போதநத்யோதகம், கள்ளவிழும்- தேன்கள் க்ஷரிதங்களாகாநிற்கிற, அவிழுகை- க்ஷரிதமாகை, மகரந்தஸ்யந்திகளானவென்றபடி. மலர்- புஷ்பங்களை, இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஶேஷத்வஜ்ஞானமுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- ஆஶ்ரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுபேடைகள், நள்ளியென்று நண்டுபேடைகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, இத்தால் நித்யஜலஸம்ருத்திஸூசிதை. வயல்- க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின் பார்ஶ்வத்திலே, கிடங்கு- அகழ், இதுக்கு மதிள்சூழ் என்கிறதோடே யன்வயம். வெள்ளியேய்ந்த- ஶுக்ரனைக்கிட்டின, வெள்ளி- ஶுக்ரன், ஏய்கை- கிட்டுகை, அத்யுந்நதமானவென்றபடி, மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்—

மூ— முள்ளி நாளுந்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே* ॥௨॥
தொண்டர் நுந்தந்துயர் போகநீரேகமாய்* விண்டுவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தண்டவாணை அமரர்பெருமானையே* ॥௩॥
மானேநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்* தேனைவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்*

ஆ—(தொண்டர்) ஸம்ஸாரிகளாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸம்ஸாரிகளுக்காகத் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ॥௩॥
(மானேநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனாய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ண

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— அண்டவாணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளாய் ...யால்) அமரர்பெருமானையெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும் ...யால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் ...யால்) நீரேகமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்ய ...யால்) இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸமாச்ரயணத்துக் அநந்யப்ரயோஜநர்க்கே ப்ரதாநமாகச்சொல்லுகிறு ரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

தேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமினியனாய் ...யால்) நீரிறைஞ்சுமினென்றது

ப— அந்ததிவ்யதேசத்தை, இது ராஜமார்க்கமெனு, அவ்வூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமான் திரு வடிகளை யென்றபடி. உள்ளி- விசித்து, உள்ளுகை- விசிக்கை, ப்ராதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஸம்ஸாரி கடலைத்தாண்டலாகாதென்னுமாப்போலே இதுக்கொரு நியமமில்லை யென்றபடி. தொழுது- ஸேவித்து, எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥௨॥
ரு- தொண்டர்- பகவத்விஷயத்தில் ஸ்வாமுடையவர்காள், வண்டுபாடும்- பேசுவோர் ப்ரதங்களாய்க்கொ ண்டு வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'ஸாதகவோத்ராயணர்' என்கிற ...தரைப்போலே வண்டுபாடும்ஷ மென்றாகருத்து. பொழில்- உத்யாநங்களாலே, சூழ்- வரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண் ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனை, அண்டவாணன்- அண்டத்துக்குநிர்வாஹகனை, வாணன்- நிர்வா ஹகன், ஸ்ரீவிஷ்ணுக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. அமரர்பெருமானை- நித்யஸூரிநாயகனை, நுந் தந்துயர்போக- உம்முடைய துயர்போம்படி, தமென்று ஸம்பந்தியாயமம், துயர்- துக்கம், உங்களு டைய ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களெல்லாம் தீரும்படியென்கை. நீர்- ஸ்வதோஷ... ...தாரனீங்கள், ஏகமாய்- ஏகாந்தமாய், அவித்திருமாயென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமாயென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களல்ல கைங்க ர்யமும் தமதாமையாய் விதியமாமிறே, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறதோடே அந்வயம். விண்டு- விக ஸிதமாய், வாடா- வாடாததான, மலரிட்டு- புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறை ஞ்சுமின்- நீங்களாகவே ஆச்ரயியுங்கோள், கைங்கர்யமே யுங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யம்... ...மென்று ஸ்வீகரிக்கும்படி யுங்களுடைய சேஷத்வத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டே ஆச்ரயியுங்கோளென்ற படி. 'யாவதாத்மபாவி...' என்னுமாப்போலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண் டாச்ரயியுங்கோளென்று இரண்டுநீங்கள்பதத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥
ரு- தேனை- தேனை, 'ரஸோவைஸ:' என்கிறபடியே தேன்போலே போக்யனானவனை, இது கேள் வனுக்குவிசேஷணம். மானேநோக்கி- மானையும்படியான நோக்கையுடையவளான, ஹரிணியானது ப ரிஜிக்கும்படியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மானை யென்கிறவிடத்தில ஸம்ஹார ... ... மடப்பின்னைதன்- மார்த்தவமுடையாள நீளையினுடைய, மடப்பம்- மார்த்தவம், பின்னை- நீளை, தன்னென்றுஸம்பந்தம். கேள்வனை- நாய கனை, கேள்வன்- நாயகன், நாயகனைவென்றபடி. வாடாமலரிட்டு- அம்லாநபுஷ்பங்க ளைக்கொண்டு, அம்லாநபுஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீர்- ஸம்பந்தஜ்ஞாநர்களான நீங்கள், இறைஞ்சுமின்-

மூ—வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரந்* தானயந்தபெருமான்சரணாகுமே*. ॥௪॥

சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரா* னரணமைந்தமதிள் சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தரணியாளன் றனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ॥௫॥

ஆ—புரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்யவே தன்திருவடிகளில் நித்யஸித்தமான கைங்கர்யைச்வர்யத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளு மென்கிறார். ॥௪॥

(சரணமாகும்) இப்படி பக்தியோகத்தாலே அவனையாச்ரயிக்கவேண்டாதே தன்திருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினார்க்கு ஒருபடியாலன்றியே யெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனாய் அப்போதேயவர்களை யிப்ப்ரக்ருதியைவிடுவித்து திருநாட்டிலேகொண்டுபோய் திவ்யப்ரக்ருதிகளாக்கி அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக் கிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் மநோவிச்வாஸமென்பதாலே ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே கைவல்யகாலத்திலே யிப்ப்ரக்ருதிதானேவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—ஸகலஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யகுணத்தை ப்ரகாசிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சரணாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிவித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்நாலுபாட்டிலும் பக்தியோகத்தையுபதேசித்து இதில் சக்தியில்லாதார்க்குப் ப்ரபத்தியையுபதேசிக்கைக்காகப் ப்ரபந்நவிஷயத்திலவன்பண்ணுமாதராதிசயங்களைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலித்யாதியால்) மரணமானாலென்கிறவிடத்தில் பதிசப்தத்தாலே அவஸரப்ரதீக்ஷணம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயவர்களையித்யாதியால்) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— ஆச்ரயியுங்கோள், ஆச்ரயியுங்கோளென்றபடி. வானை- ஆகாசத்தை, உந்தும்- உந்தாநிற்கிற, உன்னதமாகத்தள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. உந்துகை- உன்னதமாகத்தள்ளுகை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோபம். ஆகாசத்தைத்தள்ளுகிறாப்போலே யத்யுந்நதமானவென்றபடி. மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- அந்ததிவ்யநகரத்தை, தான்- ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம்விஸர்க்கலோபம். நயந்த- ஆசைப்பட்டவனான, நயக்கை- ஆசைப்படுகை, ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷத்துக்கு யோக்யமானதேசமென்று மிகவுமாதரிக்கிறவனானவென்றபடி. பெருமான்- ஸர்வேச்வரனானவன், சரணாகும்- ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைத் தந்தருளுவனென்றபடி. ॥௪॥

ரு— தனதாள்- தன்னுடையதிருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு- உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரானவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்- எல்லாச்சரணமு மாகாநிற்குமவனான, ஸர்வவிதரக்ஷகனுமவனானவென்றபடி. அவர்களபேக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷைகளையுஞ் செய்யுமவனான வென்கை. மரணமானால்- அவர்களுக்கு சரீரவியோகமானால், அவர்களுக் கிந்தசரீரம் ஸஹ்யமாயிருக்கையாலே தானித்தை யிப்போதே நிவர்த்திக்கமாட்டாதே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்நிற்க தச்சரீரஸ்திதிஹேதுபூத கர்மக்ஷயத்தாலே அந்த சரீரவியோகம் அவர்ஜநீயமாக ப்ராப்தமானாலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொடுத்தருளுமவனான, பிரான்- இப்படி உபகாரகனான, அரணமைந்த- அரணாகவமைந்ததான, அரண்- ரக்ஷை. சத்ருக்களாலே யிந்தப்பரிவனுக்கென்னவருகிறதோ வென்றஞ்சாதபடி நல்ல ரக்ஷையாயிருக்கிற வென்றபடி. மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்தரணியாளன்- திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற தரணீநாயகனானவன், லோகத்திலுள்ள ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனானவன். தனதன்பர்க்கு- ஸ்வகீயரான பக்தர்களுக்கு, அன்பர்- பக்தர்கள், தன்பக்கல் ஸ்நேஹசாலிகளான வந்த ப்ரபந்நர்க்கென்றபடி. அன்பாகும்- ஸ்நேஹமாமவன். அன்பு- ஸ்நேஹம். ஸ்நேஹத்துக் காச்ரயமாகிறவளவன்றிக்கே ஸ்நேஹமொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்குமென்றபடி.

மூ—அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்* செம்பொன்னாகத்தவுணனுடல்கீண்டவ* னன்பொனேய்ந்த மதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனாளுந்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே* ॥௬॥
மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்*

ஆ—மவர்கள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே தானொன்றுஞ்செய்யாதானாய் இவர்களுக்கெத்தைச்செய்வே னென்றிருக்குமென்கிறார். ॥௫॥

(அன்பனாகும்) இப்படிதன்திருவடிகளிலே யநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவரானவர்கள் பக்கல் தானுமென்று மநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையனாய் ஸ்வாநுபவவிரோதிகளையும் தானேபோக்குமென்கிறார். ॥௬॥

(மெய்யனாகும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநராகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே காட்டிக்

இ—(திருநாட்டையித்யாதியால்) அன்பாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணைகஸ்வபாவமான உபகாரத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக இப்பூர்வார்த்தம் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை ப்ரகாஶிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. அநந்யப்ரயோஜநஸம்பந்தங்களாலே தனமெய்யர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநுபவேத்யாதியால்) ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

பூர்வார்த்தம் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கைக்காக அநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயபாதத்

ப—அவர்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யாதிஶய ஸ்நேஹஶாலி யாவனென்கை. ॥௫॥

ஈ— தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லார்க்கும், அவர்களுடைய ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே ஸ்நேஹிக்குமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவிடம். அன்பனாகும்- ஸ்நேஹியாகிற்குமவனை, அன்பன்- ஸ்நேஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விஶேஷணம். செம்பொனாகத்து- சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற ஶரீரத்தையுடையவனை, ஆகம்- ஶரீரம், அவன்தேஹம் ஹிரண்யவர்ணமாகையாலேயிறே யிவனுக்கு ஹிரண்யனென்று பேராயிற்று. ஆகத்தையுடையவன்- ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று ஸமஸ்தபதம். அவுணனுடல்- ஹிரண்யாஸுரனுடைய ஶரீரத்தை, அவுணன்- ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்- நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனை, நன்பொன்- நல்லபொன்னாலே, ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே, அன்பன்- ஸ்நேஹத்தையுடையவன், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் கநுகூலமான தேஶமென்றிங்கே மிகவும் ஆதரித்து வஸிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு- தன்பக்கல்ஸத்யஸந்தர்க்கு, தன்பக்கல் யதார்த்தமான ஸ்நேஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவர்களுக்கென்று பர்யவஸிதார்த்தம். ப்ரயோஜநாந்தரபரனுடைய ஸ்நேஹம் க்ஷணிககாமநாதாவ்யமாகையாலே அயதார்த்தமிறே! நாளும்- ஸர்வகாலமும், மெய்யன்- யதார்த்தமான ஸ்நேஹத்தையுடையவன். ॥௬॥

ஈ— விரும்பி- ஸௌஹார்த்தாபேக்ஷைபண்ணி, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையேஸாத்யமாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், மெய்யனாகும்- யதார்த்தனாவன், ஸ்வரூபாதிகளை தன்னை யுள்ளபடியே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்கிறது அவர்களுடைய ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே- பஹிர்விஷயமாக, ப்ரயோஜநாந்தரஸாதநமாக வென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரயிப்பார்க்கெல்லாம். அவர்களைத்த ஞ்ஞரேனு முமுக்ஷுக்களாகிலுமென்கைக்காகவெல்லாமென்கிறவிடம். பொய்யனாகும்- அயதார்த்தனாவன்,

மூ—செய்யில்வாளையுகளுந்திருக்கண்ணபுரத்து* ஐயனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே* ||௭||
அணியனாருந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிபொன்னேய்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிமினொனும்பரமேட்டிதன்பாதமே* ||௮||

ஆ—கொடுக்கும், அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடி காட்டான், அநந்யப்ரயோஜநமாகவே ராஜ்யத்தைப்பண்ண அவனிப்படி ஸுலபனுமோவென்னில்? தானே ப்ராப்யம் என்றிருப்பார்க்கவன் ஸுலபனும், இவ்விடத்திலொரு ஸந்தேஹமில்லையென்கிறார். ||௭||

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளையே ப்ராப்யம் என்றுபற்றினாரெல்லாருடைய தோஷங்களையும்- தோஷஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும்போக்கி அவர்களுக்கு ஸுலபனும், ஆதலால் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழாதார்க்கெல்லாமித்யாதியால்) துரீயபாதம் ப்ரயோஜநாந்தரத்தையே ஆக்ஷேபித்துச்சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாகாங்க்ஷியன்றோவென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகவே ராஜ்யமித்யாதியால்). துரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேப்ராப்யமித்யாதியால்) செய்கிறதோ ராஜ்யத்தையாமாகிலும் தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றினார்க்கு ஸுலபனுமென்கையினாலே தாத்பர்யமாகையிலே ஸாகாங்க்ஷியன்றென்றதாயிற்று. ||௭||

* எட்டாம்பாட்டு. *

ப்ரபத்தியைப்பண்ணுங்கோளென் றுபதேசிக்கைக்காக விப்ரதிபத்தியும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது ஸங்க்ரஹமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ப்ராப்ய விஷயத்தி லவனத்ருஷ்டி செய்தருளும்படிகளை யுபபாதித்து இப்பாட்டிலே ஸ்வாபிமானமான ப்ரபத்தியைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென் றுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில் "தோஷங்களையு" மென்கிறத்தாலே பிணியுஞ்சாராவென்றதும் 'தோஷஹேது' வித்யாதியாலே பிறவிகெடுத்தாளுமென்றதும் 'ஸுலப' னென்றத்தாலே அணியனாரும் என்கிறதுவும் வ்யாக்யாதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலித்யாதியால்) துரீயபாதத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—ப்ராப்யஸ்வரூபனான தன்னை யதாவஸ்த்தமாக ப்ரகாசிப்பியானென்றபடி. செய்யில்- கேதாரங்களிலே, வாளை- மத்ஸ்யங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உபரக்கிளம்புகை, ஜலஸம்ருத்திஜநித ஸந்தோஷாதிசயத்தாலே துள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்தத்திவ்யநகரத்திலிருக்கிற, ஐயன்- ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன், ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளு, தங்கள் ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார்கட்கு- ஸம்ஶ்லேஷிக்குமவர்களுக்கு, ப்ராப்யமாக ஸேவிப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன், அத்யந்தஸுலபனென்றபடி. ||௭||

ரு தனதாள்- தன்திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- ப்ராப்யமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணியனாரும்- ஸந்நிக்ருஷ்டனானவன். அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன். ஸுலபனானவனென்றபடி. பிணியும்- வ்யாதியும், பிணி- வ்யாதி, இது உபலக்ஷணம். வ்யாத்யாதிதோஷமெல்லாமென்றபடி. "நரோகோ நச தோஷதா" என்று ஶ்ருதியில் ரோகத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியையெடுத்தது. சாரா- சாராது, அவர்களை யாஶ்ரயியாது. நிஶ்ஶேஷமாக விட்டுப்போமென்றபடி. பிறவி- ஜநநத்தை, ஸம்ஸரிக்கையை யென்றபடி. கெடுத்து- நசிப்பித்து, ஆளும்- ஆளுவன். ஸ்வசரணகமல கைங்கர்யத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. பரஶேஷாவாப்தி ரிதி விஶேஷ:. இது ஸங்க்ரஹம். ஆதலால் பணிமினென் றந்வயிக்கிறது. மணிபொன்- ரத்நங்களாலும் ஸுவர்ணங்களாலும், ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- ஸத்ருஶப்ரதேஶ:. திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனான வென்றபடி. பரமேட்டிதன்- பரமேஷ்டியினுடைய, தன் என்று ஸ்வார்த்தம். பரமே திஷ்டதீதி பரமேஷ்டீ. ஸ்ரீபரமபதநிலயனுடைய வென்றபடி. பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று தாத்பர்யம். பாதம்- திருவடிகளை, நாளும்- ஸர்வகாலமும், இதுக்கொரு காலவிஶேஷம் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக்கூடினபோதாகலாமென்றபடி. பணிமின்- ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள். ப்ரணிபதநஸம்ஹித ஸ்மா

மூ—பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி* யேதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை* வேதநாவர்விரும்புந்திருக் கண்ணபுரத்* தாதியானை யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ॥௯॥

ஆ—யெழுந்தருளியிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன்திருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாஶ்ரயிக்க லாமென்கிறார். ॥௮॥

(பாதநாளும்) இப்படியவன்திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கவே ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிரோதியான து:க்கங்களெல்லாம்போம், அதிலொருஸம்ஶயமுமில்லையென்றுசொல்லி அவன்திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு ஸ்வலாபத்தைப் பேசுகிறார். ॥௯॥

(இல்லையல்லல்) அவன்திருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிரஸ்தாஶேஷது:க்கனானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்

இ—(எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணியினென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) (ப்ரபத்திஸகுத்கர்த்தவ்யா) யென்று ஶாஸ்த்ரம்சொல்லுகையாலே நாளுமென்றது ப்ரபத்த்யநந்தரமாகிய காலவிஶேஷநியமாபேக்ஷாராஹித்ய ஸகலகாலயோக்யத்வ ப்ராபகத்வ மென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஏதஞ்சாராவித்யஞ்சம் கீழ்ச்சொன்ன உபாயங்களுக்கெல்லா முபஸம்ஹாரமென்று காட்டுகிறார் (அதிலொருவித்யாதியால்) எனக்கேலினியென்குறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) ப்ரபத்தி ப்ராப்யைகநிஷ்டஸம்பந்தத்தாலே தமக்கேவம்விதப்ரபத்தி லாபத்தை ஸ்மரித்து ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்றுகருத்து. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ஶ—ந்யாஸத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ॥௮॥

ஶ பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோப:. நாளும்- ஸர்வகாலமும், இன்னகாலமாகவேணுமென்று விஶேஷித்துத்தேடவேண்டா, ஏதேனுமொருகாலத்திலேயென்றபடி, பணிய- ப்ரணிபதநம் பண்ணினவாறே, ப்ரபத்தியாலே யாஶ்ரயித்தவாறே யென்றபடி. பிணி- வ்யாதியானது, து:க்கஹேதுவான பாபமென்றபடி. பந்தகமானதென்கை. தணியும்- ஶாந்தமாம். ஸமூலநாஶமாமென்றபடி. நஶிக்குமென்னாதே தணியுமென்றது பந்தகம் நிவ்ருத்தமாவது ஶரீரபாதஸமயத்திலேயென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தோஷமானது, ஏதம்- தோஷம். உத்தரபாபமானதென்றபடி. இந்து ப்ராமாதிகமான ப்ராரப்தம் விவக்ஷிதம். சாரா- ஆஶ்ரயியாது, ப்ரபன்னர்பக்கல் ஶ்லேஷியாதென்றபடி. வேதநாவர்- வேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வா. "வேதவேதவித்" மென்கிறபடியே வேதாத்யயநாத்யாபந தத்பரராகி நிரதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. விரும்பும்- ஆதரிக்கும் ஸ்தலமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதியானை- ஜகத்காரணபூதனை, அடைந்தார்க்கு- ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- து:க்கங்கள், து:க்கஹேதுபூத பாபங்களான கர்மங்களென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தராகங்களிரண்டும் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டப்ராயங்களாய்ப்போமென்றபடி. பாபக்ஷயநமிதில் ஸம்ஶயமில்லை யென்கைக்காக. எனக்கேல்- எனக்காகில், இனி- அவன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு. ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ஏல்- என்கிறது ஸம்பாவநாத்யோதக ஶப்தம். எனக்குக்குறை ஸம்பாவிதமோவென்று ஶங்கித்து நிஷேதாத்மகத்தைப்போக்கி யிது நிஷேதிக்கவும் ப்ரஸக்தியில்லையென்கைக்காக. கயவா: இது தாஶ்ரயோபாயகமாய் ஸௌபாவதேஶ்ய ஜநங்களிற்காட்டில் தமக்கு வ்யாவ்ருத்தியை த்யோதிப்பிக்கிறது. எனக்கேல்- உங்களைப்போலன்றிக்கே யுபதேஶநிரபேக்ஷமாக வவன்திருவடிகளை யவலம்பிக்கப் பெற்றவெனக்கோ வென்றபடி. ॥௯॥

மூ—இல்லையல்லலெனக்கேலினியென்குறை* யல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரஞ்* சொல்ல நாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ௰॥

பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துளிப் பத்தும்* பாடியாடிப்

ஆ—டென்று ஸ்ரீ க்ருதிஶயத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய லாபத்தைச்சொல்லி 'அவனேரக்ஷகன்' என்று விஶ்வஸிக்கமாட்டீராகில் திருக்கண்ணபுரமென்று சொல்லுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் து:க்கங்கள் வாராவென்கிறார். ௰॥

(பாடுசாரா) ஸாத்ய ஸாதநமான உபாயத்தாலே நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகராய்க்கொண்டெம்பெருமானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தாகையாலே இது ஸாதநாந்தரமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீ க்ருதிஶயத்தாலேயித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்தி லபிப்ரேதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனேரக்ஷகனித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௰॥

✳ நிகமனம். ✳

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யேத்யாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப—அல்லல்- து:க்கங்கள், ஸம்ஸார ப்ரதிபந்தக ஸம்பந்தஸ்தா வாய ஸம்ஶ்லேஷங்களாலுண்டாம் து:க்கங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஸ்தங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்திருவடிகளைப்பற்றின வெனக்கு; ஏல் என்றது பாதபூரணம், இனி- இப்படிது:க்கங்கள் நிரஸ்தமானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- பூவிற்பெண்ணானவள், அல்லி- பூ, மாதர்- பெண், பத்மவாஸினியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தையுடையவனான, குணபுக்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனாஸ்ரயியாதபடி நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜமாத்ரத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவையான ஜகந்மாதாவோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே யந்வயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே, த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்த்தநம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- து:க்கங்கள், பாடு- உங்கள்ஸமீபத்தை, பாடு- ஸமீபம், சாரா- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு பஹுவசநத்தில் சாராவென்றுரூபம். உங்கள்ஸமீபத்தைவிட்டு து:க்கங்களெல்லாநிரஸ்தங்களாய்ப்போமென்றபடி. ௰॥

பாடுசாரா- க்லேஶங்கிட்டாதே, பாடு- க்லேஶம், காயக்லேஶாதிகள் கிட்டாதபடி ஸாத்ய ஸாதநமான வுபாயத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கர்மஸம்பந்தமானது, பற்று- ஸம்பந்தம், பரிபூர்ணமாக ஸம்ஸார ப்ரதிபந்தக பாபாதி கர்மஸம்பந்தமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஶ்ஶேஷமாக நஶித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- அபேக்ஷிக்கிறஜநங்காள், இது ஸாத்யஸம்போதநம். இப்படி அபேக்ஷிக்கிறீர்களாகிலென்றபிப்ராயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- க்ருஹம், க்ருஹங்கள் ஸம்ருத்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியை யுடையவரானவாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- கானஸஹிதமான, 'அவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீதிவ்யவாஸமாகப்பிறந்ததாகையாலே கானயோக்யமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானவென்றபடி. தமிழ்- த்ராவிடரூபங்களான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீதிவ்யரூபமாக கானம்பண்ணி, ஆடி-

மூ—பணிமினவன்றாள்களே*. ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம். ௧௧॥

ஈ— வ்ருத்திஸ்யத்தாலே பிருந்தவிடத்திலிராதே ஸஞ்சரித்து, ஆடுகை- ஸஞ்சரிக்கை, அவன் தாள்கள்- ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை, பணிமின்- வ்ருத்தியாலே ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள், ஸர்வஸ்வ வ்ருத்திவிஶேஷங்களும் நிவ்ருத்தமாயுங்களுக்கு ஸர்வப்ரஹ்மஸாதநஸமும் ஸித்திக்குமென்றபடி. ॥௧௧॥

க்ஷமாத்யேகாந்த்யபாம்யஸ்த்ரக்ருதயுகஸ்ரீமுகஜ்ஞேயபி:ஸ்வஸ்வாம்யாத் தோஷ்ண்யாத்ஸமாஹநமபிஸத்ஸாரணோபாய: ।
ஸ்வோக்த்யாவிஷ்க்ருதம் ஸ்வப்நஸுஸ்வப்நவிஷமஹிஷயஸ்ஸாஜ்ஞாநிஷ்டிஸ்ஸூநாஸ்வஸ்திஜயஜஞ்ஜஸ்வாரம் ॥
ஜ்ஞாநப்ரோத்யஸ்ஸ்வாந்தரஸ்தஷ்டாநஸ்வயஸ்ரீமதேஸ்ரீநாராயணதாஸாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாலைநண்ணி.)

ஸர்வோத்க்ருஷ்ட்யாத்ஸ்வகீயோபஜநநாத்ஸம்பந்நாயகத்வாத்
நீளாயாவல்லபத்வாத்ஸுக்ருதிசரணாத்ஸ்நேஹஸ்நிக்தபாவாத்
தாஸாநாம்ஸத்யதாவாதிஸுஜநதயாஜகத்காரணத்வாத்
ஸ்ரீஸகத்வாச்சதேவேக்ஷணபுரமபஜத்ஸேவ்யதாமவ்யஹாணீரிதி: ॥௧௧௨॥

(ஸர்வோத்க்ருஷ்ட்யாத்) மாலைநண்ணி- ஸர்வேஶ்வரத்வமான விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் பெரியனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வகீயோபஜநநாத்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளி ஞானந்தொழுதெழுமினோ- ஸ்வாஶ்ரிதராலே லோகமெல்லாம்திருத்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸம்பந்நாயகத்வாத்) அண்டவாணன்- ஸகலலோக ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வாமியாகையாலும், (நீளாயாவல்லபத்வாத்) மானைநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றுடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனாகையாலும், (ஸுக்ருதிசரணாத்) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்- தன்திருவடிகளையே உபாயோபேயமாகப்பற்றினார்க்கு ஶரீராவஸாநத்தில் பரமபதத்தைக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்நேஹஸ்நிக்தபாவாத்) அன்பனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரிதருக்கு ப்ரியனாகையாலும், (தாஸாநாம்ஸத்யதாவாத்) மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனாகையாலும், (அதிஸுஜநதயா) அணியனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு ஸுலபனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாகையாலும், (ஸ்ரீஸக) அல்லிமாதரமரும்திருமார்பினன்- ஸ்ரீபதியாகையாலும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தநத்திலே ஸவ்யாப்ருதனாயிருக்கிறானென்று "மாலைநண்ணி" என்கிறதஶகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினானென்கிறார். ॥௧௧௨॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

க்ஷமாத்யேகாந்த்யபாம்யஸ்த்ரக்ருதயுகஸ்ரீமுகஜ்ஞேயபி:ஸ்வஸ்வாம்யா
தோஷ்ண்யாத்ஸமாஹநமபிஸத்ஸாரணோபாய:।
ஸ்வோக்த்யாவிஷ்க்ருதம் ஸ்வப்நஸுஸ்வப்நவிஷமஹிஷய
ஸ்ஸாஜ்ஞாநிஷ்டிஸ்ஸூநாஸ்வஸ்திஜயஜஞ்ஜஸ்வாரம் ॥௧௮॥
ஸஹிஷ்ணும்ஸ்வஸ்திஸ்திஷ்டவிஷமஹஜகாங்க்ஷிண்யவிஷம்
ப்ரயஜ்ஞஸத்வாஷ்டாவரமேஶ்வராஷாமேஸுகாஸிக: ।
நிஸ்தாரத்யாபேக்ஷாநிவிஜமதீஶஸ்யநவமே
நிஜாநம்ஸீநாம்நிரவயிஸாமர்த்யந்மயதி ॥௧௯॥

ஒன்பதாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமச்ச்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத்ப்ரணதார்த்திஹரவரத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீதேவநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

அ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை யநுபவித்தப்போது திருமோகூரிலெம்.

---

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பத் ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: *

க்ருஷ்ணாங்: காளமேகோ ஹத ஸகலரிபு: ப்ராணநாதோ ஸ்யஸுத்ருத்:

காருண்ய ஸ்வாமி ஸத்ய ஜ்ஞாதி ஸாக்ஷிணாய ஸம்பந்தநாயாதிபாந: ।

அக்ஷீணம் ஸம்ஸ்த்ருதி ஜம் தேஹ ஷடநாவயி ஸம்யந்து கோவிகாராணாத்யாபர

ஸாரோ ஸ்வாம் ஸாரஸிம்யாம் ஸர்வவிதிரஸமயந்து ஸர்வதோஸ்ஸம் ஸஹாய: ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமா னாழ்வாருடைய ஸமீஹிதங்களையெல்லா மிவருடைய தேஹாவஸானத்திலே செய்தருளுகிறோமென்று ஸமயநஞ்செய்தருள அத்தாலே ஸந்துஷ்டசித்தராயிப்படி தம்மை ஸமயநம்பண்ணின விந்த ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுண ப்ரகாசத்தை அநுஸந்தித்து தஜ்ஜநிதப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே ஜநங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படி ஸ்வாமியாய் கருணனிவனை யாஸ்ரயிங்கோளென் றுபதேசித்தருளி எனக்கேயினியென்குறையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யாநுஸந்தாநாதிகளாலே நிர்ப்பரராய் ஹ்ருஷ்டமநஸ்கராயிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சிலது க்ருத்யமுண்டானாப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்றும் 'நணுகுதுமதிடர்கெடவே' என்றும் 'இடர்கெடவடிபரவுது' மென்றுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்தித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானுடைய உக்தியாலே தேஹாவஸானத்திலே தமக்கு ஸர்வாபேக்ஷிதலாபமும் நிஸ்சிதமாய் அந்த தேஹாவஸானமும் ஸந்நிஹிதமாகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே ஹ்ருஷ்டராய் நித்யவாஸமெய்யான திருவயோத்யையைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உத்யுக்தரானவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளைகள் வேயாக்களிருந்தவிடமெங்கும்புக்கு ஸந்தோஷிக்கையங்களைக் நடத்திப்போமாப்போலே இங்குள்ள திருப்பதிகள்தோறும் புகவுத்யமித்து அவைத்தில்ப்பண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாத சிலதிருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்து அநுபவிக்கிறாரத்தனைபோக்கி உபாயமாக வாஸ்ரயிக்கிறாரல்லாமையாலே இது ஸங்கதமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" இத்யாதிகளும் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு உபாயமாக வாஸ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்கு ப்ரயாணம் ஸந்நிக்ருஷ்டமானபடியைக்கண்டவிவர் அந்த ப்ரயாணம்வரும்போது சிரவாஸிதமாயிருந்த தேஹத்தையும் முக்கம்பழகின ஸநாதநஜநங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணாதே தாம்போகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாததுமாய் போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை அநுஸந்தித்து அத்தசையிலே அவ்வழிக்குத்துணையாவான் 'மாதா பிதா ப்ராதா' வென்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவாய் நிஸ்ஸமாப்யதிகராய் ஸர்வஸக்தனுமாய் ஸத்யஸங்கல்பனுமாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிகுணங்களாலே நிரதிசயபோக்யனாயிருக்கிற பரதேவதையான ஸ்ரீமந்நாராயணனேயல்லது மற்றொருவரில்லையென்றவனை வழித்துணையாக ஸங்கல்பித்துக்கொண்டதுக்கு ப்ரயோஜநமான அவனுடைய மதிவ்யாபாரத்தை அநுஸந்திக்கும்படியென்று திருவுள்ளம். இங்கு மதிவ்யாபாரமாவது— ஸாதுர்ய(ம்) வனுண்டான் பரதேவதைகளுக்கு உக்தஸ்நாநந்தரம் வழித்துணையாக ஸ்ரீஸ்வாமிநாகை,

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்கும்* தோளு நான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்*

ஆ— பெருமானை யநுபவிக்கிறார். பண்டுசெய்த ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநாதிரூபமான வ்யாபாரங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ— "ஸாத்யஸாதநஸ்ருஷ்டி தஸ்ய தாயிகயா" 'நயாதிஸாரஸாம்யதிம்' என்று ஸாரதஸத்துக்கவிஸாதிகள் வழிநடத்துமிடத்தில் ஸாரதஸாரதிஷனை யுபாநஹகச்சொல்லிற்றிறே! இப்படியாழ்வார் ஸாரதஸதஸநத்திலே உதாஹரணராயிங்குள்ள திருப்பதிகளில் எம்பெருமானை யநுபவிக்கப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகிறப்ரகாரத்தை இப்பத்திலுவகஸ்தமான வித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹித்தருளினவித்தால் "ஸங்கஸ்வப்ராம்ஸஸஹாயகம்" மென்கிற ஸமவஸரணமிப்பத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தை யநுபவித்தவழிப் படி ஸாரஸௌஹார்த்தானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுமுத்கண்டிதராயவனை வழித்துணையாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுத்யமிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸங்க்ரஹித்தாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "உதஹ்ஹரிதேஹஸம்நிரவதிகஸௌஹார்த்தவிஸாதேந ராஜநந்தேஜவேஸாவஜநிதவஸம்நிஜவைதே। த்ருஸ்ரதிகப்ராஜஷேநகஸரஸம்பாவயமதி ஸஹாயீகார்த்தாணஸ்ரூரஸ்ய தகேவிஜதிஜாநி:" என்று ஜீயரருளிச்செய்தருளினார்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரைப்ரதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுசெய்தவித்ருதியால்) சுரிகுழலித்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயித்ருதியால்) ஸௌந்தர்யமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ய— தாளதாமரை- தாளையுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாளம், தாளையுடையதாமரை- தாளதாமரை, சகிஸ்ததயா சநகமிஸ்வநாத்ஸம்மவிஸாலங்கான தங்களுடைய ஸாரவஸநக்ஷத்ரங்களாம்படி ரஸத்தகுணிஸம்ஸங்கள்போலே வ்யூஹத்ரங்களான நாளங்களையுடையவையான வநங்களென்றபடி. தடம்- தடாகத்தை, அணி- அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, வதேஜோஸம்க்ருதமான தடாகஸாமிகேதாரஸோபிதமான என்றுவத்தார்த்தம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இதற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்யஸம்ஹிதாயாம்லோப:, மேவி- ஆதரித்து, அவ்வூரின் ரமணீயகத்தாலே ப்ரதிதிநம் நவநவமான ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவ்வூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு 'ஸாப்ரஹாதாஜகேநஸா' என்னும்படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக என்றபடி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய், திருநாட்டிலும் ராஹியன்றிக்கே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதவித்தனென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறத்தோடே யந்வயம். அசுரரை- ஆஸ்ரிதவிரோதிஸ்வரூபகளான ஸஸாரர்களை, தகர்க்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவையான, ஜ்யாகிணகர்க்கஸதயோஜிஸித வீரஸ்ரீயாலே திஸீஸவ்யாபகஸ்தவைஸவஸ்துவகங்களானவென்றபடி. இத்தால் ஸஸஸ்வஹவீ ஸஹாயகேஸாவயாஸமான ஸமர்த்தங்கஞ்சொன்னபடி. நான்கு- சதுஸ்ஸம்வ்யங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்செய்யும்படி கற்பகச்சோலைபோலே பஹூக்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றநுயிப்பது. திருத்தோள்களையுமுடையவனை, தோளுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையும் அமர்ந்துநின்றானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். ரமணீயமான தோளையுமுடையனாய் ஸர்வஸமர்த்தஸஹ்யாதக ரமணீயஹஸ்தங்களையு முடையவனைவென்றபடி. சுரிகுழல்- குடிலகுந்தலனை, குழல்- குந்தலம், வழியிலே பின்னேபோய்ப்போது நிரவதாநமாயமாய் நமக்கு சக்ஷுர்ஜோதிகரமாம்படி ஸௌகுமார்யஸௌந்தர்யஸௌஸ்ரிய குடிலகுந்தளகஸோபிதனானவென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறநம்மை வ்ருத்தாலே இங்ஙனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ சுரஸதஸ்யஸாநயநங்களை யுடையவனை, கண் என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யகாரேவஹோ டகாராதேஶ: கனிவாய்- பிம்பஸமம்போலே சிவந்ததிருப்பவளத்தை யுடையவனை, கனி- பழம், வழியிலே ஸிதஸ்மிதகலாபஸஸாக்ஷணம்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனை

மூ— காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே* ||க||

இலங்கதிமற்றொன் றெம்மைக்குமீந்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பேருடையம்மான்*
நலங்கொணான்மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய் திருநாட்டில்காட்டிலும் திருமோகூரிலே ஸந்நிதாநத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானல்லது நமக்கொரு ரக்ஷையில்லையென்கிறார். ||க||

(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸர்வகல்யாணகுணாகரனாயிருப்பான அவன் திருவடிகளின்னிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும்விசேஷணம். நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டில் இத்யாதியால்) ரக்ஷையில்லையென்றது- ப்ரயாணகாலம் வழிக்குத்துணையாம்படி ரக்ஷை யில்லையென்றபடி. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

யாமெம்மைக்குமென்றதை யடைவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரிக்கு அவனொழிய ஸஹாயமில்லையென்றவ பிப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலு மவனொழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வ இத்யாதியால்) அவனடி இத்யாதிக்குத் தாத்பர்ய-

ம—வென்றபடி. "காந்தஸ்தே தகி காரணம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தே தகி தவ ரக்ஷணம் ஸர்வதேதி" என்று நரகதுல்யமான க்ஷுத்ர விஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய தேஹஸம்பந்தமெல்லாம் தீரும்படி ஜீவஸஞ்ஜீவநமான வாசோவிதஸ்திதாதி திவ்யாவயவஸௌந்தர்ய த்ருஷ்டி ஸ்பர்சனை என்று வடிதாத்பர்யம். காளமேகத்தையன்றி- காளமேகத்தையொழிய, ரக்ஷகாந்தரயோக்ய, காளமேகஸத்ருசனை, ஸர்வேஸ்வரனை யொழிய வென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றான, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம் இங்கு கதியென்றது கந்தவ்யவஸ்து, ஸ்ரீவைகுண்ட நமஸ்காரத்துக்கு ஸஹாயனான கந்தவ்யவஸ்துவையு டையோமல்லோமென்றபடி. ||க||

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்மத்திலும், மை- சரீரம், ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈன்- இனியதான, போக்யமானவென்றபடி. தண்- ஸௌசீல்யமான, துழாயின்- திருத்துழாயினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடே யந்வயம். அலங்கல்- அலங்காரமான, அம்- அழகிய தான, கண்ணி- மாலையையுடையவனான, ஆயிரம்பேருடை- கல்யாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ர நாமங்களுடையவனான, தோளுந்தோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு ப்ரீதிவாரவஸ்யத்தாலே ஸ்துதிக்கப் ப்ரவ்ருத்திப்பார்க்கு வைஹஸ்த்யமாக ஸ்துதிக்கலாம்படி அநந்தகுணங்களையும் அநந்தநாமங்களையு முடையனனென்றபடி. அம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு ஸ்துதித்தால் "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிற ச்ருதிகத்தின்படியே வாக்குக்கவஸ்யமாம்படி ப்ராப்யவிஷயமாயிராதே "நவ நாயகி வேதஸஞ்ஜீஹா" என்கிறபடியே ஸ்துதியாதார்வாக்குக்கு அத்யந்தவஸ்யமாம்படி ஸர்வாத்ம ஸமாக ப்ராப்யவிஷயமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கல்யாணகுணம், ஆநந்தாதி கல்யாணகுணசாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாச்ரயிக்கச்சென்றார்களை "ஸஹாவிஷ்டாத்மாநஸ்ஸதா" என்னுமவர்களானவென்கை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமே வரதமென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட போதிவைக்கும்படி வேதாத்யயநிரதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ- வாழாநிற்கிற, ஸம்வாதநத்தாலே ஆநந்திக்கிற தேசமானவென்றபடி. திருமோகூர்- ஸர்வஸ்வ நீகஸ்தலம். அவ்வூரிலிருக்கிறவனை வென்றபடி. நலங்கழல்- குணசாலிகளான திருவடிகளையுடையவனை, நலம்- குணம், பாகவதாபிஷேசநம். ஆச்ரிதருடைய குணதோஷநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளையுடையவனை வென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸஜாதீயராய் அவ்வூரிலாச்ரயிக்க வந்தார் பக்கல் தோஷதர்சனத்திலே ப்ரீதாமென்றாலும் நத்யஜேயமென்று அவர்களுக்கு ஸாக்ஷமாகக்கடை

ஷூ—வனடி நிழற் றடமன்றியாமே* ॥௨॥

அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனரனொடுதேவர்களுட* வென்றிம்மூவுலகளித்துழல்வான் திருமோகூர்* நன்றுநாமினிநணுகுது நமதிடர்கெடவே* ॥௩॥

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*

ஆ—குளிர்ந்த தடாகமல்லது மற்றொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிறார். ॥௨॥

(அன்றியாம்) ஆதலாலயிக்கவுகளுயிருந்தவனை திருமோகூரிலேசென்று நம்முடைய க்லேசமெல்லாம் போம்படி ஸேவிப்போமென்கிறார். ॥௩॥

(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் ஸர்வேச்வரன் தங்களை ரக்ஷிக்கைக்கெளியனுகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடிகளின் த்யாகியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டிலே தச்சரணச்சாயையொழிய ப்ராப்யமில்லையென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை ஸேவிப்போமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார், (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஸேவிப்போமென்கிறதோடேயந்வயம். உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுயிந்த்யாகியால்) திருமோகூர் ஆதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூர்த்யாகியால்) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதித்யாகியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்

ஶ—திருவடிகளையுடையவனுனவென்கை. அவன்- அந்தஸர்வேச்வரனுடைய, அடிநிழல்- பாதச்சாயையாகிற, தடமன்றி- தடாகத்தையொழிய, ஸகலஸந்தாபஹரமான தடாகஸ்தானம், மற்றொன்று- வேறொன்றுமே, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம், இங்கு கதியென்று கத்யுபாயஸாதனமான கத்யர்த்தவஸ்து வையுடையோமல்லோமென்றபடி. ॥௨॥

ஶ யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொரு வடிவுஸஹாயம், உன்னையன்றி உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்- ஒரு ஶரண்யஸ்தானத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- ஶரண்யம். ஸர்வாபத்ஸஹாரரான தங்களுக்கு விருத்தம் என்று கருத்தாலே ஶரண்யஸ்தானமாக நிரூபித்தபடி, என்றென்றலற்றி- ஆர்த்திமயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி விலபித்து, நின்று- ஸாக்ஷாத் ஆவிக்குமளவுந்தன்னைவிடாதேநின்று, நான்முகனரனொடு- சதுர்முகருத்ரர்களோடேகூட, தேவர்கள்- தேவதைகள், நாட- தன்னைத்தேட, நாடுகை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தாஶ்ரயித்தவளவிலே யென்றபடி. தேவர்களுடை என்கிறவிடத்திலே ஊகாரஸ்வரூப நகாரூப ணகாரா உபமேயரேகாதேஶ:. வென்று- ஜயித்து, தமிழராயிகளை நஶி ப்பித்து என்றபடி, இம்மூவுலகு- இந்த த்ரிலோகத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யாத்ரையாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுது மென்கிறத்தோடே யந்வயம். இனி- அவனே ஸர்வாவஸ்தையிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, இதுக்கும் நணுகுது மென்கிறத்தோடேயந்வயம். நாம்- அநந்யகதிகரான நாம், நமது- அஸஹ்யமான, இடர்- க்லேசமானது, வழித்துணைக்கென்செய்வோமென்கிற க்லேசமானதென்றபடி. கெட- நஶிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜந ப்ரயோஜனமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநுபவிப்போ மென்றபடி. ॥௩॥

ஶ இடர்கெட- வேதாபஹாராதி துக்கங்கள்போம்படி, எம்மை- அநந்யரக்ஷகரான எங்களை, போந்தளியாய்- வந்து ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ அவதரித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றென்று- ஆர்த்திமயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஏத்தி- ஸ்தோத்ரித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஸந்தோஷத்தாலே காந்திப்ரசுரமான என்றபடி, சோதியை- ஜ்யோதிரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை, தேவரும்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும், முனிவரும்- மனனயோக்யதபஸ்ஸுபண்ணுகிற ரிஷிகளும், தொடர- அநுஸரிக்கைக்காக தங்களுக்கு வேண்டினபோதெல்லாம் வந்தாஶ்ரயிக்கைக்காக, இதற்குபள்ளிகொள்வா னென்கிறத்தோடே யந்வயம். படர்தோள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, பரஸ்பராச்லேஷார்த்தஸமர்த்த ஹஸ்தஸம்புடஸலக்ஷணங்கள்

௪—படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான்றிருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதுந்தொண்டீர்வம்மினே ॥௪॥

தொண்டீர்வம்மினஞ், சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்*
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளையக்* கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே ॥(5)

ஆ—புகுந்தருளின வவனப்படியே நமக்கும் நம்முடையவபேக்ஷிதத்தை ஸ்வாயத்தமாக்கைக்கெளியனாய்க்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினன்; அவன்றிருவடிகளையே ஸ்துதிப்போம் வாருங்கோளென்கிறார். ॥௪॥

(தொண்டீர்) ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமுமானவனாய் ஸர்வாதிகமான வழகையுடையனுமாய் ஸ்வாபாவிகமான த்ரைலோக்யத்தையுமளந்துகொண்ட வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸமீசீநமான திருமோகூரை யாச்ரயிக்கவாருங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

(கூத்தன்) ஸர்வஜ்ஞனாய், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணங்களையுடையனாய், பிறர்க்குச்செய்யும் வல்லியரான வஸாந

இ— காதயமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலென்றபடியால்) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற ஸம்ஹாரத்துக்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேநமக்குமென்றபடியால்) அடிபரவுதுமென்றதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (அவன்றிருவடிகளையென்றபடியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனை ஸ்துதிக்கவுத்யோகித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஒருதனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கென்றபடியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகமென்றபடியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்றுதுடங்கி யநயித்துத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானென்றபடியால்) வலஞ்செய்தென்றதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயிக்கவென்றபடியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஸ்துதிப்போமென்றவ ரிப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாச்ரயிப்போமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ॥௫॥

ஆறாம்பாட்டு.

கூத்தனென்கிறதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநஸாரீயென்றபடியால்) குதற்றுவல்லீரென்றதற்குத் காதயமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கென்றபடியால்) பிறர்க்கு- லீலநம், அதீயவாதத்துக்குத் காதயமருளிச்

ஶ—ஸேநமதயா ஸத்ருஜவிநாசமாகாநின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- நாகசயநத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர்- ஸ்வஸ்வஸ்தாநம், நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று பாவம். இதற்கு பரவதுமென்கிறதோடே யந்வயம். இடர்கெட- நம்முடைய க்லேசமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்துதித்துக்கொண்டு நாமுவிப்போம், பரவுகை- ஸ்துதிக்கை, தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் வாஞ்சையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள்; தொண்டர்- பக்தர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். வம்மினே- வாருங்கோள், ॥௪॥

௫ ஒரு- ஸஜாதீயமான, ஸவிஜாதீயநாயிலவமாய்க்கொண்டு உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, நிமித்தகாரணமாகையாலே ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமானவென்றபடி. முதல்வன்- காரணபூதனான, நம்- நம்முடையவனான, நமக்கநாதாரனானவென்றபடி. சுடரொளி- ப்ரகாசாதிஸகலஜ்ஞாநாதிகளமுடையவனான, சுடர்- ப்ரபை, ஒளி- தேஜஸ், அண்டமூவுலகு- அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிற த்ரைலோக்யத்தை, அளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமரூபியளந்துகொண்டவன், காரணபூதனாய் ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே இவைத்துக்கு ஆபத்துவந்தால் ஸம்ஹாரகஸமயத்திலே தானவந்து அவதரித்து அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரக்ஷித்தருளுமவனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. இதற்குக் கொண்டவென்கிறதோடே யந்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- அபாரமான கரும்புகளோடேகூட, ஈன்- இனிது, அபாரமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழல்செய்யும்படி ஸம்ருத்தமான ஸ்தாநங்களென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்ட- கோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாஸஸ்தாநமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூருக்கு அந்தஸம்ருத்திகள் உண்டாயிற்றென்றுகருத்து. அணி- ஸம்ருத்திக்கலங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை, இங்கு- இந்தஸம்ருத்தியிலே, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்துஆடுதும்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுவோம், தொண்டீர்- பகவத்விஷயத்தில் வாஞ்சையுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள். ॥௫॥

மூ—கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்* ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்த தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ॥௬॥

மற்றிலமரண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாஞ்* சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்* முற்றுந் தேவரோடு லகுசெய்வான்திருமோகூர்*

ஆ—ருக்கு ம்ருத்யுவாய், நித்யஸூரிகளுக்கு மின்றாச்ரயிக்கிற நமக்கும்போக்யனாய், மிகவுமழகியதான நீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே ஸந்நிதிபண்ணியெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ॥௬॥

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரக்ருதியை காரணமாகக்கொண்டு ஆவரணஜலத்தைப்படைத் தவ்வழியிலே ப்ரஹ்மாமுதலான தேவர்களோடுகூடின ஸகலலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ— செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) (எம்பெருமானுடையவித்யாதியாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்தவர்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரமாக ஸமாச்ரயணீயனை வ்யதிரேகமாயாஸித்தத்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியபிப்ராயம். ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) தனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பின்றியித்யாதியால்) பாழ்முதலாமென்றதைவிவரித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) சுற்றுநீர்படைத்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆவரணேத்யாதியால்) தொல்முனி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மஶப்தத்தாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் ஸித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார்

ப— கோவலன்- கோபாலனான, ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனான வென்றபடி. கூத்தன்- கூத்தையுடையவனான நடனம்போலே மனோஹாரியான சேஷ்டிதங்களையுடையவனான, குதற்று- குதற்றுமவர்களான, குதறுதல்- வீபாகாரமான வ்யஞ்ஜனம், ஜகவீபாகாரமான வ்யஞ்ஜனத்தையுடையவரானவென்றபடி. வல்- பலிஷ்டமான, அசுரர்கள்- அஸுரர்களுக்கு, கூற்றம்- ம்ருத்யுவான, அமரர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவரென்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் கைங்கர்யபரர்களாயும் குணாநுபவபரர்களாயுமுள்ள நித்யஸூரிகளெல்லாருக்குமென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னையாச்ரயித்து ஸ்துதியாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்- நமக்கும், இன்பன்- போக்யனான, வாய்த்த- ஸித்தமையான, ஸத்ருசங்களானவென்றபடி. தண்பணை- சீதளங்களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- ஸம்ருத்திகளான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே பரிவ்ருதமான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- ஆப்தனுடைய, வேதநன்தானும் தனக்குதவமாட்டாத மரணஸமயத்திலே 'அஹம்ஸ்மராமிமத்பக்தம்நயாமிபரமாங்கதிம்' என்கிற ஸாரத்யனுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- பத்மஸத்ருசங்களான திருவடிகளையொழிய. ஆப்தனன்றென்றும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிசயபோக்யங்களான திருவடிகளையொழியவென்றபடி. மற்று- வ்யதிரிக்தமான, அரண் இலம்- ரக்ஷகரநமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷகம். ॥௬॥

ப0 வான்- மஹத்தான, 'பராத்பரா' மென்கிறபடியே ஸர்வஸ்மாதுத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. தனி- அஸாதாரணமான. பெரும்பாழ்- பெரியபாழானது, பாழென்று- விளையக்கடவநிலம், "அநந்தஸ்யாத்" என்கிறபடியே அபரிச்சின்னமாய் போகமோக்ஷங்களைவிளைவிக்கைக்கு நிலமான மூலப்ரக்ருதியானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- ஆவரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி- தத்வாரா "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம்" மென்கிறபடியே தத்வாரகாண்டஸ்ருஷ்டிதானவென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறதோடே அந்வயம். தொல்- அநாதியான, தேவாதிகளுக்கெல்லாம் முந்தினவனானவென்றபடி. முனி- மநநசீலன், ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிப்ரகார மநநசீலனான ப்ரஹ்மாவென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தேவஜாதிகளோடேகூட, உலகு முற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநந்துயர்கெடுங்கடிதே* ॥௭॥
துயர்கெடுங்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்* உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளிதிருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கழுந்தத்* தயரதன்பெற்றமரதகமணித்தடத்தினையே* ॥௮॥

ஆ— கையாலே நம்முடையரக்ஷணம் தனக்கவஜ்ஞீயமாம்படியான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ய வப்போதே நம்முடையஸர்வதுக்கங்களும் கெடுமென்கிறார். ॥௭॥
(துயர்கெடும்) ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரேநமக்கு ரக்ஷையும், ஆதலால் ஆஸ்திகரெல்லாரும் துக்கஸம்ஹாரார்த்தமாம்படி தயரதன்பெற்ற ஸர்வகல்யாண குணவிசிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே யீண்டச்சென்று ஸேவியுங்கோளென்கிறார். ॥௮॥

இ— (நம்முடையரக்ஷணமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யநுவதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அதீதவாக்யத்தில் விசேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகனித்யாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையொழிய வேறு ரக்ஷகமில்லை என்றநர்த்தமுரைக்குறித்து அருளிச்செய்தவ திப்பாட்டிலே யவனையொழிய வேறு ரக்ஷையுமில்லையென் றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஆதலாலென்கிறதற்கு ஈண்டச்சென்றித்யாதியோடே யந்வயம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்திகரித்யாதியால்) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்குவிசேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கடிதடைந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டவித்யாதியால்) ॥௮॥

ஸ— நாம்- சுகினோராநாம், சுற்றி- ப்ரதக்ஷிணித்து, “வளநகர்தொழுதேத்த” வென்றபடி. வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணினால், நம்துயர்- நம்முடையதுக்கங்கள், நம்முடைய காயிகவாசிகமாநஸ துக்கங்களென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, கெடும்- நசிக்கும், மற்று- இப்படிரக்ஷகனானவனையொழிய வேறொன்றுன, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதநத்தை யுடையோமல்லோம். ॥௭॥

ஸ— வல்- வலியரான, பலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தும்படி, விபீஷணாதிகளைப்போலே துறையறிந்திழியமாட்டாமையாலே “காகுத்ஸ்த வாதாஜ தேவதஸ்யஸ:” என்கிறபடியே புகுந்து நிமக்நராய் நசித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறதோடே யந்வயம். ஸர்வோபஜீவ்யமான தடாகமும் துறையறியாதிழிவார்க்கு நாசகமாயிறே! தயரதன் பெற்ற- தசரதன்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுமுடைத்தான, தத்குணார்த்தவ்யுத்பத்திநிமித்தகங்களான கல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரமுமென்கிறவிடத்தில் உபலக்ஷணத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்தோடே பின்னையு மநந்தகல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாரூப்யமாய் ஸௌம்யமுமான மரகதரத்னம்போலேயிருக்கிற, அதாவது:— ஆஸ்திகரானவர்களுக்கு ஸஸ்நேஹாநிபுண்டி நாசகமுமாய் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயாஹ்லாதஜநகமுமாய் சீதளஸ்வச்சமுமானவென்றபடி. தடத்தினை- தடாகத்தை, ரூபகாதிசயோக்தி:. ஸர்வோபஜீவ்யஸ்வபாவனான தசரதாத்மஜனையென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறத்தோடே யந்வயம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உந்நதங்களானவென்றபடி. சோலை- உத்யானங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- தடாகங்களையும், அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, ஒளி திருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி- காந்தி, ப்ரகாசமிதிவைஜயந்தீ. மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- சீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்து கிட்டி, அடியவர்?- தாஸ்யைகரஸிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், துயர்- துக்கங்கள், உங்களுடைய ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிமித்த துக்கங்களென்றபடி. கெடும்- நசிக்கும். ॥௮॥

மூ— மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொளுற்றடந்தோட்டெய்வ மசுரரையென்றும்*
துணிக்கும்வல்லரட்டனுறைபொழிற்றிருமோகூர்* நணித்துநம்முடைநல்லரணமடைந்தனமே* ॥கூ॥
நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றுநல்லமரர்*

ஆ— (மணித்தடத்தடி) நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையும் ஆஸ்ரிதரக்ஷணநிரவதிகஸாமர்த்யத்தையு முடையவனா யிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த ஸர்வஸுலபமாய் பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் ஆஸ்ரயிக்கப்பெற்றோமேயென்று தம்முடைய ஹர்ஷத்தைப்பேசுகிறார். ॥கூ॥

(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கெத்தைக்கும் ப்ராப்யமாக நாமடையப்பெறுவதேயென்று பின்னையும் ஸ்வஹர்ஷத்தைச்சொல்லி யநுஸந்தித்து ஆஸ்ரிதருடைய விரோதிநிரஸநமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— தடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அசுரரையித்யா திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரக்ஷணைகேத்யாதியால்) நணித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸுலபேத்யாதியால்) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமப்ராப்யேத்யாதியால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையால் கீழ் நாமுபதேசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமாஸ்ரயிக்கப்புகுகிறாப்போலே நாமுமாஸ்ரயிக்கப்பெற்றோமென்கிறாரென்று ஸூசிதமாகையாலிப் பரோபதேசப்ரஸங்கத்தாலே ஸ்வஹர்ஷத்தைப்பேசுகிறாரென் றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிதே. ॥கூ॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றும் என்பதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரேயேத்யாதியால்) ஸமாஸ்ரயித்துஎன்றவித்தால் அநுஸந்தித்தவரிஷ்டத்தையாயிற்று. இதுக்கு ஸ்ரீமாவாக்யாநத்தில் கிடையோடே யந்வயம். நல்லமாரித்யாதியாக த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடைய

ப— மணித்தடத்தடி— நீலரத்நதடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனை, மணியென்று நீலரத்நம்; தடம்போலிருக்குமது தடத்து, தடத்தடியென்று ஸமாஸம், நீலரத்நதடாகம்போலே ஸுகாவகாஹங்களான திருவடிகளையுடையவனையென்றபடி. மலர்க்கண்கள்- விகஸிதபுண்டரீகஸத்ருஶ நயநங்களையுடையவனை, பவளச்செவ்வாய்- ப்ரவாளஸத்ருஶ திவ்யாதரஶோபியான, அணிக்கொள்- ஆபரணங்களைக்கொண்டிருக்கிற, அணி- ஆபரணம், கடகாங்கதாதிதிவ்யாபரணபூஷிதங்களானவென்றபடி. நால் சதுஸ்ஸங்க்யாங்களான; தடந்தோள்- மத்தகஜகும்பஸ்கந்தங்கள்போலே பெரியவையான புஜங்களையுடையவனை, தெய்வம்- தெய்வமான, இவ்வழகுகளாலே ஜ்யோதிர்மயனானவென்றபடி. தேவயாநமார்க்கத்திலே யவன்வழித் துணையாக நாம்போம்பொழுது ப்ரத்யக்ஷமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீக்ஷணவிஶேஷங்களையும் "நாராயணஸ்ஸாத்ஸாத் பாஹ்யந்தரஸ்யஸம்ஸ்ரிதா" என்கிறபடியே வழியிலேநமக்குவாஸ்ரயமாகக்கடவ நாலுதிருத்தோள்களையு முடையவனையென்று பாவம். அசுரரை- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளானஸுரர்களை, என்றும்- ஸர்வகாலத்திலும், அஸுரர் ஆஸ்ரிதர்க்கு ப்ரதிகூலித்தபோதெல்லாமென்றபடி, துணிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனை, வல் வலியனை, பலிஷ்டனையென்றபடி. அரட்டன்- மிடுக்கன், மஹாவீரனென்றபடி. நமக்கவிரோதிஸமூஹவிரோதிகளையெல்லாம் வஶீகரிக்க வல்லவனென்று தாத்பர்யம். வஸிஷ்டம்- மஹநதவாஸம், உறை- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, நணித்து- நணுகினதான, ப்ரத்யாஸந்நமானவென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டம்போலன்றிக்கே ஸர்வஸுலபமானவென்கை. நம்முடைய நல்லரண்- நமக்கு நல்லப்ராப்யமான, அரண்- ஸாரக்ஷிதஸ்தாநம், பொழில்திருமோகூர்- உத்யாநங்களையுடைத்தான திருமோகூரை- நாம்- அவனைவழித்துணையாக வஶீகரிக்கிறநாம், அடைந்தனமே- அடையப்பெற்றோமே. ॥கூ॥

ம என்றும்- ஸர்வகாலத்திலும், இங்கு ஸகாரஸ்ய ஸாவதாரணத்வம், நமக்கு- பரமபுருஷார்த்தவேச்சுரான நமக்காக, நாமடைந்த- இத்தையடைகைக்கு ஸாஹ்யம்பண்ணி நாமடைந்ததான, நல்லரண்— நல்ல ப்ராப்யஸாதநம், திருமோகூரிதிஶேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை ப்ரீதிப்ரயத்தாலே யநுவதித்தபடி, நல்லமரர்- ஸர்வஜ்ஞரான தேவர்கள், தங்களாபத்துக்கு பரமபுருஷனை [illegible] வாராண

மூ—தீமைசெய்யும்வல்லசுரரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்* காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்திருமோகூர்*
நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினெமர்காள்* ॥ய॥
ஏத்துமினெமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* வாய்த்தவா
யிரத்துள்ளிவைவண்திருமோகூர்க்* கீந்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ॥கக॥

ஆ—விரோதிகளைநிரஸித்துரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி யவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥ய॥

(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமானசேஷ்டிதங்களை யுகந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்திவாழுங்கோளென்று தான்குடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்திலித் திருமோகூரைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைக்கொண் டவ்வூரை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வித்ருதியால்) க்ஷுத்ரிதஸப்தத்தாலே நல்லமரர்சென்றடைந்தால் என்கிறதின்தாத்பர்யமும் ஐஸ்வர்யகாமனானவடிவென்றத்தாலே காருண்யஸௌலப்யமும் விரோதிஸப்தத்தாலே தீமைசெய்யுமென்றதினுடைய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (திருநாமத்தைதிருதியால்) கீழேயவ்வூரைவந்து ஸேவியுங்கோளென்றவிப்பாட்டிலேயதற்கு ஸக்தியில்லாதார் அதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்தோத்ரியுங்கோளென்கிறாரென்றுஸங்கதிஸூசிதை. ॥ய॥

✳நிகமனம்.✳

எமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

மூ— தேவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறதோடே யந்வயம். தீமைசெய்யும்- அஶ்ரேயஸ்ஸைச் செய்கிறவர்களான, வீர்யகாரரான வென்றபடி. வல்- வலியரான, அசுரரையஞ்சி- அஸுரர்களுக்கு பயப்பட்டென்றபடி. சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால்- ஶரணம்புக்கால், காமரூபங்கொண்டு- அவர்களுடைய விஶ்வாஸாநுகுணமான விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, எழுந்து- புறப்பட்டு, அளிப்பான்- ரக்ஷிக்குமவனுடைய, அஸுரர்களை நிரஸித்தந்த தேவர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடைய வென்றபடி. திருமோகூர்- அவனுக்கு திவ்யநகரியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே- திருநாமத்தையே, அவதாரணத்தால் ஐஹிகஸுகங்கள் வ்யவச்சேத்யங்கள். எமர்காள்?- அஸ்மதீயர்காள், நம்மோடே தேஜுமோரநாவம்யமுடையவநுகூலர்காளென்றபடி. நவின்று- வாயாலேசொல்லி, நவிலுகை- சொல்லுகை, எண்ணுமின்- மநஸ்ஸிலும் நினையுங்கோள், ஏத்துமின்- அவ்வளவிலே பர்யவஸியாதே ஸ்ரீக்தியாலே ஸ்தோத்ரியுங்கோள். ॥கo॥

ஸு எமர்காள்?- அஸ்மதீயர்கள், நம்முடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையுகந்தநுபவிக்கும் அநுகூலஜநங்களான என்றபடி. ஏத்துமினென்று- ஸ்தோத்ரம்பண்ணுங்கோளென்று, ஸ்தோத்ரவிக்ராயிருக்கிறநீங்கள் இந்த விஶிஷ்டதிவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸ்தோத்ரித்து ரஸியுங்கோளென் றபிப்ராயமுடையனாயென்றபடி. தான்- ஸ்வயம், ஸர்வஸ்மாதுபரிநுக்கச்செய்தேயும் நீர்மையாலேவந்து ஸம்ஸாரவ்யாபாரங்களை ப்ரயோஜனமாக்கிக்கொண்டதானென்றபடி. குடமாடு- குடத்தாலேயாடின, பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி. கூத்தனை- கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்- அஸாதாரணநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள்- அந்தரங்ககைங்கர்யங்களான, வாசிககைங்கர்யங்களான வென்றபடி. வாய்த்த- வாய்த்தான, ஸ்தவ்யனானவனுக்கு ஸத்ருஶதானவென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்கள், வண்- உதாரமான, ஸர்வஜ்ஞபலப்ரதமானவென்றபடி. திருமோகூர்க்கு- ஸ்பஷ்டம். ஈந்தபத்து- ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதஶகம், ஈகை- ஸமர்ப்பிக்கை, இவை- இந்தபாட்டுக்களை, ஏத்தவல்லார்க்கு- ஸ்தோத்ரிக்கவல்லவர்களுக்கு, ப்ரீதியோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர்- து:க்கமானது, ஶரீரவஸாநத்திலே வழித்துணையில்லாத து:க்கமானதென்றபடி. கெடும்- நஷ்டமாம், அந்தகாலத்தேவழிமே வழித்துணையாமென்றபடி. ॥கக॥

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(தாளதாமரை.)

தைத்யாநாம் நாசகத்வாத் விபுலதுளஸிகாதாமவத்த்வாஜ்ஜயித்வாத்
ஸர்ப்பாதீசேசயத்வாந் நிரவதிகமஹோஜ்யோதிஷா நர்த்தகத்வாத் ।
லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாதுபயவஸுமதீஸ்ராக்ஷிகாரீசகாந்தே
ராகாதேர்முக்திஸ்ருஜ்ஜ்வத் கமலாபதிமேதநாஹ்வயாயி ॥கoசு॥

(தைத்யாநாம் நாசகத்வாத்) நன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தார்க்கும்- விரோதிகளானவஸுரரை நிரஸிக்குமவனுகையாலும், (விபுலதுளஸிகாதாமவத்த்வாத்) ஈன்றண்டுழாய்*அலங்கலங்கண்ணி- ஶ்ரமஹரமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவபிஷேகத்தை யுடையனுகையாலும், (ஜயித்வாத்) தேவர்கள்நாடவென்றிம்மூவுலகு- தேவர்களாச்ரயிக்க ப்ரதிபக்ஷத்தை வெல்லுமவனுகையாலும், (ஸர்ப்பாதீசேசயத்வாத்) படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்- தன்னுடைய ஸௌகுமார்யத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவனுகையாலும், (நிரவதிகமஹோஜ்யோதி:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்- நிரவதிகமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடையனுகையாலும், (நர்த்தகத்வாத்) கூத்தன்கோவலன்- க்ருஷ்ணனுபவதரித்து குடக்கூத்துமுதலான ஸ்ரீநாதானேசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுமவனுகையாலும், (லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத்) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்யாதி- ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி க்ரமேண ப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடேகூட வெல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனுகையாலும், (உபயவஸதா) தயாதன்பெற்ற- ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஜகத்திநுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வக்ஷஸ்தலத்திருமகளுக வஸதிக்கையாலும், (ஸ்ராக்ஷிகாரீசகாந்தே:) மணித்தடம்- நீலரத்நநிஹதடாகம்போலே ஸ்ரீயாமமான வடிவையுடையவனுகையாலும், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே மேலிற்பாட்டில் 'காமருபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற வஸிஷ்டகாருணிகத்வமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காளமேகப்பெருமாளே யிச்சேதநற்கு வழித்துணையென்று "தாளதாமரை" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥கoசு॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படிஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக் கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரஸங்கத்திற்சொன்னதாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதிஸித்தைபாயிற்றென்று ஸங்க்ரஹிப்பியாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்னுமளவும் ஸங்கதிஸங்க்ரஹநார்த்தம். *

முதற்பாட்டு.

அடிபரவுதும் தொண்டர்வம்பினேயித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸம்போதித்துக்கொண்டவனை யநுபவித்ததே யவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்றுகருத்து. அநுபவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு வ்யாக்யாநத்தில் க்ரியையேயாடேயமயம். ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்த

மூ—கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னநாளுங்* கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்றமர்களுங்குறுககில்லார்*
விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றுந்* தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே* ||க||
இன்றுபோய்ப்புகுதராகிலெழுமையுமேதஞ்சாராக்* குன்றுநேர்மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை*

ஆ—போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேஶவா என்றும் திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்கிறார், ||க||

(இன்றுபோய்) ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேஶவாவென்றுந் திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்றும் நியமமுண்டோவென்றில்? அதில்லை. அவனுடைய வாயிரந்திருநாமத்திலே வேண்டிற்றொருதிருநாமத்தை நினைக்க

இ—புரத்திலேயித்யாதியால்) புகுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுவோமித்யாதியால்) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவிக்கவந்த விவர் அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க அதுசெய்யாதே மாயன்றனாமித்யாதியாலே திருநாமவைபவத்தைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரதிபந்தகமித்யாதியால்) திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. நாராயணன் க்ருஷ்ணனென்றாற்போலே விசேஷித்துச்சொல்லாதே நாமமொன்றுமென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதில்லையித்யாதியால்)

ஶ— கேசவாவென்ன- கேஶவா? என்றுசொல்லவே, கேஶிஹந்த்ருத்வப்ரதிபாதகமான கேஶவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி, இடராயவெல்லாம்- இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்- ப்ரதிபந்தகம், கெடும்- கெட்டுப்போம், போனவிடந்தெரியாதே நசித்துப்போமென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், கொடுவினை- க்ரூரகர்மங்களை, சேதநர்களுக்கு பாபாநுரூபமான யாதநாவ்யாபாரங்களை யென்றபடி. செய்யும்- சேய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்- ம்ருத்யுவினுடைய ப்ருத்யர்களும், கூற்று- ம்ருத்யு, யமனுமென்றபடி. குறுக- கிட்டுகைக்கு. கில்லார்- மாட்டார்கள், "ஹரிஸங்கீர்த்தநாத்விஷ்ணோ ப்ரணஷ்டிய: ஸமஸ்தபாதகைஷ்ஷு: । தஸ்மாத்ஸம்ஸாரப்ரதிபந்தம் ஸ்ஜ ப்ரிஹத்யயோக்நிர ஜ்வலிதம்" என்கிறபடியே அக்னியைக்கண்டாற்போலே கிட்டமாட்டாதே அஞ்சியோடிப்போவாரென்றபடி. விடமுடை- விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுடைத்தான, விடம்- விஷம், அரவில்- நாகத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே யென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்தை, விரும்பினான்- விரும்பினவனுடைய, விரும்புகை- ஆதரிக்கை, ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷரஸிகஸ்வாபாவ்யத்தாலே மிகவு மாதரித்திருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. இதற்கு அநந்தபுரத்தோடே அந்வயம். சுரும்பு- வண்டுகள், அலற்றும்- பகவத்ஸாமகானம்பண்ணுமாப்போலே ஶப்தாயமாநமாக அலற்றும்படியான, தடமுடைவயல்- பத்மதடாகங்களையுடையவையான வயல்களையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றே- இன்றைக்குத்தானே, மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே உடனேபிறந்த விக்காலத்திலேயே யென்றபடி. புகுதும்- ப்ரவேசிப்போம், நீங்கள் நாங்களெல்லோருமாய்க் கூடப்போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. ||க||

உ குன்றுசேர்- ஸஞ்சாரிக்கதக்க ப்ரதேசங்களான, மாடமாடே- க்ருஹங்களுடைய பார்ஶ்வத்திலே, மாடம்- க்ருஹம், மாடு- பார்ஶ்வம், குருந்துசேர்- காந்தவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து- காந்தம், செருந்திபுன்னை- செருந்தியென்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷங்களையும் புன்னாகவ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில்- பரிமளம்ப்ரஸரியாநிற்கிற உத்யானங்களையுடைத்தான, மன்று- மன்றல், பரிமளமென்றபடி. இங்கு அலருகை- ப்ரஸரிக்கை, அனந்தபுரநகர்மாயன்- திருவனந்தபுரநகரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, "உபயிவாஸவ்யாமோஹாவிஷ்ட ஸாதுஜநரக்ஷண க்ஷமஸக்தியாஶ்ரய: ஶ்ரீமத்யாதிவிஶாலே" என்கிறகணக்கிலே ஸாதுஜநர்க்கு ஸர்வஸ்வங்கொடுக்கலான ஸம்பமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வைகுண்டத்திற்காட்டிலு முகந்துவர்த்திக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதமுடையவனுடைய வென்றபடி. நாமமொன்றும்- ஒருதிருநாமமென்றபடி, ஸஹஸ்ரமும் திருநாமமொன்றாலும் ஆயிரமாமென்கைக்காக,

மூ—மன்றலர்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயனுடைநாமம்* ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பரூரே* ||உ||
ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்* சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்*
தீருநோய்வினைகளெல்லாந் திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்* பேருமோராயிரத்து

ஆ— வமையும், நினைக்கவே நிரவஶேஷஸர்வது:க நிவர்த்தகரா யின்றேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேபுகுரலாம் போய்ப்புகுதிராகில் ஒருநாளுமொருது:கமுமில்லையென்கிறார். ||உ||

(ஊரும்புள்) ஸாமாந்யலக்ஷணங்களிலும் ஸ்ரீமத்வலக்ஷணங்களிலும் விஶிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ப்ராப்யமான திருவனந்தபுரத்திலே ஸக்ருத்ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு புகுதிராகிலுங்களுடைய ஸமஸ்தது:கங்களும் போம். இது நிஶ்சிதம், இப்ப்ராப்யத்தைப்பெறுகைக்கும் ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு மாயிரந்திருநாமத்திலே யொருநாமத்தைச்சொல்லவேணுமென்று நிர்பந்தமில்லை, அவனுடைய

இ—ஆயிரந்திருநாமத்திலேயென்றது. ஓராயிரமாமென்கிற வசஸஹஸ்ரநாம ஸங்க்ஷிப்தமானவாக்யத்தைச் சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பரூரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவேயித்யாதியால்). அதில் நிரவஶேஷஸர்வது:கநிவர்த்தகரா யென்கிறவித்தாலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. ப்ரஸங்காத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுதிரித்யாதியால்) ||உ||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமாந்யாதியால்) உலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்த்வாதியால்) சேருமோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யமானவித்யாதியால்) சிக்கெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ருதித்யாதியால்) தீரியவாக்யத்தின் ஸங்க்ஷேபதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தையித்யாதியால்) தீரியவாக்யத்தைப்புரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஆயிரத்துளென்றது- 'ஶதஸஹஸ்ரநாம ஸங்க்ஷேபம்.

ஈடு—ஓராயிரமாம். ஒருஸஹஸ்ரநாமம், ஸஹஸ்ரப்ரகாரமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி. ஸர்வது:கநிவர்த்தகமாமென்கை, உள்ளுவார்க்கு- ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு, உள்ளுகை- ஸ்மரிக்கை, ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குமென்றபடி. உம்பரூரே- உபரிஸ்திதமானவூரே, உம்பரென்றது- உபரியென்றபடி. ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருவனந்தபுரம் ஸாம்யமேபாமென்றபடி. இன்று- உத்தமிறந்தவிப்போதே, போய்ப்புகுதிராகில்- போய் திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- ஏழுஜந்மங்களிலும், இனியொருகாலத்திலுமென்றபடி. ஏதம்- தோஷமானது, து:கமானதென்றபடி. சாரா- சாராது, உங்களைஸ்பர்ஶியாதென்றபடி. ||உ||

௩ புள்- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனை யென்றபடி, ஊரும்- நடத்தாநிற்கும், வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும்- விஶ்லேஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே- அதுவே, அந்த புள்ளுதானே, என்றபடி. இது ஸாமாந்யலக்ஷணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாற்றையும், உண்டு- ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கரணம்பண்ணின ஸர்வேஶ்வரன், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, தனக்குக்கூட ப்ராப்யஸ்தலமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமான வென்றபடி. தண்- ஸ்ரீதளமான ஸர்வாங்கஸௌகர்யமான வென்றபடி, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, சிக்கென- த்ருடமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை பரித்யஜித்துக்கொண்டித்தை விட்டுவிடாமலேயென்றபடி. ஸக்ருத்ப்ரயோஜநராயென்று வ்யாக்யாநம். புகுதிராகில்- போய் ப்ரவேஶிப்பீர்களாகில், நோய்- து:கங்களும், வினைகள்- து:கஹேதுக்களான கர்மங்களும், எல்லாம்- நிஶ்ஶேஷமாக, தீரும்- நிவ்ருத்தங்களாம், திண்ணம்- த்ருடம், இது நிஶ்சிதமென்றபடி, திண்ணமென்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாகார்யம். அறிய- ஸர்வ ப்ரத்யக்ஷமான, விந்தவாக்யத்தை யெல்லாருமறியும்படி. நாம் சொன்னோம்- ஸம்ஸாரிகளாயிருப்பார் நாம்சொன்னவார்த்தையை அறியமாட்டாதே க்லேஶப்படுகிறார்களத்தனை; நம்மேல் குற்றமில்லாதபடி நாம் சொன்னோமென்று கருத்து. பேரும்- இத்தேஶப்ராப்திக்கும்- ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கும்- சொல்லவேண்டும் திருநாமமும், இங்கு உபாயம் ஸாம்ஸாரிகஸமஸ்ததுக்காதி நிவ்ருத்திக்கு தத்தேஶப்ராப்திதானும் ஸாதநமானாப்போலே தத்தேஶப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திக்கு ஸாதநமான திருநாமமும் மேதேனுமொன்றாகலாமென்றிப்படி. ஸகலஸஹஸ்ரநாமம். ஓராயிரத்துள்—

மூ—ளொன்றுநீர்பேசுமினே* ௩

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து* வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்* நேசஞ்செய்துறைகின்றானைநெறிமையான்மலர்கடூவிப்* பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே* ௪
புண்ணியஞ்செய்துநல்ல புனலொடுமலர்கடூவி*

ஆ—ஸௌலப்யமான திருநாமத்திலே வேண்டித்தோர் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்கிறார். ௩

(பேசுமின்) நாமஸஹஸ்ரென்றுகூசாதே யவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றுசொல்லி அடிமைசெய்கையிலே யவர்களுக்கு ஸ்வரூபஹானிபிறக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டடிமைசெய்கிறவர்களென்ன புண்யஞ்செய்தாரோவென்றவர்களுடைய ப்ராப்ய ஸாபேக்ஷத்தாலே ப்ராப்யமான வடிமையினுடைய உத்கர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறார். ௪

(புண்ணியஞ்செய்து) நீங்களுமங்ஙனே புண்யரூபமான திருநாமத்தைச்சொல்லி ப்ரஸ்துதவஸ்து

இ—"வாழ்க" மென்கிறபடியே அஸம்பாவ்யமென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் ஸாத்யஸாதநங்களைச்சொல்லுகிற இப்பாட்டென்று ஸங்கதிவிசேஷமாயிற்று. ௫

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கூசமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்யாதியால்) திருவனந்தபுரத்துக்குப்போவோம் வாருங்கோளென்று அநந்யர்க்கு ஹிதஞ்சொல்லாநிற்கிறவிவர் நடுவே நெறிமையாலித்யாதியாலே வேறேகொண்டாடுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அடிமைசெய்கையிலே யவர்களுக்கு ஸ்வரூபஹானிபிறக்கைக்காகவென்று) சொல்லியென்கைக்கும் பிறக்கைக்காகவென்கிறதற்கும் சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நெறிமையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) மலர்கடூவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவர்களித்யாதியால்). ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

புண்ணியஞ்செய்துவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நீங்களுமென்கிற

ப—அதீந்த்ரியமான ஸஹஸ்ரத்தில் ஸாதாரணவைலக்ஷண்யவான்களாய் அநந்தங்களான திருநாமங்களுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒன்று- ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை, நீர்- திருவநந்தபுரத்தைப் பெறவேணுமென்றிருக்கிற நீங்கள், பேசுமின்- பேசுங்கோள், உச்சாரணமில்லையாகிலும் வாங்மாத்ரத்தாலே அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி. ௩

ரு கூசமின்றி- ஸங்கோசமில்லாமல், நாமஸஹஸ்ரென்று ஸங்கோசப்படாமலென்றபடி. பேசுமின்- அவன் திருநாமத்தை உத்கோஷி, பெரியநீர்- விஸ்தீர்ணமான, வேலை- ஸமுத்ரத்தாலே, சூழ்ந்து- சூழப்பட்டு, சோலையின் வாஸமும் புறம்போகாதபடி மதிளிட்டாப்போலே ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்டிருக்கிறதென்றுகருத்து. வாசமேகமழும்- வாஸனையையே வாஸியாநிற்கிற, வாசம்- வாஸனை, கமழுகை- வாஸிக்கை, ஓஜநவாகாவவ தீதிவ ஸம்ப்ரயோகம், வஸ்துத்தை ப்ரகாசியாநிற்கிறவென்றபடி. வாசமே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலே வாஸநாந்தரவ்யாவ்ருத்தம், சோலை- உத்யானங்களாலும், வயல்- கழனிகளாலும், அணி- அலங்க்ருதமான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, நேசஞ்செய்து- மிகவும் ஸ்நேஹித்து, நேசம்- ஸ்நேஹம், உறைகின்றானை- நித்யவாஸம்பண்ணாநிற்கிற ஸ்ரீபத்மநாபனை, இதற்கு பூசனை செய்கின்றார்களென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நெறிமையால்- அவன்சேஷி- இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்குசேஷம் என்கிறமுறைபடி; நெறிமை- முறை, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, நிரவதிகப்ரீதியாலே அவன் திருவடிகளிலே புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, பூசனைசெய்கின்றார்கள்- பூஜைபண்ணுகின்றார்கள், கைங்கர்யம்பண்ணுகின்றார்களென்றபடி. அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களித்யர்த்தம். புண்ணியஞ்செய்தவாறே! புண்யம்பண்ணினப்ரகாரமென்று ஆஸ்சர்யம், ஆறென் ப்ரகாரம், ஏகாரமாஸ்சர்யவாசகம். ஸகாமாஸ்த்ய கைங்கர்யம் லபிக்கும்படி யிவர்கள்பண்ணின ஸுக்ருதம் ஆஸ்சர்யமென்றபடி. ௪

ரு புண்ணியஞ்செய்து- புண்யரூபமான நாமஸங்கீர்த்தனத்தைப்பண்ணி, திருவனந்தபுரத்தில் புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம்போகைக்குத் திருநாமத்தைச்சொல்லியென்றபடி. நல்லபுனலொடு- "புஷ்பம் ஸலிலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி" என்கிறபடியே ஸுக்ருதமான ஜலத்தோடேகூட, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தென்றபடி.

மூ— எண்ணுமினெந்தைநாமமிப்பிறப்பறுக்கும்பால்* திண்ணநாமறியச்சொன்னோஞ் செறிபொழி
லனந்தபுரத்* தண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார்* ‖ ரு ‖

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்* தமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்*
நமர்களோசொல்லக்கேண்மி னாமும்போய்நணுகவேண்டும்*

ஆ— ஸர்வேச்வரன் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு ஸாஸ்த்ரங்களால் எம்பெரு
மானுக்கடிமைசெய்யுங்கோள் அவருங்களுடைய இந்த ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கும் இப்போது தன்திருவடிகளை
யாச்ரயிக்கிற வுங்களைப்பின்னையுமமரராக்கும், இதற்கு நிச்சித முமக்குத்தெரியச்சொன்னோமென்கிறார். ‖ ரு ‖

(அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கையன்றோ ஸ்வரூபமென்றிங்குள்ளாரு
ந்திருவனந்தபுரத்திலேவந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது, ஆதலாலிங்கே யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்வரூபம். ஆன
பின்பு நாமிங்கேபோ யடிமைசெய்யவேணுமென்கிறார். ‖ சு ‖

இ— கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலுள்ளாரை ஸர்வேச்வரன் ஸமாச்ரயித்து இப்பாட்டிலே நீங்
களுமப்படி அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று அநுகூலர்க்குபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதே.
இதற்கு புண்ணியஞ்செய்து என்கிறதற்குப் ஸமிதாய மருளிச்செய்கிறார் (நிரஸேநத்யாதியால்) நல்லபு
ளவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாமேஷு த்யாதியால்) இப்பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுங்களுடையவித்யாதியால்) அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவார் அப்பால் அம
ரராவாரென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதியால்) மேஷம் ஸ்பஷ்டம். ‖ ரு ‖

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

பூசனைசெய்கின்றார்களித்யாதியாலே முன்பே ஸர்வேச்வரனம்பண்ணியிருக்கையா லிப்பாட்டில்
இநவெகுஷிதவவநமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அனந்தபுரத்திலித்யாதி
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குள்ளாருமித்யாதியால்) நாமும்போய் நணுகவேண்டுமென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ‖ சு ‖

ஸ—எந்தைநாமம்- ஸ்வாமியினுடைய திருநாமங்களை, எண்ணுமின்- எண்ணுங்கோள், ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி.
அர்த்தாநுஸந்தானபூர்வகமாக ஜபியுங்கோளென்றபடி. இப்பிறப்பு- இந்தஜந்மத்தை, அநர்த்தஹேதுவாயிருக்கிற
ஸர்வாத்மாஷ்டமான இந்த ஸம்ஸாரபந்தத்தையென்றபடி. அறுக்கும்- நிச்சேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தரு
ளுவன், செறிபொழில்- வாஸஸ்தாநவாஸிஸக்ஷங்களான உத்யாநங்களையுடைத்தான, செறிவு- ஸமூஹம், அ
னந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலிருக்கிற, அண்ணலார்- ஸ்வாமியினுடைய, கமலபாதம்- கமலஸத்ருசங்க
ளானதிருவடிகளை, அணுகுவார்- கிட்டுவார், ஆச்ரயிக்கிறவர்களென்றபடி. அப்பால்- சரீரவிமோசநம்,
அமரராவார்- நித்யஸூரிகளைப்போலே யாவதாத்மபாவி கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யஸாலிகளாவார், திண்ணம்-
நிச்சயம் இதில்ஸம்சயமில்லையென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்திற்கு ஸம்ஹிதாயாமலோப:. நாம்-
இதில் அபிஜ்ஞரானநாம், அறிய- உங்களுக்குத்தெரியும்படி, சொன்னோம்- ஸ்பஷ்டம். ‖ ரு ‖

ஸ - அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு- தேவராய்த்திரிகின்றவர்களுக்கு, ஜநாஷ்ட்ரீல்க்காட்டில் நாலுநாள் ஜீவி
க்கப்பெற்றவாறே தங்களை அயர்வறுமமரர்களோடொக்க வமரராகவபிமாநித்துத் திரிகிறவர்களுக்கென்றபடி.
ஆதி- காரணபூதனான ஸ்ரீபத்மநாபன், சேர்- வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமான, அனந்தபுரத்து- திரு
வனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன்- நித்யஸூரிகளுக் கதிபதியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான், கோன்-
அதிபதி, அர்ச்சிக்கின்ற- ஆராதிக்கிறவிடத்தில் கைங்கர்யம்பண்ணும்போதென்றபடி. விண்ணோர்- ஸ்ரீ
வைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அங்கு- அத்தேசத்தில், அகப்பணிசெய்வர்- அந்தரங்ககைங
கர்யம்பண்ணுவார்கள், அகம்- உள்ளு, பணி- கைங்கர்யம், உள்ளில் கைங்கர்யமாவது அந்தரங்ககைங
கர்யமென்றபடி. அந்தரங்ககைங்கர்யமாக எடுத்துக்கைநீட்டுவார்களென்கை. ஓ நமர்க ளென்றழைப்பது.
ஓ என்றது ஸம்போதநவாசகவ்யயம் ஹோ? ஸ்வகீயர்காளென்றபடி. சொல்லக்கேண்மின்- நான்சொல்லக்

மூ— குமரனார் தாதைதுன்பந்துடைத்தகோவிந்தனாரே* ॥௬॥
துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவுமற்றும்* படைத்தவெம் பரமமூர்த்திபாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்* மடைத்தலைவாளைபாயும்வயலணியனந்தபுரம்* கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றாற்கடுவினைகளையலாமே॥ (7)
கடுவினைகளையலாகுங் காமனைப்பயந்தகாளை*

ஆ—(துடைத்த) ஸ்ரீகேஶவ: க்லேஶநாஶந ஸ்வபாவனாய் ஸர்வகாரணமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய து:கமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். ॥எ॥

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேஶவ இத்யாதியால்) உலகுயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ இத்யாதியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனான இத்யாதியால்) கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றித்யாதியால்) கடுவினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய இத்யாதியால்) து:கமெல்லாமென்றது ப்ராப்திவிரோதியான து:கமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்று சொன்னவர்த்தத்தை மேலெல்லாம் ஸ்வீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥எ॥

ப—கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை-ஸுப்ரஹ்மண்யபிதாவினுடைய, குமரன்- ஸுப்ரஹ்மண்யன், ஸர்வேஶ்வரனிருக்க ப்ராதான்யேந ஸம்பந்தம், தாதை- பிதா, தேவஸேநாபதியாகையாலே தேவஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யனுக்குங்கூட ரக்ஷகனான ருத்ரனுடையவென்றபடி. துன்பம்- பாணாஸுரனுடைய து:கத்தை, துன்பம்- து:கம், துடைத்த- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- கோவிந்தனே, மாம்விந்ததீதி கோவிந்த:, பரதிஜ்ஞாஸம்பந்தம். பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனான க்ருஷ்ணனையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும். நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ॥௬॥

ஈ— துடைத்த- ஸ்ரீகேஶவன் க்லேஶங்களை துடைத்தவனான, ஸ்ரீகேஶவ க்லேஶநாஶந ஸ்வபாவனானவென்றபடி. கோவிந்தனார்- கோக்களைரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனான, பரதிஜ்ஞாபரம்பரா ஸம்பந்தம். ஏகாரம்வாக்யபூரணம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- மநுஷ்யாதிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்- தேவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள மஹதாதிஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, எம்- அஸ்மதீயனான, ஸ்ரீகேஶவனானவென்றபடி. பரமமூர்த்தி- ஸர்வாதிகஸ்வரூபியான, மூர்த்திஶப்தம் ஸ்வரூபவாசகம், பாம்பணை- நாகஶயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே அந்வயம். மடைத்தலை- மடைகளுடைய ப்ரதேஶத்திலே, மடை- கேதாரஜலப்ரவேஶமார்க்கம், வாளை- மத்ஸ்யங்கள், பாயும்- பாயாநிற்கிற, ஜலஸம்ருத்தியாலே உத்ஸாஹம் பண்ணாநிற்கிறவென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத்திலேயென்றபடி. சீய்க்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால்; சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், ஸம்மார்ஜநாதிஸகலகைங்கர்யங்களைப் பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடுவினை- கடூரமான து:கத்தை, வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா து:கபரம், ப்ராப்திவிரோதியான து:கத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம்; பரமபதத்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ॥எ॥

அ— கடுவினை- கடூரமான கர்மத்தை, ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறத்தைச் செய்வதிகோளாகிலென்று கருத்து. அதெதென்ன? சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- மன்மதனை, பயந்த- பெற்றவனான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிஶயிதனான மன்மதனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யநிதியானவென்றபடி. காளை- நித்யயுவாவான, காளையென்றுயுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் 'ப்ரஸவாஜ்ஜநயௌவநம்'

மூ— இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காண*
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ॥அ॥
நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான* சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்*

ஆ— (கடுவினை) ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகல்யாணகுணாஸ்ரயனான எம்பெருமான், எல்லாருக்கும் ஆஸ்ரயணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள். நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிற அவன்திருவடிகளைக் காணப்போகீர்கோள், இவ்வர்த்தத்தை நீங்களறியாமையாலே யிழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ॥அ॥
(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) படமுடையித்யாதி உள்ளீரென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமித்யாதியால்) காணப்போகீர்கோளென்றது- காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாயுஜ்யத்தை யநுபவியுங்கோளென்றவர் இப்பாட்டிலே விக்ரஹத்தை யநுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸங்கதிர்த்ரஷ்டவ்யா. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

தூயநல்வித்யாதி ஏதத்தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) மாய்ந்தறுமித்யர்த்த

ஸ— என்கிறநீதி ஸத்யமாய் ஸர்வவ்யாபகனான ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை- கொடுக்கை, ஆஸ்ரிதர்க்கபிமதநம் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. வகை- வகையாக, உபாயமாகவென்றபடி. கொண்டது- ஸங்க்ரஹித்தருளினதுமென்றபடி. யத்வா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்டது, வகை- ப்ரகாரம், ஆஸ்ரிதர்க்கபிமதநம்பண்ணுகைக் குறுப்பான வேஷம் ஸ்வீகரித்தருளினதென்றபடி.
௭ எழிலணி- அழகாலே அலங்க்ருதமான, எழில்- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞானஸ்வாமிகளிதிஶேஷ:. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் நடமினோவென்று மேலோடேயன்விதமாகிறது, படமுடை- பணங்களையுடைத்தான, ஹர்ஷவிஶேஷத்தாலே விகஸிதபணனானவென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, ஶேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்திலே; கண்வளருகையிலேயென்றபடி. பயின்றவன்- அப்யாஸம்பண்ணினவனுடைய, ஸ்வபாவமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜனங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம். அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம். ॥அ॥
பூ செறிபொழில்- நிபிடங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- க்ஷேமத்தை, இங்கு ஷகாரஸ்ய மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. நன்கு- நன்றாக, உடைத்துக்கண்டீர்- உடைத்தானது கிடிகோள், ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸம்ரக்ஷகமானதும் கிடிகோளென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள் தாமேமாய்ந்தறும் என்றந்வயிக்கிறது, தூயம்- பவித்ரத்தையும், இங்கும் ஷகாரமகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோப:. நல்விரை- தீர்த்தஜன்யவாஸனையுள்ளதான, மலர்கள்- புஷ்பங்களையும், துவளற- தோஷமில்லாதபடி, துவள்- தோஷம், தீர்த்தஸ்பர்ஶாபவித்ரங்களும் க்ருமிகீடாதிகளுமாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை. யத்வா ப்ரயோஜநாந்தராபிஸந்திரூபதோஷமில்லாதபடி யென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு- ஸூக்ஷ்மமாய் நன்றாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனப்படி யாஸ்ரிதஸுலபனான ஸ்ரீவாமனன்திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த- ஸ்துதிக்க, தத்ஸமீகாராகாரமாகவவனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை ஸ்துதிக்கவென்றபடி. வினைகள்- பாபங்கள், தாமே- ஸ்வயமேவ

மூ—தூ (ம)ப நல்விரைமலர்கடுவளறவாய்ந்துகொண்டு*வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகடானே (௯)
மாய்ந்தறும்வினைகடானேமா தவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்குந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே* ம॥

ஆ—உங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானேபோம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்குவகரணமான விப்ரக்ருதி முடிவதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். ॥கூ॥
(மாய்ந்தறும்) அவன் திருநாமங்களிலே யேதேனுமொருதிருநாமத்தைச்சொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் தானேபோமென்று சொல்லிமுடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போமெம்பெருமானுக்கடிமைசெய்யும் ஸாதுக்களாரோதான்; என்றுகொண்டு அவர்களைக்கொண்டாடுகிறார். ॥ம॥
(அந்தமில்) ஸ்ரீபக்தர்களுக்கு ஸ்ரீயபதிகள் ஸௌஸாம்யமாபோலே திருநாட்டிலுள்ளார்க்கும்

இ—கிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) முடிவதற்குமுன்னே யென்கிறவித்தால் கீழ்த் திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவரிப்பாட்டிலே ஸீக்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸமதிஸூசிதை. ப்ரயோஜனத்தில் ஸிதாந்தமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கித்யாதியால்) ॥கூ॥

பத்தாம்பாட்டு.

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருநாமங்களிலேயித்யாதியால்) சொல்லிமுடித்தென்கிறவித்தால் கீழ்ச்சொன்னவஸ்துக்களுக்கு எல்லாமுபஸம்ஹாரமிப்பாட்டென்று ஸமதியுஞ்ஸூசிதை. முடித்துஎன்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறாரென்கிறத்தோடே யன்வயம். மேல்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்) ॥ம॥

நிகமனம்.

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபக்தர்களுக்கித்யாதியால்) அமரலகில் பைந்தொடி

ப—மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவசேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவித்தால் பால் குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக கைங்கர்யத்திலே அந்வயிக்கவே து:க்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆகலால் அங்கேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச் சொன்னனாள்களும் ‘வைற்றனாள்வரையெல்லைகுறுகிச்சென்று’ என்று ஸூசிதமாய் நாமுங்களுக்குத்தெரியச்சொன்ன ஸம்ஸாரவஸாநநாள்களும், நணிய- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆய்த்தின, ஆதலால் சீண்டப்போ யடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரயோஜனாதிகளிலே மகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயவாக்யத்திலே தூபநல்விரையென்று பகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலும் மிதுவ்ஸோஷ்ட்யமாகையாலே ஸவர்ணத்வராலங்காரத்துக்குக் குறையில்லை. தூமநல்விரையென்று இப்படியுமொருபாடமுண்டு என்று ரையில் நிர்வாஹம். இப்பக்ஷத்தில் பஞ்சோபசாரமான தூமசப்தமிங்கே பஞ்சவாரம். ॥கூ॥
ப—மாதவாவென்ன- ஸ்ரீயபதியென்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கர்யப்ரதிபந்தககர்மங்களென்றபடி. தானே- ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவசேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஏய்ந்த- அநுரூபமான, பொன்மதிள்- கநகப்ராகாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்தில், எந்தைக்கென்று- ஸ்வாமிக்கென்றுஸங்கல்பித்து, இதுக்கு ஆய்ந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யன்வயம். சாந்தொடு- சந்தனத்தோடேகூட, விளக்கும்- தீபத்தையும், தூபம்- தூபத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாமரைப்பூக்களையும், நல்ல- நன்றாக, ஸங்கல்பதோஷாதிகளாகிற தோஷமில்லாமலென்றபடி, ஆய்ந்துகொண்டு- கைசிகாதிகளில்லாதபடி பரிசுத்தமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் ஸம்பாதித்த வஸ்துக்களை யவனங்கீகரித்தருளின ப்ரீதியாலே யவனை ஸ்தோத்ரிக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினார்- அந்தமில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினார், நிரவதிகநிரவசேஷகைங்கர்யநிஷ்டரென்றபடி. ॥ம॥

மூ— அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்* ஐந்து னோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸம்ருத்தராவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மடந்தையரென்று நித்யஸூரிகளை நாயிகாஸ்தாநீயராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே நிர்தேசித்திருந்ததேயாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் சேஷசேஷித்வத்தில் மாறுபாட்டமாகிறவ னவிருத்தாபிப்ராயமைக்காக வத்யந்தஸம்ருத்திகாரணத்தைக்குறித்தமாக வ்யவஹாரம்பண்ணுகை யுசிதமென்றுநினைத்து அவர்களை நாயகஸ்தாநீயராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்தாநீயராகவும் வ்யவஹாரத்திலே நிர்தேசித்தருளினார். ॥௧௧॥

ஈ— அந்தமில்புகழ்- அந்தமில்லாத புகழையுடையவனான, அநவதிக அதிசயகல்யாணகுணநிதியான வென்றபடி. இது ஆதிக்குவிசேஷணம். அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவனான, ஆதிதன்னை- ஸகலகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடே யந்வயம். கொந்தலர்- கொத்துக்களலரு கிற, அநவரதவிகஸ்வரபுஷ்பகுஞ்ஜவிராஜிதங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யானங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறகுடிப்பேரையுடையவரான வாழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்துனோடைந்தும் - கேவலபரமபதப்ராப்திமாத்ரமான ப்ரயோஜனத்தோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுபதேசித்த ப்ரயோஜனத்தை, வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், போய்- அர்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலக்ருதபரிணாமமில்லாமையாலே நித்யவிபூதியான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே யென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்ததொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஹஸ்தாபரணம், ரமணீயஹஸ்தாபரணசாலிகளான வென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸ்த்ரீகளுடைய, தம்- ஸ்வஸம்பந்தியான, வேய்மரு- வேயோடேமருவத்தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில், மருவுகை- பரிசயம்பண்ணுகை, வேணுஸத்ருசங்களான வ்ருத்தாயதங்களான, அதாவது வ்யாயதபாஹுக்களுக்கு ஸத்ருசங்களானவென்றபடி. தோளிணை- புஜங்களுடைய யுகளத்தை, அணைவர்- ஸம்ச்லேஷிப்பர், அவர்களுடைய புஜயுகளாச்லேஷத்தைப் பெறும்படிதாங்கள் அவர்களுக்கத்யந்தப்ரீதிவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு பரஸ்பரமுள்ள ப்ரணயபரவசம்போலே அத்யந்தமாய் ஸ்வாபாவிகமான நித்யஸூரிகளுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்ரபூதராவரென்று வாக்யார்த்தம், அவர்களுக்கத்யந்தஸம்ருத்தரென்று பரமதாத்பர்யம். கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்னவென்று திவ்யதேசநாமஸங்கீர்த்தனங்களெல்லாம் போமென்று முற்பட ஸாகத்யபலத்தைச்சொல்லுகையாலும் அணைவர்போயமருலகிலென்று, அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே திவ்யதேசப்ராப்தியை யாவத்ஸம்ஸாரிக்கையாலும் வ்யவஹாரதேசாந்தரமான ப்ரதமாகையால் வ்யவஹாரமென்கிற ஸமஸ்தகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யவஹாரார்த்தமென்றுஸித்திதம்.
॥௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்யநிதயே ச்ரீமதே ராமாநுஜமுநயே நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கெடுமிடராயவெல்லாம்.)

௨௦ ஸ்ரீகேசவத்வாத்யுக்தவிதவராஹமுகநாமபேதா
ஷ்டாதசாக்ஷரவிதீவநிதிஷ்டாக்ஷரஸந்ததத்வ: ।
ப்ராப்யவைஷ்ணவ்யாநுபாவ்யாச்ச பூஜநாயகச்சாஸ்வஸ்ய: ஸ்ரீச:
ஸ்த்ரீகேசவாஸக்த: ஸத்ஸங்கவாநித்ரதர்ஸிநி: ॥௨௦௫॥

(ஸ்ரீகேசவத்வ)கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிரஸநசீலனுகையாலும், (உக்தவித)
அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனுகையாலும், (வராஹமுகநாமபேதாத்)

ஸ்ரீ — கா — ஊநம்புட்கொடியுமத்தே - பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனாகையாலும். (கருடத்வஜ:) வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமித்யாதி - அணித்தான திருவனந்தபுரத்திலே வஸிக்கையாலும் (வஸிகேஸ:) அண்ணலார்கமலபாதம் - எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (ஸர்வஸ்வீஷ்டாஸ்வாமிஸம்ஸ்துதஸ்ஸ்வாமீ) அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்து - ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (ஸர்வாமரேஸ்வரேஸ்வர:) துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவும் மற்றும்படைத்த - வதஸ்விப்ரஜாஜாதத்தோடேகூட விந்தலோகங்களையெல்லாமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (அகிலஜகஜ்ஜநகஸ்ஸ்ரேஷ்டோ) படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன் - தன்னோட்டை ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே விகஸிதபணங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ஸ்வஸம்ஸ்லேஷத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தானே - மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட்டிற்சொல்லப்படுகிற வாமநஸோபவங்கள் ஸம்க்ருஹீதங்கள். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான் தன்னையாஸ்ரயித்த விச்வேதநருக்கு போம்வழியில்வரும் க்லேசங்களைப்போக்காநிற்கிறானென்று "கேசிஹாய" என்கிறஸ்லோகத்திலே காரிகாரர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௦௱௬

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (வேய்மருதோளிணை) இப்படியெம்பெருமானோடேகலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இப்ப்ரக்ருதியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்னுள்ள அதிஸங்கையாலே பயஸஹராகிறார், வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்கப்போங்காலம் ப்ராப்தமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள அதிஸங்கையினாலே அக்கோபிமாரவஸ்தைகளானப்போலே பயஸஹராய் அவர்களுடையபாசுரத்தாலே யலற்றுகிறார், திருவாய்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி ஸந்தோஷராய்க்கொண்டு தத்ஸ்வபாவங்களி லெம்பெருமானை யநுபவியாநிற்கிற வாழ்வார் திருவாய்மொழியிலே விரஹீதகோபிகாவிலாபோக்திகளைப் பேசிக்கொண்டவஸஹராகை யஸங்கத மன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கண்டேனென்கிறதற்கு ஸவஸஹராகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். 'தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுபதேசித்தபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யோகித்து தத்க்ஷணத்திலே போகப்பெறாமையாலே இதற்கு ப்ரதிபந்தகமேதென்று விமர்சிக்கப்புக்கு தாமிருந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண்டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோஎன்றது - இந்தப்ரக்ருதியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோ வென்றபடி. இப்படி அநுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தே அதிஸங்காதத்தாலே ஸவஸஹராகிறாராகில் வண்டுவரைப்பெருமாளோடே ஸம்ஸ்லேஷியாநிருக்கச்செய்தே ஏதேனுமோரதிஸங்கையினாலே ஸவஸஹையான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை ப்ராப்தமாமத்தனைபோக்கி 'வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ' இத்யாதியாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய ஸம்ஸ்காரத்ஸ்வாதிகளைச்சொல்லி விலபிக்கிறவளுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை ப்ராப்தமோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமாளோடேயித்யாதி) இப்படி கோபிமார்களவனோடேகூட விருக்கச்செய்தே அதிஸங்காதத்தாலே பயஸஹரானார்களாகில் வேய்மருதோளினையித்யாதியாலே தங்களை விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) வருமளவில்லென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். போனானாகக்கொண்டுஎன்றது - போனானாக ப்ரமித்துஎன்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

மூ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையும்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ*

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமாளோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனானாகக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே யென்னுடையதோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையையு மொன்றும்பாராதே இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும்

இ—வென்று தங்களுக்குண்டான அதிஶங்காவாஸநாதிஶயத்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனானாக அத்யவஸித்தாளென்றபடி. இத்தால் ஸ்வாபதேஶங்காஸ்வாஸ்த்யமென்கிற ஸம்பந்தமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்கதிதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனானாக நிஶ்சயித்தார்களாகில் "தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ" என்றுக்தியாலே அவனைநோக்கி வார்த்தை சொல்லக்கூடுமோவென்னில்? ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கித்யாதி) "தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே" என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ப்ரக்ருதிகளான இவர்களுக்கிப்போது அவன்போனானாக நிரூபமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸந்நிதிகளுக்கும் தோற்றக்கூடுகையாலும் லோகத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் த்ருஷ்டவிஷயங்களைப்போலே யிதுவும் ப்ரத்யக்ஷகல்ப நிர்ப்பந்தமாக யிப்படியும் ஒருவ்யக்திவிஷயஉபதேஶமுண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி வார்த்தைசொல்லக் கூடுமென்றுகருத்து.

*

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) மெலிவுமித்யாதியையுரைக்கிறார் (இவைத்தினித்யாதியால்) காமருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) கோகிலோத்யானாதிகளான உத்தீபகங்களைச் சொல்லியலற்றுகிறவிடத்திலே உத்தீபகங்களென ப்ரஸித்தமல்லாத

ப— வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவையான, வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குஸாத்ருஶ்யங்களானவென்றபடி. ஸ்நிக்த்தாயதங்களாகையாலே ப்ரஸாதாவஹஸாத்ருஶ்யங்களானவென்கை. ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு அநுபவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்புஜங்களுடைய யுகளமானது, அந்யோந்யமுண்டான சேர்த்தியழகைச்சொல்லி நீ வாய்வெருவும்படி அழகமாயிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- உன்விரஹத்தாலே க்ருஶமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, கஷ்டம், ஸமுதாயத்தால் விஷாதாதிஶயம் ஸூசிதம். என் என்கிறவிஶத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந உபரிதநபதங்களிலே யோஜிப்பது. என்மெலிவும்- ஸாமாந்யஸாதாரணமான வென்னுடைய காருஶ்யத்தையும், என்தனிமையையும்- விரஹஸஹமல்லாத வென்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே க்ருஶையாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய த்வநிகள் உத்தீபகங்களென்று விமர்ஶிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந விங்குமந்வயித்து இவ்வாக்யத்துக்கு ஶேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கோகிலங்களும், காமருஎன்று அழகியது, யத்வா- காவென்று- உத்யாநமாய், உத்யாநத்திலே மருவியிருக்கிற கோகிலங்களுமென்னுமாம். யத்வா- காமருவுதல்- ஸ்தாநஸ்வமாய் ஶ்ரோத்ரஸம்ஶ்லேஷஸாத்ருஶ்ய ஶப்தங்களான கோகிலங்களுமென்றபடி. ஸஹவாஸத்தால் நீசாத்ருமன்றிக்கே யிவையும் பாதகங்களாகாநின்றதென்றபடி. கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, கஷ்டம், என்னுடைய ஶோச்யதையைக்கண்டாகிலிவைத்துக்கு வசமாயிருக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று மாறியந்வயிப்பது, அந்தக்கணமயிலானவை ஶ்ரோத்ரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஸமம்மணமாயிருக்கிறவந்த உபமாநங்களானவையென்றபடி. "உபமாநவேநதநம் ரக்ஷாநீஸாம்யாஸ்ய" என்கிறகணக்கிலே ஶ்ரோத்ரஸம்ஶ்லேஷஉபாதிகங்களான வவைத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பார்க்கமாட்டாமையாலே பாவத்தைமாறிவைத்து அவையென்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். கலந்து- ஶ்ரோத்ரஸ்ம்ருதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஆலும்- ஸம்ஶ்லேஷித்தஹர்ஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- நர்த்தநம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹா கஷ்டம், இவளுடைய

மூ— ஆமருவினிரைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா* ‖க‖
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணாதடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காராச்*

ஆ— கலந்தாலாகின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீ பசுமேய்க்கப்போனவாறே அவ்வொருபகற்றானொரு ஆயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னையீராநின்றாய், உன்னைப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே நீயிருந்தவொகத்திலு மில்லையாகாதேக்ருபை, ஒகத்திலே சிறிதுக்ருபையுண்டாகிலு முன்பக்கலிலொரு க்ருபையில்லையென்கிறாள். ‖க‖

(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிகநிவ்ருத்தி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?

இ— பகலைச்சொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலித்யாதியால்) தகவிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) நீயேதகவிலையென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒகத்திலேசிறிதுவித்யாதியால்) ‖க‖

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ என்று விரஹஜநிதகார்ஶ்யத்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸவிஶேஷம் மௌக்த்யவிஷமாயிருக்க தடமுலையென்று துடங்கி கனவென்கிற என்றிப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷித்யாதியால்) தடமுலையித்யாதி கனவென

ஈ— விரஹதஶையிலே நாம் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கையும் ந்ருத்தம்பண்ணுகையும் ஸ்வப்நமென்றறிந்து மீளுகிறனவில்லையென்றுகருத்து. மருவினஆநிரையென்றநயிப்பது. மரு- உன்னோடேமருவினவையான, 'மேய்ந்தபுல்லும்கடவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலிலேயே ஸ்ரீயாவிகளான வென்றபடி. இன- ஸம்ஹிதங்களான, அதிஶ்ராந்தத்தாலே க்ருபைபாகாதவுன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாம்படி யஸம்வேத்யங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆவென்று மொக்கள், நிரை- வரிசை, மேய்க்க- சாரணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறஒருகாலஸ்தானது, ஆயிரமூழி- ஸஹஸ்ரகல்பமாகாநின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், எங்களைப்பிரிந்து வுனக்கநாகதமாயிருக்கிற பகல்களங்களுக்கு அதிகதமாவதென்றுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாமரஸஸத்ருஶங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி- ஈராநிற்புதி, நீபசுமேய்க்கப்போனு லென்னெஞ்சைவிட்டுப் போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் மென்னைநீ வீரியாநின்றாயென்றபடி. ஆல் ஓ- ஹாகஷ்டம், நீபசுமேய்க்கப்போனு லுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோவென்றுகருத்து. தகவிலை- க்ருபையில்லை, தகவு- க்ருபை, நீயெங்களைப்பிரிந்து யரிக்கலாவதே நீயிருந்தவொகத்திலும் க்ருபையில்லையென்றபடி. கண்ணா- க்ருஷ்ணா, நீயேதகவிலை- நீயேக்ருபையுடையையல்லை, அவதாரணத்தால் ஒகத்திலேசிறிது க்ருபையுண்டானாலும் நீயொருவனுமே க்ருபையுடையவனல்லையென்றபடி. தகவில்லாதவன்- தகவிலன், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது தகவிலையென்றுரூபமாயிருக்கும். ‖க‖

ப— கண்ணா- பெண்பிறந்தார்க்கு ஸத்யனென்று ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ணா?, நீ- பெண்களுக்கு ஸம்மாயிருக்கும் ஸ்வபாவனென்று ப்ரஸித்தனான நீ, தகவிலைதகவிலையே- க்ருபையுடையையல்லை, அப்யாஸத்தால் ஒரு அபராதத்தாலும் க்ருபையுடையையல்லையென்றபடி. அவதாரணத்தால் இது நிஶ்சிதமென்றபடி. தடமுலை- விஶாலங்களான ஸ்தநங்களுடைய, தடம்- விஶாலம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே விஶாலமொத்ஸாஹதாயி ஸௌந்தர்யங்களைச்சொல்லிச்சொல்லி நீ யநுபவிக்கும்படியானவென் ஸ்தநங்களுடைய வென்றபடி. புணர்தொறும்- ஸம்ஶ்லேஷம்தோறும், புணர்- ஸம்ஶ்லேஷம், நீ ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும் க்ஷணந்தோறும் என்றபடி. புணர்ச்சிக்காரா- ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்தினளவன்றிக்கே பரிபூர்ணமானவென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷகாலத்தளவாயிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வகாலக்ஷணஜந்யஸ்வபாவமே ஸவ்யக்தா

மூ— சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவிபின்பரமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கே* |௨||

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்*

ஆ— அந்தநிரதிசயஸம்ஶ்லேஷமெல்லாம் ஸ்வப்நஸமமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிசயப்ரேமத்தினாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறாயென்று நான்முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ||௨||

(வீவநின்) உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னாத்மா தஹ்யமாந

இ— விஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தநிரதிசயேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால்) ப்ரேமத்தினாலேஎன்றதற்கு முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறதோடேயந்வயம். உன்னைப்பிரிவையாம் நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றந்வயிப்பது. இதற்குஸமீ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) வீவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடியவித்யாதியால்) ||௨||

* மூன்றாம்பாட்டு. *

துணையில்லையென்கிறதோடு ஸஹவ்யாஹாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் ஸமித்தவாக்யத்தை

ஸ— இழும் கநாவதிஷ்டிக்கும்படி பதிவ்ரதையான வென்கை. சுகவெள்ளம். ஸுகஸாகரமானது, வெள்ளம்- ஸாகரம், விசும்பிறந்து- ஆகாஶத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- அதிக்ரமிக்கையாயிங்கு சுத்தகுணத் தைச்சொல்லுகிறது, நிரவதிகாதிஶயமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய போதத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறதோடேயந்வயம். மூழ்க- மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் ஜோஷ்கமையாம் படியென்கை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த ஸுகஸாகரமானது, கனவென- ஸ்வப்நமென்னும்படி, நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஆநந்தமுந்தோற்றுகையால் ஸுகமநுபவமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று ஶோகம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யுக்தவாறே என்றுகருத்து. ஆங்கே- அவ்வளவிலேயே இது துக்கு உள்புக்கு என்கிறதோடேயந்வயம். வேட்கை- ஸ்நிக்தமானது, உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶமானதென்றபடி. அகவுயிர்- அந்தரங்கமான ப்ராணனுடைய, அகமகந்தோறும்- அந்தரங்கப்ரதே ஶங்கள்தோறும், ப்ராணவ்யாபித்திருக்கிற ஶரீராதிப்ரதேஶங்களெங்குமென்று பதார்த்தம். உள் புக்கு- உள்ளேப்ரவேஶித்து, ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்ஸாமர்த்யமன்று, அதற்காஶ்ரயமான விஷயத்தா வால்பொறுக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபதேஶிக்க வேண்டுவதே ஸம்ஶ்லேஷரஸமிருவருக்காயிருக்க விஶ்லேஷதுக்கமெனக்கொருத்திக்குமேயாவதே என்று கருத்து. இனி- இதின்மேலே, இத்தனை க்லேஶாவஸரங்களுக்குமேலே யென்றபடி. மிகமிக- மேன்மே லென, உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. உன்னைப்பிரிவையாம்- உன்னை விஶ்லேஷிக்கைபுண்டாம்படியான, பிரி வை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் ஸாக்ஷாதுச்சாரணம். பிரிவு- விஶ்லேஷம், நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான நிர்கமநத்தாலே, போக்கென்று த்ருதீயார்த்தேப்ரதமா. வீவன்- நான்முடிவன், வீவனென்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்ய நகாராதேஶஶ்சாந்தஸ:. வீவுதல்- முடிதல், ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வஶக்தனானவுன்னுடைய ஸந்நிதாநமானது யென்னைமுடித்துவிடுமென்று பதார்த்தம். ஆதலால் காலு க்ஷயத்திலும் எனக்கு ஸஹவாஸமும் காணேனென்றுகருத்து. ஆல்- ஹா!

ஞ ←நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடையகோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான நிர்கமநத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ||௨||

ப்ரதமா, வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குஸ்வயம்ப்ரயோஜனமன்றோ அதெனக்குதவிரப்போமோ என் றுவவாதிக்கிறாள்மேல், எனதாவி- என்னாத்மாவானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமெ ப்ரஸ்வாஸம், விரஹதுக்கத்தாலே உஷ்ணமாகநிஶ்வஸித்துஎன்றபடி. வேம்- வேவாநின்றது, நிஶ்வாஸவாதவெ ங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, துணை- இத்தசையிலே

மூ—யாவருந்துணையில்லையானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்* போவதன்றொருபகலுநீயகன்றாற்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லாச்* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தையோந்தனிமைதானே* ௩ ||

தொழுத்தையோந்தனிமையுந்துணைபிரிந்தார்துயரமுநினைகிலைகோவிந்தாவுன்*

ஆ—மாகாகின்றது. பின்னையொருதுணையுமில்லை, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு நான்தனியேயிருப்பன், என்துணையான உன்னைவரவுகாணேன், நீயகன்றால் யிப்பகலெங்கும் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணநீரும்நில்லாது, இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸ்நேஹமானது சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ௩ ||

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவி த்யாதியால்) உன்னஞ்சனவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்துணையித்யாதியால்) காம்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலையித்யாதியால்) ஒருதலைமாத்ரமானவென்றது- உனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யெனக்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கிறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதுஎன்றது- மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. மரணபர்யவஸாயியாக்கிவிடுமென்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடையபசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவளிப்பாட்டிலே முடியும்ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்கிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ௩ ||

ஸ—யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை- ஒருவருமில்லை, துணையானநீ கைவிட்டுப்போனாய், என்வ்யஸனத்தைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள், குயில்மயில்துடக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து. யானிருந்து- நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால் வரக்கடவ மரணத்தைத்தான் தத்க்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்றுஆசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறு முன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸனமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே ச்யாமளமான வுன்திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன்- ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், ஆட்டம்- ஸஞ்சாரம், அக்ஷதக்ஷம் த்ருதிஸஞ்சாரஸ்யாபாவவைஷம். உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸஞ்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்- நீவிஶ்லேஷித்துப்போனால், ஒருபகல்- ஒருஅஹஸ்ஸாதானும், போவதன்று- போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல்- பொருகிறகயலைப்போலேயிருக்கிற, பொருகை- யுத்தம்பண்ணுகை, ஸஹஜாயிதத்ருங்கள்போலே விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே பக்ஷஸஞ்சலங்களான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்- ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம் ஓகாரஸ்யலோபஃ. நில்லா- நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னைத்தகைய ஶக்யமானாலும் பெருகிறகண்ணநீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து- இந்தகோபவம்ஶத்தில், ஆய்ச்சியோமாய்- இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்ஸ்வபாவத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆய்ச்சியோமென்று ரூடிவமாயிருக்கும், பிறந்த- ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்- இந்ததொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை- நிக்ருஷ்டை, இஸ்வபாவத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று ரூடிவமாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்த வெங்களுடையவென்றபடி. தனிமைதான்- தனிமையானது, தானென்றுஸ்வயமிக்ஷம், ஸஹாகிக்யமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களையுபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்குமாத்ரம் முன்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது- நஶித்துப்போமது, மிகவும் பொல்லாததுஎன்றபடி. ஏதேனுமொன்றைபொல்லாதது என்றுசொல்லப்புக்கவர்கள் அதுபாழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ௩ ||

D - தொழுத்தையோம்தனிமையும்- உன்னழகுக்குத்தோற்று உனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையான வுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய து:க்கத்தையும், நினைகிலை- நினைக்கிறாயில்லை, பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்றுமெங்களுக்குவருகிற து:க்கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. அதாவது:— க்ஷணஸம்ஶ்லேஷைக ஜீவிதஸ்வபாவைகளாகையாலே யுன்னைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கலாமோ "ந ஜீவேயம க்ஷணமபி" என்னும்படி நீ ஜ்ஞாயாதலாதுபலைகையால் யுன்னைப்பிரிந்தால்வரும் து:க்கமுமயவிஷயுதியிலுந் தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா- ஹோவிந்த,

மூ— தொழுத்தனிற்பசுக்களையே விரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்டு] இட்டவைமேய்க்கப்போதி* பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்க* கழுத்தநின்செங்கனிவாயின் கள்வப்பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால்* ||ச||

ஆ—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள்தனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேயுகந்து எங்களைத்துறந்துபொகட்டு அவைமேய்க்கப்போதியென்ன; 'உன்னுடையகடாக்ஷமே யாரகமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதென்' என்றாப்போலே ஸாநுராகமாய் வ்யாஜமதுரமாய் அதிஸுந்தரமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையிறே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ||ச||

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

இ— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) எங்களைத்துறந்தித்யாதியாலே ஸங்கதியும்ஸூசிதை. எங்ஙனேயென்னில்? சீழொருதலைக்காமமென்று தான் சொன்னவசனத்தை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபேக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி யுபபாதிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளநேகங்களிருக்கப் பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? வ்யக்தீகரிக்கிறார் (உன்னுடையகடாக்ஷமேயித்யாதியால்) ஸாநுராகமாய் வ்யாஜமதுரமாய் அதிஸுந்தரமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாததாத்பர்யம் ஸம்க்ருஹீதமாய்த்து. நினைதொறுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறேயித்யாதியால்) ||ச||

ப— இது ஸாபிப்ராயஸம்போதனம், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினது கோகோபஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ? கோஜாதிரக்ஷணைகார்த்தத்துக்கோவென்றுகருத்து. உன்- உன்னுடைய, இதுக்கும் பசுக்களோடேயந்வயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயநிர்தேசம். உனக்குரக்ஷ்யவர்க்கமிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை யுக்தமோவென்றபிப்ராயம். தொழுத்தனில்- தொழுவென்று மாட்டுத்தொழுவம், தன்னென்றது ஸ்வார்த்திகம், ஒருவாஸப்ரதேசத்திலே நீவளைத்துவைத்த ஜந்துக்களையோரக்ஷிக்கலாவது, உன்தோளையே அவலம்பனமாகப் பற்றிவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்றுகருத்து. பசுக்களையே- கோக்களைத்தானே, அவதாரணம், தங்களையவனுபேக்ஷியாமையைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப்பிரிந்தால் வ்யஸநப்படவறியாதவற்றையோ நீயாதரிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரை யாதரிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. விரும்பி- ஆதரித்து, எங்களையணைத்துக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சுபசுக்களின்மேலேயாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது தேஹாவஸ்தானமேயென்றுகருத்து. எம்மை- எங்களை, துறந்து- பரித்யஜித்து, அவைதின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸங்கத்தைவிட்டுஎன்று வடதாத்பர்யம். இட்டு- எறிந்துவிட்டு, த்ருணங்களைப்பொகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்பொகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை- அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி- மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக்காமத்தால் பரிதவியாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களையொழிய வெனக்குத்தாரணமுண்டோ வென்றாப்போலே சில விநயோக்திகளை யவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச் சொல்லுகிறாள்மேல், பழுத்த- பரிபக்வமான, பரிபூர்ணமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, நிர்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்- அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம்- இனியசாற்றுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற, இனியது- மதுரமானது, மதுரரஸப்ரவாஹம்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின்- உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்- சிவந்தபவளம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப் பணிமொழியோடேயந்வயம். கள்வ- க்ருத்ரிமங்களான, எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரகங்களானவென்றபடி. பணிமொழி- தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி- தாழ்வு, மொழி- உக்தி, ஸவிநயோக்திகளையென்றபடி. பாவியேன்- அம்ருதமும் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனென்னுடைய, மனமகந்தோறும்- ஹ்ருதயாந்தர்ப்ரதேசங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த- உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, எனக்குமறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவைத்து ஸ்வீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும்- நினைக்கும்க்ஷணங்களிலெல்லாவற்றிலும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேவாநின்றது, தஹ்யமாநமாகா.

மூ—பணிமொழி நினைதொறு மாவிவேமாற் பகனிரைமேய்க்கியபோய கண்ணா* பிணி[மது]யவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப்பெருமதமாலையும் வந்தின்றாலோ* மணிமிகுமார்பினின் முல்லைப்போதென் வனமுலைக்கமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்* தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோ வடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்*. ॥௫॥

ஆ—(பணிமொழி) 'பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதென்' என்ன பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம்முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லா முன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக்கால்புல்கி ம்ருதஸஞ்ஜீவநமாய் அம்ருதகல்பமான திருவதரங்களாலே யென்னையுஜ்ஜீவிப்பித்து என்னுடைய வ்யாதியெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளாயென்கிறாள். ॥௫॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— பசுக்களையேவிரும்பி எங்களைவிட்டு அவைத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) பகல்நிரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோவென்று) த்விதீயபாதத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்துஎன்று) மணிமிகுவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்) உன்வாயமுதந்தந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ம்ருதஸஞ்ஜீவநமித்யாதியால்) சரமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௫॥

ஞா—நின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! ।௪௩।

ரு - பகல்- திவாவெல்லாம், நிரை- கோவர்க்கத்தை, நிரையென்று வர்க்கம், இங்கே கோஸமூஹம் விவக்ஷிதம். மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய்- போய்விட்டவனான, கண்ணா- க்ருஷ்ண? பணிமொழி- உன்னுடைய ஸவிநயோக்திகளை, நினைதொறும்- நினைக்கிறக்ஷணந்தோறும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேகாநின்றது, தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, த்ருடஸம்பந்தமான முகுளத்வமெல்லாம்போய் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. மல்லிகை- மல்லிகையை, மல்லிகாகுஸுமஸௌரபத்தையென்றபடி. வாடை- உதீசீபவனமானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெருமதம்- மஹோத்தேஜகமான; மத்தகஜம்போலே உன்மத்தமாக்குமதானவென்றபடி. தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். மாலையும்- ஸாயம்ஸந்த்யையும், வந்தின்று- வந்துவிட்டது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், மணிமிகு- மணிகளானது மிகுந்திருக்கிற, ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைமொட்டுக்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று- அழகியது, கமழ்வித்து- வாஸிப்பித்து, கமழ்விக்கை- வாஸிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைப் வாஸிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸ்பர்ஶமாத்ரமன்றியே ஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தபடி. உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய அம்ருதத்தை, உன்னுடைய அதரோஷ்டங்களையென்றபடி. தந்து- எனக்குத்தந்தருளி, அம்ருதங்களான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாஶ்வஸிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிகுத்திருந்துள்ள, அணி- அலங்காரம், ரத்நாங்குலீயகாதிதிவ்யாபரணஶோபிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைப்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடிச்சியோம்- உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, அடியான்- கிங்கரன், ஸ்த்ரீயானால் இடைச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றாகிறவமாயிருக்கும், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று ரூபமாம், தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு ம்ருதஸஞ்ஜீவிநியான நீ, அணியாய்- அலங்காரம்போலே வைத்தருளவேண்டும், அந்தோ- அய்யோ! இது க்லேஶாதிஶயத்யோதகமான ஶப்தமென்னாகும். ॥௫॥

மூ— அடிச்சியோந் தலைமிசைநீயணியாயாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம்* பிடித்தது நடுவுனக்கரிவையரும் பலரதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றேம்* வடித்தடங்கண்ணிணைநீருநில்லாமனமுநில்லாவெமக்கதுதன்னாலே*

ஆ—(அடிச்சியோம்) உன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனேசொல்லுமளவில் 'ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனேபடவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில் நாங்கள்தரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீரும்நில்லாது நெஞ்சுதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிறதெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ௬

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்குநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரித்யாதியாலே நாயிகாந்தரஸம்போக நிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகை ப்ரஸக்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அதுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றேமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால்) வேமெமதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்) ௬

ப— அடிச்சியோம்- சேஷிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- வாத்ஸௌஹார்த்தனானநீ, அணியாய்- அலங்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை இதிசேஷ:. ஆழியங்கண்ணா- ஸமுத்ரம்போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி- ஸமுத்ரம், அம்- அழகியது, க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே ஸுதீர்க்கவிசால ஸ்வச்சகம்பீர ரமணீயகாந்திகல்லோலிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம், அதுநடுவு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்- உன்னுடைய அலங்காரமான திருவடியை, பிடித்து- அவலம்பித்து, தங்களுக்கு போக்யமாகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு- நிரதிசயஸௌந்தர்யனான வுனக்கு, அரிவையரும்- அபிமதைகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்- அபிமதைகள், பலர்- அநேகருளர், யத்வா, அரிபர்- அருமையான வைலக்ஷண்யமுடையவர்கள், அநந்யார்ஹமென்னலாம்படி ஸர்வஸ்வமான யௌவநத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கநேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க- அதுகிடக்கிடு, நீமற்றும்சிலமஹிஷிமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ரோஷிக்கப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கையாலேயென்றபடி. ஆற்றேம்- பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்குஸ்த்ரீத்வம் ஸாதாரணமானால் ஸாதாரணன்வருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்ன? எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாயோ வென்கிறாள்மேல், வடி- கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, ஆகர்ணாந்த தீர்க்கங்களானவென்றபடி. நாடகஸ்ருஷ்டியவிஹாரக்ரமம்படி ப்ரதீக்ஷ்ணகடாக்ஷ வீக்ஷணஶாலிகளானவென்றபடி. யத்வா- ஸம்ச்லேஷதசையிலே யுன்னாலிப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. தடம்- விசாலங்களான, கண்ணிணை- நேத்ரங்களுடையயுகளத்தில், நீரும்- பாஷ்பஜலமும், ஸமுச்சயஸம்ஹிதாயாஞ்சகார:. நில்லா- நில்லாது, மனமும்- எங்களுடையசித்தமும், அத்ராபி ஸமுச்சயேசகார:, நில்லாது- ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே- இப்படிசித்தாஸ்திரமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோவம்சரக்ஷணார்த்த கமநமானது, எமக்கு- எங்களுக்கு, வெடிப்பு- உத்வேககரம், து:ஸ

மூ — வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவேமெமதுயிரழன் மெழுகி லுக்கே* ॥௬॥
வேமெமதுயிரழன்மெழுகினுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ்த்* தூமலர்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்துணை
முலைபயந்தெனதோள்கள்வாட* மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமலவண்ண மென்மலரடிநோவநீபோ*

ஆ — (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ ஸௌந்தர்யம்முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவீழ உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்தவென்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலைபயந்து என் தோள்கள்வாட அதின்மேலே உன்திருமேனியும் அதிகோமளமான வுன்திருவடிகளும்நோவ நீபோய்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ — வேமெமதுயிரென்றுதொடங்கி வெள்வளைப்ரக்ருதியை யநுஸந்தித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யப்ரக்ருதியால்) கழன்றுவீழஎன்றதுக்கு தோள்கள்வாடஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். தூமலரெ ன்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்ரக்ருதியால்) பூர்வம்முன்னைக்கண்டு ஸந்தோஷமாயிருந்தவையான வென்றபடி. அதன்மேலேஎன்கிறதற்கு நோவஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணாப்ரக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருமேனியும்ப்ரக்ருதியால்) எவன்கொலாங்கே

ஸ — ஹமென்றபடி. வெடிப்பு என்று உபத்ரவமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர் - அஸ்மதீயமான ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில் - அக்நிகதமான மெழுகில்க்காட்டில், அழல் - அக்நி, உக்கு - உருகி, வேம் - விரஹாக்நியாலே தக்தமாய்விடும். ॥௭॥

ரு — எமது - அஸ்மதீயமான, உயிர் - ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில் - அக்நிகதமானமெழுகில், உக்கு - உருகி வேம் - விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை - வெளுத்தவளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மேகலை. மேகலையும், காஞ்சீதாமமுமென்றபடி. கழன்று - தேஹகார்ச்யம் அதிசயமாய்விடுமாகையாலே ஸ்லதங்களாய், வீழ - விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர் - நிர்மலபுஷ்பம்போலிருந்தான, தூ - நிர்மலம்; பூர்வம்முன்னோடு ஸம்ச்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலஸத்ருசமாயிருந்தான வென்றபடி. கண்ணிணை - நயநயுகளத்திலே, முத்தம் - முக்தாபலமானது, ஸ்படிகமௌக்திகஸவிதம் முக்தாபலஸத்ருசமான பாஷ்பபிந்துஸந்ததியான தென்றபடி. சோர - சோரும்படியாகவும், ஸ்ரவிக்கும்படியாகவுமென் றபடி. துணைமுலை - ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிறமுலைகள், பரஸ்பரஸாம்யத்தையைக்கண்டு ஸம் ச்லேஷதசையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியான வென்னுடைய ஸ்தநங்களென்றபடி. பயந்து - விவர்ண மாய், பயக்கை - விவர்ணமாகை, எனதோள்கள் - என்னுடைய புஜங்களானவை, வாட - வாடும்படியாக வும், இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடே அந்வயம். மாமணிவண்ணா - நீலமணிவர்ணா, மா என்று நீலம், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இத்தனை ஸுகுமாரமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலே போனாலெங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன் - உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந் வயம். காட்டிலே போகவேண்டினால்தான் உன்னடியாலேபோகவேணுமோ. 'அம்ருதமதிஷ்டாதி ஸூந்ருதீ காமதாகாந்' என்றுமாப்போல் பேராசைப்படுகிற வென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கரு த்து. செங்கமலவண்ண - ரக்தகமலவர்ணமான, மென்மலர் - ஸுகுமாரகுஸுமமாயிருக்கிற, மெல் லென்று ஸுகுமாரம், மெல்லென்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய ரேபவர்ண லகாரஆதேசம். லோகத்தில் ஸுகுமாரமெல்லாம் பதஸம்பந்திகளென்று தோற்றும்படி யதிவாஸ நவவஸந்தகுஸுமஸமாநமாய் எங்களுத்தமாங்கங்களுக்கு அலங்காரமாகப்பிறந்த லோகவிலக்ஷணபாதமாயிருக்கிறதான வென் றபடி. அடி - திருவடியானது. நோவ - நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகையிறே! என்று கருத்து. "யத்தேஸுஜாதசரணாம்புருஹம் ஸ்தநேஷு பீதாச்சநை: ப்ரிய: த்யீமஹிகர்கசேஷு । தேநாடவீமடஸி தத்வ்யததே நகிம்ஸ்வித் கூர்பாதிபிர்ப்ரமதி தீர்பவதாயுஷாம் ந:" என்கிறச்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம், நீ - துருதுருக்கையானநீ, போய் - வநத்துக்குப்போனால்தா ன் நீபோகலாமோ, ராமாயணத்தை வசு வதித்திருமகளே, தன்வழிப்பேபோய் தன்வழிவருகைக்கு, போன பேரனவிடமெங்கும் பூசல்விளைக்குமவனல்லையோ - ஸர்வவியமான நீ வநத்திலேபோனால் எங்களா

மூ—யாமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கே* ॥௭॥
அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென்றாழுமென்னாருயிரான்பின்போகேல்* கசிகையும்வேட்கையு
முட்கலந் தலவிநலியுமென்னைகழியேல்* வசிசெய்யுன்றாமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும்

ஆ—ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுஉன்னோடசுரர்கள்தலைப்பெய்யிலென்னாய் விளையக்கடவதென்கிறாள். ॥௭॥
(அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்யிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிரானே? ஆன்பி
ன்போகேல் நீபோனால் உன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும் அந்த ஸ்நேஹாதிசயமா யுன்னைக்கண்டல்லது தரிக்க

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாய்விளையவிக்யாதியால்) இத்தால் கிழவனுடைய
விரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாபங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே பரிவராதிசயமாக
மான் அவனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலே ப்ரதிகூலர்களாலே யென்வருகிறதோவென்று விஷாதிக்கிறாளெ
ன்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஆழுமென்னாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுங்காநின்றேன்பிரானேயென்று) கசிகை
யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீபோனாலித்யாதியால்) அதில் ஸ்நேஹமும்என்கிறதாலே க
சிகைபர்யாயமும் (அந்த ஸ்நேஹாதிசயமும் என்னுமளவாலே) வேட்கைபர்யாயமும்
சொல்லிற்றாயிற்று நீபோனாலென்கிறதற்கு நலியுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆன்பின்போகேல் என்னை
கழியேலென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே ப்ரதிகூலர்களாலே என்வருகிற
தோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொல்லுகை ப்ராப்தமன்றோ
வென்னில், 'தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே' என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்
கேவைத்தன்றோ போகக்கடவதென்று கலந்தும் ஆகூதியானவிவளுக்கு வைவர்ண்யத்தாலே பாஹ்யவி

ஷ—லாற்றியிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ஆமகிழ்ந்து- பசுக்களைமிகவும்விரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக்
குப்பேர், எங்களைப்பேக்ஷித்தாப்போலே நீயுன்திருமேனியைமறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன அநர்த்த
மும் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்றுகருத்து. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கையே
பரமபுருஷார்த்தமாக அபிநிவேசித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில்,
உன்னோடு- அதிஸுகுமாரதநுவான வுன்னோடே, அசுரர்கள்- வஜ்ரகடோரசரீரான ப்ரதிகூலர்கள்,
தலைப்பெய்யில்- தலைப்படில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி. ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எங்களுக்
கொருக்கால் கிட்டவொண்ணாதபடி கஹநமான கோரவநத்திலே யென்றபடி. எவங்கொல்-
எவைகளோ, என்னவநர்த்தங்களுண்டாமோ வென்றபடி. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே எவ
ங்கொலென்கிறாள். ॥௭॥

ப— ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்- அஸுரர்கள்வந்து தலைப்ப
ட்டார்களாகில், எவங்கொல்என்று- எவைகளோவென்று, என்னவநர்த்தங்கள் விளையுமோவென்று என்
றபடி. என்னாருயிர்- என்னுடையஸூக்ஷ்மமான ஆத்மாவானது ஆர்- ஸூக்ஷ்மமும், உனக்குஸூக்ஷ்மமான
வென்னுத்மாவானது என்றபடி. ஆழும் ஆழாநிற்கிறது, ஆழுகை- ஆழாநிற்கை, அவஸாதமடைகிறது
என்றபடி. ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆவென்று பசுவுக்குப்பேர், போகேல்- போகாதேகொள்,
கசிகையும்- த்ரவீபவிக்கையும், ஆர்த்ரீபாவகாரணமான வுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும்என்றபடி. வேட்
கையும்- அபிநிவேசமும். நீகூடவிருக்கச்செய்தேபு முன்னதாரமுன்னை ப்ராபிக்கவேணுமென்கிற
அபிநிவேசமுமென்றபடி. உள்கலந்து- ஏகீபவித்து எனக்கு ஸஹாயமாய்க்கொண்
டென்றபடி. தலைவியும்- ஸம்ஸ்லேஷமும், நலியும்- என்னைப்பாதிக்கும், என்னைகழியேல்- என்னை
விட்டுப்போகாதேகொள்; நானுன்னைத்தகைப் பை நீவிட்டுப்போகாதிருக்கவேணுமென்றபடி. வசிசெய்- வசத்
தைச்செய்யாநிற்கிற, வசி- வச்யத்தை, வாசிகாயிக்ஷணவாதிபாலே ஸர்வவசீகாரமானவென்ற
படி. உன்தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாமரஸஸத்ருசங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்த
வீக்ஷணத்தினுடைய ப்ராயத்தை ப்ரகாசிக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்த

மூ—பீதகவாடையுங்காட்டி * பொசிசெய்து நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே ॥அ॥

ஆ—வெண்ணுத ஸஹிக்கவெளிம் இப்போது கலக்கிற கலவியும் நலியும் என்கைகழியேலென்ன? பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே யீடுபட்டு உனக்கபிமதைகளாயிருப்பார் யாவர் சிலர் அவர்களுடனே கூட என் கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையுமென்கிறாள். ॥அ॥

(உகக்கும்) உனக்கபிமதைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் இடர்கெடுமளவில் நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ஸ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவுமினியராவுதோம். வேறு

இ—யங்களான விதஹஜங்கள் ஸாஹஸிகங்களாகையாலே யிப்போதவன் போனதை நிரூபிக்கச்செய்தேயும் உதகேஸம் போகப்புகுகிறானாகவும் தோற்றுக்கூடுகையாலே யிப்படி ப்ரதிஷேதிக்கை யாவதும், அபயம். இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனதாக ஸம்சயித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடியன்று, அப்படியாகில் இத்துவிரோதமுண்டாவது, மற்றெங்ஙனேயென்னில்? ராத்ரியெல்லாங் கூட வெழுந்தருளியிருந்து ஸஹிக்கச்செய்தே ப்ராதஃகாலமாய்வந்தவாறே அவன் பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டெப்போதுமிக்காலத்திலே விஸ்லேஷிக்கக்காண்கையாலே இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று வாஸனையாலே யவன்போனதாக ஸம்பாவித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாமென்று ப்ரதிஷேதிக்கையுமுபபந்நதரம், என்கைகழியேலென்று ஸம்ஸ்லேஷத்தையவன் விட்டுப் போருக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவள் இவ்விளவாய்ச்சியரிதியாலே யுனக்கபிமதைகளான மோஹிகளோடேகூட நீ ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை யஸம்பவமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன்பேசாதிருந்தவாறே யிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை வ்யாஜீகரித்து ஸாபிமதமோஹிஜநங்களோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று ஊஹித்து நீயேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலேயாகிலும் அஸ்வாஸ்த்யமான வநத்திலே புகாதொழிகையே யெனக்குமிகவும் ப்ரியதமம், ஆகலால் நீயும் உன் ப்ரியைகளோடேகூடவாகிலும் என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவமையுமென்கிறாளென்று ஸங்க்ஷேபமாயிற்று. பின்னையுமென்றது - அவனபிப்ராயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலேயென்றபடி. இதுக்கு ஈமாவாக்யானத்தில் ப்ரைபோடேயநுபம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய விக்ருதியால்) நீயுகக்கும் ப்ரதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கபிமதைகளாயிக்ருதியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடர்கெடும்ப்ரதியால்) நாங்கள் வியக்கவின்புறுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களெங்களோடேயிப்ரதியால்) எம்பெண்

மூ—உயாலவீக்ஷணத்திலும், முறுவலிலும் எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீளையாலே வணங்கினவர்களை யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளும், பீதகவாடையும் திருப்பீதாம்பரத்தையும், காட்டி ப்ரகாசிப்பித்தருளி. இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னழகுகளைக்காட்டி வசீகரித்து ஸ்வப்ரதாநவாறே நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களானவென்று பூர்வ தாத்பர்யம். பொசிசெய் - பொசிந்தவைச்சொல்லாநின்ற, பொசிகை - அவள்ச்செய்யென்றபடி. ஸ்வாபத்தாலும் ஸம்ஸ்லேஷரஸத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை - அவலக்நத்தையுடையவர்களான, இளவாய்ச்சியர் - பாலைப்போலேயிருப்பவர்களான, உனக்கு தாஸ்யபக்ஷேபகளாய் மோஹிகளாகையாலே தாஸ்யமிஜிதைகளானவென்றபடி. நீயுகக்கும் - நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான, உகக்குமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ... எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கபிமதைகளானவென்றபடி. நல்லவரொடும் - ... களையெனக்கு ... கூடவாகிலும், வாஸ்யம் நீவநத்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெற்றோமாகில் ... களோடேகூடவாகிலும் எழுந்தருளியிருக்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்காக, உழிதராய் - ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை - ஸஞ்சரிக்கை, வநத்திலேபுகாதே என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை. ॥அ॥

மூ— உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துன்றன்றிருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறுநாங்கள்* வியக்கவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப்போகேல்* மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின் றுழிதருவர்கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரொடுநின்றொடாங்கேயவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ ‖ ௬ ‖

ஆ— சிலரோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாத பெண்மைவேண்டோம், பலவசுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார், அவர்கள்கையிலேயகப்படில் அவர்களோடுன்னோடெவ்விடத் தில் பொல்லாங்குகள்விளையும், ஐயோ! என்சொல்கொள்ளாயென்கிறாள். ‖ ௬ ‖

இ— ணமையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே நீயுகக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன்திருவுள்ளத்திலே கூஹிதமாயிருந் தவர்த்தத்தை யவனுக்கு விஸ்ரம்ஜநநார்த்தம் கண்ணாகியாலே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸமதிஸூசி தமாயிற்று கஞ்சனேவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) உழிதருவரென் கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று) அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பொல்லாங்கென்று) ‖ ௬ ‖

ஸ— உகக்குநல்லவரோடும்- நீயுகக்கும்படி நல்லவராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத் தில் மகாரலோபஸ்சாந்தஸம், நீயுகந்தருளும்படி ரமணீயமானமாகிகளான கோபிகளோடேகூ டவாகிலுமென்றபடி. ஸ்வைரம் நீவநத்திலே புகாதொழியப்பெற்றோமாகில் ஊரிலிருக்கிற கோபிகளோடேகூட ஸ ஞ்சரித்தநுஜ்ஞையும் எங்களுக்குப் பாரமார்த்திகமென்கைக்காக, உழிதந்து- ஸஞ்சரித்தருளி, உன்றி ருவுள்ளமிடர்- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் துக்கமானது, தன்னென்று ஸ்வாமிர்த்தம், இப்போது அவ ர்களோடு கலக்கப்பெறாமையால் உன்திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற துக்கமெல்லாமென்றபடி. கெடுந்தோ றும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்று உன்திருவுள்ளத்தில் துக்கமெல்லாந்தீ ர்ந்து நிவ்ருத்தனும்போதெல்லாமென்று பாவார்த்தம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நா ங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்க- மிகவும், இங்கு வியப்பு- மிகுதி, எங்களோடு ள்ள ஸம்ச்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிகமாகவென்றபடி. இன்பு- ரஸத்தை, இன்பு- ரஸம், ஆநந்தத்தை யென்றபடி. உறுதும்- அடைவோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமெ ன்று விபக்திவ்யத்யயமாம், உத்தமபுருஷபஹுவசநம், எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தை, ஸ வதீநத்தோடு நாயகன் ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாத வெங்களுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஆற்றோம்- ஸஹிப்போம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களையொழிய வே லுமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லாம் காண்நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பார் ஆக்கறச்சி (ஸாது லக்ஷணம்) யன்றோவென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்குஸ்வாமியானவனே, உனக்கு நித்யகிங்கரிக ளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகா திருக்கவல்லையேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசு மேய்க்கப்போகாதேகொள், பலவசுரர்கள்- அநேகஸம்ஹாரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன்ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையா லெ ங்கேதப்பிப்போனாலு மவன்ஹிம்ஸிக்குமென்று பயத்தாலே ப்ராணனுக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவரென்று ஆசாநின்றோமென்றுகருத்து. வேண்டுருவங்கொண்டு- வேண்டினரூபங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, காமரூபியாயிகளாய்க்கொண்டென்றபடி. நின்று- விஜ்ருதீக்ஷராய்க்கொண்டுநின்று, மிகவுழிதருவர்- மிக வும்ஸஞ்சரிப்பார்கள், வநத்திலேஉதிசேஷ:, அகப்படில்- அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவ ர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவநத்திலே, அவரோடு- ஸதகோடிஸமர க்ஷிமரான வந்தஸம்ஹாரர்களோடும், நின்னோடு- நவநீதஸாகாரநாவான வுன்னோடுங்கூட, அ வத்தங்கள்- அநர்த்தங்கள், அவத்தம்- அநர்த்தம், யாஜுஷமாம், விளையும்- ஸம்பாவமாகவுண்டாய்விடும் இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் ஊடியானைக்குப்பாடினைப்போலே யவனநாதரித்திருந்தவாறே சொல்லுகிறாள்மேல் என்சொல்- என்னுடையசொல்லை, கொள்- க்ரஹித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நான்செ ல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ, எங்கள்ஸௌகுமார்யத்தை யறியாவிட்டால் உன்னுடையஸௌகுமார்யத்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னே யநாதரு

மூ — அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ* தவத்தவர்மறுகநின்றுழி தருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும்* உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றூடுறவென்னுடையாவி

ஆ—(அவத்தங்கள்) பயவான்களானவஸுரரை கம்ஸனேவ 'உனக்கென்வருகிறதோ' என்று ஜீஷிகளுங் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன் ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவுமென்னுதா வேவாநின்றது, 'நாம்போகிலன்றோ ஸபட்டவேண்டுவது இதென்னவொஹந்தான்' என்று முனிவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவே? ஆனபின்பு போனாயே

பத்தாம்பாட்டு.

இ— தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோவி த்யாதிபால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றஞ்சிநின்றவளைக்குறித்து ஐஹிகஸுகத்துக்கு ஏலாகங்களாலென்வருகிறதோவென் றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கஸுரர்களா லென்வருகிறதோவென்ற ஞ்சுகை யபஹாஸ்யமன்றோவென் றருளிச்செய்யவதற் குத்தரஞ்சொல்லுகிறு ளிப்பாட்டிலென்று ஸமதி ஸந்திக. தனிமையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸந்நிதியிலித்யாதியால்) அவன் ஸந்நிதியிலென்றது- அந்தராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. சுநஜோஜெவ வக்ஷ்யமாணதயா பாஷிஷுனுகை யாலே அவனென்று தவ்வத்தாலே நிர்தேசித்தது, தீமை- உபத்ரவத்தனம், ஊடுறவென்னுடையாவிவேமா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதிபால்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்க வதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க் கை விபரீதமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக் கிறார் (நாம்போகிலன்றோவித்யாதிபால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்) ||ய||

மூ — சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதபடி யுனக்குகப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. [கூ]

ப — அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள் ப்ரவாஹமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரித்தருள், அநாதரணீயமொன்றில்லை யென்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரிக்கிறதே வேண்டியதென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளா தொழிவதே; கஞ்சன்- கம்ஸனானவன், ஏவ- ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழி தருவரென்கிறதோடே யந்வயம். வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரரானவர் கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் வ்யதிதவிக்கும்படி, தவம்- தபஸ், தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதிதவிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொ ண்டு, உழிதருவர்- ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், உனக்கு- ஏவமவிதஸஹாயனானவுனக்கு, தனிமையும்- ஏகாகித்வமும், பெரிது- ப்ரசுரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே அஸுரர்கள் மித்ராணோ ஷிகளாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி. இராமனையும்- ஸ்ரீபலரா மனையும், உவத்தலை- அங்கீகரிப்பவனல்லை, உவக்குமது- உவத்தல், உவக்கை- அங்கீகரிக்கை, "உவந் தவுள்ளத்தனாயுலகமளந்"தென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவத்தவன், இச்சப்தத்தாலே அங்கீகாரவினைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்ரீப லராமன்ஸந்நிதியிலே ப்ரவிஹாரஅஸுரங்களைச் செய்யவொண்ணாதென்று மதிஸம்பாலே அ வனோடு ஸஹவாஸமுமில்லையென்றபடி. இராமனையும்என்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே நீயெங்க ளைக்கைவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே விசுவஸநீய வுன்முத்தபிரானையு முகவாதொழிவதே, இதென்ன வு ன்னுடைய வக்ரத்வங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. உடனும்திரிகிலையென்று உம்மைத்தை கீழேயநவயி ப்பது. அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையென்றபடி. உம்மைத்தால் ஜநஸ்மலே யஹிதாவியில்லாதொழிந்தா லும் மித்ராணோஷிகளான சத்ருக்கள் உருத்திலேயுங்களைக்கண்டா லிவர்களிருவராகத் திரிகிறாரென் றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் செய்கிறாயில்லையென்று ஸூசிதமா கிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விலஜெப்பட்டு, என்னுடையாவி- என்னுடையாவானது, ஊடுற- உள்ளிலும்ஸம்பந்திக்கும்படி, ஊடு- உள்ளு, உறுகை- ஸம்பந்திக்கை, ஸபாஹ்யாப்யந்தரமாகவென்றபடி.

மூ—வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ॥ம॥
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர்
வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கித்தையல்*

ஆ—யல்லேயோவென்கிறாள். ॥ம॥
(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருநல்சங்கணி துறைவனு யிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனோடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்திருவடிகளைச்சேர் விக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— அவைத்தின்சார்வுஎன்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளீயித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—வேம்- ஸஹ்ருதமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லா திருக்க வுங்களுக்கு இதென்னவகாரம்வ்யாகாஸமென்று அவன் சேஷ்டிதஞ்செய்தருளினவாறே யத்திருப்பவளத்தில் அழகிலேயகப்பட்டு ஸம்போதிக்கிறாள், செங்கனிவாய்- ஸாந்தபிம்பாதரனான, எங்களாயர்தேவே- எங்கள்கோபாலர்க்கு தெய்வதமே, எங்கள்குலத்தில் கோபாலர்க்கெல்லாம் ஸமாஸ்ரயணீயனாயி ருக்கிறவனேயென்றபடி, திவத்திலும்- திவத்திற்காட்டிலும், பரமவ்யோமத்திற்காட்டிலு மென்றபடி. பசுநி ரைமேய்ப்பு- கோஸங்கங்களைமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவதி, ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனுயேய ல்லேயோ திருநாட்டிலுள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே காதலியான நீ எங்களையு முபேக்ஷிப்புதி என்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ வென்றுகருத்து. ॥ம॥

VO செங்கனிவாய்- ஸாந்தபிம்பாதரனான, எங்கள்- எங்களுடையவனான, தன்திருப்பவளத்தினழகா லே, "ஸ்மிதாவலோகித ஸம்ஸ்த்ரீ" மென்கிறபடியே எங்களைவசீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி. ஆயர்தேவ- கோபாலர்க்குதேவதையானதன்னுடைய சேஷ்டிதஸௌலப்யாலே யெங்கள் நெஞ்சைபவஹரித்தாப்போலே தனக்கு ஸ்வயமாரான கோபாலர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்து அவர் களுக்கு ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயதஸ்வாமியானவென்றபடி. திருவடி-ஸ்ரீஸாநஸ்வாமியுடைய, அடியென்று ஸ்வாமிக் குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீசரணகமலவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொல்லென்கிறதோடே யன்வயம். பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்குத் துறையோடேயன்வயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸம்புடங்களினாலே சமலங்க்ருதமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, ஸோஜநாஹ்வாதகதாரான ஸாளிவிஹாவிகாவஜநங்களோடு ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி ஸாக்ஷாத்மாய்ப்போருகிற ஹ்ருஹாகஸ்ரயத் தை ஸநஸ்ஸாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி யத்ருஷ்டவிஷமாயதிரஸ்ணீய ஸம்ஸமதஸௌக்ஷிகமான தாம்ர வணித்துறையே திவ்யாநந்தவிஹாரமறத் தமக்கிருப்பிடமாயிருக்கப்பெற்றவரான வென்றபடி. யதா:- "க்ருதா தௌ கலிஷ்டிதி நாராயணபராயணா: । க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷுச பூரிஸ: ॥ தாம்ரவணீநதீ யத்ர" என்று ஸ்ரீமஹர்ஷியருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரதானஸ்தானமான தாம்ரவணீஸம்பந்தத்தை யுடையவராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி, இத்தால் மஹர்ஷிகள்கொண்டாடும்படியான தம்முடையவைபவத்தைவும் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவ ரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செ ய்ததான், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இதுக்கிவையும்பத்து என்கிறதோடேயன்வயம். மங்கையர்- யுவ திகளான, மங்கையென்று யுவதிக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை- விமர்சித்தஸந்தர்ப்ப மான, ஸ்நேகாதிஸம்பந்தித்தஸந்தர்ப்பமானவென்றபடி, அவர்கள் ஸ்நேகாதிஸம்பந்தித்த, ஸந்தர்ப்பங்களை ஸங்க்ரஹித்ததானவென்கை. இது "பத்துக்குவிசேஷணம், அவனொடும்பிரிவதற்கு- அந்தக்ருஷ்ணனொடு விஸ்லேஷிக்கைக்கு, இரங்கி- நெஞ்சுருகி, மிகவும் வ்யதிதஹ்ருதையையாயென்றபடி. தையல்- பெண்பிள்ளை யானவள், * தையலென்றுபெண்பிள்ளைக்குப்பேர், ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களானவந்த ஸஜ்ஜநங்களுக்

மூ — ஆங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஈடு — குள்ளே ரூபவதியாயிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தனவென்கிறதோடே அந்வயம். கோபிகளெல்லோருமாக ப்ரேமாதிசயித்த வசநங்களை ஸம்மேளப்போலே எல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ரூபவதியாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று ஸ்பஷ்டதாத்பர்யமாயிற்று. ஆங்கு- அந்த ஸுவிஜநதேஶியிலே, அவன்பசுநிரைமேய்ப்பு- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய கோஸம்ரக்ஷணவ்யாபாரத்தை, ஒழிப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கைக்குறுப்பாய், ஒழிப்பானென்றது ஸாமர்த்யமன்று, ஸங்கல்ப்யமாய் ப்ரதிபந்தகத்வத்தாலே ஸம்பந்தஸாதாரணமான ஶப்தவிஶேஷரூபம், உரைத்தன- சொன்னவையான, தைய்யல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையான வென்றபடி. இவைபத்துமென்றுவயிப்பது, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்தின்சார்வு- அவைத்தினுடைய ப்ராப்யத்தையுடையனவை, சார்வு ப்ராப்யம், அந்த கோபீஜநங்களுடைய ப்ராப்யத்துக்கு ஸமானப்ராப்யத்தை யுடையவையென்றபடி. அவர்களுடைய வார்த்தைகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப் போகாதொழியவத்தாலே யவர்களுக்கவனோடு ஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்தாப்போலே யிப்பத்தை யப்யஸித்தார்க்கும் பகவதநுபவஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்திக்குமென்கை. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய ஸேவ்யாய ஸ்ரீமதே ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீத்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வேய்மருதோளிணை)

அம்போஜாக்ஷஸ்ஸகீத்ருக் பக்ஷ்மலாக்ஷஜதயா அஞ்ஜநஶ்யாமளாங்க:
கோவிந்தாங்கஸ் ஸ்வேதோத்யவசநதயா சக்ரராஜாயுதாங்க: ।
ஸ்ரீநீலாஶ்மப்ரபாங்க: ஸ்மிதஸுமதயா கோபநிவர்த்தகாங்க:
ஸ்வாநந்தஸ்ஸம்ஶகாஸ்ய: ஸலஜ்ஜித: ஸ்ரீவத்ஸோ ॥௧௦௩॥

(அம்போஜாக்ஷஸ்ஸகீத்ருக்) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியலோ- ஸாத்விகஸந்துஷ்டராய நனைகையாலும், (பக்ஷ்மலாக்ஷஜதயா) தகவில்லை தகவிலையே நீ கண்ணா- பக்ஷபாதத்திலே க்ருஷ்ணா ப்வந்தவதரிக்கையாலும், (அஞ்ஜநஶ்யாமளாங்க:) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்- மைபோலேகறுத்து ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும், (கோவிந்தாங்க:) நிரைகிலேகோவிந்தா- ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலும், (ஸ்வேதோத்யவசநதயா) பணிமொழிநினைதொறும்- 'போதவத்ஸாவதீவி பம்ஸதி:' என்கிறபடியே ப்ரியங்களான வசநங்களைச் சொல்லுகிறவனாகையாலும், (சக்ராஜாயுதாங்க:) ஆழியங்கண்ணா, திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீநீலாஶ்மரூபாங்க:) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்நம்போலே பஜநீயமானநிறத்தை யுடையனாகையாலும். (ஸ்மிதஸுமதயா) வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமித்ருஷ்ட்யுஸமதவிஷயத்தை வஶீகரியாநிற்கிற திருக்கண்மலர் ப்ரஸ்பஷ்டரூபங்களாலே ப்ரஸந்நனாயிருக்கையாலும், (கோபநிவர்த்தகாங்க:) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- கோகுலத்திலே கோபர்களுக்கெல்லாம் ப்ரதாநனாயிருந்து அவர்கள்காரியமெல்லாஞ்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஶ்ருங்காரமயத்தாலே ஸ்வாமிநீஸம்கிக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௧௦௩॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ரஸ்துதமான ஐஶ்வர்யாதி—

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகத் தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென்னுமதி ஶங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஷண்ணராய்நின்ற நிலத்திலே சார்வேதவநெறிக்கிறார்ப்ரஶ்நியாலே த வொரோமத்துக்கு அவன்திருவடிகள் ப்ராப்யங்களென்று சொல்லத்துடங்குகை யஸம்ப்ரதமன்றோவென்னா? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ரஸ்துதமான ஐஶ்வர்யாதிஷ்டத்தை நிரஸிக்கிறாரென்கிற இவ்வவதாரிகையாலே பத்துடையடிவர்க்கு மெளிதுக்குக் கீழ்ப்ராஸங்கிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாரைத்துடங்கி வேய்மருதோளிணையுள்படக் கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே, பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேஶித்தவாறே யிப்படி ஸுலபனானவனோடு போக்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷைபிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாவிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ப்ரகாஶத்தைக்கண்டு வளவேழுலகிலே ஸாநுதாபராயத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக வவன் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌஶீல்யகுணாநுபவஜநித ப்ரீதிகவுத்தியாலே பரிவதிலீசனிலே யவனுடைய ஸ்வாராத்யத்தை யுபதேஶிக்கையுமா யிப்படிகளிலே உதாத்தமாம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாவிஷயாநுபவ வைஶிஷ்யத்தையென்றபடி. பத்துடையடியவரில் ப்ரஸ்துதமானவென்றது- நாளுநின்றடுனமபழமை யென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறைவில்லையென்கிறவாக்யத்திலே ஸூசிதநாபவதாரகமான என்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்திலுவதாரமான வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது ஐஶ்வர்யஸௌலப்யமன்றிறே! காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸுலபனானவனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க் கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பிள்ளான் வ்யாக்யானஞ்செய்தருளிற்று இத்தால் 'ஸுதராயமாய நர' மென்று சொல்லப்பட்டதாய் ஐஶ்வர்யவிஶிஷ்டமான வவதாரவிஶேஷமும் பத்துடையடியவர்க்கு ப்ரதிபாத்யமென்றும் ஐஶ்வர்யத்தாலே நிர்விஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி விஶேஷமாக ஸாத்யாவதாரமிந்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று மிவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளுக் கர்த்தபேதமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நிரஸிக்கிறாரென்றது- ஓர்குறைவில்லையென்று ஸூசிதநாபவதாரத்தவத்தை யவஸரோசிதமாக விஶேஷித்துச்சொல்லி யுபஸம்ஹரிக்கிறாரென்றபடி. இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வவன் நம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிஶங்கையாலே யநுபவவிஶேஷத்தைவிட வேய்மருதோளிணை யிலே விஷண்ணராகின்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு மும்மைப்பிரியேனென் றாஶ்வஸிப்பித்தருளப்பத்தாலே யாஶ்வஸ்தராயினியொரு அநபேக்ஷையுமில்லாமையாலே வைஶிஷ்ட்யநாயநராய்நின்ற வாழ்வாரிவ்வளவாக ப்ராஸங்கிகங்களாய்ப்போந்த ஐஶ்வர்யாதிகளெல்லாம் முடிந்து பத்துடையடியவரில் ஸூசிதநாபவதாரமாயிருந்த ஐஶ்வர்யஸௌலப்யத்தை விஶேஷித்துச்சொல்லுகைக்காக வவஸரம் ப்ராப்தமானவாறே யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறாரென்று வடநாதயர்த்தம். உயர்வறவென்கிற முதல்திருவாய்மொழியிலே வைஶிஷ்ட்யஜநித ப்ரீதிகவுத்தியானது ஐஶ்வர்ய ஸௌந்தர்யாதிப்பர்ப்பார் பல்லோரோடேகூட ஐஶ்வர்யகுணங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷைபிறக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லோகத்திலுள்ளாரை ஐஶ்வர்யஸௌமுகராக்கியருளுமவர். களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவுமிலே ஐஶ்வர்ய மொழிகவாலெய்மான ஐஶ்வர்யத்தையும் வரவங்கியஐஶ்வர்யவிஶிஷ்டமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனுடைய ஸௌலப்யத்தையுமுபதேஶித்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவபேக்ஷையானது போக்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே அப்போதேயஸ்தமிதமா யஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவிஷயவிஶே

மூ—சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரன்றாள்கள்* கார்மேகவண்ணன்கமலநயனத்தன்* நீர்வானமண்ணெரி காலாய்நின்றநேமியான்* பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே* ௧

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்குங்காண்டற்கு* அருமையனே ஆகத்தணையாதார்க்கென்றும்* திருமெய்

ஆ—ஸுகத்தை நிகமிக்கிறார், ஸௌலப்யத்தினாலும், ஸௌந்தர்யத்தினாலும் திவ்யவிக்ரஹயுக்தியாலும் ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து ஆச்ரிதஸௌலப்யார்த்தமாக ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்தியோகத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொரு ஸம்சயமில்லையென்கிறார். ௧௨

(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமீச்வரனாய் ஆச்ரிதர்க்குஸுலபனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு

இ—ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவ்வபேக்ஷாஸம்பந்தமில்லாமையா லிவரந்த பக்தியோகத்தைஸாதிக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயாகிலும் தாமிப்போது ஸர்வஜ்ஞராய் ஸஸம்ருத்தரானவாறே 'ப்ரியஸ்த்வம் ஸர்வஸத்வானாம்' மென்கிறகணக்கிலே தாம்பெற்ற ஸாக்ஷாத்காரத்தை யெல்லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிர்வ்யாஜக்ருபையுண்டாயத்தாலே பண்டுநாமிச்வகர்க்குப் ஸாக்ஷாத்ஸாதனமாக பத்துடையடியவரிலே ப்ரவ்ருத்தித்துவைத்த பக்தியோகத்தை விசேஷித்துச்சொல்லி யதினுடைய ப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்குநன்றாக ஸாவதேசித்துத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றுங்கருத்து. *

முதற்பாட்டு.

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தினாலுமென்று) த்ருதீயபாதத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தினாலுமென்று) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யவிக்ரஹாதியால்) தாமோதரன்றாள்களென்று உபாயோபேயநிர்ணயமானத்தை யருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதஸௌலப்யார்த்தமித்யாதியால்) சார்வேதவநெறிக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாதியால்) ௧௧

இரண்டாம்பாட்டு.

ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்குஎன்று) இப்பாட்டுக்கு

வ்யா— கார்மேகவண்ணன்- காளமேகவர்ணனான, பத்துடையடியவரிலே புயற்கருநிறத்தனனென்றத்தை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயனனான, வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்த்தாநுராக வ்யஞ்சகங்களாய்க்கொண்டு தர்சநீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனானவென்றபடி. நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்ற- ஸமஸ்தகாரணபூதபஞ்சபூதசரீரகனாய் நின்றவனான, தத்தச்சரீரகதயா வர்ணித்துநின்றவனானவென்றபடி. யாவையும் யாவரும் தானாய், அமைவுடைநாரணனென்றத்தை ஸூசிப்பிக்கிறபடி. நேமியான்- சக்ரத்தையுடையவனான, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபகரணமான திருவாழியையுடையவனானவென்றபடி. பேர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ராக்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரேணஹாநுகரான தேவர்களென்றபடி. நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்- பிரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே யக்ரமமாகப்பிதற்றும்படியான மஹாத்ம்யத்தையுடையவனான, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோதரனுடையதிருவடிகள், எற்றிறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிமே என்கிறத்தை ஸூசிப்பித்தருளுகிறபடி. தவநெறிக்கு- தபோமார்க்கத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குசொன்ன பக்தியோகத்துக்குஎன்றபடி. சார்வே- ப்ராப்யமே, ஸாத்யமென்றபடி. அவதாரணமிதில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக, ௧௨

௨. வானத்து- வ்யோமத்தில், உபரிலோகத்திலென்றபடி. இமையோர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மாதிகளெல்லாரும் மேல்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடைய ப்ரகர்ஷம் ஸித்தமாம்படி உபரிலோகவாஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அமைவுடைமுதல்கெடலொடி விடையிதாதியை ஸூசிப்பிக்கிறபடி. பெருமையனே- பெரியவனான, நிபந்தனாதிஸர்வப்ரகாரேண ரக்ஷகனானவென்றபடி. ஏகாரமிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக. ஆகத்து- ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அணையாதார்க்கு- அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, ப்ராப்யபூதராய்க்கொண்டு நெஞ்சிலே யநுஸந்தியாதார்க்கென்றபடி. காண்டற்கு- காண்கைக்கு, அருமையனே- ஸுலபனல்லாதவனான, பிறர்களுக்கரியவித்தகன் என்றத்தை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணின்படி. ஏகாரம் உக்தார்த்த த்ருடீகரணார்த்தம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

மூ—யுறைகின்றசெங்கண்மாலும்* இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே* ॥௨॥

ஆள்கின்றானாழியானாரால்குறைவுடையம்* மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்

ஆ—நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், நாளுமிருமைவினைகடிந்திங்கென்னை யாள்கின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடைய ஹர்ஷத்தைக்கொண்டுபேசுகிறார். ॥௨॥

(ஆள்கின்றவாழியான்) ஆள்கின்றவாழியான் ஆரால்குறைவுடையம் இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீள்க்கடவதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்தஸம்ஸாரதுக்கத்தைக்கடிந்தோம் வாள்கொண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வனுடைய திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ॥௩॥

இ—ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (தம்முடையவ்ருத்தியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸக்யமத்தாலே யவன் ஸாத்யனென்றருளிச்செய்தவர் ஸக்யமாத்ரமே ஸாதனவ்யவஸாயமில்லாத வெனக்குங்கூட வவன்ஸாத்யனாயிருக்க, ஸக்யமமுடையார்க்கு ஸாத்யனென்னுமிடம், சொல்லவேணுமோவென்று கைங்கர்யத்தாலேயத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக தம்முடையஹர்ஷத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினைகடிந்தென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபஸ்வஹர்ஷத்தை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்ரீகாரணமாகவே ஸ்வஹர்ஷவிசேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ஆள்கின்றானென்று தமக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் ஸித்தபடி சொல்லியிருக்க, இவ்வுத்தரார்த்தத்திலே தலைமேல்புனைந்தேனென்றொரு கைங்கர்யவிசேஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானேனென்ன? ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீள்க்கடவதல்லாமையை நிரூபித்தபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இச்சங்கைக்குத்தரஞ்சொல்லுகைக்காக என்தலைமேல்புனைந்தேனென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ॥௩॥

ப—மெய்; தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு, என்றும் ஸத்யமும்; உறைகின்ற வஸியாநிற்கிற, அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணும்படி யவளுக்குங்கூட நிரதிசயபோக்யனாயிருக்கிறவனானவென்றபடி. மலர்மகள்விரும்பு, நமரும் பெறலென்னத்தை யருளிச்செய்தபடி. செங்கண்- ஆஸ்ரிதரோடு நிரந்தரஸம்ஸ்லேஷத்தாலே பூர்ணசந்த்ரனைப்போலே ஆஹ்லாதஹேதுக்களான திருக்கண்களையுடையவனை; மால்- பெரியவன், ‘ஸர்வஸ்யவஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந …’ என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதவஸ்திவ்யமான ஸௌலப்யத்தையுடையவனான ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. இருமை- புண்யபாபரூபங்களான, வினை- கர்மங்களை, கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- இந்த லோகத்தில், நாளும்- ப்ரதிதினமும், என்னை- ஸக்யமாத்ரமே ஸாதனவ்யவஸாயத்தையுடையவென்னை, ஆள்கின்றான்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஶ்ரீவைகுண்டமான தேஶத்திலே போனாலல்லது கிடையாதவையான நிரந்தரகைங்கர்யங்களை யிந்தப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று பாவம், இப்படியானபின்பு ஸக்யமமுடையார்க்கவன் ஸாத்யனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து. ॥௨॥

ப- ஆழியான்- சக்ரபாணியானவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், “கைகழலாநேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்”என்கிறபடியே கையும்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆரால்குறைவுடையம்- ஆராலேகுறைவையுடையோம், குறைவு- அபேக்ஷை, ஸர்வேஸ்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கபேக்ஷையில்லையென்றபடி. மீள்கின்றதில்லை- இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாம்மீளுவதில்லை, இனிநாம் ஸம்ஸாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்மதுக்கத்தை, இது உபலக்ஷணம் ஜந்மஜராமரணாதிதுக்கங்க ளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரஸித்தோம், வாள்கெண்டையொண்கண்- வாளும்கெண்டையும்போலே ஒள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- கட்கம்; கெண்டை- மத்ஸ்யம், கூர்மையாலும் தைர்க்யத்தாலும் கட்கங்கள்போலவும் சாபல்யாதிஸாம்யத்தாலும்

மூ—கண்மடப்பின்னைதன் கேள்வன் * தாள்கண்டுகொண்டென் றலைமேற்புனைந்தேனே * ॥ரு॥
தலைமேற்புனைந்தேன் சரணங்களாலின் * இலைமேற்றுயின்றானிமையோர் வணங்க * மலைமேற்றானின்றென்
மனத்துளிருந்தானை * நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே * ॥சு॥

ஆ—(தலைமேல்) இனியிவனையென் தலையில் நின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ।சு।
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவேயோ என்றிறத்திலவன் செய்யநினைத்திருக்கிறான்,

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

இ— இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை யித்யாதியால்) ।சு।

✱ ஐந்தாம்பாட்டு ✱

கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவேயோவித்யாதியால்) தமக்கு வனத்ருஷ்டஸாமஹனென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு, மெச்சப்படானித்யாதியாலே. யவனுடைய வஞ்சநா...

ரு—வடாவியாஸங்களாலும் உத்ஸவங்கள்போலவும் உந்நாஹாரிகளான திருக்கண்களையுடையவளான வென்றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸௌந்தர்யஸ்வபாவத்தையுடையவளான நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய; மடப்பம்- ஸௌந்தர்யம், தன்னென்று ஸ்வாமித்வம், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஷேமாஸ்வாமிப்ரோக்தா ஜாதகவஷங்களைப் பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிரோதிதாஸங்களைத்தானிழந்துபோக ஸ்வாமித்வமாகையால் எனக்குப்பாநாபாவ்ருத்தியை யுண்டாக்கவல்லனே. வென்றுகருத்து. கேள்வன்— ஸ்வாமியுடைய, தாள்- திருவடிகளை; கண்டுகொண்டு- ஐந்தேஹஸுமானவன் உதாஸீனியைப்பெற்றாப்போலே ஸாக்ஷாத்காரமாகக்காணப்பெற்று, என்தலைமேல்- ஸ்வமூர்த்தம், புனைந்தேன்- யரிக்கப்பெற்றேன்; புனைகை- தொடுக்கை, இங்கு யரிக்கையைக்காட்டுகிறது, ஸக்ரமாஸ்வயங்களான வாஷங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே யரிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ஸ்வயோஜித்தது, நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட வாராஷையத்தையடையப்பெற்று ஸர்வபாஷணோநாரய ஞானேனென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ஸாக்ஷாத்காரமாகக்கண்டு ஸிரஸிலேயரிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே வாஸநாவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸாவ்யக்தமன்றோவென்றுகருத்து. ॥ரு॥

சு — சரணங்கள்- அவனுடையசரணங்களை, தலைமேல்- என்ஸிரஸின்மேலே, புனைந்தேன்- வாஷங்களைத்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே யரித்துக்கொண்டேன்; நிரதிசயஹாத்ருமாக யரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. இதுக்கினிச் ஸமநமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காக இவ்வநுவாதம், இலைதுளாதிஸம்பமும் மஹிமம்: இப்பேற்றிவர்பெறுகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறதுமேல், ஆலினிலைமேல்- வடவத்ரத்தின்மேலே, துயின்றான்- கண்வளர்ந்தவனான; ஸ்வயத்திலே ஸவிஷவிஶேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸமஸ்தஜீவஜாதங்களை காரணகளேபரவிஹீநரையிதாஷயஜாதுநராய்க்கொண்டு தஷயமாகக் "கோரமாதவஞ்செய்தனன் கொ"லென்கிறபடியே உஹாதவஸ்ஸுபண்ணுகிறவன்போலே ஸஹாணவஸமிஶவெஸ்ஸு ஒருவடவத்ரத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனான வென்றபடி. இமையோர்- ஸூரிஷர்கள்; நித்யஸூரிகளென்றபடி. வணங்க- வணங்கும்படி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிவிஶேஷங்களைக்கண்டு விஸ்மயவிஸராய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்தாலே ஸ்துதிக்கும்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானும்நின்று, காமோருபதம் பண்ணிப்பரியாதிருக்கத்தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஸஹாணவஸ்த்ரத்திலே பண்ணின தவஸ்ஸுமுடிந்தவாறே நம்மைப்பெறுகைக்காக வடதகஸிவாரத்தில் நிற்கையாகிற உஹாதவஸ்ஸைப் பண்ணியென்றபடி. என்மனத்துள்ளிருந்தானை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் ஃபலமாக வென்னுடையநெஞ்சிலே ஸாவாஸ்வ்ருத்தியாகவிருந்தவனை, நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில் நின்றும் ஒருவிப்பிக்க ஸாத்யமல்லாமையை, நிச்சித்து, நிஸ்சயித்து, இருந்தேன்- அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ॥சு॥

மூ—நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை* கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்* மெச்சப்படான்பிறர்க்கும் மெய்போலும்பொய்வல்லன்* நச்சப்படுநமக்குநாகத்தணையானே* ||ரு||
நாகத்தணையானை நாடோறுஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யும்மானை* மாகத்திளமதியஞ்

ஆ—இப்படி யெளியனோவவனென்னில்? ப்ரதிகூலர்க்குக்காணவரியன் நமக்கெளியன்காணென்கிறார். ||ரு|| (நாகத்தணையானை) ஆஶ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக்கருள்செய்யுமாப்போலே

இ—உபகாரகத்வத்தைச்சொல்லுகை ப்ரயோஜனமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) 'நமஹாவஹ்யேகேநவிஸ்வவிஷ்' த்யாதிஶாஸ்த்ரங்களவனை உபகாரகனாகச்சொல்லிற்றில்லையோவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) நச்சப்படுநமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) ||ரு||

* ஆறும்பாட்டு. *

மாகத்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவித்யாதியால்) நாகத்தணையானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்) ஶேஷிப்

வ்யா—என்னெஞ்சங்கழியாமை- அவனென்னெஞ்சைவிட்டுப்போகாமையை, நிச்சித்திருந்தேனை- நிஶ்சயித்திருந்தேன், தபஸ்ஸுபண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் வடதடாகத்திலேநின்றும் நெடுங்காலம்வருந்தி என்னெஞ்சிலேயிருக்கப்பெற்றானாகையாலே யினியொருக்காலும் விட்டுப்போகானென்று நிஶ்சயித்து ஸமாஶ்வஸித்தேனென்றபடி. கைச்சக்கரத்தண்ணல்- கையிலே சக்ரத்தையுடையவனான ஸ்வாமி, கைகழலா நேமியானென்கிறபடியே சக்ரத்தையொருக்காலும் கைவிடாதாப்போலே ஆஶ்ரிதரையொருக்காலுங் கைவிடாத ஸ்வாமியானவென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, கள்வம்- க்ருத்ரிமவ்யாபாரத்தை, உடையன்- உடையவன், என்னெஞ்சைக் கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றிக்கே என்னெஞ்சில் தானிருக்கச்செய்தேயும் என்னாலறியமுடியாத பஹுவிதவிலக்ஷண ஸம்ரம்பத்தையுடையவனென்று பாவம். பிறர்க்கு- ப்ரதிகூலர்க்கு. மெச்சப்படான்- கொண்டாடப்படான், அவர்கள் தன்குணங்களையறிந்து கொண்டாடும்படி யிரானென்றபடி. அவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பிரானென்கை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருக்கிற, பொய்வல்லன்- பொய்களைச்செய்யவல்லன், அநாஶ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிருந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவன், நாகத்தினுடைய ஶயநாகாரஸம்ஶ்லேஷத்தையுடையவனென்றபடி, ஶேஷனுடைய ஶயநாகாரஸம்ஶ்லேஷத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை. திருவனந்தாழ்வானோடேபோலே ஆஶ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷாபிலாஷமுடையவனென்று தாத்பர்யம். நமக்கு- ஆஶ்ரிதரானநமக்கு, நச்சப்படும்- ஆசைப்படும், நச்சுகை- ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸௌலப்யஸ்வபாவனாயிருக்குமென்றபடி. ||ரு||

வ்யா— மாகத்து- மஹாகாஶத்திலே, மா- மஹத்து, கம்- வம், ஆகாஶமென்றபடி. இளமதியம்- பாலசந்த்ரனானவன், மதிஶப்தத்தின்மேலே அநுக்ருதியகாரம் ஸ்வார்த்தேஅகாரம், நபும்ஸகநிர்தேஶம் சாந்தஸம் ஸர்வம் ஸர்வஸஹாவம், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, சடையானை- ஜடையையுடையவனான ருத்ரனை, விஶாலமான ஆகாஶத்திலேயிருக்கையாலே ஊர்த்வலோகவாஸிகளான தேவர்ஷ்யாதிகளோடு ஸமலோகவாஸிகளான தேவமநுஷ்யாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கும் ஸேவ்யனாம்படியிருக்கிற சந்த்ரன் தனக்கொருவனுக்கே தொழுமும்படி தன்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ப்ராக்ருதவிஷயமொழுகத்திலே அத்யாஸக்தனும் தாபஸவேஷமான ஜடையையணிக்கையாலே ஸந்யாஸநிஷ்டனும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற ருத்ரனையென்று பாவம். பாகத்து- வாமத்திலே, தன்திருமேனியிலொரு பார்ஶ்வத்திலேயென்றபடி. வைத்தான்தன்- அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனான, தன்னென்று ஸ்வாமிகம், ஆஶ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனானவனென்றுகருத்து. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனான, நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸம்ஶ்லேஷத்தைப் படுக்கையாகவுடையவனானவென்றபடி. ஞானத்தால்- ஸ்நேஹபூர்வகத்யானத்தாலே, ஆகத்து- தங்கள்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்- உள்ளு, அணைப்பார்க்கு- ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு, ப்ரீதியாலே ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே

மூ—சேருஞ்சடையானைப்* பாகத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே* ‖௬‖
பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனைப்* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிநின்றசோதி
மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ‖௭‖

ஆ—அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றன்பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார். ‖௬‖

(பணி) ஸ்ரீயஸ்ஸஹனுப் ஸர்வேஸ்வரனுப் த்ரநமஞ்சனாதிஸ்யா பர்யயாவேதனுப் ஸர்வேஸ்வரனுமிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சேவணங்கு, வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு துக்கமும் வாராது துக்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். ‖௭‖

இ—ஸ்வஷ்டம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழ்ஹமவஸ்தரணுமாஸத்தைத் தமக்கவதாந ஸ்வேவஷிஸிஸ்யாவநாவயொமிக்கந ஸாவஸஜநமாகவருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே யத்தையே ஸா யாநமாக வநஹவிக்கிறாகையாலே ஸாநமக்தியில்லையென்றுகருத்து. ‖௬‖

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் ஐஸ்வர்யாஹத்தாலே யுநிக்கிறவஸ்த்தை யருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரீதகத்ராதியால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரதாதியால்) அடலாழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரநமஞ்சனாத்ராதியால்) பரமபரம்பரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்ராதியால்) பணியென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வணங்குஎன்று) பிணியொன்றுஞ்சாராஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கிலித்ராதியால்) ஶேஷம்ஸ்வஷ்டம். இப்பாட்டு ஸாரஸமிகமென்றுகருத்து. ‖௭‖

ஒ—நிரஹரஸ்தநம்பண்ணி யநஹவிப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவதிகஸௌஹார்த்தனுமிருந் தவகரிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் ஸௌஹார்த்தனுமிருக்குமப்போலே யாஸ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் ஸௌஹார்த்தம்பண்ணும் ஸ்வபாவனனென்று தாத்பர்யம். அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய. அப்பானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில் வைகாரங்கள் விஹிதஸ்ஸிரங்களான ஸ்வரூபங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஸ்பாகிஸபத்ரநாமங்களாதலாகக்கடவன. பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- ஸேவிக்கப்பெற்றேன். ‖௬‖

நெஞ்சே- என்னுடையநெஞ்சே. பரமபரம்பரனை- ஸர்வர்க்கும் ஸ்வாமியிருப்பார்க்குப் ஸ்வாமியானவனை, ப்ரஹ்மாதிஸர்வேஸ்வரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வாத்மநா நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவனையென்றபடி. நாளும்- ஸர்வதிநமும், பணி- ப்ரணாமம்பண்ணும், பக்தியாலே நிரந்தரமாகஸேவித் தநஹவியென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- ஸம்க்ஷித்தும், சாரா- நம்மைபாஸ்ரயியா, மணிநின்றசோதி- நீலரத்நத்திலே ஸ்திரமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைப் போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஜ்யோதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொன்னதாலே மணி போலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாம்படியாஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது, மதுசூதன்- மதுஸூதனனை, ஸ்ரீதவிரோதிநிரஸநஸீலனனையென்றபடி. அணிநின்ற- அணிபாநின்றதான, அணி- ஆபரணம், வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானென்றபடி. செம்பொன்- சிவந்தபொன் போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையனுபவிக்கவல்லார்க்கு ஸுலபனீயமானவென்றபடி. அடலாழியான்- ஸாங்கமோயான திருவாழியையுடையவனை, அடல்- ஸாங்கமம், ஶாத்ருவாதிஸஸஸ்ஸரஸ. ஸ்ரீதவிரோதிநிரஸநஸாதநமான திருவாழியையுடையவனை யென்றபடி. ஸ்ரீதருடைய ஸௌஹார்த்தத்துக்குத் தானேயாய் ஸர்வேஸ்வரத்துக்குந் தானேயான திருவாழியையுடையவனென்று தாத்பர்யம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி கெடுத்து- நஸிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன். நம்மையிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யமுங் கொண்டருளுவானென்றபடி. ‖௭‖

௲—ஆழியானாழியமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான்* பாழியந்தோளால்வரை
யெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய்* ‖அ‖

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்* தொண்டேசெய்

ஆ—(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஜாதீயமான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதி குணவிஶிஷ்டிகளையுடையனுமாய் நித்யஸித்தனுமாய் காலதத்வவ்யாப்தி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதஸௌலப்யஸ்வபாவமாக தத்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் தத்ஸமானசேஷ்டிதனுமாய் எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். ‖அ‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமிதயாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தனுமென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வேத்யாதியால்); நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸௌலப்யேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமானேத்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனைஸேவியென்றுபதேஶிக்கவருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே மறவாதித்யாதியாலே ப்ரதிபோதனத்தை ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகிறது. ‖அ‖

ஶ—ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனான, திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. ஆழி- கம்பீரமான, ஆழி- கம்பீரம், அதிகம்பீரஸ்வபாவனானவென்றபடி. அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனான ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதிகுணவிஶிஷ்டியாலே யதத்ருஶ விஜாதீயமான, ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனான, ஊழி- காலம், ஸகலபதார்த்தங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்குமவனான என்றபடி. ஊழி- காலத்தை, இதுஉபலக்ஷணம், காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையுமென்றபடி. படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, நிரைமேய்த்தான்- க்ருஷ்ணரூபவதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனான, பாழி- விஶாலமான, பாழியென்று விஶாலம், தாமாமாவிதமெல்லார்க்கும் வ்யஷ்டிஸமஷ்டிக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி அதிவிஶாலமானவென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத்தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- கோவர்த்தனபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகளை, இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடேயந்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடையமனஸ்ஸே, "மநோநிக்ரஹம்" மென்கிறபடியே விஷயவிஷயங்களிலே மூண்டுபிறர்க்கு ஸாஸார்வதேஹாகிறாப்போலன்றிக்கே யெனக்கநுகூலமாயிருக்கிற மனஸ்ஸேயென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாஶாஸனம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவார்த்தையை நன்றாயங்கீகரிக்கைக்காக, மறவாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதேயநுபவித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது கடாக்ஷத்தாலேவ்யக்தமான ப்ரார்த்தனாம்ஶம். ‖அ‖

ப—பண்டே- பண்டைக்காலத்திலேதானே, பரமன்- பரமபுருஷனானவன், பணித்த- அருளிச்செய்ததான, பணிவகையே- ஸ்ரீகீதாஶாஸ்த்ரத்திலே, கீதாசார்யனருளிச்செய்த ஶரமஶ்லோகஶாஸ்த்ரத்திலேயென்றபடி. ஶரமஶ்லோகவிஹிதமான ப்ரபத்தியாலேயென்கை. இதுக்கு கண்டேனென்கிறத்தோடேயந்வயம், தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல் ப்ரீதியைப்பண்ணி, தொண்டு- ஸர்வமும், இங்கு ப்ரீதியைச்சொல்லுகிறது, காரணத்தால் ப்ரீதியினுடைய தைரக்யம் விவக்ஷிதம். என்றும்- ஸர்வகாலமும், தொழுது- ஸேவித்து, ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி. வழியொழுக- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த ஶாஸ்த்ரஶேஷவ்ருத்தி ப்ரவஸ்தாவுத்திலே பாதரோகாரம்தடையின்றியே நடக்கும்படியென்கை. ஸழு

மூ — தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப்* பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே* ||கூ||
வகையான்மனமொன்றி மாதவனைநாளும்* புகையால்விளக்காற்புதுமலராணீரால்*

ஆ — (கண்டேன்) என்னை ஸரணாகதராணுருடைய சகலக்ஷிதமெல்லாம் நானேசெய்வேனென்று எம்பெருமான் பண்டேயருளிச்செய்தருளினபடியே அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகஸம்ருத்திகாரிதமான ஸவிசேஷவ்ருத்தியையும் ஸ்வலக்ஷணம்பண்ணலாம்படி யவன்திருவடிமலர்களைக்கண்டேன், கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலதுரிதங்களும் போயினவென்கிறார். ||கூ||

(வகையான்) ஸ்வக்ஷேமத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிஷ்கர்ஷமாக நானெம்பெருமானுக் கடிமை செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசி பின்னையும் சமாகரணத்தைநியதித்து ஸமவஜேகவிஷயமாக்கி சதுர்வாரயநோதிதமான த்ருவ்யவிசேஷங்களைக்கொண்டு

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ப்ரஸாதத்தாலேயென்கிறதோடேயன்வயம். இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம் கீதாவாயமன் சரமஸ்லோகத்திலருளிச்செய்தருளின ப்ரவ்ருத்தியால் ஸர்வஜ்ஞனவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸித்தனவென்கிறீப்பாட்டிலென்று ஸம்கதியுக்திகை, இத்தால் பத்துடையடியவரில் மாணுமேரிடத்திலும்வணக்கொடுமொள்வதுவல்' மென்று ஸாமான்யேநவாவக்ஷமாயிருந்த ப்ரவ்ருத்திஸாமர்த்யத்தை யிங்கேஸாந்தோஷீநராவெண விசேஷித்துச்சொல்லி நிபதித்ததாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) வாலவ்யாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியித்யாதியால்) ||கூ||

* பத்தாம்பாட்டு. *

தகையான்சரணமித்யாதியாலே ஸத்வான்களுக்கவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிறவிது சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு வாநராக்தியன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்வக்ஷேமத்தையித்யாதியால்) ஸ்வக்ஷேமத்தைச்சொல்ல வுபக்ரமித்துஎன்றது- ஸ்வக்ஷேமத்திற்கவன் ஸாப்ராவனென்னுமிடத்தைச் சொல்லவுபக்ரமித்துஎன்றபடி. இவ்வளவிந்தாலும் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான ஸ்வக்ஷேமஸாமர்த்யத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச்செய்திருக்க வித்திருவாய்மொழிலே உபக்ரமித்ததாக விங்குசொல்லுகை விரோதமன்றோவென்னில்? இங்கு உபக்ரமித்துஎன்றது- பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமாந்யேந உபக்ரமித்தத்தை ஸ்வக்ஷேமத்துக்கு ஸமவ்யாரணம் ஸாப்ராவமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விசேஷித்துச்சொல்ல வுபக்ரமித்துஎன்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமென்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு மீத்திருவாய்மொழியி லுபக்ரமித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிஷ்கர்ஷமாகஎன்றது- ஸ்வக்ஷேமப்ரபவ ஸாமர்த்யாவயமன்றிக்கே யென்றபடி. நடுவேயித்யாதி ஸ்வக்ஷேமப்ரபவ ஸாமர்த்யாவயமில்லாத வெனக்குங்கூட விப்ரஸாதஸம்ருத்தம் ஸாத்யமாகையாலே யத்ஸாமர்த்யாவயமுடையார்க்கு இது கைமுத்யஸித்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற அபிப்ராயிபானுமிப்படி ஸ்வஸாத்யஸாத்யமான ஸ்வஸாமர்த்யாஸம்ருத்தத்தை சுலபதந்த்தாலே பெற்றேனென்கிற ஸந்தோஷத்தாலும் நடுவேதம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே யன்வயம். வகையால்மனமொன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சமாகரணத்தையித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்வாரயநேத்யாதியால்) த்ருதீயவா

ஶ — மலர்ப்பாதம். சுகவாஸம்போலே நிரதிசயபோக்யமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு வரிவாரணாஸ்ரவம் அத்யாஸஹமாகையாலே கண்டேனென்று விஸ்மயமாக நிர்தேசிக்கிறார். காண்டலுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- துக்கங்களாயுள்ளவையெல்லாம், ப்ராணாபானாவரோதவ்யஸநதுக்கங்களு மென்றபடி. விண்டேயொழிந்த- விச்சேதங்களாய்ப்போயிற்றின. ||கூ||

| — வகையால்- ஸாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்தாலே, ஸ்ராநப்ரகாரபோயக ஸாஸ்த்ரங்களிலுக்தரீத்யாயென்றபடி. மனம்- நெஞ்சானது, ஒன்றி- ஏகாக்ரமாய், ஸமவஜேகவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள்நெஞ்சை ஸமவஜேகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று வபர்வஸிதார்த்தம், அதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறத்தோடே அன்வயம். மாதவனை- மாதவனான்தன்னை, வாத்ஸல்யஸ்வரூபையான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸாமாநாதிகரண்ய

மூ— திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே* ।ம।
பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரம்பரனை* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி
யோராயிரத்துளிப்பத்தும்* கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே* ।கக।

ஆ— அநந்யார்ஹமாக ப்ரஹ்மாதிகளவனையாச்ரயிக்க அவர்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமே அதிலொரு ஸம்சயமில்லையென்று கொண்டு அந்த ஸக்தியோமத்தினாலே ஸாப்ராவநமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ।ம।

(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்றிருவடிகள் ஸாதநமாமென்கிறார். ।கக।

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— உத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹமாகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரபரமாக என்றபடி. அநந்யார்ஹமாகவென்றது- அமரருடைய அபேக்ஷாஸாமாந்யாபேக்ஷநம், த்ருதீயபாதத்துக்கு விவக்ஷிதமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன்திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருக்கிற ஸக்தியோமநிஷ்டருடையவென்றபடி. ஓர்பற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமித்யாதியால்) ।ம।

✳ நிகமனம். ✳

பற்றாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநமாமென்று) ।கக।

கையாலே ஸ்வாராயணனைத்தன்னை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடே அந்வயம். நாடோறும்- ப்ரதிதிநமும், அமரர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், திசைதோறு- திக்குகள்தோறும், க்ஷீரார்ணவ- வைதிகபுர வடாரண்யக்ஷேத்ர- ஸ்ரீரங்க, வ்ருஷகிரி- ஸத்யவ்ரத, யதோக்தகாரிப்ரப்ருதிகளான திவ்யதேசங்கள்தோறுமென்றபடி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புகையால்- தூபத்தாலும், விளக்கால்- தீபத்தாலும், புதுமலரால்- அபிநவபுஷ்பங்களாலும், நீரால்- அர்க்யாதிஜலங்களாலும், இறைஞ்சநின்றதகையான்- ஆச்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆச்ரயிக்கை, தகை- ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்- தகையான், தேவர்கள் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாக ஆச்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌலப்யஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணஸ்வபாவசாலியான ஸர்வேச்வரனுடையவென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, தமர்கள்- ஸ்வகீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தையே ஸர்வேச்வரனாகப்பற்றின ஸக்தியோமநிஷ்டர்க்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அத்விதீயமான ஆச்ரயம்- அவர்களுடைய ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமான ஸமஸ்தகல்யாணப்ராப்திக்கு அத்விதீயஸாதநமென்றபடி. ஸக்தியோமநிஷ்டர்க்கு அந்த ஸக்தியோமத்தாலே ஸர்வாபீஷ்டப்ரஸாதநீய ப்ராப்யமாய் ஆன ஸமஸ்தகல்யாணங்கள் ஸாத்யங்களென்று தாத்பர்யம். ।ம।

ப— பரமபரம்பரனை- பரரேஷாம் பரர்க்கும் பரரான ப்ரஹ்மாதிபரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ச்ரேஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனையென்றபடி. மல்- மல்லயுத்தத்திலே; மல்லென்று மல்லயுத்தத்துக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, பாணாஸுராதிஸஹஸ்ரநிக்ரஹ நிபுண வலிஷ்டங்களானவென்றபடி. தோள்- பாஹுக்களையுடையவனை, மாலை- ஆச்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், பற்றென்றுபற்றி- ப்ராப்யமென்றவலம்பித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுதிவளநாடன்- திருவழுதிநாடென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று சாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. நாடுடையவன்-நாடன், அந்ததேசத்துக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, தொடை- ஸந்தர்ப்பமான, 'பதவைசித்ர்யவத்' என்கிறபடியே ஸமாஸந்தர்ப்பமானவென்றபடி. அந்தாதி- அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்த மெல்லாப்பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகிற சப்தவைசித்ர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில்; இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடைய பாதயுகளமானது, ஓர்பற்றாகும்- அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பற்று- அவலம்பநீயம் ப்ராப்யமென்றபடி. ।கக।

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதயே ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:

(சார்வேதவனெறி.)

ஸ்ரீதாமோதரநாமகஸ் ஸுராஸுரதுர்க்ரஹஸ்வமஹிமா
சக்ராதீசாயுதகோ வடதளசயநோ நாகராஜசயகஸ்।
ஸ்வஸ்மின் ஸந்தர்சகஸ் ஸாதுஸாஹாய்யதா தாயகஸ்ரீமதாஸ்
தாஸ்யே ஸ்வாராத்யபாவாஜ்ஜனிஸஹஜகிருபோ தாயகஸ்ரீமதார்யக:॥

(ஸ்ரீதாமோதரநாமகஸ்) தாமோதரன் பேர்கள் - ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலே கட்டுண்டு அவற்றையே நிரூபகமாக உடையவனாகையாலும், (ஸுராஸுரதுர்க்ரஹஸ்வமஹிமா) பெருமையனே வானத்திமையோர்க்கும் - அப்படி கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும் எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும் என்னும்படி நிற்கையாலும், (சக்ராதீசாயுதகஸ்) ஆள்கின்ற ஆழியான் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (வடதளசயநஸ்) ஆலினிலைமேல் துயின்றான் - ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நாகராஜசயகஸ்) நாகத்தணையானே - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்வஸ்மின் ஸந்தர்சகஸ்) நாடோறும் ஞானத்தால் அகத்தணைப் பார்க்கருள்செய்யும் - தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பையுண்ணுமவனாகையாலும், (ஸாதுஸாஹாய்யதா) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம் - பரமபரம்பரனே - அமரர்க்குமப்பாலான் - பண்டே பரமன் பணித்த - ஸாஸ்த்ராதிகளிற்காட்டிலும் ஸாரான நிருத்திகளிற் காட்டிலும் ஸாரனாகையாலும், (தாயகஸ்ரீமதாஸ்) மணமொன்றி மாதவனை நாளும் சிந்தி - ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், ஸாஸ்த்ராதிகளான் தேவர்கள் ஸர்வசேதாதிக்கமாகவந்து ஸேவிக்கும்படி நிற்கையாலும், எம்பெருமான் எத்தனையேனும் மகிசயிதஜ்ஞானராலும் த்யாஜ்யனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்திபண்ணினபேர்களாலே ஸாத்யனாகிறானென்று "சார்வேதவனெறிக்கு" என்கிற தசகத்திலே ஸம்க்ஷேபாருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௪௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(கண்ணன்) பக்தியோகத்தைச் சொல்லுகிறது, எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பக்தியோகத்தாலே ஸமஸ்தஜனங்கள் ஸாத்யனென்று உபதேசித்தவநந்தரம் அந்த பக்தியோகஸ்வீகாரத்தை உபதேசிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம் நாரணமே' என்றும் 'பாடீரவன்நாமம்' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீர்' ரென்னும் 'பேராரோதுவார்' ரென்னுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை உபதேசிக்கை பஸம்ஙதமன்றோவென்ன வஸ்தரிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதியால்) பக்தியோகஸ்வீகாரங்களைச் சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமேத்யாதிகளும் 'தத்ராஜீவநஸாராம்' என்கிற யஜநநநாதிகளைப்போலே 'ஸததம் கீர்த்தயந்தோமாம்' கஷ்டாக்ஷரம் ஸமோச்சார்ய தேஜஸாமேவாக்ஷ்ணவம்வதம்' இத்யாதிகளிற்படியே பக்தியோகஸ்வீகாரவிஷ்டமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல், திருமந்த்ரஜபத்தையாதல், பக்தியோகவ்யங்யமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலே யதுவும் பக்தியோகத்தினுடைய ஒருஸ்வீகாரவிசேஷமென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விவிதபஜநப்ரக்ரியகவமென்கிற ஸமக்ஷாணம் ப்ரகிவாக்யமென்று ஸித்தமாயிற்று.

மூ— கண்ணன்கழலிணை* நண்ணும்மனமுடையீர்* எண்ணுந்திருநாமம்* திண்ணம்நாரணமே* ||க||

ஆ— திருமந்த்ரத்தையே சொல்லுங்கள்; அவன் திருவடிகளைப் பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். ||க||
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தினால் ப்ரதிபாத்யனை நாராயணனாகிறானென்னில்? ஸர்வேஶ்வரனாய்.

முதற்பாட்டு.

இ— ஸம்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிருதயத்தால்) எண்ணுமிருதயத்திற்கு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிருதயத்தால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையிருதயத்தால்) இங்குதிருமந்த்ரத்தையென்றது- நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமிறே பாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானமான திருநாமமாகையாலே மற்றதிருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதானமென்றுமிதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இதுதன்னையே திருமந்த்ரமாக உபபாதித்தருளினர். இதுதன்னையே ஸார்வஜநீநமஹத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாகவாவிக்க திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று ஸாராஸாரஜ்ஞரானவாசார்யரருளிச்செய்தருளினாரிறே. அல்லது திருமந்த்ரத்தையென்றது- ஸாக்ஷாந்மூலமந்த்ரத்தையே சொன்னபடி. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டிலே திருநாமமென்றது- திருமந்த்ரத்துக்கு ஏகதேஶமான ப்ரணவாதிகளாலே சிலபதங்கள் குறைந்தாலும் நிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன்ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று, வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஶப்தத்தாலே உபபாதித்தருளிச்செய்தபடியென்றுகருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியுங்குறைந்தாலு மவைகூடினவுள்ள ப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம். ப்ரதமபக்ஷத்திற்கு, பாட்டில் ஶப்தஸ்வாரஸ்யமும் 'நாம்நாம் ஸங்கீர்த்தநேந' என்கிற தாத்பர்யப்ரதர்ஶநமும் ஸாரஜ்ஞஸம்ப்ரதாயமும் முறையோடைகார்யமுமுண்டு, த்விதீயபக்ஷத்திற்கு ஆறாயிரப்படி திருமந்த்ரஶப்தஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஐககண்ட்யமுமுண்டு. ||க||

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸக்தியோகப்ரகாரஞ்சொல்லவந்த விப்ப்ரகரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவிருதயத்தாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தைவணிக்கை யஸாமகமென்றேறவன்ன வபதாபிப்பிக்கிறார் (திருமந்த்ரஹ்ருதயத்தால்) ஆகிறது- கேஶவமஹாமானப்ரஸம், க்ருஷ்ணனன்றே என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யம் வாஸுதேவமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரரூபவமல்லாமையால் க்ருஷ்ணரூபத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரஜபஸம்பயமாக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரவாச்யத்திலே விஶேஷித்து விநியாஸமாயிருந்தாலுமிது ஸர்வஸாதாரணமாமாகையாலே க்ருஷ்ணரூபவாச்யமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸமாகமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாமஸங்கீர்த்தநபரமானபக்ஷத்தில் திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனை வவன்திருவடிகளன்றோ உபாஸகர்களுக்குப்ராப்யம், கண்ணன்கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று, கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென் றுதாரமருளிச்செய்கி.

ஶ— கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடைய பாதாரவிந்தத்தை, சார்வேதவனெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்களென்று ஸக்தியோகத்துக்கு ப்ராப்யமாக நாம்கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி. நண்ணும்மனமுடையீர்- சேரவேணுமென்று மநஸ்ஸையுடையஜநங்காள், நண்ணுகை- சேருகை, ஸக்தியோகத்தாலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய உபாஸகர்காளென்றபடி. திருநாமம்- திருநாமமான, அவனுக்கு ப்ரதாநநாமதேயமானவென்றபடி. நாரணம்- நாராயணஶப்தத்தை, யதா, நாரணமே- நாராயணஶப்தமான அஷ்டாக்ஷரத்தால், ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும், வ்யவச்சேதங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்குக் குறையில்லையென்றுகருத்து. திருநாமம் திருநாமத்தை, மஹாமந்த்ர திருமந்த்ரத்தை யென்றபடி. எண்ணும்- எண்ணுங்கோள், அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி. திண்ணம்- த்ருடம், ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்தியுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி.

மூ—நாரணனெம்மான்* பாரணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ॥௨॥
தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானேயுண்டுமிழ்ந்து* தானேயாள்வானே* ॥௩॥

ஆ—ஸர்வலோகரக்ஷகனாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன் க்ருஷ்ணனேயென்கிறார். ॥௨॥
(தானே) நிஜமஹிமையாலே ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகளைப் பண்ணுவானும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவன் க்ருஷ்ணனேயென்கிறார். ॥௩॥

இ—க்ருஷ்ணனென்றிங்ஙனே ஸங்கதி கண்டுகொள்வது, எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியென்று) பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகைகத்ராதியால்) ஸர்வஜகத்த்ராதிஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) படைத்தென்கிறதின் அர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிரூபத்தாலே) ஆள்வானென்பதின் அர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ரக்ஷணரூபத்தாலே) க்ஷிதிரூபத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுத்தரணஸம்ஹரணாதிகள் விவக்ஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமித்யாதியால்) இத்தால் திருமேனியும் ஜகத்தனுஸ்யூதப்ரக்ருத்யாதிகளான காரணாகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே காயாகாரதோஷஸ்ப்ருஷ்டமான அவதாரரூபம் அப்ராக்ருதமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஆக்ஷேபம்பிறக்க ஸ்வஸங்கல்பஸஹாயதயா அவதாரம் ஸர்வகாரணவிசிஷ்டமாகையாலே திருமேனியில் [illegible] ஜகத்தனுப்ரவேசம் ப்ராக்ருதவஸ்து [illegible] அவதாரரூபவிசிஷ்டனான க்ருஷ்ணனேயாகத் தட்டில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமே. ॥௩॥

ப—நாரணன்- திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனான நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானேயென்கிறதோடே அந்வயம். எம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியானவன், ஸர்வாதிபதியாகிய ஸர்வவேதவேதாந்தங்களுக்கு ஶேஷியானவனென்றபடி. பாரணங்கு- பூமிப்பிராட்டியை, பார்- பூமி, அணங்கு- பெண், இங்குபூமியைச்சொன்னது ஸ்ரீபூமிநீளாதிகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், அதில்பாரென்று பூமியைமாத்ரம்சொல்லாதே பாரணங்கென்று பூம்யபிமாநியான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், ஆளன்- ரக்ஷிக்குமவனான, ஸர்வலோகரக்ஷகனானவனென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த- மதத்தைவர்த்தனம்பண்ணினவனான, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனானவனென்றபடி. காரணந்தானே- ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரம்பண்ணினவன் தானேயென்றபடி. ஸ்வயங்காரணத்தாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ॥௨॥

ப—உலகெல்லாம்- ஸர்வலோகங்களும், இச்சப்தமிங்கே உபாதானத்வபர்யவஸாயகம், தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யம் க்ருஷ்ணஜகதோர் ஶரீராத்மபாவநிபந்தனமாகையாலே ஸர்வலோகஶரீரகனான அந்த க்ருஷ்ணன்தானேயென்று பர்யவஸிதார்த்தம், ஸ்வயங்காரணத்தாலவன் ஸ்வஸங்கல்பஸஹாயனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து- ஸர்வமும் ப்ரளயதஶையிலே அவிபக்தநாமரூபமாய்த் தன்னையபேக்ஷிக்கவுமறியாதேகிடக்க தயமானமனாவாய்க்கொண்டு தான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- இதிலுந்தானேயென்கிறவிது அந்வயிக்கிறது, ப்ரளயார்ணவமக்னமாய்க்கிடக்க அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபேண ஸமுத்தரித்து, இந்த உலகெல்லாமென்று ஸர்வலோகமும் பஞ்சபூதமாயிருந்தாலும் [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] த்திலே அந்வயிக்கிறபடியாலே இடந்தென்கிறது ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே அந்வயிக்கிறது, தானேயுண்டு- எங்களையும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத் தான்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து- பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே காரணகார்யாதிஷுநாமரூபவிபாகமுண்டாகும்படி ஸ்ருஷ்டித்து, ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன், தானே- கீழ்ச்சொன்னக்ருஷ்ணன்தானே, ஸநாதநஸர்வகாரணவிசிஷ்டதயா திருமேனி அப்ராக்ருதமானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானேயென்று பர்யவஸிதார்த்தம். ॥௩॥

மூ— ஆள்வானாழிநீர்க்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ॥ச॥
நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ॥ரு॥

ஆ— (ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருநாமத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட் டவன்திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென்கிறார். ॥ச॥

(நாடீர்) திருநாமத்தைச்சொல்லி யவன்திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாறவவன்திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிதுநிஸ்சிதமென்கிறார். ॥ரு॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றதபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) திருநாமத்தைக்கொண்டென்றது- அத்யாஹாரஸ்வாரஸ்யகதநம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸக்ரியோபாஸநமான திருநாமஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே அர்த்தஸங்கங்களான ஸம்ஸயங்களை யிரண்டுபாட்டாலே பரிஹரித்து சுநஷ்டமாம் இப்பாட்டில் 'நாடீர்' என்ற ஸக்ரியோபாஸநமாக விதிக்கப்பட்ட புஷ்பஸமர்ப்பணாத்யாராதநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ॥ச॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருநாமத்தையென்றது- அத்யாஹாரஸ்வாரஸ்யகதநம், உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடியித்யாதியால்) இதுநிஸ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புஷ்பஸமர்ப்பண மெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரமென் றுபாஸகசயத்தாலே யத்தையே த்ருடீகரிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ॥ரு॥

ப— ஆள்வான்- ஆளுகைக்கிச்சையுடையவனுப், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸங்கல்ப்யாதஸ்வம், ரக்ஷிக்கையிச்சைவாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காந்திமாலிகளான முகங்களையுடையவனை, கோள்- காந்தி, ஜ்ஞாநப்ரதர்சநவிரோதிதங்களான ஸஹஸ்ரமுகங்களை யுடையவனையென்றபடி. அரவு- நாமத்தை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணையான்- ஸயநமாகவுடையவனுடைய, அணை- ஸயநம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், நாள்வாய்- நாளிடத்திலே, திநங்களிலேயென்றபடி. ப்ரதிதிநமுமென்கை. மலரிட்டு- புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி. ॥ச॥

ரு— நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரவாஸத்தில்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீதிவிஸயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, ப்ரீதிவைஸிகராய் சுநந்தஸாரஹிஸாக்ஷாதாரங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், அதி ப்ராவண்யவைஷிகராய்க்கொண்டவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'ஸததம் கீர்த்தயந்தோமாம்' என்று ஜ்ஞாநிகள் ஸங்கீர்த்தநம்பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதிவைஸிகராய் ஸங்கீர்த்தநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடே யந்வயிப்பது, தாத்பர்யவசாத்த்திலிருக்கிற ஏகாரம் ஸ்ருதிஸ்வபாவத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றாகையாலே பதவ்யத்யாஸேநோக்தமிறே, பெறலாமே- நிஸ்ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஸாத்யமாகவுடையலாமே, அவதாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஸய மில்லையென்றபடி. ॥ரு॥

மூ— மேயான்வேங்கடம்* காயாமலர்வண்ணன்* பேயார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥௬॥
மாதவனென்றென்று* ஓதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாராவே* ॥௭॥

ஆ— (மேயான்) அதஸீப்ரஸூநஸந்நிபனாய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயன் நம்முடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கவிறே யவன்திருவடிகளி லடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாய் ஸ்வஸ்வாமிநியைக்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்தருளி நின்றருளுகிறானென்கிறார். ॥௬॥

(மாதவன்) இந்தபக்தியோகத்தி லநதிகாரிகள் மாதவனென்னுந் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள், சொல்லுமிடத்தில் பரமைகாந்திகளாய்ச் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமர்த்தரல்லாவிடில் ப்ராம

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

இ— பக்தியோகப்ரகாரமொன்றுஞ்சொல்லாத விப்பாட்டு இப்ப்ரகரணத்திலே யன்வயமென்றோவென்னி லவதரிப்பிக்கிறார் (அதஸீ க்ருதியால்) இவ்வவதாரிகையிலே அதஸீக்ருதியாலே த்விதீயபாதமும் ஸ்ரீயஃபதித்வத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாக்யாதம், இப்பாட்டுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரமொன்றுமே யில்லையென்றுகாட்டுகைக்காக கதிதார்த்தத்தையு மிச்சங்காவாக்யத்திலே சேர்த்தருளிற்று, ப்ரம வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றோவி க்ருதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பரிகரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்தி க்ருதியால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீர்த்தநத்திலுங்கூட ஸாமர்த்யத்தை யஸாதாரணமாய் நிர்தேசிக்கையாலே பக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு அநதிகாரிகளென்றது- வர்ணாந்தரபக்தியோகத்தி லநதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால் இப்பக்தியோகப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில் வர்ணாதிகாரிகளல்லாதார்க்கு அநுஷ்டாநோபாயத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியுமிசை. பேச வல்லீரென்னாதே ஓதவல்லீரென்று நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்தில் க்ருதியால்) ஓதவென்றது- வாதம்பொருட்டாரண பரிவாப்யநமாகையாலே பரமைகாந்திகஸம்ப்ராப்திதமாகிறது என்றுகருத்து. இங்கு பரமைகாந்திகளாய்ச்சொல்லுகையாவது- ஸ்வாரஸ்யஸாத்யமான ஸாதநங் கூடமக்தி தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் வீதவைராகிகளாய் ஸ்வபதேவசொல்ல ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கத் தயாவிபக்திஜான்கள் சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில் ராகம்பிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடி யவர்களை யநுகரித்துச்சொல்லுகை. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லஸமர்த்த

ஸ— காயாமலர்வண்ணன்- அதஸீவர்ணனான, காயாவென்று அதஸீ, மாதவன்- ஸ்ரீயஃபதியான நீலவர்ணநிபமான திருமேனிக்குப் பரபாகமுண்டாம்படி வித்யுத்போலேவளவரோமான லக்ஷ்மியோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டயான லக்ஷ்மீபதனானவென்றபடி. லக்ஷ்மணமாத்ரன நிரவதிகஸௌந்தர்யஸம்பன்ன னானவென்கிறது, பேய்- ராக்ஷஸியினுடைய, ஆர்- ராக்ஷஸமான, விஷராக்ஷஸமானவென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- ஸ்தநத்தைப்பானம்பண்ணின வாயையுடையவன், ராக்ஷஸியினுடைய விஷராக்ஷ ஸமான ஸ்தநத்தை நிஷ்பாணமாக்கினாப்போலே அக்ரூதிவ்யமெகபான ப்ரக்ருதியை நிஷ்பிரயோஜ னமாக்கவல்ல வாஜ்ஞேயகாலத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே, மேயான்- மேவி வர்த்திக்கிறவன், மேவுகை- ஆஶ்ரயிக்கை, எல்லாரையும் தன்திருவடிகளை யாஶ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக் காகப் பொருந்திவர்த்தியாநின்றானென்றபடி. இப்படி க்ருஷ்ணன் ப்ரத்யக்ஷவிஷயனுமிருக்கையாலே நிரதிஶய பக்திபரவஶமாக வுங்களுக்கு அவன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யக் குறையில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

ஸ— மாதவனென்றென்று- மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக, [illegible] ஓதுகைக்கு, ஓதுகை- ஶ்ரோத்ராநுஸ்வாரண ஸ்வபதேவ சொல்லமாட்டீர்களாகில் பரமைகாந்திகளாயாகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல்- வல்லீர்களாகில், யதிஶப்தத்தால் வர்ணா[illegible]பக்தியோகத்தி லுங்களுக்கதிகாரமில்லையாகில் யேயநாமத்தையாகிலும் நிரந்தரமாகச்சொல்ல வல்லீர்களாகிலென்றபடி. தீது- பாவங்கள், வர்ணா ஶ்ரமபக்திவ்யதிக்ரம ராஜஸ்வதோஷாந்தராயத்தில் ப்ரவ்ருத்தங்களான பாவங்களென்றபடி. ஒன்றும்- ஶேஷத்தும், அடையா- உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நசித்துப்போமென்றபடி. ஏதம்- பாவங்கள்

மூ—சாராவேதங்கள்* நீரார்முகில்வண்ணன்* பேராரோதுவார்* ஆராரமரரே* ॥ அ ॥

ஆ— ஸாத்யஸாதநமான ஸகலபாபங்களும் நசிக்குமென்கிறார். ॥ எ ॥

(சார.) ஸர்வஶ்ரேஷ்டரானநாங்கள் அதிகாரிகளோவென்னில்? யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லவர், அவர்களிறேயித்திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான ஸர்வஶ்ரேஷ்டராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச்சொல்லுவார் யாவர்சிலர் அவர்கள் நிரவத்யஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபராய் என்னுமவன்திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யப் பெறுவாரென்னுமாம். ॥ அ ॥

இ— (கைங்கர்யேத்யாதியால்) கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாலும் ஹேதுபூதமான கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ரதிபந்தகங்கள் கைங்கர்யவிரோதியாயென்றது. ராஜஸதாமஸமென்கை விரோதிப்ரதிபந்தகமான மோக்ஷவிரோதியாயென்றபடி. யதா- இங்கு ஸாதநபூதமான விரோதியான கைங்கர்யத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாலும் ஹேதுபூதமான கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ரதிபந்தகமாயும் விரோதியாயென்றபடி. விரோதியான ஸாதநபூதமானாலும் பரம்பரையாலேயென்கை வேதாந்தவேத்யமாகையாலே அதுவும் கைங்கர்யஸ்வரூபமாகக் குறையில்லையிறே, ஸாத்யஸாதநமானதென்றது- விரோதிகளான ஸஞ்சிதப்ராரப்தரூபங்களான ராஜஸதாமஸங்களான வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திகளாயும் காம்யாதிப்ரவ்ருத்திகளாயுமுள்ளவையான என்றபடி. ॥ எ ॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனவைபவத்தைச் சொல்லுகை ப்ரஸங்கிகமென்னவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வஶ்ரேஷ்டேத்யாதியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலேயிது ப்ரஸக்தியில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென் றதைத்துக்கொண்டு உதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவர்சிலரித்யாதியால்) இந்தயோஜனையில் ப்ரயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிற அஸ்வாரஸ்யத்தாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால்) ப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) ப்ரதிபந்தகமும் விரோதியான ப்ரதிபந்தகமான ஜாயமாநகடாக்ஷம் அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுமவனித்யாதியால்) ॥ அ ॥

ஈ— தயாவிஶேஷத்திலிப்போது ப்ரவ்ருத்திகளன்றிக்கே காலாந்தரத்திலே ப்ரவ்ருத்திப்ரதிபந்தகங்களென்றபடி. சாரா- உங்களையணுகமாட்டா, நிஶ்ஶேஷமாக நசித்துப்போமென்றபடி. ॥ எ ॥

ஊ— ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்- ஸகலஜந்துக்களுக்கும் ஸேவ்யமான தேவத்தின் ஸ்வபாவமுடைய, வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஜலபூர்ணமேகமானது வர்ஷிக்கும்போலே உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸகலஜநங்களுக்கும் ஸாதாரணமான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், பரமைகாந்திகளாயகிலும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. ப்ரயோஜனமன்றிக்கே திருநாமஞ்சொல்லும்படி ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரவ்ருத்தியுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்னுடைய அவர்களுக்கு ப்ராப்யம். அவர்கள்- அந்ததிருநாமமுச்சரிக்கவல்லஜநங்கள், ஆரார்- எவர்களெவர்களாகிலும், எத்தனையபக்ருஷ்டமான ஜந்மவ்ருத்திகளையுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் பூர்ணாதிகாரிகளான ஸர்வஶ்ரேஷ்டரே என்றபடி. ஏதங்கள்- தோஷங்கள், ஒருநாளும் அவர்களையென்றபடி. சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அதீதயோஜனைக்கு ஸம்பந்தம். நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்- வாசகமான, ஓதுவாராா- பரமைகாந்திகளாகிலும் சொல்லுவாராயவர்சிலர், அவர்களி ப்ராப்யம், ஆரார்- நிரவத்யர், அமரரே- நித்யஸூரிகளே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸகலவித கைங்கர்யங்களையும் ஸர்வகாலமும்பண்ணப்பெறுவரென்றபடி. ஏதங்கள்- அந்த கைங்கர்யவிரோதிகளான பாபங்கள், சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு கைங்கர்யப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போமென்றபடி. ॥ அ ॥

மூ— அமரர்க்கரியானைத்* தமர்கட்கெளியானை* அமரத்தொழுவார்கட்* கமரா வினைகளே* ||கூ||
வினைவல்லிருளென்னும்* முனைகள் வெருவிப்போம்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினைமின்னெடியானே* ||ய||

ஆ— (அமரர்க்கு) ஸநாஸ்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங்கூடவரியனாய் ஆஸ்ரிதர்க்கெளியனாயிருந்தவனை ஸப்ருஹ த்ருஷ்டியோஜநராய்க்கொண்டே ஸம்ஜ்லேஷம் பண்ணவமையும், தெகும்கப்ரதிரோதிகளெல்லாம் போமென்கிறார். ||கூ||

(வினை) திருமேந்த்ரத்தைச்சொல்லி அழகியமலர்களைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே பரிமாறி அவனை ஸ்ஹஸயாஸ்தமாகநினையுங்கோளென்று ஸுஹாஸ்தமான ஸக்தியாமத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறார். ||ய||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— அமரத்தொழுவார்களுக்குளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநரேந்த்ராதியால்) இத்தால் கீழே வரிவர்ணைஸக்தவ்யக்துவாயமாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே யநந்த்ருஷ்டியோஜநவர்ணநாதிகளை தத்வஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்மதிஸங்க்ஷேபம். அமராவினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெகும்கப்ரத்யாதியால்) இங்கும் வரிவர்ணை ஸக்திப்ரதிபந்தகாராமோக்ஷ ப்ரதிபந்தகங்களான என்றபடி. ஶேஷம்ஸுஸ்பஷ்டம். ||கூ||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

சுனைநன்மலரிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமேந்த்ரத்தைபித்யாதியால்) திருமேந்த்ரத்தையென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யமநம், தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை ஸஹஸ்ராதியால்) நாடீரென்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு ஸாதநாந்தபன்றோவென்ன வித்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறதாகையால் ஸாதநாந்தரதோஷமில்லையென்று காட்டுகிறார் (ஸுஹாஸ்தமானவித்யாதியால்). ||ய||

✳ நிகமனம். ✳

அடியார்க்கருள்பெறேனென்கிறதற்கு சடகோபனருள்கூடும்படியாமெனன்கிற விஶேஷணத்தோடு ஸங்கதி

மூ— அமரர்க்கு- தேவர்களுக்கு, மேலேதமர்களென்கையாலே இங்கு ஸநாஸ்ரிதரான தேவர்களுக்கென்று விவக்ஷிதம், அரியானை- ஸுதுர்லபனை, ஸநாஸ்ரிதராகில் “யஞாயம்ஸமவாந் ப்ரஹ்மாஜநாதிவாரஸ்தேஷாந்தம்” என்கிறபடியே ஸதிஶயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட துஷ்ப்ராபனென்றபடி. தமர்களுக்கு- ஸக்தர்க்கு, ஆஸ்ரிதருக்குஎன்றபடி. எளியானை- ஸுலபனை, ஆஸ்ரயிக்குமவர்களாகில் ஸர்வஸமாராணம் தம், ஸௌலப்யஸுஹ்ருதஸாதேஜாம், ஜலௌஸங்காநிஸாத்ருஷ்' என்கிறபடியே உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யவர்களுக்கு ஸுலபனானவனை, அமர- ப்ரீதிபூர்வகமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே ஸநாந்ருஷ்டியோஜநமாக என்றபடி. தொழுவார்கட்கு- ப்ரணாமம்பண்ணுவார்க்கு, வினைகள் கர்மங்களானவை, வரிவர்ணைஸக்திவிரோதிகளான பாவங்களென்றபடி. அமரா- நில்லா, ஸதிஸீக்ரமாக நஶித்துப்போமென்றபடி. ||கூ||

ய- வினை- பாபரூபாவாரகஶக்திகள், வல்- ப்ரபலமான, இருள்- அந்தகாரம், அஜ்ஞாநருபமான ஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி. என்னும்- என்றுசொல்லப்படுமவையான, ஶத்ருவிஶேஷங்களைச்சொன்னவிது பாவநாராதிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களுக்கு முபலக்ஷணம். முனைகள்- கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம், வெருவிப்போம்- நீங்களாய்ப்போம், நீதரோடிப்போமாய்ப்போலே ஸதிஸீக்ரமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. இதுஹேதுமந்தம், ஆதலால் நினைமினென்று மேலேயந்வயிக்கிறது, சுனைநன்மலர்- ஸரஸ்ஸுக்களிலுண்டான நல்லபுஷ்பங்களை, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸிஜஸௌகந்திகாதிகளான கமநீயகுஸுமங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நெடியானை- நீவாமப்யாஸானவனை, ஸர்வதோ ஸ்துஸ்ய, நீங்களொருக்கால்நினைத்தால் பின்னை யாவச்சாகுமும்மறவாதே யுங்களை நினைத்தபடியேயிருக்கும் ஸ்வாவனானவனையென்றபடி. நினைமின்- ஸஹஸயாஸ்தமாகநினையுங்கோள், ப்ரீதிபூர்வகமாக த்யானம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. ||ய||

மூ—நெடியானருள்சூடும்* படியான்சடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி யாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வ்யாஹாரத்தால் ஃபலிதவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயித்ப்ரதியால்) ॥கக॥

ஸ்வா— நெடியான்- ஸர்வோத்தமனான ச்ரிய:பதியினுடைய, அருள்சூடும்படியான்- க்ருபையை சிரஸா வஹிக்கும்ஸ்வபாவரான, படி- ஸ்வபாவம், அவனுடையக்ருபையைப்பெற்று அதுதன்னையே ஸர்வோத்தமாதிகளை சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு அநுபவிக்குமாப்போலே நிரதிசயபோக்யமாக வநுபவிக்கும் ஸ்வபாவரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நொடி- உக்தியான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இத்தசகம், அடியார்க்கு- இதைப்யஸித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருள்பேறு- க்ருபாப்ராப்தி:, இப்பத்தால் பகவத்ப்ரஸாதக்ருபாப்ராப்தி பலமாயிற்றென்று வ்யஞ்ஜிக்கைக்காக 'ஸதாம்ஸதாம்ப்ரஸாதோதேவப்ரஸாதவர்த:, இது ஸம்க்ஷேபகாரம், 'ஸதாம்ஸதாம்ப்ரஸாதேவ ப்ரஸாதம்கேவிலப்யவக்ஷத்' உக்திலக்ஷணாக. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநிதயே ஸ்ரீசடகோபாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கண்ணன்கழலிணை.)

நாமஸங்கீர்த்தநஸ்வவசீப்ருதயாஸநாதாநமேஷம்
ஸம்ஸ்ப்ருத்யாவஷ்டாநாஜ்யநியமநோஸ்தாநஸ்ததாதிக்ருபைத்ர்யை: ।
யமேசேவ்ணார்ப்பணேகேசவஸ்மாஹவிஜநவ்ருத்தி யோதீவப்ரயோயத்தை:
ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய க்ருபயபாதவிஷ்யாதிபாஷ்யஸ்ஸூக்ஷ்மஸ்ரீ ॥க0அ॥

(நாமஸங்கீர்த்தநமநத்ருஷி) எண்ணுந்திருநாமம்- நாரணமென்னம்மான்- நாமேயுலகேகல்லேன்- தாள்வாய்மலரிட்டு- வாடாமலர்கொண்டுபாடீரவன்னாமம்- பேயார்முலையுண்டவராயான்மாதவனே- மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்- பேராரோதுவார், அமரத்தொழுவார்கட்கு- சுனைநன்மலரிட்டுநினைமின்- நாராயணாதி திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தாலும், ஸர்வேச்வரகேசநஞ்ஜாநத்தாலும், ப்ரதிக்ஷணஸ்மரணத்தாலும், பாதாரவிந்த ஸமர்ப்பணத்தாலும், திருநாமங்களுடைய ஸஞ்ஜபநத்தாலும், ப்ரவசநத்தாலும், ஸ்தோத்ரங்களும் ஸ்துதிகளாதிகளாலும், மற்றும் நித்யநைமித்திகாதி வர்ணாச்ரமதர்மங்களாலும், ஹவ்யதர்மங் களிலே சிலவற்றையருளிச்செய்தது மற்றுமுண்டான தர்மங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம், இவைகளிலே எம்பெருமான்தன்னை பஜிக்கைக்கு பஹுப்ரகாரங்களை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "கண்ணன்கழலிணை" என்கிறதசகத்திலே ப்ரதிபாதித்தருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥க0அ॥

ஸ்ரீசடகோபராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறு ந் திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்*. அருடருவானமைகின்றான் துநமதுவிதிவகையே*

ஆ—(அருள்பெறுவார்) இனிதன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்றிருவுள்ளத்தோடேகூட

ஆறுந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்சிறையமடநாரை தொடங்கி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தங்களாய்ப்போந்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ ரஸங்களெல்லாம் நீங்கி ஸம்ருத்தராய் தாம் வாஞ்சித்தபடியே ப்ராப்தராய் அவ்வளவிலேயுமில்லாதே முன்புதான் வீடுமின்முற்றிலே பாஹித்துவைத்த ஸக்தியோகத்தினுடைய ப்ரகாரவிஶேஷங்களை ஸஞ்ஜீவநஜீவநாதிகமாக தம்முடைய கைங்கர்யத்தாலே விஸ்தாரமாகவிசாரிப்பதும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவதொன்றுமில்லாமையாலே யிவ்வளவிலே யிப்ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டலாயிருக்க; அருள்பெறுவாரித்யாதியாலே பின்னையுஞ்சிலவற்றைப் பேசவுபக்ரமிக்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக ஸ்வீகரிக்கிறபடியையு மிப்படிதான் ஸ்வீகரணையிருக்கச்செய்தேயும் 'அஜ்ஞாநேநாத்ம ஹஸ்தோ விநாஶ' என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னையாஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று தம்முடைய அஜ்ஞாநப்ரதீக்ஷணாய்க்கொண்டு பராதந்த்ரனாயிருக்கிறபடியையு மென்றபடி. கீழ் ஸக்தியோகப்ரகாரங்களை யநுபவித்துக்கையொழிந்து கைங்கர்யமைத்தீர்ந்தவநந்தர மாழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு பரமேஶ்வரன் அவர்க்காட்டிலும் தான்விடாயுடையனாப் யிவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் ஸ்வீகரணைனும் யிவராகத்தன்னை யாஜ்ஞாபித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரவ்ருத்தத்தை யாசைப்பட்டவஸரப்ரதீக்ஷணாய் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும்ஹ்ருஷ்டராய் இப்படியவன் தன்றிறத்தில்செய்தருளுகிற விஶேஷகாரங்களையெல்லா மந்தரங்கபக்தியுள்ளடங்காமையாலே தந்திருவுள்ளத்தோடேபோ யநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு பகவதீயவ்யாஜம்போகமென்கிற ஸங்க்ஷேபம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

ப— அருள்பெறுவார்- க்ருபையைப்பெறுமவர்களான், பரமேஶ்வரனுடைய நிரவதிக்ருபையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்களான வென்றபடி. அடியார்- ஶேஷத்வஜ்ஞாநவிகரான பாகவதர்க்கு, தம்மடியனேர்க்கு- தங்களுடைய ஶேஷபூதனான வெனக்கு, தங்களுக்கே யஸாதாரணஶேஷபூதனான வெனக்குஎன்றபடி. அடியேனென்கிறஸ்வத்துக்கு அடியனேனென்று ரூபமுண்டு, ததீயஶேஷத்வமே நிரூபகமாகவுடையனாயிருக்கிற வெனக்குஎன்றபடி. அருள்தருவானென்று மேல் வக்ஷ்யமாணமானத்துக்கு ஸார்த்தமாக தம்பக்கலுள்ள வைலக்ஷண்யஞ்சொன்னபடி, "நீக்கமிலாவடியார் தம்மடியார் அடியாரடியாரெங்கோக்கள்'' என்றும்,தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்க' என்றும் நான்சொன்னவற்றையே நினைத்திருக்கிறனவனென்றுகருத்து. ஆழியான்- திருவாழியாழ்வானை தன்னுக்கு நிரூபகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடிலன்றோ ஆஶ்ரிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனான வென்றபடி. அருள்தருவான்- ப்ரஸாதவிஶேஷத்தைத் தரக்கடவனாக, திருநாட்டில் ஸ்வரூபாநுரூபமாகிற கைங்கர்யஸம்பத்தைத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று பர்யவஸிதார்த்தம், அமைகின்றான்- பர்யாப்தனாகநின்றான், ஸாவகாஶனாகநின்றானென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேர்க்கென்று பாகவதர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்கடியேனானவெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறவித்தால் என்னுடைய ஸாதிகள்பக்கலவன்செய்தருளினக்ருபை யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற பஹுவசநத்தாலு மவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணுமருளை யென்னொருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்றானென்றபடி. அது- அந்தகைங்கர்யத்தைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடையவிதிப்ரகாரமே,

மூ— இருடருமாஞாலத்துள் இனிப்பிறவியான்வேண்டேன் * மருளொழி நீ மடநெஞ்சே வாட்டாற்றானடி வணங்கே ॥ (1)

ஆ— அநுஸந்திக்கிறார், எம்பெருமான்றன் அருள்கூடும்படியான அடியார்க்கடியேனாயிருக்கும் இதுவே படியாயிருந்த எனக்கு ஆழியான் நிரவதிகஸம்ருத்தியைத்தருகையாலே சமைந்திராநின்றான், அதுவும் நான்சொன்னபடியே செய்தருளக்கடவனாயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன், நீயுமிந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்திருவடிகளாகிற ஸம்ருத்தியைக்கொண்டு அந்தஸம்ருத்தியை அநுபவியென்று தம்முடைய நெஞ்சைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ॥ க ॥

(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளை அநுபவித்துக்கொண்டு ப்ரதிபக்ஷத்தைப்போக்

முதற்பாட்டு.

இ— ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்றன்னித்யாதியால்) இங்கு தன்னென்றது ஸ்வகீயம், இதுவேபடியாயிருந்த என்றது- இதுவே ஸ்வபாவமாயிருந்த என்றபடி. அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) சமைந்திராநின்றானென்றது- ஸர்வஜ்ஞனாயிராநின்றானென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) மருளொழிநீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) வாட்டாற்றானடிவணங்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்நமக்கித்யாதியால்) ॥ க ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றானுடையவித்யாதியால்) மாஞாலப்பிறப்பறுப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்தையித்யாதியால்)

ப— நமது- ஸ்வகீயம், விதி:- ஆஜ்ஞாவசநம், ஸ்வதந்த்ரனானதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாபித்தபடியே செய்தருள்வானாயிராநின்றானென்றபடி. நமதுசொல்வகையே யென்னாதே நமதுவிதிவகையே யென்றதால் "ஐச்வர்யம் நிராக்ருத்ய கிங்கரஸ்வஸ்வாமிகள் । ஆஜ்ஞாப்யோஹம் தவவிஷ்ணோ" என்கிறபடியே நம்பக்கல் பாரதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டு ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென்றுகருத்து. இனி- அவனிப்படி நமக்கு ஸ்வவசனானபின்பு, இருள்தரு- அஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்க அஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குமதான வென்றபடி. இது ஹேதுகர்ப்பவிசேஷணம். இது உத்தரோத்தராஜ்ஞாநாவஹமாகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றதுசிக்கிறது, மா- மஹத்தான, ஸமுத்ரங்களுக்கொதுங்கி வஸிக்குமாப்போலே இதில்லாதவிடம் பார்த்தொதுங்கி வஸிக்கவொண்ணாதபடி அநந்தாபாரவிஸ்தாரமானவென்றபடி. ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே யென்றபடி. பிறவி- ஜந்மத்தை, இந்த ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடையஸ்வரூபத்தையறிந்த நான், வேண்டேன்- அபேக்ஷியேன், 'இழிபட்டோடுமுடலினில்பிறந்து தன்சீரியான்கற்று' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்தியாலே முன்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை அபேக்ஷித்ததுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்துக்கு உறுப்பாகாதே யாத்ருச்சிகாஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வகார்யஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் உண்டாக்குவதொன்றாகையாலே இனியிதிலிருப்பை அபேக்ஷியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குவச்யமானமநஸ்ஸே. மடம்- பவ்யம், நீமருளொழி- நீ அஜ்ஞாநத்தையொழித்துவிடு, மருள்- அஜ்ஞாநம், "தெருளைப்புள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்று மென்சிந்தனை" என்றுணர்த்தவஸாயாமமாகவுள்ள ஸர்வேச்வரஸம்பத்தியமான அஜ்ஞாநத்தை இனியொழிந்துவிடென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்புங்கு மயங்கப்பண்ணினதாகையாலே ஸ்வஸ்வரூபமான விஸ்வ ஸாரத்திலே ஸர்வேச்வரஸமமடியாகவுமிருக்கிறதைக்கை பலிக்கக்கடவதன்றென்று கருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாறென்கிற திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய, அடி- திருவடிகளை, வணங்கு- ப்ரணமித்துஸேவிக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட்டு அவன்திருவுள்ளத்தை அநுஸரித்தவன்திருவடிகளை அநுபவிக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்திருவடிகளை அநுபவிக்கப்பாரென்றபடி. ॥க॥

மூ — வாட்டாற்றானடிவணங்கிமாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயேமடநெஞ்சேகேசவனெம்பெருமானைப்*
பாட்டாயபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து* நாட்டாரோடியல்வொழிந்துநாரணனைநண்ணினமே* ॥உ॥
நண்ணினநாராயணனைநாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிக்கவாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ — ருசைக்காக அவனைப்பேக்ஷித்தும் அபேக்ஷித்தபடியே ப்ரதிபந்தகத்தைப்போக்கி அநாதியான ஸம்ஸாரமிருந்த நாட்டாருடைய ஸஹவாஸத்தையொழிந்து ஸர்வகாரணராய் அவனைவந்து ப்ராபிக்கப் பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்குவிளைந்தஸம்ருத்தி கண்டாயேயென்கிறார். ॥உ॥
(நண்ணினம்) நாமங்கள்பலசொல்லிக்கொண்டபேக்ஷித்து நாராயணனை ப்ராபிக்கப்பெற்றோம்

இ — பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையபேக்ஷித்துஎன்று) பழவினைகள் பற்றறுத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷித்தபடியேயித்யாதியால்) நாட்டாரோடியல் வொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாதிநேத்யாதியால்) நாரணனைநண்ணினமென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே காஷ்டமென வை காரங்களைச்சொல்லி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே கீழவன்பிறந்துசெய்தருளின உபகாரபரம்பரை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ॥உ॥

*** மூன்றாம்பாட்டு. ***

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டபேக்ஷித்தென்று) இன்றுஎன்கிற

ஈ — வாட்டாற்றானடிவணங்கி- திருவாட்டாற்றிலெம்பெருமானுடையதிருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு, அவன் திருவடிகளை யநுபவித்துக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- மஹாப்ருதிவியிலே ஜந்மத்தை, ஸம் ஸாரஸம்பந்தத்தில் ஸ்திதியை என்றபடி. அறுப்பான்- சேதிக்கைக்கு ஸ்வபாவமுடையவனை, அறுப்பானென்றது ஸுப்ருத்ப்ரயோகம். இதற்குப்பாடியென்கிறதோடேயந்வயம். கேசவன்- கேசிஹந்தாவான, கேசியை நிரஸித்தாப்போலே நம்முடைய விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்று கருத்து எம்பெருமானை- ஸுலபஸ்வாமியை, பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவையநேகங்கள்பாடி, வ்ருத்திபேதத்தாலும் ரஸபேதத்தாலும் பேதாவிஷ்டங்களாக ஆநுகாரிகஸ்வரூபஸித்தங்களான பாட்டுகளநேகங்களைப்பாடியென்றபடி, க்ருஷ்ணனை ஸ்தோத்ரம்பண்ணியென்னுமாப்போலே யெம்பெருமானை பாட்டாயபலபாடியென்று இதற்கும் ஸ்துத்யஸாபேக்ஷத்வம், எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஆராதித்துஎன்றபடி. ரக்ஷணீயங்களானவஸ்துக்களாலே ப்ரயோஜநமுடைய ஸவிலக்ஷணமெல்லாஞ்செய்கையிலே ஸாமர்த்யவேறும்படி பண்ணியென்கை. பழவினைகள்- அநாதிகர்மங்களை, பற்றறுத்து- ஸம்பந்தமறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸநமாகப்போக்கியென்றபடி. நாட்டாரோடு- ஸம்ஸாரிகளான லௌகிகரோடு, இயல்பு- ப்ரவ்ருத்தியை. அவர்களோடேகூடத்தானும் ஸம்ஸாரிகளோடுஸஹவாஸமாக வர்த்திக்கையையென்றபடி. ஒழிந்து- மறுவலிடாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாரங்களுக்கெல்லாம் நிரதிசயபோக்யமான உபாயமும் உபேயமுமாயிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம். ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் நிற்கத்தக்காதே ஸாக்ஷாத் போலே நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப்பெற்றோம், மடநெஞ்சே- எனக்குஸஹாயமான நெஞ்சே, கேட்டாயே- அவன்செய்தருளின இவ்வுபகாரபரம்பரையெல்லாம் இருந்தபடி கேட்டாயோ, நீயும் கேட்டாயேயென்றது கேட்டாயோவென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற வஸ்துவின் மஹத்த்வத்தை வெளியிடுகைக்காக அருளிச்செய்கிறபடி. ॥உ॥

ரு - நாமங்கள்பலசொல்லி - வாசகமான ஸஹஸ்ரநாமாதிகளுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களநேகங்களைச்சொல்லி, தத்ஸமானப்ரதிபாதக நாமங்களைச் சொல்லியபேக்ஷித்தென்று தாத்பர்யம், நாராயணனை- ஸர்வப்ரகாரநிரதிசயபோக்யனான ஸ்ரீயப்பதியை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம் கண்டநுபவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில்- பூலோகத்திலே, வளம்மிக்க- ஸம்பத்துமிக்கிருக்கிற, வளம்- ஸம்பத்து, பூலோகவாஸிகளையாலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ரக்ஷகனானவனுக்கு ரக்ஷ்யஜநஸம்பத்து மிகுந்திருக்குமதானதென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரதிசயபோக்யமாகவுடைய ஸர்வேச்வரன், வந்து- நாம்கடந்துபோகவேண்டும் தேசமெல்லாம் தாம்கடந்துவந்து

மூ—விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே* யெண்ணினவாறாகவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே* (ஆ)
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ—அதின்மேலே அவன்தானேவந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இத்தைச்செய்' என்றுசொல்லுமதுவே தாழ்வாகவிருக்கிறனத்தனை, ஆனபின்பு இனியவனை நண்ணினோமேயல்லோமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதொரு ஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக்கடவதாக ஸங்கல்பத்திலேதான் நினைவுண்டோவென்கிறார். ௩௫

(என்னெஞ்சத்துள்) ஸநகாதிகளாலேயும் அவாங்மநஸகோசரவைபவமான திருநாட்டை நம்முடையசிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில்? என்னுடைய நிகர்ஷமும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சுள்

இ— வடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) ஸக்தியோதிஹாந்தமல்லாவாயமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாநின்றானென்றது- த்வரியாநின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே வரிவங்கமுடையனானென்றவ ரிப்பாட்டிலேயதற்கு த்வரியாநிற்கிறானென்று ஸூசிதமாகிறதென்று ஸமதிஸம்ப்ரதிபத்தி. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்தையித்யாதியால்) இதுக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயித்யாதியால்) ௩௬

* நாலாம்பாட்டு. *

நமக்கருடான்செய்வானே என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவிது அருள்தருவானமைகின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு வாநராக்ஷிபன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸநகேத்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) இங்கு என் என்கிறவிடம் ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தானமென்று கருத்து, நிகர்ஷம்— தோஷாநுரூபகம், சிறுமை— ஸாதநாபாவஸூசகம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

ப—இன்று- இதுக்குமுன்பு நாமொரு ஸாதநாநுஷ்டானம்பண்ணியறியாதிருக்க அஸங்கிதமாக இன்றைக்கு, விண்ணுலகம்- பரமபதத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புமாத்ரத்தையன்றிக்கே அந்தலோகத்தை யெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- விதிப்ரகாரமாக, நம்முடைய பாக்யப்ரகாரத்திலேயென்றபடி. தருவானாய்- கொடுப்பானாய், விரைகின்றான்- த்வரியாநின்றான், விரைகை- த்வரிக்கை, என்னெஞ்சே- எனக்கநுகூலமாகவுபகரணமானநெஞ்சே, நீயெனக்குபகரணமாயிருந்து அநுகூலிக்கையால்வந்த ஸம்ருத்தியன்றோவித்தெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கருமங்கள்- இந்தகார்யங்கள், நாமவனையிங்கே நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேண்டும் தேசமெல்லாமவன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரிக்கையும் அதுநம்முடைய பாக்யப்ரகாரமாகையுமாகிற விக்கார்யங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணினப்ரகாரமாக, ஆறு- ப்ரகாரம், ஆகா- ஆகிறனவல்ல, நாமெண்ணினபடி வருகிறனவல்ல என்கை— இக்கார்யங்களிங்ஙனே ஸித்திப்பனவாக ஸங்கல்பத்திலேதான் நமக்குநினைவுண்டோவென்றுகருத்து. ௩௭

ஸ— என்னெஞ்சத்து- ஸ்வாஹமமவாஸஸமாஸக்தனைப் ஸ்வாஹமவதேஹஸம்பந்நனையிருந்த என்மநஸ்ஸினுடைய, ஸ்வாபாவஸம்பந்தத்தால் ஸமாஜம்போலே என்ஸம்பந்தத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்ஸம்பந்தஹேதுவாக என்னெஞ்சை ஆதரியாநின்றானென்று கருத்து. உள்- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்ப்பட்டவன் சீதளமானஸரஸ்ஸிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- ப்ரதிஷ்டிதனாய், ஸ்வஸ்தாநம் கிரியையும்நினையாதே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டியாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறதோடேயந்வயம், வாக்யபூர்த்தி ஸர்வாஸ்ம ஸர்வக்ஞனாகிய ஸாக்ஷாத்தானவனாய்போலே அவன் என்னெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதென்றுகருத்து, இங்கு- இந்தலோகத்தில், இதற்கும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடே அந்வயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற ஸம்பத்தை இங்குண்டாக்கினானென்று கருத்து. இரும்- விசாலங்களான, கேட்டாரார் வானவர்களென்னும்படி நித்யவிபூதியிலுமடங்காததான ஸாரஸ்யத்தை யுடையனவானவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ராவிடஶாஸ்த்ரங்களான, நூல்- ஶாஸ்த்ரம், 'பஞ்சலக்ஷணமாயாஸ' மென்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணியனைமார்விடந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப்படை தொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருள்தான்செய்வானே* ॥௪॥

ஆ— புகுந்திருந்து என்னைஉபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி ஸ்ரீஸூக்திகளான ஹிரண்யவதாத்யபதாநாதிநிரூபணத்தையும் எனக்கு ஸௌஹ்ருதமாகச்செய்தருளின நிரவதிகவாத்ஸல்ய காருண்யஸௌசீல்யாதி குணங்களையுடையவனாயிருந்தவன் இனியிருநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற விந்தஸூசியிற்காட்டிலும்

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதத் திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸூக்திகளித்யாதியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸௌஹ்ருதமித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸௌசீல்யத்தாலே) இருந்தமிழ்நூலித்யாதி நம்பெருமானித்யந்தமாக ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யேத்யாதியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிருநாட்டையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டித்யாதியால்)

ப— கணக்கிலே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு லக்ஷணங்காட்டலாம்படி த்ருஷ்டிவிஷயங்களுக்கு உதாஹரணஸ்தலங்களானவென்றபடி. நானென்றுற்றமையாலே யலற்றுநிற்கத் தானந்தப்ராகாரங்களை ஸர்வலக்ஷணோபேதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறானென்றுகருத்து. பனுவல்- தமிழ்நூலென்றது- த்ருஷ்டிவிஷயங்களாய் ஸகலவேததாத்பர்ய நிர்ணாயகப்ரபந்தங்களானவென்றபடி. இவை- இப்பாட்டுக்களை, இவற்றின்ஸௌஹ்ருதகாரணமாயிருக்கையாலே மேல்போகமாட்டாதே தம்மாலும் விசேஷித்துச் சொல்லவொண்ணாதபடியான ஸௌஹ்ருதத்தினுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டதையும் தோற்றும்படி யிவையென்று பாவநிர்தேசம் பண்ணிக்கொண்டு அநுபவிக்கும்படி, மொழிந்து—தானருளிச்செய்து "பாண்டவாநாம்ப்ரஸாதேந ப்ரஸாதைஸ்ஸுபகார்த்தைஸ் ஸர்வத்ரவிஸ்மயகாரகை: யுக்தாயஸ்யாதிதேவஸ்ய" என்கிறபடியே இப்ரபந்தமருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனத்தனையென்று பாவம். இதில் நம்முடைய வ்யாபாரமும் ஸஹகாரியாயிருக்கிறதேயாகிலும் அதெல்லாம் ப்ரயோஜகனான அவனுடைய காருண்யவாத்ஸல்யாதிகளாலே யென்றுகருத்து. "ஸோபாவ்ருஷஸ்ஸர்வ" மென்கிறவிடத்தில் ஸோபாவ்ருஎன்றது ஸோபாவ்ருதவானென்று வ்யாக்யாதமானாப்போலே இவ்விடத்திலும் மொழிந்துஎன்றது மொழிந்திருக்கிறவனென்றபடி. வல்- வலியதான, வல்லென்றுவலியது, ஸகாரஸ்யநகாரேவஸ்ய நகாராதேசம். ஸ்ரீவைஷ்ணவமில்லாதவளவன்றிக்கே ப்ரஹ்லாதஜ்ஞானாதிஸகலபரமான என்றபடி. நெஞ்சற்று- மனஸ்ஸையுடையவனான், நெஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று ஸமாஸபதம், இரணியனை- ஹிரண்யாஸுரனை, மார்விடந்த- வக்ஷஸ்ஸை நகங்களாலே கீண்டவனான அதிகாரபூர்வஸம்ஹாரத்துக்கு ப்ரதானமான, அந்த வன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தை விதாரணம்பண்ணினவனானவென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனான, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸம்பத்தத்திலே ஒளிந்திருந்ததுபோலன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளுமிருந்தெல்லாற்குமாவத்திலே புதவுகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனானவென்றபடி. மன்- க்ஷத்ரஜாதியானது, மன்- க்ஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், ஸாரதிஸபராஸத்துர்யோதனாதி ராஜலோகமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, ந்ருஸிம்ஹாவதாரம்போலே ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரிக்கூட்டம் போலே பீதிஸமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டானென்கிறத்தோடே அந்வயம். பாரதத்து- பாரதத்திலே, பாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- ஆயுதத்தை, தொட்டான்- தொட்டவனான, ஆயுதந்தொடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் ஆச்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக தன்ப்ரதிஜ்ஞையைகுலைந்து சக்ரத்தையெடுத்தவனானவென்றபடி. நம்பெருமான்- நம்முடையஸ்வாமியானவன், இந்தசரித்ரங்களையெல்லாம் நமக்கு ஸௌஹ்ருதமாய்ச்செய்தருளின ஸர்வேச்வரனானவனென்றபடி. நல்- நல்லதான், ஸகாரஸ்யநகாரேவஸ்ய நகாராதேசம். ஸமவிஷயமென்றால் ஸர்வஜ்ஞத்வாவாமித்தவமாவனான வென்றபடி. நெஞ்சே- என்மனஸ்ஸே நமக்கு-இப்படி திருவாய்மொழிப்பாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளினநமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை பாவஸக்திபண்ணினதான், அருள்செ

மூ — வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே* நானேறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தை நகு நெஞ்சே* தேனேறு
மலர்த்துளவந்திகழ்பாதஞ்செழும்பறவை* தானேறித்திரிவான்றன்றாளிணையென்றலைமேலே* ॥௫॥
(ன தா)

ஆ — சீரியதோ திருநாடென்கிறார். ॥௪॥
(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற அபேக்ஷையுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினான், அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே தேனேறுமலர்துளவத்தினாலே அலங்க்ருதமாயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறும்போலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனியவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ।௫।

இ — சீரியதோ என்றது- ஶ்லாக்யமானதோ என்றபடி. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிசைகாரியால்) வாட்டாற்றான் பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவிசேஷணியால்) துளவந்திகழ்என்றது தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே ப்ரஸாதமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உகந்து விசேஷணவிசிஷ்டமான ப்ரஸாதத்தையே அத்தாளிணையென் றநுவதிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணத்துக்கு மதிதமென்றுகருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (தேனேறிசேர்த்தியால்) செழும்பறவைசேர்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிசேஷியால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்றநன்வயம். நரகத்தைநகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியவனைப்பிரிவால்) இத்தால் அன்றும்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரியாநின்றானென்றவ திப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குஸமமாக நம்மை ப்ரஸாதியாநின்றானென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௫॥

ஶ — ய்வான்- க்ருபைசெய்தருளுவான், ஸாதயோமிவாஹீதநஸா ஸரீஷ்யமான திருநாட்டைத்தந்தருளுவன், இத்திருவாய்மொழியிற்காட்டில் அதிகமோ திருநாடென்றுகருத்து. ।௪।

ப — வானேற- பரமபதத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, அகிஞ்சநத்திகளென்னாதே, தந்த- அபேக்ஷிப்பாரெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிகளத்தாலே அறிவித்து ப்ரத்யக்ஷமாந்தேசமாயிலே அநுபவாதிரிபாயிருந்து ஸத்ருஷ்நிஷ்டாநம் பண்ணிக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அருளிச்செயலாலேயே, அவனுடைய ப்ரஸாதராபாவமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு அத்யந்தஸ்நேஹவிஷயனானநான், இதந்த தலைமேலே யேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயநுபவமாகிறது. தேனேறு- தேன் ஏறுகிற, வாஸனாமயமான ஸ்ரஸௌஸ்வாதுத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல தேஜஸ்ஸுங்கள் வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. மலர்துளவந்திகழ் பாதம்- ஸ்வபுஷ்பங்களோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனை, (திகழ்பாதமென்று ஸமாமானாலும் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறத்தோடே அந்வயம், செழும்பறவை- செழித்த தானவக்ஷியை, பறவை- பக்ஷி, அமங்கலநிர்ஷ்டவிஸ்தாஸ ஸம்ஸ்லேஷவத்தாலே குளுந்து ஸமர்த்தமானவேஷத்தையுடையவனை ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. தானேறி- தான்தானேயேறி, ஸ்ரீவைநதேயனுகப்புக்காக வேறுகையன்றிக்கே யவனுடைய ஸ்கந்தரோஹணம் தனக்கு நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கையாலே ஸ்வபம்ஸமாப்ய ஸாபிமானம் பிரியாய்க்கொண் டேறியென்றபடி. திரிவான்- ஸஞ்சாரமாகஸஞ்சரிக்கிற ஸ்வாமியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தஸாமாந்யமானது, அ என்றது ததுஸ்ஸநீய, கீழ்ச்சொன்ன தேஜஸ்ஸாந்த்ர காஸாஸுஸம்ஞ்ஜித தாஹஸீய்பாஜவரிக்ஷ்ய வரநயநிருபானமான தென்றபடி. என்தலைமேலே- ஸ்வஷ்டம், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுகின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, நரகத்தை- நரகத்தை, அவனை விஸ்லேஷித்திருக்கையாகிற நரகத்தையென்றபடி. நகு- பரிஹஸி, நகுகை- பரிஹஸிக்கை இத்தனைகாலமும் நம்மைப்பீடித்த இந்த விஸ்லேஷநரகமினி நம்மைக்கிட்டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையாலத்தை நீ பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயிரு என்றபடி. ।௫।

மூ- தலைமேல தாளிணைகள் தாமரைக்கண்ணென்னம்மான் * நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் * மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதமிக்க * கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்குறுகினமே (6)

குரைகழல்கள் குறுகின நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான் *

ஆ— (தலைமேல) திருவடிகளை என்தலைமேலேவைத்தருளினான், அழகியதிருக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலும் என்னெஞ்சில்நின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன்திருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். ௬॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

இ— தாமரைக்கண்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்குஸமமாக தன்னையாதரியாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிரநோக்காநின்றுகொண்டு தம்நெஞ்சுவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று ஸ்வீகரிக்கிறானென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ௬॥

ஈ— அத்தாளிணைகள்- அந்த ஸ்வபாவமானது, அ என்று அழகியதாகவுமாம், இணைகளென்று ஸாஜாத்யஸாம்யம். தலைமேல்- என்தலைமேலே, ஸதேஶஸாத்ருஶ்யத்தாலே தலைமிசைநின்றதென்று ஸூசிக்கும், "சென்செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சேர்த்"தென்றும், "பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்"யென்றும், நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே தன்னுடையவழகிய பாதபத்மங்களாலே என்தலையை அலங்கரித்தருளினானென்று கருத்து. தாமரைக்கண்- அத்தால்வந்தவுகப்புத்தன்னதாகையாலே விகஸிதஸாரஸ விஶதவிலோசனனான, என்னம்மான்- அக்கண்ணழகாலேயென்னை வஶீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து- என் மனஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், நிலைபேரான்- ஸ்திதியை ஒழியான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநிலையையொருக்காலும் விடுகிறானில்லையென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸஹஸ்ரமநேகம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய ஶ்ரீநேஹவ்ருத்திகளான பஹுவிதஸம்பவங்களுக்காகத்தானுமநேகம் வடிவுகொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான்- என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வாதிகனான, இது மருப்பொசித்தானுக்கு விஶேஷணம். மலைமாடத்து- பர்வதம்போலே உத்துங்கமான கோயில், மாடம்- ப்ராஸாதம், இங்கு கோயில் விவக்ஷிதம். அரவணைமேல்- ஶ்ரீஶேஷஶயநத்தின்மேலே, அரவு- ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனான, உத்துங்கமான கோயிலில் ஶேஷஶயநத்தின்மேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனானது- திருவாட்டாற்றில் கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனானவென்றபடி. அவ்வூரிற்காட்டிலும் கோயிலழகும் விஞ்சியிருக்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து உக்தியாலே ஊருக்குமுன்னே கோயிலையும் திருவனந்தாழ்வானையும் நிர்தேஶித்தது, மதமிக்க- உந்மத்தஸ்வபாவமாயிருக்கிற, கொலையானை- ஸம்ஹாரொத்யுக்தமான கஜத்தினுடைய, கொலை- ஸம்ஹாரம், யானை- கஜம், ஶாகவாயிர்வஸஸ்ஸா: கூவலயாபீடத்தினுடையவென்றபடி. மருப்பு- தந்தங்களை, ஒசித்தான்- முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நஶிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து. குரைகழல்கள்— ஶிஞ்ஜிதாத்யாபரணங்களாலே த்வநிக்கிறதிருவடிகளை, குரையென்று த்வநிக்குமதுக்குப்பேர், ஆபரணத்வநிகள் தமக்குப்போது செவிபடுகையாலே யருளிச்செய்தபடி. குறுகினம்- கிட்டப்பெற்றோம், 'தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ' என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றோமென்றுகருத்து. ௬॥

குரைகழல்கள்- சிறுசதங்கைகளாலும் கடகநூபுராதி ஸம்புஷணங்களாலும் த்வநியாநிற்கிறவவனுடைய திருவடிகளை, குறுகினம்- கிட்டிவிட்டோம், ஸ்வப்நாநுபவத்தை ஸவிஷயத்வாதிஶயத்தாலே ஸங்கல்பித்துச்சொல்லுகிறேனல்லேன், ப்ரத்யக்ஷமானவநுபவத்தையே சொல்லுகிறேனென்று கருத்து. இது கீழ்ப்பாட்டில்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலு மநுவதித்ததற்கு ப்ரயோஜநம், நங்கோவிந்தன்- நம்முடைய கோவிந்தனானவன், ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸம்மாக ப்ரஸந்நனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. குடிகொண்டான்- தனக்கு ஸகலபரிச்சதங்களோடும் வாஸஸ்தாநமாக ஸ்வீகரித்தருளினான், என்னெஞ்சை இதிஶேஷ:. குடியென்று ஸகலபரிச்சதஸமேதமாக வஸிக்கும் ஸ்தானத்துக்குப்பேர். தானாதுமன்றிக்கே தன்னுடைய உபயவிபூதி ஸம்பந்தவஸ்துக்களும் ...

மூ—திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழுவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்* விரைகுழுவுநறுந்துளபமெய்ந்நின்றுகமழுமே* ॥எ॥

மெய்ந்நின்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைந்நின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படி நெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள்குறுகினம் நங்கோவிந்தன் ஸவாஸநமாக வந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், இதுக்கடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றான்திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடிபாராயென்கிறார். ॥எ॥

(மெய்ந்நின்று) திருத்துழாய் தொடக்கமாக வ்யாவ்ருத்தாலங்காரங்களையுடையவனுடைய ஸந்நிதாநவிஶேஷ்யாவிஸ்தாரேவ

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாஸநமாகவித்யாதியால்) ஆகமனமே ஸவாஸநனாகவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே தத்ஸம்பந்தமான ஸௌரப்யாதிஸம்பந்தம் தமக்கொருவாஸ்யமல்லாமையாலென்றுந் துளவமித்யாதியாலே யத்தை யொருவாஸமாகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (இதுக்கடையாளமென்னென்னிலென்று) நாளிணையென்றதிலே மேலேயித்யாதியாலே சொன்னவிவையெல்லாம் ஜ்ஞாநவிகாஸாநாவிஶேஷஜாத்யமன்றோ அவனும்முடையவுடம்பிலே ஸந்நிஹிதனானென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்காஶயத்துக்கு அபிப்ராயம், இத்தால் மேற்சொன்ன ஸ்வாஸங்களையெல்லாம் ஸர்வஸ்வாநுபவமேந ஸ்வீகரித்துக்கொண்டநாவிக்கிறபாட்டிலென்று ஸம்ஶயவ்ருத்தியாயிற்று. இங்கு ஜ்ஞாநஸாரஜாத்யமன்றிக்கே ஸாதநாநுஸந்தானமுடைய திவ்யஸௌரப்யஸமாழ்வார்திருமேனியிலேவந்து ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி ஸந்நிஹிதமானதும் பக்ஷாந்தரமொருவரமன்றிக்கே யொருவர் ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாயே யிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனாலும் ஸௌரப்யாதிகந்திவ்யவிக்ரஹம் பரஸ்பர ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகக் குறையில்லையிறே. ஸைவைஷ: ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ப்ரஸ்தாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதியால்) கருதுமிடம்பொருது கைந்நின்றசக்கரத்தனென்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸைஶேஷ்யாதியால்) புனலித்யாதிக்குத்

ஈ— ஸௌரப்யாதிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினானென்றபடி. திரைகுழுவு- தரங்கபங்க்திகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், குழுவு- பங்க்தி, திரைகுழுவு கடலென்று ஶாகவாயுவேகஸங்காஶ க்ஷீரார்ணவஸந்நிதாந ஸமுத்ரஸ்ருஷ்டிதரங்கவிதம்போலே பஹுவிதரங்கமாலியான வென்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரத்தாலே, புடை- பார்ஶ்வங்களிலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இது வாட்டாத்துக்கு விஶேஷணம். தென்னாட்டுத்திலதமன்ன- தக்ஷிணதேஶத்துக்கு திலகம்போலேயிருக்கிற, அன்ன என்று உபமாவாசகம். வரைகுழுவுமணிமாட- கநகஶிகரபங்க்திபோலிருக்கிற ரத்னமயநங்களையுடைத்தான, வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, மலரடிமேல்- பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம்- பரிமளம் ஸமுத்ஸாஹிதமாய் பரிமளியாநிற்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று பரிமளம், வாஸகஜலஸம்ஸர்க்கத்தாலே யதிஶயிதபரிமளமாய்க்கொண்டு பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஶரீரத்திலே, மெய்யென்று ஶரீரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று பரிமளியாநின்றது, ஆதலால்அவன்ஶரீரத்திலே ஸந்நிஹிதனென்றிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றுகருத்து. ॥எ॥

ரு. - மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று பரிமளியாநிற்கிற, துளபவிரை- தாஸீ பரிமளமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறுகிற திருமுடியையுடையவனான, ஸம்ஸர்க்கத்தாலே திருத்துழாய்க்குங்கூட பரிமளாதிஶயித்துவருகிற திருவபிஷேகத்தை யுடையவனானவென்று பாவம். கருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யுத்தம்பண்ணி, தான்நினைத்து ப்ரேரித்தவிடத்திலே போய் ஶத்ருக்களை த்வஸ்தமாக்கியென்றபடி. கைநின்ற- ‘ஸ்வதஸ்தச்சக்ரம் பிரவிஶ' என்னுமாப்போலே மீண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, ஸம்ஸர்கஸாநவ்யாப்தியானவென்று தாத்பர்யம், சக்கரத்தன்- சக்ரத்தையுடையவனான, புனல்- ஜலமென்ன, மைநின்றவரை- நெஞ்சும் ஸ்திரமாய்நின்ற பர்வதமென்ன,

மூ— மைந்நின்றவரைபோலுந் திருவுருவ வாட்டாற்றாற்கு* என்னன்றிசெய்தேனா வென்னெஞ்சிற் றிகழ்வதுவே*||(௮)
திகழ்கின்ற திருமார்பிற் றிருமங்கைதன்னோடும்* திகழ்கின்ற திருமாலார் சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ— ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷ திவ்யாயுதங்களோடே கூடின நிரவதிகஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றார்க்கு நானென்ன ஸாதநப்ரவ்ருத்தி பண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளே புகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ||அ||
(திகழ்கின்ற) தனக்கு திவ்யமஹிஷீ ஸர்வலோகேச்வரியான பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரியதிருவடி தனக்கு திவ்யவாஹநமும் ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநோபகரணமும், இங்ஙனேயிருந்துவைத் தென்னுடைய நெஞ்சத்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ஸங்க்ஷேபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னவித்யாதியால்) பண்ணினேனாகக்கொண்டென்றது- பண்ணினேனாக ப்ரமித்துஎன்றபடி. நான் பண்ணினதாக நீவிர் ஸாதநப்ரவ்ருத்தியையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தம்முடைய ஸம்ருத்திகளைச் சொல்லியிருந்தவர் இப்பாட்டிலே யவற்றுக்கு ஸாதநமான ஹேதுவென்பக்கல் காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிர்ஹேதுகத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸங்க்ஷேபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளித்யாதியால்) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்தியென்கிறதோடு ஸந்நிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்பாஸுரத்தோடு ஸந்நிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்தவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்தித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் ஸாதநாநுஷ்டாநமின்றியே யிருக்கச்செய்தே யெனக்கு ஸம்ருத்தியையுண்டாக்கினானென்று ப்ரீதரானவர் இப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிசயகல்யாணங்களான ஸம்பந்தங்களிருக்கச்செய்தே யத்திருப்பனைவென்

ஶ— ஸ்ரீஸர்வேச்வரியான வஸ்துவென்றபடி. போலும்- ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள. நீலரத்நஸம்ஸ்தாநவஸ்துவென்ன, ஜலதநீலவஸ்துவென்ன, இவைகளுக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள என்று வசநம், திருவுருவு- திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனான, வாட்டாற்றார்க்கு- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிற வெம்பெருமானுக்கு, என்னன்றிசெய்தேனா- என்னநன்மைசெய்தேனாக, என்னஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினேனாக, பெரியவுடையாரைப்போலே ப்ராணஸமர்ப்பணமாக வடிமைசெய்தேனாகவோ சிறுதிருவடியைப்போலே தூதுசெய்தேனாகவோ என்றுகருத்து. என்னெஞ்சிற்றிகழ்வது- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேதான் வந்துவிளங்குகிறது, திகழ்கை- விளங்குகை, இப்படி என்னெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகைக்கு ஹேதுவாக நான்தனக்குப்பண்ணின ஸாதநாநுஷ்டாநம் ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ||அ||

ஈ— திகழ்கின்ற- ஸாமாநிகஸௌந்தர்யத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமார்பில்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், திருமங்கைதன்னோடும்- லக்ஷ்மியாகிற யுவதியோடேயுங்கூட, மங்கை- யுவதி, தன்னென்றது ஸ்வாமித்வம், திகழ்கின்ற- விளங்காநிற்கிறவனான, திருமங்கைதன்னோடுமென்கிறவிடத்தில் ஸஹார்த்தத்தால் 'ஸஹிரண்யவர்ணாம் ஹரிணீம் ஸுவர்ணரஜதஸ்ரஜாம்' என்கிறகணக்கிலே ஸர்வஸௌந்தர்யபூர்ணையாயிருக்கிறவள் லக்ஷ்மீஸாஹித்யத்தாலும் விளங்காநிற்கிறானென்றுகருத்து. திருமாலார்- லக்ஷ்மீவிஷயத்தில் வ்யாமோஹமுடையனான ஸர்வேச்வரன், மாலென்று வ்யாமோஹம், சேர்விடம்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலம், நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமென்றபடி, தண்வாட்டாறு- சீதளமான திருவாட்டாறு, ஸுகிரஸணீயமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறென்று காரகக்ரியாஸம்பந்தமாக விங்கு வாக்யஸமாப்தமாகிறது, லக்ஷ்மீஸாஹித்யஸௌந்தர்யமுடையவனுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி ஸ்ரீமானாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்கையாலே லக்ஷ்மீவதிகத்தோடு ஸமாநவாஸஸ்தாநமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரகக்ரியாஸம்பந்தமாக ஸமஸ்தவாக்யமான விப்ரதேசவாஸித்வப்ரதிபாதநமாயிப்படி தனக்கு கல்யாணகுணஸம்பந்தங்களிருக்கச்செய்தே மையனானவென்னெஞ்சிலே ரஸியாநின்றானென் றுத்தாபநத்தோடு ஸூசிக்கிறது, புகழ்கின்ற- கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனான 'யாஸஸ்ஸ்வராஜ'

மூ—புள்ளூர்திப்போரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே* ॥கூ॥
பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத் தாளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று*

ஆ—த்தைப் பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருக்ஷண மென்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்க்கொண் டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய [illegible]த்தை யிருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ॥கூ॥

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப்பிரியாதே ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணென்றுகொண் டென்னை அநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று, அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று, பெரியார் தங்களை யாச்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமையையுங் கொடுக்கப்படுகிறபொருளின்சீர்மையையும் பாராதே.

இ—பக்கல் இத்தனைாவலிகனுயிராகின்றானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமே. இகழாதே யென்றது- உபேக்ஷியாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை அநந்யார்ஹசேஷேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியாரித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தனக்குப் பெரியபிராட்டியார்முதலான நிரதிசயகல்யாணகுணவிசிஷ்டங்களிருக்கச்செய்தே சுதிஷயமானவென் னெஞ்சிலே ஈவியாகின்றானென்றுகொண்டு ஸௌசீல்யத்தைப்பேசி அநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே 'ஸ்வாத்மா[illegible] ஸம்ப்ரயச்ச[illegible] தேவாவஸீத த்ரிதசாஸ்ததாவி' என்று விரகாரமாக ச்ருதமாயிருந்த ஸ்வா

ஈ—த்யாதிகளிற்படியே கெம்புக்கட்டாதிகளுக்கெல்லா மிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளூர்தி- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்தி- ஊரப்பண்ணுமவனை, நடத்துமவனையென்றபடி. அவனை த்வஜமாகவுடையவனை என்கை, போரரக்கர்- யுத்தசூரரான ராக்ஷஸர்களுடைய, போர்- யுத்தம், [illegible]; குலம்- ஸமூஹத்தை, கெடுத்தான்- நசிப்பித்தவன், அந்த ராவண[illegible]னுக்கொண்டு த்வஸ்தமாக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி- உபேக்ஷையில்லாமல், இகழ்வு- உபேக்ஷை, என்னுடைய நிக்ருஷ்டத்தைப்பார்த்துபேக்ஷியாதானு யென்றபடி. எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், என்னெஞ்சத்து- என் ஹ்ருதயத்திலே, பிரியான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை. ॥கூ॥

ரு பிரியாது- இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று- எனக்கு சேஷவ்ருத்தி பண்ணென்றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருளினானென்றுகருத்து. பிறப்பு- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரஜந்மத்தை யென்றபடி. அறுத்து- சேதித்து, என்பக்கல் ஸம்பந்தியாதபடி பண்ணியென்றபடி. அறவாள்கொண்டான்- மிகவுமடிமைகொண்டான், அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டானென்றபடி. என்னை உத்தேசித்து "தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் ப்ரார்த்தித்தபடி தலைக்கட்டினானென்றுகருத்து. அரியாகி- ஹரியாய், நரஸிம்ஹாவதாரனென்றபடி. இரணியனை- ஹிரண்யனை, ஆகங்கீண்டான்- தேஹத்தைப்பிளந்தான்; [illegible], கீண்டானென்றது நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி. அன்று- அந்தக்காலத்திலே, அன்று என்றிங்குசொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றுஎன்றொருபதாத்யாஹாரம், இன்றைக்கு என்னை அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான்; அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளினான்- இப்படி ஸர்வகாலத்திலும் எனக்குஸம்ருத்திகளை யுண்டாக்கினானென்று வாக்யார்த்தம், இன்றைக் கென்னை சேஷமாக்கிக்கொண்டருளினான் அன்றைக்கு ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தருளினானென்கிற இவ் வசநவ்யக்திஸாமர்த்யத்தாலே ஹிரண்யஸம்ஹாரவ்ருத்தாந்தமும் தமக்காகச்செய்தருளினதென் றநுஸந்தித் தபடி தோற்றுகிறது, இவர் பாகவதஸம்ருத்தியை ஸ்வஸம்ருத்தியாயிருக்கு மவராகையாலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்[illegible] [illegible], ஆதலால் வாட்டாற்றான்காட்டினானென்று உத்தரவாக்யத்தோடேயந்வயிக்கிறது.

மூ—பெரியார்க்காட்பட்டக்கால்பெறுதபயன்பெறுமாறு* வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே॥ (௰)
காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே*॥௧௧॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பவர்களுக்கினியில்லையென்றுஞ் சிறியபொருளைக் கொடுப்பாரென்னுமிடம் வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றானென்பக்கலிலே காட்டியருளினானென்கிறார். ॥௰॥
(காட்டி) அபர்வருமமரர்களித்திருவாய்மொழியைக்கேட்டா லென்படுவாரோவென்கிறார். ॥௧௧॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ஆச்ரிதர்களுடைய ஸ்வாபதேசாதுர்ய ஸம்ஸ்லேஷமாஹாத்ம்யத்தாலே யெனக்கிப்போது ப்ரத்யக்ஷமாயிற்றென்று ஸ்ரீத்தராகிறாரென்று ஸம்கதியும் ஸந்நிவேசமுமாயிற்று. விரக்ஷஜ்ஞாநமுநிக்ஷமாயிருந்த ஸந்நிக்ஷாஸம்பந்தம் ப்ரத்யக்ஷஸித்திகளாலே ஸந்தோஷாதிசயமாகுகை உபாஸ்யாநுஷ்டானமாயிற்று. ॥௰॥

* நிகமனம். *
ஸ்ரீயபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வருமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈடு—பெரியார்க்கு- மஹாத்மாக்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- சேஷபூதரானால், பெறுதபயன்பெறுமாறு- ஜ்ஞானவமானஸுகத்தைப்பெறும்ப்ரகாரத்தை, மஹாத்மாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் ஜ்ஞானவமான ஸுகத்தையெல்லாம் பெறுவாரென்று சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற ஸமர்த்தத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான சயனத்தின்மேலே, வரி- ரேகை, வாள்- காந்தி, வரிவாள்வாயென்று அம்சஸமாஸமாய் இதுக்கு அரவுசப்தத்தோடே ஸமாஸமாயிருக்கிறது, ஸர்வஜாத்யநுகுணமாகத் திருவுடம்பிலே ரமணீயரேகைகளையும் ஜ்யோதிஸ்ஸாவிதானகமநீய ஸ்பர்சஸுகத்தையுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வானாகிற சயனத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனாவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. காட்டினன்- என்பக்கலிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளினான், ॥௰॥
௰ தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை, கனைக்கை- த்வநிக்கை, கழல்- திருவடி, நூபுராதிபூஷணசிஞ்சிதசாலியான தன்திருவடிகளையென்றபடி. காட்டி- எனக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளி, கடுநரகம்- கடுநரகத்தை, விவேகிகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்ஸாரதுஸ்ஸஹமான ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்தையென்றபடி. புகல்- ப்ரவேசிக்கையை, ஒழித்த- உபரதமாக்கினவனை, எனக்கு ஸம்ஸாரநிரயப்ரவேசத்தை நிவர்த்திப்பித்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலேயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வளங்குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, வளம்- அழகியது; திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களான, அவருடைய ஸந்தோஷஜநிதபக்திவிவசமாய்க்கொண்டு மாநஸாத்மநாயாஸங்களாய் 'லோகோமேயேஷ்டவஸ்ம' என்னும்படியிருக்குமவையானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடஸூக்திஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, செவிக்கினிய- கர்ணாம்ருதங்களான; இனியது- ப்ரியமானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, காவணதூயமும் ஸாத்விகமாய்ச்சொன்னவையாகையாலே ருஜுவ்யாக்யஸூக்திகளான என்றபடி. ஸாவேசபக்த்யாவஹமான என்கை; இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸூரிகள், கேட்டாரார்- கேட்டுத்ருப்தராகார், இத்தையவர்கள் கேட்கத்துடங்கில் 'இன்னஞ்சொல்லின்னஞ்சொல்லென்னே' யிருப்பாரத்தனை போக்கியொருக்காலும் த்ருப்தராகாரென்றபடி. ॥௧௧॥
ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநசேவதிஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அருள்பெறுவார்.)

சக்ராங்க: கேஶவாக்யோதிஶயவிது தயா ஶ்ரீஶநாராயணாக்ய:
ஸ்நேஹீ ஸாக்ஷாத்ஸபார்த்த: ஸுரபிதுளஸிகாபுஷ்பஸம்ஸேவிதாங்க்ரி: ।
கம்போஜாக்ஷோ கோவிந்த உதக்ஸ்யலஸ: ஶ்ரீவஸ்ஸாங்கிதோரஸ்க:
ஶ்ரீஶோ தீவ்ராத்யபாயம் ஸ்வபதவிதரணே வக்தி தேநாஸ்ய ஸாதி ॥௧௦௯॥

(சக்ராங்க:) ஆழியானருள்தருவான்- திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனாகையாலும், (கேஶவாக்யாதிஶயவித) கேசவனெம்பெருமானை- விரோதிநிரஸநஶீலனாகையாலும், ஆதிஶப்தத்தாலே ஸ்வாமித்வம் ஸங்க்ருஹீதம், (தயாஶ்ரீஶநாராயணாக்ய:) நண்ணினம்நாராயணனை- கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கு விவரணம், ஶ்ரீயஃபதியாய் ஸர்வாபாரனாய் ஸர்வநியந்தாவுமாகையாலும், (ஸ்நேஹீஸாக்ஷாத்ஸபார்த்த:) பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான்- பாரதயுத்தத்திலே ஆயுதமெடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன் ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞையையழித்து ஆயுதமெடுக்கையாலும், (ஸுரபிதுளஸிகாபுஷ்பஸம்ஸேவிதாங்க்ரி:) தேனேறுமலர்துளவந்திகழ்பாதன்- பரிமளோத்தரமான திருத்துழாய்மலராலே விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையனாகையாலும், (கம்போஜாக்ஷ:) தாமரைக்கண்ணனெம்மான்- ஸர்வஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (கோவிந்த:) கோவிந்தன்குடிகொண்டான்- ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலும், (லஸந்மௌலி:) துளபவிரையேறுதிருமுடியன்- பரிமளோத்தரமான திவ்யகிரீடத்தாலே ஸமுதிதமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையனாகையாலும் (ஶ்ரீவத்ஸாங்கிதோரஸ்க:) திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையனாகையாலும், ஆதிஶப்தத்தாலே 'வரிவாள்வாயரவணைமேல்' என்று மேலிற்பாட்டிற்சொல்லுகிற ஶேஷஶாயித்வம் ஸங்க்ருஹிக்கப்படுகிறது, இப்படிகளாலே திருவாட்டாற்றெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸ்வபதப்ரதாநத்திலே மிகவும் த்வரையையுடையனாயிருக்கிறானென்று "அருள்பெறுவார்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே யருதியிடப்பட்டதென்கிறார்.

||௧௦௯||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (செஞ்சொற்கவிகாள்) தான்சொன்னபடிசெய்யக்கடவனாகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடையதிருவுள்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸர்வேஶ்வரன் தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே க்ருதஸங்கல்பனாய்த் தமக்கு வரந்தந்தானைத் தம்முடைய வாஞ்சாநுவ்ருத்தி பண்ணாநின்றானென் றவனுடைய ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் தமக்கு விரகாங்க்ஷிதமாயிருந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யாதாக்ஷணத்திலே கைகொண்டவிரோதிநாஶத்திலே புறப்படுகை யாவிதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே செஞ்சொற்கவிகாளித்யாதியாலே கவிகளைக்குறித்துச் சிலவுபதேஶம்பண்ணுகை யஸம்பாவிதமென்றேயென்ன வதனைவிக்கிறார் (தான்சொன்னபடியேயித்யாதியால்) சமைந்துகொண்டென்றது- ஸ்வீகாரயனாய்க்கொண்டென்றபடி. தம்மோடுகலந்தகலவியாலேயென்றது- இவர்திருமுடியிலே தன்திருவடிகளைவைத்துத் திருவுள்ளத்திலே வந்துகாகப்புகுந்திருந்து 'விரைகுழுவுநறுந்துளபம்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்னும்படி இவருடைய ஶரீரத்தோடு அந்த:கரணத்தோடு மற்றுமுள்ளவவயவங்களோடு வாசியற வ்யாப்தனாகிநின்றானாய்க்கலந்த விஶ்லேஷத்தாலேயென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரன்தனக்குத் விரகாங்க்ஷிதமான பரமபுருஷார்த்தத்தைத்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்

ஆ—ளத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீத்யதி ஶயத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தி லுங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை யஸாத்ம்யமாம்படியதிமாத்ரஸம்ஶ்லே

இ—தருணையிலே ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு ஸஹ்ருதயனுமாயிருந்தானேயாகிலு மிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே யிப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாதவரா யிவ்வதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்துடங்குகிறாரென்றுகருத்து. ஆனா லிஸ்ஸம்ஶ்லேஷாதிஶயத்தை வானேறவழிதந்தவி த்யாதிபாக மூன்றுபாட்டாலே யித்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுபவித்தாரேயென்னில்? அதிற்காட்டிலிதற்கு விஶேஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? தாளிணையென் தலைமேலே' யென்றும், 'நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்' என்றும், 'நறுந்துழாய்மெய்ந்நின்றுகமழு' மென்று, மவனுடைய திருமேனி தம்முடையதிருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும் ஸம்ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கப்பெற்றபடியை ஸ்தூலமாகப்பேசி யநுபவித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே 'என்னெஞ்சமுயிருமவையுண்டு' என்றும் 'என்னைமுற்றுமுயிருண்டு மாயவாக்கையிதினுள்புகுந்து' என்றும் 'நன்கென்னுடலங்கைவிடா' னென்னும்படிகளிலே தம்முடையவாத்மாவையும் நெஞ்சையும் திருமேனியையுமவன் ஜிநோரஸாஷ்ப்ராவத்யான ஜாவ்யவாஷாவத்தைப்பெற்றுப்போலே ஸகலவ ஸ்துப் ஸாத்ம்யஸ்வீகாரப்பிக்கொண்டு அநுபவியாநின்றானென்றிங்ஙனே யவனுடைய ஸாஹஸமாகப்பேசி ஸ்ரீகராகிறாரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரவ்ருத்தராக்ஷிவர்பக்க லத்யாஸக்தியாலே யிவருடைய திருமேனியிலு மத்யந்தவ்யாமோஹ வாவஸ்ததிஶயத்தாலே இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே மிகவு மபிநிவிஷ்டனுயித்தை யறியிலிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திரு மேனியிலே யத்யந்தாபிநிவிஷ்டனுய் அவன்படுகிறக்லேஶங்களைக்கண்டு இதென்னவாஶ்சர்யமென்றத்தை யவஸ ராய்ப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸஜாதீயதநாஸ்ரிதாத்யா ப்ரகரணமென்கிற ஸங்கதலக்ஷணம் ப்ரகிவாத்யமென்றதாயிற்று. ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே என்கிறதற்கும் குறித்து என்கிறதற்கும் ஸமாவாக்யஜகத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்மின் என்கிறவிடத்தில் உயிர்காத்துஎன்கிற ஸம்பந்தமேயமென்றுகாட்டுகிறார் (நீங்க ளித்யாதியால்) மாமயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனக்கித்யாதியால்) செய்வாரை யென்கிறதற்கு வாயிக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம், அவனுடைய வாஶ்ரிதவ்யாமோஹாஸ்ரவ ஸமாஹரணத்

ஈ—செஞ்சொல்– செவ்வையான ஸூக்திகளையுடையவர்களான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தியாகிற களியி ல்லாமல்நிற்க்கே அநந்யப்ரயோஜநங்களான ஸமவஸ்திஷயஸூக்திகளை யுடையவர்களான என்றபடி. கவி காள்?– எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்காள்? 'மாயவனையல்லது வாழ்த்தா'தென்று அநந்யப்ரயோஜநக வி ஸாரஸிகரான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை நினைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து– உங்களாத்மாவைக் காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின்– கைங்கர்யம்பண்ணுங்கோள், இங்கு கைங்கர்யம்பண்ணுகையா வது– கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. உங்களாத்மஸ்வரூபம் மாறுபடியநாஶமாய்ப்போகாதே ரக்ஷித்துக் கொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து ஸ்வரூபத்தையழித்துவி டும், அதாவது:— ஶேஷியைப்போலேவந்து தான் ஶேஷவ்ருத்தனுய்நின்றுங்களைத்தனக்கு ஶேஷிகளாக்கி ஶேஷத்வைகநிரூபணமாகிறவுங்களுடைய ஸ்வரூபத்தையிங்ஙனேயழித்துவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே யுங்களைரக்ஷித்துக்கொண்டு கவிபாடுங்கோளென்கை. அதாவது:—அவன் தன்னுடைய ஶீலாதிகுணங்களிலே யிழிவானாய்த்திங்ஙனே படுத்துவது. நீங்களிதிலேயிழியாதே அவனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையே யநுஸந்தித்துப் போருங்கோளென்றபடி. யத்வா– உயிர்காத்தாட்செய்மின்– தன் ஶீலாதிகுணங்களை யநுஸந்திப்பார்பக்கலிலே யவனதிமாத்ர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணித்தன்னுடைய ஶீலாதிகுணங்களையும் அதிமாத்ரமாக ப்ரகாஶிப்

மூ—திருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து நின்றாரறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே*— ||௧||

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி பாதிக்குமே, அவர்களுடைய விநாசமாக அடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸர்வேச்வரனல்லனோவென்னில்? அவன் பாதிக்கும் ஸர்வேச்வரனுமிருந்துவைத்தே பாதியாதானைப்போலேயிருக்கும் ஸர்வேச்வரனுக்கன்கிடிசோள், எங்ஙனேயென்னில்? யென்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையெ ன்னும் வ்யாஜத்தினாலே யென்னுள்ளேவந்துபுகந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினான்" என்றயர்வறுமம ரர்க்குமறிய நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையும் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி மாள ஹ்ஜித்து பூர்ணனானானென்கிறார். ||௧||

இ—தைச்சொல்லவந்த ப்ரகரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனை வனுகணுகச்சொல்லுகை யஸங்கதமன் றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவிவெ த்யாதியால்) சத்ருவிநாசனமஹாப்ரகரண ப்ரஸிக்கன்றோவென்று ஸங்காபிப்ராயம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பாயிக்குமித்யாதியால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு ஸிசஞ்சொல்ல வுபகரித்து மாயக்கவியாயித்யாதியாலே தன்பக்கலவன் ஸம்ச்லேஷித்தபடியைப்பேசி யநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் பாயிக்குமென்னு மிடம் எங்கேகண்டதென்னிலென்றபடி. மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை யுபகரணமித்யாதியால்) கலந்துஎன்கிறதற்கு அடக்கியென்கிறத்தோடே யன்வயம், நின்றாரறியாவண்ணமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) மாளஎன்றது— நிச்சேஷமாகவென்றபடி.

ஸ—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடை யர்"யென்னும்படிசெய்து நீராயுருக்கியாத்மாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஸ்வஜனத்தில் அகப்ப டாதே ப்ரபந்தார்த்தத்தையேபாடி யநுபவியுங்கோளென்றபடி. இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென் னென்ன? அந்தஹேதுவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலை யென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வஞ்செய்யுமவனை வென்றபடி. பாதியா தே ஸ்நேஹம்பண்ணுவானைப்போலேவந்து பாதிக்கும்ஸர்வேச்வரனை என்கை, மாமாயன்- ஆச்சர்யபூ தன், ஸநாதநஸ்வரஸிகர்பக்கல் தான் ப்ரஸாதிக்குமன்றும் தன்ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை ய விஷ்கரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு பஸாத்யமாம்படி அதிமாத்ரஸம்ச்லேஷத்தைப் பண்ணுமவனை வ ந்தஷ்டனென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஆச்சர்யமான கவியாய்வந்து, உம்மையுபகரணமாக்கிக் கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்றேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு என்பக்க லிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு தரணியிருந்தவிடத்திலே தருணன்வந்து புகுமாப்போலே வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள் என்கிறத்தை எ ன்னெஞ்சுள்ளும் என்னுயிருள்ளுமென்றநுயிப்பது, என்தேஹத்தினுள்ளேயு மென்னாத்மாவினுள்ளேயுமென்றபடி. நெஞ்சைச்சொன்னது தேஹத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ச்லேஷித்து நீரத்தில்கலந்த க்ஷீரம்போலே ஸம்ச்லேஷித்தென்றபடி. திவ்யாத்மஸ்வரூபமன்றிக்கே தன்ஸ்வாதிசயத்தாலே திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தாலு மென்தேஹத்திலு மென்னாத்மாவிலு மஹாபலிஷ்டநீரக்ஷீரங்கள்போலே ப்ருதக்ஸ்தய ஸம்ஸ்லேஷித்தென்கை, அவை- அந்தவென்னுடைய தேஹாத்மாதிகளை, உண்டு- ஹ்ஜித்து, தனக்கு நிரதிசயபோக்யமாக அநுபவித்தென்றபடி. நின்றாரறியாவண்ணம்- தன்பரிஸரத்திலேநின்ற பெரிய பிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸர்வவிதஸம்ச்லேஷங்களையும் நித்யமாக அநுபவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களு மென்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ச்லேஷப்ரகாரத்தை இதென்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே விஸ்மிதராய்நிற்கும்படியாக என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தா னேயாகி- க்ஷீரத்தில்கலந்தநீரத்தை வேறுகாணவொண்ணாமையாலே க்ஷீரமேயாயிருக்குமாப்போலே தன்பக் கலப்படிகலந்தவென் தேஹேந்த்ரியாதிகளை வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நி றைந்தான்- பரிபூர்ணனானான், என்னோடிப்படிகரைகடந்த ஸம்ச்லேஷத்தைப்பெத்தவாஸஸ்வகாரனு

மூ— தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்* தானேயானென்பானாகித்தன்னைத்தானேதுதித்தெனக்குத்* தேனேபாலேகன்னலேயமுதேதிருமாலிருஞ்சோலைக்* கோனேயாகிநின்றொழிந்தானென்னைமுற்றுமுயிருண்டே* ॥உ॥

ஆ—(தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரைமுற்றுமுண்டு தானேயாகி ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்தானாலே ஸர்வேஶ்வரனுமாயென்னுயிரை மாளஸ்வீகரித்தும் த்ருப்தனாகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண்டநுபவிக்கைக்காகவென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவித்து இப்படியேயென்னோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷந்தனக்கினிதாகைக்காகவெனக்குத்தன்னையே நிரவதிகபோக்யமாக்கியருளினான், திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனாய்நின்ற நிலையவனுக்கு ஸமயமாயிற்றென்றுகொண்டு கதிஶ்ஶயத்தாலே சொல்லுகிறார். ॥உ॥

(என்னைமுற்றும்) என்னைஸ்வீகரித்தருளுகிறானிந்த வேயமான ஶரீரத்தினுள்ளேபுகுந்து

இ— அதாவது:— என்னுடைய தேஹேந்த்ரியமநப்ராணாதிகளிலே ஓரவயவமும்விடாதென்றபடி. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னைமுற்றுமுயிருண்டெனென்கிறத்தை அடியிலேயநுபவிக்கிறார் (இப்படியிரித்யாதியால்) எல்லாவுலகுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதினாலேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையித்யாதியால்) எனக்குத்தேனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடுள்ளவித்யாதியால்) ஒருத்தலை ஸ்ப்ருஹமாய்விட்டால் தனக்கு ரஸாவஹமாகாதொழியுமென்றுபார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவதிகஸ்ப்ருஹமுண்டாம்படி தன்னையெனக்கு நிரவதிகபோக்யமாக்கினானென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனுமித்யாதியால்) நாயன்- நாயன்; கதிஶ்ஶயத்தாலேயென்றது- ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலேயென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி அநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தவநந்தரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து, க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றானென்று ப்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

என்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்தருளுகி

ரா—றானென்றபடி. ஆதலால் உயிர்காத்தாட்செய்மின்னென்று கீழோடேயந்வயிக்கிறது. ॥க॥

மூ என்னை- தனக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவென்னை, உயிர்- ஶேஷத்வத்தை, அங்கோக்கமும், என்னுடைய ஶேஷத்தையென்றபடி. யதா- “ஆத்மீயாம் தேவமேதகம்” மென்கிறபடியே தனக்குப்ராயிருக்கிறவென்னையென்றநுபவிக்கவுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, விஶ்வாவான பராத்தாவுக்கு அணாவானவிவர் ஸர்வமும் போக்யதாதிஶயத்தாலே ஸர்வஸ்வதமாய்க்கொண்டு தன் ஸர்வத்திற்காட்டிலும் அதிகமாய்த்தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முற்றுமென்கிறபக்ஷம். உண்டு- அநுபவித்து, தானேயாகி- ஸம்ஶ்லேஷம் அதிஶயமாயிருக்கச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போக்தாவாய் ஸம்ஶ்லேஷம்தனக்கே ஸமமென்றிருக்குமவனாயென்றபடி. நிறைந்து- அத்தாலே ஸர்வபூர்ணனாய், ஸர்வஸ்வஸர்வகாரணனாயென்றபடி. எல்லாவுலகும்- ஸகலலோகங்களும், உயிரும்- சேதநாசேதநப்ராணிகளும், தானேயாய்- ஸர்வஸ்வஶரீரகனாயென்றபடி. என்னைய நுபவிக்கப்பெறுகையாலேயிப்போது ஸர்வேஶ்வரனானவனாயென்றபடி. யானென்பான்- நானென்றுசொல்லப்படுகிறவன், தானேயாகி- தான்தானேயாய், ஸமஸ்தாஶ்ரயபூதனாய் தானேயாம்படி. ஶரீரகனாயென்றபடி, தன்னை- உபயவிபூதிவிஶிஷ்டனான தன்னை, தானேதுதித்து- ஶரீரகனான் தானேஸ்துதித்து, வேதநர்செய்கிறவ்யாபாரத்திலும் ப்ரயோஜநதா இவனேயிறே. எனக்கு- தன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவெனக்கு, தேனே- தேனாகவே, இதற்கு ஆகியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஸ்வபாவத்தால் தேன்போலேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே- பாலாகவே, கன்னலே- இக்ஷுரஸமாகவே, அமுதே- அம்ருதமாகவே, ஆகி என்றநுஷங்கித்தந்வயிப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயனேயாகி, நின்றொழிந்தான்- நிலைநின்றுவிட்டான், என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயனாய்நின்றநிலை ஸமயமாய் க்ருதக்ருத்யனானென்றபடி. ॥உ॥

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாயவம்மான்சேர்* தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொலோவென்கொலம்மான்திருவருளே* ॥௨॥

ஆ—என்னை ஸ்ருஜித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயானான், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேதுவென்னவென்னில்? அவன்சேர்தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும் பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதானுமடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தருளாநின்றான்; இன்னமிதற்குமேலொருஸம்ஶ்லேஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தானென்கிறார். ॥௨॥

இ—(ஞனித்யாதியால்) ஆக்ருதியினுள்ளேயென்கிறது- ஆக்ருதிவிஶிஷ்டமான ஶரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்ருஜித்துஎன்று) கீழ்மேலுள்ள பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறானவனென்றிவ்வளவும் சொல்லாதே திசைகைகூப்பினத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வ்யக்தீகரிக்கிறார் (இப்பேறித்யாதியால்) சேர்ந்தயானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படியித்யாதியால்) இன்னம்போவேனேகொலோ வென்கொலென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) அடிதொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டு க்ருதக்ருத்யனானேனென்று ஸ்வீகரானவரிப்பாட்டிலே பின்னையு முத்தரோத்தரஸம்ஶ்லேஷிக்க வாஞ்சிக்கிறானென்று ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸமதியும்ஸூசிதை. தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமித்யாதியால்) ॥௨॥

ஶ— என்- என்னுடையதான, எனக்கு ஜ்ஞானார்த்திகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவான வென்றபடி. மாய- ஆஶ்சர்யமான, ஆக்ருதிவிஶிஷ்டமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஶரீரத்துக்குள்ளே, ஆக்கை- ஶரீரம், ஆக்ருதிவிஶிஷ்டஸம்ஸ்தானஶரீரமான ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்து- விடாய்த்தவன் ஜலஸாரஸ்லைக்கண்டால் ஆவேஶிக்குமாப்போலே ஆவேஶித்து. என்னை- தனக்குஶேஷபூதனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, என்னுடைய ஆத்மாவையென்றபடி. "ஜ்ஞானீத்வாத்மைவ மே மதம்"மென்கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றமயிக்கவுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, உண்டு- அநுபவித்து, என்னை- ஸதத்வஶரீரவிஶிஷ்டனானவென்னையும், முற்றவும்- ஆத்மஸ்வத்தையும், யென்னதென்றபிமானிக்கப்படுகிற தேஹாதிகளையும், குறித்து என்றொருவகையிலொழியாமலாயும். தானேயாய்- தானே ஸ்வாமியாய், இவ்விரண்டையும் தான் ஸ்வமாகஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே தன்னில்காட்டில் ஆயக்காகக்காணவொண்ணாமையாலிவையிரண்டும் தானேயாயென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு ஸ்வஸ்தனான, மாயவம்மான்- இப்படியாஶ்சர்யசேஷ்டிதனான ஸர்வேஶ்வரன், சேர்- தனக்கு வாஸஸ்தானமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னல்- தக்ஷிணதேஶத்துக்குநல்லதான, தக்ஷிணதேஶாலங்காரபூதமான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரலோபம் ஆகாரமதேஶ:. பஊ—தென்னனென்று தக்ஷிணதேஶத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி. தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- தக்ஷிணதேஶராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனாலே பரிபாலி[வாஸி]தமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி- அஞ்ஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவனையிப்படிக்கிட்டப்பெற்ற நான்; இன்னம்போவேனேகொலோ- இதற்குமேலும்போவேனேயோ? நானிவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இதற்குமேலுஞ்சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவுபேக்ஷிக்கிறவன்தானேயோ இதற்குமேலுமொரு ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரமுண்டோ என்று கருத்து. ஸ்வயாரஸத்தால் என்னையெம்பெருமானிதுக்குமேலும் சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவுபேக்ஷிக்கிறவனுயே நிஶ்சயித்தானே என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெற்று நான் பரிபூர்ணனாயிருக்க விவனெதற்காகவிங்ஙனே யுத்தரோத்தரவ்ருத்திமபேக்ஷிக்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்திருவருள்- நிரவதிகவாத்ஸல்யனானவனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையவ்ருத்திவிஶேஷமானதென்றபடி. என்கொல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனியெதற்காக விவ்வ்ருத்திவிஶேஷமென்றபடி. ॥௨॥

மூ—என்கொலம்மான்றிருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கித்* தென்கொடிசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடா னண்ணாவசுரர்நலியவே* ||௪||

ஆ—(என்கொல்) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளே புகுந்திவ்வாத்மாவை ஸ்வீகரித்தருளுகையுமன்றியே ஸ்வஸஜாதீயனாயிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூட தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டொருக்ஷணமும் கைவிடுகிறிலன், இப்படியென்னோடுள்ள ஸம்ச்லேஷம்பெறுகைக்கிடான தேசமேதோவென்று தேடிக்கொண்டு திருமலையிலேவந்துபுகுந்துதான் கருதினபடியே அங்கே ஸம்ச்லேஷித்து ஸ்ரீகனையிந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலையிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டு கைவிடுகிறிலன், என்னுயிரையுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்தது ஸ்ரீகனுடைய ப்ரதிகூலரிந்தஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தறைப்படும்படி ஸ்ரீகனானென்கிறார். ||௪||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நன்கென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே அந்வயம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே சேஷமான தம்முடையசரீரத்திலே புகுந்தானென்று ஸ்ரீதரானவரிப்பாட்டிலே அப்படியதிலேபுகுந்த ஆத்மவன்றிக்கே அதைத்தனக்கு போக்யமாகப்பற்றியொருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் வனதஷத்துக்கு நிதாநமாயிற்றென்கிறஸ்ரீதியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லியநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடுள்ளவித்யாதியால்) நங்கள்குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேயித்யாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) பாதத்ரயத்துக்கும் ஸமுதித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையுமித்யாதியால்) நண்ணாவசுரர்நலிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரித்யாதியால்) ||௪||

ஈ— உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற ப்ராணிகளும், தானேயாய்- தத்தச்சப்தங்களுக்குத்தானே ப்ரதாநவிஷயனாம்படி தத்தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. அவதாரணத்தால அவனுக்கு ப்ராதாந்யம்விவக்ஷிதம், ஸ்வஸஜாதீயனாயிருந்துவைத்தென்றபடி. நன்கு- நன்மையான, ஸர்வ ஸர்வாங்க போக்யமானதென்றபடி. என்னுடலம்- என்சரீரத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன், ஞாலத்தூடே- ஸ்ருஷ்டிதேசத்திலே, நடந்து- ஸஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, உழக்குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு ஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கிடான தேசமேதோவென்று தேடிப்பார்த்துஎன்று பாவதாத்பர்யம், இதுக்கு நங்கள்குன்றங் கைவிடானென்கிறத்தோடே அந்வயம். த்ரிவிக்ரமனைப் ஸ்ருஷ்டியனந்தரத்தைத் தம்மைப்பெறுகைக்கிடான தேசமேதோவென்று ஸ்ருஷ்டியெங்கும்மிதித்துப்பார்த்தபடியாகநினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொள்- தெற்காகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசைக்கு- திக்குக்கு, தெற்கென்று ப்ரஸித்தமானதிக்குக்குஎன்று பாவார்த்தம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்றதான, நிரதிசயாலங்காரஸாதனமானதென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்றம்- நம்முடைய பர்வதத்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்குநம்மோடு ஸம்ச்லேஷத்தையுண்டாக்கினதான திருமலையையென்றபடி. நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன்பக்கல்விமுகரான ப்ரதிகூலஜநங்களென்றபடி. நலிய- நசிக்கும்படி, நலிகை- நசிக்கை, இவனுடைய ஸம்ருத்திகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே [illegible] உழலும்படியென்கை, கைவிடான்- ஒருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு ப்ராப்யமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன், திருமாலிருஞ்சோலையதுக்கு ப்ராபகமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவருள்- ஸ்வாமியினுடைய க்ருபையானது, அவனுடையஸௌசீல்யமானதென்றபடி, என்கொல்?- என்னாயிருக்கிறது, என்னவாஸ்சர்யமாயிருக்கிறதுவென்றபடி. ||௪||

மூ — நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* எண்ணாதன [னை] களெண்ணும்நன்முனிவரின்பந் தலைச்சிறப்பப்* பண்ணார்பாடலின்கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித்* தென்னாவென்னுமென்னம்மான்

ஆ — (நண்ணாவசுரர்) ப்ரதிகூலர் தறைப்படும்படியாகவுந் தனக்குநல்லரானவமரர்கள் ஸம்ருத்தராம்படியாகவும் ஸ்ரீவைகுண்டமாயும் ஸம்ஸாரமாயுமிருந்த நிரவதிகஸம்ருத்திகளெம்பெருமானுக்குளவாயிருக்கச்செய்தே, யிவையொழியவேயதின்மேலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்த வெம்பெருமான்தன்னாலும் ஸங்கல்பிக்கவொண்ணாதே வாங்மநஸாகோசரமான வபூர்வஸம்ருத்திகளெம்பெருமானுக்குளவாகவேணுமென்று, மநோரதியாநிற்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய மநோரதாநுரூபகீர்த்தியான நிரவதிகஸம்ருத்திகளெம்பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோ மினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவதிகநிவ்ருத்தியையுடையராம்படியாகவும் பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற ஸம்ரு

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ — ஸம்ருத்தராம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். எண்ணாதனகளெண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு மநோரதியாநிற்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இவையொழியவென்றது - நிரதிசயகல்யாணதையைத்தே, இவற்றிற்காட்டிலு மத்ருஷ்டவிலக்ஷணங்களாக வென்றபடி. இதின்மேலேயென்கிறதற்கு உளவாகவேணுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம், இன்பந்தலைச்சிறப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையமநோரதாநுரூபாதியால்) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துஎன்று) தென்னாவென்னுமென்கிறவிடத்தில் ஸமஷ்டிவிஷயத்தையருளிச்செய்கிறார் (இக்கவிகளாகிறவித்யாதியால்) பருகின்றது

ப — நண்ணாவசுரர் - நண்ணாதவர்களான ஆஸுரர்கள், பரமபுருஷஸமாஸ்ரயணவிமுகராயிருக்கிற ஆஸுரப்ரக்ருதிகள், நலிவு - நாசத்தை, எய்த - அடையும்படியாக, ஸத்வஸாரதர்களுக்குண்டான திருவாய்மொழியாகிறவிந்த நிரவதிகஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே நசித்துப்போம்படியாக என்கை. இதற்குப் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். நல்லவமரர் - ஸத்வநிஷ்டரான தைவப்ரக்ருதிகள், பொலிவு - வ்ருத்தியை, ஜ்ஞாநவைராக்யஸத்வப்ரதாநமான ஸகலகுணோந்நதஸம்ருத்திகளை யென்றபடி. எய்த - அடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம்'' மென்கிறபடி ஸ்ரீமானுடைய அவதாரம்போலே ஸூக்தியினுடைய அவதாரமுமென்றுதாத்பர்யமாயிற்று. எண்ணாதனகள் - கீழைக்கொருவரு மெண்ணாதவைகளை, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஸ்வரனாலும் ஸங்கல்பிக்கவொண்ணாமைபாலே யொருவராலும் மநஸாவிநினைக்கப்படாதவைகளை யென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஸயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண விஸிஷ்டதிவ்யமங்களவிக்ரஹனான பரமபுருஷனுக்கு அபூர்வாதிஸயிதாநந்த கல்யாணகுணவிஸிஷ்டஸம்ருத்திகளையென்றபடி. எண்ணும் - ப்ரேமாதிஸயத்தாலே நித்யம் மநோரதியாநிற்குமவர்களான, நன்முனிவர் - நல்லமுநிகள், அநந்யப்ரயோஜந ஸேஷபூதர்களாய் ஸத்வகுணப்ரசுரராயிருக்கிற திவ்யயோகிகளென்றபடி. இன்பந்தலைச்சிறப்ப - ஆநந்தமதிப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம் - ஆநந்தம், தலைச்சிறக்கை - அதிப்ரவ்ருத்தமாகை, எம்பெருமானுக்குத்தாங்கள் மநோரதித்த ஸம்ருத்திகளெல்லாம் பரிபூர்ணமாகப்பெற்றோமென்று நிர்ப்பரராம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸ்ரீராமாயணம்போலே ப்ரபந்தமுண்டானதே எம்பெருமானுக்கு அபூர்வாநந்த நிரதிசயகல்யாணகுணகண மஹாவிபூதிஸம்ருத்தம், ஸம்ருத்திகளிற்காட்டிலு மதிசயிதமங்களஸம்ருத்தியென்று திவ்யயோகிகளாநந்திக்கிறார்களென்றுகருத்து. பண்ணார்பாடல் - ரீதிபரிபூர்ணமானவைகளான, பண் - ரீதி, ஆர் - பூர்ணம், ப்ரேமபரிவாஹமாய் ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கச்செய்தே ரீதிவிஸிஷ்டமாய் ஜநித்தவையானவென்றபடி. இன்கவிகள் - இனியகவிகளை, இன் - மதுரம், 'பாரம்யதமதுரம்' மென்கிறபடியே ரீதிமாதுர்யத்திலன்றிக்கே கேவலஸந்தர்ப்பத்திலும் மதுரங்களான கவிதைகளையென்றபடி, யானாய் - மதீயகனாய், தன்னைத்தான்பாடி - ஸர்வஜ்ஞனாய்ஸர்வஸ்ரஷ்டாவான தன்னைக்குறித்துத்தானே ஸூக்தாவாய்நின்றுபாடி. திருமாலிருஞ்சோ.

மூ — திருமாலிருஞ்சோலையானே* ॥௬॥

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச்செழுமூவுலகுந்தன்* ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்குந்* திருமாலென்னையாளுமாற் சிவனும்பிரமனுங்காணா* தருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்தவம்மானே*॥ (6)

ஆ— தத்தைப் பருகிக்களித்து ப்ரீதிப்ரவாஹம்பண்ணின வண்டுகள்போலே தென்னாதெனாவென்று திருமலையிலே நின்று பாடியருளாநின்றானென்கிறார். ॥௬॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானே) ஸமஸ்தலோகங்களையுமெல்லாந் தன்சிறுவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீயப்பதியாய் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளால் அநவதாரிதஸ்வரூபனுமாய் தன் கல்யாணகுணங்களால் ஸர்வேச்வரனாயிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையானெனக்குப்பித்தனாயென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥௬॥

இ — வாநம்பண்ணியென்றபடி. களித்துஎன்கிறதற்குப் பாடியருளாநின்றானென்கிறத்தோடே யதாஸம்பவம் தாதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநேகவாநதிக்ராந்தமால்) இத்தாற்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய திருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறானென்று வீகரானவரிப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாவயவஸரீரஸ்வாரஸ்யத்தாலே உத்ஸாஹிதவட ஸம்பந்தங்களைக்கொண்டு பாடியருளினானென்று ஹர்ஷவிஸ்மயவான ஸாராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

✳ஆறும்பாட்டு✳

ஒருமாவயிற்றிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (சிறுவயிற்றிலென்று) ஊழியூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (யுகந்தோறுமித்யாதியால்) காணாதருமாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதாரிதேத்யாதியால்) அருளையீந்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணகுணேத்யாதியா ல்) திருமாலிருஞ்சோலையான் மாலாகியென்னையாளுமென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்) நான்தனக்கு அநந்யனென்றறியமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தாற்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸாவயவஸாவயவதீவிசாலத்தாலே உத்தரனைப்பாடத்துடங்கினானென்று வீகரானவரிப்பாட்டிலே தன்பக்கலநுரக்தனைப்பிட்டானென்று மிகவும்வீகராகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று, ॥௬॥

மலையான்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றவனைக்கொண்டு, என்னம்மான்- என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், தென்னாவென்னும்- தென்னாவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும், இந்த ஸாவயவ கீர்த்தி ப்ரீதிவர்த்தனைப் அந்தஸம்ச்லேஷ ஸமுள்ளடங்காமையாலே தென்னாதெனாவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥௬॥

ஸ- செழு அழகியதான, விவிதவஸ்திவஸமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரைலோக்யத்தையும், தன்- ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலேயுண்டான தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றினுள்ளே- ஒருசிறுமான ஜடரத்துக்குள்ளே, அத்யல்பஸ்தானமான ஜடரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மா என்று அத்யல்பவிஸ்தானத்துக்குப்பேர், வைத்து- ஸுஸுகமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடவுஸமாயிரான தன்வயிற்றிலேவைத்து என்று தாத்பர்யம், ஊழியூழி- கல்பந்தோறும், தலை- தலையாக, உத்க்ருஷ்டமாகவென்றபடி. வரிவடு லமாகவென்கை, அளிக்கும்- ரக்ஷிக்குமவனை, திருமால்- ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமோஹனை, இந்த ஸர்வரக்ஷணையதீக்ஷையில் ஸஹகாரிணீ விசிஷ்டனையென்றபடி. பிரமனும்- ப்ரஹ்மாவும், சிவனும்- ருத்ரனும், காணாது- காணாதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால்- அருமையான வ்யாமோஹத்தை, உத்க்ருஷ்டமான வ்யாமோஹத்தையென்றபடி ஒருவருக்குங்கிடையாத நிரதிசயபக்தியையென்கை, எய்தி- அடைந்து, நிரதிசயபக்தியுக்தராயென்றபடி. அடி- தன்திருவடிகளை, பரவ- ஸ்தோத்ரிக்க, ஸ்தோத்ரித் தவாறேயென்றபடி. பரவுதல்- ஸ்தோத்ரித்தல், அருளையீந்த- க்ருபையைக்கொடுத்தவனை, ஈதல்- கொடுத் தல், அவர்கள்பக்கல் க்ருபைசெய்தருளினவனையென்றபடி. அவர்களபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளினவனை யென்கை, அம்மான்- அகிலஸர்வேச்வரனை, திருமாலிருஞ்சோலையான்- அந்தத்திருமலைக்கு நாயகனை ஸர்வேச்வரன்; இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றநுபிப்பது, என்பக் கல் வ்யாமோஹனேயாய் அவதாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேறினானென்னுமிடத்தில் ஸம்சயமில்லையென் அ கருத்து. என்னை அத்யந்தநிக்ருஷ்டனையென்னை, ஆளும்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்தில் உத்ஸாரவஸ்யஸம்ஹிதாயாம்ஸம்யோஜ்யம். ॥௬॥

மூ— அருளாயேயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ॥௭॥

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாயே) இஸ்ஸூரியெல்லாந் திருமலையையாஶ்ரயித்திறே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையையின்னும் ஸ்துதிக்கிறார். ॥௭॥

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விளைந்த ஸம்ருத்திதானே தென்னிலியென்கிறார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை- திருப்பாற்கடல்- திருநாடு- திருமலைத்தொடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநமரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— தம்மோடவன் ஸம்ஶ்லேஷித்தவாஶ்ரயங்களைச் சொல்லியநுபவியாநின்றவ ரிப்பாட்டிலே திருமாலிருஞ்சோலையை யேத்துகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸூரியெல்லாமித்யாதியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவன்தம்முடைய திருமேனியில்பண்ணும் வ்யாமோஹாதிஶயங்களை யநுபவிக்கவந்தவ ரிப்பாட்டிலே உத்தரணவாதிதிவ்யதேஶங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிஶயத்தை யநுஸந்திக்கை யஸம்பதமன்றோவென்ன விருக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (விளைந்தவித்யாதியால்) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அத்தால்விளைந்த ஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்றபடி. இது-என்று ஸக்ஷாத்கா ரத்தை நிர்தேஶித்தபடி, உத்தரணவாதிதிவ்யதேஶங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிஶயத்தைச்சொன்னது த்ருஷ்டாந்தமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால்) பாட்டிலே உத்தரணவாதிகளைக்

ஶ— என்னம்மானே- என்னுடையநாயகனே, அருளாயே- க்ருபையைத்தந்தருளும், ஈகை- தருகை, என் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும்- இப்படிச்சொல்லி ஆஶ்ரயிக்குமவனான த்ரிநேத்ரனாகிய, இப்படி ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்ரயித்து தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவான த்ரிநேத்ரனுமென்றபடி. தெருள்கொள்- ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ப்ரஜாபதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதனாம் படி ஜ்ஞாநாதிகனானவென்றபடி. ஒருஸமயத்திலேகலங்கி ஸர்வேஶ்வரனோடே எதிராடும் த்ரிநேத்ரனைப் போலன்றிக்கே "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்கிறபடியே ஸதாஸர்வகாலம் ஜ்ஞாநஸம்பன்னனானவென்கை. பிரமனம்மானும்- ஸ்ரஷ்டாவாகிற ஜகத்பதியும், தேவர்கோனும்- தேவேந்த்ரனும், தேவரும் - த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடிஸங்க்யரான தேவர்களும், இருள்கள்- அஜ்ஞாநங்களை, ஸம்ஸாரஹேதுவாய ப்ராக்ருதவிஷயஜ்ஞாநமான, அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், மிவையாகிற அஜ்ஞாநங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும்- உத்க்ருஷ்டஜ்ஞாநத்தாலே நிரஸிக்குமவரான ஸ்ரீவால்மீகி ப்ரப்ருதிகளான மஹர்ஷிகளும், கடிகை- நிரஸிக்கை, ஏத்துமம்மான்திருமலை- ஸ்துதிக்கும்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருமலையான; அவனுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. மருள்கள்- அஜ்ஞாநங்களை, ஸம்ஸாரஹேதுவாய் தேஹாத்மாபிமானாதிகளான அவித்யைகளையென்றபடி. கடியும்மணிமலை- நிரஸிக்குமதாய் நிரதிஶயபோக்யமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யதேஶமே, அவதாரணத்தால் மற்றுள்ளதேஶங்களொன்றுக்கும் இவ்வதிஶயமில்லையென்றபடி.॥

ஶ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே- க்ஷீராப்தியைத்தானே, என்தலையே- என்னுடையஶிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும்- ஒருக்ஷணமும் மாறாமல் ஸர்வகாலத்தில் விஶேஷாநுபவஸம்பத்துக்குப்பேர், நொடி- க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு விஶேஷானுபவமுமென்றபடி, பிரியான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை, இங்குத்தை ஸம்ப்ரதாயங்களால் தேஶ ஸம்பந்தரான மஹர்ஷிகளுடைய திருமாளிகைகளிற்போலே தத்தத்தேஶங்களிலே கூட்டிருப்பதை யநுபவியாநின்றானென்று தோற்றும்படி மஹாபிமானம்பண்ணி தத்தத்தேஶ நிரவதிகவாஸம்பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே- ஸ்ரியப்பதியினுடைய வைகுண்டத்தைத்தானே, "ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரும்தானுமாக நித்யமாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே யென்றபடி. தண்டிருவேங்கடமே- ஶீதளமான

மூ—எனதுடலே* யருமாயத்தெனதுயிரே மனமே வாக்கே கருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழி முதல்வனொருவனே * ‖அ‖

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னுமொருவனுலகெல்லாம்* ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக்

ஆ— ஸம்ச்லேஷத்தினால் வ்ரீதனுமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே யோரோரவயவத்தோடுள்ள ஸம்ச்லேஷத்தினாலே வ்ரீதனாய் என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய ஸந்நிவே சமிருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ‖அ‖

(ஊழிமுதல்வன்) நமக்கிந்தஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையாலேவந்த ஸம்ருத்திகாய்நெஞ்சே? யினித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாத்மாவினுடைய நிகர்ஷம்

இ— சரீரமேவாத்ருஷ்டமாக நிர்தேசித்ததாலே ஆத்மாதிகத்துக்கு தத்ஸ்வாமிகமுந்தோற்றி யத் தாலே ஸம்ஸ்தாநவத்திருதிகளிற்போலே த்ருஷ்டாந்தவேக்ஷயா கிஞ்சிவைஷம்யம் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி வைஷம்யந்தோற்றுமே யதத்ஸாம்யம் தோற்றுகைக்காக 'சாமேனாக்ஷ்ரோச்சேஷ்வஸ்ரீக்ருதோ ஸம்ஸ்த்யாதத்யோஷிதா । லோகவாஸ்வயம்ஸ்வாஸீ ஸ்ரீதஸ்மை நமோநமோ" என்கிற சாஸ்த்ரோக்தமாலங்காரோபமேயாலே த்ருஷ்டாந்தத்ருஷ்டாந்திகங்களை ஸமானமாக நிர்தேசித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்ரகரணத்திலே திவ்யதேசங்களிரண்டையும் தம்மவயவங்களிலொன்றையும் நிர்தேசிக் கையாலே புனைபநேகங்களிலுண்டாம் வ்ருத்தியிவையோரொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவக்ஷிதமென்றுநி னைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிபால்) ஒருமாநொடியும் பிரியானென்கிறவிடத்தி லக்ஷணாஸமிக்கிறவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷத்தினாலேவ்ரீதனுமென்று) தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்னோவித்யாதிபால்) ‖அ‖

ஒன்பதாம்பாட்டு.

என்னம்மான்தண்டிருமாலிருஞ்சோலையென்கிற ஸங்க்ரஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதிபால்) உடலுமுயிருமங்கவொட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடை யவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தை யநுஸந்தித்தவரிவன் நம்முடையதேஹத்திலே இத்தனைவ்யாமோஹமுடையனாகையாலே நம்மைஇத்தேஹத்தோடே

ப— ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே, ஸம்ஸாரவர்த்தகதேஹமான ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- தீயமான, உடலே- சரீரத்தைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியானென்று பரமப்ரஸங்கம்பண்ணுவது அரு- அருமையான, "தேவாபாஸாத்யா" என்கிறபடியே ஸாத்யமானவென்றபடி, மா- தேஹத்தான், சுதுராபாவிஸ்தாரமான, மாயத்து- ப்ரக்ருதியில், எனதுயிரே- தீயாத்மாவையே, அநாதிவாஸனை வாஸவைமாய்க்கொண்டநாதியாக ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து அஹங்காரமமகாரதூஷிதமாயிருந்த வெ ன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைத்தானே என்றபடி. மனமே- என்மனஸ்ஸைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்க்ரியையைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியான்- திவ்யதேசங்களிற்போலே விசிஷ்டவைஷ்ண வெ ன்க்ரியைகளுக்கு நிரந்தரம் விஷயமாயிராநின்றானென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனான க லத்திற்கு காரணபூதனானவன், ஊழி- கலம், இது ஸர்வஸம்ஹாரலக்ஷணம், என்னைப்பெறு கைக்காக கலாதிஷாத்ருதேவதாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனான ஸர்வேச்வரனென்று வ்ய ாக்யானம், ஒருவன்- லோகவிலக்ஷணன், அத்யாச்சர்யமான வாஸ்ரிதஸம்ச்லேஷாபிநிவேசத்தை யுடையவ னென்றபடி. ‖அ‖

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்றும்- காலோபலக்ஷிதஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனொரு வனேயென்று "ஏகமேவாத்விதீயம்" இத்யாதிச்ருதிகளாலே சொல்லப்படுமவனான, ஒருவன்- விலக்ஷணனா ன, காரணாவஸ்தையில் விசித்ரங்களுடைய ஸத்தைதன்னதீனமாம்படி யிருக்குமவனிப்போது ஸ்வஸ த்தையென்னதீனமாம்படி யிராநின்றானென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாவற்றையும், ஊ ழிதோறும்- கல்பங்கள்தோறும், தன்னுள்ளே- ஸ்வஸங்கல்பைகதேசத்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெடுத்

ஆ—கெடுத்துழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மானந்தண்டிருமாலிருஞ்சோலை* வாழியமனமேகைவிடேலுடலுமுயிருமங்கவொட்டே* ‖ ௯ ‖

மங்கவொட்டுன்மாமாயைத்திருமாலிருஞ்சோலைமேய [வ]* நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்தானே* பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய்

ஆ—யாராதேயித்தோடேகலந்தருளினாயேயாகிலுமென்னுடைய ஹேயமானவிந்த ப்ரக்ருதியிலபிநிவேஶத்தை விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ‖ ௯ ‖

(மங்கவொட்டு) தாமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் தம்முடைய ப்ரக்ருதியிலுள்ள ஸௌஹார்த்தைத்தை எம்பெருமான் தம்முடையசொல்லையாதரியாதிருக்கவவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரகாஶிப்பித்தந்த

இ— திருநாட்டிலேகொண்டுபோகப் பார்த்தருளுகிறானென்றவனுடைய ஔத்ஸுக்யாதிஶயத்தையறிந்து இவரிப்படி இதேஹத்திலே அபிநிவேஶிக்கில் நமக்கிந்த ஹேயஸம்பந்தம் ஒருக்காலும் நிவர்த்தியாதொழியுமென்று பார்த்ததற்காகவவனை நீயிந்தவபிநிவேஶத்தை விட்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸோமதியும்ஸங்கதி. ‖ ௯ ‖

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மங்கவொட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரார்த்தித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் ப்ரார்த்திப்பானேன்னென்னுமவதாரிப்பிக்கிறார் (தாமிப்படியித்யாதியால்) இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின்வ்யாவ்ருத்தி ஸூசிதம், ஆதிலிதினுடையவித்யாதியாலே உத்தரார்த்தத்தின் தாத்பர்யமிந்த ஹேயமானவித்யாதியாலே பூர்வார்த்த

பூ—துழலும்- வ்யஷ்டித்து ரக்ஷித்து ஸம்ஹரித்து இதுவேயாத்ரையாய் நடக்குமவனை, ஆழிவண்ணன்- ஸமுத்ரஸ்வபாவனை, ஆழி- ஸமுத்ரம், வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஸமுத்ரம்போலே கம்பீரஸ்வபாவனையென்றபடி. என்னம்மான்- என்னையிப்படி பஹுப்ரகாரமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின ஸ்வாமியுடைய, இதற்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடே அந்வயம். அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதளமான, அவனுக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்யமானவென்று பாவம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, மனமே- என்னுடையமனமே, கைவிடேல் - ஒருநாளும்கைவிடாதேகொள், நித்யமாகவநுஸந்தியென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை யநுஸந்திக்கையாகிற ஸம்பத்தியேயுனக்கு நித்யமாயிருக்கவேணும், இப்படிநெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து அநந்தரமவனைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார், உடலும்- என்ஶரீரத்தையும், உயிரும்- என்ப்ராணனையும், மங்கவொட்டு- நஶிக்கும்படி நீஸங்கல்பித்தருளவேணும், என்தேஹத்திலுனக்குள்ள அபிநிவேஶத்தாலே இத்தைநீ நஶிக்கவொட்டவொண்ணாதே யுன்அபிநிவேஶத்தைவிட்டு தேஹப்ராணாதிஸம்பந்தமான விந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநாஶத்தை நீஸங்கல்பித்தருளவேணுமென்றபடி. ‖ ௯ ‖

ஶ— திருமாலிருஞ்சோலைமேய- திருமாலிருஞ்சோலைமேவாநின்ற, மேவுகை- வஸிக்கை, திருமாலிருஞ்சோலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயகனே, பரமபதமிருக்க நீ திருமாலிருஞ்சோலையிலேவந்து நின்றருளுகிறது நாங்கள் பாவித்தபடிசெய்கைக்காகவன்றோவென்று கருத்து. நீயேயாகி- என்ரக்ஷணத்திற்கு நான் யத்நிக்கவேண்டாதபடி, நீயேநானாய் யென் ரக்ஷணத்துக்கு நான் பண்ணவேண்டும் யத்நங்களையெல்லாம் நீயேபண்ணினவனாயென்றபடி. என்னையளித்தானே- என்னை ரக்ஷித்தருளினவனே, நானுபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கச்செய்தே அநாதியாகத்துடங்கி ஸ்வயத்நம் பண்ணியென்னை இவ்வளவாக ரக்ஷித்தருளின நீ இப்போதென்னபேக்ஷையை ப்ரதீக்ஷித்திருக்கவேணுமோபிரானே என்றுகருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, ஸ்வஸஞ்சாதீயாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட நாவிதப்ரகாரங்களாய்க்கொண்டு விஜ்ரும்பிதங்களாயிருக்குமவையான என்றபடி. ஐம்புலனும்- ஶப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே ப்ரகாஶித்து ஸம்பவிக்கும்ஜ்ஞானேந்த்ரியங்களும், பொறி- இந்த்ரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கு ஹேதுக்களான கர்மேந்த்ரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்தஶப்தாதிவிஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் ஶரீராரம்பகங்களாயிருக்கிற பஞ்சபூதங்களும், இங்கு- இந்தஸம்ஸாரதேஶத்திலே, இவ்வுயிரேய்- இவ்வுயிரை

மூ— பிரக்ருதிமாணாங்காரமனங்களே* ।௰।

மாணாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்கத்* தாணாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை*
தேணாங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்*

ஆ— ஹேயமான ப்ரக்ருதியில் ஸம்பந்தத்தை ப்ரஸங்கம் விட்டருளவேணுமென்று பின்னையும் வேண்டிக்கொள்கிறார். ௰
(மாணாங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளும் ஸர்வஜ்ஞனானவாறே தனக்கு அநாதிஸித்தமாயிருந்த ப்ரக்ருதியில் ஸம்பந்தத்தைவிட்டருளிப் பெரியசெருக்கோடேகூட வென்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளின வெம்பெருமானென்னோடேகலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள ஹர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறதா யெம்பெருமானை ப்ரதிபாதித்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகீர்த்தியோடே யெழுந்தவித்திருவாய்மொழி இருமாவிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். ।கக

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— பலத்தின் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவித்யாதியால்) ஸர்வஜ்ஞனானவாறேஎன்றது- ஸர்வஜ்ஞனானதாலே என்றபடி. தானாங்காரமாய்ப்புக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியசெருக்கோடேயித்யாதியால்) செருக்கு- ஹர்ஷம், தானேதானேயானானை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேகலந்தித்யாதியால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்த என்கிறதோடே அந்வயம். மாணாங்காரத்திலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியகீர்த்தியோடே எழுந்தவென்று) ।கக।

ஶ— பெய்ந்திருக்கிற, எய்கை- சேருகை, தேஹவியோகாநந்தரமும் இவ்வாத்மாவைவிடாமல் தொத்திக்கிடக்கிறவென்றபடி, இது ப்ரக்ருத்யாதித்ரயத்துக்கும் விசேஷணம். பிரக்ருதி- மூலப்ரக்ருதியும், மான்- மஹான், மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- அநந்தரத்திலே அஹம்புத்தியைப்பிறப்பிக்கும் அஹங்காரதத்வமும் மநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனையுமாகிற வுன்னுடைய மஹாமாயையானது 'மமமாயா துரத்யயா' என்கிறபடியே ஸத்வஸங்குணன வுன்னாலே ப்ரவர்த்திதமாய் துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியானதென்றபடி. காரணத்ரவ்யமே அவஸ்தாந்தரமாய்க்கொண்டு கார்யமென்றுசொல்லப்படுமத்தனையாகையாலே இவையித்தனையையும் ப்ரக்ருதியென்னக்குறையில்லையிறே, மங்க- நசிக்கும்படி, ஒட்டு- நீ அநுமதிபண்ணியருளவேணும். ।௰।

மூ— மான்- மஹானும், என்னைப்பற்றிக்கிடக்கிற மஹத்தத்வமுமென்றபடி. ஆங்காரமனம்- அஹங்காரமநஸ்ஸும், கெட- நசித்துப்போம்படி, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராத்யுத்த்ரவ்யாரப்தமான சரீரமென்னைவிட்டுப்போம்படியென்று பரமார்த்தம், வன்கையர்- வலியகையையுடையவரான, அதிபலிஷ்டர்களான வென்றபடி. ஐவர்- பஞ்சேந்த்ரியங்களும், சேராப்போலே சத்ருக்களாயிருக்கிறவென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வேதநவாகாரேண நிர்த்தேசித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னைவிட்டுப் போம்படியென்கை, இதற்குப் புக்குஎன்கிறத்தோடே அந்வயம், தாணாங்காரமாய்- ஸ்வாஹங்காரமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகப்பெற்றோமென்று ஹர்ஷோத்தரனாயிருக்கிற வளவன்றிக்கே ஹர்ஷந்தானொரு வடிவுகொண்டாப்போலேயாயென்றபடி, புக்கு- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய தேஹஸம்பந்தம் நசிக்கும்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில்பண்ணின ஸம்பந்தத்தைவிட்டவனுப்க்கொண்டு புகுந்தென்றபடி. தானேதானேயானானை- தானேதானாயிருக்குமவனாகவேயானவனை, புகுந்தவநந்தர மென்னோடே கலந்தகலவியாலே அத்யந்தமவிஷ்டனேயானவனைக்குறித்து என்றபடி, ஸ்வயாரணத்தாலிந்தமவைத்துக் கினி யாதொருவயிலில்லையென்றுகருத்து, இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், தேணாங்காரப்பொழில்- ஸ்ம்ஹாஹங்காரவாதிகளான வண்டுகளையுடைத்தான, தேனென்று ஸ்ம்ஹத்திற்குப்பேர், மேக்ஷ ஜனித ஸ்ம்ஹாவலிக்குடைய உத்வேகஜநிதவுடையவிலாஸஸங்க்ருதாதி விராஜிதங்களான வண்டுகளையுடைத்தான வென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்துள்-

மூ—மாநாங்காரத்திவைபத்துந் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ப— ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, மாநாங்காரத்திவைபத்தும்- மஹாஹங்காரத்தில் இப் பத்துப்பாட்டுகளும், மாந்- மஹத்து, இங்கு அஹங்காரமென்றது- அதிஹர்ஷத்தைச் சொன்னபடி, ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வார்பக்கல்பண்ணின நிர்ப்பந்தஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த மஹாஹர்ஷத்திலுண்டான இப்பத்துப் பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே மலைக்கேயென்றது ஸப்தம்யர்த்தே சதுர்த்தி, திருமாலிருஞ்சோலைமலைவிஷயமாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும்ப்ரியங்களாயிருக்குமென்றுகருத்து. தஸாதவஸ்மிருதித்தை, யஸ்யவிபுங்கோளென்று வாமதாத்பர்யம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸூக்திகளெல்லாமெம்பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையா லித்திருவாய்மொழியிலவனுடைய ஸூக்திகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் 'தத்ரைவ தேவஸம்ஸ்தாநே ஸ்தித:' என்கிறகணக்கிலே திருமாலிருஞ்சோலையிலே வ்யவஸ்திதமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணபைஷ ஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:

த்ராமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

அத்யாஶ்சர்யஸ்வபாவாத்ஸ்வஹ்ருதயமதிதயா ஸ்வஸூக்தௌ ப்ரேரகத்வாத்
ஸ்வாமித்வாத்ஸர்வஸம்ருத்தாத்தாநந்ததயா ஸ்வஸூக்தௌ கர்த்ருபாவாத் ।
ஸர்வஸம்ரக்ஷயோகாத் வைஹாரிகஸவிதவ்யஸ்தாநவத்வாச்ச தேவ:
ஶ்ரீமாநஸ்யாத்பரஸ்ஸ்வஜநபரிகரைஶ்லிஷ்டவாந்ஸம்ஸ்ருதாத் ॥௧௦॥

(அத்யாஶ்சர்யஸ்வபாவாஸ்ஹ்ருதயமதிதயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சமுயிருமுள்கலந்து- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனைக்கொண்டு ஆழ்வாருடைய ஹ்ருதயமதனுபிருக்கையாலும், (ஸ்வஸூக்தௌ ப்ரேரகத்வாத்) தானேயானென்பானாகித் தானேதுதித்து- ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஆழ்வாரைப்ரேரிக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாமித்வாத்) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமியாகையாலும், (ஸர்வஸம்ருத்தாத்தாநந்ததயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஸர்வஸம்ருத்தங்களுக்கு உபாதாநமாயிருக்கையாலும், (ஸ்வஸூக்தௌ கர்த்ருபாவாத்) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஆழ்வார்க்கு மஹாத்மாவாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்துதிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வஸம்ரக்ஷயோகாத்) செழுமூவுலகும் தன்னொருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்- ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (வைஹாரிகஸவிதவ்யஸ்தாநவத்த்வாச்ச) அம்மான்திருமலை மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயித்யாதி- விஹாரயோக்யங்களான ஶ்ரீவைகுண்ட க்ஷீராப்தி வேங்கடாசல ஶ்ரீரங்காதி திவ்யஸ்தாநங்களிலே ஸந்நிதிபண்ணியிருக்குமவனாகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் 'ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்து' என்றும் 'நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்தானே' என்றும் ரக்ஷகத்வாதிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைகிமேல்வ்யூரமாகையாலே ஸம்ஶ்லேஷ ஹேதுவாயிற்றென்று திருவுள்ளம், ஸம்ஸாரிகளான ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களி யிலெம்பெருமான் ஆழ்வாருடைய ஶரீரஸம்ஸ்ருதிகளிலும் அத்யபிநிவேஶம்பண்ணுகின்றானென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிறதஶகத்திலே ஶடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௦॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி ஸர்வேச்வரனாய்க்கொண்டு என்னோடே கலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்னென்றெம்பெருமானைக்கேட்டால் அவன் இங்ஙனே ஸர்வேச்வரனாயிருந்தவனாலும் ஸர்வஜ்ஞனுமா னஹேதுக்களில் ஒருஹேதுவுமென்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனி என்பக்கலில்லாதஹேதுவை யென்பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று ஒருசொல் லைச்சொன்னேனென்று; மேற்படச்சொல்லலாவதொருஹேது வென்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸஹேதுகாஸ்தமருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ப்ராப்திசொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதிலிப்படி ஸர்வேச்வரனைக்கொண்டு என்னோடு கலந்துபரி மாறுகைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகை. எங்ஙனேயென் னில்? அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையி லே த்வரிதனாயிருக்கிறபடியையும் தான்த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஸூக்ஷ்மாவ்யாஹம் தவஸதிநாம்' என்கி றபடியே தமக்குப்பரதந்த்ரனாய்க்கொண்டு தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற் கவியிலே தன்திறத்தில் வ்யாமோஹத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும் நிரவதிகமாக க்கலந்தருளித் தம்மை இத்தேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுபக்ரமிக்கிற ஸர்வேச்வராபிப்ராயத்தையும் தா னித்தனை ஸர்வேச்வரனையிருக்கச்செய்தேயும் 'மங்கவொட்டுன்மாமாயை' யென்று தாமபேக்ஷித்தவாறே த ன்னபிமதத்தைத்தவிர்ந்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசயவாத்ஸல்யத் த்தையு மநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்மிதரானவர்ழ்வா ரநாதியாக ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே ஸம்ஸாரிகளா யிருக்கிற ஸ்ரீஸேநாதிபதிகளும் திருவநந்தாழ்வான் ப்ரதமபரிகரமான ப்ரஹ்மாதிகளாய் ஸர்வஜ்ஞஹனித்தனை ஸர்வேச்வரனையிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விஸ்மயாதி சயத்தாலே நிரூபித்துப்பார்த்தவிடத்தில் தம்பக்கலுள்ள ஸாமாந்யகவிதிந்யாயத்தாலே யாத்ருச்சிக மாயிருப்பதொரு ஸாக்ருதகத்வாமிரமாய் மேலுள்ள ஸாக்ருதவாஸனைகளெல்லாமித்தை வ்யா ஜீகரித்துக்கொண்டு உகந்தருளினஹேதுவாவதென வவன்தானேயுண்டாக்கினவையாயிந்த யாத்ருச்சிக ஸாக்ருதந்தானும் 'ஸௌஹார்தஸம்ஸ்ய யாத்ருச்சிகஸாக்ருதஜாய' என்கிறபடியே தம்முடைய ஸ நாதிகாலப்ரவாஹத்தில் ஸ்வஸம்பந்தநிரீக்ஷணையிருந்த வவனுடைய கேவலஸௌஹார்தத்தாலே ஜநிதமாயி ருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொரு தோஷமென்னும்படி ப்ரதிகூல்ய ஜுவிஷயஸாக்ஷாத்காரங்களைச்செய்தாராய் பொய்கின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்க லவன்செய்தருளின வாத்ஸல்யாதிசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸௌஹார்தத்தாலே செய்தருளினானிதென்ன வாத்ஸல்யமெ ன்றந்த விஷயாதிசயமுள்ளடங்காமையாலே ப்ரகாசித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமையாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யாத்ருச்சிகஸாக்ருதமென்கிற ஹேதுவும் ப்ரதிபா த்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது என்பது 'யாத்ருச்சிகஸாக்ருதஜாய' விஷ்ணோ: கடாக்ஷ' மென்கிற வாக்யகடாக்ஷத்துக்கு முந்தினகாலத்திலே என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொ ண்ணாதென்றபடி. என்பக்கல் கர்மயோகாதிகள் ஸாதனமாயில்லை யாத்ருச்சிகஸாக்ருதாதிகள் ஸா தனமாகவில்லையென்றுகருத்து. அத்யாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது 'மேஷவமேனுவாதவனு' மென்கிறபடியே ஸூரிகளை வென்றாயாநகதமாகையாலே அபிஷேகனை வவன்பக்கலிலே ஜ நித்திருந்த ஹேதுவை விசேஷ்யஸாதகனாய்வவன்பக்கல் தாத்பர்யமன்றிக்கே விசேஷணஸாதகனைவெ ன்பக்கலிலே வயதிவலித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி.

*

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாவிசேஷத்தாலே ஸிஜிக்கிறவர்த்தத்தையரு ளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேற்பட்டவித்யாதியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச் சொல்லித்தனையுமித்யாதியால்) சொன்னேனென்றது - சொன்னேனாகவென்றபடி. தான்ஹேதுவாயென்றது -

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத்* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குரு
மாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்திருப்பேரே* ॥க॥

ஆ—மெய்யேசொன்னேனு தான்ஹேதுவா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை

இ—தான்ஹேதுவாகவென்றபடி. இந்தஹேதுவானது ஸ்வாபாவிகமின்றிக்கே ஔபாதிக மேவிவாஸமாமெனில் லவமாத்ர ப்ரதீக்ஷணை தன்னாலேவந்ததென்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால் ஸஹ்ருதயநிவ்ருத்தியில்தானே ஸ்வப்ரஹேதுவாகவென்றபடி. யத்வா- தானென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீஜனகாரவிவியுனது வ்யாஜமாத்ரமின்றிக்கே ஸகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கயோக்யமாகையால் தான்ஹேதுவாயென்று வாக்யமாகக்கடவது, அப்போது தானென்னெஞ்சு நிறையப்புகுருகைக்கு இந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ஷ்யம் விசேஷஹேதுவாகையாலே தனக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யம் ப்ரஸங்கியாதபடி தான்ஸாதாரணஹேதுவாயிருக்கிறவத்தனைபோக்கி 'தஸ்மாத் தர்மஜவிதாம் விஷ்ணுகத்தாகர்த்தவ்யம்' என்கிறபடியே இதில்விசேஷஹேதுவல்லாதவனாகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்து என்கிறதோடேயந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல்

ஈ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று ஸர்வேச்வராவாஸமான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஏதத்காரணம் விம்ருச்யத்திவ்வாக்யத்தை யாவ்ருத்தித்தால் அந்த ஸாரவிசேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும் செப்பிலேனென்றுஸமவிக்கும். என்னஎன்றவாறே- இப்படிநான் யாத்ருச்சிகமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம். திருமால்- ஸ்ரீயிடத்திலேவ்யாமோஹனவன், திரு- ஸ்ரீ, மால்-வ்யாமோஹன், இதுஸாபிப்ராயவிசேஷணம், ஸ்ரீவிசிஷ்டனைக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றபிப்ராயம், வந்து- வருகிறக்ரமத்திலேவந்து, அதாவது:- இந்த வ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினஹேதுக்களையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறைய- ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பமின்றிக்கே ஈநாதியாகப்பாழ்கிடந்த வென்னுடைய நெஞ்சங்கும்நிறையும்படி, புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், சதுர்முகவாநார்ணத்தில் நான்முகன் இவள்மைதிலீ இவன்லக்ஷ்மணனென்று நிவேசித்துக்கொண்டு 'சோகபந்துஸ்வகாரணம் தீவ்யநவேநதஜஸா' என்கிறகணக்கிலே ஸ்வகாரணத்தில் பாழெல்லாம்தீரும்படி வந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம் தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு வசீகரணமாம்படி வந்துபுகுந்தானென்று பாவம், திருமால்- ஸ்ரீவ்யாமோஹனவன், வசீகரணத்திலே ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் வந்துபுகிரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில் ப்ரவேசிவாஸம் கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்சிப்பிக்கைக்காக இங்குத்தாயத்தில் ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது, 'ப்ருத்வீஜம்யோஜநவஹஸ்ரீபம் ஸ்ரீவலவார்த்தீவா:' என்கிறச்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும் மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு ஸந்தோஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்சிப்பிக்கைக்காக, யத்வா- ஸத்ருசத்தில்போலே ஸ்வாபதேசத்திலும் ப்ராவ்ருதஸமயிலுமுள்ள ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யத்தை இப்பாசுரத்திலத்தாயங்களிலே யடவேயருளிச்செய்தபடி; சென்றுசேர்விடம்- வாஸஸ்தானவன்தானும், பிராட்டியுமாய் ரமணீயதேசந்தேடிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேல்சொல்லுகிறதோடேயந்வயம். குரு- மஹார்க்களான, ஸ்ரேஷ்டங்களானவென்றபடி. மா- ஸ்ரேஷ்டத்துக்களான, விசாலகாந்திமத்திகளானவென்றபடி. மணி- மாணிக்கங்களை, உந்துபுனல்- உந்துகிற்கிற புனலையுடைத்தான, உந்துகை- ஸஹாயமாகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், 'ஸ்ரீமாணிக்யமேகாக்கராத்ரு கரவேரீஸஹ்ரீகவிரஜயதி' என்கிறபடியே தன்பெண்ணைஸ்ரீக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைச் கைகளிலேயேந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தானவென்றபடி. பொன்னி- காவேரியினுடைய, தென்பால்- தக்ஷிணபாகத்தில், பாலென்று பாகம், தென்- ஸம்ருத்தமான திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிறதிவ்யதேசம், இவ்வாக்யாய் ஸாபிப்ராயம், தான்சேர்ந்திருக்கிறவிடமித்தனை ரமணீயமாயிருக்கச்செய்தே கிடக்கவிதனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயமாய்க்கொண்டு கிழோடேயவயிக்கிறது.

[illegible]

மூ—பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றானையடங்கப்பிடித்தேனே* ॥உ॥
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்*

ஆ—த்திருநகரியாக வுடையனாகவிருந்த வெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடேகூட வென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்துபரிமாறுவதே யொருவனுடைய ஹிதிவேஶ மிருக்கும்படியென்கிறார். ௬

(பேரே) ஸகாரணமாகவின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான், இதற்குமுன்னிப்படி என்னெஞ்சில் புகுந்தருளப்பெறாமையாலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனின்றென்றனுள்ளம்புகப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ॥உ॥

இ—வேண்டினநன்மைகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றுகருத்து. பாட்டுக்கு ஸாரோக்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடேயிருக்கையால்) ॥௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இன்றுவந்துஎன்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸகாரணமாகவென்று) ஸகாரணமாக வென்றது- ஸஹேதுகப்ருத்தியையாலே தன்காரணத்தைமொழிய வேறொரு வ்யாஜகாரணமின்றிக்கே என்றபடி. இப்ப்ரகாரத்தோடு ஸம்ஶ்லேஷாவஸ்தாநுஸந்தாநத்தில் விவக்ஷிதமான ஸம்ஶ்லேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்னித்யாதியால்) பெருமையாலேயென்கிறதற்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்கிறதோடே யன்வயம். உலகுண்டுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞித்யாதியால்) ஆராவயிற்றானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யென்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாரணத்தாலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தருளினானென்றவரிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் ஸ்வாஸமாகநினைத்து ஸந்தோஷித்தானென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமிகை. ॥உ॥

ஶ—பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸியாநிற்கிற, ஸ்வயாரணத்தாலதுஸாதாரணமாகையாலே யங்கேதானே நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. பிரான்- பரமோபகாரகன், இன்றுவந்து- நான் நாநியாக ஸம்ஸாரியாகிறச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கிப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிச்சலிப்பேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் சலிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷயத்தில்சொல்லும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து, என்னெஞ்சு நிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாஶமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- ப்ரவேஶித்தருளினான், காரேழ்- ஸப்தஸம்வர்த்தகாதிமேகஸங்கத்தையும்; காரென்று- மேகம், கடலேழ்- ஸப்தஸமுத்ரஸங்கத்தையும், மலையேழ்- குலபர்வதஸங்கத்தையும், உலகு- ஸர்வலோகங்களையும், உண்டும்- ஸ்வோதரத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும், ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்து வைத்துமென்றபடி. ஆராவயிற்றானை- த்ருப்தமாகாத ஜடரத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணுவதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகப்பெறாமையாலே க்ஷுதிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த ஸர்வகாரணனைக்கேன யென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- ஸர்வாங்கமும்படிபற்றினேன்; அடங்குகை- ஸர்வாவயவங்களை, ஸ்வாதந்த்ர்யநிரபேக்ஷ ஸர்வஸ்வமும்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற்றேனென்றபடி. ஸர்வகாரணமாக வத்ஸலனாயிருந்தவனென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸர்வாபேக்ஷநிரபேக்ஷனானானென்று தாத்பர்யம். ॥உ॥

௩ பிடித்தேன்- எம்பெருமானையினியொருநாளும் விஶ்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாக ஸமாஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸாம்ஸாரிகமாகி நாநாவிததேஹப்ரவேஶ ஸம்பந்தமுடையயென்றபடி. கெடுத்தேன்- நஶிப்பித்தேன், இனியெனக்குதவராதபடி பண்ணினேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஶரீரஸ

மூ—மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோர்மாயையைக்* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடிச் சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே* ॥௪॥
எளிதாயினவாறென்றென்

ஆ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானையினியொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், ஸாநுபந்தமாகி நாநாவிததேஹஸம்பந்தஸாதநஜந்மத்தையும் ஜந்மநிபந்தநதுக்கத்தையும் போக்கினேன், துக்கஹேதுவாயநாழிகாஷ்டாதிகள் தொடங்கி யின்னளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன், இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கெளிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ॥௩॥

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெற்றென்னுடைய ஸஹகாரிகளோடுங்கூட நான்களிக்கின்

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

இ—பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாநுபந்தேத்யாதியால்) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மநிபந்தநேத்யாதியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துக்கஹேத்வித்யாதியால்) மாயைமடித்தேனென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தப்ராக்ருதேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பவன்நிஷேதமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியையு மத்தையவன்தன்னுடைய வாஸமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுபவித்தவிப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகவந்து புகுந்தவனாலே தமக்குப்ராப்தமாகப்பெற்ற ஸம்ஸாரஹாநிதலாபங்களைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது. ॥௩॥

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

எளிதாயினவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(திருப்பேரித்யாதியால்)என்கண்களித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) எளிதாயினவென்கிறத்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால்

ப—வெஸாநிபாபநமான வ்யாதியை பிணியடையேன், இது உபலக்ஷணம், ஒருதுக்கங்களையுமென்றபடி. ‘நமோநமோ நாதுக்கே தா’ மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி, மனைவாழ்க்கையுள்- மனையில்வாழ்க்கையிலே, மனை- க்ருஹம், வாழ்க்கை- போகங்களைபுஜிக்கை, ஒருக்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலேகிடந்து ஸாதுதாரக்ருஹக்ஷேத்ர ரூபதந்யாதிஸாதநங்களைக்கொண்டு ஐஹலௌகிகங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸாம்ஸாரிகமாபோகமாக யநுபவிக்கையிலே யென்றபடி. நிற்பது- நிற்பதான, அநுவர்த்திக்குமதானவென்றபடி. அவலம்ப ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே ஹேதுகாரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே அநுவர்த்திக்குமதானவென்றபடி. ஓர்- விலக்ஷணமான, ஸஸம்காரிதஜ்ஞாநாநந்த நித்யநிர்மலஸ்வரூபரான ஆத்மாக்களை பரவசமாக்கிக்கும்படியான விசித்ரஸ்ருஷ்டிஸக்தியை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- த்ரிகுண ப்ரக்ருதியை, மடித்தேன்- என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்வநிஷ்டநிவர்த்தநத்தில் கர்த்ருத்வ மெம்பெருமானதிருக்கக் கெடுத்தேன், மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேசித்தது ‘அதுனமதுவிதிவசையே’ என்கிறபடியே தாம்ப்ரயோஜநகர்த்தாவாம்படி ‘ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்’ மென்கிறகணக்கிலே அவன்தமக்கு கிங்கரீஹூதனுயிருக்கிறனென்று ஹர்ஷத்தாலே அருளிச்செய்தபடி, கொடிக்கோபுரமாடங்கள்- த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுரமென்று ஸமாஸவாக்யமாகவுமாம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவெனக்கு, எளிதாயினவாறே- ஸர்வேச்வரனுடைய ப்ரகாரமே, ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகாரமாச்சர்யத்யோதகம், இப்படி ஸர்வாநிஷ்டங்களும் உபாயாபேக்ஷநிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குஸுலபமாய்விட்டதே இதென்னவாச்சர்யமென்று ஸர்வேச்வரர்த்தாநுஷ்டாநங்களுக்கு மபயம். ॥௪॥

ப—எளிதாயினவாறென்று- ஸுலபமானப்ரகாரமென்று, இங்குஎளிது- ஸுலபம், ஸாத்யஸாத்யமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதேயென்று விஸ்மிதனுயென்றபடி. இதற்குக் களித்தேனென்கிறத்தோடேயந்வயம்.

மூ— கண்கள்களிப்பக்* கனிதாகியசிந்தையனுக்களிக்கின்றேன்* கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்*
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே* ॥ரு॥
வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி* ஊனேய்க்குரம்பையிதனுள்

ஆ— றேன், இப்படி திருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனி னித்திருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார். ॥ரு॥

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானைப் "நானுன்னோடொட்டேன்" என்னிலுமென்னையென்று

இ— த்ருதீயபாதத்தில்அபேக்ஷிக்கிற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படி திருப்பேரிச்ருதியால்) சதுர்த்தபாதத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிச்ருதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குபாதப்ருதிகமாகப் பிறந்த வநிஷ்டநிவ்ருத்திகளை யநுஸந்தித்து விஸ்தரானவிப்பாட்டிலே யப்படியாதப்ருதிகமாகவருகிற விஷ்டப்ராப்திகளையநுஸந்தித்துவிஸ்தராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ॥ரு॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவாக்யார்த்தமன்றோ வென்னப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நமக்கவனிச்ருதியால்) இத்தால் த்ருதீயபாதவ்யாக்யானத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வாக்யார்த்தமில்லையென்றதாயிற்று. என்னோ டொட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னோடொட்டேனிச்ருதியால்) நான்தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி. வென்றுஎன்றது- ஜயித்துஎன்றபடி. ஒட்டிக்கொண்டுஎன்றது- ப்ரதி

ஈடு— என்கண்கள்- காணக்கருதுமென்கண்ணே" யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள், களிப்ப- ஆநந்திக்கும்படி, கனிதாகியசிந்தையனுப்- கனிந்ததான சித்தத்தையுடையவனாய், நெடியானேயென்று கிடக்கு மென்னெஞ்ச' மென்கிறபடியே விடாய்த்தவென் மநஸ்ஸாநந்திக்கும்படி பெற்றவனாயென்றபடி. களிக் கின்றேன்- கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான் ஆநந்தியாநின்றேன், முடியானிலே கரணங்க ளுந்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங் கரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாநின்றோமென் றருளிச்செய்கிறபடி, கிளிதாவிய- கிளிகள்தாவாநின்றுள்ள, ஸர்வேச்வரனுடைய ஸந்நிதிஸம்பந்தத்தாலே சாகாமிருகங்கள் உகந்து ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யானங்களால் பரி வ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரன், தெளிதாகி ய- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே சுத்தஸத்வமயமாகையாலே தெளிந்ததான, இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக் கே தான்ஸ்வப்ரகாசமாய்த் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரங்குசஜ்ஞானப்ரஸாதகமாயிருப்பதென்றபடி. சேண்- உத்க்ருஷ்டமான, 'ப்ரஹ்மஸநக்ருத்ரஸ்ய தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதிலோகங்களு க்கெல்லாம் உபரிஸ்திதமானவென்றபடி. விசும்பு- ஆகாசத்தை, பரமவ்யோமத்தையென்றபடி. தருவான்- இனிதந்தருளுவான். ॥ரு॥

தேனேய்- மதுக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். எய்கை- சேருகை, மதுபான் பரி வர்த்தங்களான என்றபடி. பொழில்- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, திருப்பேர் நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியானவென் க்கு, வானேதருவானென்றதிப்பது. பரமபதத்தையே தரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி. அவயாரணம் ஸம்ஸாரலோகத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய லோகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னை ஸம்ஸாரலோகத்திலே வைத்துத் திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யங்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஸந்தேகமேநிரய ஸாத" என்னும்படியான ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிவருக்குவித்தங் களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையே தந்தருளக்கடவனென்றபடி. என்னோடொட்டி- என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒ ட்டுகை- ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, தேஹமானவென்னுடம்பிலே யுன்னைப்புகரவொட்டேனென்று நான் ப்ர திஷேதித்தாலும் நான் புகுராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி. ஊனேய்- ஊன்கள் ஏய்ந் திருக்கிற, ஊன்- மாம்ஸம், மாம்ஸப்ரசுரமான வென்றபடி. குரம்பையிதனுள்- இந்தக்குரம்பைக்குள்ளே,

மூ—புகுந்தின்று* தானேதடுமாற்றவினைகள்தவிர்த்தான்* தேனேய்பொழிற்றென்திருப்பேர்நகரானே* ॥ரு॥

திருப்பேர்நகரான்திருமாலிருஞ்சோலைப்* பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* இருப்பேனென்றென்

ஆ—ஸம்ஸாரிகளிலும் புகிரக்கடவனொட்டிக்கொண்ட தாஹமையமான வென்னுடையவிந்த ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து தானேயந்த ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கியருளினானென்கிறார். ॥ரு॥

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன் தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந்திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்; பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய் நானுமவனுடைய ப்ராணங்களாகிற அம்ருதத்தைஸேவித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்; ॥சு॥

இ—ஸ்வைரம்பண்ணிக்கொண்டுஎன்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்ருதைமேயமித்யாதியால்) ப்ரக்ருதியிலேயென்றது- ப்ரக்ருதிபரிணாமமான ஶரீரத்திலேயென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேயந்தவித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே யுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறபதஸமுதாயஸாமர்த்யத்தால் தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதியால்) இத்தால் என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதற்பாட்டில ப்ரஸவித்தவர்த்தத்தை ஸிம்ஹாவலோகிதந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விவக்ஷிதராய் தனக்கிருப்பிடமான கோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானிதென்னவாஶ்சர்யமென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. இருப்பேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) விருப்புப்பெற்று என்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) அமுதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥சு॥

ஈ—குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னுடைய தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி, இன்று—அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே இன்றைக்கு, அதாவது:— யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- ப்ரவேஶித்தருளி, தானே- திருநாட்டுக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணுவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலப்படுத்துகை, ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகங்களாய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுத்துகை, ஜ்ஞாநாவரணாதி ஸகலகர்மங்களையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவர்த்திப்பித்தருளினான், தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் ஸாபராதரையும் க்ஷமித்தருளக்கடவனாயிருக்கிறவன்தானே ஸகலப்ரதிபந்தகங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினானாகையாலே நமக்கிதில் சிந்தநீயமில்லையென்று கருத்து. ॥ரு॥

திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேஶத்தையுடையவனான, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, ஸப்தம்யர்த்தே [illegible], உறைகின்ற- வஸியாநிற்கிறவனான, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் இதரஸ்தலநிரபேக்ஷவாஸம் தோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய் '[illegible]' என்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்கு மிகவும் ப்ரியதமமான திவ்யதேஶமென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- உபகாரகனானவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸஸ்தாநங்களை யநாதியாகவுடையவனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே, ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று 'இஹ வத்ஸ்யாமி ஸௌமித்ரே ஸார்த்தமேதேந பக்ஷிணா' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள் நிழலின்கீழே வர்த்திக்கப்பெறுதவிழவல்லாந்திருப்படி இனிமேலுள்ளனாள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வர்த்திக்கப்பார்க்கிறேனென்று பெரியவுடை

மூ—னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்* விருப்பே பெற்றமுதமுண்டு களித்தேனே* ॥௬॥
உண்டு களித்தேற்கும்பரென் குறை மேலைத்* தொண்டுகளித்தந்தி தொழுஞ்சொல்லுப் பெற்றேன்*

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற ஸாத்மிகபோகாநுபவமாய் இவ் வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரத்தினாலே ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த ஸ்வஶே ஷத்வைகரஸத்வத்தைப்பெற்ற நான் கண்களாரளவுமின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— மேலைத்தொண்டுஉகளித்துஎன்று வடிவிஸாமஸ்யமாக்கி உகளித்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (என்னுள்ளிக்யாதியால்) மேலைத்தொண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்மிகஸ்வ த்தாலே) அந்திஶப்தத்தைபுரைக்கிறார் (அநுபவஜநிதமாயென்று) ஸாத்மிகபோகாநுபவமாயென்ற து- ஸாத்மிகபோகாநுபவமாயென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது- தாஸ்யரஸத்தைச்சொன்ன து தத்ஸம்பந்திகமான ஸாத்மிகத்வ லக்ஷணமென்று கருத்து. அதாவது:— ஸாத்மிகியினுடைய ஸம்பந் தக்ருதவிவேகமேயில் பரிபாகஜநிதமாயென்றபடி. இதற்கு ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த என்கிறத் தோடே யபைம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினு டையவிக்யாதியால்) தொழுஞ்சொல்லென்றது- நமஶ்ஶப்தமாகையால் திருமந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாத்யமெ ன்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஶ்ஶப்தத்தால் ப்ரதிபாத்யமென்றபடி. நமஶ்ஶப்தார்த்தமெஷ ஶேஷவ்ருத்திமெஷய மாகையா லத்தலேயாத்மாவுக்கு ஸ்வஶேஷத்வைகரஸத்வம் ப்ரதிபாத்யமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலைத்தொண்டென்றுதுடங்கி சொல்லப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஸ்வஶேஷத்வைகரஸத்வ ஸ்வரூபமாய் ‘நம இத்யேவவாதிந:’ என்றுசொல்லப்பட்டதான நமஶ்ஶப்தோச்சாரணத்தைப் பெற் றேனென்று ஶப்தஸ்வபாவிகம். ஶேஷத்வைகரஸத்வத்தைப்பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினது ஸாமான்யமான ஸாத்விகபரமார்த்தத்திற்காட்டில் சூக்ஷ்மமான ஜ்ஞாநஸாத்விகபராகாஷ் டை ப்ரதிபாதநமாகையால் ஸாத்விகபரிபாகமாய்வரும்படி பரிணதமான ஶேஷத்வபராகாஷ்டையாலத் திலே யிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்தாலே. ப்ரதிபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—யார்க்கேழ தாம் ஸாதுகொடியாய்க்கொண்டு ஸதிர்க்கையை ஸந்நாஹித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள் ளநாள் நானும்முடையநெஞ்சிலேயிருக்க வேணுமென்றன்று பேருசையாகவென்னை பாவித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்- நெடுங்காலம்ஸம்ஶ்லேஷியாய்ப்போந்தவனுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளை யுண்டாயிற்றென்றுமாப்போலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானென்று ஶாஸ்ஸம்ஶ்லேஷஸாமாதிஶயத்தை லேயருளிச்செய்கிறபடி. விருப்பேபெற்று- விரும்பப்படுகையைத்தானேபெற்று, விரும்பப்படுகை- ஸ்ப்ருஹணீ யனாயிருக்கை, அபாரணத்தால் ஒருவனும் வைராஸ்யமயமின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருவனுக்கு நான் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையே பெற்றேனென்றபடி. அமுதமுண்டு- அவனுடைய குணங்களாகிறவம்ருதத்தை ஸாஜித்து, களித்தேன்- ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், “பதந்தி ரஸந்தியதி ஶேஷவத்பரிணாமவி” என்கிறபடி யே உலகத்தில் ஜ்ஞாநமசக்ர்யாதிஸ்வபாவத்திலே தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதம்ருதம்போலே தோற்றிஸம்ஸிக்கிற க்ஷுத்ரவிஷயங்களை ஸாஜித்துக்களிக்கும் ஸௌவ்யரைப்போலன்றிக்கே உலகத்தில் நிரதிஶயஸாவர்வாதகமாயிப்போதும் நிரதிஶயஸாவஷமான கல்யாணகுணாம்ருதத்தை ஸாஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ॥௬॥

மூ- மேலை- மேல்பட்டதான, அதிப்ரவ்ருத்தமானமென்றபடி. தொண்டு- தாஸ்யரஸமானது, உகளித்து- உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை- உபரக்கிளம்புகை, அந்தி- அந்தத்தில், அந்தஸாஸ்யமொஜ்ஜ்ரும்பண வயநஸா நத்திலேயென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு- தொழுகையைச்சொல்லுகிறசொல்லை, நமஸ்ஸென்கிறஉக்தியை என்றபடி. அந்தஸாஸ்யமொஜ்ஜ்ரும்பண வயநஸாநவர்ஸ்வரூபங்கப்பிறக்கும் நமஉக்தியையென்று ஸமாஸம், பெற் றேன்- அடைந்தேன், ஸ்வஶேஷத்வைகரஸ்வம் ஸ்வதிப்ரவ்ருத்தமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்தஸ்வ ஶேஷத்வைகரஸ்வ ப்ரதிபாதிகையான நமஉக்தியை தத்பரிபாகமாகச் சொல்லப்பெற்றேனெ ன்றபடி. இப்படிநமஉக்தியானது பரிபாகம்மப்படி பரிணதமான ஸ்வஶேஷத்வைகரஸ்வ

மூ— வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* ॥எ॥
கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்* எண்ணிலும்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ண
நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென்

ஆ— கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை ஸாக்ஷாத்கரித்துக் களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமேல் நவாப்தவ்யமாயிருப்பதொரு புருஷார்த்தமுண்டோவென்கிறார். ॥எ॥

(கண்ணுள்நின்றகலான்) வாஜ்ஞ்மநஸாபரோக்ஷமான அவனைப் ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கரித்தவனாயிருந்த திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாததொருபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்துசெறிந்தான்,

இ— (இப்படியித்யாதியால்) ஸர்வவிஷயமவனுடைய ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டிஸந்தானமாவின் வர்ணிக்கும்படியான ஸதா தர்ஶநமாயிருந்தாலும் “ஸஹமே தர்ஶநம்ஸமாயாதே ஸதாய்வ்யக்தவிஷயகம்” ப்ரத்யக்ஷஸாமாந்யநிஷேதவிஶேஷதோ அஸ்மத்வஶ்யகளுக்கு” என்கிறகணக்கிலே அந்தரஸமெல்லாமிப்போதுள்ள ஸாக்ஷாத்த்திலும் தமக்குக்குறைவற்றிருக்கையாலே ஐதிஹ்யவிஷயமில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே ப்ரத்யக்ஷமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளின ஸங்கதிகளை ப்ரகாஶித்தவரிப்படி தாம் ஸர்வபரிபூர்ணரான நாராயணரையால் வந்ததம்முடைய நிரபேக்ஷத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியும் ஸங்கதிவிதையாயிற்று. ॥எ॥

❋ எட்டாம்பாட்டு. ❋

எண்ணிலும்பொருள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமித்யாதியால்) ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமேத்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமித்யாதியால்) ‘தேவம்த்ராஷ்டுமஶக்தி’ என்கிறவிடத்தில் ‘த்ராஷ்டும்’ என்று ஶ்ரவணமாயிருந்தாலும் தேவத்ராஷ்டாநம்ஸாமாந்யமாநதர்ஶநவிஷயமாயிருக்கிறாப்போலே புகுந்தான், செறிந்துஎன்கிறவிடத்தில் செறிந்துஎன்றதும் ஶ்ரவணமானாலு தேவஸம்ஸாரஸ்யாதிஶயமஹத்தாலே தேவவிஶேஷ ஸாமாந்யமாநதர்ஶநவியான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்

ஶ— ஸாக்ஷாத்தைப் பெற்றேனென்று உபலக்ஷிதார்த்தம், வண்டுகளிக்கும்- தேனாற்காலானவேளாளஸம்ருத்திகளாலே ஸம்பந்தங்களானந்திக்கும்படியான, பொழில்- உத்யானங்களாலே, சூழ்- வளிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், கண்டுகளிப்ப- நான்தன்னை ஸர்வதிக்ஷணமாகக்கண்டானந்திக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்துஎன்றபடி. அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விச்சேதமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று பாவம், “தத்ரயோமித்ரஸ்ய சக்ஷுஷா ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டிவிஶேஷணம் தத்ஸாதாவஸானம் தேநைதாதத்ரம் விஶ்வாவஸாயாஞ்ச பாமோஹ்யம்ஹி யஜந்த்ரேவி” என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸங்கதியிலருளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடைய திருக்கண்கள் ப்ரத்யக்ஷாத்ருஷ்டஸாக்ஷாத்தங்களாகையாலே விஶ்லேஷம் ஸம்பவங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தங்கண்கள்நின்றும் திருப்பேர்நகரான் விஶ்லேஷிப்பானென்னக்குறையில்லையிறே. உண்டு- இப்படிதன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்து, களித்தேற்கு- ஆநந்தித்தவெனக்கு, உம்பர்- உவரி, இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ॥எ॥

ப— எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ஸங்கல்பத்தாலே பவனையியத்தினைத்தாலென்றபடி. இங்கு ஶங்கர ஸ்யஸாஹிதாயாம்ஶோவம், நுண்பொருள்- ஸூக்ஷ்மதாஸமவ்யமான, நுண்- ஸூக்ஷ்மம், மனோஜ்ஞம் ஸர்வஶக்யனல்லாதவனாவென்றபடி. தானேஏழிசையின்சுவை- தான்தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனாவன, சுவை- ரஸம், ஸப்தஸ்வரஸம்போலே ஸர்வஸுகமான நிரதிஶயபோக்யனானவனென்றபடி. வண்ணநன்மணி- வர்ணவதிகளாய் நல்லவையான மணிகளையுடையவையான, நானாவர்ணங்களாய் ஶ்ராவ்யங்களான ரத்நங்களையுடையவையானவென்றபடி. மாடங்கள்சூழ்- மஹல்களாலே வளிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், கண்ணுள்- என்னுடையகண்ணுக்குள்ளே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்து, அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை, ஒருக்ஷணமும் விச்சேதமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸதாவிஷயமானவனாகாநின்றானென்றபடி. திண்ணம்- த்ருடமாக, இனி

மூ — மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே*
இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்* ॥அ॥

ஆ — இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பாரிப்பென்கிறார். ॥அ॥
(இன்றென்னை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை-

இ — த்தானென்று) கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) பாரிப்பு - ஸம்ரம்பம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே பாதவ்ருத்திகமாகத்தாமவனாலே பராவஸ்தோ்தநாயரானபடியை அநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்கள அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்று ப்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேத்யாதியால்) 'அஸந்நேவ ஸ பவதி, ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறவாக்யார்த்தமிங்கே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்தில் இன்றென்கிறபதத்துக்கு நானநாதியாக ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக வின்றைக்கென்றர்த்தமாகையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொருஹேதுவைக்காணேனென்று ஹேதுவைக்ஷவிக்கிறதாக ஸமிக்கையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்யாதியாலே இதுக்கொருத்தர மருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரச்நம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலு மித்ருதீயபாதமும் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரச்நமபேக்ஷாபரமென்று நினைத்தந்த ப்ரச்நப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

ஈ — தன்னாலும் நிரூபிக்கமுடியாதபடியாக வென்றபடி. என்மனத்து - என்னுடையமநஸ்ஸிலே, இன்று - அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவேஇன்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான் - ஆச்ரிதவ்யூஹனாய்க்கொண்டு புகுந்தான், செறிவு - ஆச்ரிதி, என்மநஸ்ஸில் புகுறத்துடங்கினவாறே ஆச்ரிதமான ஸௌந்தர்யலாவண்யவாத்ஸல்யாதிகளையுடையவனாய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண் - ஆச்ரிதஸம்ஸயிகளிலே, கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தம், பெரியன் - அதிகனானவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹுவிதரக்ஷணாபிஸந்திகளையுடையவனாயிராநின்றானென்றபடி. ॥அ॥

குன்றென்ன - உந்நதங்களென்றுசொல்லலாம்படி, திகழ் - விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள் - திவ்யஹர்ம்யங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான் - திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமபுருஷன், இன்று - அநாதியாகநான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கு, யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்திற்கிப்பால்பட்டகாலத்திலென்றபடி. என்னை - 'அஸந்நேவ ஸ பவதி' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமொன்றுமில்லாமையாலே அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி - ஸத்தாவாக்கி, 'ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறபடியே ஸவிஷயஜ்ஞாநப்ரதாநத்தாலே உஜ்ஜீவநவனாக்கியென்றபடி. தன்னை - ஸத்துக்களுக்கும் நித்யஸ்ப்ருஹணீயனானதன்னை, என்னுள் - அதிஹேயமான வென்னெஞ்சிலே, உள் - ஸ்வாந்தம், வைத்தான், 'யத்ர நித்யேவ நிவஸந்தி' என்கிறபடியே யோகிகள் ப்ரத்யாஹாராதிஸாதநங்கள்பண்ணுகிறபோலே நானொன்றும்பண்ணாட்டாதே அவிக்ஞனாய்க்கிடக்கச்செய்தே தான்தானே கொண்டுவந்துவைத்தருளினான், தான்புகுந்தானென்னாதே தான்வைத்தானென்கிறவித்தால் மஹாநிதியை நல்லவிடந்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்தது தனக்குக்ஷேமமாக நினைத்திருந்தானென்றபடி. பொருளாக்கியென்கிறவிடத்தில் ஹ்ருதயஸ்வரூபகுணாதிஜ்ஞாநப்ரதாநமும் என்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயப்ரீதிரூபபக்தியும் நிரந்தரதர்சநஸாக்ஷாத்காரமும் விவக்ஷிதமாகையால் பௌநருக்த்யமில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினானத்தனைபோக்கி யிதுக்கு நானொருஹேதுவும் காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற வசநவ்யக்தியாலே ஸர்வேச்வரனுடைய பரஹிதப்ரவணதை சொல்லித்தாய்த்தாகையாலே அவனுடைய பரஹிதப்ரவணதாரூபமான காருண்யமொழிய வேறொருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு பர்யவஸிதார்த்தம், இங்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ— அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்*

ஆ—க்குகைக்கு ஹேதுவென்? இதற்குமுன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்றவனை நான் கேழ்க்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில்சொல்லுவானென்கிறார், ஒருக்ஷணம்பிரிவில்பரிக்கமாட்டாதே

இ—யித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதித்யாதியால்) உணர்த்தலூடுதேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநான்கேழ்க்கிறேனென்று) ஒன்றெனக்கருள்செய்ய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கொருத்தரமித்யாதியால்) வல்லனாகில்என்கிறவித்தால் ஸர்வஜ்ஞனவனாலும் இதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று. இங்கு ஹேதுவென்னஎன்றது - ப்ரயோஜநஹேதுவென்னென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே ஹேதுசப்தார்த்தவரமாகில் பாட்டிலே ஸர்வேச்வரப்ரவ்ருத்திகஸர்வஹேதுக்களையும் ப்ரதிக்ஷேபித்ததாக பர்யவஸிக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாக்யத்தோடு விரோதமும் ஸர்வேச்வரனுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே, ரக்ஷணத்திற்கு ப்ரயோஜநஹேது ஸர்வேச்வரனுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸர்வரையும் ஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு ப்ரயோஜநஹேது அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கி தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய வேறு ப்ரயோஜநஹேதுவேது முன்பிப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுப்ரயோஜநஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின ஸாத்யங்களையெல்லா மநுபவித்தவர் மிகவும்விஸ்மயபாநின்றவாறே நீர் பூர்வநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்து தம்முடையகர்மங்களாலே வந்ததானப்போலே யிப்போதுமக்குண்டான ஸுக்ருதிகளும்முடைய ஸாக்ருதங்களால் வந்ததனையன்றோ, ஸம்ஸாரவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணமன்றோ, தத்ஸங்கல்பவிசிஷ்டிகள் சுத்தஸ்வஜ ஸவிசேஷ ப்ரயோஜகங்களாகையாலே ஆவைத்தில் ஸாதாரணகாரணமான ஜகத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் கார்யஜாதத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈச்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் கார்யஜாதத்தைப்பத்த ஸாதாரணனான ஈச்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று சங்கைபிறக்க வென்பக்கலுள்ள ஸாக்ருதஸுக்ருதங்கள் வேதநஸாமிகளல்லாமையாலே ஸமப்ரதாநஸாதகங்களல்லாமையாலும் கார்யத்துக்கஸாதகாரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின் ஸாத்யவஸ்திகளெல்லா ஈச்வரஸங்கல்பாயீநங்களாகையாலு மிவை யத்வேவகரணமாத்ரமாகையால் பண்டென்னை ஸாரஜீவனுக்குகைக்கு மின்றென்னை உஜ்ஜீவனுக்கி யித்தனைஸுக்ருதிகளை யெனக்குத்தந்தருளுகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொரு ப்ரயோஜநகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே ஸர்வஸர்வஜ்ஞனான ஈச்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸங்கதிமெதயாயிற்று. அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனென்று நயமாயிருக்க பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவென்னவென் றபம்பண்ணும்போது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் க்லிஷ்டமாகிறதென்கிற வஸாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷண

ஈ—ற்றேனென்கிற வாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழியவும் தம்பக்கல் ஒருகாரணமும் சுவிஜமாகை யாலே அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருப்ரயோஜநகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பூர்வதாத்பர்யம், அன்று இத்தயாத்ருச்சிகஸாக்ருதசக்திக்கு முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னை - தனக்கு நித்யவாஸஸ்தானமானவென்னை, புறம்போக - ஸம்ஸார ப்ரதேசத்திலேபோம்படி, ஸவிஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயாநுபவவ்யவஸாயம் நிரதனும்படியென்கை, புணர்த்தது - ப்ராக்ருதயோடேஸம்பந்திப்பித்தது, தேஹாத்யாதிரூப ப்ராக்ருதஸம்பந்தனுக்கிவைத்தது என்றபடி. என்செய்வான் - என்னசெய்யக்கடவனுப், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸாத்யமாக்குகைக்காக என்றுவாக்யார்த்தம், இது க்ஷேபவசநமானவர்ப்ரம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும் கண்டிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்புறம்போக புணர்த்தது என்கிற வசந

மூ—குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள்செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே* ॥௧௦॥
உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேனீதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்*

ஆ— ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற விவனிதுக்குமுன்பு அநாதியானகாலமெல்லா மென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறித்திருந்தானென்று கேட்கிறாரென்றுமாம். ॥௧௦॥

(உற்றேன்) எம்பெருமானொருத்தரங்காணாமை உம்முடைய திறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்சொன்

இ—த்ராஹியால்) அதில் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவிவனென்னுமளவாலே ப்ரதமவாக்யமிதுக்குமுன்பித்ராஹியாலே த்விதீயவாக்யமும் கேட்கிறேனென்கிறவித்தாலே த்ருதீயவாக்யமும் ஸூசிதம், இந்தயோஜனையில் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பாஞ்சராத்ரிகமாகவவன் தப்பக்கல்பண்ணின ஸம்ச்லேஷத்தையநுஸந்தித்து விஸ்மயித்தவரிப்பாட்டிலே யென்பக்கலிதத்தை யாஸக்தனாயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறித்திருந்தானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௧௦॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

இப்படியவனுடைய கேவலக்ருபையாலே ஸகலஸம்ருத்திகளையும்பெற்றேனென்று தாமிப்போது ஸர்வவிதகைங்கர்யபரராயிருக்கச்செய்தே 'ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்' என்றும் ப்ரார்த்திக்கை ப்ராப்தமன்றோவென்ன அதனைப்ரதிபாதிக்கிறார் (எம்பெருமானீத்ராஹியால்) காணாமையென்றது காணாமையாலே

ஈ—வ்யக்தியாலே யவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லிற்றாகிறதாகையாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யார்த்தம், தடுமாற்றவினைகளென்கிற ஸங்கோசவைத்தாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணஸம்பந்தமாகையாலே யவனுடையஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருப்ரதானகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரமதாத்பர்யம். எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்றுஅருள்செய்ய- ஒருத்தரமருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தல்- விஜ்ஞாபநத்தை, உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாபநம்பண்ண ஸந்நத்தனாகாநின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒருத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனைக்கேட்க ஸந்நத்தனாகாநின்றேனென்கை. விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ண ஸந்நத்தனாகாநின்றேனென்றது இப்ப்ரச்நம் ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு சக்யமல்லாததாகையாலே யிதையவன்ஸந்நிதியிலே க்ஷுத்ரவெணசொல்லுகை ப்ராப்தமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படிநான் ப்ரச்நம்பண்ணினால் ஸர்வஜ்ஞனானவனுக்கு மிதுக்குத்தரமருளிச்செய்ய முடியாதென்றபிப்ராயம். இது ப்ரதமயோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்குஸ்வாபதேசம், குன்றென்றத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்- பூர்வவத், இன்று- பாஞ்சராத்ரிகஸம்ச்லேஷத்துக்கப்பால்ப்பட்ட விக்காலத்திலே, என்னைப்பொருளாக்கி- பூர்வவத், தன்னைஎன்னுள்வைத்தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்னாதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போயிட்டத்திலும் ஸ்திதியற்றுத்தடுமாறுகிறதன்னை யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து நிலைநிறுத்தினனென்றபடி. என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனாய் என்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்து ஸாத்ம்யனானானென்கை, அன்று- முன்புள்ளஅநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்னை- இப்படிதனக்கத்யந்தவிதேயனாயிருக்கிறவென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னோடுகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலே போம்படி பண்ணிவைத்தது. புணருகை- ரக்ஷிக்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவனாய், எப்படி யாதநாசரணம் பண்ணக்கடவனாயென்றபடி. என்னோடுதான்ஸம்ச்லேஷியாதே என்னைவிமுகனாக்கி எங்ஙனேயாறித்திருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, த்ருதீயவாக்யே பூர்வவத். ॥௧௦॥

௴— உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்துபணிசெய்து- ப்ரீதியுக்தராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, ப்ரீதிபூர்வகமாய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற வாசிககைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன்திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இந்தவுன்திருவடிகளை யநுபவிக்கையேயென்றபடி. இன்னம்- மேல்யாவதாத்மமும், வேண்டுவது- எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் ஏவ

மூ—கற்றார்மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரார்க்கு* அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே* ௰
நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்* நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

ஆ—னபடியே நிஷ்கர்ஷமாகவேசெய்தேன், அதுநிற்க இனிநான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவடிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதென்றாயென் றாழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே செய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாருந் திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப் பற்றினார்க்கொரு து:க்கமில்லையாகதேயென்கிறார்.
௧௯

(நில்லாவல்லல்) அவன்திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இதுநிச்சிதமென்றுகொண்டு இ

இ—என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம். நிஷ்கர்ஷமாகவென்றது- என் கரணங்களும் ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுவ்யாஜமன்றிக்கேயென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவித்யாதியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ஸ்ரீகிங்கரஸ்வாமிமான விஷயாந்தரவ்யாவ்ருத்தமென்றுகாட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ரியாபதமன்று பெறுகிறநானென்றபடி. எ தாயென்றுஸம்போதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்று ப்ரதிபாதிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று பரோக்ஷமாகப்ரதிபாதிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதனிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்) இப்படிப்ரதிபாதிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென்றவாறே மிகவும்ஸ்ரீதராயந்த ஸ்ரீதிப்ரபத்தாலே யவனுடையகுணத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்தித்தருளுகையாலே பரோக்ஷமாக ப்ரதிபாதிக்கிறாரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோவென்றபடி.
௧௨

✳நிகமனம்.✳

அநுஸந்தித்தவென்கிறதற்கு உபாஸ்யாநத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

ப—யாரணத்தால் மற்றொரு ஸாதநாந்தரமும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்குறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ஸ்ரீதராயவனுடைய கல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுபவிக்கிறார்மேல், கற்றார்- அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யஸேவத்தாலே ஸகலசாஸ்த்ரங்களையு மப்யஸித்தவரானவென்றபடி. மறைவாணர்கள்- வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ச்ருதங்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் ஸௌஹ்ருதாத்ருஷ்டிகளில் தகுந்தபடி லக்ஷிதங்களாகத்தபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்தியாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேரார்க்கு திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற பரமேச்வரனுக்கு, அற்றார்- அற்றவர்களான. ஸ்வசேஷ்டை எனகிறவாதத்தையும் தேவதாந்தரசேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே சேஷமென்று தீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- ஆச்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வார்த்தகம். அல்லல்- து:க்கங்கள் ஸம்ஸாரஜந்யது:க்கங்களென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, அவதாரணத்தாலிதில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி.

ரூ – அல்லல்- து:க்கங்கள், பரமேச்வரஸமாச்ரயணஅநுபவாநந்தஹேது து:க்கங்களென்றபடி. நில்லா- நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கிதிசேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை ஸ்ரீதப்ரபத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி. நீள்வயல்- நீண்டவயல்களாலே, அதிவிசாலதயா தர்சநீயங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின்விஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம். நல்லார்- கல்யாணகுணாயிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பலர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக் கேட்டநுபவித்தாநந்தியாநிற்கிற என்றபடி குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இது பத்துக்குவிசேஷணம். ஆர்- பூர்ணமான, ரஸவ்ருத்தியையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ராவிடவேதமான

மூ—துளிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தையே பின்னையுமநுஸந்தித்துத் திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—சொல்லென்கிறத்தோடேபயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைப்ரதிபாதித்தவென்று) தாத்பர்ய வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—ஸந்தர்ப்பத்தில், இப்பத்தும் இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்-ஸாமவதர்களானவர்கள், ஆள்வது- ப்ரஶாஸநம்பண்ணுமது, சூழ்- வ்யாப்தமான, ஸ்வஸித்தமான என்றபடி. பொன்- சுத்தஜ்வலமான், பொன்ஸ்வபாவமிக்கு நன்மைப்ரத்யுஜ்ஜ்வலம். விசும்பு- ஆகாஶம், பரமவ்யோமஶப்தவாச்யமான பரமபதமென்றபடி. இந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை த்ருணீகரித்து பரமபதத்தை ப்ரஶாஸநம்பண்ணும்படி பரமைகாந்திகளுக்கனுகூலராய் ஸ்வதந்த்ரராவாரென்று வடதாத்பர்யம். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநபோஷகஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:,

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை.)

ஶ்ரீகாந்தஸ்வப்ரமாதாவிபதிஸவிதாபாதிவ்யதேஶஸக்த:
மோக்ஷக்ஷேத்ரார்த்ததஸ்ஸங்கல்பஸமயதயாஸத்ஸுஸந்நிதாநாத்।
த்ருஷ்ட்யுஸந்நிதாநாதிவிதரணதஸ்ஸ்வஸ்வபாவப்ரகாஶாத்
ஸாத்யோபாயத்வேஷ்டீதஸ்ஸமயநுபவிதஸ்ஸ்ரீவநஶைலேத்ருமாயி ॥கககா॥

(ஶ்ரீகாந்தகவ்யோமாக) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (விபதிஸவிதா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- அபாயரக்ஷகனாகையாலும், (திவ்யதேஶஸக்தா) கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே மங்கலங்களான மாடப்ராஸாதங்களாலேசூழப்பட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (மோக்ஷக்ஷேத்ராக) சேண்விசும்புதருவானே- பரமபதத்தைத்தர வல்லனாயிருக்கையாலும், (தத்ஸங்கல்பஸமயதயா) வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி- தப்பித்தாக ஸமயம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸத்ஸுஸந்நிதாநாத்) திருப்பேர்நகராநின்றாதி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை குறுங்குடியம் இதுகளிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்ட்யுஸந்நிதாநாத்) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், (அதிவிதரணத:) கருத்தின்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குபாஸகமாகத்தன்னை யநுபவிக்கக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வஸ்வபாவப்ரகாஶாத்) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியித்யாதி- இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநனை அநாதிகாலமநுவர்த்தித்து இன்றுதரிக்கைக்குத் தன்னுடைய ஸாதந்த்ர்யகாருண்யங்களொழிய வேறு ப்ரயோஜகமில்லையென்று தன்ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸாத்யகாஶ) ஈதேஇன்னும்வேண்டுவதெந்தாய்- ஸர்வருக்கும் நிரபாயிகஸாத்யமாகையாலும், திருப்பேர்நகரானிச் வேதநவிஷயத்திலே ஸௌஶீல்யாலே தானேஸந்துஷ்டனாகிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறஶப்தத்திலே ஆழ்வாராலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥கககா॥

ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டரான ஆழ்வார் தாம் திருநாட்டேற எழுந்தருளும்படியையுந் தாமெழுந்தருளும்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடும்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி யாத்ருச்சிகமாக எம்பெருமான் தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக்கண்டு பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே யத்தைப்பேசிக்கொண்டு அநுபவித்த ஆழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு தேவதாந்தராதிகளும் ஸர்வலோகங்களும் தேவர்களும் பஹுமாநபுரஸ்ஸரமாக பூஜித்தாரென்றிப்புடைகளிலே விசித்ரமாகச்சிலவற்றை வர்ணிக்கத்தொடங்குகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன அதுக்கு (இப் [illegible]ல்) திருநாட்டேறவிதர்ஹி தாமினிய நந்தரகாலத்திலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகிறபடியையு மிப்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக்கொண்டாடப்புகிறபடியையு மிப்போது தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. இப்படி பவிஷ்யத்துக்களான விஷயங்களை 'தூரியமுழக்கின' என்றும் தொழுதனருலகர்களென்றும் இருப்பிடம்வகுத்தனரென்றும் கீதங்கள்பாடினரென்றும் வியந்தனரென்றும் வந்தினரென்றும் இப்புடைகளிலே ஸித்தவஸ்துக்களாக நிர்தேஶித்தது தமக்கிவைற்றில்ப்பிறந்த ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்கார நைரந்தர்யவைஶத்யத்தாலே யிவையித்தனையுமிப்போதே தாம்பெற்றதாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே சொன்னதென்றுகருத்து. அந்யாபதேஶத்தாலேயென்றது- தம்மைவிஶேஷித்து நிர்தேஶியாதே நாரணன்தமரையித்யாதியாகச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்ய நிர்தேஶத்தாலேயென்றபடி. இத்திருவாய்மொழியிற் சொல்லுகிற கல்யாணஸம்பவங்களித்தற்குக்கீழ் தமக்குநடந்த நாநாகல்யோபநாயநாநுபவிதைகள்போலே தமக்கொருவருக்கே நியதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்குங்கூட ஸாதிகளாயிருக்கிறபடியை தாமிப்போது ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே தம்மையொருவரையே நிர்தேஶியாதே நாரணன்தமரையித்யாதியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாமாந்யத்தை நிர்தேஶித்தருளுகிறாரென்றுகருத்து. செஞ்சொற்கவிகளிலே பேசியல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடி தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியாலேயவன் தம்முடைய திருமேனியிலுங்கூட வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும் திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருவாய்மொழியில் ஸம்பந்திகளுக்கு ஸம்பவிக்குமவையான ஸமஸ்தஸம்பந்தாஸ்ஸ கல்யாணஸம்பவங்கள் தமக்கவனுடைய ஸஹஜகாருண்யாதிஶயத்தாலே ஸுலபங்களாயிருக்கிறபடியையும் பேசி யத்தாலேயபிநந்துநின்ற வாழ்வாரருள்பெறுவாரில்லப்படியே தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே த்வரிதனாய் தம்முடைய வாஞ்சாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநுகுணமாகத் தாமினியிப்போதே திருநாட்டேறப்போகவேணுமென்று [illegible]க்கவத்தாலே ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியான ஸர்வேஶ்வரன் திருநாட்டிலுள்ள ஸம்பாவநைக்கீடாக அவர்க்குமிகவும் விடாய்பிறக்கைக்காக ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்திக்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷமாக வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தமாய் அத்யந்தஸாரமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையு மங்குள்ள ஆதிவாஹிகஸத்காரப்ரகாரங்களையு மந்தமார்க்கத்தாலே போனார்க்கு ப்ராப்யமாய் 'தஸ்மிந் விரஜாம் ப்ரவாஹஸ்ருதம் பாரமநைத' மென்னும்படியான பரமபதத்தையும் நித்யஸூரிகள் வந்தாதரிக்கும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனுந்தானும் எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும் "ஆநந்தகாலஸ்ரீமத்பர்யங்கமாஸநஸநாதம்" என்கிற வ்யாக்யானத்திலே அத்யந்தஸாதரமான வந்தஸமயத்திலே ராஜதமிரியின்மேலே பரதகரியிருந்தாப்போலே ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளி யஸம்வ்யவஹிதவரிஜந பரிசுத்ததக்ஷிணாதிவிமலிகளுடைய ஸ்ரீஹஸ்தநீமாதி திவ்யஸமேதராக ஸேவிதனுக்கொண்டு தமக்கு ப்ராப்யனாய்ப் புகிறபடியையும் "அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று பரமப்ராப்யரான நித்யஸூரிகள்நடுவே தாமாநந்தநிர்பரராயிருக்கப் புகிறபடியையும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி ப்ரகாஶிப்பித்தருளக்கண்டு மிகவும்ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே அந்த அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திலுள்ள கல்யாணஸம்பவங்களைப்பேசி அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் அர்ச்சிராதிகதிப்ரகாஶகமென்கிற ஸமஸ்தமாணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமாயிற்று.

மூ— சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கின* ஆழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின* ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்* வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே* ௧

நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்*

ஆ—படியையும் திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவஹர்ஷத்தாலே பேசுகிறார், திருநாடேறப்போகையிலே உத்யுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டுகந்து அசேதநமான மேகங்களுங்கூட இவர்கள்போகக்கடவிய ஆகாசத்தையெல்லாம் அலங்கரித்துக்கொண்டுநின்று தத்ப்ரகோஷத்தைப்பண்ணித்தன, கடல்களாகிறவை திரைகளாகிற கைகளையெடுத்தாடின, இப்படி ஸப்தலோகங்களும் ஸமுசிதமானசெயல்களை செய்தனவென்கிறார். ௧

முதற்பாட்டு.

இ—நாரணன்தமரைக்கண்டுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடேறவிருக்கிறபடியால்) வழியிதுவைகுந்தர்க்கென்று மேலேசொல்லுகையாலே திருநாடேறப்போக உத்யுக்தரென்றவிடமிங்கு விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களைப்ரீதியால்) தூரியமுழக்கினவென்னத்தையுரைக்கிறார் (த்வநியெழுப்பியால்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) ௧

ஸ—என்னப்பன்- எனக்கு உபகாரகனான, வாழ்புகழ்- வாழ்விக்கும்புகழுடையவனான, ஆச்ரிதரை ஆநந்திப்பிக்கும் கல்யாணகுணங்களையுடையவனானவென்றபடி. நாரணன் தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய அஸாதாரணசேஷபூதரைக்கண்டு, தமரென்று- ஸ்வகீயர், பரமபதத்திற்குப் போகவுபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜகுமாரன்புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே இவர்கள் நாராயணனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதராகையாலே இவர்களைக்கண்டால் ஸமஸ்தமான ஸ்தாவரஜங்கமத்திற்குமாதரிக்கப்ராப்தமிறே என்று கருத்து. உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்கு முழக்கின என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆதரியாதொழியில் நம்மை ஸர்வேச்வரன் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே செய்தனவல்ல, இவர்கள் ஸம்பத்விஷயத்திலே ப்ரீதிகாரிகளென்று மிகவுமுகந்துசெய்தனவென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணி- வ்யாப்தமான ஆகாசத்திற்கு ஆபரணங்களான, விசும்பு- ஆகாசம், அணி- ஆபரணம், இந்த ஸம்பந்திகளைக்கண்டுகப்பாலே பக்திவாசமானவாகாசமெங்கும் மேகங்கள் அலங்கரித்துக்கொண்டு நிற்கிறனவென்று கருத்து. முகில்- மேகங்கள், தூரியம்- வாத்யத்தை, இங்கு பதாந்தஸ்யமகாரத்திற்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோபம். படஹதுந்துபிப்ரப்ருதிவாத்யங்களையென்றபடி. முழக்கின- த்வநிகரித்தன, முழக்குகை- த்வநிகரிக்கை, படஹதுந்துபிப்ரப்ருதிகோஷத்தைத் தாங்கள்பண்ணித்தனவென்றபடி. ஆழ்- அகாதங்களான, கடல்- ஸமுத்ரங்கள், அலைதிரை- ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற, திரை- தரங்கம், அகாதங்களான ஸமுத்ரங்களுமிந்த ஸம்பந்திகளைக்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே க்ஷோபித்தங்களாய்நின்றனவென்று கருத்து. கையெடுத்து- ஹஸ்தங்களை ப்ரஸ்தம்மாக ப்ரஸாரித்துக்கொண்டு, ஆடின- நர்த்தநம்பண்ணிற்றின. ஏழ்பொழிலும்- ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில்- த்வீபம், வளம்- ஸம்பத்தை, உபஹாரங்களான ஸம்பத்வஸ்துக்களையென்றபடி. ஏந்திய- ஏந்திற்றன, இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக தரித்துக்கொண்டுநின்றன என்றபடி. “ஸநாத்ராஜாநாம்விரஸம் ரஸாஸ்வாதவஹம் வஹவிதம் தஹாவல்கு” என்கிறகணக்கிலே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட அசேதநங்களுங்கூட ஹர்ஷவிகாரங்களையுடைத்தனவென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபஸ்தஜநங்களை லக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ௧

ப—நாரணன்தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸ்வகீயரைக்கண்டு, நிருபாதிகசேஷியான ஸர்வேச்வரனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதரானவர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் பரமபதத்துக்கெழுந்தருள உபக்ரமித்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல்- நல்லவையான, ஆகாரஸ்ய நகாரமேவமே நகாராதேசம், ச்லாகநீயங்களானவென்றபடி. நீர்முகில்- ஸலிலபூர்ணமேகங்கள், ஸாகவாஹிவேகஸஹோஸ், உகந்து- மிகவும்ஸந்தோஷித்து, இதற்குப் பூரித்ததென்கிறத்தோடே அந்வயம், ஒருகால் தூரியமுழக்கிற்றின்றினவில்லை, உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷியாநின்றனவென்றுகருத்து. உயர்- உந்நதமான, மேகஸஞ்சாரத்திற்கு மேல்பட்டதானவென்றபடி. விண்ணில்- ஆகாசத்திலே, பூரண- பூர்ணங்களான, தீபவாதக

மூ— நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தனநெடுவரைத்* தோரணநிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே* ॥௨॥
தொழுதனருலகர்கள்தூபநன்மலர்மழைப்* பொழிவனர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே*

ஆ—(நாரணன்) நாரணன்தமரைக்கண்டு தேவர்களுகந்தன, ஆகாஶவாஸரான தேவாதிகளாகாஶத்திலே பூர்ணகும்பங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தன, நெடுவரைப்போலேயிருந்த தோரணநிரைத்தெங்கும் தொழுதனருலகர்களென்கிறார். ॥௨॥

(தொழுதனர்) ப்ருதிவியன்றளந்தவன்தமர்முன்னே தூபநன்மலர்மழைபொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போவார்கு வழியிதுவென்று எதிர்வந்து இங்ஙனேயெழுந்தருளவொண்ணாதோ வென்றிருமருங்கும்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— உகந்துநன்னீர்முகிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுகந்தனவென்று) த்விதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாஶேத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஸ்வர்க்கலோகஸ்த சேதநாசேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுநோக்கா யிப்பாட்டுக்கு அந்தரிக்ஷவாஸிகளான சேதநாசேதநங்கள்செய்யு உபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுநோக்கென் றுஸங்கதியுமாயிற்று. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

பொழிவனரென்றது- பொழிவனராய்க்கொண்டென்றபடி. எழுமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) முனிவர்களித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அந்தரிக்ஷவாஸிகள்செய்யும்

ஶ— பூர்ணகும்பங்களானவென்றபடி. பொற்குடம்- கநககும்பங்கள், இங்கு குடமென்கிறவசநம் ஜாத்யேகவசநம், பூரித்தது- பூரிக்கப்பட்டன, எங்கும் நிறைக்கப்பட்டனவென்றபடி, ஆரவெழுநிலைகளிற்போலே ஆகாஶப்ரதேஶத்திலெங்கும் நிபிடங்களாக வைக்கப்பட்டனவென்கை. ஆகாஶவாஸிகளான தேவாதிகளாலென்றுகருத்து. இங்கு பூரித்ததுஎன்கிறக்ரியையை உகந்துஎன்கிறத்தோடு ஸமாநகர்த்ருகத்வமல்லாமையாலே உகந்துஎன்று ஸ்வாரஸ்யமாயிருக்கக்கூடாதாகிலும் த்ராவிடத்தில்விதிப்படி பிந்நகர்த்ருகஸ்தலத்திலும் ஸ்வாரஸ்யப்ரயோகமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த ஸ்வாரஸ்யப்ரயோகஸம்பவமுண்டு, 'ஊரெல்லாந்துஞ்சி யுலகெல்லாம்நள்ளிருளாய் நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால்' என்று த்ராவிடத்தில் பிந்நகர்த்ருகஸ்தலத்திலும் ஸ்வாரஸ்யப்ரயோகமுண்டிறே, நீரணி- நீராலேயணியப்பட்டவையான, அணிகை- அலங்கரிக்கை, ஜலஶீகரஸம்பந்தத்தாலே ஸ்வச்சமாக அலங்க்ருதங்களானவென்றபடி, கடல்கள்- ஸமுத்ரங்கள், நின்று- ஸ்திரமாக, அவிச்சிந்நமாகவென்றபடி. ஆர்த்தன- கோஷித்தன, ஆர்த்தல்- கோஷித்தல், உலகு- லோகங்கள்; லக்ஷணயா லோகவாஸ்தவ்யரான தேவர்களென்றபடி. நெடுவரைத்தோரணம்- உத்துங்கபர்வதங்கள்போலிருக்கிற தோரணங்களை, நெடியது- உத்துங்கம், வரை- பர்வதம், உத்துங்கபர்வதங்கள்போலே யதாஸம்ஸ்திதவஸ்த்ரஸம்ஸ்க்ருதங்களான தோரணங்களையென்றபடி. நிரைத்து- ஸங்க்ரமமாகநிபிடித்து, எங்கும்- ஸர்வப்ரதேஶத்திலும், ஊர்த்வலோகங்களெங்குமென்றபடி. தொழுதனர்- ப்ரணாமம்பண்ணினார்கள். ॥௨॥

ஶ— உலகர்கள்- லோகஸ்தஜநங்கள், பூதலாதிவாஸிகலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களென்றபடி. தொழுதனர்- தங்களுடைய ஶேஷத்வாநுரூபமாக அஞ்ஜலிபந்தம்பண்ணினார்கள், அன்று- மஹாபலிகாலத்திலே, என்னதென்று ப்ருதிவியை மஹாபலியபஹரித்தவக்காலத்திலேயென்றபடி. பூமி- ப்ருதிவியை, அளந்தவன்றமர்முன்னே- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவனுடைய ஸமீபர்முன்னே, ஸ்ரீவாமநவேஷதாரியாய்ப்போய் மஹாபலியைவஞ்சித்து ப்ருதிவியையளந்துகொண்டுவந்த விஷ்ணுவின்பாதத்தாலே வஶீக்ருதசித்தராய்க் கொண்டவனுக்கஸாதாரணஶேஷபூதராயிருந்துவைத்து திருநாட்டுக்குப்போகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸமாகமத்திலே என்றபடி. தூபநன்மலர்மழை- தூபத்தையும் நல்ல புஷ்பங்களுடைய வர்ஷத்தையும், நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேஶ:. நல்ல புஷ்பங்களாவன மந்தாரபாரிஜாதாதி திவ்யபுஷ்பங்கள், பொழிவனர்- வர்ஷியாநின்றவர்களாய்க்கொண்டு, இக்கு எங்கே

மூ—எழுமினென் றிருமருங்கிசைத்தனர் முனிவர்கள்* வழியிது வைகுந்தற்கென்று வந்தெதிரே* ॥௩॥
எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கைந்நிரைக்காட்டினர்* அதிர்குரல்முரசங்களலை
கடல்முழக்கொத்த* மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்றமர்க்கே* ॥௪॥

ஆ—முனிவர்கள்நின்றிசைத்தனரென்கிறார். ॥௩॥
(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன் தமர்க்கிவர்களொருக்காலிங்கே ப்ரவேசிக்கப்பெறுவது என்றென்னுமாசையாலே இமையவரெதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர், ஸவித்ராத்யாதிவாஹிககணங்கள் பார்த்

இ—ஸத்காரங்களை யநுஸந்தித்தவிப்பாட்டிலே தத்தாதிவாஹிகலோகங்களிலுள்ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்றாரென்று ஸாமதியும்ஸங்கதிகை. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

தமர்க்கு என்கிறதற்கு வகுத்தனர் என்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்தில ஸித்தைர்ஸ்வர்ஸம்ருளி ச்செய்கிறார் (இவர்களொருக்காலித்யாதியால்) ப்ரவேசிக்க என்றதும் விஸ்ருதிக்க என்றபடி. த்விதீயபாதத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவித்ரித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகலோகத்திலுள்

ஈ—வந்து என்கிறதோடே அந்வயம். பூர்வத்தைவஷிக்கையாவது வஷம்போலே ஆகாஶாவகாஶமெல் லாமேவ்யாபிக்கும்படி பஹுமாநமாக ப்ரயோகிக்கை. வைகுந்தற்கு- வைகுண்டத்தாற்கு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தை பெறப்போகிறவற்கு என்னுதே ஸ்ரீவைகுண்டத்தாற்கு என்றதால் ஸம்ஸாரத்தில் பிறந்துவளர்ந்து பாஹ்யமாயி ருந்த ஸம்ஸாரிகள் ப்ரபந்நர்களாய் பெருமாளநிந்தபின்பு பரமபதந்தாங்கள் நெடுங்காலமிருந்தவிட மானஸாரமும் பரஸ்பரமாய் திருவயோத்யை தங்களுக்கு ஸ்வதேஶமாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு மநாதிஸம்ஸாரியாயிருந்த விஶ்வாஸங்களும் தாங்கள்வழிதப்பிப்புகுந்துதிரிந்த ஸீஷணாரண்யமாய் ஸ்ரீவை குண்டமேதங்களுக்கு ஸ்வதேஶமாய்போருகிறார்களென்று கருத்து. வழியிதுஎன்று- அர்ச்சிராதிமார்க்கமிதுவாயிருக்கு மென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையேறப்போருகைக்கு மார்க்கம் அஸாதாரணமானதாயிருக்கிறவிந்த மார்க்கமன்றோ வென்று உகஸ்ஸிலநுஸந்தித்துக்கொண்டு என்றபடி. ஸாமதவிஷயத்தில் ஸத்காரித்து நாம் க்ருதார்த் தராகவேணுமென்றுமாசையாலே யவர்கள்போம்வழியையிப்படி உகஸ்ஸாலே ஸம்பாவித்துக்கொண்டு என் கை. எதிரேவந்து- தந்தாமுடையவெல்லைகளைக்கடந்து எதிரேவந்து, முனிவர்கள்- மௌநிகளான மஹ ர்ஷிகள், இதற்கு இசைத்தனர் என்கிறதோடேயந்வயம். மௌநிகளாயிருப்பாருமிந்த ஸாமதர்திறத்தில் மௌநவத்தாலேயந்த மௌநவ்ரதத்தை தவிர்ந்தார்களென்றுகருத்து. எழுமினென்று- இங்கனேயெழுந்தரு ளவேணுமென்று, இருமருங்கு- உபயபார்ச்வத்திலும், மருங்கு- பார்ச்வம், இசைத்தனர்- பாடினார்கள், பாடினாப்போலே உபசாரமாகச்சொன்னார்களென்றபடி. ॥௩॥

ஸ—மதுவிரி- உபாவனாது விஸ்ருதமாகாநிற்கிற, மகரந்தஉத்கோத்தாரம் ஸம்பாதிற்கிறவென்றபடி. துழா ய்முடி- திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவனை, மாதவன்- ஸ்ரீபதியினுடைய, இவர்களையெதிர்கொள் ளுகைக்காக பெரியபிராட்டியாரோடே திருத்துழாய்முதலான அலங்காரங்களாலே தன்னையலங்கரித் துக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. தமர்க்கு- ஸம்பந்திகளுக்கு, ஸ்வாராதநஶேஷமான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. இதற்கு வகுத்தனரென்கிறதோடே யந்வயம், இமையவர்- அநிமிஷரான தேவர் கள், இங்கு அநிமிஷரென்றது ஸ்வாபாவிகபதமன்று, இவர்களை ஸத்கரிக்கையிலுள்ள வைகாக்ர்யத்தைப் பற்றச்சொன்னபடி, எதிரெதிர்- இவர்கள்போகிறவழிக்கு முன்னேமுன்னே, இருப்பிடம்- விடுதிகளை, வகுத்த னர்- தனித்தனியே நிர்மித்தார்கள், கதிரவர்- கிரணவான்களான, கதிர்- கிரணம், கதிருடையவர்- கதிரவர், அவரவர்- அந்தந்ததேவர்கள், கிரணஶாலிகளான ஸூர்யாதித்யவம்ஶ்யாதிதேவர்களென்று பட்டாபிஷேகம், இதுகூ ஆதிவாஹிகதேவங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், யதா— கதிரவர்- ஆதித்யாதித்யர்கள், கதிரவரென்று ஆதித் ருக்குப்பேர், அவரவர்- தாங்கள்தாங்கள், தனித்தனியேஎன்றபடி. கை- ஸ்வஹஸ்தங்களை, நிரைகாட்டினர்- பங்க்தியாகக்காட்டினர், பார்த்தெழுந்தருளவேணும் பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்றடைவடைவே வழியிலே கைகாட்டினார்களென்றபடி. அதிர்குரல்- அதிராநிற்கிற குரலையுடையவையான, அதிகம்பீரமாகப்ரதிஸ்வநிக்கிற த்வநியையுடைத்தானவென்றபடி. முரசங்கள்- போர்ஜங்கள், துந்துபிகளென்றபடி. அலைகடல்முழக்கு- அலையெறி ற்கிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, கோஷத்திற்கு, முழக்கு- கோஷம், ஒத்த- ஸத்ருஶங்களாயிற்றன, ஸகோஷ

மூ—மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலும்* கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே*. ॥ ௫ ॥

ஆ—தருளீர்பார்த்தருளீரென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாற்போலே உபஜவணவாதிவாத்யங்கள் ஸர்வலோகங்களுமவ்யாப்திதமாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(மாதவன்றமர்) இவர்கள்போகிறவழியில் வஸிக்கும்தேவர்களிவர்கள் மாதவன்றமரென்றுகந்து தந்தாமுடையஸ்தானங்களையும் ஐஶ்வர்யங்களையு மிவர்களுக்கிவைத்தைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸமர்ப்பித்தார்கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகஸிஷ்மான தங்கள்ஸமர்ப்பீயைக்கொடுத்தார்களென்கிறார். ॥ ௫ ॥

இ—ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் தாங்கள்செய்யும்ஸத்காரங்களையநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியும்ஸ்ரீமிக்கை. ॥ ௪ ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதியால்) 'வைகுந்தே நவதந்த ஸங்ஶ்ருதே' என்கிறபடியே வைகுந்தன் வழிநடத்த வத்தாலே, மேலேபோகிறவிவர்களுடைய ஸஹகாரிகளாய்வருகைக்கு வஸிக்கும் தேவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் வாமனைஶ்வர்ஜாவங்கள். இத்தால் விஷ்ணுஸங்பார்ஷதரான ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவித்தவ ரிப்பாட்டிலே யவர்களுக்குமேல்வருகிற வாமனைஶ்வர்ஜாவதிகள்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியும்ஸ்ரீமிக்கை. எமதிடமென்று ஸ்தானத்தைச்சொன்னது ஐஶ்வர்யத்துக்குமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு ஸமர்ப்பித்தார்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். எமதிடம்புகுதுகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொள்ளுவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

ப—அமராவஸ்யங்களாயிற்றனவென்றபடி. க்ஷாஸ்த்ரலக்ஷணபகோபாஸகவஸ்யமாக உபஜங்களுண்டாயிற்றனவென்று ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம். ॥ ௪ ॥

ஶ— வாசலில்வானவர்- வழியில்தேவர்கள், வாசல்- வழி, ஸம்ஸாரனுக்குமேல் வைகுந்தன்வழிநடத்தவத்தாலே ஸஹாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் ஸஹகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற வாமனைஶ்வர்ஜாவதிகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாதவந்தமரென்று- ஶ்ரியவனுக்கு ஸ்வீயரென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் லக்ஷ்மீரமணனுக் கஸாதாரணஶேஷபூதரென்று- மிகவும்வீதாரயென்றபடி. இதற்கும் என்றலுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இங்கேநீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி. எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, ஸத்யலோகாதி ஸ்தானத்தையென்றபடி, புகுதுக- தேவர்கள்ப்ரவேஶித்தருள இந்தஸத்யலோகாதிபதத்தை தேவர்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி, என்றலும்- என்றுநிற்குமளவில், இப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தே யென்றபடி. இதற்கு மடுத்துப்பாடினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வேதநல்வாயவர்- வேதோச்சாரணத்தாலே நல்லதானவாயையுடையவர்கள், ஸ்வர்க்காதிஸர்வலோகங்களிலே வைதிகராய்க்கொண்டு யாகாதிநிரதரானவென்றபடி, வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் ததாராதநமாக அநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகர்மங்களையென்றபடி. உள்மடுத்து- உள்ளாலேஸமர்ப்பித்து, உள்ளென்று ஸ்வாந்தம், மடுக்கை- ஸமர்ப்பிக்கை, உபநிஷத்ப்ரதிபாத்யமாக ஸமர்ப்பித்துயென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்தென்கை, இவர்கள் நிரபேக்ஷராய்ப்போகச்செய்தேயும் 'வீதக்ஷுந்நிவஸாஸாம்ஸஸ்ததக்ஷஸேதூள' என்கிறகணக்கிலே யிவர்களிவர்பக்கலா னுராகிஸயத்தாலே தமக்குள்ளவித்தை ஸமர்ப்பித்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாகங்களைஸமர்ப்பிக்கை யாவது- யாகஹவிங்களாக ஹவிகளான தத்தோகைஶ்வர்யங்களை ஸமர்ப்பிக்கை, கின்னரர்கருடர்கள்- கின்னரர்களும்கருடர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினார்கள், மாநவிதேஹ்யில் நிவர்ணராயிருக்கிறவர்களாகையாலேகினரமராஸாதிகள்மாநங்களாலேஇவர்களுக்கு ஸத்காரம்பண்ணினார்களென்றபடி. இங்கு பாடினரென்கிற க்ரியையை விஶேஷ்யமாயிருந்தாலும் உள்மடுத்துஎன்கிறவிடத்தில் க்ரியாபாஸந்யாயமும்

மூ— வேள்விபுள்மடுத்தலும் விரைகமழ் நறும்புகை* காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர்* ஆள்மின்கள் வானகம் ஆழியான்தமரென்று* வாளொண்கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே* ॥௬॥
மடந்தையர் வாழ்த்தலும் மருத்தரும் வசுக்களும்* தொடர்ந்தெங்கும் தோத்திரம் சொல்லினர் தொடுகடல்* கிடந்த

ஆ—(வேள்விபுள்) இவர் சிலர் ஸ்வகீயமான பரமபதத்தைக் கொடுக்குமளவில் வேறே சிலர் யஜ்ஞவிபூதிகளாலே பஹுமாநம் பண்ணினார்கள். சிலர் காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர், வாளொண்கண் மடந்தையரிவர்களைக் கண்டு ஸ்ரீஸூக்திஸம்பத்தாலே இவர்கள் தாங்கள் பெறப்புகுகிற ஐச்வர்யத்திற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஐச்வர்யமில்லாமையாலே ஆழியான்தமரானீங்கள் ஆள்மின்கள் வானகமென்று இதுதன்னையே ஆசம்ஸமாக ஸம்பாவித்தார்களென்கிறார். ॥௬॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— வேள்விபுள்மடுத்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர் சிலரித்யாதியால்) விரைகமழ் நறும்புகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறே சிலரித்யாதியால்) ஸ்ரீஸூக்திஸம்பத்தாலேயென்கிறதற்கு ஸம்பாவித்தார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம், வாளொண்கண் மடந்தையரித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்தித்தவர் இப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிக ஸ்த்ரீகள் செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதம். ॥௬॥

ஸ— ஊரெல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாம் நள்ளிருளாயித்யாதியில் போலே ஸ்த்ரீஸ்வபாவமாக்யாநாவஸரம். ॥௫॥

வ்யா- வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் அநுஷ்டித்த யாகங்களுடைய பலங்களையென்றபடி. உள்மடுத்தலும்- உள்ளாலே ஸ்வீகரிக்குமளவில். ஹவிர்பாகமாக ஸ்ரீயோடே ஸ்வீகரிக்குமளவிலென்றபடி. இதற்கு நறும்புகையென்கிறத்தோடே அந்வயம். விரைகமழ்- பரிமளம் பரிமளிப்பிக்கிற, விரை- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, பரிமளம் ப்ரவஹிப்பிக்கிறவென்றபடி. நறும்புகை- ஸாமயிகமான தூபங்கள், வேள்விபுள்மடுத்தலும் நறும்புகையென்கிற ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே யாகபலங்களை ஸ்வீகரித்தவளவிலே தூபங்களுண்டாயிற்றனவென்று ஸூசிக்கும், ஸ்வீகரித்தவளவிலே வேறே சிலர் தூபவிசேஷங்களைக் கொண்டு பஹுமாநம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். காளங்கள்- காஹளங்களையும், வலம்புரி- சங்கங்களையும்; இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். கலந்து- சங்கவாத்யகாநம் காஹளத்வநியும் ஏககாலத்தில் சங்கத்வநியுமாகவிப்படி கலந்து என்றபடி. எங்கும்- ஸர்வதிக்குகளிலும். இசைத்தனர்- த்வநிப்பித்தார்கள், சிலரிதிசேஷ:. வாளொண்கண்- காந்தியையுடையவாய் ஒளியவான கண்களையுடையவர்களான, வாள்- காந்தி, இந்த ஸாமந்தர்களைக் கண்ட ஸ்ரீஸூக்திஸம்பத்தாலே உத்தாராவிர்பூதமுகங்களாய் உஜ்ஜ்வலிதங்களான நேத்ரங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கீழ்ச்சொன்ன ஆதிவாஹிகர்களுடைய ஸ்த்ரீகளென்றபடி. மகிழ்ந்து- தேசாந்தரம்போயிருந்துவந்த பர்த்தாக்களைக் கண்ட ஜநநிகளைப்போலே மிகவும் ஆநந்திகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆழியான்தமர்- ஸுதர்சநதரனான ஸர்வேச்வரனுக்கு சேஷபூதரானீங்கள், வானகம்- பரமவ்யோமமாகிற க்ருஹத்தை. அகம்- க்ருஹம், க்ருஹம்போலே புங்களுக்கு ஸ்தானமான பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்மின்களென்று- ஆளுங்கோளென்று, ஸ்வதந்த்ரமாக யாவதாத்மபாவி நீங்கள் அநுபவம் பண்ணியருளவேணுமென்று; வாழ்த்தினர்- ஆசம்ஸநம் பண்ணினார்கள். ॥௬॥

வ்யா- தொடுகடல்- ஸமுத்ரமான க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, தொடுஎன்றுதோண்டுதலாய் ஸமுத்ரத்தைக் குறிக்கிறது, கிடந்த- கண்வளர்ந்தருளினவனை, எங்கேசவன்- நம்முடைய கேசவனை, ப்ரசஸ்தகேசத்வமாக கேசியை ஸம்ஹரித்தவனையென்றபடி. கிளரொளி- ஜாஜ்வல்யமான தேஜோரூபமான, மணிமுடி- ரத்நகிரீடத்தையுடையவனை, குடந்தையென்கோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடைய கோபாலனுக்கு, க்ஷீரஸமுத்ரத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைப் ப்ரஜைக்குக்களோடும் மருவும்படி ப்ரத்யக்ஷஸாமீப்யனானவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்கிற, நமக்குங்கூட ஸாமீப்யமாம்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீக்ருதராய்க்கொண்டு, ஸந்ததமாக அடிமையாயிருக்கிற இந்த ஸாமந்தர்களுக்கென்றபடி. இவர்களைக் குறித்து

மூ — வெங்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக்* குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே* ||எ||
குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி
நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ||அ||

ஆ — (மடந்தையர்) ஸ்ரீகௌஸ்துபதாரணமாகத் திருப்பாற்கடல் திருக்குடந்தைதொடக்கமாகவுள்ள தேசங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின எம்பெருமானுக்குக்குடியடியான இவர்களைமடந்தையர்வாழ்த்துமளவிலே ஸ்தோத்ரங்களும்வஸ்த்ரங்களும் தந்தாமுடையபோகங்களன்றியே போகாந்தரங்களிலுந்தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்வீகரித்தார்களென்கிறார். ||எ||

(குடியடியார்) குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று இவரை பரமபதராஜ்யத்திலே அபிஷேகராயநுக்குமுடி சூடியிருந்தவயர்வருமமரர்கள் முறைமுறையெதிரெதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகுவதிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஸம்பத்தில்லாமையாலே யாழியான்தமரான நீங்களாள்மின்கள்

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ — என்கேசவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகௌஸ்துபாதியால்) கேசவன்கோவலனென்று க்ருஷ்ணவதாரஞ்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டாதிதேசங்களும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளுகிறார் (தொடக்கமாகவுள்ளவித்யாதியால்) எங்குந்தொடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய வித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியமாகிறது. ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு. *

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவென்கிறத்தோடே அந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபதாதியால்) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம்.

ப — என்று தாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், க்ஷேத்ரவாஸிகளுடைய ஸ்த்ரீகளென்றபடி, வாழ்த்தலும்- மங்களாசாஸநம்பண்ணுமளவில், மருதரும்- ஸ்தோத்ரங்களும், வசுக்களும்- க்ஷேத்ரவாஸிகளும், எங்கும்- ஸகலபோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே தத்ஸம்பந்திபோகங்களிலுமென்றபடி, தொடர்ந்து- "கோணபிதென்றான்றுகொலோ" என்று விரோதிகளிராயிருந்தவர்களாகையாலே இவர்கள் நிர்ஹேதுகத்திலே ஸகலபோகங்களை அதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ளே ஸ்வீகரித்தவளவால் தங்களுக்கு அபேக்ஷிதம்பிறவாமையாலே உபரிதநபோகங்களிலும் தொடர்ந்துஎன்றபடி, தோத்திரம்- ஸ்தோத்ரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ||எ||

ம — இவர்- இந்தஸமயத்திலேயுள்ளவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ரக்ஷகனாயிருந்தருளினவனுக்கு, கோவிந்தனுக்கு என்றுதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்குமின்றியே யென்றநந்யார்ஹத்வம் தோன்றுகைக்காக, குடியடியாரென்று- காலக்ரமத்தாலே பரம்பரையாயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடே அந்வயம். முடியுடை- கிரீடங்களையுடையவர்களான, பரமபதராஜ்யபட்டாபிஷேகத்திவ்யகிரீடசோபிதராணவென்றபடி. வானவர்- பரமவ்யோமவாஸிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. முறைமுறை- பர்யாயம்பர்யாயமாக, எதிர்கொள்ள- ஸ்ரீமுகத்தாலே ப்ரத்யுத்தம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுறுகினர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனான, ஸ்ரீஸம்ஸாரம் தேவிப்ரத்யயம். இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற ஸந்தோஷத்தாலே ஸமஸ்தபோதகமுஷைஸ்வர்யம் ஸ்ருஷ்டவந்த ஜகத்ஸேவகக்கிளைவாரனை என்றபடி. மாதவன்வைகுந்தம்- ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, மூலையிரியமாட்டாத அநுகூலக்காணுமாப்போலே நிரதிசயஸந்தோஷத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையில் ஆசைகொண்டுதன்னிற்காட்டிலும் சமானமான ஐஸ்வர்யம்தானுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டமென்று திவ்யநகரத்துக்கும் திருநாமமுண்டிறே, புக- ப்ரவேசிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரென்கிறத்தோடே அந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்க்ருதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்னமேயுஜாதிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கமான, மதிள்கோபுரம்- ப்ராகாரத்தில் கோபுரத்தை, திவ்யநகரத்வாரகோபுரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், இது

மூ — வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமதிடம்புகுதென்று* வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ॥௯॥

ஆ — வானகமென்று இதுதன்னையே ஸங்க்ஷேபமாக வ்யாக்யானிக்கைக்காக இவர்கள்முன்னமே ஸ்வஜனதாகாதிக ளாலேயநுகூலமான பெரியதிருமோவாஸத்தைச்சென்று குறுகினார்களென்கிறார். ॥அ॥

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில் வாசலில்வானவர்வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளானநீங்கள் எங்களுடைய ஸமஸ்தகைங்கர்யமான ஸம்ப்ரதிபத்தியைக்கொள்ளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து ஸமஸ்தஸம்ஸாரஜநித நிரதிசயஸ்ரீதிகாரித ஸம்வ்ருத்திகோமரான வமரரும் ஸமஸ்தஸம்ஸாரஜநித நிரதிசயஸ்ரீதியாலே ஸ்வயக்ருதிமேதராய் ஒருஸ்வவ்ருத்திபண்ணுகைக்கு க்ஷமரன்றியேயிருக்கும் முனிவரும் ஸம்ருத்தியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமென்னஸாம்யம் பண்ணினோமோவென்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார். ॥௯॥

இ — கொடியணியென்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) இத்தாலிவ்வளவாக ஸ்வக்ருதிஸம்பந்தத்தில் ஆண்டாம் ஸம்ஸாரங்களையருளிச்செய்தவ ரிப்பாட்டிலே ஸ்வக்ருதிஸம்பந்தத்தை யதிக்ரமித்து பரமபதத்திலேபுகுந்தவநந்தரம் நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையு மவ்வுபசாரங்களோடே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தைப்போய்க் கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயித்யாதியால்) எமதிடம்புகுதென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவித்யாதியால்) ப்ரார்த்தித்தென்கிறதற்கு விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரகோபுரத்தில் நடந்தவுபசாரங்களை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே திவ்யநகரப்ரவேசாநந்தரம் ஆஸ்தானாதிகளான நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, முனிவருமென்று உபநிஷத்துகளைச்சொல்லுகையாலே ஸமஸ்தஸம்ஸாரிகதாஸிநியால் ததிதரஸேவாநிவ்ருத்தரானவமரர் கைங்கர்யஸ்ரீரஸிகராகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஸமஸ்தஸம்ஸாரேத்யாதியால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தியுள்ளேயித்யாதியால்) விதியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னஸாம்யமித்யாதியால்) ॥௯॥

ஈ — பரமபதகோபுரத்திலருளிச்செய்தநிர்வாஹம், ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தினெல்லையில் திருமோவாஸத்தைக்கிட்டினார்களென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ॥அ॥

ப வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை, புகுதலும்- ப்ரவேசித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்- அந்ததிவ்யநகரதாரத்தில் தேவர்கள், தாரபாலகராகவுள்ள நித்யஸூரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம், வைகுந்தந்தமர்- வைகுண்டநாதனுடையவஸ்யர், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கநந்யார்ஹசேஷபூதரானவர்களென்றபடி, எமர்- ஸ்வகீயர், நமக்குஸ்வாமிகளென்றபடி, எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, புகுதென்று- தேவர்கள்ப்ரவேசித்தருளவென்று, புகுதுஎன்றது புகுதுகளென்றபடி. எங்களுடையவிந்த ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர தாரபாலகத்வாதிகாரத்தை நீங்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துஎன்று வாக்யதாத்பர்யம், வியந்தனரென்கிறவதத்தை யிங்கேயநுஷங்கிப்பது, வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலே, அமரரும்- ஸமஸ்தநாயகநாயகஸூரிகளும், கைங்கர்யபரஸநிரதரான ஸூரிகளென்றபடி, முனிவரும்- உபநிஷத்துகளும், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாநுபவைகநிரதரான ஸூரிகளுமென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகிறத்தோடே யந்வயம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஸம்ஸாரலோகத்திலேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வைகுந்தம்புகுவது- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து ப்ரவேசிப்பது, விதி- ஸாம்யம், என்றானொருருவசப்தார்த்தம், நாம்பண்ணினஸாம்யமேதுஎன்றபடி, வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள். ॥௯॥

மூ—விதிவகைபுகுந்தனரென்றுநல்வேதியர்* பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள்கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே*. ௰

ஆ—(விதிவகை) நம்முடைய ஸாமர்த்யத்தினாலே இங்கே புகுந்தனரென்று ஸர்வஜ்ஞரான வைஷ்ணவருமமரர்கள் தங்கள் திருமாளிகையிலே யதோசிதமாக இவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கினார்கள், விரஜாவிரஹிதவாத்ஸல்யஸம்பந்தத்தினாலே ஜநநீஸ்தந்யதைபோலே இவர்களைக்கண்டு ப்ரீதைகளாய்ந்த ஸ்ரீ ஆஸ்ரயத்தினாலே பரமபதத்தில் வர்த்திக்கும் வதூ ஸஹஸ்ரமான திருச் சேவகங்களையுடையரான பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப்பிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யபரிவாரிகைகளோடேகூட தங்களுக்கு வரவேண்டிமான ஸ்ரீகோசம் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்களமான ஸத்காரோபகரணங்களையெல்லாமேந்திக்கொண்டுவந்தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ௰

(வந்தவர்) ஸர்வேஶ்வரனைப் ப்ரியம்வதியாயிருந்த வெம்பெருமான்தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணி.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ ஏதத்யாதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ப்ராகாரத்துக்கு செய்யு உபசாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ப்ராகாரத்தைக்கடந்து மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி நடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யு உபசாரங்களைச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதோசிதமாக வென்று) மதிமுகமென்கிற விஶேஷணத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாஶேத்யாதியால்) மடந்தையரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால்) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (தங்களுக்குமித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ௰

✳ நிகமனம். ✳

அவரென்கிறதுவிவக்ஷிதாஶத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதிநால்). அந்தமில்பே

ஈடு— விதிவகை- ஸாமர்த்யகாரத்தாலே, நம்முடையஸாமர்த்யவைபவத்தாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று- ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருள்தருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸமாஶ்ரயணாநுபவம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகப்பெற்றது நம்முடையஸாமர்த்யமன்றோவென்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டுஎன்றபடி. இதற்குக் கழுவினரென்கிறதோடே யந்வயம். நல்- நல்லவர்களான, ஸர்வஜ்ஞரானவென்றபடி. வேதியர்- வேதப்ரதிபாத்யர், “யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:, யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:। தத்ராஸௌ விபு: ஸதாவஸ்தித ஸூரய:” இத்யாதிவேதவாக்யப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில்- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தாநம், பாங்கினில்- உசிதக்ரமத்திலே, அதாவது:— இவனொருஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்த சேதநன் நாமநாதியாக வஸ்த்ராஸம்ஸாரமென்று தாரதம்யம்பாராதே இவனைஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்ஶேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி. ஸர்வோசிதமான க்ரமத்திலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடைய திருவடிகளை, கழுவினர்- திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- சந்த்ரவதிகளான, மதி- சந்த்ரன், மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தத்பரிவாரிகைகளும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, வந்து- விரஹக்லேஶிதனாயிருந்துவருகிற புத்ரனுக்கெதிர்வருமாப்போலே உகப்பாலேகளாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குவரவேண்டிமான ஸ்ரீகோசத்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் உசாரஸ்யஸமுச்சிதார்த்தம்ரோவ:, நற்சுண்ணமும்- நல்லசூர்ணத்தையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திருமேனியோட்டைஸம்பந்தத்தினாலே நிரதிஶயபோக்யமான திவ்யசூர்ணாலங்காரத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- பூர்ணகும்பங்களோடே கூடின தீபங்களையும், திவ்யாம்ருதபூர்ணங்களான கநககும்பங்களையும், மங்களதீபங்களையுமென்றபடி. ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்திநின்றார்கள். ௰

மூ—வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ॥௧௧॥

அ—மண்டபத்திலேசென்று அந்தமிலபேரின்பம்விளையும்படியாக அபர்வறுமபாகவதரோடேகூடத் தாமிருந்ததைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைவல்லாரந்தமின்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥

ஸ்ரீகுருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ரின்பத்தடியரோடிருந்தமைக்குத் ஸாக்ஷாத்பலமருளிச்செய்கிறார் (அந்தமில் இத்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஸ—அவர்- அந்தஸ்ரீவைகுண்டநாயகன், வந்து- இவர்களைக்காண்கையில் ஔத்ஸுக்யாதிசயத்தாலே ஸ்ரீநாட்டிமார்களோடே தானும்வந்து, எதிர்கொள்ள- இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமையென்கிறத்தோடே அந்வயம், மா- மஹத்தான, “தஸ்யானந்தஸ்ய ஸ்தாநஸ்ய பாஜநதாவிஸ்தாரமஹத்வவாஸ” மென்கிறபடியே அபரிச்சேத்யவிஸ்தாராகாரமாயிருப்பான வென்றபடி. மணிமண்டபத்து- ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிவாக்யங்களாலே போதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே, அந்தமில்- அந்தமில்லாததான, உத்தரோத்தரமழிவில்லாததானவென்றபடி. பேரின்பத்து- பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, “அனந்தஸ்ய பரப்ரஹ்மணே” யென்கிறதற்கு எதிர்த்தட்டாக அநந்தஸம்பந்நானந்தாஸ்ராமிகளான வென்றபடி. அடியரோடு- ஸர்வதாகர்வப்ரதிஷ்டைகசேஷிகளான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை- ‘அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ’ வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, புஷ்பஜாதிகள் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. பொழில்- உத்யானங்களையுடையதான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல்- ஸ்ரீசடகோபனுடைய ஸூக்திகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிசேஷணம், சந்தங்கள்- சந்தோரூபங்களான, ஸர்வரூபங்களன்றிக்கே ‘சந்தஸாம்ஸ்வாநாம்’ என்கிறபடியே வேதரூபங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், முனிவர்- மநநஸீலர், அந்த நித்யஸூரிகளோடேகூட பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவம் பண்ணாநிற்பவர்களாவாரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய பூர்ணாய ஸ்ரீமதே வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரீபராங்குசதாஸப்ரணீதாவஸி:.

(சூழ்விசும்பு.)

ஸர்வஸ்ஸ்ரீஸநாராயணஉதிபராவிக்ராந்தவாநா
ஸ்ரீஸ்வாமிஸ்வாஜநப்ரியநாராயணகோவிந்தஹாவாஸ் ।
வைகுண்டவாஸிஹாவதவிவரஜநாத்யஸ்தாதிமத்ய
ஸம்ஸ்ராவபேஸஸ்ரீயதிமதிபாஸ்ரீஸர்வபேஷ்ஷ ॥௧௧௨॥

(ஸர்வஸ்) எப்பொழுதும்வளமேந்தியவென்னப்பன்- ஸகலஸாதிபாகையாலும் (ஸ்ரீஸநாராயண உதிபராஸ) நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்து- ஸகலநிர்வாஹகனாகையாலும், (விக்ராந்தவாநா) பூமியன்றளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமரூபத்தைக்கொண்டெல்லாலோகங்களையுமளக்கையாலும், (ஸ்ரீஸ்வாமீ) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்- மாதவன்றமரென்று ஸ்ரீயப்பதியாகையாலும், (ஸ்வஸ்வாமீ) ஆழியான்தமரென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜநப்ரியநாஸ) தொடுகடல்கிடந்த- கம்பீரமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (கோவிந்தஹாவாஸ) கோவிந்தன்றனக்கென்று- எல்லார்க்கும்ஸமாஸநம்படி க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (வைகுண்டவாஸிஹாவாஸ) வைகுந்தன்றமரெமர்- விதிவகைபுகுந்தனரிதி. பரமபதத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள ஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும் எம்பெருமானாஸ்ரிதஜநங்களை யர்ச்சிராதிகதியாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறாரென்று “சூழ்விசும்பணிமுகிலிலே” ஸ்ரீசடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௨॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழ்வார் தாமிந்தப்ரக்ருதியிலேயிருந்தவிருப்பைக் காணுமென்றுநோங்கிக் கூப்பிடுகிறார், நிரவதிகநிர்வேதாதிசயத்தாலே ஸம்ஸாரத்தை

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிதமக்கு ஸாவிகளாயிருந்த கல்யாணகுணசேஷ்டிதங்களையெல்லா மிப்போது ஸாக்ஷாத்கரித்து மிகவும்வீதராயிருக்கிற வாழ்வார்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோஎன்றும், உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனோ, என்று மிப்புடைகளிலே மிகவுமார்த்தராய்க்கூப்பிடுகை பரஸமாப்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) இப்படி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது– கீழ்த்திருவாய்மொழியின்ப்ர மேயத்தி லநுஸந்தித்த ஸாவிகல்யாணகுணசேஷ்டிதங்களில் தமக்குப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரவைசத்யாதிசய மெனோஜபத்தாலும் இந்த கல்யாணகுணங்களி லத்யாஸக்தியாலும் 'நவிவேதத்தேநாமாத்ர' மென்கிறக ணக்கிலே தாமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிருக்கிற விருப்பைமறந் தவ்வவிச்சாரிமதியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடி யரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யதிகோநாஸ ரமான வசிராதிமார்க்கத்தையும் ஆதிவாஹிகஸ்ருதி ஸகலஸாமாநி வசிஷ்டவிஸ்மித விக்ரஹம் சவைஸவாங்களையும் திருமாமணிமண்டப ஸாக்ஷாத்காரத்தை யநுஸந்தித்து ஸ்ரீவைகுண்டஸ்ரமநத்தைக் கிட்டி னவாறே நித்யஸூரிஸம்ப்ரமவைகளெதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளுமுபசாரங்களையு மதிஸ்ப ரமாக்ருவைகுண்டமக்குள்ள நித்யஸூரிகளாதரிக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீஸூக்திகளும் ஸ்ரீவை குண்டநாதனுமெழுந்தருளி யுபலாலித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரி ன்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளுடைய வழங்காலக்கத்திலே தாமாநந்திஸ்யராயிருக்கும்படியையு மத்ய ந்தவிசதமாக நிரதிசயவீதிராகவாஸ ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யநுபவித்து பரவசராய்த் தாமிந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்குமிருப்பைமறந்து நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மையத்யவஸித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே ஸஹஸ்ரைகங்களிலே ப்ரவ்ருத்தராய்துகைவாராமையாலே லக்ஷித ராய்த்தமைப் பரமபதித்துத் தாம்ப்ரக்ருதிவசராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு சோகவிஷயத்திலேயொருவ ன் நிர்ஜீவனாய் ஸர்வோத்தாரணமிருந்துவைத்து உச்ச்வாஸமாய் உல்லாஸமாய் ஓரிடத்திலும்நிலை நில்லாதபடி யத்யுஷ்ணமான ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தியிலேதள்ளுண்டால் நோவுபடுமாப்போலே மிகவுமவஸந்ராய் பரமேகாந்திஷன்தான் நிரவகாசஸவிபவாயமாய் அநவரதவிசித நிர்விசேஷதஜாதயாபர த்ருணப் ஸவிபவனும் பரமகாருணிகனும் ஆபத்ஸகனும் ஸர்வஜ்ஞனும் நிர்விஜ்ஜஜாதமர ணப்புரிநக்கத்தன் திருவடிகளொழிய வேறுமதியில்லாதநம்மை யிங்ஙனே ப்ரக்ருதிவசமேலைகவைகப்ர க்ருதியின்கையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவுமார்த்தராய் பசியாலும் தாகத்தாலும் வ்ய திதமாய் மாத்ருத்வத்தையும் காணப்பெறாத ஸ்தநந்தயப்ரஜையாதல் கிமயத்தாலே கதறுமாப்போ லே நிவ்ருத்திமாயிருப்பாருடைய ஹ்ருதயங்களுங்கூட விரங்கும்படியாகவு மவனுக்குத்தம்மைரக்ஷித்தல்ல து பரமைத்திருப்ப தரிதாம்படியாகவு மத்யந்தமநீயமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில் தன்னு டைய கல்யாணகுணவிஷயாதிகளாலே இவர்திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுபவமாக்கி வஞ்சித் தாப்போலே யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் கா ட்டுத்தீயிலகப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியற்று 'ஸர்வாத்மாராவணவேதிகாதல ஜநகம் ஸ்ரேயஸம் ஸ்ரணம்வ்ரஜ' என்கிறகணக்கிலே அவன்திருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டிப்படி நான்சோர்வுணும் ப்ரக்ருதி யிலிருக்கிற விருப்பைப்பார்த்து பரதேயாஸுவாநீ இனியிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிச்சேஷமாக நி வர்த்திப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றேங்கிக் கூ ப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து.

*

முதற்பாட்டு.

கருமாணிக்கமேஎன்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவேதநாதியால்) அதில் என்பொ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ— ஸ்ரீமனாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகல்யாணகுணஸாகரனாயிருந்தவுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ— ல்லாவித்யாதிவிஶேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) என்கள்வா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) தனியேனாருயிரேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால்) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டுஎன்கிறதற்குத்

ஸ— முனியே- ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனே, "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி நாபோ நாக்நிர்ந ஸோமோ ந ஸூர்ய:, ஸ ஏகாகீ ந ரமேத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய ... ஸர்வம் ... ஹிதவாநக:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வகார்யாதிகளிலே முன்பு ப்ரளயகாலத்திலே ஸூக்ஷ்மசேதனாசேதனங்களாயிருந்த ப்ரஜைகளையிழந்து முச்சடங்க ப்ரளயத்திலே ஸோமஸூர்யாத்யுபகரணங்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லாதபடி கரணகளேபரங்களையுமிழந்து "அஸந்நேவ ஸ ப⁴வதி" என்னும்படியாய்த்தங்களுக்கு விஶேஷித்தொரு பேரிடவொண்ணாதபடி தமஸ்ஸிலே யிரும்புண்டதீர் போலேயிருக்கச்சுவறி யசித்விஶிஷ்டங்களாய்க்கிடக்கிற சேதநரைக்கண்டு தயமாநமநாவாய் இவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணுகைக்காக "ஸ ஐக்ஷத ஏகோஹம் ப³ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதிகளிற்படியே ஏகமேவாத்விதீயம் ... ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி ப்ரகாரத்தை ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனான பரமேஶ்வரனேயென்றபடி. நானுஸங்கமுண்டாய்க்கிடந்தவனைக்குத் திவ்யாஜ்ஞமாகவென்பக்கலிலேயிதமேபண்ணி இவ்வளவாகவரும்படியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நானுளனாயுன்னையபேக்ஷித்து நோவுபடாநின்றால் உதவலாகாதோ பிரானே? நீ நினைத்தவன்றேயுதவலாவது நான் நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- சதுர்முகஶரீரகனாயிருக்கிறவனே, ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளான ஶரீரவிஶேஷங்கள் ஶரீரிபரதந்த்ரங்களாகையாலே இங்கு சதுர்முகஶப்³த்தாலே தச்சரீரியான பரமேஶ்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிபண்ணியுபகரித்தாருமுண்டாயிருக்க ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்ன? ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியாலேயுபகரித்தவனும் தச்சரீரகனானநீயேயன்றோ சதுர்முகனும் உனக்கு காரணாதி கார்யகாரணமாத்ரமன்றோ பிரானே என்றுகருத்தாலே இப்படி ஸம்போதித்தது. முக்கண்ணப்பா- த்ரிநேத்ரனான்வுபகாரகனே, இங்கும் ருத்ரஶப்³தத்தாலே தச்சரீரியான ஸர்வேஶ்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, அப்பன்- உபகாரகன், ஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்பவனும் நீயேயல்லையோவென்றுகருத்து. "ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்। ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி ப⁴க³வாநேக ஏவ ஜநார்த³ந:" என்கிறபடியே உத்தரோத்தரவிபரீதவாஸநா ஶாந்திகமாகையாலே ஸ்ருஷ்டியிற்காட்டிலும் உபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, எனக்கு நிரதிஶயபோக்யமானவென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறத்தோடே யந்வயம், கீழ் யென் ஶப்³தம் ப்ரயோகியாதே யிங்குப்ரயோகித்தருளினதித்தால் நான்முகனே முக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் விஶேஷணங்களாய்த்தோற்றின ப்³ரஹ்மருத்ரர்கள் தமக்கநபேக்ஷிதரென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் விஶேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யமங்கள விக்ரஹமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் நிரதிஶயபோக்யமென்றும் தமக்கபேக்ஷிதமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோற்றுகிறது, கனிவாய்- கனிபோலிருக்கிற அதரத்தையுடைத்தான, "பக்வபி³ம்பா³த⁴ர:" என்றுசொல்லப்படுகிற தகவும் ஸௌந்தர்யத்தைக்கண்டால் ஸ்ரீயாலே ஸ்தவிதம்பண்ணினிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூபோலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, "புண்டரீகதளாமலாயதாக்ஷ:" என்றிருக்குமவர்களை யநவதிகஸௌஹார்த³கடாக்ஷம்பண்ணும் திருக்கண்களைச்சொன்னபடி, கண்கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் ககாரஸ்வகார்ஶப்³த ப்ரயோக³ம், பொல்லாக்கருமாணிக்கமேயென்றநயிப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

மூ— கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு* இனிநான்போகலொட்டேன்

ஆ— னுடையகுணங்களையே யாரகமாக்கி என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன்; இனிபண்டுபோலே உன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளை யென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொன்றும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட இருக்கவொண்ணாதபடி பெரியவார்த்தியோடே.

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிபண்டுபோலேயித்யாதியால்) இதுக்குப் ஸாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— துளையாமையாலே யொருவராலும் அவகாஹிக்கப்படாமல் நித்யநூதநமாயிருக்குமதானதென்றபடி. கருமாணிக்கமே- இந்த்ரநீலமணிக்கமே, 'ஸஹஸ்ரஸூர்யதேஜஸம் வரிஷ்டம் மோஹநம்' என்று ஸ்ருதர்க்கு, ஸஹஸ்ரஸூர்ய வரிஷ்டமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி. தாமரைபூத்தாப்போலே வாத்ஸல்யமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் ஸ்நிக்தம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கிறது திவ்யமங்கள விக்ரஹமென்று பட்டர் தாத்பர்யம், இங்கு ப்ரஹ்மாதிஸஹவாஸத்தால் 'ஸமஸ்தஜநநீம் ஸர்வஸ்வாமிநீம்' என்கிற விஷ்ணு ஸ்வரூபவிக்ரஹத்தைச்சொன்னபடி, 'ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்' என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிறநீ. நிருபாதிகஸம்பந்தமுடையனாகி நின்றுனை யென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. த்ரிமூர்த்திஸாம்யமான விவ்வதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேயவஸ்தாபித்தொழிந்தது ப்ரஹ்மாதிமூர்த்திகளில்போலே இந்தமூர்த்தியில், ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸாக்ஷாத்தாகையாலும் சுத்தஸத்வமாகையாலும் ஆதலால் நமக்கு ஸ்ரீநிதிஸ்யமான ப்ராப்யமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது, என்கள்வா- என்னுடையகள்வனே, உனக்கு நித்யஸமாயிருக்கிற விவ்வாத்மாவை யநாதியாக அபஹரித்தவனாயிருக்கிறவென்னை யபஹரித்தவனேயென்றபடி கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸந்நிதாநத்தால் 'மநோஹரமூர்த்திர் நிசாசாரிணீ' மென்கிற படியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையபஹரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு ஸ்ரீஜநஸ்தானம்போலே நித்யஸமாயிருக்கிறவாத்மாவை 'திருமெய்யுறைவார்ப்பு' தென்கிறபடியே ப்ரமாணபரதந்த்ரத்திலே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தபஹரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்து காட்டியேயிப்படி ப்ரகாரஞான வென்னையுங்கூட அபஹரித்தாயென்கை, உன்ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி என்னைவசீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்று தாத்பர்யம், இப்படி என்னைவசீகரித்தாகிலும் முனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப்ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, தனியேனாருயிரே- ஸஹாயனாயிருக்கிற வெனக்கு ப்ராணப்ராணனே, ஆர்- ப்ராணம், உயிர்- ப்ராணன், ஸ்வஜனஸமாநத்தி லொருதுணையன்றியே ஏகாகியாயிருக்கிற வெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்கு ப்ராணப்ராணனானவனே யென்றபடி; நாட்டார்க்கஸாதநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்கு முன்னுடையகுணங்களையே யாரகமாக்கினவனேயென்கை, தமக்கு ஸம்ஸாரிகளாவிரோதிகளான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கசோகவநிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னை யறியாதே வஞ்சித்துவசீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்குணங்களிலே யெனக்கு ஸாதிசயத்தை யுண்டாக்கினநீ இப்போது ஸ்நிதவிக்கிறவென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துவைத்து, தலை- ஸ்ரேஷ்டம், மிசை- மேல், இங்குநாயிக மென்றபடி. ஸ்ரேஷ்டமான ஸ்வாமிகமாயென்றதாயிற்று, அதாவது:— ஸத்யஸங்கல்பமாயிகமாயென்றபடி. ஸர்வ ப்ராணயாகவென்கை, என்னெஞ்சிலே ஸர்வப்ராணமாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று பட்டர்தாத்பர்யம், இனி- உன்னைக்கிட்டினபோதுமன்றிக்கே ஸ்வாராதிமதியினழகையும் பரமபதத்திலுள்ள ஸாதிசயங்களையு மெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீயென்னை விஸ்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. ஒட்டேன்- ஸ்வாராதிமதிவைபவத்தைக்கண்டநான், ஒட்டேன்- ஸம்மதியேன், 'ஸஞ்ஜாதபாஷ்பவர்ஷாயமாணஸ்

மூ—ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* ||௪||
மாயஞ்செய்யேலென்னை யுன்றிருமார்வத்துமாலைநங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாடிருவாணை நின்னாணை கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே*

ஆ—பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். ||௧||
(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸனப்படுமளவில் கண்ணுற்கண்டாப்போலே விசதமாம்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணுமென்றவெண்ணத்தைப்பிறப்பித் தென்னுடைய வ்யஸனத்தை ஸம்ஸாரம்பண்ணினாப்போலே செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டாதே வஞ்சித்தொளிக்கிலுனக்கு நிரவதிகஸம்பத்தாய் நிரவதிகஸௌஹ்ருத-

இ—(இனிமெய்யேயித்தியால்) ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையித்தியால்) உன்திருமார்வத்திருதியாகூத்திலே சுவிசேஷமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையித்தியால்) உன் திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்தியால்) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌஹ்ருதாதிமத்தையாமென்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்-

ஶ—யாவதாத்மபாவிநீ' என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுமவன், 'ஹரா காஸ்விஷ்ண்வஸ்த்ரவஸ்து' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தாலுனக்கென்னை யதிசங்கித்துப்போக முடியுமோவென்றுகருத்து. என்னை- இப்படி விரஹஜ்வரவிஷயனாய் உபநீபதஸாவஸன்னாய்க்கிடக்கிற வென்னை, 'ஸக்திவஸ்த்ரஸரீராணி' என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்ற தம்முடம்பைக்காட்டி ப்ரதர்சிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்- ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய்; இங்கு விகல்பங்களும் உத்பவஸாமாந்யாதிவசனம், வ்யதிரேகம்போலே யன்னுடைய விவிதமாணவேஷதாரி ப்ரகாசநத்தாலே யென்னை ஸம்வித்தணுத்தி யின்னம்ஸம்ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும் ப்ராணனேயென்றபடி. ||௧||

ஸ என்னை- முன்புபலவிடங்களிலுண்டான வாக்யம்போலன்றிக்கே யிப்போதொருக்ஷண முன்னைப்பிரியிலும் முடியும்படியையுடையவனானவென்னை, மாயஞ்செய்யேல்- வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், ஸத்யஸ்யமான ஒருகல்யாணகுணத்தைக்காட்டி யாஹ்லாதிப்பித்துப்ப்ரக்ருதியைவிட்டுப் போகவேணுமென்கிற வவ்வைகக்ஷையை மறக்கப்பண்ணி என்னைசோதியாதே பிரானேவென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்ப்ரார்த்தித்த விடத்தில் அவனொன்று மருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னைபுமொருக்காலத்தையே யநுஸந்தித்தபடி. இதின்மேலுமொன்று மருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே ஸ்ரீத்ருதிஸபத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு- விஷ்ணுஶ்ரீ:' என்கிறபடியே உனக்கு ஸ்ரீயாய் 'தஸ்யாஹிமாணிக்யதிவிஷித' மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸம்பத்தாயிருக்கிற உமக்குங்கூட ஸர்வாயாணநிரதிசயஸம்பத்தைத்தேயான வென்றபடி. 'ஸம்வஷீவ்யாஜ்பாவிஜயிந:' என்னக்கடவதிறே! மார்வத்துமாலை- வக்ஷஸ்தலமாலையான, உஜ்ஜ்வலநீலரத்னஹாரசோபித ஸுவிஸ்தாரணீயமான உன்வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்கு கநககவாடசோபிதசெயான வென்றபடி. உனக்கு செல்வஸம்பத்தாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே 'அகலகில்லேனிறையு' மென்கிறபடியே யவளுக்குங்கூட வநாகரண்யஸ்த ரணீயமான உன்திருமார்வாலே யநவரதம்ஸேவிக்கும்படி. யுனக்குங்கூட நிரவதிகஸௌஹ்ருதமுக திவ்யஶ்ரீயெயானவென்கை, நங்கை- பூர்ணையான, ஸகலஸர்வாத்மாநுரூப ஸர்வவர்ணஸமஸ்த விஷேஷப்ரஸ்ஸ்ரீஶாத்ருநயிகாதிஶாயஸம்பூர்ண கல்யாணகுணகண வரிபூர்ணையானவென்றபடி. வாசஞ்செய்- வாஸனையைச்செய்யாநிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியிந்த வைலக்ஷண்யமாயிருக்கையாலே 'ஸர்வகந்த:' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநவயிகாவஹவஸ்து திவ்யஸௌரபஸௌரப்யஜநகங்களானவென்றபடி. பூம்- தர்சநீயங்களான, காடிந்யஸ்நிக்தநீலவைஹகரதீர்க்க ஸௌகுமார்யங்களானவென்றபடி. குழலாள்- கேசங்களையுடையவளான, திருவாணை- ஸ்ரீயாணை, நின்னாணைகண்டாய்- உன்னாணைகிடாய், கண்டாயென்றது இவ்வாணைகள் உத்தரிக்கவொண்ணுமிடம் 'உபாவஸீதயாவெவ ஸ்வவாஸ்ரவாநத நந' என்று ஸாதாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்த வுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறேயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடைய யௌவநத்தை

மூ—கூசஞ்செய்யாது கொண்டாயென்னைக் கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ* ॥ ௨ ॥
கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறி
கின்றிலேனான்* மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்*

ஆ—ஸௌந்தர்யாதிகளையுடைய பெரியபிராட்டி திருவாணை நின் திருவாணைகண்டாய், ஸர்வஸஹையான வுன் திருமேனிக்கு வாஸஞ்செய்யாநின்றவழகிய திருக்குழற்கற்றையுடையவளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை நின் திருவாணைகண்டாய், ஸர்வஸ்ரேஷ்டமாயிருந்த வென்னை யருவராதேயென்பக்கலிலே ப்ரீதியைப்பண்ணி யுன்னோடொன்றென்று சொல்லலாம்படி யென்னோடேகலந்தருளினாய்; ஆதலாலதுபெறுவாணையென்று இனிச்செய்கிறேனென்னப்பற்றாது அந்தோ என் வந்தென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்? என்கிறார். ॥ ௨ ॥

(கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸம்ருத்திக்கு ஹேதுவான உன் ப்ரஸாதமும் த்வத்

இ—செய்கிறார் (உன்னுடைய வித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே மாயஞ்செய்யேலென்றதாம் ப்ரார்த்திக்கச் செய்தேயும் எம்பெருமான் “ஓம்” என்றாப்போலே ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யக்காணாமையாலே இப்பாட்டிலே இனிதம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தலல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு ஸௌந்தர்யவதியான பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதம்; கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்மாத்யாதியால்) அருவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி. நேசஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) உயிர்வேறின்றி உன்னோடு ஒன்றாகவென்னைக்கொண்டாயென்றதையித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதியால்) இப்ப்ரகரணத்திலே தம்முடைய காவல்ந்யங்களைச் சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்தித்யாதியாலே முன்பு தமக்கவன்செய்தருளின உபகாரங்களைச் சொல்லுகையஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குப்பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) திருவாணையென்றது ப்ராப்தமல்லாதவாணையென்றபடி. அதாவது ஸ்வாபாவிகனானவன் தன்னை ஔதார்யத்திலே உபேக்ஷிக்கப்பண்ணவேணுமென்று ஸாபராதனாயிருக்கின்றவனை யிட்டாலது அதுப்ராப்தமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை. இத்தால் தாமவனைக்குறித்திட்டவாணை ப்ராப்தமென்கிறமையாகும் முன்பு தமக்கவன்செய்தருளின உபகாரங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. அந்தோவென்கிறதற்கு ஹேதுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) மேவித்தொழுமென்று ப்ரஸாத

ஈ—ப்பாராதே நீரென்னையிப்படி யாணையிட்டுவளைக்கை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்மேல், கூசஞ்செய்யாது- ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸர்வஸ்மாத்ஹேயனான வென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதேயென்றபடி. நேசஞ்செய்து- ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம்- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்று பரிபூர்ணஸம்ஶ்லேஷத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்குக் கொண்டாயென்கிறத்தோடே யந்வயம், உயிர்வேறின்றி- ஆத்மாவேறில்லாமல், என்னுடையவாத்மாவாயக்ஷமாக வெனக்குத்தோற்றுமெலென்றபடி. உன்னோடு- ஸர்வஜ்ஞனான வுன்னோடு; ஒன்றாகவே- ஐக்யத்திலேயாலே ஸாக்ஷாத்பூதமாம்படி, என்னை- ஸர்வஸ்மாத்ஹேயனானவென்னை, கொண்டாய்- பரிக்ரஹித்தருளினாய், உன்னோடைக்யத்தின் ஸாக்ஷாத்காரத்தை எனக்குண்டாக்கி என்னை ஸ்வீகரித்தருளினாயே? யென்றபடி, இப்படிநீயென்னைப் பரிக்ரஹித்தருளுகையால் நானே ஊர்வேம்ப மாக உன்னையாணையிட்டுவளைத்துக்கூப்பிடுகை யநுசிதமன்றென்றுகருத்து. அந்தோ- அய்யோ! நீ நிவ்ருத்தி வேண்டியகாலத்துக்கு நானுனையிடவேண்டியிருப்பதேயென்றுகருத்து. வந்து- ஶீக்ரமாக தானே ஸ்வாமி பக்கல்நீபண்ணின உபகாரங்களையெல்லா மறிந்திருக்கிறவென்னை, கூவிக்கொள்ளாய்- வந்து, என்னை- ஆழ்வீரே? ரென்று திருமிடத்தோசையைக்காட்டி நீயென்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும். ॥

ப— மேவி- கூடி, உன்னைவந்துகிட்டிஎன்றபடி. தொழும்- ஸேவிக்குமவர்களான, தந்தாமைஶ்வர்யங்கள் ஸம்ருத்திக்காக உன்னை ஆராதிக்குமவர்களானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவென்ன, சிவன்- ருத்ரனென்ன, இந்திரன்- இந்த்ரனென்ன, ஆதிக்கெல்லாம்- இவர்கள்முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம்

மூ— நாபிக்கமல முதற்கிழங்கே பூப்பார்த்துலவேன் ॥அ॥
உம்பர்க்கணங்கள் பாழியே

ஆ— ஸம்ஸாரிகளான ஆகலாலென்னுடைய வாஜீவநத்துக்கு வாயமும் நீயல்லது மற்றொன்றுங் காண்கிறிலேன் நீயே யுன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கிக்கொள் ஸ்வாமீ! உன் திருவழகைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ॥அ॥

(உம்பர்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாவுக்கு ஸங்காரமா வ்யூஹாவதாரங்கள் அந்தர்யாமித்வம் தேவாதி ஸம்ஸாரங்கள் வேதநாவேதநாத்மக ஸமஸ்த ஸ்ரஷ்டாக்களினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்தித்யாதிகளுக்குள் நீயே

இ— ஜகத்காரணமிருக்கு வாதாரக்ஷகமாகையாலே ஸர்வஸ்ரேஷ்டமென்னுங் கருத்து. விசேஷவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் இத்யாதியால்) இத்தால் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஆர்த்தி மயத்தாலே என்னையாளவிட்டு அரு நம்பன்னினவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரஷ்ட்ராதிகளுமிருக்க என் னையாளுமிவை யசாலிதமன்றோவென்ன வதற்குத்தரஞ்சொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய அபேக்ஷ வொருமானமான ஸகலப்ராணிகள் ஸம்ஸாரிகளையும் கொல்லுக்கொடுக்கிறானென்று ஸம்ஸாரிகளுக்கு இப்பிறப்பு கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயே திருவடிகளிலே யிந்த ப்ரகாரம்) என்னுடைய கருமாணிக்கமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணேசஇத்யாதியால்) ॥அ॥

❋ நாலாம்பாட்டு. ❋

உம்பர்க்கணங்களாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாலே) அதனுள்ளிலையில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரத்தாலே) அம்பரந்தோதனென்கிறவிடத்தில் ஸம்ப ந்தத்தைத் தொகுசெய்கிறார் (ஸஹஸ்ரநாமவென்று) அம்பரந்தோதனன்றது அஞ்ஞானமான ...மென்று ... (வ்யூஹாதிகள்) அவனைக்கிறவதற்கு மருளிச்செ ய்கிறார் (ஸம்ஹாரத்தாலே) உம்பருமதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதி ஸம்ஸாரத்தால்) ... ஸாதநமாயினானுந்தானும் ... ... (ஸ்ருஷ்டி இத்யாதியால்) நம்பரந்தோதிக்கதுபோனன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப— முதலிலாய் உடைத்தது மிக்கிருப்பது, முதல்- காரணமான, ... ஸம்ஹாரத்தை ... ஜநகமானவென்றபடி. நாபிக்கமலக்கிழங்கொன்றுபட்டிருக்கு- நாபிகமலத்துக்கு கந்தமூலமே, அவ ர்களுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்தித்யாதிகளைக்கொண்டு பட்டதர்ப்பம், உம்பர்- உலகிலே ஸ்வர்க்கத்து ஸ்ரஷ்ட ர்களுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. ஸ்ருஷ்டிஸ்வரூபர்க்கு நிஷ்பத்திரான நித்யஸூரிக ளுக்கென்கை, அந்தமே- அதிசயமானவனே, அப்படி ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யாதி நிர்வாககாரணமென்றபடி. ஆவிக்கு- என்னுயிர்க்கு, பற்றுக்கொம்பு- நாவுண்மையான்மை ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயத்தையென் றபடி. பற்றுக்கொம்பான்கிறவிடத்தில் இக்கொடியானது ஆலம்பநமில்லாவிட்டால் வ்ருத்தியடையமாட்டாத போலே இவ்வாத்மா மோக்ஷோபாயமானவர்களுமில்லாவிட்டால் உஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்றுகருத்து. நின்னலால்- உன்னையொழிய, யான் அறிகின்றிலேன்- காண்கின்றேனில்லை, என்- என்னுடைய, எனக்கு ... ம்மமையொருமானவென்றபடி. பொல்லா- பொல்லாததான, துளையாததானவென்றபடி. பொல்லுதல்- து ளைத்தல். ஸ்நிக்தமானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே- ஜாத்யநீலரத்நமே, ஜாத்யநீலரத்நம்போலே ஸ்நிக்த மயமான திருமேனியையுடையவனேயென்றபடி. வந்து- நீதானேவந்தருளி, கூவிக்கொள்ளாய்- என்னையுன் தி ருவடிகளின்கீழே யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ- அப்போ! உன்காரணம் நான்சொல்லவேண்டு வதேதென்றுகருத்து. ॥அ॥

ம— உம்பர்- உலகிலேஷ்ட்ராதமான ... ஸம்ஹாராதி காரணங்களுக்கெல்லாம் ... காரணமாகை யாலே எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்டதானவென்றபடி. ... காரணத்வ ஸ்வரூபமான வென்கை அம்- அழகியதான, உனக்கு சேஷமாகாமம்படி விசித்ரமாகிராமி ... வென்றபடி. தண்- தணிந்ததான, ... மான ... ... ஸம்பத்கையாலே ... ... தவிர்த்திருப்பதானவென்றபடி. பா ழ்- ஸம்ஸாரத்தாலே சொல்லும்படி தேவாதிநாமாந்த விஸாமர்த்யமான ... ப்ரக்ருதி, யதா:—

மூ—வதனுள் மிசைநீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமன் அரனீ* உம்பரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவனீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ॥௪॥
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—நிர்வாஹகனுமிருந்துவைத் தென்னுடையபாரத்தையும் நானேநிர்வஹிக்கக்கடவேனாகப் பார்த்தருளினாயாகில் என்னைக்கைவிட்டாயென்கிறார். ॥௪॥

இ—ச்செய்கிறார் (என்னுடையஸாமர்த்யத்தால்) இத்தால்கீழே தாமானைப்பட்டவநந்தரமே யவன்ஸ்வீகனுய்த்தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக ஸாமக்ரிபாதிறக்ச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பம்பொறுக்கமாட்டாதபடியான தம்முடையத்வராதிசயத்தாலே தம்மையவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்து முறையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸாதிவிகை. ॥௪॥

ஈ—பரமென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உதகஸ்ஸம் க்ருஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப் பேராகையாலே, காரணகஜாதி கார்யத்வத்தாலே வேதநர்க்கு ஹாம்ஸாகூங்களை விளைத்துக்கொடுக்கவற்றான காரணாவஸ்தப்ரக்ருதியென்றபடி. இச்ஸப்தமிக்கு அதஸ்த்யாதிவ்யத்வவாசகம், நீயென்கிறபதத்தை யநுஷங்கித்து, இதுக்குள்ளவகாரத்தை யத்தோடேயந்வயிப்பது, நீயே- நீதானே, ப்ரக்ருதிஸரீரகன் நீதானேயென்றபடி. ஓ! என்றது ஆர்த்தியாலேகூப்பிடுகிறபடி. முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸர்வாத்மநா த்யாஜ்யமான ஹேயப்ரக்ருதியுன்னையீநமாயிருக்க வென்தலைமேலே பாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. அதனுள்- அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளான, 'தம ஏகீபவதி' என்கிறபடியேயந்தப்ரக்ருதியி லவிபாகமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'அதஸ்தூலப்ரக்ருதிம்விதி [illegible] பராம்' மென்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டாதிகளாலே யந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமான ஜீவதத்வமென்றபடி. நீயே- நீதானே, தச்சரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- ஐய்யய்யோ! ஸர்வஜீவ [illegible] ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும் உனதீனமாயிருக்க நீயென்தலையிலே பாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே யென்றுகருத்து. அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜோதிஸ்ஸும், ஆகாயமும் ப்ரகாசநாதிஸ்வபாவகாரகமான தேஜஸ்ஸுமென்றபடி. இது பஞ்சபூதங்களுக்குமுபலக்ஷணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தாநந்தரம் கார்யாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் மஹதஹங்காராதிகளையெடாதே முற்படவாகாசத்தையெடுத்ததும் அநந்தரம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூத:' [illegible]' என்று தைத்திரீயோபநிஷத்துகளில் ப்ரதமோத்பாதவாக்யப்ரஸித்தமான விவைத்திரயத்தை நினைத்தபடி. நீ- தச்சரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தப்பஞ்சபூதங்களுக்குள்ளிருக்கிற, [illegible] மான ஸம்ஸத்துக்குள்ளிருக்கிறவனென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அவன்- ஸ்ருஷ்டனான ருத்ரனும். நீ- தச்சரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், இந்த்ராதிகளுக்குமேல்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- ஸகலரையும், இந்த்ராதிகளான ஸகலதேவதைகளையுமென்றபடி. படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முனிவனவன்நீ- முனியாக ஸ்ருஷ்டிஸங்கல்பனவன், நீதானே 'ஸ தபோ [illegible]' இத்யாதிகளிற்படியே, தத்ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக தத்தத்கர்மநருடைய பூர்வகர்மங்களை ஸங்கல்பிக்கும்வனாக வேதாந்தங்களிலே ஸங்கல்பவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- என்னுடையபாரத்தை, சாதிக்கல்- ஸாதித்துக்கொள்ளுகை, நானேஸாதித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைத்து, உறுகை- இட்டுகை, இங்குநினைவையுக்ஷிக்கிறது, என்னை- உனக்கத்யந்தபாரதந்த்ரனானவென்னை, போர- போம்படி? என்னைச்சேராதேபின்னம் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி த்யஜித்துவிட்டிட்டாயே, சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது- சாதிக்கலுற்றாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோவென்றபடி. ।௪।

ஸ— நீ- ஜ்ஞாநஸக்திகளால்வரிஷ்டனான நீ என்னை- அஜ்ஞாநாஸக்திகளில் வரிஷ்டனானவென்னை, போரவிட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, த்ருணவதநாதரித்து, புறம்போக்கல்- பஹிர்விஷயத்திலே போகைக்கு, உற்றால்- ஸங்கல்பித்தால், அதாவது:— என்காரியம்நானேசெய்வேனாகப்பார்த்து நீயென்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி. பின்னை- ஸர்வஸக்தியானநீ உபேக்ஷித்தபின்பு, யான்- அஸக்தனானநான், ஆரைக்

மூ— ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோ எனதென்பதென் யானென்பதென்* தீரவிரும்புண்ட நீரதுபோல என்னாருயிரை* ஆரப்பருக எனக்காராவமுதானாயே* ॥௫॥

ஆ—(பேராவிட்டிட்டு) உம்முடைய பரத்தை நான் நிர்வஹிக்கத்தவிர்ந்தால் அந்த பரத்தைநீரே நிர்வஹித்துக் கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீயென்னைக்கைவிட்டு உபேக்ஷித்தால் பின்னையாரைக்கொண் டெத்தைச்செய்வது நானென்றொன்றுண்டோ என்னுடைதென்றொன்றுண்டோ அடையமுடிந்ததிறே; ஆனபின்பு ப்ரஸித்தமான இரும்பு தாபந்தீரும்படி நீரைப்பருகினாப்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸந்தாபமெல்லாந்தீரும்படி

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு இத்யாதியாலே ப்ரஸ்தாவித்த தம்முடைய ஸ்வரக்ஷணவிஷயத்தை யாரைக்கொண்டு இத்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய இத்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஶரணாய்முறையிட்டவிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத ஸாபேக்ஷத்தாலே கலங்கி யவனும்முடைய பரத்தை நீரே நிர்வஹித்துக்கொள்ளுமென் றெண்ணியிருக்கிறானென்று ஆஶங்கித்து விஷயிக்கிறாரென்று கருத்து. போக்கலுற்ற இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ என்னை இத்யாதியால்) எனதி இத்யாதிவாக்யத்துக்கு பாகவதரோக்ஷம் பரவஶமான ஸம்பந்தத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானி இத்யாதியால்) அடைய என்றது - ஸர்வஸ்வம்மென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லபேக்ஷிதாம்ஶத்தை யருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஸித்தமானவென்று) தீரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாபந்தீரும்படி யென்று) என்னாருயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்த இத்யாதியால்)

ப— கொண்டு - எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று ஸாமான்யமாக நிர்தேஶித்தது - ஒருவரையுங்கொண் டல்லது ஸாத்யஸாதனமில்லையென்கை; அத்தாலே இதுவரையுங் அனுக்ஷணக்ரிடையோவென் று உபாஸஹாஸ்யமாக நிர்தேஶித்தபடி. எத்தை - எந்த ஸாத்யஸாதனத்தை, அந்தோ - ஐயோ! ‘ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய’ என்று உபதேஶித்தவுனக்கு ஸ்வதந்த்ரனென் வ்யாபாரங்கள் கைங்கர்யங்களன்று; தானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை யென்கிறவைநீசம் என்கையாலே மேல்சொல்லமாட்டாதே விஷண்ணனாகிறபடி. ஆகலால் க்ரியாபதமின்றிக்கே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டெத்தைஸாதிப்பதென்று வாக்ய ஶேஷம். ஒருகாரியம் ஸாதிக்கமாட்டாதவளவேயோ, யானென்பதென் - நானென்கிறவஸ்து வெது, எனதென்பதென் - என்னுடையதென்கிறவஸ்து வெது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரனான நானொன்றுஞ்செய்யமாட்டாமையாலே உன்னையுடையப்பெறாத ஶேஷத்வாபிமானத்தாலே என்னுடைய ஸாதனங்களெல்லாம் முடியுமிறேயென்று கருத்து. தீர - தீரும்படி, ஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த தாபந்தீரும்படியென்கை. இரும்புண்ட - ஸந்தாபத்தாலே ஶோஷிதமான, ஶுஷ்கமான ஸந்தாபத்தாலே ஶோஷிதமானவென்றபடி. நீரது போல - ஜலத்தைப்போல, அது என்றது ஸாமீப்யம். இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே அந்வயம், என்னுருயிர் - என்னுடைய ஸ்வரூபமான ஆத்மாவானது, ஆர் - ஸ்வரூபம், பரிபூர்ணமாக ஸ்வஸ்வரூபமான வென்னுடைய ஆத்மாவானது என்றபடி. இவ்விடத்திலகாரம் வாக்யபூரணமாதல் விஶேஷ்யமென்று ஸம்ஶயிக்கில் தீயையாதலாகக்கடவது. ஆர - த்ருப்தமாம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஸாத்மமாம்படியென்கை. பருக - பானம்பண்ணும்படி. எனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடு ஸம்பந்தம் ப்ரேமாதிஶயத்தால் நானுன்னைப் பானம்பண்ணும்படியென்று தாத்பர்யம். இரும்புண்டநீரால் இரும்புக்கு ஸந்தாபம்போமாப்போலே என்னுடைய ஸந்தாபம்போம்படி யுன்னைநான் அநுபவிக்கும்படியாகவென்று வடிதாத்பர்யம், எனக்கு க்ருபாதிஶயமுடையவனுக்கு, ஆரா - ஆராததான. எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்தி வாராதபடியான வென்றபடி. அமுது - அம்ருதமாக, நிரதிஶயபோக்யமானவென்றபடி. ஆனாய் - ஆனவனே, இது ஸாத்யபரவஶமாய் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம், இது எனதென்பதென் யானென்பதென்னென்கிறத்தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. யாத்ருச்சிகமாக நீயே வந்து எனக்கித்தனை போக்யனானாப்போலே யின்னங்குறையும் நீயேசெய்தருளவேணுமென்று அபிப்ராயம். ॥௫॥

மூ — எனக்காராவமுதாயெனதாவியையின்னுயிரைமனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்

ஆ — புண்டரீகாக்ஷனே எனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயே செய்தருளாய் என்கிறார். ௩

(எனக்காராவமுதாய்) ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் மனக்கேற்குங் கோலமலர்ப்பாவைக்கு ஸ்நேஹமானாப்போலே எனக்கு ஸ்நேஹமாயிருந்து வைத்தாயே யன்றியே என்னுடைய ஆத்மாவையும் என்னுடைய யாத்ரையையும் நிரவதிகமான ஸ்நேஹத்தோடே ஸாஜித்தருளினாய் இனி என்னைப் போகடாதே கொள்ளாய் என்கிறார். ௩

இ — அமுதானென்றது க்ரியாபதமன்று, ஸம்போதி; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்கும் ப்ரயோஜனத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்) மோக்ஷம் ஸூக்ஷ்ம. ௩

❋ அரும்பதம். ❋

அம்பாவென்னாதே எனக்காராவமுதானென்கிறவைகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹமானாப்போலேயித்யாதியால்) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது — நீ இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றபடி. இருந்துவைத்தாயென்கிறவதுக்காலே ஸஹிதாவிணைக்கொள்ளும்போது இருந்துவைத்தாயெனாவென்பதாம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஆத்மாவையுமென்று) ஆத்மாவை ஸ்வதந்த்ரமாகவே ஆத்மாவையுமென்றபடி. மனக்காராமை மன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமித்யாதியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) போகடாதேயென்றது — உபேக்ஷியாதேயென்றபடி. இப்பாட்டிலே பூர்த்தமையுவெகாலிக்கிறனாக ஸம்ஸித்த நீயுவெகாலித்தாயென்று தாத்பர்யமாய்த்திரென்று விவக்ஷித்தவிப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமோஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி என்னை ஸாஜித்தருளினாய் இப்படி என்னையுபேக்ஷிக்கை யுக்தமோ பிரானே? என்று விவக்ஷிக்கிறாரென்று ஸமதிபுந்வாத்தியிகை. ௩

ஈ — புண்டரீக. புண்டரீக ஸ்வாவியினுடைய, புண்டரீகம். ஸந்ததும், தாமென்று கருணை, ஸங்க்ரஹ தாமரை கண்ணனாயிருந்த பக்ஷீகவாஹனத்தினுடைய வென்றபடி. நீறத்த — காதிவைபுடையவனே, நிறத்தையுடையவன் — நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று ஸ்மபேக்ஷம். புண்டரீகக்கண்ணன். வாஹனீகவிமோசனனே, கண்ணனென்றவிடத்தில் னகாரவ்யு ஸம்ஹிதாய டகாரம்பெறுமோ? செங்கனிவாயன்று — கானவியோயாருனக்கு, நற்கும் — கோரோசனைபோலதித்திருவனாய, காரெருமீ மேல்லாடிமென்றிரியடிபே ஸர்வப்ரகாரஸர்வஸ்ரீகாரணம்ரீ கஸ்தூரணமானைக்கானமேல் கத்ரீமானபுள்ள என்றபடி, கோலம் — கோலமாயிருக்கிற, கோலம் — ஸர்வப்ரகாரம், ஸர்வப்ரகாரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரமேவதிகொண்டாப்போலே இருக்கிறவனான என்றபடி, மலர்ப்பாவைக்கு — பாஷத்தில் பெண்ணுக்கு, பாவை — ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலே யக்ஷவிஷயமோஹமெய்யான பெண்ணென்றபடி, ஸர்வாவயவாவியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை, அன்பா — ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன் — ஸ்நேஹீ, என்னன்பே — என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு — ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே என்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே என்பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானேருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி, ஓ! என்று விஷயாதிசயத்யோதகம். இத்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கையுக்தமோ பிரானே என்றுகருத்து. எனக்காராவமுதாய் — எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவஸ்துவாய், நிரதிசயபோக்யனே யென்றபடி. எனது — ஸ்வீயமான, ஆவியை — ஆத்மாவை, இது உபலக்ஷணம், ஆத்மஸம்பந்தியான என்னுடைய ஆத்மாவை என்றபடி. இன் — போக்யமான, உன் போக்யமாய் உனக்குமிகவும் போக்யமான என்றபடி. உயிரை — என்னுடையாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கு — நெஞ்சுக்கு, ஆராமை — ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலும் முன்னமிதிதிவெலாதிசயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி. மன்னி — ஸ்திரனாய், நிரந்தரமாகவுமென்றபடி. உண்டிட்டாய் — ஸாஜித்தருளினாய்,

௬— புண்க்காயநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்* உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென் னன்பேயோ* ॥௬॥

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ* நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்ததொப்பக்* கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்* நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும் பண்ணும்வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலேபண்ணிக்கொண்டு என்னையாஜித்தருளின வுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவாச்சான்பிள்ளையால்) அநந்யாசார்யாதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியால்) என்னன்பேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயாசாரியால்) விடுவேனோஎன் றது- இனிநானிழந்துபோயித்தனைபோவென்று சொல்லிகி, இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே நீயென்னையுபேக்ஷியா தே பரிக்ஷித்தருளவேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவந்தக்ஷணத்திலே தாமேயவன்வர்க்காணமையாலே மிக

ஸ,— சுந்தோஷமாக வசமாவித்தருளினாயென்றபடி. இட்டாயென்று ஸாமர்த்த்யசுநாவுகொழமம். இனி- உதவோம், உண்டொழியாப்- நீ ஸாஜித்துவிடவேணும், முன்பு ஸாஜிக்கத்தொடங்கின நீ உதவேரமுபேக்ஷி யாதே ஸாஜித்திடவேணுமென்றபடி. ॥௬॥

ம- நீலக்கடல்- நீலமானஸமுத்ரத்தை, 'ஸ்வாமி தகடிகதோமெய்யெதகாமிகோ' என்கிறபடியே சுவ்யதகமுக ஸமுயவடிாஉதய தாதகுணிஸ்யாகஉ திவ்யகம்மஉவிர ஹகிரண உஹரீவாரவராநாஷம்மத்தாலே கவி ரலொநீஉகிநவ காலஉபஜாஉவாரவஹரீ வரிதம்வி தாமொமமாறுப்போலே ஸவதநொநீலமான க்ஷீ ராணஸ்தத்தையென்றபடி. யதா- ரத்னாகரமாகையாலே நீலரத்னங்களையுடைத்தான க்ஷீராணவத்தைபெ ன்றபடி. ஸாகவாயிவவகஸவோஸ; கடைந்தாய்- 'ஸமெமஹிஸஸிக்கமுமொமொநவஸவப்ருதோ' என்கிற படியே பிராட்டிஉஹிக்கைக்காக தமநம்பண்ணினவனே? நீலவரை- உமரு-நீலமயமானது, இரண்டுபிறை- இரண்டுவமக்ஷகமெமகளை, கவ்வி- வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடைய உம்ஷ்ராயமஉஜ உனஹிஸரூபேண வருளிச்செய்தபடி. நிமிர்ந்தது- எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸதரசமாம்படியாக, ஒரு நீலகிரிவவத மிரண்டுமாடிமக்ஷகமெமகளைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலதுதன்திருமேனிக்கு ஸதர சமாம்படியாகவென்று வடதாதபர்ய. 'ஸமுத்திகேநீலஉவாவமொமஹாநு' என்று ஸ்ரீவராஹமவா னுபோமகாரமாக வருளிச்செய்தத்தை யாழ்வார் வணரித்துக்கவியவ்யாகநாயம் வதீவாமுகா ரியாக வருளிச்செய்தாராயிற்று இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயன்வயம். கோல- தர்சனீயமான, கோலமென்று- அழகியது, வராகமொன்றாய்- ஒருவிலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில்வரா ஹம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருததிவ்யமஉவிரஹமாயிபாய் ஸவஜ்ஞயபாய் சுஜஹஸவஸஹவாகி வேஷங்களையுடைத்தான மஹாவராஹனுபவதரித்து என்றபடி. நிலம்- ஸ்ரீபூமியை, கோட்டிடை- உம் ஷ்ட்ரயிலே, கோடு- உம்ஷ்ட்ர, இடையென்றுமவ்யகஸம், கொண்ட- ஹரித்தவனே, ஆவா ணவத்திலேமுழுகி பாஸிக்கவனை வென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிநு, அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில்மு ழுகிக்கிடந்த வென்னையுமிவ்வளவாக ஹசிக்கவனேயென்றுகருத்து கோல- திரகிஸயஸஉ தயஸாமி யான, மலர்ப்பாவைக்கு- வாஷத்திற்பெண்ணுக்கு. 'ஸாஹம்வெவம்கஜஜாதா ஸவ்யஸ்ரீரூவெ வியெத' என்கிறபடியே வஉத்தில்வரிதஉமும் காந்தியும் ஸல்காதயாதிகளும் ஸமாமிதமாய்க்கொண் டொருபெண்ணைப் வரிணதித்தாப்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மிக்குஎன்றபடி. அன்பாகிய- ஸ்நேஹியான், என்ன ன்பே- என்பக்கலில்ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுனக்குள்ள ஸ்நேஹாதிஸயத்தாலே தகசுடாக்ஷவிஷயீஸாஜி தனான வென்பக்கலும் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஒன்று உவோகியயக்ஷாககா, என்பக்கலித்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்தவுன்னை யினியிழந்துவிடவோ என்றுகருத் து. உன்னை- இப்படிபிராட்டிபக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல்வ்யாமோஹம்பண்ணின உன்னை, பெற் று- அடைந்துவைத்து, மாநஸஸாக்ஷாத்காரவையக்தமாகக் கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி. இனி- நீஸ

மூ— போக்குவனோ* ॥ எ ॥

பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னையென்றனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனாயவையாய்*
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதற்றனிவித்தேயோ ॥ அ ॥

ஆ—(பெற்றினி) ஸாங்க்யாவாதரூபேண கர்மஸ்வரூபேண ஜீவஸ்வரூபேண போக்யஸ்வரூபேண ஸம்ஸாரகாரண ப்ரக்ருதி ஸகலஜகதாதாரபூதனாய் ஸகலஜகத்காரணமாய் ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற விருப்பையுங்கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு தாரகனாயிருந்தவுன்னைப் பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். ॥ அ ॥

வ்யாகுலராய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே யினி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ப்ரச்நிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥ எ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்க்யாத்யாதியால்) உயிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஸ்வரூபாதியால்) பயனாயவையாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்ய என்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்யாதியால்) போக்ய ஜீவஸ்வரூபனு மேதத்பர போக்யஸம்ஸாரகாரணமனுகின்றார்; ப்ருகதி ஸம்ஸ்ரயண ஸம்ஸாரஸம்ஸாரமொழு ப்ரவஹணம், முதல்தனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜகத்காரணமாயென்று) தூற்றிலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல்போலே யென்பக்கல்வ்யாமோஹம் பண்ணின வுன்னையினி யிழக்கவோவென்று ப்ரச்நித்தவரிப்பாட்டிலே ஸகலஜகதாதாரனாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்கு ஸுசகனல்லாத உன்னை நிரவதிகமான ஞானஸஜ்ஜநத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்த நாலுவிக்கப்பெற்று வைத்தினியிழக்கவோவென்று ப்ரச்நிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதாரகனாயிருந்தவென்று) ॥ அ ॥

ஸ— ஸம்ஸ்ருஷ்டனானபின்பு, போக்குவனோ- நானிழந்துபோமித்தனையோ, போஹ்யஸம்ச்லேஷாநந்தமநுபவித்துன்னிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ॥ எ ॥

ம— உற்ற- ஸம்பந்தித்ததான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி. இரு- ஸாங்க்யாவாதரூபேண த்விவிதமான, வினையாய்- கர்மமாய். கர்மங்களுடைய ஸத்தாஸித்த்யாதிகள் ஸ்வாதீநங்களாம்படி யத்தைத்தனக் கப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாக வுடையவனாயென்றபடி. உயிராய்- க்ஷேத்ரஜ்ஞரூபேண ஸாக்ஷாத்வாய், பயனாயவையாய்- போக்யமானவையெல்லாமாய்- ஸாவதாநதியரூபேண சுகதுக்கமாயிருந்துள்ள ஸகலமுமாயென்றபடி. சரீரகனுயென்கை. முற்ற- உத்தாநாக்ஷவாஸ பதார்த்தஸ்வரூபமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்தத்ரைலோக்யமாயிருக்கிற, பெருந்தூறாய்- ஸம்ஸாரகாரணமாய், இந்த ஸம்ஸாரகாரணத்தில்நின்றும் தம்மையவனின்று யெடுத்துவிடாதபடித்தாலேயித்தைத் தூறுக்கிவெறுக்கிறார், சரீரகனுயென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, வேதநர்க்கு துஸ்தரமானவிந்த ஜகத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு- ப்ரவிஷ்டனாய், முற்ற- ஸகலபதார்த்தங்களிலும், ஸர்வமான விருத்யாதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- ஸர்வஜ்ஞானுமாய். ஏகஸ்தாயொருவனுயென்றபடி. ஒளித்தாய்- 'தம் துர்தர்சம் கூடமநுப்ரவிஷ்டம்' மென்கிறபடியே யொருவருக்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனான, இப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கு மிருப்பையுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனான வென்றபடி. முதல்- ப்ரதாநமான, தனிவித்தே- அத்விதீயோபாதாநகாரணமே, வித்து- பீஜம், நிமித்தஸஹகாரிஸஹிதமான ஜகதுபாதாநகாரணமே யென்றபடி. ஓஎன்றது வ்யாகுலத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறத்தோடே யந்வயம். தனி- அத்விதீயமான, நிரவதிகமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவாத்மாவான, அபரிச்சேத்யமான தாரகமானவென்றபடி. கத்யஸமஸ்தாஸ்மாரணாதிஷ்காரத்தாலே எனக்கு தாரகனானவென்று வடயோஜம், உன்னை- நிரதிசயபோக்யரூபனான வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, போகாவியஸம்ச்லேஷத்தாலே கிட்டியநுபவித்து என்றபடி. இனி- இப்படி நீயெனக்கு ஸம்ஸக்தனாயிருந்தபின்பு, போக்குவனோ-

மூ— முதற்றனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் * முதற்றனியுன்னையுன்னையெனைநாள்வந்து * கூடுவன் நான் முதற்றனியங்குமிங்கும்முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் * முதற்றனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவிலீயோ (

ஆ—(முதற்றனி) நான் ஜ்ஞாநாகாரனையிருக்கிறவிருப்பைக்கண்டாகில் இனி மற்றபேக்ஷிக்கமென்னென்னில்; அனக்கதுவமையாது; நீ ஜ்ஞாநாகாரனையிருக்கிறவிருப்பன்றியே யிவற்றோடொருகலப்பின்றியே திருநாட்டி

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— கீழ்ச்சொன்னஜகத்காரணத்வத்தையும் ஜ்ஞாநாகாரவிசிஷ்டத்வத்தையுமே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லிக்கூப்பிடுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (நஞ்சீயர்) உன்னுடைய ஜ்ஞாநாகாரவிசிஷ்டஸ்வாநுபவமெனக்கமையாதென்கைக்காக வநுவதிக்கிறதாகையாலே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. முதல்த்தனியுன்னையென்று ஜகத்காரணத்வாதிவிசிஷ்டவேஷத்தை வநுவதித்துவைத்து மேல்நிரவயவமாக உன்னையென்று நிஷ்கர்ஷித்தவிந்தஸ்வரூபத்திற்றுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவனக்கமையாதிகாரி யால்) இரண்டாந்தரமுன்னையென்றது- விஷயவிசேஷமென்றுகருத்து. ப்ர- முதல்த்தனியுன்னையென் றவநஸாரம் அன்றிஎன்றொருவசத்தை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபாதாநத்தையுஞ் சொல்லுகிறார

ஶ— நாளிழந்துபோகவோ, வென்பக்கல் உபேக்ஷைசெய்தநாளாயோ பிராணனையென்று வாரிகவிக்கிறபடி. ॥அ

ஸ— முழு- முழுமனை, ஏகதேசமும்விகலமாகாதே பூர்ணமானவென்றபடி. இதுசேவவிசேஷமான மூவுலகிலேயநவயிக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஜகத்தடம்முதலான ஸகலவஸ்துக்களுக்கும், ஜகத்ஸ்தம்முதலான மற்றுமுள்ள ஸர்க்ககோட்யங்களுக்கும் தத்த்வாவரணங்களுக்குமென்றபடி. முற்பட முழுவென்றது- ஓரொருலோகங்களிலே ஏகதேசமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- அண்டங்களிலும் ஆவரணங்களிலும் ஓரொன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- உபாதாநகாரணமான, கர்த்ருகாரணமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸஹகாரியந்தரநிரபேக்ஷமானவென்றபடி. வித்தே- உபாதாநகாரணபூதனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று தாத்பர்யம், அங்குமிங்கும்- அவ்வவுத்க்ருஷ்டதேசத்திலும் அபக்ருஷ்டதேசத்திலும், முழுமுற்று- முழுமனை ஸகலவஸ்துக்களையும், அவ்வவுத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டதேசவர்த்திகளாய் ஏகதேசமும்விகலமாகாதே பூர்ணங்களான ஸ்தாவரஜங்கம வஸ்துக்களையுமென்றபடி. உறு- ஸம்பந்திக்கிற, வ்யாபித்திருக்கிறவென்றபடி. முதல்- உபாதாநபேக்ஷயா உபாதாநகாரணமான, தனி- உபாதாநரஹிதமான, வாழ்- வாழ்விக்குமதான, காரணகாரணாதிரூபவஸ்தாந்தரத்தாலே வெகுநீர்க்கவகளித்து ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிஸர்க்கங்களையு முண்டாக்குமதானவென்றபடி. பாழாய் ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியாய். பாழென்று ஸஸ்யஸூந்யமாய் மேல்க்ருஷிக்குயோக்யமான நிலத்துக்குப் பேராகையாலிங்கு காரணகாரணாதிரூபவஸ்தாந்தரத்தாலே வெகுநீர்க்கு ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிஸர்க்கங்களையுமுண்டாக்கடவ ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியைச்சொல்லுகிறது, தத்ஸரீரகனேயென்றபடி. முதல்- ப்ரதானமான, நிபந்ருத்வாதிஸக்திஷ்டயா ப்ரக்ருதியிற்காட்டில் ப்ரதானமானவென்றபடி. தனி- அஸம்ஸ்ருஷ்டவ்ருத்தகர்த்தா உபாதாநரஹிதமான, இது ஜீவதத்வத்துக்குவிசேஷணம், சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதவஸ்துக்களை பரிணாமகஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாபித்து, அகன்று- திர்யக்தேசத்திலே விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- அதோதேசத்திலே வ்யாப்தமாய், உயர்ந்து- ஊர்த்வதேசத்திலே விஸ்த்ருதமான, பரிணாமகஜ்ஞாநாகாரவிசிஷ்டர்க்குக்களிலும் வ்யாப்தமானவென்று தாத்பர்யம், முடிவிலீ- முடிவில்லாத வஸ்துவே; நித்யமானஜீவதத்வத்தை அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரமாக வுடையவனேயென்றபடி. இவ்விடத்திலும் ப்ரயோ பாதத்திலும் ஓன்றது ஈச்வரஸ்வபத்தாலே யாகுநிறம்பண்ணுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஜகத்காரணத்வத்தாலும் தத்ஸரீரகத்வத்தாலும் ப்ரதானனை, தனி- நிரவயவனை, உன்னை- ஜ்ஞாநப்ரத்யக்ஷாதிஸங்கனை வுன்னை இதற்குக் கூடுவதென்கிறத்தோடே யந்வயம், உன்னை- இதுவிஷயவிசேஷணம், உன்னுடைய ஜ்ஞாநாகாரனையிருக்கிற ஆகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகாரவிசிஷ்டனை வென்றபடி. அதாவது:— அப்ராக்ருதஸாதாரண திவ்யமங்கலவிக்ரஹயுக்தனை ஸர்வஜ்ஞநவிசிஷ்டனைகைவென்கை. நான்- ஸ்வரூபவிலக்ஷணதைக்கோண்டு வுன்னைக்காணப்பெறுமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறநான், எனைநாள்- எந்நாளிலே, வந்து- திருவாராதனாகாரத்தில்நின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலேவந்

மூ— சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ— லே நீயாயிருக்கும்படியைக்காணவேணுமென்கிறார்.

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படியெம்பெருமானுக்கு மறுத்தருளவொண்ணாதபடி பிராட்டிதிருவாணையையுந் தன்திருவாணையையுமிட்டு நிர்ப்பந்தித்துக்கொண்டார்த்தராலே கூப்பிடுமளவில் தாம்நினைத்தபடியே எம்பெருமானுமெழுந்தருள அவனைக்கண்டு ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்த தத்வத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான ப்ரஹ்மப்ரக்ருதிக்கும் அத்தையும் வ்யாபித்ததிலும் பெரிதான ஸங்கல்பத்துக்கும் அதிலும் பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்பஜ்ஞானத்துக்கும் ஸூத்ரவாயிருந்தநீ

இ— ன்னவுமாய். என்னுள்வந்துகூடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்று)

பத்தாம்பாட்டு.✱

இப்படி ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடாநிற்கிற இவ்விப்பாட்டிலே என்னவாவரச்சூழ்ந்தாயென்று ஸங்க்ரஹிப்பதென்கனேயென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியெம்பெருமானுக்கு இத்யாதியால்) மறுத்தருளவென்றது- இவரபேக்ஷிதஞ்செய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம்நினைத்தபடியேயென்றது- தம்மைப்போலே திருநாட்டிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியாகவேயென்றபடி. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குத்தாபக்ஷணத்திலே ஸாயுஜ்யப்ரதானம்பண்ணுவதாக ஸங்கல்பித்தாகவாஸிகமனத்தையும் ஸ்நானமிப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வஸாதாரண திவ்யமங்களவிக்ரஹ ப்ரக்ருதிவிஜநஸ்தநவிசிஷ்டனான நன்றாப்ரகாசிப்பித்தொரு திவ்யதேஹவிசிஷ்டனைப்பற்றக்கொண்டு ஸந்நிதானஞ்செய்தருளவென்றபடி. கண்டென்றதற்கு ப்ரமாணக்யானத்தில் கிடையைபோமேயவபம். சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதித்யாதியால்) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திற்காட்டிலும் இத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையும்வ்யாபித்ததித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடையவித்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞானத்துக்குமென்றது- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்துக்குமென்றபடி. யதேஷ்டஜ்ஞானத்துக்குள்ளகை, ஸூத்ரவாயென்றது- சவ்யாக்யவிஸ்வவிசேஷ்யமாசனையென்றபடி. ஸ்வயதேஷ்டஜ்ஞானத்தைக்குறித்து ஸர்வத்துக்காத்தகவம் . லோகவேதங்களில் ப்ரஸித்தமன்றிறே, ஸஜ்ஞானம்ஸகரஸஹஸ்ர திவ்யசரீரகமென்றிறே நியமனஜநத்தி பேராபேக்ஷணமருளிச்செய்தது, ப்ரக்ருதியையும் ஸங்கல்பத்தைப்பற்ற பேரானுக்காத்தமுண்டேயாகிலும் விசேஷணவாசிசப்தத்துக்கு விசேஷ்யவாசிசப்தத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தி லவ்யக்திவிசேஷமே ப்ரயோஜனமாகையா லிங்கவைற்றைப்பற்றவு மவ்யக்திவிசேஷ்ய

ஸ— து, கூடுவன்- கிட்டியமாஸவிக்கடபுகிறேன்.

ஶ சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதிஸ்வகார்யங்களை எல்லாம்வ்யாபித்து, அகன்று- விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- அதோதேசமெங்கும்வ்யாபித்து, உயர்ந்து- ஊர்த்வதேசத்திலும் வ்யாப்தமாயிருந்ததான, முடிவில்- முடிவில்லாததான, ஸர்வதேசநாசமில்லாததானவென்றபடி. பெரும்- பெரியதான, சுவர்ஷ்ஷியானவென்றபடி, பாழே- தமஸ்ஸாதிசப்தங்களிலே ப்ரவ்ருத்தாதாஞ்சொல்லிற்று, இங்கத்வ்யாப்தியினுடைய அநவ ஷ்சிந்நத்வஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே அவநாசமில்லை. இங்குப்ரக்ருதிக்கு ஊர்த்வதேசத்தில் வ்யாப்திசொன்னது நியமபதேசங்களிற்போலே யநந்யூனமான வ்யாப்திசொன்னபடியன்று வ்யாப்திமாத்ரஞ்சொன்னபடி. ‘தமஸ்பரஸ்தாத்’ தென்கையாலே ஊர்த்வமேகவிசேஷத்வநிஷ்டமாயிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, பாழே- வேதநர்க்கு ஸாமஸ்ஜாக்ஷம்விளையக்கடவதிலமான ப்ரஹ்மப்ரக்ருதியை யவ்யக்தவிஸ்வ விசேஷணமாகவுடையவனே, சூழ்ந்து- அந்தப்ரக்ருதியும் யதேஷ்டஜ்ஞானஆரா வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டில், பெரிய- வ்ருத்தமான, யதேஷ்டஜ்ஞானஆரா நிருவிஷ்டையையும் வ்யாபிக்கையாலே விஸ்தாரமானவென்றபடி, பர- உத்க்ருஷ்டமான, நித்யஸ்வஹேதுத்வாதி ஶக்தியுக்தமான ப்ரக்ருதியிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, ஜ்ஞானாநந்தஸ்வபாவமானவென்றபடி. இங்கு லக்ஷணத்துக்கு ஸம்யிதமாயாநகாராதிதேஶ, மலர்ச்சோதி- விகாஸஸ்வபாவமான ஜ்ஞானப்ரபையையுடையதான ஸங்கல்பத்தைக்கமே, ஜ்ஞானஸ்ரூபஸங்கல்பத்தை யவ்யக்தவிஸ்வவிசேஷணமாக வுடையவனே.

சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* ௰
அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி*

ஆ — அந்தஸங்கல்பஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜ்ஞாநாகாரனானபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடையமநோரதமுமொருபடியேமுடிந்ததென்கிறார். ௰

(அவாவறச்சூழரியை) ப்ரஹ்மாதிஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனை ஸம்ஸேவ்யஸ்து

இ — ஆத்ருமே விவக்ஷிதமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸங்கல்ப த்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- உக்தி ஸமயோக்தி, இதில் அபேக்ஷிதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜ்ஞாநாகாரனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையமநோரதமுமித்யாதியால்) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறிற் றென்றபடி. இவ்வுபஸம்ஹாரபத்தா லித்திருவாய்மொழிக்கு ஸமாப்யாதுப்ரகரணமென்கிற ஸமவக்ரமணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ௰

❋ நிகமனம். ❋

அயனையரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அயனையரனையென்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில் ஶ்ரேஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகளையெடுத்தது, ஶ்ரேஷ்டராகையாலே ஸாதாரணதேவதாந்தர ஸமஸ்தோபாஸகர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனென்று ப்ரதிபாதிக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, அவாவறச்சூழ் என்று பரிபூர்ணாவாப்ய ப்ராப்யஸ்வஞ் சொல்லுகிறவிதி லக்ஷணங்களான ஸேவ்யப்ராப்யநீதிஸாதி களையருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தத்யாதியால்) அயனையரனையென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீஸாமாநாதிகரண்யமஞ்சொல்

ஸ — வென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்தஸங்கல்பத்தையும் வ்யாபித்து, அதனிற்பெரிய- 'ஸர்வானந்தப்ரயக்தே' என்றிருக்கிற ஸங்கல்பஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் பெரியதான, அதற்குங்கூட நிர்வாஹகமாய்க்கொண்டு விலக்ஷணமானவென்றபடி, சுடர்- ப்ரகாஶரூபமான, ஞானவின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- ஆநந்தம், ஆநந்தரூபமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை யஸாதாரணவிஶேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இங்குவாசகந்தோறும் ஓ என்றது 'ஹாவு ஹாவு ஹாவு' என்று உபநிஷத்தொக்குமாப்போலே பரவாஸ்யதாரஸத்தாலே ஆநந்தாதிஶயத்தாலே வாநந்திக்கிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தையும்வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தஜ்ஞா நத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தைவ்யாபித்துக்கொண்டதோடு ஸமமாயிருக்கிறவளவன்றிக் கே அதெல்லாமொருதேஶமாம்படி தசோத்யாதிகமானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடையஉத் கண்டையானது, அவாஎன்றுஉத்கண்டை, அற- அற்றுப்போம்படி, அபேக்ஷிதஸ்ரோத்தாலே பூர்ணமாம்ப டியென்கை, சூழ்ந்தாயே- வ்யாபித்தாயே, அபரிமிதாநந்தரூபனான வுன்னுள்ளே நானஸ்தமிதமாக வுடகவிந்துபோலே, ஸதைக்ரூபனாம்படி நிரதிஶயகல்யாணகுணவிஷ்டித வ பரிபூர்ணனான வுன்னை யெனக்கத்யந்தவிஶதமாக ப்ரகாஶிப்பித்தருளிக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தரு ளினாயென்றபடி. ௧௦

ஶ — அயனை- சதுர்முகனை, சதுர்முகஶரீரகனனென்றபடி. அரனை- ஹரனை, ஹரஶரீரகனை என்றபடி. இது ஸ்ரீஸாமாநாதிகரண்யத்திலுள்ள ஸகலதேவதைகளுக்குமாஶ்ரயணீயனென்கைக்கு ப்ரதர்ஶநம், இது அரியை என்கிறதற்கு விஶேஷணம். அவா- அபிநிவேஶமானது, அற- அறும்படி, சூழ்ந்து- சூழு மவனை, தந்திருவடிகளை யடையவேணுமென்றுதணிதரான வாஸ்ரிதருடையவுத்கண்டையெல்லாம் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஶமிக்கும்படியவர்களோடு பரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை என்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாத்யநந்தகுணநிதி திவ்யரூபனாய் ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்காதி திவ்யாபரண ஶோபிதனாய் அத்யுஜ்ஜ்வலகிரீடாதிபரிஷ்க்ருத திவ்யபூஷணபூஷிதனாய் நிரதிஶயகல்யாண திவ்யாயுத திவ்யமஹிஷீ ஶோபிதனாய் ஶேஷஶேஷாஶநபராயணபூஜ திவ்ய நாகநாயகர்நகைதிவ்யபரிஜந பரிசரிதசரண நளிநபாதனனாய் அப ரிமிதோதாரகுணஸாகரனாயிருந்த பரவாஸுதேவனையென்றபடி. அலற்றி- இப்போதே உபாஸ்யனை

மூ— அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்முடிந்த* அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே* ॥கக॥

திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— நிகமத்தில் ஸர்வாதிகாரஸம்பந்த கல்யாணகுணநிதியாய் ஸர்வாஸ்ரயபூதனாய் திவ்யாவயவஸம்பூர்ணனாய் ஸர்வேச்வரனாய் நின்றிருந்த எம்பெருமானை அலற்றி அவாவற்று நிரஸ்தஸமஸ்தஸம்ஸாரபந்தனாய் மோக்ஷத்தைப்பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன அவாவிலந்தாதிகளான இவையாயிரமும் அவற்றிலே தம்முடைய அபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த இப்பத்தையறிந்தார் பிறந்துவைத்தே அயர்வறுமமரர்களுக்கும் மேற்பட்டாரென்கிறார். ॥கக॥

ஆறாயிரப்படி முற்றிற்று.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— இத்தருகையாலே அரியையென்கிறவிடத்திலே நித்யவிபூதியோகம் விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வாஸ்ரயேத்யாதியால்) வீடுபெற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று கீழோடே அந்வயம். இவையாயிரமும் அவாவிலந்தாதிகளுண்டாயிற்றினவென்று தாத்பர்யம், இப்பத்திலென்கிறவிடத்தில் இதம்சப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றிலேயித்யாதியால்) பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துவைத்தேயித்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ— பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கவேணுமென்கிற அபேக்ஷாவிஷயத்தாலே நிரந்தரமாகக்கூப்பிட்டு, அவா அற்று- அந்த அபேக்ஷை தீர்ந்து "[illegible]" என்கிறபடியே தம்முடைய மநோரதமிப்போது பரிபூர்ணமாகையாலே நிராகாங்க்ஷரானரென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, ஸமஸ்ததுக்கநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரவதிகாநந்த ப்ரஹ்மாநுபவத்தை என்றபடி. பெற்ற- அடைந்தவரான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, இவையாயிரமும்- இந்தப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்- அவாவில்ப்பிறந்தவையான அந்தாதிப்ரபந்தங்களால், அவா என்று சதுர்த்யர்த்த பரமபக்திவிஷய நிரவதிகப்ரீதி என்றபடி. உள்ளடங்காதபடி நிரவதிகமான பரமபக்திவிஷயப்ரீதியாலே "சோகஸ்ச்லோகத்வமாகத:" என்கிறகணக்கிலே பரீவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய் அந்தாதிப்ரபந்தங்களான ஸந்தர்ப்பங்களாலே என்றபடி. இது கரணத்ருதீயாவசநம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும் பரமபக்திவிஷய நிரவதிகப்ரீதி பரீவாஹங்களாய்ப்பிறந்த ஸந்தர்ப்பங்களாலேயுண்டானவையென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஆதலாலிவை அப்ராஹதப்ராமாண்யங்களாய் ஸர்வோத்தரநிர்வாஹகங்களாகையாலே பரமபுருஷார்த்தலக்ஷண மோக்ஷப்ரதங்களான ஸ்வாத்மாநுபவத்துக்கும் ப்ரமாணங்களென்று பரமதாத்பர்யம். முடிந்தவவாவில்- ஸமாப்திமான அபேக்ஷையில், முடிந்தது- ஸமாப்தமானது, கீழ்ப்பலவிடங்களிலுண்டான அபேக்ஷைகள்போலன்றிக்கே இதுக்குமேலுமபேக்ஷிக்கவேண்டாதே உத்தரக்ஷணத்திலே பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவ ஸாம்ராஜ்யம் கரஸ்தமாம்படி பரிபூர்ணமாய்ப்பலித்த ஸமாப்தியிலேயென்றபடி. ததீயமோக்ஷாபேக்ஷையில்ப்பிறந்ததானவென்னை, தயாவிஷயபரீவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாத்பர்யம். அந்தாதி- அந்தாதிப்ரபந்தமான, இப்பத்து- இத்தசகத்தை, அறிந்தார்- அறிந்தவர்கள், அர்த்தாநுஸந்தாநபூர்வகமாக அப்யஸித்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தேபிறந்தார்- உயர்ந்தவராயேபிறந்தவர்கள், நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் அதிகமான வைபவத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் பிறந்து சிலநாளைக்குப்பின்புன்றிக்கே "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஸ்யேந் மதுஸூதந:" என்கிறகணக்கிலே பிறக்கச்செய்தேயே இவ்வைபவத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திருவாய்மொழியப்யஸிக்கக்கடவர்கள் கர்ப்பவாஸதசையிலேதானே ஸாரஸ்யமுடைய நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் அதிகராயிருக்கையாகிற வைபவத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டே

ஸ—வதரித்தருளின ஸோமாஸிராஷர்களென்று திருவுள்ளம். ௧௧௧

மதிஸ்வ்ருஷ்டிஸஸ்ம்ஹ்ருத்ய தேவதாஸ்ஸங்காஸ்தாரகம் ஸஜ்ஜஸ்ஸஸ்யாஷ்ப்ராகம் விவிதஸஜநஷ்ருக்ஷீரதிஹ । ஸமேதீ மோக்ஷோத்தமம்ஸ விஷயக்ருதாத்மாதரஸ்தோதித்வாதஷ்ட்ரம் ஸக்ஸாரணிஸ்தவாஜநஜந்நஸயாஜம் ॥ உதயாய ஸ்ருதாநாகம்வா ஸம்ஸிவாஹணிதிவ்யாகிம்பாஷ்டஸஷஸீ வ்யாவ்யாவ்யாமஜநவகே ஸஹாஜஷிஸ்ஸமேஹாஜநய ந்யாதமோநமோ । ஜீபாதாகஸுவ ஸ்வஸக்காஜமயநதாதபந்ஸ்ஸமஹமேநவதம்ம ஸோயம்ஸ்ரீரம்மநாமோ நிமஜ்ஜஜஷி மேய: வாஹிணமஹம்மேத்யாயதீஷ்ம: ॥

இருபத்தினாலாயிரப்படி முற்றிற்று.

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பத்யுதஸ்ரீதேவராஜாசார்யேஸாசாரிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(முனியேநான்முகனே.)

ப்ரஹ்மேசாநஸ்வதேஹோ ஜலதிஸுதயாஸம்ச்ரிதோரஸ்ஸ்வபூஷா

நீலஸ்ரீசிஹ்நவிலஸத்தநுரதநயாஸ்வீயஸ்பர்சஸாவஹ: ।

பத்மாபத்யாதிவ்ருத்த்யாச்ரயணகரணத: ப்ராப்யபாவப்ரதிஷ்ட:

நாதோ முக்தாநாஸ்யோ ஹரிரிதிஸம்ஜ்ஞஸம்ப்ரஜ்ஞமாவ ௧௧௩ ॥

(ப்ரஹ்மேசாநஸ்வதேஹ:) முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பா- ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவா யிருக்கையாலும், (ஜலதிஸுதயாஸம்ச்ரிதோரஸ்ஸ்வபூஷாஸ:) திருமார்வத்துமலைநங்கைவாசஞ்செய் பூங்குழ லாள்திருவாணை- திருமார்வுக்கலங்காரமாய் ஸர்வேச்வரனானதனக்கும் வாஸனையுண்டாக்கும்படியான திருக் குழற்கற்றையையுடையவளாகையாலே தனக்கத்யந்தாபிமதையான பெரியபிராட்டியார்மேலே மறுக்க வொண்ணாதவாணையிட்டு இச்சேதனனாலே விலக்கப்படுமவனாகையாலும், (நீலஸ்ரீசிஹ்நஸ:) என் பொல்லாக்கருமாணிக்கமே- விலக்ஷணமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும் (சவிலஸதநயா) உம்பரந்தண்பாழேயோவித்யாதி- ஸம்ஹிதவிதவிசவஹநயநித தாரப்ரஹ்மாம்பதத ஜவநிகிநி ப்ரஹ்மாஷ்டம்ஷ்ட்ராதிதேவ ததிதாவதாமஸந்தனையெல்லாம் ஸரீரமாகவுடையனாகையாலும் (ஸ்வீயஸ்பர்சஸாவஹ:) எனக்காராவமுதானாயே- ஸநாமவிக்கவநாமவிக்க த்ருப்திவாராதபடி நிரதி சயபோக்யனாயிருக்கையாலும், (பத்மாபத்யா) உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா- ‘ரமவேவா ஸந்திதேவேவாசீம் ததனுரூபவிதிக்ஷணா’ என்கிறபடியே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தனக்குபோதாய் யான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும். (வ்ருத்த்யாச்ரயணகரணத:) கோலவராகமொன்றாய் நிலங் கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்- உசந்நீயமான வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஸம்ருத்தியையுபசரித்தருளுகை யாலும், (ப்ராப்யபாவப்ரதிஷ்டா:) உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனாய்- ப்ராப்யப்ராப்யகாந்தக ஸோக்தஜீவதஸமஷங்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும், ஸம்ஸித்யுவாஸ என்கிறவித்தாலேதானே மேனி ற்பாட்டில் ‘முதல்தனிவித்தேயோ’ என்றுசொல்லுகிறகாரணத்வமும் ஸம்ஹ்ருஹீதமாகிறது, (நாதோ முக் தா); என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே- ‘ஸம்கேஸரதநோமோஜ்ய தேவகீவரிஷ்டஸஜே’ என்கிறபடியே ஸ்ரீஸா தாழ்வானை மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்துகொண்டுகந்தணைத்தாப்போலே தம்முடையநோரதமும் வாஹ ணமாம்படிவந்துகலந்த வெம்பெருமான்தானே மோக்ஷப்ரதனுமாய் மோக்ஷப்ராப்யனுமாகிறானென்னுமிவ் வர்த்தத்தை “முனியேநான்முகனிலே” ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளானவாழ்வார் வெளியிட்டாரென்றுகொண்டு “வேத காவேதவேதமேதேக ப்ரியாஸாயஸ்ஜமகவதி: । க்ருஷ்ணவிஷ்ணுவிஷ்ணுநாத ஸமேகேஸாஹமவமேத ஸஹ” என்கிறபடியே ஸ்ரீமேவேகாணத்தில் ஸ்ரீஸம்ருதிநீமேஜைகளோடேகூட மேஷமேஷாஸநநாயா ப்ருஷ்டவநாநாவியவரிஜநவரிவாரிகா வரிவரிதவாரணபாமஸஹனைப்பக்கொண்டு ஏழுலகம்தனிக்கோல்செ ல்ல வீற்றிருந்தருளுகிற வெம்பெருமான்றிருவடிகளிலே “ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடி மைசெய்யவேண்டுநாம்” என்றுநோரதித்தபடியே ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும்பெற்று க்ருதார்த்தரானாரென்கிறார். ௧௧௩

ஸத்வம் ஸ்வாநாம் ததிம் வ்ருஜிநஹரி தமஸ்வாநஶம்ஸாஹார்ஹம்

ஸாத்யம் ஸக்தாஜாப்யம் போஜ்யபோக்யஜநப்ரக்ரியம் ஶ்ரீஶௌரிம் ।

தீவ்ரௌத்ஸுக்யாத் ஸ்வதாநே ஸ்வஜநதநுக்ருதாத்யாதரம் ப்ராஹ வாசே

ஸௌஹார்த்தாத் துஷ்டம் ஸார்வாதிப்ரத்யவஸாரணி ஸாத்யம் மோக்ஷதம் ஜாதமேவ ஶடாரி: ॥௧௧௪॥

ஸுலபம் ஸேவ்யம் ஸாமோஹ்யம் ஸாஹஸாமத நாம ஸர்வமோஹப்ரக்ருஷ்டம்

ப்ரபந்நஜநஸாதஸ்துத்யம் ப்ரபந்நஸம்ஸ்துதம் ஶ்ரிதாநிஷ்டஜிஷ்ணும் ।

ஸ்துத்யம் நாதாஸ்துதம் நிரபதிகஸௌஹார்த்தம் ஸர்வஸமாயம்

ஶ்ரீஶம் ப்ராஹ ஸ்வப்ராப்தௌ ஸ்வயமுபாயம் ஸ்வப்ரபந்தே ஶடாரி: ॥௧௧௫॥

ஆர்த்த்யா ஸ்வீயப்ரபந்தே ப்ரதமஜநிதமேதம் ஸம்ஸ்ருதௌ து:ஸஹத்வம்

த்வைதீயீகே ஸ்வரூபாத்யபிமதமநுபவம் ஸாக்ஷாத்க்ருதம்।

தார்தீயீகே ஸ்வகீயாமநுபவஜநிதாம் ப்ரீதிமாஹ ப்ரகாமாம்

துர்யே ப்ராப்யம் ஸ்வதீயம் ஸமநுபவதஸ்தத் பராம் முக்திமாஹ ॥௧௧௬॥

ஶ்ரீநாதஸ்ஸர்வஸ்வாமீ நிரவதிககாருண்யஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தி:

ஸ்வாமீ ஸர்வஸ்வ ஜநாநாம் ஸ்வசரணயுகளே ஸ்வீக்ருதாத்மஸமர்ப்பாந் ।

இப்படி ஶதகத்திலே பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஆஶ்ரிதர்க்கு நல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் க்லேஶங்களைப்போக்குமவனும் ஸ்வாநந்தத்தாலே ஶம்ஸிக்கப்படுமவனும் தன்னை பூஜித்தவர்களாலே ஸாத்யனும் போகபோஜ்யஜநப்ரகாரங்களையுடையனும், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸ்வாத்மப்ரதாநத்திலே உத்ஸுகதையையுடையனும் அவர்களுடைய ஶரீரத்திலே யத்நாதராயத்தனும் அவர்கள்விஷயத்திலே ஸௌஹார்த்தத்தாலே ஸந்துஷ்டனும் ஆஶ்ரிதரை கவிர்வாதிநாமத்தாலே நயிப்பிக்குமவனும் மோக்ஷப்ரதனும் உத்க்ருஷ்டனுமான எம்பெருமானை ஸர்வதீஸமாயனாக ஶதகத்திலே ஶடகோபர் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௪॥

இப்ப்ரபந்தத்தில் பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதானார்த்தங்களை ப்ரதர்ஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸௌலப்யனும், ஸேவிக்குமளவில த்ருப்தியினியனும், திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனும், ஸர்வமஹார்த்திஸாயியாயும், ஸாரூப்யார்த்தஸமாஶ்ரயணீயனும், ப்ரபந்நஸம்ஸ்துதனும், ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனும், ஆஶ்ரிதஸ்தோத்ரஸாத்யனாயும், ஸர்வருக்கும் நிரவதிகஸௌஹார்த்தனாயும், ஸர்வதீஸமாயனுமான எம்பெருமானை ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயபூதனாக ஸ்வப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௫॥

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஶ்லோகத்தினாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய து:ஸ்ஸஹதையையருளிச்செய்தார், த்விதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபாதிகளை ஸாக்ஷாத்தாகக்கண்டநுபவித்தருளினார், த்ருதீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடைய அநுபவத்தில் தமக்குண்டான அபாரமாதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார், துரீயமான திருவாய்மொழியிலே தாம்மநோரதித்தபடியே அநுபவித்து மோக்ஷத்தையும்பெற்றாரென்கிறார். ॥௧௧௬॥

அநந்தரம் இரண்டுஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்பண்ணின நமக்கினி கர்த்தவ்யாந்தர

[illegible]

ஸ்ரீ:

[illegible]